

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ

Τ Ο Μ Ε Γ Α

Η Γ Ο Υ Ν Τ Η Μ Ε Γ Α Λ Η

Γ Ρ Α Μ Μ Α Τ Ι Κ Η.

Νεωρί μετετυπωθῇ, μὲν τῆς ἐν τῷ τέλει ἤδη τὸ πρῶτον ἰδίᾳ
ταχθείσης Ἑτυμολογίας, ἥς Κυριωτέρων

ΕΠΑΡΧΙΩΝ, ΧΩΡΩΝ, ΚΑΣΤΡΩΝ, ΟΥΡΩΝ,
ΠΟΤΑΜΩΝ, ΚΑΙ ΛΙΜΝΩΝ,

Ποιητῶν τε προσέτι Μῦθοι, καὶ Ἐνδόξων Ἡρώων Ἰσοεῖαι,
εἰς ἐν τὰ πάντα Συναφθέντα μέρος,

Πρὸς μείζω καὶ κρείττονα ἥς Φιλομαθῶν, καὶ Φιλομαγνήτων
ἀσχῆσιν, καὶ ἀχέραιον.

Επιμελῶς δὲ καὶ ὡς οἶον τε διορθωθῇ.

Ε Ν Ε Τ Ι Η Σ Ι Ν :

α. β.

1782.

ΠΑΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪ ΓΑΥΚΕΙ ΤΩ ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ.

CON LICENZA DE SUPERIORI, E PRIVILEGIO.

Наукова бібліотека
ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ
імені І. І. Мечникова

Ο ΤΥΠΟΓΡΑΦΟΣ
ΤΟΙΣ ΦΙΛΟΛΟΓΟΙΣ.

Εἰς ποῖον ἐτι χρόνον ἀναβάλλῃ τὸ ἔργον

Εἰς ποῖον ἐτι χρόνον ἀναβάλλῃ τὸ ἔργον βελτίστων ἀξίῳ ἑαυτὸν ; καὶ ἐν ὕδατι παραβαίνει τὸν διαιρῶντα λόγον ; παρείληφας τὰ θεωρήματα , οἷς ἔδει συμβάλλειν , συμβέβληκας ποῖον διδάσκαλον προσδοκᾷς , ἵνα εἰς ἐκείνον ὑπέρθῃ τὴν ἐπαμόρθωσιν τὴν σεαυτῷ ; ἔκ ἐτι εἰ μεράκιον , ἀλλὰ ἀμὴρ ἤδη τέλειος . εἰ μὲν ἀμελήσῃ , καὶ ῥαθυμύσῃ , καὶ αἰεὶ προθέσεις ἐκ προθέσεως ποιῇς , ἐν ἡμέρας ἄλλας ἐπ' ἄλλαις οὐρίσεις μεθ' αὐτῆς προσέξῃς σεαυτῷ , λήσεις σεαυτὸν ὡς προκόψας , ἀλλ' ἰδιώτης διατελέσεις , καὶ ζῶν , ἐν ἀποθνήσκων . ἤδη ἔν σεαυτὸν ἐκβίῳ ἔθιζε ὡς τέλειον , ὡς προκόπτομεν , ἐν παῦ τὸ βέλτιστον φαιρόμενον ἔγω γόμος σοι ἀπαράβατος , καὶ ἐπίπομόν τι ἢ , εἴ τι ἡδὺ ἢ εὐδοξίον , ἢ ἄδοξον προσάγῃται σε . μέμνησο ὅτι νυνὶ ὁ ἀγὼν , ἐν ὅτι ἤδη παρέστι τὰ οὐλύμπια , καὶ ἔκ ἐστὶν ἀναβάλλεσθαι ἔκ ἐτι , καὶ ὅτι παρὰ μίαν ἡτταν , καὶ εὐδοσίαν , καὶ ἀπόλλυται προκοπὴ , καὶ σώζεται . ἐν παῦλος ὕψω διετέλεσεν ἐπὶ πάντων προάγων ἑαυτὸν μηδενὶ ἄλλῳ προσέχειν ἢ τῷ λόγῳ . σὺ δὲ ἐν εἰ μὴ πῶ παῦλος εἶ , ὡς παῦλος εἶναι βεβλόμενος ὀφείλεις βίῳ .

Εὐπίκτητος .

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΚΟΝ ΤΟ ΜΕΓΑ: ΚΑΤΑ ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ.

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΘ' ΕΑΥΤΟΥ.

Ἄφα τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ ἄλ-
φω τὸ δρίσκω. πρῶτον γὰρ ἰδὲ
ἄλφων στοιχείων δρίσκει. ἢ ἀ-
πὸ τῆς κατὰ ἀμοιβὰς πολιτεύε-
σθαι. ἄλφειν γὰρ τὸ ἀμείβειν.
Ἀάπος, ἀντὶ τῆς ἀάπος πλεο-
νασμῷ τῆς εὐδίας, ἄ.

Ἀάδικος, ἀντὶ τῆς ἄδικτος,

ὁ ἀάπος, παρὰ τὸ δίγω τὸ ἀπτομαι, καὶ α, σε-
ριτικόν, καὶ πλεονασμῷ τῆς δούτερς, ἄ.

Ἀάπος, ἀντὶ τῆς ἀάπος. ὁ εἰς ἀβλαβὴς. εὐάται δὲ καὶ
ὁ χαλεπὸς καὶ ὁ βλαβερός ἀνέχεται. ἴσως καὶ αὐτὸ
παρὰ τὴν ἀτλῶ, ἐπιτάσσει τῆς ἄλφα. ἔγω Μεθό-
διος. ἢ ὑπὸ τῆς ἀά τὸ βλάπτω, ἀάω ἄπος καὶ ἀά-
πος. Ἀάρει δὴ μοι ὁμοῖον ἀάπον συγχοῦς ὕδαρ. ἢ τὸ
ἀβλαβὲς, ἢ πολυβλαβὲς. ἀβλαβὲς μὲν, πῶς
δύοκοις. πολυβλαβὲς δὲ, πῶς ἐπιόκοις.

Ἀάσας, ἐβλάψας. ἐπιτάσσει τῆς ἄ. καὶ ἀασάμνω, ἐ-
βλάβλνω. ὑπὸ τῆς ἀά τὸ βλάπτω, ὁ μέλλων, ἀ-
σω. ὁ ἀόριστος, ἀσα. καὶ ἐπιτάσσει τῆς ἄ, ἀασα.
ἀντὶ τῆς ἐβλάψα. Ἀάσε με δαίμονος αἴσα κακὴ, καὶ
ἀθέσφατος οἶτος. ὁ μέσος, ἀσάμνω. καὶ πλεονασ-
μῷ τῆς δούτερς ἄ, ἀασάμνω.

Ἀάσχετον. Μηδὲς ποὶ μῦθος αἰὲν ἀάσχετον ἐκ ἐπιεικ-
τόν. ἀντὶ τῆς ἀκατάσχετον, ἀκατακράτητον, μέγα,
ὑπὸ τῆς σχῶ, σχῆμι, ἐσχικα, ἐσχεμαι, ἐσχε-
σαι, ἐχεται, χετὸς, καὶ ἀχετος, καὶ πλεονασμῷ τῆς
ἄ ἀάχετος.

Ἀάπος. Ὁ πῶς κύνει ἀάπτως χεῖρας ἐφείω. παρὰ
τὸ ἀπτω ἀπτός, καὶ ἀάπτως. ἢ γὰρ τὰς ἀγαν ἀπτομέ-
νας. ἢ ὡς ἐκ αὐτῆς ἀφαιτο. οἶονεὶ ἀποσπίτης, ἀ-
ποσπείλας. τὸ δὲ κατὰ ἀπτός ἐν πᾶσι παρ-
Etymologicōn.

νασθ παρ' Εὐριπίδῃ, ἐκ τῆς κατὰ ἀπτω γέγονε κα-
θαπτός. ἔγω Φιλόξενος. ὁ δὲ Ἡρώδιανός, τὰς μὴ
δυναμίας φθαρῆναι λέγει σερμαίνειν τὸ ὄνομα,
κατασκόδαζον ἔπος. ἔστιν ἰψὺ ζῶον ἐδίου τὰ ζῴ-
λα, καὶ κλίνεται ἰπός. ἐκ τῆς γίνεται ῥήμα, ἰάπ-
τω. ἔξ ἑ ῥηματικὸν ὄνομα, ἰαπτός. καὶ καὶ σέρη-
σιν, αἰάπτης. καὶ κατ' ἐλλειψιν τῆς ἰ, ἀάπτης. οἱ
μὲν ἐν δασυῶσι πὴν δούτερων, ὑποδιδόντες ἀπορ-
σπειλάσας. οἱ δὲ φιλοῖσιν, ἀπτοήτης. οἷοι δὲ,
ἀνεφίκτης, ἢ χαλεπός. ἴν' ἢ τὸ μὲν πρῶτον, ἐκ-
τεταμῆρον. τὸ δὲ δούτερον, συνεσταλμῆρον.

Ἀασίφορος, ὁ τὴν ἀτλῶ φέρων.

Ἀαγὴς, ἀάδραυσον. ὑπὸ τῆς ἀά τὸ κλάω, ἀγής. καὶ
μὲν τῆς ἐπιτατικῆς ἄλφα, ἀαγής. τὸ δὲ δούτερον, ἀα-
γὴς. ἢ τὸ ἀάδραυσον καὶ σέρησιν, ἢ τὸ πολυάδραυ-
σον.

ΤΟ ΑΛΦΑ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Β.

Ἀάβαλ, ἐπίρρημα. παρὰ τὸ βάλλω. καὶ ἀφαιρε-
σιν τῆς λ καὶ τῆς ω. καὶ τῆς ἐπιτατικῆς ἄλφα, Ἀ-
βαλ. καὶ Ἀάβελ, παρὰ τὸ ἀβάλε ἐπίρρημα, ὡς
τὸ, Ἀάβλε σοι Σπένω, εἰδωλολάτρησας.

Ἀάβαν, ὡς τὸ ἡσυχάζω. ἀπὸ τῆς ἀβανής.

Ἀάβας, κυρίως ὁ μὴ ἔχων βάσιν. καταχρηστικῶς δὲ,
καὶ ἐπὶ οἰασθήποτε στανίδος. ἔπος Ωρίων. γίνεται
δὲ παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω.

Ἀάβαν, ὁ ἀλάλος, ὁ ἐσθημῆρος τῆς βάζειν.

Ἀάβαν, ἀντὶ τῆς ἡγνότητος. ἔστι δὲ ἡ λέξις ῥητο-
ρικὴ. οἷον, τῷ δ' ἱκελὸς κατέδυ Τρώων πόλιν,
οἷδ' ἀάβαν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἡσυνέπαιον.
παρ' ἄλλοις δὲ τὸ ἡσυχάζω. ἔστι βάζω τὸ λέγω.

Α

ἔπερ

ὅπερ ὑπὸ τῆ βοάζω καὶ συγκοπὴν γίνεται. ὁ πα-
θητικὸς παρακείμενος, βέβανται. οἶον, Εὔπος δ'
εἰπέρτι βέβανται. καὶ ὡς περ παρὰ τὸ φυλάσσω
πεφυλάνται, φυλακτὸς, καὶ τέπνται τακτὸς, ἐξέ
καὶ τὸ ἀτακτὸς, ἀτακτῶ, ἔπω καὶ βέβανται βακτὸς.
καὶ ῥῆμα ἐξ αὐτῆ ἀβακτῶ, ὡς ἀτακτὸς ἀτακτῶ. καὶ
αφαιρέσει τὸ τ, ἀβακῶ. ὅθεν καὶ τὸ ἀβάκησαν.
σημαίνει δὲ τὸ ἠγνόησαν. οἱ γὰρ ἀγνοῦντες, ἐκ ἑ-
χασιν ὅ, τι λέγειν. ἔστιν ἐν τῷ ποιῶν, ὅτι ἄφω-
νοι δὲ ἀγνοῖαν ἐγνόουντο.

Α'βακίζω. ἡτυχαζώ, ὑπὸ τῆ ἀβακῶ.

Α'βακῆς, ὑπὸ τῆ βάζω τὸ λέγω. οἶον, Οἶτ' εὐ-
μῶ βάζεσι. κακῶς δ' ὀπίθον φρονέουσιν. κέχρη-
ται δὲ αὐτῷ Σαπφώ. οἶον, Αἰλιάτις ἐκ ἑμῶν
παλιγκόπων ὀργάνων. ἀλλ' ἀβακῆ τὴν φρενὴν ἔ-
χω, ἀντὶ τῆ ἡσύχιον καὶ παρῶν. παρὰ τὸ ἀβακῆς
ἐν γίνεται ἀβακῶ, ὡς περ δόσεβης δόσεβῶ. ἐκ
τῆς δὲ γίνεται ἀβακίζω. φησὶν Ἀνακρέων. Εὔ-
γῶ δὲ μισέω πάντας. οἱ χθονίους ἔχασιν ῥυθμὸς
καὶ χαλεπὸς μεμαθήκασιν, ὡς μεγίστη τῷ ἀβακι-
ζομένῳ, ἀντὶ τῆ, τῷ ἡσυχίῳ καὶ μὴ δορυβαδῶν.

Α'βάλαι, ἐπὶ ῥῆμα χετλιασικὸν παρὰ τὸ βάλλω,
καὶ μὴ τῆ ἐπιτατικῆς, ἄ.

Α'βακίως, ἐπὶ ῥῆμα. Α'βακίως, εὐδοντι, ἀντὶ τῆ
ἡσύχως. γίτεται δὲ ὑπὸ τῆ ἀβακῆς, ἀβακίως,
ὡς περ ὑπὸ τῆ δόσεβης, δόσεβίως, ἔπος Ἡρώδια-
νός, εἰς τὴν μεγάλῃς ἐπιμελειῶς.

Α'βαλον, ἀντὶ τῆ αἰέβαλον.

Α'βδία, καὶ Α'βδρη καὶ θάλασσα. Εὔρεισοι τὸ με-
ράκιον ὁ Καλλίας, ὃ Πρωταγόρα, καὶ πέπραγε
κακῶς, ἐπειδὴ συτὴν ταχίστω ἀβδήραδε, Α'θῆ-
νηθεν ἀναπέπλωκας. ἔστι καὶ ὄνομα πόλεως. τὸ ἐ-
θνικὸν Α'βδηρίτης.

Α'βέλτερος, ἀνόντος. ὁ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκων. γί-
νεται δὲ ἐκ τῆ βέλτερος, καὶ μὴ τῆ σερητικῆς ἄλλα,
ἀβέλτερος. τὸ δὲ βέλτερος, ὑπὸ τῆ βάλλω τύπε
ἀπλῆς, ἐκ δὲ συγκρητικῆς. ὡς περ γὰρ παρὰ τὸ
φέρω φέρτερος, ἔπω παρὰ τὸ βάλλω βέλτερος.

Α'βασάντως ὁ ἐστὶ δυσβασάντως, καὶ ἀβασάντως τὰ
ἀνέξετα, καὶ ἀβασάντως, ὁ ἀδοκίματος, εἴρηται
ὑπὸ τῆς βασάνης τῆς χρυσοχοικῆς λίθου, ἐν ἣ δο-
κιμάζουσι τὸ χρυσίον.

Α'βέλπεια. καὶ ἔσπῃ τῆ εἰς ἡ ἀβελπειά, ἀνο-
σία, μωρία, ἡ τὸ βέλτιον μὴ γινώσκουσα. ὑπὸ
τῆ ἀβέλτερος.

Α'βίων, ἡτοι βίοις μὴ χρωδῶν, ὁ ἐστὶ νόμοις καὶ πο-
λιτείας. ἡ βίοις μὴ χρωδῶν, ὁ ἐστὶ τόξοις ἡ πα-
ρὰ τὸ ἐπιτατικὸν ἄ, ἔν ἡ πολυβίων. ζῆται εἰς τὸ
γαλακτοφάγος. ἡ ἔβιοι, ἡ βίαιοι, ἐκ ἄδικοι, ἡ
μακρόβιοι, ἡ μεγαλότοξοι.

Α'βλεμῶς, ἀφροντίσως. παρὰ τὸ μέλειν, ἀμελείως.
καὶ ὑπερβῆσει ἀλεμῶς καὶ πλειονασμῶ τῆ βῆτα,
ἀβλεμῶς. ἔπος Ωρίων.

Α'βληχρόν, βληχρόν, τὸ ἀθύνει. καὶ κατὰ ἐπίτα-
σιν τῆ ἄλλα, ἀβληχρόν. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ
τῆ ἰχυρῆ, παρὰ τὸ βάλλειν. ὁ ποτὲ μὴ τὸ κατα-

βάλλειν εἰς γῆν, καὶ δυνάσθαι ἀναίρειν σημαίνει.
ποτὲ δὲ τὸ καταβάλλεσθαι εἰς γῆν. ἔπος Ωρίων.
ἔστι δὲ ῥητορικὴ ἡ λέξις.

Α'βέβηλα, τὰ τοῖς βεβήλοις μὴ βάσιμα χωρία, κα-
θαρὰ ὑπὸ τῆ βαίνειν, καὶ ἄ σερητικῆς.

Α'βλήτα, τὸν κακόβλητον, παρὰ τὸ βέβληται. ἡ τὸν
καινὸν, καὶ μήπω βεβλημένον. ἀλλὰ νεοπαγῆ καὶ ἀ-
κέραιον τὸν ἰὸν ἐν αὐτῷ ἔχοντα. κλίνεται δὲ διὰ
τῆ τὸς. οἶον, ἀβλήης, ἀβλήτης. τὰ γὰρ εἰς σ' λή-
γοντα ὀξύτονα συσφύεται ἀπὸ ῥηματικῶν γινόμε-
να, μίαν συλλαβὴν φυλάττοντα τῆ παθητικῆς πα-
ρακειμένης, διὰ καθαρῆς τῆ τὸς κλίνονται, εἴτε
εἰς ὡς ὦσι, εἴτε εἰς ἡς, εἴτε εἰς ἄς. οἶον, κέκρα-
ται, χαλκοκράς χαλκοκράτος, ὁ χαλκῶ κειραμέ-
τος. νεοκράς, νεοκράτος, ὁ νεωστὶ κειραμένος. βέ-
βληται, ἀβλήης ἀβλήτης, ὁ μὴ βληθείς. τέφωται,
ἄφως ἄφωτος, ὁ μὴ φωθείς. πέπτωται, ἀπτῶς
ἀπτῶτος, ὁ μὴ πεσών. ἐγνώσθαι ἀγνώως ἀγνώτος,
ὁ ἀγνώστος. τέθνηκα, ἡμιθνής ἡμιθνήτης, ὁ ἡμι-
θανής. ἔπος ὁ Χοιροβοσκός, εἰς τὸν τέταρτον κα-
τόνα τῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων.

Α'βολήτης, ὁ πευξίς, ἀπάντησις.

Α'βλήτων, ἀκρίσιον, ἡ ἐ βολόμενον, ἡ δυσβάλοτον.

Α'βότης, ἀκρήμων, ἄπορος, ὑπὸ τῆ βοῶν.

Α'βολος, ὁ μηδέπω ἐκβεβληκὸς τὴν ὁδόντας ἵππος.
ἡ γοῦν, ὁ πῶλος. καὶ γνώμων ὁ ὁδός. ὅτι ὑπὸ τῆ-
τος, ἡ ἡλικία γνωρίζεται τῷ πῶλῳ τε καὶ μόχλῳ.
τελείοντα γὰρ μνηῶν γινόμενοι, ἐκβάλλουσι τὴν πα-
ρὰ τὴν ὁδόντας. εἴτα ἐν αὐτῇ παρελθόντες, τὴν δούτε-
ρας. καὶ μετ' ἄλλον ἐν αὐτῇ τέλει εἰσὶν, οἱ τετ-
τάρων καὶ ἡμίσεων ἑτῶν. ἀφ' ἧ καὶ λειπογνώμονες
καλεῖνται, οἱ μηκέτι διὰ τῷ ὁδόντων γνωθῆναι
δυνάμενοι.

Α'βολήτωρ. βολῶ, καὶ ἀντιβολῶ, παρ' ὃ τὸ ἀβολή-
τωρ, ὁ μὴ παρακαλῶν. Ἀντίμαχος, Ἰαχίνη. τοῖ
δ' ἄρ' οἱ ἀβολήτορες ἄνδρες ἔασιν. ἀντὶ τῆ μάρτυ-
ρες σινηλαχότες, καὶ σινηλῶντες. ἔπω Φίλων
εἰς τὰ ῥηματικά αὐτῆ.

Α'βρός. βορὰ βορός καὶ ἄβρός. ὁ κῆφος βαίνων, καὶ
ἐρήσιν τῆ βάρης. παρὰ τὸ βάρος καὶ τὸ σερητικὸν
ἄλλα, ἄβαρος, καὶ καὶ συγκοπῶν, ἄβρός. τὸ δὲ
βάρος, παρὰ τὸ βία αἰρεῖται.

Α'βροείμονες, Α'βροείμονές τε καὶ κατηγλαῖσμενοι.
λαμπροφόροι, ἀπαλοφόροι. ἄβρόν γὰρ, τὸ λαμπρόν,
καὶ κῆρον, καὶ ὑπερόν. ἄβρός ἐν ὁ ἀπαλός, πα-
ρὰ τὸ ἄπτω, ὁ ἀλαφής. ἡ καὶ ἐρήσιν τῆ βάρης,
ὁ κῆφος καὶ ἐλαφρός.

Α'βροκόμης, ὁ πολυφειλῆς, ὁ τὴν κόμην φαιδρῶν ἔ-
χων. παρὰ τὸ ἄβρός, καὶ κόμη.

Α'βρα, ἔτε ἡ ἀπλῶς θεράπαινα, ἔτε ἡ εὐμορφος λέ-
γεται. ἀλλ' ἡ οἰκότες, καὶ παρὰ χεῖρα, ἡ γυν, ἡ
συνέφορος θεράπαινα.

Α'βρότων, κοχλίων εἶδος. οἱ δὲ, ἀκρίδων. αἵτινες
πολλὰ γινόμενοι, τὴν καρπὸς διαφθεῖρουν. οἱ
δὲ, μελιτῶν. οἱ δὲ, ἀφρότων φασίν. ὁ ἔστιν, ἀν-
τὶ τῆ λησῶν.

Α'βρό-

Αβρόμιος, ὁ αἶνος, χωεὶς οἶνε. βρόμος γὰρ ὁ Διόνυσος.
 Αβρόπι, καὶ παραλείπειν τὸ μ. ἀμβρόπι γὰρ ὡ. οἶον,
 ἀθανάτη. Εἰς ὅσον ἔλθῃ νύξ ἀβρόπι. ἀπρόπι τις
 ἔσα, παρὰ τὸ μὴ ποιεῖν ἐν αὐτῇ. ἢ ἐν ἡ βρο-
 πὸς εὐ φαίνεται. ἢ ἀμβρόπι, καθ' ὡ βροπὸς εὐ
 φοιτῶσιν.

Αβροτάξιον. Μήπως ἀβροτάξιον ἀλλήλοιν. κυ-
 εῖως, ἐπὶ τῷ ποταμῷ, τὸ βροτὲ ἀποτυχεῖν, ὡς
 ἐν πολέμῳ. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀπλῶς ἀποτυχεῖν.
 ὅτι τινες διαμφοδῆσαι φασίν, Ἡ μβροτες εὐ δ' ἐτυ-
 χες, τὸ δὲ θέμα, ἀβροτάξω. ἔπος Ωρίων. ὁ μέλ-
 λων, ἀβροτάξω.

Αβρομοι, οἱ ἄγαν βρομῶντες, ὅ ἐστιν ἡχῶντες, πα-
 ρὰ τὸ βρόμος, ὁ σημαίνει τὸν ἡχον μὲν τὸ ἐπιτα-
 κῆ α. ἔστι καὶ σερητικόν. τὸ παρὰ τὸ βρέμω.

Αβυσσος. δύνω τὸ ὑπείσέρχομαι, καὶ καὶ ἔροπῳ, βύω
 βύσω, βέβωκα, βέβωμαι, βέβωσαι, βυσσός, καὶ
 ἀβυσσος, ἐν ἡ εὐδεῖς εἰσέρχεται διὰ τὸ βάθος, ζή-
 τει εἰς τὸ ἀκρόβυστος.

Αβεικτον, ἀχευπνον.

Αβειξ, ἐρηγώρως.

Αβροπῆσαι, ἀπαντῆσαι τυκτός.

Αβρότης, ἀπαλότης, εὐφερότης.

Αβύρβητον, πολὺ, μάταιον.

Αβώβας, ὁ Ἀδωνις ὑπὸ Περγαίων.

Αβως, ἄφαντος.

Αβωτος, ἀνδής.

Αβοποι δὲ, αἱ μὴ κατανεμόμεναι. ἢ βοτάνην φέρουσαι
 ἀκαρπον.

Αβυρτάκη, βαρβαρικόντι ἔδεσμα ἐκ δειμίων κατα-
 σκευάζοντων καρδάμων, καὶ σκορόδων, καὶ σινά-
 πews, καὶ ἀβυρτακοποιός.

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Γ.

ΑΓάζω, ἐκ τῆ ἀγῶ ἀγάζω. ὡς σκεδῶ σκεδάζω.
 ἐκ δὲ τῆ ἀγάζω τὸ ἀγασάμεθα, καὶ ἐκ τῆ ἀ-
 γῶ παράγωγον, ἀγῆμι.

Αγαμαι, τὸ παθητικόν. ἀγαμαι αὐτὸ καὶ τὸ μαλ-
 λον. ἔπο συστάσσει. καὶ τὸ θαυμάζειν πολλὰκις
 ὑπογνῶναι δὲ αὐτὸ καὶ αὐτὸν. ὁμοίως καὶ τὸ κρα-
 τῆσαι αὐτὸ, καὶ τὸ ἀφελῆσαι, καὶ τὸ ἀφαιρῆσαι, ἐ-
 πιλαθέσθαι, ποθεῖν. σημαίνει καὶ τὸ ζητεῖν ὡς ἐν Ὁ-
 δυσεύει. Ὡς δ' αὐτὸ νῦν ἀγαθεθεοί. ἔπος Ωρίων.

Αγαίεται. Τῷ δ' ἡτοι ζῶς αὐτὸς ἀγαίεται βασκαί-
 νει, ὀργίζεται, χολῆται. τίθεται δὲ ἡ λέξις πολ-
 λάκις καὶ ἐπὶ τῷ φθονεῖν, καὶ ἐπὶ τῷ θαυμάζειν.

Αγαθός, παρὰ τὸ ἄγαν θεῖον ἡμᾶς ἐπ' αὐτόν. ἢ ἐκ
 τῆ ἀγάζω τὸ θαυμάζω. ὁ μέλλων ἀγάζω. ὁ πα-
 ρακείμενος, ἡγάκα. ὁ παθητικὸς ἡγασμαι ἡγα-
 σαι ἡγασαι, ἀγασός, καὶ ὑποβολὴ τῷ σ, καὶ ἔο-
 πῃ τῷ τ εἰς θ ἀγαθός. ὡς κρεμάσθαι κρεμάθρα.
 ἢ ἐκ τῆ ἀγαμαι. σύγκειται δὲ εὐ ποιεῖ, ἔπε ὑπέρ-
 θεσιν ὡς ἐγκειμένῳ ἐπιτακτικῷ μορίῳ, ἵνα μὴ γέ-
 νωνται δύο ἐπιτάσεις ὁμῶς. ἀλλὰ μᾶλλον ἀγαθός
 ὅδε τῷδε.

Αγαθοεργία, ἡ ἀγαθὴ ἔργα προθυμία.

Αγαθόν, τὸ ἄγαν θεῖον. ἢ τὸ ἀγάπῃ τὸν θεόν.

Αγα, φθόνος καὶ βασκανία.

Αγάλλοι, μεγαλόζηλοι. οἱ δὲ φθονεροί.

Αγάξει, ἀγανακτεῖ, καὶ βαρέως φέρει. καὶ ἐπὶ τῷ
 σέβειν καὶ φθονεῖν παρ' Ὁμήρῳ καὶ λυπεῖσθαι.

Αγαθίζομεν, συνεχῶς ἀγαθὰ λέγεται.

Αγαθὸς, δέσμη, καὶ εἶδος τι χράμματος, ἢ σήμονος.

Αγαθοσμον, πῆλινον.

Αγαλμα, ἀγαλλίαμα, καλλώπισμα. παῦν ἐφ' ὧ
 ἀγάλλεται τις, καὶ χαίρει. καὶ τε ἱμάτιον ἢ, καὶ τε
 εἰκῶν. οἱ δὲ μεθ' Ὁμήρου ποιεῖται, ἀγαλμα εἶ-
 πον τὸ ξόανον. τὸ δὲ ἀγαλμα, παρὰ τὸ ἀγάλλω.

Αγαλλῶ, παρὰ τὸ ἀγαλόν τὸ παρὰ τὴν ἀγγλῶν
 τὸ δὲ παρὰ τὸ ἄγαν καὶ τὸ ἄλλω, τὸ πηδῶ.

Αγάλακτες, οἱ ἀδελφοί. οἰοεὶ ὁμογάλακτες τινὲς
 ὄντες. ἢ οἱ τὸ αὐτὸ γάλα σπᾶσαντες. ἔπος Ωρίων.

Αγαμέμνων, παρὰ τὸ ἄγαν καὶ τὸ μῦθῳ. ἄγαν, τὸ
 γὰν, μακρόν, τὰ εἰς αὐτὸ λήγοντα ἐπιρρήματα, μα-
 κρόν ἔχει τὸ α. οἶον, πέραν, λίαν, δυνά, πλῶν
 τῷ ὅταν καὶ πάνταν. τὸ δὲ ἄγαν συνηθισμένον μὲν
 ἄλλω, συστέλλει τὸ δόλυτον α, καὶ μόνῳ ποιεῖ τῷ
 ν, καὶ ἔροπῳ, καὶ ὑποβολῇ. μόνῳ μὲν ἐν ποιεῖ,
 ἐν τῷ Αγαμέμνων. ἔροπῳ δὲ ἐν τῷ ἀγνήνῳ, ἀ-
 ποβολῇ δὲ ἐν τῷ Αγακλυτός, ἀγαθωνής, Αγα-
 μέμνων, ἔστι δ' ὅτε καὶ τὸς ποιητὰς καὶ τὸ κατ' ἀρ-
 χῇ α ἔρει, ὡς ἐν τῷ, Κατ' ἡγάθειον Νυση-
 ῖον. τὸ δὲ πάθος ποιητικόν.

Αγάμος, ὅς ἐστι ἀνδρὶ τῷ γάμῳ. παρὰ τὸ α σερητι-
 κόν, καὶ γάμος.

Αγανός. Σοῖς δ' ἀγανός ἐπέεσσιν, προσλήεσι, καὶ
 παρᾶσιν. ὑπὸ τῆ ἀγάζω τὸ θαυμάζω, γίνεται ἀ-
 γανός. ὅπερ ὑπὸ τῆ ἀγαν γίνεται, καὶ τὸ αἰνεῖσθαι
 ὅθεν καὶ ἀγανῇ, ἢ ἀγαθῇ, καὶ ἀγανῇσι, τὰς σερ-
 τικὰς καὶ ἀγαθὰς δόχας λέγει.

Αγάπη, παρὰ τὸ ἄγειν τὸ παῦν. ἡτοι εἶναι καὶ συστά-
 πτειν πρὸς ὁμόνοιαν ἢ παρὰ τὸ ἄγαν ποιότητα ἔχειν.

Αγαπῶν, ῥῆμα δυνάμει, ἀγαπᾶν ἀγαπᾶν ἀ-
 γαπᾶντος ἀγαπᾶντος, ἀγαπᾶοιμι ἀγαπᾶμι. τὸ
 τρίτον, ἀγαπᾶν ἀγαπᾶν καὶ οἱ Ἰωνεὶς ἐν τοῖς τρί-
 τοις προσώποις τῷ δυνάμει, εἰώθασιν ἐπεντιθέ-
 ναι τὸ ἡ, καὶ ἀναλόγως πάλιν, τὸ πρῶτον γίνεται
 ἀγαπῶν. καὶ γὰρ ἐστὶν ὁ λέγων, παῦν τρίτον
 προσώπων εἰς ἡ λήγον, προσθήκη τῷ σ ποιεῖ τὸ
 δόλυτον, καὶ ἔροπῃ τῷ σ εἰς ν τὸ α.

Αγαπῶν, ὁ γυναικίος, καὶ ἀνδρείος, ὁ ἀγαπᾶν τὴν
 ἑωρέων. ὁ ἐστὶ, τὴν ἀνδρείαν. ἔστι καὶ ὁ ἀγαπᾶμε-
 νος ὑπὸ τῷ ἀνθρώπων.

Αγάσωνος, ὁ τῷ ἄγαν εὖναι ἄξιος, ὁ πολύστονος.

Αγασάμενοι, θαυμάσαντες παρὰ τὸ ἀγάζω τὸ θαυ-
 μάζω.

Αγασόρων, τῷ ὁμογασῶν, τῷ ἀδελφῶν. Λυκό-
 φρων, τῷ φιλάπων σε τῷ ἀγασόρων ἔοφιν. ση-
 μαίνει δὲ, τὸν ἔοφον. ἢ τὸν εὐφραῖν. καὶ κλίνεται
 ἔοφιν ἔοφιδος.

Αγαυός, ὁ λαμπρὸς καὶ εὐδοξός. ἐκ τῆ ἀγῶ τὸ θαυ-
 μά

μάζω γίνεται ἄγνημι, ἄγαμαι, ἄγασαι, ἄγαι-
ται, ἄγαός· ἢ πλονασμῷ τὸ ὑ ἄγαυός αἰολικῶς.
ὡς ναός ναυός. ἢ παρὰ τὸ γαίω τὸ γαυεῖω γί-
νεται γαῖος, ἢ ἔσση τὸ ἰ εἰς ὕ. ὡς δῖφρος,
δύφρος, ἢ μῦ τὸ ἐπιτατικῶς ἄ ἄγαυός.

Ἀγαυρός, κομψός, ὁ εὐδοξός. παρὰ τὸ ὅτι τῆς γῆς
αἰρεσθαι. ἢ παρὰ τὸ γαίω τὸ γαυεῖω, γίνεται
γαῖος. ἢ παρὰ τὸ ἄγνη, ὃ σημαίνει πὺν ἐκπληξιν,
ἀγνηρός, ἢ ἀγαυρός. σημαίνει δὲ ἢ τὸν ὑπερήφα-
νον. ὑπὸ δὲ Ἰώνων, τὸν ἄπορον. ὑπὸ δὲ Ἀττι-
κῶν, τὸν καφον.

Ἀγαυείαμα. παρὰ τὸ γαίω τὸ γαυεῖω γίνεται
γαῖρος, ἢ ἔσση τὸ ἰ εἰς ὕ, γαῦρος. ὡς κλαίω
κλαύσω, καίω καύσω. ἢ ἐν ἐπιτάσει τὸ ἄ ἄ-
γαυρός, ἢ ἀγαυεῖω, τὸ μεγάλως γαυεῖω καὶ
ἐπαίρεισθαι. ἔπω Μιδόδιος.

Ἀγαυή, οἶον, Ἀπόλλωνος ἀγαυή, παρὰ τὸ αὐγή.

Ἀγαυότατον, μίγιστον, εὐδοξότατον.

Ἀγῶνες, δοράτια ἢ λίαν σμικρά, ἀλλ' ἢ δὲ με-
γάλα, ἀλλ' ὅσον ἀκοντίζεσθαι, εἴπερ θεῖοι.

Ἀγῶροι, οἱ ἐκ διαδοχῆς γεαμματιφόροι. οἱ δ' αὖ-
τοὶ ἢ ἀσάνδαι. λέγεται δὲ ἢ ἀγῶροφορεῖν, ἐ-
πὶ τῷ φορτίῳ φέρειν καὶ διαδοχῇ. ἔπος Ωρίων.

Ἀγγείδιον, μικρὸν ἄγῶς, ὑποκοριστικῶς, ὅτι τὸ
ἄγῶς.

Ἀγγεῖας, τὸς θερισμῶς· οἱ δὲ τὰς ἀνίας. οἱ δὲ
σωηθεὶς ὅτι τὸ ἀγγεῖσθαι. ἔπος Ωρίων.

Ἀγγεῖον, ὅτι τὸ δι' αὐτὸ τὸ ἄγειν ἢ φέρειν. ἔ-
πος Ωρίων.

Ἀγγεῖλαι, κυρίως τὸ διὰ λόγων κελόειν, παρὰ
τὸ λέγω ἀλέγω, ἢ κατ' ὑπερβεβασμὸν ἀγ-
γέλω, ἔσση τὸ ὕ εἰς γ.

Ἀγγελλόντων, ἀντὶ τῷ ἀγγελέωσαν οἱ Ἀττικοὶ φα-
σί. ἔπει ὅτι ἐπὶ τῷ ποροακτικῶν τῷ ὅτι οὐρεσι-
κῶν γινόμενων, τῷ μὴ ἐχόντων τὸ μὴ κλιτικόν, τὸ
ἔστιν ποροσῶπον τῷ πληθυντικῶν ὁμοφώνως ποιῶ-
σι τῇ γενικῇ τῷ πληθυντικῶν τῷ ἰδίῳ μετο-
χῶν, τύπτετε, τυπτόντων, ἀντὶ τῷ τυπτέωσαν,
ἐπὶ δὲ τῷ ἐχόντων τὸ μὴ κλιτικόν, τὸ ἔστιν πορο-
σῶπον τῷ πληθυντικῶν ὁμοφώνως ποιῶσι τῷ
ἔστιν τῷ δοικῶν, τύπτετε τυπτέων, ἀντὶ τῷ τυ-
πτέωσαν.

Ἀγάλιος, λοιδορία. καὶ τὸ ἀγαλίζεσθαι λοιδορεῖ-
σθαι. Ταραντῖνοι.

Ἀγαυίφον, ἄγαν χιονώδη, πολυῖφον, ἄγαν βαλ-
λόμενον νιφετῷ, ἢ πολυῖφελον, ἀγαυίφον τὸν
παῦν κατανιφόμενον. ἢ πὺν ἔπε ὅλως νιφόμενον,
ἄμφω παρὰ τὸ νείφω. τινὲς δὲ ἐπὶ τῷ οὐρανῷ.

Ἀγαπακτεῖν, ἀντὶ τῷ εὐφραίνειν παρὰ Πλάτωνι.

Ἀγῶρῶν, τὸ ἐργάτας ἐγείρω, ὅτι τὸ ἄγῶρος, ὃ
σημαίνει τὸν ἐργάτην. Ἀγῶρες λέγουσιν, οἱ μὲν
τὸς πρὸς βεῖς ἢ τὸς ἀπράκτους κινῶντες. ἔλεγον δὲ
ἢ τὸς σαθροὺς ἄγῶρα, ἢ τὸς ἐπὶ τῷ καθοδηγεῖν
παραλαμβανόμενους ἄκοντας. Αἰχὺλος ἐν ἐν ἄ-
γαμμένονι, τὸν ἐκ διαδοχῆς πυρσόν, ἀπ' ἀγῶρα
πυρσὸς ἔφη.

Ἀγῶρες, ἢ λέξις Περσική ἐστὶ. σημαίνει δὲ ἢ τὸς
ἐκ διαδοχῆς Βασιλικῆς γεαμματιφόρους. ὅθεν καὶ τὸ
εἰς βασιλικὰς ἀπάγειν τὴν χρείαν, ἀγῶρᾶν λέ-
γεται, ἢ ἀγῶρεῖα, δελεῖα. ἢ ἀγῶρεῖος δῶλος, ἢ
ἄγγελος. ἄγῶρος λέγεται, ἢ τὸ εἰς ἀναδεδράς
ξύλον.

Ἀγῶν, καλόν, ἀγῶν, ἰλαρόν. οἱ δὲ ἀθῶνα-
τον. ἢ ἀγῶφρων, πρῶτος, ἢ προσλήνης ταῖς φρεσίν.

Ἀγγεῖζειν, ἐρεθίζειν, ὑφαιρεῖσθαι.

Ἀγγεῖλος. ὡς περ παρὰ τὸ εἶκω τὸ ὁμοῖω γίνεται
εἶκελος, ἔπω καὶ παρὰ τὸ ἄγω γίνεται ἄγγελος καὶ
ἄγγελος, ἢ τὰ παρ' αὐτῷ συγκείμενα διὰ τῷ ἔ
φιλε γράφονται. οἶον, Ἀρχάγγελος, δῶγγε-
λος, χαράγγελος.

Ἀγγεῖλιν ἐλθόντα, ἀντὶ τῷ ἄγγελλον. δύο σημαί-
νει ἢ λέξις παρὰ τῷ ποιητῇ, πὺν πρὸς βεῖαν, ὡς
ἐν τῷ Ἀγγεῖλιν εἴποιμι περὶ φρονι Πινελοπειν,
ἢ τὸν Ἀγγεῖλον ἢ τοῖς πρὸς βεῖαν ὡς ἐνταῦθα. Ἀγ-
γεῖλιν ἐλθόντα, ἢ ἀγγεῖλιαφόρον πρὸς βεῖαν.

Ἀγγεῖν, ἢ Ἀθῶν. ἢ ἀγῶσα λείαν ὅτι τὸ πο-
λέμῳ. ὅτι λαφυραγωγίαν. ἢ τοῖς ἢ λαφυρα-
γωγὸς ἀθῶν, ἢ ὅτι ἡγῆται λαῶν.

Ἀγγεῖος, ἰδιώτης ῥεμβώδης, παρὰ τὸ ἀγγεῖν. τὸ
δὲ ἀγγεῖν, ὅτι τὸ ἄγω. διὸ καὶ ποροπεισάται.
τὰ ὅτι ὅτι εἰς ἄ καὶ εἰς ἢ θηλυκῶν γινόμε-
να ποροπεισῶνται. οἶον, γὰρ γὰρ ἄγῶς, τὸ δὲ
Ἀγγεῖος, ὄνομα κύριον ποροπρῶνται. λέγε-
ται δὲ καὶ ὁ εἰκάριος, ἢ ὁ τελεῖς.

Ἀγγεῖος, ῥητορικὴ ἢ λέξις. σημαίνει δὲ τὸν αὐθά-
δη. παρὰ τὸ ἄγαν αὐχεῖν. ἢ ὁ εὐτιμος ἢ ἀνδρεῖος
παρὰ τὸ ἄγαν γεραχεῖν. ἔπος Ωρίων. ἢ μὲν ἐν
σωηθεῖα τῷ λέξιν ἐπὶ φόβῳ τάσει, τὸς αὐθά-
δεις, καὶ ἀπαιδὲς ἀγῶρας λέγουσιν. ὁ δὲ Ὀμηρος
τὸς ἄγαν ἐντίμους, ὅτι τὸ ἄγαν ἐπὶ τὸ γέρας ὁ-
χεῖσθαι. Τρώων ἀγῶρων. ὁμοίως δὲ καὶ ἐν τῇ
Βοιωτίᾳ, Ροδίων ἀγῶρων. οἷοι δὲ τῷ γλασ-
σογράφῳ, ἰδίως τῷ εὐδοξῶν ἀγῶρας λέγειν,
ἐπεὶ νησιῶται ἐπεισαντὶν ἔσση γῶνται, ὅτι τὸ
ἀγῶρειν ὁχλῷ, τῷ εὐδοξῶν, Ὀμήρῳ μὴδέποτε
πὺν γῶνται ὁχλῷ εἰρηκότος. ἔπειτα καὶ τὸς Τρώας
μυδαμῶς ὄντας νησιῶτας ἀγῶρας λέγει.

Ἀγγεῖος οἱ μὲν ἀπὸ τῷ γέρας, ἀπὸ γῶν, καὶ
τιμῆς, παρὰ τὸ γέρας ἢ τιμῇ. οἱ δὲ ἀπὸ τῷ
γεράζω γεράσω, γεράρα, γεράραμαι, γε-
ράσαι, γεράσαι, γεράσος καὶ ἀγγεῖος.

Ἀγγεῖος, ἐκ ἀγγεῖος, Πλάτων δὲ ἀγγεῖον εἰρη-
κὲ τὸν σωαθροισμὸν.

Ἀγγεῖος βηλιν. κύβητις λέγεται ὁ πέλεκυς ὁ μακ-
τικῶς. οἱ δὲ, πὺν ἐφ' ἑαυτὴν ἀγγεῖοντα τὸν πέ-
λεκυν, ἢ θύτῳ παρὰ πὺν ἀγγεῖον τὸν ἀγγεῖον,
ἢ ἀθροισμὸν. Κρατῖνος ἐν δραπέταις.

Ἀγγεῖος, πῶς δὲ φθογγῶν. ἀγγεῖος καὶ λέγουσιν οἱ Αἰο-
λεῖς, ἢ ὅτι καὶ ἀγγεῖος ὁ μύλων, ἐκ τῷ ἄγω γίνεται.

Ἀγγεῖος, ἐκ τῷ ἀγγεῖω τὸ σωαθροίζω γίνεται ἀ-
γγεῖος, καὶ ἐκ ἀγγεῖος, ἐπεὶ δὲ τὰ εἰς ὧ λή-
γοντα ῥήματα βαρύτερα, εἰ μὲν μακρὰ παραλή-
γουσι.

γασσι, διὰ τῷ αὐτῷ ποιῶσι τὴν παραλήγασαν. οἶον, κίω κιάθω. εἰκω εἰπάθω. εἶργω, εἶργάθω. ἀμυῶ, ἀμυάθω. εἰ δὲ βραχεία παραλήγασσι, διὰ τῷ εὐῶ ποιεῖ τὴν παραλήγασαν. οἶον, φλέγω φλεγέθω, νέμω νεμέθω. γέρω γερέθω. ὅθεν καὶ τὸ ἀγερέθω, καὶ αἶρω αἰρέθω γυνόμηναι καὶ παραγωγῇ ἀττικῇ ἀγερέθω καὶ ἀγερέθω, ἀπέβαλλον τὸ ἰ, ἵνα μὴ ὀρεθῇ διὰ τῷ αὐτῷ γυνόμηναι μακρὰς ἔσης τῆς παραλήγασης.

Ἀγείρατον. γέρας ἡ τιμή, ἀγείρατον καὶ πλεονασμῷ τῷ ἰ, ἀγείρατον. ἔπος Ἡρώδιανός περὶ παθῶν. σημαίνει καὶ τὸ ἀτιμον καὶ πολυτίμον.

Ἀγίρωπει, ἐφορᾷ.

Ἀγίρατον, ἀφθαρτον, ἀθάνατον, μὴ γηράσκοντα, παρὰ τὸ γήρας.

Ἀγεσίλαος, ἐπώνυμον τῷ ἄδῃ. Καλλίμαχος, Φοιτῶσι μεγάλῳ ἀγεσιλάῳ. ἔρηται δὲ παρὰ τὸ ἀγεῖν τὰς λαὺς, ἄρχει γὰρ τῷ θανόντων. ἔτω Μεθόδιος.

Ἀγν. Ἀγνὴ μὲν ἔχει ὄρχαμι λαῶν. σημαίνει δὲ τὴν ἐκπληξιν καὶ τὸ θαῦμα· γέγονε δὲ παρὰ τὸ ἄζω, ἢ ἀγῶ τὸ θαυμάζω. οἱ γὰρ ἐκπληκτόμοι, εἰς τι ὑπερέχον ἀγονται. ἔστι δὲ ἀκλιτον. ἐπειδὴ τὰ εἰς γῆν ἱαμβικὰ ἐδέποτε ὑπὸ φωνήεντος ἀρχονται. οἶον, σέγν, ταγῆ. φυγῆ. πορσκειται ἱαμβικὰ, δὲ τὸ ἀγνὸν σημαίνει τὴν ἀπόκλασιν τῷ κύματος. τὸ γὰρ ὑπὸ φωνήεντος ἀρχεται, ἀλλ' ἐκ ἔξιν ἱαμβικόν, ἀλλὰ σπονδεικόν. τὸ γὰρ ἀ μακρόν ἔχει. ἐπεὶ ἐν τῷ ἀγνῷ ἱαμβικόν, καὶ ὑπὸ φωνήεντος ἀρχεται, εἰκότως ὡς μὴ ἔχον τι μιμήσασθαι, ἀκλιτον ἔμεινον. ἢ ἀγν, ἀπὸ τῷ ἀκῆ. ἐκ τῆς παρεπομένης ἀφωνίας τῇ ἐκπληξί. τὸ δὲ ἀγῶ ἀπὸ τῷ χαῖνω. καὶ ἐπίτασιν τῷ α. συμβαίνει γὰρ τοῖς ἐκπληκτομένοις χαίνειν.

Ἀγαί, ἡἰόνες, καὶ ξαύματα καὶ ξώσεις. λέγονται δὲ καὶ αἰζηλώσεις. καὶ ἀγαῖον, ἐπίφθορον, ἢ θαυμαστόν.

Ἀγείτης, ὑβείσης.

Ἀγαπισμός, ἀγάπισις.

Ἀγαπητὸν, κεχαρισμένον, μονογενῆ.

Ἀγάστονον, μεγαλοφύητον, ἢ μεγαλοσύνεκτον.

Ἀγισώπῃ, ἀθειγγώπῃ, ἀσεγάσῃ.

Ἀγέλη, βοσκηματὶ πλῆθος κυρίως. ἢ δὴ δέποτε καὶ ἀνδρῶν.

Ἀγελιδόν, ἄμα.

Ἀγν, θαῦμα, χαρὰ, ἀπιστία, ζῆλος παρὰ Ἡρώδιαν, βασκανία. παρὰ Ὀμήρῳ, ἐκπληξίς, πληγῇ, θραῦσις. ἀπώλεια, κλάσις. οἷοι, ἱέρεια.

Ἀξον, ἐκ τῷ ἄγῳ τὸ κλαῖναι· ὁ μέλλων ἄζω ὁ ἀόριστος ἦξα. καὶ τὸ πορσακτικόν, ἄξον. διατὶ περὶσπᾶται; διὰ τὴν συνέμπτωσιν· ἔστι γὰρ ἄξον ἀπὸ τῷ ἄγῳ τὸ κομίζω. ὁ δὲ ἄλλος ἀόριστος ἦγον. τὸ παθητικόν, ἦγν. καὶ τὸ πειντικόν, ἄγν.

Ἀγν, ἢ κλάσις τῷ κύματος ἀπὸ τῷ ἄγῳ τὸ κλαῖναι, ἀγν. ἢ ἀπὸ τῷ ἄσῳ καὶ κατᾶσῳ τὸ κλῶ. καὶ ἄγος, τὸ κατεαγός, καὶ κεκλασμένον. ἔτω Μεθόδιος.

Ἀγνέρατο, συνηθροισμένοι ἦσαν. ἐκ τῷ ἀγείρῳ, ὁ μέλλων, ἀγερῶ. ὁ παρακείμενος ἦγερκα. ὁ πα-

Etymologicon.

θητικός, ἦγερμαι. τὸ εἶπον, ἦγερται, καὶ ἀττικῶς, ἀγῆγερται. καὶ ἰωνικῇ προσόδῳ τῷ α ἀγῆγερται, ὡς ἐσπάρηται ὁ ὑπερσυντελικός, ἦγερμῶ. καὶ ἀττικῶς, ἀγῆγερμῶ. ἦγερσο καὶ ἀγῆγερσο. ἦγερτο, καὶ ἀγῆγερτο, καὶ ἰωνικῶς, ἀγῆγερτο. Ἰσέον δὲ ἔτι καὶ τὸ ῥ σοιχείον, ἐν ἔσι τῷ ἀμεταβόλων. λέγει δὲ ὁ κανὼν, ὅτι πᾶν εἶπον οἰκῶν ἔχον πρὸ τῷ τ φιλον, εἶπῃ τῷ φιλῆ εἰς δασύ, καὶ προσθήκῃ τῷ α ποιῶσιν οἱ Ἰῶνες τὸ εἶπον τῷ πληθυντικῶν. καὶ φησὶέ τις διὰ τὸν κανόνα μὴ δυνάσθαι ἀγῆγερτο γενέσθαι, εἰ γάρ ἐστι πρὸ τῷ τ, ῥ φιλον, μανθασέτω ὡς κανὼν ἐστὶν ἕτερος ὁ λέγων, τὸ ῥ μὲν τῷ δασέων δασύ ἐστι, καὶ μὲν τῷ φιλῶν, φιλον ἐστὶν. εἰκότως ἐν ἀγῆγερτο γέγονεν, ὡς ἐσπάρητο. εἰδείχθη γὰρ τὸ ῥ φιλον.

Ἀγνόχα. ἄγω, ἄζω. ἦχα, ὁ ἀττικός ἀγῆχα. καὶ ἐπειδὴ ἐμελλεν ἐν τῇ δασύτῃ καὶ εἶτη συλλαβῇ ἔχειν τὸ αὐτὸ σύμφωνον, ἐπλεόνασεν ἢ γὰρ συλλαβῇ, καὶ ἐγένετο ἀγῆγνόχα ὡς παρὰ τῷ εἶδῳ τὸ ἐσθίω, ἔσω, ἦκα ὁ παρακείμενος, καὶ ἀττικῶς, ἔδνηκα. καὶ πλεονασμῷ τῆς δὲ συλλαβῆς, ἐδήδοκα, καὶ ἀποβολῇ τῷ γ ἀγῆγνόχα. τὸ μὲντοι ἀγείοχα. Βοιωτῶν ἐστὶ. εἶπῃ τῷ ἦ, εἰς τὴν εἰ δίφθογγον.

Ἀγνώωρ ἐκ τῷ ἄγῳ καὶ τῷ ἀνὴρ γίνεται ἀγνώωρ, καὶ εἶπῃ τῷ α εἰς ἦ, ἀγνώωρ. Ἀπορῶσι τινὲς λέγοντες, ὅτι εἶπῃ ἔπαθον, ἢ ἴδιον χηματισμόν. καὶ λέγουσιν ὅτι ἴδιον χηματισμόν. διότι τὸ ἀνὴρ μὲν ἄλλης λέξεως καταρχαῖς συντιθέμενον, εἶπει τὸ α εἰς ἦ, καὶ τὸ ἦ, εἰς ὡοῖον, δύνωρ, ἀπίνωρ. τὸ δὲ νικαῖωρ καὶ εἶπῃ Βοιωτῶν τῷ ἦ εἰς α. καὶ ὅτε μὲν ἐπὶ ἐπαίνῳ λαμβάνεται, σημαίνει τὸν ἀνδρείον. ἐτυμολογεῖται δὲ, ἀπὸ τῷ ἄγῳ τῇ λωορέῃ (ὅ ἐστι τῇ ἀνδρείᾳ) χῆσθαι. Ὀμῆρος Ἐνθαδέμοι μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγνώωρ. ὅτε δὲ ἐπὶ φθόγῃ, τὸν ἀνθαδῆ, ὡς ἀνταῦθα, ὁ δ' ἀγνώωρ ἐστὶ. καὶ ἄλλως, ὁ ἄγῳ ὑβείσης, καὶ διὰ τῆς ἀνδρείας ὑποπεπτωκὸς εἰς ὑβειν. ἔτω Μεθόδιος. ἔστι καὶ κύριον.

Ἀγνώοιαις, αὐθαδείαις, ὑπερηφανείαις. Ἀπολλώνιος. Νυνὶ αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγνώοισιν ἐνῆκας.

Ἀγῆλαι, ἀναθεῖναι, κοσμήσαι, εἰς ἀγασιν ἀγαγεῖν καὶ χαρὰν, τιμῆσαι, θεῶν ἀγλαΐσαι. Εὐπολὶς, Καὶ πορσαγῆλαμ' ἀπελθόντας. καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις Καί σε θυαίαις, προσόδοις τε μεγάλας ἀγῆλαμ. οἱ δὲ πορσαιπεῖν ὅτε δὲ διώξαι. καὶ ἀγῆλα, κοσμήσω.

Ἀγῆλάτω. Δυκόφρων, Ἀγῆλάτω μᾶσιγι συνθλάσας κᾶρα. λέγει δὲ τῷ κεραυνῷ. εἰ μὲν δασέως, τῷ τῶς ἀσεβεῖς ἐλαύνοντι. εἰ δὲ φιλῶς, τῷ ἀγῳ ἐλαυνομένῳ.

Ἀγῆραον, μὴ γηράσκον παρὰ τὸ γήρας, καὶ, ἀσθητικόν.

Ἀγῆποι, θαυμαστοί. ἀπὸ τῷ ἄγῳ τὸ θαυμάζω, ἀγός ἀγῆπος. ἀδαίμων, ἀμεμπτος, περιβλεπτος. καὶ ἑδέτερον, ἀγῆτον.

Ἀγῆνῳ. ἐκ τῷ ἄγῳ τὸ φέρω γίνεται πλεονασμῷ τῷ

ἦ. πέφυκε δὲ πλεονάζειν τὸ ἦ ἐν τοῖς ῥήμασι. καὶ εἰ μὴ δῖρεθῇ φωνῇ ἐν ἀλλεπάλληλον, φυλάττεται ἢ βαρεῖα τὰσις, οἶον, θύω, θυῶ. δύω, δυῶ. ἐπαὺν δὲ μὴ δῖρεθῇ ἀλλεπάλληλον φωνῇ, ἀλλὰ σύμφωνον πρὸς τὸ ἦ, περιπαῖται οἶον, ἱκῶ ἱκῶ. οἶχα οἶχῶ. ἔπως ἄγω ἄγῶ, καὶ ἄγινῶ πλεονασμῶ ἢ ἢ ἐκ τῆ ἀγῶ, ὃ σημαίνει τὸ ἐκπλήττομαι. τὸ ἰ μακρόν. Περὶ δ' ἑρμῆος αὐτὸν ἀγινεῖ, φησὶν Ἀράτος. Ἀγίος, παρὰ τὸ ἄζω τὸ σέβομαι. ἄζιος καὶ ἄγιος. δίκτος, τίμιος, καθαρὸς, δόσεβης. ὅτε δὲ μιαιροί, ἄγιοι. Ἀγκών, ἀπὸ τὸ ἐγκεῖσθαι ἐτέρῳ ὁσέω τὸ ἔπερον, ἐγκῶν καὶ ἀγκῶν. ἢ παρὰ τὸ ἔχω τὸ ἐξέχω, ὃ ἐξέχων. ἀπὸ δὲ τῆ ἀγκῶν, καὶ ἀγκοῖνη. Ἀγκονίδες, αἱ ὑπὲρ ἐτιδίδες. εἰρηται δὲ παρὰ τὸ ἐγκοεῖν, ὅ ἐστι μὴ σπασθῆς ἐνεργεῖν. Ἀγισία. ἀγιάζω, ἀγιάσω, ἡγίακα, ἡγιάσμαι, ἡγιάσαι, ἡγιάσαι, ἀγιάσος, ἀγιάσια, ἡ ἀγιάσιον. καὶ καὶ συγκοπῶν ἀγισία. Ἀγκύλη, διὰ τὸ αὐτῆς κοῖλον. Ἀγκύρα, ἡ μὲν πόλις προπαροξυῖται. ἡ δὲ τῆ πλοῖα, παροξυῖται. Ἀγκυλομήνη, ἀγαλλομήνη, χαίρετα. Ἀγκυλάειν, σῶζειν. Ἀγκυλατίζειν, δίδωκεν, φυγαδίζειν, ἐπιτάσσειν. οἱ δὲ, ἀττικίζειν. Ἀγκυμα, τὸ ποιοῦν τὴ βασιλείας τάγμα. οἱ δὲ, τὸ ἀεῖον τῆς Μακεδονικῆς στυγερῆς. Ἀγισμός, ἀγαπῶς, καὶ ἀγισία, καθάρσεις. Ἀγιάσαι, τόπος ἐν Λακεδαιμονίᾳ. καὶ οἱ βασιλεῖς ἀπὸ Ἀγιδος. Ἀγίζειν, τὸ τὰ ἱερά ἐσθίειν, ἢ καρπῶν. οἷοι τὸ καταπέμνειν τὸ ἀνατιθέμενον δέσμα. Ἀγκας, τὰς ἀγκάλας, ἀπὸ τῆ ἀγκῶν, γίνεται ἀγκας. ἔξ ἢ τὸ ἀγκαλίζω. ἢ ἀπὸ τῆ ἀγκῶν, ἀγκάζω καὶ ἀγκαλίζω. ὃ καὶ βέλτιον. Ἀγκη. τὰ ἡδὲ ὁρῶν κοιλάματα, ἀπὸ τῆ συγκαλείσθαι καὶ συνάγεσθαι ἐν αὐτοῖς τὰ ξύλα. παρὰ τὸ ἄγω τὸ φέρω, ἄγη, καὶ πλεονασμῶ τῆ κ, ἄγκη. ἢ καὶ τὸ κέω καὶ, τὸ δηλῶν τὸ κείσθαι, γεγονός ἄγκος, ἐν ᾧ ἐστὶ συνάγεσθαι τε καὶ κείσθαι. Ἀγκιστρον, παρὰ τὸ ἄγω ἄγκιστρον, καὶ ἄγκιστρον. Ἀγκύλον, σρεβλόν. Ἀγκιστρεμῆος, κατεχόμενος, ἀπὸ μεταφορᾶς ἡδὲ ἰχθύων, ἡδὲ κατεχομένων ἐν τῷ ἀγκίστρῳ. Ἀγκύλον, παρὰ τὸ ἄγω γίνεται ἀγκύλος, δεῖ δὲ γινώσκων ὅτι τὸ ἀγκύλον σημαίνει τεῖλα. τὸ, τε σκολιὸν καὶ πανῆργον, ὡς τὸ, Ὀδυσσεὺς ἀγκυλομήτεω τὸ περιφερέως καὶ ἡμίμα. ὡς ἐν τῷ, ἀγκύλα τόξα. καὶ ἰχυρόν, ὡς ἐν τῷ, ἀγκύλα δ' ἄρματ' ἐνδύων. ὡς εὖρον ἐν ὑπομνήμασιν Ἰλιάδος. τὸ καὶ φίλον. διατί; τὰ διὰ τῆ ὑλὸς ὀνόματα διὰ τῆ ὕ φιλῆ γράφονται. οἶον κρωβύλος. σημαίνει δὲ τὸν πορνοβοσκόν. Αἰγκύλος, ἀγκύλος πλὴν τῆ κοῖλος ὁ βαθυὸς τόπος. Ἀγκυλομήτεω γίνεται ἀπὸ τῆ ἀγκύλον, ὃ σημαίνει τὸ σκολιόν, καὶ τῆ μήτις ὅπερ ἀπὸ τῆ μήδα τὸ βε-

λόομαι γέγονε. κλίνεται δὲ ἔπως ἀγκυλομήτης, ἀγκυλομήτης κοινῶς, δωρικῶς ἀγκυλομήτης. βοιωτικῶς δὲ καὶ αἰολικῶς ἀγκυλομήτης, ἰωνικῶς ἀγκυλομήτεω. οἶον, κακοήθης, κακοτέχου, σκολιοβέλης. οἱ δὲ, τὸν δυνάμειον περὶ τῷ ἀγκύλων καὶ σκολιῶν εὖ βελδέσθαι.

Ἀγκυλοχείλης. τινὲς φασὶν ὅτι ἀπὸ τῆ χηλῆ, ὃ σημαίνει τὸν ὄνυχά γίνεται καὶ ἔσθλῳ Βοιωτῶν τῆ ἢ εἰς εἰ δίδωργον. κακῶς δὲ λέγασιν. εἰ δὲ ἡδὲ ἡδὲ, μέλλει σημαίνειν καὶ αὐτὸ τὸς ἔχοντας ἐπικεκομμένους ὄνυχας, ὡς τὸ Αἰγυπιοὶ γαμφύουχες ἀγκυλοχείλαι. καὶ δέρεσθαι ἐκ παραλλήλων τὸ αὐτὸ σημαίνειν ὅπερ ἐστὶν ἀποπον, ἀλλὰ παρὰ τὸ χεῖλος, καὶ ἀγκύλον γίνεται. σισιμείωνται τὸ ἀγκυλόχειλος, κακῶς δὲ σισιμείωνται, ἢ γάρ ἐστι συνήθειον, ἀλλὰ παρασυνήθειον.

Ἀγλαά, τὰ λαμπρά, παρὰ τὴν αἴγλην, ὅ ἐστι τὴν λαμπρότητα, ἐφ' ἣ τις ἀγάζεται. ἢ παρὰ τὸ ἄγαν ἀλλεῖσθαι, ἀγалаά, καὶ καὶ συγκοπῶν ἀγλαά. ἢ δὲ τῆ αἴγλης ἐνὶ τῷ ἀγλαόν, καὶ ἀγλαή, καλῶς κεκοσμημένη.

Ἀγλαομήτια, ἡ μεγάλη βελή, παρὰ τὸ ἀγλαόν, καὶ μήτις, ἢ βελή.

Ἀγλαία, καὶ τὸ ἀγλαός. τὸ δὲ ἀγλαίεισθαι τὸ καλῶς πίζεσθαι, ἀγλαίζω, ἀγλαίσω, ἀγλαῖω, καὶ ἀγλαίεισθαι.

Ἀγλῶκής. καὶ τὸ γλεῦκος ἀγλῶκής. ἀγλῶκέσασθαι, ἀντὶ τῆ ἀνδύσασθαι. ἢ καὶ τὸ γλεῦκος πλεονασμῶ τῆ ε, ἀγλῶκής, ἀνδής, ἀκαλος, ἀχάριτος, ἀκαλῆς.

Ἀγλίτες, ἔξ ᾧ ἡ κεφαλὴ τῆ σκородῆς σύγκεται. ἢ σκородῶν κεφαλαί, ἀγλῖδια, σκородα.

Ἀγκαλιαγωγοί, οἱ ἀγκαλίδας ἄγοντες ἐν πλοίοις. ἢ ἐπὶ θρημμάπῳ, ἀγκαλιδόφοροι μὴ αὐτοὶ οἱ φέροντες, ἀγκαλιδοπῶλαι δὲ, οἱ πιπράσκοντες.

Ἀγλίτης, οἰκέτης.

Ἀγμῆς, τὰς ὁρενῆς καὶ κρημνῶδες τόπας. ἢ ῥαχίαι, περὶ θραύσεις, ἀπορρώγες, καὶ ἄγμα, σύντεμμα. οἱ δὲ, πάγος.

Ἀγνός, παρὰ τὸ ἄζω τὸ σέβομαι. ἄζω, ἀγὸς ἀγανός, καὶ ἀγνός. καὶ κλίνεται ἀγνῶ. ἡ γοῦν ὁ καθαρὸς καὶ σεβάσμιος. τὸν δὲ ἀγνόν, πάντες σεβόμεθα.

Ἀγνώς, καὶ τὸ γνῶν γνῶσω γνῶς, καὶ μὴ τὰ ἐπιτηκῆ ἀγνώς. οἶονεὶ ὁ ἀγνώστος καὶ ἀμαθής. καὶ κλίνεται, ἀγνώτος.

Ἀγνός, τὸ φυτὸν. καὶ τὸ τὸς ἐδιδόντας ἀγόνες πηρεῖν, ἀγονόντι δὲ. ἢ παρὰ τὸ εἰς ἀγνείαν συντελεῖν, ἐδιδόντων καὶ πινόντων, ἔτι δὲ καὶ ὑποστροφῶν. ὃ καὶ λῦγον καλεῖται. τὸ τῆς σωφροσύνης δηλωτικόν, καὶ ἡδονῆς σβεστικόν. φασὶ δὲ αὐτὸ ἐδιδόντων σβεννύναι τὴν φλόγα τῷ ἡδονῶν. ἀγνός δὲ λέγεται ὁ καθαρὸς ὁξυτόνως, καὶ τὸ ἀγάζω ἀγανός, καὶ καὶ συγκοπῶν ἀγνός. ὡς παίζω παιδνός. ἔπως ὠρίων.

Ἀγνώ, παρὰ τὸ γνῶν. καὶ πλεονασμῶ τῆ γ' γνῶν. καὶ

κὴ μὴ τὰ ἐρητικὰ ἄ, ἀγνώ. Οὐδέμιν Ἡ'ρη ἡγ-
νοίησεν. ἔπος Ωρίων.

Ἀγνυμι, οἶον, Πάταγος δέτε ἀγνυμιάων, συυξί-
βουβίων, γίνεται ὑπὸ τῷ ἀγνύω. ἔστιν ἄγω τὸ
κλῶ. κὴ ἀγνώ, ἀγνύω, κὴ ἀγνυμι. κὴ περιανύ-
μυρος, σημαίνει τὸ περιτειβόμενος, περικλώμυρος.
Ἀγκαλίδες, αἱ τῷ φρυγανῶν δέσμαι. καὶ ἀγκά-
λαι, οἱ βραχίονες. κὴ ἀγκαλῖς, ἄχθος. κὴ ἀγ-
καλίσειν, ἄγχειν, ἢ ἀναβασάζειν.

Ἀγκιστροφάγος, φιλάργυρος,

Ἀγκιστρύεται, θηρόει.

Ἀγκόνες, διακόνες, ὑπικόες, δέλτες.

Ἀγκῆρ, δεσμός. κὴ ἀγκῆρες, οἱ ἐν ἑαχίλῳ τό-
ποι, δι' ὧν ἀγχιδαὶ συμβαίνει.

Ἀγκύλη, τὰ ἀγῶνος ἢ καμπή. καὶ οἱ ἀκοντισαὶ,
ἀγκυλισαί.

Ἀγνωμοσύνη, ἀναιδησία, ἀγνοια, ὀλιγωρία. κὴ ἀγ-
νώμων, ἀναιδης, ἀνόητος, ἀλόγιστος, ἀμαρτάνων.

Ἀγός, ἡγεμῶν, παρὰ τὸ ἄγειν τὰς ὑποπεταγμένας.
Ἀμφὶ δέμιν Κριτῷ ἀγοὶ ἡγέρεθοντο.

Ἀγος, σημαίνει δύο. τὸ, τε καθαρὸν, ὅπερ κυ-
εῖας. κὴ τὸ ρυπαρὸν καὶ ἀντίφρασιν.

Ἀγκῶν, ὁ ἄγων ὁσώδης τόπος. ἢ διὰ τὸ ἐπάγεσθαι
τὴν χεῖρα, οἶον ἀγνυδαί. ὡπερ ᾧ τῷ πολλ-
λὸς γίνεται πολλοσός, ἔπω παρὰ τὸ ἄγω ἀγός κὴ
ἀγοςός. ἔπος Ωρίων ὁ ἐτυμολόγος. ἢ τὸ ἐκτὸς τῷ
ἀγκῶνος, παρὰ τὴν συλλαγωγὴν, κὴ τὴν ἐπίκαμ-
ψιν τῆς χειρός. ἢ παρὰ τὸ διωάσθαι τέτρω τινα
ἄγχειν.

Ἀγνος, ὄνομα. παρὰ τὸ γόνος. βαρύνεται μὲν ὁ
γεννηθεὶς, ὀξύνεται δὲ ὁ γεννητὴρ. ἐξ ἑ πλειο-
νασμῷ τῷ ὤ, γουῶς ὁ γεννητικὸς κὴ κάρπιμος
τόπος. Γουῶν ἄλωης.

Ἀγαμος. τὸ δέ, ἀγαμός τ' ὑπολέσθαι, ὁ τῷ συν-
δεσμός ἀπὸ τῷ ἢ διαζωτικῷ παραλαμβάνεται,
ἥτοι. ἢ κὴ γεννηθεὶς παρὰ γάμων ὑπολέσθαι.

Ἀγον, Ἰωνικῶς ἀπὸ τῷ ἡγον. ῥῆμα ὀρεϊκόν,
χρὸν παρατατικῷ. ποιητικόν γὰρ ἐστὶ, κὴ ἔστιν
ἀναυξήτων. βραχὺ ἔχον τὸ ἄ. κὴ ἄγον Δωρικῶς
τὸ αὐτὸ, καὶ ἑσπλὺ τῷ ἢ εἰς ἄ μακρόν. τὸ ᾧ
ἀκόλῃδον ἔστιν ἡγον.

Ἀγορή, κὴ αὐτὸ τὸ ἄθροισμα, κὴ ὁ τόπος, κὴ ὁ λό-
γος. παρὰ τὸ ἀγείρω τὸ ἄθροίζω κὴ ἐκκλησιάζ-
ω, γίνεται ἀγορή. ὃ σημαίνει ἐκκλησίαν, συ-
νέδριον. τὸ δὲ ἀγείρω, παρὰ τὸ ἄγω.

Ἀγορεύω, παρὰ τὸ ἀγορά. τῶτο δὲ, παρὰ τὸ ἀ-
γείρω. τῶτο παρὰ τὸ ἄγω καὶ τὸ εἶρω τὸ λέγω
ἐν ᾧ παρὸς τὸ λέγειν συλλαθροίζονται.

Ἀγορεύσθαι, ἐκ τῷ ἀγορῶ, κὴ περιπαῖται. τὰ ᾧ εἰς
ρῶ λήγοντα ῥήματα τὸ ὁ παραληγόμενα, περιπαῖ-
ται. οἶον δημηγορῶ, ἀλληγορῶ, ἐρεμγορῶ. ἔπω κὴ
ἀγορῶ. ἔστι δὲ τῆς β'. τῷ περιπατῶμεν. ἐξ ἑ,
Παισὶν εὐκότες ἀγορεύει. δημηγορεῖτε.

Ἀγοράζω. ποτὲ μὲν ἐπὶ τῷ ἐν ἀγορᾷ ἐμβαλῶ κὴ
διατείβω. εἴρηται δὲ κὴ ἐπὶ τῷ ἀγοράζειν.

Ἀγορεύω δὲ τῶτεσιν εἰς τὴν ἀγορὰν. ἐπιρρήματικῇ

ἢ σύνταξις, ὡπερ οἶκαδε, εἰς τὸν οἶκον. καὶ
Ἀθῶνάζε, εἰς Ἀθῆνας.

Ἀγορήθην, διατὶ περιπαῖται; ἐπεὶ δὲ τὰ ἀπὸ ὁ-
ξυτόνων ἢ περιπατῶμεν παραγόμενα εἰς θῶν
ἐπιρρήματα. παρὸ μίας ἔχασιν τὸν τόνον. γῆθην,
ἀρχῆθην, ἀγορήθην.

Ἀγορανόμοι, οἱ τὰ καὶ τὴν ἀγορὰν διοικοῦντες ἄρ-
χοντες.

Ἀγορά, ἐφορεία, ἢ σωὸδος ἢ παρὸς τοῖς κοινοῖς ὁ-
ροῖς γινόμενῃ τῷ ἀσυχετόνων. ἔ οἱ ὁμοροὶ συ-
νιόντες, περὶ τῷ κοινῶν ἐβελδύοντο.

Ἀρεα, Δήμητρος ἱερὸν λέγεται. κὴ ἡ θῆρα. λέγον-
ται δὲ πληθυντικῶς κὴ οἱ τόποι.

Ἀρεαφίς, εἶδος δίκης, καὶ τῷ ὀφειλόντων τί τῷ
δημοσίῳ, κὴ ἐπιγεγραμμένων μὲν, ἀπολειφθεύ-
των δὲ πρὶν ἀποδεῖναι. εὐρίσκει δὲ κὴ καὶ τῷ ἐγ-
ραφόντων τὰς μὴ ὀφείλουσας.

Ἀρεῖ, ἀπὸ τῷ ἄρε, ἢ λάβε, κὴ φέρε.

Ἀρεῖς, ὁ ἥρω. εἴρηται παρὰ τὸ ἐν ἀρεῷ γε-
γεννηθῆναι. ἀπὸ ᾧ Κυρλῆς κὴ Ἀπόλλωνος λῶ.

Ἀρειος, ὁ ἀήμερος προπαροξύνεται. κὴ διὰ τῷ ἔ-
ρεαφίται. ἀπὸ τῷ ἀρεός, παρὸς ἀντιδιασολῶ τῷ
ἀρεῖος, ὁ ἐν ἀρεῷ διαιτῶμενος, τῷ διὰ τῆς εἰ-
διφθόγγης ῥεαφομένης κὴ περιπατῶμεν.

Ἀρευνία, παρὰ τὸ αὔπνος αὔπνία, κὴ καὶ πλειο-
νασμὸν τῷ γρ, ἀρευνία.

Ἀρεῖοι, ἀγειρέοι. ἀγείρω, κὴ καὶ συγκοπλῶ
ἄγρα. ὡπερ παρὰ τὸ ἐγείρω, ἔγρω.

Ἀρεός, παρὰ τὴν ἀρεῖν, ἐν ᾧ γίνεται. ἢ παρὰ
τὸ ἀρῶ τὸ ἀροτεῖω, ἀρός κὴ ἀρεός.

Ἀρεότερῃ. ἐκ ἀπὸ τῷ ἀρειος. ἀρειώτερος ᾧ λῶ
αῶ. ἀλλὰ παρὰ τὴν ἀρεῖν, ἀρεότερος πεποιήται.
ἀπαραχημάτισον γὰρ. ἔπω Φίλων.

Ἀρεότερας ἐλάφας, ἀγροτέρας. κὴ καὶ συγκοπλῶ, ἀ-
ρεότερας. διὰ τὸ πολὺ χρόνον τῷ ζῶν, ὡς ὁ χρησ-
μός δηλοῖ. Εὐνεία ᾧ ζῶει γενεὰς λακέρειζα κορώ-
νῃ ἀνδρῶν γηράντων. ἐλάφος δέτε τετράκορος. ἢ
ἀρειώτερας, κὴ καὶ συγκοπλῶ, ἀρεότερας.

Ἀρειώτης, ὁ ἀρειός. ἔστιν ἀρεός ἀρεότης, ὡς δη-
μος δημότης. κὴ καὶ πλειονασμὸν τῷ ἰ, ἀρειότης.
ἔπος Ωρίων. κὴ κατ' ἐπὶ τῶν θεσιν τῷ ὦ, ἀρειώτης.

Ἀρεῖφι, σημαίνει τὴν σκάφην. ἢ ὑποδοχή, ἄμνη,
σκαφίον.

Ἀρεός, παρὰ τὸν ἄρην, ὃς σημαίνει τὸν σίδηρον. ὁ
τῷ σιδήρῳ πεμνόμενος ἀρεός.

Ἀρειοὶ οἱ παιδεράσαι. ἥτοι ὅτι ἀρεῖον ἐστὶ τὸ πά-
θος ἢ παιδερασία, ἢ ὅτι ὁ Πανὸς εὐνοχός ἐστι τοῖς
ποιήτοισι. διὰ τῶτο γὰρ κὴ τὸ αἰδοῖον ἀνατεταμένον
ἔχει. ἔστι δὲ ὁ Παν, ἀρειος θεός. ἀρεῖοι δὲ κὴ
οἱ ἀρεῖοι.

Ἀγορεύσεις, λόγος ἀγορήτατος, λογιώτατος. καὶ ἀ-
γορητὰς τὰς ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀνατρεφόμενας. καὶ ἀ-
γορήτας ὀκλάδας, τὰς ὡς ἐπαγομένης.

Ἀγραυλοὶ, οἱ ἐν ἀγρῷ αὐλιζόμενοι, ὕπαιθροι,
ἐρημοὶ, ἄγνοι, ποιμῆνες. κὴ ἀγραυλία, θυραυ-
λία, κὴ ἐρημία.

Ἀγρόμα, εὐρέμα. καὶ τὸ εἰλημμένον σημαίνει. καὶ κήματα, σκυλα. καὶ ἀγρεύσαι τὸ λαβεῖν. ἡ γροικώσω, ἡ γροιαίθης.

Ἀγρίων, ποικίλον, ἐρεῖν, δικτυοειδές, καὶ εὐδυμα δὲ ποιόν.

Ἀγρός, ὁ ἔξω τῆς πόλεως χώρος.

Ἀγρώσω. παράγωγος ὁ χαρακτήρ. ἀπὸ τῆς ἀγρός, ἀγρώσω. τὰ ᾧ δύο αῖ, τὰ ἐξ λαμβάνεσιν φωνήεντα. τὸ δὲ ὁ, εἰ λαμβάνεσιν. οἶον, τὸ αἰ, ᾧ τὸ ἄλλος, ἁλλάσω. τὸ εἰ, ᾧ τὸ πῦρ πυρός, πυρέσω πτήσω, τὸ ἡ. δειδίω, τὸ ἱ. ἀφύσω τὸ ἀπαιτῶ, τὸ ὕ ὀνειρώσω, ἀγρώσω, τὸ ὦ. ὥς ἔχεις μὴ δύναι τὸ ὁ, καὶ ἐν παραγωγῇ δὲ. τὸ ᾧ ὅσω, ἀπὸ τῆς ὅπω γέγονεν.

Ἀγρωσαί, οἱ κυνηγέται ἀπὸ τῆς ἀγρώσω.

Ἀγρωσις, εἶδος βοτάνης. ἔστιν ἔδα τὸ ἐδίω. ὁ μέλλων ἔσω. ὁ παρακείμενος ἦκα. ὁ παθητικός, ἡσμαι. τὸ β' ἦσαι. τὸ γ' ἦσαι. καὶ ἐξ αὐτῶ ἦσις. καὶ ἐπειδὴ τὰ ἀπὸ τῆς παθητικῆς παρακείμενος γινόμενα ὀνόματα συνάρχεται θέλεισι τοῖς ιδίοις ἐνεσῶσι, γίνεται ἔσις. καὶ μὴ τῆς ἀγρός, ἀγροῖσις καὶ συναιρέσει τῆς εἰ καὶ ὁ, ἀγροῖσις. καὶ ἔοπη δωρικὴ τῆς εἰ διφθόγγης εἰς ὦ μέγα, ἀγρωσις.

Ἀγυά, ἡ ὁδός. ᾧ τὸ ἄγω τὸ πορεύομαι. τὰ διὰ τῆς γὰς θηλυκὰ ὀνόματα ὑπὲρ β' συλλαβάς προπαροξύμηνον, τῷ ἱ θέλει παραλήγεσθαι. οἶον, ἀρπυα. αἶθρα. ἄγυα. Ὠρείθρα. Εἰλίθρα. σσημειώται τὸ μηδὲ γὰ καὶ ὄργυα καὶ ἀγυά ἡ ὁδός παραληγόμενα τῷ ἱ καὶ ὀξύμηνον. ἀναλογώτερον δὲ εἰς τὸ ἄγυα. Μέσσω εἰς ἄγυα ἴσαι.

Ἀγυεῖς, ᾧ τὸ ἀγέρω. ἐξ εἰ καὶ ἀγορά γίνεται. καὶ ἀγορῶ ῥήμα. ἐξ εἰ ὄνομα θηλυκόν, ἀγορεῖς. καὶ ἔοπη τῆς ὁ εἰς ὕ, ἀγυεῖς, ἡ ἄθροισις.

Ἀγύρται, λωποδύται, ἐπαῖται, φιλοκερδεῖς. καὶ ἀγύρτης εἶδος βώλης, καὶ ὁ ἀλαζών, καὶ ὁ ἀπατεών. ᾧ τὸ ἀγείρω, τὸ περιεῖναι καὶ περινοεῖν ἐπὶ νίκη, ἢ ἐτέρῳ τινὶ ποικίλῳ. λέγονται δὲ ἀγυρτικά, καὶ τὰ χυδαῖα ψεύσματα.

Ἀγχιάλος, ἡ μὴ πόλις, ὀξύμηνον. ὁ δὲ παραθαλάσσιος τόπος, προπαροξύμηνον.

Ἀγχαυρόν. οἶον, ἡ ἡμὸς δ' ἀνέρες ὕπνον ἀπ' ὀφθαλμῶν ἐβάλλοντο ἀγρόται. οἷτε κυνέσι πεποιδότες, ἔποτε νύκτα ἀγχαυρόν κνώσασιν ἀλδύμηνον φάος ἡῖς. σημαίνει δὲ τὸ καλέμηνον λυκόφως. τὸ ὀρθεῖν, τὸ πλησίον τῆς αὔρας. ἀγχιαυρός καὶ ἀγχαυρός. αὔρα δὲ ἡ ἡμέρα. ἔπος εὐρον εἰς τὰ χόλια τῆς ἀργοναυτικῶν τῆς Ἀπολλωνίας.

Ἀγχισίω, ἀπὸ τῆς ἀγχις, ἀγχισίως καὶ ἀγχισίην. τὸ δὲ ἀγχις ἔστιν ὑπερθετικόν. γίνεται δὲ ἀπὸ τῆς ἀγχε ἀγχότερος, ἀγχις. καὶ ἀγχισίδην, τὸ καὶ ἀγχισίαν.

Ἀγχι, ᾧ τὸ ἀγχε ἀγχόθι, ἀγχι καὶ συγκοπῶ. σημαίνει τὸ πλησίον. τὰ παρὰ τῆς ἀγχι, καὶ εἰ. καὶ αἰ, καὶ τὴν ἀμφι, καὶ αὐτί, καὶ ἐπὶ, προθέσεις, διὰ τῆς ἱ γράφεται, ἀείδηλος, εὐβρεμέτης, ἀμφίρρυτος, ἀντίθετος ἀγχιθίος, ἀγχιθίος, ἀγχιμά-

χος. τὸ ᾧ ἀγχεμάχος ἐξ ἀπὸ δι' ὁφωρίαν τὸ ἱ, εἰς εἰ. τὰ δὲ παρὰ τὸ ἀγχι, συνίσταται εἰς, χα-εῖς τῆς ἀγχιθίος. ἀπὸ ᾧ τῆς ἀγχι παρήχθη, καὶ ἔστιν ἀπλῆν. ἁλλως. τὰ διὰ τῆς ἱσθῆς διὰ τῆς ἱ γράφεται. Ἀντίσης, Ἀμφίσης, ἀγχιθίος, Εἰσίσης ὄνομα κύριον. Κυρίσης ποταμός Κελτικῆς. Τίπενίσης ἐθνικόν. ἀγχινεφὴς ὡς ἀχλὺς.

Ἀγχισίαν, πλησίον ἀλλήλων καὶ πυκναὶ ᾧ τὸ ἀγχε.

Ἀγχιθίος. ᾧ τὸ ἀγχι, τὸ ἐγγὺς γινέσθαι τῆς ἀφροδίτης.

Ἀγχιμόλον, ἐγγὺς. ᾧ τὸ ἀγχι καὶ τὸ μολῶ.

Ἀγχιτέρμων, ὁ γείτων, ᾧ τὸ ἀγχι, ὁ σημαίνει πλησίον, καὶ τέρμων, ὅρος.

Ἀγχιμαχίης, συσάδην, καὶ ἐκ τῆς συνέγγυς μαχομένης.

Ἀγχω, παρὰ τὸ ἄγω. πλεονασμῶ τῆς χ. ἔδω ᾧ ἔστιν ἄλλο τὸ ἄγχω, ἀλλ' ἡ ἄγω, τὸ τὸν φάρυγγα συνάγω, πνίγω. Ἀγχε δὲ μιν κισθὸς ἱμάς.

Ἀγχώμολον. παραμικρόν, ἴσα, ἐγγὺς τῆς ὀμαλῆς, ἀπὸ τῆς ἀγχι. ὁ σημαίνει τὸ ἐγγὺς, καὶ τὸ ὀμαλὸν γέγονε. τὰ δὲ παρὰ τὸ ὀμαλῶς συντιθέμενα διὰ τῆς ὦ μεγάλης γράφεται. οἶον ἀνώμαλος, κατώμαλος, καὶ ἀγχώμαλος.

Ἀγχλάτας, ἀναχλάσας, ἀνακρίσας, ἀναβάσας.

Ἀγω. σημαίνει δ'. τὸ πορεύομαι, ὡς τὸ, Λαοδίην ἐτάγασα θυγατρῶν εἶδος ἀγίστων. καὶ τὸ κλαῖω. ὡς τὸ, Ἀξον δὲ ἔγχος Διομήδεα. καὶ τὸ φέρω. ὡς τὸ, Εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον κεχαριστά νίκη. καὶ ἀγῶ περιπατωμένης, τὸ ἐκπλήττομαι συζυγίας β'. γίνεται δὲ ἐκ τῆς ἀγχι, ὁ σημαίνει τὴν ἐκπλήξιν. τὰ γὰρ τῆς β' συζυγίας τῆς περιπατωμένης, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ τῆς εἰς ἡ θηλυκῶν γίνεται.

Ἀγυδός, ὁ πρὸς τῆς θυρῶν ἱσάμηνος ἐν χήματι κίονος, καὶ βωμός.

Ἀγυήται, κωμήται, γείτονες.

Ἀγυεῖς, συνόδος, συναγωγὴ στρατῶ.

Ἀγχιεῖς, ἐγγὺς.

Ἀγχιβαθής. ἡ μὴ ἔχουσα κλύσμα θάλασσα, ἀλλ' ὁδὸς βυθόν. ἡ ἐγγὺς τῆς γῆς βαθεῖα.

Ἀγχιβιον, μέγα ἐγγὺς.

Ἀγχιβλῶς, ἄρτι παρῶν.

Ἀγχιτροφός, ἀμετάβολος.

Ἀγωνισμός, ἀντιλογία, ἀγωνία, καὶ ἡ ἀθλησις.

Ἀγώμηνος, θαυμάζων, ἐκπληττόμηνος. οἶον, Ἡϊορέην ὑπέροπλον ἀγώμηνος. ἐκ τῆς ἀγάω ἀγῶ τὸ θαυμάζω.

Ἀγωνία, ἐπὶ τῆς εἰς ἀγῶνα μέλλοντος κατιέναι. κατεχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἀπλῶς φόβου. ἔπος Ὠρείων.

Ἀγών. ἔχ εὐρον αὐτῆς ἐτυμολογία. ἐγὼ δέφημι, παρὰ τὸ ἄγω, γίνεται ἀγών, ὁ φέρων πολλὰ ὀχλησιν καὶ ἀδμονίαν. σημαίνει εἰ. ἀγών, ὁ τόπος. Λείων δὲ χορόν, καλὸν δ' εὐρον ἀγῶνα. ἀγών, καὶ τὸ πλήθος τῆς θεατῆς. λῦτο δ' ἀγών. ἀγών καὶ τὸ ἀθροισμα. Ἡ ῥη μὴ μετ' ἀγῶ-

να νεῶν, καὶ παλαιὰς Ἀθλην. ἀγών, καὶ τὸ ἄθλον, καὶ ὁ ναός. Θεῶν δύσονται ἀγῶνα ἔπος εὖρον χολία ἐν ὑπομνήμασιν Ἰλιάδος. ἐγὼ δὲ εὖρον τὸν ἀγῶνα ἐτυμολογέμενον ἔπος. ἀγὼν λέγεται ὁ κυκλοτερὴς καὶ γωνίαν ἔκ ἔχων τόπος. οἱ δὲ, ἀπὸ τῆ συνάγεται.

Ἀγωνιστήριον, τόπος ἐν ᾧ ἀγωνίζονται. καὶ ἀγωνίσματα, ἑπαθλα.

ΤΟ ἈΛΦΑ ΜΕΤΑ ΤΟΤ Δ'.

Α δαήμων, ἀπειρος, ἀνεπισήμων. ἀπὸ τῆ δαίω τὸ μωθῶν, δαῶ, δαήσω. δαήμων, καὶ ἀδαήμων. δαίω, δαῶ, συσολῇ τῆ ἰ, καὶ μεταθέσει τῆ τόνου. Ἀδαξῆσαι, σημαίνει τὸ κηῖσαι. καὶ ἀδαγμός, ὁ κνηστμός.

Ἀδεός, ἄφοβος. ἀπὸ τῆ δέος, ὃ σημαίνει τὸν φόβον. γίνεται δεής, καὶ ἀδεής. τὸ θηλυκόν, ἀδεής. τὸ ἐδέτερον ἀδεές. καὶ πλεονασμῶ ἑτέρω δ', ἀδδεός.

Ἀδελφός, δελφύς λέγεται ἡ μήτρα, καὶ μῆ τῆ α τῆ σημαίνοντος τὸ ὅμῃ, γίνεται ἀδελφός. οἶονεὶ ὁ μόδελφός τις ὢν, ἐκ τῆς αὐτῆς δελφύος, ἦγεν μήτρας. καὶ ἀδελφίζεν, τὸ ἀδελφὸν καλεῖν. Ἰστέον, ὅτι τὰ εἰς δὲς λήγοντα εἰς ἑ ἔχει τὴν γενικὴν. οἶον ἀδελφιδῆς ἀδελφιδῆ. θυγατρίδῃς θυγατρίδῃ. γέγονε δὲ ἀπὸ τῆ ἀδελφιδέος, καὶ θυγατρίδῃς καὶ συγκοπῶν ἔχ ὡς τινες λέγουσι τὸ ἐναντίον, ἀπὸ τῆ ἀδελφιδῆς, ἀδελφιδέος. ἐδέποτε γὰρ εἰθεῖα διαλύεται. τὸ ὅδ εἰς, ἕως πλεονασμῶ ἔχει τὸ ε. πρὸς δὲ τὰς λέγοντας, ὅτι εἰ γέγονε τὸ ἀδελφιδῆς, καὶ θυγατρίδῃς ἀπὸ τῆ ἀδελφιδέος, καὶ θυγατρίδῃς εἰδει ὀξυμέναι, λέγε, ὅτι πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῆ εἰς ἑς ἀπλῶν περιπτωμένων.

Ἀδέκασος, δίκαιος, ἀδωροδόκητος. παρὰ τὸ δέχω, δέδεγμαι, δεκασός, καὶ ἀδέκασος, ὁ μὴ δεχόμενος πρὸς ὥπον, ἢ δῶρα.

Ἀδούκης, ὁ ἀγνώστος, καὶ ἀπρωτοδόκητος παρὰ τὸ δέικω τὸ δεικνύω, δεικνῆς καὶ ἀδεικνῆς. καὶ ἔοπη τῆ ἰ εἰς ὑ ἀδούκης ἔπος Ὡρίων. οἶον, Ὅδ' ἐνὶ φαρμάθῃς ἐλυθεῖς μοῖραν ἀνέπλησε. τὴν ὅδ θέμις ἔποτ' ἀλύξαι θνητοῖσι. πάντα δὲ πέρι μέγα πέπταται ἔρκος. ὡς τὸν οἰόμενον ἀδούκεος ἔκποσι ἀτης, ἀπεικνῆς, ἢ πικρῆς. δεῦκος γὰρ τὸ γλυκύ. ὅθεν καὶ Πολυδούκης ἐκλήθη. καὶ γὰρ ζῶν δυνεργητικώτατος ἴσ, καὶ ἀπαθανατισθεῖς μῆ τῆ ἀδελφῆ τὰς ναύτας σώζει.

Ἀδέφῃτον, ὠμόν, ἀνέργασον. ἀπὸ τῆ δεφῶ, δεφῆσω. ἀπὸ τῆ εφῶ.

Ἀδεῖν, τὸ ἀρέσαι. ἀπὸ τῆ ἀδῶ τὸ ἀρέσκειν, ἢ ἀπὸ τὸ τῆ ἦδω, ὁ μέλλων ἦσω. ὁ β' ἀόριστος ἄδον. ὅς ἑ Ἀδῆ δ' ἔκτορι μῦθος. ὁ μέλλων β' ἀδῶ. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἀδεῖν. οἶον τὸ εἰς ἡδονὴν κινεῖν. λέγεται δὲ καὶ τὸ πονεῖν.

Ἀδλω τὸ κεκορησμένως, καὶ εἰς πλήρωσιν ἄγον. ἔστιν ἔω τὸ δηλῆν τὸ κοροννύω. ὡς τὸ ἐπεὶ χ' ἐῶμεν πολέμοιο. ὅς ἑ παράγωγον ἔδω, καὶ ἦδω, καὶ ἄδλω

ἔξ αὐτῆ. δηλοῖ δὲ καὶ τὴν ἡδονὴν. οἶον Ἡ' σατο δ' αἰνῶς, αὐτὶ τῆ ἐτέρφθη. λαμβανέται δὲ καὶ τὸ περφθῆναι ἐπὶ τῆ κοριθιῶναι. οἶον Ἀυτὰρ ἐπεὶ σίτοιο τέρφθην. ἢ ἀπὸ τῆ ἄω ὦ, ἄεις ἄς. ἄει, ἄ. τὸ δηλῆν τὸ αὐτό. οἶον Ἀσεν ἐν Τροίῃ ταχέας κυῖας. γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα ἦδος, καὶ ἄδος. καὶ ἄδλω ἔξ αὐτῆ. ἔπος Ὡρίων.

Ἀδάμας, ἄπικτος, ἀπαθής. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐν τῇ χρόνῳ σερρότατον. καὶ ὁ ὀσκήαμος παράτισι, καὶ ὄρος.

Ἀδεῖα, ἀφοβία, δούδια, καὶ ἀδεῖν, ἀναιδέα, ἀφοβία. καὶ ἀδεῖς, ἄφοβος, ἄξεπτος, καὶ ἀδεῖσθαι, ἀφοβία.

Ἀδελφά, ὁμοία.

Ἀδελφίζεν, τὸ τιμῶ ὡς ἀδελφόν. ἀδελφὸν τὸ κοινόν. καὶ ἀδελφίζία, κοινωνία. ἀδελφίδοι οἱ ἀδελφῶν υἱοί.

Ἀδούες, συστροφῇ σαρκώδεις περὶ τὸν ἑάχιλον, καὶ βαβῶνας.

Ἀδούητον, χαλεπὸν, ἢ ἑ αὐτὶς ἐπιδειθεῖν.

Ἀδούκει, ἀπεικνότης, ἢ ἀδούει, ἢ αἰχρῶ ἀδούκεις, ἄμορφον, ἄγνωμον, ἔκ ἐοικός, χαλεπὸν, ἀνόμοιον, ἀνόκειον.

Ἀδημονεῖν, ἀλύειν, καὶ ἀπορεῖν, ἀμηχανεῖν.

Ἀδημονίη, θαῦμα.

Ἀδυνέως, ἀδόλως, καὶ ἀπλῶς, ἢ χωρὶς βελῆς.

Ἀδυνῆς, ἄκακον, ἀπρονόητον.

Ἀδδω, παρὰ τὸ δδω, τὸ ἐπὶ πολὺ. καὶ μῆ τῆ ἀθροιστικῆς α' ἄδδω, πλεονασμῶ τῆ δ'.

Ἀδηφάγος, παρὰ τὸ ἄδω τὸ δαφιλῶς καὶ τὸ φήγω. ἢ φαγεῖν. ἀδηφάγος, ὁ δαφιλῶς ἐδῶν.

Ἀδης, χωρεῖον ἀφειγγῆς, σκοτὴς αἰωνίη, καὶ ζόφῃ πεπληρωμένη. παρὰ τὸ εἶδω τὸ βλέπω, εἶδης, καὶ μῆ τῆ σερητικῆς α', αἰδης. ἐν ᾧ ἐδὸν βλέπομεν. ἄδης γὰρ ἐστὶν ἡ σκοτεινὴ οἰκία. καὶ κράσει τῆ ἄλφα, καὶ ε, εἰς ἄλφα μακρὸν, ἄδης. καὶ μῆ τῆ ἰ προσγεγραμμένη.

Ἀδηκότες, κερμηκότες, δαμασκότες, ἀδημονεῖντες. τῆς τῆς ὑπὸ κόπῃ ἀνδῶς διακείμενοι. ἀνδῶ ἐν, ἀνδῆσαν.

Ἀδῆωτον, ὑπόρθητον. παρὰ τὸ δῆω, ὃ σημαίνει τὸ πορθεῖν. τῆτο παρὰ τὸ δαίω τὸ κόπτω. ἔοπη τῆ α' εἰς ἡ μῆ περιπτωμένη τὸν δῆω.

Ἀδινός, παρὰ τὸ ἄδω ἐπὶ ῥῆμα γίνεται ἀδινός, ἀδιαλείπτως. τὸ συγκριτικὸν ἀδινώτερος. παρὰ τὸ ἄδω ἐπὶ ῥῆμα, ὃ σημαίνει τὸ ἀδιαλείπτως καὶ πλήρως, γίνεται ἀδινός. τὸ θηλυκὸν ἀδινή. καὶ ἀδινῶν, καὶ ἀδινῶν. τὰ δὲ εἰς νὸς ὀξύτονα ἀπὸ ἐπὶ ῥήματων γινόμενα διὰ τῆ ἰ γράφεται. ἄδω, ἀδινός. πύκα, πυκινός. καὶ ἀδινῶ μύθῳ, τῆ οἰκῆω. παρὰ τὸ ἄδω, ἢ ἄρδω. καὶ ἀδινώτερον, τὸ ἀθρόως, ἢ οἰκνότερον. Μελισσῶν ἀδινῶν, τῆ ὁμῆ καὶ ἀθρόως πεπομένων. ἀδινῶ μῆλα τὰ μὴ μεγάλα. σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ ἐλαεινόν, οἰκνόν, ἀπαλόν.

Ἀδῆετος, χωρεῖς μάχης καὶ ἀφιλόνεικος. ἐκ τῆ δῆεις, δῆεω. ὁ παθητικὸς παρακείμενος δῆεμαι, τὸ γ' δῆεσθαι. καὶ ὅς αὐτῆ δῆετης, καὶ ἀδῆετος.

τὰ δὲ διὰ τὸ ἵππος ὑποτρέφονται τὴν εἰς δίφθογγον.
 χωεῖς εἰμὴ ὥσι σωθεῖται, παρὰ τὸ κλειτός.
 Ἀδίοπον, ἀναρχον καὶ ἀφύλακτον.
 Ἀδιδίξ, μέτροντι οἶμαι τετραχοῖνικον.
 Ἀδικίς, ὄνομα δίκης καὶ τῆς ὁπωσάν ἀδικάντων.
 πῆς δὲ δίκης τὸ τίμημα ἀργυρίον ἐστὶν ὑποτιν-
 τύμῃον ἀπλάν.
 Ἀδμολίη, παρὰ τὸ εἶδω τὸ γινώσκω, ἴδμων ἴδ-
 μονος. ἰδμονία, καὶ αἰδμονία. καὶ συγκοπῇ, καὶ
 ῥοπῇ ἀδμολίη, ἢ ἀγνοία.
 Ἀδμητίν, ἀδάμασον, νέαν, ἄζδουκτον. παρὰ τὸ
 δμῶ, ὁ μέλλων δμῆσω, δέδμηκα, δέμμημαι,
 δμήτης, καὶ ἀδμήτης. ἢ παρθεῖον ἄζυγον, ἢ
 πρωτόζδουκτον. καὶ ἀδμητῆς, ἀδάμασοι, ἄζδου-
 κτοι.
 Ἀδολεχία, ἀδολεχίαν ἐκάλεν μῦθινες καὶ τὴν φλυα-
 εῖαν. ἐπὶ τῷ νόμῳ ἐπὶ τῷ τὰ μετέωρα λε-
 γησόμενων ἐκ ὑπὸ τῆς ἀνδρίας καὶ τῆς λέξης συγκε-
 μῆς, ὥς τινες ἐξεδέξαντο, ὅδε ὑπὸ τῆς ἀδω ἐν
 ποιήμασι πολλὰς φυσιολογησάται. ἀλλ' ὑπὸ τῆς ἀ-
 δεῖν τῆς σημαίνοντος τὸ ἀρέσαι. ἢ ἐν τῷ ἀρεσκόν-
 των καὶ αὐτοῖς δοκάντων διαλέξεις, ἀδολεχία ἐκα-
 λεῖτο. διὰ τὸ μὴ ἐκ κοινῆς ὁρμαῖσθαι δόξης τὸ ποιού-
 τῳ ὁμιλίαν, ἀλλ' ἐξ ἰδίας διαλέξεως καὶ ἀρεσκῆ-
 σης ὑπολήψεως. διὸ καὶ ἀδολεχας τῆς φυσικῆς ἐ-
 κάλεν. λέγει δ' Ὁρίων, καὶ Σωκράτην πτωχὸν ἀ-
 δολέχῳ, ἔφη Εὐπολῖς. καὶ ἐν ἄλλοις. Ἀδολεχεῖν
 αὐτὸν ἐκδίδαξον ὡς σοφιστῆς. ἢ παρὰ τὸ ἴδω τὸ
 εἰφραίνω. ἔ ο β' ἀόριστος ἄδον. καὶ ἐξ αὐτῆς ἄδος
 ἢ εἰφροσύνη. καὶ ἐστὶ λέξις ἢ φλυαεῖα. καὶ καὶ συ-
 θεσιν ἀδολεχος, ὁ ἐν τῇ φλυαεῖα εἰφραίνόμενος.
 ἢ ἐκ τῆς ἀδω τὸ ἀρέσκω, καὶ τῆς λέξης. τὰ δὲ πα-
 ρὰ τὸ λέχος, ὁ σημαίνει τὴν κοίτην. ἐπειδὴ τὸ πα-
 λαιὸν ἔθος ἦν, καὶ τῆς χειμῶνι τόπον εἶχον ὑπο-
 κεχωρισμῶν, ἐν ᾧ πυρκαϊᾶς ποιεῖντες, ἐν αὐτῇ
 καθεζόμενοι διημέρουν ἀδολεχάντες, καὶ φλυα-
 ρῶντες ἀδολέχης, ἀδολέχεσθαι ὁ κανὼν. τὰ ἀ-
 πό τῆς εἰς ἢ διηλυκῶν εἰς ἢς γινόμενα ἀρεσιν-
 κα, μὴ ἔχοντα ὑδέτερον εἰς ἔς, εἰς ἔχει τὴν
 γενικλήν. τὸ δὲ ἀδολεχῶ σημαίνει δ' τὸ φιλοσο-
 φῶ. Ὁ δὲ δῶλός σε ἠδολέχει ἐν τοῖς δικαίωμα-
 σί σε. τὸ παῖζω. Ἐξῆλθεν Ἰακώβ ἀδολεχεῖσθαι
 εἰς τὸ πεδίον. τὸ φλυαῶ. Τί ἀδολεχεῖς ἀνδρα-
 πε. καὶ τὸ ὀλιγορῶ. Ἡ δολέχησε καὶ ὀλιγοφύχη-
 σε τὸ πνεῦμά μου.
 Ἀδολέχης, μακρολόγος.
 Ἀδον, ἀρεσκεῖαν σημαίνει, καὶ γνώμῳ, ἢ κόρον,
 ἢ κόπον.
 Ἀδίοπον, ἀναρχον, καὶ ἀφύλακτον. δίοποι ὅδε λέ-
 γονται οἱ τῆς νεῶς φύλακες.
 Ἀδίοπον, οἰκῆδον σκύνοντα.
 Ἀδμῶν, ὑγιαίνειν.
 Ἀδμῶν, δῆλαι.
 Ἀδμῶν, ἀγνοεῖν, ἢ ἀγανακτεῖν, ἀγναμονεῖν καὶ
 ζητεῖν.
 Ἀδράφαξ, λάχανόν τι ἄριον.

Ἀδρεῖς, δαίμων τις παρὰ τὴν Δήμητῶν, ὑπὸ τῆς
 τῆς καρπῶν ἀδρυώσεως.
 Ἀδρακῆς, ὁ τυφλός.
 Ἀδρόρις. Ἀντίμαχος. Ἐν δ' ἀδρόρισι χεῖν δέλα-
 τον ἄλφι. δόρυ ὅδε λέγεται παρὰ τὸ ἐκδεσθῆναι.
 δόρος, καὶ δόροι, καὶ πλεονασμὸν ἀδρόρι. ἢ ἀντὶ
 τῆς καπόδοι. ἔπος Ἡρώδιανός. λέγονται δὲ καὶ
 κώρυκοι, θυλάκοι, ἀσκοί. οἷον ἔδεδαρμῆς.
 Ἀδρός, ὁ χονδρός. παρὰ τὸ ἴδω τὸ εἰφραίνω. ἢ
 δόμεθα ὅδε τοῖς μεγάλους καὶ χονδροῖς.
 Ἀδρασεῖδων. Ἀδρασος κύριον. Ἀδρασίδης, Ἀδρα-
 σιδῶν καὶ πλεονασμῶ τῆς εἰς, Ἀδρασεῖδων θάλας.
 Ἀδρῶν, τὸ αὐξάνω. Τῷ μὲν ὅθ' ἀδρυῖται. Νί-
 κανδρος.
 Ἀδρανῆς, ὁ ἀνίχυρος, καὶ μὴ πράξει τι δυνάμειος,
 ὅθεν καὶ ἀδρανεῖα, ἢ ἀδρνεῖα. δρῶν τὸ πράτ-
 τω. Ὁ μῆρος, Εἴτι δρῶνεις. δρῶν. ὁ β'. ἀό-
 ριστος, ἔδρανον. ἐξ αὐτῆς δρανῆς. καὶ μὲν τῆς σε-
 ρητικῆς αἰ, ἀδρανῆς.
 Ἀδύτω, τῷ ἐνδοτάτῳ καὶ θεοπάτῳ μέρει τῆς ναῦς.
 ἄδυται ὅδε καλεῖται οἱ τόποι τῆς ἱερῶν, ὥς ἐκ
 ἐξέστιν εἰσιεῖν καὶ εἰσεδυῖναι πᾶσιν. ὑπὸ τῆς
 δύω τὸ εἰσέρχομαι. δύμι δύσω δέδυμαι δέδυ-
 ται δυτὸς καὶ ἄδυτος. καὶ τὸ ὑδέτερον ἄδυτον. ἄ-
 δυται ἐν τῇ ἀφανῇ, καὶ μύχια τῆς ἱερῶν. οἷον ὁ-
 ροφαί, οἶκοι ὑπόγειοι, σκοτεινοί.
 Ἀδωνίς, παρὰ τὸ ἄδω τὸ ψάλλω. ἢ παρὰ ἴδω
 τὸ εἰφραίνω. τὸ δῶ, μέγα. διατί; τὰ ὑπὸ ἐνε-
 σῶπων ἢ μελλόντων καὶ προσληφῶν συλλαβῆς γι-
 νόμενα διὰ τῆς αἰ μεγάλης γράφονται. οἷον ζῶ
 ζῶν. φῶ, φωνή. ἄδω, Ἀδωνίς κύριον. δυνά-
 ται καὶ ὁ καρπὸς εἶναι ἄδωνις. οἷον ἀδωνεῖος
 καρπός, ἀρέσκων.
 Ἀδωνίς, χελιδὼν, καὶ ἡ θεῖδαξ.
 Ἀδωνιασμός, ὁ ἐπὶ τῷ Ἀδωνίδι θρήνος.
 Ἀδωνεῖα, ἐορτὴ ἀγομῆναι Ἀφροδίτῃ.
 Ἀδωρος, ὁ δῶροις μὴ ἐφθαρμένος, παρὰ τὸ δῶ-
 ρον. καὶ αἰ. σερητικόν.

Τὸ Ἀλφα μετὰ τοῦ Ε.

Ἀέθλον, ὑπὸ τῆς ἐθέλω, ἐθέλονται ὅν, καὶ μὲν τῆς
 ἐπιτατικῆς αἰ ἀέθλον τὸ πᾶν θελτόν. καὶ συγ-
 κοπῇ αἰθλον, καὶ κρᾶσει τῆς αἰ καὶ εἰς αἰθλον. καὶ τὸ
 ἀρεστικὸν ὁ αἰθλος λέγεται καὶ αἰθλος. ἢ παρὰ
 τὸ τλῶ τὸ καρτεῶ, τλόν καὶ αἰτλον, καὶ ῥοπῇ αἰθ-
 λον. τὸ δὲ αἰθλον ἀρεστικῶς μὲν λεγόμενον, τὸν
 τόπον καὶ τὸ ἀγώνισμα δηλοῖ. οἷον, Οὗτος μὲν δὴ
 αἰθλος, ἄτος. ὑδέτερος δὲ, τὸ ἐπὶ ἀγῶνος δι-
 δόμενον. Νηὼν δ' ἐκφέρεται τ' αἰθλα, λέβητάς
 τε, τρίποδάς τε. καὶ ὑπὸ τῆς γίνεται αἰθλούειν
 τὸ ἀγωνίζεσθαι.
 Ἀέκητι. ἀβέλας. ἐστὶ ῥῆμα ἀεκάω. ἐξ αὐτῆς ἐπὶ ῥ-
 ῥημα ἀεκάσι, ὥς δαρίζω δαρισι. καὶ καὶ ὑποβολῇ
 τῆς αἰκατί. καὶ ῥοπῇ Ἰωνικῇ, καὶ ἀναβιβάζει τὰ τόξα
 ἀέκητι, ἢ ὅδε ὑποβολῇ πολλὰς ἀναβιβάζει τὰς τόξους.

Ἀεκήλια ἔργα καὶ ἄποφασιν τὰ ἐκήλυ. ἐφ' οἷς ἔχοι-
όντε ἡσυχάζειν. οἷον ἔχ' ἡσυχὰ ἐδ' εἰρηναῖα. ἀλ-
λὰ παραχῶδῃ ἢ ἀκέραια, ἃ ἐκ αὐτῆς ἐκὼν πάθῃ.

Ἀέκων ἄπο τῆ ἐκὼν τὸ θέλω. ἢ μετοχὴ ἐκὼν. πα-
ραλόγως, καὶ σεσημειώται. ἐν δὲ τῇ συνθέσει,
αἰαβιβάζει τὸν τόνον, καὶ μὴ τὴν σφηρικὴν α, ἀέ-
κων, καὶ κράσει τὴν α ἔ, ἀκων, μὴ θέλων.

Ἀέλλα, συστροφή ἀνέμῳ ἢ ἄλλαν εἰλούσα. ἄπο τοῦ
ἀεῖν καὶ εἰλεῖν. ἢ παρὰ τὸ αὐτὸ πνέω. ὁ μέλ-
λων, ἀήσω, καὶ ἀέσω. καὶ ὅξ αὐτὴ ἀέλλα κατὰ
πλεονασμὸν ἑτέρῃ ἢ, ὡς τὸ θύελλα. ἔστι δὲ ὄνο-
μα προσηγορικὸν καὶ ῥηματικόν. καὶ προπαροξύνε-
ται. κυνὼν γὰρ ἔστιν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς λα ὑπὲρ β'
συλλαβὰς, ἔχοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς
λ' καταλήγουσαν, ἅπαντα προπαροξυύεται. οἷον,
δίκελλα, μάκελλα, Σίβυλλα, Πείσκυλλα, Φαλ-
κωνέλλα. καὶ ἀέλλα, φωναὶ παρὰ Σοφοκλεῖ, ἐν
Φαίδρῳ.

Ἀέλλης, Κορίσαλος ὄρνυς ἀέλλης. ἀελλώδης, κονιορ-
τώδης. ὡς τὸ ἐλλῶ, ἢ ὡς τὸ εἰλῶ τὸ συσπρί-
φω, ὑποβολὴ τῆς ι, γίνεταί ἐλλης. καὶ μὴ τὴν ἐ-
πιτατικὴν α. ὡς περ ἀτερπής. ὅξ ἔ καὶ τὸ ἀολλί-
ζω, τὸ συναδρῶζω.

Ἀελλᾶδων, ταχέων.

Ἀέλλεται, πνεῖ.

Ἀέλλας, ἀνέμους καὶ ἀτακτα πνέοντα, καὶ αἰγίδας.
οἱ δὲ τὰς μεγάλας εἰλήσεις καὶ συστροφάς.

Ἀέλλες, ἀθρόον καὶ ὁμόσε.

Ἀεκαζόμενοι, ἀκοπτες, ἀνεμῶνοι, ἀνιώμενοι.

Ἀελλοποδες, ἐλαφροί, κῆφοι, ταχεῖς, ὅξεις, ἀ-
νεμόποδες. ἀελλόν ὅδ' τὸ ταχύ.

Ἀέναν. πολλὸν αἰέροντον. πολυχρόνιον. καὶ ἀενάων,
αἰεὶ ὑπαρχόντων.

Ἀεράζειν, βασάζειν. Ἀετμα, φλόξ. οἱ δὲ, τὸ
πνεῦμα.

Ἀέσαμν, κατεκοιμήθην. καὶ ἀέσκοντας, κοιμα-
μῆρας. καὶ ἀέσκοντο, ἀνεπαύοντο.

Ἀετώσιον, λύπη μεμιγμένον. οἱ δὲ, ἔ καὶ προαίρεσιν.

Ἀελλόπος. Ἰστέον ὅτι τὰ ὡς τὸ πρὸς σωτιθέμενα,
τὴν τὴν ἀπλῆ φυλάττει κλίτιν, καὶ ἔξ τῆς δὸς κλίνε-
ται. οἷον, πρὸς ποδὸς, οἰδίπας οἰδίποδος. τὰ ὅδ'
καὶ ὑποβολὴν τῆς σ' ποιεῖν τὴν ῥηκίαν, Ἀττι-
κείσιν. οἷον ὁ ἔριπας τὴν ἔριπα. καὶ ὁ Οἰδίπας,
τὴν Οἰδίπα. Ἰστέον ὅτι τὰ παρὰ τὸ πρὸς, ὑπο-
βάλλει τὸ ὅ καὶ τὴν δίδειν. ὦρτο δ' ἀελλόπος,
ἢ ἔριπος, ἢ γυνή. ὥπως ὁ Χοιροβοσκός.

Ἀελπτέοντες. ἀνελπιστῆντες, ἐκ ἐλπίζοντες. ἄπο
τῆς ἐλπω, ἀέλπω. καὶ ἀελπτον, ἀποσδοκῆτον,
ἐχθρόν.

Ἀέντες. ἔστιν αὐτὸ περισπώμενον. καὶ δῆλον, ἐκ τῆς
ἄησις, καὶ ἄημι. καὶ οἱ Αἰολεῖς τὴν αὐτὴν μετοχὴν,
κατὰ ποιῶν καὶ φιλῶν, αἰεὶς ἐρῶσιν, ὡς φιλεῖς,
καὶ ποιεῖς. καὶ ἡ δίδειν ἔξ πληθυντικῶν, ἀέν-
τες, ἢ ῥηκίαν ἀέντων, ὡς ποιεῖντων. οἷον, Καὶ ἀνέ-
μων μῆρας ὑγρὸν ἀέντων. εἰ δὲ λὺν βαρύτονον,
ἀέντες αὐτὸ ἐρρήθη. ὥπως Φίλων εἰς τὰ ῥηματι-

καὶ αὐτῶν. πρῶτον λιγυρῶσι ὁμοειδέσιν ἀέντες.
Ἀέντος, νᾶω τὸ νέω, νᾶος. ἐν σωθέσει ἀέντος,
ὁ αἰεὶ νέων.

Ἀέξει. Ἀνδρὶ κακμῶτι μῆρας μίγα οἶνος ἀέξει,
αὖξει. καὶ ἀέξειτο, αὖξιν ἐλάμβανεν. ἥρετο, ὕ-
ψατο ὁ ἥλιος. ἄπο τῆς ἔχω τὴν σημαίνοντος τὸ ἐλαύ-
νω. ὁ μέλλων ἔξω καὶ ἀέξω.

Ἀερσίλοφος ὁ αἰρων εἰς ὕψος τὰς λόφους, ὡς τὸ
ἀείρω, καὶ λόφος ἢ θυφάλεια.

Ἀέρθω, ἤρθισαν. ἄπο τῆς ἀείρω, ἀεράω. ἀερκα, ἀερ-
μαι, ἀέρθω, ἀέρθισαν, καὶ ἀέρθω, ὡς τὸ κόσ-
μηθῶν. ἀντὶ τῆς ἀνέστησαν, ὥρμησαν.

Ἀερσίποδες ἵπποι. οἱ αἰρόντες εἰς ὕψος τὰς πό-
δας, ταχεῖς. ἄπο τῆς ἀείρω ἀεράω, ἀερίποδες. καὶ
πλεονασμῶν, τὰ σ' αερσίποδες. ἢ ἀείρω τὸ καφί-
ζω, ὁ μέλλων, ἀεράω, Αἰολικῶς, ἀέρσω. καὶ ὅξ
αὐτῶν ἀερίπτες.

Ἀερσίφρων, ἐγερφρῶν, ἐπαίρων τὰς φρενάς.

Ἀέσιν, πόνοι, βλάβη. καὶ ἀεσίφρων, βλαψίφρων.
ἢ ὀξύφρων, κρυφονες, καὶ κακόφρων. καὶ ἀεσιφρο-
συασμῶς.

Ἀεσίφρων, ὁ μὴ διεγερφρῶς ἔχων τὰς φρενάς.
αὐτὸ τοῖμαίμαι. ὁ μέλλων ἀέσω. ὅθεν καὶ ἀέσ-
σεται τὸ κοιμάται. ὥπως Ὡρίων.

Ἀέτος, ὡς τὸ αἰέσω τὸ ὀρμῶ, αἵτος, καὶ αἰτός.
ἢ ὡς τὸ αἰεὶ ἔπος εἶναι. λέγεται ὅδ' ὅτι ὁ αἰ-
τὸς ἐπὶ ἀληθῆς σημείῳ αἰεὶ παρὰ τὴν Διὸς πέμ-
πεται. αἰτός, καὶ βοτάνη τίς. καὶ τῇ κνημῶν τὴν
ῥοχὴ ἔκασον σιδήριον. καὶ σέλασμα τι τῇ οἰκῶν
ἐμφερὲς τῇ πῆσει τὴν ζῶν.

Ἀείδω, τὸ εἰ δίδωργον. ἀντιπαρακείται ὅδ' αὐτῷ
τὸ αἰοδῆ. εἶδω τὸ ἐπίσμαι. καὶ μὴ τὴν ἐπιτατικὴν
ἄλλα, αείδω, τὸ πάνυ ἐπίσμαι. τὸ δὲ εἶδω
σωπεθῶν εἰς ὄνομα, ὑποβάλλει τὸ ε. νῆις ὁ ἀ-
πειρος. καὶ πολυῖδος. καὶ ὡς ἀγόμενον. οἷον ἰδμων.
ἴσωρ. Ἰστέον ὅτι καὶ τὴν κοινὴν ἔχοντα, τὰ ἀ-
παθῆ ἔ λέγεται, οἷον τὸ πατέρος, καὶ μητέρος, καὶ
ἀνέρος, ἀλλὰ τὰ πεπονθότα οἷον τὸ παθός. ὥπως
καὶ τὸ αείδω ἄδω, εἰς α' μακρόν, κράσει τὴν ε καὶ
α, καὶ συναιρέσει τὴν αἰ εἰς τὴν α' δίδωργον, ἔξ-
τι βαρύνεται; τὰ εἰς δὴ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἔ-
χοντα τὴν πρὸ τέλους συλλαβὴν εἰς φωνῆσιν λήγ-
σαν, περισσάται, εἰμὴ τύχοι ἢ εἰ δίδωργος,
ὀπιδῶ, αἰοδῶ, ληρωδῶ, καὶ τὰ ὅμοια. ὅξφυγν
ἄρα τὸ αείδω καὶ ἐρείδω.

Ἀεδέμεναι, ὡς ἀγωγὴ ποιητικὴ, ἔ δωρικὴ ἔχοντα
τος, τὸ α' τὰ τοῦ συνισαμένου ὅξ παρὰ τὴν ποιη-
τῇ, ἀπαξ δὲ ἐκτεταμένον. ἐν τῷ Ἀεδεῖδεδαίς.

Ἀείδελον σημαίνει τὸν ἀόρατον. ἔστιν εἶδω τὸ γινώσ-
κω. ὃ ἀντιπαρακείται τὸ οἶδα, γίνεταί εἶδελος,
ὡς πέμπω πέμπελος. καὶ σωθέσει αείδελος ὁ μὴ
θεωρῆμενος, παρὰ δὲ Νικανδρῶ ἐπὶ τῷ αἰεὶ φανε-
ρῶ κεῖται, ὡς ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἄπο τῆς αἰεί-
δηλος γέγονε καὶ συσολλῶ τῇ ἡ, εἰς ε. Τὰ δὲ τέ-
ρας περίσημον αείδελον ἐσήρητο. Νικανδρος. ἐ-
πὶ δὲ τῷ ἀόρατῳ ἐχρήσατο τῇ λέξει Ἡσιόδος, πε-
ρὶ

εἰ τὴ αὐτολύκῃ, φησὶ ὅτι Οὔτις χερσὶ λάβεισ-
 κεν, αἰδέλα πάντα τίθεισεν. καὶ ὅτι οὗτος
 κλέπτῃς ὧν ἐκλεπτε τὰς ἵππους, καὶ ἀλλοιοφανεῖς
 αὐτὰς ἀπετέλει. ἐνῆλλασθε δὲ τὰς χοῖας αὐτῶν.
 ζῆται εἰς τὸ αἰδῆλον.
 Αἶλα, τὰ πολύσκια χωρία, καὶ σέρησιν, τῆς εἰλῆς.
 Αἰλογία, τὸ αἰεὶ λόγος καὶ δίδωσας ὑπέχειν.
 Αἰδέλιον, κακὸν, κορυφαῖον, αἰδῆλον. Αἰδέλλιος,
 κατάρατος.
 Αἰδέλον, ἢ δῆλον, ἀμορφον, φοβερόν, πονηρόν.
 Αἰκέλιον, δεινόν, αἰχρὸν, οἰκῆδον, δῖτελές.
 Αἰκίζε, ὑποκλύει, φθείρει. οἱ δὲ αἰκίζεται. καὶ
 αἰκίον, τὴν αἰκίαν.
 Αἶλα, πεδία ἀνήλια, εἰλη ὅτι ἡ τὴ ἡλίου αὐγή.
 Αἰάλλειν, θωπύειν, καὶ αἰκάλλειν.
 Αἰνεφίς, τύφλωσις.
 Αἶπον, ταχύ.
 Αἶρον, ἀρρήτον ἀπαραίτητον ἀθώπυτον.
 Αἰτιάδος, αἰχρός.
 Αἰφραρος, αἰεὶ χαμῶν. ὁμοίως τίθεται καὶ ὅτι
 τὴ δῖλωκας.
 Αἰκῆς, ὁ σκληρὸς ὁ μὴ εἰκων. ἐκ τῆ εἰκὼ τὸ ὑπο-
 χαρῶ γίνεται εἰκῆς, καὶ μὴ τὴ σερητικῇ αἰκῆς,
 ὁ μὴ ὑποχαρῶν καὶ ὑπείκων τινί, ἀφ' ἧς τὸ αἰκία
 λοῖγόν, καὶ αἰκία. τὸ δηλοκὸν ἡ αἰκῆς. ἐστὶ δὲ ἑ-
 γρή, ὡς περὶ ὁ δῖφης, ἡ δῖφης, τὸ δῖφης, καὶ
 αἰκίωσι β'. αὖ ποιητικῶς, λαμβάνεται δὲ ὅτι τὴ
 ἀφρεπῆς. Σὸν ἡλῶς ἢ οἱ αἰκῆς ἀναστέλλει ἀνθρώ-
 ποισιν. ἔπος Ωρίων.
 Αἰκέλιος, ἀφρεπῆς, σκληρὸς ἀνόμοιος. εἰκὼ τὸ ὁ-
 μοίῳ. ὅτι εἰκὼν τὸ ὁμοίωμα. εἰκελος εἰκέλιος, ὡς
 πέμπω πέμπελος. καὶ καὶ σέρησιν τὴ αἰ, αἰκέλιος.
 τὸ δὲ εἰκελος μὴ ἐστὶ σωθέντων, πάντοτε δὲ τῆς εἰ
 διφθόγγῃς γράφεται. εἰ δὲ ἀπλῶν, δὲ τὴ ι'.
 Αἰκέλιον, τὸ ἀπειοκός, καὶ σκληρόν. παρὰ τὸ εἰκὼ
 εἰκελον, καὶ αἰκέλιον.
 Αἰκίσσασιν, Αἰκίσσασσι δὲ νεκρόν. ὡς περὶ ὅτι τὴ
 δῖφης γίνεται δῖφίω, καὶ ὅτι τὴ δῖφης, δῖτε-
 λίζω, ἔπω καὶ ὅτι τὴ αἰκῆς, αἰκίζω. ἢ παρὰ τὸ
 αἰκίζω, αἰκίζω πλεονασμῶ τὴ εἰ, αἰκίσω.
 Αἰκίας, τὰς ὕβρεις, καὶ ὕβρεισιν αἰχμίας, ὅτι
 τὴ αἰκίας, καὶ πλεονασμῶ τὴ εἰ, αἰκίας.
 Αἶσιν. αὖ τὸ πνέω, παράγαγον ἔνδεις μι, ἄνι,
 τὸ γ' ἄνι, τὸ δῖκον αἶτον αἶτον, καὶ κατ' ἐκτασιν
 ἄνι. οἷον Τῶ, τε Θρήκηθεν ἄνι. τὸ γ' ἔνδ πλῆ-
 θυτικῶν αἶσιν, αἰολικώτερον. ἐχλῶ ὅτι αἶσιν,
 ὡς περὶ εἶσιν. ἄλλοτε δ' ἄλλῃ αἶσιν.
 Αἰρομένη, ἀπὸ τῆ αἶρ αἶρος, αἶρω καὶ πλεονασμῶ
 τὴ ι' αἶρω, ἡ μετοχή αἰρομένης, αἰρομένη, κα-
 φιζομένη. ἐπαιρομένη. καὶ αἶραι τὸ βασάζαι. ση-
 μαίνει καὶ τὸ πρόσφερε. ὡς τὸ Μῆμοι οἶνον αἶρε
 μελίφρονα, αὐτὴ τὴ φέρε. καὶ ὅτι τὴ ἔπαιρε.
 Αἰζώτος. αἰζώτος ναὺς ἐστὶν ἡ ἀνυπῆλιφος. αἰζώτος
 δὲ τὰς ἀνασευρμένης γυναικας, ἡ ἀντοίμης, ἡ
 αἰαχμίας.

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ζ.

Αἰζώ, σημαίνει δύο. τὸ σέβομαι, ὅπερ ἀπὸ τῆ
 χάζω τὸ ὑποχαρῶ γίνεται. ὅν ὅτι σέβομεθα,
 τῶ καὶ ὑποχαρῶ. δασιώται. ἀναχωρήσαν-
 τος ἐν τῇ χ, ἔμεινεν ἀναλογῶσα τῇ χ, ἡ δα-
 σεία. καὶ τὸ ξηραίνω, ὅπερ φιλεῖται. ἀπὸ τῆ ζῶ,
 καὶ σέρησιν αἰζώ. τὰ ὅτι ξηρὰ, αἰζῶ. τὸ δὲ ζῶν, καὶ
 ὑγρόν ἐστιν. ἔπος Ωρίων. ὁ δὲ Ἡρώδιανος ἐν τῇ
 περὶ παθῶν λέγει, ὅτι παράγωγόν ἐστιν, ἀπὸ
 τῆ ἄγος, αἰγίζω, καὶ καὶ συγκοπῶ αἰζώ, ὡς σκέλος
 σκελίζω, τεῖχος τεχίζω. πόθεν δὲ δῆλον; ἐκ τῆ
 τὸν Αἰμαῖα εἰπεῖν, αἰγίσδεο, αὐτὴ τῆ αἰζέο.
 Αἰζῆ, λέγεται ἡ ξηρασία, ὅτι τῆ ζῶ καὶ θαλλεῖν
 ἐσέρηται. ἔπος Ωρίων.
 Αἰζῶ, σημαίνει τὸν πάγονα καὶ Φρύγας, καὶ κλίνε-
 ται, αἰζός. ἐκ τῆς λέγεται καὶ τὸ αἰζνός γίνε-
 ται. καὶ ὥφειλε κλινεῖσθαι δὲ τῆ ἡ, ὡς μὴ ἔχον
 τὸ μ' ἐπ' αἰζίας, ἀλλὰ σσημειώται, ὡς τὸ α-
 δῶ αἰζός. σημαίνει δὲ τὸν βαβῶνα. καὶ ἐστὶν εἰ-
 πεῖν, ὅτι τὰ εἰς λῶ ὁξύτονα ἔχοντα ἐν τῇ αἰζ-
 ληγεσθαι τὸ α, καὶ μέρος σώματος σημαίνοντα, ἡ
 πάθος, ἔπει τὸ ἡ, εἰς ε. οἷον αἰχρός, αἰδέ-
 νος, αἰζός. τὸ ὅτι λειχῶ, ἐκ ἔχει τὸ α.
 Αἰζήλοι, οἱ ἄτιμοι, οἱ ἀμίμητοι, παρὰ τὸ ζηλόω,
 τὸ μιμεῖσθαι.
 Αἰζηές, παρὰ τὸ αἰζῶ, ὁ σημαίνει τὸ ἀδελείπτος.
 αἰζηές καὶ ἑοπῇ τῆ δ', εἰς ζ', δαρικῶς αἰζηές.
 αἰζῶ δὲ ἐστὶ τὸ ἀδελείπτον. ἡ μεγαλόνηχον, οἷον,
 Αἰζηές μεμακῆα. σημαίνει δὲ καὶ τὸ σκληρόν, ὅτι
 τῆς αἰζῆς, ὁ σημαίνει τὴν ξηρασίαν. ἔπος Ωρίων.
 Αἰαλέλω, ξηρὰ, ἡ σκληρὰ, παρὰ τὸ αἰζῶ τὸ ξηραίνω.
 Αἶζειν, ἡ αἰζειν, τὸ σῶμα ἀθρόως πορρανεῖν.
 Αἰζίδαο Δόμω Αἰτορος αἰζίδαο. εἰς τὴν Βιωτίαν
 εὔρον ἐν ὑπομνήμασι χόλιον, Αἰζῶς, Αἰζίδης
 τὸ πάρονυμικόν.
 Αἰζερὸν, ὑποκίλιον. ζείρον ὅτι τὸ ποικίλον. οἱ δὲ
 τὸ ἄχρασον.
 Αἰεῖρε, αἰζῶς, ἡ πολυζῶς. ὅτι τῆ ζεῖρα.

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

Αἶ, ὡς περὶ παρὰ τὸ φιλῶ γίνεται ἐφίλει δὲ τῆς
 εἰ διφθόγγῃς, καὶ Αἰολικὸν ἐφίλη δὲ τῆς ἡ. ἔ-
 πο καὶ παρὰ τὸ αἶ αἶ, καὶ καὶ Αἰολεῖς αἶ. ὁ μῆ-
 ρος, Μῶνα δὲ πάντ' ἀληκτος αἶ νότος.
 Αἶρ, παρὰ τὸ αἶρω τὸ κεφίζω αἶρ. κεφίζονται ὅτι
 ἐν αὐτῇ καὶ αἶρονται τινὰ ζῶα. ἡ ὁ κῆφος παρὰ
 τὸ αἶρω. ἡ παρὰ τὸ αἶ τὸ πνέω, αἶρ. ἡ ὅτι κίνη-
 νησις αὐτῇ ποιεῖ τὸν ἄνεμον.
 Αἶπτον, ὡς περὶ γὰρ παρὰ τὸ φιλῶ γίνεται φιλεῖ-
 τόν, ἔπο καὶ αἶπ τὸ αἶ αἶπτον τὸ δῖκον, καὶ
 παρὰ Αἰολεῦσιν, αἶπτον, ὡς ποίητον. εἰ ὅτι λῶ
 βαρύτονον αἶπτον ὥφειλεν εἶναι. ὡς τύπτετον. εἰς
 τὸ αἶπτε.

Αἶπτο,

Ἄντο, ὠρμητο. καὶ ἀντα πορεύεται, καὶ ἀπαυγάζει. ἀντα δὲ πνέματα.

Ἄντον, δεινόν, δρῦν, μέγα. ὅς ἐ ἀπλυσον, ἀκόρητον, καὶ ἀετὸς ὅμοιον. καὶ ἀνσις, πνοή, αὔρα. καὶ ἀντοι, ἀκόρετοι.

Ἄνσυρον, ἀδυνές, κενόν, ἀκοσμον, μάταιον, ἀκόλασον. σῆιοι κῆφον, ὑπ' αὔρας φερόμενον.

Ἄνσυλον, ἀλαμπές, κακόν, ἀνόμοιον.

Ἄν, ἐπνει. καὶ ἀνμῦραι πνεῦσαι. καὶ ἀνματα, πνέματα. καὶ ἀνμῦροι πνέοντες.

Ἄνθεῖν, λανθανεῖν, ἀνεπιστημονεῖν.

Ἀνθεῖν, δυσχεραίνειν, κεκμηκέναι, καὶ ἀνδῆσαι, καμῖν, κοπιάσαι, ὀχληθῆναι.

Ἀνδόν, ὠδῶν καὶ γλωσσίδα. οἱ δὲ, χελιδόνα.

Ἀήτης, ὁ αἴεμος, παρὰ τὸ αἶν τὸ πνέω. ὁ μέλλων αἴσω, ὄνομα ῥηματικόν αἴτης. ὁ δὲ τόνος ἡμάρτηται. καὶ τὸ θηλυκόν. αἴτη, τῇ πνοῇ.

Ἀήσυλος, ὁπὸ τῆς αἴσω μέλλοντος τῆς θηλυκῆς τὸ βλάπτω, γίνεται ὄνομα ῥηματικόν, ἄσυλος, καὶ πλεονασμῷ τῆς ἡ, ἀήσυλος, ὁ ἡμαρτημένος, καὶ ἀτοπος. ἔπος Ὡρίων. ἢ ἀπὸ τῆς ἡδω ἡδω ἡσυλα, καὶ ἀήσυλα τὰ μὴ τέρπονται, ἀτακτα, μωρὰ, ἢ ἀδικα καὶ ἀμαρτωλά.

Ἀνδών, παρὰ τὸ αἰδῶν, αἰδῶν, καὶ ἔσπῃ αἰολική τῆς εἰ διφθόγγου, εἰς ἡ, ἀνδών. ἔπος Ὡρίων. ἄλλοι δὲ ἔσπῃ μόνον τῆς εἰς ἡ τὸ δὲ τὸ προσγεγραμμένον.

Ἀήθεσον. ἰστέον ὅτι τὰ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενα ῥήματα χρονικῶς αὐξοῦνται ἐν τῇ ἀδρατικῇ, οἷον ἄγω ἡγον, αἶρω ἡρον, αἰπῶ ἡπυν. δεῖ δὲ προδεῖναι χωρὶς τῆς Ἰωνικῆς, καὶ τῆς ποιητικῆς. οἱ γὰρ ποιεῖται καὶ οἱ Ἰῶνες συνάραχθαι πολλὰς ποιεῖσι τὰς παραχημῆρας τοῖς ἰδίῳις ἐνεσῶσιν. οἷον ἄγον. Ἀγε δὲ ἐμοῖρα βαρεῖα. καὶ τὸ, Ἀΐατο δ' ἡμιόνων, ἀντὶ τῆς ἡΐατο. καὶ χωρὶς τῆς ἀπὸ προθέσεως ἀρχομένων, οἷον ἀναγινώσκω, ἀναγινώσκον, ἀνέρχομαι, ἀνερχόμεν. ὅπῃ τῶν γὰρ ἡ ἀρχὴ τῆς ἐνεσῶτος ἐφυλάχθη καὶ ἐν τῇ ἀδρατικῇ. καὶ χωρὶς τῆς διαρεσῶ, διήρεσεν, διόρκω, διώρκεν. ὅπῃ τῶν γὰρ ἡ ἐσῶθεν ἐλῆγετο ἡ κλίσις, δεῖ προδεῖναι χωρὶς τῆς ἀνθέσσω, ἀνθέσον. σημαίνει δὲ τὸ ἀνθῆς ὑπάρχω. καὶ χωρὶς τῆς ἐν τῇ συνθεσῇ λεγομένης ἀνδίζομαι ἀνδίζομεν. ταῦτα μὲν ὁ Χοιροβοσκὸς λέγει, καὶ ὁ ζῳοβόσκος εἰς τὸ ῥητόν τῆς Ἀπολλωνίας. λέγεται δὲ ὅτι καὶ τὸ αἶω τὸ ἀνέω, καὶ τὸ αἶω τὸ πνέω, καὶ εἴπει τὸ αἶω εἰς ἡ ἐν τῇ παραρηατικῇ. καὶ ὅπῃ μὲν τῆς αἶω, δεῖ τῶν εἴπει τὸ αἶω εἰς ἡ. ἵνα μὴ συμπίσῃ τῇ ἡε τὸ σημαίνον τὸ ὑπῆρχε. γίνεται ἀπὸ τῆς ἡε. τὸ δὲ ἀνθέσον, καὶ ἀνδίζομεν. ἵνα μὴ ὀρεθῇ ἀλλεπάλληλον τὸ ἡ. ἀνθέσον δὲ, σημαίνει τὸ ἡδημόνευ, ἀσυνήθως εἶχον. καὶ ἀνθέσειν, ἀγνοεῖν, ἀπεύρω, ἔχειν.

Ἀνσι, παρὰ τὸ ἀνμι, τὸ πνέω, τὸ εἶπον, ἀνσι.

ΤΟ ΑΛΦΑ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Θ.

ἈΘίμιος, ὁδικός, ἀνός, ἀπὸ τῆς Θίμις, Θέμιτος, Θέμιτος, καὶ ἀΘέμιτος.

Ἀθέσφατος, πολὺς, ἐκ τῆς θεός καὶ φάτος. τῶν ἐκ τῆς φημι τὸ λέγω, θεόφατος τις ὢν, καὶ καὶ συγκοπῶν, καὶ πλεονασμῷ τῆς σ, θέσφατος, καὶ μὴ τῆς ὀπτατικῆς α, ἀθέσφατος. ὅς αὐτὸς ἀθέσφατος, τὸ πολὺ καὶ θαφίλος. ὁ δὲ θεός ἐρμηνεύει δεῖ τὸ πλῆθος. οἷον ἀθέσφατος καὶ ἀπειρον.

Ἀθέριζον, ἀπειδοκίμαζον. μεταφορικῇ ἢ λέξις ὅπῃ τῆς ἐκρίπτειν καὶ ὑποβάλλειν, ἀπὸ μεταφοράς τῆς ἀθέρων, οἷον τῆς ἀσχυῶν, ἢ τῆς μὴ δυναμῶν. θερίζεται καρπῶν, τῆς ἐκ τῆς ἄλλω ὑπορρίπτειν, καὶ μὴ συναγομῶν πρὸς χεῖρας. οἱ γὰρ λιμῶντες ἐκρίπτεισι τὰς ἀθέρας. τῆς τῆς ἀχυρῶ. καὶ γίνεται ἐκ τῆς θέρας θερίζω, καὶ μὴ τῆς σερπτικῆς α, ἀθέριζω. Οὐποτέ μοι ἀθέριζον, ἀντὶ τῆς ἀπέρριπτον, τὸ δὲ θέρος, παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω, ὁ μέλλων θερῶ, καὶ θέρω αἰολικῶς ἀφ' ἑ Θερσίτης, καὶ Θερμός.

Ἀθετος, ἡτοι ἄχετος.

Ἀθετεῖν, παρὰ τοῖς Ἰῶσι τὸ μὴ ποιεῖσθαι λόγον. οἷον αἰτεῖν καὶ ἀτίζειν. ἔπος Ὡρίων, ἀντὶ τῆς ἀτιμάζειν, ἀπειθεῖν, καὶ ἀθέτως τὸ ἀθέσμως.

Ἀθωαία, ἡ θεός, ἢ δὲ γυνή, Ἀττική.

Ἀθαλάττωτος, ἄπερος θαλάσσης καὶ πλῆ.

Ἀθαιρῆς, ἀκρεβῆς, θαυμαστός. ὑπερόπτης, αὐθάδης.

Ἀθωαῖς, ἡ ἐλαία, καὶ ἀθωαία, ἡ ἀργελαία.

Ἀθερίως, ἀκρεβῶς, καὶ ἀθερῆς, τὸ ἀκρεβῆς, καὶ ἀθερῆς, ὁ ἄγαν θεριστικός. ἢ ὁ λαμπρός, ἢ ὁ μὴ φροντίζων τινός. καὶ ὑβριτής, ἢ ὁ δεῖ λαμπρότητα ἀθρέμους.

Ἀθερίζειν, ἀγειν, καταφρονεῖν, ἀφροντισεῖν, μέμφεται.

Ἀθέρισαι, καθυπνῶσαι ἢ ὀλιγωρῆσαι.

Ἀθέμιτον, ἄδικον, πονηρόν, ἀναρχόν, ἀσεβῆ, ἢ νόμοις καὶ ῥαῶν, καὶ ἀθεμισῆσαι, παρανομῆσαι.

Ἀθεσμία, παρανομία.

Ἀθικτον, μιανόν, Ἀκάθαρτον. καὶ ἡ παρθεός δὲ ἔπος ἐλέγετο. καὶ ἀθικτοῦς, ἀνιπάφης παρθένας, ἀνάνδρης.

Ἀθερον, ἄπλυσον.

Ἀθωῆσι καὶ Θήβησι. τὰ πιαυτὰ ἐπὶ ῥήματα σὺ τῇ γράφεται. μὴ ὠρεῖται, ἐπειδὴ τὰ εἰς θεῶν ἐπὶ ῥήματα καὶ τὰ εἰς θεῶν τῶν αὐτῶν ἀδελφῶν φυλάττει καὶ τὸν αὐτὸν τόνον. οἷον, οἰκοθεῖ, οἰκοθεῖ. Λεσβόθεν. Λεσβόθε, ὀλυμπίαθεν, ὀλυμπίαθε, θύραθεν, θύραθε. εἰ οὐκ τὸ Ἀθωῆθεν, καὶ Θήβηθεν χωρὶς τῆς γράφεται, δηλον καὶ τὸ Ἀθωῆσι καὶ Θήβησι χωρὶς ὠρεῖται γράφεται. ἀλλὰ γράφεται σὺ τῇ, δεῖ τὸ συμπίσῃ ταῖς πιαυταῖς Ἰωνικαῖς δοτικαῖς. ἐστὶ γὰρ ἡ δοτικὴ τῆς πληθυντικῆς Θήβαις, καὶ κατ' ἐκτασιν γίνεται Θήβησι, καὶ καὶ ἔσπῃ Ἰωνικῇ τῆς αἶω ἢ Θήβησι, καὶ μὲν τὸ τὸ προσγεγραμμένον.

Ἀθερολογόν, τὸ πτύον τὸ τῆς ἀθέρας θαλάζον καὶ θαλαχωρίζον. καὶ ἀθερολόγον, τὸ αὐτό. γίνεται δὲ καὶ πλεονασμῷ τῆς τ. ὑφ' οὗ δὲ καὶ ὁκυτόνως ἀναγνωστέον. ἔπος Ὡρίων.

Ἀθίγ

Α'θίγγανος, ὁ μὴ θέλων τινὶ προσεγγίσει, ἀπὸ τῆς θίγῃ. οἱ γὰρ τὴν αἵρεσιν ταύτῃ ἔχοντες, ἔδον παρ' ἄλλων λαμβάνουσιν.

Α'θλον, ἐκ τῆς τλῶ. τὸ τῷ καρπερῶντι καὶ νικῶντι διδόμενον. ἢ ἀπὸ τῆς ἐθέλω, ἐθέλον, καὶ μὴ τῆς ἐπιτατικῆς α, ἀέθελον τὸ παντὶ ζητούμενον, καὶ κατὰ κράσιν τῆς α καὶ ε, ἀθλον. καὶ ἀθλος τὸ ἀρσενικόν, διό καὶ περιπατῶνται.

Α'θλήσαι, κοπιᾶσαι, ὅτι μὴ τὸν κατακλυσμὸν ἐξηρηκόντων ἡδητὶ ἀγώνων, ὡς καὶ τῶν ἄλλων πάντων τῶν ἐν Ἑλλάσι καλῶν, ὕστερον Α'έθλιος ὁ ἐνδυμίωνος πατήρ, ἐπιμέλειαν ἐποίησατο τῆς τῆς Ολυμπιακῆς ἀγῶνος συστάσεως. ἀπὸ τῆς οὐδὲ γίνεταί ἀθλῶ. ἐκ δὲ τῆς ἀθλῶ, ἀθλα καὶ ἀθληταὶ καλεῖνται. ἔπος Ὡρίων. Καὶ πολλὰ περ ἀθλήσαντα, αὐτὶ τῆς κοπιᾶσαντα, κακοπαθήσαντα.

Α'θλιος, ὁ ταλαίπωρος, παρὰ τὸ ἀθλεῖν, τὸ ἀγωνίζεσθαι, ὃ ὅτι τὸ κακοπαθεῖν.

Α'θροοί. ἀθροός ποροπαροξυνέται, σημαίνει τὸν αἰφνιδίον. παροξύνει δὲ τὸν σωμαθροισμὸν καὶ δασύνει. Ὁμιρος. Ἡμεῖς δ' ἀθροοί. ὡς τὸ ἀθροιστικὸν α δασυνέται. θρῶς λέγεται τὸ αἰφνιδίον, καὶ κλίνεται θροός, καὶ μὴ τῆς ἐπιτατικῆς α ἀθροοί, ἀλλ' ὅτι θρῶς καὶ ἡχῶς ἀφόρητοι.

Α'θύρματα, παίγνια. παρὰ τὸ ἀθρεῖν θεάματα. ἢ παρὰ τὸ θύω τὸ ὀρμῶ, θυρῶ καὶ ἀθύρω. καὶ ἀθυρμα. καὶ ἀθύρει, παίζει καὶ ἀγωνίζεται.

Α'θρεῖν, τὸ μετ' ἐπιτάσεως θεωρεῖν, θεωρῶ γίνεται, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ ἐπιτάσιν ἀθρῶ. ἢ ἀπὸ τῆς θρῶ τὸ βλέπω μὴ τῆς ἐπιτατικῆς α, ἀθρῶ. καὶ θροπῇ τῆς δ'. εἰς θ'.

Α'θώς, ὡς περ ἀπὸ τῆς ζῶ ζῶν, ἰῶ, ἰῶν. ἢ ἐκ πεμπομένη βροῇ, ἢ φωνῇ, ἔπω παρὰ τὸ θῶ τὸ καταβάλλω καὶ ζημιῶ, θῶν, ἢ ζημία. ὃ γὰρ ζημιέμενος καταβάλλεται τι. ὅς αὐτῶν γίνεται θῶός. καὶ μὴ τῆς σερητικῆς α, ἀθῶός ὁ ἀζημιός. ἔχει δὲ τὸ ἰ ἐκ ἀφαιρέσεως, ἐπειδὴ εὐρίσκει θῶν, ὡς παρὰ Ἀρχιλόχῳ. Ὡς δ' αὖτε θῶν λάβοι. ἀφείλε δὲ ποροπαροξυνέται. τὰ γὰρ ἀπὸ τῆς εἰς α καὶ εἰς ἡ θηλυκῶν θῶ τῆς ὅς γινόμενα ὀνόματα ποροπαροξύνονται. κεφαλῇ, ἀκέφαλος. ψυχῇ, ἀψυχος. ὥρα, ἄωρος. προσκεῖται ἐν τῷ κανόνι, εἰ μὴ χαρακτὴρ καλύψει, θῶ τὸ κάρη, ἀκαρός. ὁξύνεται γὰρ, ὡς τὸ μαδαρός. ἀλλ' ἕτερος κανὼν ὅτι ὁ λέγων, ὅτι τὰ θῶ τῆς ὡς ἔχοντα τὸ ἰ ἑαυτῷ β' συλλαβὰς ποροπαροξύνονται. χωρὶς τῆς κολῶός, σημαίνει τὸν θόρυβον. οἶον, ἀχελῶός, αἰδῶός, ἡῶός. ἔπω καὶ ἀθῶός. προσκεῖται ἔχοντα τὸ ἰ, θῶ τὸ λαγῶός καὶ παρῶός. σημαίνει δὲ τὸν λεγόμενον παρῶον. προσκεῖται ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, θῶ τὸ κλωός σημαίνει δὲ τὰ σίδηρα, ἃ φορεῖσιν οἱ κατάδικοι. ἃ λέγονται κλοιά.

Α'θῶός, σημαίνει τὸν ἐν τῷ Α'θῶ ὅρει τιμώμενον. καὶ τὴν ἀκρίβειαν δὲ, ἀφείλεν ἔχειν τὸ ἰ καὶ περιπατῶνται. ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς Α'θῶς τῆς ὅρας ἔχεται. τὰ δὲ ἀπὸ τῆς εἰς ὡς θῶ τῆς ὡς παράγωγα συν τῇ ἰ

γράφεται καὶ περιπατῶνται. οἶον, Μίνως Μινῶος. παρῶός παρῶός. μήρῶός μήρῶός. ἡρῶός ἡρῶός. ἔπω καὶ Α'θῶός Α'θῶός ἀφείλεν εἶναι. ἀλλὰ πρὸς ἀντιθέσιν τῆς ἀθῶός τῆς ἐπὶ τῆς ἀζημίας, καὶ τὸ ἰ ἀποβάλλει, καὶ ποροπαροξυνέται. ἔπος ὁ Χοιροβοσκός.

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΙΩΤΑ.

Α'Ι, ἐπὶ ῥήμα δι' ἧς σημαντικόν. καὶ σημαίνει τὸ εἶδε. οἶον, Α'ἰ γὰρ δὴ ἔπος εἶναι φίλος ὡς Μενέλαος. γέγονε δὲ, ἐκ τῆς εἰ σημαίνοντος τὸ εἶδε, τῆς εἰς α. ὡς τὸ, Εἴ μοι γένοιτο φθόγγος ἐν βραχίονι καὶ χερσὶ καὶ κόμαισι καὶ ποδῶν βάσει. καὶ, Εἰ γὰρ ἀφείλεν, αὐτὶ τῆς εἶδε. καὶ, Εἴ μοι γένοιτο παρθένος, καλήτε καὶ τέρενα.

Α'ιάζω παρὰ τὸ αἰ χετλιαστικόν ἐπὶ ῥήμα γίνεται αἰάζω τὸ θρῶν ὡς λίαν λιάζω.

Α'ία, ἡ γῆ. παρὰ τὸ γαῖα ἀποβολῇ τῆς γ. ἢ ἀπὸ τῆς αὐτῶς τὸ ξηραίνω, αὐα καὶ ξοπῇ τῆς υ εἰς ἰ, αἰα. Ἀ'γινα ὄνομα πόλεως. τὸ γι ἰῶται, τὰ θῶ τῆς ἰνῶ θῶ τῆς ἰ γράφεται. χωρὶς τῆς πείνα. οἶον, γέμνα τὸ ἀπαλόν. Βέμβεινα, Καμάεινα, Βέλινα, ὄνομα πόλεως. Ἀρπινα, ὄνομα ἵππου. ὅπερ τινὲς θῶ δύο ν γράφουσι. Καμάεινα, λίμνη δυσώδης, ὡς καὶ ἡ χηῖσις δηλοῖ. Μὴ κίνει καμάειναν. ἔπω καὶ αἰγινα.

Α'ίας, ὁ μὴ Λοκρός παρὰ τὸ αἶσσω τὸ ὀρμῶ. ὁ μέλων αἶζω ἡῖζα ἡῖζας. ἢ μετοχὴ αἶζας. καὶ ἀποβολῇ τῆς ζ, καὶ σωμαίρεται Α'ίας. ἐτυμολογείται δὲ παρὰ τὸ θαρσαλέως καὶ σφόδρα αὐτὸν αἶσσειν καὶ ὀρμαῖν ἐν τοῖς πολέμοις. ὃ δὲ Τελαμώνιος, ὡς αὐτὸ αἰ αἰάζω. θρῶντικόν δὲ ἐστὶν ἐπὶ ῥήμα ὡς φησι Σοφοκλῆς, Αἰ αἰ. τίς αὖ ποτ' αἶσθ' ὡς ἐπάνυμον. τῶν ζυνοῖσιν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς. νυνὶ γὰρ πάρεσι καὶ δις αἰαίζειν ἐμοί, καὶ εἰς, ποῖσι τοῖς γὰρ κακοῖς ἐντυχῶν.

Α'ία, ὑπὸ Κυρῶναιον πηδῖς καὶ μαῖα, καὶ ἀδελφὴ Κρήτης. καλεῖται δὲ καὶ κρήνη ἐν Παιονίᾳ, καὶ φυτόν τι. ἐστὶ δὲ ὁ καρπὸς αὐτῆς ὀμώνυμος.

Α'ιγίς, τὸ τοῦ διδὸς ἡφαιστόδουκτον ὄπλον. οὐχ' ὡς τινες φασὶν ἀπὸ τῆς Ἀμάλθειας αἰγός, τῆς τὸν Δία ἀναθρεψάσης, ἀλλ' ἀπὸ τῆς τῆς συστροφῆς τῶν ἀνέμων ποιεῖν κινεῖσθαι. αἰγίδες καταγίδες οἱ ἀνέμοι. τὸ δὲ αἰγίς, ὡς αὐτὸ αἶσσω τὸ ὀρμῶ.

Α'ιγίοχος, ὡς αὐτὸ ὀχή, ὃ σημαίνει πῖν ἔοφλῶ, καὶ τῆς αἶξ αἰγός. λέγεται γὰρ αὐτὸν πεθιλασθῆναι Ἀμάλθειαν τὴν αἶγα. οἱ δὲ, ὅτι σκεπασθέντων αὐτῶν αἰγίς ἀπὸ Κρητικῆς αἰγός ληρθεῖσα. ἢ ἀπὸ τῆς καταγίδος τοῖς ἀνέμοις καὶ πνέμασι. καλεῖται γὰρ αἰγίς ὁ ἀέμος. οἱ δὲ, ἀπὸ τῆς Αἶγας πρῶτον γῆμαι τὴν πῆ Πανός θυγατέρα.

Α'ιγιαλός, ἐτυμολογείται ὡς αὐτὸ τὴν αἶαν γείονα εἶναι τῆς ἀλός. ἢ ἀπὸ τῆς γαῖας, ἢ ἀπὸ τῆς δίκλῳ αἰγός ἀλλεῖσθαι.

Αιγίοχοιο, αἱ δὲ τὸ οἶο, Οἰταλικάι ῥυικάι.
Αἰγίλιφ, δύσβατος καὶ ὀρεινὸς τόπος. Ἡ τε κατ' αἰ-
γίλιπος πέτρης δυοφερὸν χέειν ὕδωρ. γέγονε δὲ,
ᾧ τὸν λείψω μέλλοντα, λείψ. καὶ διπβολῇ τῷ
εἰ, λίψ. ἢ καὶ ἐν σωθέσει μὲν τῆς αἰξ, γίνεται αἰ-
γίλιφ. εἰς αὐτὴν καὶ αἰξ εἰ δύναται ἀναβῆναι. ἔπος
Ὠρίων. ἔστι δὲ ῥηματικὴ ἢ λέξις.

Αἰγίλερος, αἰλερος. καὶ πλεονασμῷ τῆς γι συλλα-
βῆς, αἰγίλερος.

Αἰγοράγος, ὁ ζῴος. ὡς ᾧ Νικαῖδρῳ ἐν Θηριακοῖς.
Αἰγιδος, ᾧ τὸ θῶ τὸ θηλάζω, καὶ τὸ αἰξ,
αἰγιδος. καὶ πλεονασμῷ τῷ σ. Αἰγιδος. ἰσορῶ-
σι ὅδ' αὐτὸν αἰγείω γαλακτι ἔοφῃ χηρίσασθαι.
ἔπος Ὠρίων.

Αἰγᾶς. ἐλίκυντε καὶ αἰγᾶς. αἰγᾶς δὲ καλῶσι τὰς ἐν Πε-
λοποννήσῳ πόλεις Εὐβοίας. τὸ ἐθνικὸν αἰγαῖος.

Αἰγαίων, ὁ ἥλιος. ᾧ τὸ αἰγλη αἰγλαίων καὶ διπ-
βολῇ τῷ λ ὡς παρώνυμον. ἢ διπὸ τῷ ταῖς ἀκτί-
σιν αἰτῶν. ἢ διπὸ τῷ γὰρ τὸ γαυριῶ, γαίων.
καὶ μὲν τῷ ἐπιτατικῷ α, αἰγαίων, καὶ πλεονασμῷ
τῷ ι αἰγαίων.

Αἰανὸν, δεινὸν, χαλεπὸν.

Αἰβετός, αἰετός Παργαῖοι.

Αἰβοῖ, ὡς οἶμοι, τίθεται καὶ ἐπὶ θαυμασμῷ.

Αἰγναῖα, τὰ ῥωπικὰ φορτία. καὶ οἱ πιπράσκοντες
αἰγναιοπῶλαι. ἐλέγετο δὲ καὶ τὰ μεγάλα αἰγναῖα
διπὸ τῷ νομίσματος. καὶ ὅδ' τὸ Αἰγναῖον τάλαν.
τον πλεῖον ἡδυνάτο τῷ Ἀττικῷ. ἐλεγον δὲ τὰς
μὲν πολίτας Αἰγινήτας. τὰ δὲ ἐκ τῆς νήσου Αἰ-
γναῖα. καὶ Αἰγναῖος ὀβολός.

Αἰγιάλεια, ἡ νυκτὶ Ἀχαΐα. καὶ Αἰγιάλεις.

Αἰγιάδες, ὕμνους ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς. καὶ τὰς ἐν τοῖς
ὀφθαλμοῖς ὑποδόχους ἑλκας, αἰγιάδας λέγουσιν.

Αἰγίωφ, πόα τις, καὶ πάθος.

Αἰγίποφ. αἰετός ὑπὸ Μακεδόνων.

Αἰγίς, ἡ κατὰ τὴν, καὶ ἡ ὀξεῖα πνοή, καὶ αἱ διπλοῖ-
φαι τῶν ὀφθαλμῶν.

Αἰγοθής, ὁ αἰγοθήλας.

Αἰγυλῖς, λυγρός.

Αἰγναῖα, ἀκόντιόν τι μικρόν. διπὸ τῷ ἄγαν ἵεσθαι,
ὅθεν πορεύεσθαι, καὶ πέμπεσθαι, ἢ νεῖσθαι. ἢ δὲ
τὸ ἀγκυλῶ τὴν ἐξ αἰγῆς δέρματος γερνῆμῶν.
ἢ δὲ τὰς αἰγας. ἐπ' αὐτὰς ὅδ' μάλιστα ἴσονται.
ἢ δὲ τὸ εἶδεσθαι αὐτὰς εἰς αἰγῶν ἄρας.

Αἰγίος τὸ γὰρ διφθόγγον ὡς μέλος σώματος. τὸ
Δωρικὸν αἰγαῖος. οἱ δὲ Δωριεῖς τὸ εἰ, αἰ λέ-
γουσι. τὸ δὲ κύπειρον κύπαιρον λέγουσι. καὶ αἰ-
γειον αἰγαῖον πέλαγος.

Αἰγίρος, δὲ τῆς εἰ διφθόγγου. εὐρίται ὅδ' καὶ χω-
εῖς τῷ ι. ὡς τὸ, Καὶ αἰγέρων ἐρυσαν δὲ ῥῆσε-
ραι. ἢτοι δὲ θαλέσειραι, καὶ δὲ θρεπτότεραι. καὶ ὅτι
τὰ εἰς ῥος ῥηματικὰ εἰ διφθόγγῳ ᾧ ἀλῆγεται.
οἶον, μάσσω, μάγειρος. πέπτω, πέπειρος. ὄνῳ,
ὄνειρος. σημαίνει δὲ τὸ ὄνῳ τὸ ὠφελῶ. πολλοὶ δὲ
ἐκ τῶν ἰδίων ὀνείρων ὠφελήθησαν. ἔπος οὐκ καὶ
αἰσῶ, αἰγίρος ἢ ᾧ τὸ αἰρω, τῆς εἰς ὕψος

αἰρεσθαι καὶ αὐξάνεσθαι. ἐπὶ πολὺ ὅδ' ὕψος ἀφεί-
σι καὶ αὐξεται τὸ φυτόν. Ὁμηρος μακεδνῆς αἰγεί-
ροιο, τῆς μακεδανῆς, καὶ ὕψιλης. ᾧ τὸ μήκος
ἢ ᾧ τὸ ἐκ τῆς ἑρας αἰτῶν καὶ κινεῖσθαι. ἢ πα-
ρὰ τὸ κατὰ γυνυθαι ὑπὸ τῶν αἰμάτων. τὸ δὲ Κάμι-
ρος ἐκ εἰς ῥηματικόν, ἀλλ' ὄνομα κύριον. δεῖ δὲ
γινώσκειν, ὅτι καὶ τὸ ᾧ Θεοκρίτῳ, ἀπ' αἰγεί-
ρω ἰχάδα ἑώγοις, δὲ τῷ ι γράφεται, διπὸ τῷ
αἰγειρον. ἔστι δὲ τὸ Ἀγίρον ὄνομα πόλεως. τι-
νὲς δὲ ὡς καὶ ὁ Χοιροβοσκός, εἰς τὸ ἀκτῖνα, δὲ
τῆς εἰ διφθόγγου γράφουσιν αὐτό.

Αἰγλη, παρὰ τὸ αἰσῶ τὸ ὄρμῳ καὶ τὸ λίαν. παῦ
ὅδ' ὀρμητικὴ ὅστις ἡ αἰγλη. σημαίνει δὲ τὴν λαμ-
πρότητα. ἔπος εὐρον ἐν ἐπιμελειᾷ τῷ φάλλει.

Αἰγλῶτα, διπὸ τῷ αἰγλη, αἰγλήεις, αἰγλήεντα, καὶ
αἰγλήντα, καὶ κρᾶσιν.

Αἰγυπίος, οἱ μὲν εἶδος αἰετῶ. οἱ δὲ τὸν γύπα εἰ-
δεξάντο. ἔστι δὲ ᾧ τὸ αἰσῶ.

Αἰγυπίος, πλεονασμῷ παροιμία ὅτι, ὅτι Αἰ-
γυπιοὶ δὲ βάλλονται, ὡς ἀχθοφόροι.

Αἰγυπτίαζειν, τὸ πανουργεῖν, καὶ σκυθρωπύεσθαι.

Αἰδοῖος, αἰδῶς καὶ τιμῆς ἄξιος. οἶον, Αἰδοῖος τέ μοι
ἐστὶ φίλε ἐκυρὲ δεινός τε. διπὸ τῷ αἰδῶς, γίνεται
αἰδῶος, ὡς περ ἡρώος. καὶ ἡρώος. καὶ καὶ ἔοπλῳ
Βριωτικῷ τῆς ὠ διφθόγγου εἰς οἱ, νοῖος, καὶ αἰ-
δοῖος. ἔχει δὲ τὸ αἰδῶος, τὸ ι προσγεγραμ-
μῶν, ὅτι τὰ διπὸ τῶν εἰς ὡς δὲ τῷ ὡς ᾧ τῷ
γῶγ, αὐτῷ τῷ ι γράφονται καὶ περισσῶνται. Μί-
τως, Μιῶος. ἡρώος, ἡρώος. παῖρος, παῖρος.
ἡρώος. ἡρώος. καὶ αἰδῶος, αἰδῶος. ἔπος ὁ Χοιροβοσ-
κός εἰς τὸ ᾧ ποσότητος. ἔστι δὲ εἶδος τῶν πα-
ραγῶν κητικῶν. πόσοι τύποι τῶν κητικῶν, δύο.
ὅτε εἰς κός, καὶ ὁ εἰς ὅς. καὶ ἄλλως. πόσας κα-
ταλήξεις ἐπιδέχονται τὰ εἰς ὅς κητικά, καὶ πό-
σας ᾧ ἀλῆγεις; καὶ τίνα εἰσὶ τὰ ὄντα καὶ τύπων
καὶ σημασιμῶν κητικά; τίνα μὲν τύπων κητικά,
σημασιμῶν δὲ ἐκεί; καταλήξεις μὲν, δύο. τὴν
τε εἰς κός καὶ τὴν εἰς ὅς καθαρόν. ὡς ἀνδρώπειος,
ἄρνεος, Αἰσαρχεῖος. Πλατωνικός Δημοθετικός.
ᾧ ἀλῆγεις δὲ, ὅκω, τῶν εἰς κός τέσσαρας. καὶ τῶν
εἰς ὅς, τέσσαρας. καὶ τῶν μὲν εἰς κός. αὐταὶ εἰσιν.
ἢ ὅδ' τῷ ι ᾧ ἀλῆγεται ὡς Εἰλωτικός, Ρωμαῖ-
κός, ἢ τῷ ἄλφα ὡς τὸ Ρ' ὀδῆκός. ἢ τῷ υ, ὡς τὸ
Λιβυκός, ἀλυκός. καὶ πλεονασμῷ τῷ ρ, ἀλυκρός.
ἢ τῇ εἰ διφθόγγῳ, ὡς τὸ Κεραμικός, Δαρεικός.
τῶν δὲ εἰς ὅς καθαρόν, αὐταὶ. ἢ τῇ εἰ διφθόγγῳ,
ὡς τὸ Ὀμήρειος Ἐκτόρειος. ἢ τῇ αἰ διφθόγγῳ,
ὡς τὸ παλαιαῖος. ἢ τῇ οἱ διφθόγγῳ, ὡς
τὸ παντοῖος ἀλλοῖος. ἢ τῷ ὦ, ὡς τὸ παῖρος, ἡ-
ρώος. ὅθεν τὸ αἰδοῖος, ἐκ τῷ αἰδῶος κητικῷ γί-
νεται καὶ ἔοπλῳ Αἰολικῷ τῆς ὠ διφθόγγου εἰς οἱ.
ἐκεῖνα δὲ ὅτι τῷ τύπων καὶ τῷ σημασιμῶν κη-
τικά, ὅσα εἰς τὴν ῥητικὴν τῶν πρωτοτύπων ἀναλύον-
ται οἶον, γραμματικὸς λόγος, ὁ τῷ γραμματι-
κῷ. Αἰσαρχεῖος βίβλος, ἢ τῷ Αἰσαρχεῖ. ὅσα
δὲ ἐκ ἀναλύονται εἰς τὴν πρωτότυπον ῥητικὴν,
ταῦτα

ταῦτα τῷ μὲν τύπῳ εἰσὶ κητικὰ . καθότι τὰ εἰς κὸς κητικὰ, τῷ ἰ ἀδελήγεται, πλὴν τῷ Κεραμεικός, Εὐβοεικός, Δαρεικός, καὶ Δακελεικός. τῷ δὲ σημασιολογῶν ἐκ εἰς κητικὰ. ὀφθαλμικὸν ᾧ ἰαβὸν ἔ τὸν τῷ ἰαβὸν ὀφθαλμὸν λέγομεν, ἀλλὰ τὸν ὀφθαλμὸν ἰαβόντα. ὁμοίως δὲ καὶ ἡπατικὸν ἄρρῶσον, ἔ τὸν τῷ ἡπατος λέγομεν, ἀλλὰ τὸν τῷ ἡπαρ ἀλγῶντα. εἶδη δὲ τῷ κητικῷ, ῥία. οἰκειωματοκὸν μὲν, τὸ οἰκείωσιν ἔχον πρὸς τόπον. οἶον, Οὐράνιος. Ὀπίγειος. Θαλάσσιος. Κύπειος. Ρόδιος. γήενος. σωικφαντικὸν δὲ, τὸ σωικφαίνειν τί μεθ' ἑαυτῶ. οἶον, γραμματικός. σωικφαίνειν ᾧ τῷ γραμματικῷ. καὶ ἀστρονομικός ὁμοίως. καὶ ῥήτορ καὶ φιλόσοφος. μετασσιαστικὸν δέδω, τὸ μετέχον εἰσίας τινός. οἶον, Κέδριος Ὑψόροφος, Ὀμυρος. Δερμάτιος, χάλκειος, χρύσειος, σαυρός. Βρότειος, χεῖρ. ὁμοίως δὲ τὰ μετασσιαστικὰ τῷ μερῶν τῷ σώματος. ὅτι τὰ μὲν μετασσιαστικὰ, ὑπὸ ἀφύχων. τὰ δὲ δηλῶντα μέρος σώματος, ὑπὸ ἐμφύχων παράγονται.

Αἰγυπτῶσαι, μελαῖαι, καὶ ὀπκαῦσαι.

Αἰδύλος, θρασύς.

Αἰδώνια, θανάτιμα.

Αἰλῶες, αἶ, δίολε.

Αἰλῶα, τὰ μικρὰ τῷ δένδρων, καὶ ἀκρῶα. οἱ δὲ, τὰ ξηρά. ἄλλοι, αἰλῶες, αἰώνιον καὶ τὸ βλαβερόν.

Αἰνῶν, ὅτι τῷ Ἡφαίστῳ. πινύσον, ἢ πυρῶδες. οἱ δὲ, μέγα. ἄλλοι τὸ μεθ' ὀρμῆς. οἱ δὲ, ὡς αἰτός.

Αἰδῶς, τιμὴ, φόβος, αἰχμῆ, ὄνειδος. Πόθεν αἰδῶς; παρὰ τὸ αἰδῶ τὸ ἐνέεπομαι. ἢ παρὰ τὸ εἶδω τὸ βλέπω. καὶ μὲν τῷ σερητικῷ α, αἰδῶ τὸ ἔ βλέπω. καὶ ὑποβολῇ τῷ ε καὶ συναίρεσει τῷ α, καὶ ἰ εἰς τῷ αἰ δῖφορρον. ἢ ἐκ τῆς αἰς ὀδεῖας. ἢ ἐκ τῆς αἰς ῥηκῆς καὶ μεταπλασμόν.

Αἰδομῶν, αἰδεσθέν. Τῷ μὲν τάρβυσσάντε, καὶ αἰδομῶν βασιλῆα σήτω. αἰδέω αἰδῶ, τὸ ἐνέεπομαι. ὅς ἔ, καὶ αἰδῶμι. τῷ παρὰ τὸ αἰδῶς. τὸ δὲ, παρὰ τὸ εἶδω τὸ βλέπω. καὶ μὲν τῷ σερητικῷ α, αἰδῶς καὶ αἰδῶς. οἱ ᾧ ἐνέεπομαι συσέλλωσι τὰ ὅμματα. ὁ παθητικὸς ἐνεσῶς, αἰδέομαι αἰδέμαι. ἢ μετοχή, αἰδεόμηνος αἰδέμενος. τὸ δοῦκόν, αἰδεομῶν, αἰδεμῶν. καὶ ὑποβολῇ τῷ ὕ, αἰδομῶν.

Αἰδῶ. Ἰστέον ὅτι τὸ αἰδῶ, ὅτε μὲν ὅτιν δῖθεῖα, ὁ ξυνέται ὡς Ἀπώ, καὶ Σαπφώ. ὅτε δὲ αἰτιατική, περιπαῖται. ὡς τὸ, Τὰτ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει. ἔ ᾧ πτωτικόν ἔστι τὸ ὦ, ἀλλ' ὑπὸ κράσεως. ἀπὸ ᾧ τῷ αἰδῶα, γίνεται αἰδῶ.

Αἰδοῖας τὰς οἰκέτας λέγει, ὅτι τὸ ἀξίως εἶναι αἰδῶς. ὡς ἐν τῷ, Τὸν ἐγὼ αἰδέομαι. ἔ ὅτι τὸ φέρεται ὡς οἰκέτω. Αἰδεῖσθαι δ' ἰερῶα. καὶ Αἰδοῖος μὲν ὅτι καὶ ἀθάνατος. προσδεκτὸς μετὰ αἰδῶς. ὁμοίως οὐκ εἶ ποτέ εἰσιν αἰδοῖος. ἐπενηγῶν, Σόντε νόον, σάτε γὰρ ἰκαίω. αἰτὶ τῷ, ἰκετῶ.

Αἰδῶ, ὑπὸ τῷ εἶδω γίνεται αἰδέω. καὶ κράσει, αἰδῶ. ἄξιον δὲ εἶσι ζητῶσαι, ὅτι τὸ α μακρόν ὄν, ῥέπεται ἐν τῷ ἀδελήγεται; καὶ εἰς εἰπεῖν, ὅτι εἰς τὰ τελεώτατα μεγέθη δὲ τὰς ἐπεκτάσεις γίνεσθαι. τὰ δὲ φύσει μακρὰ, τὸ τελεώτατον ἔχει μέγεθος. ἔπω Ζηλόβιος.

Αἰδοῖα, παρὰ τῷ αἰδέμαι. γυμῶσαι ᾧ ἢ ὀνομάσαι ταῦτα αἰδέμεθα. ἢ παρὰ τὸ ἀνοιδάινειν ἐπὶ τῇ σωστικῇ ὁργῶντα. εἰς ἐν Ἰωνικόν, οἰδοῖα. καὶ ῥοπή τῷ ο εἰς ἄλφα, αἰδοῖα. ἔπος Ω-εῖων.

Αἰδοῖεσθαι, Ἰστέον ὅτι τὸ ἀρχέσθαι ὡς παρὰ Αἰχύλῳ ἐν Πινελόπῃ, οἶον, Εἰ γὰρ ῥῆος μὲν εἰμὶ Κρῆς ἀρχέσθαι. καὶ τὸ αἰδοῖεσθαι καὶ ἀρδονέσθαι ποιητικὰ εἰσι κατ' ἔθος Ἰώνων γινόμενα. τὰ ᾧ δὲ τῷ ο συγκριτικὰ δὲ τῷ ες ποσὴν εἰσιν. οἶον, δικαιοτέρος καὶ ἀρχέτερος, καὶ ἀρδονέτερος. ὁμοίως καὶ τὰ ἀρδονέτερος, καὶ ἀρχαιότερος. ἔπω Φιλόξενος εἰς τὸ περὶ συγκριτικῶν. ὡς περὶ δὲ εἰς δὲ τῷ ες χηματίζεσθαι, ἔπω καὶ οἱ Ἀττικοὶ δὲ τῷ ες ποτίσθαι λέγουσι καὶ λαγνίσθαι. καὶ φολδίσθαι. καὶ λαλίσθαι εὐρηκάσε. καὶ πτωχίσθαι. Αἰδοῖεσθαι Πλατωνισαῖς. Ἰν' ἀπαλλαγῶν ἀνδρὸς ἀρπαγίσθαι. καὶ κλεπτίσθαι, καὶ πληκτίσθαι λέγουσιν. ὁμοίως καὶ δὲ τῷ αἰ. ἰσαίτατα, ἀσμεναίτατα. πρηνεργαίτατα, ἡσυχαιότερον. ἀσμεναίτατα μῆτοι, Πλάτων ἐν α πολιτικῶν. καὶ εἰσαίτατα. καὶ πλησιαίτερον, καὶ ἡσυχαιάτατα. Ξενοφῶν δὲ, καὶ φιλαίτατα.

Αἰδός δὲ. εἰς τὸν αἰδῶν, ἐπὶ ῥηματικῶς.

Αἰέλιοι, οἱ ἀδελφὰς γυναικας ἔχοντες. οἱ δὲ, συγγενεῖς καλεῖσιν αὐτὰς καὶ αἰλίους. τῷ δὲ αἰεῖ, δώδεκα εἰσὶν αἱ φωναί. ὡς ὀρήσεις ἀλλὰ καὶ.

Αἰεὶ, ἐπὶ ῥημα καὶ ὄντα δηλωτικόν. σημαίνει δὲ τὸ διωκῶς. καὶ εἰς ποιητικόν. ῥιχῶς δὲ οἶδε τῷ ο ποιητής. αἰεὶ, αἶ. αἰεῖ.

Αἰεῖ, ἀντὶ τῷ νεώσι. Ἡ ὅτε εἶνεα εἰσι μελισσῶν ἀδελφῶν πένης ἐκ γλαφυρῆς αἰεῖ νέον ἐρχομῶν. σημαίνει οὐδὲ τὸ συνεχῶς ποιεῖσθαι. ὡς δοκεῖν νεώσι αὐτὰς ἐρχεσθαι. καὶ ᾧ τοῖς μὲν ἄλλοις ζώοις ἢ πτήσις ὑποταγμένη γίνεται. αἰ δὲ μέλισσαι, βραχεῖαν τὴν κίνησιν ποιεῖν, ἐφίξεσι τοῖς ἀνδρῶν. καὶ ἐπαρθεῖσαι, πέττονται πάλιν, καὶ πάλιν ἐφίξεσι. κατ' ὀλίγον οὐδὲ ἢ πτήσις, ὡς περ ἀρτί ἐρχομῶν γίνεται. ὡς τε καὶ φωνασίαν ποιεῖν, ὡς ἀρτί ἐξορμαῖται.

Αἰετῶν, τοῖς αἰετῶν τελεσιουργεῖν. ἢ τοῖς αἰετῶν ὑπάρχουσιν. ἢ ὀδεῖα, αἰετῶν. ἐκ τῷ αἰετῶν, καὶ τῷ ῥητῶν. καὶ ἐκ τῷ γένει τὸ ὑπάρχω, ῥητῶν ῥητῶν, ἢ ἐκ τῷ γένει τὸ ῥητῶν.

Αἰετοειδής, αἰετοειδής καὶ αἰετῶν.

Αἰετῶν. τῷ ἐκ εἰς πλειονασμός, ἀλλ' ἀντίθεσις. ὅτι τὸ αἰετῶν καὶ τὸν ῥητῶν, ἐτυμολογεῖται Αἰετῶν, ἔπος Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

Αἰετός. οἶον, Αἰετός ἀργῶ χλωὰ φέρων ὀνύχεας πέλους. καὶ, Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἦκε τελεώτατον

πετενηνών. ἢτοι μέγιστον, ἢ ἐντελὴ σημεῖα φαίνον-
ται. γέγονε δὲ αἰετός, παρὰ τὸ αἰαεῖν. ὅθεν καὶ
ἀναλογώτερον οἱ Ἀττικοὶ, αἰετός λέγουσι χωρὶς τῆς
ἰώτα. ὡς κλαίω, κλαῶ, ἔπος Ωρείων.

Αἰετός, τὸ πτελὸν ζῶον, καὶ τὸ ὁρόφωμα.

Αἰζήλον, ἄφαντον.

Αἰζύπη, ἡ γῆ.

Αἰζόκροτον, ξηρασίαν.

Αἰζνός, νεανίας. παρὰ τὸ αἰεῖ, καὶ τὸ ζέω. ὁ αἰεὶ ζέων,
καὶ ἀκμάζων καὶ τὴν ἡλικίαν, γίνεται αἰετός. καὶ κατ'
ἐπαύξεισιν τὰ εἰς ἡῖτα, αἰζνός. καὶ ὅτ' αἰεὶ ζεῖν
τὸ αἶμα τῆς ἡλικίας, τῆς δὲ θερμότητος εἶναι. ἐπειδὴ
τὰ εἰς ὅς λήγοντα καθαρὰ ἀπλὰ καὶ τὴν κοινὴν δὲ
λεπτον τῇ ἡτᾷ καθαλιζόμενα ἐκ ἑστίν ὀρεῖν, εἰμὴ
τὸ αἰζνός, καὶ πνός. καὶ αὐτὰ ἐκ πάθους. πρόσκει-
ται καὶ τὴν κοινὴν δὲ λεπτον, ἐπεὶ τὸ παλινός, ἀρ-
χινός, καὶ ἀχινός, Βοιωτῶν εἰσι καὶ ἔσθ' ὅπως τῆς εἰ-
διφθόγγης εἰς ἡῖτα. ὡς τὸ, ὄρνις, καὶ λύνκος, Λα-
κωνικά. πρόσκειται ἀπλὰ, δὲ τὸ πολυπνός, ὀ-
νός, ἐχυνός. παρὰ δὲ τὸ νός συνειetéθησαν. Δεῖ
γινώσκειν, ὅτι ἐκ ἑστὶ τὸ ἰώτα προσγεγραμμένον.
Ἀπολλώνιος δὲ ὁ τῷ Ἀρχιβίῳ, σὺν τῇ ἰώτᾳ οἶδεν
αὐτὸ, λέγων γιγνόμενα ἐκ τῆς αἰζνότητος. πρὸς δὲ αὐ-
τὸν λέγει ὁ τεχνικός. ὅτι εἰ ἦν ὅτ' αἰζνότητος, ἐκ
ᾧ φείδον ὀξύνεσθαι, ἀλλὰ προπεριπαῖσθαι. ἢ ὅτ'
ὀξεῖα καὶ ἡ βαρεῖα, εἰς περιπαυμένῳ συνέρχον-
ται. οἷον, Ἀχιλλεύς, Ἀχιλλεύς. ἑρμῶν, ἑρμῶν.
λέγει δὲ ὁ τεχνικός, ὅτι ὡς πρὸς τὸ αἰ-
πνός γίνεται Αἰπνός καὶ ᾧ ἀγαγὴν, τῷ αὐτῷ
σημαινόμενα φυλαττομένης, καὶ ἀπὸ τῆς κάπρος κά-
προς, ἔπω καὶ ἀπὸ τῆς αἰζνότητος αἰζνότητος.

Αἰήτης, ὄνομα κύριον καὶ πλεονασμὸν τῆς ἰ. αἰήτης
γάρ, Ἀπολλώνιος. Αἰήτης κέννην μὲν ἄφαρ διέχουσαν
αἰῆται. ἔδει δὲ εἰπεῖν αἰήται, ὡς τοξότης, τοξό-
ται. Ὀρέτης, Ὀρέται. ἀλλ' ἰωνικῶς ἔβριε τὸ ἀλ-
φα εἰς ἡῖτα. Αἰήται, αἰήται.

Αἰώνες, τὸ δεινὸν καὶ πολύστονον. Ἀρχιλόγος. Πρὸς
θῆκε παισὶ, δειπνῶν αἰώνες φέρων. εἰρηται δὲ
παρὰ τὸ αἰ αἰ. ἢ, τὸ αἰώνιον. καὶ τὸ ὅτ' ἐκ ἑστὶ
φαγεῖν τὸν ὀποθνήσκοντα. ἔπω Μεθόδιος.

Αἰθός. Ἰσέον ὅτι αἰθός ἐστιν ὁ αἰθῶν. παρὰ τὸ αἰ-
θῶν, τὸ καίω. αἰθός δὲ, ὁ αἰθόμενος, τῆς εἰς διφ-
θόγγης. ἔπω Φιλόξενος εἰς τὰ ρηματικά αὐτῶν.

Αἰθῶνας, αἰετός αἰθῶν, πυρώδης, καυστικός. καὶ
αἰθῶνι σιδήρῳ, τῷ λαμπρῷ καὶ ὀξεῖ. ἐπὶ δὲ ὁ
σίδηρος ὀξυνθῇ, λαμπρότερος γίνεται. καὶ αἰθῶ-
νας λέβητας, τῆς πρὸς τὸ πῦρ ἐπιτηδεύς, κα-
λεμῶν ἐμπυριβάτας.

Αἰθέστησι σοαῖς, ταῖς καταλαμπομέναις ὑπὸ τῆς
ἡλίου. ἢ αἰθεσθαι, δὲ τὸ αἰθεσθαι ἐν αὐταῖς τῷ
χειμῶνι. ἢ δὲ τῷ τῆς ἡλίου βολῷ.

Αἰδιοπία, παρὰ τὸ αἰδιοφ. τῶν παρὰ τὸ αἰθῶν.
τὸ δὲ παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω καὶ ἔσθ' ὅπως.

Αἰδοπα οἶον, τὸν μέλανα, ἢ τὸν ποικίλον ἐρυθρὸς.
ἢ τὸν καυσικόν. ὅτι δὲ τὸν χαλκόν, σημαίνει
τὸν λαμπρόν καὶ αἰδομένον ὅτιν ἔχοντα.

Etymologicon.

Αἰθεσθαι, αἰσθάνεσθαι καθεύδαι, καθίστασθαι.
ἀπὸ τῆς αἰθεσθαι ἐν αὐταῖς τὰ πυρά. οἷον, Πῦρ
ἔπερον μὲν ὑπ' αἰθέστης δὲ ἐρκείας αὐτῆς, ἢ ὡς οἷον,
καταλαμπομένη. σημαίνει δὲ τὸν καταφωτισμένον
ἡλίου σοαῖς. καὶ τῷ μὲν τὸν πυλῶνα πασάδα.

Αἰθαλόεν, λέγεται τὸ καῦμα. καὶ ἡ πυρκαῖα
ὅλη τῇ ὁρῶν. καὶ αἰδοφ, ὁ ἔσθ' ὅπως, ἢ ἐρυ-
θρός.

Αἰθύσσειν, καὶ αἰθυσεῖν. ῥίπτειν, πλεῖν, φέρε-
σαι. ἀπὸ τῆς αἰθύας τῆς ἐναλίας κορώνης. καὶ
αἰθυσμα, ἢ σκίασμα, ἢ κίνημα.

Αἰθρα, τὸ κοινόν. καὶ ἀττικὸν αἰθρη. σημαίνει δὲ
δύο. κύριον ὄνομα, Αἰθρη Πιτθῆος θυγάτηρ. καὶ
τὴν αἰθρίαν, ἢ γὰρ τὴν κατὰσσειν τῷ αἰέρος, ἢ γὰρ
τὸν διδιδόν. ποίησον δ' αἰθρῶν.

Αἰθῆρ, παρὰ τὸ αἰεῖ θεῖν κυκλοφορικῶς. φησὶν
Ἀριστοτέλης πρὸς Κυρηναίων.

Αἰθίοφ, παρὰ τὸ αἰθῶν τὸ καίω, καὶ τὸ ὦφ ὠπός.
ὁ σημαίνει τὸν ὀφθαλμόν καὶ τὸ πρόσωπον, ὁ
κακαυμένῳ ἔχων τῷ πρόσωπῳ. λέγεται δὲ ἐ-
κεῖσε σφοδρότερον αἰθεῖν τὸν ἥλιον.

Αἰθέρα τὸν ἑρῶν καὶ αἶρα. καὶ ὅτι ἐμφορημῶ. καὶ
αἰθερίας, καθαρῶς.

Αἰθίνα, ξύλα εὐκαῦσα. καὶ καπνὸς αἰθίνος, ὁ
δριμύς, ἢ μέλας.

Αἰθόλικας, τὰς πρὸς τὴν ἐπιφανείαν φλυκτίδας.

Αἰθῶν, αἰθεῖος. ἢ πολεμικός, ἰχυρός. ἢ ἴππε-
ρῶμα. τὸν δὲ λέβητα, ἀπὸ τῆς αἰθεσθαι. οἱ
δὲ, λαμπρόν, ἢ μέλανα, καὶ ποικίλον. τὸν δὲ
λέοντα, τὸν κατὰ φύκην ἐμπυρον, ἢ δασύν,
ἢ μέγαν. καὶ λιμὸν αἰθῶνα τὸν μέγαν, ἢ ἐαυ-
τὸν φονδύοντα.

Αἰθῶν, τὸ καίω, ἐκ τῆς δαίω τὸ καίω ἑρβιβασμῶ
αἰθῶν, καὶ ἔσθ' ὅπως τῆς δαίω εἰς θῆται, αἰθῶν. ἐκ
τῆς αἰθάλης ὁ καπνός.

Αἰθαλίτης τὸ ἐθνικόν. ἀπὸ δὲ τῆς αἰθάλης αἰθα-
λείτης, ὁ καπνώδης. αἰθάλη δὲ, πρὸς τὸ αἰ-
θῶν τὸ καίω γέγονε.

Αἰθάλειος, τὰ ἀπὸ τῆς εἰς λόγους βαρυτόνων ἑρβῶ
συλλαβῆς, μὴ ὄντα ἐθνικά, δὲ τῆς εἰς διφ-
θόγγης γράφονται. αἰθῶν αἰθῶν ὁ ποικίλος.
αἰθαλός, αἰθάλειος. σημαίνει δὲ τὸν καπνόν.
δαίδαλος, ὁ ποικίλος δαίδαλειος. μέγας, μι-
γάλειος, ὡς ἀπὸ τῆς μεγάλης βαρύτονα πρόσ-
κεται, δὲ τὸ ὀμφαλός, ὀμφάλιος. μὴ ἐθνικά,
δὲ τὸ Εὐδαμόλιος.

Αἰθόσσειν, ἀνασεῖν, ἀνακαίειν.

Αἰθρηγρότης, ὁ βορέας ὁ αἰθεῖν ὀρνῶν. ἢ ὁ αἰ-
θρῶν καὶ φύχης αἰθρῶν.

Αἰθρῶν, τῷ φύχει. ἀπὸ τῆς αἰθρίας. Αἰθρῶν καὶ κα-
μάτῳ, εἰς τὴν Ὀδύσειαν. ἢ τὸ ἐξ αἰθρίας πνεῦ-
μα. ὅτι ἐπιμελῶς ἐν ταῖς αἰθρίαις τὸ φύχος γί-
νεται. ἄλλοι δὲ ἀγνοῦντες γράφουσι λυθρῶν καὶ κα-
μάτῳ. τῷ δὲ ναυαγῶ ἔπε ἰδρῶς ἀρμόζει, ἔπε αἰ-
μα. ἐκεχάριστο δὲ ἀμφοῖν. ὑπὸ δὲ τῆς αἰθρίας
ἐδιδάμαστο, ὡς ναυαγὸς ἀσκεπής. καὶ δὲ τὸ ἀρσε-

B

νικόν

τοβα βιβλίον

Ο ΠΑΝΘΕΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

Ιωάν. Τ. Ι. ΜΕΤΕΠΙΣΤΟΛΑ

νος ὁ σημαίνει τὸν ἔπαινον, Αἰνέας, καὶ Αἰνεΐας. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ Αἰνεΐας κλίνεται Αἰνεΐα Δωρικῶς. ὡς προσιδόντες οἱ Βοιωτοὶ τὸ ὁ λέγουσιν Αἰνεΐαο. οἱ δὲ Ἀττικοὶ ἐκτείνουσι μὲν τὸ ὁ τῆς λήγασης, συσέλλουσι δὲ τὸ αἰ εἰς εἰ, καὶ λέγουσιν Αἰνεΐεω. πᾶσα γὰρ ἑλληνικὴ ὀνόματος εἰς φωνῆν λήγασα, καὶ περιττοσυλλαβῶσα τῆς ἰδίας δίδεΐας, ἢ ἐκτείνει τὴν ἀφελήγασαν καὶ συσέλλει τὴν λήγασαν. οἷον, καλοῖο, σοφοῖο. ἢ ἐκτείνει τὴν λήγασαν καὶ συσέλλει τὴν ἀφελήγασαν, οἷον, Αἰεΐδω, Πειραμίδω, ἐν οἷς καὶ τὸ Αἰνεΐεω. πρόσκειται, εἰς φωνῆν λήγασα, ἔξ τὸ Δημοδοτέος. καὶ λήγει γὰρ εἰς φωνῆν ἢ ἑλληνικὴ. πρόσκειται, περιττοσυλλαβῶσα, ἔξ τὸ ἀνθρώπος, ἀνθρώπου. ὅτι τέτε γὰρ ἢ ἑλληνικὴ εἰς φωνῆν λήγει, ἀλλ' ἐπεριττοσυλλαβεῖ τῆς ἰδίας δίδεΐας.

Αἶνος, ὡς τὸ ἰαίνω τὸ τέρπομαι, καὶ ἀφραίνομαι, καὶ ἄρχομαι, ἰαίνος, ὁ ἀρχέων τὴν ψυχὴν, καὶ ἀφαιρέσει τὰ ἰώτα. ὡς ἰήσιος, ἡῖος γέγονεν αἶνος ὁ ἔπαινος. καὶ ῥήμα ἐξ αὐτῶ αἰνώ, ὡς τὸ ἰαίνω. οἷον, ἰαίνετο δὲ φρονέας εἶσω. καὶ τοῖσιν ἀνθρώποις θυμός. ἔστι δὲ καὶ Αἶνος πόλις Θράκης. αἶνός δὲ ὁ φοβερὸς, ἢ πονηρὸς, καὶ κακός. ἀφ' οὗ αἰνόθεν, καὶ αἰνῶς, καὶ αἰνότατα.

Αἶνός, ὡς τὸ δεινός, ἔστι τὸ εἰς αἰ, καὶ ἀποβολὴ τὸ δ, αἶνός. ἢ ὡς τὸ δαῖς, ὅπερ σημαίνει τὴν μάχην, γέγονε δαῖνός καὶ δαῖνός, καὶ ἀφαιρέσει τὸ δ, αἶνός, ὁ μάχιμος. Ἀλλ' αἰνόν ἄχος ἔσται σέθεν ὡς Μενέλαε αἶκε θάτης. ἦσαν δεινὴ λύπη. ἔπος Ωρίων.

Αἰνῶς, ὡς τὸ, Αἰνῶς ἀκτίνεσσιν εὐκότες ἡλίοιο, καὶ Αἰνῶς ἀθανάτησι θεῆς εἰς ὅσα εὐοικον, αὐτὶ τὴν λίαν, πᾶν, ἀληθές. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐκπληκτικῶς.

Αἰναρέτη, ὅτι κακῶς κεκτημένη τὴν ἀρετὴν. αἰνὸν γὰρ τὸ χαλεπὸν, καὶ δεινόν, καὶ κακόν. ἢ δὲ κλητική ὡσαύτως ἔχει τὸ ἢ τῇ δίδεΐα. ἔπος εὐρον ὁλόιον Ἰλιάδος π'.

Αἰνίζομαι, ἐπαινῶ. οἷον, Πέρι δήσε βροτῶν αἰνίζομαι ἀπάντων.

Αἰνέσις, ὡς τὸ αἰνῶ αἰνέσω. τὸ ὡς τὸ αἶνος. τὸ ὡς τὸ ἰαίνω. ὁ μέλλων, ἰανῶ. ἐξ αὐτῶ ἰανός, καὶ ἐν ὑπερβασμῶ καὶ κράσει, αἶνος γνώμη, παροίμια, ὡς δειγμα, ἐπαινος. καὶ ἡ χειροποιΐα, καὶ ψήφισμα.

Αἰνεῖν, τὸ ἀναβράττειν τὸν ἀληθεσμήρον σῖτον. τὰ τέστιν ἀναδύειν καὶ ἀνακινεῖν τὰς κερδὰς ὕδατι φερόντα. οἱ δὲ βλάπτειν. ἢ τὸ ταῖς χερσὶν ἀναεῖν τὰς ἐπισημὰς ἀγῆρας. καὶ αἰνεῖν, ἐπαινεῖν καὶ συγκατατίθεσθαι ὡς Ομήρου. ὡς δὲ Ἡσίοδω, τὸ παραιτεῖσθαι. Νῆα δ' ὀλίγῳ αἰνεῖν. σημαίνει δὲ δύο. τὸν ἔπαινον. ὡς τὸ, Ἀντιλόχῃ μῆτορ μέγας εἰρηθῆσεται αἶνος. ποτὲ δὲ γνώμης ὡς ἀμύμων, καὶ ὡς βεβλημῶν λόγον πρὸς τι ὑποκείμενον. οἷον, Αἶνος μῆτορ ἀμύμων, ὃν καταλέγεις.

Αἰνετός, ἐκ τῶ αἰνέσω αἰνετός, καὶ αἰνετός κατ' εἶδος τὰ σ'.

Αἰνύμα, ὡς ἀβολή. ἢ ὁ δεινός καὶ σκοτεινός λόγος. ὡς τὸ αἰνέσω τὸ ἐν παραβολῇ λέγω. πῦτο ὡς τὸ αἶνος. τὸ αἰ δίδωσιν, οἱ γὰρ Ἰῶνες λῶϊκα ὑφαίρεισιν ποιήσανται συμφῶνα, τότε καὶ τὸ παραλήγον φωνῆν ἔπεισαν εἰς αἰ. οἷον δεινός, αἶνός. μέχρι, ἄχης.

Αἰνὰ τεκῶσα, ὅτι κακῶς ἡγήσασα.

Αἰνομόρος, ὁ κακοδαίμων, ὡς τὸ αἰνῶς καὶ μόρος, ὁ θάνατος.

Αἰνυμαι, τὸ ἀφαιρῶ, τὸ λαμβάνω. Οἶμος, ὁ δ' ἐξαίνυτο καμπύλα τῶς. καὶ αἰνύμενος, καὶ ἀπαινύμενος ὡς τὸ αἶρῶ ἀρῶ. ὡς περὶ περῶ. ἀφ' οὗ πέρνασκε. καὶ, Περνάς ἡσῶν ὅτι τηλεδαπῶν. καὶ ὑπὸ τέτῳ ὡς ἄγωγον, αἰνυμι, καὶ αἰνυμαι. καὶ ὑποβολὴ τὸ ρ, αἰνυμαι. ἔπος Μετόδιος.

Αἶνυτο. ἔστι κτῶ, καὶ σημαίνει τὸ φονεῖν. καὶ ὡς περ ὡς τὸ βῶ βαίνω, ἔπος καὶ ὡς τὸ κτῶ κταίνω, καὶ ἀποβολὴ τὸ τ, καίνω τὸ κόπτω. ἐξ αὐτῶ αἶνω, καὶ καὶ παραγωγὴν αἶνῶ, καὶ αἰνυμι ὡς ἄγωγον εἰς μι. τὸ παθητικὸν αἰνυμαι. ὁ παρατατικὸς αἰνύμεν, αἰνυσο αἶνυτο καὶ ἐξαίνυτο θυμόν.

Αἶξ ὄνομα ἀρσενικὸν τὸ ζῶον. παρὰ τὸ αἶσα τὸ ὄρμῳ, αἶξω, αἶξ, καὶ καὶ συναίρεισιν αἶξ. καὶ Οἶμος. Ἰθάκη αἶγός, ὀρμητικῆς. ἐξ οὗ εἰς ἐπεριστάται. τὸ ποίνω αἶξ ὀξύνεται. τὸ δὲ Ὀράξ περιεσπᾶται, καὶ τὸ ταῦξ, καὶ γλαυξ. πάντων δὲ τῶν εἰς ἔλθοντων ὀνομάτων, τὸτο μόνον ἔξ τῶ κλίνεται.

Αἶξωνόβηται, τὸ κατηγορεῖν, βλάσφημοι γὰρ οἱ Αἶξωνες.

Αἰόλον, τὸ ταχὺ παρὰ τὴν αἶσαν, καὶ πολὺφρον, καὶ ὀξύ, καὶ ταχὺ.

Αἰόλος, σημαίνει ἑῖα. ἔστιν ὄνομα κύριον. οἷον Αἰόλος Ἰπποδάμης. καὶ ὅπως τικῶς. αἰόλος ὄφης, ὁ κατὰ σικτος καὶ ποικίλος. παρὰ τὸ αἶεν, ὁ δηλοῖ τὴν ἐνυπόστατον κίνησιν. ἐνθεν αἶεν τὸ ὄρμαν καὶ αἶσεν. ἔπος Μετόδιος.

Αἰολόπῳλος, σημαίνει τὸν ταχὺ καὶ ἐκίνητον ἵππον. προπαροξύνεται. ἐπεὶ δὲ τὰ εἰς ὅς δισύλλαβα προπερισπῶμενα ἐν τῇ συλλέξει προπαροξύνονται. οἷον, οἶκος αἰοικός. κῆρος, ἐπικῆρος. ἔπος καὶ πῶλος, αἰολόπῳλος. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ αἰόλῳ, ὁ σημαίνει τὸ κινῶ, καὶ τὸ πῶλος. τὸ παρὰ τὸ ἐν τῇ πρὸς ἀλλεῖσθαι, πῶλος, καὶ πῶλος. ἐξ οὗ καὶ αἶλερος. δολερὸν γὰρ τὸ ζῶον.

Αἰολοπάλης, ταχυπάλης, ἢ ποικίλως ἵππαζομένης. παρὰ τὸ αἰολεῖν καὶ κινεῖν τὰς πάλης. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἐκίνητον, οἷον κορυθαἰολός.

Αἰολομίτραν, ποικίλῳ μίτραν ἔχοντα. ἐξ οὗ καὶ ἐκίνητον πολεμιστῶν.

Αἰοναῖ, καταπλεῖν, καταχεῖν, λείν.
 Αἰπυῖ, δύο σημαίνει. Αἶπυ βαρυτόνως ὄνομα πόλεως. αἰπυῖ δὲ τὸν μέγαν. ὡς τὸ, Φυγόντι περ αἰπυῖ ὄλεθρον.
 Αἶπυτος, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ αἰπύς, ὃ σημαίνει τὸν ὑψηλὸν τόπον. ὡς δῖρὺς Εὐρυτος, ἔπω καὶ αἰπύς, Αἶπυτος.
 Αἰπύς, ὁ χαλεπός, καὶ σκληρός, ἢ ὁ ὑψηλός. παρὰ τὸ αἶπος ἀκρωτήριον τὸ σκληρόν. αἶπος γὰρ ὑψηλὸς τόπος, ἀκρωτήριον.
 Αἰπεινός, παρώνυμον. καὶ αἰπεινὴ ὑψηλή. καὶ αἰπεῖα πόλις, ὅπου τέτε καὶ αἰπύκηνος, ὁ ὑψηλὰ κέρατα ἔχων.
 Αἰπά. Βράχε δ' αἰπά ρέεθρα. ὑψηλὰ, ἢ δύσβατα. ὅπου μεταφορᾷ τῷ ἀκρωτηρίων. αἶπος γὰρ τὸ ἀκρωτήριον. παρὰ τὸ αἶπυ αἰπέα καὶ καὶ συγκοπῶ αἰπά. ὅθεν τὸ ἄ βραχύ.
 Αἰπόλος. ἐκ τῆ αἶξ αἰγός, καὶ τὸ πολὺ τὸ ἀναστέφωμαι, αἰγοπόλος. ἢτοι αἰγονόμος, ὃ ὡς τὰς αἰγὰς ἀναστέφωμαι. καὶ καὶ συγκοπῶ, αἰπόλος. ἢ παρὰ τὸ αἶπα (ὃ ὅστις ὑψηλὸς τόπος) περιπολῶντες. χαίρει γὰρ τοῖς ὑψηλοῖς. ὅθεν καὶ αἰπόλια τὰ αἰγονόμια, αἰπόλια ὄντα. ὅθεν καὶ ἀναβιβάζει τὸν τόνον; ἐπεὶ δὲ τὰ παρὰ τὸ πολὺ μὴ καὶ προθέσειως συντεθεντα, πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον. οἷον ὄνειροπόλος, θυσιπόλος, μυροπόλος, αἰπόλος. πρόκειται μὴ καὶ προθέσειως, ὅθεν τὸ πρόπολος, ἀμφίπολος.
 Αἶρω, ὅπου τὸ αἶρω καὶ κράσιν τὰ ἄ εἰς ἄ μακρόν, αἶρω. ἔπος εἰς τὸ ποσότητι. καὶ ὅπου τὸ αἶλῶ, ὃ σημαίνει τὸ πορθεῖν, πλεονασμῶ τὸ ἰ, καὶ καὶ ἔσπῃ τὸ ἀμεταβόλον εἰς ἀμετάβολον. αἶρῶ ὁ μέλλων αἰρήσω. τὸ ἀπαρέμφατον αἰρήσειν. συντάσσεται αἰτιατικῇ. αἶρω σημαίνει ἔξ. τέσσαρα περσώμην, καὶ δύο βαρυτόμην. αἶρῶ αἶρῶ τὸ πορθεῖν. ὡς τὸ, Φῆ γὰρ ὅγ' αἰρήσειν Περίαν πόλιν, αὐτὴ τὴ πορθέσειν. αἶρῶ τὸ καταλαμβάνω. ὅθεν καὶ μὴ δέσει λήθῃ αἰρείτω, καταλαμβάνέτω. αἶρῶ τὸ ἄχχω, ὅθεν καὶ δαιρῶ. αἶρῶ τὸ πορθεῖν. ὅθεν καὶ πορθεῖν, καὶ αἰρετικός. ταῦτα τὰ τέσσαρα περσώμην. βαρύνονται δὲ, αἶρω τὸ καφίζω. ὅθεν καὶ αἶρεται ὅπου τῆς γῆς τὸ μνημόσυον αὐτῆς. καὶ ἐπαίρω. καὶ αἶρω τὸ προσφέρω. ὅθεν καὶ ἄρπας.
 Αἰρόμενον, αἶροντα, λαμβάνοντα. παρὰ τὸ αἶρῶ τὸ σημαίνει τὸ λαμβάνω. καὶ πλεονασμῶν, αἶρῶ, αἶρῶμαι, αἰρέμενον, καὶ ἔσπῃ αἰολικῇ, αἰρέμενον.
 Ηἰσίοδος. ἐν ἔργῳ, καὶ ἡμέραις. Καίσει ἔσπῃ γνῆσειν βιότῃ ἐρόμενον ἐνδον ἑόντες.
 Ἄρας, ὅπου δ' ἴαχε λαὸς ὀπίσθεν, ὡς εἶδεν τὸν νέκυν ἄρωντας Ἀχαιῶς. δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ ἰ ἔχει προσγεγενημένον καὶ παράδοσιν. γυμνάσω μὲν δὲ καὶ ἡμεῖς, καὶ δειξάμεν, ὅτι ἐκ ὠφελον ἔχειν τὸ ἰ. ἐστὶ γὰρ αἶρω ἄρῶ. τῷ τῷ λόγῳ τῆς παραληγῆς γίνεται καὶ τὸν ἄ. ἀόριστον, ἄρα. ὡς μιαινῶ μιανῶ ἐμίανῶ. καὶ λοιπὸν ἐκ τῆς γί-

νεται ἡ μετοχὴ ἄρας χωρὶς τῆ ἰ. λόγῳ δὲ ἀρχῆς ἐστὶν ἡρα ὁ πρῶτος ἀόριστος, σὺ τῷ ἰ. ὡς περ αἰτῶ ἡπια, καὶ αἰχμῶ, ἡχμῶ. καὶ ὠφελον ἡ μετοχὴ ἐκφανεῖν τὸ ἰ. ταῦτα γὰρ τοιαῦτα ἐν ταῖς μετοχαῖς ἐκφανεῖν τὸ ἰ. οἷον, ἡπια, αἰτήσας, καὶ αἰχμῶς. ἔπος ἐν καὶ ἡρα, αἶρας ὠφελον εἶναι, ἐκ ἄρας. ἄρα ἐν ἐκ ἐκφανεμένον τὸ ἰ. ἐκ ἔχει αὐτό. ἀλλ' ἐπεὶ δὲ φησὶν ὁ τεχνικός ὅτι ἡ παράδοσις ἔχει τὸ ἰ, χηματισίον αὐτὸ ἔπος. ἐστὶν αἶρω ὁ μέλλων αἶρῶ, ὁ ἀόριστος ἡείρα, ὡς περ ἡγείρα. καὶ ἡ μετοχὴ αἶρας, καὶ κράσει τὰ ἄ καὶ εἰς ἄ μακρόν ἄρας. καὶ μῦθε τὸ ἰ μὴ ἐκφανεμένον, ὅθεν τὸ μέγεθος τοῦ α. ἔπος ὁ Χοιροβοσκὸς εἰς τὸ ποσότητι.
 Αἶρα, ἡ σφαῖρα. Καλλίμαχος οἷον, Λάδρη δὲ, παρ' Ἡφαίστιο καμίνους ἔσρεφον αἶράων ἔργα διδασκόμενοι. παρὰ τὸ ραῖω τὸ σημαίνει τὸ φθείρω. (τὸ αὐτὸ δὲ καὶ ραῖσῃ λέγεται) γίνεται ραῖα. καὶ ὡς φθείρει αἶρα, ἡ τὰ τυπτόμενα φθαρθεῖσα. ἢ ὅπου τὸ αἶρω. αἶρα σπέρμα ὅστις σιτῶδες ἐκ παραφθορᾷ τῆς σίτης γινόμενον. παρὰ τὸ ραῖω τὸ φθείρω. καὶ αἰρόπινον τὸ ἀραιὸν κόσκινον. παρὰ τὸ τῆς αἶρας ποιεῖν ἀπείναι καὶ χωρίζειν. ἢ ὅθεν τὸ αἶρειν τὸν πίνον, ὅστις τὸν ρύπον.
 Αἰριόποιοι δμῶαί. Σιμωνίδης ἐκ τῆς αἰριοπόλιοι, συγκοπῇ τὸ ὁ. ἔπος Ἡρώδανός ὡς παθῶν.
 Αἷσακος, ὁ τῆς δάφνης κλάδος, ἢ ὁ τῆς μυρσίνης. καλεῖται δὲ καὶ τὸ ζῶον ὁ αἰριθακὸς Αἷσακος.
 Αἷσα, ἡ εἰμαρμένη, ἡ μοῖρα. παρὰ τὸ δαῖω τὸ μερίζω, ὁ μέλλων δαῖσω, γίνεται δαῖσα, ὡς βήσω βῆσα, καὶ πείσω πείσα, ἡ πεισμονή. καὶ ὅπου βολῇ τὸ δ, αἷσα, ἡ ἐκαστῇ μεμερισμένη. Ἐπεὶ οὗτοι αἷσα μινυθᾶπερ. ἢ παρὰ τὸ αἰεῖ ἴσθαι εἶναι, ἢ μὴ μεταβαλλομένη. πᾶσι γὰρ ἴσως ἔπεισιν.
 Αἷσημος, ὡς περ παρὰ τὸ σπορὰ γίνεται σπόριμος. καὶ παρὰ τὸ ἀλκή ἀλκίμος, ἔπω καὶ παρὰ τὸ αἷσα αἷσιμος. οἷον, Πάντα κατ' αἷσαν εἵπις. καὶ, Ὅς ἐναίσιμος εἶη. ἔπος Ὡρίων.
 Αἷσιμία, ἡ μαντεία, ἡ τὸ καθήκον. παρὰ τῷ αἷσαν τῷ μοῖραν.
 Αἷσιπῆρ, ὡς μῆτινες, ὁ ἐν ἔχῃ καὶ κικοσμημένος. τινὲς δὲ νεαῖαν. Νίκανδρος νομῆα. Ὁ μῆρος δὲ μάλλον ἐπὶ τῆς κοσμίας καὶ καθήκοντος. ὅπου τῆς αἷσης παράγωγον. Ὁ μῆρος γὰρ τῷ αἷσαν ἐπὶ τῆς καθήκοντος τάττει. αἷσα αἷσω, αἷσύνω, αἷσιπῆρ. καὶ πλεονασμῶ τὸ ἡ αἷσιπῆρ. ἔπω Μεθόδιος.
 Αἷσυμνῆται, οἱ βραβόλται. Ὁ μῆρος, οἱ τὸ αἷσιον ὀπνεύοντες τοῖς ἀγωνιζομένοις, αἷσιονεμῆται. λέγουσι δὲ καὶ τῆς κειτᾶς ἀρχοντας τῷ ἀγῶνι. αἷσυμνῆτης, βασιλέως ὀπνῆτης, ἀρχων, ἢ τύραννος, ἢ πάριδρος. ἰδίως δὲ φησὶν Αἷσιονεμῆτης ὑπὸ Κυμαίων αἷσυμνῆτην πρὸ ἀρχαῖα λέγεσθαι. καὶ

δης. Ἡτ' ἂρ' ἀκασος ἐκέτ' ἔσ' ἐν ἀνδράσι ἢ μῆς ἀδελφῆς αἶνα τιμωρήσεται. παρὰ τὸ κάζω τὸ κοσμῶ. οὕτως Κέκασο πανέκλυτος καὶ Ἀχαιῆς. ἀφ' ἧς κικασμῆτος, καὶ κάσμος, καὶ κόσμος. ἀκασος ἐν, ὑπὸ τῷ ἄλφα ἐπιτατικῷ, καὶ τῷ κάζω, ὁ πᾶν κοκοσμημῆτος. ἔτω Μεθόδιος.

Ἀκατος, τὸ μικρὸν πλοιάριον. παρὰ τὸ ἄγω, ἄξω, ἦχα. ἦγμαι, ἦκται, ἦκτος, καὶ ἀκτός. καὶ πλεονασμῷ τῷ ἄλφα, ἀκατος, ἡ περιάγασα καὶ διακομίζουσα. ἔξ ἧς τὸ ὑποκοριστικὸν ἀκάτιον. ὁ τινὲς μὲν ἐπακτίδα, τινὲς δὲ πορθμίδα. τινὲς δὲ κάραβον ὀνομάζουσιν. ἢ ὑπὸ τῷ ἀκτὴ γίνεται ἀκατος, ἢ ἀπ' ἀκτῆς εἰς ἀκτὴν περιερχομένη. ὡς πορθμὶ λέγομεν, τὴν μὴ πελαγοδρομεῖσαν. ἔτω Μεθόδιος.

Ἀκαχυμῆρον, ἡκονημῆρον. ὑπὸ τῷ ἀκάζω, τὸ ἀκονῶ. ὁ μέλλων, ἀκάσω. ἦκακα, ἦκασμαι, ἦκασμένον. καὶ ἔσπῃ τῷ σ' εἰς χ' ἡκαχυμῆρον.

Ἀκάχοιτο, λυποῖτο, ὑπὸ τῷ ἀκαχῶ. τῷ παρὰ τὸ ἄχος, ἀχῶ, ἀκαχῶ.

Ἀκαχήμυρος, λυπέμυρος. Ἰστέον ὅτι τὸ ἀκαχήμυρος, ἐπεὶ ὤφειλε παροξυμῆσαι, ὡς τὸ πεποιμήμυρος, καὶ ἔστι παρακείμεμυρος, ἀλλ' ἔστιν ὑπὸ τῷ ἀκάχω, ἀκάχημι. ὁ παθητικὸς ἐνεσῶς, ἀκάχημαι. οἱ δὲ Αἰολεῖς τὴν παραλήγουσαν ε' συσέλλασι. καὶ ἡ μετοχή, ὁ ἀκαχήμυρος. Ἰστέον δὲ ὅτι, ἡ μετοχή τῷ παρακείμενῳ παροξυμῆται τῷ ἄλλων πασῶν προπαροξυμῆτων. οἷον, τυπτόμυρος, τυφθιστόμυρος, τυφτόμυρος. δεῖ δὲ προθεῖναι τῷ κανόνι, τὸ, εἰ μὴ ἀπὸ πάθους εἶεν. ὡς τὸ ἀκάχω, ἀκαχήσω, ἡκάχηκα, ἡκάχημαι, ἡκαχημῆτος, ἀκάχημυρος. τὸ δὲ ἐπάμυρος, καὶ ἐληλάμυρος, ὁ Ἡρώδης εἴρησι καὶ πάθος γίνεσθαι προπαροξυτονόσας ἀπὸ τῷ ἐπασμῆτος, καὶ ἐληλασμῆτος, ἀλλ' ἀπὸ τῷ εἰς μῆ, τῷ ἐπῆμι, καὶ ἐλήλημι. καὶ εἰσὶν ἐνεσῶτες, ὡς ἴσημι, ἴσαμαι, ἰσάμυρος.

Ἀκαχεῖατο, ἀπὸ τῷ ἀκαχῶ, ἀκαχήσω, ἡκάχηκα, ἡκάχημαι, ἡκαχήμην. καὶ Ἰωνικῶς, ἀκαχεῖατο, καὶ πλεονασμῷ τῷ ἰώτα, ἀκαχεῖατο.

Ἀκαχίζω. ἀχθε, λυπεῖ, ἀπὸ τῷ ἀχῶ, ἀχίζω, καὶ ἀκαχίζω. ὅπῃ ἄχει γίνεσθαι. καὶ ἀκαχῆσθαι, τὸ ἀναῖσθαι.

Ἀκείανος, εἶδος ὁσπερὶ ὁμοιον φακῆ. παρὰ τὸ σκληρὸν καὶ ἄσπλαγαν. καὶ σέρουσιν τῷ κεῖσθαι, ὁ εἰς δραύσαι.

Ἀκισώδυνος, ἰατρὸς ὁ τὰς ὀδύναις παύων, καὶ θεραπεύων. ἀπὸ τῷ ἀκῶ ἀκίσω, καὶ τῷ ὀδύνῃ. ἔξ ἧς καὶ ῥηματικὸν ὄνομα ἀκίσωρ. σημαίνει δὲ τὸν ἰατρὸν. καὶ ἀκισοείδης. καὶ ἀκείον τὸ φάρμακον. καὶ ἀκισόν, ὁμοίως.

Ἀκισαί. Ἀκισαί φρονεῖς ἐδλῶν διδραπάδοι, δῖατοι. αἱ δὲ τῷ ἀγαθῶν ἀνδρῶν φρονεῖς ραδίως πρὸς τὸ κρεῖττον μετατίθενται διδραπάδοι εἶσαι, ἢ θεραπεύτικαί.

Ἀκερσεκόμης, ὁ τὴν κόμην μὴ κειρόμενος. παρὰ τὸ κείρω, τὸ κόπτω, ὁ μέλλων, κερῶ. καὶ αἰολικῶς κέρσω, καὶ τῷ κόμη, γίνεται κερσοκόμης ὅτι τῷ σ,

πᾶς γὰρ ἐνεσῶς, ἢ μέλλων ἐν πρώτῳ προσώπῳ λαμβανῶν συσφύσιν, ἔρειπε τὸ ὦ, εἰς ὁ. οἷον, λείπω, λειποτάκης. μίζω, μίζοπολίτης. ἔτω καὶ κέρσω, κερσοκόμης. καὶ μὴ τῷ σερητικῷ ἄλφα, ἀκερσοκόμης.

Ἀκέσρα, ἡ βελόνη ἢ μείζων, ἡ νῦν σακκοράφιον καλεῖσιν. ἀκέσρα δὲ παρὰ τὸ ἀκείσθαι ἦτοι συρράπτειν τὰ διεπρώγοτα τῆς ὁδοῦ. τῷ δὲ καὶ ἡπῆριον φασίν, ἐπεὶ καὶ ἡπῆρῖα, καὶ ἡπῆρης. καὶ ἀκέσεια, καὶ ἀκεσῆς, ἔς νῦν ράπτει καλεῖσιν. καὶ δὲ εἰδέναι, ὡς οἱ παλαιοὶ γυναιξὶν ἐχρῶντο εἰς ταύτας τὰς ἐργασίας, καθὰ καὶ νῦν σκῦθαι.

Ἀκειόμυρον, σημαίνει δύο, μεταφορικῶς, ἰώμερον. καὶ τὸν ὀπισθοβάλλοντα, ὡς ἦσας ἀκειόμυρον.

Ἀκέραιος, ὁ ὑγίης. ἀπὸ τῷ κέραιος κέραιος, καὶ μὴ τῷ ἄλφα σερητικῷ, ἀκέραιος. ὁ ἀόργητος καὶ ἀβλαβής, κυρίως ὁ μὴ θυμολύος, ἀπὸ μεταφορᾶς τῷ δὲ τῷ κερᾶτων ἀμυνομένων ζώων. ἢ ἐκ τῷ κερᾶ τὸ μινύω, κινῶ. καὶ ὡς περ παρὰ τὸ πτω, πταίνω. καὶ πλεονασμῷ τῷ ν, πταίνω, καὶ καὶ ἀναδιπλασιασμόν παπταίνω, καὶ παρὰ τὸ περῶ περαίνω, ἔτω καὶ παρὰ τῷ κινῶ κερῶ κεραινῶ. κέραιος, καὶ μὴ τῷ σερητικῷ ἄλφα, ἀκέραιος, ὁ μὴ κεραιμῆτος κακοῖς, ἀλλ' ἀπλῆς, καὶ ὑποκίλλος, ἢ ἀνωφελής, καὶ βλαβερός.

Ἀκίων, ἡσυχάζων. παρὰ τὸ ἀκίω ἀκίων, ἡ λυπέμυρος. παρὰ τὸ ἄχος ἀχέω, καὶ ἀκέω, καὶ ἡ μετοχή ἀκίων. οἱ δὲ, τὸ πᾶν σιγαῖν, καὶ λυπεῖσθαι λέγουσι. παρὰ τὸ κέω τὸ κοιμῶμαι, μὴ τῷ ὀπιτατικῷ ἄλφα, ἀκέω, καὶ ἀκίων μετοχή. τὸ δὲ ἀκίων εἰ καὶ θηλυκῆ παραχηματισμὸν ἔχει, ἢ δ' ἀκίωσ' ἀπέβη. ἀλλὰ καὶ ὡς ὀπίρρημα πληθυντικῶς εἴρηται, τὸ ἀκίων ἕκαστος. ἀλλ' ἀκίων δαίνυσθε. ἔστιν ἐν ὀπίρρημα μεσότητος. ἀλλὰ κανὼν ὅστις ὁ λέγων αὐτὸ μετοχὴν ἐπὶ τῷ εἰς ὧν ληγόντων, οἷς παρῴκεται θηλυκὸν εἰς ἄλφα, τῇ παραληγουσῇ τὸ σ, τέτοις παρέπεται τὸ εἶναι μετοχή. οἷον, λέγων, λέγουσα. φέρων, φέρουσα. φρονῶν, φρονέουσα. ὅτι τῷ λόγῳ δείκνυται, καὶ τὸ κρείων μετοχή, ἐκ τῷ κρείουσα γυναικῶν.

Ἀκλύ. ἐπίρρημα μεσότητος, ἀντὶ τῷ ἡσυχῶς. παρὰ τὸ μὴ χαίνειν, γίνεται ἀκλῷ, καὶ ἀκλῷ, ἀκλήτις ἔσα. οἷον, Ἀκλῷ δ' ἐχρῶντο σιωπῇ. ἢ παρὰ τὸ ἄγνῃ, ὃ σημαίνει τὴν ἐκπληξιν. ἐκ τῷ ἀγῶ τὸ ἐκπλήττομαι, καὶ μεταλήψιν τῷ γάμμα, εἰς κάππα. ὡς ἔστι καὶ τὸ λυγαῖον, ὃ σημαίνει τὸ σκοτεῖνον, λυγρόφος καὶ λυκόφως, ἔτω καὶ ἄγνῃ καὶ ἀκῆ. καὶ καὶ μεταβολῇ τῷ τόνῳ γίνεται ἀκῆ, καὶ ἀκλῷ. οἷον δὲ ἢ ἐκπληξιν καὶ ἀφωτίαν ἐμποιεῖν. ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ὀξύτητος τῷ σιδήρῳ. τῷ τῷ, ἐπ' ἀκρας ἡσυχίας ἐχρῶντο. τὸ κλῷ ἦτα. τὰ ἀπὸ διαφόρων πτώσεων εἰς ὀπίρρηματικῶν συσφύσιν μεταγόμενα, τὴν αὐτὴν ταῖς πτώσεσι φυλάττει γραφῇ. οἷον τὴν ἀφριάτῳ, ἀφριάτῳ, ἀφάποιον. ἔτω καὶ τὴν ἀκλῷ, ἀκλῷ τὸ ἐπίρρημα.

Ἀκί, ἡ ὀξύτης. παρὰ τὸ ἦκω, ἦκη. ὃ σημαίνει τὴν

τῷ ὀξύτῳ. ἀρχιλόχος. ἴσι κατ' ἡκὺ κύμα-
τος κυανέα. καὶ καὶ συστολὴ ἀκὴ.
Ἀκιδής, ἀφρόντιστος, ἀνελεήμων, κηδεμόνα μὴ ἔχων.
καὶ ἀκίδεςοι, καὶ ἀκίδεσαν ἡμέλισσαν. κιδῶ ὅτ' ἐπι-
μελεῖμαι, ὁ μέλλων, κιδῶ, καὶ μεταίχεται εἰς
ἐνεσῶτα. ὁ μέλλων κιδέσω, κικίδεκα, κικίδεσ-
μαι, κιδεός, καὶ ἀκιδής.
Ἀκιδία, παρὰ τὸ ἀκιδῶ. τῆτο, παρὰ τὸ ἀκιδῶ.
τῆτο, παρὰ τὸ ἡδύς. καὶ σερίσει, ἀκιδύς, καὶ πλεο-
νασμῶ τῆ κ, ἀκιδύς. καὶ εἰς αὐτὴ ἀκιδία. ἔστι
δὲ ὄνομα Μακεδονικόν. γέγονε δὲ, καὶ πλεονασ-
μὸν τῆ κ. ἀκιδία γάρ. ἔτις Ὡρίων. Ἀπολλώνιος
δὲ ὁ τὰ ἀργοναυτικά, τὸ δεῖ δίφθογγον γράφει.
οἶον, Μὴ δέ μ' ἀκιδεῖσιν ἀφορμήθῃτε λιπόντες.
Ἀκίματα, Ἐπίδ' ἔλκει λιγρῶ φάρμακ' ἀκίματ' ἔ-
πλασε. παρὰ τὸ ἀκῶ, ἀκίσω. ὡς νεμῶ, νεμέ-
σω. καὶ τελῶ, τελέσω. ἐντεῦθεν καὶ ἀκείης, καὶ
ἀκείεια, ἀντὶ τῆ Σεραπείδῃα.
Ἀκίρατος. παρὰ τὸ κηραίνω, ὥφειλεν εἶναι ἀκίραν-
τος. ἀλλὰ ποιητικὴ ἡ λέξις. ἢ παρὰ τὸ γήρας
γήρατος, καὶ μὴ τῆ σεριτικῆς α, ἀγίρατος, καὶ ἀ-
κίρατος, ὁ ἀφθαρτος καὶ μὴ γηρῶν.
Ἀκίρειον, ἀδυνάτος, ἀδυνάτον, ἀψυχοποιόν, νεκρο-
ποιόν. οἶον, Ὁρθαθεὶς δ' ἐννῆθεν ἀκίρειον ἡντ'
ὄνειρον. εἰς τέρως δὲ νῦν τὸν ὄνειρον εἶπον. ὅτι
ὄνειρος τὸ ὄνειρον. καὶ ὄνειρ ὄνειρατος, ὡς ἦπαρ
ἦπατος. ἔτις Ἀπολλώνιος.
Ἀκιδία, ἡ ἀκιδῶς ἔχουσαι καταναγκάζουσα. ἢ
μυθεῖν ἡμᾶς φροντίζειν ποιεῖσα.
Ἀκιδάσιον, ἀκείριον, καθαρόν.
Ἀκιδίον, ἡσυχον.
Ἀκιδιόνας, λύπας.
Ἀκιδιόλον, ἀδόκιμον. ἐπὶ νομίσματος δὲ κυρίως.
καὶ τὸ ἀπαρὲς χεῖριτον.
Ἀκιδας, ἡ κ κλαδιδομήνη ἀμπελος.
Ἀκιδέσεται, παρὰ νηυσὶν ἀκιδέσεται, λυπῶνται.
παρὰ τὸ ἀχῶ, ἀχάζω. ὡς αἰῶ, αἰάζω. ὁ πα-
ρακείμενος, ἡχακα. ὁ μέσος ἡχαδα. ὁ παθητι-
κός, ἡχασμαι, ἡχασαι. Ἰωνικῶς, ἡχάδαται, καὶ
μὴ ἀναδιπλασιασμῶ ἀττικῶ, καὶ ἔσπῃ τῆ α εἰς
ε, ἀκιδέσεται.
Ἀκιδιμή. ἀχῶ τὸ λυπῆμαι. ἀκίσω, ἡχικα. ὁ
ἀττικὸς, ἀκίχικα. ὁ παθητικὸς, ἀκίχημαι, καὶ
ἀκιδιμή.
Ἀκιδνός, ἀδυνός, Ὀμνός. Οὐδὲν ἀκιδνότερον
γαῖα ἔχει ἀνθρώποις. παρὰ τὸ αἰκίζω, αἰ-
κιδνός, καὶ ἀκιδνός ὁ δὲ τελὴς καὶ ἐν αἰκισμοῖς
ὡν ὡς παίζω, παιδνός. ἀλαπάζω, ἀλαπαδνός.
ἢ παρὰ τὸ κινῶ, ἀκινός, καὶ πλεονασμῶ τῆ δ,
ἀκιδνός ὁ μὴ κινέμενος. ἔτις Μεθόδιος. οἱ δὲ,
λεπτόν, ἢ ἀφρονα, ἢ ἀδυνάτον, καὶ δὲ τελέσε-
ρον.
Ἀκιδάλιν. ὄνομα κελύφης. ἔστιν ἄκινος ἀκιδος, ὄνο-
μα Κύριον, καὶ ἐκ τῆς ἀκιδάδος, καὶ ἀκιδάλιν.
ἔτις Χοιροβοσκός.
Ἀκιδύς. ὁ ἀδυνός, ὁ ἀδυνάτος. ἀπὸ τῆς, κίκινος,

καὶ α σεριτικῆς. κίκινος δὲ παρὰ τὸ κίω, τὸ πορδύο-
μαι. ὁ δὲ ἰσχυρὸς ἐκ τῆς κινήσεως φαίνεται.
Ἀκινάκης, εἶδος ἀκοντίου Περσικῆς. παρὰ τῷ ἀκινῶ
τῷ ὀξύτῳ, καὶ παρὰ τῷ ἀκίδα, ἀκίλων σω-
πεδόντων τῶν δύο ὁμοιοτήτων. καὶ δὴλον ὅτι ἐξ α-
πὸ τὸ δ, εἰς ν. ὡς καὶ ἐπὶ τῆς Ερεχθίδος, Ερεχ-
θίδιος. παρὰ τῷ ἔραν καὶ τὴν χθόνα. Ἡρόδοτος
δὲ ἔρα τῆ α, ἀκινάκης φησί. εἰκός ἐστι καὶ ἔσπῃ
τῆ α, εἰς ω. ὡς ἀκὴ, ἀκὺς, καὶ ὠκὺς. ἢ παρὰ
τὸ ὠκὺς, καὶ τῷ ἀκινῶ, γίνεται ὠκινάκης.
Ἀκινῆτα, καθόλου μὴ τὰ μὴ κινέμενα. παρ' Ἡσίοδου
δὲ ἐν ἔργοις καὶ ἡμέραις, ὁ τάφος. Μὴδ' ἀπ' ἀκί-
νήτοισι καθίζειν. νόμος δὲ παρὰ Ῥωμαίοις τέφρον
μὴ κινεῖν. τῆτεςιν ὀρύττειν.
Ἀκινάγματα. οἶον, Χειρῶν ἡδὲ ποδῶν ἀκινάγμα-
τα. τὰ τινάγματα τῶν ποδῶν μὴ ῥυθμῶ, καὶ τῶν
χειρῶν κινήματα, καὶ πλεονασμῶ τῆ α καὶ τῆ γ,
καὶ ἔσπῃ τῆ α εἰς η, ἀκινάγματα. Ἡρώδης
νός.
Ἀκίς, τὸ τῆ βέλους σιδήριον. παρὰ τὸ ἀκὴ, ὁ ση-
μαίνει τῷ ὀξύτῳ. ὅθεν καὶ κατ' ἐπὶ τῆς τῆ
μ, ἀκμή. παρὰ τὸ ἀκὴ ἐν γίνεται ὑποκοριστι-
κῶς ἀκίς. ὡς σκάφη, σκαφίς. ἀμνη, ἀμνίς. Με-
θόδιος.
Ἀκιδάτον, ἀσπιδον, ἀβρωτον. Ἡσίοδος, Δάφνης, ἢ
πελέης ἀκιδάτοι ἰσοβοῆες. ἀσπιδον, ἀβρωτον.
κίς γὰρ λέγεται ὁ ἐν τοῖς ξύλοις σκώληξ. ἄλλοι
γράφουσιν ἀκιδάτοι, ἢ ἢ καλῆτοι.
Ἀκιδῆτα, ἀκατάληπτα ἀπὸ τῆς κίχῃ, ἀκιδῆτον, τῆ-
το παρὰ τὸ κίω τὸ πορδύομαι. οἶον, Ἐκτορ σὺ
μὴ ὡς δέεις ἀκιδῆτα δῖον ἵππου Αἰακίδαο
δαίφρονος. ἀντὶ τῆς ἀκιδῆτος.
Ἀκιδῆλος, ὁ καθαρός. οἶον ἀκιδῆλος. ἀπὸ τῆς
κρύβω, κρύβδηλος, καὶ κιδῆλος. καὶ πλεονασμῶ
τῆ α, ὁ μὴ κρυβόμενος, ἀλλὰ φανερός.
Ἀκιδνός παρὰ τὸ κινεῖν τὰς ὀδύναις γίνεται κιν-
δνός. καὶ μὴ τῆ σεριτικῆς α, ἀκιδνός.
Ἀκιδέσεται, τὸ μαρναίνεσθαι, ἢ ποροποιεῖσθαι εὐήθειαν.
ἐπὶ τοῖς ὅπλοις ἀκιδέσεται. ἔτι τῆς ὑβρεως, ἔχεται,
ἐπαίρεται, γυναικίζεται, θρύπτεται, ἢ μαρναίνε-
ται. δὲ καὶ τὸν θέλοντα μὴ, ποροποιεῖσθαι δὲ μὴ
θέλειν, ἀκιδνός δὲ ποροποιήσεις εἰς, καὶ ὑποκρί-
σεις. ἀπὸ ἀκίς τινος Σαρμάς.
Ἀκιδῶς, ἀκιδονίως, ὡς μὴ δὲ φήμῳ τινὰ γενέ-
σθαι. Μὴ μὲν ἀσπιδεῖγε καὶ ἀκιδῶς ὑπολοι-
μῳ.
Ἀκμή, ἡ ἀκροτάτη ὀξύτης τῆς σιδῆρος κυρίως. ἐπὶ ξη-
ρῆ ἴσεται ἀκμῆς. παρὰ τὸ ἡκῶ, ὄνομα ῥηματικόν
ἡκῆ, ὁ σημαίνει τῷ ὀξύτῳ. ἢ ἔρα παντὸς ἴσεται.
ἀκὴ ἐν, καὶ πλεονασμῶ τῆ μ, ἀκμή. ἢ παρὰ τὸ
κάμνω, γίνεται καὶ συγκοπῶ κμῶ, καὶ μὴ τῆ ἀλ-
φα σεριτικῆς, ἀκμή, ἢ μὴ κάμνεσθαι, καὶ μὴ κοπιῶ-
σαι ἔρα τῷ νεότητι. ἢ πόνης μὴ δυναμένη ὑποσῆ-
ναι. ἔτις Μεθόδιος. εἴθε καὶ ὁ ἡλῖος ἀκάμας παρ'
Ὀμήρῳ. ἔρα τὸ αἰεὶ νέον εἶναι τὸν θεόν. σημαίνει
δὲ ἔρα. τῷ ὀξύτῳ τῆ βέλους, καὶ τὸ μέσον τῆς
ἡλι-

- ήλικίας, καὶ τὸ μέσον τῆς καὶρ. ὡς τὸ, Θέρους ἡ ἀκμή. καὶ ἀκμῶσαν, ἀντὶ τῆς ἀκμάζουσας.
- Ἀκμαῖος, ὁ νεανίας, ὁ μὴ ὑποκείμενος πρὸς τὴν πόνεσιν. ἢ ὁ ἀκμῶν ἔχων τῆς ἡλικίας, καὶ ἀκμάζων τῇ ἡλικίᾳ.
- Ἀκμήτες, μὴ κεκοπιακότες, ἀκοπίαστοι, μὴ κάμνοντες. ὡς τὸ κάμνω, κμῶ, καὶ μὲν τοῦ σερητικῆς ἄλφα, ἀκμῆς. τῆς κάμνω ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἔκαμον. ἔξ αὐτῆς καμῆς, καὶ μετὰ τῆς σερητικῆς α, ἀκαμῆς. καὶ συγκοπῇ, ἀκμῆς. ἡρηκώς. ἀκοπος.
- Ἀκμῶς, λέγεται καὶ ὅπῃ τῆς ἀκμάζοντος. Ὀδυσσεύς γ. Οἶστος ἔλω τανύφυλλος ἐλαίης. ἔρκεος ἐντὸς ἀκμῶς, θαλέδων. ὁ θαλλών, καὶ αὐθών. ὡς τὸ ἀκμή, ὁ σημαίνει τὴν ἡλικίαν. τὸ παρὰ τὸ ἄγω, ἀγῆ. καὶ πλεονασμῶ τῆς κ, καὶ ἔοπῃ τῆς γ εἰς μ, ἀκμή, ἀκμῶς. ἀκμῶς σίτιο, ἄγδυσος, ἄσιτος, ἔξ τῆς η. ὁ δὲ ἔξ τῆς λυγρῆς τύπος τὴν ὀξείαν ποθεῖ. καὶ οἱ μὲν, ἀπλῶς ὡς τὴν ἀκμῶν λέγουσιν. ἔτω δὲ τὴν ἀσιτίαν οἱ Αἰολεῖς λέγουσιν. οἱ δὲ, στυθετον, καὶ σέρησιν τοῦ καμῆν, ὡς δηλῶν τὸν ἀπήμελητον. οἱ δὲ, καὶ σέρησιν τῆς ἰκμάδος. οἱ δὲ, τὸν κεκμηκότα ὡς τὰ σιτία. ὁ δὲ Ἀείσαρχος, λέγει τὸν ἀκμῶν ποροπαροξυτόνως, ὡς τὴν ἀκμῶν. Θεῶν δὲ ὀξυῖναι ἀξιοῖ, ὡς ἀγαθός. οἷοι δὲ ποροπεριπαῶσιν. ἢ ὡς τὴν ἀκμῶν τὸν σίτον.
- Ἀκμων, σημαίνει τὸν σίδηρον, ἐφ' ᾧ οἱ χαλκοὶ τυπτοῦσι, καὶ τῆς ἔρανος τὸν πατέρα. ἔτω δὲ αὐτὸν γενεαλογῶσι. καλλίμαχος. τῶ ὡς τὴν διηγήσιν ἀκμῶν ἰδὼν ἔβαλεν. εἴρηται δὲ ὁ μὲν τῆς σιδήρης, ὡς τὸ ἄλφα τὸ ὀπτατικόν, καὶ τὸ κάμω, ἀκάμων τῆς ὦν, ὁ ἀκαμάτως φέρων. καὶ συγκοπῇ ἀκμων, ὁ πάνυ κάμνων. ὁ δὲ τῆς ἔρανος πατήρ, ὅσοι τῆς τῆς ἔρανος ἀκαμάτως φύσεως, τῶ θεολόγων αἰνιτομένων τὸ ἀκμῶν αὐτῆς τῆς περιφορᾶς. ἢ πορολαμβάνοντες ἐν αὐτῶν, ὅτι ἀφ' αὐτῶν ὅτι. κεκμηκῆναι δὲ λέγουσι τῆς τετελειωτικότητος. τινὲς δὲ ἀκμῶνα τὸν ὠκεανὸν φασί, ἔξ τῆς τῆς ποταμῆς ἀκαμάτως λέγειν. οἷον, Σπερχεῖα ἀκάματι γυνή θεῶν ὄνηθεῖσα. ὠκεανὸς δὲ ὅν τὸν ἔρανον. οἱ δὲ, ἀκμῶνα τὸν αἰθέρα. αἰθέρος δὲ ὅς, ὁ ἔρανος. ὁ δὲ αἰθῆρ, ἀκάματος. ἐπειδὴ τὸ πῦρ ἀκάματον. οἷον, Ἀκάματον πῦρ. Μεθόδιος.
- Ἀκμῆσις, ἢ ῥάχισ. ὡς τὸ μὴ δυνάσθαι τινὰ κινήσασθαι αὐτῶν τῇ ἰδίᾳ χειρί.
- Ἀκοίτης, ὁ ἀνὴρ. ἀκοίτης, ἡ γυνή. ἢ ἐκ παρθενίας ἄλλης κοίτης μὴ πειραθεῖσα. ἢ ὁμόκοιτης. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἡ δεύτερη γάμος μετεχρηστικῶς.
- Ἀκοή, ἔχῃ ἀκῆ. τὰ δὲ εἰς ὧ κατὰρδὸν λήγοντα βαρύτονα ῥήματα, τὴν ὡς ἀλλήλως ἐν τοῖς ῥηματικοῖς ὀνόμασι, βραχεῖαν ἔχει. κοῖω, κοῖα. φύω, φυή. ἀκῶ, ἀκοή. λέγεται καὶ τὸ εἰς ὅλον.
- Ἀκορος, ὁ μικρὸς ψωμός. ὁ μνηστικὸς κολέειν δι' ἰσχυρὸς δὲ σμικρότητα, ἢ καὶ εἰς μικρὰ τέμνεσθαι. αὐτίζων ἀκόρος ἐκ ἀορος.
- Ἀκόλας, κυρίως ὁ ἀπαιδὸς. ὡς τὸ μὴ κολά-

- σεως τετυχηκῆναι, τῆς παιδείας. ὅπῃ δὲ τῆς καὶ τωφερῆς, ὡς τὸ, μὴ κολάσαι τὴν ὀπτατικῆν.
- Ἀκόλεθος, σημαίνει τὸν ὀπίσω τὴν κέλευθον ποιῆμενον. τὸ δὲ ἄλφα, τὸ ὀπίσω σημαίνει. καὶ ἐκ τῆς ἐλδύθω, ἐλδύθος. ὡς περ τὸ, Αὐτῶν.
- Ἀκόνη, ὁ λίθος δι' ᾧ ὀξυῖναι ὁ σίδηρος. ὡς τὸ κοῖω τὸ φθέρω καὶ λεπτιῶ, τῆς ἄλφα ὀπτατικῆς. ἢ ὡς φθέρω, καὶ λεπτιῶσα τὸν σίδηρον. καὶ Εὐριπίδης, Κατακονᾷ μὲν ἐν ἀβίωτος βίᾳ. κοῖναι δὲ τὸ λεπτιῶν. ὡς τὸ αποδεῖν τῆς κινεῖν, ποιῆσα, ἢ παρὰ τὴν ἀκμῶν τὴν ὀξυῖναι. ἢ παρὰ τὸ κοῖω τὸ ἐνεργῶ.
- Ἀκονητή, ἀνδρὸς πόνε. ἢ τὸ ἐναντίον, ἐγκονητή, μὲν πόνε. καὶ ἔοπῃ τῆς π εἰς κ ὀπτατικῆς, ἀκονητή ἰωνικῶς. ὡς τὸ πῶς, κῶς. πότε, κότε. ἀπὸ τῆς κόνις κονητή, καὶ ἀκονητή. ἀπὸ ἀγῶνος καὶ μάχης. ἐκ μεταφορᾶς τῆς ἀθλητικῆς, τῆς δὲ μαρῶς περιγινόμενων, ὡς τε μὴ κονίσσασθαι, τῆς κόνιν ὀπτατικῆς, τοῖς γὰρ παλαίεσι λέγεται ἐκ τῆς βίας ἰδρῶτα γίνεσθαι, εἶτα κόνιν ταῖς χερσὶν ἀναλαμβάνειν. ἢ ἀκονητή, τὸ δὲ χερῶς, καὶ στυπώμας, ὡς τε μὴ δὲ κονιορτὸν ἐγείρεσθαι.
- Ἀκόνιτον, βοτάνη δηλητηριώδης. ὅτι ἐν τοῖς ἀκοναίοις ὄρεσι τῆς Μαρυανδωλίας φύεται. ἢ ὅτι ἀκαταπάλαιστον καὶ ἀήττητον ἐστίν, ὅτι μεταφορᾶς τῆς ἀθλητικῆς. ὡς οἱ νικηταὶ ἀήττητοι ὄντες, καὶ κονιορτῶνται. κονίσθαι δὲ καὶ τὸ παλαίειν. τὸ μὴ νικῶμενον οὐκ ὑπὸ τῆς πινόντων, ἀλλὰ μάλλον ἐκείνης κατεργαζόμενον. Εὐφορίων δὲ, δηλῶς λέγει τὴν βοτάνην. ἢ ὡς εἰς δυνάμει κονίσαι, τῆς νικῆσαι. κονιορτῶνται γὰρ οἱ νικῶμενοι τῆς παλαιστῶν. ἔτω Μεθόδιος.
- Ἀκοπος, ὁ μὴ ὀπτατικῶς, ἢ ἄφωτος.
- Ἀκον, θεραπευτὴν. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀκόνιον.
- Ἀκος, φάρμακον βοήθεια, ἱάμα, καὶ ἡ γλῶσσα.
- Ἀκλεθῶ, παρὰ τὸ κῶλη, καὶ τὸ θεῶν τὸ ἔξω. ἢ ἐκ τῆς ἐλδύθω.
- Ἀκονταί, ὅφεις τινές. καλεῖνται δὲ καὶ ἀκονταί. καὶ ἀκοντία βοτάνη τίς.
- Ἀκοντισε. παρὰ τὸ ἀκοντίζω. τὸ παρὰ τὸ ἄκων, ὁ σημαίνει τὸ δόρυ. τὸ δὲ ἄκων, παρὰ τὴν ἀκμῶν τὴν ὀξυῖναι.
- Ἀκοντοδόκος. δοκιμάζειν λέγεται τὸ ὀπτατικῶν, καὶ δοκῶν τὸ αὐτὸ καὶ δοκῶν. καὶ ὅσοι τῆς ἀκοντοδόκος, ὁ ὀπτατικῶν μήτε ἀκοντῶν βληθῇ.
- Ἀκόντης, λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀσάρωτον καὶ ἀκαλλώπιστον. καὶ ὁ ἀπλήρωτος, παρὰ τὸ κῶρος, κοῖω κορήσω, κεκόρηκα κεκόρημαι κεκόρηται, κορητός, καὶ ἀκόντης.
- Ἀκος, ἡ θεραπεία. παρὰ τὴν ἀκμῶν. ἀκῆ δὲ κυρίως, ἡ ὀξυῖναι τῆς σιδήρης. καὶ ἡ ἀπ' αὐτῆς θεραπεία ἄκος λέγεται. ἐντεῦθεν καὶ τὸν ἰατρὸν οἱ Φρύγες ἀκιστῶν λέγουσιν. ἔπος Ὡρίων. ἐγὼ δὲ παρὰ τὸ ἄχος φημι ἄκος. ἢ τὸ τὴν λυπῶν ὀπολυόμενον καὶ ἰώμενον.
- Ἀκοσῆσας, ὡς δ' ὅτε τίς στατὸς ἵππος ἀκοσῆσας ὅπῃ

ἐπὶ φάτνης. οἶονεὶ ἀχορήσας, τῆς ἐν τῇ φάσει
δυχεραίας. ὅθεν ἐπιφέρει. δεσμὰ δὲ ῥήξας θείη
πεδίονδε. ἢ ἀποσαί, αἰ κελδαί, ἢ ἢ κελδαίας,
κὴ ὑπὸ τῆς ῥοφῆς ἀκρατῆς ὦν, ἢ ὑψυχονίσας, κὴ
ἀτιμαγέλης γεγωνῶς. παρὰ τὸ ἄγω, ἄγος, κὴ
ἀποσῆς, κὴ ῥοπλὴ τοῦ γ εἰς κ. ὁ ἔμφοδος
θέλων εἶναι κὴ προσηγῆσθαι. ἢ ὁ ἀγοστήσας, ρυ-
πανθεῖς. γοῖτος γὰρ ὁ ρῦπος. ἀκοιτῆσας δὲ, μί-
ξεως ἐπιθυμίας.

Ἀκοπος, ὁ ἀόργητος, κὴ ἑρῆσιν. κόπος δὲ ἡ ὀρ-
γῇ, παρὰ τὸ κείσθαι, τὸ δαμῆναι. ὅτι κόπος,
τῆς ὀργῆς, δαμῆναι.

Ἀκοσμα, ἀρεπῇ, μαρὰ, ἄδηλα.

Ἀκός. Καλλίμαχος, Ἀκὴ ἐπακῆς ἐκ ἔχον ἐπα-
κῶντας. κὴ ἀκοῶν, ἐπὶ κῶν, κὴ ἀκασκόν.

Ἀκῶ, ἄπο τῆς ὄσας. ἢ ἔστι κῶ, τὸ νοῶ. κὴ
μὴ τοῦ ἐπιτακτικῆς ἄλφα, κὴ πλεονασμῶ τῆς ὤ,
ἀκῶ. οἱ γὰρ ἀκῶντες παῦ νοῶσιν. ἢ ἐκ τῆς κῶ
τὸ κοιμῶμαι, γίνεται κῶ. κὴ μὴ τῆς ἐπιτακτικῆς
ἄ, ἀκῶ. οἱ γὰρ ἀκῶντες κὴ κοιμῶνται.

Ἀκτιῶ ἔστι ῥῆμα ἀκῶ. ὁ παθητικὸς ἀκείμε-
νος ἦκσμαι, ἦκσαι. ἐξ αὐτῆς ἀκῶς. κὴ ἀκ-
τίσω ὁ μέλλων ἀκτίσω. ὁ Ἀττικὸς μέλλων ἀκ-
τιῶ. σημαίνει δὲ τὸ ποιῶ ἀκῶσαι. ἐπὶ γὰρ τῷ δὲ
τῆς ἰῶ ῥηματικῶν τῷ ὑπὸ δύο συλλαβάς, οἱ Ἀττι-
κοὶ ἄποβάλλοντες τὸ σ τῆς μέλλοντος, κὴ περιπα-
ντες, ἴδιον μέλλοντα ποιῶσιν. οἷον, ὑβείζω, ὑβεί-
σω, ὑβείω. λακτίζω, λακτίσω, λακτιῶ. μυκτι-
εῖζω, μυκτιεῖσω, μυκτιεῶ.

Ἀκῆμαι, παρὰ τὸ ἄχος ἀκῆμαι, κὴ ἀκῆμαι. ἢ
ἢ τὸ ἄχος ἰῶμαι. ἢ παρὰ τὴν ἀκῆ. τῆς τῆς
δι' ὠκυμῆος σιδήρεως θεραπείαν. κὴ γὰρ τὰς δι'
ὀξυτάτων ῥαδίδων ἰωμῆας τὰ διεργηγῆναι τῷ ἰμα-
τίων, ἀκιστείας φασίν.

Ἀκόμενος, ἀκῶ, τὸ θεραπεύω. κὴ ἀκόμεμαι. ἢ με-
τοχή, ἀκόμενος. κὴ κράσει δαρκῆ τῆς εἰς κὴ ὁ εἰς
τὴν εὐ δόξουγον, ἀκόμενος. ὡς ἐρέβιος, ἐρέ-
βιος. κὴ ἀκῶν, κὴ ἀκῶντος ὁμοίως. ἀκῶς γὰρ κυ-
ρίως ἢ δὲ σιδήρεως θεραπεία.

Ἀκρατος ἔστι ῥῆμα, κερῶ. ὁ μέλλων, κερῶσω. κὴ
κὴ συγκοπῶν κερῶσω. ῥηματικὸν ὄνομα, κρατός.
κὴ μὴ τῆς ἐπιτακτικῆς ἄ, ἀκρατος. ἐξ ἑ καὶ κρατήρ.
ἀφ' ἧς κερνᾶται ὁ οἶνος.

Ἀκρητος. Κρητῆρ δὲ οἶνον μίσγον. σημαίνει ὅτι τὸν
οἶνον τῷ Τρώων καὶ τῷ Ἑλλήνων ἔμισγον. ἄρτι
δὲ, εἰ σημαίνει τὸ. ἀλλὰ ἀκρητον, ἀντὶ τῆς, μὴ
μίσζαντες τῷ βαρβάρων τὸν οἶνον μὴ τῷ Ἑλλήνων,
τῆς ἐν ἡμῶν. γίνεται ἐκ τῆς κερῶ τὸ ἐπιχέω, κε-
ράσω κερῶσω. κρατήρ κὴ κρητήρ. ὡς ἀκρατος ἀκρητος,
ἐκ τῆς κερῶ. ὅθεν κὴ ἀκρασία. κερῶσω, κερῶσία
κὴ ἀκρασία μὴ τῆς ἐπιτακτικῆς ἄ. ἀκρασία γὰρ παῦ
τὸ περιττὸν, κὴ ὑπὸ τὴν χεῖρα. λέγεται δὲ κὴ τὸ
μὴ κὴ νόμους συνιστάζειν.

Ἀκρεὶς ζεφύρω, τὰς ἀκρεῖς ἀντί κὴ πνέοντι. πολὺν,
ἢ καθαρόν. ἢ πρωτόπνεον. ἢ ὅτι κατ' ἀκρον ἔχει
τὴν διωρίαν.

Ἀκράντων, ἀτελείων, ἀπλήρων. ἐκ τῆς κραίνω τὸ
τελείω. ὁ μέλλων κρανῶ, ἔκρανον. κὴ ὡς περ ὠδῶ
τὸ χραίνω χραντός, κὴ φαίνω φαντός, καὶ ἄφαντος.
ἔτω καὶ ὠδῶ τὸ κραίνω κραντός, κὴ ἄκραντος. καὶ
πλεονασμῶ τῆς αἰ, ἀκράντες ποιητικῶς.

Ἀκραγγές, ἀδυνές, χαλεπὸν, δυχερές, σκληρόν,
αὐστηρόν. κὴ τὸ αἰ κλαῖον παιδίον. τῆς ἀκραγ-
γῆς, ὀξύχολα.

Ἀκραν, ἀκμῶ.

Ἀκράτῃ, ἢ κακομιλία.

Ἀκράια, παῖς θήλεια ὑπὸ Μακεδόνων.

Ἀκραιφνής, ὁ καθαρός. κυρίως δὲ ὁ περιφανής. πα-
ρὰ τὸ ἀκέραιον, κὴ τὸ φαίνω. ἀκραιφνοφάνης, κὴ ἀ-
κραιφνής, συγκοπῇ. Ἡρώδης δὲ φησι μὴ γίνεσθαι
δύο συλλαβῶν συγκοπῇ. ἢ ἀκροφάνης, κὴ ἀκραι-
φνής. τῆς ὁ ἔραφνός εἰς αἰ. ὡς ἐπὶ τῆς μεσοπό-
λιος, μεσαιπόλιος. ἔπως Ὡρίων. καὶ ἀκραιφνής,
πρόσφατον, εὐκλεινές, ἀκέραιον, κὴ ἀμιγές, κὴ
καθαρόν.

Ἀκρέμων, ὁ κλάδος. ὁ αὐτὸς γὰρ κὴ κρεμῶν λέγεται
πρὸς ἄλλορον ἐτυμολογίαν. ἢ γὰρ ὠδῶ τὸ ἀκρον
γίνεται ἀκρέμων, ὁ ἐπ' ἀκρεῖ τῆς δυνάμεως ὦν. ἢ
παρὰ τὸ κρέμω κρεμῶν, ὁ κρεμῶμυθος.

Ἀκείας, τὰς ἀκρεῖας. ἄπο τῆς ἀκρεῖς ἀκείος. οἷον,
Αὐτίκα δ' ἀκροτάτης ὑπὸ χεῖρος ἀκείας ἀστῆρ,
Ἀπολλώνιος.

Ἀκείς βαρύτονον, τὸ ἀκρωτήριο. εἴρηται παρωνύ-
μας, παρὰ τὸ ἀκρεῖς ἀκείς, ὡς χαρὰ χείρις.

Ἀκείς, ὀξυτόνως τὸ ζῶν. παρὰ τὸ κάρη καείς. κὴ
μὴ τῆς ἐπιτακτικῆς ἄ, ἀκαείς. κὴ συγκοπῇ ἀκείς,
ἢ κάρη μὴ ἔχουσα, ἢ μικροκέφαλος. ἢ παρὰ τὸ
μεγάλῳ κεφαλῷ ἔχειν. ἄφορα γὰρ τὰ γῆν τῷ
ζῶν. ἢ παρὰ τὴν ἀκρεῖ. οἱ δὲ, παρὰ τὸ ἀ-
κρεῖς τῷ ἀσαχύων, κὴ τῷ φυτῶν νέμεσθαι.

Ἀκείσιος, ὁ ἥρως, ἄπο τῆς ἐν τῷ ἄργεϊ ἀκρεῖς. ἔτω
Μεθόδιος. ὁ δὲ Ὡρος, ἄπο τῆς ἀκείζω ἀκείσιος.
ὡς παρὰ τὸ θαυμάζω θαυμάσιος. ἢ παρὰ τὸ
κρείτις κείσιος, κὴ ἀκείσιος ὁ ἀκρεῖς κὴ ὠμός.
ἀκείζω δὲ σημαίνει, τὸ ἀκροῖς ποσὶ πορεύεσθαι.
λέγεται δὲ κὴ ἀκρεῖς βιβλίζειν. Δανάης καλλισφύρε

Ἀκρεσιώνης. ἐκ τῆς ἀκείζω. καὶ Εὐριπίδης. Μό-
χον ὑπὸ κρείζον.

Ἀκρεῖα, ἀδελφώρεα, πολλὰ. ἄπο τῆς κρεῖναι, ὅθεν
ἀδελφώρεα. ἢ ἀτελεῖα.

Ἀκρετόμυθε. ἀκρεῖτε ὠδῶ τὰς λόγους, κὴ ἀτακτεῖ,
ἀπεριτολόγως. παρὰ τὸ κρεῖνω, κρεῖνω, κέκεικα,
κέκειμαι, κέκειται, κρεῖτος, κὴ τὸ μῦθος. μὴ δὲ
τῆς αἰ ἐπιτακτικῆς, ἀναβιβάζομαι τῶν τόνων, γίνεται
ἀκρετόμυθος. τὰ γὰρ εἰς ὅς δισύνλλαβα ἐν τῇ σω-
θέσει, ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον.

Ἀκρεβής, παρὰ τὸ κρύβω, κρυβής, κὴ ἀκρεβής, ἔρ-
πῃ τῆς ὤ εἰς ἰῶτα. τὸν γὰρ ἀκρεβῆ εὐδὲς δυνάται
κρύβει, ἢ λαθεῖν τί. ἢ παρὰ τὸ ἀκρεῖ καὶ τὸ
βαῖον, γίνεται ἀκρεβής, κὴ ἀκρεβής. ὁ γὰρ ἀκρε-
βής κὴ ἀκρεῖ μικρὰ καταγινώσκειται. ἔπως Ὡρίων,
κὴ Χοιροβοσκός.

Ἀκρή-

Ἀκρήβης· ὁ ἄρτι ἀκμάζων· παρὰ τὸ ἄκρα καὶ τὸ ἥβη.

Ἄκρον, σημαίνει δύο· τὸ ἄριστον, καὶ κάλλιστον· ἄκρον λέγεται, καὶ ἡ εἰς ἔχαστον πέρας ἀφίξις, ἔτινος ἐκ ἑσιν ἐπέκεινα· τὸ ἐξέχον· παρὰ τὸ ἄχρη, καὶ τὸ ὄν, ἄχρον καὶ ἄκρον· ἡ ἄρχον τι ὄν· ἔγωγε Μεσόδιος· ὁ δὲ Φίλων παρὰ τὴν ἀκμήν· ἄκρον, καὶ συγκοπὴ ἄκρον.

Ἀκροθίνια· ἀκροθίνια λέγονται αἱ ἀπαρχαὶ τῶν καρπῶν· θινῶν δὲ κυρίως, ἦσαν τῶν σωρῶν· ἦδη δὲ καὶ ὑπὸ θήρας, καὶ ἄλλων· παρὰ τὸ θιν θινός, ὃ σημαίνει πὺν σωρὸν τῶν χρήσεων· θίνιον, καὶ ἀκροθίνιον.

Ἀκροκόλια, ἄρτοι, βολβοὶ, φακή.

Ἀκροσόλιον· λέγεται τὸ ἄκρον τῆς σόλου· σόλιον δὲ λέγεται τὸ ἐξέχον ὑπὸ τῆς πυρρῆς, καὶ διήκον μέχρι τῆς πυρρᾶς ξύλον, ὅθεν τὸ τῆς νεῶς ἐπιγράφεται ὀνομα· ἔστιν ἔν ἀκροσόλιον τὸ ἀφλασον τὸ καὶ τὴν πυρρᾶν· ἀλλ' Ὀμηρος ἐπὶ τῆς πυρρῆς αὐτὸ ὠθεῖ δίδωσι, λέγων, Ἀφλασον μὲν χερσὶν ἔχων.

Ἀκροφύσια, τὰ ἀκροσώμια τῶν ἀσκῶν.

Ἀκρόπολις, καρόπολις τῆς ἔσας, ἡ κεφαλὴ τῆς πόλεως· ἔστι καὶ τόπος ὑψηλὸς ἀθλήσεσι· τὰ δ' ὑπ' αὐτῇ ὑπόπολις ὀνομάζονται.

Ἀκροπόλοισιν ὄρεσιν, ὧν τὰ ἄκρα καὶ αἱ κορυφαὶ περιπολῶνται, καὶ κινῶνται· ἡ ἐρήμοις· ἡ ἐφ' ὧν πολεῖται τὰ ζῶα.

Ἀκρόκομοι Ὀρήκεις, ἦτοι ἀκροκόμοι, ἢ οἱ ἄκρος κομῶντες, ἢ οἱ συμμέθως τῶν κομῶν ἔχοντες.

Ἀκρακώθωνες, οἱ νέοι οἱ πίνοντες ἄκρατον ἐκ τῶν κωθῶνων· ἐξ ἧς καὶ οἱ κώθωνες ἐκλήθησαν· ἐπειδὴ ἐν τοῖς συμποσίοις τὸν ὅλον βίον δαγῶσιν ἀκρατοποιῶντες· καὶ ἀκρακώθων, ὑπὸ τῆς κώθωνος τῆς ποτιρίας.

Ἀκρομύλη, ἐπιγυνατὶς.

Ἀκροσφαλή, ἐπισφαλῶς, ἢ ἐγγύς πως.

Ἀκροχειρίζεσθαι, ἀρχεσθαι ἀδίκων ἔργων· οἱ δὲ ἀκρόχειρας, τῶς οὐχόχειρας, ἢ ἀνδροφόνους, καὶ ἀκρόχοιοι, οἱ οὐχόχοιοι.

Ἀκροπόροι ὀβελοὶ, οἱς ἀκροῖς πείρεται τὰ κρέα· καὶ ἀκροβελίδες, τὰ ἄκρα τῶν ὀβελῶν, ἢ τῶν ὀβελῶν ἄρτε.

Ἀκρόνα, τὰ ἀθροίσματα, καὶ ἡ ἀκρότης, καὶ ἡ ἀκμή· τὸ ἐπιλεκτὸν ἀθροίσμα.

Ἀκροβολισάμφοι, τῆς συμβολῆς ἐν τῇ πολέμῳ ἀρξάμφοι· ἢ ἀκοντίσσαντες· ἀκροβολισμός δὲ ἔστιν, ὅτε πρὶν συμβάλλωσιν οἱ πολέμοι, ἀλλήλους βίβλῃσι πῖς βίβλῃσι, καὶ πῖς λίθοις.

Ἀκροβυστία, ἐκ τῆς ἀκρόβυστος, ὃ σημαίνει τὸν καλυμμένον· παρὰ τὸ βύω τὸ καλύπτω, βύσω βέβυκα βέβυσμαι βύσος, καὶ ἀκρόβυστος· ἐντεῦθεν καὶ ἄβυσσος· ἄβυσσος, καὶ ἔσπῃ τῆς τ' εἰς σ', ἄβυσσος, μὲν τῆς ἐπιτατικῆς ἄλφα· ὁ τόπος ὁ ὑπὸ πληθῆος ὑδάτων καλυπτόμενος.

Ἄκρον ἄωτον· ἔγωγε δὴ ἅπαντες ἄκρον ἄωτον οἱ καθ' ἡμᾶς φιλοσοφῆσαντες, τὴν ἀπαρχὴν καὶ μετέληψιν.

σημαίνει ὅτι τὴν ὑπὸ τῆς αἰσῆς ἀρχὴν καὶ καρπὸν ἄωτον ὅτι τὸ αἶσος, καὶ ἡ ἡλικία· ὑπὸ δὲ τῆς ἀκρῆς, τὸ σπερμαῖον, σημαίνει δὲ καὶ ἀκρωτική ὕψος· τὸ δὲ αἶσος δηλοῖ, ἱμάτιον ἔριον, δέρμα, Ὀμήρος· Τί πάνυχον ὕπνον αἰσῆς, ὅπολαύεις.

Ἀκροῶν, παρὰ τὸ ἀκῶ ἀκῶ· ὥς περ σάρω σαρῶ· κύρω κυρῶ· καὶ πλεονασμῶ τῆς ρ, ἀκροῶ· ἀκροάσθαι, ὑπακῆν, καὶ ὑποπετάχθαι.

Ἀκρωτική· ἰσορία, ὅτι οἱ παλαιοὶ τὰς ἐντινι ἀποπήματι ἀλόντας ἐνυβρίζοντες, τὰ ἄκρα τῶν ὠτων ἀπέτεμιον· τὸ ἐν κρῶ, μέγα· καὶ Δημοθένης, ἡκρωτειασμήροι, τὸ λελυμασμήροι· ἀντὶ τῆς ἐνωτικῆς ἡκρωτειασμήροι.

Ἀκροκλειαινῶν· τὸ ἄκρον μέρος τῆς κύματος ἐξ ἐπιπολῆς μελαινομένην· ποῖτοι δὲ εἰσιν ὅλοι οἱ ὀξεῖς ποταμοί.

Ἀκτὴ, σημαίνει ἑξία· λέγεται δὲ καὶ ὁ καρπὸς, παρὰ τὸ κατὰ γινῆσθαι ἐν τῇ ἀλήθειᾳ Δημήτηρος ἀκτῆ· ζητεῖ εἰς τὸ πρῶτον· ἀκτὴ, καὶ ὁ αἰγιαλὸς τῆς θαλάσσης ὁ παρὰ θαλάσσαν, καὶ περὶ ὧν τόπος· παρὰ τὸ ἄγω τὸ κλαῖω· παρὰ τὸ κατὰ γινῆσθαι καὶ κλαῖω εἰς αὐτῇ τὰ κύματα· ἀκτὶς τῆς ἡλίου, παρὰ τὸ ἄγω τὸ φέρω, ἄξω, ἦχα, ἦγμαι, γέγονεν ἀκτὶς, οἶον· ἡ πανταχῶς φερομένη· πάνυ γὰρ ἔστιν ἐκτεταμένη· ἡ παρὰ τὸ αἶσσω, αἶξω· ἦχα, ἦγμαι, ἦκται, ἀκτὶς· ὀρμητικὴ γάρ ἐστιν· ἐπειδὴ ὅπως εὐρὴ ὀπλῶ, εἰσέρχεται.

Ἀκτίος, ἀκτίον τὸν Παιῶ Θεόκετος εἴρηκεν· ἀκτίος ἢ ὁ θηρατὴρ· καὶ γὰρ ἐπακτῆρες οἱ θηραταί· ἢ ὁ ἐπὶ ταῖς ἀκταῖς ὑπὸ τῆς ἀλῆς ἰδρυμένος· ἀκτὶς ὅτι ὁ θεός, ἐν Ἀθῶναις τιμώμενος.

Ἀκταίωρος, παρὰ τὸ τὴν ἀκτῆν εἶναι, ὃ ἐστὶ φυλάττειν, ἔσπῃ τῆς εἰς ὦ· καὶ ἀκτωρεῖν τὸ παρὰ θαλάσσαν φυλάττειν· σημαίνει φύλακας, γεωργός.

Ἀκταῖνω, ἐπὶ ἵππων· ἀκταῖνεν, τὸ μεταωρίζεσθαι, καὶ ἐπαίρεισθαι, καὶ γαυρεῖσθαι· παρὰ τὸ ἦκται ἀκτὸς, καὶ ῥῆμα ἀκτῶ· ἀφ' ἧς τὸ κερτίζω παρὰ Αἰχύλῳ· ἐξ ἧς ἀκταῖνω· καὶ ἀκταῖνον μένος, τὸ ἀνάγον καὶ δυνάμενον ἀνορθῶν.

Ἀκτάζων, ἀντὶ τῆς ἐξανιστάμενος· ὑπὸ τῆς ἀττω ἀττάζω, καὶ ἀκτάζω, ἔσπῃ τῆς τ' εἰς κ'· ὥς Ἀττικὴ, Ἀκτικὴ· καὶ κυτέλιος, καὶ κυτέλιος· ἢ παρὰ τὴν ἀκτῆν.

Ἄκυτος, παρὰ τὸ κύω κυτός, καὶ ἄκυτος· Καλλίμαχος ἄκυτος εἰπὼν μεταλήφει σοιχεῖς ἐχρήσατο, ἀμαρτῶν περὶ σημασιολογίαν· δηλοῖ ὅτι ἡ λέξις ἐνεργητικόν· σημασιολογίαν ταῖς μὴ κυσῶσις.

Ἄκυον, ἀτόκιον.

Ἄκυτον, ἀμιγῆ· παρ' Ὀνόν.

Ἄκυλον, βάλλωνον περιένω· οἱ δὲ τὸ αἰδοῖον ὑπὸ Λυδῶν· καὶ κομάρε ὁ καρπός· ἐνίοι μαίκυλα· ἀχυλόντι ὥς ἐγώφημι.

Ἀκύκλιος, ἀπαίδευστος.

Ἀκυρῆς, ἀτυχής, καὶ ἀκυρήματα, ἀτυχήματα.

Ἀκῶ·

Ἀκώπιτον, ἢ ἀκωσιόνασον ναῦν, ἢ αἰόπλον, ὅτι
τῆς κώπης τῆς λαβῆς.

Ἀκταῖοι, ἰχθῦς οἱ αἰγιαλίοι.

Ἀκτέανοι, πόντες.

Ἀκτὴ, ἢ ἔσφι, ἀλφειον κελυθῆς.

Ἀκτῶες, πόντες ἡργηκότες.

Ἀκυθος, λέγεται ἢ ἄγονος. Καλλιμάχος. Οὐδ' ἀ-
γάλακτες οἶες, εἰδ' ἄκυθοι. πᾶσαι δέκον εἶον ὕ-
παριοι. παρὰ τὸ κύω, ἄκυτος. καὶ πλεονασμῷ τῷ
τ, ἄκυθος. ἢ παρὰ τὸ κύω ἄκυτος, ἄκυθος.
ὡς λύω, λυτός, καὶ ἄλυτος. καὶ ὥρται, ὀρτός, καὶ
ὀρθός. ἢ παρὰ τὸ κύθω τὸ κρύπτω, ἄκυθος. ἢ
παρὰ τὸ μὴ ἔχειν σπέρμα. κύθος γὰρ τὸ σπέρμα.
κύθεται γὰρ καὶ κρύπτεται, ἥτε γονὴ, καὶ τὸ κύημα
ἐν τῇ μήτρᾳ. ἔπω Μεθόδιος. ἔστι δὲ καὶ κυανὸν ὁ
λέγων, τὰ δὲ τῷ υἱὸς ὑπὸ δύο συλλαβὰς δὲ τῷ
υἱίλῃ γράφεται. Μίκυθος, ὄνομα κύριον. μαμ-
μάκυθος, ὁ μαρός.

Ἀκωλος, ἄπυς. καὶ σέρησιν. κῶλον δὲ κατ' ἐξοχὴν
τὸν πόδα σημαίνει.

Ἀκωκή, ἢ ὀξύτης τῷ βέλῃ. παρὰ τὸ ἀκῆ, γίνε-
ται καὶ ἀναδιπλασιασμὸν ἀκωκή. ὡς ἔδω, ἐδω-
δή. τὰ δὲ τῷ ὠκῇ ὑπὸ δύο συλλαβὰς τῷ ὠ ἀφθα-
ληγόμην, σπαῖα. ὀξύτονα μὲν εἰσι, δύο. ἀκω-
κή, καὶ ἰωκή. καὶ τὸ Σεώκη, ὄνομα πόλεως, βα-
ρύνεται. ἢ τὰ ἔχοντα ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ τρίτῃ τὸ
αὐτὸ σύμφωνον δὲ τῷ ὠ μεγάλα γράφονται. ἔ-
δω, ἐδή, καὶ ἐδωδή. ἄγω, ἀγή, καὶ ἀγωγή. ἔ-
πω καὶ ἀκή, καὶ ἀκωκή. ἔστι καὶ πύργος χῆμα.

ΤΟ' Α' ΛΦΑ ΜΕΤΑ ΤΟΤ' Λ.

Ἀλάβασρον, καὶ ἀλάβασρος. λίκυθος λιθίνη πρὸς
μύρων ὁπόδεσιν. λαμβανέει δὲ τὸ β. ἀλάβα-
σος ἔσα. ἔπος εἰς τὸ Διογένης ἐγκώμιον. σκεῦος
τί ἐξ ὑέλης, ἢ μυροθήκη. παρὰ τὸ λύβω, καὶ τῷ σε-
ρητικῷ ἄλφα, ἀλάβασρον. καὶ πλεονασμῷ τῷ β, ἀλά-
βασρον, ἢ λαβέσθαι δὲ λειότητα ἀδυνάτων. Μεθόδιος.

Ἀλαβῆς, ὁ ἰχθῦς. ὁ ἐσερηνός δὲ χερῶν κρατεῖται.

Ἀλαζών, ὁ ἀπατεων, καὶ κομπαστής. ὁ ἐν ἄλλῃ καὶ
πλάνῃ, καὶ ἐκ τῷ περιεῖναι ζῶν. ἐκ δὲ ὅππιδό-
ματος, ἀλλ' ὅτι ἀπάτης. ὁ ὅππιδόμας πᾶς αὐτὸς
κομπάζων. τὸ ἐναντίον τῇ εἰρωνείᾳ. εἰρων γὰρ ὁ
ὅππιδόμας ἄγων, καὶ μειῶν. ἔτι δὲ δυνάμειος
φάσκει μὴ δυνάσθαι.

Ἀλάλη, ὁ θόρυβος καὶ ἢ ἀναρτορος φωνή. παρὰ τὴν
ἄλα τὴν αἰετὴν ἡχέσαν. ἄλη καὶ διπλασιασμῷ ἀλά-
λη. ἐξ ἢ ἀλαλάζω, καὶ ἀλαλάγμα. καὶ ἀλαλητός
ὁ θόρυβος. παρὰ τὴν ἀλάλην. ἢ καὶ σέρησιν τῷ
λαλεῖν, ἢ κατ' ἐπίτασιν. οἷον ὁ πολυλάλος ὄχλος.
καὶ ἀλαλάζειν, τὸ ἐν μάχῃ λέγειν. παρὰ τὸ λαῶ
τὸ λαλῶ. ἢ παράγωγον λαζῶ. καὶ διπλασιασμῷ
λαλάζω, καὶ ἀλαλάζω.

Ἀλαλκῶν, βοηθήσας, ἐπαμυνάς. ἔστι ῥῆμα ἄλκω.
ὁ μέλλων ἄλξω. ἐξ ἢ ῥηματικὸν ὄνομα ἄλξ ἄλ-
κός, ἀλκή. ἐκ τῷ ἄλκω. ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἄλ-

κων. ἢ μετοχὴ ἄλκων. καὶ διπλασιασμῷ ἀλαλκῶν.
καὶ ἀλαλκων, καὶ ἡλαλκων. ἀλλ' εἰ ἔστιν ὁ βερυ-
τόντος θέματος, ἀφ' αὐτοῦ ὁ δεύτερος ἀόριστος
μακρὰ φθασθῆναι. ὡφείλει γὰρ συσέλλεσθαι. καὶ ἄλλιον
ἐν ὅτῳ λέγειν ὁπὸ τῷ ἄλκω περισπωμένη, καὶ δι-
πλασιασμῷ, ἀλαλκῶ, ἀλαλκήσω, τὸ ἀπαρέμψα-
τον, ἀλαλκεῖν, ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἡλαλκων.

Ἀλαλκομηνίς, ὅππιδος τῆς Ἀθλῶς παρ' Ὀμήρου.
παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις, καὶ τῆς Ἡῤας, καὶ Διός. οἷον
ἀλαλκομηνίς Ζεύς. ἢ ἀπαλεξήτικῳ προσημειω-
ῆσθαι. ἢ ἐν ἀλκῇ μῦστα. ἀλκή δὲ καὶ ἡ μάχη.
καὶ ἀλκάζειν, τὸ μάχεσθαι. ἀλκομηνί, καὶ ἀλαλκο-
μηνίς ἐν διπλασιασμῷ. ὡς ἀταρπρός, καὶ ἐπίτυ-
μος. καὶ αἰτιατικῶν. ἢ ἀπὸ Ἀλαλκομηνίως τινός
ἰδρυσαμένης αὐτῆς ναόν. ὡς βασιλός, βασιλῆς.
καὶ Θησῆς, καὶ Οἰνῆς. Μεθόδιος. ἢ ἀλαλκῶσα,
τῷ μῦσῳ. ὅστις, τῇ δυνάμει βοηθεῖσθαι. ἢ ἢ ἐν
Ἀλαλκομηνίς πόλει τῆς Βοιωτίας τιμωμένη. ἐν-
θα καὶ Ἀλαλκομηνίον ἀθλῶς ἱερὸν. ἢ ἢ ἀπὸ
Ἀλαλκομηνίως ἔαφείσα Βοιωτῶ.

Ἀλάλημαι. Ἀλάλημαι αὐτὸν ὀρυπυλὸς αἰδὸς δῶ. πε-
πλάνημαι. παρὰ τὴν ἄλλω τὴν πλάνω γίνεται
ῥῆμα ἀλῶ. παράγωγον ἄλημι. καὶ καὶ μεταβολῇ,
τῆς συζυγίας Αἰολικῶς γίνεται πρῶτης συζυγίας.
καὶ διπλασιασμῷ ἀλάλημι. τὸ παθητικὸν ἀλάλη-
μαι, καὶ ἀλάληδε. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ μετοχὴ προπα-
ροξυῖται, ὅτι ἐκ ἔστι φθασθῆναι. εἰ γὰρ ἡ πα-
ροξυῖται, παροξυῖται. ἔπω Ζηνοβίος. ὁ δὲ Ἡ-
ρακλῆς ἐν τῷ φθῆ παθητικῶν λέγει. ἀπὸ τῷ
ἄλημι ὁ παθητικὸς φθασθῆναι ἡλαμαι. καὶ Ἀτ-
τικῶς ἀλήλαμαι. ἐνθεν τὸ ἀληλάμεθα φθῆ καὶ
κλον. καὶ κατ' ἐξοχὴν ἀλάλημαι.

Ἀλαλήμυρος. ἰστέον ὅτι τὸ ἀλαλήμυρος, καὶ ἀκκχή-
μυρος, ἐκ εἰσὶ φθασθῆναι, ἐπεὶ ὡφείλον παρο-
ξυῖσθαι, ὡς τὸ πεποιήμενος. ἀλλ' ἔστιν ἄλλω ἄ-
λημι, ἀκαχῶ ἀκάχημι ἐνεσῶτες ὁ παθητικὸς
ἀκκχήμεαι, καὶ ἀλάλημαι Αἰολικῶς. οἱ γὰρ Αἰολεῖς
τὴν παραλήγησαν ἢ συσέλλεσθαι. καὶ ἡ μετοχὴ, ἀ-
λαλήμυρος. καὶ ἀκκχήμυρος.

Ἀλαλύκτῃμαι, Οὐδέμοι ἦτορ ἐμπεδον ἀλλ' ἀλαλύκ-
τῃμαι. πεθορύβημαι, ἀδνημονῶ καὶ πεπλάνημαι. καὶ
οἱ μὲν φθασθῆναι, οἱ δὲ ἐνεσῶτα φασίν. ἔστιν
ἐν, ἀλῶ ἀφ' ἢ ἀλύω, ὡς αἰῶ, αἰύω. ἀφ' ἢ, ἀ-
λύσω, ὡς ὀρύσσω. καὶ ὡς περ ὀρύσσω, ὀρυκτός,
ἔπος ἀλύσω ἀλυκτός. καὶ ὡς ἀτακτος ἀτακτῶ, ἔ-
πος ἀλυκτος, ἀλυκτῶ. ἢ ὁ φθασθῆναι, ἡλύκτι-
κη. ὁ παθητικὸς, ἡλύκτῃμαι. καὶ Ἀττικῶς διπλα-
σιασμῷ, ἀλαλύκτῃμαι. συζολῇ τῷ ἢ, εἰς ἄλφα.
ἔθος δὲ τῷ ποιητῇ ποιεῖσθαι ὅππιδος ῥήματος τῷ
Ἀττικῶν. ὡς τὸ ἀλαλήσθαι. ἔπω δὲ ἐνεσῶς ἔστιν
ἀλυκτῶ. ἢ παράγωγον εἰς μί, ἀλύκτῃμαι. ἢ πα-
θητικὸς αἰολικῶς ἀλύκτῃμαι. ἐκείνοι γὰρ ἔπω ποίη-
μαι καὶ νόημα λέγεται. καὶ ἐν διπλασιασμῷ ἀλα-
λύκτῃμαι. ἐπεὶ ὁ ποιητὴς πολλοῖς αἰολικῶς χρῆ-
ται. καὶ μάλιστα ἀκκχήμυρος, καὶ ἀκκχήμερος. δι-
νεται δὲ αὐτὸ καὶ ἀπὸ τῷ θορυβεῖσθαι. παρὰ τὴν
ἀλά-

ἀλάλῳ γίνεται ἀλαλῶ. ἀφ' ἧ ἀλαλύσω. ἀφ' ἧ ῥηματικὸν ὄνομα ἀλαλυκτός, καὶ ἀλαλυκῶ, καὶ ἀλαλύκῃμαι. Μεθόδιος.

Ἀλακάτη. καὶ ἡλακάτη ἰωνικῶς. παρὰ τὸ ἄγω ἄξω γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα, ἄκτος. καὶ τὸ θηλυκόν, ἄκτη. καὶ πλεονασμῶ τῆ ἀλφα, ἀκάτη. καὶ πάλιν ὑπεισελθούσης τῆς ἀλ συλλαβῆς, ὡς περ εἶωθε γίνεται, ἀλακάτη. ἡ ἀγασσα τὸ ἔριον, ἡ λίνον. ἔπος Ωρίων.

Ἀλαός, ὁ τυφλός. ὁ ἐστρημύρος τῆ λαέν. ὁ ἐστὶ βλέπων. Ὁμηρος ὀδυσεύας τ'. Ἀσπείροντα λαών, αἰτὶ τῆ βλέπων. ἢ παρὰ τὸ ἐλάσαι, ὁ σημαίνει τὸ ἐλαττώσαι, ὁ ἐλαττωθεὶς τοῖς ὀφθαλμοῖς. Μεθόδιος. Οὐ δ' ἀλασκοπίῳ εἶχε. τῆς τιν, εἰδὲ τυφλῶ τῷ καὶ σκοπίῳ εἶχε, τῆς τιν ἐκ ἐλαθον αὐτόν. καὶ ἀλαῶσαι τὸ τυφλῶσαι. παρὰ τῷ ἄλλω τῷ πλατῶ. οἱ γὰρ τυφλώττοντες ἀλῶνται.

Ἀλαπαδνός, ὁ ἀδονής, καὶ ἀπόρθητος, ἐκ τῆ ἀλαπάξω.

Ἀλαπάξω. λαπάδος ἐστὶ βοτάνη κενωτική τῆς γαστρος. παρὰ τὸ λα ὀπιτατικὸν καὶ τὸ πάθος. καὶ Δημοκρετος τῆς παρὰ τῷ κυνηγετῶν γινομένης βόθρης, λαπάδης καλεῖ, δὲ τὸ κικινῶσαι. πλεονασμῶ τῆ ἀ ἀλαπάξω τὸ πορθεῖν, ὀπολλύω, ἀναλίσκω. ἀλαπάξαι δὲ κυρίως τὸ κενῶσαι. καὶ παρὰ τὸ ἀλαπάξω, ἀλαπαδνός ὁ ἀδονής. ὡς αἰκίζω αἰκιδνός, ὁ κενός δυνάμειος.

Ἀλάστωρ, ὁ Ἀμαρτωλός, ἢ ὁ φονεὺς, ἢ ὁ ἐφορῶν τῆς φοίρας ζώης. καὶ μὴ Χρύσιππον τὸν Φιλόσοφον ἐπὶ τῆ ἀμαρτωλῆς καὶ φονέως, ἀπὸ τῆς ἐλάττειας, ὁ ἄξιός τῆ ἐλαύνεσθαι δὲ φόνον. ἢ ἀπὸ τῆ ἀλάσθαι τὸ πλανᾶσθαι. ἢ ὁ ἀλασα δρῶν. καὶ δὲ Ἀπολλόδωρον ἀπὸ τῆ ἀλιτεῖν, ὅ ἐστιν ἀλιτανόπως ἀδικεῖν. μήποτε δὲ ἐστὶν ὁ δὲ μέγεθος τῆς πεπραγμένων αὐτοῦ λιπῆς μὴ καταξιόμενος. ἢ ὁ ποιεῖται πολήσας πρᾶττειν, ὧν μὴ ἐστὶν ὀπλάσθαι. ἐπὶ δὲ τῆ διός, εἶον ἀλάστωρ ζώης, ἀπὸ τῆ τοῖς τὰ ἀλασὰ πάχουσιν, ἐπαμυνεῖν. ἢ ὁ τὰ ἀλασὰ τῆς τῆ χαλεπὰ πρᾶν. Μετάνδρος. Οἱ δ' ἀλάστωρ ἐγώ, καὶ Ζηλότυπος Ἀνδρῶπος. καὶ δαιμόνων ἀλαστόρων. ἔπος εὐρον εἰς τὸ λεγικόν τὰ ῥητορικόν. συμφωνεῖ δὲ αὐτοῖς καὶ Μεθόδιος εἰς τινα.

Ἀλασδὲς λέγεται, ὁ λήθης ἄξια ποιῶν, δὲ τῷ κακοπραξίᾳ. γίνεται ἀπὸ τῆ ἀλασῶ, ὡς ἀπισῶ ἀπισος. ὁ δὲ Φιλόζενος λέγει. ἔστι ῥῆμα ἀλῶ τὸ πλανῶ. γίνεται παράγωγον ἀλάξω. ὡς ἀνῶ ἀνιάξω. σκεδῶ σκεδάξω. ἐκ τῆς ἀλασδὲς, ὡς σκεδάξω σκεδασός. καὶ εἰς αὐτὴ ῥῆμα ἀλασῶ. σημαίνει τὸ χαλεπαίνω. οἱ γὰρ πλανώμενοι χαλεπαίνουσιν. ἔπος Ωρίων.

Ἀλαστήσας, χειλιάσας, δεινοπαθήσας. ἢ παρὰ τὸ λάξω τὸ λαμβάνω. ὁ ἐκ αὐτῆς θίλει λαβεῖν.

Ἀλασον, πείθος ἀλασον. καὶ ἀλασὰ τὰ κακὰ, ἀντίληψα τινὰ ὄντα. ἢ παρὰ τὸ λάξω. Λαξέτω δ' ἔγχος. γέγονεν ἀλασα, ὧν ἐκ αὐτῆς λάβη. ἀντίληψα τινὰ ὄντα, τῆς τῆς φέκτα. Ωρίων. ἢ ἀτλητα, δεινά. μιανὰ. ἢ μνημονικά.

Ἀλαρα, τὰ Ποντικά κάρυα. καὶ τὸν αὐλὸν τῆ δόρατος καταξυόμενον. οἱ δὲ καὶ δένδρον ἀλαρίαν, ὅθεν εἰς τὰ δόρατα αἱ ῥάβδοι.

Ἀλαίνω, ἀπὸ τῆ ἀλῶ παράγωγον ἀλαίνω. ὡς δρῶ δραίνω. σημαίνει ἐξεσηκῆσαι, μαίνεισθαι. οἱ δὲ, ὀρύσσειν.

Ἀλαιδεῖς, χλιερόν. οἱ δὲ ἡλιοθερές.

Ἀλαόμαι, ἀλαῶμαι. καὶ τὸ ἀπαρέμφοτον ἀλαῶσαι.

Ἀλαισαίνομαι, ἀγανακτῶ, καὶ δυσπασχῶ.

Ἀλγος, ἡ λύπη. παρὰ τὸ ἀλέγω τὸ φροντίζω. ὁ φεῖ πολλὰ ποιῶμεθα, καὶ φροντίζομεν. τὰ γὰρ πολυπαθὴ φροντίδος ἄξια. ἢ ὅτι καὶ λέγει τίς καὶ ὀνομάζει.

Ἀλγεια, πῆματα.

Ἀλγισις, ἀλγηδών. καὶ ἀλγῆς ἀρρώσεως.

Ἀλδαίνειν, τὸ αὔξειν. παρὰ τὸ ἄλδαι τὸ πιδᾶν καὶ τῷ αὔξειν.

Ἀλδήσκω. καὶ ἀλδήσκοντος λήξ, αὐξανόντος. καὶ ἀγαλδήσκοντες καὶ χθόνος, αἰτὶ τῆ ἀναδιδόμενοι, αὐξόμενοι. παρὰ τὸ ἀλῶ ἀλήσω ἀλήσκω, καὶ πλεονασμῶ τῆ δέλτα ἀλδήσκω καὶ μεταφορᾶν. τὸ γὰρ ἀληθεύμενον ἐκ αὐξάνει, ἢ παρὰ τὸ ἄλδαι, βλασάνειν καὶ ἀδρυῖναι.

Ἀλδήμιος, ἢ ἄλδος ὁ ζῶς. ὅς ἐν Γάζῃ τῆς Συρίας τιμάται. παρὰ τὸ ἀλδαίνω, τὸ αὔξανω. ὁ δὲ τῆς αὐξήσεως τῆς καρπῶν. Μεθόδιος.

Ἀλέα, ἡ θερμασία. ἀλεᾶ λέγεται ὁ τόπος, ὁ ὑπὸ τῆ ἡλίου θερμανόμενος. παρὰ τὸν ἥλιον. ἄλιος γὰρ ὁ ἥλιος λέγεται. μεταφορικῶς δὲ καὶ πάντα τόπον θέρμῳ ἔχοντα.

Ἀλεείνω, τὸ ἐκφύγω, καὶ ἐκκλίνω. οἶονεῖ εἰς τῷ θερμασίᾳ ἐκ τῆ φύχης ὀποφύγω, ὡς φαινω. τὰ δὲ τῆ εἰνῶ καὶ δύο συλλαβὰς, δὲ τῆς εἰς διφθόγγῃς γραφόμενα. πλὴν τῆ ὀδίνω ορίνω. καὶ ἔως τῆ φθρατικῆς κλίνεται.

Ἀλεείνω, τὸ πλανῶμαι. παρὰ τῷ ἄλλω τῷ πλανῶ. καὶ ἀλεεινόμενοι θερμανόμενοι. τὰ δὲ τῆ εἰνῶ ῥήματα καὶ δύο συλλαβὰς δὲ τῆς εἰς διφθόγγῃς γραφόμενα, ἄχρη τῆ φθρατικῆς κλίνονται. πρόσκειται διὰ τῆς εἰς φθθόγγῃς, διὰ τὸ ορίνω ὀδίνω. ταῦτα γὰρ ἔχει μέλλοντα.

Ἀλέσθαι, ἐκκλίνειν, ἀναχωρῆσαι. κυρίως δὲ τὸ ὑπὸ πυρὸς ἐκφυγεῖν. ἀλέα γὰρ ἡ θέρμη τῆ πυρὸς δαλέα τίς ἔσα, ὑπὸ τῆ δαίω τὸ καίω. λέγεται καὶ ἡ ὀδία καὶ ἡ βοήθεια.

Ἀλεωρὰ, σημαίνει δὲ τὸ φυλάττειν. καὶ ἀλεωρὰ, ἀνάπαυσις, βοήθεια.

Ἀλέγω, παρὰ τὸ λέγω τὸ φροντίζω, ἀφ' ἧ καὶ λόγος ἡ φροντίς. Μετάνδρος. Οὐδὲ λόγον ὑμῶν εἰδὲ ἐπιστροφῶν ἔχω. καὶ ἀλέγω μὴ τῆ ὀπιτατικῆς α. καὶ ἐκ ἀλέγω. καὶ Οὐκαλέγων ὄνομα κύριον. ἀλέγω ἀλεγίζω παράγωγον, ἀλεγυῶ. Δαίται δ' ἀλέγωον. Μεθόδιος. Σέθεν δ' ἐγώ ἐκ ἀλεγίζω. σημαίνει τὸ κηδεσθαι. ἀλεγεινῶς δὲ, τὸ αὔξειται.

Ἀλγεινός, ἀλγεινῆς, χαλεπῆς. ἐκ τῆς ἀλέγω ἀλεγεινός, εἰδὲ ὑπὸ τοῦ ἐλέω, ἐλεεινός. ἐπειδὴ ὀφεί-

ᾧφειλε γράφεται δὲ τὸ ἰ. τὰ δὲ εἰς νῶς οὐκ ὄντα
μὴ ὄντα παρώνυμα, δὲ τὰ ἰώτα γράφονται. οἷον
πάχα, παχινός· πύκα, πυκινός. ἀληθές, ἀλη-
θινός. χθές, χθισινός. ἀλλ' ὑπὸ τῷ ἀλγος ἀλγε-
νός, καὶ ἀλεγεινός. ἔλεος ἐλεεινός, πλεονασμῷ τῷ
εἰ. καὶ γράφεται δὲ διφθόγγα ὡς παρώνυμον.

Ἀλεγεινοί, αὐτοὶ τὸ δυσχείρωτοι. Οἷδ' ἀλεγεινοὶ αὐ-
δρες ὅππῃ τῷ Ἀχιλλέως ἱππων. Ἰλιάδος κ. ἀλ-
γειν παρέξοντες. ἢ πρὸς τὸ κήσασθαι ἀδυνάτοι.
Ἄλκον. Οἰδῆται εἰς ἄστυ ἄλκον. φιλεῖται, εἴπε ὅππῃ τῷ
ἐγκλίμεν τίθεται, ὡς φησιν ὁ Ἀσκαλωνίτης, εἴτε
ὅππῃ τῷ συσφαλῶναι, ὅ καὶ μάλλον συγκατατίθεμαι.
ἔστι δὲ δούτερος ἀόριστος. ἀλῶ τὸ πλανῶ φιλεῖται.
ὁ δούτερος ἀόριστος ἦλον, τὸ δούτερον, ἦλες, τὸ ἔ-
πον ἦλε, τὸ πρῶτον τῷ πληθυντικῶν ἄλομψ, καὶ κατὰ
συγκοπῶν ἄλκον. καὶ ἡ μετοχή, ἀλεῖς ὡς φωνεῖς,
ἀλκός. τὸ ὑποτακτικὸν ἐάν ἀλῶμαι, ἐάν ἀλήται.
συσολὴ ἐν ἐρήμῳ, καὶ μεταβολὴ τῷ τόνῳ.

Ἄλκεται. εἰς ἱππας ἄλκεται. ἀθροιστοί, ἢ πη-
δίστας. ἢ φυλαχθεῖς.

Ἀλέξω, κυρίως τὸ τῇ γυναικὶ βοηθεῖν, ὡς τὴν
ἄλοχον. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ ὁπωσδήποτε. ἢ
ὑπὸ τῷ ἀλκῶ, ἀλέξω, καὶ πλεονασμῷ τῷ εἰ ἀλέξω.
ὅπερ εἰς ἐνεστώτα ἀνὰ χθρὸν βαρύνεται ὑπὸ τῷ Ἀ-
τικῶν. μεθόδιος. ὡς τὸ ἀλέγω ἀλέξω. ὁ
μέλλων εἰς ἐνεστώτα, καὶ περιπαῖται.

Ἀλέξανδρος, ὡς τὸ ἐπαλεξέειν τῇ πατρίδι τοῖς
πολεμίοις. ἢ ὡς τὸ ἀλεξέειν εἶναι ἀνδρῶν, ἢ
γεν βοήθειαν. ἀλέξω δὲ τὸ ἀμύνω.

Ἀλεκτοίς, ἢ ὄρνις, καὶ ἡ ὑπὸ τῆς κεφαλῆς ἑξοφυμένη
θρίξ. καὶ ἀλεκτοῦνα ἔλεγον τὴν θήλειαν ὄρνιν, καὶ
τὸν λόφον τῆς περικεφαλαίας. Πέρσαι δὲ καὶ τὰς
κόρακας. Ἀλέκτορος, ἀγνῶτος.

Ἀλεξηπτεριον, ἐκ τῷ ἀλεξῶ ἀλεξήσω, καὶ τῷ ἰῶ ἰά-
σω, ἀλεξιαπτεριον, καὶ συγκοπῇ ἀλεξηπτεριον. ἢ ὑπὸ
τῷ ἡλέξεται παθητικῇ παρακειμένη, γίνεται ἀλε-
ξηπτήρ, καὶ ἀλεξηπτεριον. τὸ ξῆ, γράφεται δὲ τῷ ἡ.

Ἀλεξίαν, Ἡσίοδος. Νηὸς ἀλεξίαν, παίδων ἀνη-
λίτεραι. ἀπαλέξασα, καὶ ἀπείργασα τὴν ἀρῶν,
ταῖς τὴν ἐκ τῷ λιμῷ βλάβην, καὶ τὰς παίδας ἡδε-
σα καὶ θάλασσα, εὐκηνος, ἡσυχάσεια, ἡ ἀναιε-
μένη γῆ. Ἀλεξίκακος, ἢ ὑπὸ τῇ πεπτικῇ τῷ κικῶν.
ὅππῃ τῷ ἀλέξω, καὶ τῷ κακόν, καὶ ἑοπῇ τῷ ὦ, εἰς ἰ.
τὰ δὲ ὑπὸ ἐνεστώτων ἢ μελλόντων ἐνεργητικῶν γι-
νόμενα ὀνόματα ἐν συνθέσει, ἔρεπται τὸ ὦ εἰς ἰ.
οἷον, ἀρχῶ, ἀρχιστράτηγος. αὐξῶ, αὐξίφωτος.
λύσω, λυσίμαχος. ἔπω καὶ ἀλέξω, ἀλεξίκακος.
Ἀλῆος, ὁ ἦρος ὁ πατήρ Αὐγῆς. ὡς τὸ ἀλῶ ὡς ἀ-
γαγὼν ἀλῶ. καὶ ὡς περ ὡς τὸ λοχάω Λοχίος,
καὶ κελῶν Κελίος. σωρῶν Σωρίς, ἔπος ἀλῶν,
Ἀλῆος. Μ. Θόδιος. ἄλῆος δὲ ὁ μάταιος. καὶ ἀλεό-
φρων, ὁ ὡς φρων, ἢ ὁ θερμός, καὶ ἐνός.

Ἀλῆς, ἀλῆος. ἔστιν ἀόλῆος. σημαίνει τὸ ὅμῃ, καὶ κρά-
σει τῷ α ὁ, εἰς α μακρόν. καὶ ὑποβολὴ τῷ εἰός λ,
ἀλῆος, καὶ ἄλῆος. ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν Ποιήμα-
ταις. Εἰς τὸ πρὸς τείχεος ἱερὸν ἀλῆος δεῦτε. ἀντί

τῷ εἰς τὸ πρὸς τῷ τείχεος ἱερὸν ὅμῃ δεῦτε. ἔπος
ὁ Χοιροβοσκός.

Ἀλεξίβανον, ὁ τριβῶν ὡς τὸ τρίβειν τὰς ἄλας.
ἀλοξίβανον ἐν, καὶ ἀλεξίβανον καὶ ἑοπῇ, ὡς
κελαινοφής, καὶ κελαινεφής. ὑπὸ τῷ κελαινόν, καὶ
τῷ φῶς. ἢ ὑπὸ τῷ νέφος.

Ἀλεξούσα, ἀλήθιασα Ὀρφναίης ἐνὶ χαλκὸν ἀ-
λεξούσα καλῆς. ὅτι τὴν Ἀντιόπην ὁ Νυκτὶς
βασιλὸς Θεβῶν, θυγατέρα αὐτῆς ἔσται, ἐποίησε
χαλκῶς ἀλήθειαν κελιάς.

Ἀλδύδα, εἴρηται, ὡς τὸ, φύδα. οἱ δὲ Δωρεῖς τὴν
γῆν, δῶν λέγουσι, καὶ δῖαν. ὡς καὶ τὸν γνόφον δνό-
φον. φύδα ἐν φεῦ γῆ, ἔπος ἐν καὶ τὸ ἀλδύδα,
Ἀλέα δᾶ, τῷ δᾶ, ἀντί τῷ γῆ κειμήριον.

Ἀλδύω, φύγω. παρὰ τὴν ἀλέαν τὴν θερμὴν ἀλέαν,
καὶ ἀλδύω. κυρίως τὸ, ὑπὸ τῷ φύχας εἰς θερμα-
σίαν ὑποφύγω. μεταφορικῶς δὲ, καὶ τὸ ἀπλῶς
ἐκκλίω ὑπὸ τῷ εἰς τὸδε. καὶ Ἡσίοδος ἐν ἔργοις
καὶ ἡμέραις. Δεινὴ δὲ βροχὴ ὑπαλῶς φημί.
καὶ ἔστι χήματος συνθέσις. ζῆται εἰς τὸ σόλω. ἀ-
λδύας μετοχή. τὸ δὲ ἀλδύω ὡς τὸ ἀλῶ. οἱ
δὲ φύγοντες πλανῶνται.

Ἀλδύατο, ἀντί τῷ ἐφυλάξατο. Ἀλδύατο κῆρα μέ-
λαιναν. καὶ, ἀλδύατο πολὺν ὄμιλον. εἴρηται δὲ
ὑπὸ τῷ χόλω χόλατο. καὶ ἑοπῇ τῷ χ εἰς λ καὶ
μῇ τῷ σερπητικῇ α, ἀλδύατο.

Ἀλδρόμαντες. ὁ Ἀπόλλων. ὡς τὸ καὶ ἐν ἀλδύ-
ροις μαντεύεται.

Ἀλδρόττις. σήσω, σήσω, καὶ σῆσις. καὶ ἑοπῇ
τῷ σ εἰς τ τῆσις. καὶ πλεονασμῷ τῷ τ μῇ τῷ
ἀλδρόν γίνεται ἀλδρόττις. πηλῖα, εἰς λὺ τὸ
ἀλδρόν σήσωσι. τὸ κόσκινον. ἔπω Φίλων.

Ἀλέκτωρ, τὸ ζῶν. καὶ ὄνομα ῥηματικὸν λέκτωρ, καὶ
ἀλέκτωρ, ὁ ἐλάχιστος κοιμώμενος. καὶ ὁ ἥλιος δὲ
ἀλέκτωρ λέγεται. ἀκάματον δὲ αὐτὸν λέγει Ὀ-
μηρος. ἐπεὶ ἀγρύπῳ τὸν σωτήρι δρόμον ἐκτε-
λεῖ. ἢ ἐλέκτωρ τίς ὦν ὡς τὴν ἐλικοειδῇ αὐ-
τῷ κίνησιν. ζῆται εἰς τὸ ἡλέκτωρ.

Ἀλέρα, καὶ ἐλάρα. Εἰλάρας γῆρας. ἔπω παρὰ Σι-
μωνίδῃ. Ἀλέρα δὲ παρὰ Πινδαρῳ, οἷον Ἀλέρας
ὑόν. ὅτι δὲ τὸ πρῶτον ὅστιν ἀληθές, πίστις τῷ
τῷ ἐκ τῷ παρ' Ἡσίοδῳ μῇ προσηκῆς τῷ ἰ λέγε-
ται τὸ παρ' αὐτοῦ. Εἰλαριάδην. γὰρ φησι
Τιτυόν. κατ' ἑσπερίαν ἄρα τὸ Ἀλέρα γέγονεν.
ἔπος Ἡρώδης.

Ἀλεωρή, ἡ φυλακή, καὶ ἡ φυγή. καὶ ἡ μὲν φυλακή,
παρὰ τὴν ἀλέαν τὴν θερμὴν, καὶ τὸ ὥρεῖν τὸ φυ-
λάττειν. ἡ δὲ φυγή παρὰ τὸ ἀλέασθαι ἀπαρφυ-
λάττω. ἐκ τῷ ἀλέω ἐν, ἀλεωρή. καὶ ἀλεόμεθα,
ἐκφύγομεν ἐκκλίνομεν.

Ἀλειφα, σημαίνει τὸ ἀλειμμα. ὑπὸ τῷ ἀλείφω, ἡ-
λειφαρ. καὶ κατὰ συγκοπῆν ἡλειφα. κλίνεται ἀλεί-
φατος. καὶ κλίνεται ὑπὸ τῷ ἀπαθῆς τῷ ἀλειφαρ,
ἢ ἀλειφας. ἐκ ὑπὸ τῷ ἀλειφα, ὡς τινες. τὸ δὲ
κάρη, λίπα, ὕφα, ἀλειφα, καὶ κλίνονται. ὅθεν
τὰ γαλακτεῖς ὑπὸ τῷ γάλαξ κελιδάται φασίν, ὡς γ-
κα-

κάθι δὲ ἡ ὁδὸς αἰ. ἔχ' τὸ πρὶν γίγνεται ὑποβολὴ τῆς
ξ, ὅθεν ἡ δὲ περὶ εἰς ξ λήγει.

Ἀλείπτης, ἀπὸ τῆς αλείφω, ἡλείπται, αλείπτης ἔχ' τῆς
εἰ διφθόγγου. ὅσα ἡ δὲ ὀνόματα ἐκ τῆς αλείφω
γίνεται, εἰ μὴ ἔχ' τῆς πτ ἐκφέρεται, φυλάττει
τὴν εἰ διφθόγγον, αλείπτω αλείπτης. αλείπτον
φάρμακον. αἰνείπτος ὁ μὴ αλείφθεις. εἰ δὲ ἔχ' τῆς
φ ἐκφέρεται, σωύεται ὄντα, ὡς φυλάττει τὴν
διφθόγγον, ἀλλὰ ἔχ' τῆς γράφονται. οἷον, ὑπηλιφίς
αὐπηλιφίς. σημαίνει δὲ τὴν ναῦν τὴν μὴ αλείφθει-
σαν πίση. προσκεῖται σωύεται ἔχ' τὸ αλείφα,
αλείμμα. ἔκ' εἰς ἡ δὲ σωύεται, ἀλλ' ἀπλῶν. ὅπο
τῆς αλείφω αλείμμα. Δεῖ γινώσκων ὅτι γέγραπται
Διφίλῳ τῷ κωμικῷ δράμα, ὃ ἐπηγέγραπται ἀ-
λείπτρια. τὸ δὲ αλείπτης ἀρσενικῶς ἀπηνόρου-
ται. αὐτὴ δὲ τῆς αλείπτης, παιδοτερίβης εἰωθεῖ λέ-
γεσθαι. ἐκ δὲ τῆς αλείπτης, φιλαλείπτω. οἷον,
Ὡς ἔκ' εἰς πίσις ἐν αὐτῇ φιλαλείπτει, καὶ ὡς
ταῖς παλαίστρας ἔχοντι, καὶ πολυπραγμονεῖν ὅτι
ἕκαστον τῶν μερακίων.

Ἀλίσσον, λέγεται ἀρσενικῶς. οἷον Γίνωσκε τὸν ἄ-
λίσσον καὶ τὰ γράμματα. Ἀλίσσονος. ἔστι δὲ εἰ-
δος ποτιρίας, ἐτυμολογεῖται δὲ ἔχ' ὁδῶς. οἱ μὴ
ἡ δὲ λέγεται παρὰ τὸ ἄλιν ὅτι ἔστι πικρὴν δαφνίαν
καὶ ἀδρόως. ἔκ' ἀκριβῶς δὲ λέγεται. πρῶτον μὴ,
ὅτι ἀντίκειται αὐτῇ ἡ γραφή. τὸ ἡ δὲ ἄλίσσον ἔχ' τῆς
εἰ διφθόγγου γράφεται. εἰ δὲ ἡ δὲ ἀπὸ τῆς ἄλιν
ᾠφειλε ἔχ' τῆς γράφεται. δεύτερον δὲ, ὅτι τὸ
ἄλίσσον φιλεῖται, τὸ δὲ ἄλιν δασυῖται. εἰ δὲ
ἡ δὲ ἀπὸ τῆς ἄλιν, ᾠφειλε δασυῖσθαι. τὸ ἡ δὲ ἀ-
πανταχῶς ἐκ τῆς ἄπας παραχθὲν, τὴν δασύαν τῆς
ἄπας ἐφύλαξεν. ἄλλοι δὲ λέγουσι τὸ ἄλιν ὅτι τὸ
σημαίνει τὸ ἀδρόον. οἷον, πλαγύ. ἔξ' ἔστιν ἀ-
δρόως πικρὴ. τῆτοις ἡ δὲ ὁ χρόνος ἀντίκειται. τὸ
μὴ ἡ δὲ ἄλιν μακρὸν ἔχει τὸ α, τὸ δὲ ἄλίσσον
βραχύ. εἰ δὲ ἡ δὲ ἀπὸ τῆς ἄλιν, ᾠφειλε τὸν χρόνον
μακρὸν αὐτῇ ἔχειν. κρεῖττον οὖν λέγει Ἀπολλώ-
νιος ὁ τῆς Ἀρχιβίβης, ὅτι παρὰ τὸ λείον γίγνεται
ἄλίσσον. καὶ ἐπερὶ τῆς σ, ἄλίσσον. τῆς α βῆ-
τατικῆς, ἡ σερητικῆς, τῆς τῆς τὸ μὴ ὀνόμαλόν, ἀλ-
λά περιφέρει. παρὰ τὸ εὐ λείον. καὶ ὁ λόγος φι-
λεῖται. τὸ ἡ δὲ α ἡ σερητικὸν, ἡ βῆτατικὸν ὄν,
φιλεῖται. ἔπος ὁ Χοιροβοσκός.

Ἀλίσσιον, τόπος ἔπος καλῶν, ὡς λέγει ὁ Χοιρο-
βοσκός. ὅπο τῆς ἀλῶ ἀλέσω ἀλίσσιον. Πέτρης τ
Ὡλόνης καὶ Ἀλίσσις, οὗτα κολώνη κέκλιται, ὃ
περὶ ἡ κολώνη παράκειται.

Ἀλίστης, σημαίνει τὸν ἀμαρτωλὸν καὶ ἄδικον ἔχ' τῆς
εἰ διφθόγγου ὡς ἐνταῦθα. φάτο ἡ δὲ τίσαδαι ἀ-
λείττω. καὶ λέγει ὁ Χοιροβοσκός εἰς τὴν ὁδογρά-
φίαν αὐτῆς, ὅτι ἀνέφικον τὸ ὅ ἐν τῇ ἀλοίῃ, ὅπερ
σημαίνει καὶ αὐτὸ τὸν ἀμαρτωλὸν, καὶ ἔχ' τῆς
πῆς εἰ διφθόγγου γράφεται. τὰ ἡ δὲ ἔχοντα τὸ ὅ ἀνα-
φανόμην, ἔχουσι τὸ ε ἔγκλειμνον. οἷον, σπείρω,
σπορά. αλείφω ἀλοίφῃ. ἔπος ἔν καὶ αλίστης, ἀλοί-
της, τῆς δὲ παρὰ τὸ ἀλῶ τὸ πλανῶ, ἡ ὁλοθρόν.

Ἀλίστης, σημαίνει τὸν πλανήτῳ, καὶ δεῖ γινώσ-
κειν, ὅτι ὡς περὶ τὸ κομήτης, καὶ περὶ τῆς, καὶ πλαν-
ήτης ὁ ῥηματικῶς, ἀλλὰ παρὰ τὸν αἰ, ἀπὸ τῆς πέδη,
καὶ πλανῆ, καὶ κόμη, ἔπος καὶ παρὰ τὸ ἄλιν, ὃ σημαίνει
τὴν πλανῶν γίνεται ἀλίστης. ἔπος Φιλόξενος εἰς τὸ
ῥηματικὸν αὐτῆς. ἀλίστης ἔχ' τῆς γράφεται, εὐ-
ρον ἐγὼ σημαίνει τὸν ἀμαρτωλὸν, ὅπο τῆς μὴ ἔ-
χειν λιτῶ, ὃ ἔστι δένειν.

Ἀλιν, ἔστι πλανῆ. ὑποβολὴ τῆς δύο συμφώνων γί-
νεται αἰν, καὶ ῥοπή αἰν. ἡ παρὰ τὴν αἰα, ὃ ση-
μαίνει τὴν θάλασσαν. κυρίως ἡ δὲ αἰν ἡ ἐν θα-
λάσῃ πλανῆ.

Ἀλινδῶν, ἀλιντὸ τὸ πλανῶν, ὅπο τῆς ἀλιντῆς πλαν-
ῆς. καὶ ὅπο τῆς ἀλιντῆς ἀλινδῶν τῆς πλανῶμαι.

Ἀλίστα, τὰ ἐκ πυρὸς ἀλινδῶν ἀλίστα. συγκοπὴ
ἀλίστα. ἡ ἐφθόν ἀλίστα λέγεται, καὶ ἀλιντον.

Ἀλίστος, Οὐκὸν ἀλίστος αἰν, Ἰλιάδος τ. πέντης ἄ-
πορος, ἡτοι ὅπο τῆς μὴ ἔχειν λήϊον, ἡ γὰρ σιτοφό-
ρον χωρίον. ἡ ἀπὸ τῆς μὴ ἔχειν λείαν, ἡ γὰρ ἀ-
γέλας τῆς ἀποβάτων.

Ἀλίστας, ἡ Ἀφροδίτη. ἔχ' τὸ ὡς παῦ ζῶν ἀλῶ-
σαι τὴν θεὸν πολλῶν ἐραστῶν καὶ πλανωμένων.
πιθανώτερον δὲ τὸ ἐν κολοφῶνι ἐπὶ τῆς Ἀλόντος
ἰδρυμένη ποταμῶ.

Ἀλίστα καὶ σερησιν τῆς α ἀπὸ τῆς λήϊος. ἔπος Με-
θόδιος. λέγεται δὲ παροξυσμῶς ἡ ἀσουλία.

Ἀλιντον, ἀκατάπαυστον. παρὰ τὸ λήϊον τὸ παύω
λέληκται λυκτῶς, καὶ ἀλιντος ὁ ἀκατάπαυστος καὶ πο-
λὺς. ἔξ' ἔστι καὶ τὸ, Ἀλιντον ὕμνει τὸν κενεμῶν
λόγον. ἔστι δὲ ἐπὶ ῥηματικῶς μεσότης, αὐτὴ τῆς ἀλιν-
τως. μετὰ γὰρ ὅπο τῆς ὀνόματος εἰς ἐπὶ ῥη-
μα. κανὼν δὲ ἔστι ὁ λέγων. ὅτι τὰ ἀπὸ ὀνομά-
των εἰς ἐπὶ ῥηματικῶς σωύεται μετὰ γόμῃ, καὶ
τὴν αὐτῇ γραφῇ ταῖς πτώσεσιν ἔχει.

Ἀλινθες, τὸ μὴ λήϊον ὑποπίπτει τῆς δικαίας. τὸ ἐναν-
τίον τῆς φέρει. ἀλινθες δὲ τὸ κατ' ἐπερώτησιν λε-
γόμενον.

Ἀλινθῶν, τὸ ἐπὶ τῆς μύτης σῖτον ἡ κερῶν ἀλινθῶν
ποιεῖν. ἀπὸ τῆς ἀλῶ ἀλινθῶν. ὡς πρῶ, κερῶν.
κῶν, κῶν, κῶν. ἀλινθῶν τὸ αὐτὸ σημαί-
νον τῇ πρῶτοτύπῳ.

Ἀλινθῶν, Πάντας ἐπὶ πρῶτο μῆτι ἀλινθῶν, ἀθροί-
σθαι, συσφῶναι. ὡς περὶ παρὰ τὸ βλῶναι, βή-
μῃ, ἔπος καὶ παρὰ τὸ ἀλινθῶν ἀλινθῶν, φιλεῖται.

Ἀλινθῶν, τὸ θερπῶν. παρὰ τὸ ἀλθῶ ἀλινθῶν,
ἡ παρὰ τὸ ἀλθῶν. τὸ δὲ ἀλθῶ τὸ θερπῶν,
ἐκ τῆς ἀλθῶ τὸ αὐξάνω. τὸ ἡ δὲ ὕγιες αὐξεί.

Ἀλινθῶν, ἐπὶ τῇ ὕγιασθαι. παρὰ τὸ ἀλθῶν. ὃ ἔ-
στιν αὐξάνειν αὐξάνειν, τὸ ἡ δὲ ὕγιες αὐξέται. καὶ ἀλ-
θῶς φάρμακον.

Ἀλινθῶν, ῥίζατις.

Ἀλινθῶν, τὸ κατεδύειν εἰς θάλασσαν. μεταφορι-
κῶς δὲ τὸ κρύπτειν καὶ ἀφανίζειν παρὰ τὴν αἰα καὶ
τὸ βδύειν Αἰολικόν, πλεονασμῶ τῆς β. ὡς σίδῃ
σίβῃ. ἀλινθῶν, ἀλινθῶν, Λυκόφρων, Εἰρη-
νῆς ἀλινθῶν σα λογαίας δέμας.

Ἀλινθῶν,

Ἀλίας. ἔστιν ἄλις καὶ πλεονασμῷ τῷ ᾧ, ἄλιας. ἔστι δὲ μονῆρες τὸ ὑπερῆμα. ἔδον γάρ ἐστιν εἰς ἅς ἐπὶ ῥῆμα προπαροξύτονον, τὸ δὲ μόνον. τὸ δὲ αἷτιον τῷ τόνῳ, ὁ πλεονασμός. ἀλλ' ἢ ὀξύτονον, ὡς ἐπὶ τῷ ἐκάς, ἐμπάς. ἢ προπαροξύτονον, ὡς τὸ ἄρ' ἐμας ἦσο. ἔπος Ἡρώδης.

Ἀλίαςος, Μάχλω ἀλίαςον ἔχει. καὶ Ὁμάδος δ' ἀλίαςος ἐτύχθη· σημαίνει δὲ τὸν ἀκατάπαυστον. ὡς τὸ λιάζω σημαίνει τὸ ἐκκλίνω. οἷον, Ἀμφί δ' ἄρα σφι λιάζετο κύμα θαλάσσης. ὁ μέλλων λιάσω γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα λιασός. καὶ μὲν τῷ σερητικῷ ἅ ἀλίαςος. ὃν ἐκ αὐτῶν ἐκκλίνουσι. ἢ ὡς τὸ ἀλῶ ῥῆμα, ἀφ' ὧς τὸ Ἀλδύατο νίφα πολλῶν, γίνεται ἀλίζω. ὡς φοιτᾷ φοιτίζω. Καλλιμάχος. Φοιτίζειν ἀγαθοὶ πολλὰ κίς θείοι. ἀλίζω ἔν, καὶ καθυπέρθεσιν λιάζω, λιασός, καὶ ἀλίαςον. πολὺ, ἄρεπτον.

Ἀλία, σκυῖος, ἐν ᾧ ἔβριονται οἱ ἄλεις, ἢ εἰς ὃ ὑποτίθενται.

Ἀλιάδες, ὄναλοι, οἱ δὲ θαλάσσης πλέοντες.

Ἀλιακόν, ἀκάτιον ἀλιότικόν.

Ἀλιβαύτας τὲς ἐν θαλάσῃ τελοῦσάντας, ἢ τὰς ξηρὰς. ἄλλοι τὰς δὲ περὶ αὐτὰς ἀτάφας.

Ἀλίβρεκτος. ὁ ἐν τῇ θαλάσῃ βρεχόμενος ὑπὸ τῷ βρέχειν, καὶ ἄλς, ἁλός.

Ἀλιβάπτοις, πορφυροῖς. καὶ ἀλιεργία, πορφυροεργία. ἢ ἐν θαλάσῃ ἐργασμῶν.

Ἀλίζωνος, ἰθμός. δὲ τὸ ἀλὶ διεζῶσθαι.

Ἀλικάκκαβα, ὁ τῷ λωτῷ καρπός.

Ἀλίβας, ὁ νεκρός, ὡς τὸ μὴ ἔχειν λιβάδα, μήτε θερμότητα, ὃ ἔστιν ὑγρότητα. οἱ γὰρ ζῶντες ὑγροί. σημαίνει καὶ ὅσος ὡς ὡς Καλλιμάχῳ. Εἰβήξαν οἶνον ἀλίβαντα πίνοντες ὡς τὸ μὴ λείβειν, ὁ μὴ λειβόμενος, ἢ σπενδόμενος.

Ἀλιός, ὡς τὴν ἁλὸς ῥητικῶς ἀλιός ἀλιός. ὡς Αἰακίδης, Αἰακιδός. καὶ ναύτης ναυτιός. ἔπος Φίλων.

Ἀλιμῆς, δῆμος τῆς Ἀττικῆς. ὑπὸ τῷ ἐκείσε ἀλίμων, ἀλιμός, καὶ ἀλιμῆς. πολλὰ γὰρ καὶ ἄλλα χωρία ἔπος ὠνόμασαι. καὶ γὰρ ὑπὸ τῷ Ράμνων Ραμνῆς, δῆμος τῆς Ἀττικῆς. καὶ Κυπάριστος, ὑπὸ Κυπαρισσῶν. καὶ Κυπαρισσῆντα, καὶ Ἀμφιγυῖαν εἶναιον.

Ἀλιμυρῆντα, ποταμὸν ἄλιον βρεχόμενον. ἢ εἰς θαλάσσαν ῥέοντα, ἢ ἀλὶ κινάμενον.

Ἀλινδῶ, τὸ κυλίω. οἷον, Μέλλονται ἡδὴ παρθόνες ἀλινδεῖσθαι. ἡγαν κυλίεσθαι. καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλαις. Ἀπαγε τὸν ἵππον ὀξάλισας οἶκαδε, ἀντὶ τῷ κυλιδύμῳ ποιήσας. ὡς δὲ τὸ ἀλίω, ἀλινδῶ. ὡς κυλίω κυλινδῶ. ἢ ὡς τὸ ἀλῶ ἀλίω καὶ ἀλινδῶ, ὡς κυλινδῶ. ἢ ὡς τὸ ἄλις, καὶ τὸ δινῶ, καὶ συγκοπῇ ἀλινδῶ. ἢ ὡς τὸ κυλινδῶ, κυλινδῶ, ἀφαιρέσει τῷ κ καὶ ῥοπῇ τῷ υ εἰς α. καὶ ἀλινδήθρας τὰς ἐν τοῖς κινώμασι κυλιδῶν. ἢ συμφορήσεις κυλινδήθρας. ἀλινδεῖ-
Etymologicōn.

θαι γὰρ ἀμιλλᾶσθαι, καὶ συγκλείεσθαι. καὶ ἄλινδον, δρόμον ἀρμάτων.

Ἀλινος, ἀνὸς τῷ δικτύῳ ὑπὸ τῷ λίνῳ ἐξ ἧς γίνεται καὶ ἅ. σερητικῷ.

Ἄλιος, ὅππῃθεν, ἔστι δὲ καὶ κύριον. ἄλς ἁλός, ὡς χθῶν χθονός, χθόνιος, καὶ πτύξ πτυχός, πτύχιος. τὰ ὑπὸ μονοσυλλαβῶν ὀξύτόνων δὲ τῷ ἰὸς γινόμενα ὀνόματα, μὴ σημαίνοντα μέρος σώματος, μὴ δὲ μετσίαν, μὴ δὲ κτητικὰ ὑπάρχοντα, δὲ τῷ ἰ γράφονται. οἷον, Φρύξ Φρυγός, Φρύγιος. Στύξ συγός, σύγιος. μέρος σώματος, βόειος, αἰγίος, χλωίος, φλόγιος, μετσίτικόν.

Ἄλιον, σημαίνει τὸ μάταιον. Ἡρ' ἄλιον τὸν μύθον ὑπέστην Μενέλαϊ; ἄλς, ἁλός, ἄλιον, οἷον, νεῖ τὸ εἰς θαλάσσαν ῥιπτόμενον, καὶ ἀρκεῖόμενον. ἢ ὑπὸ μεταφορᾶς τῷ θαλασσίῳ ὕδατος. τὸ γὰρ τῆς θαλάσσης ὕδωρ ἀρκεῖται εἰς πόσιν. ἔπος Ὡρος. καὶ ἡλίθιον δὲ παρετυμολογεῖται ὑπὸ τῆς θαλάσσης.

Ἄλιππα. ὡς τὸ ἀλείφω γίνεται ἄλειμμα, καὶ αἰολικῶς ἄλιππα.

Ἄλιππρα, αὐχμηρά.

Ἀλίπλοα, Ἀλίπλοα τεῖχη θείη. τῇ θαλάσῃ πλέοντα, ἢ ὑπὸ τῆς θαλάσσης ὑπεπλεόμενα.

Ἀλίπεδον, κυρίως τὸ ὡς θαλάσσιον χωρίον. τὸ ἁλὸς πέδον. ἢ τὸ ὁμαλὸν πεδίον, καὶ πετειμῶν. τὸ οἷον ἀληθισμῶν πέδον.

Ἄλις, ὑπερῆμα μεσόπτος. Εἴν' ἄλις πεποθήσεται αἱ δὲ τ' ὦθα. τὸ ἱκανῶς καὶ αὐτάρκως, τὸ πλήρες καὶ κεκορετμῶν, δασυέται. τὸ ἀθροιστικὸν ἅ δασύνεται, ἅπας, ἄλις. γίνεται ἔν ἐκ τῆς ἁλός. ἐν αὐτῇ γὰρ ἀθρόον καὶ ἱκανόν ἐστι τὸ ὕδωρ. ἔστι δὲ ἐπὶ ῥῆμα προωτότυπον. ἀφ' ὧς ἄλιθα καὶ ἡλιθα τὸ παννύ, δασυέται. καὶ ὡς τὴν ἅλα εἶναι πολλὴν ἔσαν καὶ μεγάλῃ. καὶ ἀρκεῖ παῦσαι πολὺ ἄθρον.

Ἀλιτνῆς, ὁ ὡς ἄλιος τύπος, ὁ ὡς ἀτεταμῶς τῇ θαλάσῃ. καὶ ἀλιτνῆς, ταπεινός.

Ἀλίτω, τὸ ἀμαρτάνω, ἔστι καὶ βαρύτονον, καὶ περιπατῶν. ὑπὸ τῷ τῷ λιτῇ, γίνεται ἀλίτω. τὸ λιτῆς καὶ ἱεσίας σερῆσθαι. ὅθεν καὶ ἀλίτης ὁ ἀμαρτωλός. ἢ ῥῆσις τῷ περιπατῶν. Διὸς δ' ἀλίπται ἐφειμῆς, καὶ ἀλιτεία. ὡς βλῶναι, ἀδικεῖν. καὶ ἀλιτῶν ὁ ἄδικος.

Ἀλιταίνω. Ὅς τέττοι ἀφραδία ἀλιταίνεται ὀφθαλμοὶ τέκνα. ὑπὸ τῷ ἀλίτῳ ἀλιτῶ, ἀλιταίνω. ἢ ὑπὸ τῆς ἁλῆς τῆς πλάνης. Ἡσίόδος. Ὡς αὖ εἰς ἄλλῃ ἀγάγῃ τῷ καταπονέμενόν τέκνα. καὶ ἀλιταίνω. ὑπὸ τῷ ἀλίτῳ τὸ μιᾶν καὶ πονηρὸν.

Ἀλίπαρτον κυρίως τὸ καταπατῶν χωρίον. καὶ τὸ ἁλόνον δὲ ἔπος καλεῖται.

Ἀλιφύτε, ἐν θαλάσῃ καταπονηθέντος. καὶ ἀλιφία, ἀμαρτία. οἷον ἀλιφία.

Ἀλιτόκαρπον, ματαιότεκνον.

Ἀλίξος, ὁ ἀμαρτωλός, καὶ ἄδικος. οἷον, Εὐριθεὸς τὸν

τὸν ἀλιφόν. ἀπὸ τῆ ἀλιτῶ, ἀλιφός, καὶ ἀλιφαί-
νω. ἢ ἀπὸ τῆ ἀλιπίεος καὶ συγκοπῶ.

Ἀλιπῶν, ἀπὸ τῆ ἀλιτῶ περισπῶντος μέλλοντος
ἀλιπῶ, γίνεται ἀλιπῶν. ὡς φιλῶ, φιλήσω,
φιλήμων. οἷον, ἔτ' ἄσκοπος, ἔτ' ἀλιπῶν.

Ἀλιπίεος, σημαίνει δὲ τὸν ἀμαρτωλόν. ἀπὸ δὲ τῆ
ἀλίτῶ βαρυτόνως γίνεται ἀλίτης. ὥς αὐτῆ ἀλιπῶ.
ὡς ἀρότης ἀροπῶ. ἐκ τῆ ἀλιπῶ ἀλιπῶρος, γίνεται
ἀλιπίεος. ὡς σωπῶ σωπίεος. Τὸ εἰ, ἱ. τὰ δὲ
ἀπὸ τῆ εἰς ῥ λήγοντα δὲ τῆ εἰς γινόμενα, δὲ
τῆ ἱ γράφονται τῆς ἱπίς ἀπὸ τέλους τῆς ᾠδῆς
γῆσης τῆς ἡλικῆς θεωρημένης. οἷον, αἶρ, αἶρος,
αἶερος. σωπῶ σωπίεος. αἰθῆρ αἰθέρος, αἰθέριος.
ἔπος ἐν ἀλιπῶ ἀλιπῶρος, ἀλιπίεος. ἐντεῦθεν ἐ-
καλεῖντο, οἱ μιάσματι συνεχόμενοι. Λιμός κατέ-
λαβε ποτὲ τὴν Ἀθῶναίαν. ἤρπασον ἐν τινὲς ἀλ-
μῶν τὰ ἀλδύρα. ἀπὸ ἐν ἐκείνων. τὴν πορνῆς ἀ-
λιπῆρας ἐκάλεσαν. ἄλλως. Λιμός ἐλθὼν ἐν Ἀθῆ-
ναις, καὶ οἱ πρῆντες τὰ τῶν ἀλδύρων ἀλδύρα διήρ-
πασον. ἐλέγοντο ἐν οἱ τὴν ἀλδύρας τρεῖντες καὶ ἀρ-
πάζοντες ἀλιπῆροι. παρέτεινε δὲ τὸ σημαίνοντι-
νον, καὶ ἐπὶ τῶν μὴ βίας τὴν ποιόντων ἀπὸ τῆς σι-
ποδείας τῆς κατὰ τὸν πόλεμον ἡγομένης. ἔστι δὲ
καὶ ᾠδῆς ἀλγῶν. ἀπὸ τῆς ἀλιφῶν τὸ ἀμαρ-
τάνειν. Ἀλιπῆρα. ὅτι Δημήτηρ, καὶ ἀλιπῆρος Ζεὺς
λιμῶ ποτε ἡγομένης πάντας τὴν ἀλδύρας ἐφύλαττον,
δὲ τὸ μὴ κλέπτειν τὴν ἀλδύρων. ὡς ἐν ἐπό-
πας καὶ τριτῶν τῶν ἀλδύρων τὴν θεῶν ἔπος ἀνό-
μασαν.

Ἀλία, καὶ ἀλίσας. παρὰ τὸ ἀλῶ τὸ πλανῶ, ἀλίω.
ἢ ἀπὸ τῆ κυλίω, ὑποβολῇ τῆ κ, καὶ ῥοπή τῆ ὤ
εἰς α, ἀλίω ἀλίσω ἡλίσω, καὶ ἀλίσαι τὸ κυλί-
σαι. οἷον, Ἀπαγε τὸν ἵππον ἐξ ἀλίσας οἴκαδε.
Μεθόδιος.

Ἀλίωσσε, Οὐδ' ἀλίωσσε βέλος. μάταιον ἐποίησε. καὶ
ἀλιῶσαι μάταιον ἡγήσασθαι, ἢ μαθεῖν.

Ἀλκή, παρὰ τὸ ἀρκῶ τὸ βοηθῶ, ἀρκῆ, καὶ μεταθέσει
τῆ ρ εἰς λ ἄλκῃ, ἢ δυνάμεις. ἢ παρὰ τὴν ἀρκῶ
τῶν ἡλικῶν. τὸ παρὰ τὸ κῶ τὸ κοπιῶ γίνεται
κῆ. καὶ μὴ τῆ σερητικῆς α ἀρκῆ. ἢ μὴ κοπιῶ-
σα, ἀλλὰ δυνάμει φέρειν κόπας.

Ἀλκί, παρὰ τὸν ἄλκω μέλλοντα. ἢ ὁ ἐνεστὶς ἄλ-
κῶ. ἀφ' ἧς τὸ ἀλκῶ ἀθάνατος, γέγονεν ἄλκῃ.
ὡς παρὰ τὸ ἔλκω ὀλκῆ, καὶ καὶ μεταπλασμὸν
ἀλκί. οἷον, Ἀλκί πεποιδῶς. ἢ ἀρκῆ τίς ἔστα
ἐπὶ βοηθεία. κυρίως δὲ ἀρκεῖν τὸ βοηθεῖν. ἢ
ἀπὸ τῆ ἀλξ ἀλκός ἀλκί τῇ δυνάμει τεθάρρη-
κον. ὡς πλάξ πλᾶκός πλάκι.

Ἀλκαία, ἢ ἑρά. κυρίως δὲ ἢ τῆ λέοντος ἑρά. δὲ τὸ
εἰς ἀλκῶ αὐτὸν πορεύεσθαι. Ὀμῖρος. Οὐρὴ δὲ
πλῆθρας τε καὶ ἰχθία ἀμφοτέρω μασίεται. ἔσθ' αὐ-
τὸν ἐποτρύνει μάχεσθαι. ἔπω Μεθόδιος.

Ἀλκαρ, δυνάμεις, σωπεία, ᾠδῆς τῶν ἀλκῶ
ἄλκαρ.

Ἀλκάζειν, τὸ ἀνδρείως παρᾶσθαι τί. καὶ ἀλκάζουσαν
μαχομένην.

Ἀλκιμος, παρὰ τῶν ἀλκῶ τῶν ἰχυῶ τῶν βοηθῶ-
τικῶν ἀρκεῖν. σημαίνει δὲ, ἰχυρὸν, θρασυῶ.

Ἀλκῖρα, τιμωρὸν, κωλυτῶ, βοηθόν.

Ἀλκμαῖ, ὄνομα κύριον, παρὰ τῶν ἀλκῶ ἀλκ-
μαῖ.

Ἀλκμῶν, παρὰ τῶν ἀλκῶ ἀλκῶν, καὶ πλεονασμῶ
τῆ μ Ἀλκμῶν ὡς Ἀλκμων Ἀλκμῶν. ἢ παρὰ
τὴν ἀρκῶ, ἀρκῶν, καὶ Ἀλκμῶν. ἔσθ' ὅδ' ἔχο-
μεν εἰπεῖν ἐπὶ τῆς πλεον. κύριον γάρ ἐστι τὸ ὑπο-
κειμένον. ἔδει γὰρ ἐπὶ τῶν κυρίων ἐτυμολογίας
λαμβάνειν. ἔπος Ἡρώδιανός περὶ παθῶν.

Ἀλκμᾶρες, τὸ ἀλεξιπῆριον, καὶ πλεονασμὸν τοῦ
μ. ἀλκᾶρες γάρ ἐστι τὸ ἀλαλκῶν (ὃ ἐστὶ βοη-
θεῖν) τῶν ἀρῶν, καὶ ἀπεργῶν τῶν βλάβων.
Μεθόδιος.

Ἀλκάος, ἐν ῥόπον οἱ Ἰᾶνες ἐκβάλλουσι τὸ ἱ τῶν
κπιτικῶν, ἡ γὰρ τῆς εἰ διφθόγγης, τὸν αὐτὸν ῥό-
πον καὶ οἱ Αἰολεῖς τῆς αἰ διφθόγγης ἐκβάλλουσι τὸ
ἱ. οἷον, Θεβαῖος, Θεβάος. ἀρχαῖος, ἀρχαῖος,
Ἀλκῆος, Ἀλκάος.

Ἀλκυῶν, ἀλκυῶν, καὶ πλεονασμῶ τῆ δ. καὶ ἔστι
μονῆρας. ἔσθ' ὅδ' εἰς ὧν καθαρὸν λήγον πλεονασ-
μῶ τῆ δ, ἀλλὰ μόνον τὸτο. Ἡρώδιανός.

Ἀλκῆ, ἢ, σῶδεσμος διασαφηντικός. ἐκ τῆ ἀλλὰ σω-
δέσμος τῆ συμπλεκτικῆς, καὶ τῆ ἢ σωδέσμος δια-
ζωτικῆς. ἀπὸ τίνος ἀδελφωμένωται ὁ ἀλλὰ
σῶδεσμος; ἀπὸ τῆ καὶ. οἷον, ἡμέρα μὴ ἔστιν,
ἀλλὰ τὰ νέφη ἔχ' ὥρα.

Ἀλκ' ὅτι οἱ. τέσσαρα μέρη λόγος. ἀλλὰ, σῶδεσ-
μος. τὸ δ, ἄρθρον. τὸ τί, ὄνομα ἀόριστον. τὸ
οἱ, ἀντωνυμία.

Ἀλκ' ἄγετε. τὸ ἄγετε ῥῆμα ἔστιν, ἢ ἐπὶ ῥῆμα; καὶ λέ-
γομεν ἐπὶ ῥῆμα. ἀλλὰ κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων, τὰ ἀ-
ειδήμον ἀναδεχόμενα μὴ τῆς διέσεως τῶν προσώ-
πων καταλήξεως. ῥήματα ἔστι, καὶ οφείλουσιν εἶναι
ῥήματα. ἀλλ' ἕτερος κανὼν ἐστὶν ὁ ποιῶν αὐτὸ ἐ-
πὶ ῥῆμα. ὡς περὶ δὲ τὸ δεῦρο ὁμολογημένως ἐν
ἐπὶ ῥῆμα, ἐχόμενον δὲ προσεκτικῆς ἐνοίας, καὶ
συνεκδρομῶ ἀειδήμον ἐδέξατο. ὡς ἐν τῇ, Δευ-
τε φίλοι τὸν ξείνον εἰρώμεθα. ἔπω τὸ ἄγε ἐπὶ ῥ-
ῆμα ἐν καὶ συνεκδρομῶ τῆ ῥήματος ἔχει πλη-
θωτικῶς τὸ ἄγετε.

Ἀλλᾶστω, παρὰ τὸ ἄλλος ἀλλᾶστω. τὸ ἄλλος, ἀπὸ
τῆ ἀλλᾶς καὶ συγκοπῶ. ἀναιρετικὸν γάρ ἐστι τῶν
ᾠδῶν. οἷον, ἄλλος, ἐκείνῳ. ἄλλος, ἐσύ.
ὅθεν γράφεται καὶ διὰ δύο καὶ, πρὸς ἀντιθέσιν
ἑτέρω σημασιῶν. ἔστιν Ἀλλος πόλις Θιασαλίας
δὲ ἐνὸς λ. Ἰστέον ὅτι τῆ ἀλλος κλητικὴ ἐκ ἔστιν.
οἷον, ἄλλε. ἢ δὲ φύσις τῆς κλήσεως μάχεται τῇ
σημαινομένη τῇ ὀνόματος. ἢ μὴ δὲ κλητικὴ πρὸς
παρόν ἐστι πρᾶσιν καὶ γνωρίζομενον. τὸ δὲ
ἄλλος ἀγνωσμένον ἐστὶ καὶ ἀπόν. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ
κλητικὰ τῶν πυσματικῶν (λέγω δὲ τῆ, τίς;
ποῖος; πόσος;) ἐκτέλειται. ἐπειδὴ τὰ πυσμα-
τικά περὶ ἀπόντων καὶ ἀγνωσμένων γίνονται πρᾶ-
σιν. αἱ δὲ κλητικαὶ παρόντων εἰσὶν ὑπὲρ
ἑῶν

ὄφιν καὶ ἐγώσμιλιν κλήσεις. εἰ ποῖναι τὸ πυσ-
ματικὸν εἰς κλητικὴν κληθεῖν, ἅμα φεῖ τὸ αὐ-
τὸ ὡς ἀπόντος καὶ παρόντος λεχθεῖν. ἀπόντος
μὲν δὲ τὴν τὴν πύσματος φύσιν, παρόντος δὲ δὲ
τὴν κλησιν. τὸ τὸ δὲ ἀδυνάτον. ἔνδον ἐνδέχεται
τὸ αὐτὸ πρὸς ὅσον ὡς παρὸν καλεῖν, καὶ ἀπὸν ζη-
τεῖν δὲ τὴν πυσματικῶν.

Ἄλλος, δὲ τί ἐστιν ἀσώαρθρον; ἐπειδὴ αἱ ἀντωνυμίαι
πρῶτον δειξιν σημαίνεσιν. οἷον, ἐγώ, σύ. τὰ δὲ
ἄρθρα ἀναφορὰν δηλοῦσιν. ἐναντία δὲ ἐστὶν ἡ δειξίς
τῇ ἀναφορᾷ. οἱ ἄλλοι, ἀσώαρθρόν ἐστι, διότι ἐν
ὁρᾷ καὶ ἐν πλαγίῳ πῶς τε νοεῖται. ὅποτερὰ ἐν
πῶς τε προσέλθῃ τὸ ἄρθρον, ἀκατακλιτότητα πα-
ρέξει. καὶ ὄνομα ἐστὶν, ἢ ἀντωνυμία. εἰσὶ παρά-
λογοι οἱ ἔλκοντες αὐτὸ εἰς ἀντωνυμίαν, καὶ μὴ ὄ-
νομα. ἐπειδὴ ὁν ἔσπον τὸ ἐκείνος, καὶ τὸ ἔπος ποιῶ-
σι τὰ ἐδέτερα αὐτῶν, ἄποβολῇ τὸ σ', οἷον, ἐκεῖ-
νο, τὸ τὸ. τὸν αὐτὸν ἔσπον ἔχει καὶ τὸ ἄλλος ἐδέτε-
ρον, ἄποβολῇ τὸ ν'. σεσημειώται τὸ ἄλλο, τὸ τὸ,
καὶ τὰ ὅμοια. ἔπερος δὲ λόγος ἐστὶ τὸ μὴ εἶναι ἀν-
τωνυμίαν. πῶς δὲ ἐστὶν ἀντωνυμία; λέγεται ἀντὶ ὀ-
νόματος. τὸ δὲ ἄλλος ἐστὶν ἀόριστος, διότι τὸ ἐκεῖ-
νος καὶ τὸ ἔπος καὶ τὰ λοιπὰ ἡ δειξίς σημαίνει ἢ ἀνα-
φορὰν. τὸ δὲ ἄλλος ἔπε δειξίς σημαίνει, ἔπε ἀνα-
φορὰν. καὶ ἐστὶν ὄνομα τὸ ἄλλος, ἄλλο, τὸ τὸ, δὲ τὸ
σεσημειωμένον. τὰ δὲ τῶν ἐδέτερων παρεξηματισ-
μένα ἄπο ἀρσενικῶν ὁμοφωνεῖν τῇ αἰτιατικῇ τῇ
ἀρσενικῇ, τὸ ἄρθρον ἐστὶ τὸ δὲ κλητικόν. εἰ μὲν ὅν
εἴπω σοφόν, τὸ τὸ ἀδελφόν, εἴτε δὲ θεῖα ἐδέτερα ἐ-
στὶν, εἴτε αἰτιατικὴ ἀρσενικῇ. προσερχομένων δὲ
τῶν ἄρθρων, δὲ ἀφορὰν ἔχουσιν. εἰ μὲν ὅν εἴπω,
τὸν σοφόν, αἰτιατικὴ ἀρσενικῇ ἐστὶν. ἐπεὶ οὖν
ἢ ἄλλο καὶ τὸ τὸ ἀντωνυμία, ἔδεχονται ἄρθρα τὰ
ὀφείλοντα δὲ κλητικῶν ποιεῖν τῇ αἰτιατικῇ τῇ
ἀρσενικῇ, καὶ τῇ δὲ θεῖα ἐδέτερων, τῆς χάριν σε-
σημειώνται.

Ἀλλήλας, ταυτοπάθειαν σημαίνει, ἢ ἑτεροπάθειαν.
οἷον, Αἴας ὁ Τελαμώνιος, καὶ Μενελάος ὁ Κρέον-
τος, ἑαυτὰς ἀπέκτειναν. τῆς ἐν ἑκάτερος ἑαυτὸν.
τὸ δὲ ἀλλήλας, ἐπὶ τῶν συμπεπλεγμένων. οἷον,
Ἐπεικλῆς καὶ Πολυδαίμων ἀλλήλας ἀπέκτειναν. τῆς
ἐν ἑτερος ἑτερον.

Ἀλλήλοισιν. ἢ δὲ θεῖα τῶν πληθυντικῶν ἐκ ἐστὶ. δὲ
τί; διότι ἢ τὴν ῥήματος σὺνταξιν τῶν ἐν πῶς δὲ
τέροις προσώποις μετέβαιναι δηλοῖ. τὸ ὅν ἀλλή-
λων ἦκσαν, ποῖόν τι ἐστὶν, ἄλλοι ἄλλων ἦκσαν.
ἀλλήλας ἔβωσαν. οἷον, ἄλλοι ἄλλας. ἐγγινομέ-
νης δὲ τῆς δὲ θεῖας ἐν τῶν ἀλλήλας, νοηθῆσεται τὸ
ἄλλοι ἄλλοι, ὅπερ ἄλογον δὲ τὸ ἐπάλληλον τῶν
δύο δὲ θεῶν.

Ἄλλοπρόσαλλος, δῖγνωμος, διπρόσωπος, ἄλλοτε
ἄλλον φίλον καὶ φίλον ποιέμενος.

Ἄλλοδαπῆς, καὶ ἄλλοδαπός, ἄλλοθενθεν, ξένος, ὁ ἀ-
πὸ ἄλλης δαπέδου ἦγεν γῆς ὄν. γίνεται ἐκ τῆς γε-
νικῆς τῶν πληθυντικῶν, ἦγεν τῶν ἄλλων. καὶ κατὰ πα-
ραγωγὴν ἄλλοδαπός. διὸ καὶ αἰτίαν ἐκ μόνων τῶν

πληθυντικῶν ἐλήβετο ἡ ἀπαγωγή τῶν ἐθνικῶν
ἀντωνυμιῶν. καὶ ἔκαστον ἀειδμόν; καὶ λέ-
γουσιν, ὅτι ἐπειδὴ ἀνέφικτόν ἐστιν ἐξ οὐκ ἢ δὴ
καὶ ἀειδμὸς ἐθνικῶν ἀπαγωγῶν γίνεσθαι. ἔγχαρ
ἐστὶν ὁπνοῦσαι ἔθνος ἐν οὐκ ἀνθρώπων, ἢ δὴ
ἀλλ' ἐν ἀπείροις. δὲ ταύτην οὐκ τῶν αἰτίαν ἔδο-
ξαν καὶ τὸ ἄλλος ἐν τῶν ἄλλοδαπὸς ἡρόμενον, ἀν-
τωνυμίαν εἶναι. ἔκαστος δὲ. ἐπειδὴ μάχεται τῇ
ἐννοίᾳ τῶν ἀντωνυμιῶν. ἢ ὅν οὐκ ἔχει ἢ ἀντωνυμία,
ταῦτα ὑπὸ τῶν ἄλλος ἀναιρέμενα ἀοριζῶνται. οἷον,
ἄλλος, ἐκ ἐγώ. ἄλλος, ἔσσύ.

Ἀλλοειδής, ὁ ξένος ἔχων ἑσός, καὶ ἄλλοφανής.

Ἀλλόκοτος, τὸ ἀνόμοιον ἢ ἐξ ἀομοίων συνεσῶς, ἄλλο-
τοκος, καὶ κατὰ ὑπερβασμὸν ἄλλόκοτος. ἢ δὲ
τὸ ἄλλα καὶ κείσθαι, καὶ μὴ κατὰ αὐτὸ ὄν. ὡς τύπος τυ-
πτικός (σημαίνει δὲ τὴν σφοδρὰν ὁρμήν) καὶ πέτυλος
κατὰ ὑπερβασμὸν. καὶ σκέπω σκέπος, καὶ πέτκος.
σημαίνει δὲ τὸ προβάτειον δέρος. Μεθόδιος. ση-
μαίνει ἐν τὸν ἐξηλαγμένον καὶ ἴδιον ἔσπον.

Ἀλλοφίος, ξένος. ἄλλοφίος, ὁ ἄλλων ὀρίων ὑ-
πάρχων, καὶ πλεονασμῶ τὸ τ'. ἄλλοτερος. πο-
λέμιος.

Ἀλλόθροος, παρὰ τὸ ἄλλος καὶ τὸ θρῶς. ἄλλόθρους
γάρ ἐστιν, ὁ ἄλλοφίαν φωνὴν ἔχων. ἢ γουν ὁ βάρ-
βαρος.

Ἀλλαντοπώλης, σαλτοκοπώλης. παρὰ τὸ ἄλλας ἄλ-
λως καὶ τὸ πῶλῶ, γίνεται ἄλλαντοπώλης. τὸ δὲ
ἄλλας, ὡς τῶν ἀόλκων τῶν κρεῶν, ἢ παρὰ
τῶν ἄλλων, τῆς συκοπῶ.

Ἀλλίξ. ἄλλᾶσιν ἄλλᾶξ, ἄλλᾶξ καὶ ἄλλίξ. σημαίνει
δὲ κατὰ Θειταλῆς, τῶν χλαμύδα. Καλλιμάχος.
Ἀλλίκα χρυσεῖσιν ἐργασμένον ἐνέτησι. σημαίνει
δὲ καὶ ἐμπόρημα. οἱ δὲ, πορφύραν. ἄλλᾶξ καὶ
ἄλλίξ καὶ ἔσπον ἄλλίξ.

Ἄλλως, σημαίνει τὸ ματαίως. Ἀλλως ἄρ' ἐξηπατῇ
μετὰ ὑπὸ τῶν πρὸς βίαν Αἰετοφανῆς. καὶ ἐν ἱππεύ-
σι. Τί κινυρόμεθ' ἄλλως; καὶ Εὐριπίδης ἐν Μιδείᾳ.
Ἀλλως ἄρ' ὑμᾶς ὡς τὸν ἐξεθρεψάμεν. ἄλλως δ' ἐ-
μόχθου, καὶ κατεξάδην πόνοις. καὶ Ὀμηρος ἱ-
λιάδι. Σπερχεῖ ἄλλως σοίγε πατὴρ ἠρήσατο Πη-
λόος. καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον αὐτὶ τὰ μάτῳ ἐχρῶν-
το οἱ Ἀττικοὶ τῶν ἄλλως. καὶ ὅν παρὰ Θεκυδίδην
συνεχῶς ἐστὶν αὐτὸ ὀρεῖν κείμενον. ὑπὸ τῶν ἡλαιοῦς
ὁ μάταιος, γίνεται ἡλός ἡλῶ. ὡς τὸ, Δαιμόνιε
φρένας ἡλὲ διέφθορας. ἡλοὶ τῶν ἡλῶν. ἡλως ἐ-
πὶ ῥήματι τὸ ματαίως, καὶ διπλασιασμῶ τὸ λ,
καὶ συσολῇ τὸ ἡ, ἄλλως. εἰώθασιν γὰρ οἱ Αἰο-
λεῖς διπλασιάζειν τὸ ἀμετάβολον, καὶ συσέλλειν
ταῖς ὑπερκειμέναις συλλαβῆς, εἴτε φωνῶν ἢ, εἴ-
τε διφθογγῶν. Μεθόδιος.

Ἄλλος, ἀσώαρθρόν ἐστιν, ἢ σῶαρθρον; ποτὲ μὲν
ἀσώαρθρον, ποτὲ δὲ σῶαρθρον. ὡς καὶ τὰ κατηγο-
ρημένους πληθεῖς ὅλον ἐστὶν ἐμπεριληπτικόν, τὴν τε
διαίρεσιν μερικῶς ποιῆται, ἔχει καὶ τὸ ἄρθρον πα-
ραλαμβανόμενον. ἔπε δὲ ἀόριστον ἐστὶ, ποτὲ ἐμποδί-
ζει καὶ τὰς τῶν ἄρθρων παρεμπιπώσεις.

Α'λοφέρνηες, ἀλλαχὲ φαφνίτες.

Α'λοφάσσειν, θορυβεῖσθαι, ἀλλαχοῦ τὰ φάν περιφέρειν.

Α'λοφρονέειν, ὀξέσκειναι, ἢ ἀμφιδοξεῖν, ἀλλὰ ἔχνομήνους. οἱ δὲ, παρόπτειν.

Α'λοῖσθαι, μεταχηματίζεσθαι.

Α'λμάδες, ἐλάαι κολυμβάδες.

Α'λυσίς. Τρῶες δὲ διετέλεον ἀλυσίς ἄλλος. ἀντὶ τῷ ἄλλος ἄλλῃ.

Α'λμη, ὄνομα ποσειδηλικὸν παρώνυμον. οἱ μὲν παρὰ τὴν ἀλὸς θηλικὴν γίνεται ἄλιμος, ὡς κυδίμος. τὸ θηλυκὸν ἀλίμη, ὡς κυδίμη. καὶ ἐνδεία τῷ ἰ, ἄλμη. ἢ ὑπὸ τῷ ἀλὸς ἄλη, καὶ ἄλμη. ὡς εὐφρονος, εὐφρόνη. ἀμύμονος, ἀμυμόνη. καὶ ὡς παρὰ τὸ φύγος φύγη, ἔπως ἀλὸς, ἄλη, καὶ ἐπεισόδω τῷ μ, ἄλμη. ὡς ἀχυρμαί, χερμαδίων, καὶ τυμπάνιον. ὁ γὰρ πλεονασμὸς τῷ μ, πολὺς. Ὡς.

Α'λμυρόν. ὡς περ παρὰ τὸ τὸλμη γίνεται τολμυρός, καὶ ἀπὸ ἀπυρός, ἔπως καὶ παρὰ τὸ ἄλμη ἄλμυρός. καὶ ἔοπῃ τῷ ἢ εἰς υ, ἄλμυρός. ὡς τυρός, τυρός. ἢ κυρίως τίθεται ἢ λέξις ἐπὶ τῷ εἰς ἄλλα μυρομένων ποταμῶν, ὅθεν ἐκχεομένων. ὡς τε ἔοπῃ καὶ Α'πολλώνιον. Μεθόδιος.

Α'λμυρός, Εἴτινα περ Τρώων ἔξ' ἀλμυρός κατὰ συγκοπῇ. ἔξαλόμυρος.

Α'λμα, τὸ ἄλσος. Δυκόφρων. Ἰν' ἄλμα πομπὴ καὶ χαμῶνίδες διπλῆν. λέγεται δὲ καὶ ὁ κλάδος παρὰ Διόλεῦσι. γίνεται παρὰ τὸ ἄλδω τὸ αὐξανώ, παράγωγον ἀλδαίνω. οἶον, Μέλε' ἡλδαιον. ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἡλμαι. τὸ β', ἡλται. καὶ ρηματικὸν ὄνομα ἄλμα, τὸ αὐξανόμενον πῖς φυτοῖς. καὶ ὁ κλάδος δὲ ὁ ἀπ' αὐτῷ αὐξανόμενος. Ὡς ἔων. ἀφ' ἧ καὶ ἄλσος τὸ ἀλξίς χωρίον. ἄλσω, ἄλσος.

Α'λξ, ἡ δύναμις. ὑπὸ τῷ εἰς καὶ θηλυκῶν καὶ ἀφαιρῶσιν τῷ ἦ, καὶ ἔοπῃ τῷ ποσειδηλικῷ καὶ εἰς ἔξ γίνεται. ὡς φοινίκη, φοῖνιξ. φείκη, φείξ. κρόκη, κρόξ. πυκνή, πυξ, τὸ ἐν ἀθλίαις βελούτοιον. καὶ ἔπως ἀλκή, ἄλξ. Μεθόδιος.

Α'λογήσει, λόγον ἢ ποιήσει, καταφρονήσει. Εἰδέμοι ἐκ ἐπέας ἐπιπείθεται, ἀλλ' ἀλογήσει. ὀλιγαρήσει.

Α'λοιμός, τὰς κρίσεις καὶ τὰς ἐπαλείψεις ἀλοιμὰς ἐλεγον. Σοφοκλῆς, Μαριεύς ἀλοιμός. ἢ ἐπ' αὐτῆς τῷ θαλάμῳ γυνώσεως ἐνείσα ἐπαλείψεις, καταπερανεί πετάλωσις οὕσα ἐν αὐτῷ. ἐγὼ οὖν ὡς λείπω λοιμός. ἔπως ἀλείφω ἀλοιμός. ἔπος Ὡς.

Α'λοία, ἔτυπτε. παρὰ τὸ ἀλοιῶ. καὶ ἀλοῶν, τύπτων. κόπτων.

Α'λιπός, ὁ ἀμαρτωλός. παρὰ τὸ ἀλιπῶ, ἀλιπός. καὶ ἐπενέσει τῷ σ, ἀλοιπός. ἢ ὁ ἀνδροφόνος. παρὰ τὸ ἀλοῶν τὸ τύπτειν. ἐνθεν καὶ παρὰ τοῖας, ὁ τὸν πατέρα τύπτειν. καὶ ἀλοῖται, κοινὰ ἀμαρτίαι, καὶ ἀδικίαι. καὶ ἀλοιτῶν.

Α'λοῖν. ἄλω τὸ πορθεῖν. παράγωγον ἄλωμι, ἀ-

λῶσω. ὁ δόλπερος ἀόριτος ἦλων. ἢ μετοχή, ἀλούς ἀλόντος, καὶ τὸ δόκτικὸν ἀλοῖω ἀλόντης ἀλοῖν.

Α'λοῶν, τύπτειν, βάλλειν. καὶ τὸ θρύπτειν ἐπὶ τῆς ἄλως σῖτον.

Α'λόη, πόα τίς οὕτω καλεσμένη καὶ ὁ ταύτης χυλός.

Α'λόξ, ἡ αὐλαξ. ἐλλείπει τῷ υ, καὶ ἔοπῃ τῷ α εἰς ὁ ἄλοξ. Μὴ σπεῖρε τέκνων ἄλοκα δαιμόνων βία. Εὐεπίδης Φοινίσαις.

Α'λοσύδνα, καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς θαλάσσης. Ὀμπος. Νεποδείσι καλῆς ἀλοσύδνης. λέγεται δὲ καὶ ἐπιθετικῶς ἐπὶ τῷ φωνῶν. γίνεται παρὰ τὸ ἀλός, καὶ τὸ δυνῶ ἀλοσύδνη, καὶ μεταθέσει ἀλοσύδνη. ἢ καὶ τῆς ἀλὸς δυνῶσα. ἢ παρὰ τὸ ἐν ἀλὶ σδύεσθαι. ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης. παρὰ τὴν ἀλὸς θηλικῶν, ἀλόσυρος. τὸ θηλυκὸν, ἀλοσύνη. ὡς γηθόσυρος γηθουσύνη, καὶ ἀλοσύδνη πλεονασμῷ τῷ δ. Μηδὲ τ' ἐκθετα καλῆς ἀλοσύδνης.

Α'λὸς ἄχνη, τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης ὑπόβλημα, τὸν ἀφρόν. ὅπερ καὶ Φύκιον λέγεται, ἢ τοῖς ἄχνη ἐν ἀλὶ δινομήνῳ. ἢ ἀλὸς ἔμπερον, ἀλίσκιον.

Α'λουργίς, ἐκ τῷ ἄλς ἀλός, καὶ τῷ ἔργον, ἢ ὑπὸ θαλάσσης κόχλη γινομένη, καὶ ἐργαζομένη, ἢ λεγομένη πορφυρά. καὶ ἀλουργά, πορφυρά.

Α'λοχος, γυνὴ ἢ ἐκ παρθενίας ἐπερὶ λέχους ἀπερὸς. ἢ ἐστὶ λέχος ἢ κοίτη, καὶ λόχος, καὶ μὴ τῷ α τῷ σημαίνοντες τὸ ὅμῃ, ἢ ἅμα, γίνεται ἀλοχος. οἶονεὶ ὁμόλοχος τις ἔσα, ἢ μετέχουσα τῆς κοίτης τῷ ἀνδρός. Ὡς ἔων.

Α'λογοί, οἱ μὴ πῶ αἰρημένοι τὸν ἔρανον ἐρανισαί. οἱ μὴ καταθέμενοι τῷ ἔρανος τὴν καταβολῇ. εἰς ἑδὲς ἔστι λόγος πρὸς τὸ μὴ οφείλειν.

Α'λογίς δίκη, ὡς φούγῃ οἱ ἄρχοντες λόγον ἐν ὑποδόντες τῷ τῆς ἀρχῆς διοικημάτων.

Α'λογχον, δόρυ τὸ σιδήριον Θρακικῶς.

Α'λοκας, βοδιώας, διόδους. καὶ ἀλοκίζειν, τὸ ἀροτεῖν.

Α'λοπον, ἀλέπισον.

Α'λοφος. ὁ μὴ ἔχων λόφον. λόφος ὃ καλεῖται πρὸς εὐφρος ἐπ' αὐτῶν, τῆς περικεφαλαίας.

Α'λύκιον, ψυχρὸν, ἢ χλιαρόν. οἱ δὲ ἀλμυρόν. ἀλλὰ θαλάσσιον. ἀλυκότερον δὲ, τὸ θερμόν.

Α'λυσ, ὑπερία, πλανη, λύπη.

Α'λιθαίνεις, ἀδημονεῖς, ἔβρεις.

Α'λυθύνειν, ἀδυνεύειν.

Α'λυσταίνειν, ἀδυνατεῖν, ἀδυνεῖν.

Α'λυσίων, δεινόν.

Α'λσος, τὸ σύμφυτον χωρίον. παρὰ τὸ ἄλδω, ἄλσω, ἄλσος. ἢ ὑπὸ τῷ ἄρδω. ὁ μέλλων, ἄρσω. ἢ ἔξ αὐτῷ ἄλσος. ἢ παρὰ τὸ ἄλω τὸ ἀλλόμενον ἄλσος. καὶ ἔξ τῷ σωέμπωσιν τῷ πρὸς τὸ ἄλσος γίνεται ἄλσος, καὶ ἔοπῃ τῷ λ εἰς σ. τὸ τέμνος. καὶ ἀλσίνη, βοτανή τις.

Α'λς, ἡ θαλάσσα. παρὰ τὸ ἀλές τὸ σπασραμμένον καὶ

κὴ ἡθροισμένον. ἢ ὑπὸ τῆ ἄλις, κὴ τῆ ἀλείς, τὸ συσπράφεις. ἄλς ἐν τῷ συνεσπράμμενον, κὴ συνηθροισμένον ὕδωρ. ἢ παρὰ τὸ πὴν ἄλα τὴν θάλατταν, ἢ παρὰ τὸ ἄλῳ τὸ συσπρέφω ἀολύς, τὸ συνηθροισμένον ὕδωρ. καὶ συγκοπῇ ἄολς. κὴ ὑποβολῇ τῆ ὀ, ἄλς. ἢ παρὰ τὸ ἀλίζω τὸ σπυαθροίζω. Ἰσέον, ὅτε μὴ ὅτι θηλυκὸν δηλοῖ τὴν θάλασσαν, κὴ ἕως τῆς ἐνίκων κλίνεται μόνον. ἐχ ὅτι μὴ ὅτι, πολλὰ ἢ εἰς θάλασσαι. οἶον, ἡ νεκρά, κὴ ἡ ἐρυθρά. κὴ ἄλλαι. ἀλλ' ὅτι ἐν χήσει ἐχ εὐρηται αὐτὰ, ἕτε δυϊκά, ἕτε πληθυντικά. ὅτε δὲ τὸ ἀλμυρὸν δηλοῖ ὅπερ ἐν τῇ σπυαθείᾳ οὐδετέρως ἄλας φανερὸν, ἀρσενικῶς λέγεται, καὶ δι' ὅλα κλίνεται.

Ἀλτο, καθήλατο. ἄλλομαι τὸ πηδῶ. κὴ ὁ μέσος ἀόριστος ἃ ἡλάμην, ἦλα, ἦλατο. κὴ συγκοπῇ, ἦλτο, κὴ ἄλτο.

Ἀλτήρ κὴ ἀλτήρες, κατασκευάσμά τι ὃ κέχλωται οἱ σωμασκέυτες ἐν ταῖς γυμνασίαις. παρὰ τὸ ἄλλομαι. βασιζόντες ἢ αὐτὲς κὴ περιφέροντες, ἄλλοντο ἐν τῷ γυμνασίῳ. Μεθόδιος. ὁ δὲ Φίλων ἐν τῇ περὶ ῥωμαίων ἐκτέλει ὑπὸ τῆ ἀρτήρ κατὰ ἔσπλῳ.

Ἀλυκός, ἀλμυρός. παρὰ τὴν ἄλα ἀλικός, κὴ ἀλυκός. ὡς ἑιφάλεια ἑυφάλεια. κὴ ἀλυκή, δασύεται ἢ θάλασσαν ἔχουσα. φιλεῖται δὲ ἀλύκη, ἢ μὴ ἔχουσα. κὴ ἀλυκός.

Ἀλυκρόν, ἀντὶ τῆ θαλυκρόν. οἶον, Ἀπαῖτη πάντα θαλυκρὸς ἐγώ. εἶπα ἤλυτο δ' ἀλυκρά, κὴ χωρεῖς τῆς ὤ, κὴ μὲ τῆς ὤ.

Ἀλυκτέων. ἄλλο οὐδ' ἐστὶ παράδειγμα ὁ κίρκος, ἄλλο οὐδ' τὸ ἀλυκτέων. τὸ ὑλακτέων, ἀλυκτέων.

Ἀλυκτοπέδον. Ἡσιόδου, Δῆσε δ' ἀλυκτοπέδῳσι πορμυθία ποικιλόβελον. ἀλυκπέδαις, πλεονασμῷ τῆς ἡ τῆς δεσμῶν, ὡν ἐκ ἐστὶ λυθῶναι. ζῆται εἰς τὴν Ἡσιόδου Θεογονίαν.

Ἀλυκταίνειν, φύγειν. ἀλυκτεῖν, κλαίνειν, λυπεῖσθαι, δυσφορεῖν, θορυβεῖν.

Ἀλύξαι, Ἀντὲς δὴ πρὸ ἔασον ὑπεκφυγεῖν, καὶ ἀλύξαι, τὸ ἐκκλίνειν. ὑπὸ τῆ ἀλύσκω. ἢ ὑπὸ τῆ λύω ἀλύω, τῆς ἄ, ἢ πλεονασμὸν, ἢ ἐπίτασιν δηλῶντος. ἀλύω ἐν ἀλύσῳ ὁ μέλλων ἀλύξω ἢ λύξαι, καὶ ἀλύξαι.

Ἀλύσσω, τὸ ἀδύμονα. Ὅμηρος. Οὐκ ἐμὸν αἶμα πίνοντες ἀλύσασσι περὶ θυμῷ, Ἰλιάδος χ'. ἄγαν λυσῶντες, μαινόμενοι, δυσφορῶντες, παρὰ τὸ ἄλῳ, ἀλύσσω. ὡς ὀρύσσω. ἐξ ἧς κὴ ἄλως ἢ πλάγι πρὸς διανοίας. ἢ παρὰ τὴν λύσσω. καὶ ἐστὶ τὸ λύσσω βαρύτονον, ὡς λύσσω. λύσοντες, κὴ ἐν ἐπιτάσει, ἀλύσοντες. ἢ παρὰ τὸ λυσῶν λυσῶ, λυσῶντες. καὶ ἐν ὑπερθέσει ἀλύσοντες. Μεθόδιος. σημαίνει κὴ τὸ ἔμεναι.

Ἀλυσκάζειν, τὸ φύγειν, παρὰ τὴν ἄλλω τὴν πλάττω. οἱ γὰρ φύγοντες πλανῶνται. κὴ ἀλυσάζουσα, ἀλυσσα. ζῆται εἰς τὸ ἀλύσκω.

Etymologicón.

Ἀλυσίς, ἢ ἐκ χαλκῆς, ἢ σιδήρεας, ἢ ἀργύρεας, ἢ χρυσῆς, πεπλεγμένης σειράς. Ὅμηρος δὲ αὐτῇ σειράν καλεῖ, οἶον. Σειρῶν χρυσῶν. Εὐριπίδης δὲ ἄλυσιν, ὅτι ἄλυτός ὅστις. ἢ ἄλλη ἄλλης ἐξήρηται. Μεθόδιος.

Ἀλως, οἶον, Ἀκτὴ ἐπὶ ποροβλήτι ῥαὶ Ἀλως ποταμοῖον δεινὸν ἐρδύονται. μετὰ τὸν δ' ἀγχίρρος Ἰεῖς.

Ἀλυτάρχης, ὁ πρὸς ἐν τῷ ὀλυμπιακῷ ἀγῶνι δικοσμίας ἄρχων. Ἡλεῖοι γὰρ τὸς ῥαβδοφόρους ἢ μαστιγοφόρους παρὰ τοῖς ἄλλοις καλεσμένους, ἀλύτας καλεῖσι, κὴ τὸν τῶν ἄρχοντα ἀλυτάρχην. Ἡ δούλος δὲ εἰς τὴν ἐπιγραφὴν Καλλιμάχου. ἔχῃ δύο λάμβδα ὀνομάζει τὸς ἀλύτας ἀλύτας. Μεθόδιος.

Ἀλύσκα, Ἰσέον ὅτι ἐκ ἐστὶν ἐκ τῆ ἀλύω. τὸ γὰρ ἀλύσκα τὸ ἐκκλίνειν κὴ ὑποβύγω δηλοῖ. κὴ μήποτε δύνηται παρὰ τὴν εἶναι ἐκ τῆ λύω τῆς ἄ, ἢ πλεονάζοντος, ἢ κατ' ἐπαύξεισιν λαμβανομένης. ὁ μέλλων ἀλύσσω. κὴ πλεονασμῷ τῆς ἡ, ἀλύσκα. ὡς μεθύω, μεθύσω, μεθύσκω. ἀλύσκειν ἐν τῷ οἶονεὶ λεγέσθαι. Ζήνωνος.

Ἀλύω. Ἰσέον ὅτι τῆ ὀπύω, κὴ ἀλύω, κὴ τῆς παρὰ πλησίον ἐκκλίνει πασὶν οἱ χρόνοι, οἱ δὲ συμφωνεῖ γινόμενοι. ἐδέποτε γὰρ καὶ τὴν ἢ δίφθογγον συμφωνον ἐπιφέρεται. οἶον, μῦα, αἶθυα. ἐκκλίνει δὲ ὅτε παρακείμενος, κὴ ὁ ὑπερσυντελικός, κὴ ὁ ἀόριστος, κὴ ὁ μέλλων.

Ἀλύω, σημαίνει τὸ δυσφορεῖν, κὴ ὑπορεῖν, καὶ λυπεῖσθαι. λύω, κὴ μὲ τῆς σερητικῆς ἄ, ἀλύω. ἢ ἢ τὸ μὴ λύσιν δύνεισθαι τῆς κακῶν. ἢ παρὰ τὸ ἄλῳ τὸ πλανῶμαι, ἀλύω. ὡς πλῆθω πλυνθῶ. οἱ γὰρ λυπεμένοι ἐν πλάνῃ εἰσὶ. δηλοῖ κὴ τὸ χαίρω. ὡς τὸ, Ἡ' ἀλύεις ὅτι Ἰρον ἐνίκησας τὸν ἀλήτῳ. κὴ τὸ παρὰ τὸ ἄλῳ τὸ πλανῶ. πλανῶνται γὰρ κὴ τῆς χαίροντων αἱ ψυχαί.

Ἀλφός, παρὰ τὸ ἀλλοφανής τις εἶναι. σημαίνει δὲ τὸν λεωρόν. παρὰ τὸ ἐναλλάσσειν τὴν χροιάν. τὸ γὰρ ἐναλλάσσειν, παρὰ τῆς .. ἀλφάειν ἐγίνετο. σημαίνει δὲ τὸ πάθος. ἀλλοφός τις ὢν. ὁ ἀλλοφανής τὸ χροῖμα ποιών. λέγεται γὰρ τὸ ἀλλοῖον κὴ ἕτερον καὶ ἐπὶ τῆς ἐπὶ τὸ χεῖρον ἐξηλλαγμένων. Μεθόδιος.

Ἀλφεινός, ὁ ὀρετικός. οἱ μὲν γὰρ ἐπὶ θετον τῆς ἀνθρώπου. οἱ δὲ τὸν ἀνθρώπον. παρὰ τὸ ἀλφεινὸν τὸ δύνεισθαι. μόνος γὰρ ὁ ἀνθρώπος ὀρετικός. ἀλφεινός, ἐξ ἧς ἢ ὀρεκὴ τῆς πληθυντικῆς ἀλφεινῶν, κὴ ἀλφεινῶν. ὅθεν κὴ ἢ τὸ στερητικὸν ὀνομάζεται. Σάφρων εἰς ἀνδρείας μίμης καὶ πυγώτερων ἀλφεινῶν. τῆς ἀρχαίων δὲ τινὲς, τὸς ἀκρατεῖς κὴ κατωφερεῖς ἔπος ἔλεγον. λέγονται καὶ οἱ ἐντιμοὶ. κὴ τίμιοι βασιλεῖς. ἢ ὀρχησαί.

Ἀλφισίβοιαι. ἐστὶ δὲ κύριον παρὰ Θεοκρίτῳ. παρὰ δὲ τῷ ποιητῇ, ἐπὶ θετον. Παρθένου ἀλφισίβοιαι. αἱ παρθένου αἱ βόας ἐφ' ἑαυτὰς δύνεισθαι, ἔχῃ τὴν ὁμορφίαν. ἔδνα γὰρ, θρέμματα ἐδίδοτο τὸ παλαιὸν πρὸς γάμον δῶρα. ἀνόμεναι δὲ ὑπὸ μέ-

ρες. ἐπειδὴ σῆτιμοι τὸ παλαιὸν οἱ βόες. πρὶ τὰς πατέρας ἀνδρας ἀλλάσσεται ὑπὸ αὐτῶν. ἀλφαίνειν ᾧ τὸ εἰσκαῖν, καὶ ἀλφὴ ἡ τιμή. ἔστιν ἔν αλφω τὸ εἰσκαῖν, καὶ ἀμείβω. ἔξ αὐτῆς γίνονται ἀλφίβοια. πολλὰκις δὲ τὸ ὁ ἐν τῇ σιωθεῖσει εἰς ε. μεταβάλλεται, καὶ τὴν σῖ συλλαβὴν προσλαμβάνει. οἶον ἐλκόπεπλος, ἐλκεσίπεπλος. Πρωτόλαος, Πρωπεσίλαος. πηγόμαλλος, πηγισίμαλλος. ἔτις ἔν αλφόβοια, καὶ αλφισίβοια. Μεθόδιος. γνησία. ἡ δὲ γνήσιος, σῆτιμος.

Ἀλφίτον, ἡ ἀξιολογώτατη ἔοφῃ. κυρίως, τὰ ὑπὸ τῷ πεφειγμένῳ κριθῶν ἀλειθεῖσάν θραύσματα. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ ὑπὸ τῷ πυρῶν, ἢ φακῶν. Ἐπὶ δ' ἀλφίτα λόκα πάλιν. παρὰ τὸ ἀλφαίνειν. ἡ πεφωτον εἰρεθεῖσα ἔοφῃ. ἡ ἀλήφατα τινὰ ὄντα, τὰ ἀληλεσμένα, πρὸς ἀντιθέσολω τῷ ὄλῳ. καὶ ἀλφίταῖα ἐργασίεια. καὶ ἀλφίταμοιβοί, οἱ πωλόντες τὴν ἀλφίτα ἀκτὴν καὶ ἀφαιρέσιν. εἶναι ᾧ μακτὴν ἔδει. οἱ δὲ φασίν, ὅτι ἄκρον ἐκάλεν τὸν καρπὸν. σῆτον καὶ ἀκρόδρυα. ἢ ὅτι ὥστερ ὁ εἰς θάλασσαν καθήκων τόπος ἔχων ὡν τῆς ἡπείρου, ἀκτὴ λέγεται. ἔτι καὶ τὸ ἔχον τὴν ἀλφίτα πορονηθέντα ἔχον τὸν καρπὸν. ἢ ὑπὸ τῷ ἀλφίτα ὑπὸ τῷ μύλῳ καθὰ καὶ τὰ κύματα τῆς θαλάσσης ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς, ὅς ἀκτὴ καλεῖται.

Ἀλῶ, σημαίνει δύο. τὸ πλανῶ. τὸ παθητικὸν ἀλῶμαι, ἡ μετοχή ὁ ἀλῶμενος. παρὰ τὸ λῶ, ὅπερ ὑπὸ τοῦ θέλω γίνεται ἀφαιρέσει τῆς θ. μὲν τῷ σερητικῷ α, ἀλῶ. οἱ δὲ πλανῶμενοι ὡν ἔθελον δῖτυγχανόντων. ἢ ἔθελον πλανᾶσθαι. ἀλῶ φίλῳ μὲν, σημαίνει τὸ πλανῶ. δασυῶμενον δὲ, τὸ σωμαθροῖζω. ζῆτει εἰς τὸ ἀλῶσις, καὶ ἀνάλῶσις.

Ἀλῶ τὸ συλλαμβανῶ. ὅπερ Ὀμηρος ἀλῶω φησίν. οἶον, Ἡΰκα ἀλῶω. παράγεται δὲ ὑπὸ τῆς καὶ τὸ ἀλίσκω, τὸ καταλαμβάνω καὶ κρατῶ, παρὰ τὴν ἀλῶ τὴν θάλασσαν. ὑπὸ τῆς καὶ θάλασσαν λαμβανομένης πεφωτον, ἀλίσκεσθαι νομίζειν.

Ἀλῶν, ληφθεῖν. κρατῆσθαι. ζῆτει εἰς τὸ αἰοῖν. ἔχει δὲ τὸ ἰ προσγεγραμμένον ἐν τῇ ἀδελφότητι. ἔστι ᾧ εἰς ἀλῶ εἰς ἀλῶς, εἰς ἀλῶ. καὶ καὶ πλεονασμὸν τῷ ἡ, εἰς ἀλῶν. ὡς περ εἰς σῶ, σῆς. σῆ. καὶ εἰς σῆν. οἶον, Σπῆν ἐπ' ὠκυρὸν ποταμῶν. καὶ εἰς φῶ φῆς φῆ, καὶ εἰς φῆν. οἶον, φῆς θηρητοῖον ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὦμῳ. δυνάται δὲ μὴ ἔχειν τὸ ἰ καὶ τὴν παραλήγουσαν, ἀλλὰ καὶ τὴν λήγουσαν. ἵνα εἴπω αὐτὸ ὑπὸ τῆς συλλαβῆς εἰς ἀλῶ, εἰς ἀλῶς, εἰς ἀλῶν. ἀλλ' ἐπειδὴ πολλὰ εἰσιν ἐν τῇ παραλήγουσῃ ἔχοντες τὸ ἰ πλεονασμῶ τῷ ἡ, οἶον, σῆν, φθῆν, τῆς χάριν καὶ τὸ ἀλῶν ἔχει ἐν τῇ παραλήγουσῃ τὸ ἰ, πλεονασμῶ τῷ ἡ. ἔτις ὁ Χοιροβοσκός εἰς τὸ ποσότητος.

Ἀλῶα, ἑορτὴ Ἀθηνῶν ἀρχοικική. Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ὡς βαρύνοντα, τὰ μὲν βραχεῖα παραληγόμηναι, ἔξ τῆς καὶ κλίνονται, ἔρωτος, Νέπωτος. ἔστι δὲ ὁ ἰομα ὁ-

ρος. τὰ δὲ μακρὰ ἀδελφολόμηναι, ἔξ καὶ καὶ τῆς οἷς, Μίνως, ἥρως. σισημεῖωται τὸ εἰλῶς εἰλῶτος. ὡς ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἔλῶς ὅς, καὶ ἐκλίθη ἔλῶτος. λοιπὸν ἐπλεόνασε τὸ ἰ. καὶ πῶς τὸ κάλως ὁ σημαίνει τὸ χοινίον, βαρύνονον ὃν καὶ βραχεῖα παραληγόμηναι, καὶ κλίνεται ἔξ τῆς τῶς, ἀλλὰ καὶ καὶ τῆς οἷς, ὡς Ὀμηρος. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ τὰ ἀργοναυτικά, εἶπε κάλως. καὶ γὰρ δυνάμεθα εἰπεῖν, ὅτι Ἀττικὴ ἔστιν ἡ κλίσις. οἱ δὲ Ἀθῶναιοι καὶ ὑποβολὴν τῆς σ κλίνουσιν. οἶον, ὁ κάλως, τῆς κάλῳ. ἔστιν ἔν εἰπεῖν. ὅτι ἐκ ἔστι τῆς κάλως αὐτῇ κλίσις, ἀλλ' ἐπέκτασις. ἔστι γὰρ ὁ κάλως τῆς κάλῳ, καὶ κατ' ἐπέκτασιν τῆς οἷς συλλαβῆς, κάλως. ὥστερ ἡ ἄλως τῆς ἄλῳ, καὶ ἄλως. ἔξ ἡ αἰτιατικὴ τῆς ἄλῳ. ὥστερ Καλλίμαχος ἐν τῇ Ἐκάβῃ. Δινομένη ὡς βεσὶν ἐμὴν ἐφύλαξεν ἄλῳ. σημαίνει δὲ καὶ τὸ νεφελῶδες, τὸ ὡς Σελῶν καὶ Ἡλίου.

Ἀλῶς, ἡ ἀλῶν καὶ ἡ ἀλῶν. παρὰ τὴν τῶν σαχῶν σωμαθροῖσιν, ἐκεῖ ᾧ σωμαθροῖζονται οἱ σαχῶς. παρὰ τὸ ἄλῳ, ὁ σημαίνει τὸ σωμαθροῖσιν. ἢ παρὰ τὸ ἄλῳ καὶ ἰκανῶς ἔχειν τῆς κερπῆς. ἢ παρὰ τὸ ἀλῶ γίνεται ἀλῶν μὲν τῆς ἰ, παρὰ τὴν τῶν σαχῶν ἀλλοίησιν. καὶ ἀλῶς, τῆς ἀλῶν, τῆς τῶς, ὅπερ οἱ πυροὶ πατῶνται.

Ἀλῶν. σημαίνει χωρὶς τῆς ἰ, τὸ σύμφυτον χωρίον, καὶ σῶνδρον τὸν. παρὰ τὴν ἄλῳ τὴν αὐξήσιν. ἄλῳ ἔν ἀλῶν χωρὶς τῆς ἰ ὡς.

Ἀλῶνται, τῆς τῆς ἄλῳ φυλάττοντας, ἔτις ὑπὸ Λυκίων καλῶνται. ὡρεῖν ᾧ τὸ φυλάττειν.

Ἀλῶνται, τὰ βάρβαρα ἀνδράποδα. τῆς ᾧ ἄλῳ διδόντες τοῖς Θραξίν, ὡν ἔντο ἀνδράποδα.

Ἀλῶναι. ἀλῶμι, ἀλῶσω, ὁ δὲ ὑπερὸς ἀόριστος ἐν τοῖς πληθυντικοῖς ἡλῶμεν, τὸ ἀπαρέμφατον ἀλῶναι. κυρίως ἐπὶ τῷ ἰχθύων. σημαίνει ὑπολῆσθαι, ληφθῆναι.

Ἀλῶν, κῆπος, καὶ ἡ καρποφόρος χώρα, καὶ ὁ τόπος, ἐφ' ὃ σῖτος εἰσβιβάζεται, καὶ ἡ ἀμπελος. τὸ δὲ ἄλῳ, ἐπὶ μὲν τῆς τῶς φιλεῖται. ἐπὶ δὲ τῆς ἄλῳ δασυέται. ἐκ τῆς ἀλῶ τὸ πορθῶ. τῆς τῆς ἄλῳ, καὶ σημαίνει τὴν ἄλῳ. εἰς αὐτὴν ᾧ πορθῶνται, ἢ σωτρίβονται οἱ σαχῶς. τῆς τῆς ἀλῶ τῆς σωμαθροῖζω. ἔξ ἡ καὶ δασυέται. τῆς τῆς ἄλῳ ἄλῳ.

Ἀλῶπῆξ, κλίνεται ἀλῶπῆκος. σισημεῖωται ὅτι ἔξ ἡ τῆς εἰς ἐν τῇ ῥηκῇ. καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι τὰ εἰς ἡξ θηλυκὰ φαίνεται παραληγόμηναι τῷ ὦ. πλήν ἡ περιεφραλαῖα. ἀντίπηξ, ἡ κιβωτός. ὕσπηξ, ἡ τῆς ἰπποδρόμου ἀφειρημένη. τὸ ᾧ σκώληξ ἀρσενικόν ἐστιν. ἐπεὶ ἔν τὸ ἀλῶπῆξ θηλυκόν, ὡς παρὰ τὴν κλίσιν. ὁ Χοιροβοσκός. γίνεται δὲ τὸ παθὸς τὸ φιλωτικὸν τῷ ῥηκῇ τε καὶ ῥηκῇ, ὑπὸ τῆς ἀλῶπῆκος μεταφορικῶς. ἢ ᾧ ἀλῶπῆξ τὸ ζῶον εἰς ἀν' ἐρήσιν, τὸν τόπον ἀκρὸν ποιεῖ, ξηραίνουσα τὴν πρὸς ἀρχῆσαν βοτάνην, καὶ ἐτέραν ἀναβλάσσει καὶ συγχωρεῖσα. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἀλῶ τὸ πλανῶ,

νώ, κὶ τὸ ὠψὺ ὠπὸς ὁ ὀφθαλμός. ἢ κὶ παρὰ τὸ παίζω, ἢ ἐν τῇ πλατῇ παίζουσα.

Ἀλωπεκάδης, πανῆργος. οἱ δὲ, ἀφελής, κὶ ἀπόσοφισ. ἀλωπεκίαι, αἱ τῶν ἀλωπεκῶν καταδύσεις. ἀλωπεκίδες, εἶδος κυῶν.

ΤΟ ἈΛΦΑ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Μ'.

Αμα, ἐπὶ ῥῆμα συλλήψεως, ἢ ἀθροίστως. παρὰ τὸ θαμά τὸ συνεχῶς, καὶ πυκνῶς. τὸ δὲ πυκνὸν κὶ ἐπάλληλον ἅμα γίνεται, κὶ ἐν τῇ αὐτῇ καιρῷ. τὸ δὲ θαμά, ἔπω. ἔστι θαμός, ὃς ἔθαμεναι. τὸ ἐδέτερον θαμόν. ἢ εἰδεῖα τῶν πληθυντικῶν, θαμά. κὶ τὸ ἐπὶ ῥῆμα θαμά. ἢ δὲ γίνεται ὑπὸ τῶν θαμῶν θαμεῖος. ἀφ' ὧν τὸ, θαμέες ἄκοντες. ἢ γὰρ αὐτὸν ἔξωπο θαμεῖος. Μεθόδιος. ὥστερ δὲ ὑπὸ τῶν χάζω, γίνεται ἄζω, ἔμεινε δὲ ἢ ἀναλογῶσα τῇ χ δασεῖα, ἔπως ἐκ τῶν θαμά, ἅμα δασυέται κὶ βαρυνέται. τὰ εἰς ἀλήγοντα δισύλλαβα ἐπὶ ῥήματα, ἅπαντα βαρύνονται. οἶον, ὦκα. τίχα, σάφα, λίγα. λίπα. χωεῖς τῶν θαμά.

Ἀμάδιος, ἀμάδα τὴν ναυῷ, Αἰχύλος. ἐπὶ ῥῆμα τικῶς. ἅμα τῷ ποσειδεῖν. ὑπὸ τῶν ἅμα, ἀμάδιος παράγωγον διὰ τῶν διοῶ καὶ πολὺς ὁ τοῖστος χαρακτήρ.

Ἀμαθος, ἢ ψάμμος. παρὰ τὸ ψάμαθος γίνεται ὑποβολῇ τῶν ψ. ἢ ἄμυθος τις ἔσα, τῆς τῶν ἀνιπίγνωτος, ὡς ἐκ τῶν ἀειδμῆσαι καὶ καταμαθεῖν. Μεθόδιος.

Ἀμαθῶει, παρὰ τὴν ἅμαθον. ἀμαθῶειν, τὸ ἀφανίζειν. Πόλιν δέτε πῦρ ἀμαθῶει. καὶ μικρὸν δαπανᾷ. τῆς τῶν, ἅμαθον κὶ κόριν ποιεῖ.

Ἀμαθαίνειν, ἀμαθῶς ἔχειν.

Ἀμαθῆς, σκαῖος, κὶ βίαιος.

Ἀμαλδύωαι, κακοποιεῖσαι, ὑποκρύψαι, εἰς ἄλλα δύωαι.

Ἀμαλκτεῖν, τὸ μὴ ῥιζῆν.

Ἀμαλδύειν, δραγμαδεῖν. κὶ ἀμάλλιον χοινίον, ἐν ᾧ δεισμένισι τὰς ἀμάλλας, τὸ νῦν ἐλδοδετον.

Ἀμαξίπτος, ἀμάξαις διοδοῖς.

Ἀμαιομάκετον. Ὀμπος. Ἰσὸν ἀμαιομάκετον. παρὰ τὸ μῆκος, μάκετος, διπλασιασμῷ μαιομάκετος. κὶ πλεονασμῷ τῶν τ, μτ τῶν α, ἀμαιομάκετος, ὁ μακρὸς, κὶ ὑδρφυῖς. τὸ δὲ πνέεισαν ἀμαιομάκετον πῦρ. παρὰ τὸ μαιμῶ, μαίμακα. Χίμαιραν ἀμαιομάκετῶν. ἅμαχον, ἀκαταγώνιστον, φοβεράν, ἀνιπόςαν, ἢ ἀποσμάχον, κὶ μεγάλῳ. παρὰ τὸ μαιμάω, μαιμῶ, τὸ ποροθυμεῖν, μαιμάκετος. ὃς ἔστι τὸ θυλοκὸν μτ τῶν σερητικῶν α. πρὸς ὧν εἰς ποροθυμεῖται μάχεσθαι. ἢ παρὰ τὴν μάχην, ἀμαιομάχης, κὶ ἀμαιομάκετος κὶ ἀμαιομάκετ.

Ἀμαλδύω κυεῖως τὸ δὲ πυρὸς ἀφανίζω. ὑπὸ τῶν μαίρω τὸ λάμπω. ὁ μέλλων, μαρῶ. ἀφ' ὧν τὸ μαραινῶ. μτ τῶν σερητικῶν α ἀμαρῶ. ἔσπῃ τῶν ρεῖς ἢ ἀμαλῶ. καὶ παραγωγῶν, ἀμαλῶ, κὶ πλεονασμῷ τῶν δ, ἀμαλδύω τείχος ἀμαλδύωαι. ἢ τὸ ἀπλῶς ἀφα-

νίσαι ἢ ὁμαλίσαι παρὰ τὴν ἄμμον. ἄμμος, ἀμῶ. ὡς δὲλος δελῶ. κὶ φίλος φιλῶ. παράγωγον ἀμῶ, κὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, κὶ τῶν δ, ἀμαλδύω. ἔπος δὲ λείων. ὁ δὲ Μεθόδιος, παρὰ τὸ ὁμαλός, ὁμαλῶ, ὡς κακός, κακῶ, κακῶ, κὶ ἐπενθέσει τῶν δ, καὶ ἔσπῃ τῶν ο, εἰς α. Ἀμαλῆ, ἢ ἀπαλῆ. ἢ δὲ λέξις Μακεδόνων. ὅθεν κὶ πρόμαλα εἴρηται, ἢ πρὸ τῶν δέοντος αὐξανομένη μνείῃ. μαλεῖν δὲ τὸ αὐξάνειν κὶ ἢ ἔσπῃ αὐξήσεις, ἀμαλῆ ἔστι δὲ ἀπαλῆ. κὶ ἔσπῃ ἀμαλῆ παῖς. κὶ ἀμαλὸν ἀμαλῶς, ἀπαλὸν, ἀπαλῶς, μετρίως, δολόως.

Ἀμαλδοεπῆρες, οἱ τὰς ἀμάλλας δεισμέντες. ἀμάλλα δὲ ἢ ἐκ πολλῶν δραγμάτων συναγωγή.

Ἀμάλλαι, τὰ δράγματα τὰ τῶν σίτε. ἢ παρὰ τὸ ἀμάδαι, ἢ παρὰ τὸ ἅμα ἀολλίδαι τὰς χερσὶ τὴν τῶν σίτε μτ τῶν ἀσαχύων καλὰ μῶν.

Ἀμαῦ, τὸ διεκτεῖν. παρὰ τὸ ὁμῶς ἐκτεῖν. οἶον, ἅμα σπᾶν τὸ ἅμα καὶ ὑφ' αὐτῶν πολλὰ ἔλκειν. ζήτει εἰς τὸ ἅμῃ.

Ἀμαῖδαλον, τὸ ἀφανὲς παρὰ Ἀλκαίῳ. ἀμαλδύω, ἀμαλδαλον τὸ ἀφανὲς κὶ ἀφανίζομενον. κὶ ὑδρφεῖσιν ἀμαῖδαλον.

Ἀμαξεργός ὁ τὰς ἀμάξας πεκταίνων. παρὰ τὸ ἐργάζομαι, κὶ ἀμαξα.

Ἀμαμαξός, ἢ ἀναδενδράς. παρὰ τὸ ἀμμίξαι, ἢ συνδεδεμένη. ἀναδενδρῶνται δὲ αἱ ἀναδενδράδες. ἀμμιξός. κὶ πλεονασμῷ τῶν α, κὶ ἔσπῃ ἀμαμαξός. Ἐπιχαρμος, Ἐν γὰρ ἡ θάλασσα, ἔδ' ἀμαξίας φέρει. Σαπφῶ δὲ τῶν δ, λέγει, ἀμαμαξύδες. Μεθόδιος. ἔστιν ἐν ἀμπελῶν τῶν γῆρος. οἱ δὲ τὴν ἐσπέρειον σαφυλῶ. Ἀλέξανδρος τὴν ἀβέβασον λέγει.

Ἀμαξα. φησὶ δ' ἀνὴρ φρενῆς ἀφνειὸς πηξάδαι ἀμαξαν παρὰ τὸ ἄγω, ἄζω, ἄξα, καὶ ἀμαξα. καὶ ἀμαξίς, ἢ μικρά.

Ἀμάρα, ὁ ὀχετός. δι' ὧν τὸ ἐν τοῖς κήποις φέρεται ὕδωρ. ἢ τάφρος, ἢ ὑδρορροή. Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετῆγος ὑπὸ κρῶν μελανύδρῃ Ἀμφυτῇ κὶ κήπῃς ὕδατος ῥοὴν ἡγεμονοῖ, Χερσὶ μάκελλαν ἔχων ἀμάρης ὃς ἔχματος βάλων. Ἰλιάδος φ. ὡς δὲ τὸ ἅμα καὶ ὁμαλῶς ρεῖν τὸ ὕδωρ. ἢ ὅτι τὰ φυόμενα πλησίον αὐτῶν φυτῶν ἐκ τῶν μαραινέσθαι. ἢ ὡς δὲ τὸ τῇ ἀμῇ αἰρεῖσθαι. ἀμῇ δὲ ὅστις ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν. ἢ ὡς τὸ ὡς τὰς αἰμασιὰς ρεῖν, τὰ περιφράγματα κὶ τὰς τοῖχας. οἱ δὲ τάφρον, σείλῳ.

Ἀμαρία, ὡς δὲ τὸ ἅμα ἄγω ὡς δὲ ἀγωγῶς τὸ αὐτὸ σημασιόμενον. καὶ ἀμάραι, αἱ ἐν τῇ αὐτῇ κοιλόητες. κὶ ἀμάρησι, πόροις.

Ἀμαρυγῆς, ὁ φεῖς. οἱ δὲ ἀκτῖνας ὀφείας. κὶ ἀμαρυγμα, αἰδρυγμα, φῶρημα, εἶδωλον, κίνησιν, λαμπρινόνα.

Ἀμαρύσσω, τὸ λάμπω. Ἡσίοδος, Ἦ π' ὀφρύσι πῦρ ἀμαρύσσει. μαίρω, μαρῶ. ὃς ἔστι μαρύσσω, κὶ πλεονασμῷ τῶν α ἀμαρύσσω, κὶ ἀμαρύγμα, κὶ ἀμαρυγῆς. σημαίνει τὰς τῶν ὀφθαλμῶν ἐκλάμψεις. Χαρίτων ἀμαρύγματ' ἔχουσα, Ἡσίοδος. σημαίνει δὲ κὶ τὰς τῶν μετώπων ρυτίδας, αἵτινες εἰρῶνται δὲ τὸ

ἀμαυρόν ἀλαμπείς εἶναι καὶ ἀμυδραί. ἢ ᾧ τὸ ἀ-
μάρις εἰκοναί, ὁ χειτοῖς. ὡς ᾧ ἐκεῖναι τὸ ὕδωρ,
ἔτω καὶ αὐταὶ τὸν ἰδρῶτα μετὰ γαστρίᾳ τὰ παρ
ἐκότερα μέρη τῆς κεφαλῆς. αἱ δὲ ἐκλάμψεις εἰ-
ρλῶται ᾧ τὸ μαίρω τὸ λάμπω, ὅς ἐστι διπλα-
σιασμῶ μαρμαίρω, καὶ μαρμαρυγή, καὶ μάρμαρον.
Μάρων κύριον ὄνομα. ἐκ τῆ μαρῶ μέλλοντος μα-
ρύσσω. ἀμάρα, ἀμάρυγμα. ἢ μαρυγμαί, ἀμα-
ρυγμή, καὶ ἀμάρυγμα. Μεθόδιος.

Ἀμαρτίνες. ᾧ τὸ ἀμαρτῶ ἀμαρτίνες. σημαίνει δὲ
τὸν ἡμαρτημῶν καὶ τὸν νῦν. ὡς οἶδω, Οἰδίπεις.
τὸ ᾧ τὸ ἀμαρτία σωτιθέμενα, καὶ ᾧ τὸ ὅ, καὶ
ᾧ τὸ ἰ. γεάφονται. ζήτει εἰς τὸ δαίφρων.

Ἀμαρτοπιῆς, ὁ ἀμαρτανῶν ἐν τῷ λέγειν, ἡγοῦν
φλύαρος. ἢ μεταφορὰ ὑπὸ τῷ ἀμαρτανόντων τῆς
ὁδῆς.

Ἀμαρτωλός, ᾧ τὸ ἀμαρτῶ ἀμαρτήσω, ἀμαρτηλός
καὶ ἀμαρτωλός. αἰμύλος, πανεργός, μοχθηρός. καὶ
ἀμαρτωλία, ὁ καὶ ἀμαρτία, καὶ ἀμαρτημα.

Ἀμαρτία, κυρίως ἢ ὑποτυχία. ᾧ τὸ μάρπτω ἀ-
μαρπτία. καὶ ἐκλείπει τὸ π, ἀμαρτία, ἢ ὁ βέ-
λεται μὴ μάρπτωσα, ὁ ὅστις ὑποτελεῖται. εἴδα
καὶ μάρτυς, ὁ μάρτυς καὶ εἰδὼς τὸ ἀληθές. ἢ ἀ-
μαρτία ᾧ τὸ ἀρτῶ σημαίνει τὸ ἀρμόζω. πόρ-
ρω ἔσα τῆ συνηρμόδω ὁ βάλεται. τῆς ὑπὸ πορ-
θείσως τὸ ἀποθεῖν διλήσεως.

Ἀμαρτῶ, καὶ ἀμαρτανῶ. ἐκ τῆ ἀμαρτῶ τὸ ὑποτυχία-
νω. ὡς ἦδω, αἰδαίνω. ὑπὸ τῆ μάρπτω τὸ κατα-
λαμβάνω. ἀμαρτῶ οὐδ, τὸ καταλαμβάνω. Ἀλλ
ὅγε καὶ τὸ δ' ἀμαρτε. καὶ ἀμαρτῆσαι, τὸ ἀτυχῆ-
σαι, σερηθῶναι. καὶ ἀμαρτησέσθαι, ἀδικήσέσθαι,
βλαβηῶναι.

Ἀμαρτῆ, ἐπιρρήμα σημαίνει τὸ ὅμα, καὶ καὶ τὸ αὐτό.
καὶ ὁ μὲν Ἀείσαρχος ἐκ τῷ ἀμαρτῆδω λέγει καὶ
συγκοπῶ. καὶ ὁξύνεται. ὁ δὲ Ἡρώδης ἐκ τῆ
ἁμα καὶ τῆ ἀρτῶ. καὶ γίνεται ὑπὸ ἀμφοτέρων ἐπιρ-
ρήμα ἀμαρτῆ, καὶ ὁμαρτῆ. ζήτει εἰς τὸ ὁμαρτῆ.
ᾧ τὸ λέγονται μεσότητος ἐπιρρήματα. ἐπεὶ δὲ μέ-
σον ἀρσενικὸν καὶ ὑπερτέρου κείνται. ζήτει εἰς τὸν
ὄφιν. Δεῖ γινώσκειν ὅτι σὺ τῷ ἰ. γεάφεται. τὰ
ᾧ εἰς ἢ λήγονται ἐπιρρήματα ἔχουσι τὸ ἰ προσγε-
ραμμῶν. οἷον, ἄλῃ, πάντῃ, κρυφῇ, σπασθῇ,
εἰκῇ, ὀπῇ, πῇ. εἰσὶ δὲ τινὰ εἰς ἢ λήγονται ἐπιρ-
ρήματα μὴ ἔχοντα τὸ ἰ. οἷον, μή, νή, δή, ἴη.
ἔστι δὲ χειτλιασικὸν ἐπιρρήμα, καὶ θαυμασικόν.
αἷν. ἔστι κλητικὸν ἐπιρρήμα. καὶ ἰων, χειτλιασικὸν
ἐπιρρήμα. καὶ τὸ ἦδη, καὶ τὸ νυν δὴ, ὁ σημαίνει τὸ
ἀρτίως. τὸ το δὲ τὸ νυν δὴ, ἐκ ἀνέχεται τὰς συν-
τάξεις τῆς νυν. τὸ μὲν δὲ νυν, συντάσσεται ὅπῃ τῷ
ἔϊων χρόνῳ, νυν γεάφω, νυν γεάφω, νυν ἔρεα-
φα. τὸ δὲ νυν δὴ, παρωχημῶ μόνῳ συντάσσε-
ται, ὡς ᾧ τῷ ποιητῇ. οἷον, Νυν δῆτοι ξυμ-
βλήμενος ἐγγὺς ὁδίας. καὶ τὸ βῆ, ὅπερ περ-
σπᾶται, τῷ ἄλλῳ τῷ μὴ ἔχοντων τὸ ἰ μὴ περ-
σπᾶμεν. ἔστι δὲ μίμημα φωνῆς πορβάτῃ. ἔστι δὲ
ἀκαρεὶ σημαίνει τὸ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ. λέγει δὲ ὁ

τεχνικός τὸ ἡσυχῇ, καὶ ἄλλῃ καὶ τὰ τοιαῦτα, ᾧ τῷ
το σὺ τῷ ἰ. γεάφεται, ἐπεὶ δὲ ὑπὸ δοτικῆς γέ-
γονεν. ὅτι ᾧ ὑπὸ δοτικῆς γέγονε, διλοῖ τὸ ταύ-
τη. ἔστι ᾧ αὐτῇ ἢ δίδεα, ἢ ἡλικία ταύτης. καὶ ἢ
δοτικὴ ταύτη. εἰ ἄρα οὐδὲ λέγομεν, Ταύτη ἀπέλ-
θωμεν, καὶ ἢ λέγομεν, Αὐτῇ ἀπέλθωμεν, διλον
ὅτι ὑπὸ δοτικῆς γέγονεν. εἰ δὲ τὸ το ὑπὸ δοτικῆς
γέγονε, διλον, ὅτι καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἔχοντα τὸ ἰ ἀ-
πὸ δοτικῆς γεγόνασιν. ἔτι ὁ Χοιροβοσκός εἰς
τὸ ποσότητος. Ἐκ ποίων μέρων τῆς λόγῃ γίνον-
ται τὰ ἐπιρρήματα; ἐκ πάντων. ὑπὸ ὀνόματος,
ὡς τὸ φρόνιμος φρονίμως. ὑπὸ ρήματος, ὡς τὸ
κρύπτω, κρύβδω. ὑπὸ μετοχῆς, ὡς τὸ ἐπιτά-
μνος, ἐπιταμνώς. ὑπὸ ἄρθρου, ὡς τὸ ὅς, ὡς.
ὑπὸ ἀντωνυμίας, ὡς τὸ ἔτος, ἔπως. ὑπὸ πορθέ-
σιως, ὡς τὸ, ἀνὰ, ἀνω, καὶ, κάτω. ὑπὸ ἐπιρ-
ρήματος, ὡς τὸ ἐγγὺς, ἐγγυτέρως. ὑπὸ συνδέ-
σμου, ὡς τὸ καὶ, καὶ, καὶ. Ἐκ πόσων πτώσεων
γίνονται τὰ ἐπιρρήματα; ἐκ πασῶν. ἀπὸ δι-
θείας, ὡς τὸ, ὁ πορφῶν. Προφῶν νυν Δαναοῖ-
σι Ποσειδάων ἐπάμυνον. ὑπὸ ἡλικίας, ὡς τὸ
πορθεῖ πορικός. Ἐνὰ πορικός χαρίζεσθαι. ὑπὸ δο-
τικῆς, ὡς τὸ ἢ ἰδία τῆς ἰδίας τῇ ἰδία. ἰδία ἡλ-
θον, δημοσία ἐλάλησα. ὑπὸ αἰτιατικῆς, ὡς τὸ,
ἢ ἀπειράτη τῆς ἀπειράτης τῇ ἀπειράτῃ τῷ ἀπειρά-
την. Ἀπειράτῃ ἀνάποιον. καὶ ἢ πέρα τῆς πέρας
τῇ πέρα τῷ πέραν. Πέραν τῆ χειμάρρος τῷ κέ-
δρων. καὶ ὑπὸ κλητικῆς, ὡς τὸ, ἡράκλειος ᾧ τῷ
Λακκιανῷ. ἢ ὑπὸ κλητικῆς χωρεῖ εἰς ἐπιρρηματι-
κῶ συντάξιν. οἷον ᾧ. τὸ το ᾧ ἰωίκα θαυμασι-
κὸν λαμβάνεται, βαρύνεται, καὶ χωρεῖ εἰς ἐπιρ-
ρηματικῶ συντάξιν. οἷον, ᾧ Ἡρακλῆς.

Ἀμασεις, πόλις Παφλαγονίας, ὅπερ ὁ Σξάβων,
Ἀμάσειος κλίνει. ἄλλοι δὲ, Ἀμάσειδος. τὸ ἐ-
θνικόν, Ἀμασειανός. ὡς Κάλαις, Καλατιανός.
καὶ Φάσις, Φασιανός. τὰ ᾧ εἰς ἰος ἐθνικά, ἢ ἀ-
πὸ τῷ εἰς ὅς δίδεων γίνονται. ὡς Βάνκιος,
Βανκιανός. ἢ ὑπὸ τῷ εἰς τῷ εἰς ὡς ἡλικίαν, ὡς
τὸ το, ἢ ὑπὸ τῷ ᾧ τῷ ἰα. θηλυκῶν. ὡς Ολβία,
Ολβιανός. Ἀσία, Ἀσιανός. καὶ Ἀμασειανὴ γῆ.
Ἀμάς, ὧς μιν ἔγωγε μαρμαρῶσι πέποιθα σαω-
σέμεναι νέας ἀμάς. τὸ ἀμάς ἐκτείνεται καὶ τὸ π-
λός. ἔστι τῶν ἀμετέρας, καὶ καὶ συγκοπῶ ἀ-
μάς. ἡμετέρας Δωρικῶς.

Ἀμαφοχία, παρ' Ομήρῳ ἢ τῷ ἔροχων σύγκρη-
σις. παρὰ νεωτέροις ὁ τῷ ἔροχων ἐν γῇ τύπος.
ἀμαφοχία ὅστις τὸ ἁμα φέχειν, καὶ μὴ ἀπολεί-
πειται. οἷον, ὁμοδρομία τίς ἔσα. ἔροχας ᾧ τῷ
δρόμος ἔλεγον. ὁξύνεται δὲ ὡς φυταλία. καὶ δα-
σώται ἢ ἀρχή. ἀμαφοχία, ἢ εἰς ταυτὸ συν-
δρομὴ τῷ ἀρμάτων. ἀμαφοχία δὲ ἔστι ὁ τύπος
καὶ ἢ ἐγχαράξεις τῷ ἔροχα ἢ ὅπῃ τῆς γῆς. ζήτει εἰς
τὰς Χρήσεις, εἰς τὸ ἀρμαφοχία.

Ἀμαυρόν, τὸ ἀλαμπές, καὶ μὴ ὀρώμενον. παρὰ τὸ
μαίρω. μαρῶ. πλεονασμῶ τῷ ὕ, μαυρῶ. ὡς
κλαίω κλαύσω, καὶ καίω καύσω. ὅς αὐτῇ ρημα-
τικόν

τικὸν ὄνομα. καὶ μὲν τὰ σερητικὰ α, ἀμυρὸς ὁ ἀλαμπής. ἢ ὁ ἅμα ταῖς αὔραις φερόμενος, ἢ ἀ-
δυνές, σκοτεινόν.

Ἀμβασίς, ἀνάβασίς, καὶ συγκοπλή.

Ἀμβαλώμεθα. Μὴ δέτι διπλὸν ἀμβαλώμεθα ἔρ-
γον. ἀναβιβάμεθα, ὑπερτιθέμεθα. πᾶσα πό-
δις συγκοπλή πάχιστα τὰ ἐχάτε φωνήεντος καὶ
τὰ ἐξῆς.

Ἀμβάτος. ἀνάβασιν ἔχουσα ὁδός, ἢ πρὸς τὰς τεί-
χει αὐτῆς ἔσα ἀνάβατος. ζῆται εἰς τὸ ἵππόβοτος.

Ἀμβλύς. ὁ σίδηρος ὁ μὴ ὀξύς. παρὰ τὸ μῶλος, ὃ ἐ-
στιν ὁ ἐγχερισμός τῆς μάχης, γίνεται μωλὺς, ὡς
ἵππος ἱππύς. καὶ καὶ σέρησιν ἀμωλὺς. ὁ μὴ ἐπὶ
μῶλον ὃ ἐστὶ τὸν πόλεμον ἐπιτίδειος. συγκοπῇ,
καὶ πλεονασμῷ τὰ β. ἀμβλύς, βαρύς.

Ἀμβλυωπία. ἐκ τὰ ἀμβλυωπός, ἀμβλυωπία. τὰ
το ἐκ τὰ ἀμβλύ, ὃ σημαίνει τὸ ἀδυνές, καὶ τὸ
ἄψ ὥπος. οἰοῦνται ὁ μὴ καθαρόν φῶς ἔχων, ἀλλ'
ἀδυνές. καὶ ἀμβλυώττειν τὸ μὴ ὀξυδεκεῖν. Ἀτ-
τικῶς δὲ τὸ τυφλῶττειν καὶ βαρυνέσθαι τὰς ὀφ-
θαλμίας. ὑπὸ τὰ ἀμβλύς, καὶ τὰ ὄσσω τὸ βλέπω.
παρὰ τὸ ἀμβλεῖς ἔχειν τὰς ὄσας. ἀμβλυώσω,
καὶ Ἀττικῶς ἀμβλυώτω.

Ἀμβλώσαι, τὸ ἀτελές βρέφος ὑποβαλεῖν καὶ τὰ πρὸς
τὰ φάρμακα ἀμβλωθεῖν καλῶσιν οἱ ἰατροί.
Ἀεισφαῖνης. Καὶ φροντὶς ἐξημβλωκας ἐξηκρημέ-
νῳ. ὑπὸ μεταφοράς τῆς ἀμπελῶν. ὁ πότε ἦν αὐ-
ταὶ τὰς λεγόμενας ὀφθαλμίας ὑποκαυθεῖν, λέ-
γουσιν αὐτὰς ἀμβλυώττειν, ἀπὸ τὰς ἐτελεσφορέ-
σι καρπὸν. καὶ ἐπὶ τῇ γυναικῶν, τῇ ἀτελῇ τὰ
βρέφη βαλκυσῶν, λέγεται ἀμβλυώττειν, καὶ καὶ
συγκοπῇ ἀμβλωττειν. ἢ ἐκ τὰ ἀμαλῆσαι, ὃ
ἐστὶ τὴν γονίῳ ἀρανίσαι, ἀμβλῆσαι, καὶ ἔο-
πῇ τὰ ἢ εἰς ὦ ἀμβλώσαι. εἰς τὸ ἐξαμβλώ-
σαι.

Ἀμβλωθεῖν, τὰ ἐξημβλωμῶν ἔμβρυα.

Ἀμβιοῖ, ἀναπνεῖ, ἀναζῇ.

Ἀμβικὸν χυῖον, κάδον.

Ἀμβλήδην γοῶσα. ἀναφέρουσα ἀδρόως τὸ πνεῦμα
ἀναβολάδην. ὑπὸ προοίμια.

Ἀμβολάδην, ἀναβάδων, ἢ ἐξ ὑποβολῆς. ἀμβο-
λαί ἦν αἱ ἀναβολαί. ἀρχή, καὶ προοίμιον, πα-
ρὰ τοῖς μυσικοῖς.

Ἀμβολιεργός, Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς αἰὲρ ἄτησι πα-
λαίει ὁ ἀναβαλλόμενος τὸ ἔργον.

Ἀμβροτοὶ διότι ἀθάνατοι οἱ θεοί, τῶν ἄμοιροι εἶ-
ναι βροτῶν, ὃ ἐστὶν αἵματος.

Ἀμβροτον, ἀθάνατον, ἢ βροτοὶ ἔχ' ἀππονται. αἰ-
δοῖον, ἡδύ, λαμπρόν, δῶδες, καλόν, καὶ ἀμ-
βροτα, κεκρυμμένα.

Ἀμβρόσιος ὕπνος, θεῖος, θαυμαστός, ὃν ἔχ' οἷον
τε βροτῶν ἀφαιδαι, ἢ οὐχός. ὕψος γὰρ ἐστὶν ὁ
ὕπνος οἷον, Νήδυμος ἀμφιχυθεῖς. καὶ ἀμβρόσιος
ἐν δὲ τὸ λέγεται ὁ ὕψος. ἔπος ὤρος. ὁ δὲ Θεός
γνῆς γράφει τὸ σῖ, δίφθογγον. σημαίνει δὲ τὸν
διδάμην. τὰ ἦν δὲ τὰ σιὸς γινόμενα ἀπαντα,

πλὴν τῶν μετασυστατικῶν, δὲ τὰ ἰ γράφονται. οἷον,
διπλάσιος, ἀσπασίος, Ταρασίος, ἰκέσιος, Εἰφέ-
σιος, ἀνάρσιος, Συρακασίος (ἔπω ἦν Ἡρώδης ἐν
τῇ καθόλῃ, δὲ δύο σ' γράφει τὸ ὄνομα)
δὲ τῶν ὁμοίων δὲ καὶ τὰ ἐπ' ἀειδμῶν τασό-
μην, οἷον δὲ κόσιοι, ἑιακόσιοι. εἰπον μὴ σημαί-
νουνται, μέρος, ἢ μετρίαν, δὲ τὸ ὕψος κάρα, καὶ
χρῦσιος σφυρός. Ἄλλως. τὰ δὲ τὰ ἰος κητικὰ
ὑπὸ πρωτοτύπῃ τῇ εἰς τὸς γινόμενα, εἰ μὴ με-
ταβάλλει τὸ τ' εἰς σ', δὲ τὰ τ' γράφεται. οἷον,
ἀκίρατος ἀκίρασιος, ἀμβροτος, Ἀμβρόσιος. εἰ δὲ
φυλάττει τὸ τ', δὲ τῆς εἰ δίφθογγος. Ἀρχέστρατος
Ἀρχεστράτειος. Καλλίστρατος Καλλιστράτειος. χω-
εἰς εἰμὴ ὡσιν ἐθνικά. ὡς τὸ Βοιωτίος, Βοιωτός, καὶ
Αἴγυπτος, Αἴγυπτιος. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἀβρο-
τος. τὸ το, παρὰ τὸ βροτός μὲν τὰ σερητικὰ α, καὶ
πλεονασμῷ γίνεται ἀμβροτος, καὶ ἔπειτα τὸ ν, εἰς
μ. τὸ διηλυκόν, ἢ ἀμβροσία. καὶ σημαίνει τὴν ἀ-
θανασίαν ἀμβροσία δὲ ἢ ὄντως σοφία τὰ θεῶν. ἀμ-
βροσία, θεῖα ἔοψη. ἢς βροτοὶ ἐμετέχεσιν, ἢ ἢς
ἔχ' οἷον τε βροτὸν ἀφαιδαι. ἐστὶν οὖν βροτῶν βρο-
σία, καὶ καὶ σέρησιν καὶ πλεονασμῷ τὰ μ, ἀμβρο-
σία. καὶ ἀμβρόσια χαῖται. καὶ ἀμβροσίῳ δὲ νύ-
κτα, δὲ τῆς θεῖας νυκτός, ὡς τὴν θεῖαν ση-
μαίνει. σημαίνει καὶ τὸ τῇ θεῶν βρῶμα.

Ἀμβρη, τὸ χεῖλος τῆς λοπάδος, παρὰ τὸ ἐν ἀνα-
βάσει εἶναι.

Ἀμβων. κυρία, τὸ χεῖλος τῆς λοπάδος. παρὰ τὸ
ἐν ἀναβάσει εἶναι. οἷον, Πολλῶν ἡδη λοπάδων τὰς
ἀμβωνας περιλείξας. λέγονται δὲ καὶ οἱ ὀρεινοὶ καὶ
ὕψιλοι τόποι. οἷον, ἐπ' ἔριος ἀμβωνεσι. παρὰ τὸ
βῶ βῶν. ὡς γηρυῶ Γηρυῶν καὶ ἀναβῶν, καὶ συγ-
κοπῇ ἀμβων. καὶ καθόλου προσηγορίας καὶ ὑπερ-
χὴ καὶ ὄρεος λόφος.

Ἀμβωμοῖσιν. ἀπὸ τὰς τοῖς βωμοῖς. Χρῦσιπ-
πος ὑφ' οὗ προφέρει. ὁ μὲν τοι Αἰεταρχος β' μέρι λό-
γα, καὶ προθεωρεῖ. λέγει οὖν καὶ ἀλλαχῆ. Χαί-
ριτε δ' ἄρα κερὶ διδμήτω ἐπὶ βωμῶν καὶ γινώ-
σκων, ὅτι δὲ τὰ μ γράφει, καὶ παρὰ θεοῖς ἢ
τῇ ἀμφοῖον.

Ἀμέλγω, ἀφ' ὃ τὸ ἅμα ἔλκειν.

Ἀμέλει, ποιγαροῦ, δηλαδή, πάντως. ἐπιρρήμα ἦν
ἔστι, συγκατάθεσιν δηλοῦν.

Ἀμέγαρτον, ποτὲ μὴ δηλοῖ τὸ ἀτελές καὶ μὴ ἄξιον
φθόνου. οἷον Ἀμέγαρτε συβώτα. ἐν τῇ συβωτῇ ἀ-
νεπιφθόνητε, ἄξιε συφορβεῖν. καὶ σέρησιν τὰ α.
παρὰ τὸ μεγαῖρα τὸ φθονῶ, μέγαρτος, καὶ ἀμέ-
γαρτος, ὁ μὴ φθόνου ἄξιος. φθόνος ἦν τοῖς ἀτε-
λέσιν ἐπ' ἀποσγίνεται. Πρὸς ἦν τὸν ἔχοντα ὁ φθό-
νος ἔρπει Σοφοκλῆς. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ πολὺ. ὡς τὸ,
φθόνου δ' ἀμέγαρτον ὠφελον, κατ' ἐπίπασιν τὰ
α. ἢ ἢ ἀμέγαρτον τὸν πολλὸν φθόνου ἄξιον. τὰ
ἦν μεγάλα φθονεῖται. τὰ δ' ἀτελῆ ἔ.

Ἀμοιβή, ἢ μεταλλογὴ καὶ πόρος, καὶ ἀμείβομαι
τὰς ξυλίνους ἀντιτάτας, τὰς ἐν ταῖς οἰκοδομίαις
δοκούς, εὐλῆας.

Ἀμεί-

Ἀμείβειν, τιμαῖ, καὶ ἀμείβον, ἡλλάσσον. καὶ ἀμείβεται, παραιτεῖται.

Ἀμείβεσθαι, ἀντὶ τῷ ὑποκρίνεσθαι. ἐναλλάσσειν, διέρχεσθαι, καὶ τὸ ἐν μέρει τι ποιεῖν.

Ἀμειψικόςμη, ἡ μετακόσμησις.

Ἀμειψισμεῖν, μεταμορφῶσθαι.

Ἀμῆς, σημαίνει τὸν παῖδα. παρὰ τὸ μὴ ἔχειν μῆκος καὶ κλίνεται ἀμῆντος. ὡς περ Ἀμέλης Ἀμέλιτος ὄνομα ποταμοῦ. εἰσὶ τινὰ εἰς ἧς ὑάρ β', συλλαβας, ἔχοντα παρὰ τῷ ἡ ἀμετάβολον, καὶ παρὰ τῷ ἀμεταβόλῃ φωνῇ, μήτε τὸ ἡ, μήτε τὸ ι, μήτε τὸ υ, μήτε τὸ ω, ἄτινα δὲ τῷ τος κλίνεται ἐπιάλης, ὀπιάλης. Ἀκέλης, Ἀκέλιτος, ὄνομα ποταμοῦ. κέλης, κέλιτος. ὑπέρης, ὑπέρητος. πρόσκειται μήτε τὸ ἡ, μήτε τὸ ι, καὶ ἔξῃς, ἐπειδὴ ταῦτα εἰς εἶ ἔχει τὴν ῥηκίω. Αἰχίνης, Αἰχίνας. Μηριόνης, Μηριόνες. Κεβρυόνης, Κεβρυόνες. τελαίνης, ἕως ὁ Χοιροβοσκός εἰς τὸν εἰ κανόνα τῶν ἀρσενικῶν.

Ἀμῆνως, παρὰ τὸ μῆκος ἀμῆρος. καὶ πλεονασμῷ τῆς νῆ συλλαβῆς, ἀμῆνως. ἡ παρὰ τὸ μῆκος μῆνως. ὡς πέτω πεπνός. καὶ ἀμῆνός, ὁ ἀδωνής, λεπτός, μάταιος. ὃς εἰ καὶ ῥῆμα ἀμῆνῶσε δὲ οἱ αἰχμῶ. ἀδωνῆ ἐποίησεν, αὐτὶ τῷ ἀνέκαμψεν.

Ἀμείρῳ, Ἰλιάδος γ'. ὅσπερ δ' ἀμείρῳ αὐγὴ χαλκήϊη. ἐξέλειπεν, ἡμαύρα. κυρίως τὸ μέρες εἶρῳ. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ὅπῃ τῷ εἶρῳ εἶναι. οἶον, Ὅποτε δὲ τὸν ὁμοῖον αὐτῷ ἐτέλεισεν ἀμείρσαι. ὡς περ παρὰ τὸ σκαίρω σκαρῶ, γίνεται σκαρίζω. καὶ εἶρῳ ἐρῶ, ἐρίζω. ἔπω καὶ παρὰ τὸ μείρῳ μείρῳ, γίνεται μερίζω. καὶ κατὰ συγκοπὴν, καὶ ῥοπήν τῷ ζ', εἰς δ', μείρῳ. καὶ κατὰ τῷ στερητικῷ α', ἀμείρῳ. μείρῳ μείρῳ αἰολικῶς μέρῳ. ὡς φθείρῳ φθέρῳ, φθέρῳ. καὶ κείρῳ κερῳ, κέρῳ. καὶ ἀμείρῳ ὃς αὐτῷ.

Ἀμύσιμον, ἀμύω τὸ πορόλομαι. παρὰ τὸ ἄμα καὶ τὸ σάω. ἡ παρὰ τὸ νόω νόσιμος, καὶ ἀνύσιμος. τῷ α', ἡ ὁμῶ, ἡ πλεονασμῶν δηλουῦτος. ῥοπήν τῷ ν' εἰς μ'. οἶον Ὁπῇ, καὶ ἀμύσιμον, τατέσι πορόσιμον. Ἀπολλώνιος ὁ τὰ ἀργοναυτικά. Καὶ ἀμύσειπῃ, διαλλάσσεσθαι, καὶ ἀμειβομένη τοῖς λόγοις.

Ἀμείβω, τὸ α' βραχύ, τὸ α' παρὰ τῷ β', ἡ μ' συσέλλεται, σημαίνει δὲ ἑία. τὸ λόγον ὑποδίδωμι, τὸ ἐναλλάσσειν, καὶ τὸ κατὰ μέρος. Οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον.

Ἀμειδῆς, ἀμειδεῖς τε καὶ συγνοί. ἐν βάρει βελόδομοις ὁμοιοί, σκυθραποί. σημαίνει δὲ καὶ ἀγέλας, ἡ ἀχαλῖς. ὑπὸ τῷ μείδῳ, ἡ μείδιῳ. τῷ παρὰ τὸ ἡδῶ τὸ ἀφραίνομαι, βοιωτικῇ ῥοπήν τῷ εἰς εἰ δίφθογγον. καὶ πλεονασμῷ τῷ μ', μείδῳ καὶ μείδιῳ. τὸ γὰρ ὅπῃ τῷ βελόδομαι δὲ τῷ ἡ χεῖρεται καὶ βαρύνεται. παρὰ γὰρ τὸ ἄδῳ τὸ ἀρέσκω γίνεται.

Ἀμειδῆτες, ὡς ἐν ἀμειδῆτες ἀγίας ὑπὸ τῷ νύκτας. ταῖς φρικαῖς, ἐν αἷς ἐκείνῃ μείδεται. ὃ δὲ γελᾷσαι. ἡ

ὅτι φοβεραὶ εἰσὶ, καὶ ἀκοτειναί. ἀγίας, δὲ τὸ ἐν αὐταῖς ἀγεσθαι τὰ μυθήρια. Ἀπολλώνιος.

Ἀμειλικός, ἀμειλικτός, ἀσυμπαθής, ἀπηνής. ἀπὸ τῷ μείλισσῳ. τῷ παρὰ μεταφοράς τῷ μέλιτος μείλισσῳ, καὶ πλεονασμῷ τῷ ι', μείλισσῳ, μειλικτός, καὶ ἀμειλικτός ὁ ἀσυμπαθής, καὶ ἀδυσώπητος, καὶ σκληρός.

Ἀμείνων, παρὰ τὸ μέρος μερίων. ἐκβολὴ τῷ ρ' καὶ συσυναίρεσι, μείων, καὶ ἀμείων. καὶ πλεονασμῷ τῷ ν', ἀμείνων. ὁ μὴ ἐλάσσων τινός. ἡ παρὰ τὸ μῆκος γέγονεν ἀμῆων. καὶ πλεονασμῷ τῷ ι', ἀμείνων. τατέσιν ὁ μὴ μῆων, ἀλλ' ὑπὸ πάντων αἰρόμενος. τὸν γὰρ κρείττονα πάντες αἴρουν.

Ἀμείνω. Κλέπτῃ δὲ νυκτὸς ἀμείνω. ἀμείνω χωρὶς τῷ ν' καὶ τῷ ι', αἰτιατικῇ γῆρας θηλυκῆς. ἔστι γὰρ ἀμείνονα, καὶ ἀμείνοσα, καὶ κατὰ κράσιν ἀμείνω. ὡς ἐλάσσονα ἐλάσσω, ἐλάσσω. βελτίονα, βελτίοσα, καὶ βελτίω. τὸ δὲ ἀμείνω κατὰ τῷ ι' ἔστι δοτική. ὑπὸ τῆς, ἡ ἀμείνων, τῆς ἀμείνω.

Ἀμεινον, βέλτιον.

Ἀμεινάσις, ἡδύοσμον ὑπὸ Περιχαίων.

Ἀμεινίας, παρὰ τὸ ἀμείνων ἀμεινοντός, Ἀμεινομίας. καὶ Ἀμεινίας ὄνομα κύριον. ἡ παρὰ τὸ μῆκος μῆτίας. καὶ Ἀμεινίας κατὰ στερησιν, οἶον ἐκ ἀπόθυμος, καὶ ἀόργητος.

Ἀμῆ, τὸ γεωργικόν, ἡ οἰκοδομικὸν ἐργαλεῖον. παρὰ τὸ ἄμα γέγονον ἄμῃ. τὸ ἄμα καὶ ὑφ' ἐν ἑλκον, πολλὰ. διώκεται δὲ καὶ ὑπὸ τῷ αἰμῷ. ὃ ἔστι κόπτεν καὶ διερίζεω.

Ἀμῆτις, διερίζει. ὑπὸ τῷ αἰμῷ.

Ἀμῆτιρα, καὶ ἀμῆσάμῃ, τεμόντες, συναγαγόντες καὶ ἐπαντλησάμῃ, καὶ συναμῆσάμῃ, σωρδίσας, συνάξας, ἡ διερίσας. ὑπὸ τῷ αἰμῷ. τῷ παρὰ τὸ ἄμα καὶ τῷ εἶω τὸ πορόλομαι. καὶ ἀμᾶσαι, τὸ ἐφέλκεσθαι τῷ γλῶ. ἡ ἀλλότι λαμβανέιν παρὸς ἑαυτὸν.

Ἀμῆτος, ἐκ τῷ αἰμῷ τὸ διερίζω β'. συζυγίας τῷ περισσωμῶν, ὁ μέλλων ἀμῆσω. καὶ ὃς αὐτῷ ἀμῆτος. διαφέρει δὲ ἀμῆτος, καὶ ἀμῆτος. ἀμῆτος γὰρ ὁ κυριὸς τῷ θέρει. ἀμῆτος δὲ ὁ διερισμός. οἶον ἐκ αὐτὸς ὁ ἀμῶμῃος κερπός. τὸ α', μακρόν, τὸ α' παρὰ τῷ μ', καὶ β'. συσέλλεται. σημεῖται τὸ ἀμῆτος, καὶ αἰμῷ.

Ἀμῆτωρ, κακομήτωρ.

Ἀμῆτορας, κιδαιρέας. Κρήτες.

Ἀμῆρυτον, τὸ ἀτέλεστον. ὑπὸ μεταφοράς τῷ ὑπὸ τῷ εἰῶν μῆρυμάτων, μῆρυτον, καὶ ἀμῆρυτον.

Ἀμῆρον, νέον. οἶον, τὸ Ἀμῆρον ὑπετέρως ἔστιν οἶμα ὄρεος. ἀμῆροι, οἱ ὀμῆροι.

Ἀμῆς ποίος τις πλακῆς. Αἰσοφανής.

Ἀμῆτα προσαπέπεμψεν ἡμῖν τισιν. ὑπὸ τῷ ἐξαμᾶσαι αὐτὸν συνεδῆ ὑφ' ἡδονῆς, ὡς μέλιτι καταρδόμενον. ἡ παρὰ τὸ πολλῶν ἄμα εἰς αὐτὸν ἀναγομῶν καὶ ἐμβαλλομῶν εἰς τὴν κατασκόπῃ αὐτῷ.

Ἀμῆχανα, παρὸς ἀνέστις τῶν μηχανῶν δρεῖν. ὃς εἰ δεινὰ καὶ χαλεπὰ. δηλοῖ δὲ καὶ τὸν ἀτεχνον, καὶ τὸν ἀπορον μηχανῆς. ἡ μάλα δὲ κακότεχνος ἀμῆχανε σὸς δόλος.

λος Η'ρη. Ἰστέον ὅτι δύο σημαίνει ἡ λέξις, ἢ τὸν μὴ δυναμένον μηχανῶν εἶρεν, ἢ τὸν ὃν ἐκ ἐστὶ μηχανήσασθαι. ὅπερ καὶ ἐνταῦθα λέγεται. καὶ ἀμχανῆν ἀπορία. δηλοῖ καὶ ἄβελον, ἀποκόπον, ἐνδεῆ.

Α'μῖς, ἐροδόχον ἀγγεῖον. Α'ραιοφάνης. Εἴτ' ἦτοσαν ἀμίδα. παρὰ τὸ ομιχῶ τὸ ἔρω ὁμῖς, καὶ ἀμῖς. ὡς ὀκρίεις, ἀκρίεις. ἢ παρωνόμασαι ὑποκοριστικῶς, ἀμῖ, ἀμῖς. ὡς σκάφη, σκαφῖς. καὶ ἀμῖξαι, ἐρῆσαι. καὶ ἀμιον, σκύφος ἀργυρεῖ.

Α'μῶς ὁ κῆφος, καὶ ἀμιπποι οἱ συνῆχοντες ἀμα ἱπποῖς.

Α'μιθρῆσαι, Σιμωνίδης τὸν ἀειθρὸν ἀμιθρὸν εἶπε κατ' ἑσπερίαν. ἐκ δὲ τῶ ἀμιθρὸς, ἀμιθρῶ ἀμιθρῶσαι. ἀμιθρῆσαι καὶ τὸ ἀειθρῆσαι. ἢ ὅτι τὸ ἀειθρῆσαι καὶ μεταθεσιν τῷ σοιχείῳ. ὡς Πίτυλος Τύπυλος.

Α'μίσυλλον, παῦρον. σημαίνει δὲ τὸν μὴ κεκομμένον, ἀδύκοπον.

Α'μίσαλλον. οἶον, Α'μίσαλλοι τε γέροντες, κατ' ἐσπερίαν τῶ γ. ἀμίσγαλος, ὁ δυσάριστος. ὁ μὴ ἄλλω μισγόμενος. ἢ ἐπεροῖον καὶ ἐξήλλαζον.

Α'μῖροχίπωνας, ἀζώσας. ἢ μῖρα, καὶ θώρακι μὴ χρωμένους. ἀδετοχίπωνας. μῖραι γὰρ ζῶναι χαλκαὶ παρὰ τῷ αἰδοῖαν.

Α'μιχθαλόεσσαν. τὴν ἀπορόσμικτον εἶσαν τῇ γῇ θάλασσαν σημαίνει, ὅτι τὸ μὴ ἔχειν λιμνῶν. οἶον. Καὶ λῆμνον, ἀμιχθαλόεσσαν. παρὰ τὸ ἀμικτός ἀμικτός, ὡς βροτός, βροτός. καὶ ἔσπη τῶ κ. εἰς χ. ἀμιχθός. καὶ τὸ θηλυκόν, ἀμιχθόεσσα. ὡς αὐδήεις, αὐδήεσσα. καὶ πλεονασμῷ τῆς αἰ συλλαβῆς ἀμιχθαλόεσσα. ἢ διὰ τὸ τῷ οἰκουμένων ἀπορόσμιτον καὶ ἀνήμερον, ὡς φησιν Ὁμηρος. Οἴχεται εἰς Λῆμνον καὶ Σίντιας ἀγριοφάνης. ἔπος Ὠδρος. ἢ ἀπορόσιτος καὶ ἀμικτός, διὰ τὸ τὰς ἐνοικίας πειρατὰς εἶναι.

Α'μμι. ὡς τὸ, Νῶ ἄμμι παλιμπλαγχεύοντες οἶον. ἐκ ἐστὶ πληθυντικῆς, ἀλλὰ δοῖκε ἀειθρῶ. καὶ τινὲς μὲν ὅτι τὸ ἄμμι Αἰολικῶς πληθυντικῆς φασὶν ὀποβολῇ τῶ σ τὸ δοῖκεν γίνεσθαι, ὡς Αἰώντες αἰάντε. τινὲς δὲ ἄλλως λέγουσιν. ἄμμι ἐκ τῶ ἡμμι Αἰολικῶς, ἢ Δωρικῶς.

Α'μμι, Α'μμι δὲ μᾶτις εὐ εἰδὼς ἀγόρευε. ἀνώνυμια δοτικῆς τῷ πληθυντικῶν. ἔστι δὲ διαφορὰς γίνεται. οἱ Ἰῶνες συσέλλασι τὸ ἰ, καὶ προπερισσῶσιν, ἡμῖν. οἱ δὲ Αἰολεῖς συσέλλασι τὸ ἰ καὶ βαρύνουσι, καὶ πλεονάζουσιν ἕτερον σύμφωνον. καὶ συσέλλασι τὴν ἀρχὴν καὶ φιλέουσιν αὐτῇ. ὡς τὸ Α'μμι δὲ ἔργον αὐτῶς ἀκράντων. οἱ δὲ Δωρεῖς συσέλλασι τὸ ἰ καὶ ὀξύουσιν, ἡμῖν.

Α'μμιχα, ὁμῶς, ὁπρῆματικῶς παρὰ τὸ μίγνυμι, καὶ ἅμα τὸ ὁμῶς.

Α'μμά, ἢ ἑσφός καὶ ἢ μήτηρ καὶ ὑποκόρισμα, καὶ ἢ Ρέα λέγεται καὶ ἀμμάς, καὶ ἀμμία.

Α'μμορον, δύσμορον, κακόμορον. μέρος γὰρ ὁ θαλάσσης. καὶ ἀμμορίων τὴν κακὴν μοῖραν. καὶ ἀμμόριον, ἄτιμον ἢ ἀθάνατον.

Α'μνός, ὁ ἀπαλός καὶ ὑπερός. ἀμνὶς καὶ ἀμνός τὰ πρόβατα τὰ μικρά. παρὰ τὸ μῆρος καὶ τῆς σερπτικῆς α. ἀμνός, καὶ συγκοπῇ ἀμνός. οἶονεὶ ὁ ἀδύαμος. καὶ παρωνόμασαι ὑποκοριστικῶς ἀμνὶς. ἢ παρὰ τὸ μνῆς. (ὅπερ σημαίνει τὴν ἐκ θηρῆς μαλθακὴν αὐτῆς τρίχα. ὅτι ἔμνῃδω) γίνεται ἀμνός. οἶονεὶ ὁ ἐσπεριμνός τῷ ἐν πύλῳ τριχῶν. Μεθόδιος. Ζῆται εἰς τὸ ἀμναμοῖ.

Α'μνειός, εἴρηται εἰς τὸ ἀρνείος. ἔστι καὶ ποταμὸς παρὰ τὸ Θείσις κυρον. εἴρηται, ὅτι δὲ τὴν ἑαχύντητα μνείαν ἐκ ἔχει. μνειός, καὶ ἀμνειός.

Α'μνιον, Ὁμηρος Ὀδυσσεύς γ. Περσέας δ' ἀμνιον εἶχε. τὸ αἰμοδόχον ἀγγεῖον. παρὰ τὸ αἷμα αἰμνιον, τὸ τῷ αἵματος δεικτικόν. ὀποβολῇ τῶ ἰ ὦτα.

Α'μναμοῖ. οἶον, ὀπόγονοι. κυρίως δὲ παρὰ τὴν τῷ κυρνωταῖαν διάλεκτον, οἱ τῷ ἀμνῶν ἀμνοῖ, ἀμναμοῖ λέγονται. τῆς τῷ ἀρνῶν ἀρνης, παρὰ τὸ κερατοφυῆσαι ὀπό τῷ ἀμνός ἀμναμος, ἀμνάς. παρὰ τὸ μῶ τὸ ζῆτω, καὶ παραγωγῇ.

Α'μός. ὡς περ ἀπὸ τῶ σφέτερος γίνεται Δωρικῇ δὲ λέκτω σφός, καὶ ἀπὸ τῶ ὑμέτερος ὕμός, ἔπω καὶ ἀπὸ τῶ ἀμέτερος ἀμός Δωρικῶς. ἢ θέμα ὅτι τῆς Δωρικῆς δὲ λέκτε.

Α'μολγῶ, Ὁμηρος Νυκτὸς ἀμολγῶ. τῆς ἐσπέρας, ἢ τῆς μεσονυκτικῆς κατὰ τὸ ἐκ ἀμέλγασιν. ἐσπέρας γὰρ καὶ ἡμέρας εἰώθασιν τὰ τοιοῦτα ποιεῖν. ἢ ἐν καιρῷ ἐν ᾧ συμβέβηκεν ἀμέλγεσθαι τὰ πρόβατα, ἢ παρὰ τὸ μολῶ καὶ πλεονασμῷ τῶ γ μολγῶ, καὶ καὶ τῶ σερπτικῆς α, ἀμολγῶ. ἐν ἢ ἐδέας μολίσκει. ἔτως Ὠρίων.

Α'μοτον. Α'μοτον μιμαῶτε μάχεσθαι. παρὰ τὸ μῆρα γίνεται μοτός καὶ ἀμοτος, καὶ ἀμοτον, αὐτομόνητον. ἵνα ἢ τὸ α ὀπατικόν. ἢ μοτὰ λέγει τὰ ῥάκη τὰ πληρωτικά τῷ πληγῶν. καὶ ἀμοτον καὶ ἀπόφασιν, τὸ μὴ πεπληρωμένον. Ἀπὸ μεταφορᾶς τῷ μὴ πεπληρωμένον ἑαυμάτων τῆς τῆς, μοτῶ. ἔπω μὲν Ὠρίων. ἐγὼ δὲ εὐρον ἐν ὑπομνήμασιν Ἰλιάδος, ὅτι ἀμοτον λέγεται τὸ ἀπλήρωτον. εἶδα καὶ μοτὰ. ἴσως ὅτι τῶ μετῶ, ἀμετῶν καὶ ἀμοτον. ἢ ἄφωτον ἀρρήκτον ἰχυρὸν ἀπλησον.

Α'μοχθος, παρὰ τὸ μόχθος ἀμοχθος. σημαίνει δὲ τὸν ἀνακοπαζόντα. τὸ παρὰ τὸ μόγος. πλεονασμῷ τῶ θ. καὶ ἔσπη τῶ γ, εἰς χ. τὸ παρὰ τὸ μὴ εἶναι γάννυθαι τὴν ψυχῇ.

Α'μόργινος χιτωνίσκος, παρὰ τὴν ἀμόργιν, ὅτι εἶδος χρώματος, ὁμοῖον Βύσσω. κατὰ καὶ Θηραῖον, τὸν ὀπό Θύρας τῆς νήσου. σημαίνει δὲ καὶ τὴν πολυτελεῖ ἐδῆτα. ἔπω Μεθόδιος. Ζῆται εἰς τὸ Α'πομήρξατο. καὶ εἰς τὸ Α'μολγῶσατο.

Α'μορβής, καὶ ἀμορβές. σημαίνει τὸ μεσονύκτιον. παρὰ τὴν ὀρφνὴν ἀμορβήν. καὶ ἐκείνη τῶ ν, καὶ ἔσπη τῶ φ εἰς β. ὡς ἐν τῷ κῦφος, κῦβος, φερωνίκης, Βερωνίκης. σημαίνει καὶ τὸν ἀκόλυστον. ὁ ἅμα τινὶ ὁρμῶν. ἔσπη τῶ μ εἰς β. ἀμορβός. καὶ ἀμορβής. Μεθόδιος.

Α'μορμύω, ἀμορμύεσκον, συλλαβοποιεῖ. οἶον, Σὺν ἡμῖν δ' ἐπέλαργος ἀμορμύεσκον ἀλοίτης. παρὰ τὸ

τὸ ἀμορμύειν. τὸ παρὰ τὸ ἄμα ὀρμαῖν καὶ πορμύε-
θαι. ἀμορμύοντο. σημαίνει τὸ διεκόμενον. Νί-
κανδρος. Νῶθοι ᾧ κἀμνοντες ἀμοιμύων τὸ λε-
πάρχων τῷ ὄνῳ ἐπεὶ ᾧ καὶ τὴν κοιλίαν λελκός.
Ἀμοιβοί· ἱλιάδος ν, Οἶρ' εἰς Ἀσκανίης εἰσβάλα-
κος ἦλθον ἀμοιβοί. σημαίνει τὸ ἀλλεπάλληλοι.
ἦται εἰς ἀμοιβῆς, ἢ καὶ ἐναλλάξως παραγεγονό-
τες συμμαχήσαι τοῖς Τρωσίν. ἀντὶ τῷ πρότερον
συνεργάντων αὐτῷ πολίτῳ. Διὰ γὰρ τὸ ὅτι δέκα
ἔτη τὸν πόλεμον αὐτεύσαι, οἱ παρῶτοι κεκμηκότες καὶ
τῷ μάχῳ, ἰσαρίθμων αὐτῷ ἄλλων ὑποσελλο-
μῶν ἀπεπέμποντο ὡς εἰκὸς εἰς ἀμοιβῆς ἀμύνον-
τες. ἢ οἱ ἀμοιβῶν ὑποδιδόντες τῷ Πριάμῳ, διὰ
τὸ καὶ αὐτὸν συμμαχήσαι Φρυγί. λέγονται καὶ ἀ-
κόλθοι, οἱ διάδοχοι.

Ἀμοιβηδόν, καὶ ἀμοιβηδῖς. ἱλιάδος σ' Ἀμοιβηδῖς
δ' ἐδίκαζον. ἐν μέρει δὲ ἀνέκοντες ἐδίκαζον ἀνὰ
μέρος. Ἀπολλώνιος ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς. Καὶ
τοὶ μὲν ἀμοιβηδῶν ἐλάσσκον. σημαίνει δὲ τὸ ἐ-
νηλλαγμῶς. ἄλλος ὁμῶς ἐπαμοιβὸς αὐτῶν. τὸ
ἀλλεπαλλήλως.

Ἀμπεχόνη. Ἰσέον ὅτι ἡ ἀμφὶ παρόθεσις λέγεται καὶ
ἀμπὶ παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν. οἷον, ἀμπεχόνη, ἀμ-
πίχασα. λέγεται δὲ ἀντὶ τῆς περιβολῆς ἱματί-
ῃς. ἦγεν παλῖον. ἡ γὰρ αὐτῇ ἱμάτια καὶ θερίζω-
μα, καὶ ἀμπεχόνια β', καὶ χιτῶν. ἐσιν ἐν τῷ ἱ-
ματίον λεπτόν, θερίβλημα.

Ἀμπόνον. Οἱ μὲν αὐτῇ ἐβη θεός, ἀμπόνον ἀνδρῶν.
σημαίνει ὅτι τὸν πόλεμον.

Ἀμπεύραντες, ἔμπεύραντες.

Ἀμπνυῖθι, ἀνέπνυσεν. ἀπὸ τῆς ἀναπνύω ἀναπνύ-
σω ἀναπέπνυκα ἀναπέπνυμαι ἀνέπνυθι, καὶ συγ-
κοπῇ καὶ πλεονασμῷ τῆς ν, ἀμπνυῖθι, ἀνέζω-
πυρήθι, ἠγέρθι.

Ἀμορράιοι. ὁ Ἀμορράιος τῶ Ἀμορράϊ ὄνομα ἔθνος.
ὅτι δὲ τῶ τόπῳ, οἷον, τὸ Ἀμώριον, ἔχῃ τῶ με-
γάλῳ καὶ εὐρῷ.

Ἀμπαυμα, ἀναπαυμα, καὶ καὶ συγκοπῶν ἀμ-
παυμα. Ἀμπαύονται, ἀναβάλλονται. καὶ τὰ
ὅμοια.

Ἀμπιρος, πῖρος, νοσερός.

Ἀμολγός, σημαίνει μέλαν, ἄωριον, σκότος. ἢ
φλογμός, καὶ σκεῦος ἐν ᾧ ἀμέλγῃσι τὸ γάλα
οἱ ποιμῆρες· καὶ ξύλινον οἰνοφόρον. ἀμολγὰς δὲ
τὰς ἐξαμέλγοντας, καὶ ἀρπάζοντας. μάζα, ἀ-
μολγός, ζῆται εἰς τὸ μάζα.

Ἀμοργίς δὲ, καλὰ μὴ τίς, εἰς ἧς ἐνδύματα ἀμόρ-
γινα. οἱ δὲ, λινὰ ὑφάσματα. οἱ δὲ, ὑπὸ Ἀ-
μόργῃ τῆς νήσου. οἱ δὲ, ἀμοργίαις, τὰς ἐρυ-
δρὰς τὸ χῶμα.

Ἀμπυκάειν τὸ τὰς ἐμπαροῦσιν ὑπὸ προσώπῳ ἑί-
χας ἀπαράζειν. εἴρηται ἔγω καὶ ὁ ἑοχός. καὶ δε-
σμοὶ δὲ ἀμπακῆς.

Ἀμπυξ, ἢ γυναικεία ἀναδέσμη, ὅ ἐστι σφόριον. καὶ
ὅτι χαλινὰ δὲ εἴρηται. οἷον, χρυσάμπυκας ἵππους.
ἄμπα τὸ ἀμφέχειν. ἀμπυξ, καὶ ἀμπυξ. ἢ ἄμπα τὸ

ἀναπυκάειν καὶ ἀνέχειν τὰς ἑίχας. ἐκ μεταφορᾶς
καὶ ὁ ἑοχός, ἔχῃ τὸ κυκλοτερές εἶναι.

Ἀμπλάκημα τὸ ἀμάρτημα. ἄμπα τὸ ἀναπλέκεσθαι
τῷ ἀνθρώπῳ. ὑπὸ μεταφορᾶς τῆς χοινίης. σείρα
ᾧ τὸ χοινίον λέγεται. ἐκ τῆς πλέκω, πλακῶ,
ἀναπλακῆμα, καὶ ἀμπλάκημα.

Ἀμπαρῶν. ὁ μὲν Καλλίμαχος κυρίως ὅτι τῆς ἑλκεῖν
ἔλαβε τῷ λέξιν. οἷον, Ἀνδρες δ' ἠλαιοὶ κακλειό-
θον ἀμπαρῶντες. ἀμπαρὸν ᾧ κυρίως καλεῖται τὸ
χοινίον τὸ ἑλκον τὰς βόας, οἷον ἀμπερόν τι ὄν,
τὸ ἔμπερὲς τῷ ζυγῶν δεδεμμένον. ἢ τὸ ξύλον τὸ
τοῖς αὐχέσι τῷ ὑποζυγίῳ ὀπιτιδέμενον. ὁ δὲ
Λυκόφρων, ὅτι τῆς κακοπαθεῖν ἔλαβε τῷ λέξιν.
οἷον, Ἀχλαινὸν ἀμπαρῶσιν ἠλίτοι βίον.

Ἀμπελος, ἄμπα τὸ ἀνάπληρός τις ἔσα, ἢ μὴ ἔχουσα
ἐν αὐτῇ τὸν πηλόν, ἦγεν τὸν οἶνον. ἢ ἄμπα τὸ
παῖδεν καὶ σείειν ἡμᾶς πίνοντας.

Ἀμπελοῖσα. τὸ Ἀρτεμιόν, ἀμπελοῖς, εἶδεν τῷ
ἄμπα γῶν μεταστατικῶς, ἐκ τῆς αὐπελος. τὸ
ἀνὰ πηλὸς τις ἔσα ἄμπα τὸ αὐὰ πελάζειν. ἢ ἄμπα
τὸ ἐν αὐτῇ ἔχειν τὸν πηλόν.

Ἀμπεπαλῶν. Ἡ ῥά, καὶ ἀμπεπαλῶν παροῖσι δολι-
χόσκιον ἔγχος. ἀντὶ τῆς ἀνασείσας, ἀνατείνας.
διπλασιασμός μετοχῆς β' ἀρείσας. τὸ ῥῆμα ἀνα-
πάλλω. οἱ δὲ Ἰῶνις ἐν τοῖς ῥήμασι καὶ ταῖς με-
τοχαῖς εἰώθασιν ἀναδιπλασιάζειν. λάχασι, λε-
λάχασι. λάθῃ, λελάθῃ.

Ἀμπωτις, αἱ περὶ τὸν Ωκεανὸν ὑποφυγαὶ καὶ ἔμ-
σάσεις, καὶ περὶ τῷ Λιβύῳ. ἄμπα τὸ ἀναπίνε-
σθαι. κυρίως δὲ ἀμπωτις ἢ ἀναπέμπουσα, ἢ ξη-
ρασία, ἢ ῥιχία. Διονύσιος ὁ περιηγητής. οἷον.
Ἄλλοτε μὲν πλημμυρεῖς ἐγείρεται. ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἀμπωτις ξηρῇσι ὅτι ἑοχάει φαρμάδοισι. κυρίως
δὲ λέγεται ἢ ἀναχώρησις τῆς θαλάσσης, ἦγεν ἢ
ἀναπνομήν θαλάσσαν. ἐκ τῆς πῶμι, πῶσω, πῶ-
σις καὶ ἀνάπωσις καὶ ἀμπωσις καὶ συγκοπῶν. καὶ
ἑοπῇ, ἀμπωτις. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ὅτι τῆς ἡ-
μετέρας σώματος, ἢ ἐκ τῆς ἐπιφανείας εἰς τὸ βάθος
ὑποχώρησις ὕλης. ἔπος Ἡρώδανος ἐν τῷ περὶ
ἐξηγήσεως τῶν λέξεων Ἰπποκράτης. ἢ εἰς βάθος
μετάστασις τῶν ὕδατων.

Ἀμύριτον, τὸ ἀτελεσθόν, καὶ τέλος μὴ ἔχον. εἴρηται
εἰς τὸ Ἀμύριτον.

Ἀμυροί, τοιοῦτοι κάθυνοι καὶ ἔμπερῶντες. ὑπὸ τῆς μύ-
ρειν, καὶ ῥῆν.

Ἀμυδῖς, σημαίνει τὸ ἄμα. ἄμπα τὸ ἄμα ἄμυδῖς,
ἑοπῇ τῆς αἰς ὕ. ὡς σάρκες σύρκες, τῆς πινύ-
ματος μεταβληθέντος. ὠρος.

Ἀμυδρός, ἄμπα τὸ μύδρος, ὃ σημαίνει τὸν πεπυ-
ρακτωμένον σίδηρον ἀμυδρός ὁ ἀλαμπής. καὶ σκα-
τεινός. τὸ ἄμπα τὸ μύω τὸ καμμύω.

Ἀμυδαλὴ, ἄμπα τὸ ἐν τῇ καλύφῃ τὸ μῦ τὸ ἔξω
χλωρόν, πολλὰς ἀμυδὰς ἔχειν. ὠρος.

Ἀμυσις, ἢ ἀπνύσι πόσις. ἄμπα τὸ μὴ μύειν, ὃ ἐστὶ
χαλδὸν πιεῖν ὅτι πολὺ μὴ μύοντα, καὶ σιμάγοντα
τὰ χεῖλη· ἢ ἄμπα τὸ ἄμα πιεῖν, χωρὶς τῆς ἔμ-
πνευ-

πνεύσαι. ὡς τε ἀπνδσί. ἔσι δὲ καὶ φιάλης εἶδος
μεγάλης, ᾧ ἐν πότοις ἐχρῶντο.

Ἀμυχρός, ὁ καθαρός, ὁ μὴ μύσει χανθεὶς, ὁ ἀ-
μίωντος. καὶ ἀμυχρά. ἢ ᾧ τὸ μύσος μυσσυχρός
ὁ μυσσυχρός. μυχρός, καὶ ἀμυχρός.

Ἀμύμων, ᾧ τὸ μύω τὸ ὑποκαμμύω, ὁ μέλλων
μύσω. ἐξ ἐρηματικὸν ὀνομαμύμων, καὶ ἀμύμων
ὁ μὴ κεκαμμυμένος. ἢ ᾧ τὸ μῶμος, γίνεται
ἀμώμος, ἀμώμων. καὶ ἔοπη τὴν αἰς ὃ ἀμύμων.
ὡς χελώνη χελώνη. ὁ ἀμώματος καὶ ἀφλογος.

Ἀμυμόνη, ἡ θυγάτηρ Δαναῶ. ἀπὸ τῆς ἀμύμονος
θρηϊκῆς. πολλὰ γὰρ τῆς θηλυκῶν ὀνομάτων εἰς ἡ
λήγονται, γίνεται ἀπὸ τῆς εἰς ὅς θρηϊκῶν τῆς ἀρ-
σενικῶν. οἶον, πέραςτος, περάτη. κάλυκος, κα-
λύκη. ἀρπαγος, ἀρπάγη, βαρύνεται ἐπὶ τῇ ἐρ-
γαλείᾳ. σῶφρονος, σῶφρονι. χίονος χιόνι, ὀνο-
μα ἡρώιδος. ἔπω καὶ ἀμύμονος, Ἀμυμόνη. καὶ καὶ
ἐκτασιν Ἀμυμόνη.

Ἀμυκάλαι, τῆς ποτικῶν βελῶν αἱ ἀκίδες.

Ἀμυλος, βρῶμα, τὸ μὴ πεπτωκὸς ὑπὸ μύλων. ἀρ-
σενικῶς, καὶ φιλεῖται.

Ἀμυσι, ἀπνδσί πίνειν. οἱ δὲ, ἀθρόως.

Ἀμυλον, σερρόν, ἀκλασον.

Ἀμφίβολοι, οἱ ἐκατέρωθεν περιβαλλόμενοι, ἢ
βάλλοντες.

Ἀμφιγνοεῖν, τὸ μὴ ἀκριβῶς γινώσκειν, καὶ ἀμφι-
γνωμονεῖν. Δωρόθεος.

Ἀμφίγονον, ἴδον τὴν ἐκ προτέρας γνωμικός.

Ἀμφίδεια. ψέλλια, δεσμός. οἷσι ἀμφιδέτες αἰλύ-
σεις. ᾧ δὲ ποιηταῖς ἀμφίδειον, τὸ σόμιον τῆς
μήτρας καὶ μεταφορά.

Ἀμφίδελος, ὁ ἐξ ἀμφοτέρων γονέων δελος.

Ἀμφίεπον, περιεποίειν, περιεκύκλιν. ἢ ᾧ ἐρ-
γον ἐπόνειν.

Ἀμφίστονοι, οἱ ἐπερομήτορες.

Ἀμύξ, ἐπὶ ῥήμα. σημαίνει τὸ ἀμυκτικῶς. ᾧ τὸ
τὸν μέλλοντα γινόμενον ἐπὶ ῥήμα ὑποβολὴ τῆς αἰ-
ὡς ἀπὸ τῆς δῆξω, δαξω δάξ, καὶ αὐτόδαξ. κλάξω,
κλάξω κλάξ, καὶ ὀκλάξ. ἔπος ἀμύξω, ἀμύξω
ἄμυξ, καὶ ἀμύξ. Μεθοδιος. καὶ ἀμυχιδόν, ἀκροῖς
δακτύλοις. οἱ δὲ, μικρόν, ἢ ἐπὶ τῇ ταχέως.

Ἀμυχή, τὸ ἔλκος τὸ ἐπὶ τῇ σώματι. ᾧ τὸ ἀ-
μύσαι. ἢ ᾧ τὸ μυχόν μυχὴ, καὶ ἀμυχή, ἢ
μὴ εἰς βάθος πληγὴ. Μεθοδιος.

Ἀμύσσω. ᾧ τὸ αἶμα, αἰμάσσω, ἔοπη τῇ αἰς
ὃ ἀμύσσω. ὡς μάθω μάθος καὶ μύθος. σημαίνει
δὲ τὸ αἵματι, καὶ ξέω τοῖς ὄνυσιν. Σύνδ' ἐνδοδι-
θυμόν ἀμύσεις, κήσεις, λυπήσεις. τὸ θέμα ἀ-
μύσσω. ὁ μέλλων, ἀμύξω. ᾧ τὸ μὴ ἐπὶ ῥή-
μα γίνεται μύξω. καὶ ἀμύξω τὸ λίαν οἰμῶζειν. τὸ
δὲ ζ'. ἔρεπεται εἰς δύο αἰολικῶς. ἢ ἀπὸ τῆς
μύξιν καὶ ἐκθλίβειν τὴν ψυχὴν.

Ἀμυώτωρ, ὁ βοηθός. ἀπὸ τῆς ἀμύω, ὁ ἐπὶ κερως.

Ἀμύω, τὰ εἰς τὴν ᾧ ἀλλοτρίωσιν τὴν ὕ, βαρύνεται
θέλει. καὶ ἐπιτεταμένον ἔχει τὸ ὕ. εἰδέτι περιεσά-
ται, ποικιλήχων ἔχει ὄνομα. ἔ τὸ τέλος εἰς αἰ

ἔαπεν ῥήμα ποιῇ. ὀδῶν, ὀδῶν. Ἀμύωαι,
ὑποσφάλλει, ὑποσφάλλει, καὶ ἀλεξῆσαι, καὶ βοή-
θῆσαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ τιμαρῆσαι. ὡς τε εἶα
σημαίνει. ἀμύωαι ἐν κυρίως, τὸ ἀποφασίζων
βοηθῆσαι. ἀπὸ τῆς ἀμύωαι ἢ ἐκδίκησις. τὸ ᾧ
τὸ μύω ἢ ἀποφασίς. καὶ τῆς ἐπιτατικῆς αἰ, ἀμύωαι.
ἢ μύωας σημαίνει τὴς μελλουσας. εἴτα ἀμύωαι τὸ
ἀμύωαι βοηθεῖν. ἢ ᾧ τὸ ἀμύωαι τὸ πορδύομαι,
γίνεται ἀμύωαι. ὡς δύω δύω. καὶ δύω δύω. καὶ
ἐνδεία τῇ εἰ, ἀμύωαι τὸ μὴ δρόμος βοηθεῖ. ἢ ᾧ
τὸ ἀμύωαι, ἀμύωαι. καὶ ἀποδέσει τῇ ν, καὶ ὑποβο-
λῇ τῇ εἰ ἀμύωαι, τὸ ὑπὲρ χάριτος βοηθεῖν.

Ἀμφαγαπῶντες, ἡγαν, περιεσάλλοντες, περιεσά-
γαπῶντες.

Ἀμφαδόν. Ἀλλ' ἀμφαδόν αἶκε τύχωμαι. φανερῶς,
ἀναφανδόν. φαίνω φανδόν, καὶ ἀμφαδόν. ἀμφαδόν,
ἀμφαδίη. ἢ καὶ ἀμφαδίω. φανερῶς.

Ἀμφαῖς, οἶκος ἀφίσκεπτος.

Ἀμφασίαν, τὴν ἀφασίαν, καὶ ἐκπληξιν. ἐκ ἀφασίαν,
οἶον, ἀφασίαν, ἀπορίαν.

Ἀμφ' αὖτον. Κόρυθες δ' ἀμφ' αὖτον αὖτε. δύο μέρη
λόγος εἰσὶν. ἀμφὶ καὶ αὖτον. αἱ περιεκεφαλῆαι αὖ-
τῇ ξυρὸν ἡχον ἀπέτελαν.

Ἀμφεπονεῖτο. οἶον, ἐν μεγάρῳ ἑκάτης πανήμερος
ἀμφεπονεῖτο. διὰ τῆς βίβου.

Ἀμφέχιο, περιεβάλετο.

Ἀμφεποιῶτο. ᾧ τῇ τέκνων αὐτῆς λυπεμένη ἐπέ-
τατο. ἀπὸ τῆς ποτῶμαι ποτῶμαι, ὁ ᾧ ἀφασίαν,
ἐποτῶμαι. τὸ γ', ἐποτῶτο. καὶ ἀμφεποιῶτο.

Ἀμφηκίς, ἀμφοτέρωθεν ἡκονημένος. ἀπὸ τῆς ἡκω,
τὸ ἐξ ἀμφοτέρων μερῶν ὄξύ.

Ἀμφιαχῆα, ἡ ἀμφοτέρωθεν βοή. ἐκ τῆς ἰάχω καὶ
ἰαχή. καὶ ἀμφιαχῶ, ὁ μέλλων ἀμφιαχῶ, ἀμφια-
χῶ, ἀμφιαχῶς ἢ μετοχή, τὸ θηλυκὸν ἀμφιαχῆα,
περιεσάσσα, ἢ εἰζῆσσα.

Ἀμφιβέβηκας, ὁ χρυσῶς ἀμφιβέβηκας. περι-
βέβηκας, ὑακμαχῆς. ἀπὸ μεταφορᾶς τῇ περὶ α-
πόδων.

Ἀμφίβασιν. Δεῖτε δ' ὅγ' ἀμφίβασιν κρατερῶν Τρώων.
τὴν ἰχυρὰν ὑακμαχῆσιν. κυρίως ἀμφίβασις ἢ
ᾧ τῇ νεκρῇ μάχῃ. περιεσάσσας γὰρ τὸν νεκρὸν ἀ-
γαστίζονται ὑακ τῇ σώματος.

Ἀμφιβρόπι, ἡ ἐκατέρωθεν τὸν βροτὸν σκέπτεισα ἀ-
σπίς καὶ κρύπτεισα, πάντοθεν ἴση. ἢ ᾧ τῇ βρο-
τὸν εἰργασμένη.

Ἀμφίβλητρον. σημαίνει δὲ δίκτυον. ᾧ τῇ βάλλω
βλῶ βλήσω βλήθην, καὶ καὶ τῇ ἀμφὶ ἀποδέ-
σειας, καὶ πλεονασμῷ τῇ σ, ἀμφίβλητρον.

Ἀμφιγῶσαι, ἀκρωτεράσαι.

Ἀμφηρεφέα, Ἀμφηρεφέα τε φαρῆξιν. θηλυκὸν, αἰ-
τιατικῆς πτώσεως. ἀπὸ τῆς ἐρέφα καὶ τῆς ἀμφὶ
ἀποδέσειας. τὴν ἀμφοτέρωθεν ἐσκεπασμένην.
τὴν τῇ βελῶν θήλῳ. ἢ πάντῃ ἰχυρῶν.

Ἀμφηρεσον, ἀμφίβολον. ἢ αἴσον. εἰζῶ, ἡεσι-
μαι ἡεσαι. ἐξ αὐτῆς ἡεσος καὶ ἀμφηρεσος. ἀμ-
φίλογον, ἢ ἐπίστον.

Ἀμ-

Ἀμφαρίτερος, ἢ αἰσιος, ἢ δεξιός, ἀμφοτέρωθεν αἰσέρος.

Ἀμφερκῆ, πάντοθεν περιεργόμηνον.

Ἀμφημερινός, ὁ καθημερινός. καὶ ἀμφήμερον ὁμοίως.

Ἀμφήρης, αὐλός ὁ ἐκατέραις χερσὶ κατεχόμενος καὶ σύμφωνος. καὶ σόμα ἀμφήρης, ἀμφοτέραις γνώσεσι ὁμοίως ἐδίον.

Ἀμφίβια ζῶα, τὰ ὅτι τῆς χέρσεως καὶ ὕδατος ὁμοίως διατελῶντα.

Ἀμφίδυμοι λιμνῆς, δύο εἰσόδους ἔχοντες. ἢ σκιππεῖνες, ἢ ἀμφισομφες. ὁ ἀφ' ἐκατέρου μέρους εἰσπλοῖαν ἔχων. καὶ ἀμφιδύς τὸ ἐνδύς. πάντοθεν κατὰδύσιν ἔχοντες καὶ σκέπην καὶ καταγωγὴν οἶον, ἀμφίδυμοι, ἅπο τῆς δυνάμεως τὸ σκεπόμενον. οἱ ἀμφοτέρωθεν εἰσόδους, τετέστιν εἰσδύσεις καὶ καταγωγὴν ἔχοντες. Ὀδυσσεύς δ' λέγεται δὲ καὶ ὁ λιμὴν τῆς Κυζίκου ἀμφίδυμος, διότι εἰσόδους ἐκατέρωθεν μέρους ἔχων. Ἐν δὲ οἱ ἀπταὶ ἀμφίδυμοι. ἢ διδύμες.

Ἀμφίγυα, Ὁμηρος ὅτι τῶν δολιχῶν λέγει. οἶον, Ἐγγεσιν ἀμφιγύοισι. οἶονεῖται ἐκατέρωθεν γυῶσαι δυνάμει, ὅστις χωλῶσαι καὶ πληῆσαι δὲ τῆς ἐπιδορατίδος, καὶ τῆς σαυρωπῆρος. οἷοι τοῖς δὲ χερσὶ. οἱ δὲ μακροὶς καὶ ὀξέσιν.

Ἀμφιδρυφοί, ἔστι δρύπτιον τὸ ξέω, τὸ ἀμφοτέρωθεν ὀξεσμήλον, καὶ ἐσπαργμήλον. καὶ ἀμφιδρυφῆ, πὺν κατεσπαργμήλον.

Ἀμφιδέδνη. ἅπο τῆς δέω μῖσος ἀδρακεμήνης. περιελεῖται, περιερίζει. ἦγαν ἀμφοτέρωθεν περιεκύκλωσε. Πόλεμός τε ἄστυ τὸ δ' ἀμφιδέδνη.

Ἀμφιελίσσαι. αἰνῆες αἱ ἀμφοτέρωθεν ταῖς κώπαις ἐλαυνόμεναι. ἢ ἐκάτερα τὰ πλοῦρα σφειρόμεναι. ἔκ τῆς ἐλίσσω.

Ἀμφικύβητος, παρὰ τὸ ἔω τὸ ἐνδύομαι, πλεονασμῶ τῆς ν, ὥς, καὶ καὶ ἀδραγωγὴν εἶναι καὶ εἰνύω. καὶ ἐπειδὴ ἔσος ἔχουσιν οἱ Διόλεις τὸ ἔπειν πρὸς τὸ ὅτι φερόμενον σύμφωνον, οἶον, εἶρω ἔρρω. φθέρω φθέρω, τὸν αὐτὸν ἔσπον τὸ ἔεις τὸ ν. καὶ γίνεταί ἐννύω, καὶ μὲν τῆς ἀμφὶ προθέσεως ἀμφικύνύω. καὶ ὅτι αὐτὴ παράγωγος ἀμφικύνυμι. καὶ ἀμφικύνυτο, τὸ ἐνεδέδυτο.

Ἀμφικύβητος, ἐνεδεδυμένος. ὡς τὸ, ὧμοι αἰναιδεῖν ὀπαιμῆς. γέγονε παρὰ τὸ ἔω τὸ ἐνδύομαι, ὁ ἀδρακεμήνης εἶκα. ὁ παθητικὸς εἶμαι. ἢ μετοχὴ εἶμυς. Εἶμυς ὁμοῖον νεφέλλω. καὶ ἐν συυθέσει ἀμφικύβητος. Γεώργιος ὁ Χοιροβοσκός.

Ἀμφικύβητος, μήποτε κἀνταῦθα περιττὴ ἐστὶν ἡ πρόθεσις. τί γὰρ δὲ φέρει τὸ ἐννύμαι τῆς ἀμφικύνυμι; Καὶ αὐτὴ δὲ φάρος μέγα ἐννύτο νύμφη. τί γὰρ πλέον τῆς ἀμφικύνυμι χιτῶνα; ἔγω Ζηνόβιος.

Ἀμφικύβητος, δύειν κατ' ἐκαστον ἔτος, ἢ δι' ὅλης τῆς ἐπεί, ἢ κατ' ἔτος. καὶ ἀμφικύβητος, τὰς κατ' ἔτος γινομένης, ἢ περιερχομένης.

Ἀμφικύβητος, κλίτης εἶδος, παρὰ τὸ ἐκατέρωθεν ἀνάκλισιν ἔχειν καὶ προτεκράλαιον.

Ἀμφικύβητος, ἢ ὀρεινὴ κελυθὴ. ὡς ἡμεῖς εὐστραφὲς καλῶμεν. καὶ ἔγω μὲν οἱ βαγικοί. οἱ δὲ κωμικοί, τὸ αἰδοῖον ἀμφικύβητος, ἅπο τῆς περιεκύβηται. οἱ δὲ τὴν πρῶτὴν ἐκφυσὶν τῶν πυρῶν, ὡς ἡλῆιον προσαγορεύουσιν ὠραίον, δὲ τὸ τὰς πρῶτῆς κακύντων τῶν ἀχύρων ἐπιπιδείας εἶναι εἰς ἑοφλῶ. Μεθόδιος. εἴρηται μεταφορικῶς καὶ ἡ μάχη.

Ἀμφικύβητος, ποτίειον παρὰ τὸ κύβητος κύβητος καὶ κύβητος, ἢ παρὰ τὸ χέω κύβητος, ὅπως ὁ πηλός, ἦγαν ὁ οἶνος χεῖται. καὶ μὲν τῆς ἀμφὶ, ἀμφικύβητος, πλεονασμῶ ἑτέρου λ. τὸ ἐκ περιεκύβητος κύβητος. ὅθεν καὶ τὰ πρὸς ἡμᾶς κάτω νόθοντα νέφη, κύβητα λέγονται. Ἀριστοφάνης φησὶ σημαίνειν τῆς λέξεως τὴν δὲ τῶν ὥπων ἐκατέρωθεν περιεφέρειν. ἐφ' ὧν καὶ ῥητὴς Διοδοτὶδης λέγει. Ἡ τοι ὁ καλὸν ἀλίσσον ἀναίρησεν εἰς μέλλε χυσιον ἀμφωτον. ἢ οἶον, ἀμφικύβητος.

Ἀμφικύβητος, οἱ περιεκύβητες. τὸ γὰρ κτίσαι ὅτι τὰ οἰκίσαι ἔλαβον οἱ παλαιοί. ὡς φησὶν Ὁμηρος. Εὐκτιμήμων πολίεθρον. καὶ Εὐκτιμήμων κατ' ἀλῶν. ἔστιν ἐν οἰκίσω οἰκίσω, οἰκῶν καὶ οἰκτιῶν καὶ πλεονασμῶν τῶν. καὶ μὲν τῆς ἀμφὶ προθέσεως ἀμφικύβητος. καὶ ἑοφῆ τῆς εἰς τὴν ἀμφικύβητος. ὡς ἑοφάλεια ἑοφάλεια. ἔπος ὧρος.

Ἀμφικύβητος, χιτῶν δύο χεῖρας ἔχων, ὅς ὡς τῶν ἐλῶν. ὁ δὲ τῶν οἰκτιῶν μίαν εἶχε. καὶ δὲ τὸ ἐπερομάχας ἐκαλείτο.

Ἀμφικύβητος, ἀμφοτέρωθεν ὀκίβητος καὶ σφειζόμενον. οἱ δὲ ἀμφικύβητες, ἀμφιβαρεῖς, ἢ τὰς σφαιρικὰς ὀρχήσεις. ἅπο τῆς κίβητος.

Ἀμφικύβητος, ἔχ ὁμομηθίος, ἀλλὰ ὁμοπάτωρ ὧν ἀδελφός, ὧν μητέρες διάφοροι λέγονται. λέγονται δὲ ἀμφικύβητοι.

Ἀμφικύβητος, δαλῶν, θανάπαιναν. καὶ ἀμφικύβητος, ἀπάλλεται καὶ θανάπαιναν καὶ περιεπείν. καὶ ἀμφικύβητος, περιπορείας.

Ἀμφικύβητος, ἢ αὐτὴ καὶ ἀμφικύβητος. ἔστι δὲ εἰδος ὀφείας, ἔχοντος ὅς ἐκατέρωθεν κεφαλὰς καὶ ἀναβαίνοντος.

Ἀμφικύβητος, ἀμφικύβητος.

Ἀμφικύβητος, ἀμφικύβητος, καὶ μεταφορικῶς ἅπο τῆς ἀλόγων ζώων. ταῦτα γὰρ περιβεβληκότα ἑαυτὰ τοῖς τέκνοις, ἀμύνεται τὰς ἐπὶόντας. ἢ ἀπὸ τῶν περιβαλλόντων τοῖς ἐν τῷ πολέμῳ τεθνηκόσι καὶ ἑοφάχων, ἵνα μὴ σκυλοδωσῇ, καὶ ὑβείδωσιν. ἢ μέσος κάθηται ἐν αὐτῇ τιμῶντος, ὡς περ πολίεθρος. Κλυθίμω ἀργυρότοξε, ὅς Χρυσῶν ἀμφικύβητος.

Ἀμφικύβητος, τὸ δασὺ τὸ ἐκατέρωθεν λιπτόν, ἀμφικύβητος καὶ συγγένειαν τῆς β' εἰς φ'. δεκεῖ δὲ μοι παρὰ τῇ ἀφῇ. οἶονεῖται τὸ τῇ ἀφῇ ἐκατέρωθεν ὑποπίπτειν δὲ τὴν δασύτητα. ὅς ἐστι πολὺ καὶ δαφιλές.

Ἀμφικύβητος, ἢ σκοτεινὴ. ἀμφικύβητος τὴν ἔσα, τὸ λυκόφως. ἔστι λυγαῖς τὸ σκοτεινὸν παρὰ τὸ λυεῖν τὴν

τὴν αὐτὴν, καὶ μὴ εἶναι συζυγῆ. ὅθεν αὐτὴ γίνεται λυγὴ, καὶ ἔσθ' ἢ τὴν γ' εἰς κ' λυγὴ, καὶ ἀμφιλύκη νύξ. Ὁρος.

Ἀμφοτέρων, ὅτι μεσότητος. ἀντὶ τῶ ἀμφοτέρως. παράγεται δὲ ἐκ τῶ ἀδεύερος ἀμφοτέρων, τὸ ἀρσενικόν, ἀμφοτέρος, καὶ ἀμφοτέροι. ἐνικὰ ἐκ ἔχει. τὸ ὅδ' σημαίνει κωλύει.

Ἀμφω ὀνόματος τὸ ᾧ, μέγα. τὸ ἄμφω, δύο, διηματικά. διότι ἐκ γίνεται ἀπὸ ἐνικῶν. τὸ ὅδ' σημαίνει κωλύει. καὶ τί διαφέρει τὸ ἄμφω τῶ δύο; ὅτι τὸ δύο γράφεται καὶ διατὸ μικρὰ, καὶ διατὸ μέγα. Ἀττικῶς. τὸ δὲ ἄμφω, διατὸ μέγα παλαιότερον. καὶ ὅτι τὸ μὲν δύο, μὲν τὸ ἄρθρον σωπάζεται. οἷον, οἱ δύο. τὸ δὲ ἄμφω, ἀντὶ τῶ ἄρθρου. ἄμφω σημαίνει τὸ ἀμφοτέρως. Ἀμφω ὁμῶς φίλοι θυμῶ.

Ἀμφοτέροι. ἀπὸ τῶ δευτέρου τὸ πρῶτον διδάξω. τί ἐστὶν ἀπὸ τῶ β' τὸ α' διδάξω; ἐπειδὴ τὸ ἄμφω θέμα ἔστιν, ὡς τὸ δύο. Διαφέρει δὲ τὸ ἄμφω τῶ δύο. ὅτι τὸ μὲν δύο, πρῶτον γινώσκιν τίθισι τὰ ἀρεθμῶν. τὸ δὲ ἄμφω, ἀναφορὰ ὑπὸ χρεῖται δυάδος. ὡς τε ὁπέρ ἐστιν οἱ δύο, τὸ ἐστὶν ἄμφω. διατὸ τὸ δύο λαμβάνει ἄρθρον παράθεσιν. οἱ δύο, τῶ δύο. τὸ δὲ ἄμφω ἐκ λαμβάνει. εἰδὲ ὅδ' λέγουσιν οἱ ἄμφω. ἥδη ὅδ' τὴν ἀναφορὰν ἔχει. πρῶτον ἐν ὅτι παρὰ τὸ ἄμφω ἀμφοτέρος, οἷον, Ἀμφοτέροι μέμασαν. Ἀμφοτέρωσι δ' ἄρ. εἶτα δυϊκῶς ἀμφοτέρω, καὶ κατὰ συγκοπὴν ἄμφω, κατ' ἐκτασιν τὸ εἰς ᾧ. διατὸ ἐν εἶπον, ὅτι ἀπὸ τῶ δευτέρου τὸ πρῶτον θέλω διδάξαι. ἀμφοτέρω ὅδ', εἶτα ἄμφω κατὰ συγκοπὴν καὶ ἐκτασιν. ὥπως Ἡρώδης πάλαι παλαιῶν. τὸ ὅδ', Ἀμφοτέροι μέμασαν πολεμίζεον, κατὰ γορεῖ τῶ ἐγνωσμένων διατὸ πρὸς κειμένων λόγων. λέγει ὅδ' τὸν Ἑκτορά, καὶ τὸν Ἀλέξανδρον.

Ἀμφίων. ἀπὸ τῆς ἀμφὶ ποροθέσεως, καὶ τῆς ἰῶν μετοχῆς. γέγονεν ἀμφίων, καὶ κράσει τῶ δύο ἰεῖς ἰ μακρόν, Ἀμφίων. βαρύτερον δὲ γέγονεν, ἐπειδὴ αἱ μετοχαὶ σωτιθέμεναι, εἰ μὴ φυλάττωσι τὸ αὐτὸ μέρος τῶ λόγου, καὶ τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττωσι. οἷον, βὰς, ἀναβάς. εἰς, ἀναεῖς. εἰ μὴ δὲ ἐναλλάσσωσι τὸ αὐτὸ μέρος τῶ λόγου, τότε χάριν καὶ τὸν τόνον ἐναλλάσσωσι. δοκεῖ δὲ καὶ παράλογος εἶναι ἡ σωθεῖσις τῶ Ἀμφίων. ἐπειδὴ αἱ εἰς φωνήεντα λήγουν ποροθέσεις, δέχονται καὶ τὸν λόγον τῆς ἐκθλίψεως, καὶ τὸν λόγον τῆς κράσεως. καὶ αἱ δεχόμεναι τὸν λόγον τῆς ἐκθλίψεως, ἐδέχονται τὸν λόγον τῆς κράσεως. οἷον, πορέσιν. πορέσιν τε. ἀναέρχομαι, ἀνέρχομαι. αἱ δὲ δεχόμεναι τὸν λόγον τῆς κράσεως, ἐδέχονται τὸν λόγον τῆς ἐκθλίψεως. οἷον, πορέσιν πορέσιν. περὶ αἵμα, περὶ αἵμα πόντος ἀπείρων. ὅθεν σημαίνει μετὰ τὴν διατὸ πορέσιν. αὕτη ὅδ' δεχομένη τὸν λόγον τῆς ἐκθλίψεως, δέχεται καὶ τὸν λόγον τῆς κράσεως, ὡς ὅτι τὸ διακόνος. ἀπὸ ὅδ' τὸ ἐνέγκω, ὃ σημαίνει τὸ φέρω, γέγονε διακόνος. καὶ κατὰ ὑπερβασμὸν, διακόνος. καὶ κράσει τὸ α' καὶ ε', εἰς α'

μακρόν, διακόνος. εἰ ἄρα ἐν ἡ ἀμφὶ δέχεται τὸν λόγον τῆς ἐκθλίψεως, οἷον, ἀμφὶ ἀγαθόν, Ἀμφὶ ἀγαθὸν διακόνον, ἐκ ὁφείλει δέξασθαι τὸν λόγον τῆς κράσεως. λέγει δὲ Εὐριπίδης ὁ τραγικὸς ἐτυμολόγος, ὅτι Ἀμφίων ἐκλήθη ἀπὸ τὴν ἀμφοδόν, ἥ γὰρ τὴν ὁδὸν γινώσκω. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης κωμικὸς ὁμῶς λέγει, ὅτι ἐκὼν ἀμφοδὸς ὁφείλει κληθῆναι. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐγγέγονεν ἀπὸ τῆς ἀμφὶ καὶ τῶ ἰῶν. ἀλλ' ἵστα τῆς ἀμφὶ ποροθέσεως καὶ ἀφωγωγῆς. καὶ ἐξέτεινε τὸ ἰ ποιητικῶς, ὡς περὶ τὸ ἱξίων, καὶ Δολίων. ἔπειτα Χοιροβοσκὸς εἰς τὴν ὀρθογραφίαν αὐτῆς.

Ἀμφιθαλής, κατ' ἄμφω τὰς γονεὺς θάλλον. ὅστις ὁ ἔχων τὰς γονεὺς ἀμφοτέρως ζῶντας. παῖς, ὃ οἱ γονεὺς περιείσιν οἱ δύο.

Ἀμφίθετος φιάλη, ἡ κοῖλον πυθμῆρα ἔχουσα. ἡ αὐτὴ ὥπων. ἡ ἀμφοτέρων τετορνυμένη. ἡ ὁμοίως ὅτι τόμα καὶ πυθμῆρα κατατίθεται.

Ἀμφίπυρον. ἀμφοτέρωθεν, ἡ πανταχόθεν πυρᾶν.

Ἀμφιος, λέγουσιν τινες, ὅτι ὡς περὶ ἀπὸ τῶ Ἀκταίων γίνεται Ἀκταῖος, καὶ ἀπὸ τῶ πλείων πλείος, καὶ ῥῶος, καὶ ἀπὸ τῶ ἀρείων ἀρείος, τὸν αὐτὸν ῥόπον καὶ ἀπὸ τῶ Ἀμφίων γίνεται Ἀμφιος. καὶ ἐπειδὴ τὸ Ἀμφίων διατὸ γράφεται, τότε χάριν καὶ τὸ Ἀμφιος διατὸ ἰ. οἷς τισιν ἀντίκειται ἡ σημασία. τὰ ὅδ' εἰς ᾧ κύμα εἰς οὗ γινόμενα ὀνόματα, καὶ τὰ αὐτὰ σημασιολογῶ λαμβάνεται. οἷον, τὸ Ἀκταῖος, ἀπὸ τῶ Ἀκταίων ἐγένετο, καὶ τὴν σημασίαν τῶ Ἀκταίων ἐφύλαξεν. ὁ αὐτὸς ὅδ' λέγεται καὶ Ἀκταίων, καὶ Ἀκταῖος. εἰ ἄρα ἐν τῶ Ἀμφιος ἀπὸ τῶ Ἀμφίων ἐγένετο, ὁφείλει καὶ ὅτι τὰ αὐτὰ σημασιολογῶ τὰ δύο ὀνόματα ληφθῆναι. ἀλλὰ μὴν ἐκ λαμβάνεται ὅτι τὰ αὐτὰ σημασιολογῶ. τὰ δύο ὀνόματα.

Ἀμφιῶ, εἶρηται εἰς τὸ κρεμῶ.

Ἀμφῶς, τὸ δύο ὡς ἔχον. ἀπὸ τῶ εἰς, ἐκείναι τὰ ὡς, καὶ ὡς εἰς εἰς, γῆρας γῆρας, ὥς ὡς, ὅς. καὶ ὡς ὡς ὡς, ὥς ὡς, ὥς ὡς. Μεθόδιος. καὶ ἀμφοτέρων ὁμοίως, τὸ ὅδ' ἐκαστὸς μέρος ὡς ἔχον.

Ἀμφωτίδες, χαλκᾶ, ἅπερ οἱ παλαιαὶ τοῖς ὡς περὶ εἰσεῖσαν. περὶ εἰσεῖσαν ἐν εἰσι καὶ ἀμφοτίδες, τῆς ἀμφὶ τὴν περὶ σημασιολογῶ. Μεθόδιος. ἡ ἀμφοτίς συνεπασμένη ὡς. καὶ ἀμφοτίς, χιτώντις λέγεται. καὶ ἀμφοτίς.

Ἀμφιδίς. ἀπὸ τῶ εἰς. ἔστι ῥῆμα ἐδίξω. ἐμέλλων ἐδίξω. ἀποβολὴ ἐν εἰς, καὶ σωθεῖσαι ἀμφιδίς. ἀπὸ τῶ εἰς τὸ εἰς.

Ἀμφοδύς, ἐκαστέρωθεν δῖον τῶ ἀμνίου. ὡς φησι Θεόκριτος, Ἀμφοδύς νεοτὸς. οἱ δὲ, κοινὸν μὲν κεράμιον, ἡ τὸ ἐκαστέρωθεν αἰρούμενον ἀμφοδύς, καὶ ἀμφοδύς κατὰ συγκοπὴν καὶ πλεονασμὸν, δηλοῖ δὲ μέσον ὕψος.

Ἀμφόνον. Ἰστέον ὅτι κατὰ συγκοπὴν ἐκ ἐγένετο. ἐπειδὴ αἱ συγκοπαὶ ἐν μιᾷ λέξει γίνονται. οἷον, πατέρος

πέρος παῖός. ἀναμῖναι ἀμμῖναι. τὸ δὲ ἀμφο-
 ριον, δύο μέρη λόγος εἰσὶν. αἰὰ φόνον γάρ. ἀλλ'
 ἔτε δὲ κατ' ἐκθλίψιν ἐρῶτο. ἐπεὶ δὲ αἱ ἐκθλί-
 ψεις ἑδέποτε συμφώνως γίνονται, ἀλλὰ φωνήεντος
 ἐπιφερομένης. οἷον, κατ' Ἀπολλώνιον, κατ' Ἀπολ-
 λώνιον. βέλομαι ἐγώ, βέλομ' ἐγώ. κρεῖττον δὲ
 εἶναι εἰπεῖν, ὅτι τὸ ποιῶν γῆμα, εἶδος ὅσῃ συγ-
 κοπῆς. Χοιροβοσκός.

Ἀμφίπολος, θεραπευαίνεις, δελίς. παρὰ τὴν ἀμφί
 πόλιν καὶ τὸ πολῶ, πόλος, καὶ ἀμφίπολος, οἴο-
 νται ἢ περὶ τὴν δέσποιναν πολλὰ εἶναι, τετάρτην ἀναστρε-
 φομένην. τροπαροξύνεται. τὰ παρὰ τὸ πολῶ, καὶ
 χέω, μὴ μᾶλλον τροπῆσεως συντιθέμενα πρὸ μιᾶς
 ἔχουσι τὸν τόνον, οἶον, ὄνειροπόλος, οἶωνοπόλος,
 οἶνοχόος. τὰ δὲ μᾶλλον τροπῆσεως συντιθέμενα τρο-
 παροξύνονται. πρὸ πόλος, πρὸ χόος.

μοιρρόπους συνοίας. ἄπο τῶ ῥέπω τῶ σημαίνοντος
τὸ κλίνω, ἢ ἐκτείνω. ἐπ' ἀδήλα ἐπικειμῆας τὸ
Ἀτέλας, ἀμφοτέρωθεν κλινέσας, ἢ καθελκομῆας,
ἢ καθελκέσας.

Ἄμφις, τὸ ἐ συγκοπή, ἀλλὰ μεταχηματισμός.
 Ὑπὸ ᾧ τὸ Ἀμφιάραιος ἄμφις, ὡς παρὰ Αἰγύλιον.
 ὡς περ ἀστράγαλος, ἄστεις. καὶ Γφιαῖασσα, Γφίς καὶ
 Θρασυκλῆς, Θράσυλλος. καὶ Βαθυκλῆς, Βάθυλλος,
 ὑποκοριστικά, ταῦτα δὲ μεταχηματισμοὶ καλῶνται.
 ἐπεὶ ἐ συμφωνεῖ ἡ κατάληξις. ἐδέετοτε δὲ συγκοπή
 γίνεται ἕϊπης συλλαβῆς. ἀλλ' ἐ δὲ πάλιν διυνάμε-
 θα ὑποκοπῶν εἰπεῖν, ἐπειδὴ τὸ σ' ἔχει τῆς τελουταίας
 συλλαβῆς. ὅπερ δὲ τῆς τελουταίας συλλαβῆς πηρὶ δὴ
 τὸ σοιχεῖον, ἐ λέγεται ὑποκοπή. ὡς τε μεταχη-
 ματισμός ἐστιν. Ἡρώδανός περὶ παθῶν.

Ἀμφύσκη, τῇ χειρὶ κυρτωθείση. οἱ δὲ πτύον κο-
προβόλον.

Ἀμφώδων, ὁ ὄνος. λέγεται δὲ ἀμφώδοντα ζῶα, τὰ
καὶ τὰ ἀνω καὶ κάτω ὠδοντομενῆα.

Α' μρωξίς, ὑδρεῖον ξύλινον, εἰς ὃ ἀμέλγουσιν.

Ἀμφὶ, ἰστέον ὅτι ἀποθέσεις εἰς τὴν μὲν φωνὴν ἰή. τῇ
 δὲ σημασιολογίᾳ ἰζ. ἢ ὅτε ἀμφὶ καὶ ἡ περὶ, τὸ αὐτὸ
 σημαίνουσι. ὁρᾷτο καὶ ἐν τῇ ᾄμα δέχονται. οἷον,
 Ἐκπῶρ δ' ἀμφιπεριβάφα. ὁρᾷτε δὲ καὶ ἔτι
 ἔοπα. ἡ μὲν ἀμφὶ, ὑποβάλλει τὸ ἰ. ὥς τὸ, Ἀμφ
 ἀγαθὸν περιάποντα. ἡ δὲ περὶ, ἐδέποτε. καὶ ὅτι
 ἡ μὲν περὶ, ἀνασρέφεται, ὥς τὸ, Ἀγαμέμνωνος πέ-
 ρει καὶ Ἀχιλλέως. ἡ δὲ ἀμφὶ, ἐδέποτε. καὶ ὅτι ἡ
 μὲν περὶ, ποτὲ μεταίχεται εἰς ὀπρῆρηματικὴν ση-
 μασίαν, εἰς μέρος λόγου, ταῦτέστιν ἐπὶ ῥῆμα μεσό-
 πητος, ὥς τὸ, Ἰδομενεῦ, πέρι μῦσε τίω, ἀντὶ
 τῆ περισταῶς. ἡ δὲ ἀμφὶ, ἐδέποτε. λέγεται δὲ
 ἡ ἀμφὶ, καὶ ἀμπὶ παρὰ Αἰολεῦσι.

Ἄμφι, ἀπὸ τῆς ἀμφὶ προθέσεως, γίνεται ἀκφίς
ἐπὶ ῥήμα σημαῖνον τὸ χωρίς. οἶον, Θεοὶ Κρόνος
ἀμφὶ ἔοντες. ἢ δὲ δυνάμειδα λέγειν πρόθεσιν.
ἢ πλεονασμὸν τῶ σ̄.

Ἀμφισβιτεῖν, τὸ ζητεῖν, πλεονασμῷ τῷ β'. ἔσι γὰρ ἀμφισιτεῖν. ἢ παρὰ τὸ ἀμφίς καὶ τὸ βάλλειν, ἵνα σημαίῃ τὸ ἀμφιλογεῖν. πολλάκις δὲ πλεονάζει τὸ

β. ὡς ἐν τῷ ἁθιρον ἁβδιρον, ἁβδιρος γάρτις ἐ-
 σι. καὶ σίδη σίβδη. καὶ ἔτω μὴ ὁ Μεδόδιος. ὁ
 δὲ Ζωόδοτος, ὅτι δυνάται μὴ παρὰ τὴν ἀμφὶ
 συγκεῖσθαι ποθέσιν, ἀλλὰ παρὰ τὸ ἀμφὶς ἐπὶ ῥή-
 μα. ἵνα σημαίνῃ τὸ κεχωρισμένως βαίνειν. ποῖ-
 τοι γὰρ οἱ δις ἄζοντες. εἰ δὲ τὸ, δὴ λόγως ἔξωθεν
 κέκλιται. σημειῶδες δὲ, εἰ παρὰ ἐπὶ ῥήμα συ-
 νετέθη. εἰ δὲ παρὰ τὴν ἀμφὶ σύγκειται, πλεο-
 νασμὸν δέξεται τὰ σ, καὶ ἀδελόγως ἔξωθεν κλι-
 θεῖν. Ἀττικῶς ἐν ὡς παρὰ ποθέσεως ἔσης τῆς
 σωθέσεως, ἔσωθεν τὴν κλίσιν πεποιήται. Πλά-
 των ἐν Γοργία. Εὐοικον ἄρα ἐπεὶ τέτε, ὡ φί-
 λε, ἡμφισβητισάμεν. Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ μυ-
 σθρίων. Περὶ τέτε ἡμφισβήτην. ἔτοι γὰρ οἱ μυ-
 λῶσαντες. ἡ δὲ ἔσωθεν κλίσις, πάντῃ παράλο-
 γος, ῥητὴ μὴ ὄντος τὰ ἀπλῆ.

Ἀμφίξίτη. μετωνυμικῶς ἀπὸ τῆς Μιριίδος ἢ Θα-
 λασσα. ὠφελε δὲ ὅσον ἐκ τῆς ἐτυμολογίας, ὡς
 λέγει ὁ Χοιροβοσκὸς καὶ Ὡρίων, δὲ τῆς εἰ διφ-
 θόγγῃ γράφεται. παρὰ τὸ ἔχειν λέγεται Ἀμ-
 φιτεῖται, ἢ ἀμφοτέρωθεν φόβον ἡμῖν ἐμποῖσα
 ἀλλὰ καὶ χαρακτηρεῖ τὴν εἰς τῇ θηλυκῶν δὲ τῇ
 γράφεται. τὰ γὰρ εἰς τῇ λήγοντα θηλυκὰ βαρύτερα
 ἢ δύο συλλαβὰς, ἐνὶ φωνῇεντι θέλει ἄλλῃ
 γινῆσθαι. οἷον, ἐρέτη, μελέτη, Ἀφροδίτη. ὥπως ἔν
 καὶ Ἀμφίξίτη. πρόσκειται βαρύτερα δὲ τὸ τελει-
 ού. καὶ ἢ δύο συλλαβὰς, δὲ τὸ χαίτη.

Ἀμφίφαλον, ἀμφοτέρωθεν φαλῆς ἔχουσαν περὶ αὐ-
τῷ. φαλοὶ δὲ εἰσὶν οἱ κατὰ τὸ μέτωπον τῆς πε-
ρικεφαλαίας ἀσπίδίσκοι, χάριν κόσμου τιθε-
μενοι.

Ἀμφιφανῆ ἄστρα δις φαινόμενα. καὶ ἀμφιφανές, πει-
 λαμπρές, ὀπφανές.

Δ' αμφιχαλκοκάλαρα, παρὰ Ἀεισοφάνει, πολύχαλ-
κα. τῆς χαλκῆς οἴκας. παρὰ τὸ ἀμφὶ τὸ πα-
εῖ, καὶ χαλκός, καὶ φάλαρα πὰ τῷ ἴππων μέ-
τοπι δα.

Ἀμωσγέπως, ὅπως δὴ ποτε, καὶ ὄντινα ἔσονται.
 οἱ τοὺς μετρίως. Πλάτων τὸ ἐκ παντὸς ἔσονται, ἐ-
 νίγει τινί. ἔστι δὲ ῥητορικὴ ἢ λέξις. ἔστιν ὄνομα
 ἀμὸς ἰσοδυαμῶν τῷ τίς δωρικῶς. ἔξ ἧ καὶ τὸ
 ἐν Οὔδαίᾳ, τῇ ἀμόθεν γε. αὐτὴ τὴ ἀπότμος
 μέρας τέτων. ἐκ τῆς γῆρας τῇ πληθυντικῶν γί-
 νεται ἐπὶ ῥήμα μεσότητος ἀμῶς, ἢ ὡς περ παρα-
 τὸ καλὸς γίνεται ἐπὶ ῥήμα καλῶς, ἔτω καὶ ἀπο-
 τὴ ἀμὸς γίνεται ἐπὶ ῥήμα ἀμῶς. καὶ συσδέσει
 μετὰ τῇ γε συσδέσμε καὶ τῇ πῶς ὡς ἀπλησίως
 γίνεται ἀμωσγέπως. σημαίνει κατὰ τινὰ ἔσονται.
 οἱ δὲ Ἀττικοὶ φασὶν ἀμηνέπη. ἀπὸ δὲ τῇ ἀ-
 μὸς, γίνεται ἀμόθεν, ἔξ ἧ τὸ ἐδαμόθεν ἐπὶ ῥή-
 μα. καὶ ὡς περ ἀπὸ τῇ καλὸς γίνεται ἐπὶ ῥή-
 μα καλὰ, ἔτω καὶ ἀπὸ τῇ ἐδαμὸς, ἐδαμὰ, αὐ-
 τὴ τῇ ἐδαμῶς.

Δ' μωμος, παρὰ τὸ μῶμος γίνεται ἄμωμος.

ΤΟ ΑΛΦΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Ανά, απόθεσις. ἐν τῇ σωθείσει σημαίνει τὴν ἀνάχρυσιν. ὡς ἀνός, ἀναδρομή. καὶ τὴν εἰς τὰ πίσω ἀνάκαμψιν. ὡς τὸ ἀνάβασις, ἀναβέχω. **Α**νάβλησις, ἀναβολή, καὶ ἀποθέσις. ἐκ τῆς ἀναβάλλομαι τὸ ἀποτίθεμαι καὶ βραδυῶ. ὡς τὸ, Μὴ ἀναβάλῃ πάτερ. ἀπὸ τῆς βλῶ, βλήσω, βέβληκα, βέβλημαι, βλήσις, καὶ ἀνάβλησις. **Α**ναβαλλίδες, ταινίαι. οἱ δὲ σφαίρας ἀπεδίδοσαν. Διοφύλης. **Α**ναβέβρυκον, ἀναπέπωκον. ἐὰν δὲ ἀναβέβρυκον, ἀναβρύει, ὅστις ἀναπηδᾷ, καὶ ἀναβάλλεται μὲν φόβῳ. **Α**να, Ἀλλ' ἀνα, εἰ μέμονας. αὐτὶ τῆς, ἀνάσσει. ὅλη ἡ λέξις ἀπεσάδην. ἐκ ἑστὶν ὀποκοπή ἐπὶ τῇ τοιότητι. **Η**ρωδιανός. **Α**ναγκάζω, ἀπὸ τῆς ἀνάξ ἀνακος, ὅτι τὸ ἀνακος, γέγονεν ἀνάκη, καὶ ἀνάκη. καὶ ὡς ἀπὸ τῆς σπαδῆ, σπαδάω, καὶ αὐγὴ αὐγάω. ἔγω καὶ ἀπὸ τῆς ἀνάγκη ἀναγκάζω. **Α**νάγωγος, ὁ μὴ τῆς καθήκουσας ἀγωγῆς τετυχηκώς. **Α**ναγαγανός, ἀνακράξ. **Α**ναδοιδυκίζει, ἀναπαράττει. ἀπὸ τῆς δοίδυξ δοιδυκος. **Α**ναδυῶναι, ἀναδραμεῖν, ὑποσρέψαι. **Α**νάδρυμα, Καὶ θῆρες ἀνάδρυμα κερύονται. τινὲς ἀνέγνωσαν δρυμα, ὡς ἀπὸ τῆς δρυμός. ἐκ ἑστὶ δὲ ἐδὲ σώζεται τῇ ξιῶν προσώπων ἡ συζυγία. σοφός μὲν ἦν, καὶ σοφὴ, καὶ σοφά ὁμοπῶνως, δρυμός δὲ δρυμὴ ἐκέτι. ἐκ ἄρα δρυμα, ἀλλὰ δρυμα, ὡς λύχνα. **Α**ναδήματα, σεφανώματα. ἀναδεῖσθαι, τὸ ταινισθῆναι. **Α**ναδέμνος. παρὰ τὸ δέω δέσω δέδεκα. ἡ μετοχή, δεόμενος, καὶ κατὰ συναίρεσιν ἀναδέμνος. ἔγω Φιλόξενος. σεφανέμνος, ταινιέμνος. **Α**ναδενδρῆς, ἡ ἀμπελος, ἡ πρὸς δένδρον ἀνερχόμενη, δένδρον, δενδράς, καὶ ἀναδενδράς, ἀμπελος ἡ ἐπὶ δένδρων. **Α**ναζυγῶσαι, ζυγῶθρον καλεῖται ὁ κόραξ. καὶ ὅτι ζυγῶσαι τὸ κλεῖσαι. ἀναζυγῶσαι, τὸ θύρας ἀναπετάσαι. **Α**ριστοφάνης. **Α**ναθιλήσει, ἀναβλαστήσει. τὸ θέμα θηλῶ ἀ συζυγίας. ἢ παρὰ τὸ θάλλω θαλῶ θαλήσω, καὶ ἔοπῃ θηλήσω. τὸ παρὰ τὸ θηλή. τὸ δὲ, παρὰ τὸ θῶ τὸ θηλάω. **Α**νάθεμα, παρὰ τὸ ἐν τῇ σήλῃ ἀνατίθεσθαι. **Α**νάθημα, ἀγαθὸν, κόσμος. **Α**νακώς. ἐπιμελῶς καὶ πεφροντισμῶς, καὶ πεφυλαγμῶς. ἀπὸ τῆς ἀνακος ἡλικίας εἰς δὲ θείαν ἀναχθείσης ὡς φυλακός. ἀπὸ τῆς ἀνάκτων, οἷς φροντίδες εἰσὶ τῇ ὑπνικῶν. ἀπὸ τῆς ἀνακος δὲ δειφίας χηματίζεσθαι. ἐπειδὴ τὰ ὑπὸ τῆς εἰς διπλὴν ληγόντων ἀρσενικὰ, ὅτι ποιεῖ ἐπὶ ῥήμα εἰς ὡς. ἔπε δὲ ὑπὸ τῆς φύλαξ ἡ ἀνάξ, ἡ ἀρπαξ γίνεται ἐπὶ ῥήμα. Μεθόδιος. **Α**νάκτωρ, ὅτι πεποιήται παρὰ τὸ ἀνάσω. ὅθεν ἡ τῆς Etymologicὸν.

των τῶν ῥημάτων παράκειται ὁδετέρῃ ὡς χηματισμός. πεποιήται ἐν ὡς τὸ ἀνάκτωρ. ἔγω Φιλόξενος, εἰς τὸ ῥηματικὸν αὐτῶ. **Α**νακωχάειν, τὸ ἐν πελάγει χειμῶνος ὄντος σείλιντας τὰ ὀθόνια σαλεύειν. ἢ ἐν τῷ πολέμῳ ἀμελεῖν. ὡς τὸ ἀνα τὰς ἀκωκὰς ἔχειν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀναχωρεῖν, καὶ οἶον τὸ ἀναχωρεῖν, καὶ ἔοπῃ τῷ σοιχεῖν. **Α**νακυμβαλίζω. δῖφοι δ' ἀνεκυμβαλίζον, ἀνεκρόταν, ἢ ἀνέβροντο. **Α**νακλῖναι, ἀνοῖξαι, ἀναπετάσαι. **Α**ναζυγὴν φασὶ τὸ ἀνοιγνύειν κιβωτὸν, ἢ τὸν ὅπῃ τῇ θύρᾳ κόρακα. λέγεται καὶ ὅπῃ τῆς ἀναφωρεῖν, ἀνοιγνύειν τὸ σῶμα. λέγεται ἀναζυγὴ, καὶ ἡ τῆς θύρας ἀνοῖξις. καὶ κλίνεται τῆς ἀναζυγῆς. Πλάτων Εὐχρίστιν, Εὐθύς ἀναζυγῆς ὁμομῆς. **Α**νάληψις, ἡ ἀνάρρωσις. ὡς τὸ ἀναλαμβάνειν τὴν ῥώμην. **Α**νάλογος, παρὰ τὸ λόγος, ἄλογος. εἴτα δούτερα σωθείσεις μὲν πλεονασμῶς τῆς ἡ ἀνάλογος, ὁ λόγος ἐχόμενος, ὁ ἔστιν ὁ καὶ λόγον ὁμοιος. γίνονται δὲ πολλάκις ἐν ταῖς σωθείσεσι σερήσεις τῶν λαβασῶν σερήσεων ἀναιρετικῶν, αἵτινες καλεῖνται ὅτι σερήσεις. **Α**ναλτος, ὁ ἀνδὴς, ἀπὸ τῆς ὄψεως τῆς μὴ ἐχόντων ἄλλας, καὶ ἀνδῶν ὄντων. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀρχεῖον. **Ο**δυσεύς σ. ἡ ἀναυξής, καὶ ἀπελής, παρὰ τὸ ἀλδω τὸ αὐξάνω. ἢ ὁ ἀπλήρωτος καὶ ἀκόρετος, ὡς φησιν ὁ ποιητὴς ἐν *Ο*δυσεείᾳ. ὅτι ἔδον ἄλλης, μὲν δ' ἔωρεπε γαστέρι μάρνη *Α*ζιχῆς φαγέμεν καὶ πένμεν. καὶ ὅτι φέρει, *Ο*ς τῶτον τὸν ἀναλτον ἀλητεύειν ἀπέπαυσας, αὐτὶ τῆς πλανᾶσθαι. παρὰ τὸ ἄλλης τὸ δαφιλῶς, γίνεται ἄλος. καὶ κατὰ σερήσιν ἀναλτος, καὶ πλεονασμῶς τῆς τ' ἀναλτος. ἢ τὸν ἀλλεῖσθαι μὴ δυνάμενον, βαρυῶ. **Α**ναλκίς, Σύ δ' ἀπολέμος καὶ ἀναλκίς ἀδυνῆς, ἀδύνατος. ἐκ τῆς ἄλκω ἀλκή. μὲν τῆς σερητικῆς α, καὶ πλεονασμῶς τῆς ν, ἀναλκίς, ἀνιχυς, δειλός. **Α**ναλίσκω, τὸ πορθεῖν καὶ δαπανῶ, ὅτι καὶ ἀνάλωμα. ἔστιν ἄλλες σημαῖνον τὸ ἄρδρεν. οἶον, *Η* χειμέριον ὕδωρ ἄλκον. ὅτι ἡ ῥήμα ἄλκω τὸ σωμαθροῖζω καὶ μὲν τῆς σερητικῆς α, ἀλῶ τὸ πλανῶ. τῆς τῆς, τὸ τὰ σωμαθροισμῶν ἐκσκορπίζειν. καὶ πλεονασμῶς τῆς ν, ἀναλῶ. καὶ ἐκ τῆς παράγωγος ἀναλίσκω τὸ αὐτὸ σημαῖνον. ἢ παρὰ τὸ ἄλλης ὅτι ῥήμα. καὶ παρὰ τὸ ἀναλῶ, ἀνάλωτος. καὶ ἀναλωτικός, ὁ ἀφανιστικός. **Α**ναλογία, παρὰ τὸ λόγος λογία, καὶ ἀναλογία. αἱ δὲ δύο σερήσεις ὁμοῦ εἶναι κατὰ φασιν ποιεῖσιν. ὡς πυσὰ ἄπυσα, καὶ ἀνάπυσα τὰ περιβόητα. καὶ πηρόν, ἀπηρόν καὶ ἀναπηρόν τὸν πεπηρωμένον. ὅτι πάντων δὲ τὸ ν πλεονάζει, ὡς ἐπὶ τῆς αἰτίας, καὶ αἰτίας, καὶ ἀναίτιος, καὶ ἀναίχυντος. *Ω*ρος. **Α**ναίον, ἄλυπον. κατὰ σερήσιν τῆς αἰίας. ἀβλαβής. καὶ ἀναίος, ἀνερπῶς, ἀλύπητος. καὶ ἀναίως, τὸ ἀλύπως.

Ἀναλκίς, ἀνάλκιδος, ὁ κανών. τὰ εἰς ἰς προσηγορικά
 παρώνυμα μακρὰ ᾧδ' ἀληγομύνα, ὅτε τὸ δὲ κλί-
 νονται. ἢ ἔπω. τὰ εἰς ἰς βαρύνοντα ἀρσενικά, εἴτε
 κύρια εἴτε προσηγορικά, ὅτε τὸ δὲ κλίνονται.
Ἀδώνιδος, Θεόγνιδος. παρώνυμα μακρὰ ᾧδ' ἀ-
 ληγομύνα, εὐνιδος, λάτειδος, νηϊδος, ἀνάλκιδος.
Ἀναξ, ᾧδ' τὸ τὴν ἀνὰ πᾶσιν ἔχειν. ἢ ὁ αὖ αἰσων
 καὶ δυναμιν τὴν κρατεῖν. ἢ πρὸς δὲ πᾶσι τὰ ἀναφέρο-
 μιν. σημαίνει τρία. τὸν βασιλέα. ὡς τὸ, Ἀξεί-
 δη κύδισε ἀναξ ἀνδρῶν. καὶ τὸν διαποτῶ. αὐτὰρ
 ἐγὼν οἰκοιο ἀναξ ἔσομι ἡμετέρω. σημαίνει δὲ καὶ
 τὸν θεόν. Ὁφείλαον ἀνακτα.
Ἀναξυρίδας, φαμινάλια, βρακία. ἢ τὰ βαθέα καὶ
 ἄβατα ὑποδήματα. οἷον, ἀναξυρίδας, ᾧδ' τὸ
 ἀνασύρεισθαι ἔσπῃ τὴν σ' εἰς ξ. ὁπὸ τὴν βρακία,
 πλεονασμῷ τὴν β, Αἰολικῶς. ἀναξυρίδας μύτοι
 ἄπῃρ ἐν τῇ σωνθείᾳ βρακία φασίν.
Ἀναπλήσεις, ἀναπληρώσεις. ἐκ τῆς ἀναπλῶ.
Ἀναπλήσας, ἀναρυσήσας. ἢ ἀθρόως ἀναλαβών. ἐκ τῆς
 ἀρῃσθαι, ἀναρῃσας, καὶ ἔσπῃ τὴν ρ εἰς λ, ἀναπλήσας.
 οἱ δὲ κακοῖς τισι σιωπῇ μύτοι, πῶματος τὰς γνά-
 θας πληρῶντες, τὰς ἐκρυσήσεις ὁποτελῶσιν.
Ἀναπνύσεις, ἔστι πνύω ὅτε ἔγνευον πνέω. ὁ μέλλων,
 πνέσω. ὅτε ἔπνόςος. καὶ ἀπνύσος καὶ ἀπνύσεις. καὶ
 ὁποβολῇ τὴν τ, ἀπνύσεις, καὶ ἀναπνύσεις. Ὀλίγη δὲ
 τ' ἀναπνύσεις πολέμοιο. ἀντὶ τὴν ταχίστην τὸ ὀλίγη.
Ἀναπνέσσωσι δ' ἀρήγες ἦς Ἀχαιῶν, ἀναφύξωσιν.
 ἀναπαύσονται.
Ἀναμφιλέκτως, ἀναντιλέκτως.
Ἀναπεμπάσθαι, ἐπαναλαμβάνειν, ἢ ἀναλέγεσθαι
 καὶ ἀναπέμπειν. οἱ δὲ, τὸ εἰπεῖν. ἢ ἐν κεφα-
 λαίῳ τὰ προειρημύνα ἐπαναλαβεῖν.
Ἀναπαυόμενον ὕδωρ, πηγὴ ἐν Δωδώνῃ. ὅτι ἐκ ἀνάσων
 ἔχει τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ καὶ τὰς μεσημβρίας, καὶ μέ-
 σας τὰς νύκτας ὁπολήγει καὶ ἔρεϊ. τὰς δὲ ἄλλας
 ὥρας σιωπῇ φέρεται. ὥστε ἐν ὅτῃ ἀνθρώ-
 πων καμνόντων, καὶ δὲ τὸν ὄρεσμον ὁπολιπόν-
 των. Μεθόδιος.
Ἄνυτες, καὶ ἄνυτα, τὸ ἀνώφερες, καὶ ἀνώφεῃ. κάτω-
 τα, κάτωφεῃ. πάραντα, τὰ πρόμαλα, καὶ γήλο-
 φα. δόχημα δὲ, τὰ πλάγια. Ἰλιάδος ψ.
Ἀνάπλιος, ἐκ τῆς πλέως, ὁ πεπληρωμένος, μὴ τὴν
 σερπητικῇ ἄ, ἄπλιος, ὁ ἐνδεής. καὶ μὴ προσηγορικῇ
 ἑτέρας σερπίνεως, καὶ πλεονασμῷ τὴν ν, ἀνάπλιος,
 ἥτις ἐν τοῖς τριτοῖς προσιδεμένη, καὶ ἀναδιπλε-
 μύνη, κατὰ φασιν, ἀλλ' ἐ σερπίνεω δηλοῖ.
Ἀναλέγεσθαι, ἀναγινώσκειν, ἢ ἀνοικοδομεῖν, ἢ ἀ-
 ναπεῖθειν, καὶ ἀναλογεῖν τὴν ἀνάγνωσιν.
Ἀναλφάβητος, ἀπαίδευτος.
Ἄναδρον, χήραν.
Ἀναπιφλασμήν, ἐντεταμμένη ἔχοντα τὸ αἰδοῖον.
Ἀνάπῃρος, ἐς μέσον ᾧδ' ἀγεται, ῥίνα καὶ ὅσα ἀνά-
 πῃρος. σισινωμύρος καὶ ἡχρειωμύρος. ἢ νοσώδης καὶ
 λυπηρὸς. καὶ ἀναπῃρος γέραν, ὁ ὅπιβλαβὴς καὶ μὴ
 ὑγιαίνων. ᾧδ' τὸ πῆδω τὸ παρδάνω γίνεται πῃ-
 ρος, ὁ ἐμπαθὴς καὶ ἡχρειωμύρος. μὴ τὴν σερπητικῇ

ἄ, ἄπῃρος. καὶ μεθ' ἑτέρας σερπίνεως, ἀάπῃρος, καὶ
 πλεονασμῷ τὴν ν, ἀνάπῃρος, ὁ σισινωμύρος. αἱ
 δύο σερπίνεις ποιεῖσι μίαν ὅπιπασιν.
Ἀναρσίοι, ἀδικοί, ἐχθροί. ἔστιν ἄρω τὸ ἀρμόζω.
 ὁ μέλλων Αἰολικῶς, ἄρσω, ὅτε ἔ ἄρσιος, καὶ
 ἀνάρσιος. καὶ σερπίνεω τὴν α πλεονασμῷ τὴν ν, ὁ
 ἀνάρσιος καὶ ἀσύμφωνος. Ὡρος. πολέμιος, ὁ
 βελήης. καὶ ἀναρσίς, νεῖκος. πόλεμος.
Ἀναρρύτις, θυρία, ἀναρρύειν, θυεῖν. ἐπειδὴ
 θυόντες ἀνέκλων τὰς ἑαχίλως τῇ θυομύων ἐ-
 πί τὰ ἄνω ἔεποντες. ἔπω δὲ ἐορπὴ ἐκαλεῖτο
 παρὰ Ἀθῆναιούς. Ὁμῖρος. Αὐ ἔρυσαν.
Ἀναρρῃθῶναι, ἀνακηρυχθῶναι, καὶ ἀναρρῃσις.
Ἀναρῶγας μεγάροιο, τὰς ἐν τῷ μεγάρῳ διόδους. οἱ
 δὲ τὰς ἀναβάσεις, ὁπὸ τὴν διέσταναι. ὁ δὲ Φίλων,
 ἀμφιβολον εἶναι φησί. πότερον ἑδότερον ῥῶγας ὡς
 κῶας, ἢ τὸ ἀναρρῆγμα τὴν τοίχην, ἢ τὰς ῥῶγας
 τὰς ῥῶγας; βελτίον τὸ πρότερον.
Ἀναρρῖβδεῖ μέγα ὕδωρ, ἀντὶ τὴν ἀναρρῖφει, πλεο-
 νασμῷ τὴν ρ, ἀναρρῖφει, καὶ ἐπενθέσει τὴν β' ἀναρ-
 ρῖβδεῖ, ἑαπείτος τὴν δασείος φ, εἰς τὸ φίλον δ'.
 οἷον, Τεῖς μὲν τ' ἀνίσιν ἐπ' ἡματι, εἰς δ' ἀναρ-
 ρῖβδεῖ. Ἡρωδιανός. ἀναπίνει, Διοχῆρης.
Ἀναρρῖχᾶται, σημαίνει τὸ ἀναδίδοσθαι τὸ ὕδωρ. καὶ
 οἷον ἐφόπον ἀραχνῆς τοῖς ποσὶ καὶ χερσὶν ἀντιλαμ-
 βανόμενον, ἀρῖσθαι πρὸς τὸ πρόσαντες. ἀραχνῶν,
 ἀραχνιᾶται, καὶ ἀναρρῖχᾶται, τὴν ὅστις. ἔπω ὅτι
 ἐθνικὸς ὁ ἀνὴρ. ἐκλίνεται δὲ ὁ ᾧδ' ἀραχνῆς ἀναρ-
 ρῖχῶν, ἀλλὰ ἀνερρῖχῶν. ἀρῖσθαι δὲ καὶ
 χαλεπὴς αὐτὴ συλλαβὴς παρὰ Ἰππῶνακτι, ἀρῖ-
 χῶμαι. ἄλλως ἐν ἐχηματίσαι. ἀρῖχος λέγεται
 ὁ κόφινος, ἐν ᾧ κομίζεσθαι τὰς βότρυς. ὅτε αὐτὸς
 ἀρῖχῶ, καὶ ἀναρρῖχῶ. ἀλλ' ἐν γε ἔπω κρεῖττον
 ὅστις ἀραχνιᾶται, καὶ ἀναρρῖχᾶται. ἔπος Ἡρω-
 διανός ἐν τῷ ᾧδ' παρδάνω.
Ἀναρρῖχῶνται, ἀναλαμβάνοντες πρὸς ὕψος, ἀντε-
 χόμενοι ποσὶν ἢ χερσὶν ὅτῃ τοίχων ἢ δούραν.
 Αἰριοφάνης Εἰρήνῃ, Πρὸς ταῦτ' ἀναρρῖχᾶτ' ἀν εἰς
 ἑρανόν. ὁπὸ μεταφορᾶς τῇ ἀραχνῶν, οἱ τινὲς τὰ
 οἰκία νήματα κατεχόντες, ἀνω φέρονται.
Ἀνάσα, ὅτῃ ᾧδ' ἀκελεύσεως. γίνεται ἐκ τῆς σῶ, ὁ
 ᾧδ' ἀκελεύσεως, ἔσαν, ἔσας ἔσα. καὶ τὸ προσεκτικὸν
 σα, καὶ ἀνάσα. αἱ δὲ προθέσεις, ἀναβιβάζουσι τὰς
 τόνους. καὶ ἄλλως. πᾶν προσεκτικόν, εἰ μὴ εἰς
 μονοσύλλαβον ἐν τῇ σιωπῇ παροξύνεται, ἔς,
 ἄφες. δὲ, ἀπόδος. χεῖς, πρόχες. εἰ δὲ ὑπὲρ δύο
 συλλαβὰς, παροξύνεται. οἷον, βῆδι, ἀνά-
 βηδι, σῆδι, ἀνάσῃδι. τὸ δὲ ἀνέξ, γίνεται πα-
 ρὰ τὸ ἴημι τὸ συγχωρῶ. ὁ μέλλων, ἦσω. ὁ δὲ
 τερος ἀόριστος, λῶ. ἢ μετοχή, εἰς οὔτος. καὶ τὸ προ-
 σεκτικόν ἔς. καὶ μὴ τῆς ἀνὰ προθέσεως, ἀνέξ.
Ἀναχῶν, τὸ ῥῆμα, χῶ καὶ μὴ τῆς αἰᾶ, ἀναχῶ, ὁ
 μέλλων, ἀναχῆσω, ὁ ἀόριστος, ἀνέχῃσα, ὁ δὲ
 τερος ἀνέχον. καὶ ἡ μετοχή, ἀναχῶν. ἔστι δὲ παρὰ
 τῆς συζυγίας τῇ περιπατωμύων.
Ἀνάχεο, χῆμι, ὁ μέλλων, χῆσω, ὁ ᾧδ' ἀκελεύσεως,
 ἔχη.

ἔχνηκα. ὁ παθητικός, ἔχεμαι. ὁ ἀόριστος, ἐχέ-
θην. ὁ μέσος, ἐχέμεν. τὸ δότιον ἔχεσο, καὶ
ἐκβολὴ τῆς σ, ἔχεο, καὶ ἔχε. ὁ μέσος προσακτι-
κός, χέο καὶ ἀνάχεο. μέσος ἀόριστος δότιος προ-
σακτικός καὶ ἄλυσιν Ἰωνικῶν.
Ἀνασᾶς, ἐκ τῆς ἴσημι, σήσω. ὁ δότιος ἀόριστος,
ἔστω. ἡ μετοχή, ὁ σᾶς, καὶ ἀνασᾶς.
Ἀναχέσθαι, ἀναδέξασθαι, ὑπομεῖναι.
Ἀνασῆσαι. Τὸς μὲν ἀνασῆσαι, ἀνασᾶτες καὶ φυ-
γάδας ποιήσασιν.
Ἀνασᾶσις, ἄνω σᾶσις, ἥτοι ἔγερσις.
Ἀνασᾶδόν. Ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασᾶδόν, ἄλλος ἐξ
ἄλλης μέρης ἀνασᾶντες.
Ἀναγνώσις, ἡ ἀνωθεν γνώσις. ὅσα ὀνόματα ἔχει τὸ
ἀνὰ τὸ ἀνωθεν λαβεῖν. οἶον, ἀνατολή, ἡ ἀνω ἐπιτολή
τῆς ἡλίου. ἀναγραφή, ἡ ἀνωθεν γραφή, καὶ τὰ ὅμοια.
Ἀνάδοσις, ἀπάυσις, ἀναλυμα, ἀναψυχή.
Ἀνάστατος, ὁ καταλιπὼν τὴν ἐστίαν, καὶ ἐπὶ τῆς
ἀλλοδαπῆς ζῶν ἀνέμμενος. καὶ ἀνάστατον τὴν πό-
λιν ποιήσας, ἀντὶ τῆς ἀνοικήσας, ἡ μετασῆσας,
ἡ μεταγαγὼν.
Ἀνασκηῖν, τὸ προσιθύναι τὸ ἐλλίπεις.
Ἀνάσιλλον. Ἐίχωμα, τὸ ὑπὸ μετώπῃ ἐπὶ τῷ κο-
ρυφῷ ἀνετραμμένον.
Ἀνασκολούφας, γυμνάσας.
Ἀναφλᾶν, χειροῖς βίβειν τὸ αἰδοῖον. οἱ δὲ, φυλάσσει.
Ἀναφορον, ξύλον ὃ τοῖς ὤμοις ἐπιτιθέντες, ἐξ αὐτῆς
τὰ φορτία δισμῶσιν.
Ἀνάσσω, ἀνάξω. ὁ ᾤονταίμενος, ἡ ἀνάξω. ὁ μέ-
σος, ἡ ἀνάξω, καὶ κατ' ὠφειλὴν ἀνάξω. καὶ
οἱ Δωρεῖς τὸν μὲν ᾤονταίμενον μετὰ γαστρίᾳ εἰς
ἐνεσῶτα. ἀνήγω ἀνάγω. ὑπὸ τῆς ἀνὰ τῆς σημαί-
νοντος τὸ ἀνῶ, ἀνάσσω. ὡς πατῶ, πατάσσω.
σαλῶ, σαλάσσω. καὶ ᾤονταίμενον ἐπιδέχεται τὰ
δύο ας, τὸ, α, ε, η, ι, υ, ω, χωρεῖς τῷ ὅ τῷ μι-
κρῷ. ὁ μέσων ἀνάξω. πόθεν ἔχει τὸ ξ; ἡ δὲ
τετάρτη διφορεῖται, εἰδὲ ἔχειν τὸ σ, καὶ μὴ τὸ ξ.
Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ζῶ λήγοντα ῥήματα, εἰ μὴ ὥσι
δισύλλαβα, πῇ ὑπὸ δὲ τῆς ξ, ἐκφέρονται. οἶον,
κράζω, κραξω. πῇ δὲ δὲ τῆς σ, οἶον, κτίζω, κτί-
σω. εἰ δὲ ὥσιν ὑπὸ δύο συλλαβῶν, αἰεὶ δὲ τῆς σ.
πλὴν τῆς οἰμῶζω, οἰμῶξω. ὀλολύζω, ὀλολύξω.
θρυλίζω, θρυλίξω. σπείζω, σπείξω. ἀλαπάξω,
ἀλαπάξω. τὸ δὲ βασάξω, καὶ νυσάξω, καὶ τὰ ὅμοια
Δωρικὰ ὅσα καὶ ἑσπερίᾳ τῆς σ, εἰς ξ. τὰ δὲ σενά-
ζω ὁ ἐνεσῶς διφορεῖται. εὐρηται καὶ σενάχω, ἀφ' ἧς
καὶ σόναχος, καὶ σόναχη. καὶ πλὴν τῆς αἰάξω, αἰά-
ξω. ζῆται. εἰς τὸ διήρσα, καὶ εἰς τὸ δρῶ. εἰδὲ δὲ
αὐτὴ ἐκφέρεται ὁ ἐνεσῶς, αἰεὶ ὁ μέσων δὲ τῆς ξ.
πλὴν τῆς πλάσσω πλασσω, τὸ ἐργάζομαι. ἰμάσ-
σω, ἰμίσσω, τὸ τυπῶ. ἰνάσσω, ἰνάσσω, τὸ δυνά-
μιν παρέχω. ἐρέσσω, τὸ κωπηλατῶ. πάσσω, τὸ
ποικίλλω. λούσσω, τὸ βλεπῶ.
Ἀνάσσα, ἡ βασιλεία. ἐκ τῆς ἀνὰ ξ γέγονε. τὰ γὰρ
ὑπὸ τῆς εἰς ξ, εἰς α, ᾤονταίμενον, ἐθνικὰ ἔστι. Φοί-
νιξ, Φοίνισσα. Κίλιξ, Κίλισσα. τὸ δὲ μὴ ὄν ἐθνι-

κόν, ὁμοίως ἐλέγεται. ἔστιν ὅθεν τῆς ἀνάσσω, ὡς ἐ-
λίσσω ἔλισσα, καὶ ἀμφιέλισσα, καὶ νύσσω, νύσσα.
Ἀνασφῆλαι, ἀναρρωθῆναι. σφῆλον γὰρ τὸ ἰχυρόν.
Σπισίχορος, ἐρισφῆλον ἔφη τὸν Ἡρακλῆα. ἴσον
τῷ ἐρισφῆν.
Ἀνασκολοπιθῆναι, ἀνασφυραθῆναι. σκόλοπις γὰρ ξύ-
λα ὀξεία. ᾧ δὲ τὸ σκέλλω τὸ ξηραίνω, σκέλλοι,
καὶ σκόλλοι λέγεται. καὶ ἀνασφυραθῆναι.
Ἀνατολή, ἐπὶ ἡλίου λέγεται. ὑπὸ τῆς ἀνατέλλειν, ὁ-
θεῖν καὶ ἀνατολία.
Ἀνατε, ἡ ὑπὸ τῆς ἀνάστητε καὶ συγκοπῆς. ἡ ὥσπερ
ὑπὸ τῆς ἄγε γίνεται ἄγιστε, ἔγω αἶα, ἀνατε.
Ἀνατον, ἀβλαβή, καὶ ἀνατί, ἐπὶ ῥήματι.
Ἀναυρος, ὁ ἐξ ὑπὲρ συνιστάμενος ποταμός. ᾧ δὲ
τὸ μὴ ἔχειν αὐρας. οἱ χεῖμαρροι, καὶ διώρυχες,
καὶ οχετοί. Διορῆς.
Ἀναφαιρετον πλῆτον, πολὺν, ὃν ἐδυνάταί τις ἀφαι-
ρῆσαι. ὑπὸ τῆς ἀφαιρῶ ἀναφαιρετον πλεονασμῷ
τῆς ν.
Ἀνάχαρσις, ὁ σκύθης. ᾧ δὲ τὴν αἰῶν ἀνὰ πρόθεσιν, καὶ
τὴν χάρισιν, ὃ σημαίνει τὴν χαρὰν, ἡ τὴν χά-
ριν. ἐστὶ καὶ ἰχθύς ποῖός.
Ἀναχασάμενος, ἀναχωρήσας. ἀπὸ τῆς ἀναχάζω.
Ἀναχαιτιθῆναι, σημαίνει τὸ ἀπειθεῖν. κυρίως δὲ
ἐπὶ τῷ ἵππῳ.
Ἀναίδεια, ὡς ἀναιδέως ἐπαιμῆς. σημαίνει τὴν
ἀναίδειαν ἐνδεδυμένην. ὃ γὰρ φιλόχρυσος ἀναίδης,
ἀπὸ τῆς αἰδῆς. τὸ παρὰ τὸ αἰδῶ, αἰδῆς, αἰ-
δῆς, καὶ ἀναίδης.
Ἀναίδητος, ὁ ἀναίχωντος, βίαιος σκληρὸς ὀξύς.
Ἀναίχωντος, ἐκ ἔχει τὴν ἀνὰ πρόθεσιν, ἀλλὰ τὸ
αὐτὸ σερητικόν. ὡς ἐπὶ τῆς ἀναίτιος, ἀνήκοος. ὡς τε
ἐκ ἀλόγως ἢ ἐξ ὧθεν κλίσις.
Ἀναίνομαι. ὁ δ' ἀναίνετο, ἀπηνεῖτο. ὡς περ παρὰ τὸ
λίπω λιπαίνω, καὶ ὁρμῶ ὁρμαίνω, καὶ ὑφῶ, ὑφαίνω,
ἔγω καὶ παρὰ τὸ ἀρῶ, ὅξω τὸ ἀρῶμαι, γίνεται ἀρ-
ναίω. καὶ ἐνδεία τῆς ῥ ἀναίνω, ἀναίνομαι (ὡς σκη-
πῆχος σκηπῆχος) ἐκ ἐπαινώ, ἐς συγκατατίθε-
μαι. ἡ παρὰ τὸ ναί ἐπὶ ῥήματι ναίνω, καὶ ἀναίνω.
ἡ παρὰ τὸ αἰνῶ ἀναίνω τὸ ἐκ ἐπαινώ, ἐδὲ συγ-
κατατίθεμαι, πλεονασμῷ τῆς ν Μεθόδιος.
Ἀνδράκλῳ. ἐνταῦθα τὸ ἀν, ἀντὶ τῆς ἀνὰ καὶ συνεί-
πωσιν. αἰτιατικῇ δὲ πῶσιν συλλαβάζεται. σημαί-
νει δὲ καὶ ῥήμα προσεκτικόν, ἐμφάσει τῷ ἄλλῳ
προθέσεων. ἔδαμῶς ἀνδράκλῳ, ὄνομα προσηγορικόν.
τινὲς δὲ λέγουσιν αὐτὸ θηλυκόν. συλλέπτωσιν δὲ
πέπονθε καὶ τὴν αἰτιατικῇ. ἀμφοτέρω δὲ παρῶ-
νυμα. τὸ γὰρ θηλυκὸν ἀνδρὸς ἀνδρῆ, ὡς βλάβος βλά-
βη. τὸ δὲ ἀρσενικόν, παρὰ τὸ ἀνδρὸς ἀνδρῆ ἀνδρῆ.
ἔπος Ἡρωδιανὸς ἐν ἐπιμεινμοῖς.
Ἀνδρῆα τὰ χεῖλη τῆς ποταμῆς, ἡ γὰρ τὰ χεῖματα, τὰ
ἐνέχοντα τὸν ποταμόν. παρὰ τὸ ἀνῶ εἶναι τῷ
διερῶν, τῆς διύρεων.
Ἀνδριάς. ζητεῖται, εἰ πάντα τὰ εἰς ας μακρὸν καταλή-
γοντα, ἢ βαρύνοντα, ἢ περιστάνοντα. τὸ δὲ ἀνδριάς
καὶ ἰμάς σσημειώνεται. ποῖον ἄρα ἀνάλογον ὦ-

φειλόν ἔχειν τὸν τόνον, περιπατώμενον, ἢ βαρύτονον; καὶ λέγουν, ὅτι βαριύεται, ἐπειδὴ πάντα τὰ εἰς αὐτὸ ὑπὸ τῆς εἰς ὅς ὑπὸ εὐθείας, ἢ ὑπὸ γωνίας βαριύεται, βέλος βελιάς. δράκων δράκοντος δρακοντιάς. ἔπος ἄρα ἀνδρός ἀνδρείας. καὶ πάντα τὰ εἰς μᾶς μὴ ὄντα ὑποκοριστικά, βαριύεται, ἀκάμας. ἔπος καὶ ἱμας. μὴ ὄντα ὑποκοριστικά, ὅθεν τὸ Θωμάς καὶ Κοσμάς, ὑπὸ τῆς θαυμασίας καὶ κόσμιος. ἀνδραία δὲ λέγει τὸν χαλκὸν ἢ τὸν λίθινον, ἢ καὶ τὴν ραφίαν.

Αἰναισιμώτατα, αἰαλώματα. καὶ αἰναισιμῶσαι, τὸ αἰαλῶσαι.

Αἰναιδιτῶ, αἰναιδιτεύομαι.

Αἰαίν, φόρος, τιθιμήν.

Αἰνδραποδιστής, ὁ μόνον ὁ τῶς ἐλδοθέρας ἀπάγων εἰς δεξιάν, ἀλλὰ καὶ ὁ τῶς δεξιᾶς ὑπὸ τῆς δεσποῦσας ὑποπαῶν εἰς εἰαυτόν.

Αἰνδίκης, εἶδος παγίδος. Αἰνδίκην τε μάλα εἰδότε μακρόν ἀλέσθαι. παρὰ τὸ δίκειν τὸ βάλλειν, καὶ ἀνδίκει, ἀνάρριτον.

Αἰνδρεφόντης, ὁ φονδύων τῶς ἀνδρας. ὑπὸ τῆς ἀνδρείας, καὶ τῶς φονίας τὸ φονδύειν. ἀλλ' ἐρεάφη αὐτὸν ὅθεν τῆς ἰ. ἀλλὰ ρεάφεται τὸ δρεῖ δίφθογγον. καὶ γίνεται παρὰ τὴν ἀνδρός γωνικῶς.

Αἰνδρακάς, ἐπὶ ῥήμα. σημαίνει δὲ καὶ ἀνδρα. παρὰ τὴν ἀνδρός γωνικῶς παράγωγον. ἢ παρὰ τὸ ἀνδρα καὶ τὸ κάσω σωτίσθαι, ὁ καὶ ἀνδρας κοσμίως τεταγμένος. κάσω, κάς, ὡς δάξω δάξ, καὶ ὁ δάξ. ἀνδρας καὶ ἐκασος. συγκοπὴ ἐκάς καὶ ἀνδροκάς. καὶ συγκοπὴ ἀνδροκάς, καὶ ῥοπή ἀνδρακάς, ὡς παρὰ τὸ λέων Πανταλέων καὶ Παντολέων. κυνάρμυα, κυνάρμυα. σημαίνει δὲ ἐκάσω, ἢ ἐκ μέρες.

Αἰνδράειον, ὁ μικρὸς ἀνὴρ ὑποκοριστικῶς.

Αἰνδράποδον, ὁ φυγὰς δῆλος. ὅθεν τὸ ὑποδύσθαι, ἢ παρὰ τὴν πέδω. τοῖς δὲ αἰχμαλώτοις καὶ αἰχίσοις ὅθεν τὸ δραπετεύειν πέδας περιβάλλοντο.

Αἰνδράγεια, τὰ σκύλα, ἢ τοῖς ὅτι ἀπὸ ἀνδρῶν ἀρχειται, ἢ ὅτι ἀντὶ ἀνδρῶν. ὅταν γὰρ μὴ δυναθῶσιν ἀνάγειν αὐτὰς αἰχμαλώτους, τότε τὰ ὅπλα αὐτῶν σκυλάσθαι. ἔπος ὧρος. προπαροξυύεται δὲ, ὡς τὸ ζωάγεια, μοιχάγεια. Νικάνδρος δὲ τὰ κατ' ἀνδρα λάφυρα. Πτολεμαῖος δὲ σκύλα ἡρμῆα ὅθεν ἀνδρῶν.

Αἰνδραχλος, πόσα ἐν τοῖς κήποις γινόμενα. παρὰ τὸ ἀνδρὶ ἱκελος εἶναι ἀνδραϊκέλλος, καὶ ἀνδραχλος καὶ συγκοπὴ καὶ ῥοπή.

Αἰνδρόγεις, ἢ γωνικῶς, ἀνδρόγεια, καὶ πλειονατμῶς τῶ ὁ καὶ σ' ἀνδρογείως.

Αἰνδραχθεῖσι, τοῖς καὶ ἀνδρὶ δυναμένοις βαριύειν ὅθεν μίγεις.

Αἰνδρόμιος, καὶ ἀνδρόμια, κρέα ἀνδράπων ἐδεστέρας. ἀπὸ τῆς ἀνδρός ἀνδρμιος. ὡς Διός, Διόμιος κτεῖρας ὁ πατὴρ Ἡρακλῆες. καὶ ἐν ἑτέροις παράγωγον κτητικὸν ἀνδρόμιος. ὡς κέρτομος κερτόμιος. ὁ δὲ ἱεροῦ δυνάμι ὁμιλον ἀνδρόμιος. καὶ φωνοῖτ' ἀνδ' ὁμιος.

Αἰνδρόκμητος, σήλη κεκλιμένος Αἰνδρόκμητῶ ὅθεν τύμβω. ἀπὸ τῆς καμῖν, ὅθεν ὑπεθανεῖν. ἐφ' ὃ ἀνὴρ κεκμηκὼς καὶ τελευτήσας κεῖται. καμόντας δὲ τῶς τελευτηκότης ἔλεγον. οἶον, Βροτῶν εἰδωλὰ καμώντων. ἢ ὅν ἀνδρες μὴ καμάτι ἐποίησαν ἀνδροποίητον. ἢ ἐπ' ἀνδρὶ κεκμηκότη γεγονότα.

Αἰνδροκτασίας, ἀνδρῶν ἀναιρέσεις. παρὰ τὸ κτήμι κτήσω, ἐκταμαι, ἐκτασαι, κτάσις, καὶ ἀνδροκτασία.

Αἰνδροτής. Αἰνδρὸς ἀνδροτήτα, καὶ ἡβλυ. τὴν ἀνδρείαν σημαίνει καὶ τὴν ἰσχυρίαν. τὰ εἰς τῆς θηλυκῆς ἀπαυτῆς βαριύονται. πλὴν τῆς ταχυτῆς, βραδυτῆς, ἀνδροτής, θηϊότης.

Αἰνέδω, ἀνῆλθεν, ἀνέβη. ἔστι δὴ ὡς, παράγωγον δῦμι. ὁ δῦτερος ἀόριστος, ἔδω, τὸ τρίτον ἔδω, καὶ κατέδω, καὶ ἀνέδω, καὶ ἀναδύς, καὶ ἐκδύς.

Αἰνέδοντο, ἐκ τῆς δέω δέσω, ὁ παθητικὸς ὑποσυντέλικος ἐδέδεμην, ἐδέδοντο. καὶ συγκοπὴ τῆς δὲ συλλαβῆς ἀνέδοντο.

Αἰνέδω, σημαίνει τὸ ἀναστάτης εἶναι. παρὰ τὸ ἔδω ἔδω καὶ ἀνέδω, τὸ ἀνδ' ἔδω. Αἰχύλος, Φόλγος ἀνέδω. ἢ ἀπὸ τῆς ἑω τὸ ἀφίημι ἔδω καὶ ἀνέδω, τὸ μὴ ἐφεκτικῶς τι πράττειν. ὡς κλέπτω κλέβω Μεθόδιος. σημαίνει καὶ τὸ ἐκλελυμένως. εἰς τὴν ὑποβλήδω.

Αἰνέργω, ἐκώλυσεν. ὑπὸ τῆς ἔργω εἶργε ἔχλυσεν τῆς εἰς διφθόγγου.

Αἰνετὰ, ἀναχετὰ, ὑπομονῆς ἄξια, ὑπομονητὰ. ἐκ τῆς ἀνέχω ἀνέχω, ἀνείχα, ἀνείγμαι, ἀνείνται, ἀνεκτὸς καὶ ἀφαίρειν τῆς ἰ, καὶ ἀνεκτός. ἀντὶ τῆς ἀνεκτῆς. Λισομύτης. χρεῖα γὰρ ἰκάνεται εἰς τὴν ἀνεκτός.

Αἰνεκήκισεν, ἀνεφέρω, ἀνῆκε, ἀνεδίδωτο. ἐκ τῆς κίω τὸ πορεύομαι, ἐκίον, ἐκίεις, ἐκίει. πλειονασμῶς τῆς κ, καὶ ἐκτίσει, κήκισ, καὶ ἀνεκήκισ. ἢ κίω καὶ διπλασιασμῶ, κικίω. καὶ ῥοπή Ἰωνικῆς τῆς ἰ, εἰς ἡ. ὡς φημιύδιον, φημιύδιον, ἐκήκισ. καὶ ἀνεκήκισεν.

Αἰνέγναμψαν. Αὐτὰρ ἐμοὶ δεσμὸν ἀνέγναμψαν ἀνέλυσαν. ὅταν γὰρ δεσμῶσι τὰ χοινία κάμπεται ταῖς συναφαῖς. ἀνακάμπτονται δὲ καὶ ἀναδύνται, ὅταν ἀναλύωνται. γνάμψαι γὰρ τὸ κλῖσαι καὶ γναμπτοῖς ἀγκίστροις, τοῖς ὀπτικελασμοῖς. ὧρος.

Αἰνεπής, ἄφρωνος.

Αἰνεμύτης, παρὰ Ταυαντίνοισι ὁ ὄνος ὁ ἀνέμοις θυμῶς.

Αἰνεπικόριστος, ἀνύβειτος.

Αἰνεπίκοπος, μὴ ὅθεν θυμῶς.

Αἰνεμος, παρὰ τὸ αὐτὸ τὸ πνέω ἄεμος, καὶ πλειονασμῶς τῶν, ἄνεμος. ἢ ἄμμος τις ὧν, ὁ μὴ ἐν τῇ αὐτῇ μέρει μὴ δὲ ἡρῆμῶν καὶ μετὰ θεσιν τῶν στοιχείων. παρὰ τὸ νέμω τὸ μείζω, νέμος, καὶ ἄνεμος. τὰ δὲ τῶς εὐφραδίας ὡς δύο συλλαβῆς ἀπλά, ἀπῶται ὅθεν τῆς ἑ φιλῶ ρεάφεται. οἶον, πόλεμος, ἡρῆμος. ὅθεν εἶπεν ἀπλά; ἐπειδὴ τὰ παρὰ τὸ αἰμῶς.

συγκείμενα δὲ τῆς αἵ διφθόγγου γράφεται. πολύαιμος, σωαιμος, αἵαιμος, ὁ μὴ ἔχων αἷμα. καὶ τὰ εἰς μὲν ὑπὸ δύο συλλαβὰς τῶ εἰς αἵαλη γόμενα προπαροξυσμῶνται. οἷον, ἔχεμος, πῆλεμος, αἵεμος. τὸ μὲν τοι θελεμός οὐκ ὠνέται ἀπὸ τῆς θελημός, ἔσπη τὴ ἢ εἰς εἶ.

Ἀνεμοφές κύμα. Ἰλιάδος δ. τὸ ὑπὸ ἀνέμου ἡνυμμένον ὑψηλόν. ὅτι δὲ τὸ Ἀγαμέμνωνος δόρυ ἀνεμοφές φησὶν, ὡς ἐν τῇ λ', αὐτὴ τῇ ὑπὸ ἀνέμου γεγυμνασμένον, ἰχυρόν. τὰ δὲ ὑπὸ δὲ, καὶ κατὰ κλαζόμενα τῶ δένδρων, ὁ γὰρ μὲν καὶ λείον τὸν ὀρπινη ποιεῖ, ἀδονῇ δὲ καὶ μαλακὸν καὶ ἀγύμναστον ἀναδίδωσιν. οἷς δὲ προσπίπτει βραχὺς ἀήρ καὶ ἀνεμώδης, ταῦτα ταῖς τῶ πνέματων τριβόμενα πληγαῖς, εὐτονον καὶ δούρυπτον ἔχει τὴν σερρότητα, ὡς φησι Πλάταρχος ἐν μελέτῃ Οἰμήρου.

Ἀνεμώδης, καὶ ἀνεμοδύειον. παρὰ τὸ ἀνέμος, καὶ τὸ ἔρος, ὃ σημαίνει τὸν ἐπιπείδειον ἀνέμον.

Ἀνεμώλιος, ὁ μάταιος. παρὰ τὴν ἀνέμου γρηκῶ, ἀνεμώλιος, καὶ ἀνεμώλιος. ἐκ ἑστὶ συνθετον. τὰ ὑπὸ ἀνέμων ὀλλύμενα. Σὺ δὲ ταῦτ' ἀνεμώλια βάλλεις ἀντὶ τῆς ἀνεμοφόρηται, ἀνέμοις ἐοικότα.

Ἀνευδοίασα, ἐκ τῆς ἐνδοιάζω τὸ ἀμφιβάλλω, καὶ δοκῶ. ὡς τὸ, Δοάσατο κέρδειον εἶναι, ἀντὶ τῆς ἐδοξε. ἐκ τῆς δοάσω Δωρικῇ ἔσπη τῇ δὲ δύο αὖ εἰς ζ, δοάζω. ὡς γίγω, νίζω, καὶ πλεονασμῶ τῇ τ, δοιάζω καὶ ἐνδοιάζω. καὶ ἀνευδοιάσας τὸ ἀδισάκτως, καὶ ἀναμφιβόλως, δὲ τῆς οἱ διφθόγγου. πρὸς ἀντιθέσιν ἁλῶ τῇ συνδυάζω τῇ σημαίνοντος τὸ συναυλίζομαι. Οὐ μὴ συνδυάσω μὴ τῇ ἐκλεκτῇ αὐτῇ, ἀντὶ τῆς ἐμὴ συναυλιδῶ.

Ἀνεπαφα, τὰ ἀνεπίληπτα, ὧν ἐκ αὐτῆς ἄφαιτο.

Ἀνεξικακία, παρὰ τὸ ἀνέχεσθαι τῆς κακίας. ἢ δὲ τὸ μὴ ἔχεσθαι κακίας.

Ἀνεπαφρόδιτος, ὁ μὴ ἐπιχαρὴς καὶ ἀνδής. ὡς ἐπαφρόδιτος ὁ ἐπιχαρὴς, καὶ ἡδύς. ἀπὸ τῆς Ἀφροδίτης Κάμοι τὰ ψυχὰ ταῦτα καὶ ἀνεπαφρόδιτα προσμάττει φιλήματα.

Ἀνεπαλτο, πάλῳ τὸ πηδῶ, πάλλομαι, ἐπαλλόμενῳ ἐπάλλω, ἐπάλλετο, καὶ καὶ συγκοπῶ, ἐπαλτο. καὶ ἀνέπαλτο, ἀνέχαιτιδῃ, ἀνήλατο.

Ἀνέσιος, ἐσίαν μὴ ἔχων, αἰσιος.

Ἀνέσαν, Θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέσαν. ἴσημι, ὁ δούπερος ἀόριστος ἔσαν, ἔσης, ἔση, ἔσημι, ἔσησαν, καὶ καὶ συγκοπῶ Ἀιολικῶς ἔσαν, καὶ ἀνέσαν.

Ἀνεσόβειον, σοβῶ τὸ βέχω. οἷοι δὲ τὸ διώκειν. τὸ μὲν ἐν ἀνεσόβειν, ἀντὶ τῆς ἀνέβειον πρὸς τυραννίδα. ἢ καὶ ὑπόσασιν. γίνεται δὲ ἐκ τῆς σέβω, σωτάσεται μὴ αἰτιατικῆς.

Ἀνεται. Ἡ δὴ νύξ ἀνεται, τελειῖται. ἐκ τῆς αὐῶ τῇ σημαίνοντος τὸ φράττω καὶ τελειῶ. Διοχρύια προσέρχεται.

Ἀνέτειλε. Τοῖσιν δ' ἀμβροσίῳ Σιμόει ἀνέτειλε, ἀνέχον, ἀνέδωκεν, ἀνέφυσεν.

Ἀνεσάκασιν, ὀρήκασιν, εἰλήφασιν.

Etymologicόν.

Ἀνετος, παρὰ τὸ ἴημι καὶ ἀρίημι, ἐπὶ καὶ ἀνέτος, καὶ ἀφίτος.

Ἀνεφίος, παρὰ τὸ ἀνῆφθαι, ὁ ἀνῶθεν σωτημέρος εἰς συγγένειαν. καὶ ἀνεφίος, ἡ μέλει ἀνεφιαδῶν συγγένεια.

Ἀνός, ἐπὶ ῥήματι χωρισμῶ σημαντικόν. σωτάσεται αἰὲ γρηκῇ. Αἶκον ἀνός ἐμέθεν. ἐπεκτείνεται καὶ εἰς θεῶν. ἐδὲν ἔχομεν ὅμοιον αὐτῷ ἐπὶ ῥήματι εἰς θεῶν λῆγον. αἱ μὲν εἰς εὐ λέξεις βαρυνόμεναι, ἀπρωτοὶ εἰσι. περιπατώμεναι δὲ, πτωτικά. Ἀχιλεῦ, Πηλεῦ. εἰς τὸ ἀπαύδωθεν.

Ἀνέωγμος. παρὰ τὸ οἶζω, οἶζω, ὦχα, ὦγμαι. καὶ ἐν συνθέσει ἀνέωγμαι. καὶ πλεονασμῶ τῇ ε, ἀνέωγμαι. ἢ ἀνοίγω, καὶ ὁ ἀδρακατικός ἀνέωγον, πλεονασμῶ ἀνέωγον. ὁ ἀδρακαίμενος ἀνέωχα ἀνέωγμαι, καὶ ἀνέωγμος. Ἰστέον ὅτι πᾶς παρωχήμενος ἀπὸ φωνῆς αὐτοῦ ἀρχόμενος, ἢ ἀπὸ φύσει μακράς, τὸν τόνον φυλάττει καὶ ἐν τῇ συνθέσει. οἷον εἶπον, πορεύομαι. ὦσμαι, ἀπῶσμαι. εἶχον, αὐεῖχον. πορόσκειται παρωχήμενος, δὲ τὸ ἡμαι, καθεῖμαι, κείμαι, δέκειμαι, καὶ κατακείμαι.

Ἀνέωγε, μέσος ἀδρακαίμενος, συζυγίας δούπερας τῇ βάρυντον. ἀνοίγω λῶγον, ἐπεισόδω τῇ ε, λῶγω γρη. συζολῇ τῇ ἢ εἰς α, ἀνέωγον, τὸ εἶπον, ἀνέωγε. καὶ ἀνοίγω ἀνέωχα. προδέσει τῇ ε, καὶ συναίρειται τῇ ἢ, ἀνέωχα. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ῥήμα τῷ, ὅτε μὲν ἐνεργητικόν ἔστιν, αἰτιατικῇ σωτάσεται, ὅτε δὲ παθητικόν, δούεία. Τόνδ' ἐθέος ἄλλος ἀνέωγρη. λῶνέσεται ἡ θύρα.

Ἀνεως, ὁ ἄφρων. ἢ δούεία τῇ πληθυντικῶν, οἱ ἀνέως. Τίπτ' ἀνέως ἐγώ εἶδε. ἔστιν ἴα, ὃ σημαίνει τὴν φωνὴν, παρὰ τὸ ἰσῆναι τὸ πορεύεσθαι, ἢ πανταχῇ πεμπομένη φωνή. πλεονασμῶ τῇ δ, ἴον, δὲ τὸ ἐπὶ πᾶσιν ἀπολύ ἰσῆναι. ἐξ αὐτῆς γίνεται ἴος, καὶ μὴ τῇ σερητικῇ, αἴος, καὶ αἴιος, πλεονασμῶ τῇ ν, ὁ ἄφρων ὡς αἷμα, ἀναιμῶν. μεταδέσει τῇ τ εἰς ε, ἀνέως, καὶ Ἀττικῶς δὲ τῇ α, ἀνέως. τὰ δὲ εἰς α ἰσῆναι εἰς ος μεταπίπτουσι καὶ τὴν συνθεσιν προπαροξυσμῶνται. οἷον σκιά, ἄσκιος. ὦρα, ἄωρος. πείρα, ἄπειρος. ἔπω καὶ ἴα αἴιος. ἢ παρὰ τὸ αὐτὸ φωνῇ γίνεται ῥηματικόν ὄνομα ἀνέως. ὁ ἄφρων. ὡς αὐδῶ, ἀναυδος, καὶ ἀποβολῇ τῇ ὕ ἀνέως. προπαροξυσμῶνται δὲ. καὶ γὰρ εἰς ὁ λέγων, ὅτε ἀπὸ ῥήματος ἀποτελεῖται ὄνομα συνθετον εἰς ος λῆγον, τρίτῳ ἀπὸ τέλους τὴν οὐκ ἔχει. οἷον, μυκῶ, ἐρίμυκος. συλῶ, ἀήσυλος. φυτῶ, νεόφυτος. ἔπως ἐν αὐτῷ ἀνέως, καὶ ἀνέως. μακρόν τὸ α. καὶ γὰρ εἰς ὁ λέγων, ὅτι παρεπόμενον ἐστὶ τῇ ἐκ τῆς α συνθεσὶ διφθόγγου, τῇ τὴν ὑπότακτικῇ φωνῆς ἐκτείνειν τὸ α, ἢ ἑτέρως λόγῳ ἐπιφραστικῆς. οἷον, κλαίω, κλάω. ἔραιον, ἔραδιον. ἔπως ἐν αὐτῷ, ἀνέως, καὶ ἀνέως. καὶ Ἀττικῶς, ἀνέως. ὡς ναός, νεώς. λαός, λεώς.

Ἀνέμων. παρὰ τὸ εἶμα τὸ ἱμάτιον. ἐν συνθέσει ἀνέμων. τὰ δὲ ἀπὸ τῇ εἰς α ληγόντων ἐδετέρων, πσσαρας συνθεσὶς ἀναδέχεται. ἢ δὲ φυλάσσει τὸ αὐτὸ

αὐτὸ τέλος, καὶ τὸ αὐτὸ ἄλφον, οἶον δῆμα, δαδῆμα. ρεάμμα, σύρρεμμα. τάγμα, σὺνταγμα. ἢ καὶ ὑπὸ ῥηκῆς γίνεται ἡ σὺνθεσις φυλάττωσα τὴν εἰς ὅς κατέληξιν οἶον ρεάμματος, ἀρεάμματος. ἢ ῥέπει τὸ αὐτὸ εἰς τὴν ὅς κατέληξιν. οἶον σῶμα, εὐσωμος. ἢ ῥέπει τὸ αὐτὸ εἰς τὴν ὡν κατέληξιν. οἶον, αἶμα, αἰαίμων, εἶμα, αἰεῖμων. τὸ δὲ ἐρυσάρμα- πες ὑπὸ ῥηκῆς. ὡς ρεάμματος, πολυρεάμματος. ἄρματος, ἐρυσάρματος. τὸ πληθυντικόν, ἐρυσάρ- ματοι, ἐρυσάρματες μεταπλασμός.

Ἀναιμική. Τῇ αὐτοῖς ἀναιμική παραγματεία, ἀνατε- δειμική, ἢ ἐξηπλωμένη. ὑπὸ τῆς ἑω γίνεται παρά- γωγον, ἐνι. τὸ παθητικόν, εἶμαι. καὶ κράσει, εἶ- μαι. ἢ μετοχή, εἶμυρος, καὶ ἀναιμυρος. ἢ ὑπὸ τῆς ἑω τὸ πέμπω, ὁ ἀνακείμυρος, εἶκα. ὁ παθητικὸς, εἶμαι. ἢ μετοχή, ὁ εἰμνός, καὶ ἀναιμνός. ἐξ ἑ, καὶ ἀναιμνῶν πόλοιο, ἀντὶ τῆς ἀναιμνῶν.

Ἀνείδαι, λελύδαι. ἑω τὸ πέμπω. τίς περιπαύμε- νον ἑω. καὶ γίνεται ἐξ αὐτῆς ῥῆμα εἰς μῆ, ἐνι. ὁ παθητικὸς ἐνισῶς, εἶμαι. καὶ κράσει τῆς δύο εἰς εἰ δίφθογγον, εἶμαι. τὸ γ, εἶται, καὶ τὸ ἀπαρέμ- φατον, εἶδαι, καὶ μῆ τῆς σερητικῆς αὐτῆς πλεονασμῶ τῆς ν, ἀνείδαι. σὺντάσσεται πῶς αἰτιατικῇ καὶ δοτικῇ. ἢ ὑπὸ τῆς ἱημι, ὁ παθητικὸς ἀνακεί- μυρος, εἶμαι.

Ἀνιῶσθαι, ἀνῆι, ἀνιφέρειτο, μέσος ἀνακείμυρος. ὡς δηλοῖ τὸ θ. ὁ ὅς ἐνεργητικὸς ἀνακείμυρος ἐδέ- ποτε δὲ τῆς θ ἐκφέρεται. ἔστιν ἑν, θέω, καὶ ἐν σὺν- θέσει ἀνιῶσθαι, καὶ ἀνιῶσθαι, καὶ ἀνιῶσθαι τῆς ε, ἀνιῶσθαι. τίς ὁ μέσος ἀνακείμυρος, λῶσθαι, σὺν- θέως. ἑαπέντος τῆς εἰς ὁ. καὶ Ἀττικῶς ἀνιῶσθαι, σὺν- θέως, ἀνιῶσθαι. ἢ ἔπος. ἑω τὸ πέμπω ἐδέω, ὡς φλέγω, φλεγέω. καὶ ἑοπῇ τῆς δύο εἰς ἡ, ἡ- δω, καὶ σὺνθέσει, ἀνῆδω, ὁ μέσος ἀνακείμυρος, ἀνῆδω, καὶ ὁ Ἀττικὸς, ἀνιῶσθαι. καὶ ἐπειδὴ ὁ Ἀτ- τικὸς παρακείμυρος τὴν τρίτην ἀπ' ἀρχῆς σὺλλα- βῶν βραχεῖαν θέλει ἔχειν, συστολή γίνεται τῆς ἡ εἰς τὸ ε, καὶ ἑοπῇ τῆς εἰς ὁ, ἀνιῶσθαι. Ὅφρα οἱ αἰμ- ἔτι θέρμον ἀνιῶσθαι. ἢ ἐκ τῆς θέω τὸ ῥέχω.

Ἀνήγκακα. Ἰστέον ὅτι βάρβαρόν ἐστιν, ἐχθροῦσκομε- νον παρ' Ἑλλήνων ἐν χρήσει, ὡς λέγει Ἡρόδοτος. ἐν μόνῃ τῇ τῇ Ἀλεξανδρείᾳ δημοδῇ σὺνθεσίᾳ οὐκ εἰσάγεται. λέγεται δέ τινες Ἀττικὸν εἶναι. ὅπερ ἐκείνῃ. ἐπὶ ἔχει ἐν τῇ πρώτῃ καὶ β' σὺλλαβῇ τὸ αὐτὸ σύμφωνον. γίνεται δὲ ὑπὸ τῆς ἀναγκάζω, ἀναγκά- σω, λυάγκακα, καὶ κατ' ἀντιβιβασμὸν, ἀνήγκα- κα. δυνάται καὶ σὺνθετον εἶναι, ὑπὸ τῆς ἀγκάζω τὸ ταῖς ἀγκάλαις λαμβάνω. καὶ ἐκ τῆς ἀγκάζω, ἡ γ- κακα, καὶ μῆ τῆς ἀνὰ προθέσεως, ἀνήγκακα.

Ἀνείρειν, ἀναπείρειν. Πλάτων. Σχοίνους λαβὼν, ἀ- νείρει τὰ κρέα. ὅθεν καὶ ἡ ἀνερσις. χρυσῶν σφά- νων ἀνέρσει. Θεκυδίδης.

Ἀνείλον, ἀντὶ τῆς ἐμάντῳ, σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐ- φόνδισεν, ἢ ἀπὸ τῆς ἀνωθεν λαμβάνειν τὸ ἐν βέλ- λει πνεῦμα τῷ ἀνδρὶ. ἢ τὸ οἶονεῖ ἀνελκύσαι καὶ ἀ- ναγαγεῖν. λέγεται δὲ καὶ ὑπὸ τῆς ἐκ δελφῶν χρησι-

εἰς. ἀνελκύν ἐν ἀντὶ τῆς ἀνείπειν ὅτι τῆς μαντῶσα- δαι. ἀπὸ τῆς ἀνωθεν λαμβάνειν τὸ πνεῦμα, καὶ πληρῆσθαι τῆς θεῆς. ἢ ὑπὸ τῆς ἀνελκύν τὴν ἀγνοίαν. ἢ τὸ ἐναντίον τὸ ἀνελκύν τὴν γνώσιν ὅτι τῆς φο- ροῦσιν. λέγεται δὲ ἀνελκύν καὶ τὸ ἀναλαβεῖν τὰ ἐκ- δετα βρέφη.

Ἀνήλατος, ἀπειθής. ἀπὸ τῆς ὑποζυγίων. ὁ μηδέ- πω δαμασθεῖς, ἢ ἐλασθεῖς. ἐλάω, τὸ ἐλαύνω, ἐλάσω, ἡλακα, ἡλασμαι, ἡλασαι, ἡλασός, καὶ ἀνήλατος, ὑποβολὴ τῆς σ.

Ἀνιῶνται, ἀνιῶν, ἀνιῶν, ὁ ἀόριστος, λῶναι. τὸ ὑποτακτικόν, ἐάν ἀνιῶν. τὸ παθητικόν, ἀνιῶ- μαι ἀνιῶν, ἀνιῶνται.

Ἀνῆ, Εὐτ' αὖτε μελίφρων ὕπνος ἀνῆ. σημαίνει κα- ταλίπη. ἔστιν ἀνὰ τὴν ὑποτακτικόν, ἐκ τῆς ἑω γι- νόμην. πλεονασμῶ τῆς ἡ, ἀνῆ. Πλάτων, Ε- πειδή με ἀνῆκεν ὁ ὕπνος.

Ἀνῆκεν, ἀόριστος, ἢ ἀνακείμυρος ἐνεργητικὸς. ἐδέ- ποτε δὲ παρακείμυρος τῆς ἀόριστος πρώτῃ σὺνθεσιν, εἰ μὴ ἔπος μόνος. πλεονασμῶ τῆς ε, ἔηκε. καὶ Ἀττι- κῶς τὸ ἡκα, γίνεται ἑκακα, καὶ ἑκακα καὶ μεταφο- πλῶ, ὡς τὸ παρῶκακε. τὸ θέμα, ἱημι.

Ἀνῆκετος, ἀνῆκε τὸ ἀκῶ τὸ θεραπόδω. ὅθεν τὸ, Ἀ- κῶ μεθα θασσον. ἀκῶ ἀκῶ, ὡς τελῶ τελῶ, τε- λῶ. νεκῶ νεκῶ, νεκῶ. ἐξ αὐτῆς ἀκῶς, καὶ ἡκῶς, ἑοπῇ τῆς ἀλφαις ἡ. μῆ τῆς σερητικῆς α, ἀνῆκετος, καὶ πλεονασμῶ τῆς ν, ἀνῆκετος ὁ ἀθερά- πόδω. πολλαῖς ὅς τὸ ν εἶωθε πλεονάζειν, ὡς τὸ ἀναιδέης, ἀνείκασος, ἀπὸ τῆς εἰκάσω, εἰκασός, καὶ σερῆσει, ἀνείκασος.

Ἀνιῶντιζεν, ἀθρόως ἀνιῶντι, ἀπὸ τῆς ἀκοντίζω.

Ἀνῆδον, ἀνῆδον τὸ ἀνῆδον, ἔχῃ τὴν ἐν τάχει αὐξήσιν.

Ἀνῆλιπος, ὁ ἀνιῶντιζος. λέγεται δὲ καὶ χωρεῖς τῆς α, ἀνῆλιπος, ἀνῆλιπος τῆς α. προεἰλήφει ὅς τῆς πόδας. ἢ χωρεῖς τῆς περιεληῖσαι. τὸ ὅς νη, σερητικόν.

Ἀνῆλιος, ἔστι δῆλος ὁ φανερὸς. ἐξ αὐτῆς δῆλιος. ἀ- ποβολὴ τῆς δ, ἡλιος, καὶ ἀνῆλιος. ἢ ῥηκῆς τῆς πλη- θυντικῶν. ἀνῆλιων.

Ἀνιῶν, ἀδελῶτον, ἀχαλίνωτον.

Ἀνιῶντοβλαία. ὡς περ ὅς ἀπὸ τῆς καλὸς καὶ ἀγαθὸς γίνεται σὺνθετον ὄνομα καλοκαγαθία, θεοῖς ἐχ- θρὸς, θεοεχθρία, ἔπος οὖν ἀνιῶντοβόλιον ἀνι- μιοβλαία.

Ἀνιῶνται, ἐκ τῆς ἀνιῶν παθητικὸς παρακείμυρος, ἀνιῶν, ἀνιῶν, ἀνιῶν, ἀνιῶν, ἀνιῶν, καὶ τὸ ἀνι- νάσαι ἀπαρέμφατον. Ἀνιῶνται μὲν ἀνιῶνται, ἐν ἑξῆς ἀπῆσαν μὲν ἀπαρνήσασθαι. Εφοβήθησαν δὲ ὑποδέχθαι, ἀντὶ ὑποδέχθαι, καὶ ὑπαντῶν τὸν λόγον τῆς ἑκτορος.

Ἀνῆρ, ἀνῆρ τὸ ἀνῆρ τὸ σημαίνει τὸ ἀνῆρ. ἐξ ἑ, Μά- λα. νῦν ἀνῆρ ἐγγύδι δ' ἡώς, γίνεται ἀνῆρ, ὡς περ ἀνῆρ τὸ ἀνῆρ ἀνῆρ, καὶ ἑω τὸ πνέω ἀνῆρ. ἢ ἀνῆρ τὸ ἀνῆρ ἀνῆρ γίνεται ἀνῆρ, καὶ συνηγορῇ, ἀ- νῆρ. παρακτικὸς ὅς καὶ ἀνυστικός, ὡς πρὸς τὴν γυ- ναῖκα. τὸ νῆρ, ἡ. πᾶν ἀρσενικόν καὶ θηλυκὸν εἰς ἀμετάβολον λήγον, μικροκαταληκτεῖ. καὶ ἄλλως τὰ

τὰ εἰς ἡρὸν παρὰ τὸν ἄνθρωπον ἔχουσιν ὅτι τὰ ἡ γράφεται. πλὴν
τὸ χεῖρ, φθεῖρ, βίχειρ, σάφειρ, ἔθειρ, εἰνά-
τερ, Εἰλάτερ, ποταμός. Λήχειρ, ποταμός. Εἰ-
λαίρειρ. ἴρ, κὶ φθίρ, κὶ φθίρ, ὄνομα κύριον μόνον
ἔχει τὸ ἴ. σημαίνει δὲ τέσσαρα. τὸν φύσει, ὡς τὸ, Ἀν-
δραμοὶ συνέπε μῆσα πολὺ ἔσπον. τὸν γήμαντα. ὡς
τὸ, Ἀνδρα μὲν ὧ ἔδοσαν με πατήρ κὶ πότνια μή-
τηρ. τὸν φύσει ἀνδρεῖον. ὡς τὸ, Ω φίλοι ἀνέρες ἐ-
σεί. κὶ τὸν ἀνδρὸς ἡλικίαν ἔχοντα, ὡς τὸ, Ὁσπερ
νυνὶ μετ' ἀνδρῶν ἵζει ἀειδμῶ. ἀνὴρ ἀνέρος. ἡδ
εἰς ἡρὸς ὁμομῶν, κὶ ἐν συγκοπῇ ἀνδρὸς πλεονασ-
μῶ τὸ δ. αἰ συγκοπτόμεναι ἡλικίαι, μιμεῖσθαι θέ-
λασι τὰς ὁμομῶν ἀνδρὸς ἀφ' ἑαυτῶν. ἡ ἀνδρὸς, τὴν ἀ-
μυδρὸς. ἡ παῖς κὶ μῆς, τὴν ἰαῖς. κὶ δ'. ἔο-
πας γίνεται ὁ πλεονασμὸς τὸ δ. κὶ κλίσιν, ὡς τὸ
αἰερός, συγκοπῇ, ἀνρὸς. κὶ πλεονασμῶ τὸ δ, ἀν-
δρὸς. κὶ γράφω, ὡς τὸ ὕω τὸ βρέχω, ὕωρ, κὶ
πλεονασμῶ τὸ δ, ὕδωρ. κὶ ποιητικῶς ἄδειαν.
ὡς τὸ, Εἰδισκὸν δ' ὁ γέρον, κὶ ἐπείθετο μύθω.
καὶ κὶ ἀναγκαίαν σωτήριν, ὡς τὸ χεῖρ χειρὸς,
ἀχειρὸς κὶ ἀχειρδός. ἐστὶ δὲ εἶδος βοτάνης ἀκανθώδους.
Ἀνηρεῖφαντο θεοί. ἀπὸ τῆς γῆς ἀνὴρ πασαν. ἐστὶν ἔρα
ἡ γῆ. ἐκ τῆς γίνεται ἐρέπτω, τὸ εἰς γλῶσσαν κατα-
βάλλω, κὶ ἀνερῆπτω, κὶ πλεονασμῶ τὸ ἴ ἀνερῆ-
πτω. κὶ ἔξ αὐτῆς ἀνηρεῖφαντο.
Ἀνὴρται ὁ ἀνδρῶπος, ἀντὶ τῆς πεφόνδεται, ἀναι-
ρῶ ὅτ' τὸ φονδῶ.
Ἀνὴρης, ἀνδρῶδης. οἱ δὲ, ἀνάρμοτος.
Ἀνὴρεις, ἀνάνδρες, ἡ χήρας, ἡ παρθεύεις. ὡς ξι-
φῆρεις. ἐκ τῆς ἀνω τὸ παρτω.
Ἀνελίναςος, ὁ μὴ κρατῆρ ἄχει, ἀλλ' ἄποβάλλων.
ἀπὸ τῆς συκῶν τῆς μὴ κρατῶν τὸν καρπὸν, ἔχει τὸ
μὴ ἐπιβληθῆναι αὐταῖς τὰς ὀλῶδας ἀπὸ τῆς ἐρι-
νῶν. τοῖς ὅλῳ τοῖς τῆς ἀγρίων συκῶν φύεται θη-
ρία ἐμπόσιν ὅμοια, ἀποσαγορεύσιν ἡλῶας. τέ-
πων οἱ γεωργοὶ λαβόμενοι ἐφάπτεται τῆς κλάδων
ταῖς ἡμέροις συκαῖς, ὅπως αὐτῶν ὁ καρπὸς μὴ ἀ-
πορρέῃ. ἐνδύμενον ὅτ' εἰς τὰς φήλικας τὸ θηρίον,
σεριοὶ τῆς κὶ πεπαίνει. διόπερ ἐπὶ τῆς ἀ ἔλαβον
μὴ δακρυάτων, ἐπέλαβε τὸ ἀνελίναςος. ἡ ἀντὶ
τῆς ἐκ ἡελιάδης, ἡ περιεβλήθησαν σοιοὶ ἐρινοί.
Ἀνῆρον, ἀβλαπτον.
Ἀνῶρα, ἀνεν, ἀδύωτον, δειλόν, ἄτεκνον, ἡ γη-
νῶντα. Διογῆνης.
Ἀνὴρεος, ἡ κατάρτος, ἡδὲ ἡρμοσμένος.
Ἀνῆσις, ὡς τὸ ἔδω ἔσος ἔσις, ὡς πῖσις, πῖσις. κὶ
κὶ σωθῆσιν ἀνῆσις, κὶ ἀνῆσις ὁ ἄσιτος. ἡ ὡς τὸ
νῆσις, ἀνῆσις, ὁ ἐστὶν ἡμῶς σιτίων, ὁ ἄγαν νῆσις.
Ἀνῆσιδανος, ἡ τὰ δῶρα ἀναδιδῶσα. δανος ὅτ' τὸ δῶρον.
Ἀνῆσιδῶρα, ἡ γῆ.
Ἀνδρος, ὡς τὸ ἀνω θεῖν κὶ ἔχειν ἐν τῇ αὐξάνει.
ἐκ ἀναστροφῆς δὲ αἰ ἐτυμολογία. ἡδὲ εἶτι ἀνω
θεῖ, κὶ αὐξεται, τὸ τὸ ἀνδρος λέγεται. ἰδὲ ὅτ'
πάντα τὰ φυτὰ ἀνω θεῖσι κὶ αὐξοῖσι, κὶ ὁμοῦς ἀνδρὶ
ἡ λέγονται. ὁμοῦς δὲ ἡ ἔλαφος, ὡς τὸ ἐλαύνειν
τὰς ὀφεις ἐρεται, ὁ περ ποιεῖ τῆς τὸ κέρως θυμῶ.

μῶν. κὶ ἐκ εἶτι τὸ ποιεῖ, τὸ ἐλαφος λέγε-
ται. ἡ ὅτ' δῖκαμος βοτάνη καὶ οὐκ ἔχει, τὸ ποιεῖ,
καὶ ἐδίποτε ἀν κληθεῖν ἔλαφος. ἔπος Ωρίων ὁ
Θηβαῖος.

Ἀνδοσμίας, ὁ ἀνδρῶν ὁσμῶν ἔχων οἶνος.

Ἀνδρυσκα, τὰ ἀνδρῶν. ὡς τὸ ἀναδρῶσκον. λέ-
γεται κὶ τὸ ἀνισκον ὡς Κελσίν.

Ἀνδης, βαρύτερος, κὶ πότης τὸ ἀρσενικόν, τὸ δὲ
θηλυκόν, πότης ποτήτος.

Ἀνδ' ὦν, τὸ ἐπὶ ῥήμα. ἀπὸ τῆς ἀντὶ προθέσεως κὶ
τῆς ὦν ὑποτακτικῆς ἄρδης. ἐπὶ δὲ τῆς βοτανῶν ἡ
δεῖ λέγειν ἀνδῶν, ἀλλὰ ἀνδρῶν, ἵνα μὴ συμ-
πέσῃ τῇ τῶ.

Ἀνδρήλη, ὡς τὸ ἀνδρῶ ἀνδρῶν, ἀνδρήλη.

Ἀνδρείξ, ὡς τὸ ἀνδρος. σημαίνει δὲ τὸ ἀκρον τῆς
ἀσυχῶν.

Ἀνδρείκος. Ἀκρον ἐπ' ἀνδρῶν καρπὸν θεόν. ὡς
τὸ ἀνδρος παράγωγον, ἀνδρος, κὶ ἀνδρείκος, ὁ
καυλὸς τῆς ἀσφοδέλης. ἐστὶ δὲ φυτὸν ἀδραυστον.

Ἀνδριμίδης. ὡς περ παρὰ τὸ Δόκαλιον Δόκαλιονος,
Δόκαλιονίδης, ἔπος κὶ παρὰ τὸ Ἀνδριμῶνος Ἀν-
δριμῶνίδης, κὶ Ἀνδριμίδης κὶ συγκοπῶν. ἡ ἀπὸ
τῆς ἀνδρος ἀνδριμίδης, ὡς Δόκαλος Δόκαλί-
δης, κὶ Κρόνος Κρονίδης, Ὑλλος Ὑλλίδης.

Ἀνδρῶπος, παρὰ τὸ ἀνω θρεῖν, ἡ γὰρ βλέπειν. μό-
νος ὅτ' τῆς ἄλλων ζώων ὁ ἀνδρῶπος ἀνω βλέπει. ἡ
παρὰ τὸ ἀναθρεῖν ὁ ὅπως, ἡ γὰρ ἀναλογίζεσθαι
ἡ εἶδε κὶ ἡ κῆσε, τῆς ἄλλων ζώων μὴ λογισμῶν
κὶ προνομῶν. ἡ ὅτ' ἀν ἰχθυὺς εἰς κύρτον εἰσῆλ-
θον ὁρῶν ἄλλον κρατῆρ. ἡδὲ ὅρως εἰς λίνα.
ἡ παρὰ τὸ ἀνω βλέπειν, ἀνῶροπος τις ὦν. ἡ παρὰ
τὸ ἀνδρῶν ἔχειν τὴν ὅπα, τῆς τὴν φωνῶν.
τὰ παρὰ τὸ ὅπα συγκοπῶν, ἡ πάντα ἔχει τὰ ὅ
μεγάλα γράφονται. οἶον, μετώπιον, ἐνώπιον. ἡ
παρὰ τὸ ἀνδρῶν ὅπα ἔχειν.

Ἀνδρεῶν, ὁ ἐπὶ τῆς γῆς ὅπος. ἔχει τὸ δὲ αὐτῆς θο-
ρεῖν τὸ πνεῦμα. ἡ ἐνδρεῶντις ὦν. ὅτι κὶ τὴν ἐ-
θεσιν τῆς ἑοφῆς κινεῖται ἐν τῇ καταπίνειν. οἱ δὲ,
παρὰ τὴν ἀνδρῶν τῆς τειχῶν. διὸ κὶ κατηγορεῖται τὸ
Εὐφρονίανος εἰπόντος, Τέκνον μὴ σύγε μῆδ' ὅς ὑπ'
ἀνδρεῶνος ἀνήσης. λέγεται δὲ κὶ βοτάνη τις.

Ἀνδραξ, τὸ ἐκκαυθὲν ξύλον κὶ ἐτι ἔχει λαμπές. πα-
ρὰ τὸ ἀνδρος, ἀνδραξ. ὡς βῶλος, βῶλαξ. κὶ πλεο-
νασμῶ τὸ ρ, ἀνδραξ. κὶ τὸ ἀπότιος ὕλης μετα-
βληθὲν κὶ μεταποιηθὲν εἰς πυρὸς φύσιν. ἔχει δὲ
ὁ ἀνδραξ, φύσεις δύο. τὸ φωτισικόν, κὶ τὸ καυ-
σικόν. ὡς τὸ ὕδωρ διφυᾶ ἀνδρακα δέχεται ἡ γὰρ
φωτισικόν, καὶ καυσικόν. φωτισικόν μὲν τῆς δι-
καίων, καυσικόν δὲ, τῆς ἀμαρτωλῶν. διφυῆς δὲ
ἀνδραξ λέγεται ὁ Χριστὸς κὶ ἀναγωγῶν. γίνεται
δὲ παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω, θεραξ, καὶ μὲν
τῆς ἀνα προθέσεως, ἀναθεραξ, κὶ συγκοπῇ, ἀν-
δραξ. σημαίνει δὲ δύο. τὸ πῦρ, κὶ λίθον τινα
τῆς γῆς πύρινον, ἔπος καλέμενον. τὰ εἰς αἶξ ὀνό-
ματα φύσει μακρὰ παραληγομένη, εἰ μὲν ὥσιν
ἀρσενικῆς γόνος, ἐκτείνεσθαι τὸ ἄλφα. οἶον, θῶ-
ραξ,

ραξ, οἷαξ. εἰδὲ θηλυκῆ, συσέλλασις αὐτό. οἶον, αὐλαξ, πίδαξ.
 Ἀνίεις, ἐκ τῆ ἰω μὲ τῆ σερητικῆ ἄλφα καὶ πλεονασμῷ τῆ ν, γίνεται ἀνίω. καὶ Ἰλιάδος ε. ἀλλ' ἀνίεις, ἀντὶ τῆ ἀναπείθεις.
 Ἀν' ἰδυῶ, ἐπ' ἰδέειαν, καὶ τὴν ὀρμὴν καὶ φορὰν τῆ πολέμου. ἀνὰ θυμόν. οἱ Ἀττικοὶ τὴν ἀνὰ, ἀντὶ τῆς κατὰ παραλαμβάνουσιν.
 Ἀν' ἰωχμόν. κατὰ τὴν μάχην.
 Ἀνία, σημαίνει τὴν χαλεπωπάτην καὶ δυσίχτον λύπην. ὡς τὸ ἰω τὸ θεραπεύω καὶ ὑγιάζω, γίνεται ἰα. καὶ καὶ σέρησις καὶ πλεονασμὸν τῆ ν, ἀνία. ἐσέρηται ὅτ' τῆς ἰάσεως ἢ παρὰ τὸ αἰῶν, ἀνία. δι' αὐσιμὴν γάρ ἐστι, καὶ τωρακτική. οἶον· καταδαπανητική. τὰ διὰ τῆ νιᾶ θηλυκῆ τῇ ἰ παραληγόμενα, συσέλλασις αὐτὸ, ἔχοντα μακρὸν τὸ ἄλφα. οἶον, γωνία, πενία, ξενία. σισημεύεται τὸ ἀνία, ἐπειδὴ ἀπὸ τῆ ἰω γίνεται, ὅπερ ἔχει μακρὸν τὸ ἰωτα. παρὰ τὴν ἀνίαν ἀνιάρως. ἐξ ἧ καὶ ἀνιῶ ῥήμα. δυνάται δὲ καὶ ἀπὸ τῆ ἰσίναι γίνεσθαι. ἐμποδιστικὸν γάρ ἐστιν ἡ ἀνία.
 Ἀνιρῆσερος. ἀνιάρως τὸ τρωτότυπον. ἴστέον ὅτι τὰ εἰς ὅς λήγοντα ὀνόματα ὅσα εὐδύτερον ποιεῖντα, ἢ γὰρ ἔργον ὄντα, ταῦτα καὶ συγκριτικὸν ποιεῖσιν. οἶον, ἐλαφρὸς, ἐλαφρῆ, καὶ τὸ ἐλαφρόν. τὸ συγκριτικόν, ἐλαφρότερον. ἀγνός, ἀγνή, ἀγνόν, ἀγνότερον. λυκός, λυκή, λυκόν, λυκότερον. ἔπος ἔν καὶ ἀνιάρως, ἀνιάρη, ἀνιάρων. καὶ ἀνιάρότερον τὸ συγκριτικόν ὀφείλου εἶναι. ἀλλ' ἐστὶν εἰπεῖν ὅτι παρὰ τὸ ἀνιάρως γίνεται παράγωγον ἀνιάρης. ὡς περ ὁμαλός, ὁμαλής. γυμνός, γυμνός. ἀργός, ἀργής. καὶ ἐπειδὴ τὰ εἰς ἧς λήγοντα τριτῶν ὑποθέσιν δέχονται καὶ συγκριτικόν, οἶον, ὁ δότυχης, ἡ δότυχης, τὸ δότυχης. καὶ τὸ συγκριτικόν, δότυχέσερος, δότυχέσερος, δόμυλέςερος, ὑγνέσερος, σαφέσερος, πληρῆσερος, δωδέσερος, ἐμβυδέσερος, πορφυρέσερος. ἔπος ἔν καὶ ὁ ἀνιάρης, ἡ ἀνιάρης, τὸ ἀνιάρης, καὶ ἀνιάρεσιν τὸ συγκριτικόν. καὶ κατ' ἐκτασιν, ἀνιρῆσερον. ἀμαρτάνουσιν ἄρα οἱ πορφυρόμυροι πενέσερος. ἀφ' ὧν χημάτισον ὅτ' τὸ πενέσερος ὄνομα τῇ εὐδύτερῳ. εἰδὲ δὲ καὶ παρὰ τὸ κλέπτως, καὶ φιλῶν, μὴ δ' ὅλως χημάτιζεσθαι συγκριτικόν. οἱ δ' αἰτικοὶ, κλεπτίστατον καὶ φιλῶντατον εἰπόντες συγκριτικόν, ἡμαρτον, ἀντὶ ὅτ' τῆ κλεπτέστατον, καὶ φιλῶντατον. ἔπος Φιλόξενος.
 Ἀνιόχαλον, ἀπικον, ἢ ἀνιόμιλλον, ἢ ἀνιόλασον. Διορξής.
 Ἀνιρῆς. ἀπὸ τῆ ἀνιάρως καὶ συγκριτικὴ καὶ πλεονασμὸν τῆ γ, ἀνιρῆς, ὁ λυπηρὸς, καὶ βλαβερός. καὶ ἀνιρῆς, δυσώδη, ἀκάθαρτα, φαῦλα, κακά.
 Ἀνιμῶ, ἐκ τῆς ἀνὰ ποροθέσεως καὶ τῆ ἰμῶ τὸ ἀναλέγω. τὸ ἐκ τῆ ἰμῶς, ὁ σημαίνει τὸν λῶρον. οἱ δὲ ἀρχαῖοι πρὸς τὸ μὴ κατακλᾶσαι ταχὺ τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν, ἐκ δερμάτων αὐτὰ ἐποίησαν, ἢ γυναι ἀσκή. ἀνιμῶ ἔν, τὸ ἀναλέγομι.
 Ἀνιόφαλλον, τὸν ἀβλαβὴ καὶ τὸ ἀνὸς τῆ ἰάπεσθαι

παρὰ τῇ ἰππῶ τὸ βλάπτω ἀνιόφαλλον, ἀνιόφθορον. οἱ δὲ, ἡλικίας τάξιν.
 Ἀνομοί, οἱ ξένοι τῶν θεῶν νόμων παντελῶς.
 Ἀνομοιομηρῆς, ὁ ἔστι τῶν ἀνομοίων μερῶν, ἀλλὰ παρὰ Ἀριστοφάνει ὅτι τῆς ἀνομοιότητος κώλων λέλεται.
 Ἀνοχλίζω, τὸ ἀνέχω.
 Ἀνέτατος, ὁ ἀβουμάτιστος. παρὰ τὸ ἀτάσσω, ἔτασμαι, ἔτασαι, ἔτασός, καὶ ἀνέτατος, καὶ ἀποβολῇ τῆ σ, ἀνέτατος. καὶ αἰετὶ, τὸ ἀνὸς ἔωσσεως.
 Ἀνοικῆ, τὸν παρὰ τὸ εἰκὸς εἰρημύον.
 Ἀνεία. παρὰ τὸ νῆς, νοός, νοία, καὶ μὲ τῆ σερητικῆ α, ἀνεία. τὸ νοί, δίφθογγον. ἔστι τὸ παρὰ τὸ νῆς, καὶ χῆς, καὶ ῥῆς συνημῆκα, ὅτ' τῆς οἱ δίφθογγος γὰρ φέρεται. οἶον, ἀνεία, σωεία, σύρρεια.
 Ἀνόςιμος, παρὰ τὸ νόσος, νόσιμος, καὶ ἀνόςιμος. τὸ δὲ νόσος, παρὰ τὸ νοσῶ. ἀνόςιμος τῆς μὴ ὑπονοσῆντας. Διορξής.
 Ἀνόςιως. Ὅτ' ἀνόςιμος ἐν πόδα τούτῳ, εἰδὲ. ὁ λεγόμενος πολὺπας. ἔπος ὅτ' τῇ χειμῶνι ἔπαρσις, ἀλλ' ἐν τῇ φωλεῶν καὶ θήμῳ, τῆς ἰδίας πόδας εἰδὲ. Κλειταρχος δὲ ἐν γλώτταις τὸν πολὺπην ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἔβλον καλεῖσθαι.
 Ἀνόςισον, ἀνόςισον, ἀνόςισον. ἔστιν ὅρα τὸ διεγείρωμαι. ἐξ ἧ ὁ μέλλων Αἰολικῶς, ὄρσω. Ὅρτω Λακεδαιμονιαῖον. τὸ δὲ ὄρω καὶ ὡδωγῶν, γίνεται ὄρῶ, καὶ πλεονασμῷ τῆ υ, ὄρῶ. ὁ μέλλων, ὄρῶ. ὁ ἀόριστος, ὄρῶσα ποιητικῶς. οἱ δὲ ποιηταὶ καὶ οἱ ἰῶνες, σωάρχειται ποιεῖσι τῆς παρρηχημῆς τοῖς ἰδίῳις ἐνέσῳσι. καὶ ἐν σωθέσει. οἶον Ἡμάτος ἀνομήσιοι, τελευτήμῳ, πληρεμῶς. παρὰ τὸ αἰῶ, τὸ ἀνύῶ.
 Ἀνοπαῖα δέπτατο. παρὰ τὴν ὀπῶν, ὀπαῖα, καὶ ἐν σωθέσει, ἀνοπαῖα. καὶ ἐνδέχεται τὴν καπνοδόχῳ εἶναι. Κράτης δέφισιν ἀνοπαῖαν τὴν τῆς ἡμῶν κεραμίδα τὴν ὅτι τῆς ὀροφῆς. ἡ Πανοπαῖα γράφεται, καὶ νοεῖται ἡ χελιδών. ἐν δ' Αὐλῆδι τῆς Φωκίδος τὰ ὡς Τηρέως λεγόμενον μυθολογεῖται. καὶ Πανοπῶς, Φωκικὴ πόλις ἔστι. Μεθόδιος. ἡ Ἀνοπαῖα, εἶδος ὀρνίθου. ἡ δὲ τῆς ὀπῆς, ἡ ἀοράτως ἀπὸ τῆς ὀπῆς. ἡ ἀντὶ τῆς ὀπῆς, σημαίνει τῆς. κυρίως τὴν τῆς ὀπῆς, ὡς καὶ ἡμεῖς τίθεμεν, καὶ ὡς Ἀριστοφάνης ἀναγινώσκων ἀκρεῖ τὸν δὲ τὸν σιχόν. Τρώων ἀντὶ ἐκατόντε διηκοσίῳ τε ἑκάστος. τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ τῆ ἰσως. ὡς τὸ Ἀντίτοι εἰμ' ἰκέταο, ἀντὶ τῆ ἰσως οἰκέτα. καὶ τὸ ἐναντίον, ὡς Ἀντίθεον Κύκλωπα, τὸν ἐναντιόμενον τῆς θεοῖς. ἀντίθεος δὲ Ὀδυσσεύς, τέττις ἰσόθεος.
 Ἀντιάνειρα, ὅτι τῆς Ἀμαζόνος, ὁ μὲν Ἀριστοφάνης, τῆς ἰσας ἀνδράσιν. ἐν οἱ δὲ, τῆς ἀντιανέρας καὶ ἐναντιομένης τοῖς ἀνδράσι τῇ οἰκείᾳ δυνάμει. ἐξ ἧ πολεμικός. ὡς περ ἀντίχειρον φαμὲν καὶ ἀντίπαλον. ἀντίπαλος ὅτ' ὁ ἐναντίος, ἢ ὁ ἀντιπαλαίων. ἢ ὁ καὶ πάλον (τέττις κλήρον) ἐναντιόμενος. καὶ ἀντόχειρ, ὁ μέγας τῆς χειρὸς δάκτυλος. ἢ ὅτι ἀντίκειται τοῖς ἄλλοις, ἢ ὅτι τὸ ἴσον δυνάται τῇ ὅλῃ χειρὶ. καὶ ἀντιστάτης, ὁ ἀντισηκῶς ἐν μάχῃ.
 Ἀνασῆς. ἀνσῆς. Ἡρωδιανός. ἀνασῆτες, ἀνσῆτες, ἀνσῆς,

τες, κὺ ἀναστήτω δυϊκόν, καὶ συγκοπῇ, ἀνστή-
τῳ, τὸ ἀνέστησαν.

Ἀντία, ἢ Ρέα. παρὰ τῷ ἀντῷ, ὅτι τοῖς Τελχί-
σιν ἐναντία ἐγγίτο. σημαίνει δὲ ἀντῷ, τὸ ἐξ
ἐναντίας. ἢ ἀντιάζουσα δῆτινα φαντάσματα, κὺ
ἐχθρας. κὺ ἀνταῖος, ὁ βλάβης αἷτιος. ἀνταῖα κὺ
ἢ Ἐκάτη ἐπιθετικῶς. Διογενῆς, ἰκέσιος. Ἀντα
σέθεν ᾧ Ξάνθον δινήσεται. κὺ σὲ ᾧ ἄξιοι ἀντα-
γωνιστῶ ἡγάμεθα τὸν Ξάνθον. σημαίνει τὸ ἐξ
ἐναντίας. κὺ ὡς περ ᾧ τὸ ὠκέα γίνεται ὠκα,
κράτα κράτα, κὺ ὑπερθέσει κάρτα, κὺ σάφεια, σά-
φα, ὅπως ἐν κὺ ἀντία. οἷον, ἈντιἈλεξανδρείας.
κὺ συγκοπῶ, ἀντα. ἢ παρὰ τὸ ἀντῷ, ἀντα. ὡς
σιγῶ, σίγα. κὺ ἡρεμῶ, ἡρέμα. Ἡρώδης. τὸ
δὲ ἀντῷ, σημαίνει τὸ ἀπαντῶ, κὺ σωτυγχάνω.
Ἀντεδαι, ἰκετόειν, κὺ τὸ ἐξ ἐναντίας ἐλθεῖν.
Ἀντανάκλασις, ἢ ὑπότιος ἐπὶ κίνησις· καὶ ἐξ
ἐκείνης πάλιν ἐξ ἑποῦλθεν ὑποστροφῇ, ὡς ἐπὶ
σφαίρας.

Ἀντεπίρρημα. ἐναντίον πρόσφθεγμα. ἐν κωμω-
δίαις λέγεται, ὅτε μέρος χορᾶς μέρεϊ ἐτέρῳ ὑπο-
κρίνεται. παρὰ τὸ ἀντῷ, κὺ ἐπὶ, κὺ ῥῆμα.

Ἀντλώωρ τὸ τῆ, ἦτα, ὡς τὸ ἀγλώωρ. Ἀντλωρεί-
δης, ὡς Κρονίδης.

Ἀντλώης, τὸς τῆς δάφνης ὄρπηκας, τὸς πορὶ τῆς
θυρῶν ἰσαμύρας.

Ἀντισιν, παρὰ τὸ ἀντῷ, ἀντήσω, ἀντισις, κὺ ὑπάρ-
τισις. κὺ πλεονασμῷ τῆς τ, ἀντισις. Ἡ δὲ κατ'
ἀντισιν θεμελίη περικαλέα δίφρον.

Ἀντήρεις, σημαίνει τὸ εἰς ὁ ἐπερείδεται τις κὺ ἐπισημ-
ίζεται. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἐρείδω, τὸ ἐπακαμβί-
ζω. ὁ μέλλων, ἐρείσω. κὺ ἐξ αὐτῆς, ἀντήρεις, κὺ
ῥοπῶ τῆς ε, εἰς τὸ ἦτα, κὺ ὑποβολῇ τῆς ὦ. εἰς εὐρί-
ται δὲ ἢ διθεῖα ἐν χρίσει. αἱ δὲ ἄλλαι πώποτες τῶ
κλίσιν ὡς ὑπὸ ὁξύτονος εἰς τὴν λήγασαι ἔχουσιν. ὡς
περ ᾧ ἀσπίς ἀσπίδος, κὺ σάνις σανίδος, ἔπο κὺ
ἀντήρης ἀντηρίδος. ὡς παρ' Εὐριπίδῃ, Κρημνίσαι
αὐτῷ ἐκ μέσης ἀντηρίδος. ἀντήρεις, ἀντιδείκτες,
ἀντερέσσοντας. Διογενῆς.

Ἀντιγονίζω. ὅτι εἰ ἔχει τὸ λεγτὸν τῆς ἀντὶ προθέ-
σεως. ἀπὸ κυρίως ᾧ γίνεται τῆς Ἀντίγονος. ὡς τε κὺ
τῆς τοῦ λόγου ἐκλήθη ἔξωθεν, ὡς τὸ καθόλου, κὺ
ἐνέπω. τὸ ἐνέπειρον ἐντὶ τῇ ἀντιγράφῳ, ἐπερ-
θέσει τῆς ε, ὡς ἐνέποιον. ἐν τῇς πλείοσις δὲ ἐκ ἑ-
χει τῶ τῆς ε ἐποθέσιν. ἡμπείρεν γάρ. αἱ μὲν
προθέσεως σωτιθέμεναι λέξεις, παρῶν κλίνον-
ται, κὺ ἔπο σωτίζονται. οἷον, ἀγῶ σωάγω.
ἡγῶ, σωῆγῶ. αἱ δὲ μὴ μὲν προθέσεως σωτιθέμεναι
λέξεις, παρῶν σωτίζονται, κὺ ἔπο κλίνονται. οἷον,
φιλοσοφῶ, ἐφιλοσόφην. ὅπως ὁ Χοιροβοσκός.

Ἀντερέτης, ὁ ἀντικαθήμενος. κὺ ἀντιρετεῖν, τὸ ἐπὶ τ'
αὐτῷ ζυγῷ καθεζόμενος ἐρέσσειν.

Ἀντήλιος, ἴσος ἡλίω.

Ἀντιπῶ. ἀντιπῆσας, δῆξιόσας. παρὰ τὸ ῥῶ,
ῥήσω. ῥῶ, ῥήσω, κὺ ἀντεπῆρσεν. ἀπὸ δὲ τῆς
τέρω, γίνεται πῶ. σημαίνει τὸ ῥυπαῖ.

Ἀντιβολῶ. ἀντιβολῆσαι, ἀπαντῆσαι, μεταχεῖν.
μολῶ, μολήσω, μὲν τῆς ἀντὶ προθέσεως, κὺ ῥο-
πῇ τῆς μ εἰς β, ἀντιβολήσω. Ἰστέον ὅτι τὸ ἀντι-
βολῶ, ἔξωθεν ἐκλήθη. ἐπειδὴ τῆς τοῦ ἀπλῆν εἰς
ἐστὶ ῥητόν. τὸ δὲ παρὰ πινδάρῳ ἀντεβόλησεν, ἔσω-
θεν ἐκλήθη δῆ τῆς ε. κὺ τὸ σημαίνον μὲν ἕτερον, ὡς
κὺ παρ' Ομήρῳ. Τοῖς τοι δ' ἐπὶ μοι εἰκόσιν ἀν-
τεβόλησεν. τὸ δὲ παρὰ Ἀριστοφάνει ἐν Ἀμφι-
ράῳ, δῆ τῆς ε, ὑπεβόλησε, δύο κλίσεις ὑπέστη.
σημαίνει δὲ κὺ τὸ σωτέτυχε, κὺ ἰκετόει. Εἰδέναι
δεῖ ὅτι τὰ μὲν προθέσεως σωτιθέμενα ῥήματα,
εἰ ἄλλοιζονται τῇ σημαίνον μὲν, ἔξωθεν κλίνον-
ται. βάλλω, καταβάλλω, κατέβαλλον. εἰ δὲ τι-
ρεῖται ἐνταῦθα, ἔξωθεν κλίνονται. μύω, καμ-
μύω, ἐκάμμουν. εὐδῶ, καθεδύδω, ἐκάθεδον.
τὸ δὲ ἡμίλον, ἡθελον, κὺ τὰ ὅμοια, Ἀττικῶς.
φιλέσι ᾧ μακρὰν ποιεῖν τῶ ἀρχῇ τῇ παραχη-
μῶν. ἔπο Ζηλόβιος.

Ἀντισηκῶ. οἱ μὲν λέγουσιν ἀπὸ τῆς ἴσος ἴσα, γίνεται
ἰσῶ ἰσῶσω, ἰσῶκω, κὺ ῥοπῇ τῆς μακρᾶς εἰς μακρόν,
ἰσηκῶ. ἀντισηκῶ ἐν, τὸ ἀντεξιστάω. οἱ δὲ παρὰ τὸ
σηκῶ τὸ βοηθῶ. σώκειν ᾧ λέγεται τὸ ἰχύνειν.

Ἀντιφείζω. παρὰ τὸ φέρω, φερίζω, ὡς θέρω, θε-
ρίζω. κὺ ἀντιφείζω τὸ ἐναντιῶμαι, ἢ ἐξιστῶμαι.
Ἡσίοδος, Ἀφρων δ' ὅς κε θέλοι πορὶς κρείσσονας
ἀντιφείζειν. κὺ ἀντιφέρεται, τὸ ἐναντιῶμαι. οἱ
δὲ, ἀντιλέγειν.

Ἀντιλήπτωρ. λήβω, λήψω, ὁ δεύτερος ἀόριστος,
ἔλαβον. ὁ μέσος, ἐλαβόμεν. καὶ τὸ δυνκτικόν,
λαβοίμεν, λάβοιο, λάβοιτο, κὺ μὲν τῆς ἀντὶ προ-
θέσεως, ἀντιλάβοιτο. λήβω, τὸ λαμβάνω, λή-
λημμαι, λέληπται, λήπτωρ, καὶ ἀντιλήπτωρ.
τὰ παρὰ τὸ λήβω γινόμενα ὀνόματα, δῆ τῆς ἡ γρά-
φονται. οἷον, πρόσληψις, σύλληψις, ἀνάλη-
ψις. καὶ ἄλλως. διότι ἀνεφάνη τὸ ἄλφα. ἐν τῇ
δούτέρῳ ἀορίσῳ.

Ἀντίος. παρὰ τὸ ἀντὶ ῥῆμα βαρύτονον, γίνεται ἀντῷ
περισσώμενον. ἀρ' ε, ἀντὶν ἐπὶ ῥῆμα, κὺ ἀντίος.
ὅθεν κὺ δῆ τῆς ι γράφεται. τὰ παρὰ ἐπὶ ῥήματων
γινόμενα δῆ τῆς ιος, παροξυώνεται, κὺ δῆ τῆς ι
γράφεται. οἷον, ἴφι, ἴφιος. παρῶν, παρῶιος. ἔ-
πο κὺ ἀντὶν ἀντίος, ὁ ἐξ ἐναντίας. κὺ τὸν μόνον
ἡμαρτε, κὺ εἰς κὺ γράφω. Οὐδέ τις ἐτλη μείναι
ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσαν ἀπαντες. καὶ μὲν
τῆς ἐν προθέσεως, ἐναντίος. Κανὼν ἔστι ὁ λέγων,
ὅτι τὰ εἰς ὅς ὑπὸ δύο συλλαβάς, πορὶ μιᾶς τὸν τό-
νον. οἷον, ποικίλος, παμποίκιλος. ἀγκύλος, με-
σάγκυλος. Ἀθλωαῖος, φιλαθλωαῖος. πλησίος,
παρὰπλησίος. αἰόλος, παναίολος. τὸ ᾧ κορυθαίο-
λος, εἰ ἔχει ἐγκείμενον τὸ αἰόλος, ἀλλὰ τὸ αἰόλ-
ω ῥῆμα, τὸ κινῶ χωρὶς εἰμὴ σωθετον ὑπάρχει
ἐνεκα ἐνεργείας, παροξυώνεται, δῆ τὸ βεκόλος,
ἰπποβεκόλος. τῆς ᾧ ἐνεκα ἐνεργείας, τὸν αὐ-
τὸν τόνον ἐφυλάξεν ἐν τῇ σωθέσει, ὁ τὸς ἵππος
βόσκων. τὸ δὲ ἐναντίος, παρέλκυσαν ἔχει τὴν ἐν
προθέσει. τὸ ᾧ ἀντίος κὺ ἐναντίος, τὸ αὐτὸ ση-
μαί-

μαίνει. ἢ τέτα χάριν, τὸ ἀπλῆ τὸν τόπον ἐφύλαξεν, ὡς χεδὸν μὴ ἡρομῆς σωθέσεως.

Ἀντιόωσα. παρὰ τῆς ἀντὶ προθέσεως, γίνεται ἀντίος, ἢ ἐκ τῆς ἀντιῶ, ἀντιῶς, τὸ ὑπαντῶ, δούτερας συζυγίας. ἢ μετοχή, ἀντιῶσα, ὡς βοῶσα. ἢ ποιητικῶ πλεονασμῶ τῶ, ὡς βοῶσα, γελῶσα. τὸ πλεθῶσα δὲ ἢ τὸ μαιμῶσα μόνον, διὰ τὸ ὦ μεγάλη. ἔστι δὲ ὁμῶνυμος ἢ λέξις. ὅτε ᾧ δηλοῖ τὸ ἀντιλαμβάνων, αἰτιακῇ σωτάσεται. ὡς τὸ, Ἐμὸν λέχος ἀντιάσασα, συγκυρῶσα. ὅτε δὲ τὸ, μετέχων, τυχαῶν, ὑπαντῶν, γενικῇ σωτάσεται. Ἀντιῶν ταύρων τε καὶ ἀρνείων ἐκατόμβης. πλεονασμῶ τῶ, Βοῶν τὰ ἐφῶροι. ἢ Ὀρόων ἐπὶ οἶνοπα πόντον.

Ἀντίβης, ὁ ἐναντιῶν τῇ βίᾳ, ὁ ἐστὶ τῇ δυνάμει. ἢ ἀντιβίοισι τοῖς ἐναντίοις, ἢ εἰσασιατικοῖς.

Ἀντίπης, ἢ κιβωτός. παρὰ τῆς ἀντὶ προθέσεως, ἢ τῆς πῆσας.

Ἀντίβιον, ὁπῖρρημα τοπικόν. τῆς ἀντὶ προθέσεως τὴν ἐναντίαν χάσιν δηλώσης.

Ἀντίασεν, ἐκείδωσεν, ἀπλώπασεν. ἢ ἀντιάσαι, σωκῶσαι, ἢ ἐλθεῖν, μεταχεῖν. παρ' Ὀμήρῳ. τὸ ὀπῖρρῶ, ἢ ἰάσειως σωκῶσαι, ἢ ἀδελφείδαι.

Ἀντίπαλον, ἐναντίον, ἢ ἰσόπαλον, ἢ ἰσόστροφον.

Ἀντιπαγῆς, ἐναντίως σωκῶντος.

Ἀντιπελαργεῖν, ἀντιστρέφειν.

Ἀντίτομος. παρὰ τὸ τακτός, τάξις, ἢ ὅς ἐκατέρω μέρος ἔχουσα τὰς μαχίμας.

Ἀντιπεφάσαι, ἀντιτεθναῖ.

Ἀντίτυπα, ἀντιτίπτοντα.

Ἀντλία, ἄγγος ἐν ᾧ τὸ ἐν τῷ πλοίῳ γινόμενον ὕδωρ ἀπαντῶσιν εἰς θάλασσαν. ἢ ὁ νῦν καλῶντος καδίσκος.

Ἀντίφαρα, ἢ ζήλη, παρὰ Σουάκιστοῖς. παρὰ τὸ φέρω, ὁ Δωρεῖς, φάρω λέγουσιν. ὡς τέμνω, τάμνω, ἢ ἔρω, ἔάπω. φάρω ἐν φέρω, ἢ ἀντιφάρα, ἢ ζήλη, ἢ ἐναντίως φερομένη. οἱ δὲ, παλῶν. ἄλλοι μὴ γὰρ.

Ἀντίξεν, τὸ ἐναντίον, ἢ ἀρμόζον. οἷον, ἀντιῶν, ἢ ὁπῖρρῶ Ἀντικῇ τῇ σ' εἰς ξ'. οἱ δὲ Ἀντικοί, τὸ συμβολόν, ξύμβολον λέγουσι. ἢ ἀντιξοῖ, ἐναντιοῦται.

Ἀντικρυς, σημαίνει τὸ φανερώς. ἀντικρὺ δὲ τὸ ἐξ ἐναντίας. παρὰ τὸ ἀντί, ἢ τὸ κάρα, ἀντίκαρ, ἀντικαρὺ, καὶ συγκοπή, ἀντικρὺ, τὸ κατέναντι. ποῖον ἐν συγκοπῇ, ἢ τὸ κράναι, τὸ ἐπιτελέσαι δὲ τῶ νόματος τῆς κεφαλῆς. ὡς ἂν ἔποι τῆς, ἀντικῆφαλα. τὸ κρὺ, μακρὸν φύσει. τὰ εἰς ὃ λήγοντα ὁπῖρρῆματα, συσέλλασσι τὸ ὕ. μεταξὺ, μεσηγὺ, χωρεῖς τῶ ἀντικρὺ. ἢ ὡφείλου εἶναι ἀντικρὺ. ἀλλὰ τὰ εἰς σ' λήγοντα ὁπῖρρῆματα, εἰ μὴ φυλάττει τὸ αὐτὸ σημασιόμῳ, ἢ τὸν αὐτὸν τοῖον φυλάττει. οἷον, ἔπος, ἔπω. μέχεις, μέχει. ἐπεὶ ἐν τῷ ἐκ ἐφύλαξε τὸ αὐτὸ σημασιόμῳ τῷ ἀντικρυς, ἔπε πὺν τὸ σὺν ἐδέξατο.

Ἀντυξ, λέγεται ἢ ἀνωτάτη περιμετρία τῶ ἀρμα-

τίς δίφρος, παρὰ τὸ αἶω τεύχθαι. ἢ δὲ εἰς τὸ κάτω τετυγμῆν, λέγεται κατὰ τυξ. λέγεται δὲ καὶ ἢ τῆς ἀσπίδος περιφέρειαν, ἀντυξ. ἀμφοτέρω δὲ γίνονται, παρὰ τὸ τεύχω, τεύξω, τεύξ, καὶ τυξ, καὶ ἐν σωθέσει, ἀντυξ. Ἐξ ἀντυγος ἡνία τείνας. οἷον, ὁξάφας τὰς λωίας τῆς τῶ ἀρματος περιφέρειας.

Ἀντίσοιχον, τὸ ἴσον. Σκιας ᾧ ἀντίσοιχον φωνὴν ἔχεις, τῆς ἐστὶν ἴσον σκιάς. ἀντισοιχεῖν, μὴ σοῖχον ἐσάναι. σεῖχω, σοῖχος, καὶ ἀντίσοιχον. τὸ σοῖ, δίφθογγον. ὁξάφας ὅσα ῥήματα ἐν κινήσειν δύνανται, ἢ εἰς εἰς, εἰχῶ, δούτερας συζυγίας. σημαίνει ἰσόσοιχον, ἢ συγκυρῶν.

Ἀντλῶ, παρὰ τὸ ἀντλον. τὸ ἐκ τῶ ἀντλῶν καὶ καρτερεῖν ἐκείσε τὸ ὕδωρ, τὸ δὲ τῷ ἐσφιγμῶν τῶ πῶν εἰσερχόμενον.

Ἀνῖον, τὸ σπῆλαιον. Ἐγγύθεν δ' αὐτῆς ἀνῖον ἐπῆρατον ἡεροειδές, ἀνάτορον τι ὄν. παρὰ τὸ ἀνῶν τεθῆσθαι, ἢ γὰρ τεθῆσθαι, τὸ ἀνατεθῆσθαι. ἢ παρὰ τὰ ἀνῖον, ἀνῖον, ἢ ἀνῖον, καὶ συγκοπή, ἀνῖον, εἶναι ᾧ λειμωνίδων νυμφῶν ἐνδιαίτημα. ἢ παρὰ τὸ ἀνῖον τὸ ἰκετεύω, ἀντομαι. ἢ ἀντομῶν ἡρῶν. ἀντορον, ἢ ἀνῖον. διότι τὰς θεῶν ἐν αὐτῷ ἰκετεύον, ἰερά τὰ σπῆλαια ἡγέρμενοι.

Ἀνυπόδη. λόγος μεμλιτισμῶς ἐν ταῖς καμωδίαις, ὅτε μέρος χορῶ τῶ ἐτέρω μέρος ἀποκρίνεται. παρὰ τὸ αἰτί, ἢ τὸ ἀδελφῶν.

Ἀνύω. παρὰ τὸ ἀνῶ τὸ πρῶτον γίνεται. οἷον, Μάλα νύξ ἀνέται. ἢ ἐκ ἀνύω φθονέουσα. ἀντί τῶ ἐδῶν ὡφείλω πρῶτον. ἰστέον ὅτι τὸ ἀνύω καὶ ἀρύω, ἀπὸ τῶ ἀνύω καὶ ἀρύω γέγονε καὶ πλεονασμῶν τῶ τ. τὸ μὲν ἀνύω, ἀεὶ ἐν συσολῇ. τὸ δὲ ἀνῶ, διαφορεῖται καὶ τὸν χρόνον.

Ἀνύποιος, ἀνυποφόρητος, ἀνυπομόνητος. ἀπὸ τῶ οἶω τὸ φέρω, γίνεται οἰός. ἢ μὴ τῆς ὑπὸ προθέσεως, ὑποιος. ἢ καὶ εἰρησιν τῶ α, ἢ πλεονασμῶ τῶ ν, ἀνύποιος.

Ἀνώγειον, ἐκ τῶ ἀνῶ, ἢ τὸ γαῖα. τὸ ἀνῶ τῆς γῆς ὄν, ἀνάγειον δὲ.

Ἀνώγῳ, Λαὸς δ' Ἀφείδης ἀπολυμαίνεσθαι ἀνώγῳ, ἐκείδωσιν. ἔστι τὸ θέμα ἀνώγῳ, πρῶτης συζυγίας ἢ περιεσπῶν. γέγονεν ἀνώγῳ. τὸ παρὰ τὸ ἀνῶ τὸ ἐγκλειδυσματικὸν ὁπῖρρημα, ἢ παρὰ τὸ ἀνῶ, ἀνῶ, ἀνῶ, καὶ ἀνῶν, ἢ ἐγκλειδύσις. διὸς ἀγόμεν τι καὶ φέρομεν. ὁ ἀνῶν, ἢ ἀνῶν, τὸ εἶπον, ἢ ἀνῶν. Δεῖξαι δ' ἀνῶν ὅτι πῶν. ὁ μέλλων, ἀνῶν. ὁ ἀνῶν, ἢ ἀνῶν. ὁ δὲ δούτερος, ἢ ἀνῶν, καὶ καὶ συσολῶν, ἀνῶν. ἢ ἐκ τῶ ἀνῶν, ἢ ἐκ τῶ ἀνῶν μέλλοντος. ὁ μέσος ἀνῶν, ἀνῶν. καὶ ὡς περ ἐκ τῶ πέπληγα μέσος παρὰ κειμῶν ἐλθέτο ῥῆμα πέπληγα, ἔπω καὶ ἀπὸ τῶ ἀνῶν μέσος ἀνῶν, γίνεται ῥῆμα ἀνῶν, ἢ ὁπῖρρῶ τῶ μακρῶ, εἰς μακρὸν τῶ ἀνῶν. Πληθύνει δὲ ποτὶ νῆας ἀνῶν ἀνῶν ἀνῶν.

Ἀνώχθι. ἀνώγῳ, ἀνώγῳ. τὸ πρῶτον ἀνῶν, ἀνῶν. ἢ ὁπῖρρῶ τῶ γ εἰς χ, καὶ συγκοπή, ἀνώχθι.

Ἀνῶν.

Ανώϊστον, τὸ ἀποροδόκητον, καὶ ἀνυπονόητον. παρὰ τὸ οἶω, τὸ ὑπονοῶ. ὅπερ ἐν διαιρέσει, γίνεται οἶω. ἐκ τῆς, οἷσος, καὶ ἀνώϊστος κατ' ἐκτασιν τῷ οἷς ὦ. καὶ πάλιν οἷσι, καὶ ἐκτάσει τῷ οἷς ὦ, ἀνώϊσι, σῶθετον. Καὶ ὁδ' ὁμιλον ἀνώϊστος ἀφίκανον. Ἀπολλώνιος.

ΤΟ ΑΛΦΑ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ξ.

Αΐσιος, ὑπὸ τῷ ἄγω, ἄξω, ἄξιος. ὑπὸ μεταφορᾶς τῷ σαθρῶν τῷ ἴσῳ ροπῶν ἐχόντων.

Αΐυλος. ὄνομα κύριον. ὑπὸ τῷ ἄγω, ἄξω. τὰ δὲ τῷ υλὸς ἱσυχία βαποικίλα τῷ πὴν τῶν δέισκονται. καμπύλος, δάκτυλος, δέγκυλος, κρώβυλος.

Αΐόχρεον. τὰ ἀξιοχρεῶς, καὶ ἀνάπλεως, καὶ ἀγήρως, τὰ ὑδέτερα δὲ τῷ ὦ μεγάλα χράφονται. δεῖ γινώσκειν ὅτι παῦ ὑδέτερον εἰς ὦ λήγον ἀπαδές, βραχυκαταληκτεῖν θέλει. ξύλον, πτερόν, λαβρόν. χωρὶς τῷ παῦ, καὶ τῷ ὠδὲ τὸ πᾶς. οἶον, δίπης, ἑίπης. προσκεῖται ἀπαδές, δὲ τὸ ποιεῖν, καὶ χρυσέν, καὶ ὄσεν, καὶ χαλκέν. ταῦτα γὰρ ὑπὸ κράσεως γέγονε. καὶ τὸ διπλὸν ὑπὸ τῷ διπλόον καὶ τὸ διγλήρων, ὑπὸ τῷ διγλήραον. τὸ καρχαρόδαν, καὶ τιμήειν, ὑπὸ τῷ καρχαρόδον, καὶ τιμήειν γέγονε. τὸ μὲν, πλεονασμῶ τῷ ἰ. τὸ δὲ, τῷ ὦ. τὸ ἀνάπλεων, καὶ ἀξιοχρεῶν, τῷ Ἀττικῇ ἐκτάσει ἐπαθον, ὑπὸ τῷ ἀξιοχρεῶν, καὶ ἀνάπλεον τῷ δὲ τῷ ὦ ἔως ὁ Χοιροβοσκός εἰς τὸν τέταρτον κανόνα τῷ ὑδέτερον.

Αΐεπιγηγνῶτατον, ἀξιολογώτατον. ὄνομα ἐπίθετον.

Αΐωπτερος. δυνάμειος. καὶ ἰσχυρότερος ὁμοίως δυνάμειος. καὶ πάποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιοπτερας, καὶ ἀξίας τιμῆς. ἄξιον γὰρ παρ' Ἀττικοῖς τὸ εὖαιον.

Αΐυλία. ἡ εὐδεια τῷ ξύλων. ἀξυλῶ δὲ ὕλη αὐτὴ τῷ πολυξύλῳ.

Αΐύσατον, καὶ ἄσατον. τῷ αἰγύλῳ λέγει ἀεὶσφαῖνης. αὐτὴ τῷ ἐξυμῶντα ὑδὲ πυκνόν. ἀλλ' ἀφαιρὸν ἐν τῇ ποιήσει καὶ κομπῶδη. ἢ ἀδιδέτον, ἢ ἀπιθαῶς σωτιδῶτα.

Αΐώμα. τὸ ἐκ κατηγορήματος, ὅρθῃ ἢ πλαγίῃ ἔχει τῷ γήρειν. ἀξίωμα δὲ ἔστι ἢτοι ἀληθές ἢ ψεύδης. ἢ παρὰ γὰρ αὐτοτελὲς ὑποφαινὸν ὅσον ἐφ' ἑαυτῷ ἢ καταφαντόν. οἶον ἡμέρα ἐστὶ. δῖον περιπατεῖ. ἀνόμασαι δὲ ἀξίωμα τῷ φιλοσόφῳ, ὑπὸ τῷ ἀξιοῦναι ἢ ἀδιδέτῳ. ὁ γὰρ λέγων ἡμέρα ἐστὶν, ἀξιοῦν δοκεῖ τὸ ἡμέραν εἶναι. ἔσθης μὲν ἢ ἡμέρας, ἀληθές γίνεται τὸ προκειμένον ἀξίωμα. μὴ ἔσθης δὲ, ψεύδης. ἔσθης δὲ ἀξίωμα, καὶ ἐρώτημα, καὶ πύσμα. ἐστὶ γὰρ προσεκτικόν. ὁρκικόν. ἀρατικόν. ὑποθετικόν. προσαγορευτικόν. ἀξίωμα μὲν γάρ ἐστιν, ὁ λέγωντες ὑποφαινόμεθα, ἢ ἀληθές ἢ ψεύδης. ἐρώτημα δὲ ἐστὶ, παρὰ γὰρ αὐτοτελὲς μὲν ὡς καὶ τὸ ἀξίωμα. αἰτιατικόν δὲ, ὑποκρίσεως. οἶον ἀρά γε ἡμέρα ἐστὶ. τὸ δὲ ἔπε ἀληθές ἐστιν ἔπε ψεύδης. ὡς τὸ μὲν ἡμέρα ἐστὶν, ἀξίωμα. τὸ δὲ ἀρά γε ἡμέρα,

ἐρώτημα. πύσμα δὲ ἐστὶ, παρὰ γὰρ αὐτοτελὲς ὁ συμβολικῶς ἐκ ἔστιν ὑποκρίνασθαι ὡς ὅτι τῷ ἐρωτήματος. καὶ, ἀλλὰ εἰπεῖν οἰκεῖν ἐν τῷ δὲ τῷ τῷ. τὰ δὲ λοιπὰ δὴλα ἀξιώματα. ἔπε λέγει Ἀριστοτέλης. καὶ τὰς δεομύθας ὑποδείξεως προτάσεις, καὶ τὰς ἀναποδείκτους ὡς ἔθος αὐτῶν.

Αΐων. τὸ δὲ τῷ ἔργῳ διήκον ξύλον, τῷ δὲ ἐφέρεται. παρὰ τὸ ἄγω, καὶ ἄξω, ἢ ἄμερος τῷ Κόσμῳ εἰδεῖα δὲ τῷ πόλῳ ἐπιζυγνυμένη. μίσθῳ μὲν ἔχουσα τῷ γῶν, τὰς δὲ δύο πόλεις πέρατα. καὶ τῷ ταύτῳ μύστα ἢ σφαῖρα ἐφέρεται.

Αΐω, ὅταν γῆρῃ συντάσσεται, σημαίνει ἄξιον κείνω. οἶον ἀξιοῦσε τῷ θυμῷ, καὶ ἀξιοῦσε τιμῆς, ἢ γὰρ ἄξιον κείνω. καὶ ἀξιοῦσε εἰλθεῖν, καὶ ἔσθης ἢ ξίωσε τὸν Γανυμήδην τῷ ἀθανασίας. αἰτιατικῇ δὲ τὸ ὠδὲκαλῶ. οἶον ἀξίω ὑμᾶς ὦ ἄνδρες, αὐτὴ τῷ ὠδὲκαλῶ ὑμᾶς.

ΤΟ ΑΛΦΑ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο. ΚΑΙ Ω.

Αοιδός, καὶ αοιδίμος. τῷ αἰδῶ, αοιδός. τὸ αἰδῶ, καὶ συναλοιφῶν γέγονε ἄδω. ὁμοίως τὸ αοιδός, ὡδός. καὶ τὸ αοιδῆ, ὡδή. ὑπὸ τῷ αοιδός, αοιδῶ ρῆμα παρῆκται. Εἶπε ὡς κνήθω κνήθω, μείδω μείδω, ἔπος αοιδῶ, αοιδίῳ, καὶ καὶ ὠδὲκαλῶ αοιδίμος. ἢ ὠδὲ τὸν αοιδῶν, αοιδίμος. ὡς ἔσθης, ἔσθιμος. ταῦτα ὁ αἰεὶ ἐν ὠδαῖς ὀνομαζόμενος, ἢ μνημονόμομος, ἢ γὰρ ὠδὲκαλῶ, καὶ θαυμάσιος. ὡς τὸ, Ὀπίσσω ἀνδρῶν ποιοῖ πελάμειδ' αοιδίμοι ἐσομύοισιν.

Αοπον, ἄφωρον, ἢ ἀόρατον, καὶ ἄερος.

Αορτήρ, καὶ αορτήρ, τὸ ἀπρητημῶν, ἢ ὠδὲ τὸ αἶρω, αἶρῃ, καὶ πλεονασμῶ τῷ ὦ, αορτήρ. ἢ ὁ ἰμάς δι' ὃ τὸ ξίφος κρέμαται. Αὐτὰρ τῷ κελεῖν ἢ ἐν χρυσεῖσιν αορτήρῃσιν ἀρηρός.

Αοσπητήρ. τῷ ὄσων, ὄσπητήρ, καὶ ἀοσπητήρ, ὁ βοηθός. ὁ αὐτὸς ὄσης καὶ κληδόνος βοηθῶν αὐτομάτως. ἔθος γὰρ τοῖς παλαιῶς τῷ, πυυθανομύοις μαντείας βοηθεῖν.

Αοζός. αοζήσω, ἔσθονήσω, ὑπεργήσω, καὶ αοζός ὁ ὑπὲρ ἑσθης.

Αολλές. σημαίνει τὸ σωτηροισμῶν. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ὁμῶς εἰλεῖσθαι, τῷ αὖ τὸ ὁμῶς σημαίνοντος. ὑπὸ γὰρ τῷ ἔλλω ρήματος τῷ σημαίνοντος τὸ συσφύω, ἢ εἰλῶ, γίνεται ρηματικὸν ὄνομα ἐλλῆς. καὶ μὲν τῷ αὖ ἐπιπατικῇ ἢ ὁμῶς, αἰλλῆς. καὶ ἔσθης τῷ εἰς ὦ, αολλῆς, καὶ ἢ εἰδεῖα τῷ πληθυντικῶν, αολλῆς. ἐκ δὲ τῷ αολλῆς, γίνεται ρῆμα αολλίζω, τὸ σωαθροίζω. ὅς ἐστι τὸ, Ἀολλίασασα γεραίας.

Αορ, τὸ ξίφος. κυρίως δὲ, ἢ ἀπάθη. ἐτυμολογηθεῖν δ' αὖ, ὑπὸ τῷ αἶρῳ τὸ φονεύω. ἢ ὑπὸ τῷ αὖ σφρητικῇ, καὶ τῷ ὄρῳ τὸ ποιεῖν τὸν ἄνθρωπον μὴ ὄρῳ. ἀορασίας γὰρ ἐμποικητικὸν παῦ ξίφος. καὶ κλίνεται, ἀωρος ἀορι. ὑπαντιάσασα δὲ μήτηρ εἶπε καὶ ἐφ' ἑρῶν ἀορ ἀναχομῆν.

Α'ορα-

Α'όρατον, τὸ καθάπαξ ἀδύατον ὁραθῆναι. οἶον, ἡ φωνή. ἢ τὸ πεφυκὸς ὁρατὸν, μὴ ὁράμηνον δέ. ὁπέρ ἐστι, τὸ ἐν σερήσει. ἢ ὁ μὴ πέφυκον ὁφθαλμοῖς σαρκὸς καθοραῖσθαι, ὡς ὁ νῦς ὁ ἡμέτερος. ἢ ὡς ὁ ἐν τῷ βυθῷ σίδηρος. ὅς ὁρατὸς φύσει ὑπάρχων, ὑποκρύπτεται ὑπὸ τῷ ἐπιπρόσθῳ τῷ ὀπκιμένῳ αὐτοῦ σώματος ἄορας, ὁμηρος ἐν ῥ' τῆς Οδυσσεύας, τὰς γυναῖκας λέγει, παρὰ τὸ αἶρω, τὸ συζυγνύω. ὡς καὶ ἡ ἰλιάς δηλοῖ, ἐν τῷ ἀμυγμένῳ ὥρσι, τῶν τὰς γυναῖκας. ἄρ ὅδ' ἐκ τῆ αἶρω, τὸ συζυγνύω. ἢ ἡρική ἄορος, καὶ πληθωτική αἰτιατική ἄορας. μετατεθεῖσα ἡ ἄορ ἐποίησε τὸ ὁρ ὁαρος, ὅθεν ὁαρίζειν, καὶ ὁαριστός. ἕτεροι δὲ ἄορα ρεῖσιν χωρὶς τῆ σ', ἥγυν' ξίφι. ὡς αὖ λέγει καὶ μὴ πρωτῶν ρεφίω, αἰτῶν ἢ μεγάλα τινά. οἶον, γυναῖκας δημοάς, ἢ λέβητας, ὅποια πῆς ἀξίους μεγάλους δίδονται, ἀλλὰ ἀκόλως τῆς ῥηθούτας. καὶ δὲ τὴν ἑτέραν ρεφίω αἰτῶν ἢ ξίφι, καὶ τὰδε τινά τιμῆς ἀξία, ἀλλὰ φωμὸς βραχεῖς τινάς.

Α'όριον, τὸ ὅρω μὴ ὑποβεβλημὲνον καὶ κατεχόμενον. οἶον, τὸ κατ' ἐσίαν θεός, τὸ μόνον ἀκτιστόν.

Α'ωρόλειος, ὁ παρὰ τὴν ὥραν καὶ τὴν ἡλικίαν λειαννόμηνος, καὶ φαλακρῶν. τὸ αὐτὸ καὶ ὠμογέρων. ὁ παρ' ἡλικίαν γεράσας.

Α'ωρτο. ἢ οἱ παρ' ξίφος μέγα κελὸν αἰὲν ἄωρτο. ὁ μὴ Ἡρωδιανὸς λέγει ὅτι σημαίνει τὸ ἥρμοστο, τῶν τῶν ξίφους, ἐκ τῆ αἶρω τὸ ἀρμόζω, ὁ μέλλων αἰολικῶς, ἄρσω, ὁ ἀδρακείμηνος, ἥρκα. ὁ παθητικός, ἥρμαι. ὁ ὑπερσωπελικός, ἥρμην, ἥρσο, ἥρτο. Ἰωνικῶς κατὰ συστολήν, ἄρτο, καὶ πλειονασμῷ τῷ ὦ. ἄωρτο ὡς περ εἶδα εἶωδα. τινὲς δὲ λέγουσι τὸ ἐκρέματο. καὶ γίνεται ἐκ τῆ αἶρω, τὸ κεφίζω καὶ κρεμῶ, ὁ μέλλων, ἀρῶ. καὶ αἰολικῶς, ἄρσω, ἥρκα, ἥρμην, ἥρτο, καὶ ἔσποη τῷ μακρῷ εἰς μακρόν, ὥρτο, καὶ πλειονασμῷ τῷ α ποικτικῶς, ἄωρτο.

Α'ωρις, αἱ γυναῖκες. καὶ τὸ ὅμῃ ἀρρησύναι, καὶ συναρμόσθαι τῷ ἀνδρί. γίνεται ὁαρος, ἢ ὁδθεῖα ὁαροι. καὶ μεταπλασμὸν, ὁαρις, καὶ καθ' ὑπερθεσιν καὶ ἐκτασιν, ἄωρις.

Α'ωροι. τῆς ἥτοι πόδες εἰσὶ δώδεκα πάντες ἄωροι, Οδυσσεύας μ', λεπτοὶ καὶ ἀδυνεῖς, ἢ δυσφύλακτοι καὶ τὴν δεινότητα. ἢ ὠμοί, καὶ ἄγριοι. ἐκ μεταφοράς τῷ ἄωρον καὶ μὴ πεπερῶν καρπῶν. ἢ ἔξ μίαν φροντίδος ἀξιοί. ἢ δυσόρμητοι. ἢ γὰρ χῆται αὐτοῖς εἰς πορείαν ὥρος, καὶ ἄωρος, καὶ πλειονασμὸν, τῷ α μὴδὲν πλέον σημαίνοντος. ὥρος ὅδ' ὁ ὕπνος. Καλλίμαχος, Πολλὰ καὶ καυδῶν ἡλάσισα ὥρον ἄπο. καὶ Σαπφώ, Οφθαλμοῖς δὲ μέλας χυτ' ἄωρος. ἢ ἄωρον τὸν ὕπνον, τὸν μὴδενὸς φροντίζοντα. ὥρα ὅδ' ἡ φροντίς. εἴδα καὶ ὀλίγωρος. ἢ τὸν ἀώριον γινόμενον τῆς νυκτός. οἱ δὲ, τὸν ἀγύλακτον, ὥρα ὅδ' ἡ φυλακή. εἴθεν καὶ παρὰ Ἀττικαῖς οἱ ὥροι. Καλλίμαχος δὲ καὶ μεταλήφω τῶς

ἀγρίους. ἄωρον ὅδ' τὸν ὠμόν. τὸ δὲ ὠμόν, ἄγριον. ὅθεν καὶ τὰς ὠμὰς τῷ καρπῶν, ἄωρες φασίν. οἱ δὲ τὸν μέγαν, τὸν μὴ ὅρον ἔχοντα. ἢ τὰς ἄγαν ὀρέοντες. ἔπος Ἐπαφρόδιτος ἐν ὑπομνήματι τῆς μὴ Οδυσσεύας. εἴοι δὲ ἀπέδοσαν ἄμωμοι, ἀντί τῷ ἰχθυοφόροι, ἰχθὺς φέροντες. καὶ ἀμορόβισιν, ἰχθυοφορέσιν.

Α'ωρία. εἰν ὥρα, ὁ σημαίνει τὸ φῶς, καὶ μὴ τῷ σερητικῷ α, ἄωρος. καὶ τὸ θηλυκόν, ἄωρία, ἡγουσκόπος. τῷτο δὲ παρὰ τὸ ὁρῶ, τὸ βλέπω. ὁ μέσος ἀδρακείμηνος, ὥρα. καὶ μεταγεται εἰς ὄνομα.

Α'ωροτέρα, τορσεβυτέρα.

Α'ωτον. Διόνιό τε λεπτόν ἄωτον. τορσεβυτικῶς, λινὸν τορσεβόλαιον. ἄωτον, σημαίνει τὸ ἄνθος. καὶ, Οἶος ἄωτω. καὶ, Τί πάννουχον ὕπνον ἄωτεις, ἀντί τῷ ἀπανθίζῃ τὸν ὕπνον. ἐκ δὲ τῆς καθόδους, καὶ ἄωτειτε, ῥήμα τορσεβυτικόν, ἀντί τῷ ἀπανθίζεσθαι τὸ κάλλισον τῷ ὕπνῳ. ὅθεν τῷ ἄω, τὸ πνέω. ἢ ὅθεν τῷ ἄσαστε. οἶον, καθόδετε ὕπνον. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀνώτατον, καὶ ἀκρωτήριον, καὶ ὕψος. καὶ καὶ μεταλήφω, σημαίνει τὸν ἀνθῆντα καρπὸν ὅθεν τῷ ἄκρως περδαῖον. καὶ ἀρσενικῶς, ἄωτος.

ΤΟ' Α' ΛΦΑ, ΜΕΤΑ' ΤΟΥ' Π'.

Α'παλός, παρὰ τὸ ἀφή. ὁ τῇ ἀφῇ εἶκων ἀφαλός τις ὢν. ἐκ τῆ ἀφῇ, ἀφαλόν, καὶ ἀπαλόν. οἶονεὶ τὸ διαφῆς, καὶ ἑυφρόν.

Α'πάλαμνος. δειλός, ἀδυνής, ἄχειρος, ἄτεχνος, ὁ μὴ δυναμὸς παλαμήσασθαι, ὅθεν τεχνάσασθαι, ἢ ἐργάσασθαι.

Α'παλθήσεσθε, ἰαθήσεσθε, ἀλθέω, ἀλθῶ, ἀλθήσω, ἀλθήσομαι, ἀλθήση, ἀλθήσεσθε, καὶ ἀπαλθήσεσθε. τῷτο παρὰ τὸ ἄλδω, τὸ αὐξάνω.

Α'παγορεύω. ἢ ὅθεν τὸ πρόθεσις, ἐνταῦθα δηλοῖ τὸ χωρίζεσθαι. ὁ ὅδ' ἀπαγορεύων, ἐκτὸς γίνεται τῷ λέγειν.

Α'παμείρεται, ὅθεν κενώρεται. ἐκ τῆ μείρω, τὸ μείζω. καὶ μὴ τῷ σερητικῷ α, ἀμείρω, καὶ ἀπαμείρω.

Α'πάντολμος ὁ πάντα πολμῶν.

Α'πάνδθεν, ἐπὶ ῥήμα τοπικόν. ἐκ τῆς ἀνὰ προθέσεως ἀνα, αἰδύ, ἀνδύθεν, καὶ ἀπάνευθεν, τὸ ἀποθεν, καὶ χωρὶς, καὶ ἀπερθεν, καὶ ἀπαπερθεν, τὸ αὐτό.

Α'παρτίδες ἀπαρτῖαις τορσεβυτικῶς αἰθωνος πνοαῖς, ταῖς ὅθεν τῆς ἀρκτε πνεύσας. Λυκόφρων.

Α'πάργματα, λέγεται τὰ ὑπὸ τῷ ἑαγῶδων λεγόμενα μαχαλίσματα. ταῦτα δὲ ὅθεν τὰ τῷ φονδύς ἀκρωτηριάσματα. καὶ ὅθεν τὸ νομικόν, τοῖς δολοφονήσασιν ἀφοσιῶσαι τὸν φόνον, καὶ τῷ δολοφονήσας ἀκρωτηριασμῷ. τὰ δὲ ἀκρωτήρια εἶροντες καὶ συρράπτοντες καὶ τῷ τῷ νεκρῷ μαχαλῶν καὶ τῷ ἑαγῶδων παρτίθεντο τῷ νεκρῷ. καθάφησι Σοφοκλῆς. ὅθεν τῆς θανάτων ἀτιμὸς ὡς τε δυσμηνὲς ἐμαχαλίθη. ζήτει εἰς τὸ μ. ὅτι δὲ καὶ ἐγὼ γινώσκον τῷ αἵματος καὶ ἀπέπτυνον, Διχύλος μαρ-

μαρτυρεῖ, καὶ Ἀπολλώνιος, ὁ τὰ ἀργοναυτικά ποιήσας. Ἡρως δ' Αἰσονίδης ἐξ ἄργματα τέμνε θανόντος, εἰς δ' ἀπέλειξε φόνε, (ἐκ τῆς λείχῃ, τὸ ἀπιγύσατο). Τεῖς δ' ἐξ ἄγος ἐπ' ὁδόντων ἢ θέμις αὐθιγῇσι δολοκτασίας ἰλάεσθαι. ἢ ἀπάργματα, αἱ μεγάλα ἀπαρχαὶ τῶν θυσιῶν τῶν τελείων. παρὰ τὸ ἀρχῶ ἀπάρχῶ, ἄρχμα, καὶ ἀπαρχμα, ὡς Ὁμήρος. Ἀργματα θυσε θεοῖς αἰεθρετησιν.

Ἀπαρτία, ὁ καὶ τὸν οἶκον κόσμος, τὰ λεγόμενα ἐπιπλά. λέγεται δὲ ἀπάρτη, ἀπαρτῆ. παράγωγον, ἀπαρτίζω, τὸ ἀρτίως (ὅθεν ἑαρμόσως) συμπληρῶ. καὶ ἀπαρτία, ἀπαρτηλογία, ἢ ἀπαρτισμὸς. ἀπάρτια, τὰ ἐπιπλά.

Ἀπασος. παρὰ τὸ πῶ, τὸ ἐδίω, καὶ πόα ἢ βοτάνη. καὶ πηγός, καὶ φηγός. ἢ παρώπῃ ὅν ἔοφῃ ὅτῳ δρυῶν. πῶ ἔν, παράγωγον, πακῶ. ὡς μῶ, τὸ ζῆτῶ, μοτῶ. ὅθεν καὶ μασός. πέπασαι, πέπασαι, πασός, ὁ βιβρωκός. καὶ ἄπασος, ὁ ἀγρός. Ὁ δ' ἀκμῶς, καὶ ἄπασος, ἄσιτος, νῆσις. καὶ ἀπασεία ἢ νησεία. λέγεται δὲ καὶ ἀπασύς.

Ἀπάτη, ἐκ τῆς ἀπατῶ, ἀπάτη, καὶ ἀπατῶ. ἢ ἀάτη, καὶ πλεονασμῶ τῆς π, ἀπάτη. καὶ ἀπατηλός, ἐκ τῆς ἀπατῶ, ἀπατήσω.

Ἀπαυρῶ τὸ ἀφελῶ. ὅτῳ τῆς αἰρῶ, αὐρῶ. ὡς κλαύω, κλαύσω. καὶ παῖω παύσω. ὁ παρὰ τὸν ἀπῆν, τὸ ἀφελόμεν.

Ἀπαυθαδίζω, ὅτῳ τῆς αὐθαδῆς, αὐθαδῆζω πλεονασμῶ τῆς α. ἐκ δὲ τῆς αὐτῆς ἀντωνυμίας, καὶ τῆς αἰδῶ, αὐθαδῆς, ὁ αὐτῶς ἀρέσκων.

Ἀπαφῶ, τὸ ἀπατῶ. ἀφῶ τὸ καλῶς λέγω. ὡς ἄμορφον λέγων καλλῶ γυναικα, καὶ καὶ σὺν θεοῖς ἀπαφῶ. ὅθεν, τὸ ἀπαφίσκω, τὸ ἀπατῶ, καὶ παρὰ τὸ ἀπαφίσκω, ἢ ὅτῳ τὸ ἀπαφίσκω δηλοῖ. καὶ ἐγκείται τὸ φῶ, τὸ φαίνω. ὅθεν καὶ φονακῶ, φονακή.

Ἀπαιρῶ, ἐκ τῆς αἰρῶ τὸ κενεῖω, πλεονασμῶ τῆς ῶ, ἀπαιρῶ, ἀπαιρῶσω. ὁ ἀορίζος, ἀπαιρῶσα. ἢ μετοχή, ἀπαιρῶσας, καὶ ἀπαιρῶμενος.

Ἀπαισος, Παισος, ὡς ὁ ποιητὴς φησὶν. Ὁς ῥ' ἐνὶ παισὶν αἶε. ἐν ἑτέροις δὲ δῆμον Ἀπαισος. παισος δὲ εἴρηται, παρὰ τὴν Ἀργῶ προσωμίζεσαν ἐκείσε παισαι καὶ προσεγγίσαι, παισος, καὶ πλεονασμῶ τῆς α Ἀπαισος. Ἡρώδης.

Ἀπ' αἰγλήεντος. αἰγλήεις, παρὰ τὴν αἰγλήω. ἀπ' αἰγλήεντος, ὅτῳ τῆς λαμπερότατος.

Ἀπῆσαν, ἀπέλαβον. ὅθεν παροξύνεται; πᾶν ῥῆμα εἰς ἀνλήγον χρόνῳ βραχεῖ παραληγομένον ἀπλῆν ἢ σὺν θεοῖς ὅθεν ὑπὸ β' συλλαβάς, παροξύνεται, εἰ μὴ δωρικὸν εἴη. παροξύνεται δὲ μακρὰς ἔσσης. ὅθεν τὸ μὲν ἀπῆσαν εἴπην ὅτῳ τῆς λαός ἔχει τὴν ὁξείαν, τὸ δὲ ἀπῆσαν ἐκεί.

Ἀπέχθῃ, ἐχθρὸς ἄρῃσι, μισήθῃς, ὅτῳ τῆς ἀπέχθῃ. καὶ ἀπέχθῃρω, μισήσω. ἐχθρὸς, ἐχθρὸς, ἐχθῆρω, καὶ ἀπέχθῃρω.

Ἀπήχθετο, ὅτῳ τῆς ἐχθῶ, ἐχθόμαι, ἢ ἐχθόμην, ἢ ἐχθετο, καὶ ἀπήχθετο, ἐμίσετο.

Ἀπέφθιθον, ὅτῳ τῆς φθίθω ὅθεν ἐνεώτος μὴ εἰρημύς ἐν χρόνῳ. ὁ παρατατικός, ἐφθίθον, καὶ ἀπέφθιθον.

Ἀπέκτονε, κτείνω, κτενῶ, μέσος παρακείμενος, ἔκτονα.

Ἀπεσύνπαζον, ἀπεδίωκον. παρὰ τὸ τύπτω, ἀπετύπαζον, καὶ πλεονασμῶ τῆς σ.

Ἀπεβέκολλησα, ἐν σωηθεία, ἀπεβόσκησα, καὶ ἐπετήρησα.

Ἀπεχθῆσαι, ἀπέχθῃ, ἀπήχθην. εἰς ἀπέχθῃμαι, εἰς ἀπέχθῃται, καὶ ὁποβολῇ τῆς τ, ἀπεχθῆσαι.

Ἀποβέκολλῶ, τὸ ἀπατῶ, ἢ τὸ ὁποπλῶ. ὅτῳ τῆς βέκολλος, βέκολλῶ, καὶ ὁποβέκολλῶ.

Ἀπέκτατο, ἐκ τῆς κτῶ, παράγωγον, κτῆμι, ἔκταμαι, ἔκταμην, ἔκτασο, ἔκτατο, καὶ ἀπέκτατο.

Ἀπεσφακέλισε, παροξυσμῶ, ἢ αἰφνιδίως ἀπέσφακον. οἱ δὲ ἰατροί, ἀντὶ τῆς ἐσάπῃ.

Ἀπλώεικον, ἐνέγκω, ἔροπῃ, ἐνείκω, ὑπείκω, καὶ ἀπλώεικον.

Ἀπειναυσμῶς, φυγὴ ἐπ' ἐνιαυτὸν ὅθεν φόνον ἀκείσιν, καὶ ὅλως ὁποδημία ποσὶς χρόνος ἀπαλλαγῆς, οὕτως μίσος, ἢ ἔρωτος.

Ἀπειμόρξατο, τὸ ἀπεπίασεν. ὅτῳ τῆς ἀμέλγω, ἀμείλξω, ἀμείλξατο, καὶ ἔροπῃ τῆς εἰς ο, καὶ τῆς λ, εἰς ρ, ἀπειμόρξατο.

Ἀπεβήσεται, ἐστὶ τὸ θέμα, βῶ, βῆμι, βήσω, εἴται μετὰ γεται εἰς ἐνεώτα. ὁ παθητικός, βήσομαι. ὁ παρατατικός, ἐβησόμεν. τὸ εἶτον ἐβήσεται, καὶ ἀπεβήσεται.

Ἀπεσκολυμνῶς, ὁ γεγυμνωμένος. σημαίνει κυρίως τὸ ἐκτεταμῶς. κολλῶς ὅν ἢ θελῶς ὅπῃ τῆς ἀκρελῶ ἐφύλαττον ἀκρόβουτον θεοῖς ἀνατιθέντες. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ὅπῃ τῆς ὁπογεγυμνωμένος, ἢ τὸ δέρμα ἀφρημῶς.

Ἀπέλεθρον, ἀμείψην καὶ πολλῶν δυνάμιν ἔχον. πέλεθρον ὅν μέτρον γῆς μακρόν, πολυπέλεθρον. ἰλιάδος ε.

Ἀπερείσια, ἀπειρα τῶν πλήθει, πολλά. παρὰ τὸ ἀπειρος, ἀπερείσιος, καὶ ὑδιτέρως, ἀπερείσια.

Ἀπέλβος, τὸ ἔλκος, καὶ ἔλβω. παρὰ τὸ μὴ προσπελάζειν τὴν σάρκα, ἀλλὰ διηρηθῆναι. καὶ ὅν ἔλκος, παρὰ τὸ διεκλύδαι τὴν σάρκα ἐκ τῆς τομῆς. ἢ τὸ ἀφελόμενον. ἢ ὅτῳ τῆς θρασυαλικῶν ἀπέλων, ἢ εἰς πολυφάρμακα, ἵνα δηλῇ τὸ ἀθεράπευτον.

Ἀπερωπὸν, ἀρεῖον, καὶ ἀπλῶ, ἢ σκληρόν, ἢ δυσσπαραίτητον, συγνόν, ἀπαραπείστον.

Ἀπερωδύς, ὁ τῆς ὁρμῆς καὶ παροξυσμῆς κωλυτής, ἐκ τῆς ἐρωῆς, ἢ ὁρμῆς, καὶ παροξυσμῆς.

Ἀπείρος, ὁ μὲν ἀμαθής, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν πείραν. ὁ δὲ μέγας, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν πέρας, ἀπείρος καὶ ἀπειρος. λέγει δὲ Ὀδῶς, ὅτι σημαίνει χιτῶνα, διέξοδον μὴ ἔχοντα, ὡς παρὰ Σοφοκλῆ ἐν Πολυξένῃ. Χιτῶν' ἀπείρος ἐνδυτήριος κακῶν. καὶ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ὀρέστῃ. Ἡ πόσιν ἀπείρῳ περὶ βαλῶν ὕψοςματι.

Ἀπειλή, ἡ μὲν ὀργὴς διπληξίς. παρὰ τὸ ἀπειλ-
λειν, ὅςιν ἀπείργειν, Αἰολικῶς, ἀπέλλειν. ὃ
ἢ ἀπειλῶν τὸν θέλοντα τί πράττειν, ἀπείργει.
ἢ παρὰ τὴν ὁπὸ, καὶ τὸ εἰλῶ, ἡ ἀποκλείουσα τῆς
δεόντων. ἐστὶ δὲ ἀπειλή, λόγος συσρέφων τὸ δέον.
ἢ λόγος ἀπείργων τῆς ἀμαρτημάτων. ἢ παρὰ τὸ
ἀποδοῦν εἶναι ἐλέος, ἢ εὐχομαι. παρὰ τὰς πέ-
λας τὰς φιάλας δὶ ὧν σπενδοντες δόχομεθα. ἢ τὸ
ὑπὶ χυῖναι. ἢ δὲ ἀπειλή, ὑποχέσις ἐστὶ κακῶ.
σημαίνει δὲ βία, τὸ καυχῶμαι. ὡς τὸ, ὧς ποτὶ
ἀπειλήσει, τότε μοι χάνοι δῦρ᾽ α χθῶν. ὅπῃ δὲ
ὁλῆς, Οὐδ' ἡπείλησεν ἀνακτι. ὅπῃ δὲ ὀργῆς,
Αἴψα δ' ἀνασᾶς, ἡπείλησε μῦθον.

Ἀπειλητῆρες, καυχῆσαι, ἀπειλεῖν εἰδότες, καὶ ἀ-
παγγέλλεσθαι. τὸς δὲ ποιῶτες, καὶ καυχηματίας
λέγουσιν.

Ἀπειλήτην, ἀπειλῶ, ἀπειλήσω, ἡπείλησα, ἡπει-
λησάτην διττικῶς, καὶ συγκοπῇ τῆς σα συλλαβῆς,
ἀπειλητην. ἢ ὁπὸ τῶ ἀπειλῶ, ἡπείλυν. τὸ διτ-
κὸν, ἡπείλειτον, ἡπειλήτην. συσολῇ τῆς ἀρχῆς,
καὶ ῥοπῇ τῆς εἰ διφθόγγου εἰς τὸ ἦ, ἀπειλητην.
Ἡρώδης.

Ἀπληγέως, ὑποτόμως, σκληρῶς. ὡς τὸ ἀλέγω
τὸ φροντίζω, ἀλεγῆς, καὶ ἀπληγῆς, καὶ ἀπλη-
γέων καὶ ἀπληγέως καὶ ῥοπῶ, ἐπὶ ῥήμα. ἢ ἀ-
πὸ τῶ ἀπλῆς ἀπληγέως, καὶ κατ' ὑπερθεσιν ἀ-
πληγέως κατὰ ἀντίφρασιν, ὃ μὴ ἀπλῆς, ἀλλὰ
σκληρός.

Ἀπιλοῖσεν, ἀπέκοψεν. ἀπὸ τῶ ἀλοιῶ, τὸ τύπτω,
ἀλοιήσω.

Ἀπειλημῆροι, σιωηλημῆροι, συγκεκλεισμῆροι,
κεκρατημῆροι. ἀπὸ τῶ λήβω, τὸ λαμβάνω. ὃ
παθητικός παρακείμενος, λέλημμαι, εἰλημμαι
ἀττικῶς.

Ἀπῆρος, ὁ ἀπρητισμῆρος, καὶ διεσῶς. ὡς τὸ αἰ-
ρω, ἐπείρορος, καὶ ἀπῆρος.

Ἀπλωῶντο, ἡνῆσαντο. ἀπὸ τῶ ἀναῖνω, ἀναῶ, ἡ-
νῶα, λωῶαμῶ, λωῶατο, τὸ ξίτον τῆς πληθυν-
τικῶν λωῶατο.

Ἀπῆλυ, ἐστὶν εἶω δὲ τῆς εἰ διφθόγγου, σημαῖνον
τὸ πορεύομαι. ὡς παρὰ Σώφρονι, οἶον, Ἐγκίρ-
να ὡς εἶω, τῆς κέρασον, ἵνα πορεύω. τῆς ὁ
μέσος παρακείμενος, εἶα. καὶ κατ' ἑκτασιν, ἦα,
τὸ πληθυντικὸν, ἦαμῶ, καὶ κατ' ἑκτασιν, ἦα,
οἶον, πορῆμῶ. τὸ δόπερον ἦτε, καὶ σωτῆσθαι
ταῦτα. ὑπερ τῆς ἐχθρῶν ἀπῆτε βεβηλομῆροι. δεῖ
γινώσκειν ὅτι τὸ ἀπῆεν καὶ τὰ ὅμοια, σωτῆ τῇ
ῥαφίται. ἐκ τῶ εἶω τὸ πορεύομαι, τὸ πληθυντι-
κὸν, εἶαμῶ, ὡς συμβολοτικὸν, καὶ κατ' ἑκτασιν
ἀττικῶς τῆ εἰς ἦ, ἦωμῶ. τῆς ὁ μέσος παρα-
κείμενος εἶα, καὶ κατ' ἑκτασιν ἦα, καὶ κατ' ἑκτασιν.
Ἡ γὰρ πολλὰ θεῶς γυνῆμῆρος. τῆς τῆς ἦα ῥέπει
τῆ α εἰς εἶν, καὶ ποιεῖ τὸν ὑπερσωτέλικον, ἦεν. καὶ
ἐν σωτῆσει ἀπῆεν, καὶ παρήν, καὶ ἐξῆεν. τὸ
τρέπον τῆς πληθυντικῶν, ἀπῆισαν, καὶ κατ' ἑκτασιν
ἀπῆισαν. ἀπὸ δὲ τῶ ἦμι ἐστὶν ὁ παραπατι-

κὸς ἴλω, καὶ τὸ πληθυντικὸν, ἴεμῶ, ἴετε, ἴεσαν,
καὶ διέσω. σημαίνει δὲ τὸ διέπεμπτον.

Ἀπῆμων, παρὰ τὸ πῆθω, ὁ δόπερος ἀόριστος, ἔ-
παθον, πῆσω, πῆμα, ὡς βῆσω, βῆμα, ἀπῆ-
μος, καὶ παρωνύμως ἀπῆμων, ὁ ἀβλαβής. ὡς τὸ
ἀναιμος, ἀναίμων. Τῶν ἀναιμόνων εἰςὶ καὶ ἀ-
θάνατοι καλέονται.

Ἀπλῶς, ὡς τὸ ἦς, γίνεται ἦς, καὶ πλεονασμῶ
τῆ ν, λῶς, καὶ ἀπλῶς ὁ σκληρός. ἢ ὁ ἀποδοῦν τῇ
αἰνεῖσθαι, ὅςιν ἐπαινεῖσθαι. αἶνος δὲ ὁ ἐπαινος.
ἢ ὁ μὴ λῶσαις εἶκων, τῆς σκληρός. ὁπὸ μετα-
φορᾶς τῆς ἱππων τῆς δυσλῶϊων. ἢ αἶνος, ὁ δει-
νός, καὶ σκληρός, αἶνης, ἀπλῶς.

Ἀπῆχης, ἡ λέξις, Ἀττική. εἴρηται καὶ εἰδείσθαι τῇ
δ, ἀπῆχθῆς τῆς ὦν, ἔ αἰς ἀπέχοιτο. ἢ ὁπὸ τῆ
ἦχ, ὁ μὴ σινάδων. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς μαστι-
κῶν ὀργάνων. ὁ ἄμικτος, καὶ ἐχθρός.

Ἀπῆρης, ὡς τὸ ἀράν, τὴν βλάβην, ὑποκρῆς,
ὁ ἀβλαβής. ἢ ὡς τὸ πῆρον, ἀπῆρης, ὁ ἀβλα-
βής. ἔ γὰρ ἐστὶ τῆς δὲ τῆς κρῆς, ἐπεὶ ἐβάρυνεν
αὐτὸν, ὡς τὸ κατῆρης, ξιφῆρης. καὶ ἀπῆρης, ὑγιής,
ἀσσοί. καὶ ἀπῆρης, τὸ ἀβλαβῶς. ὡς ἀπῆχως,
τὸ σκληρῶς. Ἀπολλώνιος. Καίσε θεοὶ σωτῆ ἀπῆ-
ροισιν αὐτοῖς ἐτέροις.

Ἀπίος, ἡ ὀρχνη καλεσμένη ῥηκῶς. ὅτι πρῶτον ἐν
Ἀπία γέγονεν, ἦγαν τῇ Πέλοπος. ἢ ὡς τὸ
ἐν διφθόγγῳ τοποῖς φρεῖται. ἢ δὲ τὴν ποιότητα τῆς
χυλῆς αὐτῆς.

Ἀπίος. ἔξω τῆ δένδρε καὶ τῆ καρπῆ, βοτανῇ τῆς κα-
λεσμένη. Διογῆνης.

Ἀπινύσσω, ἀπὸ τῶ πινύω, ἔξ ἔ τὸ πινέω. γίνεται
ὡς τὸ πινύω, πινύω, ἔξ ἔ τὸ πινυτός, καὶ πινυτῇ,
ὁ διεγυγερμένος τὸν νῦν. καὶ ὡς περ ὡς τὸ φύω,
γίνεται ἀφύσω, ἔτω καὶ ἀπὸ τῶ πινύω, γίνεται
πινύσσω, καὶ μὲν τῆς σερητικῆς α, ἀπινύσσω, ἀπῆ-
νύσειν, τὸ ἀπινύτως ἔχειν, τὸ μὴ φρονεῖν. τὸ δὲ
πεπινυμένος, ἀπὸ τῶ πινύμι γέγονεν, ὁ παθητι-
κὸς ὡς κακίμῆρος, πέπινυμαι, καὶ ἡ μεταχῇ, πε-
πινυμένος, ὁ σωτῆς, καὶ σώφρων.

Ἀπίθισεν, Οὐδ' ἀπίθιτε μῦθον Ἀθῶν. τὰ εἰς
ὡ λήγοντα ῥήματα κατ' εἰδείσθαι χρόνῳ εἰς πλεο-
νασμὸν μεταγόμενα, καὶ φωνήεντι ἐκλείπεται δι-
χρόνῳ βραχεῖ ὡς ἀληθινῶν. οἶον, σείχω δὲ
τῆς εἰ διφθόγγου, καὶ σιχῶ, δὲ τῆς ἰ. φείδω, φεί-
δῶ. ἔξ ἔ, πεφιδήσεται. δαίω δαῶ. κείρω, κε-
ρῶ. εἰ δὲ καὶ μὴ ἡ δίχρονον, ἀλλ' ὅμως εἰς βραχὺ
φωνῆς γέγονεν ἡ συσολῇ. ἔπως ἐν καὶ ἀπὸ τῶ πεί-
δω, γέγονε πιδῶ. ὁ μέλλων, πιδῆσω. ὁ ἀσ-
ρετος, ὅπῃ θῆσα. ὅθεν τὸ, Ἀπερῆατο πιδῆ-
σας. ἐστὶ καὶ ἀπιδῶ ῥήμα. τὸ πῖ, ἰ. οἱ μὲν, ἐκ
τῶ ἀπειθῆς ἐστὶ, οἱ δὲ ἐκ τῶ ἀπιδῆς. καὶ οἱ μὲν,
ἐν τῇ σωηθείᾳ δὲ τῆς εἰ διφθόγγου ῥαφίσιν, ὁ
δὲ κανὼν, δὲ τῆς ἰ. ὁ δὲ Ἡρώδης, λέγει ὅτι
τὰ ἀπὸ βαρυτόνης μεταγόμενα εἰς πλεονασμὸν συ-
σείλει τὴν παραλήγησαν. οἶον ἐστὶ τὸ, φείδω, φεί-
δῶ. ἔτω; ἐστὶ καὶ τὸ ἀπιδῶ. δὲ τῆς περὶ αὐτῆς;

τὰ εἰς θῶ ῥήματα ἔχοντα ὄνομα πορῦποκείμηνον περιπαῖται. οἶον, μυθῶ.

Ἀπλῆς. ὡς περ ᾠδῆς τὸ δύο καὶ τὸ πέλω, γίνεται διπλῶς διπλῆς, ἔπο καὶ ᾠδῆς τὸ ἄλφα τὸ σημαῖνον τὸ εὐ, καὶ τὸ πέλω τὸ σημαῖνον τὸ ὑπάρχω, γίνεται ἀπλῆν, τὸ εὐ ὑπάρχον. ᾠδῆς τὸ αὐτὸ σημαῖνον τὸ εὐ καὶ τὸ πέλω ἀπελος, καὶ συγκοπῇ, ἀπλῆς ὁ πέλων εἰς.

Ἀπλᾶ, εὐθετα, καὶ ἀπαλᾶ. ἡ ἐκ τῆς ἀπλῶς, ὃ σημαίνει τὸ ἐπ' ὁθείας τὰς παλάμας ἐκτείνω. ὥς ἔ, Ὁ δὲ ἐμὲ παλάμας ἐν τῇ σαυρῶ ἀπλώσας.

Ἀπληξ, ὁ μὴ πεπληγμῆος, καὶ ἑρῆσιν ὑπὸ τῆς πλήττω.

Ἀπλητα, ἄπειρα, πολλά. ᾠδῆς τὸ πλῶ, πλήσω τὸ πελάζω, πλητὸς, καὶ ἀπλητος, ὁ ἀπορίτος. Διοφύτης.

Ἀπληγίς, τὸ ἀπλῆν ἰμάτιον, ὅπερ Ὀμήρος, ἀπλοῖδα καλεῖ. Σοφοκλῆς, Τρύχει καλυφθεὶς θρασυαλικῆς ἀπληγίδος. ᾠδῆς τὸ ἀπλή, ἀπληγίς, καὶ ἀπληγίς. ᾠδῆς τῆτο, καὶ τὸ ἀπλήγιος, ὁ τῆς ἑόπης ἀπλῆς ἔχων.

Ἀπλᾶς, ὑποδήματος εἶδος Λακωνικῆ. ὠνομάσθη δὲ ὑπὸ τῆς ἀπλῶς, καὶ ὑπετεχνημῶς γενηθῆναι. ἀπλοῖ δὲ οἱ Λακωνες, καὶ ὑπετεργοὶ ᾠδῆς τὰς κατασκιάς.

Ἀπό, σημαίνει δύο, τὴν πορῶσειν, ὡς τὸ Οὐ μὲν πῶς νῦν ἔστιν ὑπὸ δρυὸς ὑδ' ὑπὸ πέτρης, καὶ τὸ ἀποθεῖν, ὡς τὸ, Πολλὸν ἀποθεῖν πλῆθος εἰσι πόλιος. Ἰστέον ὅτι ἐκ τῆς δισυλλαβῶν πορῶσεων, πρὶν τε εἰς ἀνασρέφονται, αἱ δὲ λοιπαὶ, ἀνασρέφονται. ἐκ ἀνασρέφεται ἡ ἀνᾶ, ἡ ἄνᾶ, ἡ κατᾶ, ἡ ἀμφί, καὶ ἡ ᾠδῆ. ἄλλως, ὡς ἡ μεταξὺ δύο ὀνομάτων κυρίων ἢ πορῶσεων ὀρεθῶσι, συνδέσμων περιλαμβανόμεναι, τότε ἀνασρέφονται αἱ πορῶσεις. ὡς τὸ, Νεῶν ἀπο καὶ κλισιάων. ὡς ἡ κα δὲ μεταξὺ δύο ὀνομάτων, τῆ μὲν κυρίως ὄντος, τῆ δὲ πορῶσεως, ἐν τῇτοις πᾶσιν ἀνασρέφεται δεῖ τὴν πορῶσειν. ἡ δὲ κατὰ πορῶσεις ἀνασρέφεται, ὡς ἡ κατὰ ὑποτάττεται λέγει μεθ' ἡς τινος ὀφείλει συντάττεται, μὴ ᾠδῆς τῆς ἐν τῇ μέσῳ οἰας διηποτε λέξεως. ὡς ἐν τῇ, Ζύλοχον κατὰ βοσκομῆδων. Αἱ ἀνασρέφόμεναι πορῶσεις, ὅτε μεταξὺ β' κυρίων ἢ πορῶσεων ὀρεθῶσι, συνδέσμων περιλαμβανόμεναι, τότε ᾠδῆς τῆς ἀπλῆς μὲν τὴν πορῶσειν, οἶον, Νεῶν ἀπο, καὶ κλισιάων. Ἀγαμέμνωνος πέρι καὶ Ἀχιλλῆος. καὶ ἐὰν μεταξὺ δύο ὀνομάτων πορῶσεις ἢ, οἶον, Μάχη ἐνὶ κυδιανερῇ, Ἀπὸ ἧς ἀλόχε, ἐκ ἀνασρέφεται, ἐπεὶ δὲ ἡ ἀπὸ πορῶσεων συντάσσεται μετὰ γένετα, καὶ τὸν οἰκείον τόνον τηρεῖ. ὡς ἐν τῇ Φίλης ἀπὸ πατερίδος αἰης. καὶ δηλοῖ χωρισμὸν, ὡς ὅτι τῆς ἀπέχω, τὸ πόρρωθεν ἐμαυτὸν καθεῖς, καὶ ὅτι τῆς ὑπογαλακτίζω. ἡ ἀπο σημαίνει τὴν ἀπότασιν καὶ ὑποπλήρωσιν. Ἡ μὲν ἀπὸ λοιγὸν ἀμύμῃ, τὸ ἐξ ἧς ἀπαμύμῃ. διὸ φυλάσσει τὸν ἴδιον τόνον. ὅτε ἡ πορῶσεις τὴν συντάξιν ἐλλειπῇ ἔχει πρὸς τὸ ἐπιφερόμενον,

τὸν ἴδιον τόνον φυλάσσει. ὡς τὸ, Νήπιοι, οἱ καὶ βῆς ὑπερλότος ἡελίοιο ἡδίων. παρ' ἐμοί γε καὶ ἄλλοι, τὴν ᾠδῆς πορῶσειν καὶ τὴν ἀρχὴν ὁξύνουσι. καὶ καθόλου ὅτε σημαντικαὶ εἰσι τῆς ῥήματος αἱ πορῶσεις, τῶν τὸν τόνον ἀντέχονται. οἶον, Ἐπεὶ ἔποι ἐπὶ δέος. Οὐνεκα καλὸν εἶδος ἐπ', ἀλλ' ἐκ ἔστιν. Οὐ γὰρ ἐπ' ἀνὴρ, οἷος ὁδυσσεύς. Οἱ ᾠδῆς μὲν βελῇ δαναῶν, ᾠδῆς δ' ἐς ἐμάχεται. ἡ ᾠδῆς, ἀντὶ ἐτέρας κεῖται τῆς ὑπὲρ. τὸν ἴδιον ἐν τόνον φυλάττει. πορῶσεις γὰρ ἀντὶ ἐτέρας πορῶσεως λαμβανόμεναι, τὸν ἴδιον τόνον φυλάσσει. ἔπως ἔχει τὸ, ἀλλ' ὁδ' ἀνὴρ ἐθέλει ᾠδῆς πᾶντων ἐμῆσαι ἄλλων. καὶ αἱ πορῶσεις καθ' ἑαυτὰς ἔσθαι, ὁξύνονται. ἀναστροφῆς δὲ ἔστιν ἴδιον, τὸ τὸν ἴδιον ἀναπέμπειν τόνον. ἀναστροφῆς ἐστὶ μετὰ πορῶσεις τόνον. ἀπὸ ἔθου, ὅτι τῆς ἔθου φασίν. εἰ μὲν εἰς ἀπλῆν μεταλαμβάνοιτο, ἐγκλιτικῶς ἀναγινώσκουν δεῖ. εἰ δὲ εἰς συντάττον, ὀρθοτονητέον. ἐς ἔθου εἶναι ἔπαχον. Ἐπεὶ ἔθου ἔστι χερσίων. ὁξύνεται γὰρ ἡ ἔθου ἀπόφασις εἰς ἀπλῆν μετὰ λήψιν ἀντωνυμίας. ἐὰν ὀρθοτονησάμεν, ἔσθαι συντάττον. ἔπως. οἶον, Σέθεν εἶναι. καὶ ἐκεῖνα κατ' ὀρθῶς τῶν. Ἀπὸ ἔθου ὥσατο. ὅθεν ὁ Σιδῶνιος μέμφεται Ἀριστάρχῳ, μὴ ἐγκλιτικῶς ἀναγινόντι τὸ, Πρόθεν ἔθου φεύγοντα. ἡ γὰρ ἄνοια ἀπλῆν αἰτεῖ τὴν μετὰ λήψιν, ἐμὲ, σέ, ἐ. ἀπὸ ἐν τῇ ἔθου πορῶσει πλεονασμῶ τῆς θου συλλαβῆς, ἔθου. ἀπὸ ἔθου, ἀντὶ τῆς ἀφ' ἑαυτῆς.

Ἀπενίζοντο, ἐστὶ νίπτω, τῆτο καὶ ἑοπῶ Δωρικῶν, γίνεται νίζω. οἱ γὰρ Δωρεῖς τὰ εἰς πῶ ῥήματα, ποτὲ μὲν εἰς ζ' ἔεπασι, ποτὲ δὲ, εἰς β' καὶ σ'.

Ἀπὲρ ὀπῶντο, δούτερας συζυγίας. ἔεπω, ἑοπῶ, ἑοπῶμαι, ἑοπῶμην.

Ἀπεχρήσαντο, Ἀριστοφάνης. Τὰς ἀνδρας ἀπεχρήσαντο τὰς παιδοπαύρας, διεχρήσαντο, ἀπέκτειναν.

Ἀπόβαθρα, ἡ κλίμαξ τῆς νηὸς, γέφυρα δὲ ἧς εἰς τὸν χέρσον ναῦται ὑποβαίνουσι, ᾠδῆς τὸ ὑποβαίνειν, τὸ καταβαίνειν.

Ἀποβατικῶς, ἀγῶνος ὄνομα, ἐν ᾧ οἱ ἔμπειροι τὰ ἐλαυνεῖν ἄρματα ἅμα θεόντων τῆς ἵππων, ἀπέβαινον ἔχοντες ἑοχῆς ὅτι τὸ δίφρον, καὶ πάλιν κατέβαινον ἀπταίσως. καὶ ὡς τὸ ἀγῶνισμα πέζῃ ἅμα καὶ ἵππεων. καλεῖται δὲ ὑποβατικῶς ὡς ὁ γῶγος, ὁ εἰς τῆτο δηλονότι τὸ ἀγῶνισμα ὅππιδεος.

Ἀποτυμπανίσαι, ἔχ' ἀπλῶς τὸ ὑποκτείνειν, ἀλλὰ τυμπάνῳ. ἀπὸ τυμπάνου ὅ ἐστι ξύλον, ὅπερ σκυτάλῳ καλεῖται. τὸ γὰρ παλαιὸν, ξύλοις ἀνῆραν τὰς πολέμους, ὑπερὸν δὲ τῆς ξίφει.

Ἀποδέκται. ἄρχοντες κληρωταὶ δέκα τὸν ἀρεθμὸν καὶ φυλῶ εἰσιν. οἱ τινες παρελάμβανον καὶ ἀπιδέχοντο τὰ γεγραμμένα τῆς ὀφειλόντων τῶ δημοσίου. ἔχοντες γὰρ καὶ ὑποδέκται ἐκαλεῖντο. εἴτα ἐξηγήσαντο τὰ ὀφειλόμενα, καὶ τὰ ὑποδιδόμενα χρήματα σὺν τῇ βελῇ, καὶ ἐμείζον εἰς ἃ καὶ ἀναλίσκουν.

Ἀποτίσεις χοῖρε γίγαρτε, ἃ κατέφαγες, ὑποδῶσεις.

Ἀπο-

Ἀπορροσάσις, ὄνομα δίκης. ἢ εἶδος δίκης καὶ τῷ μι-
τοίκων τῷ πορροσάτῳ μὴ μόνοντων. ἤρετο γὰρ ἑκα-
στος αὐτῶν, ὃν ἤθελε τῷ πολίτῳ τινὰ πορροσάτῳ
τὸν ἐπιμελησόμενον, καὶ τῷ ἰδίῳ καὶ τῷ δημοσίῳ
ὑπὲρ αὐτῆς ὡς περ ἐγγυητῶν ὄντα.

Ἀπορροσάσις, ὄνομα δίκης ὅτι χωρὶς τῆς ῥ, καὶ τῷ ἀ-
πελοθερωθέντων δεδομένης τοῖς ἐλοθερώσασιν
ἀν ἀφίστανται ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἕτερον ἐπιγρᾶφονται
πορροσάτῳ. καὶ ἀν' αὐτὸν κελύουσιν οἱ νόμοι ποιεῖν τὰς
ἀπελοθερές τοῖς ἀπελοθερώσασιν, μὴ ποιοῦσι.
καὶ τὰς μὲν αἰλόντας, πάλιν εἶδει δελοθεῖν. τὰς δὲ
νικήσοντας, τελέως ἤδη ἐλοθερές εἶναι.

Ἀπορροσάσις, πληγὰς ἔχεις δεῖναι.

Ἀπορροσάσις, ὑποφυγὼν ἐκ τῆς λιμνῆς, καὶ σάλῳ
ὁμιλήσας.

Ἀπορροσάσις, ἔστι πέπῳ, καὶ συγκοπῇ, πτῶ, πτᾶς,
καὶ πτῆμι. τὸ παθητικόν, πτᾶμαι, πτᾶμενος, καὶ
ὑπορροσάσις. ἐκ δὲ τῆς πετᾶ, γίνεται ποτῶ, ὅς
ἐστὶ τὸ, ἀμφοποτᾶτο. καὶ πετᾶζω, ὅς ἐστὶ τὸ, ἐπετᾶ-
σθαι. καὶ πεταννύω, πεταννύμι, πετῶ, πεταίνω,
καὶ συγκοπῇ καὶ διπλασιασμῷ, παπταίνω, πα-
πτανῶ, παπτανῶσι, καὶ μὴ τῆς ἀπὸ πορροσάσεως,
ὑποπαπτανῶσιν.

Ἀπορροσάσις, τμῶ, τὸ κόπτω. ἀφ' ἧς πορροσάγωγον,
τμῆσω, τμῆζω. τὸ δὲ τμῶ, ἀπὸ τῆς τμη.

Ἀπορροσάσις, ὑπορροσάσθαι, καὶ μάταια τὸ
πορροσάσθαι.

Ἀπορροσάσις, ἀντρεῖσματα.

Ἀπορροσάσις, πόρρωθεν ἐκ θαλάσσης. ἀπὸ τῆς ἰ-
σημι, τὸ παθητικόν, ἴσασθαι, σαδόν, καὶ ὑπο-
σαδόν, ἐπὶ ῥήμα.

Ἀπορροσάσις, τὸ ὁμιλόν. Θεκυδίδης. Καὶ κατέβησαν
εἰς χωρίον ἀπιδόντι.

Ἀπορροσάσις, ἀπισκίρτισον ἀπὸ τῶν χοίρων.

Ἀπορροσάσις, ἀπίσυρον τὸ αἰδοῖον. καὶ ὑπορροσάσθαι,
τὸ ἐπάραι τὸ αἰδοῖον. τυλός γὰρ τὸ αἰδοῖον.

Ἀπορροσάσις, διεφάλλισον, ἐξολοθίζον σαρκά-
ζοντες.

Ἀπορροσάσις, σφάλλω, σφαλῶ, ἔσφαλα, καὶ ἔσφαλα
ὁ ἀόριστος. ἢ μετοχή, σφάλλας, σφάλλαντος. τὸ δὲ κ-
τικόν, σφάλλωμι, σφάλλω, σφάλλω, καὶ ὅς αὐτῆς,
σφάλλω. τὰ γὰρ εἰς μὴ δὲ κτικὰ ἐνεργητικὰ ἀορί-
στα ὄντα, οἱ Αἰολεῖς ἔχουσιν εἰς ἀπορροσάσθαι, τίσαι-
μι, τίσειαν, καὶ ὑπορροσάσθαι, ὑπορροσάσθαι.

Ἀπορροσάσις, πορροσάσθαι, πορροσάσθαι, πορροσάσθαι,
πορροσάσθαι. ἀπὸ τῆς Διός, καὶ τῆς πορροσάσθαι. σημαί-
νει δὲ τὸ ἀπορροσάσθαι, ἔχουσιν ἀπορροσάσθαι Διός.

Ἀπορροσάσις, μὴ Ζεὺς, καὶ δαίμων ἀπορροσάσθαι τὸ
ἄγν. ὅτι τὸ μεταξὺ λέγονται τινὰ ἄλλον τὸν εἰρ-
μὸν θαλάσσης τὸ λόγῳ ἀπορροσάσθαι ἐλεγον, καὶ
ἀπορροσάσθαι τὰς ἀμαθείας καὶ σκαιάς.

Ἀπορροσάσις, ἀπορροσάσθαι. λέγεται καὶ ἐπὶ
πλῆ.

Ἀπορροσάσις, κυρίως, τὸ δέρμα ἀφῆρει.

Ἀπορροσάσις, ἀπερροσάσθαι, ἐλεγγίς γὰρ ἡ
ἐύστρα.

Ἀπορροσάσις, τὸ θαπτεῖναι πυρὸς, ἢ ἀλδύρα. ὅθεν
καὶ τὰ ἀπορροσάσθαι, σκυβάλα πυρῶν.

Ἀπορροσάσις, κυρίως τὸ ἀφελῆν φύλλα συκῆς,
καταχρηστικῶς δὲ τὸ ὅτις ἀφαιρεῖν.

Ἀπορροσάσις, ἐπιπρήσας.

Ἀπορροσάσις, τὰ σύκα ἀπορροσάσθαι βρωθέντα.

Ἀπορροσάσις, κατακλείσας ἐν σπηλῇ.

Ἀπορροσάσις, ἀπορροσάσθαι τὸ σιμόν. σιμὸν δὲ
ἐκάλον τὰ πορροσάσθαι χωρία. λέγεται καὶ ἐπὶ νεῶν
τὸ ἐκ θαλάσσης ἐμβάλλειν. καὶ ἐπὶ σιδήρεσσι, τὸ
ἀπορροσάσθαι τὴν ἀκμὴν.

Ἀπορροσάσις, κυρίως τὸ περιτεμεῖν τὸ ἐπὶ κεφα-
λῆς δέρμα σὺν ταῖς θείξιν, καταχρηστικῶς δὲ,
τὸ ἀποκτεῖναι.

Ἀπορροσάσις, ἀπορροσάσθαι, καὶ θαλάσσης, καὶ θαλάσσης
σαι, σημαίνει καὶ τὸ φλεβοτομήσαι.

Ἀπορροσάσις, διεφάλλω, διεφάλλω.

Ἀπορροσάσις, πᾶν πορροσάσθαι δισύλλαβον βραχυκατά-
ληκτον οὐκ ὄντα, ἐν τῇ σωθεῖσιν ἀναβιβάζει τὸν
τόνον. οἶον, ἐλθέ, πορροσάσθαι. βαινέ, πορροσάσθαι.

Ἀπορροσάσις, τὸ ἀπαλλάσθαι, καὶ ἀναχάσθαι. ἀπὸ τῆς
σειχῶ, δόλτερος ἀόριστος πορροσάσθαι. καὶ ἀπο-
φάσθαι, ἀπὸ τῆς ἐφάμην, ἐφασο, φάσο, τὸ πορ-
ροσάσθαι. σημαίνει δὲ τὸ ἀπαγγεῖλαι.

Ἀπορροσάσις. Ἐνθάδε καὶ μὴ ἀπορροσάσθαι, αἰτὶ τὰ ἀπέ-
πνιξε, διεφάσθαι. πορροσάσθαι τὸ ἐρῶ, τὸ φθέρω. ὁ
μέλλων, ἐρῶ. καὶ Αἰολικῶς, ἐρῶ. τὰ τὰ δόλτε-
ρος μέλλων ἀόριστος δισύλλαβος ὑπάρχοντα, καὶ τὸ
δόλτερον πορροσάσθαι ἔχουσιν οἷον ἐκφύονται. οἷς ἀ-
πορροσάσθαι καὶ τὰ τρίτα πορροσάσθαι ἀναδέχεται τὸν
τόνον. οἶον, πορροσάσθαι, ἀπόδοιτο. πορροσάσθαι, ἀπόδοι-
το. πορροσάσθαι.

Ἀπορροσάσις, ἀπὸ τῆς αἰρῶ τὸ καταλαμβάνω, ἢ τὸ πορρο-
σάσθαι, αἰρῶ. καὶ θαλάσσης, αἰρῶ, καὶ μὴ τῇ ἀπὸ
ἀπορροσάσθαι. καὶ ἀπορροσάσθαι, τὸ ἀρπάσθαι,
ὅ ἐστιν, ἀφαιρεῖσθαι, καὶ τὸ πλῆρες τῆς ἀπὸ πορ-
ροσάσθαι μὴ συγκοπέσεως.

Ἀπορροσάσις. Κρατερῶς δ' ἀπορροσάσθαι ἐνιπλῶ. Ἰλιά-
δος ἔ. θαλάσσης μὴ ὑπὸ ἀπορροσάσθαι; πᾶν ἀπαρρέμφα-
τον, φυλάσσει τὸν ἴδιον τόνον καὶ ἐν τῇ σωθεῖσιν.

Ἀπορροσάσις. ἢ ἀπὸ πορροσάσθαι ἐνταῦθα χωρισμὸν δι-
λοῖ, οἶον ἀπορροσάσθαι, κατὰ χωρίζονται οἱ ζῶντες
ἀπὸ τῶν τεθνεώτων, καὶ ἀπέρχονται, τὸ χωρίζονται
τινὰ ἀπέρχόμενον. καὶ ἀπορροσάσθαι ὁμοίως.

Ἀπορροσάσις, ἀπὸ τῆς λῶ τὸ θέλω, πορροσάσθαι, λαύω.
ὡς καὶ, καύω. καὶ ἀπορροσάσθαι.

Ἀπορροσάσις. ἔστι ῥήμα καὶ, δηλῶν τὸ φονεύω. ὅς ἐ-
στὶ τὸ ἀπέντατο. ἔ. πορροσάσθαι, καίνω, καὶ ἀπορροσάσθαι
τῆς τ, καίνω, καὶ κατ' ἐκβίβασμόν, καίνω. καὶ
ἀπορροσάσθαι, τὸ θαλάσσης, ἀπορροσάσθαι, ἀπορροσάσθαι,
ἀπορροσάσθαι, λυπέμενοι, ὀδυμέμενοι.

Ἀπορροσάσις, τὸ νικῶ. καὶ Ὀμηρῶς, Ἀπορροσάσθαι πᾶν-
τας ἀείρας. κυρίως τὸ φονεύειν. ἀπὸ τῆς καίνω τὸ
φονεύω, γίνεται καίνωμι, καὶ ἐκαίνωμι, καὶ ἀπορρο-
σάσθαι. μεταφορικῇ δὲ ἡ λέξις. κυρίως γὰρ ἐπὶ τῶν πο-
ρροσάσθαι καὶ νικῶντων λαμβάνεται, ἢ πορροσάσθαι τὸ αἰνυ-
μι,

σωπεθῶσι μεθ' ἐτέρας συλλαβῆς ὑπὸ τῆς ρ ἀρχο-
μήνης, πλεονάζουσι καὶ ἕτερον ρ. ἢ καὶ ἕτως. ὅσα
τῶν μερῶν τῆς λόγῃ κατ' ἐαυτὰ σημαίνει τί, ταύ-
τα ταῖς ὑπὸ τῆς ρ ἀρχομήναις λέξεσι σωτιθέμε-
να, ἢ διπλασιαζοῦσι καὶ ἕτερον ρ. οἶον, χρυσορήμων,
χρυσόρειθρος. ὅσα δὲ ἢ σημαίνει, ἀλλὰ συνημαί-
νει, ταῦτα σωτιθέμενα, πλεονάζουσι καὶ ἕτερον ρ.
οἶον, σύρροια, ἐπύρρημα, ἀνὰρρησις.

Ἀποκοτταβίζειν, τὸ λειπόμενον πόμα πᾶ ποτιεῖς
ἐκχεῖν, ὥς τε φόρον ποιεῖν.

Ἀποφλαυρίζοντες, ἐπιπλάζοντες, ἐξελιγνύοντες.
ἢ ὡς πονηρὸν ἀποστροφόμενοι. αἰεὶ γὰρ τὸ φαῦλον ἐπὶ
τῆς πονηρᾶς τίττεται. φαῦλον ἐνέστιν, ὑπερβιβασ-
μῶ τῆς λ καὶ πλεονασμῶ τῆς ρ, φλαῦρον.

Ἀποχρώντης, ἰκανῶς, ἀρκέντως. ὑπὸ τῆς χρῶ συ-
ζυγίας δούτερας τῶν περισπωμένων. ἢ μετοχή,
χρῶν χρῶν. ἢ ὁ δέτετα τῶν πληθυντικῶν, χρῶν-
τες χρῶντες. ἢ γηικῇ, χρῶντων. καὶ μὲν τῆς ὑπὸ
προθέσεως, ἀποχρώντως.

Ἀπομόρξατο, ἀπομόργω, ἔστιν ἐνεσῶς. Ἐκ τῆς ἀ-
μέργω, τὸ ἐκπιέζω. μεταθέσει τῆς ρ εἰς λ, ἀ-
μέλγω. καὶ ἀμολγός, ὁ ἐκπιέζων τὰ πρόβατα. τὰ
εἰς γῶ. ῥήματα. εἰ μὲν ἔχει παρὰ τῆς γ σύμφω-
νον, βαρύνεται. οἶον, ἀμέργω, σέργω, εἶργω.
χωρὶς εἰ μὴ ἔχουσιν ὄνομα προϋποκείμενον ἔχει τῆς
γερῶν, ὃ ἔχει προϋποκείμενον τὸ γερῶν. τὸ
δὲ ἀμέργω, ἐκ ἔχει. τὸ γὰρ ἀμοργή, ἐκ τῆς ἀ-
μέργω γίνεται. σημαίνει δὲ δύο. τὴν ὑποσάφ-
μιλῶ τῆς ἐλαίης, καὶ τὴν ἑύγα τῆς οἴνου. ἔστι καὶ εἶδος
βοτάνης πορφυρᾶς. ἐξ ἧς ἀμόργινα ἱμάτια λέγον-
ται τὰ πορφυρά. ἐκ τῆς ἀμέργω, καὶ ἑοπλῶ τῆς α
εἰς ὁ. ὡς ἀρχομαι, ὄρχαμος. γίνεται ὁμόργω,
καὶ ὁμόρξα, ὁμόρξα, ὁμόρξαιμι, καὶ ὁμόρξα-
το. καὶ ἀπομόρξατο συναρχομήνης. Ἀμοργίς δὲ,
τῆς καλᾶς τῆς ἀνδρίας τὸ λεπτότατον μέρος. ὃ
δοῦν ἀμόργη.

Ἀπολεῖς. ῥήμα ὀριστικὸν σωθῆτον συζυγίας πέμ-
πτης τῶν βαρυτόνων. καὶ γίνεται ὡδὴ τὸ ὑπόλλω.
ταῦτο ὡδὴ τὴν ὑπὸ πρόθεσιν καὶ τὸ ὄλλω ῥήμα.
ἢ ἐκ τῆς ὄλλω ῥήματος, γίνεται ἀπολῶ, συζυγίας
πρώτης τῶν περισπωμένων. τὸ παθητικόν, ἀπο-
λέομαι ἀπολεῖμαι. τὸ εἶπεν, ἀπολέεται ἀπολεῖ-
ται. ὄλλω, τὸ ἀπόλλω. τὸ παθητικόν, ὀλομαι.
ὁ ὡδατικός, ὠλόμιμι, ὠλε, ὠλετο, καὶ ἀπώ-
λετο. ἢ ὄλλω, ὁ μέλλων, ὄλλω, ὁ δούτερος ἀόρι-
στος, ὠλον. ὁ παθητικὸς, ὠλόμιμι, ὠλε. ἢ πα-
ρὰ τὸ ἔλλω, τὸ φονόω, γίνεται ὄλλω, ὡς πέλλω
τὸ ὑπάρχω, πολῶ. μῆλω, μονῶ, ὄλλω, ὃ ὁ μέλ-
λων, ὀλέσω. Ἰστέον ὅτι ἡ πρώτη συζυγία τῶν πε-
ρισπωμένων ἐπὶ τῆς μέλλοντος ἔχει τὸ ἦ, ἢ τὸ ε.
ἀλλ' ὡς ἡ ὀνομαστικὴ μακρὰ ὡδαλῆται φύσει ἢ
θέσει, ἔχει τῆς ἦ ἔχει τὸν μέλλοντα. οἶον, οἰκῶ,
οἰκήσω. ποιῶ, ποιήσω. πλῶ, πλέω. ἀρκῶ, ἀρκέσω.
καὶ νεκῶ, νεκίσω, τὸ φιλονεκῶ. τὸ γὰρ νεκῶ νι-
κήσω, δούτερας ἔστι συζυγίας. καὶ ὡς ἡ κατὰ
ρὸς ὁ ἐνεσῶς, ἔχει τῆς ἦ ἔχει τὸν μέλλοντα. οἶον,

νοῶ νοήσω. καὶ εἰς διχόνω ὡδαλῆται, ἔχει τῆς
ἦ. φιλῶ, φιλήσω. κηκῶ, κηκήσω. πλῶ, πλέω. ἀ-
ρῶ, ἀρέσω. καλῶ, καλέσω. καὶ τὰ ἀπὸ τῶν
εἰς ὅς ἀρσενικά, ἔχει τῆς ἦ ἔχει. οἶον, κτύπος,
κτυπῶ, κτυπήσω. δαπνός, δαπῶ, δαπήσω. καὶ
τὰ ὡδασιώδεια, οἰκονόμος, οἰκονομῶ, οἰκono-
μήσω. καὶ τὰ ἀπὸ βαρυτόνων θεμάτων μεταγόμε-
να εἰς περισπωμένα. οἶον, οἰκτεῖρω, οἰκτερῶ,
οἰκτερήσω. ἔλκω, ἐλκῶ, ἐλκήσω. καὶ τὰ διαφο-
ρήματα καὶ τὰς συζυγίας, ἔχει τῆς ἦ ἔχει τὸν μέλ-
λοντα. οἶον, ξυρῶ, ξυρεῖς, ξυρεῖς, ξυρήσω. ἐ-
λεῶ, ἐλεῖς, ἐλεᾶς, ἐλεήσω. καὶ τὰ μονοσύλλα-
βα. χῶ, χήσω. ῥῶ, ῥήσω. μνῶ, μνήσω. καὶ
τὰ δι' ἐνός λ ἐκφερόμενα βαρύτονα. ἐπὶ δὲ τῆς μέλ-
λοντος περιττοσύλλαβας κλινόμενα, ἔχει τῆς ἦ ἔχει
τὸν μέλλοντα. οἶον, θέλω, θελήσω. μέλω, με-
λήσω. τὰ δὲ μηδὲν ἐκ τῶν ἔχοντα, ὡδαλῆται
μέτωπον δὲ τῆς ε, ἢ τῆς ο, ἔχει τῆς ε ἔχει τὸν μέλ-
λοντα. οἶον, τελῶ, τελέσω. ὀλῶ, ὀλέσω. πλῶ
τῆς μολῶ, μολήσω. περῶ, περήσω. ὠφελῶ, ὠ-
φελήσω. Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ ταῦτα διαφορεῖται. κα-
λέσω, καὶ καλήσω. φθονέσω, καὶ φθονήσω. κορέ-
σαι, καὶ κορήσω. αἰδέσω, καὶ αἰδήσω. χορέσω, καὶ
χορήσω. φορέσω, καὶ φορήσω. αἰνέσω, καὶ αἰνήσω.
πονέσω, καὶ πονήσω. εἰ μὲν σωματικῶς, πονέ-
σω. εἰ δὲ ψυχικῶς, πονήσω.

Ἀπολωλότα, ἀπὸ τῆς ὄλλω, ὄλλα, καὶ ὄλλα, ἀπτι-
κῶς, ὄλλω, ὀλέσω. ὁ ὡδακείμενος, ὠλεκα, ὁ
μέσος, ὄλλα.

Ἀπόναδαι, ἀπολαῦσαι. ὑπὸ τῆς ὄνῳ τὸ ἀπολαύω,
γίνεται εἰς μὴ ῥήμα, ὄνημι. ὁ παθητικὸς ἐνε-
σῶς, ὄναμαι, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον μὲν τῆς ἀπὸ
προθέσεως, ἀπόναδαι. ὄνῳ, τὸ ὀφελῶ, ὄνημι.
τὸ παθητικόν, ὄναμαι. καὶ ὁ ὡδατικός, ὠνά-
μιμι. τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν, ὠναντο, καὶ
ἀπώναντο.

Ἀπόνηπον, τὸ ἀπόνιμι τῶν ὑδάτων, ὡδὴ τὸ νί-
πτω, καὶ σέρειν.

Ἀπόλλων. κλίνεται Ἀπόλλωνος, τὰ εἰς λαὸν ὀνόματα
εἴτε δισύλλαβα, εἴτε ὑπὸ δύο συλλαβὰς, φυλαττεται
τὸ ὦ ἐπὶ τῆς γηικῆς. οἶον, Ἀσκάλων, Ἀσκάλω-
νος. Δόλων, Δόλωνος. βαρύνεται. τὰ εἰς λαὸν
λήγοντα ὑπὸ δύο συλλαβὰς, βαρύνεται θέλει,
εἰ μὴ ἢ περιεκτικά. οἶον, Ἀσκάλων. τὸ ἀμπε-
λῶν δὲ καὶ μηλῶν, περιεκτικά, σισημεῖται τὸ
Βαβυλῶν. καὶ τὸ μιμαλῶν θηλυκά. ὃ σημαίνει
τὴν μονοφθόγγον. ἔπω Καλλίμαχος. Ἀπόλλων ἡ κλη-
τικὴ. καὶ τὰ εἰς ὦν σωθῆται, ὅτε εἰς ὦν εἴη ἡ κλη-
τικὴ, ἀναβιβάζει τὸν τόνον. οἶον. Ἀγάμεμνον,
ὀλβιόδαιμον, κακὸδαιμον, Αὐτόμεδον, Χαμαί-
λεον, ἐνόςιχθον, κυλλοπόδιον. πρόσκειται ὅτε
εἰς ὦν εἴη ἡ κλητικὴ, ἔχει τὸ ὦ χαλκοχίτων, καὶ
φιλοπλάτων, ταῦτα γὰρ εἰς ὦν ἔχει τὴν κλητι-
κὴν, ἀλλὰ ἔχει τὸ ὦ μεγάλην ρεφέται καὶ ἐκ ἀνα-
βιβάζουσι τὸν τόνον. πρόσκειται σωθῆται ἔχει τὸ
Ἰκέτιον καὶ Μαχάον καὶ Ἀρεῖον. ταῦτα γὰρ ἢ ἀπο-

παροξύνονται καὶ τὴν κλητικὴν, ἐπειδὴ ἀπλᾶς
 εἰσι, καὶ οὐκ ὀνομαζομένης. σινημειώται τὸ ὦ Λακεδαι-
 μον καὶ Παλαῖμον, προπεριπατώμενα. θέλει δὲ
 καὶ τὸ Εὐδαίμων τὸ κύριον μὴ προπαροξυνέσθαι ἐν
 τῇ κλητικῇ, ἀλλὰ περιπαῖσθαι πρὸς ἀντιθέσσο-
 λῶν τὴν ἐπιθέσθαι. ἐκεῖνο δὲ προπαροξύνεται. εὐ-
 δαιμον, ὡς κακὸς δαιμον.

Ἀποφώλιος, ὁ ἀπαίδευτος. καὶ ἀποφώλια τὰ ἀπαί-
 δευτα. γέγονε δὲ παρὰ τὸν φωλεόν. φωλεοὶ γὰρ
 τὰ παιδευτήρια. παρὰ τὸ ἐν αὐτοῖς φωλεῖν, καὶ
 διατελεῖν. τὰς ἐν ἀδιδάκτοις, ἀποφωλίαις ἐκά-
 λεν. ἢ παρὰ τὸ φίλος, ὃ σημαίνει τὸν ἀπατεώ-
 να. φίλιος, καὶ ἐν συσθέσει, ἀποφίλιος. καὶ
 ἔσση, ἀποφώλιος. ὡς ἀρήγω, ἀρωγός, καὶ ρή-
 σω ῥαγμός.

Ἀπορώξ. τὸ ἀπόρημα. ἔστι ῥάσω, τὸ χίζω. ὁ
 μέλλων, ῥώξω. ἀποβολὴ τὸ ὦ, ῥώξ. ἀπόρηγ-
 μα, ἀπόσπασμα.

Ἀπορῶγες. Ἀπορῶγες λιμῆος ποτιπεπτηῖαι. ἀκ-
 ται εἰς λιμῆα νενδύκται, ἀπερρηγμέναι, ἀπο-
 σπασμέναι ἀπ' ἀλλήλων καὶ διασπῆμα ἔχουσαι, δι-
 ὅτι ὁ εἰσπλες.

Ἀπόνοια. ἀπόνοια σημαίνει δύο. τὴν ὑδρηφανίαν,
 καὶ τὴν θρασυτίαν. καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἀποθεῖν
 εἶναι τὸν νῦν. καὶ γὰρ θρασυτίης ἔστιν ἡ ἀλογος τόλ-
 μα. ἢ ἀπο τοῦ θέναι, χωρισμὸν δηλοῖ. τῆς εἰς ἡ
 χωρίζουσα τὴν δέοντος. καὶ ἀπονοεῖσθαι, τὸ οἶονε
 ἀπόσασθαι ἔχειν τὴν νῦν. καὶ ἀποδόκιμος, ὁ κεχω-
 ρισμένος τῆς δέουσης δόξης. καὶ ἀπόβλητος, ὁ ἀπο-
 βολῆς ἄξιος, ὁ ἀδόκιμος.

Ἀποπληξία. τὸ μὴ ἀναιδησίας καὶ παρέσεως πά-
 θος. καὶ ἀπόπληκτος, ὁ ἀναιδής. ὃ ἐκ αὐτῆς
 προσαλλάσσει μοχθηρός.

Ἀποφράδας, τὰς πονηρὰς ἐπιθετικῶς ἐκάλεσαν.
 οἷον, Ἀνθρωπος ἀποφράς, καὶ βλέπων ἀπισίαν.
 παρὰ τὸ φῶ ρῆμα, φράζω. ὁ μέλλων, φράσω.
 ἀποβολὴ τὸ ὦ, φράς. καὶ ἐν συσθέσει, ἀποφράς.

Ἀπορος, κυρίως ὁ ἀδιδόδωτος. πόρος γὰρ ὁ περάσιμος
 τόπος, καὶ ὁ μὴ χρήματα ἔχων. ἐνθεν καὶ ἀπορία,
 ὅτι αὐτὴ σημαίνει.

Ἀπόφειχες, οἱ ἀνῆβοι. τῆς ἀπο τοῦ φέσσεως, ἀντὶ τῆς
 ἀσκήσεως κειμένης, ὡς ἐν τῷ ἀποκηδήσαντα,
 ἀντὶ τῆς ἀκηδήσαντα, καὶ ἀφροντισήσαντα. καὶ ἀπό-
 τιμον ἔδουτο, ἀντὶ τῆς ἀτιμον.

Ἀπόφοπος, ὁ ἐκ ἐπιστρέφων εἰς τὴν πόλιν. ἢ ἀπο-
 κεχωρηκώς. ἔστι καὶ δαίμων ἀποφόποιος.

Ἀπόθετος. ἀπόθετος, ἐκ ἐπιζητήματος, ὃ ἔστιν ἡ-
 μελημένος, καὶ μὴ ποθέμενος. ἐκ τῆς ποθέω ποθῶ
 ποθέσω. πεπόθεκα, πεπόθεσμαι, πεπόθεσαι,
 ποθέσθαι, καὶ ἀπόθετος, ὁ ἀζήτητος, ὁ μὴ ποθέμενος.

Ἀποσεπτικόν, ἄσμα ἔπο καλέμενον. ὅτι μὴ τὸ ἀπο-
 σεφθῆναι τὰς σεφάνας, ἥδον ἐν τοῖς παιάσι μέλ-
 λοντες ἀποπλεῖν. Χρὴ γινώσκων ὅτι τὰ ἀπὸ συ-
 σθέτων ὀνομάτων ὡς ἀγαθόν, ῥήματα, ἐκ ἑτι μέ-
 νουσι συσθῆται, ἀλλὰ γίνονται ὡς ἀσυνῆται. οἷον
 ἀπίστος, ἀπισῶ. δῖσεβής, δῖσεβῶ.

Ἀπόταφον, τὸν χωρὶς ταφῆς, καὶ ἀλλοτρίῃ, τὴν τῶν
 ἄλλων νεκρῶν τάφου. ἢ τὸν ἀπεστερημένον τῆς προ-
 γονικῶν τάφου.

Ἀπορῶ, καὶ ἀπορία, ἐκ τῆς ἀπορος. Καὶ πότε γί-
 νονται τὰ ὀνόματα ἐκ τῆς ῥημάτων, καὶ τὰ ῥήματα
 ἐκ τῆς ὀνομάτων; ὡς ἡ ἰσοσυλλαβεία τὰ ῥήματα
 τοῖς ὀνόμασιν, ὁξύνονται δὲ ἢ βαρύνονται τὰ ὀ-
 νόματα, τὰ δὲ ῥήματα περιπαῖται, τότε ἐκ τῆς
 ὀνομάτων παράγονται τὰ ῥήματα. οἷον, μόνος,
 μονῶ. χρυσός, χρυσῶ. ἀπορος, ἀπορῶ. ὡς ἡ
 δὲ πάλιν ἰσοσυλλαβεία τὰ ῥήματα τοῖς ὀνόμασιν,
 ὁξύνονται δὲ ἢ βαρύνονται τὰ ὀνόματα, βαρύνον-
 ται δὲ καὶ τὰ ῥήματα, τότε ἐκ τῆς ῥημάτων παρά-
 γονται τὰ ὀνόματα. οἷον, λέγω, λόγος. φέρω,
 φόρος. εἰ δὲ περιττουσύντασιν τὰ ῥήματα τοῖς ὀ-
 νόμασι καὶ συνάρχονται, τότε ἐκ τῆς ὀνομάτων πα-
 ράγονται τὰ ῥήματα. οἷον ἵππος, ἵππῶ. δί-
 φρος διφρῶ. χωρὶς τῆς ἀπὸ μελλόντων γινόμενων
 ἀποβολῆς τὸ ὦ, οἷον ἐλπίζω, ἐλπίσω, ἐλπίω,
 ἐλπίς. ἰχύω, ἰχύσω, ἰχύς. εἰ δὲ περιττουσύν-
 τασιν τὰ ὀνόματα τοῖς ῥήμασι, τότε ἐκ τῆς ῥημά-
 των παράγονται τὰ ὀνόματα. οἷον, μαρτυρῶ, μαρ-
 τυρία. δίδωκῶ, δίδουκα.

Ἀπόπατος. ἢ τῆς σιτίων δια γαστρός κούωσις. καὶ
 ἀποπαῖσθαι παρὰ τὸν πάτον ὃ ἔστι τὴν ὁδόν. τὸ
 ἀποθεῖν τὴν πάτη γινόμενον. καὶ ἀποπάτημα, αὐ-
 τὸ τὸ σκύβαλον. Εὐπολις Χρυσόχρεια. Τί γὰρ ἐστὶ
 ἐκεῖνο; ἀποπάτημα ἀλώπεκος. Κρατῖνος Δραπέ-
 τισι. Τὸν Κερκύωνα ἔωθεν ἀποπατῆντ' ἐπὶ τοῖς
 λαχαίοις δούρων ἀπέπνιξα.

Ἀποθύμια, λυπηρὰ, τὰ μὴ καταθύμια. ἀπὸ τῆς
 θύω, θυμός, ἀφ' ὃ ἀποθύμιος, ἐχθρὰ, προ-
 σάτης τύχη.

Ἀποτομή. ἀκόντιον μικρὸν, ἀποτετμημένον ἀπὸ τῆς
 τελείας καὶ συνηρμοσμένον εἰς μέγεθος μικρὸν.

Ἀποσαδόν, ὁξύνεται. ἀντὶ τῆς ἀφείσεως καὶ πόρρωθεν
 ἐκ διαστήματος.

Ἀποινα. οἱ μὲν ἐκ τῆς φόνος, ἄφορος. πλεονασμῶ,
 ἄφοιτος, καὶ ἄποιτος. οἱ δὲ ἐκ τῆς ποιῆς ἢ τιμω-
 ρείας. ἢ ἐκ τῆς φονῆς, ὃ σημαίνει τὸν τόπον τῆς ἀναι-
 ρεμένων. Ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσι. φόνος φονή, πλεο-
 νασμῶ τῆς φονῆς, καὶ ἔσση τῆς δασείας εἰς φίλον,
 ποιῆς, ἄποιτος. ἄποινα δὲ τὰ ὑπὲρ φόνου δίδόμε-
 να λυτῆρα, τὰ ὑπεξαίρετα τῆς φονικῆς ἐγκλήμα-
 τος. λέγεται καὶ ῥῆμα δευτέρως συζυγίας. ἀποι-
 νῶ, ἀποινας, τῆς τὸ χρήματα εἰσπράττωμαι.
 οἷον, ἀποινα λαμβάνω. καὶ ἀποινεῖσθαι, ἀφαιρεῖ-
 σθαι, ἢ τὸ χρηματίζεισθαι.

Ἀπέρας. ἔστιν αὐτῶν, τὸ ἀπολαύω πρώτης συζυγίας
 τῶν περιπατωμένων. οἷον, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται
 βασιλῆος. ὁ μέλλων, αὐρήσω. ὁ ἀόριστος, ἡρη-
 σα. ἢ μετοχή ὁ αὐρήσας. καὶ συνηγοπή, αὐρας.
 καὶ συσθέσει καὶ ἔσση, ἀπέρας. ἐπὶ ἡρώτα ὁ ἀό-
 ριστος, καὶ συνηγοπή, ἐπὶ ἡρώτα, ἔσση τῆς ἐπὶ εἰς
 ἀπὸ, ἀπῆυρα, καὶ τῆς ἢ εἰς ἁ ἀπαύρα. ἢ μετοχή,
 ἀπαύρας. καὶ ἔσση τῆς ἢ εἰς ὁ, ἀπέρας. καὶ τῆς με-

τέχει; ἢ γὰρ, Ἐλὼν ᾧ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπέραις.
 τὴν ἀπόλαυσίν μιν ἀφελόμενος καὶ λαβὼν κατέχει.
 οἱ δὲ, ἀπὸ μεταφορᾶς τῇ ἀποσπώντων τὰς ὄρας
 τινός. ἀπερήσας, καὶ συγκοπῇ, ἀπέραις.
 Ἀπειάττω. ἢ ἐπὶ ῥήμα δὲ ἀκύν, τῆς ἐστὶν ἀνδ' ὁρά-
 σιως, ἢ διηλυκῶς ἀπὸ τῆς ἀπείατος καὶ ἀπειάτη. πειῶ,
 πειάσω, πεπειάκα, πεπειάμαι, πεπειάται, πει-
 ατός, καὶ ἀπείατος μὲν τῆς σερητικῆς α. πειῶ ἔν, πείη-
 μι. ὅς ἔστι καὶ πειῶμοι, φησὶν ὁ κωμωδός, σιλάχιον.
 Ἀπειξ, τὸ ἰχυρῶς κρατεῖν, ὅλην δυνάμει, ασφα-
 λῶς, ποσσεφυκοπῶς, κατόχως. Κύπριοι δὲ γέ-
 ρος τὶ ἀκαύθης. ἔστι πείζω, πείσω, καὶ Δωρι-
 κῶς, πείζω. ἀποβολῇ τῆς ὦ πείξ. καὶ μὲν τῆς σερ-
 ρητικῆς α, ἀπειξ. τῆς ἐστὶν ἰχυρῶς κρατῶ, καὶ ἀνα-
 ποσάσως. ὥς τε μὴ πείζεσθαι, μὴ δὲ ἀποχιζε-
 θαι τῆς κρατῆντος τὸ κρατέμενον, ἢ τῆς κρατμέ-
 νου τὸ κρατῆν.
 Ἀπορτίμασος, ἀφαισος, ἀδικτος. ἢ μὴ ἐπιζητηθεῖ-
 σα γυνή, ἀλλ' ἀδικτος ὁραμένη. Ἀλλ' ἔμμεν
 ἀπορτίμασος ἐνὶ μεγάροις. παρὰ τὸ μαίω τὸ ζη-
 τῶ. ἢ μὴ ἐπιζητημένη πρὸς μίξιν. ἢ παρὰ τὸ μα-
 σάω τὸ ζητῶ. ὅθεν καὶ μασός. καὶ ἐπιμασάμενος,
 ἐπιλαβόμενος, ἀφάμενος.
 Ἀπορόσιτος. ἔστιν εἶμι τὸ πορδύομαι. ὅπερ ἐπὶ μὲν
 τοῖς οἰκοῖς, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου, ἐν δὲ τοῖς
 πληθυντικοῖς καὶ δυϊκοῖς, διὰ τῆς ι. τὸ δυϊκόν,
 ἴτον. τὸ πληθυντικὸν ἴμην. τὸ δούτερον, ἴτε. καὶ ὅς
 αὐτῆς, ἴπος, καὶ πορόσιτος. πρὸς ὃν τίς διχέρως πο-
 ρύεται. καὶ μὲν τῆς σερητικῆς ἄλφα, ἀπορόσιτος.
 πρὸς ὃν τίς πορδύθῃαι ἢ δυνάται.
 Ἀπορτεξία, ῥαθυμία. παρὰ τὸ μὴ πορτέχειν.
 Ἀπορτίοπτα, κρύφα, λάθρα. ἀπὸ τῆς ὀπτω.
 Ἀπειάττω. πείημι, τὸ παθητικόν, πείαμαι. τὸ ἐ-
 πίρρημα ἀπειάδω. καὶ ἔσπῃ τῆς δ' εἰς τ, ἀ-
 πειάττω.
 Ἀπτετο, ῥῆμα. καὶ συντάσσεται μὲν ῥητικῆς. ἐπειδὴ
 ἢ ἐκ τῆς αἰσθήσεως γινομένη ἐνέργεια ῥητικῇ συν-
 τάσσεται, ἀκύνσας, γάμομαι σ. πλὴν τῆς ὁρά-
 σιως. ὁρῶσε, βλέπωσε. ὁρατί; ἐπειδὴ αἱ μὲν
 ἀλλὰ αἰσθήσεις καὶ εἰσδοχὴν ἐνεργῶσιν. αὕτη δὲ
 μόνη καὶ ἐκπομπή. καὶ ὥς διήλλαξε πρὸς τὰς
 ἀλλὰς καὶ τὸ σημαίνον, διήλλαξε καὶ καὶ τὴν
 συντάξιν.
 Ἀπτερος. Τῇ δ' ἀπτερος ἐπλετο μῦθος. ταχὺς πρὸς
 τὸ πειθύναι, καὶ ἰσόπτερος. ἢ ᾧ α' ἐρήσεις δηλοῖ
 καὶ τὸ ὅμοιον, καὶ τὸ ἴσον. οἶον, Ἀταλάντος, ἄλο-
 χος. οἷοι δὲ, ἢ παραπτάς, ἀλλ' ἔμμενος. οἷοι
 δὲ, ἀπτερον τὸ ἡδύ, ἀσμενον, ὁρδόν.
 Ἀπτερός, παρ' Ἡσιόδω, ὥς περ τὸ ἀφοφείας. ση-
 μαίνει τὸ αἰφνιδίως. ἔστιν ἀπώτερον, ἀπτέρω. ἢ
 πῶς Ἡρωδιανός. ἔστι ταχέως, ἐπίμωτος, ἀφροντί-
 σως. οἱ δὲ ἀπροθύμως, ἐλαφρῶς, ἡδέως. οἷοι
 δὲ, ἢ μελημενίως.
 Ἀπτῶ. τὴν μηδέπω πτάσαν. παρὰ τὸ πέτω πέττω,
 καὶ πτῶ, καὶ ἀπτῶ. καὶ ἀπτῶς, ἀπτεροι, οἱ μὴ ἴπα-
 θαι δυνάμενοι, μικροί. Ἰλιάδος ἰώτα. ἀπτήτι,

Ἀπτεπής, ἢ ὁ ἀπτόμενος διὰ λόγων, ἢ ἀπτόητος,
 ὁ μὴ πτομέμενος ἐν τοῖς λόγοις, ὁ θρασύλογος,
 καὶ ὑβριστής.

Ἀπτεπές. τινὲς δασιώσι. καὶ Ἡ' ρη ἀπτεπής.
 ὡς καθ' ἀπτομήν τοῖς ἔπεσιν. ἐμφαντικώτερον δὲ
 τὸ φιλεῖν. ἀπτον γὰρ ὅστις τὸ δεινόν. ὥς τε εἶ-
 ναι δεινοεπές. ἢ ἀπτόητε ἐν τῇ λέγειν, θρα-
 σεία, κακολόγε.

Ἀπυτος, ἀνήκεστος, ὅτι τῆς πόλιν, πύτος, καὶ ἀ-
 πυτος.

Ἀπυδάκωτος, ἢ ἑαπέζης κύλιξ ἀπύθμενος.

Ἀπύρης ἑίποδας, ἀνεπιτηδείας πρὸς πυρὸς καὶ σιν,
 ἀλλὰ κόσμῳ χάριν τιθεμένης ἐν οἴκῳ.

Ἀπφύς, ὁ πατήρ, εἰρηται ὑποκοριστικῶς. ὅτι τῆς
 πάππα ὁ σημαίνει τὸν πατέρα, ἀφαιρέσει τῆς
 καταρχᾶς π, ἀππα, ἀπφύς, καὶ ἔσπῃ τῆς π
 εἰς φ, ἀπφύς, ὡς διονύς, ὁ διονυσος.

Ἀπώμοτον, ὁ ἀντὶς ὁπομοσσεῖ γιγινόναι, ἢ μὴ γε-
 νέσθαι. οἷοι ἀνέλπισον. Διοχῆης.

Ἀπώνατο, ἀφελήθη, ὅτι τῆς ὄντη, ὀνήσω ὄνησα,
 ὀνησάμενος ὀνάμενος, ὄνη, ὄνατο καὶ ἀπώνατο.

ΤΟ' Α' ΛΦΑ, ΜΕΤΑ' ΤΟΥ' ΡΩ.

Ἀ' Ρα, σπώδεσμος συλλογιστικός. ὁ ἀρ' ἐκ τῆς ἀρχ
 γέγονε καὶ ἀποβολῇ τῆς τέλους, ἢ ὁ ρά' ἐκ τῆς
 ἀρχα καὶ ἀποβολῇ τῆς ἀρχῆς; ἔστιν εἰπεῖν ὅτι
 τῆς δέμας, καὶ τῆς το. ὁ ᾧ ἀρ' σπώδεσμος, ἢ ἔστι
 ἐκ τῆς ρά. ὁ ᾧ ρά, ἐγκλιτικός ὅστις, καὶ ὑποτακ-
 τικός. ὁ δὲ ἀρ' ἐκ ἔστιν ἐγκλιτικός. ζῆται εἰς
 τὰς διαφοράς.

Ἀρά, ἢ δόχη. πρὸς τὸ αἶρειν τὰς χεῖρας δι' ὀχμήρας.
 ἢ παρὰ τὸ ἀρύειν, ὅπερ ἐπὶ τὸ καλεῖσθαι ἐπαίτη.
 καὶ μάλισα Συρακῆσιοι. Ἀρύειτ' αὖ φύζειν, αὐτὴ
 τῆς ἐπικαλεῖσθαι καὶ ἐφέλεσθαι. ἀρύω, ἀρά. ἢ πα-
 ρὰ τὸ ἄρτος βλαπτικῆς ὄντος, ἀρά ἢ βλάβη. καὶ
 ἀραῖα, βία, δεινὰ, χαλεπὰ, ὀδυνηρά. ση-
 μαίνει καὶ τὰ δόκταια.

Ἀραιός. ραῖω τὸ φθείρω, γίνεται ραῖος, καὶ πλει-
 ονισμῶ τῆς α, ἀραιός. μετεξέσεως τῆς δασείας τῆς
 ρ εἰς τὸ α. ὡς καὶ ἐπὶ τῆς ρέζω, ἔρδω. ἔπος Ἡρώ-
 διανός ἐν τῇ καθόλου.

Ἀραιῶν, ἀδονῆ, ἀδυνάτον. ἔστιν ὅτε σημαίνει καὶ
 λεπτῶν. παρὰ τὸ ραῖω, μὲν τῆς ἐπιτατικῆς α, ἀ-
 ραῖη. ἢ βλαβεράν, ἢ μακράν, ἢ δόκταιαν.

Ἀραιτασιείδης, καὶ συγκοπῇ. Ἀραιτασιείδης, ὡς
 σισείδης σισείδης, συγκοπῇ τῆς ο.

Ἀραιότερος, βαρύτερος. ἀραιός, ἀτυχής, ἀθλός.

Ἀραβος, κτύπος κυρίως ἢ ἐν ἄρει βοή. ἀράβος, καὶ
 ἄραβος. ἢ κυρίως, ἢ ἐν ὄρει βοή, ὄραβος, καὶ ἄ-
 ραβος. ἢ κυρίως ἢ ἐπὶ τῇ ἔραν βοή. ἔραβος καὶ
 ἄραβος. ὅς ἔστι τὸ ἀραβῶν. καὶ ἀράβισον, ἢ χησον,
 ἐφόρησε. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τῆς σιδήρης.
 παρὰ τὸ ἄρα, καὶ τὸ βοή.

Ἀράστω, τὸ ἀποτέμνω. παρὰ τὸ ἄρης, ὁ σίδηρος.
 κυρίως ᾧ ἀράσσειν, τὸ δὲ σιδήρης τέμνειν. Ἀπὸ
 δὲ

δὲ ἑυφάλειαν ἀραξεν. ἢ παρὰ τὸ ῥῶ τὸ φθεῖρω, ῥάσω.

Ἀραιάς, τὰς βλαπτικὰς νῆας. παρὰ τὸ ράισεν ὃ ὄζει φθεῖρειν. ὅθεν καὶ φιλεῖται, ἢ ἢ τὰς στρατιωτικὰς, καὶ ἢ φορτίδας.

Ἀραρίας. ἔστι ῥῆμα ἄρω, τὸ ἀρμόζω. ὁ μέλλων, ἀρῶ. ὁ μέσος ἀραρεῖμνος, ἦρα. ἔστι καὶ περισσώμνη ἀρῶ, ἀφ' ἧς ὁ μέλλων, ἀρέσω. τέτε ὁ ἀραρεῖμνος, ἦρα. ὁ μέσος, ἦρα, καὶ καὶ ἀναδιπλασιασμὸν ἀττικόν, ἀρηρα. ἢ μετοχή, ἀρηρῶς, καὶ ἔσπῃ δωρικῇ τῇ ἢ εἰς ἄ, γίνεται ὁ μέσος ἀραρα. ἢ μετοχή, ἀραρῶς, ἀραρότος, ὡς γεγραφότες. αἱ εἰς ος μετοχαὶ εἰμὴ καὶ πάθος ὥσι, δὲ τῷ ὁ μικρὰ κλίνονται. καὶ τὸ θηλυκόν, ἀραρίας, τὰς ἡρμωσμενίας.

Ἀραρειμνός. ἔστι ὄνομα παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀρείη. ἀφ' ἧς, ῥῆμα ἀρείω. τέτε ὁ παθητικὸς ἀραρεῖμνος, ἡρείμμαι, ἢ μετοχή, ἡρειμνός, καὶ καὶ ἀναδιπλασιασμὸν, ἀραρειμνός, καὶ καὶ συσολῶ, ἀραρειμνός. ταῦτα Ἡρώδιανός, ἔπω Ζηνόδοτος.

Ἀράχνια τὰ ὑφάσματα τῆς ἀράχνης. παρὰ τῷ ἀραιότητι, ὅθεν λεπτότητα. ἀραιὸν ὅν τὸ λεπτόν. ἢ παρὰ τὸ ἀράσω, ἀράχιον, ὡς δέμω, δέμνιον. παίζω, παίγνιον. ἦγαν τὸ εὐχισον, ἢ τὸ ἐνηρμοσμένον. χυῖς γάρ ἐστιν ὁ ἐνηρμοσμένος, καὶ ἐνυφανθεῖς.

Ἀρβηλον, σμιλίον σκυτικὸν περιφερές. ἔστι δὲ καὶ ὄπλον.

Ἀρβύλη, Εὐεπίδης, Αὐταῖσιν ἀρβύλησιν ἀρμόσας πόδα. λέγει δὲ καὶ παρανόμως Θεόκριτος. Πᾶσα λίθος πταῖσσα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν αἰεδεῖ. παρὰ τὸ ἀρμόζεσθαι τοῖς ποσίν, ἀρμύλη, καὶ ἀρβύλη. ἔστι δὲ εἶδος ὑποδήματος περισσῶς εἰργασμένον.

Ἀργαλέος, χαλεπός. οἶμαι παρὰ τὸν ἄρῳ τὸν πόλεμον, ἀραλέος, καὶ πλεονασμῷ τῷ γ, ἀργαλέος. ἢ παρὰ τὸ ἄλγος, ὁ λύπας καὶ κακὰ ἐμποιοῦν. μεταθέσει τῷ λ, εἰς ρ. ὁμοίως τῷ ὕδριλοι. ὕδριροι ὅν λῷ τὸ ἀναλογώτερον. σιγνρός, σιγνρός. ὕφνός, ὕφνός. ὁ εἰς ὕφος ἡρμνός. παραγόνται τὰ τοιαῦτα ὀνόματα, ὅτε τριῶν μερῶν τῷ λόγῳ. ὅτε ὀνόματος, ὅτε ῥήματος, καὶ ὅτε ἐπιρρήματος. ῥίμφα, ῥιμφαλέος. ζῆται εἰς τὸ δειμαλέος.

Ἀργεμον, τὸ καὶ πάθος ἡρόμνηον λούκωμα ἐν τῷ ὀφθαλμῷ, παρὰ τὸ ἀργόν τὸ λούκον. καὶ ἀργεμῶνι βοτάνῃ.

Ἀργήνός, ὁ λούκος. παρὰ τὸ ἀργός, γίνεται ἀργήνός, ὡς ἐρατὸς ἐρατεινός, καὶ ἀργήνός. ἐνδεία μὲν τῷ ι, πλεονασμῷ δὲ τῷ ν. ἀπὸ τῷ ἀργήνός, τὸ θηλυκόν, ἀργήνη. πᾶν τοίνυν εἰς ος καὶ συμφώνη. ἐκ τῷ ἀργός ὃ σημαίνει τὸν καθαρόν, ἀργήνός. ὡς ἔλεος ἐλεεινός. καὶ ἔθος ὅθεν τῇ τῷ Ρ' ἡγίων ὁχλέκτω, τὸ ι ἔπειν εἰς ν. τὸ ὅν σπείδω σπείδω λέγεται, καὶ τὸ ἐνδοῖ ἐνδόν. καὶ τὸ ἐρεβήνός, ἀπὸ τῷ ἐρεβός, ἐρεβινός. ἔπος ἀργήνός ἀργήνός. οἱ δὲ Σικελοὶ τὸ ἐναντίον. τὸ μὲν ὅν Etymologicόν.

σπείδω, σπείδω λέγεται. καὶ τὸ ἐμύλον, ἐμύλοι. Αὐτίκα δ' ἀργήνῃσι καλυψαμένη ὁδόνῃσι, σημαίνει λαμπραῖς λούκαῖς.

Ἀργός, παρὰ τὸ ἀρκῶ, ἄρκος. καὶ ἀργός, ὁ ταχύς, ὁ ἐπαρκεῖν τοῖς ποσὶ δυνάμηνος. καὶ ὅν ποδάρκης τὰς ταχεῖς λέγομεν. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ὅν τῷ λούκῳ λαῖ. καὶ ὅν οἱ ποιεῖται τὰ λαμπρὰ καὶ λούκα, πάντα ἔπω καλεῖται. παρὰ τὸ τάχιον τὰς ὁρῶντας ὁρᾶσθαι ποιεῖν. παρὰ τὰ ἄλλα ἔπος ἐγὼ τῷ καὶ μόνον. καὶ κυῖας ἀργές, τινὲς τὰς λούκας.

Ἀργός, ἐκ τῷ ἀργός, ἀρσενικῶς.

Ἀργός, σημαίνει δύο. τὸν λούκον, ὡς τὸ, Αἰετὸς ἀργῶ χλῖα φέρων. καὶ τὸν ταχύ, ὡς τὸ, Ἄμα τῷ γε δύο κυῖας πόδας ἀργοὶ ἔποντο.

Ἀργεῖ. ἀπὸ τινὸς Ἀργεῖ ἐν Πελοποννήσῳ κατοικήσαντος. Ἰστέον δὲ ὅτι αὐταὶ αἱ δοτικαί, ἐὰν μὲν ἔχουσιν ἐπιφωρόμενον σύμφωνον διαιρῶνται. Διομήδεϊ παλλὰς ἀθλήη. εἰ δὲ φωνῇ, ἐ διαιρῶνται. Σῶ θάρσει ὅτ' ἐμὸν δολιχόν. αὐ μὴ καλύη μέγρον. ὡς τὸ Χαλερσμένη πόσει ὦ. τινὰ δὲ καὶ χωεῖς μεταπαρήλαξαν. οἶον, Ἡδὲ οἶνω.

Ἀργός. ὁ νοθρός, καὶ δυσκίνητος, μάλλον δὲ ἀνέργητος. παρὰ τὸ ἀργός τις εἶναι, ἢ βοηθείας δεόμενος. παρὰ τὸ ἀργῶ το βοηθῶ. εἰδὲ σημαίνει τὸν καθαρὸν καὶ λούκον, γίνεται παρὰ τὸ ἀνὴρ ἀργός, ὁ ἀργός. διειδὴς ὅν ὁ ἀνὴρ καὶ ὁ φανής, καὶ δίοςμος ἀπὲρ λεπτομερέστατος ὢν.

Ἀργένης, τὸ ἐπιθετικὸν τῷ νότῳ, ὁξυῖται. ἀργένης. ὡς Ἀργεῖας νότοιο. οἶον, τῷ λούκῳ. ἢ εἶδος φυτῶν, ὅθεν ἢ ναῦς κατασκευάζεται.

Ἀργής. ὡς περ παρὰ τὸ γυμνός γίνεται γυμνής. ἔανός ἔανής. ποτὸς, ποτῆς. ὁμαλός, ὁμαλής, ἔπος ἐν καὶ ἀργός, ἀργής. ὁ λούκος, ἢ λαμπρός. κλίνεται ἀργήτος. Βῆ δὲ καταχρηστικῶς ἐάνω ἀργήτι φαεινῷ. ἢ αἰτιατική, ἀργήτα. καὶ καὶ μεταβολῶν καὶ συσολῶ, Λυκάοις ἀργέτα δῆμον. καὶ πάλιν. Ἀργίτι δῆμῳ, τῷ λούκῳ λίπει.

Ἀργιόδης, ὁ μεγαλόδης, πολλὴ δὲ ἢ χεῖς τῆς λέξεως. παρὰ τὸ ἀεὶ ἐπιπατικόν καὶ τὸ ὁδός, γίνεται ἀριόδης, ὡς ἀρίζηλος. καὶ πλεονασμῷ τῷ γ, ἀργιόδης. ὡς ἀνοῖα ἀγνοῖα. καὶ ραῖα, ραῖα. εἰ ὅν παρὰ τὸ ἀργός, ἀργόδης λῷ αἶ. ἔπω Τρύφων ἐν τῷ τῷ χημάτων.

Ἀργίλος, ἔστιν ἢ λούκη γῆ.

Ἀργιῶσαι, ἀργιλώδεις. εἰσὶ δὲ αἱ πιαῦται εἰς καρπῶν ἀνέσεις φαῦλαι καὶ ὡς ὅν τὸ πλεῖστον μηλόβοτοι. καθάπερ ἢ Σκύρος, καὶ αἱ λεγόμεναι ἀργιῶσαι.

Ἀργμα, ἢ ἀπαρχή. παρὰ τὸ ἀρχῶ, ἀργμα. ὡς παρὰ τὸ ἦρμαι, ἄρμα. γέγραμμαι, γράμμα.

Ἀργυρόπεζα, λαμπρὰς πόδας ἔχουσα, βασιλική. πέζα ὅν ὁ πῆς.

Ἀργυρογιάμονα, λέγεται τὸν καταλάκτω.

Ἀργύριον, ἐκ τῷ ἀργυρός. τῷ παρὰ τὸ ἀργόν τὸ λούκον. ὅθεν οἱ ποιεῖται τὰ λαμπρὰ καὶ λούκα, ἔπω καλεῖται. ἀργυρα μῆλα.

Ἀργυρόπλον, τὸ ἀργυρεὺς ἥλας ἔχον. ἐκ τῆ ἀργυρεῖ τῆ κητικῆς, καὶ τῆ ἥλος. Ἰστέον ὅτι πᾶν νόμισμα εἴτ' ἐν χαλκῷ εἴτ' ἐν ἀργύρῳ εἴτ' ἐν χρυσῷ, εἰώθασιν ἀργύρεον καλεῖν. καὶ οἱ μὲν ῥήτορες εὐκλῶς, οἱ δὲ κωμικοὶ, ἀργύρεα πληθωτικῶς.

Ἀργύφεον, ἀργυρον παράγωγον, ἀπὸ τῆ ἀργόν. ὁ δὲ Ἡρώδιανός ἐν τῷ περὶ χημείων λέγει, ὅτι γίνονται τινες σωθέσεις, καὶ ἀπὸ μόνου ῥήματος. οἶον, ἀπὸ τῆ βῶ, κάραβος. καὶ ἀπὸ τῆ θῶ τὸ θηλάζω, Αἴγιδος, καὶ ἀπὸ τῆ ἀργῶ ἐν τῇ σημαίνοντος τὸ φαίνω, Ἀργυφός, καὶ πλεονασμῷ τῆ εἰ, ἀργύφεος. οἶον, Ἀμφίδ' ἀργύφεον φάρος μέγ' ἐνυτο. Τῶν δὲ καὶ ἀργύφεον πλῆτο σπείος. σημαίνει δὲ τὸ μέγα σπύλαιον, ἢ λαμπρόν. Ἀργυφέν ἐ-
θῆτι. Ἡσίοδος.

Ἀρδμός. Ἐν ποταμῷ, ὅθεν τ' ἀρδμός ἐστι πάντασι βοτοῖσιν, ὁ ποτισμός. παρὰ τὸ ἀρδῶ περιπαῶ-
μιον. εἰ γὰρ ἡ ἀπὸ βαρυτόνης, ἀρδμός αὖ ἡ.

Ἀρδηθμός, ὁ ποτισμός. Νίκανδρος. Ἐνθα, ἡ καὶ ἀρδηθμοῖο μεσημβρινὸν αἰξάντες.

Ἀρδῶ, ἐπιρρήμα, σημαίνει τὸ ὅμῃ. παρὰ τὸ αἶρω, τὸ ἐπαίρω. ἢ παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἀρμόζω, ἀρδῶ. τὸ γὰρ ἐν τῷ ἅμα γινόμενον, ἀρμόζοντως γίνεται.

Ἀρδῖς, ἢ ἀκὴ τῆ βέλγης. Καλλίμαχος. Ἀλλ' ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὁ ποξολπὴς ἀρδῖν ἔχων ἑτέραν. εἴρηται παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἀρμόζω, ἦρμαι, ἦρται, ἄρτης. εἴθα πυλάρτης. καὶ ὡς περ παρὰ τὸ ποροφῆτης γίνεται παράγωγον ποροφῆτης, ἔτω καὶ ἄρτης ἄρτης καὶ ἀρδῖς. ἔπως Ἐπαφροδίτος. ζῆται εἰς τὸ ἀρμάειον, καὶ ἀργυρεῖδιον, καὶ ἀρδίτης.

Ἀργυρόποξος, τατέσιν ὁ λαμπρόν ποξόν ἔχων. ἐκ τῆ ἀργόν τὸ καθαρὸν, ἢ λευκόν. τὸ παρὰ τὸ ἀγλαός. τὸ παρὰ τὸ αἰγλή, αἰγλαόν, ἀποβολὴ τῆ ἰ καὶ μεταθέσει, ἀλγόν. καὶ ἔσπῃ τῆ λ, ἀργόν.

Ἀρεῖα, ἰλιάδος σ'. Εἰμείο δὲ δῆσεν Ἀρεῖα ἀλκτῆρα γνέσθαι. ἔπως Ἀρεῖαρχος. καὶ ἔστιν ἀπὸ δ' αἰείας τῆς Ἀρείας, τῆ Ἀρεῖα. ὡς Πεῖρας, Πεῖρεα υἱός. ἔστι δὲ τὸ λεγόμενον ἔπως. εἰμείο δὲ ἐδέσθην ἀλεξή-
πῃρα γνέσθαι τῆ Ἀρεῖα, τατέσιν ὁποῖεπτικὸν κωλυτῶ, ἢ βοηθόν τῆ πολέμου. οἱ δὲ, ἀρῆς ἀλκ-
τῃρα, βλάβης, καὶ κακώσεως κωλυτῶ. τὸ δὲ δῆ-
σε δισύλλαβον, ἀπὸ τῆ ἐδέσθην καὶ συγκοπῶ. ἦγαν χρεῖαν μετὰ τῆς βλάβης βοηθόν γνέσθαι. Παρ-
μῆρσις ἐν βαρυῖ τὸ ἐδῆσεν ἀπὸ τῆ δίδω. ἔ-
τω δὲ ὁ πόλεμος τῷ ἐμῷ ἀφελόμενος πανοπλίαν ἐδῆσεν. ἐνεπόδισέ με τῷ ἐξοδόν, ὡς τε ἀλκτῆρα με γνέσθαι Παρμόκλῃ, ὅστις βοηθόν. Πολεμαῖος δὲ ὁ Ἀσκαλωνίτης περιττὸν τὸ ἐδῆσε φησίν.

Ἀρεῖ, σημαίνει δύο. τῷ δὲ χλῶ, Ἀρεῖαν αἰών Νη-
ληιάδαο γέροντος. καὶ τῷ βλάβῳ, Εἰμείο δ' ἐ-
δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γνέσθαι.

Ἀρεῖα, ἢ πηγὴ. παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ποτίζω, ἀρ-
σω. ἔν ἢ ἢ ποτίζουσα ἀρῶν πάσας τὰς κρυφίας καὶ τὰς ποταμῶς.

Ἀρπυαί, καὶ πλεονασμῷ τῆ εἰ ἀρεπῶν.

Ἀρετή, παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ, ἐρατή. καὶ ἐρατὴ δῶρα, τὰ ἐπέραςα καὶ καλὰ, τατέσιν ἢ φιλητή. καὶ μετὰθεσιν τῆ σοιχεῖς ἀρετή, ἢ ἐπέραςτος κη-
σις, ἢς ἐρῶσιν, ἢ ἡ αἰρῶνται πάντες. ἢ παρὰ τὸ ἀρῶ, ἀρέσω, ἀρεσῇ, καὶ ἀρετῇ, ἢ πᾶσιν ἀρεσ-
κασα. λέγεται δὲ καὶ ἢ καὶ πόλεμον δυνάμεις, παρὰ τὸν ἀρῶ τὸν πόλεμον. λέγεται δὲ ἀρετῇ καὶ ἢ ἐν παντὶ πράγματι ὑδροχῇ, παρὰ τὸ αἰρῶ, τὸ ποροαῖμα. σημαίνει δὲ τρία, τῷ καὶ πόλε-
μον ἀνδρείαν. Οἱ δ' ἀρετῶν, οἷος ἐστί. καὶ εἴθα ἀρετῇ δαείδεται ἀνδρα. ὅτε δὲ φιλῶς, χωρὶς τῆς ἀνδρείας. Ἀλλ' ἐθέλεις ἀρετῶν τῶν φαινέμεν. ση-
μαίνει καὶ τῷ ψυχικῷ ἀρετῶν. οἶον, Τῆς δ' ἀ-
ρετῆς ἰδρῶται θεοὶ ποροπαροῖθον ἐδῆσαν. σημαίνει καὶ τῷ καταφρόνησιν, καὶ εὐκλειαν, καὶ πλεον, καὶ τὸ πλῆθος τῆ ἀρετῆς, καὶ τῷ ἐμπειρίαν.

Ἀρεσός, ἐκ ἀπὸ τῆ ἀρέσκω. εἴδει γὰρ ἀρεσκός εἶ-
ναι, ἀλλ' ἀπὸ τῆ ἀρέσκω, ἀρεσός. ὁ Ἀλεξανδρὸς Φιλόσοφος ἐν ἐορτῇ Ἀρείας ἐτέχθη. διὸ ἔπος ὠνό-
μασαι. ἀπὸ τῆ ἀρετῆς, γίνεται ἀρετῶν, ἀρετῶν. εἴθα τὸ, Ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτῶν. καὶ ὁμηρος. Οὐκ ἀρετὰ κακὰ ἔργα. οἶον, ἐκ ἀρετῆς τὰ κα-
κὰ ἔργα, ἐκ ἀρετῆς μεταλαμβάνουσι. περιπαῖται δὲ τὸ ἀρετῶν. καὶ ἔστι δούτερας συζυγίας ῥήμα. καὶ γὰρ ἐστὶ δοτικῆς πτώσεως.

Ἀρέσκω, παρὰ τὸ ἀρῶ, τὸ ἀρμόζω, γίνεται ἀρῶ, ἀρέσω, ὡς τελῶ, τελέσω, καὶ ἀρέσκω. τὸ γὰρ ἀ-
ρέσκον ἀρμόδιον, καὶ τὸ ἀρμόδιον ἀρεσκόν.

Ἀρεσόμεθα, ἐξελιγόμεθα, θεραπύσομεν, φιλο-
φρονήσομεθα. ἀπὸ τῆ ἀρῶ, ἀρῶς.

Ἀρεσῆρ, εἶδος πλακῆντος τοῖς θεοῖς ἀφιερωμένος, ὡς περ καὶ τὸ πόπανον. παρὰ τὸ ἀρέσκω, ὁ τοῖς θεοῖς ἀρέσκων. ἀρέσω ἐν, ὁ ἀρεσκόμενος, ἢ-
ρισμαι, ἀρεσῆς, καὶ ἀρεσῆρ. ὡς ἡθληται, ἀθλη-
τῆς, καὶ ἀθλητῆρ.

Ἀρεῖτολμος, ὁ ἐν τῷ πολέμῳ τολμῶν. ἀπὸ Ἀ-
ρεος, καὶ τολμῶν.

Ἀρεῖων, ὁ βελτίων, παρὰ τὸ ἀρῆς. ἔν ἢ κυρίως ὁ καὶ πόλεμον καλῶν. ἔτω Ταρραῖος ἐν τοῖς Ἀρ-
γοναυτικοῖς.

Ἀρεῖμας, ὁ πολεμικός. ὡς περ παρὰ τῷ ἀρεῖ δοτικῶν, γίνεται ἀρεῖματος ὁ πολεμικός, τατέσιν ὁ ἐν πολέμοις ὀνομαζόμενος, ἢ ὁ πεφονδευμένος, τὸν αὐτὸν ἔσπον καὶ ἀρεῖμας ἐκ τῆς εἰ διφθόγ-
γῃ, παρὰ τῷ ἀρεῖ δοτικῶν.

Ἀρεῖ. σημαίνει τῷ ἐν πολέμῳ ἀπειλῶ. Μὴ δὲ σέλωγα λέοισιν ἐπέεσιν ἀποθέπετω καὶ ἀρεῖ. ἢ τῷ βλάβῳ, ἢ παρὰ τὸ ἀρῶ, γέγονεν ἀρεῖα, πλεονασμῷ τῆ εἰ, ἀρεῖα. καὶ ἰωνικῶς, ἀρεῖη. ὡς πείνα, πείνη. ἢ παρὰ τῷ ἀρεῖ δοτικῶν, ἀρεῖα καὶ ἀρεῖη. λέγει δὲ ἐν τῷ καθόλου ὁ Ἡρώδιανός, ὅτι τὸ ἀρεῖ παρὰλογον ἐστὶ καὶ καὶ τὸν τόνον, καὶ τὸν χρόνον. ἔτε γὰρ ὁξυμένει ἀφείλετο, ἔτε ἐκτείνεν τὸ α. τὰ γὰρ ὁξυμένει αἰα ὁξυμένει ἐκτείνονται τὸ α, ἐπὶ ἑσίων λαμβάνεται. οἶον, παρεῖα, φορβεῖα. σημαί-

σημαίνει δὲ τὸ χοινίον τὴν ἀλόγαν τὸν περιστόμιον, τὸ καπίσειον. εἰ ἐν τῷ ἀρεῖᾳ ἔτι τίθεται ὑπὲρ ἑσίας, ἀλλ' ὑπὲρ πράγματος, τὴν δὲ ἀπειλὴν σημαίνει, δηλονότι ἕτε οὐκ ἐξυμῶνται ὥφειλον, ἕτε ἐκτείνεν τὸ ἄλφα, ἀλλ' ἡμάρτηται ὡς εἴρηται. Δεῖ δὲ γινώσκων, ἔστιν ἀρεῖᾳ ἀρεῖας, σημαίνει δὲ τὸ ἀπειλῶ. ὑπὲρ δὲ τῶν φυτῶν, ἀρεῖα δὲ τῶν ἰ καὶ παροξύνεται. Χείτης τε ὡρλήνης ἀρεῖας ποιούμεθα γόμφας.

Ἀρρηρῶς, καὶ ἀραρῶς, εἴρηται εἰς τὸ ἀραρήας.

Ἀρρήιος, πολεμικός. παρὰ τὸν ἀρῶν. ὄνομα ἀρσενικόν. εἶδος Ἰῶν ἀρσενικών κητικῶν. ἀρῆιος. τὸ ρεῖ, διφθογγον. τὰ δὲ ἀπὸ Ἰῶ εἰς ης, εἴτε πειραστοσυλλαβῶν, εἴτε ἰσοσυλλαβῶν, δὲ τῶν εἰς γινόμενα κητικῶν, δὲ τῶν εἰ διφθογγῶν γραφόνται. ἰορδαῖος, αἰχίνιος, ἀσκληπιάδειος. χωρὶς εἰ μὴ ἔπει τὸ τ εἰς σ, δὲ τὸ ἰκέτης, ἰκέσιος. δεσπότης δεσπόσιος. συμπότης, συμπόσιος. φιλήτης ὁ Κλέωνος, φιλήσιος. ἀρῆς ἔν, ἀρῆιος. καὶ ἰωνικῇ δὲ λυσεῖ, ἀρῆιος. καὶ ἑσπῇ, ἀρῆιος. ὡς Ὀδυσσεύς, Ὀδυσσῆος μέγα δῶμα.

Ἀρρήφιλος, ὄνομα σωθέντων, ἐκ δύο τελείων. ὡς χεῖρ εἰσοφος, δεικνύς, δεικνύς. ἔτω καὶ παρὰ τὸ ἀρῆ καὶ τὰς ἀρχαῖας Ἰωνικῶς, Αἰολικῶς καὶ Δωρικῶς, καὶ τὸ φίλος, γίνεται ἀρρήφιλος ὁ πολεμικός, ὁ φίλων τὸν ἀρῶν.

Ἀρρήσιος, σημαίνει τὸν πολεμικόν, τὸν ἐν τῷ πολέμῳ ταχυῶ. γίνεται ἐκ τῶν θοός μὲν τῶν ἀρῆ.

Ἀρρήσιος, τὰς ἐν τῷ πολέμῳ πεφορμυμένους. ἐκ τῶν φῶν τὸ φονεύω, παράγωγον φημί. σημαίνει τὸ αὐτό. καὶ ἔστι δούτερας συζυγίας. ὁ ἀρῆσιος, πέφικα. ὁ παθητικός, πέφαμαι, πέφαται. ὁ νομα ρηματικός, φατός. ἡ ἀρεῖος δὲ Ἰωνικῇ, ἀπὸ τῆς ἀρεῖος ὑπάρχει δούτεας. τῆς δὲ τῶν ἀρεῖος δούτεα πῶσις ἔχεται. πλὴν τῆς ἀρεῖος κητικῆς, ὡς Δημοδόχους. καὶ πόθεν δηλονότι ἐκ ἐγέρτετο ἐκ τῶν ἀρεῖος ἀρεῖος, καὶ ἀρεῖος. ὡς Δημοδόχους. ἀπὸ τῆς εἰς ὡς δούτεας εἶωθε χηματίζεσθαι. ἔμντοι ἀπὸ τῆς εἰς ης καταλήξεως. ἔνδον ἡ Δημοδόχους ἡ Δημοδόχους κυρίως.

Ἀρῆς Ἀρῆς βροτολογός, ὁ πόλεμος. ἡ ὁ Ἰῶν πολεμίων ἔφορος. ἀρεῖ τὴν ἀρεῖ τὴν Ἰωνικῇ βλάβῃ ἐκ τῶν πολέμων. ἡ ἀρεῖ τὸ τὴν χαρὰν, χάρις, καὶ ἀρεῖ. ἡ ἀρεῖ τὸ αἶρω. Ἀρεῖ δὲ ποιμνία λαῶν. ὁ καφίζων καὶ μεγαλύνων τὰς ἀνδρας. ἡ ἀρεῖ τὸ αἶρω, ὁ αἰαιρετικός, αἶρις, ἀρεῖς ἐλλείπει τῶν ἰ. ἡ ἀρεῖ τὸ ἄορ, ἄορος. καὶ ὡς Οἰδίποδος οἰδιπόδης, ἑίποδος, ἑίποδης, ἔτω καὶ ἄορ ἄορος, ἀορός, καὶ ἐν συγκοπῇ, ἀρεῖς. ἔνδον ὁ ξιφφόρος θεός. ἡ ἀρεῖ τὸ ῥῶν τὸ λέγω. παρὰ ἐν τῷ ῥῶν, γίνεται ῥῆς. ὅθεν καὶ ῥῆσις. καὶ μὲν τῶν σερπητικῶν ἄλφα, ἀρεῖς. παρὰ ὡς ἐστὶ δὲ λέγεσθαι. ἐν τῷ χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ' ἐνὶ βαλῇ. καὶ ὅν τὸ ἐναντίον εἰρῆνῃ. παρὰ τὸ εἶρω, ἡ παρὰ τὸ ἀρῶμαι. ἔνδον ἡ

ἀαρεῖς, καὶ ἀρεῖς. ἔτω Ἡρώδιος καὶ Ἀπολλωνίος. σημαίνει δὲ πόντε. τὸν πόλεμον. Νῦν δ' ἔρχεται ὑπὲρ δειπνον, ἵνα ξυνάγωμιν ἀρεῖα. τὸν σωματοειδῆ θεὸν Ἀρεῖς ἀρεῖς βροτολογεῖ μαιφόνε. τὸν σίδηρον, αἵματος ἄσαι ἀρεῖα ταλαύρινον πολεμιστῶν. καὶ τὸ ἑαυμά, τὴν πληγὴν. ἔνδον μάλιστα γίνεται ἀρεῖς. ἀλεγείνους οἰζυροῖσι βροτοῖς. ἔστι δὲ καὶ ἀρεῖς ἀρεῖος, ὄνομα Ἡρώος. ἡ μέμνηται ὁ ποιητής. Ἀρεῖον δὲ αὐτόθι λίπον δεδαῖγμῶν ἡ πορ. γέγονε δὲ κατ' ἐφημερίαν, παρὰ τὸ ἀρῶ καὶ ἀρῶμαι. παρὰ ἐν τῷ ἀρῶ, ἀρεῖος, καὶ ἀρεῖ. οἱ δὲ κητικοὶ τοῖς γονεῦσι καὶ εἰς ἰδιότητα. Ἀρεῖον δὲ τοκεῦσι γόνον καὶ πείθος ἔθηκες. βλαπτικόν τὴν ἀρῶν, ἡ ἀπὸ κητικῶν. ἡ ἀεῖρητον, αἶμα δὲ μήνης ἐσόμενον. ὁξύνεται. τὰ δὲ εἰς τὰς ρηματικά ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῶν ἡ ἀρεῖα ληγόμενα, ὁξύνεται θέλει.

Ἀρεῖτηρ, ὁ ἱερεύς. παρὰ τὰς ἀρεῖς αἶς ποιεῖ. ἡ παρὰ τὸ αἶρειν τὰς χεῖρας εἰς ὕψος. ἡ παρὰ τὸ ἀρεῖσκειν θεῶν. ἡ παρὰ τὸ ἀρῶ ἀρεῖς, ἀράσω, ἀρατῆρ καὶ ἀρεῖτηρ Ἰωνικῶς. ἑσπῇ τῶν ἄλφα εἰς ἡ. Ἀρῶν. ἔστιν ἀρεῖ ἡ δόχη, ἐκ τῶν γίνεται ἀρῶν, τὸ ἐπιπείδον εἰς δόχῳ πρόβατον. καὶ κλίνεται ἀρῶν ἀρῶος, ὅς ἐστι τὸ ἀρεῖος καὶ συγκοπῶν. καὶ ἀποβολῇ τῶν α, ῥῶν. οἶον, πολὺ ῥῶνες, πολυβῆται.

Ἀρεῖγῶν, ἀρεῖζεν, βοηθήσειν. καὶ ἔστι κυρίως τὸ μὲν δόχης βοηθεῖν. ἀπὸ τῶν ἀρῶν, ἀράσω καὶ ἀρήσω, ἀρήγῶ. παρὰ τὸν ἀρῶν τὸν πόλεμον ἀρήγῶ. ὡς περ καὶ βοηθῶ λέγεται τὸ ὑπὲρ βοῶν θέειν. περιβῶν δὲ ὁ πόλεμος, ἀπὸ τῶν παρεπομῆς. ἀρεῖγῶν ἔν ἀρηγός, καὶ ἀρωγός. ὡς περ καὶ ρηχμός. καὶ ῥωχμός.

Ἀρηγόνες, ἀρηγῶν, σημαίνει τὸν βοηθόν. καὶ ἀρηγόνες εἰσι θεῶν. εἰ δὲ καὶ ἀρσενικόν, ὥφειλον ἀρηγόντος κλίνεσθαι. ἀλλ' ἔστι θελυκῶν ἄνδρες, ἀπὸ τῶν ἀρηγῶν. γίνεται δὲ εἰς ὡ λήγον ὄνομα. ἔνδον ὅτε καὶ εἰς ὡν θελυκόν, ἀπὸ Ἰῶν εἰς ὡ ρηματῶν. οἶον πείθω, Πειθῶ. κλώθω, Κλωθῶ. καλύφω, Καλυφῶ. καὶ εἰς ὡν, τέρπω, τέρπων. χέω, χεῶν, καὶ χιών. ἔτω ἐν καὶ ἀρηγῶν, ἀρηγῶν. τὸ ῥῆ, ἡ. δὲ τῶν τὰ δὲ τῶν ἡγῶ ρηματῶν.

Ἀρημῶν, τὸ κατελημμένον καὶ ἀρεῖα πεποδισμένον. ἴσως ἀπὸ τῶν ἀρηρῶν. ἔνδον ἀρεῖ τὴν ἀρεῖ εἴρηται. αἶρῶ, αἶρήσω, ἡρημαι. καὶ ἀρημῶν.

Ἀρήρει ἡρμωσο. ἐκ τῶν ἀρῶν, ὁ μέλλων, ἀρῶ. ὁ ἀρεῖα κητικῶν, ἡρηκα. ὁ μέσος, ἡρα, καὶ Ἀττικῶς, ἀρηρα. ὁ ὑπερωτέλικος, ἡρήρειν καὶ ἀρήρειν ποιητικῶς.

Ἀρεμός, ἡ φιλία, καὶ ἡ ἀρμονία τῆς ψυχῆς. ἀρῶ, ἡρμαι, ἀρεμός, ὡς κείρω, κορμός, καὶ πλεονασμῶ τῶν θ, ἀρεθμός. ὡς πείρω, πορμός, καὶ πορθμός. ἡ ἀπὸ τῶν ἀρῶν τὸ λέγω. οἱ δὲ ἐν φιλίᾳ ὄντες, δὲ λέγονται ἀλλήλοις. Καὶ ἀρεθμόν ἔθεντο μὲν σφίσιν. Ἀπολλωνίος, καὶ Ὀμήρος. ἡ μὲν ἐμαρνάσθω, ἡ δὲ καὶ αὐθις διέτμαγον ἀρεθμίσαντε.

Ἀρθρον παρά τὸ αἶρω, ἄρξον καὶ ἄρθρον. ὑπὸ τῶν τύπων βασιζόμεθα. ἢ παρά τὸ ἀρῶ τὸ ἀρμόζω. παρά τὸ ἀρηρεύει ἀλλήλοις.

Ἀρθρέμβολα. ἄρθρα ὅν λέγονται αἱ τῶν μελῶν ἀρμονίαι. καὶ ἀρθρέμβολα ὄργανα τιμωρητικά. παρά τὸ ἐξάρθρεν τὸν ἐμβαλλόμενον. ἄρθρον καὶ τὸ προταττόμενον τῶν πτώσεων, ἐκ τῆ συναρτῆσαι τοῖς πτωτικοῖς, καὶ μηδέποτε δίχα αὐτῶν εἰσκιεῖται. ὥς περ ὅτ τὰ ἄρθρα διορίζειν φασὶν αὐτάτε καὶ τὰ ἄρθρα αὐτοῖς, ἔγω καὶ ταῦτα χωρίζει τὰς διαφορὰς παραγμάτων ἁρθρῶσιν ἐμφαινόμενα. δοκεῖ ὅτ ἁρθρῶσιν καὶ ποιεῖν τὸ ἐπιφύρομενον ὄνομα φανερόν. πότερον, ἄρρεν ὅστιν, ἢ θῆλυ. καὶ πότερον, ἐφ' οὗτος ἢ ἐπὶ πλειόνων. τὸ ἄλφα ἐκ ἑστὶ μέρος λόγου, ἀλλὰ μόριον. ὥς περ ὅτ τὰ σώματος μέρη εἰσὶ, κεφαλὴ, χεῖρες, πόδες. μέρη δὲ τῆς κεφαλῆς εἰσὶν ὀφθαλμοί, ὠτί, ὀδόντες. χερῶν, δάκτυλοι, ὀνυχες. τῶν δὲ ποδῶν, ἀστραγαλοί, καὶ ἄλλα τινὰ, ἔγω καὶ τῶν μερῶν τὰ λόγου, μέρη εἰσὶ τὰ μόρια. σημαίνει τὸ ἄλφα, ἐπτά. σέρησιν, ὀπίσασιν, ὁμῆ, κακόν, ὀλίγον, ἄθροισιν, πλεονασμόν. σέρησιν, ὥς τὸ, ἀφίλος, ὁ ἐσερημῆτος τῆς φιλίας. ὀπίσασιν, ὥς τὸ, ἄξυλος ὕλη, ἢ πολυξυλος. καὶ ἄτλας, ὁ πάνυ καρτερικὸς. ὁμῆ, ὥς τὸ, ἀδελφός, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς δελφύος, ἢ γυνὴ μῆρας. κακόν, ὥς τὸ, ἀφωτος, ὁ κακόφωτος. ὀλίγον, ὥς τὸ, ἀμαθής, ὁ ὀλιγομαθής. καὶ ἄπειρος, ὁ ὀλίγῳ πείραν ἔχων. ἄθροισιν, ὥς τὸ πᾶς, ἅπας. πλεονασμόν, ὥς τῶς, ἄσυχος, ἄσυχος. Σπερητικά μόρια πάντα. ἄλφα, ἄοικος, ὁ μὴ ἔχων οἰκίαν. ἰε, νεκρός, ὁ ἐσερημῆτος ψυχῆς. νη, κῆσις, ὁ ἐσερημῆτος σιτίων. νω, κωδός, ὁ ἐσερημῆτος τῆς θορῆς, ὁ ἐστὶ πηδῶν. νο, κωδός, ὁ ἐσερημῆτος τῆς ὀδόντων. καὶ νόσος, ἢ ἐσερημῆτος τῆς σόας, ἢ γυνὴ τῆς ὑγείας. Ἐπιτατικά μόρια, ἐπτά. ἄλφα, ἄσπιτος, ὁ πολὺς. νη, νήδυμος, ὁ πάνυ ἡδύς. ζα, ζάπλευτος, ὁ πάνυ πλεύσιος. λα, λάβρος, ὁ πάνυ βαρὺς. δα, δάφροικος, ὁ πάνυ μέγας. εἰ, εἰαυχίω, ὁ μεγαλοφάχιλος. αἰ, αἰζήλος, ὁ πάνυ. τινὲς δὲ καὶ τὸ βε. βεγάιος, ὁ πάνυ γαυριῶν, καὶ σιμνωόμενος. Ἡ ὥδε πρόθεσις ὀξυωμένη, σημαίνει τὸ περισσῶς. ὥς τὸ, Πειρῆμις τίω. καὶ Δωρικῶς εἰ, ἔπει τὸ εἰς α. ἰωίκα δὲ ἔραπῃ τὸ εἰς α, ὁποσάκις τὸ κατ' ἀρχαίς σύμφωνον. οἷον μέχει, ἄχει.

Ἀείζηλος. ὥδε Δωρικῶς αἰ, καὶ τὸ δῆλος ὁ φανερός, αἰείδηλος. ἐκ τῆ δαλός, ὁ σημαίνει τὸν πεπυρακτωμένον σίδηρον, ἀναδύσει τὸ πόνε, καὶ ἔραπῃ τὸ αἰς ἢ δῆλος. πλεονασμῶ τὸ σ, γίνεται αἰείδηλος. καὶ ἐπειδὴ τὸ ζ, ἐκ τῆ σ, καὶ δ, σύγκειται, ἔπει τὸ σ καὶ δ, εἰς ζ, καὶ γίνεται αἰείζηλος, ὁ ἄγαν ἐκδηλος. ἔπος εἶχεν εἰς τὸ ἄλλο. εἰς τὸ μέγα δὲ ἔγω. παρά τὸ δῆλος, ἀδῆλος, καὶ προθέσει τὸ ἰ, αἰδῆλος, κατ' ἐπὶ οὐδὲσιν τὸ σ, αἰσδῆλος, καὶ αἰείζηλος ἐπεισόδω τὸ ρ. ἔγω Κρατῆρος ἐν τῇ ἐπιπομῇ τῶν Βασιλείδων ὥδε Ὀμηρικῆς λέ-

ξείως. ἐγὼ δὲ παρά τὸ δῆλος καὶ τῶν αἰ ἐπίτασιν πλεονασμῶ τὸ σ, καὶ ἔραπῃ, αἰείζηλος. ἢ ὑπὸ τῆ ζήλος, αἰείζηλος. οἱ ὅτ ἄξιοι ζήλῃ, ἄγαν ἐκδηλοί.

Ἀειψηλῆς, ὁ χερῶς ἀπατώμενος. ἀεισφαλῆς, ἰχυρῶς σφαλεροί.

Ἀειδείκετος, ὁ ἄγαν ἐμφανής. Ὀμῆρος. Ἀλκίνοε πάντων ἀειδείκετε ἀνδρῶν. παρά τὸ δείκω τὸ δεικνύω καὶ δηλῶ καὶ φανερώ, παράγωγον δεικνύω. ὥς ἐν ὑπὸ τῆ ἔχω, ἔχεις, ἐμῶ, ἐμῆτος, ἔγω δεικνῶ, δείκετος, καὶ ἐν συνθέσει, ἀειδείκετος, ὁ πάνυ δεικνύμενος. ἢ ὁ ἄγαν ἀσπαστικώτατος, ὑπὸ τῆ δεικνύμεναι τὸ δεξιῶσαι καὶ ἀσπάζεσθαι.

Ἀειφραδέα, ὁ ἐπίγινωται, εὐσημα.

Ἀείγνωτοι δὲ θεοί, ἁγῆστοι, φανεροί, ἁφανεῖς. ὑπὸ τῆ αἰ καὶ τῆ γνωτός, αἰείγνωτος.

Ἀεισκυδής, ἡ ὀργίλη. παρά τὸ αἰ, καὶ τὸ σκυζέσθαι. ἢ ἄγαν σκυζομένη. ἔπος Ἀρτεμίδωρος.

Ἀεισπεπείες, ἁφανερόντες, ἐκδηλοί. Δεῦρο γυναι φέρε χιλὸν ἀεισπεπέα ἢ τις αἰεσι. ἀεισπεπέα νυνὶ οὐκ ἔστι. ἔστι δὲ καὶ ἐδιδέρως πληθυντικόν, καὶ ἀρσενικόν. ὥς δ' ὅτ ἐν ἑρανῶ ἄσρα φαίνεται ἀεισπεπέα. καὶ ἀρσενικῶς, αἰτιατική. Φράσατο δ' ἵππον ἀεισπεπέα φέροντα. καὶ ἐδιδέρως. ὥς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀεισπεπέες.

Ἀειήκος, δειήκος. Ἀπολλώνιος. Ρίμφο Μελαντήεις αἰειήκος. γίνεται παρά τὸ αἰ ἐπιτατικόν, καὶ τὸ ἀκῶ.

Ἀείσυλλος, ὄνομα παρά Ἀεισοφάνει. εἴρηται δὲ ἀποκρηστικῶς, ὁ Ἀεισοκλῆς. ὥς ὅτ παρά τὸ Ἡρακλῆς, Ἡρύλλος. καὶ παρά τὸ Θρασυκλῆς Θράσυλλος. καὶ παρά τὸ Βαθυκλῆς, Βάθυλλος ὄνομα κύριον, ὁ ἐρώμενος Ἀνακρέοντος. ἔγω καὶ παρά τὸ Ἀεισοκλῆς, Ἀείσυλλος. ἔπος Ἡρώδης. νός εἰς τῶν Ἀπολλωνίῃς εἰσαγωγῶν, ἢ ὥδε παθῶν. Διοφάνης, ἀντὶ τῆ αἰεσις. καὶ Ἀεισοφάνης ἐν Τελμισοῖς.

Ἀείσος, παρά τὸ ἄρης ὁ πόλεμος, γίνεται συγκρητικόν, αἰών. ὥς ἔ αἰεσις κυρίας, ὁ ἐν πολέμῳ ἰχυρός. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ παντός προσήκοντος. κυρίας ὁ ἐν πολέμῳ ἀνδραγαθῶν. καταχρηστικῶς δὲ, ὁ ἐν οἰωδῇ ποτε παράγματι. παρά τὸν Ἄρην. ὥς ἔ παρώνυμον, αἰεσις, αἰεσις, ἔπος τὸ αἰεσις. τὸ αἰεσιον ὑπερθετικόν ὄνομα ὑπὸ τῆ ἀρείων συγκρητικῶν. τὸ δὲ ἀρείων, παρά τὸ ἄρης ὁ πόλεμος. κυρίας ὅτ ἀρείων, ὁ ἐν τῷ πολέμῳ κρείττων, ἐκλεγεμῆτος καὶ αἰεσις. ὑπὸ τῆ αἰεσις, αἰεσιον ἐπὶ τῆς δυνάμεως, ἀόριστον ὅν. ἀόριστον ὅτ καὶ καιρόν. ἐντεῦθεν ἐν ἔχει τὸ α μακρόν. ἢ παρά τὸν Ἄρεα. τοῖς ὅτ ἐς Ἄρεα προσέειπε ἁφασκιδύζεται, ὥς καὶ τὸ δεῖπνος. αἰεσητικός, ὁ ἔσθως ἔχων αἰεσιον.

Ἀειτερός, ὑπὸ τῆ αἰεσις αἰετερός, καὶ αἰετερά, ὥς περ φοβερός, φοβερά. ἔστι δὲ κατ' ὀφθμισμὸν. ὥς περ καὶ εἰσάνυμος ὀνομάζεται ἢ αὐτῇ, οἷον καλῶνυμος.

Ἀριστερά, τὴν δ' αὐτὸν τὴν ἀριστερὰν καλεσθῆναι, τὴν ἐκ ἑσῶν ἀριστερὰν, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τὴν ὑπὲρ τὴν ἑσῶν. ἔστι δὲ ἢ καὶ ἀντίφρασις, ἢ καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ. ὁ καλὸν, πᾶν τοῖνυν εἰς ὃς μὴ συμφωνῶν πλὴν τῷ ῥ, ὅτε ἔχει διηλυκὸν, εἰς ἢ αὐτὸ ποιεῖ. σοφός, σοφὴ. καλός, καλή. τὰ δὲ ἀπὸ τῶ εἰς ὃς ἀρσενικά, συνθετικῶς ἀφ' ἀγορεύουσα διηλυκὰ, ὁμοίαν κλίσειν ἔχει τῷ ἀρσενικῷ. οἶον, ὁ παρθένος, ἡ παρθένος, ἢ τὰ ὅμοια. τὰ εἰς ὃς ἀρσενικά ποιεῖν τα διηλυκὰ μὴ ὄντα κοινὰ τῷ ῥ, εἰ μὴ καθαρά, ἢ τὸ ῥ ἔχοντα, εἰς ἃ ποιεῖσι τὸ διηλυκόν. οἶον, ὁσιος, ὁσία. κυρίου, κυρία. φοβερὸς, φοβέρα. χωρὶς εἰμὴ ἀφ' ἀλλήλων τῷ ὁ. τότε ῥ εἰς ἢ. ὄγδοος, ὄγδοη. ὁλοός, ὁλόη. χωρὶς τῶ ἀφ' ὁσός, ἀφ' ὁσά. εἰδὲ μὴ καθαρόν, εἰς ἢ ποιεῖσι, καλός, καλή. εἶπε δὲ μὴ κοινὰ τῷ ῥ, εἰ μὴ εἰς ὃς σὺνθετα, κοινὰ εἰσι τῷ ῥ. καὶ ὁμοφώνησιν τα διηλυκὰ τοῖς ἀρσενικοῖς. οἶον, ὁ φιλόσοφος, ἢ ἡ φιλόσοφος. ὁ ἀθάνατος, ἢ ἡ ἀθάνατος. εἰδὲ ὡσιν ἀπλᾶ, ἔχ' ὁμοφώνησιν. οἶον, ὁ θεός, ἢ ἡ θεά. ὁ σοφός, ἢ ἡ σοφὴ. εἰ μὴ τοῖς Ἀττικαῖς ποιεῖσι τὸ ἐναντίον. εἰ μὴ ὡσιν ἀπλᾶ, ὁμοφώνησιν. οἶον, ὁ θεός, ἢ ἡ θεός. ὁ σοφός, ἢ ἡ σοφός. εἰ δὲ σὺνθετα, ποιεῖσιν εἰς ἢ. οἶον, ἀρχηγός, ἀρχήγη, ἀθάνατος, ἀθανάτη, καὶ εἶτι ὅμοιον.

Ἀριθμός, ἀφ' ὃς τὸ ἀρὼ τὸ ἀριθμός, ἀριθμός, καὶ πλεονασμῷ τῷ ῥ, καὶ ἰ, ἀριθμός. ἔξ ἀριθμοῦ ῥ μόνων ἔστιν. ἢ ἀφ' ὃς τὸ ἀριθμοῦ ὁ σημαίνει τὸ συναριθμοῦν, γίνεται ἀριθμῶ τὸ συναριθμοῦν, ἀριθμός, καὶ ῥοπή τῷ λ, εἰς ῥ καὶ τῷ σ εἰς ῥ, ἀριθμός, οἶον ἢ συναριθμοῖς τῷ μόνων.

Ἀριθμηθῆναι. ἀφ' ὃς τὸ ἀριθμῶ, τὸ ἀφ' ὃς τὸ ἀριθμός, ἔξ ἢ τὸ ἀναριθμός, ἰὼτα ὡς λογίος, βῶμιος.

Ἀρκῶ, τὸ βοηθῶ. ἀρκέσω, ἤρκεψα.

Ἀρκίος, ἱκανός, ὠφέλιμος. τὰ δὲ τῷ ὁσὶς ἀρκαροξυμῶν, ἀφ' ὃς ἐνέσῳται ἢ μέλλοντα παρηγορεῖν, ἀφ' ὃς ἰ. ἀφ' ὃς ἀφ' ὃς. ἀζω, ἄγιος, ἀρμόδιος. ἰζω, ἰδιος. καὶ ἀρκῶ, ἀρκίος, φιλεῖται. πλὴν τῷ ἀρκύς, τῷ ῥοπήσαντος τὸ πνεῦμα ἐφύλαξε. παρὰ τὸ εἶργω γίνεται τὸ κωλύω. σημαίνει δὲ τὸς βρόχους τὰ δίκτυα.

Ἀρκύς, εἶδος δικτύου ἐκ παχέος χοινίης, ὃ ἐσῶσι πρὸς θήραν λέοντος, ἢ ἀρκυς, ἢ ἐλάφου. ἀπὸ τῷ εἶργω.

Ἀρκυον. παρὰ τὸ ἀρπάζω, ἀρκυον, καὶ ἀρκυον. ἐπιπίδου γὰρ ὅτι πρὸς τὸ ἀρπάζειν. ἢ παρὰ τὸ ἐλκύω, ἐλκυον. ῥοπή τῷ εἰς ἃ καὶ τῷ λ, εἰς ῥ, ἀρκυον.

Ἀρκυρεῖσθαι, φυλάττειν τὰς ἀρκυς.

Ἀρκυτός, ὅτι ἀπὸ τῆς ἀρκυς ἐλθὲν ἀρκυτός, ὃ ἐπὶ τῆς ζώνης τῷ ἀρκατοφύλακος λαμπρὸς ἀστὴρ. ἀπὸ τῷ καὶ τὴν ἑρῶ τῆς ἀρκυς.

Ἀρμός, ἢ ἀρμολογία καὶ συναρμία. παρὰ τὸ ἀρῶ δ' καὶ ἀραρῶ διπλασιασμῷ. ἤρμαι, ἀρμός. τῆς δασείας ἀρμολογίας, ὡς εἶρω, εἶρμός.

Ἀρμόζω, ἐκ τῷ ἀρμῷ. τὸ παρὰ τὸ ἀρμολογία καὶ συναρμολογία. παρὰ τὸ ἀρμόζω, ἀρμολογία Δωρικῶς.

Ἀρμῶ. ἀρμός, ἀρμῷ, ἀρμῶ. αὐτὴ ἡ δοτικὴ μετὰ τῶν εἰς ὁπρῆματικῶν σημασίαν, καὶ ἐφύλαξε τὴν αὐτὴν γραμμῶν. οἶον, ἀρμῶ. σημαίνει τὸ ἀρτίως. ὁ δὲ τεχνικός λέγει, ὅτι παρὰ τοῖς Συρακούσις ἀφ' ὃς τῷ ἰ. ἀφ' ὃς. ἐκείνοι δὲ ἀρμῶι λέγεται καὶ συσολλῶ τῷ ὦ εἰς τὸ ὁ. ὡς παρὰ Καλλιμάχου. Ἀρμῶι γὰρ Δωρικῶν γὰρ ὡς ἀπὸ Βαγείως. σημαίνει τὸ ἀρτίως, ἢ ἀρμολογίως. Ἀρμολογία καὶ ἐπὶ τῷ ῥοπήσαντος λεπτὸς ἵερος. ἔγω δὲ λέει ὁ Ἀρτεμίδωρος. προσέειπεν δὲ ὅτι τὸ ἀρμῶι φιλεμῶν μὴ, σημαίνει τὸ ἀρτίως, δατυνόμῳ δὲ, τὸ ἀρμολογίως, Μετόδιος. ἔστι καὶ παρὰ Λυκόφρονι.

Ἀρμῶν, σημαίνει τὸ ἀρμολογίως. παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἀρμόζω, ἀραρῶ, ἀραρμῶν, καὶ καὶ συγκαπλῶ, ἀρμῶν.

Ἀρμα. παρὰ τὸ αἶρω. ἢ παρὰ τὸ ἀρῶ τὸ ἀρμόζω. σημαίνει ῥία. παρὰ μὴ ἔλθῃσι, τὸ ζεύγος τῷ βοῶν. παρὰ ῥωμαίοις τὸ ἄρμα. καὶ ὄνομα πόλεως ἐν τῇ Βοιωτίᾳ. ἢ δόρυ ἀσπίδα, καὶ θώρακα.

Ἀρμαχίη, ἢ ῥοπή. Ἐπὶ δ' αὐτῇ πλεονεῖ εἰς ἀρμαχίης. Ἡσίοδος. παρὰ τὸ ἀρμολογίως τῇ ψυχῇ. ἢ παρὰ τὸ αἶρειν τὰ σώματα, γίνεται ἀρμός. ὡς καθαίρω, καθαρμός. ἔπος αἶρω, ἀρμός. ἀφ' ὃς παρῶντων, ἀρμῶ, καὶ πλεονασμῷ τῆς ἀφ' ὃς ἀρμαχίης, ἀρμαχία. ἢ ὅτι δίκλῳ ἀρμῶν φέρει τὰ σώματα. ἀρμαχίης, ὅχος ὁ σκιδνοφόρος.

Ἀρμαφοχία, καὶ ἀμαφοχία ἀφ' ὃς. ἀρμαφοχία μὴ ἔστι τὸ ἀμα φέρειν, καὶ μὴ ἀπολείπειν. οἶον, ὁμοδρομία τίς ἔσα. ῥοχὸς δὲ οἱ παλαιοὶ τὰς δρόμους ἔλεγον. οἶον, Τῆρ' ἔχε Μενέλαος ἀμαφοχίης ἀλγείων. Ἰλιάδος 4. ἀρμαφοχία δὲ, τὸ ἀπὸ τῷ ῥοχῶν ἵχνης. δηλονότι ὁ τύπος, ἢ ἐγγάρχης τῷ ῥοχῷ. Οὐδέποτε ποτὶν γίνεται ἀρμαφοχίη κατόπισθεν ἐν λεπτῇ κοίτῃ.

Ἀρμαμαχία. ἢ πρὸς ἀνδρῶν κατὰ δρόμον κατασκευασμένη ἀμαχία. οἶον, ἀρμα, καὶ ἀμαχία. ἢ ἀνδράμαχία τίς ἔσα, ἢ ἀνδρας ἀγῶνα.

Ἀρμαπλάτης, ὁ λυίοχος, ἀπὸ τῷ ἐλαύειν τὸ ἀρμα.

Ἀρνεῖσθαι, ἀπὸ τῷ αἶρειν τὰς χεῖρας ἐπὶ τῇ παραιτήσει.

Ἀρνεός, ἀπὸ τῷ ἀρῶ ἀρνεός, καὶ συγκαπλῶ, ἀρνεός, καὶ μεταγίνεται ἢ ῥοπή εἰς ἀρνεός. ἀπὸ δὲ τῷ ἀρνεός γίνεται καὶ πλεονασμῷ τῆς εἰς διφθόγγου, ἀρνεός. ὡς περ ἀδελφός, ἀδελφεός. λέγει δὲ Ὁμήρος, ὅτι φησὶν ἐν τῇ καθόλου ὁ Ἡρώδης πλεονάζειν τὴν εἰς διφθόγγον, καὶ γίνεται ἀρνεός. ἀρνεός ἀρνεός. ἀρνεός ὅτι ἀρνεός σημαίνει τὸν ἀρνεόν, καὶ ἀφ' ὃς τῷ ἰ. ἀφ' ὃς. καὶ ἀρνεοῦται, ὡς παρὰ Ἑρμύπῳ ἐν Ἀθηνῶν γοναῖς. Τὴν μὴ ἀφ' ὃς τὸν καὶ τὸ πρόσωπον ἀρνεός ἔχειν δοκεῖς, τὰ δ' ἄλλα, ἀφ' ὃς ἀφ' ὃς ἀρνεός. Χοιροβοσκός, εἰς τὸ ἀφ' ὃς ἀφ' ὃς ἀρνεός. τὸ ῥῶν, ἢ. πρὸς ἀντι-

ἄσπολιν τὴν μείσιν τὴν σώματος, ῥιῶς, καὶ συστολήν τὴν ἡ, ῥανός, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῶ, ἀρῖός. καὶ μεταγεται ἡ γρηκὴ εἰς ὀφθαλμῶν, καὶ κλίνεται ἀρῖός ἀρῖς ἀρῶ ἀρῖον, καὶ καὶ μεταπλάσμον, ἀρῖα. ἡ ὀφθαλμῶν τῶν δυνάμεων, ἀρῖε. ἐν τῷ ἀρῷ, γίνεται ῥιῶ, τὸ ὑπερβιβασμῶν διδόμενον πορῶτον. ἀρῖός, ἀρῖς, ἡ ὀφθαλμῶν τῶν πληθυντικῶν, ἀρῖοι καὶ καὶ μεταπλάσμον, ἀρῖες ἀρῖων.

Ἀρῖεῖα, τὰ κρεωπόλια. Δίδυμος.

Ἀρῖύμνος, ἀντικαταλλάσσειμος. σημαίνει καὶ τὸ ῥυόμνος, ἢ φυλαττόμνος, ἢ πρεμῖνος, ἢ τὸ ἀντιλαμβάνειν, καὶ περιποιεῖσθαι. ὑπὸ τῷ ἀρῖός. ἐπειδὴ δὲ τῶν ἀρῖων καὶ τῶν ἄλλων ζῶων τὰς ἀμοιβάς ἐποιῶντο οἱ ἀρχαῖοι. καὶ ἔμοιον δι' ἀργυρίας τὰ τοιοῦτα οἶδον Ὀμήρος, ἀλλὰ καὶ δι' ἑτέρων. οἶον, Ἀλλοὶ μὲν χαλκῶ, ἄλλοι δ' αἰθῶνι σιδῆρω, ἄλλοι δ' ἀνδραπόδοις. ὑπὸ μέρους ἐν τῷ τετραπόδῳ τῷ ἀρῖῳ τὴν λέξιν ὅτι τῷ ἀμειβεῖσθαι ἔταπτον. καὶ οἱ παλαιοὶ δι' ἀρῖων τὰς θυσιὰς ἐποιῶν. ἢ παρὰ τὸ αἶρω, ἀρῖῶ. ὡς ἴκω, ἰχνῶ. οἴχω, οἴχνῶ. ἀρῖυμι, ἀρῖυμαι, μεταφορικῶς.

Ἀρῖύστηρ ὁ κυβιστήρ. ὃς ἀρῖύσθαι εἰσὶν ἀπ' ἀργυρίας δι' ὅρα. εἴρηται δὲ ὑπὸ τῶν ἀρῖων, οἱ τινες εἰσὶν ὅτι κεφαλῶν ἄλλοι, ὡς περ τὸν ἀέρα κυβίττοντες.

Ἀρῖωδοί, οἱ ῥαφωδοί. ὅτι ἀρῖα ἔπαθλον εἶχον.

Ἀρμάριον. ὅτι τὰ λεγόμενα παρ' ἡμῖν ἀρμάριον, ἐρμάριον ὀφείλονται λέγεσθαι ὡς εὔρον ἐν τοῖς χολαίοις τῷ ἀγίῳ Διονυσίῳ. ἀρχὴ τῷ θῆτα κεφαλῶν τῶν θεῶν ὀνομάτων. οἱ δὲ ἄλλοις οἰάσιν ἀνδραπόδοις ἐποιῶν, μήτε χεῖρας μήτε πόδας ἔχοντας, τὰς δὲ ἐρμάς ἐκάλεον. ἢ ὑποκοριστικόν, ἐρμάριον. ἐποιῶν δὲ αὐτὰς ἄλλοις θυσιῶν ἔχοντας, καθάπερ τοιχοπυργίους. καὶ ἔσωθεν αὐτῶν, ἐτίθεν ἀγάλματα, ὧν ἔσεβον θεῶν. ἔσωθεν δὲ ἀπέκλειον τὰς ἐρμάς.

Ἀργυρίδιον. εἰς τὴν ἀργυρίαν καὶ δὲ τὴν ἰον καὶ δὲ τὴν ἰδῶν. καὶ εἰ μὲν ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς γρηκῆς τοῦ προποτύπου ὑπὸ συμφώνῳ ἀρχεται, δὲ τὴν ἰδῶν, γίνεται ἡ ἀργυρίαν, καὶ φυλάσσεται αἱ ῥεῖς συλλαβαὶ αἱ τελευταῖαι συνεσταλμέναι, οἶον, γνώμη, γνώμης, γνωμίδιον. ψυχή, ψυχῆς, ψυχίδιον. ξίφος, ξίφους, ξιφίδιον. εἰ δὲ ἀπὸ φωνῆς ἀρχεται δὲ τῷ διῶν γίνεται ἡ ἀργυρίαν, καὶ ἐκτείνεται ἡ τρίτη ὑπὸ τέλους συλλαβή. γραφεῖον, γραφείδιον. ἀγγεῖον, ἀγγείδιον. καὶ εἰ μὲν ὀφθαλμῶν τὸ ε, ἢ τὸ ο. τὸ ἰ προσέρχεται. πόλεως, πολείδιον. ἔξως, ἐξείδιον. βοός, βοείδιον. ιός, νοείδιον.

Ἀρῖα, ἡ γῆ. κυρίως ἡ ἰσορροπία, ἢ ἡ πρὸς ἀπορῶν καὶ ἀρῶν ἐπιτηδεία. ἀρῶ, ἀρόσω, ἀρῖα, καὶ ἀρῖα, παρὰ τὸ ἀρῖν. ἢ παρὰ τὸ ἀρῖσθαι τὴν γεωργικὴν γῆν. ἀρῖν τὸ ἀροτρίαν, παρὰ τὸν ἀρῖον τὸν σιδῆρον.

Ἀρῖός. παρὰ τὸ ἀρόσω, τὸ ἀροτρίαν. ἢ παρὰ τὸ ἀρόσθαι ἀρόσθαι.

Ἀρόσω, ἀρῶ παρὰ τὸ ἀρῖν ὁ σιδῆρος. σιδῆρον δὲ τέμνεται ἡ δὲ τὴν ὕνιν. ὁ μέλλων, ἀρόσω. ἢ δὲ τρίτη τῶν περισπωμένων θέλει ἔχειν τὸ ὦ μέγα ἢ τὸ ὦ μικρόν. καὶ πάντοτε μὲν δὲ τὸ ὦ μέγα πλὴν τεσσάρων. ἀρόω, ἀρῶ, ἀρόσω. ὁμῶ, ὁμόσω. ὁ νῶ, ὀνόσω. καὶ βῶ, βόσω, τὸ βέβω. ἐν ὧ ἐν ὧσω δὲ τὸ εἰς ὁμόνοια καὶ φιλίας ἀγειν δὲ τὸ ὦ. ὁ ἀρῖατικός, ἡρῶν, ἡρῖν. ἡρῶς, ἡρῖς. ἡρῶς, ἡρῖς. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἀρῖν ἀρῖν. ἀρῶ, σημαίνει τρία. τὸ εὐχομαι. ὡς τὸ Ἡρῶν ὁ γεραίός. τὸ ἀροτρίαν. ἢ ὁ μέλλων, ἀρόσω. ἔξ ἢ καὶ ἀροσις. ἔξ αὐτῶ ἀρῶ τὸ λαμβάνω. ἢ ὁ μέλλων, ἀρόσω. ἔξ ἢ καὶ ἀροσις. ἔξ αὐτῶ ἀρῶ τὸ λαμβάνω. ἢ ὁ μέλλων, ἀρόσω. ἔξ ἢ ἀρῖσαι, τὸ λαβεῖν.

Ἀρπαλίον, ὀνομακύνειον παρ' Ὀμήρῳ. παρὰ τὸ ἀρπαζω ἀρπαλός, ὡς ἴξω, ἴξαλος. καὶ ὡς Ἡφαιστος, Ἡφαισίαν, ἔπος Ἀρπαλός, Ἀρπαλίον.

Ἀρπαλῶς, ἀρπακτικῶς, ἀσμενῶς, ἡδέως, προσφιλῶς, ὁπθυμνῶς. καὶ ἀρπαλῶς ὁμοίως, καὶ ἀρπαλίμη.

Ἀρπεδέεσσα, ἡ ἀγὰν πελιδνὴ, καὶ συγκοπλή. παρὰ τὸ ἀρῖ συγκομῆ. πέπονθε δὲ, ἵνα μὴ σημαίνεται ἡ ἀγὰν ὁμαλὴ ὁδός. ὁδὸς γὰρ ὅστις ὁπθυμνῶν. πέπονθε δὲ ὁμοίως τῷ ἐρῶν αἰολικῶς. ἐρῶν αἰολικῶς ἢ ἡ μεγάλη θυρίς. ἔπος Ἡρώδανός, καὶ Δίδυμος, ὅτι ἀρπαδες, ἢ μέμνηται Νίκανδρος. ἔπος κάρη γεμῖν ἀρπεδες αὐτῶς. ἀλλ' ὁ Νίκανδρος ἀντὶ ἐπιτάσιως μόνῃς δοκεῖ τὴν λέξιν ἀρπαλαμβαίνειν.

Ἀρῶ. ἔξ ἢ τὸ ἀρπαζω, ἐν χρήσει μὲν ἐκ οἶδα προτύπου. τὸ δὲ ἀρῶ αὐτοπαράγωγον, ὑπὸ τῷ ἀρῖ παρηγομῶν. ἀρῖ δὲ ὅστις εἶδος ἐρῶν, ὡς φωνή, φωνῶ. αὐδή, αὐδῶ. σιγή, σιγῶ, ἔπος ἀρῖ, ἀρῶ.

Ἀρῖα. Ἡσίοδος, Ἡδ' ὡκεῖαν τέκον Ἰῖν, ἡνὶόμης θ' Ἀρῖας, Ἀλλῶν ὧν ἐπέτλωπε. καὶ, Ἀρῖα ἀνῆρεψαντο. αἱ ἀρπακτικαὶ θεαί. παρὰ τὸ ἀρῖ τὸ ἀρπαζω, ἀρῖα. ὡς αἰθῶ, αἰθῖα. καὶ ἄγω, ἀγῖα.

Ἀρπίς. ἀρπίδες, τὰ ὑποδήματα, ἃ δὴ καὶ κρηπίδας καλεῖται. παρὰ τὸ ῥάπτω, ῥάπης, καὶ ῥάπιδες. πολυῖα ὅτι τὰ ὑποδήματα, καὶ καὶ μεταδίδωσιν, ἀρπίδες. ἔπος Σαλῆσιος. Καλλιμάχος. ἔπος γάρ μιν Τροίλῳ θῆκε σὺν ἀρπίδεσσιν. ὅτι Τρύφων ἐν τῷ τῷ πνέματι φησὶ, τὸ αὐτοπαράγωγον τῷ ῥ π, συστέλλεται καὶ δασυῖται. ἐν τῷ ἐπιτιμήσειν αὐτῇ τῷ φιλῶσι τὸ ἀρπίδες. πλὴν εἰ μή τις εἴπῃ ὅτι τὸ ῥ προποτύπου λέξεως, δασυῖται, ὑποποτύπου δὲ, φιλῶται, ὅταν ἐν τῇ αὐτῇ λέξει ὑπερβιβασθῇ ῥιῶς ἀρῖες. ῥάπιδες, ἀρπίδες.

Ἀρῖατος. οἶον, ἀφθαρτός. ὁ μὴ ραϊόμνος. ἢ ὁ ἀκαταγώνιστος, ἢ ὁ ἀνέκφρατος, ἀρῖατος ὡς ὦν. ἢ ἰχυρός, ἢ δυσκίνητος. Φρυγικός δὲ, ὑπὸ τῷ ῥῶ, ἢ ὁ μέλλων, ῥάσω, ὡς δρῶσω, ῥατός καὶ ἀρῖατος πλεονασμῶ τῷ ῥ. Μεθόδιος. ἔστιν ὀνομακύνειον.

Ἀρῖα.

Ἀρράβων. ἡ ἐπὶ ταῖς ἀναῖς παρὰ τῆς ἀναμενῶν δι-
 δομένη προκαταβολή ὑπὲρ ἀσφαλείας. Μουσάνδρος.
 Μικρὸν μὲν ἀρράβωνα μὲν ἐπεισεν δὲ θυὸς καταβα-
 λειν. οἷον αἰ ἀρράγωντις ὦν. ἀφ' ἧς δὲ δοθῇ ὁ ἀρ-
 ράβων, ἡ μετακινεῖται εἰς ἄλλον. ἐκ τῆς ἀρράβων
 ἐν εἴρηται. ἡ παρὰ τὸ ραμβός, ραβίων, καὶ πο-
 δήκητις ἡ σερήσιως, καὶ ἀποβολῇ τῆς ἱ, ἀρράβων,
 ὁ μὴ συγχωρῶν ραβίω φησὶν αἰ τὴν πίσειν τῆς συ-
 ναλλατόντων. ἔπος Ἐπαφρόδιτος. οἱ δὲ παρὰ τὸ
 ἀρράβων εἶναι, ἡ καλῶς.
 Ἀρράβωνίζω. ἐκ τῆς ἀρράβων ἀρράβωνος.
 Ἀρρενικόν, ἐκ τῆς αἰρεῖν τὸ νῆκος.
 Ἀρρενωπός. ἐκ τῆς ἀρρῶν ἀρρενός, καὶ τῆς ὠφ' ὠπός,
 ὁ σημαίνει τὸ πρὸς ὥπον, ἀρρενωπός. ὁ ἀρρενός
 πρὸς ὥπον ἔχων καὶ σωκεδοχῶν. ἡ γοῦν ὁ ἀν-
 δρεῖος, καὶ ἰχυρός, καὶ δυνάμην πρὸς ἐχθρὸν ἀν-
 τιπαχθῆναι. ἔστι δὲ καὶ σωκεδοχῶν, ὅπο μέρους
 τὸ ὅλον.
 Ἀρρήκτος, ἀδάρρηκτος, σερεῖ, ὡς τὸ ρήσω.
 Ἀρρηφορεῖν, τὸ χυσιῶν ἐσθῆτα φορεῖν, καὶ χυ-
 σία.
 Ἀρρήχος, κόφινος. ἔστι χῆς μέλιτος Βελιηττίς δύο
 ἀρρήχων. τὴν μὲν τῆς χελιδονέων, τὴν δὲ τῆς φια-
 λέων ἰχθύων, καὶ τῆς ψιδίας ἀσαφίδος, καὶ μύρ-
 των ἔτερον φέρειον. γίνεται δὲ ὡς τὸ αἰρεῖν τὸν
 χῆν. ἐκ τῆς ἀρρήχων ἐν ἀφαιρεῖται βέλος. ἀρρή-
 χοι δὲ λέγονται κόφινος οἰσῦνοι. οἷον, ἀνάρρη-
 χοι οἱ τὰ ἀναίρεντα ἔχοντες, τῆς τὰ βέλη. ἀρ-
 σενικῶς Ἰῶνες. Θηλυκῶς Ἀττικοί.
 Ἀρρύθμος, ὁ μὴ ἔχων ῥυθμόν, ὁ ἀκανόνιστος.
 Ἀρρώσος. ὡς τὸ ῥῶν τὸ ὑγιαίνω, ὁ μέλλων ῥῶ-
 σω, ῥωσός, καὶ Ἀρρώσος, ὁ ἐστεινός τῆς ὑ-
 γείας. ζήτησις τῆς διαφοράς. καὶ τὸ ἀρρόδω, εἰς
 τὸ ὀρρόδω.
 Ἀρσαντες, Ἀρσαντες καὶ θυμόν, ἀρμόσαντες κατὰ
 ψυχῇ, ἀρετὴν καὶ θυμῆς ποιήσαντες. ἡ ἀρετῶν-
 τες, ὅπο τῆς ἀρετῶντες Ἀρσαντες. ἡ ὅπο τῆς ἀρμόζω
 ἀρμόσω ἡρμοσα. ἡ μετοχή, ἀρμόσας, ἀρμόσαν-
 τες, καὶ καὶ συγκοπῶν, Ἀρσαντες.
 Ἀρσιν. ὡς τὸ ἄρδω τὸ ποτίζω καὶ τὸ μετέχω. ὁ δὲ
 αἰνῆρ τῇ γυναικὶ ἐπαρδῶν. ἄρδω, ἄρσω, ἄρσω.
 ὁ ἄρδων τὴν θήλειαν. καὶ ὡς τὸ ποτίσαι λέγεται
 ὁ αἰνῆρ, ὡς τὸ ποτίζειν τῇ γυναικί. ἡ ὡς τὸ ἔρ-
 δω τὸ πρᾶττω, ὁ μέλλων, ἔρσω καὶ ἄρσω ἐξ αὐ-
 τῆς, τῆς τῆς ὁ πρᾶκτικός. ἔπος Ἡρώδιανος ἐν τῇ
 ὡς γὰρ καὶ συμβιβάζω.
 Ἀρταμος, ὁ μαγειρός. ἡ δὲ βέβηκε χειρὰς ἀρτά-
 μων φυγῶν. ὡς τὸ ἔρπασαι, ὁ ὅστις μερίσαι,
 ἡ σωμαρμόσαι. Αἰχύλος. Τοσαῦτα κήρυξ ἐξ ἑμῶν
 ἔρπασον. Ἀρταμος ἐν, ὁ ἔρπασεν τὰ κρέα. καὶ ἀρ-
 ταμῆσαι, κρεανομῆσαι.
 Ἀρτανή. ἡ ἐκ τῆς καλαδίων ἀγχόνη. Σοφοκλῆς δὲ
 ἐπὶ δεσμῶν ἐν Ἀντιγόνη. Πλεταῖσιν ἀρταναῖσιν,
 ἀγχόνας.
 Ἀρτάβη, μέδων ἐστὶ Περσικόν. Ἀττικὸς μέδιμνος.
 Ἀρτεμής. ὡς εἶδον ζῶν τε καὶ ἀρτεμέα προσίοντα.

σημαίνει τὸν ὑγίη, ὡς τὸ ἀρτεμής. καὶ κατ' ἀρ-
 τειν, ἀρτεμής, ἔπος Φιλόξενος. Ἡρώδιανος δὲ
 ἐν τῇ ὑπομνήματι τῆς ὡς παρὰ τῶν φησὶν ὅτι ἀ-
 ρτεμής ἐστὶν ὁ ὑγίης καὶ μὴ τετμημένος, καὶ πλεονασ-
 μῶ τῆς ῥ, ἀρτεμής.
 Ἀρτημα, ὁ πελαμῶν, ἐξ ἧς ἦρται τὸ βαλάντιον.
 Ἀρτηρία, ὡς τὸν ἀέρα τῆς τῆς πνεῦμα πρῆν,
 ἀεροπρία τῆς ἔσα, πνέματος γὰρ ὅστις δεκτική.
 ὡς περ ἡ φλέψ αἵματος. ἀρτηρία δὲ πνέματος ἀγ-
 γείον. ἡ ἀλτηρία τῆς ἔσα. ὅτι ἀλλεῖται δοκεῖ,
 παλμῶς ποῖσα.
 Ἀρτιος, σημαίνει τὸν ὑγίη καὶ πεπληρωμένον. γίνεται
 ὡς τὸ ἀρτῶ τὸ ἐδραῖω, Ἀρτιος, ὡς ἀρμόζω ἀρ-
 μόδιος, ἴσος καὶ ἡρμοσμένος.
 Ἀρτίπες, Ἀρτιος, καὶ ὑγίης ποσὶν, ὁλόκληρος.
 Ἀρτίπεια, αἱ ἀπρητισμῶν καὶ τέλεια λέγεται. Ἡ-
 σίοδος ἐν Θιογονία. ὡς ἔφασαν κῆραι μεγάλας
 διὸς ἀρτίπεια. ἡ ἀρτίπειασι χρώμεναι.
 Ἀρτίζω. ἐκ τῆς ἀρῶ τὸ ἀρμόζω, γράφεται ἀροτί-
 ζω, καὶ συγκοπῇ ἀρτίζω, καὶ καταρτίζω. ἡ ἐκ
 τῆς Ἀρτιον γίνεται.
 Ἀρτος, ἄρτος δυσκοπαήτης ἀπ' ἐκκύκλιος καυέοιο. πα-
 ρὰ τὸ αἶρω, τὸ προσφέρω. ὁ κατ' ἐκκύκλιος τῇ σώ-
 ματι ἡμῶν προσφερομένης. Ἰπποκράτης προσάρ-
 ματα τὰ σιτία λέγει. ἡ ὅπο τῆς αἰρεῖν καὶ κερ-
 ζεῖν τὴν δυνάμιν.
 Ἀρτυῶν, τὸ ἀρμόζω, ἡ δὲ ἐπὶ τῶν. Πυκνῶν ἡρτύ-
 νετο βαλῶν. ὡς τὸ αἶρω τὸ ἀρμόζω. ὁ μέλλων,
 ἀρῶ. ἡρμαι, ἡρται, ἄρτος, καὶ ἀρτῶ, καὶ ἀρτύω,
 πλεονασμῶ τῆς ῥ, ἀρτυῶν, ὅπο τῆς ἀρτυῶν, ἀρ-
 τυῶν τὸ κατεσκευάσθαι. ἐκ δὲ τῆς ἀρτῶ ἀρτίζω,
 καὶ καταρτίζω, εἰς τὸ ἀπαρτίζω.
 Ἀρύω, τὸ αἰτῶν. ὡς τὸ ἀρῶ, ἀρύω. ὡς πλή-
 θω, πληθύω. ἔρω, ἐρύω, καὶ ἐρύσω, αἶρω, αἰρύω,
 καὶ αἰύσω.
 Ἀρύβαλλος, ὡς τὸ ἐρύειν, ἐρύβαλλος, καὶ ἀρύβαλ-
 λος. ἡ ὡς τὸ ἀρύεσθαι καὶ βάλλειν. ἔστι τὸ κα-
 λῆμνον βαλάντιον, καὶ μαρτίπιον. Αἰσοφανής.
 Κατὰ τῆς κεφαλῆς Ἀρυβάλλω Ἀμβροσίαν καὶ σῆ,
 καὶ τῆς δὲ σκοροδάλλω.
 Ἀριβαλίδας, λίκυθον δῶρον.
 Ἀρυπες, Φερεκύδης, αἰτὶ τῆς Ρύπες. πρὸς δὴλον τὸ
 εἰρημῶν. Ρύπες δὲ λέγονται οἱ Ἀχαιοί, καὶ
 πλεονασμῶν τῆς ᾠ, Ἀρυπες.
 Ἀρύσμεν, ἀχήμενας.
 Ἀρυσίς, καὶ ἄρυσίς, ἀρυσίχης, τῆς τῆς οἰνοχόος.
 ἀρυσὴρ δὲ ἀγγεῖον τί, οἷον, κύαθος, ὃ ἐστὶν ἀ-
 ρύσασθαι κοτύλη.
 Ἀρχαίως, Δημοδοκῆς ἐν Φιλιππηνοῖς. Οὕτως δ'
 ἀρχαίως εἶχον. ἔστι δὲ οἷον, ἀπλῶς καὶ ἀκρίτως.
 ποῖτοι δὲ οἱ ἀρχαῖοι. τὸ δ' ἐναντίον τῆς ἀρχαίας
 καλῆμνον νεωτεροποιόν, τὸν ἐπὶ κακῶ δηλονότι
 καινεργόν.
 Ἀρχαιρεσιάζειν, τὸ πρὸς χάριν τοῖς πολλοῖς ζῆν.
 Ἀρχων, ὀνομά ἐστι μετοχικόν, ὡς τὸ ἀρχῶν με-
 τὰ γίγεται ὅπο μετοχῆς εἰς ὄνομα. τὸ δὲ ἀρχῶν, αἶρω

τὸ ἐπαίρω. μνημονεύεισι σχεδὸν πάντες οἱ ῥήτορες. ἔστιν ἔν ὃ τὴν ἐπάνυτον ἀρχῶν ἀρχὴν ἀφ' ἧς ὁ ἐνιαυτὸς ἐμῆρετο. ὡς δὲ εἰς τῆς ἐννέα. ἦσαν ὅδε θεσμοθεταὶ ἔξ, βασιλεὺς τε καὶ πολέμαρχος καὶ ἀρχῶν. ἔπειτα δὲ ἰδίως εἶχον ὥς περ Δημοδοκίης ἐν τῇ πρὸς Λάκλειον ὁπολογίᾳ γράφει.

Ἀρχαῖος, ὁ ἀρχῶν ὡνὴς ἐτινοσέν.

Ἀρχός, ὡς ὑπὸ τῷ ἄγω, ἀγός, ἔγω καὶ ἀρχῶν, ἀρχός, ὁ ἡγεμὼν, παρὰ τὸ ἀρχεῖν. Ἐνδ' ἀρχός ἔβη πολὺμητις Οὔδυσσος. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐπτερον τὸ προσκειμένον τῷ καλεσμένῳ δακτυλίῳ, πέρας ὃν τῆς ἐντέρων πάντων. εἴρηται δὲ ὅτι ἀρχεῖ τῆς ἐντέρων ἀκρωθεν. τὸ δὲ ὅδε πρόδηλον ὅτι τὸ αὐτὸ καὶ πέρας καὶ ἀρχὴ νομίζεται.

Ἀρχιτέκτων, σημαίνει καὶ τὸν τῆς οἰκοδομημάτων ἐπιστάτην. κυρίως δὲ τὸν ἀρχὸν τῆς τεκτόνων. τὸν τὴν δὲ θεοῖς τῷ κατασκευάσματος ὀπνοοῦνται, καὶ τὸν κατασκευάσαντα καὶ σκευώσαντα πρᾶγμα. παρὰ τὸ ἀρχῶν καὶ τὸ τεκτων. τὰ δὲ παρὰ τῷ ἀρχῶν σωτεθέντα, ἔξ τῷ ἱ γράφονται. ἀρχιστράτηγος.

Ἀρχιδέωρος, ὁ ἡγεμὼς τῆς θεωρῶν. θεωροὶ δὲ εἰσὶν οἱ τὴν θεωρίαν φέροντες τοῖς θεοῖς εἰς τὰς ἐκκλησίας ἀγῶνας, καὶ ὑπὸ τῆς πατρίων θύοντες.

Ἀρχολίπαρος, ὁ λιπαρῶν ἵνα ἀρχῆς τύχη, ἢ ἐκ τῷ ἀρχεῖν λιπαινόμενος. ἔγω Τραγκύλλων ὤξυ βλασφήμων.

Ἀρχογλυπτάδης, ὁ ὥς περὶ γλύφων τὰς ἀρχάς.

Ἀρχομαι, ἀρχόμενος, καὶ κατὰ συγκοπὴν, ἀρχμενος. ὠφειλε δὲ ἀρχόμενος, φυλάξαν δὲ τὸ χ, δοκεῖ ἰωνικὸν εἶναι, καθὸ καὶ τὸ ἔργμα, ἔρχμα φασίν. ἐννεώτος ἐνείσιν αἰτιαῖται μετοχὰς, συγκοπὴν παθεῖσαι, ὡς τὸ, λεγόμενος, λέγμενος, ἐρώμενος, ὀρμενος. δεχόμενος, δέγμενος. τινὲς δὲ λέγουσι ὡς ἀκείμηνον εἶναι.

ΤΟ' Α' ΑΦΑ ΜΕΤΑ' ΤΟΥ Σ.

Ἀσάλῃς, ἢ ἄφροντις, ἢ μηδενὸς φροντίζουσα. Ἀσάλῃς ὅδε ἢ φροντίς, ἀσάλῃς ὁ ἀμέλειμος. Αἰχύλος. Ἀσάλῃς μανία, ἔπος Ἡρώδιανός, καὶ Ἀπολλόδαρος. καὶ ὅδε ἀσάλεον ὁ Σάφρων τὴν ἀμελειάν καὶ ἀλογισίαν καλεῖ.

Ἀσάμινθος, λεκαῖν, πύελος. ἢ ὁ τόπος ἐν ᾧ λείπονται. παρὰ τὸ τὴν ἄσλιν τὸν ῥύπον τῷ σώματος μινύθειν. Ἐς ῥ' ἀσάμινθος βάντες εὐξέσας, λίσσαντο.

Ἀσαδαί, Ἀσαδαί φίλον ἢ πρ' ἐδντύος ἢ δὲ ποτῆτος, τὸ κορεθῆναι. κυρίως τὸ μὴ κόρον εἰς ὕπνον ἐλθεῖν. ἀεσαι ὅδε τὸ κοιμηθῆναι. ἢ ὑπὸ τῷ ἡδῶ, ἀφ' ἧς τὸ, Ἡσάτο δ' αἰνῶς ἡδὺ ποτὸν πίνων, ἦσασαί, καὶ ἔσπῃ τῷ ἢ εἰς α, ἄσασαί. ἄσαι σημαίνει δυο, ἐπὶ μὴ τῷ κορεῖσαι καὶ πληρῶσαι. Αἵματος ἄσαι ἄρια. ἐπὶ δὲ τῷ βλάψαι, Ἀσέμε δαίμονος αἵσα κακῇ. ὁ δὲ Ἀπίων, ἐκθέμενος ἀμφοτέρως τὰς δυνάμεις, ἐτυμολογεῖ ὑπὸ τῆς ἀπης, οἶον, ἀπῆσαι. πληρωτικὰ ὅδε τὰ κακά.

Ἀσβεστός. Ἀσβεστός δ' ἐνῶρτο γέλως, ἀκατάπαυστος, πολὺς. ἢ μεταφορὰ ὑπὸ τῷ μὴ σβεσνυμένῳ πυρός.

Ἀσεβής, παρὰ τὸ σέβω, σεβής, καὶ μὴ τῷ σεριτικῷ α, ἀσεβής. τῷ ἀσεβείος. (ὁ κανὼν. οἱ Ἴωνες καὶ οἱ ποιηταί, τὰς εἰς ες ληγέσας θρησκείας ὑπὸ τῆς εἰς ἡς δὲ θεῶν γινομένης, ἔξ τῷ εὐς προσφέρουσι) καὶ ἀσεβές. τὰ εἰς ἡς ὁ ζῦτον αὐθιγὰ ἐπιδεῖται ῥηματικά, εἰς ες ἔχει τὴν θρησκείαν. φύω, δέφυης, δέφυος. ἢ αἰτιατικῇ, ἔστιν ὅτι λέγει τὸν ἀσεβῆ, οἱ ὅδε Ἀττικοὶ καὶ ἐπὶ πάντων τῶν αἰτιατικῶν τῶν ὑπὸ τῷ εἰς ἡς ἐπιδεῖται προσλαμβάνουσι τὸ ν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν κυρίων, τὸν Δημοδοκίῳ λέγει, καὶ τὸν Ἀριστοφάνει, ἐπὶ δὲ τῶν ἐπιθετικῶν, ἔδαμῶς. τὸν ἀσεβῆ. τὸ δὲ ἔξ καὶ ἄλλα εἰς ἡ κινεῖται, ὡς ἴκα παρὰ τῷ ε ὅδε σύμφωνον. εἰ δὲ καθαρὸν, καὶ εἰς α καὶ εἰς ἡ, τὸν δέφυα, καὶ δέφυη, καὶ δέφυα. εἰδὲ ἔχει τὸ ρ, εἰς α, ἀργύρεα, ἀργυρῆ. τὸ δὲ κανὼν καὶ οσα, ἐκ ὑπὸ τῷ κανεῖα καὶ οσεῖα, ἀλλ' ἔξ ἰδίως πτωκῆς, κανεῖν, καὶ οσεῖν. ὡς ἀσεβές, τὰ εἰς ἡς εἰς ες ἔχοντα τὴν θρησκείαν, εἰ μὴ ὥς κύεα, ἢ ὑπὸ τῷ εδεῖρε, γίνεται εἰς ἡς. βαρυνόμενα δὲ, ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον ἐπὶ τῆς κλητικῆς. ὡς Δημοδοκίης, ὡς Μηρόφανος. καὶ κήτος, μηχανήτης, ὡς μηχανήτης. εἰδὲ ὁ ζῦνόμενος καὶ ἐπιθετικῶς, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάσσει ἐπὶ τῆς κλητικῆς, ὡς δέφυες, ὡς δέφυες, ὡς μονοφύες.

Ἀσελγεία, ἢ ἀκολασία ὑπὸ τῆς σέλγης πόλεως Κιλικίας ἡστίνος πολίται σάφρονες, καὶ α, σεριτικού.

Ἀσελγείς, Σελγοί, ἔθνος σάφρονές ατον, ἐνθεν ἄσελγείς, οἱ μὴ σάφρονες.

Ἀσελγής, ὡς τὸ σέλγω τὸ ἀπατῶ καὶ σκοτίζω, Σελγής, καὶ μὴ τῷ ἐπιτατικῷ α, ἀσελγής, καὶ ἀσελγής, ὁ ἀπάτης καὶ σκοτεινός καὶ τὸν νῦν. ἢ ὅτι Σελγη, πόλις ὅδε τῆς Πισιδίας, ὅπως κακῶς ἔζων οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἀλλήλοις ἐκοινῶνεν. μὴ τῷ ἐπιτατικῷ α. ὅθεν καὶ ἀσελγεία, πορνεία, ἀκαθαρσία, ἐτοιμότης πρὸς πᾶσαν ἡδονήν.

Ἀσελγαίνειν, κυρίως τὰ ὡς φύσιν ταῖς γυναιξὶ μίγνυσθαι, καταχρηστικῶς δὲ τὸ ὅπως δὴ ποτε ἀκολασαίνειν. εἴρηται δὲ ὑπὸ τῆς ἐλεγχίδος γυναικὸς ἀττικῆς, πρῶτης τὴν ποταύτην ἀσωτίαν ὀρέσσης. ἐλεγαίνειν ἔν ὅδε τὸ ἀσελγαίνειν, καὶ πλεονασμῷ τῷ σ' μὴ τῷ ἐπιτατικῷ α, ἀσελγαίνειν. ἔπος Ἀλκίφρων. ἐπαφρόδιτος δὲ, ὡς τὸ λέχος λεγαίνειν, τὸ λέχος ἐπιθυμεῖν, καὶ κατὰ ἔσπῃ, λεγαίνειν. ἐνθεν Ἀρχίλογος, λέγει γυναικας, ἀπὸ τῷ ἀκόλαστοι. πλεονασμῷ, ἐλεγαίνειν, καὶ σωθέσει τῆς α ἐπιτατικῆς, καὶ πλεονασμῷ τῷ σ', ἀσελγαίνειν. καὶ ἡ Νηλέως θυγάτηρ Ἐλεγκίς, ἀσωτῆς ἔσα ὡς. ἡς καὶ ὁ πατὴρ ἡκαστον ἐπικροτήσης τὸ αἰδοῖον καὶ βοῶσης, Δίξο δὲ ξο δημέγα ἄνδρα, ὅς σ' ἐπὶ Μίλητον κατὰζει πῆματα Καρσί.

Ἀσήμαντον, ἀφύλακτον, ἀφρόντιστον, ποιμῆνα μὴ έχουσα. ἐκ τῷ σημαίνω.

Ἀσφρά-

Ἀσφράγιος, ὑποίμαντος.

Ἀσμα, ἡ ἀναπνοή. ᾧ τὸ ἄω, τὸ πνέω, ἄτω, ἥσμαι, ἄσμα, καὶ πλεονασμῷ τὸ θ, ἄσθμα. ἢ ᾧ τὸ ἄημα πέπονθεν ἐπενθέσει τὸ θ. τὸ θὺ ἀνάλογον ἰὺ ἄσμα. ὥς περ καὶ χῶ, τὸ χωρῶ, χῶν, καὶ χθῶν. καὶ ᾧ τὸ χαμαὶ χαμαλή, καὶ χθαμαλός, τὸ κοιλότατον. καὶ φθέγγεται ᾧ τὸ φῶ, τὸ εἰς φῶς ἄγειν τὰ τῶ νῦ. ὑπὸ δὲ τῶ ἄσθμα, ἀσθμαίνω.

Ἀσθενής, παρὰ τὸ θένος, ἡ δυνάμις, μὴ τῶ σερι-
τικῷ ἄλφα ἀσθενής.

Ἀσις, ἄσιν, ἰλυῶ, ὃ ἔστι γλῶττα μῶδι. ὅθεν καὶ ἀσειόγεται, αἱ αἱμασιν.

Ἀσση, ἄσις, ἡ ἀκαθαρσία. Ὁμηρος. Τόσσιν οἱ ἄ-
σιν καθύπερθε καλύφω. ἔστι δὲ παρώνυμον, ἄ-
σση, ἄσις, ὡς φήμη, φήμις. τὸ δὲ ἄσση, γέγονε
παρὰ τὸ ἄγω, ἄτω. Ἀσσε εἰ δαίμονος αἴσα. ἄσω,
ἄσση, ὡς μνήσω, μνήμη, κνήσω, κνήση.

Ἀσιος, τὸ ἄ μικρόν, καὶ ψιλῶν. ἢ παρὰ τὴν αἴ-
σαν, αἴσιος, καὶ Ἀσιος, ἢ παρὰ τὸ αἴσω, Ἀ-
σιος. ὡς ὀρθῶ, Ὀρθάσιος. κήσω, Κήσιος. αἰ-
νήσω, Αἰνήσιος.

Ἀσίω ἐν λειμῶνι, ὄνομα πώσεως ἁρική. ἢ δὲ
θεῖα, Ἀσίας. ἐκλήθη ἐν Ἀσίας ὁ λειμῶν, ἃ
πὸ Ἀσίε τῶ Κότυος, ὅς ἰσχυρὸς βασιλεὺς Λυδίας.
κλίνεται Ἀσίε. ὡς Κοχλίας, κοχλίε. καὶ τὸ Ἰω-
νικόν, ἀτίεω. ὁ κανὼν. οἱ Ἰῶνες τὰς εἰς τὴν ἁρ-
κὰς τὰς ὑπὸ τῆς εἰς καὶ εἰς καὶ γινόμενης, ἔχοντες
ἐὼν ποφύρεσσιν. οἷον, Ὀρέσης, ὀρέσει, ὀρέσειω.
Ἀφείδης ἀφείδε, ἀφείδω. Πηλείδης, πηλεί-
δε, πηλείδω. Αἰνείας, αἰνείε, αἰνείω. Ἐτα-
ρον μεγαθύμῳ Ἑρμείω. ὅτι αἱ δὲ τῶ Ἰωνι-
καὶ ἁρική, εἰ μὴ ὑπὸ βαρυτόνων κοινῶν ἁρική
ᾧσι, ποροπαροξύνονται. οἷον, Ὀρέσει, ὀρέσειω.
Ἀφείδε, ἀφείδω. ἔπος ἐν καὶ Ἀσίω. χωρὶς εἰ
μὴ καὶ πάθος ᾧσι. ἔχοντες τὸ Ἑρμείω, καὶ καὶ συγ-
κοπῶν, ἑρμείω. καὶ ἡ ἁρῆσις, Ἡρῆς Ἑρμείω καὶ
Ἡφαίστω. Βορέε, βορέω. καὶ συκοπῶν βορέω, καὶ
εὐμμελίω, εὐμμελίω Πελαμοῖο. ἔπος ἐν, Ἀ-
σίας, Ἀσίε, Ἀσίω Ἰωνικῶς, καὶ συκοπῶν, Ἀ-
σίω. καὶ ὁμοίως ἐποροπαροξύνεται, ἐπειδὴ καὶ πά-
θος ἔστιν, ἢ γὰρ καὶ συκοπῶν. ἐν ἡρώϊκῳ μέτρῳ,
τὰς ὑπὸ τῆς εἰς καὶ δὲ θεῶν ἁρική, ἐποφύρεσσιν
οἱ ποιοῦται εἰς τὴν, ἀλλ' ἢ δὲ τῶ ἑὼ, ὡς Πηλεί-
δω. ἢ δὲ τῶ ἀδ, ὡς Ὀρέσειο Βοιωτικῶς. Θετ-
ταλικῶς καλοῖτο. Δωρικῶς, Ἀφείδα. κοινῶς καὶ
Ἀττικῶς, Ἀφείδε.

Ἀσκάλαφος, παρὰ τὸ ἀσκαλὲς τῆς ἀφῆς, ὁ λίαν
σκληρός.

Ἀσκαρίζειν, σημαίνει τὸ κινεῖσθαι. σκαίρω, σκα-
ρίζω, καὶ ἀσκαρίζω.

Ἀσκαρῆς, κλινίδιον ὀπλῆς, ὃ ὑπὸ τῆς Ἀττικῶν
σκήμπερος ὀνομάζεται. Καλῶμαχος. Καὶ τὸν μὴ
ἐπ' ἀσκαρῶν καθεῖσθαι. καὶ Ἀριστοφάνης ἔχει τὸν
ἀσκαρῶν λαβῶν. καὶ Πλάτων ὁ Φιλόσοφος, Πρω-
ταγόρα. Καὶ ἅμα ἐπιφληφῆσας τῶ σκήμπεδος ἐ-

καθέζετο παρ' ἐμέ. ὁ δὲ κράβατος παρ' ἐδονί. εἰ-
ρηται δὲ παρὰ τὴν κλινῶν (ἔτω δὲ ἐκάλειν τὴν
ψάλλον) ἀσκαρῆς καὶ ἀσκαρῆς, ἢ ὀπλῆς κλινῆ,
μὴ δὲ κλινῶν ἔχουσα.

Ἀσκελές. Ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἀσκελὲς αἰνῶν,
ἀμετακινήτως, καὶ σέρισι τῆς σκελῶν. ἢ ἀεζα-
λείπτως, καὶ ἄγαν σφοδρῶς. καὶ ἀσκελέως, τὸ σκλη-
ρῶς. παρὰ τὸ σκέλω τὸ ξηραίνω, γίνεται ἀσκε-
λές, τὸ ἄγαν σκληρόν, ὅθεν καὶ σκέλος. ἢ παρὰ
τὸ ἄγαν ἐσκληρόναι. ὅθεν καὶ Ἀσκληπιός, ὁ μὴ
ἐὼν τὰ σκέλη ἐσκληρόναι καὶ ξηραίνεσθαι. ὑπὸ μέ-
ρους δὲ τὸ ὅλον σῶμα δηλοῖ. καὶ τὸν Ἐπίδουρα
τύραννον ὀφθαλμίωντα θεραπεύσας, ἐκλήθη Ἀ-
σκληπιός. πρότερον γὰρ ἦπιος ἐκαλεῖτο, ἢ ὅτι τὰ
ἀσκηλῶν ὅς ἐστι σκληρὰ τῆς νοσημάτων ἥπια ποιεῖ,
καὶ ἀσκληπιὰς, βοτάνη τις.

Ἀσκήπαρνον, ἄξεσον, ἀπελέκτον, ὑπὸ τῶ σκε-
πάρων.

Ἀσκητής, ἔχον τὸ ὡς ἀσκῶν νεκρῶναι τὸν ἀσκητῶν. ὅρος
δὲ αὐτῶ, ὁ πόρος τῆς ἀσκῆσεως. ἔτω καὶ ὁ ἀθλη-
τής, ὑπὸ τῶ ἀθλῆσαι.

Ἀσκηθῆς, παρὰ τὸ χέθω, καὶ σωθεῖσιν καὶ ἐκ-
τασιν, καὶ ἔσθω. ὁ ὑγιὴς καὶ ἀκώλυτος τῶ
πράττειν. ἀβλαβῆ θεραπεύσονται καὶ σωζόμενον
σημαίνει.

Ἀσκήματα, κατασκευάσματα. ὑπὸ τῆς ἀσκῆσεως.

Ἀσκός, ἐκ τῶ χίζω μὴ τῶ σεριτικῷ ἄ. ἢ πα-
ρὰ τὸ χῶ, χήσω, ἀχός καὶ ἀσκός, ὁ ἀβλα-
βῆς, καὶ ὑγιὴς, καὶ μὴ ἐχισμύρος. ὅθεν καὶ ἀ-
σκηθῆς ὁ ἀβλαβῆς, καὶ ὑγιὴς, ὑπὸ μεταφορᾶς
τῶ ἀσκέ.

Ἀσκήσαι δὲ, τὸ θεραπεύσαι, ἐπιμελεσθῆναι, ἀ-
θλῆσαι ποιεῖσθαι.

Ἀσκάματα, καλεῖνται καὶ τὰ δέρματα τὰ ἐπιρροχτό-
μῳ ταῖς κόπαις ἐν ταῖς τεινίσι. ἔχοντες τὸ μὴ εἰσ-
ρεῖν τὸ θαλάσσιον ὕδωρ. Ἀριστοφάνης. Ἀσκάμα-
τα καὶ λίνα καὶ πίτταν ἔχοντες εἰς Ἐπίδουρον.
ὅτι ὑπὸ ἀσκάων γίνονται, καὶ ἀγχιεῖσι. κα-
λεῖνται δὲ ἀσκάματα καὶ οἱ γνάθοι, ὑπὸ μεταφο-
ρᾶς τῆς χαλκοῦτικῶν ἀσκάτων, ἃ εἰσὶ φύσαι
χαλκοῦτικαί.

Ἀσμήρος, ἡδὴ τὸ ὀφθαλμῶν, ὁ παθητικὸς ᾧ ἀσκή-
μῳ, ἡσμαι. ἢ μετοχή, ἡσμήρος καὶ ἄσμηρος,
ἔσθω τῶ ἢ εἰς ἄ. ὅς αὐτῶ, ἀσμήρίζω. καὶ συ-
νασμήριζε, τὸ συνδύφραίνε. τινὲς δὲ λέγουσι μὴ
εἶναι μετοχῶν. ὅτι παῖσαι αἱ τῶ ἀσκήμῳ με-
τοχαί, ποροπαροξύνονται. πρὸς τὴν φωνὴν ὅτι λέ-
γουσιν οἱ τεχνικοὶ μετοχῶν εἶναι ἀσκήμῳ,
ὑπὸ τῶ ἡδὴ, ἡσμήρος, κατὰ συστολὴν ἀρχῆς,
ἄσμηρος, καὶ ἅμα τῇ συστολῇ, ἀντιβίβασε τὸν τόνον
καὶ ποροπαροξύνεται.

Ἀσμηλὴ, ἀναπνοὴ ὀλίγη. καὶ ἀσμηλεῖν, ἀγνοεῖν.
Ἀσμηρ, ὁ κρατὴρ ὑπὸ Φοινίκων.

Ἀσκηλιάζω. ἀσκηλιάζειν ἔστι, τὸ ἵστασθαι ἐφ' ὧς
ποδὸς ἐφαλλόμενον. ἢ σερπύλλον, τῆς κατὰ φύ-
σιν. εἴρηται παρὰ τὸ σκῶλον, ὅς ἐστι σκόλοπα,
τῆς

τῷ ἐνὶ ποδὶ ἄλλεσθαι ὑπὸ τῷ πατέρων σκολοπα καὶ χωλόοντων. ὅπερ Ἐπίχαρμος ἐν ταῖς Πέρσαις σκολοβατίζειν φησὶ. σκολιάζειν οὖν, καὶ κατὰ πλεονασμόν, ἀσκολιάζειν. τινὲς δὲ ἐπλεονασμόν ἡγνῶνται τὸ ἄ, ἀλλὰ παρὰ τὸν ἀσκόν γέγονε. κυρίως γὰρ ἀσκολιάζειν λέγεται τὸ ὅτι ἀσκῶν ἄλλεσθαι. ἔπος Ἐπαφρόδιτος.

Ἀσπάζω, ἔστι ῥῆμα σπῶ, καὶ σημαίνει τὸ ἄσχωρίζω, ὃς αὐτὸ γίνεται σπάζω καὶ παραγωγῶ. ὡς φρῶ, φράζω. βῶ, βάζω. καὶ μὴ τὴν σερητικῆ ἄ, ἀσπάζω, τὸ μὴ ἄσχωρίζεσθαι, ἀλλ' ὑπὸ τῆς φιλίας λυῶσθαι. ἀσπάζεται καὶ σέρησιν τὴν σπῶν. ὁ γὰρ ἄσχωλός ἐστι καὶ ἄσχωλός, καὶ ἄσχωλός, ὑποσπῶ ἀπ' ἐκείνου ἑαυτὸν. ὡς ὅτι Τηλεμάχῳ. Ἡ ῥα καὶ ἐκ χειρὸς χεῖρα σπῶσεν Ἀντιόχοιο. ἐκ τῆς ἐν ἐναντίᾳ τὸ ἀντέχεσθαι τιος καὶ φιλίας, ἀσπάζεσθαι εἴρηκεν. ὑπὸ τῆς ἀσπάζω, ῥηματικὸν ὄνομα, ἀσπασός. καὶ ὑδέτερον, ἀσπασόν. ὁ μέλλων ἀσπᾶσθαι, ἀφ' ἧς ἀσπασίος. καὶ ἀσπασίως, τὸ προσυῶς καὶ φιλοφρόνως. ἔστι δὲ παρασπῶσθαι, ὑπὸ τῆς ἀσπάζω σπῶσθαι. τὸ γὰρ ἀσπάζω σπῶσθαι ἐστὶν ὑπὸ τῆς σπῶ ῥήματος. ἀφ' ἧς τὸ σπῶμαι. καὶ παράγωγον σπάζω. καὶ παροῦσθαι ἢ ἄ ὅπιασις καὶ ἐποίησε τὸ ἀσπάζω. τὸ γὰρ ὅπιασθαι, ἔστι τὸ ἀσπάζεσθαι. ἀρσενικόν, ἀσπασίος. τὸ θηλυκόν, ἀσπασίη. λέγεται καὶ ἐπὶ ῥηματικῶς, ἀντὶ τῆς ἀσπασίως.

Ἀσπασίος, ἢ ἄρα τῆς ἰσ παραγωγῇ παρὰ μέλλοντα γινόμενῃ, εἴπω ἀπὸ τέλους ἔχει τὴν ὀξεῖαν. ὀρθῶσω, ὀρθῶσιος. αἰνήσω, αἰνήσιος. ἀρκέσω, ἀρκέσιος, καὶ ἀρκέσιος. ἄρω τὸ ἀρμόζω, ἄρσω, ἄρσιος, ὁ ἀρμόζομαι. καὶ αἰάρσιος, ὁ μὴ ἀρμόζομαι. ἄζω, ἄσω, ἄσιος, καὶ κατὰ ἀντίθεσιν ὀσιος. κήσω, κήσιος. ἄζω, ἄξιος. ἔπος ἔν, καὶ ἀσπᾶσθαι, ἀσπασίος. καὶ θαυμάσω, θαυμάσιος. ὀξυῦται δὲ αἰεφίος, δεξιός. τὸ δὲ πλησίος, ἀπὸ τῆς πλητὸς ἔχει μὴ τὸν χρόνον. ὁ γὰρ ἀπλητος ὁ ἀπροσέλαστος. πλητὸς πλησίος. ὡς ἄμβροτος, ἀμβρόσιος, ἔσπῃ τὴν τέλει. ἐγένετο δὲ τὸ πλησίος παρὰ μέλλοντα. οἱ γὰρ Λακωνεὺς τὰ παρὰ μέλλοντα, εἰς τὸ τ, ἐξέπασιν, ἀλλ' ὑπὸ τῆς τ εἰς τὸ σ, ἐνιαυτός, ἐνιαύσιος, ἐνιαύτιος λέγουσιν ὑπομνησὶν διδόντες τὴν προτέραν τ. πλέτος, πλέσιος, πλέσιος. τὸ δὲ πλησίος, πλητίος λέγουσιν. ὡς τε ἐπὶ παρὰ μέλλοντα παρὰ τὸ πέλω, παράγωγον πελάζω τὸ προσεγγίζω, ῥηματικὸν ὄνομα, πλατὸς καὶ πλητὸς, καὶ κατὰ ἔσπῃ τῆς τ εἰς σ, καὶ κατὰ παραγωγῇ, πλησίος. ὡς ἄμβροτος, ἀμβρόσιος.

Ἀσπασόν, τὸ ἡδύ, τὸ ἄ κατ' ὅπιασιν ὄντος. ὅπερ αὐτὸς πρὸς ἑαυτὸν ἐπισπᾶ.

Ἀσπάργος, κυρίως ὅτι τὸ ἐλεῖν ἢ ὀρεῖν, ὁ μὴ σπειρόμενος.

Ἀσπάλκτος, εἶδος ἀκακίας. Νίκωνδρος. Ἐν γὰρ ὅρει ῥάμνοτε καὶ ἀσπάλκτοι κομούνται. παρὰ τὸ σπῶ, σπάλκτος, καὶ ἀσπάλκτος.

Ἀσπαλιόθω. Ὡς ἐκ οἷδ' εἴτις ἰχθυὺς ὑπὸ τῆς θαλάσσης τῆς ἡδονῆς ἀσπαλιόθω, καὶ ἐνέχετό μοι τὸ ἄγκιστρον.

Ἀσπαλόω, παρὰ τὸ ὑποσπῶν τὴν ἰχθυὺς ἐκ τῆς θαλάσσης. οἷον, σπᾶω, σπᾶός, πλεονασμῶ τῆς λῖ συλλαβῆς, σπαλιός. καὶ μὴ τὴν ἐπιτατικῆ ἄ, ἀσπαλιός.

Ἀσπαλιότης, ὁ ἀλιότης. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ σπῶν, καὶ τὸ λῖνον. ὁ σπῶν τῷ λῖνῳ, τὸ ἄ ἢ πλεονάζοντος, ἢ ὅπιασιν σημαίνοντος. ὅθεν καὶ ἀσπαλιότης, ὁ ἐκ τῆς ἀλὸς σπῶν τὴν ἰχθυὺς.

Ἀσπετος. ἔστι ῥῆμα σπῶ. ὅπερ γέγονε παρὰ τὸ ἔπω τὸ ἀκολεθῶ. ὡς παρὰ τὸ ἔχω, ἔχω. ὃς ἔπῳ σπᾶσθαι καὶ ἐπισπᾶσθαι ποσὶν.

Ἀσπετος. ῥηματικὸν ὄνομα, σπετός, καὶ μὴ τὴν σερητικῆ ἄ, ἀσπετος αἰθήρ, οἷον οἱ πολὺς καὶ μέγας καὶ δυνάμενος ἀρρήκτως γινέσθαι. ἢ ἔκ τῆς ἀντὶς ἐφίκοιτο δυσπαρακοληθῆτε ἄρα τὸ μέγεθος. ἢ παρὰ τὸ σπῶ τὸ κρατῶ, σπετός, καὶ ἀσπετος.

Ἀσπετον, ἀπλήρωτον, πολὺ. Λυκόφρων. Ἀλλ' ἀσπετον χέεσθαι παμμιγῇ βολῶ. δυνάται δὲ καὶ παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω εἶναι. ἀσπετα τὰ ἔπω πολλὰ καὶ μεγάλα, ὡς τε καὶ ἀρρήτα ὑπάρχειν τὴν λέγεσθαι.

Ἀσπέρχης, ἀσπείρω. τὸ ἄ κατ' ὅπιασιν. τῆς τῆς ἀγαν ἐσπείρω, παρὰ τὸ σπέρχω. συσπέρχως, ἰσπέρχως, ταχέως.

Ἀσπεσον. ὑπὸ τῆς σπῶσθαι, ἔ ὁ μέλλων σπείσω, ὁ παρὰ κείνῳ, ἔσπειρα, ἔσπεισμαι, ἔσπεισαι, ἔσπεισαι, σπείσος, καὶ ἀσπείσος, ἀσπείσος.

Ἀσπιστής, πειζὸς ὀπλίτης, πολεμιστής, ὑπὸ τῆς ἀσπίζω ὃς ἔστι ὑποσπῶσθαι, ὁ μέλλων, ἀσπίσω, ἡσπικα, ἡσπισμαί, ἡσπισαί, ἀσπιστής.

Ἀσπίς, ἀσπίς σημαίνει δύο. τὸ μὲν ζῶον, ὅτι τὴν ἐρπετῆ, ἄρα τὸ κύκλος ποιεῖν τὴν σώματος καὶ μὴ ταχέως ἐκτείνειν εἰς μήκος. ὑπὸ μεταφορᾶς τὴν ὀπλιν. ἔπος γὰρ συσπέρχων ἑαυτὸ, πολεμεῖ καὶ μάχεται. τὸ δὲ ὄπλον, παρὰ τὸ σπῶ, γίνεται σπίζω, τὸ ἐκτείνω, καὶ μνησκῶ. ὁ μέλλων, σπίζω. ὑποβολῇ τῆς ὦ, σπῖς τὸ μακρόν, παρὰ τὸ ὑποσπᾶσθαι καὶ ἄσπείνεσθαι, μὴ τὴν σερητικῆ ἄ, ἀσπίς. ἢ τῆς τῆς μακρῶς εἶναι ἀπὸ ἀπῆλκται. εἰς περιφέρειαν γὰρ ἡμᾶς ἔγκειται, τὸ μὴ εἰς ἔκτασιν μεμνησκόμενον, ἀλλ' εἰς περιφέρειαν κεκυκλωμένον. ἢ παρὰ τὸ ἀσπᾶσθαι εἶναι τοῖς φρονέουσιν ἐν τῷ πολέμῳ, ὃς ἔστι ῥήματα. ἀσπίδας, ὁ κυνών. τὰ εἰς ἱστὶν ἡλυκά, ἄρα τῆς π ἐκφύρομαι ἀπλᾶ εἴτε σπᾶσθαι, ἄρα τῆς δὲ κλίνεται. ἀπλᾶ μὲν, κρηπίς κρηπίδος. σπᾶσθαι δὲ, βοάπις, βοάπιδος. ἐλκῶπις, ἐλκῶπιδος. ἄρα τῆς ὀξυῦται; τὰ εἰς πῖς θηλυκὰ δισύλλαβα εἰ μὴ ὑπὸ συμφώνῳ ἀρχονται, βαρύνονται. θέσις, θάμις. ἔστι δὲ βαρβαρικὸν ὄπλον. εἶδε ὑπὸ φωνήεντος, ὀξυῦται. ἀσπίς, ἐλπίς, ἐμπίς, εἶδος κύνωντος.

Ἀσπιδιώτης, εἰ μὲν ἀπὸ τῆς ἀσπίδος, ἀσπιδίτης, δηλα-

λονότι πλεονασμῶ τῷ ᾧ. εἰ δὲ παρὰ τὸ ἀσπίδος. εἶον, ὅθεν ὑπασπίδα, ᾠδῶγον, ἢ πλεονάζει. ὡς περ ἰδίου, ἰδιώτης, καὶ ἡλίου ἡλιώτης, καὶ ἀφηνιώτης, ἕως ἀσπίδιος, ἀσπιδιώτης.

Ἀσπεδεί. ἁλὸς κακοπαθείας, καὶ χωρὶς πόνου.

Ἀσπον, τὸ ἐγγύς καὶ πλησίον. εἴρηται ᾠδῶ τὸ ἐγγύς. συγκριτικός τύπος, ἐγγύτερος, ἐγγίον, ἕσων, καὶ τὸ ὑδέτερον ἕσων καὶ ἄσων. ὡς μέγας, μέγατος, μεγίον, μέσων, καὶ μάσων. Ἡ ἐπιστον ὁλομαι, ἡτέρι μάσων, ἀντὶ τῷ μακρότερον. ἕως ἕσων, ἄσων. ἕως εὖρον ἐν χολείοις τῷ ῥηθούτος Ἀπολλωνίᾳ ἢ ᾠδῶ τὸ ἄπτω καὶ προσεγγίζω. καὶ Αἰολικόν, ἄσων, ἄσων. νίπτω, νίσω.

Ἀσ' ἐδέληθα. φησὶν Ἀείσαρχος, τεῖα σημαίνειν τὴν λέξιν. τινὰ, ἄτινα, ὅσα, καὶ αἰεὶ φιλεῖται. δασιώμεται δὲ ὅτε δηλοῖ τὸ ἄτινα. καὶ ἐστὶ καὶ Ἡρώδην, δύο μέρη λόγου. τὸ ἄ, ἄρδρον καὶ τὸ σα, ὅθεν μεγαρικόν δηλῶν τὸ τινὰ, καὶ ἡ ᾠδῶλήγισσα φησὶ δασιώμεται.

Ἀσων. τὰ παρὰ δύο τῶν αὐτῶν βραχέα εἰσὶ. σισσημείωται τὸ μάλλον, καὶ θάσων. εἰσὶ δὲ καὶ ἑτέρα σισσημειωμένα, ἅπερ Εὐδαίμων ᾠδῶτίθισιν. ὡς τὸ ῥάσων τὸ ὀλίχης, Νάσων, ὄνομα κύριον. καὶ ἐλάσων.

Ἀσαχὺς. σίταχύς τις ὅστις ὁ πόνος σῖτον σωέχων. ἢ σῶ, σήσω, σήκω, σάχως, καὶ ἄσαχως. ἢ ᾠδῶ τὸ ἐν τάξει τὸν σῖτον σείχειν. προπαροξυῖται. πᾶν ᾧ ὄνομα εἰς υἱὸς λήγον ἔσθ' δύο συλλαβὰς προπαροξυῖται.

Ἀστροι, οἱ μὴ ἔχοντες σέγλω, ταῖσι, οἶκον.

Ἀσεμφής. Ἀλλ' ἀσεμφής ἔχουσιν. καὶ ἀσεμφείως, ἀμετακινήτως, ἰχυρῶς. ᾠδῶ τὸ σέμβειν τὸ κινεῖν σωεχῶς. ἀσεμφής ἐν ὁ ἀκίνητος, καὶ ἀσεμφής. ἢ ᾠδῶ τὸ σρέσω σρεφής, καὶ μὴ τῷ σερπητικῷ ἄ, ἀσρεφής, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, ἀσερφής, καὶ ἐλλείπει τῷ ρ, καὶ πλεονασμῷ τῷ μ. ἢ μεταθέσει τῷ ρ. εἰς μ, γίνεται ἀσεμφής, καὶ ἀσεμφής, τὸ ἀμετακίνητον ἢ βέβαιον. καὶ ἄποφασιν τῷ σεμβάζει, ὅθεν ὑβείσαι. Ἀποφρων δὲ, ἀντὶ τῷ πολυσένακτα, μεμπτῶ. Δύσζηλος ἀσένακτα τιμαρμήνη. βοῶσα δ' ἐκλύοντα διαπύοντα πόσιν.

Ἀστροπή, ἢ ἀσραπή. παρὰ τὸ σείσκειν τὴν ὥπας τῷ ὄραν, ὅθεν τῆς ἀντιλαμπρόσης λαμπρόδος. ἢ παρὰ τὸ ὀπτω, ὀπτή, καὶ μὴ τῆς ἀσέρος ῥηκῆς, ἀστροπή, καὶ ἄποβολῇ τῷ τ' ἀστροπή. καὶ τὸ στροπή ὁμοίως. καὶ στροπηγέτης, ὁ ἀσραπτικός.

Ἀστροπητής, ἀσραπτικός, ἀσραπᾶς ποιῶν.

Ἀσείος, ὄνομα, ἐκ τῷ ἄστυ. σημαίνει ῥία. λέγεται κυρίως ὁ ἐν ἄστυ ἔχων, καὶ ὁ δὲ ἡθὺς χησὸν ἐπαινεύμενος, ὡς ὁ Μωϋσῆς. Ὡς γὰρ τὸ παιδίον ἀσεῖον τῷ Θεῷ. λέγεται καὶ ὁ γελοιοποιός.

Ἀσήρ. ἴσημι, σήσω, σήρ, καὶ ἀσήρ, ὁ μὴ ἰσάμενος παρὰ τὸ ἄσπον ἔχειν δρόμον. κυρίως ὅπῃ τῷ πλανητῇ λέγεται ὁ μὴ εἶσιν ἔχων, ἀσπῆρ, καὶ ἀσήρ. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ὅπῃ τῷ ἀ-

πλανῶν. ζητεῖται ὅθεν ὡς γίνεται καὶ συγκοπῶ γαστρός, μὴ τὸν αὐτὸν ῥόπον ὅπῃ τῷ ἀσέρος ἀσρός; ὡς μὴ ἔχει μίμημά τι ἢ ἀσέρος γενική ἢ συγκόπεται. τὸ ᾧ ἴσρος, βαρύτονόν ἐστιν. εἰ δὲ εἴποι ὅτι καὶ ἡ γαστρός ῥηκὴ ἐκ ἔχει ὀδῶν δὲ τῷ ῥος ὀξυτόν ἐνα μιμήσεται, ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι τὸ γαστῆρ ᾠδῶλόγως, ὀξυτονόμῳ τῷ ἄλλων ἔσθ' δύο συλλαβὰς ὄντων βαρύτονων. ἐπεὶ ἐν ᾠδῶλόγως ὀξυῖται τὸ γαστῆρ. τέτα χαλεῖν καὶ τῆς ῥηκῆς ᾠδῶλόγως ἀνεδέξατο τὴν συγκοπῶν. ὅθεν ὡς γίνεται αὐδρα καὶ θύγατρα, ἐγίνεται καὶ μήτρα καὶ πάτρα; ἵνα μὴ σωμπεση τοῖς μήτρα καὶ πάτρα, ὁ σημαίνει τὴν πατερίδα. Χοιροβοσκός.

Ἀσῶτος, ὁ δυσυχής, καὶ πενής. παρὰ τὸ εἶσιν μὴ ἔχειν, μήτε οἰκισιν, σωῖσι δὲ τῷ πενήτι.

Ἀσίβητος, ἀπάπτος, ἀδύνατος. ὅπῃ τῷ εἶβω, ὁ μέλλων δόλπερος, εἰβῶ. καὶ μετὰ γεται εἰς ἐνεσῶτα, καὶ γίνεται, εἰβῶ, εἰβήσω, εἰσίβηκα, εἰσίβημαι, εἰσίβηται, εἰβητός, καὶ ἀσίβητος, μὴ τῷ σερπητικῷ ἄ. τὸ δὲ εἶβω, παρὰ τὸ εἶω.

Ἀσικτον, ἕως οἱ Ἀττικοὶ ἐκάλαν τὸ ἐλδύτερον χωρίον, καὶ μὴ ὑποκειμένον χεῖρη. εἴρηται δὲ ὅτι τοῖς ὑποκειμένοις χεῖσι χωρίοις, εἰώθασιν ἐγκυαπηνεῖν σήλω, ὡς ἐκάλαν ὄρον. ἐν ἡ ἐκεχάρακτο τὸ χεῖος, καὶ ὁ χεῖσης. ἵνα μὴ πλανηθεῖς ἕτερος ὡς ὅπῃ καθάρῳ αὐτῷ δυνείση. τὸν δὲ ἐλδύτερον, ἄσικτον ἐκάλαν.

Ἀσρον, παρὰ τὸ αἶθω, τὸ καίω, αἶτω, γίνεται αἶσρον, καὶ ἄποβολῇ τῷ τ', ἄσρον καὶ ἀσήρ. ἢ παρὰ τὸ εἶω, σήσω, σήρ.

Ἀσείας. Καλλιμάχος, Δέκα δ' ἀσείας αἶνυτο λάτρων. εἴρηται ὑποκοριστικῶς. ὡς ᾧ ὁ Παρθένιος πόρδης, καὶ ὁ Χαλδαῖος, Χάλδης, καὶ ὁ λάσσυρος, λάσσης. καὶ Ἀμφιάραος, ἀμφίς, ἕτω καὶ ὁ ἀσράγαλος, ἀσείας.

Ἀσροβολίως, ἐν ῥεχῶς, Πλάτων. οἱ δὲ, ταχέως. Ἀσροβοληθῶναι, τὸ νόσω τινὶ καταχθινῶναι ὅπῃ τῷ παιδίον. κυρίως δὲ τὰ τῷ δειδρῶν καταβληθόντα ὅπῃ τῷ ὅπῃ τῷ τῷ κυνός.

Ἀδαίνω, δυσπαθῶ, ἀδυνατῶ. κακοπαθῶ, μοχθῶ, χαλεπαίνω, ταλαιπωρῶ.

Ἀσείαγγας, τὰς ὑποφυλλίδας τῷ βοῦν. οἱ δὲ, ἀκτίνος αὐγὰς. οἷοι, ἄσειγγας, καὶ ἄσειγγας ἄλλοι.

Ἀσράγαλος σημαίνει ῥία. ὅπῃ μὴ τῷ ποδός, παρὰ τὸ ἀσραβῆ καὶ ὀρθῶν φυλάττειν τὴν βάσιν, ἢ ὁ μὴ πρὸς τὸ μένειν καὶ εἶσιναι γεγονώς, ἀλλὰ πρὸς τὸ κινεῖσθαι. ἀσράγαλός τις ὢν, καὶ πλεονασμῷ τῷ ρ, ἀσράγαλος. Νείατον ἐς ἀσράγαλον. ὅπῃ δὲ τῷ νωτιαίων ὀστέων, παρὰ τὸ ἐμπεπάρθαι καὶ μὴ σρέφεισθαι, μὴ δὲ κινεῖσθαι καὶ σέρησιν τῷ ἄλφκ. οἶον, Ἐκ δὲ μοι αὐχλὺ ἀσραγάλων ἐάγη. ὅπῃ δὲ τῆς παιδείας. οἶον, Ἀμφ' ἀσραγάλοισι χολωθεῖς.

Ἀσραβής, ὁ ἄρεπτος. Πίνδαρος. Ἀμαχὸν ἀσραβῆ κίονα. παρὰ τὸ σρέφω, σρεφής, καὶ ἀσραβής καὶ ῥοπῶν.

Ἀσρά-

Ἀσράβη, ὅπῃ σκῆδ' εἴρηται ξυλίνῃ. ἦγεν τὸ ὅπῃ τῷ ἵππων τιθέμενον ξύλον. ὁ κρατῶσιν οἱ καθεζόμενοι. οἶονεῖ ἀσραφή τις ἔσα. παρὰ τὸ μὴ σφρίσθαι καὶ πίπτειν τὰς καθεζομένας. λέγουσι δὲ καὶ αὐτὸ τὸ νωποφόρον ὑποζύγιον. οἱ δὲ, τὴν σωματηγὸν ἡμίονον, ἀσράβην λέγουσιν.

Ἀσραβαλίζειν, ὁμαλίζειν, ἀποδιδυμεῖν.

Ἀσραπή, παρὰ τὸ ἀσάτως καὶ ῥᾶον παύεσθαι. ἢ παρὰ τὸ ἀσέρος ὁπλῶ ἔχειν, ἦγεν ῥάπυρος ὡς ἀσῆρ. ἢ ἐκ τῆ ἀσεροπῆ, ἔξ αὐτῆ καὶ ἀσραγωγῶν, ἀσραππῶ, καὶ συγκοπῆ, ἀσράππῶ. ἢ παρὰ τὸ σερῶς ἀπτεσθαι ἔδ' αὖ ἐφίκοιτο.

Ἄστυ, ἡ πόλις. Φιλόχορος ἐν τῷ πρώτῳ τῆς Ἀττικῆς φησὶν. Ἄστυ δὲ προσσηγόρευσαν τὴν πόλιν, ὅτι τὸ πρότερον νομάδας καὶ σποράδην ζῶντας, τότε συνελθεῖν καὶ σῶναι ἐκ τῆς πλάνης ὅπῃ τὰς κοινὰς οἰκίσεις, ὅθεν ἐμετανέστησαν. ἔπως Ὀρίων πρὸ ἐθνικῶν. ἢ παρὰ τὸ αἶν' ἵστασθαι. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ἐφ' ὑψηλῶν τόπων τὰς πόλεις ὠκοδόμησαν.

Ἀσυβοώτῳ, ὅπῃ θετικῶς τὸν κήρυκα. εἰς τὸ ὦ τῆς ἰλιάδος, παρὰ τὸ ἐν ἄσει βοᾶν, βοῶν, βοώτης.

Ἀσυρόν, τὸ ἄστυ. Καλλίμαχος. Ἡ μὲν ἀεργάσσα μέγα ἔρυφος ὑφίζωρε, ἀσυρόν εἰσανέβαινον. εἴρηται παρὰ τὸ ἄστυ ὑποκοριστικῶς ἀσυρόν. ἔπω Θέων ἐν ὑπομνήματι τῷ τῆ β' αἰτίε.

Ἀσυπορεῖ, σιλλοφωνεῖ, τυροπωλεῖ.

Ἀσυφίλικτον, ἀκίνητον, ἄσειον, ὅτ' τῆ συφελίζω.

Ἀσύφηλος. Ὡς μὲν ἀσύφηλον ἐν ἀργείοισιν ἔρεζεν. ἀτιμον, ἢ ἀπαίδετον, ἀδόκιμον, καὶ ἀνόητον. παρὰ τὸ ἄσῳ τὸ βλάπτω καὶ τὸ φιλάσαι, ὁ σημαίνει τὸ δολῶσαι καὶ ἀπατῆσαι, ἔξ ἧ καὶ φήλος ὁ ἀπατηλός. καὶ φήλικες τὰ σύκα. τὰ ὠμά μὲν ὄντα, τῇ δὲ ἰδέᾳ, πίπειρα. καὶ φηλικίζω, ὅτ' τῆ φήλικος φήλικος. τὸτο παρὰ τὸ σφάλω, σφάλις, καὶ σφήλις. ἢ παρὰ τὸ φῶ τὸ ἀπατῆ. καὶ ὡς περ παρὰ τὸ σῶσω, Σωσιράτης, Σωσίβιος. ἀρκέσω, Ἀρκισίλαος, ἔπω καὶ παρὰ τὸ ἄσῳ καὶ φήλος, γίνεται ἀσίφηλος, καὶ ἀσύφηλος. ὡς δῖφρος, δύφρος. ἢ μάνυχος, μάνιχος. ἢ παρὰ τὸ σοφός, γίνεται σόφηλος. καὶ μὲν τῆ σεσητικῆς α', ἀσόφηλος. καὶ μεταβολῇ τῆ ο' εἰς υ'. ὡς ἄγορις, ἄγουρις, ἀσύφηλος.

Ἀσφάραγος, ὁ λαιμός, ὁ λάρυγξ. Οὐδ' ἂρ' ἀπ' ἀσφάραγον μιλίη τάμε χαλκοβαρεῖη ὄφρα τίμιν ποτιείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσι. καὶ πάλιν, εἰσφάραγος πόσις ἔσαι. παρὰ τὸ σφαραγεῖν, ὅθεν ἦχειν, δι' αὐτῆ γὰρ ἡ φωνὴ φέρεται. ἢ παρὰ τὸ ἀσπαίρω ἀσφάραγος καὶ ἀσφάραγος. ἄλλεται γὰρ καὶ κινεῖται ἐν τῷ καταπίνειν. ἢ παρὰ τὸ σπῶ, σπάρραγος καὶ ἀσφάραγος. τείνεται γὰρ ἐν τῷ λέγειν. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀκινετῶν ὑποφύομενον βλάστημα. ἔστι δέ τι καὶ βοτανῆς εἶδος ἀσφάραγος πρὸς τὰς καθάρσεις ἐπιτήδειον. ἔπω μὲν οἱ Ἀττικοὶ, ὅτι τῆ φ. οἱ δὲ λοιποὶ μὴ ἀκρεβάντες, ὅτι τῆ π' λέγουσι. καὶ ἀπλῶς τὰ τῆ λαχάνων ὀμύρα ἀσπα-

ράγες καλεῖσιν. ἔπως εὖρον ἐν τῷ λεξικῷ τῷ ρητορικῷ.

Ἀσφαλῆς, ἐδραῖος. ὅτ' τῆ σφάλῳ.

Ἀσφοδελός, ἀσφόδελος λέγεται, καὶ ἀφαιρέσει τῆ α'. σφοδελός. βαρύνεται ὁ καρπός, ὅξυνεται ὁ τῶπος ὁ περιέχων αὐτῆς.

Ἀχαδὲς, ἀκατάστατον. Αἰχύλος.

Ἀχετος, ἐ γέγονε παρὰ τὸ χέτω. ἐλέγετο γὰρ αὐτῷ χέτος. ἀλλὰ πρὸ τῆ χῆμι, ἀφ' ἧ ἔχικα ὁ παρὰ κείμενος. καὶ ἐχέτω ὁ ἀόριστος. ὁ μέλλων, χῆσω. ἔξ ἧ καὶ χέσις. καὶ ὡς παρὰ τὸ τίθημι, γίνεται χέτος, καὶ ἄχετος (ὁ αἶψας, καὶ ἀσυνέτος καὶ ἀβέλαιος, καὶ μηδέποτε ἐν ταύτῃ μῦθον προηρημένος,) καὶ εὐχέτος. καὶ ἴημι, ἔτος, καὶ ἄφετος. καὶ δίδωμι, δοτός, καὶ ἡρόδοτος, καὶ δέδεμαι, δετός, ἔτω χῆμι, χέτος, καὶ ἄχετος. ἢ παρὰ τὸ ἔχω τὸ κρατῶ, ἀφαιρέσει τῆ ε' καὶ πλεονασμῷ τῆ σ', χῶ, χέτος, ὁ κρατῶν, καὶ ἄχετος, ὁ ἀκράτητος.

Ἀχάλλων, ἀδημονῶν, λυπόμενος, χαλεπαίνων, ἢ ἀγανακτῶν. παρὰ τὸ ἄχω. οἶον, Ναῦ δ' ἄχομαι, πῶσα γάρ μοι ἐπέσδον κακὰ δαίμων. γίνεται ἀχάλλω. ὡς περ ἄγω, ἀγάλλω. καὶ πλεονασμῷ τῆ σ', ἀχάλλω. ὁ μέλλων, ἀχαλῶ. ἔξ αὐτῆ ρῆμα περισπόμενον δούτερας συζυγίας, ἀχαλῶ. τὸ ἔϊτον, ἀχαλάει, ἀχαλᾷ, καὶ πλεονασμῷ τῆ α' ποιητικῶς, ἀχαλάει, ὡς τὸ βοάα. καὶ ἔστι τὸ μὲν πρὸ τέλους α', βραχὺ, τὸ δὲ ὅπῃ τέλους, μακρόν. πᾶσα γὰρ συλλαβὴ πλεονάζουσα, βραχυτέρα θέλει εἶναι τῆς ἐν ἧ πλεονάζει λέξεως. ἢ παρὰ τὸ χῶ, χάλλω, καὶ ἀχάλλω, ὁ ἐπέχειν ἐδυνάμεθα.

Ἀχολία, ἡ πολλὴ πρὸς τὴν σπασθῆ, παρὰ τὸ χολάζω τὸ ἡσυχάζω, καὶ μὲν τῆ α', σεσητικῆς.

Ἀσωμος, ἢ ὅτ' τῆ ἀσώματος καὶ συγκοπῶν, ἢ ὅτ' τῆ σῶμα, ἄσωμος.

Ἄσωτος, παρὰ τὸ σῶζω, σῶσω, σέσωκα, σέσωμαι, σέσωσαι, σωτός, καὶ ἄσωτος. ὡς γνωστός, γνωτός.

ΤΟ' Α' Λ Φ Α, ΜΕΤΑ ΤΟΥ' Τ'.

Ἀταλός, παρὰ τὸ ἀπαλός, καὶ ἔσπῳ, ἀταλός, ὁ νήπιος. ἢ παρὰ τὸ τλῶναι, ταλός, καὶ ἀταλός. ὁ μηδέπω δυνάμενος κακοπαθεῖν.

Ἀταλάφρονα, ἀπαλὸν φρόνημα ἔχοντα, ταπείνει νήπιον. ἀνόητον, ἢ μὴ δυνάμενον τλῶναι κακοπαθεῖν.

Ἀτάλλων, παρὰ τὸ τλῶ τὸ καρπερῶ καὶ ὑπομῆναι, γίνεται τλάς, καὶ ἄτλας, ὁ μὴ δυνάμενος τλῆναι. ἔξ αὐτῆ, ἀτάλλων, ὁ ἀπαθής, καὶ μὴ κακοπαθῶν.

Ἀτάλαντος Ἀρπὶ ὁμοτάλαντος, οἶονεῖ ἰσοτάλαντος, ἰσόζυγος, ἰσόσαθμος. τάλαντον γὰρ τὸν ζυγὸν φασί. καὶ ταλαττόμενον, ὅπῃ τὸ ζυγοσατεῖν.

Ἀτάρβητος, ἄφοβος. παρὰ τὸ τάρβος. ἢ ἀταρβός τις ἔστιν, ὁ μὴ τάρβαν βολῶ ὑπομῆναι.

Ἀτάρμυκτον, τὸ ἄφοβον. κυρίως, τὸ μὴ μῦον. Εὐφο-

φορέων. Ὅτι ἀπάρμυκτον ἔρεπον ὄμμα. παρὰ τὸ
ἄτερ, καὶ τὸ μύειν, τὸ ἀπενέει. ἢ παρὰ τὸ τάρβος,
ἀπάρβυκτον, καὶ ἀπάρμυκτον. καὶ ᾗ τὰρ μύσαιεν, τὸ
φοβεῖν, ὡς Λυκόφρων. σημαίνει καὶ τὸν θρασυῶ.

Ἀταρπρός. παρὰ τὸ τείρω τὸ καταπονῶ, συγκοπῇ
ἔω, ἔησω, ἔρηός, καὶ μὴ τῷ σερητικῷ ᾧ, ἄρη-
ρός, καὶ πλεονασμῷ τῷ τ καὶ ᾧ, ἀταρπρός. ἢ πα-
ρὰ τὴν ἄτλῳ τὴν βλάβῳ, ἀτρός, καὶ καὶ ἀναδι-
πλασιασμόν, ἀταρπρός. Ἀταρπροῖς ἐπέεσι, σκλη-
ροῖς, καὶ χαλεποῖς.

Ἀταίω, τὸ θαυμάζω, καὶ ἐκπλήττομαι. Ἀταιομέ-
νε κακὰ ἔργα.

Ἀταρπός, ἢ ὀδύειν ὁδός. παρὰ τὸ ἔρεπω, ἔρεψω.
ὁ δόλιπος ἀόριστος, ἔρεπον, γίνεται ρηματικὸν
ὄνομα ἔρεπος, μὴ τῷ σερητικῷ ᾧ, καὶ καὶ μετὰθε-
σιν, ἀταρπός, ὅς ἡς ὁδὸς ἐκ ἔστι ἔρεπῳ καὶ ἐκ-
πείσειν. ἢ ἡ πολυέροπος. εἰς πολλὰ ᾗ χίζεται ἡ
ὁδός. καὶ ἀταρπητός, ἡ αὐτή. ἢ ἄρεπης. παρὰ
τὸ ἔρεπω, ἔρεπος, καὶ κατ' ὀπίσθασιν τῷ ᾧ, ἄρε-
πός, ἢ πολλὰς τοῖς ἄλλοις ἔρεπας παρέχεσθαι.

Ἀρεπός, ὁ οἶνος. ἔρεπειν ᾗ ἐστὶ τὸ παῖσαι. ὁ-
θεν καὶ τὸ παρὰ τῷ παῖσαι γινόμενον ὀπείσασθαι
πῶς σαφυλῆς, ἄρεπος οἶνος, καὶ ὀπείσας λέγε-
ται. ἔπος ὦρος.

Ἀτάδαλος, ὁ ἄδικος. Ὀμνός. Ὑβρισταὶ δ' αὐτῷ
καὶ ἀτάδαλοι ἄνδρες ἔχουσι. ὡς τὸ ἀπὸ, τὸ
βλάπτω. ὡς αἰδῶ, αἰδῶλος, καὶ δαίω, δαίδα-
λος, ἔπω καὶ ὡς τὸ ἀπὸ, ἀτάζω, ἀτάζαλος. καὶ
ἔρεπῳ τῷ ζ, εἰς τ, ἀτάδαλος. ὡς μαζός, μα-
δός. ἢ ὡς τὸ ἐν αἵταις θάλλειν, ἢ γεννῶν βλά-
βαις καὶ ἀδικίαις.

Ἀταδάλια, ἀμαρτία, ἀδικία, κυρίως μὲν ἡ πα-
ρὰ τὴν θάλασσαν βλάβη. ὡς παροιμία, ἡ παρὰ
τὸν οἶνον ἀταξία. ἢ ὡς τὸ τῇ αἵτῃ θάλλειν, καὶ
αὐξάνειν. Ὀμνός. Κεῖνοι δὲ σφετέρησιν ἀταδα-
λίησιν ἄλονται.

Ἀταλαίπωρον, ῥάθυμον, ὀλίγων. Ἀραιοφάνης
Δυναῖσιν. Οὕτως αὐτοῖς ἀταλαιπώρας ἡ ποίησις
ῥέκεται. σημαίνει δὲ τὸ κακοπαθεῖν, καὶ ἐνερ-
γεῖν. ταλαίπωρος, ὀπίπνορος, ἄθλιος, εἴρηται
δὲ, ὡς Διοφρανός, ὡς τὸ τάλας, καὶ τὴν ὥ-
ραν, ταλάωρος, καὶ ταλαίπωρος. κυρίως δὲ λέγε-
ται ὁ ὡς τὸν πῶρον τῶν, ταπείνων κατεργῶν. οἶον,
ταλάωρος, καὶ πλεονασμῷ τῷ τ, ταλαίπωρος. οἱ
ᾗ ἀρχαῖοι τῶς νεφελῆς ταλαίπωρος ὠνόμαζον,
τῶς τῶν τῶν ὡς τὸν πῶρον. ἢ ὡς τὸ πῶρα,
ὁ διηλοῖ τὸ πάθος.

Ἀτέμβω, σερῶ. ὡς τὸ τέμνω, ὅπερ ὅτι πρωτότυ-
πον τῷ τέμνω, γίνεται ἀτέμνω, καὶ ἐπειθεῖται τῷ
β, ἀτέμβω. ἢ ὡς τὸ ἀπὸ τὸ βλάπτω, ἀτέμ-
βω τὸ βλάπτω σερῶν. ἔπος Ὀμνός ἐν Ὀδυσ-
σεΐα. Οὐδ' ἄν καλὸν ἀτέμνειν, ἔδδ' δίκαιον ξεί-
νης Τηλεμάχῃ.

Ἀτέχνως, ἀπλάσως, ἀδόλως. τέχνη ᾗ ὁ δόλος.
Ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ τεχνήοντες ἔχον πολυέροπος ἡ-
φαίσιοι. τεχνήοντες ἔχοντο, ταπείν. δολεροί, ση-
Etymologicōn.

μαίνει δὲ καὶ τὸ ἀπλῶς κατὰ παῖ. οἱ δὲ, ἐν ἴσῳ
τῷ ὄντι καὶ τῇ ἀληθείᾳ. οἱ δὲ, τὸ παράπαν, κα-
τόλῃ. Ἰστέον ὅτι περιπαυμένως μὲν, ἀντὶ τοῦ
σαφῶς, ἢ βεβαίως, ἢ ἀσφαλῶς, ἢ φανερώς, ἀ-
τεχνῶς. παροξυτόνως δὲ, ἀντὶ τῷ ἀμελῶς, καὶ
ἀδόλῳ τέχνῃς. περιπαυμένως, σημαίνει τὸ ἀληθῶς.
ἐκ τῷ ἀτεχνῆς, ὁ ἀπανεργάτος. παροξυτόνως, τὸ
ἀμαθῶς. ὅτε τῷ ἀτεχνῆς, ὁ ἀμαθῆς.

Ἀτερπνος, ὁ ἀρεπνός ὡς Ριγίνοις. παρὰ τὸ ἄτερ
καὶ τὸ ὑπτιος, γίνεται ἀτερπνός. ὁ χωρὶς ὑπνεῶν,
καὶ συγκοπῇ τῷ ὑ, ἀτερπνός.

Ἀτεράμων, ὁ σκληρός. Ἀραιοφάνης. Ἀχαρνικοὶ σι-
πτοὶ γέροντες ἀτεράμονες. παρὰ τὸ τείρω, τέρα-
μος, ὡς πλέκω, πλόκαμος, πλεονασμῷ τῷ ν, ἀ-
τεράμων. τὸ ἑδέρπον ἀτεράμων, ἀπαρτίπτω, δι-
γόν, ἀκόρετον, πολύ. παρὰ τὸ τέρον τὸ ἀπαλόν.
τεράμων ὁ ἀπαλός, καὶ ἀτεράμων, ὁ μὴ ὦν ἀπα-
λός, ἀλλὰ σκληρός καὶ ἀπλῆς ἀνθρώπος. ἀτερ-
αμων ἐν τῷ μὴ τέρον καὶ σέρησιν, ἀλλὰ σκληρόν.
ἢ τὸ ὀλίγως τερόμενον, ὁ ὅτι βλαπτόμενον. τέ-
ραμων ᾗ τὸ ἀπαλόν. λέγεται δὲ ἀτεράμνα καὶ
τὰ μὴ ἐφόμῃ ὅσπερ. ἢ καὶ κεραισβόλα πορ-
σαγορεύεται.

Ἀτερίζω, τὸ πᾶν βλέπω, καὶ ἐκτείνω, καὶ λίαν ἐ-
πισαυμένως ὀρῶ. ὅτε τῷ τείνω, ὁ μέλλων, τενῶ,
καὶ παραγωγῇ, τερίζω, καὶ μὴ τῷ ὀπίσθασιν ᾧ,
ατερίζω.

Ἀτερής, παρὰ τὸ τείρω τὸ καταπονῶ, τερῶ, ἀτε-
ρής, καὶ ἀτερής, ὁ ἀκαταπόνητος. ἢ παρὰ τὸ τέ-
ρον, γίνεται ἀτερής, καὶ ἀτερής, ὁ μὴ ὦν ἀπα-
λός, ἀλλὰ σκληρός. οἶον, Ἀτερῆα χαλκόν, φύ-
σει δύσῃωτον, λαμπερόν, παρὰ τὸ αἰθέρ.

Ἀτεκμαρτον, ἀτέλεστον, ἀσυλλόγιστον, ἄσημον. πα-
ρὰ τὸ ἄτερ, καὶ τὸ τέκμαρ, τὸ αὐτὸ καὶ χωρὶς
τέλεος.

Ἀτέμβιος, μεμψίμοιρος.

Ἀτεγκης, ἄπιστος καὶ ἀναιδέης, ὁ μήτε παραινέσει
τὴν πῆρσιν καὶ τὸ τῷ ἡδὺς σκληρὸν τεγγόμενος,
καὶ μαλατόμενος. κυρίως δὲ ὁ ἄβροχος, ὅς ἐστι
μὴ δακρύων καὶ ὁ μὴ ἰδρῶν, ἀτεγκής.

Ἀτη, παρὰ τὸ τῷ, ὁ διηλοῖ τὸ λαμβάνω. οἶον, Τῇ
Κύκλωϊ πίε οἶνον. ὅς ἐστι ρηματικὸν ὄνομα, τῇ,
καὶ μὴ τῷ σερητικῷ ᾧ, ἄτη, ἢ ἑδὲς θέλει λα-
βεῖν. τὴν ᾗ βλάβῳ, πάντες ἐκφύγομεν. ἢ πα-
ρὰ τὸ ἄω, τὸ βλάπτω, ὁ μέλλων, ἄσω, ὅς αὐ-
τῷ ἄση, ἢ βλαπτεσθαι τὴν ψυχῇ, καὶ ἔρεπῳ τῷ
σ, εἰς τ. τὸ ᾧ, μακρόν. οἱ μὲν, ὅτι ἐστὶν ἄατη,
καὶ καὶ κράσιν, γίνεται ἄτη. ἐκ ἔστι δὲ. πλεονασ-
μός γάρ ἐστι τὸ ᾧ. ἄλλως. ἐστὶν αἰπός, ὁ μάταιος
καὶ φούδης. γέγοιεν ἐκ τῷ ἐπός, καὶ τὸ διηλυ-
κόν, αἰπῇ, καὶ κράσει τῷ αἰ εἰς ᾧ μακρόν, ἄ-
τη. σημαίνει δὲ δύο. ὅτι μὲν τῷ σώματι οὐδὲς
θεῶς, διὸς θυγάτηρ ἄτη, ἢ πάντας αἰτᾷ. ἐ-
πὶ δὲ τῷ βλάβῃς, Ζεὺς με μέγας Κρονίδης ἄ-
τη ἐνέδινε βαρεῖν.

Ἀτημέλητα, ἀφρονήτα, ἡμελημένα, ἀφρόντισα. ὅτε
τῷ

πὺ πῆ, ὃ σημαίνει τὸ λάβε. ἀπμελῶ οὐδ', ἀπμελῆτος, ὃ γὰρ τίς μὴ εἴλειπον, οὐδὲ φροντίζει.

Αἰτίζω. Ὁ δὲ πρῶτον μὲν αἰτίζων ἔρχεται, αἰτιάζων, ὑποφωτῶν. τίω τὸ τιμῶ, αἰτίω, καὶ πλεονασμῶ τῆς ζ, αἰτίζω. ἢ ὑπὸ τῆς αἰτιμάζω, συγκοπῇ. εἰ μὲν σημαίνει τὸ ὑποφωτῶ, γίνεται παρὰ τὸ τίω. εἰ δὲ τὸ βλάπτω, ὑπὸ τῆς αἰτῆς, αἰτίζω.

Αἰτιμάζω, ὡς αἰτῶ τὸ αἰτιμῶ, αἰτιμάζω, τὸ ὑβεῖζω, ὡς βῶ βάζω. τῆτο ὡδᾶ τὸ αἰτιμος. τῆτο ὡδᾶ τὸ τιμη. τῆτο ὡδᾶ τὸ τίω. τὸ τῆ, μακρόν. ἔστι δὲ τὸ αἰτιμῶ καὶ δουτέρας συζυγίας, καὶ ἑίτης. αἰτιμᾶται λεγεται τὸ καὶ τὸν νόμον ὀλοχερῶς κατακρίνεται. αἰτιμᾶται ὑλῆτις ὑπὸ τῆς νόμου ὀλοχερῇ αἰτιμίαν. αἰτιμάζεται δέ τις ὑβεῖζόμενος οὕτινι πράγματι. ὥς ἔ τὸ, Ἐπὶ τῆς ζύλης ἡ τιμωμῆτος, τῆς τῆς κατακρίνεται. καὶ τὸ, Λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε. πάλιν τὸ αἰτιμῶ, ἡ ἀφαιρέσει τῆς δουτέρας. ἢ μὲν γὰρ ἑίτη συζυγία ὡδᾶ σωδῆτος ὥς τῆ, ἐκ τῆς αἰτιμος. ἢ δὲ δουτέρα σωδῆτος, ἐκ τῆς τιμῆ. ὥς ἔ καὶ τὸ, ἡτίμησεν, αἰτιμῶς ὑβεῖσεν.

Αἰτιπάλλειν, τὸ τιθῆναι καὶ ἐκφέρειν ἐκ νηπίων. ἐκ τῆς ἀπαλός, ἀπαλλῆν, καὶ ἀναδιπλασιασμόν, ἀτιπάλλειν. Τὰς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλε ὅπῃ φάτην.

Αἰτμῶ, αἰτμῆτος ὁ δῆλος. καλεῖται ὡδᾶ τὸ τιμη αἰτμῶ, καὶ καὶ συγκοπῇ, αἰτμῶ. οἶον, ὁ αἰτιμος. ἢ πολὺ τμητός τις ὢν ὑπὸ τῆς μασίγων. τῆς αἰ ὀπτατικῆς.

Αἰτμῆς, οἱ δῆλοι. οἱ ἀπρὸς μῆτος ὄντες δὲ κακοπάθειαν. αἰτμῶ, γίνεται ὡδᾶ τὸν αἰτμῆτος τὸν δῆλον. ὑπὸ γὰρ τῆς αἰτμῶ, αἰτμῶ. καὶ αἰτμῶ τὸ δῆλῶ. ἢ θηλυκὴ μετοχή, αἰτμῶσα.

Αἰτμός, ἡ ἀναπνοὴ τῆς ὕδατος. ὡδᾶ τὸ αἶμα, τὸ πνέω. ὁ παθητικὸς ὡδᾶ κείμενος, ἦσμαι, ἀσμός, καὶ αἰτμός. εἰς τὸ αἰτμῆς.

Αἰτμητός, ὑπὸ τῆς τέμω, τομή. ὡς δέμω, δομή, καὶ οἰκοδομή, καὶ νέμω, νομή. εἴτα, τομῶ, καὶ κράσει, τμῶ, τμήσω, τέμνημαι, τμητός, καὶ αἰτμητός. ἐκ τῆς τομῆς, πμῶ, ὡς τιμῆς, τιμῶ. φωνή, φωνῶ. σκλῶ, σκλῶ. ἐκ τῆς τομῆς, γίνεται ρηματικὸν ὄνομα, τομητός, καὶ καὶ συγκοπῇ, τμητός, καὶ αἰτμητός. ὡς καμητός, ἀκμητός. ἔτω Φίλων εἰς τὸ ρηματικὸν αὐτῆς.

Αἰτπον, αὐτὶ τῆς θαυμαστῆς, ἢ ἀλόγου τίπτεται. Αἶπος, ἔστιν ἄδω τὸ κορεννῶ. ὁ μέλλων, ἄσως, ὥς αὐτῆς ὄνομα αἶπος, καὶ μὲν τῆς ὀπτατικῆς αἰ, αἶπος, καὶ κράσει, αἶπος. ὁ ἀκόρετος, καὶ ἀπλήρωτος. ἢ ὡδᾶ τὸ τῆς τὸ ζῆναι, γίνεται ρηματικὸν ὄνομα μὲν τῆς ὀπτατικῆς αἰ, αἶπος. ὁ δὲ ἀκόρετος, πάντοτε αἰτεῖ. ἢ ὑπὸ τῆς αἶσαι τὸ κορέσαι καὶ ἀντίφρασιν, ὁ μὴ κορεσμένος. Καὶ νῦν ἐνδ' ὑπόλοιπο Ἀρης αἶπος πολέμοιο.

Αἰτμῆς, καπτός, αἰτμός, πνοή. ἔστιν ἀσμός, ὃ σημαίνει τὸ δασὺ πνεῦμα, καὶ ὅπῃ τῆς σ, αἰτμῆς.

ὡς ἐφίμη, ἐφισμή, καὶ ἐφίτμή. ἔτω σημειῖται ὁ τῆς Γ' ἡσσεῖς.

Αἶρακτος, κυρίως γυναικεῖον ἐργαλεῖον. ἐφ' ἔ τὸ νῆμα περιελεῖται. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ὅπῃ βέλους. Τὸν δὲ βάλλοντ' αἶρακτον οἶδε Σοφοκλῆς. εἰρηται δὲ κατ' ὀφημισμὸν ἀπαρακτος ὢν. αἰεὶ δὲ παράσσεται. ἢ ὅτι ἀπαρακτος τὸ νῆμα φέρει. ὑπὸ γὰρ τῆς παρασσω γίνεται. ὅπῃ δὲ τῆς βέλους, ὑπὸ τῆς τῆς ζύλης ὁμοιότητος εἰρηται μεταφορικῶς.

Αἶρεμας ἦσο. ἡσυχῶς καθέξω. Ἰλιάδος β'. ὑπὸ τῆς ἡρεμῶς μὲν τῆς σερητικῆς αἰ, γίνεται αἶρεμῆς. καὶ ῥῆμα αἶρεμῶ, τὸ ἡσυχάζω. καὶ ὥς αὐτῆς ὀπρῆμα, αἶρεμας, ἔστι δὲ καὶ εἰς αἶρεμα. ὡς περ ἐκ τῆς ἡρεμῶς, γίνεται ἡρεμας, καὶ ἡρεμα. οἶον, Ὁ φρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' αἶρεμα φοῖβος Ἀπόλλων. ὡς σιγῶ σιγα. καὶ αὐτῶ, αἶτα, ἔπος αἶρεμῶ, αἶρεμα. καὶ πλεονασμῶ τῆς σ, αἶρεμας, τῆς τῆς, χωρὶς ἡρεμῶς, ἡσυχῶς, ἡρεμα.

Αἶρεκός αἶμα ἔσδω βαλόν. ἀληθὲς αἶμα ἔξείβαλον. καὶ αἶρεκός, ὀπρῆμα μισότητος. ὡδᾶ τὸ δέρκω τὸ βλέπω, ὄνομα δερκῆς. καὶ κατ' ὀπτασιν τῆς αἰ, ἀδερκῆς, ὁ λίαν ὑπερβλόμενος. καὶ κατ' ὀπρῆσιν τῆς ρ, καὶ ὅπῃ τῆς δ' εἰς τ, γίνεται αἶρεκός. ὑπὸ δὲ πολλῆς ὀξυωπίας τὸ ἀληθὲς θηράται. ἢ ὡδᾶ τὸ ἔρχω, ἔρχης, καὶ αἶρεκός, ὁ μὴ ὡδᾶ ἔρχων τῶν ἀλήθειαν. ἢ ὁ εἰδὲς δυνάται ὡδᾶ δρᾶμεν εὖ φρονῶν. ἢ ὡδᾶ τὸ ἔχω, ὃ σημαίνει τὸ δέδοικα, γίνεται ἔρης καὶ αἶρεκός. καὶ πλεονασμῶ τῆς κ, αἶρεκός. ὁ δὲ ὀδάρους καὶ εὐτολμος, τῶν ἀλήθειαν λέγει. ἢ ὡδᾶ τὸ ἔπω, ὁ μὴ ἔπιόμνος.

Αἶρεός, παρὰ τὸ ἔαν τὸ φοβεῖται. ὡς περ δὲ παρὰ τὸ ἔρω γίνεται ἔροός, ἔτω καὶ παρὰ τὸ ἔρω, γίνεται ἔρος. καὶ μὲν τῆς σερητικῆς αἰ, αἶρεός, ὁ ἄροβος. ἢ παρὰ τὸ τείρω τὸ καταπονῶ, μὲν τῆς σερητικῆς αἰ, αἶρεός, καὶ συγκοπῇ αἶρεός, ὁ ἀκαταπόνητος.

Αἶρεῖδης, παῖωνυμικόν, ὑπὸ τῆς Αἶρεός. Τὰ ὑπὸ εἰς ὅς τῆς ρ γινόμενα παῖωνυμικά εἰς διῆς, δὲ τῆς τῆς γράφεται. Μυμωνίδης, Φοινικίδης. καὶ τὰ ὑπὸ τῆς εἰς ὅς, Βήλος, Βηλίδης. Λάγος, Λαγίδης. Μίνως, Μινωίδης, καὶ σιωαίρει Μινωίδης. Πανάριος, Παναρισίδης. ἥρως, Ἡρωίδης, καὶ σιωαίρει Ἡρωίδης. δει πορθεῖναι χωρὶς τῆς ἀπὸ τῆς εἰς διῆς. ταῦτα δὲ τῆς εἰ γράφεται. Αἶγός, Αἰγίδης. καὶ χωρὶς τῆς εἰς ὅς Ἀττικῶν. Νηλεὺς, Νηλείδης. Εὐνέως, Εὐνείδης. καὶ χωρὶς τῆς ὑπὸ τῆς εἰς αἰός. Ἀλκαῖος, Ἀλκαίδης. καὶ χωρὶς τῆς εἰς ἡς εἰς οὗς ἔχοντων τῶν ῥηκῶν. ταῦτα δὲ εἰ μὲν βραχεῖα ὡδᾶ γράφεται, δὲ τῆς τῆς γράφεται. Εὐτυχῆς, Εὐτυχιδης. Πληθύνεις, Πληθύνεις, Πληθύνειδης. Τρωαρείδης. Ἀχαμῆς, Ἀχαμῆδης. εἰ δὲ μακρὰ ὡδᾶ γράφεται, δὲ τῆς εἰ. Εὐήρης, Εὐήρης, Εὐήρειδης. Εὐκλῆς, Εὐκλῆς, Εὐκλείδης. Ἡρακλῆς, Ἡρακλῆς, Ἡρακλείδης. χωρὶς τριῶν. Θρασύμειδης, Θρα-
συ-

συμίδης. Δικίρης, Δικηρίδης. Οιοκίδης, Οιο-
κυδίδης. κῆ κρασεί τῷ εἰς τὴν οἴ, Οεκυδίδης,
Οεκυδίδης. ταῦτα καὶ μακρὰ παλαιήγεται, ἔχῃ
τῷ ἰ γράφεται. ταῦτα μὲν παροντίθενται ὅτε Ω-
ειρήνης κῆ Ωείων ὡς παῖωνυμικά. τύπε δὲ πα-
ῖωνυμικῶν ὄντα, παρετάθησαν ἔχῃ τῆς εἰ διφθόγ-
γῃ. Λυθείδης, Κιδείδης, Καλλείδης, Αἰχιδεί-
δης, Εἰχεφυλλείδης, Σκυθραπίδης, Θαρρέλει-
δης, Φιλομηλείδης. Φιλομηλείδης ἐπάλαισεν ἀν-
δράς. ταῦτα μὲν παρὰ τῶν εἰς δὴς παῖωνυμικῶν,
κῆ τῶν τύπων παῖωνυμικῶν. τὰ δὲ μὴ παῖωνυ-
μικά, ἔχῃ τῷ ἰ γράφεται. Λητοίδης, ὁ τῆς Λη-
τῆς. Δαναΐδης, ὁ τῆς Δαναΐδος. Νιοβίδης, ὁ τῆς
Νιόβης. ὅθεν τὸ Φιλομηλείδης κυρίον λέγεται εἶ-
ναι. εἰ δὲ καὶ μὴ παῖωνυμικόν, ἔχῃ τῷ εἰ γράφεται ἂν.
ἀλλὰ ἐδὲ Ὁμηρος ἀπὸ μιτερῶν χρηματίζει παῖωνυ-
μικόν. τὸ δὲ Τυωδαρείδης, ἐκ ἀπὸ τῆς Τυωδά-
ρειως Ἀττικῶς, ἀλλὰ ἀπὸ Τυωδαρείδης ἔχῃ τῷ ἰ. Δια-
φέρει τὸ παῖωνυμικόν, τῷ κητικῷ. τοῖς μὲν πα-
ῖωνυμικοῖς ἐνδέχεται τὰ ὀνόματα τῶν παίδων
συντάσσεται, κῆ μὴ. εἰ δὲ ἀδελφῶν ὄντων τῶν
οὐα σημαίνει βελοῖμεθα τῶν παῖωνυμικῶν, περιτί-
θεμεν τὸ τῷ παιδὸς κύριον ὄνομα. οἷον, Αἰφεί-
δης Μενέλαος. Πειραμίδης Εἰκτωρ. εἰδὲ μὴ ὅσιν
ἀδελφοί, ἔχῃ γὰρ προδότης κυρία. ἀρκέμεθα γὰρ
τῶν παῖωνυμικῶν. Πηλείδης ἐφόνευσεν Εἰκτωρα.
τὰ γὰρ παῖωνυμικά αὐτὸν ἔχει τὴν σημασίαν.
κῆν μίτε τὰς ἡδὲ ἐπάγοιτο, μίτε τὸ τῷ παιδὸς
κύριον. τὰ δὲ κητικὰ ἐχῃ ἔπος. ἀλλὰ ἀνάγκη προ-
συπακείσθαι αὐτοῖς. εἰδέτις φαίη Πλατωνικός,
ἔχῃ προσυπακωμῶν τὸ νόμος ἢ χιτῶνος, ἀτελέσῃ.
διὸ ἀναγκαίως δεῖ ἐπιφέρειν, τοῖς κητικοῖς προ-
σηγορικὰ, ἢ κύρια. οἷον, ὀμηρικὸς λόγος, βα-
σιλικὸς δόμος.

Αἰφείδῃσι, Θήβῃσι, πύλῃσι, δοτικαὶ τῶν πληθυσ-
τικῶν. ἔχῃσι τὸ ἰ προσγεγραμμένον κῆ τὴν πα-
ραλήγησαν. ἐστὶ γὰρ Αἰφείδῃσι κῆ Θήβῃσι. κῆ κατ'
ἐπέκτασιν γίνεται Αἰφείδῃσι κῆ Θήβῃσι. κῆ κατ'
ἑοπλῶ ἰωνικῶ τῷ αἰ εἰς ἡ, Αἰφείδῃσι καὶ Θήβῃσι.
κῆ μὲν τὸ ἰ προσγεγραμμένον. λέγει δὲ ὁ
τεχνικός, ὅτι ὡς περ οἱ Ἀθήναιοι τῆς εἰ διφθόγ-
γῃ τὸ εὐ φωνῆσιν ἔεπασι. οἷον, εἰκάσω, ἡκα-
ζον. εἶδεν, ἡδεν, τὸν αὐτὸν ἑοπὸν κῆ οἱ Ἴωνες
τῆς αἰ διφθόγγῃ τὸ εὐ φωνῆσιν μόνον ἔεπασι.
λέγω δὲ τὸ αἰ εἰς ἡ. Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι παρὰ
τῶν ποιητῶν πᾶσαι αἱ τοιαῦται δοτικαὶ ἔεπασι τὸ
αἰ εἰς ἡ. εἴτε ἐπεκτεταταῖς εἰσὶν, εἴτε ἀνεπέκτα-
τοι. οἷον, ἐν παλάμαις, ἐν παλάμησιν, ἐν πα-
λάμῃ φορέσθαι. κῆ πάλιν ἐν βήσῃσι, ἐν βήσῃ-
σι. δύο δέ τινα σημειώμεθα μὴ ἔεφαται τὸ αἰ
παρὰ τῶν ποιητῶν. οἷον, οἴτε θεαὶς ἀγάαδε παρ'
αἰδράσιν ἀνθηδύναι. κῆ λιμέσιτε κῆ ἀκταῖς. Δεῖ
δὲ γινώσκειν ὅτι ὅτῃ μὲν τῶν ἀρσενικῶν κῆ θηλυ-
κῶν ἀρθρων, λῳίκα μὲν εἰς ἐξ ὅσιν ἢ δὲ θεῖα τῶν
πληθυστικῶν, προδίδει τῷ σὶ γίνεται ἢ δοτικὴ
παρὰ τοῖς ποιηταῖς, κῆ τοῖς Ἴωνσιν. οἷον, Αἰαν-

τες, Αἰάντεσι, κυῖεσι, λαμπάδεσι, μυτέρειν.
λῳίκα δὲ μὴ ἀρεθῇ εἰς ἐξ ἢ δὲ θεῖα τῶν πληθυσ-
τικῶν, γίνονται αἱ τοιαῦται δοτικαὶ κῆ προδίδει-
σιν τῷ ἰ. οἷον, καλοῖς, καλοῖσι. μέσῃσι, μέ-
σαισι, Αἰφείδεσι. τῷ δὲ γίνεται, ἐπεὶ δὴ πᾶ-
σα δοτικὴ πληθυστικῶν θέλει ἔχειν πρὸ τῷ ἰ
τὸ σ. ἢ δυνάμει, ἢ ἐνεργείᾳ. ἐνεργείᾳ μὲν, οἷον,
Αἰασί. δυνάμει δὲ, οἷον, Φοῖνιξι, Πέλοφιν. ἐ-
πεὶ ἐν τῷ καλοῖς κῆ σοφοῖς ἔτε δυνάμει ἔτε ἐνε-
ργείᾳ ἔχει τὸ σ πρὸ τῷ ἰ, τῷ χάρειν ἐπεκτείνον-
ται ἔχῃ τῷ ἰ, ἵνα ἀρεθῇ πρὸ τῷ ἰ τὸ σ. ὅτῃ δὲ
τῶν ἐδετέρων, ἐπεὶ δὴ ἐδέποτε λήγει εἰς ἐξ ἢ δὲ
θεῖα τῶν πληθυστικῶν, ἐκ τῆς ἡλικῆς τῶν οὐκῶν
γίνονται αἱ τοιαῦται ἡλικαί. οἷον, σόματος, σο-
μάτεσιν. ἔπος ὁ Χοιροβοσκὸς εἰς τὸ ποσότητος.

Αἰφύτος, ἐκ ἀπὸ τῷ ἑύχω, ἀλλὰ ἀπὸ τῷ ἑύω ἑυ-
τὸς καὶ αἰφύτος. σημαίνει δὲ τὸν ἀκαταπόνητον.
ἐνθεν κῆ αἰφύτων, ἀκάματος, ἔχῃ ἑυομῶν.

Αἰφύτα, ἀκάματα, σκληρά, κῆ ἰχυρά. σημαίνει δὲ
κῆ ἀβλαβή, οἷον αἰφύτα. παρὰ τῷ ἑύω ἑύω,
ἑύτα κῆ αἰφύτα, μὲν τῷ σερπητικῷ αἰ. ἑοπῇ τῷ η
εἰς υ, ὡς ἄλμη, ἄλμυρός.

Αἰφύγος. Παρὰ τῶν ἀλὸς αἰφύγοςιο. παρὰ τὸν
αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης τῆς ἀκαταπονήτης κῆ πολ-
λῆς, ἢ τῆς ἀκάρπης. εἰ μὲν παρὰ τὴν ἑύγην,
ὡς οἷοι, ἔχῃ πλεονάζει. ἑύτη δὲ ἐστὶν ὁ Δημι-
τριακὸς καρπὸς, ὡς περ, ὄντα κήλωνος ὁ ἑυγι-
φάγος, ἀντὶ τῷ κηδοφάγος, κῆ πλεονασμὸν τῷ
ο. ὡς ὅτῃ τῷ κρυόεις, ὀκρυόεις. ὡς παρὰ Ἀρχι-
λόχῳ. ἑύγαν ἐκ ἔχασαν, ἢ μὴ ἑυγωμῶν.
οἱ δὲ, ἀδονδρον. οἱ δὲ, παρὰ τῷ ἑύειν πλεο-
νασμῷ. αἰφύτος γὰρ αἰφύτος, κῆ πλεονασμῷ τῷ
γ, αἰφύγος. ἔπος Ἡρωδιανός. ἢ παρὰ τῷ ἑύ-
χειν. εἰς τὰς Ἀττικισμῶς.

Αἰφύτα, ὅτῃ φθιγμα τιμητικὸν νεώτερον πρὸς παλαιό-
τερον. εἰρηται παρὰ τὸ ἀπᾶ καὶ Μακεδόνας. ἑο-
πῇ τῷ π εἰς τ.

Αἰφύτα, ἔτῃ ὅτῃ φθιγμα, ἀλλὰ τὸ ἀττικόν. ὅπερ ὁ
ποιητὴς, ἄσα εἶπεν. οἷον, Ἀσά τε μητιώσῃ
μὲν σφίσι. γέγονε δὲ ἀπὸ τῶν Δωρικῶν, τῷ ση-
μαίνοντος τὸ τινά. ὅπερ διπλασιασμῷ τῷ σ μὲν
τῷ α, ἄσα λέγεται κῆ φιλέται. κῆ ἑοπῇ, ἔχῃ
δύο ττ, λέγεται Ἀττικῶς. σημαίνει μὲν τὸ τι-
νά φιλέμενον. δασιώεται δὲ τὸ ἄτινα. τὰ πα-
ρὰ Ἀττικοῖς ἔχῃ δύο ττ, γαφόμενα, παρήμιν
ἔχῃ δύο α. θάλαττα, θάλασσα, ὀρόττω, ὀρύσ-
σω. Δημοδοκῆς. Αἰφύτα διελέχθη. τῷ τῷ, ἄ-
τινα. Φερεκράτης δὲ ἐκ χειρῶν τοῖς ἐπ' ἀρεθμῶν,
τοῖς δέκα παλάμοις. ἀλλὰ προδίδει ἑφῇ αἰφύτα
πεντήκοντα. ὁ κωμικὸς δὲ, χροικὸν αὐτὸ πα-
ραλαμβάνει. Πύθῃ χελιδὼν τῳίκα αἰφύτα γίνε-
ται. λέγει ὅποτε χελιδὼν γίνεται. Ὁμηρος δὲ,
ὅτῃ φιλοφρονησέως αὐτὸ λαμβάνει, Φοῖνιξ, αἰ-
φύτα γιραῖ.

Αἰφύγον, αἰφύραντον. ἢ ἀπύθμενον, κῆ ἀβυσσον.
ἄλλοι, ἀδρόν κῆ πολύ.

Αἰτιαῖς, ὁ ὄρνις. ἔτι λέγεται ὑπὸ τῶν Ἀττικῶν. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ δέλων κατεσιγμένων, ἐπειδὴ καὶ τὸ ὄρνις, κατέσιπτον. αἰτιαῖς δὲ ἢ ἐπὶ τῶν ἄρτων ὑπὸ τῆς φλογὸς θυομένη ῥῆξις. οἱ δὲ, τῶν κλωμῶν ἄρτων τὰ ψυχιδεῖα τίθεται ἢ λέξις ἐπὶ τῶν ἐλαχίστων.

Αἰτίαρος, παρὰ τὸ αἰτάρως τις. Καλλίμαχος, Οὐδὲ τὸν αἰτάρων ποι δέδοικεν.

Αἰτεῖσθαι, τὸ αἰτεῖσθαι καὶ πιδᾶν. παρὰ τὸ αἶσσω τὸ ὄρμῳ, γίνεται αἶσσω, ἔοπῃ τῶν δύο αὖ εἰς δύο τι, αἶτω.

Αἰτικεργές, τὸ ἐργασμῶν τὸν αἰτικὸν ἔοπον. καὶ ῥήματα Αἰτικεργῆ.

Αἰτύνω. Οἱ δ' ἤρα παῦρον αἰτύνει, οἷα κατηβολέων. ἀντὶ τῆς καταπίπτων σώματι καὶ ψυχῇ. ψυχῇ δ' αἰδωνέα λούσκει.

Αἰτίζω, ἀφροντισῶν. αἰτίζω, αἴτη περιφερόμενος, καταπίπτων. ἔτι εὖρον ἐν ὑπομνήματι Νικάνδρου ἐν Θηριακοῖς.

Αἰτυζόμενοι, παρασόμενοι. αἰτύω, τὸ παράσσω, αἰτύσω, καὶ κατὰ παραγωγὴν, αἰτύω Αἰολικῶς.

Αἰτυχεῖν, αἰτὶ τῆς ἄποτυχεῖν Πλάτων λαμβάνει.

Αἰτυχεῖς. ἔστι τόλῃ τὸ ἐπιτυχῶν. ὁ μέλλων, τόλῃ. ὁ δούτερος ἀόριστος, ἔτυχον. ὁ παθητικὸς, ἐτύχην. ἢ μετοχή, ὁ τυχεῖς, καὶ ὁ τυχεῖς καὶ πλεονασμὸν τῆς τ. καὶ μὲν τῆς σερητικῆς α, αἰτυχεῖς. ὁ μὴ βελόμενος τυχεῖν, ἀλλ' ἄποστροφόμενος εἰς τὸ χαμαρτεῖν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ καταπλαγεῖς, φοβηθεῖς. Παῖός φίλου ὅστις αἰτυχεῖς. ἰλιάδος ζ.

Αἰτωμένη, αἴτη σιωπημένη. Σοφοκλῆς. Εἴ τῶν ἡ αἰχρῶν λημμάτων τῆς πλείονας αἰτωμένης ἰδοὺς αἶ, ἢ σιωπημένης.

Αἰέοντα, ἐν αἴτῃ ὄντα, βλαπτόμενον.

ΤΟ' Α' ΑΦΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ' Τ.

Αἴα, αἴα πάλαι φέρηκλα, τὰ ξηρὰ ξύλα. καὶ βόας αἴας, τὰς ξηρὰς βύρσας, καὶ ἀβαλίας. παρὰ τὸ αἴω τὸ ξηραίνω.

Αἰγὴ. παρὰ τὸ αἶγω, αἶγῃ καὶ αἰγῇ, δι' ἧς ἀγόμεθα. σκόπος ὅτι παρὰ τὸ ἐπιγέσθαι ἡμᾶς. καὶ αἰγάζομαι, τὸ θεωρῶ. ἰλιάδος ψ.

Αἰδῆ, ἢ φωνή. παρὰ τὸ αἰγῇ καὶ ἔοπῳ, δι' ἧς αἰγάζεται καὶ φωτίζεται τὰ τῆς νῆ. Ἀπολλώνιος δὲ, παρὰ τὸ αἴω τὸ φωνῶ. ὅπερ ἐν διαιρέσει, αἴω λέγεται. καὶ εἴ αὐτὴ αὐτῇ, καὶ ἔοπῃ αἰδῆ. Αἰδῆ ὅτι φρονέεις. Εἰ αἰδῆ, μὴ κεῖθε νόω. παρὰ τὸ αἰδῆ, αἰδῶ. ὡς σιγῇ, σιγῶ. αἰδάω, αἰδῶ. ὁ παρατατικὸς, ἡυδαον, ἡυδων. τὸ εἶπον, ἡυδαε ἡυδα. καὶ τὸ προσαντικόν, αἰδαε αἰδα. Αἰε δ' Ἄρης ἐτέρωθεν.

Αἰέρουσαν. Ἰσέον ὅτι τὸ α, ἑμόνον τὸ ὅμα σημαίνει ὡς ἐπὶ τῆς ἀλοχός, ἀλλὰ καὶ τὸ ὀπίσω, ὡς ἐπὶ τῆς ἀκόλεθός. ἑμόνον ὅτι τὸν ὀμοκέλευτον σημαί-

νει, ἀλλὰ καὶ τὸν ὀπίσω τῷ κέλευθον ἔχοντα. ὁ ὅτι ἀκόλεθων, ὅπιδεν ἀκόλεθεῖ. ἦτοι ἐν ὀμοκέλευθός, ἢ ὀπίσω ἔχων τῷ ὀδόν. τὸ δὲ α τὸ σημαῖνον τὸ ὀπίσω, ὑπὸ τῆς αἴ γέγονε καὶ ὑποβολῆ. ὡς τε μὲν τὸ ἔρυσαν, αἰέρουσαν, καὶ πλεονασμῶ τῆς υ, αἰέρουσαν, τῆς εἰς τῆς πῖσας ἀνέκλασαν τὸν ἑαχίλον τῆς θυομένης ἱερείας, ὡς προσέχειν εἰς ἔρανόν.

Αἰθαδής, αὐτάρεσκος, θυμώδης, θρασυς, ὑδρόπτης. ὑπὸ τῆς αὐτὸς ἀντωνυμίας, καὶ τῆς αἰδῶ, αὐτάδης καὶ αἰθαδής, ὁ ἑαυτῷ ἀρέσκων. ἀδεῖν ὅτι τὸ ἀρέσκεν καὶ ἔοπῳ τῆς ο εἰς α, αἰθαδής. καὶ κλίνεται αἰθαδής, αἰθαδέας.

Αἰθύντης, ὁ φονεύς, ὁ ἑαυτὸν κτενύνων. τὸ ὅτι ἐν τῇ σωτηρίᾳ ἔπερον. εἴρηται ἐκ τῆς φωνῆς, τὸ φονεύω. καὶ ἐκθλίφει τῆς δασέος, οἷος, ὁ φόνος. ὁ νομα ῥηματικόν, οἷος, μὲν τῆς αὐτὸς ἀντωνυμίας, αὐτοσύνης. καὶ ἐπεὶ φίλον φίλῳ ἡγείται, αὐτοσύνης τῆς ὦν, ὁ ἑαυτὸν βάλλων τοῖς σῶτεσιν, ὅς ἐστι τοῖς βέλεσι. τὸ δὲ ἐν τῇ σωτηρίᾳ εἶκος παρὰ τὸ αὐτὸ καὶ τὸ σῶτης. ὁ ἑαυτὸν ἐπαφείς εἰς πάντα, καὶ ὦν αὐτεξέστιος, καὶ μὴ ἄλλος, ἀλλ' ἑαυτῷ ὦν.

Αἰθέραςαν, αἰθέρον, ὀνομαστικόν, ὁμοιόφθογγον, ἐπὶ γλαυκοθείαν, ἢ φθόγγον, ἢ αἰθέραςαν, ἐπίγειον, ἐπὶ Κίρκῳ φαρμακίδα.

Αἰθέκασα, τὰ ἀπλὰ καὶ ἀληθῆ, οἷον, αὐτὰ τὰ θυομένα. καὶ λόγοι αἰθέκαστοι, οἱ σαφεῖς καὶ σωτομοι. νῦν τὸν αἰθαδῆ.

Αἰθι μῆριν. τοπικὸν ἐπὶ ῥήμα, αὐτόθι ἐπὶ τόπον. ἐν ῥηκῇ ὅτι ἐν τοπικῇ χέσει λαμβάνεται. Ὀμῖρος. Αὐτὴ οἱ καὶ μοῖρα τετόλκεται. Αὐτὴ καὶ σῶ ἀνάχοιτο. τῷ εἰς τόπον χέσειν, αἰτὶ τῆς ἐκείσε. καὶ ὡς περ ὑπὸ τῆς ἀγχῆς, ἀγχόθι, ἔτι καὶ ὑπὸ τῆς αὐτῆς, αὐτόθι. ἢ ὡς ὑπὸ τῆς Δέσβος, γίνεται Δεσβόθι, ἔτι καὶ ὑπὸ τῆς αὐτῆς, αὐτόθι, καὶ καὶ συγκοπῶν, αὐθι. διαφέρει τῆς αὐθις. τὸ μὲν αὐθι, τοπικὸν ἐπὶ ῥήμα ὑπὸ τῆς αὐτόθι. τὸ δὲ αὐθις σημαίνει τὸ πάλιν καὶ μὲν ταῦτα. τὰ εἰς τῆς ἐπὶ ῥήματα πεφυκότε λέγεσθαι, καὶ αὐτὸ τῆς σ, διατῆ τῆς γαφίται. αὐθις, καὶ αὐθι. μέχεις, καὶ μέχει. αὐθις, καὶ αὐθι. ἢ τὰ βαρυνόμενα ἐπὶ ῥήματα ὑποστροφῶσι τῷ εἰ δέφθογγον. οἷον, αὐθι. νόσφι, αἰτὶ τῆς χαλῆς. ἀγχι, αἰτὶ τῆς ἐγγύς. ἴφι, αἰτὶ τῆς ἰχυρώς. ναίχι, αἰτὶ τῆς ναί. ἡχι, αἰτὶ τῆς ὄψε. ὕφι, αἰτὶ τῆς εἰς ὕψος. τέραι, ἐξάκι, πλειάκι, πολλάκι, ὀλιγάκι.

Αἰίαχοι, ἄβρομοι, πολύηχοι. ἢ φθῶ τῷ ἴαν, ὁ σημαίνει τῷ φωνῶν, ἰαχός. καὶ ἢ καὶ πλεονασμὸν, ἢ καὶ σέρησιν, αἰίαχος. καὶ πλεονασμῶ τῆς υ, αἰίαχος. ἢ φθῶ τὸ ἰαχῇ, ἰαχός, καὶ ἐν σωτέσει αἰίαχος. ἵνα σημαίνῃ τὸν ξηρόφωνον. Ἰσέον ὅτι τότε δεῖ περιστρεφῆναι τὸ τ καὶ τὸ υ, ἢ νῖκα προηγείται αὐτῷ φωνῶν προσηκτικόν, καὶ κατὰ διασπῶν. οἷον, αἴω, πάις, Δημοδοτέι, ὁ Ἰωάννης. τῶ δὲ γίνεται ἵνα μὴ νομιζῇ εἶναι δέφθογγον, ὅτι δὲ οὐ προηγείται προσηκτικῷ.

τικὸν φωνῆον, εἰ δὲ πειρᾷζεν αὐτό. οἶον, ἰα-
χή ὑάλη.

Αὐλός, τὸ φωνητικὸν ὄργανον. ᾧ τὸ αὖ τὸ φων-
ῶ, αὐλός. ὡς δαίω, δαλός. σημαίνει τὸν εἰς
ἐξ αὐτοῦ ἀνακοντισμὸν τῆς αἵματος. Αὐτίκα δ' αὐ-
λός ἀνὰ ῥίνας παχύς ἤλθεν αἵματος. καὶ περόνης
μεθον, ἢ τὰς περόνας. Αὐλοῖσι διδύμοισι πά-
ροισιν δαιδαλα ἦκεν. καὶ τὸ κοινὴ νομήν μυστι-
κὸν ὄργανον. Αὐλῶν συνείργων τ' ἐνοπλῶ. καὶ τὸ
ἐάδιον. καὶ ἐν σωθέσει, δίαυλος. εἴρηται δὲ
ἔτι τὴν ἐνοπλίαν. καὶ τὴν αὐλῶνα, τὰ με-
ταξὺ τῶν φαραγγῶν ἐν ὅπῃ μῆκος φερόμενα
ὀνομάζονται. καὶ ἐπαύσεις, τὰς μὲν τὰς κελεύθους
ἀναπαύσεις. ὑπὸ τῶν μυστικῶν ὀργάνων. καὶ ὅ
ἔτι ἐνοπόρου ἐπιτεχνήματος τὸ πνεῦμα τῶν αὐλῶ-
νων ἔχει.

Αὐλοῖσι διδύμοισι. παῦ τὸ εἰς μῆκος ἀνατεταμέ-
νον, αὐλὸν καλεῖ. διδύμον δὲ τὸ συμφυές. εἰς
τὸ Αὐλῖς.

Αὐλῶπις θυράλεια, ἢ ἐκ πολλῶν μερῶν καὶ ποικί-
λων σωεῶσα, καθάπερ καὶ τὰ τῆς αὐλῆς μέρη.
ἢ εἰς ὅξυ ὑπολήγησα. καθὰ αὐλός ἐπὶ τῷ τῆς
γλωττῆς ἐισβολῇ. ἢ αὐλίσκον ἔχουσα, καὶ ἔ
πλήγεται ὁ λόφος. ἔστι δὲ εἶδος περικεφαλαίας.
ἢ κοιλόφθαλμον, ἢ στρογγυλον. καὶ αὐλωπία,
ὁμοίως.

Αὐλή, ὁ περιτεταχισμὸς καὶ ὑπαιθρος τόπος. πα-
ρὰ τὸ αὖ τὸ πνέω, γίνεται αὐλή, καὶ αὐλή, ὁ πε-
ριπνεομὸς τόπος. Αὐλῆς ἐν χόρτῳ, ἐν τῷ πε-
ριφράγματι τῆς αὐλῆς, ἐν τῷ μεσαύλῳ. χόρτοι
δὲ οἱ ῥοχοί, ὅτι ὑπὸ χόρτε κατεσκέδαθησαν.

Αὐλητεῖς. ἔστιν αὐλητὴρ αὐλητῆρος. εἴτε παρώνυ-
μον, αὐλητεῖς. ὡς σωτὴρ, σωτῆρος, σωτῆρις. καὶ
ἐπὶ, ἐπῆρος, ἐπῆρις. καὶ τελετῆρις.

Αὐλῖς. Ἐγγὺς ὃν νηῶν καὶ τείχεος, αὐλῖν ἔθεντο.
αὐτὶ τῷ αὐλισμῶν ἐποίησαντο, ἐστρατοπεδέσσαντο,
ἐποσμήθησαν. ἐκ τῆς αὐλῆς. ὡς περ φῆμι, φῆμις.
κλίνεται αὐλῖος, καὶ αὐλῆως.

Αὐλός, ἐάδιον. καὶ τὸ δις ἐάδιον, δίαυλος αὐθέτων.
καὶ τῶν βασιλικῶν ἵππων τὸ ἐμπλεγμα. αὐλός
καὶ εἶδος ἀκολάστου χήματος. λέγονται δὲ αὐλαῖαι,
καὶ τὰ ᾧ πεπλάσματα τῆς σκηνῆς, ὡς ᾧ τῆς
θεολόγῳ.

Αὐλαξ, σπήλαιον κοῖλον. διώρυξ, καὶ ἀρόρεα τεί-
χος. παρωνόμασαι ᾧ τὸ αὐλός. αὐλαξ ὃν
λέγεται ἢ ἐπιμήκης τομῇ. ἢ ἐπιμήκης ἑξαχαραξίς
τῆς ἀρόρεας. αὐλός δὲ ἐστὶν ἢ ἐπιμήκης ᾧ πεπλάσεις.
ᾧ τὸ αὖ τὸ φωνῶ. ὁ μέλλων, αὖσω. ὄνομα
ρηματικόν, αὐλός, αὐλισμός, ἐκ τῆς αὐλῶ τὸ
ἐξαγωγῶν. αὐλισμός δὲ ἐπὶ τῆς ἀναστροφῆς. ὡς
τὸ, ὑπὸ τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ αὐλισθῆναι. ἔστιν
ἄλλος τὸ ἀθρόον. ἐκ τῆς γίνεται ἀλίξω, καὶ ἀλι-
ζόμενοι, τετῆσι σωμαθροῖζόμενοι.

Αὐλῖον ἄντρον. Ἡ δὲ καὶ αὐλῖον ἄντρον. ᾧ τὸ ἐν
αὐτῷ αὐλισθῆναι τὸν Διόνυσον.

Αὐός, ὁ ξηρός. ὄνομα ρηματικόν. ἐκ τῆς αὐῶ, τὸ εἰ
Etymologicῶν.

βρέχω. ἢ ἐκ τῆς αὐῶ τὸ ξηραίνω, γίνεται αὐός ὁ
μὴ ὑγρός. ἀλλ' εἰς αὐσιν καὶ καῦσιν ἐπιπείδεις.

Αὐόνη, ἢ ξηρότης. ᾧ τὸ αὐῶ τὸ ξηραίνω, αὐό-
νη. ὡς ἔχω, ἐχόνη. καὶ πείρω, περόνη. καὶ βάλ-
λω, βελόνη.

Αὐρόχας, ἢ ἄμπελος. μέμνηται Παρθένιος ἐν Ἡ-
ρακλεῖ. Αὐρόχας βόβω Ἰκαριωνίης. Ἐρατο-
δότης δὲ ἐν Ἐπιθαλαμῷ, τὸ καὶ βόβω κλη-
μα. εἴρηται δὲ ἐπὶ ῥομφαίᾳ τῆς ἑσπέρης. ὅχι ὃν τὸ
κλημα.

Αὐρα, ἢ λεπτοτάτη πνοὴ τῆς αἵμα. ἔστι δὲ παρώνυ-
μον. ᾧ τὸ αἶρ, ἄρα. καὶ πλεονασμῶ τῆς ὕ,
αὐρα. μεταχθὲν ὃν ὑπὸ ἀρσενικῆς εἰς θηλυκὸν
ἄρως. ὡς ξυστήρ, ξύστρα. γαστήρ, γάστρα. δυνά-
ται δὲ καὶ ὑπὸ τῆς αἶρ ἀέρος ἄρως, αἶρα. καὶ καὶ
κράσιν, αὐρα. ὡς γράες, γραῦς. καὶ νάες, ναῦς.
ἢ αἶρ, αὐήρ. καὶ καὶ ῥομφαίᾳ τῆς ἢ εἰς α. ὡς μή-
τηρ, μήτρα. αἶθρα.

Αὐριον. ᾧ τὸ αὐῶ αἰολικόν, ὁ σημαίνει τῷ ἡ-
μέραν, αὐριον, καὶ αὐριον, τὸ χρονικόν. ἢ ᾧ τὸ
αὐδί, ὁ καὶ αὐρι ῥομφαίᾳ. ἀφ' ἧς, Αὐριον τῆς εἰς
αὐδῆς. ἢ ᾧ τὸ ἐναυεῖται ὑπὸ τῆς ἡλίου.

Αὐσίτης, Ἰσάουα, Ἰσαύτης, καὶ Ἰσάουα, Αὐ-
σίτης. Ἰσάουα ὃν χῶρα ἐστὶν, ἐξ ἧς ἡ ἡ.

Αὐσίον. καὶ ὁ μὲν Ἰβυκος αὐσίον λέγει. οἶον, Οὐ-
δὲ αὐσίον παῖς Τυδέως. ὁ δὲ Ἀλκιμαῖ, Ταυσία
παλαιά. ὁ δὲ ποιητής, καὶ ἔχουσαν καὶ ῥομφαίᾳ
τῆς α εἰς ἡ. οἶον, Τηυσίῳ ὁδόν. ἐδεῖς ὃν τὸν χη-
ματισμὸν αὐτῷ κατέρωθεν. ἐγὼ δὲ ἡγῶμαι ὅτι
παρὸν τῷ παρ' Ἰβυκῷ. δεύτερον, τῷ ᾧ Ἀλ-
κιμαῖ. τρίτον, τῷ παρὰ Ομηρῷ καὶ ἔχουσαν. ἔ-
πος Ἡρωδιανός ᾧ πεπλάτων.

Αὐσαλέας. Αὐσαλέας δ' ἔφη παρὶ δας. αὐχμη-
ράς, ξηράς. παρὰ τὸ αὐῶ τὸ ξηραίνω. ἐξ ἧς αὐός,
καὶ αὐαλέος, καὶ αὐσαλέος.

Αὐτή. παρὰ τὸ αὐδί, καὶ ῥομφαίᾳ, αὐτή. ὡς ἐν τῷ
μελεῖσθαι μελεδῶναι. παρὰ τὸ μελέτη. μελέτη ὃν
ἢ φροντίς. ἢ παρὰ τὸ αὐῶ τὸ φωνῶ, γίνεται αὐ-
τή. ὡς καὶ παρὰ τὸ αὐῶ τὸ πνέω, αὐῶ, καὶ ἐξ αὐ-
τῆς αὐτμή, καὶ αὐτμή ἢ ἀναπνοή.

Αὐτεῖ, πάντας αἰεῖς, ἐφώνησε, προσεκαλεῖτο,
αὐτεῶ αὐτῷ. αὐτεον, αὐτεν. καὶ τὸ τρίτον, αὐ-
τεε, αὐτεῖ.

Αὐσηρός. παρὰ τὸ αὐῶ τὸ ξηραίνω. ὁ μέλλων, αὐ-
σω. ἐξ ἧς αὐσηρός. σημαίνει στυφνόν, ξηρόν, αὐ-
χηρόν, σκυθρωπόν.

Αὐτή, σημαίνει δύο. τῷ βολῷ. ὡς τὸ, Αὐτὴ δ'
ἐρανὸν ἦκε. καὶ τῷ μάχῳ. ὡς τὸ, Μήτωρας
αὐτῆς.

Αὐτάρκης, παρὰ τὸ αὐτός, καὶ τὸ ἀρκῶ τὸ βοηθῶ, ὁ
ἐαυτῷ ἐπαρκῶν καὶ βοηθῶν. εἰς τὸ ποδάρκης. τεσ-
σαρα εἰσὶν ἐπὶ ῥήματα ᾧ λαμβανόμενα βαρύ-
τονα. συμπιεσθῆναι ὃν εἶδε τῇ γλῶσσῃ τῶν πλη-
θωτικῶν. αὐτάρκης, αὐτάδως, νοσώδως, κα-
κοῖδως.

Αὐτε. ὑπὸ τῆς α τῆς σημαίνοντος τὸ ὀπίσω, γίνεται
αὐτε.

ἄτε. καὶ πλεονασμῶ τὸ ὕ, αὐτε. Αὐτίς δ' ἐξ ὀπίσσω πλῆτο χθονί. σημαίνει τὸ ἐξ ὑσέρου, ἢ τὸ ἐν δούπερ. ἐκ τῆς τῆς, καὶ μὴ τῆς αὐτῆς σημαίνοντος τὸ εἰς τὰ ὀπίσω, γίνεται ἄτις. καὶ ὡς αὐτῶ τὸ ἐρύσσω, γίνεται ἀέρυσαν αὐέρυσαν, ἔτω καὶ ἄτις, ὃ σημαίνει τὸ πάλιν, γίνεται πλεονασμῶ τὸ ὕ, αὐτίς. ἔφαφ' ἐρεῖ δὲ τὸ πάλιν. τὸ μὴ γὰρ πάλιν ἐστὶ τοπικόν, καὶ τὸ εἰς τὸπίσω δηλοῖ. τὸ δὲ αὐτίς ἐστὶ χρονικόν. τὸ ἐγγύτερον γὰρ δηλοῖ.

Αὐόη, λύπη, κραυγή, αὐχμὸς, φθορά, κακοπάθεια, ξηρασία.

Αὐεῖον, παρὰ τὸ αὐρα. ὃ καὶ μάλλον βέλεται τὸ ἑωθεν σημαίνειν, ἔφατ' ὁ, Αὐρη δ' ἐκ ποταμῶν ψυχῇ πνεῖ ἡῶδι πορῶ.

Αὐεῖζεν, ῥιγῶν. ἢ καὶ τὸ εἰς αὐεῖον ὑπερβάλλεται. Αὐτμή, σημαίνει ἀναπνοὴν, δάδαν, ὀσμὴν, φωνὴν, ψυχὴν, λιγνύν, καπνόν.

Αὐτίκα. Αὐτίκα δ' ἀρχὴν ἔσσι καλυφάμενη ὁ θόνησι. ἔσιν ἐπὶ ῥήματι μεσότητος καὶ χρόνῳ δηλωτικόν. σημαίνει δὲ, παραχρῆμα, δὴ δέως. ὡς περ παρὰ τὸ πολλὰ, γίνεται πολλὰκι· καὶ ὀλίγα ὀλιγάκι, καὶ δέκα, δεκάκι. καὶ παρὰ τῶν Δωρικῶς τετακι, ὡς παρὰ Πινδάρῳ. Τετακι πέξαμ' ἡμῶς. ἔτω καὶ παρὰ τὸ αὐτά, αὐτάκι. καὶ κατὰ μέθεσιν, αὐτίκα καὶ αὐταῖτα. τὸ τῇ, ἴ. ἔφατ'. τὰ εἰς καὶ ἐπὶ ῥήματα, ἔχουσι τὸ ἴ αὐθαλιγόμενον. οἶον, αὐτίκα, λῶίκα, πλῶίκα.

Αὐτίτης, ὁ χωρὶς αὐθαλῶν οἶνος. οἶον, ἐφῆματος. ἢ ὁ ὀπιχάριος. ἢ ὁ ἀμιγής. ἢ ὡς οἶνοι, ὁ δούπεριος. ἢ ὁ ἐπέτειος.

Αὐτάρ, Αὐτάρ ἐπεὶ κόσμηθον. ἐπειδὴ δὲ ἐκοσμήθισαν. αὐτάρ καὶ αὐτάρ, ποῖον ἔσιν ἀναλογώτερον; καὶ λέγουσιν ὅτι τὸ αὐτάρ ἐκ τῆς αὐτάρ καὶ πλεονασμὸν ἔσσι. τὸ δὲ αὐτάρ, ἔδωκεται γινώσκειν ἐκ τῆς αὐτάρ καὶ ἀποβολῆς τῆς ὕ. κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι παρεπόμενον ἔσσι τῇ εἰς τὸ αὐθωσῶν διφθόγγῳ μὴ τῶν ἀπόσασιν τῆς ὑποτακτικῆς φωνῆς, ἐκτείνειν τὸ αὐθ, καὶ ἔχει ἕτερος λόγος ὀπικρατεῖ. οἶον, κλαίω, κλάω. αἰετός, αἰτός. ἔραϊον, ἔραδιον. κεφάλαιον, κεφαλᾶδιον. εἴπερ ἐν καὶ ὁ αὐτάρ αὐθωσμός ἐστιν τῆς ὕ πέποιθεν ἐν τῷ αὐτάρ, παρείπετο αὐθ καὶ ἡ τῆς αὐθ ἐκτασις. ἔφαφ' ἐρεῖ δὲ τὸ δέ. ὅτι ὁ μὴ αὐτάρ ποταπάζεται. ὁ δὲ δέ, ὑποτάσσεται. ὀξύνεται, ἢ βαρύνεται; οἱ μὴ οὐδ' ὀξυτόνως ἀνέγνωσαν ὡς Καλλίμαχος. οἱ δὲ, βαρύνουσι, λόγῳ πινῶδε. πᾶσα λέξις εἰς ἀρ' λήγασα, βαρύνεται. οἶον, ἄφαρ, ἄφαρ, δάμαρ, σέαρ, ἔφαρ. ῥητέον ὅτι εἰς συμπλέκεται αὐθωσμός ἢ πεισπώμενη, ἢ βαρεῖα. πάντες δὲ ὀξύνονται.

Αὐτὸς, ἐπὶ ῥήματι μεσότητος παρὰ τῶν ποιητῶν. σημαίνει δύο. τὸ ὁμοίως, ὡς τὸ, Ὡς δ' αὐτὸς Μενέλαος ἀρήϊος ἐν τῇ ἔδωκε. καὶ αὐτὸς μὴ φασί φαζέμεν. σημαίνει καὶ τὸ ματαίως. ὡς τὸ, Αὐτὰρ ἐμ' αὐτὸς ἦδ' αὐθωσμός. Καὶ, αὐτὸς γὰρ ἐπέσσετο. καὶ φιλεῖται πορῶ ἀντιθέστω τῶν ἑτέρων τῶν

σημαίνοντος τὸ ἔπος. εἰ δὲ μάτῳ σημαίνει, φιλεῖται. τὸ σερπητικὸν αὐθ φιλεῖται. Πορῶν παράγειται τὰ τῆς μεσότητος ἐπὶ ῥήματα; ἐκ τῆς πλῆθυστικῶν γενικῶν. καὶ πᾶς ἐστὶν ἡ γενικὴ τῆς ὀνόματος; ἔστιν ἐπὶ, ὁ ἀληθής. μὴ τῆς σερπητικῆς αὐθ, αἶπος. κλίνεται αἶτε. ἢ δὴ δέα τῆς πλῆθυστικῶν, αἶπει, αἶπων. ἐξ αὐτῆς ἐπὶ ῥήματι, αἶπως. καὶ κράσει τῆς αὐθ εἰς τῶν αὐθ δίφθογγον, αὐθως.

Αὐτός, μέρος λόγῳ αὐτωνυμίας. αὐτωνυμία δὲ, ἐκ τῆς ἀντὶ πορῶσεως, καὶ τῆς ὀμα. ἀντὶ ὀνόματος γὰρ αὐθαλαμβάνεται. τὰ δὲ παρὰ τῆς ὀνόματος, ἔφατ' ὁ, μεγάλην λαφύεται. αὐτωνυμία πορῶτοπος ἐστὶν, ἢ παράγωγος; καὶ πορῶν γίνεται; ἐκ τῆς τριτῆς πορῶσεως. σημαίνει δὲ πέντε. πορῶτοπος αὐτωνυμία, αὐτός, ἔπος, ἐκείνος, ὅδε, καὶ ὁ δέειν καὶ παραγωγίῳ. αὐτός ὁ μόνος. ὡς τὸ, Τυδείδης αὐτός περ ἐῶν, πορῶχοισιν ἐμίχθη. αὐτός ὁ τόπος. ὡς τὸ, Σπῆτ' αὐτῶν, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε. αὐτός, τὸ σῶμα. ὡς τὸ, Αὐτὸς δ' ἐλώερα πύχευ κωέσιν. αὐτός, ὁ κατ' ἐξοχίῳ. ὡς τὸ, Εἰδέκε μὴ δάησιν, ἐγὼ δέκον αὐτὸς ἐλαμαι. καὶ ὡς τὸ, Οὐκ ἄγγελος, ἐκ ἀνθρώπος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ κύριος. καὶ αὐτός, ἢ αὐτωνυμία.

Αὐτῇ, δεκτικὴ αὐτωνυμία. αὐτῇ δὲ, ἀναφορική. Αὐτομάτως, αὐτοκλήδως, αὐτοκλήτως, αὐτοβέλως αὐτοπορῶτως, παρὰ τὸ μῆν, τὸ πορῶμεναι. ὁ παθητικὸς παρακείμενος, μέμαμαι, μέμαται, γίνεται μαπός, ὡς βέβηται, βαπός. καὶ αὐτόμαπος, ὁ αὐτοπορῶτος. ἢ ἀπὸ τῆς μασδῶ τὸ ζήτῳ, ἢ μαπὸ τὸ σημαίνον τὸ αὐτὸ, γίνεται μασός, ὃν ἐπὶ ζήτῳ τὰ βρέφη. καὶ ἐξ αὐτῆς, αὐτόματος, ὁ αὐτοζήτης, ὁ μὴ παρ' ἑτέρου ἐπὶ ζήτῳ, ἀλλ' αὐτὸς ἑαυτὸν ἐπαγαγών.

Αὐτόγυον, δύο εἶδη εἰσὶν ἀρόφων. καὶ τὸ μὴ καλεῖται πηκτόν, τὸ δὲ, αὐτόγυον. καὶ τὸ μὴ ἐκ συμβολῆς ξύλον ἔχον τὸ ἔλυμα, καλεῖται πηκτόν, τὸ τὸν γύλῳ πορῶσεπιγόντῳ ἔχον. τὸ δὲ ἐξ ἐνός ξύλου ἔχον τὸ ἔλυμα, καλεῖται αὐτόγυον. τὸ δὲ ἔλυμα ξύλον ἐστὶν, εἰς ὃ ἡ ὤνις σιδηρὰ ἔσα ἐντίθεται, καὶ τῶν γύλῳ χρίζει. ὁ δὲ κρατεῖ ὁ ἀρῶν, καλεῖται ἐχέτλη. τὸ δὲ ἔφατ' ὁ ἐλύματος ἔφαβεβλημῶν ξυλάειον εἰς ὃ ἡ ἐχέτλη καδίεται, ἀλύη. τὸ δὲ ξύλον τὸ ἀπὸ τῆς γινόμενον, ἐπὶ τῆς βῆς, γύης. τὸ δὲ ἀπὸ τῆς γύης εἰς τὸν ζυγόν, ἰσοβοδός. τὸ δὲ ζυγὸς τὰ τιθέμενα ἐπὶ τῆς αὐχένος τῆς βοῶν, οἱ μὴ, ζόγλας. οἱ δὲ, βοείας. οἱ δὲ, μέσασα βαλεῖσιν.

Αὐτοκράτωρ, μεμπτόν ἐν τῶν συνήθειαν ἐπὶ τῆς αὐτοκράτορος ὀνόματος. παρὰ τὸ κρατῶ, κράτωρ, κρατήτωρ εἶναι λέγεται. παρὰ γὰρ τὸ κραίνω, ἐστὶ κρανῶρ, καὶ ἐν συνθέσει, αὐτοκράτωρ, ὁ αὐτῶν κρατῶν.

Αὐτοκράνα, αὐτόδηλα, αὐτοκράντα.

Αὐτοκασίγνητος, γνήσιος ἀδελφός. ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς γονέων.

Αυτόδιον, Οδυσσεύς. ὃς αὐτῆς τῆς οὐδ' ἐλθόντα.
 Αυτόγιωτος. Σέδ' αὐτόγιωτος ὠλεῖσεν ὄργα. Σοφο-
 κλῆς. αὐτὶ τῷ αὐθαίρετος καὶ ἰδιογνώμων ἥσυχος.
 Αυτόχθονοι, ἔκαστος κατὰ σπουδαίαν, ἀλλ' αὐτοκτίσαι.
 Αυτόχθονα, ἐστὶν τὴν τῷ Χείρονος, παρ' ὅσον ἐν τοῖς
 ὄρεσι διήλθον, οἰκισιν ἔχων φυσικῶς.
 Αὐτάγνητος, ὁ ἀγάμνητος ἑαυτὸν, θαυμαστικῶς ἔχων
 ἑαυτῶ. ὡς δ' οἷοι, αὐθάδης.
 Αὐτόρεκτον, οἷον, τὸν ἑαυτὸν ὑποτείναντα.
 Αὐτόπακτα μέλη, ὡς αὖ εἶπε ἀδέσποτα, ἐκ ἔχοντα
 τὰς ἐπιτάσσοντας.
 Αὐτοκάβδαλον σκάφος. Αὐτοφρων ἀναυλόχητον τὴν
 μικρὰν λέγει. οὐ γὰρ ἡ ναῦς, ἀλλ' αὐτοχέδιον
 πλοῖον, ὅθεν ἐν ὁρμῇ καὶ λιμνῇ καταλεγομέ-
 νον. ναυλόχης γὰρ ἔλεγον τὰς λιμνῆας. αὐτοκά-
 βδαλον δὲ, τὸ εἰκὴ καὶ ὡσαύτως καὶ αὐταργὸν γε-
 γονός. κυρίως δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τῷ ἀλφίτων εἴρη-
 ται. τὸ ὡς ἐτυχε φουρὰν ἀλφύρον αὐτοκάβδα-
 λον.
 Αὐτορυχέ, ἐπὶ ῥῆμα. σημαίνει δὲ τὸ ἐν αὐτῇ τῇ
 ρυκτί. ἄλλοι, αὐτοῖς ὄνουν.
 Αὐτοβοή, αὐτόθεν σὺ τῇ φωνῇ, ἢ δ' αὖτ' ἄμα τῇ
 βοῇ τὸ παραχρῆμα σωπελεδίῳ ἐπὶ πολεμικοῖς
 ἔργοις. οἷον, ταχέως. παρὰ δὲ Θεοπόμπῃ, ἐ-
 πὶ τῷ καὶ κράτος. ἄμα τῷ πολεμικῷ ἀλαλαγμῷ.
 ἔπω Θεοκιδίδης.
 Αὐτολήκυθος, ὁ περὶ. ὑπὸ τῷ ἑαυτοῖς τὰς ληκυ-
 θας φέρειν εἰς τὰ βαλανεῖα. οἱ δ' ἄσσωτοι, πα-
 ρὰ τὰς συμβολὰς ἐν τῷ ληκυθον ἔχειν καὶ φέρειν
 εἰς τὰ συμπόσια. ἢ ὡς αὐτὸ τὸ ληκυθον μόνον
 ἔχοντες.
 Αὐτόχημα, αὐτὸ τὸ πῶμα. εἰς τὸ ἥρων.
 Αὐτοχεδὰ, ἐκ τῷ σωέγγυς. Μάρις δ' αὐτοχεδὰ
 δεξι. καὶ αὐτοχεδόν, σωέγγυς. καὶ αὐτοχεδίῳ
 ἐκ χειρὸς ὁμοίως.
 Αὐχμός, ἡ ξηρότης. εἴρηται παρὰ τὸν αὐχμὸν μέ-
 λοντα. καὶ ἀντίφρασιν, αὐχμός. ὁ μὴ ποῖον τι
 ἀσχεδαι. ἢ ὑγρότης ὅθεν ἔχει. ἢ παρὰ τὸ αὐτὸ
 ξηραίνω, γίνεται αὐχμός. τὸ μὲν ὅθεν κοινόν, αὐ-
 γμός. τὸ δὲ ἀττικόν, αὐχμός. ἢ παρὰ τὸ ἄζω
 τὸ ξηραίνω, ἀχμός, καὶ αὐχμός.
 Αὐχλὺ, ὁ ἔραχλος. παρὰ τὸ αὐχμός, ὁ σημαίνει
 τὸν κατὰ ξηρον τόπον, γίνεται αὐχλὺ. καὶ παρὰ
 τὴν αὐχμὺ, αὐχλὺ, ὁ κατὰ ξηρον τόπος τῷ σώ-
 ματος. ἢ παρὰ τὸ ὄχῳ, ὄχλῳ, καὶ αὐχλὺ, ἐφ' ἧς
 ὀχεῖται ἡ κεφαλὴ. ἢ παρὰ τὸ αὐχεῖν καὶ γαυριᾶν,
 γίνεται αὐχλὺ. γαυριῶντες ὅθεν καὶ ἐπαιρέμενοι,
 ἀνατείνοντες αὐτόν. ἔπω δὲ καὶ ἔραχλιαν τινὰς λέ-
 γομεν. ἔπω Μετόδιος.
 Αὐω, τὸ ξηραίνω. παρὰ τὸ ὕω τὸ βρέχω. μὲν τῷ
 σερπητικῷ α, αὐω. καὶ κατὰ συναιρέσιν αὐω, τὸ
 ἐξ ἀσχεδίας γινόμενον. τὸ δὲ φωνῶ, παρὰ τὸ
 ἄω τὸ πνέω. πλεονασμῶ τῷ ὕ, γίνεται αὐω. καὶ
 ὁ μέλλων, αὐσω. τὸ δὲ λάμπω. ὑπὸ τῷ φῶ τὸ
 λέγω, γίνεται φαῦω. καὶ κατὰ ὑποβολὴν τῷ φ,
 αὐω, διὸ καὶ δασιώται. σημαίνει δὲ τέσσαρα. τὸ

λάμπω, ἐξ ἧς καὶ αὐεον. τὸ ξηραίνω, ἐξ ἧς καὶ
 αὐος, ὁ ξηρός. τὸ καίω, ἐξ ἧς καὶ βαύαυτος, ὁ
 παρὰ τὸ πῦρ ἐργαζόμενος, τὸ βῶ, ἐξ ἧς, Αὐεδ'
 Ἀρης ἐτέρωθεν. ἐστὶ καὶ αὐω τὸ καθεύδω. Νίκων
 δρος. Εὐθα, ἢ καὶ ἁμαρτοχίσι, καὶ εἶβον ἐν-
 δυκὲς αὐεῖ. αὐτὶ τῷ καθεύδει, ἢ δατρεῖται. εἴρη-
 ται παρὰ τὴν αὐαν Αἰολικῶς τὴν ἡμέραν. τὴν
 ὅθεν ἡ αὐα οἱ Αἰολεῖς, αὐον φασί. κυρίως αὐω λέγε-
 ται, τὸ ἕως τῆς ἑω καθεύδω. τὸ δὲ ἄω, σημαί-
 νει δύο. τὸ πνέω, ἢ ὁ μέλλων, ἀήσω. καὶ τὸ
 κοιμῶμαι, ἢ ὁ μέλλων, ἀέσω. ἐξ ἧς καὶ αἰσί-
 φρων.

ΤΟ Α' ΛΦΑ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Φ.

Α' Φαδός, ἐχθρός. παρὰ τὸ ἀφανδάνειν. καὶ ἀ-
 φαδία, ἡ ἀπαρέσκεπτα ἐχθρα. Εὐπολὶς ἐν
 Δραπέταις. Δοκῶ μοι νῦν ὁρᾶν ἀφαιδία. εἴρηται
 παρὰ τὴν ἀπὸ καὶ τὸ ἀδεῖν, ὁ σημαίνει τὸ ἀρέσ-
 κειν, ἢ ἢ ἢ μὴ ἀρέσκεσθαι. ἀφαιδία ἐν, ἡ ἀφαν-
 δάσθαι. καὶ οἱ ἐχθροὶ δὲ τοιοῦτοι ἀφανδάνοντες καὶ
 πολέμιοι.

Α' φάρμαρτον, ἀπέτυχεν. ὑπὸ τῷ ἀμαρτῶ.

Α' φαρμαρτοπῆς, ὁ ἀμαρτῶν ἐν τῷ λέγειν.

Α' φαλον. Κυρίως ταυρεῖον ἀφαιδόν τε καὶ ἀλοφον. τὴν
 ἐκ ταυρεῖας δέρματος, ἀφαιδόν τε καὶ ἀλοφον κατ' ἐ-
 πιθήδουσιν, ἵνα λανθάνῃ. φαλοὶ ὅθεν τὰ ἐπὶ τῷ
 περιεφαιδίων μικρὰ ἀσπίδίσκια. λόφοι δὲ αἱ ἑρι-
 χώσεις.

Α' φανίσαι, οἱ πάλαι ἐχὶ τὸ μολύναι ὡς νῦν, ἀλ-
 λά τὸ τελείως ἀφανῆ ποιῆσαι.

Α' φαρ, ἐπὶ ῥῆμα μεσότητος αὐτὶ τῷ δ' αὖτ' ἑως. παρὰ
 τὸ ἄπω ῥῆμα, τὸ δ' αὖτ' ἑως, ἔπω ταχέως καὶ ἄμα
 τῷ ἀφαιδαι, καὶ ἵεσθαι γινόμενον. ἐξ ἧς καὶ οἱ Ἰω-
 νες καὶ οἱ Εὐφείσιοι ἀφαρὶ λέγουσι τὸ ταχέως, καὶ
 ἀσκόπως ποιεῖν τί ἢ φθέργχεσθαι. σημαίνει δὲ
 τέσσαρα. τὸ ταχέως, Α' φαρ δέσσε παλῶς Α' φῆ-
 νη ἔγχει ἐμῶ. σημαίνει δὲ καὶ τὸ πρόχειρον καὶ
 παραχρῆμα. Α' φαρ δὲ χεῖρ' ἀμύνειν εἰς καὶ ἡμῖν.
 καὶ τὸ αἰφνίδιον. Ὡς δ' ἀφαρ ἐκ Τρώων ἐλασσία-
 το μάνυχας ἵππων. καὶ τὸ ραδίως. Α' φαρ δὲ οἱ
 ἄγγελος ἦλθεν.

Α' φάρπερος. Τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρπεροι. τα-
 χύτεροι. παρὰ τὸ ἀφαρ ἐπὶ ῥῆμα σημαίνον τὸ τα-
 χέως. ὅθεν οἱ Ἀλεξανδρεῖς, ἀφαρὶ λέγουσι τὸ
 ἐσπιδασμῶς καὶ ταχέως καὶ ἀπεισκέπως ποιεῖν
 τί ἢ λέγειν.

Α' φαρός, ὁ ἥρως. Α' φαρῆα τε Διήπυρόν τε. ὁ δὲ Α'-
 πόλλωνος καὶ Πίνδαρος, Α' φαρῆος ὑποτιθέασιν τῷ
 δ' αὖτ' ἑως. εἴρηται ἐν παρὰ τὸ φάρος τὸ παρὰ τοῖς
 τραγικοῖς συσελλόμενον. καὶ ἐν παραγωγῇ, Α' φα-
 ρός. ὁ δὲ Ἡρώδιος φησὶ τὰ τοιαῦτα τῷ ὀνομά-
 των, παρὰ τῆς Ἀρης συγκεῖσθαι. Τυωδάρης, Α' μ-
 φιάρης καὶ Α'μφιάρης. γέγονεν ἐν καὶ τὸ Α' φάρης ἔ-
 πως. εἶπε παρὰ νῦν, Α' φαρός. ὁ δὲ Κράτης,
 παρὰ τὸ ἀφαρ ἐπὶ ῥῆμα.

Ἀφάρτος, ἡ ἀναροτείαςτος γῆ. φάρτος ᾧ ἡ ἄροσις. οἶον, ἄρος, καὶ πλεονασμῶ τῷ φ, ἀφάρτος. καὶ αὐτὴ δὲ ἡ ἄροσις, ὡς τὸ αἶρειν καὶ διαιρεῖν. ἡ φάρτος, ὡς τὸ φάρσαι, ὅ ἐστι χάσαι. καὶ ᾧ ἡ φάρτος φασι χιτῆρας, τὴν εἰς δύο μέρη κεχωρισμένης. καὶ φάρτος, τὸ ὑπόχισμα τῆς ἐδῆτος. εἰς τὸ φ.

Ἀφαιρός, ὁ ἀδενής, ἦτοι ὁ ἄγαν παῦρος καὶ ὀλίγος καὶ δυνάμει. ἡ ὡς τὸ φῶ τὸ λέγω. ὁ μέλλων, φάσω, γίνεται φάρτος καὶ μὴ τῷ σερητικῷ α, ἀφαιρός. καὶ πλεονασμῶ τῷ υ ἀφαιρός, ὁ μὴ δυνάμειος δι' ἀδενείαν λέγεται. ἡ ὁ μνηστικός λόγος ἄξιος. ἡ ὡς τὸ φῶ τὸ φαίνω, ὡς ἀγωγὸν ῥῆμα, φάω. καὶ ὅς αὐτὴ φάρτος ὄνομα. καὶ καὶ σέρησιν, ἀφαιρός. καὶ πλεονασμῶ τῷ υ, ἀφαιρός, ὁ ἀλαμπής καὶ διτελής. ὁξυῖται δὲ τὸ φάρτος, πρὸς ἀντιδιαστολήν τῷ ὡς Καλλιμάχῳ εἰρημνύει. οἶον, ἡ ἀφαιρὸν φαιρώσι. ἀφαιρὸν δὲ τὴν ἀγεώργητον γῆν, ὡς τὸ φέρω. εἰς τὸ φέρτερος.

Ἀφαιρῶ, ἀδενῶ, ἀμεινότερα, ἡ καυρότερα.

Ἀφάσειν, τὸ φιλαφᾶν. ὡς τὸ ἄπτω, ἀφή, ἀφῶ, ἀφάσω, τὸ τῇ ἀφῇ ὑποβάλλω. ὡς μάδλη, μαδλάσω.

Ἀφείσατε, ἀποδοῦν καὶ χαρὸς ἐσῆκατε. καὶ συγκοπῶ, ἀφείσασι, πόρρωθεν ἐσᾶσιν, ἦγαν ἐσῆκασιν καὶ συγκοπῶ.

Ἀφίμα, ἐκ τῷ ἴημι, ἱεμαι, εἶκα εἶμαι, ἔμα, καὶ ἐν σωθέσει, ἀφίμα, τὸ ὑπόσταμα.

Ἀφίπρ, ὑπὸ τῷ ἴημι, ἐπῆς, καὶ ἐπῆρ, καὶ ἀφίπρ.

Ἀφ' ἐσίας ἀρχεται, ταῖς ἐν ὑπότινος ἐσίας ἀρχεται. ἐσίαν ᾧ ἐκάλεσαν οἱ ἀρχαῖοι ἔμνονον τὸ σκεῦος, ἔδ' ἐ μὲν αὐτὴν τὴν θεάν, ἀλλὰ καὶ τὴν οἰκίαν. κατὰ ὅταν λέγῃ πᾶσι ᾧ ὅπως ἔστιν ἐκάσφω. καὶ Τρώας μὲν λέξασθαι ἐφείσοι ὅσοι ἔασιν, ὅσοι οἰκὸν ἔχουσι. καὶ ἐν τῇ σωτηρίᾳ λέγεται. ἀφ' ἐσίας ἀρχεται, ταῖς ἐν ὑπότινος οἰκίας ἀρχεται.

Ἀφελής, ὁ ὑγιής τὸ σῶμα καὶ ὁλοκληρὸς. ἔγω ὡς τὸ Ἀθλῶναιος. ὡς τὸ μνηστικός ἀφαιρεῖται μέρος τῷ σώματι, ἀλλ' ὑγιής εἶναι. λέγεται δὲ ἀφελής καὶ ὁ εὐκόλος, ὃν αὐτὸς ἔλοι δὲ τὴν ὁλοκλήν. Ἀφελήσας ἰππεῦσι. Διατῆρ ἀφελῶν πεδίων ἔρρει. καὶ τῆς εἰσεως παρῆσιν. καὶ οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ ἱερεῖς ἐδοκιμάζοντο ἀθλῶντες, εἰ ἀφελῆς καὶ ὁλοκληροί. λέγεται καὶ ὁ ἀπλῆς ἐν τῷ βίῳ.

Ἀφελῶν πεδίων, αὐτὴ τὰ ὁλοκληρῶν, καὶ σέρησιν τῷ μεγάλῳ καὶ ἀνέπιπλῳ.

Ἀφείλεθε. Ἐπεὶ μὲν ἀφείλεθέ γε δόντες. ἐπειδὴ δὲ δωκότες μοι αὐτὴν ἀφείλεθε, καὶ ὑβερίστε ἐαυτὴς. ἔγὰρ ἐμέ. ὑπὸ τῷ ἔλω τὸ λαμβάνω, ἐν σωθέσει ἀφείλω. ὁ παθητικός ἐνεσῶς, ἀφείλομαι. τὸ πληθυντικόν, ἀφείλομεθα. τὸ δῶτερον, ἀφείλεθε.

Ἀφίρπ. οἶον, Ἀφίρπ δ' ἀφίρπ. ὑπὸ τῷ φέρω, γίνεται φερπός, καὶ φερπὴ, καὶ ἀφίρπ. ἐκ δὲ τῷ φερπός, ἀφίρπ. τὸ συγκλητικόν, καὶ ἀφίρπ. ἔσας.

Ἀφῆκα, ἐκ τῷ ἴημι, ὁ μέλλων, ἦσω, ἦκα, καὶ ἐν σωθέσει, ἀφῆκα. ὁ δ' ἀφῆμνος ἐκ ἀλέγει. αὐτὴ τῷ πόρρω καθεζόμενος.

Ἀφῆναι, τὸ ὑπολύσαι ἐγκλήματος. ἀφῆναι, τὸ τὰς ἐπισημίας κειθὰς ταῖς χερσὶ τρέβειν.

Ἀφῆκα, τὸ θέμα ἀμφίβολον. ὁ ὡς ἀφῆμνος, ἀφῆκα. εἴτα ἐλλείπει τῷ ἴ, καὶ πλεονασμῶ τῷ ὡ, ἀφῆκα. ἔδει δὲ τὰ ἀμφιβαλλόμενα ὡς ἀλαμβαῖν, ἀλλ' ὡς περ ὡς τὸ πῶ γίνεται πέπτηκα, καὶ πέπτηκα καὶ ῥοπῶ τῷ ἦ εἰς ὡ, ἔγω καὶ ἦκα, πλεονασμῶ τῷ ἔ, ἔηκα. καὶ ῥοπῶ τῷ ἦ εἰς ὡ, ἀφῆκα, καὶ ὁ παθητικός ὡς ἀφῆμνος καὶ τὸ τρίτον ἀφῆνται. ἔπος Ἡρώδιανος ἐν τῷ ὡς παθῶν. τὸ δὲ θέμα, ἴημι, ὁ ὡς ἀφῆμνος, ἀφῆκα. καὶ ἀττικῶς, ἀφῆκα. οἱ δὲ ἀττικοὶ λῶκα πλεονάζουσι τὸ ἔ κατὰ τὸν ὡς ἀφῆμνον τότε τὸ ἐπαγόμνον φωνῆς, ἔρεπασιν εἰς ὡ. ὁ παθητικός, ἀφῆμαι, καὶ τὸ τρίτον τῷ πληθυντικῶν, ἀφῆνται.

Ἀφίει. ἔστι ῥῆμα ἰῶ περιπατώμενον καὶ δασυώμενον, ὁ ὡς ἀφῆμνος, ἴαν, ἴεις, ἴει. καὶ ἐν σωθέσει, ἀφίει, καὶ ἀφίει. ἀφίω δὲ ἐκ τῷ ἀφῆμι, ὡς τὸ ἐτίθω παρατατικός. Ἰστέον δὲ ὅτι τῷ τίθω, καὶ δίδωμι, καὶ ἴημι, οἱ παρὰ κλήμνοι μᾶλλον ἀπὸ τῷ εἰς ὡ εἰσὶν ἐν χρήσει ἢ περὶ ὑπὸ τῷ εἰς μῖ. Ὡς εἰπὼν ἐν χερσὶ τίθει. Καὶ ἐδίδαν αὐτῷ ῥαπίσματα. καὶ τὰ μὲν πρῶτα πρὸς ὡπα τῷ παρατατικῷ, ῥαπίζεται δὲ τῷ ἦ, ὡς ἀπὸ τῷ εἰς μῖ, τὰ δὲ δεύτερα καὶ τρίτα δὲ διφθόγγῃ, ὡς ἀπὸ περιπατώμενων.

Ἀφιάσιν. ἔστι ῥῆμα, ἴημι. τὸ δῶτερον, ἴης. τὸ τρίτον, ἴσι. τὸ πρῶτον τῷ πληθυντικῶν, ἴεμεν, ὅς ἔ τὸ ἀφῆμνος. τὸ δῶτερον, ἴετε, καὶ ἀφίετε. τὸ τρίτον, ἴεισιν, ὁμοίως τῇ δοτικῇ τῷ πληθυντικῶν τῆς ἰδίας μετοχῆς. ταῦτα δὲ τὰ τρίτα πρὸς ὡπα τῷ εἰς μῖ πληθυντικῶν οἱ ἴωνες προσόδω τῷ α, καὶ συστολῇ τῆς παραληγῆς ἀφῆρεσιν. ἀφιάσι, τίθεασι, δίδωσι, ζῶντας. καὶ ἀπὸ τῷ ἴεισιν ἰωνικῶς, ἴεασι. καὶ ἐν σωθέσει, ἀφίεασι. καὶ καὶ σωμαρεσιν ἀττικῶς, ἀφιάσιν. ἴασι, πέμπουσιν, ἴασι, πορεύονται.

Ἀφίτωρ, ὁ πρῶτος. Οὐδ' ὅσα λαῖνος ἔδος ἀφῆτορος ἐντὸς ἔργει. ἦγαν ὁ βαδμὸς, ἡ φλιά. ὡς τὸ ἴημι, ἐπῆς, καὶ ἀφῆπς. ὡς τίθωμι θέπς. καὶ δίδωμι, δόπς. ταῦτα δὲ γίνονται καὶ ῥοπῶ εἰς ἦρ. θέπς, θεπῆρ. καὶ σωθέσει, ὑμνοθεπῆρ. δόπς, δόπῆρ. ἔπος ἐπῆς, ἐπῆρ. καὶ ὡς δόπῆρ, δόπῶρ ἐάν, ἔπος ἐπῆς ἐπῶρ, καὶ ἦπῶρ, καὶ ἀφῆπῶρ, ὁ ἀφῆπς τὰ βέλῃ. ἡ ὁ ἥλιος. ἦτοι ὁμοφῆτορος, ὁμοίως πᾶσι ἀφῆτορος καὶ μνηστικῶν, τῷ τε πρῶτῳ καὶ τῷ πληθυντικῷ.

Ἀφῆτα, ἡ ἐν σώματι ἔλκωσις. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ φθῶ. Ἀφῆζει. ἐκ τῷ ἔχω, ἔξω. ἀπέχω, ἀφῆζω. Οὐδ' ὅγε πρὶν λοιμοῦ χεῖρας ἀφῆζει, ὅπῃ χειρὶ, παύσει.

Ἀφῆμεθα. ἔστι ἦκα. ὁ παθητικός δῶτερος ἀφῆμεθα, ἔσας.

τος, ἰκόμην. τὸ δδύτερον, ἴκω, καὶ ἐν σωθέσει, ἀφίκε. ἀπὸ τῆ ἴκω, ἴξω, ἴγμαι, ἴγμεθα, καὶ ἀφίγμεθα.

Ἀφωιάζω. εἴρηται ἡ λέξις ὑπὸ μεταφορᾶς τῆς ἰππων τῆς σκληριωμένων καὶ ἀποθεν τῆς λυίων καθεσώπων. ἀφωιάζειν ἐν ὄξει, τὸ σκληριώεσθαι καὶ ἀποθεν τῆς δδείας ὁδὸς εἶναι. γίνεται ἐκ τῆ ἡνίου, ὃ σημαίνει τὸν λῶρον. λωιάζω, καὶ ἀφωιάζω.

Ἀφλασον. οἶον, Ἀφλασα καὶ φάσωνας ὠργυμμένους. τὰ ἀκροσόλια τῆς νηὸς κατὰ ἀντίφρασιν. εὐθλασα ᾗδ, καὶ μετὰθεσιν τῆ θ' εἰς φ. ὅπερ λέγεται καὶ κορώνης. καὶ ἐπὶ τῆ κελικῆς τῆς θυρας. καὶ τὸ ἐν τοῖς βιβλίοις ὅπκαμπες χηῖμα, ὅτε σημειὸν ποῖμνυ. ἔαφέρει δὲ τῆς κορύμβων. ἀφλασα μὲν λέγονται τὰ πυρμνήσια, κόρυμβα δὲ τὰ πυρρήσια.

Ἀφλοισμός. οἶον, Ἀφλοισμός δὲ πρὸς τόμα γίνεται. γέγονε παρὰ τὸν ἀφρόν. ἀφροισμός, καὶ ἀφλοισμός. ἢ παρὰ τὸ ἀφρίζω, ἀφρισμός. καὶ μεταβολῇ τῆ ρ εἰς λ' καὶ πλεονασμῷ τῆ ο. ἢ παρὰ τὸ φλέω, φλοισμός, καὶ ἀφλοισμός. ἔστι δὲ ψόφος ποίος, ἢ ἀφρός.

Ἀφρονος. ἔστιν εὖνος, ὃ ἐνιαυτός. Καλλιμάχος, Τεξάσων Δαμάσκη παιδα Νεσορίδῃ. καὶ παρ' Ομήρω. Ἡνις ἡκέσας, τῆς ἐν ἐνιαυσίᾳ. παρὰ τὸ εἶναι τὸ πληρῶ. ἐκ τῆς γίνεται σῶμα, ἀφρονος. ὃ ἐξ εὖνος ἐνιαυτὸς σωματόμορος πλῆτος. πλῆτος δὲ ὃ ἐκ πολλῶν. ὃ ποιητής, ἐδιδέρως χηῖται τῇ λέξει. τινὲς δὲ ἀρσενικῶς, τὸ ἀπ' ἐνιαυτὸς περιὸν ἐς νέωται. ἢ ἀφρονος, τὸ μὴ ἐν πνεύμα, ἀλλ' ἐν περιεσσίᾳ χημάτων. Οὐδὲ σ' οἶω ἀφρονος καὶ πλῆτον ἀφύξειν. ὅτε μὲν κλίνεται ἀφρονος ἀφρὸς, ἀρσενικὸν ὄξιν. οἶον, Οὐτ' ἀρετὴ ἀφρὸς οἶο. ἀφρονος λέγεται ὁ ἀνθρώπος ὁ πλήρης τῆ ἀφρὸς ὁξυτόνως. ὅτε δὲ ἐξ ἀφρονος ὡς τέμνος, ἐδιδέρων ὄξιν. τὸ ἀφρονος, τῆ ἀφρὸς. ἡ δοτικὴ, τῆ ἀφρὸς, καὶ καὶ συγκοπῶν, ἀφνει. παρὰ τὸ ἀφρονος, γίνεται ἀφρονος καὶ συγκοπῶν, ὃ κέχρηται Πίνδαρος. Οἱ δ' ἀφνειοί ποίεσιν. ἐκ τῆς γίνεται ῥήμα, ἀφνῶ. καὶ ἐξ αὐτῆς, ἀφνήμων. Ἀντίμαχος. Πολλὰ δὲ μῆλα τὰ περ ἀφνήμωνας ἀφρας.

Ἀφνειός, ἐκ τῆ ἀφρονος, πλεονασμῷ τῆ ε ἀφρὸς, καὶ καὶ συγκοπῶν ἀφνειός. καὶ ἀφνειός βιότοιο, ὃ πλέσιος. ἢ οἶον ἀφνειός, ὃ μὴ πενόμορος.

Ἀφνω. παρὰ τὸ ἀφανὲς ὄνομα, γίνεται ὁπρῆμα ἀφανῶς. καὶ συγκοπῇ καὶ ἀποβολῇ τῆ σ', ἀφνω, τὸ ἐξαίφνης.

Ἀφοδος, ὃ ἀπόπατος. οἶονεἰ ἔξω τῆς ὁδὸς γινόμενος. πάτος ᾗδ ἡ ὁδός. λέγεται δὲ ἀφοδος καὶ ἡ ἀναχώρησις. ὡς περ καὶ ἔφοδον τῶν ἐπέλαυσιν λέγομεν.

Ἀφόρδιον, ἡ ἀκαθαρσία, καὶ τὸ ἀξίον ἀπελασίας. εἴρηται παρὰ τὸ ἀφορίζω, ἀφορίζιον, καὶ ἀφορίζιον, καὶ ἀφόρδιον συγκοπῇ, τὸ ἀφορίζεται καὶ ἀπελαύνεται ἀξίον. ἢ ἀφορᾶ, καὶ ἀφορᾶ.

Ἀφοσιᾶται, τὸ πληρεῖται. ἀπὸ τῆ ὀσίου, ὀσιῶ, καὶ ἀφοσιῶ, τὸ τὰ νομισμῶν ἐπὶ τῇ ταφῇ πληρῶσαι. εἰς τὸ ἀφρός. Ἰλιάδος ξ.

Ἀφώντα. Καὶ ἀγκύλα τῶν ἀφώντα, ψιλαφώντα. ἀπὸ τῆ ἀφῆ, ἀφῶ. ἢ φώντα, ἀπὸ τῆ λαμπαρύνοντα, καθαίροντα. ἀπὸ δὲ τῆ ἀφῶ, ἀφᾶ, ἀφᾶντα, ἀφώντα. καὶ πλεονασμῷ τῆ ο, ἀφώντα.

Ἀφρων, παρὰ τὸ φρῶ τὸ προῖω. μὲν τῆ σερητικῆς α, ἀφρων.

Ἀφραίνω, ἐκ τῆ φρῶν, φρονός, φραίνω καὶ ἀφραίνω. καὶ ἀφραίνοντα, ἀφρονῶντα, ἀφραίνοντα.

Ἀφρήτωρ, ὃ φρατεῖαν καὶ συγγένειαν μὴ ἔχων. φρατεῖα δὲ κυρίως, τὸ τρίτον μέρος τῆς φυλῆς. ἀφίλος, ἢ ἀπολις.

Ἀφροντισήσας, ἀμελεμένησας, ἢ ἀμελήσας, ὑπὸ τῆ ἀφροντισῶ. τῶτο παρὰ τὸ φροντίζω, φροντίσω, πλεονασμῷ τῆ τ μὲν περιπατωμένης, φροντισῶ, καὶ ἀφροντισῶ, καὶ ἀφροντισήσας μὲν τῆ σερητικῆς α, τὸ φροντίζω, παρὰ τὸ φροντίς. τῶτο παρὰ τὸ τῆς φρονίας τίειν. οἱ δὲ φροντίδας ἔχοντες, τῆς φρένας τιμωρῶνται.

Ἀφρός, ἐκ τῆ προῖω, γίνεται προῶ, καὶ προῶ, καὶ φρῶ ῥήμα. ἐκ τῆς γίνεται φρός. καὶ μὲν τῆ ἐπιτατικῆς α, ἀφρός. τὸ μετὰ σφοδρῆς φορᾶς προῖε-μνον.

Ἀφροσιώσας, ὃ καθαράς, ἢ ξενώσας, ἢ τῶν ὀσίων ποιήσας, τῆς τῶν κηδεῖαν, ἢ τῶν ἐπὶ τῆς θανάτῳ μνήμῳ. ὅσιον λέγεται τὸ καθαρόν, τὸ ὀφειλόμενον. ἔα τῶτο καὶ τῶν ὀσίων τῆς ἀπελθόντων φανῶ. τῆς τῶν ὀφείλων αὐτοῖς, λοιπὸν ἐκ εἰμι ὑπὸ δδύματος. ἢ μάλλον ἀφροσιώμενοι, τιμῶντες. ἢ τὸ ὅσιον καὶ τὸ καθαρόν καὶ τὸ ὀφειλόμενον ποῖω. παρὰ τῶν ἀφρος, ὃ σημαίνει τῶν τραγικῶν. ἀφροσιῶ ᾗδ καὶ καθαίρει τὰ ἐν τῆς θάλακας ὕδα.

Ἀφρεον, ἢ φρεζον, ἀφρόν ἐπεμπον.

Ἀφραδία, ἢ ἀπειρία. ἐκ τῆ ἀφραδῆς. τῶτο ἐκ τῆ φραζω, φραδῆς. καὶ μὲν τῆ σερητικῆς α ἀφραδῆς, ἀβελος, καὶ ἀπειρος. καὶ τὸ διηλυκόν, ἀφραδία.

Ἀφραδίσιν, ἀβελίας, ἀφροσιώσις. ἀπὸ τῆ φράζω, ἐφραδον, φραδία, καὶ ἀφραδία. καὶ ἀφραδῶντα, ἀσωτῶντα. καὶ ἀφραδέως, ἀσώτως, ἀσώτως, ἀπείρας, ἀπὸ τῆ ἀφραδῆς.

Ἀφροδίτη, σημαίνει δύο. ἐπὶ μὲν τῆς θεᾶς, Ἀφρ' Ἀφρῶ φιλότιτος εὐσεφῆς Ἀφροδίτης. καὶ ἐπὶ τῆς συνουσίας. Καὶ ἐκλεάδονται Ἀφροδίτης.

Ἀφυῖς. ἐκ τῆ φυῖ, ὃ σημαίνει τὸν ἔσπον καὶ τῶν θεῶν. Ἀμφοτέρω δὲ φυῖ ἐδάτω. μὲν τῆ σερητικῆς α, ἀφυῖς, ὃ κακὸς ἔσπος.

Ἀφύη, ἰχθυῖδιον μικρὸν καὶ ἀπείλις. εἴρηται δὲ οὐκ ὡς σπανιάνις. πλεονάκις δὲ πληθυντικῶς. Ἀφρῶ φανῆς. Οὐποτ' ἀφῶς εἶδον ἀξιώτερας. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ μὴ εἰς μέγεθος φύεσθαι, φύω, φυῖ καὶ ἀφύη. ἢ ἡ μὴ πεφυκῖα, τῆ α κακὸν σημαίνοντος. Ὁ πτωχός, ὡς δὲ καὶ ἡ πεδωκῆς ἀφῶς ὁ λιγυπελὲς ἔσπος, ὃ τινος ἐκγεγάσιν ἀφ' αἵματος ὁδῆ.

ἐδὲ παχύν. καὶ μεθ' ἐτέρως ζήτει εἴχας. Ἐκ δὲ
ῥυέθλης ἐνομὶ ἐπικλήδω ἀφρήτιδες αὐδάωνται.
ρεάφεται ἀφρήτιδες.

Ἀφυσγετόν, τὸ ἰλυῶδες καὶ συρφετώδες. ᾧ δὲ τὸ ἀ-
φύω, ἀφ' ἧς τὸ ἀφύσω. ὡς ὑλάω ὑλάσω. ὁδύω,
ὁδύσω τὸ ὀργίζομαι. γίνεται ἀφυσγετός. ὡς πῆσ-
σω, παγετός. καὶ πλεονασμῶ τὸ σ', ἀφυσγετός,
τὸ ἀφυσσόμενον ὑπὸ τῆς ῥόδματος. ἔπειτα γὰρ τὰ
δύο αὖ εἰς γ'. ἢ ᾧ δὲ τὸ φύγω, φυγετόν, καὶ ἀ-
φυσγετόν, τὸ μὴ ἀποφεύγον τῇ καταφορᾷ τῆς ῥό-
δματος.

Ἀφυλλός, ξηρός, αὐτὸς τῷ φύλλων.

Ἀφύσω, ὁ μέλλων, ἀφύξω. ἀπὸ τῆς ὕω τὸ βρέχω,
ὁ μέλλων, ὕσω, καὶ ἐν συνθέσει ἀφύσω, πλεο-
νασμῶ ἕτερος σ'. τίττει τὸ ἀπότηνος ἐπὶ ῥέοντος ἀ-
παντλῆ καὶ ἀπαρρύεσθαι. ἢ ἐκ τῆς ἀρύω τὸ ἀπαν-
τλῶ, ἀρύσω, καὶ ἔσπῃ τῆς ἀμεταβόλης εἰς φ', ἀ-
φύσω, ἀφυσσόμενοι. ἐκ τῆς φύω τὸ κρατῶ. Ἐντ'
ἀρα οἱ φύ χειρί. μῆ τῆς ἐπιτατικῆς α', ἀφύω, ὁ
μέλλων, ἀφύσω, καὶ πλεονασμῶ τὸ σ' μεταγομέ-
νε τῆς ῥόδης εἰς ἐνεσῶτα, ἀφύσω. ἀναῖεπει δὲ,
ἐπειδὴ τὰ ἀπὸ μέλλοντος εἰς ἐνεσῶτα ᾧ δὲ ἀγόμε-
να, ἄχει τῆς ἀφαιτατικῆς κλίνεται. Δωρικὴ δὲ ἡ
λέξις. καὶ πλεονασμῶ τὸ λ', λαφύσω. ἀπὸ μετα-
φορᾶς τῷ φασματῶν ἀσκήν.

Ἀφυλίσαι. ᾧ δὲ τὴν ἰλυν, καὶ κατὰ μεταφορὰν, ὕ-
λις, καὶ ἐν συνθέσει, ἀφυλίσαι.

Ἀφυκτός. ᾧ δὲ τὸ φύγω, φύκτός. ὡς ἔχω, ἐκτός,
καὶ εὐχάω, ἐκτός, καὶ κατὰ ἐνδεῖαν τῆς ε', φυκτός, καὶ
ἀφυκτός. εἰς τὸ τέτυκται.

ΤΟ ΑΛΦΑ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Χ'.

Ἀχαιὲς πέλαιος. παρὰ τὸ χαῖνω, χαῖω, χα-
νές, καὶ μῆ τῆς ἐπιτατικῆς α', ἀχαιὲς, τὸ λίαν
κεχλώς. δηλοῖ δὲ καὶ αἰών εἶναι καὶ μὴ χαίνειν
κατὰ σέρισιν.

Ἀχάιναι, σκευὸς εἰς ἐπιτακτικὸν χρήσιμον, εἴρηται
παρὰ τὸ χαίνειν, χαῖν καὶ ἀχαιή, τῆς α' ἐπιτατικῆς
τοῦ ῥέοντος.

Ἀχαιός, ἐθνικόν. ποσαχῶς λαμβάνονται τὰ ἐθνικά;
πῆραχῶς. ἐκ πόλεως, ἔξ ἔθνης, ἐκ χώρας, ἐκ
βασιλείας. τὸ δὲ Ἀχαιός, ἀπὸ Ἀχαιῆ βασιλείας.
τὰ δὲ τῆς αἰός, εἰ ἔχουσι πρὸς τῆς αἰ διφθόγγου τὸ
χ', ποροπειραταται. οἶον, ἀχαιός, ῥοχαιός. σε-
σημεῖωται τὸ Ἀχαιός. καὶ τὸ ὀρυσιχαιός.

Ἀχαΐδες. ἔστι δὲ ἐθνικόν, ἐκ τῆς ἀχαιῆς. τὸ ἐκ τῆς
Ἀχάα, καὶ σημαίνει δύο. τὸ δὲ Ἀχαιός, εἰδὲς τῷ
ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι, ἐθνικῶς.

Ἀχερός, ἡ ἀγρία ἄπτος. ἀχερός τις ἔσα, ἡ δυχε-
ρης ταῖς χερσὶ λαβέσθαι, καὶ πλεονασμῶ τὸ δ',
ἀχερός. ὡς δαίω, δαίδω. οἶον, Μοχθιρός ὢν καὶ
τὴν γνάμιν ἀχερός, αὐτὴ τῆς σκληρός. ἔστι δὲ
εἰδὲς ἀκαΐδης.

Ἀχέων, λυπόμενος. παρὰ τὸ αχος, ἀχέω. ἀχέων
δὲ, ἀπὸ τῆς ἀχέω.

Ἀχλὺς, οἱ πόνητες. ἢτοι ἀεχλὺς τινὲς ὄντες, οἱ μὴ
δὲν ἔχοντες. ἢ παρὰ τὸ τὰ κενὰ τῷ σκεδῶν ἡχεῖν,
ὢν ἡ περὶ τὰ ἀγχεῖα ποιεῖ ἡχεῖν.

Ἀχίρης, ὁ λυπηρός, ἐκ τῆς ἀχαρῆς. ἐκτάσει τῆς α'
εἰς η', ἀχίρης. ἔχεται ὁξυέται; ἢ γὰρ ὅτι τῆς τυ-
πῆς τῷ δὲ τῆς κηρῆς. ὁ πόνος ἐν λέγει τὸ χῆμα, ὅτι
ἐκ ἀπὸ τῆς ἀχός ἀχίρης, ὡς ξίφος ξιφίρης.

Ἀχθος ἀρέρης. παρὰ τὸ ἀγῶ ἀκτός, καὶ ἀχθος. ὡς
ἔχω, ἐκτός, τὸ ἀγόμενον καὶ βαρυνόμενον. ἢ πα-
ρὰ τὸ ἀχος, πλεονασμῶ τὸ σ'.

Ἀχολάξ, ἡλιθώδης, καὶ φαμμάδης ἄμμος, ἢ ὁ μι-
κρός λίθος.

Ἀχλὺς, σκοτία, ἀορασία. ἢ ἀγῶ ἀλύσσα καὶ ἀπο-
κρυπτεσσα, παρὰ τὸ ἀλύω τῆς α' ἐπιτατικῆς. ἢ ἀ-
πὸ τῆς ἀχῶ ἀχὺς καὶ ἀχλὺς. παρὰ τὸ τὰς ὀφείας ἡ-
μῶν ὀχλεῖν καὶ λυπεῖν. ἔστι χέω, καὶ ὅτι αὐτὴ γί-
νεται χύω, χύσω, ὡς περ. ῥέω, ῥύω, ἀποβολῇ
τῆς ὦ, χύς, καὶ πλεονασμῶ τὸ λ', χλὺς. καὶ μῆ τῆς
ἐπιτατικῆς α', ἀχλὺς, ἢ παύου κεχυμένη. ἴσος γὰρ
ὅτι. ἢ παρὰ τὸ ἀγῶ καὶ τὸ εἰλῶ, ἢ ἀγῶ συγ-
κλείσσει καὶ ἀποκρύπτει.

Ἀχινάσθημι, κακῶς παρὰ Ἀλκαίῳ. ἔστιν ἀχῶ, πα-
ράγωγον, ἀχάζω, ἀχάζημι, καὶ ἔσπῃ τῆς ζ', εἰς
σ' καὶ δ', πλεονασμῶ τὸ ν', ἀχινάσθημι. ὥτως Ἡ-
ρακλῆος ᾧ δὲ παθῶν.

Ἀχνη, σημαίνει δύο. τὸ ἀχυρον. Ὡς δ' αἶμος ἀ-
χνας φορεῖ. λέγεται καὶ τὸ ἐπιπολάζον τῇ θαλάσ-
σῃ. Ἀχνη ὑπεκρύφθη. ἀχνη πᾶσα λεπτότης ὑ-
ρεῖται καὶ ξηρῆ. ἐπὶ μὲν ὕδατος, Ἀποπτύει δ' αἰὼς
ἀχλὺν. ἐπὶ δὲ ξηρῆ, Κεῖναι καρπόν τε καὶ ἀχνας.
παρὰ τὸ ἔχω, ἐχλὺν, καὶ μῆ τῆς σερπητικῆς α', ἀε-
χλὺν τίς ἔσα, ἢ μὴ δυνάμην ἔχειν καὶ κρατεῖ-
σθαι δὲ τὸ λεπτομέρες καὶ τομόν. Ἀλεξανδρὸς δὲ
ὅτι Ἀσκληπιδὸς λέγει αὐτῷ παρὰ τὸν αἰὼν μέλ-
λοντα εἶναι. ὡς τόλχω τόλξω, τέχνη, ἀποβολῇ
τῆς ι'. ζήτει εἰς τὸ ἐχθῆς.

Ἀχνὺς, ἡ λύπη. παρὰ τὸ ἀχος, γίνεται παρώνυ-
μον ἀχὺς, καὶ πλεονασμῶ τὸ ν', ἀχνὺς. οἶον τῆς
δ' ὀλοφυρομένης, ἀμφ' ἀχνύϊ εἴβεται αἰών.

Ἀχνυμαι. ἐκ τῆς ἀχός, ἀχῶ, ἀχῶα, ἀχῶα πλεο-
νασμῶ τὸ ν', ὡς δύω, δυνῶ, ἐν ὑπερβασμῶ,
ἀχνῶα, καὶ παράγωγον, ἀχνυμι, ὁ παθητικὸς
ἐνεσῶς, ἀχνυμαι.

Ἀχός, ἡ λύπη. ἐκ τῆς χῶ τῆς δηλῆντος τὸ δὲ χεῖ-
σθαι. ὅτι καὶ τὸ χαίρω, γίνεται ἀχῶ, παρὰ τὸ μὴ
δὲ χεῖσθαι, ἀλλὰ σπῶ χεῖσθαι τὴν ψυχὴν ὑπὸ λύ-
πης. ὅθεν καὶ τὸ χαίρειν εἴρηται, παρὰ τὸ δὲ χεῖσθαι
τὴν ψυχὴν ὑπὸ τῆς ἡδονῆς. ἢ παρὰ τὸ ἔχω καὶ ἀν-
τίφρασιν ὅτι θέλει τίς ἔχειν ἢ χῶ τὸ χαρῶν, χός,
μῆ τῆς σερπητικῆς ἀχός, τὸ μὴ χαρῶμενον δὲ τὴν λύ-
πην. ἢ χῶ, τὸ χέω, μῆ τῆς σερπητικῆς, ἀχος, τὸ
μὴ χεόμενον. ἢ παρὰ τὸ ἔχω.

Ἀχώρα, ἀρσενικῶς, τὰ ἐν τῇ κεφαλῇ καὶ τῇ ῥυτί-
τι. Ἀρσενικῶς. Ἀδελφὸς γὰρ αὐτὸν ἀχώρα
ἐκλέγεται αἰεὶ ἐκ τῆς ῥυτίτι. ἢ δὲ θεῖα, ἀχώρα, καὶ
ἀποβολῇ τῆς ν' ἀπὸ τῆς ἀχῶρ, ἀπὸ τῆς ἀχνη,
ἀ σκ-

δ σημαίνει παῦ λεπτομερές κὺ κῆφον. ἀχώρ δὲ σημαίνει τὸ πιτυρῶδες τῆς κεφαλῆς.

Ἀχων, ἀμόλιτον κὺ καθάρων. παρὰ τὸ χραίνω χρανῶ, χραντὸς κὺ ἄχραντος. ἢ ἀχέραντον, ἔμυδ-
πω χεῖρ ἢ φάτο. ἢ τὸ μυδέπω ἐν χρεῖα γιγο-
νός. ἢ ἀχρόαντον, τὸ μὴ χροὸς ἀφάμνον.

Ἀχρεῖος. ἐκ τῆς χρεῖα μὲν τῆς σερητικῆς α, ἀχρεῖος ἔ-
μῃ ἔχει τίς χρεῖαν. κὺ ὠφείλον εἶναι ἄχρεος. ὅτι
τὰ ὑπὸ τῆς εἰς α κὺ ἢ θηλυκῶν σωπεθεύεται, προ-
παροξύνονται. πύλη, δρύπυλος. ἀλλὰ τὰ δὲ
τῆς εἰς ἔχονται ἐν τῇ πρώτῃ συλλαβῇ τὸ ἄλφα, πρὸ
μίας ἔχει τὸν τόνον. κὺ τὸ ὑδέπερον, ἀχρεῖον. ὑπὸ
δὲ ὀνόματος μετῃ χθι εἰς ἐπὶ ῥήματι κὺ σωτάξιν.

Ἀχρεῖον, ἔστι ῥῆμα χρεῶ, δηλῶν τὸ ἄπτομαι κὺ πλη-
σιάζω. ἔξ ἔ παράγωγον, χραύω. ἀφ' ἔ τὸ ἔ-
χαι, τὸ ἐπεβάρυνον. ἔξ ἔ χρης, κὺ μὲν τῆς σερ-
ητικῆς α, ἀχρης. κὺ ἀχρεῖον, τὸ ἀδυνές, κὺ βάρ-
ρας ἀμέτοχον. οἶον, Ἀχρεῖον ἰδῶν. ἀντὶ τῆς ἀδε-
νῶς κὺ ταπεινῶς. ἰλιάδος β. ὅπῃ δὲ τῆς Πλω-
λόπης. οἶον, Ἀχρεῖον ἢ δ' ἐγέλασεν, ὅπῃ πλάσεν
κὺ ἐπιπόλαιον, μέχει τῆς τὰ χεῖλη διανοίγειν.

Ἀχρήιος, ἔστι κητικόν, ὑπὸ τῆς ἀχρεῖος κὺ ἔκτα-
σιν τῆς εἰς τὸ ἦ. κὺ χρεῖα σῆ τῆς ἰ, ἀχρήιος,
οἶον, Ἀχρης δ' αὐτέπαλτο.

Ἀχρης. ἔστιν ἄχρης, κὺ ῥοπή Αἰολικῇ τῆς οὐ διφθόγγῃ
εἰς τὸ ἦ, ὡς περ τὸ φοβήμυρος, φοβήμυρος, γίνεται
ἀχρης. ἢ ὡς παρὰ τὴν χροῖαν, γίνεται μελαχροῖς,
ἔπως ἀχροῖς, κὺ κὲν συγκοπῶν, ἀχρης.

Ἀχει ἕως. παρὰ τὸ μέχει ὁπρῆμα γίνεται κὺ
ὑποβολῶν τῆς μ, κὺ μεταθέσει τῆς εἰς α.

Ἀχνη. Οἶμος τὸ ἐπιπολάζον τῇ θαλάσῃ ἀρρῶ-
δες. Ἰπποκράτης τὸ λεπτὸν ζύσμα τῆς λίμης. Αἰ-
χύλος δὲ τὸν καπνόν. κὺ Αἰετοφανής ἔπος. Ἀ-
χνη ἵπνος.

Ἀχος, ἢ ἀχανεῖς ποιῶτα τὰς παθόντας. ἐκ τῆς
πολλῆς λύπης, φθέγγεται ἐπεχόμεθα.

Ἀχυρον, ἢ καλὰ μὴ ἢ ἀλλοιωθεῖσα, ἀχυρον λέγεται.
εἴρηται παρὰ τὸ ἀέχυρόν τιόν, ὑδὸν ἔχον ἐχυρόν.

Ἀχυρμαῖ, οἱ πίποι εἰς τὰ ἄχυρα λιμνῶν κὺ
ἐπιφέρονται, ἀχυρμαῖ τινεῖς ἔσαι, πλεονασμῶ
τῆς μ.

Ἀχύνειν, σημαίνει τὸ πολύν. Νίκανδρος. Ἐνθα πῦρ
μὲν αἰεῖζων κὺ ἀχύνειν ἔβρισεν ὕδωρ, τὸ πολυχυ-
τον κὺ πολὺ ἐκζέσαν πῦρ, ὀυλαβεῖται τὸ ὕδωρ.
ὀπιλήκον τὸ ἐάν ἢ σβέννυσσι τὸ ὕδωρ. ἐρεῖα φη
δὲ τὸ α κατ' ὅπῃ τασιν. ὡς ἀχύνος. ὑπὸ τῆς χύω,
χέω, χύνω, χύνειν, κὺ ἀχύνειν.

ΤΟ' Α' ΔΦΑ, ΜΕΤΑ' ΤΟΥ' Ψ'.

Ἀφια, κυρίως αἱ σωμαφαῖ τῶν μελῶν, καταχρη-
στικῶς δὲ κὺ τὰ μέλη. παρὰ τὸ ἄπτω, ἄφα,
ἄφον. κὺ ἄφια, τὰ ἔξ ἀλλήλων συγκειμένα κὺ
συνηρμοσμένα. Νίκανδρος. Τῶν δέτε καμνόντων
ὀλίγος ὡδὲ ἄφια θυμός.

Ἀφαισος, ἀφραπέλας, φάω τὸ προσεγγίζω.

Ἀφειγέως, σημαίνει τὸ αἰέμπτως. κατασκηδάζεται
ὡς περ τὸ ἀφειγέως. ὑπὸ τῆς ἀφειγέως ἀφειγέως, γέ-
γονε τὸ ὁπρῆμα ἀφειγέως, κὺ πλεονασμῶ τῆς εἰς ἀ-
φειγέως. διαιρεῖται δὲ ἐκ ἑσιν. ὁμοιον δὲ τῆς
κὺ τὸ ἀπτερέως παρ' Ησίοδω, ὑπὸ τῆς πτερέως τὸ
ταχέως.

Ἀφίκορον, παρὰ τὸ ἀφ' ὃ σημαίνει τὸ δίδεως, καὶ
τὸ κόρος, τὸ δίδεως κόρον λαμβάνον, καὶ ταχέως
πληρῆμνον. καὶ ἀφίμαχία, ἢ πρὸς ὀλίγον δια-
φορά.

Ἀφίς, σημαίνει τὸν δεσμόν. ὡς τὸ, Μήπως ὡς ἀ-
φίσι λίμης ἐλόντε πανάγρε. εἴρηται παρὰ τὸ ἄπτω
τὸ σημαῖνον τὸ δεσμῶ. οἶον, Βοῆας δ' ἐξήπτειν ἑ-
μαῖτας. καὶ ἄφας ἀμφοτέρωθεν εὐστροφὴς ὑπερον-
οῖός. σημαίνει δὲ κὺ τῆς ῥοχῆς τὸ ὁπκαμπές ἐξ-
λον, παρὰ τῆς Ησίοδω. οἶον, Τεισσίδαμον δ'
ἄφιν τάμνειν δεκαδάρω ἀμάξῃ. γέγονε καὶ αὐτὸ
παρὰ τὸ ἄφα, ἀφίς, ἢ ἀπτομένη τῆς γῆς. ὠφει-
λε δὲ βαρύνεσθαι κὺ συσέλλειν τὸ ἰῶτα. τὰ γὰρ εἰς
ὅς ὀνόματα ὑπὸ μελλόντων γινόμενα, κὺ βαρύνε-
ται κὺ συσέλλει τὸ ἰ. μέμψω, μέμψις. ἔξω, ἔ-
ξις. λέξω, λέξις. ἔτω καὶ ἄφα, ἀφίς ὠφείλου
εἶναι. ὅθεν Ησίοδος ἀναλογώτερον εἶπεν ἀφίς βα-
ρυτόνως. ἔστιν ἔν εἰπεῖν, ὅτι ἐπειδὴ τὸ ἀφίς ἐκ-
τείνει τὸ ἰ, τῆς χάριν κὺ ὀξύνεται. τὰ γὰρ εἰς ἰς
ὀξύτονα θηλυκὰ ὑπὸ μίαν συλλαβὴν ἀπλὰ ἐκτεί-
νουν τὸ ἰ ὅπῃ τέλος ἔχουσι τὸν τόνον. οἶον, κνη-
μῖς, κρηπίς, σφραγίς. ἔπος ἔν κὺ ἀφίς. πρόσ-
κεται ἀπλὰ, δὲ τὸ τανυκρήπις σωθεῖται. τὰ εἰς
ἰς ὀξύτονα θηλυκὰ ὑπὸ μίαν συλλαβὴν κοινὰ, ἀ-
ποσρέφεται τὴν εἰς διφθόγγον. σανῖς, ρανῖς, βο-
λῖς, θυεῖς. πρόσκειται ὀξύτονα, δὲ τὸ αἰτήρις.
ὑπὸ μίαν συλλαβὴν, δὲ τὸ κλεις, κοινολεκτέμε-
να. τὸ γὰρ ὀυσεβῆς κὺ ὀυβῆς, δὲ τῆς εἰς διφθόγ-
γῃς χραφῆσιν οἱ Βοιωτοί.

Ἀφορητὴ ὁπρῆμα, ἀφ' ὅ κρυψῆς, παρὰ τὸ φόφος,
κὺ μὲν τῆς α, σερητικῆς.

Ἀφορρόν, ὁπρῆμα μισόστροφος, ἀντὶ τῆς ὀπιθόρμη-
τος. γίνεται ἐκ τῆς ἀφ' κὺ τῆς ὄρω τὸ διεγείρω
τὸ ὄρω, πλεονασμῶ τῆς ρ. οἶον, Ἀφορροὶ σέλ-
λεδε.

Ἀφορρόξ. οἶον, Ἀφορρόξ Ὀκρενοῖο. παρὰ τὸ ἀφ'
καὶ τὸν ῥόνον, πλεονασμῶ τῆς ο. ἢ παρὰ τὸ αἰφα,
ἄφορρος. ἀμφοτέρωθεν ὅδ' ἀνύονται εἶναι.

Ἀφ. σημαίνει δὲ εἰς τὴν πίσω. ὑπὸ τῆς α τῆς ση-
μαίνοντος τὸ ὀπίσω, ἀφ', κὺ πλεονασμῶν τῆς φ.
ἢ παρὰ τὸ ἔπω τὸ ἀκολουθῶ, ὁ μέλλων, ἔφα,
ἔφ, καὶ ἀφ'. Ἰάσων δὲ λέγει αὐτὸ εἶναι ἄοφ,
τὸ μὴ ὀπταν, τὰ ὀπίσω ἐκ ὀπτα καὶ εἰς θεωρη-
τὰ, ἄοφ ἔν, καὶ ἀφ'. Ἡρώδιανός δὲ μινδέποτε
τὰ διπλὰ πλεονάζειν. Πλάταρχος δὲ ὑπὸ τῆς ὀ-
πίσω τὸ ἀφ' λέγει εἶναι. τῆς ο εἰς α ἔραποςτος
κὺ τῆς π εἰς φ. τῆς δὲ βίαιον. σημαίνει τρία.
τὸ εἰς τὴν πίσω, καὶ τὸ μὲν ταῦτα. ὡς τὸ, Ἀφ'
δ' εἰς Ἰλῖον ἦλθεν. σημαίνει καὶ τὸ ἔσω. ὡς
τὸ, Ἀφ' δὲ ποδῶν ἰὼν καταρέζετο.

Α' Ρ Χ Η'

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΒΗΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ ΒΗΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΑΛΦΑ.

Β Αβάκης, ὀρχιστής, λάλος, μανιάδης, βακχούτης. λέγεται δὲ καὶ ὁ Παν. Κρατῖνος. Χαίρει χρυσόκιρῳ βαβάκει κήλων Παν. παρὰ τὸ βάζω πὸ λαλῶ, βάξω, βέβαγμα, βέβακται, βαβάκης, ὁ πῶλα λαλῶν, φλύαρος.

Βάβαξ, λάλος, φλύαρος. παρὰ τὸ βάζω, βάξω, βᾶξ, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, βάβαξ. Αἰετοφανής. Κατ' οἶκον ἐσφαῖτο μισθὸς βάβαξ. ἔστι καὶ ἐπὶ ῥήμα βαβαὶ βαβαιαξ, θαυμαστικὸν ἐπίφθεγμα.

Βάβαξ, μάταιος, ἐνθεσιῶν, ἀναιδής.

Βάδλυ ἀπιόντος, ἡρέμα ἀδραγμονεύς, ἢ θάττον, ἢ ταχέως. Μενέανδρος. Τὸ δὲ λεγόμενον τὸ θάττον, ἢ βάδλυ, παρὰ τὸ βαίνω, βάδλυ. ὡς περ τείνω, τείδλυ.

Βαθμός, παρὰ τοῖς στρατηγικοῖς, ἢ ἐφ' οὗ αὖ πῃς φάλαγγος τάσις.

Βάζω, σημαίνει τὸ λέγω. οἶον, Εὐ μὲν βάξουσι, κακῶς δ' ὅπιδεν φρονέουσι. παρὰ τὸ βοῶ, βῶ. καὶ ὡς περ παρὰ τὸ φῶ, φάζω, καὶ ὁ μέλλων, φάσω, καὶ πλεονασμῶ τῆ π, φάσκω, ἔπω καὶ παρὰ τὸ βῶ, βάζω, ὁ μέλλων, βᾶξω. ἐκ δὲ τῆ βάζω, γίνεται καὶ βράζω καὶ πλεονασμὸν τῆ ρ. δυνάται δὲ εἶναι καὶ παρὰ τὸ βοῆ, βοάζω, καὶ συγκοπῇ, βάζω. ὡς παρὰ τὸ θῶ τὸ ὀξύνω, γίνεται θούγω, καὶ συγκοπῇ, θήγω.

Βάϊον, παρὰ τὸ βία τίλλεσθαι. σημαίνει τὸν κλάδον τῆ φοίνικος.

Βακχάω, σημαίνει τὸ μεθύσκειν. καὶ βακχούτης, ὁ μεθύτης. παρὰ τὸ βάκχος ὁ σημαίνει τὸν οἶνον. τὸ παρὰ τὸ ἄχος ὁ σημαίνει τὴν λύπην, καὶ τὸ βῶ τὸ βαίνω. ὁ γὰρ ἔχων λύπην καὶ εἰς μέθην ἐμπίπτων, ἀφίσιν αὐτὸν ἡ λύπη. ὡς ἔβη γὰρ ἢ μέθη τὴν λύπην.

Βάκχος, μαινόμενος. παρὰ τὸ βάζω, βάξω, βάχος, καὶ πλεονασμῶ τῆ π, βάκχος. ὡς ἰαχῇ, ἰαχος καὶ ἰακχος. οἱ γὰρ μεθύοντες, πλείονι τῇ φωνῇ, καὶ ἐνθεσιῶντες χῶνται. λέγεται δὲ ὁ ἱεὺς Διονύσου ἀνὴρ, καὶ κλάδιος, ὁ ἐν ταῖς τελεταῖς. ἢ εἴφανος.

Βακτεία, ὅτῳ τῷ ἐρείδειν τὴν βάσιν ἐπ' αὐτῆς, ταῖς στήναιμα εἶναι τῷ περιπατεῖν καὶ βαδίζειν ἐκκόλως. ἢ παρὰ τὸ τὴν βάσιν τηρεῖν.

Βάκχιλος, εἰς μὲν τὸ λεγικὸν τὸ ρητορικὸν εὖρον σημαῖνον ἔπω. μέγας μὲν, αἰόνητος δὲ καὶ γυναικώδης. εἰς δὲ τὴν ἐτυμολόγην, ὅποτε τμημῶς τὸ αἰδοῖον. εἴρηται δὲ οἶονεὶ βιάκολος τις ὢν, ὁ βία καὶ μανία

κόλος γεγονώς. ἔπω γὰρ ἐκαλεῖτο οἱ γάλλοι οἱ παλαιῶν μιτῆρα τῶν θεῶν ὀργιζόμενοι, καὶ αὐτοὶ ἐκτέμνοντες. βιάκολος, καὶ βάκολος, καὶ ἔσπη τὸ εἰς ἡ, ὡς ἔλαφος, ἐλαφιβόλος.

Βάκχιλος, ὁ ἐπ' ἀφροδίσεια τὸ αἰδοῖον μὴ ἔχων. κήλων γὰρ τὸ αἰδοῖον. οὗτον καὶ κήλων ὄνος ὁ συνησιαστικός, ἢ ἡ ἀκηλος, καὶ πλεονασμῶ τῆ βήτα, βακχιλος. ὡς ῥόδος βρόδος.

Βάθος, παρὰ τὸ μῆκος βίας θάειν.

Βαθεῖαν αὐλακα, ὅπερ ὅτι σιχίε γῆς ὑπὸ ἀρότρῳ. ἢ μεταφορὰ ὅτῳ τῷ βαθεῖας φρενίας καὶ κεκρυμμένης.

Βαθυζώνες, βαρβάρων γυναικῶν τὸ ἐπίθετον, ὅτῳ τῷ βαθέως ζώνουσαι.

Βαθυλείμος, βαθεῖας λειμῶνας ἔχουσα. ὅτῳ τῷ λειμῶνι ἁλικῆς, βαθυλείμωνος, καὶ κατὰ συγκοπῇ.

Βαθύς, ἐπὶ τῷ βάθει γὰρ βία ὀρμῶμεν. ἢ ἐκ τῆ θύω τὸ ὀρμῶ, ὁ μέλλων, θύσω, καὶ ἀθύς. ἐν ᾧ τίς ἔχειν ἐδυνάται.

Βαθυλήϊος, ἀντὶ τῆ πολυλήϊος, πολυσίτος.

Βαθυκόλπον, πέπλος τὸ ἱμάτιον καλεῖται ἐκ λυλικῶς. βάρβαρον καὶ τὸ βαθυκόλπος ὅτῳ τῷ ἐκ τῆς ζώσεως κολπώματος.

Βαυτοπροσαίτης, ὁ πτωχός, ὁ μῆκος τῆ βάνης προσαιτῶν. βανήν γὰρ ἢ βακτηρία.

Βάθρον, τὸ θεμέλιον. καὶ βάθρα, ἀγάλματα. ἔστι δὲ ῥηματικόν. παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω, γίνεται παράγωγον βῆμι, καὶ βίβημι. ὅς ἐστι τὸ μακρὰ βιβάζει, ῥηματικὸν ὄνομα, βάθρον, καὶ βάθρον, ἐφ' ᾧ ἔστι βαίνειν. σημαίνει καὶ τὸ βῆμα ἐφ' ᾧ καδίζομεν. καὶ βάσιν τῆ ἀνδριάντος καὶ ὑποπόδιον. καὶ ὁ ἐμβάς. καὶ βαθμοὶ οἱ σκίμφοδες.

Βαλανάρεα, ἢ κλείς. παρὰ τὸ ἀρεθεῖν τὸν βάλανον. βάλανος δὲ ὅτι ἐπὶ τὸν μοχλὸν σιδήριον, ὁ καλεῖται μάγγανον. αὕτη ἐκ τῆς ῥητορικῆς.

Βαλαῖτιον, τὸ ἀκόντιον, διὰ τὸ βάλλειν τὰς ἐναντίας.

Βακτηρία, ὡς ἐκάλαν ἐρθλῶ. ἐχῶντο δὲ αὐτῇ οἱ ἐν περισσίᾳ καὶ οἱ δικάζοντες, τῇ δὲ καμπύλῃ, οἱ ἀρετικοί.

Βακίας, βόρβορος, πηλός, ὑπὸ Ταραντίνων.

Βάκχον, βακτηρία, καὶ δρέπανον.

Βαλαεῖον, τὸ λαβρόν. τινὲς δὲ λέγουσι παρὰ τὸ λαβᾶν τὰς ἀνίας. καὶ Ὀμηρος παρετυμολογεῖ λέγων. Λαε δ' ἐκ τριπόδος μεγάλα, ὅφρα μοι ἐκκάματον θυμοφθόρον εἴλετο γῆυν. καὶ λέγουσι δὲ καλῶς. εἰ γὰρ ὡς ἐκ τῆς, ὡς φερε γράφεται δὲ τῷ ἰ. ἀλλ'

ἢ ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ὑπὸ τῆς βαλαίων εἴρηται. οἱ δὲ ἀρχαῖοι βαλαῖας εἶχον ἔδος υποκλίειν. παρὰ τὸ τὰς βαλαῖας αὔειν, τισὶν τὰς δρυς. ἔτι δὲ καλεῖνται οἱ δρυς, καὶ ἄλλο τι φυτόν. Ἐπαφρόδιτος δὲ παρὰ τὸ αὐτὸ σημαίνειν τὸ καίω. ἵνα μήποθεν ἄλλοθεν αὐτοί.

Βαλαῖος, ὁ τῆς δρυὸν καρπός.

Βαλβίς, ἡ ἀφαιμία, καὶ ὁ καμπτός, ἢ γυνή ἡ ἀφαισία τῆς δρομείας. ἦσαν δὲ ξύλα δύο, ἀφ' ὧν χοινία διετείνετο. ἀφ' ἧς βαλβίδος, ἐξέφερον οἱ αγωνίζομενοι. Λυκόφρων. Ἐγὼ δ' ἀκρὰν βαλβίδα μιν εἰνδε χάσας αἶμι. παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω, γίνεται βηλός. οἶον, Βηλῶ ἐπὶ λιθῶ. καὶ ὡς περ παρὰ τὸ ψῆφος γίνεται ψηφίς, ἔτι καὶ παρὰ τὸ βηλός βηλός, καὶ ἔσπῃ τὴν εἰς α, καὶ πλεονασμῶ τὴν β, βαλβίς, βάσις ταπεινή. καὶ βαλβίσιν, ἀντί ταις ἀρχαῖς. εἴρηται δὲ ὑπὸ τῆς δρομείας. ἡ γὰρ ὑπὸ ὑσσηγγος γινόμενὴ ραμμή, δὴ τὸ ἐπ' αὐτῆς βεβηκέναι τὰς δρομείας βαλβίς καλεῖται καὶ ὁ τῆς ἀφαιμίας τύπος. οἷοι καμπτήρα.

Βαλίας, σημαίνει τὸν ποικίλον. Εὐριπίδης. Βαλίων ἔλαφον φησίν. ἡ φάλιος τίς ὦν ὁ λυκομέποπος, καὶ ὁ λυκός.

Βαλίας, αἱ ταχέαι. παρὰ τὸ βάλλειν καὶ ταχέως φέρεσθαι τὸ βαλλόμενον. ἢ παρὰ τὸ πάλλεσθαι δὴ τὸ τάχος. οἶον, Βαλίας ἀτκαίων ἀρπύαις. ἢ παρὰ τὸ βαίνειν ἄλγος. καὶ βαλίας, δὴ ποικίλος. καὶ τὸν Διόνυσον Θράκις.

Βάλε. ὡς περ ὑπὸ τῆς ἀγέ προσαντικῆς ῥήματος μετατίθεται καὶ γίνεται ἐπὶ ῥήματι παθητικῆς ἀγέ. οἶον, Ἀγέ δήμοι ὦ Μῆσα. καὶ ἀπὸ τῆς φέρε προσαντικῆς ῥήματος φέρε, ἔτι καὶ ἀπὸ τῆς ἐβαλον, ἐβαλες, ἐβάλε, ἢ τὸ προσαντικόν, βάλε. μετατιθέμενον γίνεται χετλιασικόν ἐπὶ ῥήματι, ἀντί τῷ φεῦ. οἶον, Βάλε βάλε κηρύξ φανῶ. τὸ πλεονασμῶ τὴν α ἀντί χετλιασικῆς ὄντος ἐπὶ ῥήματος ὡς παρὰ τὸ ποιητῇ, α δεῖλε, γίνεται ἀβάλε. ἀμφοτέρω μὲν σημασίαν ἔχουσι. τὸ α, καὶ τὸ βάλε καὶ τὸ ἀβάλε. ἐστὶ δὲ ἰδίᾳ α, καὶ ἰδίᾳ τὸ βάλε, καὶ ἐν σωτέσει τὸ ἀβάλε, καὶ κατὰ ἀφαίρεσιν, βάλε.

Βάλλετε, σημαίνει πεζόετε. βολή δὲ κυρίως, ἡ ἀπὸ τῆς τοῦ πεμπομένη.

Βαλαῖτιον, μαρσίπιον ἀπὸ τῆς ὀπίσθου.

Βάλον, ῥῆμα οἰκτικόν πληθυντικόν δυνάμενον εἶναι καὶ οἰκόν. ἐβαλον. ἐγὼ χρόνος παθητικῆς. ἐστὶ παρὰ τὸ βάλλω, ἐξ ἧς βολή. ὡς σέλλω, σολή. ἀπὸ δὲ τῆς βάλλω, γίνεται βαλίζω. κλίνεται τὸ βάλλω ὡς τὰ παθητικῆ καὶ μόνον.

Βάλλω, παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω γίνεται. ὡς θῶ, θάλλω, καὶ ἰῶ, ἰάλλω. οἱ δὲ βάλλοντες τῆς βαίνουσι. σημαίνει δὲ τρία. ἐπὶ τῆς ποιεύμενον ἐπιτυχῆν. Βέλος ἐχευόμενος ἐφίει βάλε. καὶ ἐπὶ τῆς ἐπιτείνεσθαι. Τάων ἡ μὲν ἐβάλε δόμοις οἱ ῥίγια καλὰ. καὶ ἐπὶ τῆς ἐν ἡμῖν σωλήσεως. Τὸν μὲν παρὰ πόδ' ἔντα χαράδις βάλε.

Βαλῶν. αἱ εἰς ὧν λήγεται μετοχαὶ τὰ δούτερς ἀρεῖς ὀξύνονται. δραμών, ἐλθῶν, πίων. ἔτι ἐν καὶ βαλῶν. ἀντίκειται τὸ πέφρων. αἱ δὲ εἰς ὧν λήγεται μετοχαὶ, ὅποτε ἐν ἐπιπλοκῇ ἔχουσι σύμφωνον, ὧν τὸ δούτερον ἐστὶν ἀμεταβολόν, πάντως βαρύνονται. τέμνων, κάμνων, τέτοις ὁμοίον τὸ πέφρων.

Βαλαεῖον, δίφδογγον. δατί; τὰ ἀπὸ τῆς εἰς δὲ δὴ τὰ εἰὼν γινόμενα ἐδέτερα, δὴ τῆς εἰς διφθόγγου ραφίται κερδός, κερεῖον. κναφός, κναφεῖον. ραφός, ραφεῖον. ραμματός, ραμματεῖον. ἢ καὶ τὰ δὴ τὰ εἰὼν ἐδέτερα μονογράφη ἔσθ' ἔχεις συλλαβάς, παρὰ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα, δὴ διφθόγγου ραφόνται. οἶον, μαχερεῖον, πατελαρχειον, ὀρφανοβοφεῖον, ἰαβεῖον, ἰαμβεῖον, βυρσοδεφεῖον, ἐπιτοκοπεῖον. ἔτι καὶ βαλαεῖον. πρόσκειται μονογράφη, δὴ τὸ ἐναντίον. παρὰ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα, δὴ τὸ αἰπόλιον, καὶ ἀρτοπάλιον. ἔσθ' ἔχεις συλλαβάς, δὴ τὸ παιδίον, καὶ ἀνατρέφοντος τὴν κανόνος. ἔσθ' πάντα τὰ τετρασύλλαβα δὴ τὰ ἰ. ἰδὲ δὲ τὸ πτωχεῖον, πορνεῖον, πρωτεῖον. καὶ δούτερον, δὴ τῆς εἰς διφθόγγου ραφόνται, ὑπὸ δὲ τῆς δὴ τὰ δὴ εἰς.

Βάμμα κυζικλῶν, τὴν ἀνάθαρτον ἀχνηροσύνην Ἀττικοὶ λέγουσι. δὴ τὸ τύλωμα. ἐσπώπτοντο δὲ ἐπὶ μαλακία.

Βαμβαίνει, διασείει, ἔμεναι τοῖς ποσὶ, καὶ ὑπὸ φόμῃ ἢ καὶ τὰς ὀδόντας, καὶ τῇ γλώσσῃ ἀπὸ τῆς φθέγγεται. ἐστὶ δὲ καὶ ῥητορικὴ ἢ λέξις καὶ ποιητικὴ. Τάρβισος τε βαμβαίνων. ἄραβος δὲ δὴ τόμα γίνεται ὀδόντων. εἴρηται ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ποδῶν, ἐπὶ τῆς μὴ ἐδραῖαν τὴν φωνὴν ἔχοντων. οἱ δὲ κατὰ χεῖρα ὑπὸ φόβῃ, ἐχ' οἱ οἱ τε ἐδραῖοι ἀμφοτέρω ταις βάσειν εἶναι, ὡς φησὶν ὁ ποιητής, ἀλλὰ μετολλάζειν καὶ ἐπ' ἀμφοτέρω τὰς πόδας ἵζειν. ἐστὶ ἐν βαίνω, καὶ ἀναδιπλασιασμόν, βαβαίνω, καὶ πλεονασμῶ τὴν ν, βαμβαίνω, τὸ ὑπὸ τρόμῃ ἢ χεῖρ τὰς ὀδόντας, καὶ ἀνάρθρως λέγειν.

Βάναυσος, κυρίως πάς τεχνίτης δὴ πυρὸς ἐργαζόμενος. βαυῖος γὰρ ἡ καμινός ῥητορικῶς. Σοφοκλῆς. Οὐδὲ βάναυσον τὴν τέχνην ἐκτίσω. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ τὰς βαυῖας αὔειν, τισὶν τὰς καμίνους καίειν. κατὰ βέβηκε δὲ ἡ λέξις εἰς πάντα χειροτέχνῳ.

Βαῖ, εἰ μὲν ἐκ τῆς βλαῖαι, βαῖαι, καὶ καὶ συγκοπῶν, βαῖ. εἰ δὲ θέμα ὅτι, βαῖ βάς βα, καὶ τὸ ἀπαρέμφοτον, βαῖ.

Βάξιν, παρὰ τὸ βάξω, βάξω, βάξιν. σημαίνει δὲ τὴν φήμην, καὶ τὴν ῥῆσιν. Μίμνερμος. Καίμιν ἐπ' ἀνδράπων βάξιν ἔχεις χαλεπήν, ἀργαλῆς αἰετὶ βάξιος ἱέμεροι.

Βάπτω, παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω, παράγωγον, βάπτω. οἶον, ἐμβαίνειν ποῖᾳ. τρόπον γάρ τινα βαίνει καὶ τὰ ὑποκειμένη τὸ δούσοποιον ῥῆμα.

Βάπτισμα, ἐν ᾧ βάλλεται, ἢ γυνὴ πίπτει τὸ πταίσμα.

Βάραθρον, τόπος βαθύς, ὅπερ οἱ κακῆργοι ἐμβάλλονται. ἢ πῖπος κοῖλος, τὰ μὲν αὖτ' ἔχων ἰχυρά, ὑπόχαιμα δὲ τὰ κάτω, ὥστε καταδιῶναι τὸν ἐπιβαῖτα, ἐν δὲ Φιλιππηκοῖς ὁ Δημοθρόνης τὴν λέξιν ἐκ κυρίως εἶπεν, ἀλλ' ἐκ μεταφορᾶς, οἷον ἐν τῷ ὁλέθρῳ. ἔστι γὰρ ῥητορικὴ. ὁ δὲ ποιητὴς, βέρεθρον τὸ χάσμα δὲ τὰ ἐφισίν. Ἀττικῶς δὲ δὲ τὰ ἀ. κυρίως γὰρ βάραθρα καλεῖται τὰς κοίλας τόπας. δι' ὧν οἱ ποταμοὶ καταπίνονται καὶ εἰσβαίνουσι, παρὰ τὸ βαίνω, βάθρον, καὶ βάθρον, καὶ βάραθρον κατὰ πλεονασμόν. καὶ Ἰωνικῶς, βέρεθρον. Ἡ' χι βάθισον ὑπὸ χθονός ἔστι βέρεθρον. ἢ καὶ ἀντίφρασιν, τὸ ἄβατον εἶναι δὲ τὴν κοιλότητα.

Βάραγχος, Ἰππῶναξ μάλιστα πλεονασμῷ τὰ ἄλφα. οἱ γὰρ ἄλλοι, βράγχος. καὶ βαραγχία, ἀντί τὴν βραχία πολλὰκις ὅτι παρὰ Ἀττικοῖς. Ἡ' ρωδιανός.

Βάρβαρος, ὠνοματοποιεῖται ἡ λέξις. οἷον, καὶ μίμῃσιν τῆς γινόμενης αὐτῇ ἑαχύτης ἐν τῇ φωνῇ. ἀφ' ἧς καὶ βρόγχος λέγεται, δι' ἧς ἀνασφύεται ἡ φωνή. καὶ αὐτὸ τὸ βραγχία, τὸ σαφὲς τὴν φωνὴν καὶ ἑαχεῖαν ἔχειν.

Βάρβιτος, εἶδος μουσικῆς ὀργάνης, ψαλτήριον, ἢ κιθάρα. εἴρηται δὲ οἷον ἐβαρύνει τις ὦν, ὁ βαρεῖαν τὴν φωνὴν καὶ τὸν φθόγγον ἀφίει. μῖτες γὰρ τὰς νόδας ἔλεγον. ἐπεὶ δὲ πρὸς τῆς χρήσεως τῆς νόδας λινοῖς σήμωσιν ἐκέχλωτο. ὅθεν καὶ οἱ Αἰολεῖς βαρμυτον αὐτὸ δὲ τὰ μ' φασί.

Βάρδιος, παρὰ τὸ βάρος, βαρὺς μεταφορικῶς, βαρδύς. πλεονασμῷ δὲ τὰ δ', καὶ ἐν ὑπερθέσει, βάρδιος. Ἰλιάδος ψ'. Ἀλλάτοι ἵπποι βάρδιοι θεῖιν, ἀντί τὴν βραδύτητα.

Βάρις, παρὰ τὸ βάρος, καὶ ἔοπ' ἡ βραχέος. σημαίνει δὲ τὸν πύργον, καὶ τὴν κλίνην. παρὰ τὸ μὲν βίας πολλῆς ἀρῆσθαι βάρις, τείχη, πλοῖα, σοαί, αὐλαί, πύργοι, σφαῖραι. τινὲς δὲ λέγουσιν, αἱ μεγάλαι καὶ ὑποβαθροὶ πέτραι. Ἀπὸ βάριων ἐλεφαντίνων.

Βαρείας χειρας, ὑβριστικῆς, φονικῆς, ὅπλῳ βεβαρημένης. Σοὶ κοίτης παρὰ νηυσὶ βαρείας χειρας ἐφείω.

Βάρηκες, τὰ ἔλα τῶν ὀδόντων. οἱ δὲ σιαγόνας. οἱ δὲ τὰ ἐν πῖς ὀδῶσιν ὑπὸ τῆς ἔοφης ἐνιχόμενα. σημαίνει δὲ καὶ τὴν πολυπλῆν.

Βαίανσοι, οἱ ἐδραῖοι τεχνῖται. οἱ δὲ, τὸν ἀπαύθρων καὶ ὑπερήφανον. οἷοι, βαναύσε χειρὸς, τῆς ὑβριστικῆς, ἢ τεχνικῆς.

Βαρκαῖεν, τὸ βαρβαρίζεν. εἴρηται ὑπὸ τῆς Βαρκαίων, οἱ εἰσι βάρβαροι. ὡς ἐν κεραβάειν, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, βαρβακίζεν, καὶ βαρκαῖεν.

Βαρκαίοις ὁχοῖς, Λιβυκοῖς. ἀπὸ Βάρκης πόλεως Ἑλληνικῆς. καὶ ἔστιν ἀπὸ μέρες.

Βαρύθω. Βαρύθει δέ μοι ὥμος ὑπ' αὐτῆς. ἀπὸ τῆς βαρὺς, Βαρύω, πλεονασμῷ τὰ ψ', βαρύθω. τὸ δὲ βαρὺς, παρὰ τὸ βάρος. ὡς περ παρὰ τὸ πλάτος

πλάτος. τὸ δὲ βάρος, παρὰ τὸ βία αἵρεται. ἔστι δὲ ἀπὸ τῆς βῶ τὸ βαίνω.

Βάσανος, παρὰ τὸ βιάζω, βιάσω, βιάσανος, καὶ βάσανος. ἢ παρὰ τὸ βίβημι, βήσω, καὶ τὸ ἀνία, ὁ σημαίνει τὴν λύπην. ἢ ἀπὸ τῆς βασάνης τῆς χρυσοχοικῆς λίθου, ἐν ἣ ἡ δοκιμάζεται ὁ χρυσός. καὶ περ ὁ βελγός, καὶ τε κίβδηλος ἢ.

Βασανίζεν, ἐπὶ τὸ αἰκίζεσθαι καὶ τιμωρεῖσθαι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸ ἀνακρίνειν, καὶ δοκιμάζειν, καὶ ἐλέγχειν τὰ ληθῆς δὲ λόγων. βάσανος γὰρ ἔστι λίθος λεγομένη, ἡ τὸ χρυσίον δοκιμαζόμενον δοκιμάζουσα. ἔπω πάντες κέχρωται οἱ ἀξιόλογοι. ἐκ τῆς ῥητορικῆς.

Βασιλόπυρ. παρὰ τὸ βασιλόπυρ. Ἀντίμαχος ἐν πρώτῃ Θηβαΐδος. Οἱ οἱ ἔσαν βασιλόπυρες Αἰπυλίων.

Βασιλῆς, ἡ τὰ βασιλέως γυνή. ὡς βαλανῆς, ἡ τὰ βαλανέως. ἀπὸ τῆς βασιλέως βασιλῆος, γίνεται βασιλῆς. καὶ ὑποβολῇ τῆς ἡ, βασιλῆς.

Βασιλός, σημαίνει τρία. τὸν θεόν. ὡς τὸ, ὦ Ζεῦ βασιλεῦ. καὶ τὸν βασιλέα, ὡς τὸ, Βασιλός τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής. καὶ τὸν οἰκοδεσπότην, Βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα. παρὰ τὸ σῖναι τὸ βλάπτω, συνός, ὁ βλαπτικός. μὲν τὰς εἰρητικῆς αἰ, συνός, ὁ ἀβλαβής, ὃν εἰδὲς δυνάται βλάψαι, καὶ ἔοπ' ἡ τὴν εἰς λ' καὶ πλεονασμῷ τὰ β', βασιλός. ἢ παρὰ τὸ βαίνειν ἴλεως. ἢ παρὰ τὸ πεπᾶσθαι λαῶς, ὅτι κεκτῆσθαι. πᾶσθαι γὰρ τὸ κτῆσθαι. καὶ πάμματα, τὰ κτῆματα καὶ πολυπάμματα. ἢ ἡ πασιλός καὶ βασιλός. ἢ πασιλός τις ὦν, ὁ πάντας λούσων, καὶ πάντας πορονῶν. ἢ παρὰ τὴν βάσιν καὶ τὸ λούσειν, ὃ ἐν τῇ περιεῖναι ὡς ἐβλεπτός. ἢ παρὰ τὸ βάσιν ἴλης ἔχων, κατέστι μὲν πλήθους ποικίλμος τὴν βάσιν καὶ τὴν ἔξοδον. δεῖ γὰρ ἀληθῶς βασιλέα καλοποιεῖν. ὁ δὲ κακοποιῶν, τύραννος. ἢ παρὰ τὸ βάσις εἶναι λαῶν, κατέστιν ἔδρα καὶ στήριγμα. Πόσας γυνικὰς ὁπιδέχεται; ἔξ. βασιλός βασιλέος κοινῶς, βασιλέως Ἀττικῶς, βασιλῆος Ἰωνικῶς, καὶ Αἰολικῶς. ἀλλ' οἱ Αἰολεῖς προπαροξύνουσιν. Ἀχιλλῆος, καὶ βασιλῆος. βασιλός βασιλέος, καὶ κράσει τὰ ε' καὶ ὁ εἰς τὴν δίφθογγον, βασιλεῦς παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν ἢ Δωριεῦσιν. ὡς περ, Ὀδυσσεὺς τε λαβὼν κῦσε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ, ἀντί τῆς Ὀδυσσεως. Ποσαχῶς συναιρεῖται τὸ ε' καὶ ὁ; τειχῶς. παρ' ἡμῖν μὲν ἐν εἰς τὴν ε' δίφθογγον, ὡς Δημοθρόνης, Δημοθρόνης. παρὰ δὲ τοῖς Ἀθῆναιοις εἰς τὴν εἰ δίφθογγον. ὡς πλέον πλεῖν, καὶ δέον δεῖν. παρὰ δὲ τοῖς, Δωριεῦσιν, εἰς τὴν εὐ δίφθογγον. ὡς τὸ ἐμέο, ἐμεῦ. θνήσκοντο, θνήσκοντο μερμερα ἔργα. Τὰ εἰς δις λήγοντα ἀρσενικά, εἴτε μονοσύλλαβα, εἴτε ὑπὸ δύο συλλαβάς, ἅπαντα ὀξύνονται, δηλοῦσι κοινολεκτάμενα. βασιλός, Ἀχιλλῆος, Πηλεῖος, Ζεῦς, Φεῖς ὁ Διόνυσος, Νεῖς, ὄνομα ποταμοῦ, Δνός, ὄνομα πόλεως ἐν Λυκίᾳ, εἴδα ἀνέξ' ἀφ' ἧς Χίμαιρα, σός, ὁ σκώληξ. τὸ Φλόος

Φλόες κὺ Νόες, ἔσωθήθη εἰς τὰς Εἴλησι. τὸ δὲ
σός, ἔδὲ ἐν χήσει εὔρηται κατὰ τὴν δίδειαν,
ἀλλὰ καὶ τὰς πλαγίας. πρόσκειται ποινολεκτά-
μυα. οἱ γὰρ Αἰολεῖς, βαρύνοντες λέγουσιν, Α-
χίλλας, Πήλως. τοῖτον δὲ τὸ Ἀρὸς Αἰολικῶς.
κοινῶς γὰρ Ἀρὸς λέγεται. πρόσκειται ἀρσενικῶς,
ἔδὲ τὸ Νεὺς κὺ Γρεὺς περιπαυμῶς, ἀλλὰ θηλυ-
κὰ εἰσιν ἡ γραῦς. Ἰσέον ὅτι τὰ εἰς ὡς, εἰ μὴ
ἔχη πορὶ τὴν σύμφωνον, σωμαίνονται ὡς τὰς
Αἰθαιαίους. οἷον, Εἰρεσίως, Εἰρεσίως, κὺ Ε-
ρετρίως. Περαιδὲς Περαιδῶς, κὺ Περαιδῶς. τὴν
κὺ ὦ εἰς ὦ κινωμῶς. εἰ μὴ ἔχη καθόλου τὸ
εἰ, ἔκινάται. οἷον, βασιλέως, Αἰχίλλεως. ἐπεὶ
δὲ γίνονται Ἀττικῶς καὶ σωμαλοφῶς τὴν εἰς ὦ,
τὰς αἰτιατικὰς εἰς ὦ μόνον ποιεῖσιν. οἷον, τὸν Ε-
ρετρίαν, τὸν Εἰρετρίαν. τὸν Περαιδῶν, τὸν Περαιδῶν.
ἐπεὶ τὸ ὦ μακρὸν ἢ καὶ πορὶ τὴν σωμαλοφῶς.
πάσα γὰρ ῥητικὴ εἰς ὡς λήγουσα θέλει ἔχειν τὴν
αἰτιατικὴν ἢ ἐνικῶν εἰς ὦ ὁμόφωνον κὺ ὁμόχρο-
νον. οἷον, Αἴαντος, Αἴαντα. ὁμοίως, Πηλέως,
Πηλέα. οἱ μὲντοι Αἰθαιαῖοι, ἐπεὶ Πηλέως καὶ
Αἰχίλλεως ἔδὲ τὴν ὦ μεγάλην γράφουσι, τὰς χάριν
κὺ τὴν αἰτιατικὴν ποιεῖσιν εἰς ὦ μακρὸν. ἵνα ἰ-
σόχρονος ῥητικὴ τῇ ἰδίᾳ ῥητικῇ. Εὐεπίδης. Καὶ
μὲν δέδορκα τὸ δὲ Πηλέα πέλας. εἶδος τῆς ὑπο-
πεπτωκότων τῆς ὀνόματι. ταῦτα πορὶ μὲν τὰ πορ-
σηγορικὰ πασόμενα, τὰξιν ἐπιθετικῶν ἔχουσιν.
ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος, ὁ πορφήτης Σαμαὴλ.
ἐπιθετοὶ δὲ συμπλεκόμενα, πορσηγορικῶν. πορ-
σηγορικὰ γὰρ ὁ καλὸς βασιλεὺς, ὁ δὲ κλεῖς πολί-
της. ἔστι δὲ ὅτε τὰ ἐπιθετὰ τὰ αὐτὰ πορσηγορικὰ
γινόμενα κὺ ἐπιθετικά, πῆ μὲν ὑποκείμενα, πῆ
δὲ ἐπιθετικά. δίκαιος, σοφός, μέγας, ὁ σο-
φὸς δίκαιος, ὁ μέγας δίκαιος. ταῦτα δὲ ἐπιθε-
τικὰ ὄντα, πολλὰς πορσηγορικῶν κὺ ἐπιθετικῶν
σώμαξιν ἐπέχουσιν ἀλλήλοις ὑποκείμενά τε κὺ ἐπι-
θετικά. οἷον, δίκαιος, σοφός, μέγας, σο-
φός, ὁ σοφός, δίκαιος. ὁ μέγας δίκαιος.

Βάσκανος, ὁ κακίζων καὶ μεμφομένης ἅπαντα, καὶ
πειρώμενος εἰς ἀπέχθειαν ἄγειν. ὁ φθονερός κὺ
βλαβερός. ἔπος Αἰσοφάνης. ἔπος Εὐεπίδης.
Φερεκράτης δὲ ἐπὶ τὴν λυπηρὰ λαμβάνει τὴν λέ-
ξιν. οἷον, Ὁ λαγῶς με βασκαίνει κὺ λυπεῖ. εἴ-
ρηται δὲ φάσκαιος τὸς ὦν. ὁ τὸς φάσει καίνων,
ἦγεν ἡφθέρων ἔδὲ τὴν βλέμματος. κὺ ἐκ τὴν βά-
σκαιος, βασκαίνω, ἢ φασκαιώ. ἀντὶ τὴν αἰτια-
ται καὶ μέμφεται καὶ συκοφαντεῖ. ἔπος Δημοδέ-
νης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτισσιφῶντος καὶ τοῖς ἐξῆς. Βέ-
σκαιον δὲ καὶ πικρὸν καὶ κακόνδε ἐδούρετι πο-
λίτευμα ἐμὸν φησιν, ἀντὶ τὴν φιλαίτιον κὺ συκο-
φαντικόν.

Βάσκ' ἴδι, τινὲς, ὡς ἄπειδι. κὺ ἐκ ἐν ὡς θέσει.
ἀλλὰ κανὼν ἔστιν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς με λήγον-
τα μὲν πορθέσειν φιλεῖσι σωτρίσθαι: μέτειμι,
σώειμι. μετ' ἄλλων δὲ λέξεων ἐδέποτε. τὸ ἐν
ἴδι, ὅποτ' εἴμι. κὺ ἄλλως, τὰ εἰς ἴ, ὡς ἡχθόν-

τα πορσηγορικὰ κατ' ἀρχὴν ἔσωτρίσθαι, πλὴν
τῆς πορθέσειν, ὡς τε δὴλον ἐν ὡς θέσει δει-
ναζινώσκειν αὐτό. τὸ δὲ βάσκε, ὅποτ' εἰς βάσκω.
τὴν ὡς τὸ βῶ, βήσω, πλεονασμῶ τὴν κ. βή-
σκω, κὺ ἔοπη τὴν εἰς ἄ, βάσκω. κὺ ἐπεὶ δὲ ἔ-
δέποτε Βαρυτόνως μέλλων ἔδὲ τὴν κ ἐκφέρεται, με-
τάγεται εἰς ἐνεσῶτα. Βαρυτόνως εἶπε, ἔδὲ τὸ πλα-
κῶ. Καὶ κακῶν ἐπιβασιμῶν ὕψος Αἰχαιῶν. ἀντὶ
τὴν κακῶν ἐπιβαίνειν, κὺ ἐν κακοῖς ποιεῖν.

Βασκίμω, ῥῆμα ὅποτ' ἐνεσῶτος. κὺ οἱ Δωρεῖς τὰ εἰς
εἰν ἀπαρέμματα, ἔδὲ τὴν ἐμῶ πορφέρουσι. γίνεται
ἐκ τὴν βῶ, βάσκω. ἐπεὶ τὰ ῥήματα τῆς δούτε-
ρας συζυγίας ἔδὲ τὴν αἰκῶ γίνεται. οἷον, ἡμῶν,
ῥηιδάσκω. ἀλῶ, ἀλάσκω. κὺ καὶ ὡς ὡς ὡς ὡς,
ἀλασκῶ, ἡλάσκω.

Βασάρα, σημαίνει κυρίως τὴν Βάκχην, ὡς Ὡρεῖαν
λέγει. ὅποτ' ἐκτε δὲ ἡ κατωφερὴς κὺ πόρνος γυνὴ
εἴρηται βασάρα. Λυκόφρων. Ἡ δὲ βασάρα σε-
μῶς κατωφέρουσα κοιτανεῖ δόμους κὺ, τῆς παρ-
τομόρφης βασάρας λαμπυρίδος. λαμπυρεῖς δὲ εἰ-
σιν ἡ ἀλώπηξ. λέγεται βασάρος ἡ ἀλώπηξ καὶ
Ἡρόδοτον ὑπὸ Κυρηνάων. λέγεται βασάρος ἐδε-
τέρως κὺ ἡ βῆσα.

Βασαρίδες, αἱ Βάκχαι. ὡς τὸ δῆλυν ἐν βήσαις.
ὅστιν ὀρεινοῖς τοποῖς. ἡ παρὰ τὸ βασάρι τὸ λε-
γόμενον ὑπόδημα. ὅπερ εἴρηται ὡς τὸ τῇ βά-
σκε ἀρρησθῆναι. λέγονται βασάροι αἱ Ὀράναι
βάκχαι. χιτῶνας ἐν ἐφόρῳ ὅποτ' εἰς Βακχε Διο-
νύσε, ὅποτ' εἰς βησῶν.

Βάσων. Ἐπίχαρμος, βάσων χωρίον, ἀντὶ τὴν βα-
δύτερον, εὐγενῶν. ὅποτ' εἰς βαδύς, βαδύτερος,
βαδύων, βάσων, ὁ βαδύτερος.

Βασραχάσαι, ἑαχιδάσαι. βάσραχας γὰρ τὴν
ἑαχιδῶν οἱ Βοιωτεῖς καλεῖσι. βάσραχας, τὴν πλε-
σίως κὺ δὲ ῥησιν.

Βάτταλος, ἐπώνυμον ἢ Δημοδοκίης. ἐκάλει δὲ οἱ
παλαιοὶ τὸν μαλακὸν κὺ βδελυρὸν καὶ αἰχρὸν ἔ-
τως. ἀπὸ Βάτταλιν τινὸς αὐλήτης. ὁ μαλακὸς ὦν,
κὺ αὐλήματα τοιαῦτα ἐφύρουν. οἱ δὲ, Βάτταλον
ὄνομα ὡς τὴν παλαιοῖς τῆς μαλακισμοῦ τῶν
τὸν πορκατό. ἀπὸ τὴν τύπεται ἐν τῷ ἔργῳ, καὶ
βατταλίζεσθαι. ἔπος εὐρον εἰς τὸ ῥητορικὸν λε-
ξικόν.

Βατταρίζειν, εἴρηται τὸ μόλις λαλεῖν, ἀπὸ τὴν Βά-
τε τὴν Θηραίς τὴν εἰς τὴν Κυρηνάων τὴν ὅποτ' εἰς
Θήρας ὡς τὴν ἀναγαγόντος, ἰαχοφάνης ὄντος.
ὡς γὰρ βαρβαρίζειν, ἔπος βατταρίζειν καὶ μίμη-
σιν φωνῆς, ὡς τὸ πορπύζειν, ὁ κὺ πιδανώτε-
ρον. κὺ γὰρ ὁ Βάτος πορὶ τὸ ἐπέχεσθαι τὴν φω-
νὴν ὡνόμασαι, ἑαυλίζων, κὺ τὸν τοῖτον ἦχον
πορφερόμενος. ἡ δὲ Βαττολογία, σημαίνει τὴν
πολυλογίαν, ἀπὸ Βάτε τινὸς Εἰλήως, μακρῶς
καὶ πολυμήκης εἰχῶς ποιήσαντος εἰς τὰ εἰδω-
λα, ταυτολογίαν ἔχοντας. ὁ Βάτος ἔπος τῆς καὶ
Κυρηνάων ὡς τὴν ἡγήσατο, μογγιλάτος τὴν
ὦν. ἀπὸ τὴν καὶ τὴν μὴ δὲ συζόμενος, μὴ δὲ
ἑαυτῇ

μέσος βέβηλα. κὲ βεβολήατο. Ἰλιάδος ἑ. Πεν-
θεὶ δ' ἀτλήτω βεβολήατο. ἔκτασιν δὲ ἔχει ποιη-
τικῶς τὰ εἰς τὸ ἦ, ὅθεν τὴν ἐπαλληλίαν ἴδ' βρα-
χέων. τὴν ψυχὴν τε βωμῶσι ἦσαν, ἐλυποῦντο.
ἐπὶ μὲν σώματος, βεβλήατο. ἐπὶ δὲ ψυχῆς, βε-
βολήατο. ποιῶντες κὲ τὸ πεφοβήατο, καὶ τὸ δε-
δμήατο. ἄπο τῆ βάλω, ῥηματικὸν ὄνομα, βο-
λή. ἀπὸ τῆ βολή, ῥήμα βολῶ, βολήσω, βιβό-
ληκα, βιβόλημαι. ὁ ὑδροσωτέλικος, ἐβεβολήμην,
ἐβεβόλητο, ἐβεβόλητο, κὲ Ἰωνικῶς ἐβεβολήα-
το. λέγει ὅδ' ὁ τεχνικός, οἱ μὲν ἀπὸ περιπα-
μῶν ταυτοσυλλαβέντες, πρὸς τὰ α ἔχουσι τὸ ε.
οἶον, πεποίλωται, πεποίεσθαι. ἔπος ἐν κὲ βεβο-
λήατο. κὲ διὰ τὸ ἐπαλληλὸν ἴδ' βραχέων, ἔκτα-
σις γέγονε τὰ εἰς τὸ ἦ, βεβολήατο. ἔπος Ζηνό-
βιος, κὲ ἄλλοι.

Βέβηλος, ὁ μὴ ἱερὸς τόπος, ἀκάθαρτος κὲ βατὸς πᾶ-
σιν. ἀπὸ τῆ βῶ, βήσω, βηλός, κὲ διπλασιασ-
μῶ, βέβηλος, ὁ βάσιμος παντὶ, πρὸς ἀντιδρα-
σὶν τὰ ἀδύτα. λέγεται βέβηλος ἀνὴρ, ὁ μιανὸς κὲ
ἀκάθαρτος, ἢ κὲ ἀμύνητος, ἀπὸ τῆ τῶ, ὁ ἐν ἀ-
νέροις τοποῖς ἄξιος ἔχειν. Σοφοκλῆς δὲ ἐν
Οἰδίποδι, βέβηλον τὸν ἰδιώτην φησὶ.

Βεβρώσεται. Χρήματα δ' αὐτὲ κακῶς βεβρώσεται.
ἀπὸ τῆ βρῶ, βρώσω, βέβρωκα, βέβρωμαι, βέ-
βρωσαι. μετ' ὀλίγον μέλλων, βεβρώσομαι. τὸ
τέλειον, βεβρώσεται.

Βεβρώδεις. Ὁ μὲν βεβρώδεις Πείαμον, φάγοις.
βρῶ, βρώσω, βέβρωκα. ἐκ τῆς, ῥήμα βεβρώ-
κα, ἔοπ' ἢ τὴν κ εἰς τ, βεβρώδω. ὁ ἀδρατινός,
ἐβεβρώδων. ἢ μετοχή, ὁ βεβρώδων, τὴν βεβρώ-
δοντος. τὸ δέκτικόν, βεβρώδοιμι, βεβρώδεις.

Βέβρυκας. παρὰ τὸ βρύχω, βρύξω, βρύξ. κὲ ἀνα-
διπλασιασμῶ, Βέβρυξ.

Βέρης, ὁ δραπέτης. κὲ βεριδόει, δραπέτ' εἰ.

Βέθρον, βέρεθρον, κὲ συγκοπή, βέθρον. Κράτης κὲ
Εὐφορίων ἔπος.

Βέρεθρον, ὁ πηλώδης τόπος κὲ καταπύργος ποιῶν τὰς
ἀνθρώπους. οἱ δὲ ἀπὸ τῆ οἶον βέρεθρον εἶναι κὲ
βάθος ποιεῖν τῷ ἄρθρῳ τὴν ποδός. ἢ τὴν γλῶ-
τρυεῖν. Πολλὸν δὲ κὲ κτ' ἔχοντες βέρεθρον.
σημαίνει κὲ τὸ σκότος, κὲ τὸ βάθος. Ἐξω δ' ἐ-
ξίχε κεφαλὰς δεινοῖο βέρεθρον.

Βέλος. παρὰ τὸ βάλλω, τὸ τίθωσκω. πᾶν ὅδ' τὸ ἀ-
πὸ μήκους βαλλόμενον, βέλος εἶρηται.

Βελέκοι, ὀσπεῖα. Καὶ ἴδ' βελέκων. Αἰετοφάνης.

Βέλεμνα, βέλη. ἔστι δὲ κὲ ῥήμα. παρὰ τὸ βέλος, βέ-
λεμος, ὡς ἔχω, ἔχειμος, Τήλεμος, πλεονασμῶ
τῶ βέλεμος, κὲ βέλεμον. Ἡρώδιανός ποτε πα-
θῶν. Ἰστέον ὅτι ἔχειν ἔχονται ἢ ἀδεία ἴδ' ἐδέτε-
ρων κὲ ἡ αἰτιατικὴ ἀπ' ἀλλήλων, ἔπος. ὅτε τὸ ῥή-
μα κατ' οἶός καὶ τὰ αὐτὰ ὑποκειμένη φαίνεται,
κατ' ἢ κὲ τὸ ἐδέτερον ὄνομα, τότε τὸ ἐδέτερον ἀ-
δεία ὄν. ὡς ἐπὶ τὸ βέλος ἔπεσον, αὐτὸ ὅδ' πίπ-
τει τὸ βέλος. τὸτο δὲ ἴδιον ἀδείας, τὸ τὴν διά-
δωσιν τῆ ῥήματος ἔλκεν εἰς αὐτὴν. παιδίον ἀπέ-
Etymologicόν.

θανεῖ. γυναικὸν ὑφαίνει. ὅτε μὲν τὸ ῥήμα ὁξ' ἄλ-
λης αἰτίας ποιοῖσι, τότε τὸ ἐδέτερον αἰτιατικὴ εἶναι.
ὡς ἐπὶ τὸ βέλος ἤρπασεν. ἄλλος γὰρ ὁ ἀρπά-
σας. ἀρπάζεται γὰρ τὸ βέλος. τὸ κρέας ἐκλεφε.
τὸ μαχαίριον ἔλαβεν. ἔπος Ζηνόβιος.

Βελόνη, παρὰ τὸ βέλος κὲ τὴν τέτην ὁξ' ὕπτι. ἢ παρὰ
τὸ ὅλην βάλλεσθαι. τὰ διὰ τῆς οὐν, εἰ μὲν ἐστὶν ἀν-
μαίνει, πάντα βαρύνονται. οἶον, βελόνη, περόνη,
ἀγχόνη τὸ χοινόν. ἐπὶ δὲ τῆς πράγματος, ὁξ' ὕπ-
ται. οἶον, ἴδωνη, καλλονή, ἀγχόνη ἢ ἀγχις.

Βέλλεροφόντης, βέλλερα ὅδ' τὰ κακά. ἔστιν ἔν' ὁ πο-
νομήντος παύειν τὰ κακά. ἔπος πρότερον ἐκλεῖπο
Ἰππόνους. ἀνελὼν δὲ Βέλλερον τὸν Κορίνθιον, Βελ-
λεροφόντης ἐκλήθη. Τὰ εἰς τῆς ἀρσενικά, μὴ ὄν-
τα σωθεῖται παρὰ τὸ κράτος, μὴ δὲ ἔχοντα ἐδέτε-
ρον εἰς εἰς, εἰς ἢ ἔχει τὴν ἡλικίαν. οἶον, πολί-
της, πολίτης. δεσπότης, δεσπότης. μητιέτης, μη-
τιέτης. Βέλλεροφόντης, Βέλλεροφόντης. πορτσνεται ἀρ-
σενικά, ὅθεν τὸ φιλότης. μὴ ὄντα σωθεῖται παρὰ τὸ
κράτος, ὅθεν τὸ Σωκράτης, Σωκράτης. μὴ ἔχοντα
ἐδέτερα, ὅθεν τὸ ἐνναέτης ἐνναέτης, ἐνναέτης. τὰτο
δὲ εἰ μὲν σημαίνει τὴν σωματικὴν ἡλικίαν, ἐν-
ναέτης, βαρύνεται. εἰ δὲ χρόνον ἐνναέτης, ὁξ' ὕ-
νεται.

Βέλτερος, ἐπὶ παρὰ τὸ βάλλω γέγονεν, ἐπεὶ βάλλω ὡ-
φείλεν εἶναι, ὡς παρὰ τὸ θάλλω, θάλος, ἀλλὰ
παρὰ τὸ βέλλω. ὅθεν κὲ βολή κὲ βέλος. γίνεται
ῥηματικὸν ὄνομα, βέλτερος, καὶ τὸ συγκριτικόν,
βέλτερος. ἔπος Ωρίων. ὁ δὲ Φιλόξενος εἰς τὰ
συγκριτικά λέγει, ὅτι τὸ βέλτερος κὲ φέρτερος, ἐκ
εἰσὶ συγκριτικά. θέματα δὲ εἰσι συμπεπτωκότα
τύποις συγκριτικῶν. ἐδὲ ὅδ' πάντα τὰ εἰς δις,
παρ' ὀνομαστικά εἰσιν. ἐδὲ πάντα τὰ εἰς κός, κτι-
τικά. κὲ διήλον ἐκ τῆς. ἐδὲ εἰς ρός λήγει συγ-
κριτικὸν μὲν ἐρρήσεως λεγόμενον. εἰ ἔν' ἀβέλτερος
φαμὶ, δηλοῖται ἐ συγκριτικόν. τὸ δὲ ἀτυχέστερος
ἐκ ἐν τῷ συγκριτικῷ εἴληφε τὴν σωθεῖσιν, ἀλλὰ
παρὰ τὸ ἀτυχῆς ἐχρημάτισται.

Βελτίων. ἐκ τῆς βάλλω ἢ βέλλω, γίνεται ῥηματι-
κὸν ὄνομα βέλτερος. ἐκ δὲ τῆς, γίνεται συγκριτι-
κὸς τύπος εἰς ὧν βελτίων. κὲ ὑπερθετικὸς, βέλ-
τιστος. Ωρίων.

Βένθος, τὸ βάθος. παρὰ τὸ βάθος, βένθος καὶ
βένθος πλεονασμῶ τῶ ν. ὡς πάθος, πέθος, κὲ
πένθος.

Βέμβιξ, ὁ σρόμβος, ὃν οἱ παῖδες σρέφοντες καὶ
παίοντες ἱμάτι, παίζουσι. πέμπιξ τις ὧν. πα-
ρὰ τὸ πέμπεσθαι κὲ ἐλαύνεσθαι.

Βέχεις, ἔθνος Σκυθικόν, ὡς Ἀπειρ. ἢ μὲν τῶ σ,
Σάπειρ.

Βέσσον, τὸ ἱμάτιον ἑσὶ Λακωνίων. οἱ δὲ βέττον
Διοχῆς.

Βεῦδος. Καλλίμαχος. Ἐν δὲ Πάρῳ, καλὰ κὲ αἰό-
λα βεῦδ' ἔχουσι. σημαίνει δὲ τὰ ποικίλα, ἢ
πορφυρά ἱμάτια. Δίδυμος, τὰ δέρματα βοδίνεια,
ἢ τὰ δίδυαν ἡμῖν παρέχοντα. Ἡρώδιανός δὲ εὔ-
G δει,

δεα, κὲ πλεονασμῶ τῷ β', βόλδεια. παρὰ τὸ εὐ-
δειν. Διογενὲς. ἔστι πόλις, κὲ γυναικὸς ἱμάτιον
πολυτελές. παρὰ Ἑρμιονεῦσι δὲ καὶ ἀγαλμα.

ΤΟ' ΒΗ' ΤΑ, ΜΕΤΑ' ΤΟΥ' Η'.

ΒΗ' τα τὸ στοιχεῖον, ὅτι δολιτέρων ἔχον τάξιν, ἐ-
πιβέβηκε τῷ λοιπῶν.

Βῆ περιπαῖται. Βῆ δ' ἀκέων, αὐτὶ τῷ ἐπορεύθῃ.
παρὰ τὸ βῶ, βῆμι. ὁ β', ἀόριστος, ἔβλῳ. ἢ
παρὰ τὸ βίβημι, ὁ β', ἀόριστος ἔβλῳ, τὸ γ',
ἔβη, κὲ κτ' ἀφαιρέσιν, βῆ. Ἰστέον ὅτι μὲν τῷ
ἀφαιρέσιν τῷ κλιτικῷ μορίῳ, εἰ μὴ μακρὰ συλ-
λαβὴ ὑπολίποιο, περιπαῖται. ὅσον, ἔφης, φῆς.
ἔβλῳ, βλῶ. εἰ δὲ βραχεῖα, ὀξυῖται. ἔβαν,
βαί. ἔσαν, εἶαν.

Βῆ, τὸ μιμητικὸν τῆς τῷ ποροβάτων φωνῆς. ἐχὶ βαί
λέγεται ἀττικῶς. Κρατῖνος Διονυσιαλέξανδρον.
Ὁ δ' ἡλίθοις ὥσπερ ποροβάτων βῆ βῆ λέγων βα-
δίξει. ῥητορικὴ δέ ἐστιν ἡ λέξις.

Βείομαι, Ἰλιάδος ὁ. Τῷ ῥα καὶ ἔτι διὸς βείομαι
φρεσίν, αὐτὶ τῷ ἑδαμῶς κτ' τῷ αὐτῷ γνώμῃ
βιάσομαι, ἀλλὰ κτ' τῷ ἐμαυτῷ. διὸ ἑδαμῶς
τῷ διὸς ἐπιστροφῇ ποιήσομαι. Δημήτειος δὲ ἀ-
ποβήσομαι εἰ ζῶ. ἔπος ἔχει κὲ τὸ, Οὐ γάρ μοι
δύρὸν βῆν, ἐποροβήσῃ κτ' τὸ ζῶ πολὺν χρόνον.
βίω ἐστὶ, κὲ πλεονασμῶ τῷ ἰῶτα, βείω. ἰλιάδος
χ'. Εἴ κ' τὸ τέκνον ἐμὸν τί νῦν βείομαι. αὐτὶ τῷ
ἐς τί ἔτι βιώσω, κὲ ζήσω.

Βῆμα, παρὰ τὸ βῶ, τὸ βαίνω. τὸ δὲ παρὰ τοῖς φι-
λοσόφοις σύμβημα, παρὰ τὸ βίβημι. τὸ δὲ βᾶ-
μα κὲ χᾶμα, κτ' τῷ Δωριέων φωνῇ εἴρηται, αὐ-
τὶ τῷ βῆμα κὲ χῆμα. χῆμα δὲ κὲ βῆμα δηλονότι
ἐκ ἀδρόν δεικνύοντες τῷ μαθημάτων, ἀλλ' ἐδὲ
τινὸς τῷ χωρείων ὑπαλάττειται. κτ' βαδμὸν δέ τι-
να κὲ τάξιν ποιεῖναι, καὶ μὴ τὰ μὲν ποιογέμενα
ἀδραξέμενα, ὑπὸ δὲ τὰ ἐσκαμμένα ἀλλεῖται. ὁ-
δοῦ κὲ παροιμία. Γεῖπον κινῶν τὸν πόδα. τάττε-
ται δὲ ἡ παροιμία ὅτι τῷ μῆτι μνησθέντων τὰ
ποροιμία, ἀλλ' ἐδὲ τῷ τῷ τελευτῶν κατάληψιν μᾶλλον
σπευδόντων. βῆμα σημαίνει τὸ λόγιον.

Βῆσα, ὁ βασιμῶτατος κὲ ὑψηλὸς κὲ κοῖλος τόπος.
παρὰ τὸν βῆσω μέλλοντα, γίνεται βῆσα, πλεο-
νασμῶ ἐτέρῳ σ', δι' ὧν ἐστὶ βλῶναι κὲ πορεύεσθαι. οἱ
δὲ, πόλιν Λοκίδος φασί. συσέλλει τὸ α, ὡς κνίσσα.

Βῆσαν, κοιλάδα ὕδαρ ἔχουσαν κὲ μεσότητι ὁρῶν,
τῷ σωάγκειαν. ἄλλοι τὸ εὐδρον.

Βητῶν, ὁ Κρόνος ὑπὸ Φοινίκων.

Βηχμός, νυσαγμός.

Βήδυλος, εἶδος ὀρνέου. Διήδυλος δὲ. ἔπειτα τὸ δ',
εἰς β'. οἶον, Δελφοί, Βελφοί. ἐνδύσαι, ἐνβύσαι.

Βητάρμοι, οἱ ὀρχησταί. παρὰ τὸ βαίνειν ἀρμονίας.
ἐξ τῷ βαίνειν μὲν ἀρμονίας. βητάρμων κὲ βητάρ-
μων, πλεονασμῶ τῷ τ'. λέγεται δὲ βητάρμος,
κὲ ἐνόπλιος ὀρχηστὴς. οἶον, Σκαίροντα βητάρμον
ἐνόπλιον εἰλίσσεντο.

ΤΟ' ΒΗ' ΤΑ, ΜΕΤΑ' ΤΟΥ' Ι'.

ΒΙ' α σημαίνει β'. τῷ δυνάμιν, ὡς τὸ Σὴ δὲ βίη
λέγεται. κὲ τὴν ἐκ δυναστείας ἀδικίαν, ὡς τὸ τὴν
ῥα βίη ἀέκοντος ἀπῆλυν. κὲ βίη εἰν ἀγορῇ σκο-
λιάς κρίνει δέμισας, τῇ ἀδικίᾳ. κὲ τὸ ἐν τῇ συ-
νηθείᾳ λεγόμενον. Οὐτε βίας τῶν ὑπεδείδισαν
ἔτε ἰωκᾶς. ἀμφοτέρω παρὰ τὴν ἰαν ὁ σημαίνει
τὴν δυνάμιν, κὲ πλεονασμῶ τῷ β', βία. τὸ δὲ
μὲν δυνάμειος κὲ βιασικῶς τὶ πορᾶται, βία ἐ-
ρηται. τὸ δὲ ἰα, παρὰ τὸ ἰς ἰνός. τὸ δηλονότι, ἰα.
Βίβημι. ὁ ἀδραστηκός, ἔβλῳ. Ἀνδ' ἀρ' ἔβη Πεία-
μος. βαίνειν λέγεται τὸ ἀπλῶς ἐξ σκελῶν βα-
δίξειν. ἀναβαίνειν, ἢ ἐκ τῷ κάτω πρὸς τὰ ἄνω
αιάδοσις. ὁ μέλλων, βῆσω. μεταγεται δὲ εἰς
ἐνεῶτα κὲ μέλλοντα ἐκ ἔχει. τὰ δὲ ποιητικὰ,
ὑπὸ μέλλοντος εἰς ἐνεῶτα μεταγόμενα, ἀχρη-
στικῶς κλίνονται.

Βίβαω, βιβῶ. ὁ μέλλων, βῆσομαι, βῆση. γίνεται
ἐκ τῷ βῶ τὸ βαίνω, δολιτέρας συζυγίας τῷ περι-
παῖται, βιβῶντα. Μακρὰ βιβῶντα. μεγάλα
ἐμβαδύοντα. Καὶ ὁ δ' ἦν μακρὰ βιβᾶδων. πα-
ρὰ τὸ β βάζω, γίνεται βιβασός. κὲ ὡς ἀρμόζω
ἀρμοςὸς γίνεται ὁρμαδός, ἔπος κὲ βιβασός. κὲ
ῥῆμα ἐξ αὐτῷ, βιβᾶδω. ἢ ὑπὸ τῷ βιβῶ, βι-
βᾶδω πλεονασμῶ τῷ σ'. ἢ μετοχή, βιβᾶδων,
αὐτὶ τῷ περιπατῶ ἐμβαδύων.

Βίβλος. ἐξ τῷ τῷ βίβος βᾶλκεται ἐν αὐτῇ. ἢ παρὰ
τὸ βύω, τὸ ἀσφαλίζω. κὲ βιβλίον.

Βιβλίδες, τὰ βιβλία, ἢ χανία τὰ ἐκ βίβλου πε-
πλεγμένα.

Βινεῖν, τὸ σωσσιάζειν. παρὰ τὸ βίος ἐστὶν ὡς ἐν ὑπο-
θέσει Ἀεισοφανῆς. οἶον, οἱ κοιμίζοντες ἡδὴ τὴν ἡ-
λικίαν, ἀρχὰς ἔχουσι τῷ βίῳ. ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ
βύειν δεδώκασι τὴν λέξιν κτ' ἔοπῃ τῷ ὕ εἰς ἰ. λέ-
γει δὲ ὁ Ἡρώδης ὅτι τὰ τοιοῦτα κτ' τὴν γε-
νήν. τινὰ δὲ τῷ ἀντιγράφω, ἐξ τῆς εἰς διφθόγγου
γράφωσι τὴν λέξιν, τινὰ δὲ ἐξ τῷ τ. ὑπὸ δὲ ἀ-
συνίας κὲ πλήθους ἐστὶν, βινεῖν εἰργόμενον.

Βιπτάζω, Σώφρων καὶ Ἐπίχαρμος τὸ βαπτίζω,
βιπτάζω λέγασιν. ἔπος Ἡρακλῆος.

Βισονίη, βισονίη φόρμιγγι λιγυῆς ἤρχεν αἰοδῆς,
Θρακικῆς. ὑπὸ Βίσανος τῷ Τερψιχάρῳ.

Βίος, ἡ ζωὴ, ἢ βιοπὴ προσαγορεύεται. παρὰ τὸ μὲν
βίος κὲ ἀνάγκης ζῆν, ὡς φησὶν ὁ μῦθος. Θεοὶ ρεῖα
ζῶντες, ἐχ' ἔπος οἱ ἀνθρώποι. Ὡς δὲ ἐπεκλά-
σαντο ζῶειν ἀχινυμένους, αὐτοὶ δὲ ἀκινετοὶ εἰσὶν.
ἢ παρὰ τὸ βίω τὸ πορεύομαι. τί δὲ ὅτι βίος, ἢ
ὁδὸς κὲ πορεία. τὸ δὲ βίω, κυρίως τὸ πορεύομαι
σημαίνει. Ὁ φράζω ἐγὼ βίω ποτὶ ἴλιον. κὲ τὸ, Ζῆν
δὲ βίω Εἴ κ' ἐγὼ δειλή. Τίνυ βίομαι αἰνὰ
παρῆσα. τὰ δὲ παρὰ τὸ βίος συγκεῖμενα, εἴτε
κατ' ἀρχὰς λέγεται, εἴτε κτ' τὸ μῖσος, ἐξ τῷ τ' ἀ-
φεται. οἶον, βιοφιλῆς, βιοτελής. βιοπλανῆς, κὲ
βιοπλανής. τὸ δὲ ἐντελές, βιοπλανές, ὡς ἀκλές,
ἀκλές.

ακλεις. ὀλβιος, ἀμφοιος, ἀμφίβιος. Ποσαχῶς ὁ βίος; πενταχῶς. βίος, ὁ χρόνος τῆς ζωῆς. βίος καὶ ἡ ἐντεῦθεν τῆς ψυχῆς μετασάσις. βίος, καὶ ἐν ᾧ τις ἔσται. βίος καὶ τὸ ἐπιτήδευμα, εἴτε ἰατρικός, ἢ μηχανικός, ἢ τεκτονικός, καὶ τὰ ὁμοία. βίος καὶ τὸ εἶδος τῆς ζωῆς. καθ' ὃ λέγομεν, τὸν μὲν σεμνὸν καὶ κόσμιον ἐλέσθαι βίον, τὸν δὲ ἄστεμον, καὶ ἄκοσμον.

Βιοθρέμμων, ὁ παρέχων τὴν τροφήν. παρὰ τὸ θρέφω μέλλων θρέψω, καὶ βίος.

Βίος, ὁξυῖται τὸ τὸξον ἔχει τὴν πρὸς τὸν βίον ἁσολήν. εἰσὶν δὲ ὑπὸ τῆς ἀρχαίων ὀμωνύμως λέγεσθαι βίος, τὸ τὸξον καὶ ἡ ζωή. Ἡράκλειτος ἐν ὀσκοτεινός. Τῷ ἐν τῷ ὄνομα βίος, ἔργον δὲ θάνατος. ἥτοι παρὰ τὴν βίαν τῆς τάσεως, τὸ ὄπλον ἔτι κεκλήσθαι, ἐπειδὴ μὴ βίας τείνεται. ἢ ὅτι δι' αὐτὰ τὰ πρὸς τὸν βίον οἱ ἀρχαῖοι εἶχον ἐν ταῖς θήραις αὐτῶν χῶμφοι, τὰ πρὸς τὸν βίον ἐπορεύοντο τοξόοντες τὰ πτεῦα καὶ τὰ τετραπόδα.

Βίος, σημαίνει τὴν ζωὴν. ὡς τὸ, Εὐθα κέτοι Μινέλα φαίν βιότοιο τελευτή. Ἰλιάδος η'. καὶ τὰ κτήματα, καὶ τὰ πρὸς τὸ ζῆν κτήματα. Βιότον γε τὸν καὶ κτήματα πάντα.

Βιόω, ὀκτικὸν ὡς παρ' Ἀριστοφάνει. Ἀναβιόω νυνὶ πάλιν. βιῶν, βιῶντος, βιοῖμι, βιοῖς, βιοῖ, καὶ πλεονασμῶς τὴν βιοῖν, καὶ κατ' ἐκτασιν τὸ εἰς ὦ, βιῶω. ἢ ὡς περ' ἄπο τῆς δῆς, δόντος, δοῖω, καὶ ἐκτασσει, δῶν, ἔπειτα βιῶν, βιῶντος, βιοῖν, καὶ κατ' ἐκτασιν, βιῶω. τὸ δὲ βιῶ, εἰ μὴ ἔστι δούτερας συζυγίας τῆς περιωμῶν βιῶς, γίνεται ἐκ τῆς βία. ὅθεν καὶ τὸ, Εὐβίατο παῖδα. εἰ δὲ ἔστι τριτῆς, βιῶ, βιοῖς, καὶ ἐκ τῆς βίος, βίωμι, ὁ δούτερος ἀόριστος, ἐβίων, τὸ πληθυντικόν, ἐβίωμεν, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, βιῶναι, τὸ ζῆσαι. βίωμι, ἐβίων, βιῶς, βιόντος, τὸ προσεκτικόν, βίωμι, τὸ τρίτον, βιῶτω, τὸ ζισάτω. βιάω, βιάω, βιάομαι, βιάομαι. βιοῖμι, βιῶμι, βιάοιο, βιῶο, βιάοιο, βιῶτο, καὶ πλεονασμῶς τὸ α, βιάατο. Τῷ ἰκέλι ὡσεὶ ἐβιῶσατο μύρον ἔοντα, ἀντὶ τῆς ὡσανεὶ αὐτὸν ἐβιάσαντο.

Βίαιος, παρὰ τὸ βία, τὸ παρὰ τὸ ἔξ ἢ δυνάμεις. τὸ παρὰ τὸ ἔω, τὸ ὑπάρχω, ἢ ὑπάρχουσα ἐν τινί. προπαροξύνεται. τὰ δὲ ἔχοντα τὸ ἔξ ἐν τῇ ἀρχῇ, καὶ παράγονται ἄπο θηλυκῶν, προπαροξύνονται. οἶον, δίκη, δίκαιος. τιμὴ, τίμαιος. ἔπος καὶ βία, βίαιος, καὶ ὅς αὐτὰ, βιαία.

ΤΟ ΒΗΤΑ ΜΕΤΑ, ΤΟΥ Α'.

Βλάξ, ὁ δῆθης καὶ ἀργός καὶ ἀνόητος. Ἀριστοφάνης Βλάξες φυγεργοί. εἴρηται ἄπο τῆς μαλακῆς, καὶ τὸ ὑποκοριστικόν, μάλαξ. ὡς βαμολόχος, βῶμαξ. πλάσιος, πλάταξ. μάλαξ ἐν, καὶ κατ' ἐκτασιν καὶ ἔοπλῳ, βλάξ. εἰς δὲ τὸ λεξικὸν τὸ ρητορικὸν εὖρον ἐγὼ εἰρηθεῖαι τῷ λέξιν, ἄπο ἰχθύος τινός, ἐμοῖς σιλέρῳ, ἀχρήστου ὄντος, ὡς μὴ δὲ κυῖα αὐτῷ χήσασθαι. πολιτείας δὲ, Βλακικόντε ἡμῶν τὸ πά-

θος ὡς εἰ λέγοι τις πνέμονιαν, ἄπο τῆς θαλαττίης ζωῆς ὄντος αἰαιδήτης. οἱ δὲ, ἄπο τῆς πρὸς τῇ Κύμῃ χωρίᾳ τῆς βλακίας, ἢ μέμνηται καὶ Ἀριστοτέλης. Καὶ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ τέλος τὴν βλακονόμιον ὁ οἱ ἀστρολόγοι τελεῖσι διὰ τὸ τὰς μαρὰς εἰσιέναι πρὸς αὐτὰς.

Βλάππω. ἔστι βρῶ, τὸ ἐδίω, καὶ ἔοπλῳ, γίνεται βλαῖ, καὶ κατ' ἐκτασιν, βλάππω. ἄπο μεταφορᾶς τῆς ἐδιομῶν, καὶ μνηστικῆς ὑγιῶν ὄντων.

Βλάβη, ἄπο τῆς βλάβω, βλάβη.

Βλάβεται δὲ γέναι ἰόντι. εὐδα καὶ τὸ βλάβος. εἰ δὲ ὡς ἄπο τῆς βλάππω, ὡφείλον εἶναι βλαφή. ὡς σκάππω, σκαφή.

Βλασθός, ὡς τὸ βλασκειν, ὁ σημαίνει τὸ αὐξάνει.

Βλάσφημος, ὡς τὸ βλάβη καὶ τὸ φήμη, γίνεται βλάσφημος, ὁ βλάβας λέγων. ἢ ὡς τὸ φήμη καὶ τὸ βάλω, ὁ τὰς φήμας βάλλων, ὁ λοιδορός.

Βλαισός, ὡς τὸ βλαίσκειν. ἔπος εἰς τὸ ρητορικόν. ὁ δ' ἐτυμολόγος, ὁ τὰς πόδας ὅπῃ τὰ ἔξω διεσπασμένος, καὶ τῷ ἔξω ἔοικώς. ἔπειτα καὶ λάμβδα ἐκαλεῖτο ἡ γυνὴ μὴ Ἡττίως, μήτηρ δὲ Κυλέα τῆς Κορίνθου τυράνης. εἴρηται δὲ βλαισός ὁ βεβλαμμένος τὸ ἴσον τῆς ποδῶν. τὸ ἐναντίον γὰρ, ὁ ὅπῃ τὰ ἔσω ἔχων τὰς πόδας. καλεῖται ραμβός ὁ διεσπασμένος ἥτοι διεσπασμένος τὸ ἴσον τῆς βάσεως.

Βλαῖκος, ὁ δαλός. κλάδος. ὅζος.

Βλαιτὸν, ὁ βλαισός περ.

Βλέφαρον, τὸ βλέποντος φάρος. ἢ ὡς τὸ αἰρεῖσθαι ἐν τῷ βλέπειν. ἢ αἰρομῶν αὐτῷ ἡμεῖς βλέπομεν, ἢ ὡς τὸ βάλλειν τὰς ὥπας.

Βλέπνεις, βλέψις.

Βλεῖνα, μύξα. οἱ δὲ, ἔξ τῆς π, πλεῖνη, καὶ πλεῖνα τὰ ἀδονῇ, καὶ δυσκίνητα.

Βλεφαρίδες, αἱ ἐν τοῖς βλεφάροις τεύχεα.

Βλεμαίνω. παρὰ τὸ βρέμα βρεμαίνω, καὶ ἔοπλῳ τῷ β εἰς λ, καὶ πλεονασμῶς τὸ ι. ἰλιάδος δ. Σθένει βλεμαίνων, τῇ ἑαυτῇ δυνάμει γαυριῶν, καὶ ἐπαρόμυθος. μαργαίνων καὶ ἐνδεσίων, σφοδρῶς ἐπὶ ῥῶν ὕμνος. οἷοι δὲ τῷ βλέμματι φροβῶν. οἷον, τῷ δυνάμειν ἔξ βλέμματος ἐνδεκνύμνος.

Βλείς, ὁπῆχαρμος, τυροβλείς. φασὶν οἱ μὲν ἄπο τῆς βληθεῖς καὶ κατ' ἐκτασιν τῆς ἡ καὶ θ, βλείς. ἢ ἄπο τῆς βλήμι. ὁ δούτερος ἀόριστος, ἐβλίω. οἷον, Πόθεν δὲ ὠλκός ὁπτετὲς ἐβλῆς. ἢ μετοχή, βλείς. κίνημα δὲ καὶ ἐκτασιν. ἔπος Ἡρώδης τὸς παθῶν.

Βλείω. ἔστι βλῶ, βλήμι, βλήσω, ἐβλίω. ὁ μέσος δούτερος, ἐβλείω. τὸ ὀκτικόν, βλείω. τὸ δούτερον, βλεῖο. Ἰλιάδος ν. Εἰπερ δὲ βεβλεῖο πονέμυθος. εἰ δὲ βληθῆς πολεμῶν, ἐνεργῶν.

Βλήτο, ἄπο τῆς βλῶ, βλήσω, βέβληκα. ὁ περὶ τικτός, βέβλημαι, ἐβεβλήμην, ἐβέβλησο, ἐβέβλητο, καὶ κατ' ἐκτασιν, ἐβλήτο. οἷον, Εὐβλήτο πρὸς σῆθος. εἴτα ἀφαιρέσει. οἷον, βλήτο δὲ ἔτι κακίος.

Βλῆθαι, βληθῆναι. ἄπο τῆ βλῶ, βλήσω, βέβληκα, βέβλημαι, βεβλήθαι. καὶ κατ' ἀφαίρεσιν τῆς βε συλλαβῆς. Πεῖν βλῆθαι Μονέλαον.

Βλήμῃος, ἀκηθεῖς. ὥς περ τὸ στασμήος ἀναδρομῶ ἐπαθε τὸ τόνε, ἔπω καὶ τὸ βλήμῃος, ἐκ τῆς βεβλημῃος καὶ συγκοπῶ,

Βληχρὸν, τὸ ἀδυνεὲς παρ' Ομήρῳ, καὶ Ἀλκαίῳ, καὶ ἄλλοις. Πίνδαρος δὲ ὅπῃ τῆ ἰχυρε αὐτὸ λέγει. ἐκ τῆ ρηματικῆς. εἴρηκε δὲ τῶν λέξιν ὅπῃ μὲν τῆ ἀδυνεὲς, παρὰ τῶν βληχρῶν τῶν τῶν ποροβάτων φωνῶν ἔδωκε ἔσαν.

Βληχρὸς ἐν καὶ ἀβληχρὸς, τὰ αὐτὰ σημαίνοντες μένους, ὡς σάχους, ἄσαχους. ἢ ἄπο τῆς βέβληται, βληχρὸς, ὁ καταβεβλημῃος καὶ πεπτωκώς, ἄπο τῶν παλαιόντων. ὁ δὲ ἰχυρὸς, ἄπο τῆς βέβληκα, ὁ καταβάλλων.

Βλιπὸς, ὁ ἄποπλιτος. ὁ ὑπὸ τῶν ὀξέων νοσημάτων αἰφνιδίως τελευτῶν.

Βλήξοις. βλῶ, βλήσω, βλήξον. σημαίνει τὰς καὶ τὰς ἀρμονίας γόμφους τὰς πιέρας. καὶ βλήξα, ἐμβλήματα.

Βλήρ, Αἰολικῶς, τὸ δέλεαρ. οἱ Αἰολεῖς τὸ δ', εἰς β', ἔβησαν. τὰς δὲ δελφίνας, βελφίνας φασί, καὶ τὰς Δελφάς, Βελφάς. ἔπος ἐν δέλεαρ, βέλεαρ. καὶ κατ' ἀφαίρεσιν καὶ συλλαβῆς, βλήρ πεποιήται. ἔπος καὶ οἱ Βοιωτοὶ ποιεῖσι.

Βλίσαι, τὸ τὰ κηρία θλίβει τῶν μελισσῶν. ἄπο τῆς μέλι, μελίζω, καὶ κατ' ἀφαίρεσιν καὶ συγκοπῶ, βλίζω. καὶ Ἀττικῶς, βλίττω καὶ βλίττειν, τὸ ἀφαιρεῖν τὸ μέλι ἄπο τῶν κηρίων. τετέστιν ἐκπιέζειν καὶ θλίβειν. ὅπῃ τὸ κινεῖσθαι πως.

Βλιμάζειν, τὸ τιτθολαβεῖν, ἢ γὰρ φησὶν αὐτὸ τὴν σήθη, καὶ τὰς μαστὰς καταλαμβάνειν τῇ ἀφῇ, καὶ ἀπεδοῦναι τῶν ὑπορρήτων μελῶν τῶν γυναικείων, καὶ διεγείρειν τὰς ἐπιθυμίας ὡς φησι Κρατῖνος. Ὡς μαλακὸν καὶ τέρεν τὸ χρωτίδιον, ὦ θεοί. καὶ ἢ ἐβλίμαζον αὐτὴν, ἢ δ' ἐφρόντιζον ἔδωκεν. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ φλίβα, ὅθεν καὶ φλιά. καὶ Ὁμηρὸς. Πολλῇσι φληῖσι φλάσας φλίφεται ὤμους. παράγωγον, φλιμάζω. καὶ ὡς φλίβω, θλίβω, ἔπω φλιμάζω, βλιμάζω. Φαινὸς δὲ καὶ Σύμμαχος, παρὰ τὸ βλιμάζειν τὸ μαζεῖν ἐγκειμένους. λαμβάνεται δὲ ἡ λέξις, καὶ ὅπῃ τὰ κηρία τῶν μελισσῶν ἔσονται. καὶ βλιμάζειν, τὸ ὀπασάζειν τὸ μέλιτος. καὶ βλιμάζομαι. εἰσὶν ἄλλοι, οἱ φασίν. ὡς καὶ βλύω λέγεται, παρὰ τὸ φλύω τὸ ἀναδίδωμι. οἷον. Ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα. καὶ ἔσονται τῶν εἰς βῆτα. Ὁμηρὸς. Οἶνε δὲ ἀποβλύζων, αὐτὸ τὰ ἀπεμαῶν. ὁ ἔσπος ὀνομασθεῖται. καὶ ἐν σωθέσει Εὐπολὶς. ἅμα βλυδοινησάι, καὶ χλοῖσαι τῶν πόλιν. ἄλλοι δὲ φασὶν κλιμάζειν τὸ ὀπασάζειν. κλίμαξ δὲ ὅστις εἶδος ὀργάνου βασανιστικόν. οἷον, Τῇ κλίμακι ὀπασάζονται. οἷον, τὰ μέλη στρεβλύνονται.

Βλίτυει καὶ σκινδαφὸς κρηματί, ἢ φθέγμα ἄλογον. γέγονε δ' ἡδὴ παροιμιῶδες. ὡς καταλειθμεῖσθαι ἐν καταλόγῳ φαρμάκων. Ἰόβας δὲ τὸν σκινδαφόν,

ὄργανον μυσικὸν ὑποδίδωσι. τὸ δὲ βλίτυει, χορδῆς μίμημα, ἐκ εὐ.

Βλοσυρὸς, καταπληκτικὸς, φοβερός, δεινός. παρὰ τὸ σοβαρῶς καὶ ἐπιρμηδῶς λόλασιν, ἢ βλέπειν. οἱ δὲ λαμπαρός, ἢ χαλεπός. ἄλλοι, σεμνός. ἢ δὲ Γοργῶν βλοσυρῶν τις ἐστὶ, τετέστι φοβερά, καταπληκτικὴ τῶν πόσοφιν. ἀπὸ τῆς βάλλειν καὶ σύρειν τὰ ὄμματα. βολαὶ γὰρ τὰ ὄμματα.

Βλωμός, ὁ φωμός. Καλὴ μάχος. Ὅσον βλωμῶ πόνος ἡράσατο. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς φωμός, βλωμός. τῆς φ' εἰς βῆτα ἑαυτοῦ. ἢ παρὰ τὸ φλωμός, καὶ παρὰ ἔσονται, βλωμός. σημαίνει δὲ τὸ κλάσμα τῆς ἀρετῆς. ἢ παρὰ τὸ βρῶ τὸ ἐδίω, βρωμός, καὶ βλωμός. ὡς παρὰ τὸ βῶ, βωμός. ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ βάλλειν εἰς τὸ σῶμα. Ἡσίοδος. Τέτρα ἔσονται ὀκτάβλωμον.

Βλωσις οἷον, Δίφρε τέτυκται βλωσις, ἢ ἔδρα. σημαίνει δὲ καὶ τὸ πορφυρικόν. ἴσως μόλῃσις ἔσα, ἔσονται τῆς μ' εἰς βῆτα.

Βλωθρή. οἷον, Ἡ ἐπίτυς βλωθρή. μακρὰ, μεγάλη. ἢ ἡ ἀναδρομή καὶ αὐξήσις. εἴρηται παρὰ τὸν αἰθέρα καὶ τὸ μόλειν, μόλαιθῃ τις ἔσα, ἢ εἰς τὸν αἰθέρα μόλίσκεται. καὶ κατ' ἀφαίρεσιν καὶ συγκοπῶ καὶ ἔσονται τῆς μ' εἰς β', ἔσονται τῶν ἀσπυαζίων, καὶ ἐκτάσει τῶν εἰς ὦ, βλωθρή. ἢ παρὰ τὸ μόλειν καὶ τὸ θορεῖν, ἢ ταχέως μόλίσκεται καὶ θορεῖται.

Βλώσκω, σημαίνει τὸ αὐξάνω. ἀπὸ τῆς μόλω, γίνεται παράγωγον, μόλίσκω. καὶ ὡς γελῶ, γελίσκω. καὶ γαμῶ, γαμίσκω. καὶ μιταθέσει, μόλίσκω, καὶ ὑποθέσει, βλώσκω. καὶ κατ' ἀφαίρεσιν καὶ συγκοπῶ καὶ ἐκτάσει τῶν εἰς ὦ βλώσκω. ἴσως ὅτι τὰ μὲν ἀπὸ τῆς πρώτης συζυγίας ἀπαγωγόμενα, ἔσονται τῶν ἰσῶν γίνονται. οἷον, γελίσκω. τὰ δὲ ἀπὸ τῆς δευτέρας, ἔσονται τῶν ἀσῶν. οἷον, γελάσκω.

Βλίω. πᾶσα δὲ λέξις ἀπὸ τῆς βλί συλλαβῆς ἀρχομένη, ἔσονται τῶν ῥεάφεται. χωρὶς εἰμὴ ἀπὸ κλίσεως ῥήματος καὶ αὐτὴν. πορεύεται ἀπὸ κλίσεως ῥήματος, ἔσονται τὸ βλήμι, καὶ βλεῖο.

Βλίσαι, τὸ σωεχῶς βασάσαι.

Βλίσκοι, οἱ Βοιωτοί.

Βλίμη, ὁ ποροπηλακισμός.

Βλίτον, λάχανον.

Βλιαρὸν, ἀντὶ τῆς λαῦρον.

Βλίκας, φύλλον συκῆς.

Βλίκανον, σημαίνει τὸν βάψαχον.

Βλίτυρόν ἐστι φυτὸν ἢ φάρμακον, ἢ χορδῆς μίμημα.

ΤΟ ΒΗΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥΤΟ.

Βοᾶ. βοᾶω, βοᾶ. ἐκ τῆς βοῇ γίνεται βοᾶ βοᾶς. τὸ παθητικόν, βοᾶμαι. τὸ δὲ δέυτερον, βοᾶ σύ, καὶ πειρᾶ σύ. ἔχει τὸ ἰ πορογεγραμμένον. τὸ δὲ βοᾶ καὶ γελῶ ἀπαρήμενα, ἐκ ἔχει τὸ ἰ πορογεγραμμένον. ὅτι ἀπὸ τῆς ἀπαρῆται γέγονε τῆς ἐβόα καὶ ἐγέλα. καὶ ὁ ἀπαρῆται, ἐκ ἔχει τὸ ἰ πορογεγραμμένον. ἢ ὅτι τὰ εἰς γ λήγοντα ῥήματα, ἔσονται

ποτε ἔχει παρὰ τῆς ἡ ἀνικφώνητον. Δεῖ δὲ γινώ-
σκειν ὅτι τὸ βοᾷς καὶ γελᾷς, οἱ Δωριεῖς βοῆς καὶ
γελῆς λέγουσι, καὶ μηδεὶς οἶδω δὲ τῆς βοᾷς καὶ γε-
λᾷς γέγονε καὶ ἔσονται τὰ αἰεὶς ἢ, ἀλλ' ἀπὸ τῆς βοᾷς
καὶ γελᾷς καὶ κρᾶσιν. οἱ δὲ Δωριεῖς, τὸ αἰ, καὶ εἰ,
εἰς ἢ κινῶσιν. οἶον, τὰ εἰμα, τῆμα.

Βοήθεια, ἡ συμμαχία ἀπὸ τῆς βοῆς καὶ τῆς θεῖν, οἱ
δὲ βοητοὶ εἰώθασιν μὲν τῆς βοῆς τῆς βοῶντες
ᾤοντο θεῖν.

Βοήσω. Ἰστέον ὅτι ἐν τῇ δολιτέρᾳ τῇ περιπατωμένων,
πρὶντε ἀδελφίζονται τῶ ο. βοῶ, γοῶ, ἀκροῶ, μα-
κοῶ, αἰοῶ. καὶ τὰ μὲν δύο δὲ τῆς ἡ ἔχει τὸν μέλλοντα,
βοήσω, καὶ γοήσω. τὰ δὲ δύο, δὲ τῆς αἰ, ἀκροάσω, καὶ
μακοάσω. τὸ δὲ εἰ, διφορεῖται, αἰοάσω, καὶ αἰοή-
σω. ἡ δὲ δολιτέρα δὲ τῆς μέλλοντος ἔχει τὸ ἢ ἢ τὸ αἰ. εἰ-
σω. ἀλλ' ὡς καὶ καθεαυτὴν ὁ ἐνεσῶς, τότε ὁ μέλλων
δὲ μακρὰ τῆς αἰ ἐκφέρεται. οἶον, αἰῶ, αἰάσω.
θεῶ, θεάσω, ἰῶ, ἰάσω. καὶ ὡς καὶ ἔχει τὸ ρ, δὲ
μακρὰ τῆς αἰ ὁ μέλλων. οἶον, γηρῶ, γηράσω. φυ-
ρῶ, φυράσω. ὡς καὶ δὲ ἔχει τὸ λ, τότε ὁ μέλλων
δὲ βραχέος τῆς αἰ. οἶον, θλῶ, θλάτω. γελῶ, γε-
λάτω. τὰ δὲ ἔχοντα ἐν τῇ ἐνεσῶτι σύμφωνον, χω-
εἰς τῆς λ καὶ τῆς ρ, δὲ τῆς ἡ ἔχει τὸν μέλλοντα. οἶον
ζῶ, ζήσω. νικῶ, νικήσω. πεινῶ, πεινήσω. δι-
ψῶ, διψήσω. τὸ δὲ πεινάσω, καὶ διψάσω, καὶ ἔσ-
ονται Δωρικῶς γέγονε τῆς ἡ. εἰς αἰ. τὰ δὲ ποιῶντα
παράγωγα εἰς μῖ, κᾶντε λ ἔχει, κᾶντε ρ, δὲ τῆς
ἡ ἔχει τὸν μέλλοντα. οἶον, πλῶ, πιμπλῶ, πίμ-
πλημι, πλήσω. κῶ, κηκῶ, κίχημι, κήσω.
σῶ, ἰσῶ, ἰσημι, σήσω.

Βοῶν, ἔστι βοάριμι, καὶ κράτει βοῶμι. τὸ εἶπον τῇ
πληθυντικῶν, βοάοισιν, βοῶν. βοῶντο, πλεο-
νασμῶ τῆς ο ποιητικῶς.

Βοή, κυρίως ἡ μάχη. ὅθεν, Καὶ βολῶ ἀγαθός Μενέ-
λαος. καὶ βοηθεῖν, τὸ εἰς βολῶ θεῖν. βολῶ ἀγαθός,
ὅ ἐν τῇ πολέμῳ θνητῶς. ἡ μὲν δὲ δειλία, θραύ-
σα τὸ πνεῦμα, βραχίστω ἀπεργάζεται τὴν φωνήν.
βαίνει δὲ ἐπὶ τὰς ἀκούοντας ἡ βοή.

Βοή, ὄνομα προσηγορικόν. παρὰ τὸ βέω, βοή, (ὡς
χέω, χοή) τὸ σημαίνει τὸ βαίνει. ὅς ἐστι πλεονασμῶ
τῆς ι, βέω. οἶον εἰ δὲ τῆς ἑαχέας ἀρτηρίας βαί-
νισα καὶ πεμπομένη φωνή. ἡ παρὰ τὸ βέω, τὸ εἶ-
φω, ἡ ἐκ τῇς ἑφομένης πνεύματος ἀποπεμπομέ-
νη. τὰ εἰς ἡ λήγοντα καθάρᾳ δισύλλαβα τῇς ο πα-
ραληγομένη, ὡς περ κατ' ἀρχὰς τὸ εἰ ὑπάρχον, ὁ-
ξυῖται. πνέω, πνοή. χέω, χοή. τὸ βῶ, μι-
κρόν. ἔστι; τὰ ἔχοντα τὸ εἰ ἐγκλείουσιν.

Βοητός, δῆλον τὸ σημαίνον. εἴρηται ἀπὸ τῆς εἰς
βολῶ θεῖν. ἡ ὁ εἰς τὴν βολῶ τοῦ, καὶ ταχύς.
καὶ βοηθεῖν, τὸ αἶμα τῇ βοῇ θεῖν.

Βοηδρομεῖν, τὸ μὲν ἀσπερὶς ἀδελφίζονται. Καὶ εἰς δὲ αὐτῇ
τῆς βοηθεῖν, τῆς εἰς ἐπὶ τὴν μάχην δραμεῖν.

Βοηδρομιάς, βοηθείας, συμμαχίας.

Βοῖ. Ἰστέον ὅτι ἐνταῦθα εἰς σωμαίνεται ὡς Κητοῖ,
Λητοῖ. εἰδέποτε δὲ δοτικὴ εἰκὴ μονοσύλλαβος
ἐκφανεῖ τὸ ι. οἶον, τῇ νῶ, τῇ γῇ. εἰδὲν ἐχέτο
Etymologicōn.

καὶ σωμαίνεται βοῖ, βοῖ, ἐμὲν ἐκφανεῖται τὸ
ι, ὅπερ ἔστιν ἀποπον. τὸ δὲ ι, τότε ἔστιν ἀνικφώ-
νητον, ὡς καὶ ἐπὶ μὲν μακρὰ φωνήεντος.

Βοάγρια, τὰ ἐκ βοῆς ἀρεσούμενα λάφυρα. ἔστι καὶ
βοάχεος ποταμός.

Βοείας, τὰς ἐκ βοείων βυσσῶν ἀσπίδας. ἀπὸ τῆς βε-
βυσσῶναι τοῖς βοείοις. καὶ βοείας, τὰς ἀσπίδας
ὁμοίως.

Βοός πόδα. οἱ μὲν Ἀττικοὶ, ἐπὶ ζῶντος λέγουσιν.
ἐπὶ δὲ τῇς τεθνηκότων, βοέιον πόδα φασίν. ὡς
παῖρος κληρον, ἐπὶ ζῶντος. παῖρον δὲ, τελευ-
τήσαντος. παρ' Ομήρῳ δὲ συγχέεται. οἶον, Ὡς
εἰπὼν ἔρριψε βοός πόδα, ἐπὶ τῇ νεκρῇ, καὶ ἐπὶ
τῇ ζῶντι, Ἀς ἄρ' ἀφ' ἱππέων ὀπλέων. καὶ εἰς
τὰς Διαφορὰς, βοός περ ὁ τῇ ζῶντι. βοέος δὲ,
ἐπὶ νεκρῇ.

Βῆς, τὸ ζῶν, παρὰ τὸ βῶ, τὸ εἶφω, τὸ εἶφον ἡ-
μᾶς ἐκ τῆς εἰς τὴν γλῶττῃ ἐργασίας. εἰ δὲ δυνάμε-
θα δὲ λέγειν ἐπὶ τῆς αἰτιατικῆς τῇς πληθυντι-
κῶν, τὰς βοᾶς καὶ βῆς. τὸ δὲ αἰ καὶ ο, εἰ κινῶ-
ται εἰς τὴν εἰς διφθογγον, ἀλλ' εἰς ω. ἀλλὰ λέ-
γουσιν ὅτι ὁμοφωνία γέγονε τῆς εἰς τῆς πλη-
θυντικῶν, καὶ τῆς αἰτιατικῆς. πᾶσα δὲ εἰς
πληθυντικῶν εἰς σ. λήγουσα καὶ σωρημένη κα-
τὰ τὸ τέλος, ἔχει τὴν αἰτιατικὴν καὶ κλητικὴν ὁ-
μόφωνον αὐτῇ. εἰ κλίνεται βῆς βοός. τὰ δὲ εἰς
σ λήγοντα μετὰ διφθογγῃ, ὑποβάλλουσι τὸ ὑ-
ποτακτικὸν αὐτῇ φωνήεν ἐν τῇ γλῶττῃ. πλὴν τῆς
κλείς, κλειδός. παῖς, παιδός. καὶ δαῖς, δαιτός.
βῆς, βοός. καὶ τὸ σωρημένον εἰς ἔχει. εἰδέποτε
δισύλλαβος γλῶττῃ ἀπὸ μονοσύλλαβος εἰς τῆς γι-
ομένη σωμαίνεται ἐπιδέχεται. τῇ βοῖ. καὶ τὸ συ-
νημένον εἰς ἔχει. εἰδέποτε δισύλλαβος δοτικὴ
βραχυκατάληκτος, σωμαίνεται. ἡ αἰτιατικὴ, τὸν
βῶ καὶ βῆν. ὡς βῆ.

Βοῶπις, εἰς ὀφθαλμός, καλή. εἶδος τῇς ὑποπεπτα-
κότων τῇς ὀνόματι, προσηγορικόν.

Βοῶν, σημαίνει γ'. τὴν μετοχήν. Αὐτὰρ ὁ μακρὰ
βοῶν. καὶ τὸ ζῶν. Μικροῦ δ' ἡ καὶ βοῶν. ση-
μαίνει καὶ τὴν ἀσπίδα. Χαλκῆτε ῥίνατε βοῶν τ' εἰ-
ποιμνῶν.

Βῆς, σημαίνει δύο. τὸ ζῶν, Αὐτὰρ ὁ βῆν εἰ-
ρύσων. καὶ τὴν ἀσπίδα. Βῶας αὐας. καὶ βῆν
ἀζαλέω. βουῶ Δωρικῶς τὴν ἀσπίδα, ὅτι ἐκ
βοείων ἐπὶ δερμάτων, σωμαίνεται, τὸ ὁ-
πλον. ἔστι βῆς, καὶ εἶδος πλακουῆς διδομέ-
νη τοῖς εἰς Τροφῶνι καταβαίνουσι. διότι οἱ κα-
ταβαίνοντες εἰς τὰ ἄδυτα, μυκῶν αἰδά-
νται.

Βόθρος. δῆλον τὸ σημαίνον. Ὁ μῦθος. Βόθρον
ὀρύξαι, ὅσοντε πυγασίον εἶναι καὶ εἶναι. παρὰ
τὸ βῶ, βέω, βέθρος, καὶ βόθρος, καὶ αἰτίφρα-
σιν. ἐφ' ὃν εἰς βαίνει. ἡ παρὰ τὸ βῶθρος, βῶ-
θρος, καὶ βόθρος. ἡ παρὰ τὸ βῶθρον συγκοπῇ
καὶ ἔσονται τὰ αἰεὶς ο.

Βόθρυος. ὡς περ παρὰ τὸ θρασὺς, γίνεται θρά-
συ.

συνος, ἔτω καὶ παρὰ τὸ βαθύς, βαθύσιν καὶ
 βόθυσιν, ὁ λάκκος.
 Βολθός, ἐπὶ τῷ ὀφθαλμῷ, ἀπὸ τῆς τορὸς τῷ ἐκ γῆς
 βολθῶν ἐμφερείας. ἐπὶ δὲ τῷ ἐδιονύμῳ, παρὰ
 τὸ βία ἀναβάλλεσθαι.
 Βόλβιτον, τὴν πυντοδαπὴν κόπρον. βόλιτον δὲ ἦν. καὶ
 πλεονασμῷ τῷ τ. κυρίως δὲ ἡ βοός.
 Βολεῶνας. ἔπω λέγεται ἢ ἡ κόπρος τῷ βοῶν καὶ τῷ
 ὑποζυγίων βάλλεται. οἶον, τὰς κοτωῶνας. λέγε-
 ται καὶ τόπος λιμνῆς, οὗτα δέδονται αἱ ἀγκυραι.
 Βόλιτον, βόλβιτον δὲ Ἰῶνες. οἵτε ἄλλοι καὶ Ἰππώ-
 ναξ. οἶον, βολβίτε κασιγνήτω. εἶπε Νη τὸν
 Ποσειδῶ, καὶ βολίτινον θάπερον, καὶ ἀδραγω-
 γῶ. εἰρηται δὲ οἶονεῖ βοὸς λιτὸν, τὸ ἀμάρτη-
 μα τὸ κοτωῶδες. καὶ πλεονασμῷ τῷ β, (ὡς φέ-
 ρω, φέρβω) βόλβιτον.
 Βόλιμος, τὴν ἀδραγωγῶν ἀπέδωκα, καὶ τὸ σημα-
 νόμῳ εὖρον εἰς τὸ ρητορικὸν λεξικόν. ἔστι μό-
 λιβος, καὶ καὶ ἐναλλαγῶν, βόλιμος ἀδρα Συρα-
 κασίοις.
 Βομβαύλιος, εἶδος μελίσσης, ἀδρα τὸ βομβεῖν.
 Βόμβος, φόφος τίς. ὠνοματοπεποιήται δὲ ἡ λέξις
 καὶ μίμησιν τῆς γινομένης φωνῆς. καὶ βαμβεῖν ἐξ
 αὐτῆς τὸ ἡχεῖν. καὶ βομβόλυξ, πομφόλυξ.
 Βομβύκη, ὄνομα αὐλητῆρος. ἀδρα τὸν βόμβον τῷ
 αὐλῶν. καὶ βόμβυξ, αὐλῆς τίς εἶδος. καὶ ζῶον, ἀφ'
 ἧς τὰ βομβύκινα ὑφάσματα.
 Βομβηδόν. Ἡ ἐμελισσοκόμοι πέτρη ἐνὶ καπνιόσῳ
 βομβηδὸν κλονέονται. κυρίως βόμβος, ὁ τῷ με-
 λισσῶν ἔστιν ἡχος. οἷοι δὲ τῆς βοξυῆς λεγομένης
 μελίσσης. Ἀπολλώνιος. τὰ δὲ εἰς δὸν ἐπὶ ῥήμα-
 τα ὀξυῶνται, χωρεῖς τῷ εὐδον.
 Βομβυλίδος, εἶδος ἀδραπλησίον μελίσσης. εἰρηται δὲ
 ἀδρα τὸ βομβεῖν. ἔστι δὲ καὶ πομπῆς εἶδος, ὑπὸ
 μεταφορᾶς τῷ ζῶν. καὶ τὸ αὐτὸ ποιῶς πως κατεσ-
 κιδάζετο, ὡς τε πιόντων βομβεῖν. καὶ τὸ ἐλαυνόν
 δὲ ἀγγεῖον κατ' ὁμοιότητα τῷ στυοπέρε ἐκπῶ-
 ματος, βομβολίδος λέγεται.
 Βόρμος, βρόμος, καὶ κατ' ἐξέρεσιν, βόρμος, καὶ
 βόρμος. ἔστι δὲ ἑοφὴ τετραπόδων.
 Βορά, ἡ ἑοφὴ. ἀδρα τὸ βῶ, τὸ ἔφω. ὁ μέλ-
 λων, βόσω, βορός, καὶ βορά. ἐξ αὐτῷ βορά-
 ζω, τὸ ἔφω.
 Βοράς, ἀδρα τὸ βορώταται τὰ σώματα ἡμῶν ποιεῖν
 καὶ ὑγιεινότερα. ὁ μὲν Ωρίων ὀνοματοπεποιή-
 ται τῷ λέξιν φησὶ κατὰ μίμησιν τοῦ γινομέ-
 νου ἡχεῖ κατὰ τὴν πνοὴν αὐτῆς. ἄλλοι δὲ, πα-
 ρὰ τὸ βάρος, βορέας. ἡ ἀδρα τὸ βῶ, τὸ ἔφω,
 ὁ ἔφω καὶ αὐξάνων τὰς καρπᾶς. ἡ πα-
 ρὰ τὸ βορά. βοράς δὲ ἡμῖν αἴτιος ὅτι ἑοφῆς,
 αὐξάνων τὰς καρπᾶς. ἡ ἀδρα τὸ βαίνειν αὐτὸν ῥαόν
 τορὸς ἡμᾶς.
 Βόρβορος. ἀδρα τὸ βάρος, βάρβαρος, καὶ ἑοφὴ τῷ α
 εἰς ο, βόρβορος. βόρβορος δὲ λέγεται τὸ πᾶσι
 μα τῆς γαστρός. τῷ τὸν ἐν τοῖς αἵματι κείμῳ
 βάρους ἐμποιεῖ. ἡ ἀδρα τὸ βορά, βορός. ἡ ἐκ
 τῆς βοράς

κόπρος. διπλασιασμῷ καὶ πλεονασμῷ τῷ ρ, βόρβο-
 ρος. ἡ ἐκ τῆς ἑοφῆς γνηθεῖσα ὕλη.
 Βολασία, ἡ Εἰλείθυα. βολὰς δὲ τὰς ὠδῖνας ὠνό-
 μαζον. βόλος ὑπὸ Κρητῶν καὶ ἡ δὲ σαγῶν ἄρεα,
 καὶ ὁ τῷ κύβων καὶ ἀσφαλῶν.
 Βόσκω, ἀδρα τὸ βῶ τὸ ἔφω. ὁ μέλλων, βόσω. πλε-
 ονασμῷ τῷ κ, βόσκω. ὡς τίξω, τίξωσκω. θνή-
 σκω, θνήσκω. ἐξ ἧς βόσις ἡ ἑοφὴ. καὶ συβάτης.
 Βόσρυχος, ὁ πλόκαμος τῆς ἑοφῆς. Σοφοκλῆς. Νεω-
 ρῇ βόσρυχον τετμημένον. ἀδρα τὸν βόρυν, βό-
 ρυχος καὶ βόσρυχος, ὁ βοξυειδής. καὶ χήματος
 δὲ βοξυειδὲς ἀπὸ ῥηται. Πλοχομοὶ βοξυοῖτες
 ἐπερρώδοντο κισίτι.
 Βόσπορος. Φύλαρχος δὲ οἱ οἱ ἐν τῷ τῷ Εὐξείνῳ πόν-
 τῳ ἦσαν ἄπειροι γεωργίας, οἱ δὲ ἐκ τῶν ἑμπερι-
 οῦ καὶ Βόσπορος ἐκεῖνο τὸ μέρος ἐκαλεῖτο τῷ πελά-
 γῳ, ὅτι ἐσπείρετο. τινὲς δὲ τὰς στυοπέρας πορ-
 θμῶς, Βοσπόρος εἰρηται. ἡ ὅτι τὸ παλαιὸν εἰποῖ
 τινες ἦθελον εἰς τὸ πέραν δὲ βῶναι χεδίας
 πηγιώτες καὶ βῆς ὑποζυγίαντες, ἐπὶ τῶν διεπεραι-
 ῶντο. ὅθεν ἡ ἐπωνυμία.
 Βοτάνη, ἀδρα τὸ βία τείνεται, ἡ γὰρ αὐξάνει.
 Βοτὰ, ἀδρα τὰ καὶ βοσκήματα. καὶ τὸν λεγόμενον
 βοτὸν, ὑπὸ τῷ βοσκήσθαι. καὶ βοτεῖν βοσκεῖν.
 Βοτῆρ, ὁ ποιμὴν. καὶ δὲ τῷ ο, καὶ δὲ τῷ ω. ὅθεν καὶ τὸ
 Κτεῖν δ' ἐπὶ μνηστοπῆρας, τὰς βοσκήπρας καὶ νομέας
 τῷ μήλων. ἀδρα τὸ βῶ τὸ ἔφω, βόσω, βοτῆρ,
 καὶ βότερα. ὡς σωτῆρ, σάτερα. καὶ βότης, ὅπερ
 καὶ βέτης λέγεται, πλεονασμῷ τῷ υ. καὶ συβάτης καὶ
 συβάσιον ἐκτάσει τῷ ο εἰς ω. ὁ δὲ Φιλόξενος,
 ἀδρα τὸ βόσκω, βοτῆρ ὑποβολῇ τῷ κ.
 Βόξυς, ἀδρα τὴν πόσιν, πόξυς, καὶ βόξυς. ὁ
 τὴν πόσιν καὶ τὸ ποτὸν ῥεῖν. ἡ παρὰ τὸ βῶ τὸ πα-
 τῶ, ὁ τοῖς ποσὶ τριβόμενος, τῷ τῷ πατέμῳ.
 Βόξυδόν, σωετραμῶς, ὡς ἐν βόξυος χήματι.
 Βεβάλιον, κόσμος χρυσοῦς περιτιθέμενος τῷ καρπῷ.
 Δίφιλος ἐν Παλαιῇ. Βεβάλια καρπῶν παρθεῖας
 φρονήματα.
 Βεβάρας, εἰρηται δὲ τὸ ἔχειν ἐπὶ τῷ ἀκρετοπομῶ-
 τινι βεβάρας ἐξέχασαν. καὶ βεβαλον μέγα καὶ
 πολύ. ὁ μεγαλοναύτης, ἡ ὁ μέγας βαρὺς.
 παρὰ τὸ βῆ ἐπιπαικόν, καὶ τὴν βῆναι, εἶδος
 πλοῖς. ἡ παρὰ τὸ βάρος ἔχοντα, καὶ καυχητιῶν-
 τα. ἀδρα ἀλαζόνος δὲ λέγεται, ὃν καὶ βαρυγέ-
 των εἰρήκασιν.
 Βέβοσις, πολυφαγία.
 Βεβανία, κόπρος.
 Βέβοπος, ὁ βόσκων τὰς βῆς.
 Βέβρωσις, κυρίως ὁ μέγας λιμὸς, ὅτι καὶ βῆς λυ-
 μαίνεται, καὶ τὰς βῆς βρώσιν ποιεῖ, ὁ χαλεπὸς λι-
 μὸς. ἐπὶ δὲ τῷ, καὶ ἐκ κατὰ βέβρωσις ἐλαυνεῖ. Ἰ-
 λιάδος ω. ἀντὶ τῷ μεγάλῃ αἰνία καὶ λύπῃ. οἷοι δὲ
 βέβρωσιν τὸν οἶκτον.
 Βεγάτιον, ἐργάτιον βῆν. οἱ δὲ, μέγαλαυχον, ἀ-
 μαθῇ, ἀλαζόνα, βοάδῃ, καὶ ἀναίδητον.
 Βεβῶν, τὸ παρ' ἐκείνα τῆς ἡβῆς μέρος, ἐν ἀρχῇ τῷ
 μη-

μικρῶν κείμενον. εἴρηται δὲ ὅτι τὸ βαίνειν ὅστις ὑπὲρ
ρέτης. παρὰ δὲ τὸ βῶ, γίνεται βῶν. καὶ συνθέσει
τὸ ὀπτατικὸν βῶ, γίνεται βαβῶν, ὁ μὲν γὰρ βαί-
ων. ἢ δὲ ἔμμεγας βαίνοντι. βαβῶν λέγεται καὶ
τὸ πάθος τὸ εἰς ὕψος βαίνειν, ὅπῃ τὸ ἐπαίρεισθαι καὶ
μὲν γὰρ βαίνειν εἰς οἶδμα. ὅπῃ τινὲς φασὶ βομ-
βῶνα, ὡς λέγει Ἡρώδιανος ἐν τῇ καθόλου. Μοῦαν-
δρος ἐν τῇ γεωργίᾳ. οἶον, Βαβῶν ἐπὶ ἡρῶν τῇ γέ-
ροντι. καὶ ῥήμα παρ' αὐτῷ βαβωνιῶ. ἐστὶ καὶ Βαβῶν
πόλις Λυκαονίας, ὅπῃ Βαβῶνος ληστὴ. ὁ πολίτης
βαβώνιος ὠφείλου εἶναι, ἀλλ' ἐστὶ Βαβωνός. εἴρηται
ὅπῃ τὸ βῶ ὅπῃ τὸ ζῶς ληφθῇ, σημαίνει τὸ
μέγα, ὡς ἐν τῇ βέτιμος, καὶ Βεπάλος κύριον. παρὰ
δὲ τὸ ὀπτατικὸν καὶ τὸ γαῖα συνθέτον, γίνεται βε-
γάιος. ἢ παρὰ τὸ γαῖαν τὸ γαυριῶν. ὅπῃ καὶ αὐτὸ πα-
ρὰ τὴν γαῖαν γέγονεν. ἢ ὅπῃ τὸ μέγας τῆς γῆς,
ὁ μεγαλόφρων. οἶον, Αἴαν ἀμαρτοπέδης βεγάϊε.

Βεθέρει, ἐν ᾧ τὸ πῶ βοῆς θέρεται νέμονται.

Βεκάπη, ἢ φάτην τῇ βοῶν. ὅπῃ τὸ κάπτω τὸ ἐδίω,
γίνεται κάπη, τῆς ἐν ἡ βῶς κάπτει.

Βούκαιος. Νίκανδρος, Βέκαιος τ' ἀλέγοι καὶ ὀροίτυ-
πος. καὶ Θεόκριτος. σημαίνει δὲ τὸν ἀροῦντι, τὸν
τοῖς βοῇ καίοντα τῷ γῶ, τῆς ἐν κόπτοντα καὶ
χίζοντα.

Βέκρα, λίμνη τις ποτὲ μὲν καλεμένη, νῦν δὲ εἶδος
βοτάνης ὅπῃ τὸ χήματος τὸ παρὰ τῷ θέσει. ἐ-
πειδὴ κέρατι βοῆς εἴκει. καὶ Νίκανδρος ἐν Ἀλεξι-
φάρμακῳ παρετυμολογεῖ αὐτῷ λέγων. Ἄλλο
τε βεκέρας χιλιγόντα ὅ ῥα κεραίας δυνάμει
πετάλοισιν ὑπὸ νεμίοισιν ἀΐξει.

Βεκέρας, ἢ πῆλις, τὸ σπέρματιον.

Βένις, καὶ βενίτης ἢ γῆ. εἴρηται δὲ παρὰ τῆς βανός.
βανοὶ δὲ εἰσὶν οἱ ὑψηλοὶ καὶ ὀρώδεις, καὶ γεωλοφοὶ
τόποι. παρὰ τὸ βαίνειν αὐῶ.

Βόα ἀλγεῖτις τάχα δ' αἱ βεσῶναι. ἔλκεισις τὸ σ,
καὶ πνεῦμα προσήλθε τὸ δασύ.

Βεκόλοι, ἢ μόνον οἱ τῇ βοῶν νομεῖς, ἀλλὰ καὶ ζῶα
τινὰ ἔπω καλεῖνται. καὶ βεκολισμός, μελοποιίας
τινὸς εἶδος, καὶ ὀρχήσεως.

Βεκόλος, ἢ τοι βεκόνος τις ὢν, παρὰ τὸ κομῆν πε-
ρὶ τῆς βῶς, ὅστις ἐνεργεῖν καὶ ἔχει βῆναι. ἢ βε-
σὶ κεκλωμένος, ὅστις ἐγκεκλωμένος. ἢ παρὰ
τὸ κέλλω, ὃ σημαίνει ὁ αἶμα πῆς βεσὶ κέλλων.
βεκλώ σημαίνει καὶ τὸ σοφίζομαι. Δίδυμος δὲ
παρὰ τὸ κομῆν εἰρηκεν, ἢ ἢ βεκόμος, ὡς ἰπ-
ποκόμος, καὶ καὶ ἔοπλῳ, βεκόλος, καὶ βεκολεῖν,
βόας νέμειν. Βελοπὸς, ἢ δειλινὴ ὀφία, ὅτε οἱ
βοῆς ὀπολύονται τῇ ἔργῳ.

Βελιμῶν, λίαν πενῶν. παρὰ τὸ βῶ, ἢ τις ὅστις μω-
ρὸς ὀπτατικὸν, καὶ λιμός, ἢ πείνα.

Βέλιμος, ὁ μέγας καὶ ὀπτατικὸς λιμός. παρὰ τὸ
βῶ ὀπτατικὸν μόριον, καὶ τὸ λιμός.

Βέλω, βαρύνεται. ἐπειδὴ τὰ εἰς λῶ ληγόντα καθα-
ρὰ δισύνταβα ἀφαιρούνται τῇ διφθόγγῳ, τὰ
μὲν β', βαρύνονται, τὰ δὲ β' περιπαύονται. βα-
ρύνονται, βέλω, καὶ ἔλω. Ὁμιρος. Οὐδέ τε καὶ

μέγα χαῖρε. περιπαύμεθα, ἔλω, παρὰ τὸ ἔλη
τὸ βαῦμα. (εἴδα κατέλωσας). καὶ δέλω, παρὰ
τὸ δῆλος. ὅπῃ τὸ βέλω, παράγωγον βελόω.
ὡς ἄρχω, ἀρχόω.

Βελή, ὄνομα ῥηματικόν. εἶδος τῇ ὑποπιπτωκότων τῇ
ὀνόματι, προσωποποιεῖται. γίνεται παρὰ τὸ βέλω,
βολή, ἢ σύσειχος τῆς γνώμης φορά. ἢ ἐπιβολή τῆς
ψυχῆς, καὶ πλεονασμῶ τῇ ὑ βελή, ἢ τῇ νοῶς ἐμβο-
λή. ἢ παρὰ τὸ βάλλω, βολή, καὶ πλεονασμῶ, βε-
λή. ἐξ ἀπὸ δὲ τὸ α, εἰς ὃ, ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ἡμερό-
βιος. Ἡ'ρα, Ἡρόδοτος. ὦρα, ὠροκόπος. σημαί-
νει δὲ τὴν ἀθροῖσιν καὶ τὸ προβαλόμενα. ὡς τὸ, Βελλῶ
δὲ παρὼν μεγαθύμων ἴζε γιρόντων. καὶ τὴν γνώ-
μῳ, Χρεῶ βελῆς ἐμὲ καὶ σὲ διοξοφές ὦ Μοῦ-
λας. καὶ, Διὸς δ' ἐτελείετο βελή. καὶ τὴν προαίρε-
σιν, καὶ τὴν θέλησιν. ὡς τὸ, Νῦν δ' ἐμὲ μὲν συ-
γέρῃς Θετίδας ἐξέλεγε βελάς.

Βελιφόρος, πρόσβολος, ἀρχίβελος, ἡγεμῶν, ἄρχων,
βελότικος. σημαίνει ποτὲ μὲν τὸν βασιλέα, ὡς
τὸ, Οὐχὶ παννύχιον εὔδειν βελιφόρον ἄνδρα. πο-
τὲ δὲ ὀπτατικῶς αἱ ἐκκλησίαι, ἐν αἷς αἱ βελαὶ ἀνα-
φέρονται. ὡς τὸ, Τοῖσι δ' ἔτ' ἀγορὴ βελιφόρος.
τὰ ἐκ β'. τελείων συνθέται ὀνόματα ὅπῃ δ' εἰσὶν, ὡς
τὸ, Ζωή, ζωηφόρος, καὶ εὐσφόρος. ὅπῃ ἁλικῆς,
ἐδεῖς ἐδονός, ἐδονόστωρα. ὅπῃ δοτικῆς, Ἀρπὶ,
ἀρπὶφιλος. ἀπὸ αἰτιατικῆς, πόδα, Ποδαλείριος.
ἀπὸ δὲ κλητικῆς μόνον, ἐ γίνεται συνθέτον. ἐπει-
δὴ πᾶσα πῶσις τριτοσώπος ἐστὶ πλὴν τῆς κλητι-
κῆς. ἢ δὲ κλητικῆς, αὐτοτελής ἐστὶ. καὶ πολλάκις τέ-
λειον λόγον ὀποπληροῖ. ὡς τὸ, Ὡς μάκαρ Ἀΐεϊδῃ
μοιρηχρὸς ὀλβιόδαιμον. καὶ πάλιν, Διοχρὸς Λαερ-
τιάδῃ πολυμήχαν' Ὀδυσσεύ. τὸ δὲ τέλειον, μὲν τὸ
ἀτελὲς ἐ σωτίζεται. τὸ δὲ γυναιμανῆς, ἐκ ἀπὸ
τῆς αὐγῆς, καὶ τῆς μαινομαι ῥήματος, ἀλλ' ὀποπλη-
ρὸν γυναικός. ἐστὶ δὲ τὸ ῥήμα φέρω. Ὡς δ' ἄνεμος
ἄχνας φορέει. ἀφ' ἑ φορητός. ἀπὸ δὲ τῆς φέρω, φερ-
τός, εἴδα τὸ συμφερτῇ. τὸ συγκριτικόν, φερέσει-
ρος, καὶ προφερέσερος, καὶ προφερέσατος ὀπτατικόν.
Ἰστέον ὅτι τὸ φέρω καὶ τέλος σωτίζεται. ἀπαιτίας δὲ
καὶ καὶ τὴν ἀρχῶν. ὡς τὸ, Φέρεκλος, φερέσαχης,
Φερσεφόνη, τελεσφόρος, τοξοφόρος. ἔτι δὲ παρὰ
τὸ βελή καὶ τὸ φέρω, γίνεται βελιφόρος. τὰ δὲ εἰς
ἢ λήγοντα θηλυκὰ συνθέται, ἢ φυλάσσει τὸ ἡ,
ἢ ἔεπεστιν. οἶον, γῆ, γηχρῆς. ὀδυνή,
ὀδυνηφάτος. κρήνη, κρήνοφυλάξ. πάντα δὲ τὰ παρὰ τὸ
φέρω παροξύνεται εἰμὴ ἄρα τύπος κωλύοι, ἔχῃ
τὸ εὐ μόριον καὶ τὰς προθέσεις, καὶ τὴν α' ἐρήσιν.
εὐφορος, πρόσφορος, ἄφορος.

Βελεῖα, ὁ χρόνος τῆς βελόειν. ὡς περὶ στρατηγεία ἐ-
στὶν ὅπῃ στρατηγεῖ.

Βεπρησις, ἐστὶ λαχάνια ἀγρία ῥῆος, ὅμοιον τῇ σι-
νάπτι καὶ τῇ λαμψάκῃ. βεπρησις δὲ φασὶ λέγεται
ἔχῃ τὸ τῆς γούσαμνης αὐτῆς, μὲν γὰρ πιμπα-
δαί, τῆς ἐν φυσάδαι. τὸ ὅδ' βῶς ἐπὶ τῇ μέγα-
λα ἔτασον οἱ ἀρχαῖοι. καὶ βεπριδα, τὸν μέγαν
παῖδα.

Βεπράσιον, πόπος ἔπω καλέμενος, καὶ πόλις, καὶ ποταμός, καὶ χώρα τῆς Ἡλίδος. τὸ Εἰθινόν, Βυπρασίδης, καὶ Βυπράσιος.

Βάσις, ὁ Ἡρώς. γράφεται δὲ δὲ τῷ ἱ. ὥφειλε δὲ διφθόγγον. τὰ δὲ δὲ τῷ ιεῖς, ὑποτρέφεται πὺν εἰ διφθόγγον. οἶον, Ὀσίς, ὁ Διόνυσος παρὰ αἶγα. (ἔστι καὶ ὄνομα πόλεως ἔπω λεγομένης. καὶ ὁ Νεῖλος). Καλάσις, λινὴν ἱμάτιον. Γίς, ἡ τῷ θεῶν ἄγγελος. Κίς, ὄνομα ποταμοῦ, Τίς, ὄνομα δάλης. Σίς, ἡ Ξίς, ποτὲ μὲν δὲ διὰ τῷ σ λέγεται αὐτὸ, ποτὲ δὲ δὲ τῷ ξ. καὶ ποτὲ μὲν δὲ τῷ ι γράφεται, ποτὲ δὲ διὰ διφθόγγον. κρεῖττον δὲ δὲ τῷ ι. σημαίνει δὲ ἀρωματικὸν φυτὸν. χωρὶς εἰ μὴ ἔχει τῷ αὖτὸ ἀπὸ πορὺποκειμενος, διὰ τὸ χεῖρ, χεῖρ, χεῖρ, σημαίνει τὸ χειρομαῖικον.

Βάπαις, εἶωθε γὰρ τῇ ποροθήκῃ τοῦ ἵππου ἢ τοῦ βοός, τὸ μέγεθος τοῦ ὑποκειμενος δηλῶν. ὑπὸ μὲν τῶν βοός βασυκον. ἀπὸ δὲ τοῦ ἵππου, ἵπποσέλιον. καὶ θυμὸν ἵππογνώμονα, τὸν μεγαλόγνωμον. Βῆται, βεκόλοι. Βῆται, Λατῖνοι τὰ ἐκ πυρᾶς καλῶσι λείψανα. παρὰ τὸ φῶτὸ λάμπω, γίνεται φῶτα, ἔσπῃ τῷ φ εἰς β, καὶ ὦ εἰς ε, Βῆται.

Βετίδης, τὰ εἰς ἡς εἰς ε ἔχοντες τὴν θηρίκην, ἢ δὲ τῷ αἰδῆς, ἢ δὲ τῷ ιδῆς ποιεῖ τὸ πατρωνυμικόν. Ἰππότης, Ἰππότις, Ἰπποτάδης, δότις, δόπου, Δοτάδης, κύριον. εἰ δὲ δὲ τῷ ιδῆς, δὲ τῷ ι γράφεται. κορυμήτης, κορυμήτις, Κορυμητίδης. Τειόπις, Τειόπη, Τειοπίδης. ἔπω Βάπης, Βάπης, βετίδης, τῷ Ποσειδῶνος υἱός. τὰ δὲ εἰς ὅς διὰ τῷ αἰδῆς ποιεῖσι τὰ πατρωνυμικά. οἶον, Αὐξεντίος, Αὐξεντιάδης. Ἀσκληπιός, Ἀσκληπιάδης, ἥλιος, ἡλιάδης. Οἰλιάδης ἐκ ἔστιν. Οἰλίδης δὲ, ἐπεὶ Οἰλίδης εἶχεν εἶναι, οἱ δὲ ποιηταὶ πολλὰκις ὑποβάλλουσι τὸ α. οἶον, Ἐριχθονιάδης, Ἐριχθονίδης. Τελαμωνιάδης, Τελαμωνίδης. τὰ δὲ εἰς ας ἰσοσυλλάβως κλιόμενα, δὲ τῷ αἰδῆς ποιεῖσι τὸ πατρωνυμικόν. βορέας βορέας, Βορεάδης. Αἰνέας, Αἰνέας, Αἰνεάδης. κέας, κέας, Κεάδης. πυλέας, πυλέας, Πυλεάδης, καὶ καὶ συγκοπὴν, Πυλάδης. Δημέας, Δημέας, Δημεάδης, καὶ Δημάδης.

Βάτυπος, ἱερὸς τίς, ὅς τῶν βῆς ἐν ταῖς θυσίαις τῷ πελέκει τύπτων ἔστω.

Βάτυπος αἶα πόδα τανύων. Ἀπολλώνιος.

Βεφόνειον. ἐβεφύτην, βῆς ἔστω.

Τὸ ΒΗΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΤ Ρ.

Βραδύς, παρὰ τὸ βάρος βαρύς, καὶ ἐν ὑπερθέσει τῷ ρ, καὶ πλεονασμῷ τῷ δ. Βρά, ἀπὸ τῷ ράδιον γίνεται καὶ πλεονασμὸν τῷ β. Αἰολικῶς, βράδιον. καὶ καὶ συγκοπὴν βρά. ἔπος Ἡρώδιμος καὶ Χαιροβοσκός.

Βραβεῖον, ἀπὸ τῷ ράβδος, ραβδεῖον, καὶ ἔσπῃ τῷ δ.

εἰς β, καὶ ὑπερβιβασμῷ, βραβεῖον. λέγεται δὲ τὸ βασιλικὸν σκήπτρον. ἔξ ε καὶ βραβύται, οἱ τῶν βασιλικῶν ράβδους κατέχοντες, καὶ τοῖς νικῶσι τῶν σεφάνους δίδοντες. καὶ βραβεῖον λέγεται ὁ παρὰ τῷ βραβύτῳ διδόμενος σεφάνος τῷ νικόντι. τὸ βεῖ, διφθόγγον, τὰ δὲ τῷ εἰον κητικὰ.

Βραβύται, οἱ τῷ ἀγῶνος διοικηταὶ οἰονεῖ ραβδύται, ράβδον δὲ σύμβολον τῆς νίκης ἐδίδαν τοῖς νικῶσι.

Βραβύει, ὅπῃ φησὶται, διανέμει. καὶ βραβύτης, διοικητής, οἰονεῖς. βραβύται δὲ κυρίως λέγονται, οἱ τὴν ράβδον ἀπὸ φοίνικος ἢ τινὸς ἄλλης δίδοντες σύμβολα τῆς νίκης, ραβδύται τινες ὄντες. καὶ ὑπερθέσει τῷ ρ. ἢ οἱ δὲ καὶ αἰται. καὶ βραβεῖα, αἱ δὲ καὶ αἰται.

Βράβηλα, τὰ καλέμενα Δαμασκηνά. Θεόκριτος. Ὁ ῥπακὶς βραβήλοισι καταβριθοντες ἔραζε. Ἀθλῶναιος δὲ ἐν τῷ β, τῷ δειπνοσοφιστῶν, Σέλοδον ὀνομάζειν κοκκύμηλα, καὶ βράβηλα καὶ βράδρυα. εἴρηται δὲ βοράβηλα τινὰ ὄντα, τὰ τὴν βορὰν ἐκβάλλοντα. ἔστι δὲ μαλακτικὰ τῆς γαστρός. εἴρηται δὲ καὶ μάδρυα μαλόδρυα τινὰ ὄντα. Δαμασκηνά δὲ κατ' ἐξοχὴν, δὲ τὸ Δαμασκὸν ἐν τῇ πόλει γεωργεῖν εἶναι δὲ θαλέστερα καὶ καλλίονα.

Βραγχιᾶζω, ὁ μέλλων, βραγχιᾶσω. ὁ ἀόριστος, ἐβραγχιᾶσα. ἐβραγχιᾶσεν ὁ λάρυγξ. παρὰ τὸ βρέχω, γίνεται βρόχος, καὶ βροχίαν, τὸ συνεχῶς βρεχόμενον. ἔξ ε καὶ βράχος τὸ τῆς θαλάσσης. ὠνοματοποιεῖται φασὶ τὴν λέξιν καὶ μίμησιν τῆς γινόμενης αὐτῷ βραχύτης ἐν τῇ φωνῇ. ἢ βρόγχος λέγεται ὁ λαιμός καὶ φάρυγξ. ὅς καὶ βράγχος παρὰ τοῖς παλαιοῖς λέγεται. ἀφ' ε Τόσσον ἐβραγχ' Ἀρης. ἀφ' ε τὸ πάθος ἐκάλεισαν βραγχιᾶν. ἐγὼ δὲ οἶμαι παρὰ τὸ βαρεῖαν ἰαχὴν ἔχειν, ταῖσι φωνῇ. γίνεται βραγχιᾶν, καὶ βραγχιᾶν. βραγχιᾶν δὲ τὸ ὑσυχῶς ὁδύρεσθαι, καὶ τὸ σαφῶς καὶ ἁεχία τῇ φωνῇ χρῆσθαι. καὶ Βράγχος, ὁσημάτι τῷ τὸν βρόγχον.

Βράζει, παρὰ τὸ βῶ τὸ λέγω, γίνεται βάζω, καὶ πλεονασμῷ τῷ ρ, βράζω.

Βράσω, τὸ ζέω. ὅπερ καὶ ἀναβράσω λέγεται ἀττικῶς. ὅπῃ τῷ ὑποτελέσματος λαμβανοντες τὴν λέξιν. Ἀεριοφάνης. Ἀναβράττω κίχλας, αὐτὸ τῷ ἔσω.

Βράσων, εἴρηται παρὰ τὸ βάρος, ἢ βαρὺ βαράσω, καὶ καὶ συγκοπὴν, βράσων, ὁ βραδύς, καὶ βραχύς, ἐκάτερον σημαίνει. καὶ δὲ ἀπὸ τῷ βραδύς, γίνεται, βραδύτερος, καὶ βραδίον, καὶ βράσων. καὶ ἀπὸ τῷ βραχύς, βραχύτερος, βραχίον, βράσων. ὅθεν ὁ ποιητής εἰδὼς ἀμφοτέρων σημαντικῶν τὴν λέξιν, ὅπῃ φησὶ δὲ σαφῶς καὶ λυὼν τὸ ἀμφίβολον. Βράσωντε νόος, λεπτὴ δέτε μίτης. Ἰλιάδης π. αὐτὸ τῷ βραδύτερος, ἐλάσων. ἢ παρασόμενος καὶ ἀκαταστάτῳ ἀπὸ τῷ βρασμῷ. ε σαφῶς, ἢ αττικῶς.

Βρα-

Βραχὺς, κτὶ ἑοπιῶν τὸ λ, εἰς ρ. ᾧδ' ὅτ' τὸ ὑποβελῆσθαι μέρος κ' ἐλάσσονα ὑμῆσθαι εἴρηται. ἔτιως Ἡρακλείδης, ὡς φησὶν Ὡρος.

Βραχίων, εἴρηται ὅτι βραχυτερός ἐστι τὰ λοιπὰ μέρη τῶν χειρῶν. ἢ ἐν τῷ βραχὺς κ' τῷ κίων, βραχυκίων τίς ἐστι.

Βράχω, σημαίνει τὸ ἡχώ. ὀνομαστικοῦ ἢ λέξις ἐστίν. Ἀμφὶ δὲ οἱ βράχει τὸ δόχεα.

Βρέχω, ὁ μέλλων, βρέξω, γίνεται παρὰ τὸ βρόχος. ἢ ᾧδ' τὸ βάλλω, βλῶ. κ' βρῶ, βρέχω, ὑπὸ τῷ ἡχώ τῶν ὑδάτων. ὅθεν κ' Ὀμήρου βράχων ὑδάτα ὀνομαστικοῦ ἐστίν. τὰ τε ἐνεργητικὰ κ' εὐρίωται. ἐπεὶ δὲ τὰ ἐπὶ τῶν δεινῶν ἐνεργητικὰ ὀξακρόμυρα ῥήματα πρῶτα καὶ δεύτερα προσώπα κ' ἔχει. ἐδὲ ὅτ' βρέχω ἐγώ, ἐδὲ βρέχεις σύ, ἀλλὰ βρέχει κ' χιονίζει κ' ἀσπραπτει ὁ θεός. πᾶν νόημα καὶ πᾶς λόγος τέλειος ὁ ὀνόματος κ' ῥήματος σωίσταται. οἶον, λέγει ὁ Πλάτων. Δημηγορεῖ Δημοδοκῆς. χωρὶς τῶν, ἐδὲ ἐστὶ τέλειον. ἐὰν ὅτ' εἴπω ἀναγινώσκει, ὀφείλω εἰπεῖν κ' τὸ ἐπαγομένον, ἢ Θεόδωρος, ἢ ἄλλος, διότι πολλοὶ εἰσιν οἱ ἀναγινώσκοντες. ὅταν δὲ ἐρωτηματικῶς εἴπῃ βρέχει, ἢ βροντᾷ, ἔστι κ' προσίδησι καὶ τὸ ἐπαγομένον, διότι εἰς ἐστὶν ὁ ταῦτα ποιῶν, τῆς οἱ Θεός. ὡς περ κ' ἐπὶ τῷ βασιλείῳ. οἶον, ἔδωκεν ἀξίας. ἐποίησε σπαθαρίας. κ' ἐλέγει ὁ δαίνα, ἐπεὶ δὲ εἰς ἐστὶν ὁ ταῦτα πράττων.

Βρέγμα, κ' βρεχμὸν, τὸ ὑπὸ μινώπιον μέρος. εἰς τὸ ῥητορικὸν λεξικόν. ἐν δὲ τοῖς ἐτυμολογικοῖς, τὸ τῆς κεφαλῆς ἄκρον κρῖνον. ὅπερ ὁ ποιητὴς βρεγμὸν καλεῖ. ὡς περ ᾧδ' τὸ ἔχω γίνεται ἐχμὸς κ' νεοχμὸς, ἔτω κ' ᾧδ' τὸ βρέχω, γίνεται βρεχμὸς καὶ βρέγμα. ἐπεὶ δὲ ἐν τοῖς ὑπερῷοις καὶ ἐν ταῖς ἄλλαις καταχύσει τῶν ὑγρῶν, τὸ πρῶτον βρέχεται.

Βρέμει, ἡχεῖ. κυρίως, οἶον, Μέγα βρέμεται χαλεπαίνων. σημαίνει δὲ κ' τὸ ὄρμα. ᾧδ' τὸν βρόμον τὸν τῷ πυρὸς ἡχόν πεποιήται. ἐγὼ δὲ τὸν βρόμον, ὑπὸ τῷ βρέμω.

Βρέφος, τὸ νεογνὸν παιδίον. κυρίως ἐπὶ ἀνθρώπου. Καλλιμάχος ἐν τέτρωτ' αἰτίων, κ' ἐπὶ σκύμνῳ τίθησι. ᾧδ' τὸ βράττω τὸ ἀμέλγω, τὸ βράττον τὸ γάλα, ἑοπῇ τῷ α εἰς ε. ἢ ὅτι βροτὸς ἐστὶν εἰς φῶς πορεύων.

Βρονθεῖον, μῦρον τῶν παχέων, ὡς ἡ βάνχαρις. οἱ δὲ, αἰθινὸν μῦρον. καλεῖται δὲ κ' ὀρνέοντι βρονθόν. ὁ οἶος κόσσυφον καλεῖται. Κύπριοι δὲ βρονθισίτῳ θείδαν λέγουσι.

Βρονθία, διότι ῥιζία τινα, οἷς ἐρυθαίνονται τὰς γνάθους αἱ γυναῖκες. οἱ δὲ, φύκος ἀγχεσαν, κ' εὖ.

Βρέδον, ἔλαφον, ἢ κεφαλὴν ἐλάφου.

Βρονθύεται, μεγαλοφρονεῖ, ἐπαίρεται, οἶον ἐδρῦπεται. Βισαντῖνος φησὶν ἐν τοῖς ᾧδ' χρησμοθίας ἔτω. βρονθίον ἐστὶ μῦρον. καὶ ἔτω ἐν τοῖς

ιάμβοις. πὺς οὐκ ἀλαζόνας καὶ ὑπερφανὲς, μῦρον χεῖσθαι ἀκολουθεῖ. καὶ ὑπὸ τῷ δηλαδὴ τὸς θρυπτομήνης ἐπὶ παντὶ τὸ ἀπαξιαπλῶς βρονθομήνης λέγουσιν. ἔτιως εὖρον ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ.

Βρονθομήνιοι, δυσχεραίνοντες, ὀργιζόμενοι, θυμώμενοι. κ' βρονθύεται, τὸ δὲ θυμὸν μετεωρίζεται, ποροποιεῖται, ὀργίζεται. ᾧδ' τὸ μῦ βάρος δύειν, ὅστις ὄρμα. σημαίνει κ' ἐπαυρόμενοι, μέγα φρονεῖντες.

Βρέτας, ᾧδ' τὸ βροτὸς, βρέτας κτὶ ἑοπιῶν. τὸ βροτὸς ἀγαλμα, τὸ βροτὸς ὁμοιον. κυρίως δὲ τὸ ὑπὸ ξύλῳ πεποιημένον ἀνθρώπου ἀγαλμα, εἰδωλόν, μορφή. Κυρηνάιοι δὲ τὸν ἀνείδητον.

Βρεττία, μέλαινα πύσσα, καὶ βάρβαρος. ὑπὸ τῷ Βρεττιῶνος ἐθνικῷ.

Βρέφος, ᾧδ' τὸ φέρβω τὸ φέρω, γίνεται φέρβος, κ' κτὶ μετὰ τῶν τῶν σοιχείων, βρέφος, τὸ δεινὸν ἑοφῆς. ἢ ᾧδ' τὸ εἰς φῶς βεβηκέναι.

Βελαρός, ὁ ἰχυρὸς, καὶ βελαρώτερος. ᾧδ' τὸ βίαν, βιάρως, κ' πλεονασμῷ τῷ ρ, βελαρός. ἐνθεν Βελαρίως, ὁ ἐκτόχειρ θεός. ἢ ᾧδ' τὸ βεῖω, ἀφ' ἑ, κ' βεῖδος τὸ βάρως. κ' ὡς περ ᾧδ' τὸ ταχὺς γίνεται ταχύς, ἔτω κ' παρὰ τὸ βεῖδος βελατός. κ' βελατὸς, μέγα σιβηρόν. κ' βελατοσύνη. κ' βελατὸς βελατὸς ῥήμα. κ' παρώνυμον, Βελαρός. ὡς πομπός, πομπός. κ' ὑπὸ τῷ Βελαρός γενική, Ἀττικῶς Βελαρέως. καὶ αὐτὴ εἰς δεινὸν ἀναχθεῖσα, ἐποίησε τὸν Βελαρίως.

Βελαρόν, δεινόν, φοβερόν, ἰχυρόν, βεληρόν, μεγάλως κεχαρισμένον.

Βελαρῖο. οἶον, Βελαρῖο κόρη. ἐστὶ βελαρῖος ἢ δεινὰ ὡς μονῆρες, ἢ γενική βελαρῖα, καὶ Οἰταλικὴ γενική, Βελαρῖοιο, καὶ συγκοπὴ Βελαρῖο.

Βελακχος, θηλυκῶς ἢ βάνχη, ἢ βελαρῶς ἰακχάσσα. Σοφοκλῆς. Εἰ γὰρ δὲ χερσὶν ἄλγος βελακχόν.

Βεληπυς, μεγαλόφωνος, βαρύφωνος, μέγα κ' βαρὺ βοῶν. παρὰ τὸ βεῖ καὶ τὸ ἡπύειν, ὅστις φωνεῖν. ἢ μέγας, ἢ δεινός.

Βεῖζω, τὸ κοιμῶμαι. Εἴνδ' ἐκ αὐτῶν βεῖζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα. Ἰλιάδος δ' ἡσυχάζοντα, ἢ νυσάζοντα, κ' ὑπνῶντα, ἢ ἀμειλῶντα.

Βεῖλαι, τὸ μῦ βορᾶν κ' ἑοπιῶν καθύδηναι, βοῖλαι τί ὄν, σημαίνει κ' τὸ ἀναπαύεσθαι καὶ καθύδηναι.

Βεῖκελλος, ἐστὶ βαρβαρικὸν τὸ ὄνομα. τίθεται δὲ κ' ἐπὶ προσώπων βαρβαρικῶν. καὶ εἴρηται οἶον βροτὸς εἰκελός, ἢ βεῖζιν εἰκελός. Βεῖγες ὅτ' ἐθνος βαρβαρικόν. ἄλλοι δὲ βεῖκελλος τὸς κελεύοντες, παρὰ τὸ βεῖ, κ' τὸ κέλομαι. ἢ τὸς ἰσόποδας.

Βεῖμαιν, σημαίνει τὸ ὀργίζεται. παρὰ τὸ βεῖ, τὸ ὑπὸ ὀργῆς βαρυεῖσθαι. λέγεται κ' βεῖμω, ὅθεν κ' βεῖμεσθαι καὶ βεῖμῆσθαι. καί μοι δοκεῖ παρὰ

τῶτο τὸ βειμῶ παρήχθαι τὸ βειμαῖνω τὸ θυμῶμαι. καὶ βειμήν, ὀργιζομένη.
Βεῖν, ἢ ἰχὺς. Ἀπολλώνιος Ἀργοναυτικοῖς. Μηδείης ποτὲ Βεῖνι φαρμάκῃ. παρὰ τὸ βεῖ, γέγονε ῥῆμα βείδω, ὁ μέλλων, βείσω. ὅθεν ὄνομα ῥηματικόν, βεῖνι. βαρύνεται. τὰ δὲ εἰς μὴ λήγοντα ἐνὶ φωνῇσι ἀδελιγόμενα, βαρύνεται, φήμι. τὰ δὲ ἔχοντα πρὸ τῆς μ' ἕτερον σύμφωνον, ὀξύνεται, ρεαμή.

Βρόδον, βρόδον ἔστι καὶ δάκρυον, παρὰ τὸ ρόδον, πλεονασμῶ τῆς β'. ὡς περ ρυτίδες, βρυτίδες. καὶ ῥίζα, βείσδα καὶ δάλυσιν τῆς ζ'.

Βρόμος, κυρίως ὁ τῆς πυρὸς ἦχος. πεποιημένη δὲ ἔστιν ἡ φωνὴ κατὰ μίμησιν τοῦ ὀποτελευτήρου φόφου ἐν πυρί. οἷον, Τόσος γε πέλει βρόμος πυρὸς αἰδομένοιο. ἢ παρὰ τὸ βρέμω, βρόμος. ὡς λέγω, λόγος. καὶ βρομήσει, φυσήσει. Διογενής.

Βροντή, παρὰ τὸν βρόμον, βρομή, καὶ βροντή. ἔμπυρος δὲ εἰκότως ὠνόμασαι.

Βρόταχος, τὸν βατῆαχον Ἰῶνες, καὶ Ἀεισοφάνης. καὶ παρὰ Ξενοφάνει. βάτῆαχος, καὶ κατ' ὑπερβιβασμόν, βράταχος, καὶ βρόταχος.

Βρότος, τὸ αἷμα, ἀπὸ τῆς βροτῆς. κυρίως δὲ βρότος τῆς αἰσώπης, καὶ ἐδέποτε ἄλλῃ ζῷῃ. καὶ βρότον αἱματόντα, καὶ εὐαρε βροτόντα, τὰ ἡμαγμύρα, ἢ ἡματωμύρα. οἱ δὲ, βροτόν τὸ λαμπαρόν. σημαίνει καὶ χειμάρραν.

Βροτός, ὁ ἄνθρωπος. παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω, μέμωρα, γίνεται μορτός, καὶ κατ' ὑπερθεσιν καὶ ἔσση τῆς μ' εἰς β', βροτός, ὁ μεμερισμῶν ἔχων τὴν φωνήν. ἢ ὅτι καὶ βιβρώσκειται θανάων. ἔστι δὲ συνώνυμον, ἄνθρωπος, βροτός, μέρος.

Βροτολογέ, ἀνθρωποφθόρε. παρὰ τὸ βροτός, καὶ τὸ λογιός. ὀξύνεται. τὰ δὲ εἰς ος ὀνόματα δι-σύνθετα ὀξύνονται, ἐν τῇ σωθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον. οἷον, κακός, ἀκακός. σοφός, ἀσοφός. φίλος, ἀφίλος. οἶκος, ἀοίκος. Ῥωμαῖκός, πολυρωμαῖκός. χωεῖς ἔσση ἐθνικῶν λαμβανομένων. οἷον, Ἀχαιοὺς, φιλαχαιοὺς. Βοιωτὸς, φιλοβοιωτὸς. καὶ χωεῖς τῆς ἰσθῆτος, ἀρχιαθῆτος, καὶ ἀγακλειτός. καὶ χωεῖς εἰμὴ δὲ σημασίαν τινα φυλαχθῇ ἐν τῇ σωθέσει ἢ ὀξεία τάσις, ὡς τὸ, βροτολογός, ἵνα φυλαχθῇ ἡ ἐνέργεια. βροτολογός γάρ ἐστιν ὁ φθείρων τὰς ἀνδρας. τὰς χάριν καὶ ὁ τόνος ἐφυλάχθη. αὐτὸ δὲ προπαροξύνειτο, ἡμεῖς παρέχιν ἐμφασιν ὅτι πάθος ἔσση. καὶ δὲ τὰ προπαροξύνοντα, χαίρεσιν ἀναλύεσθαι εἰς πάθη. ὡς ὅτι τῆς λιθοβολός ὁ λίθοις βληθείς. λιθοβολός δὲ, ὁ λίθοις βάλλων. καὶ καράτομος, ὁ τὴν κάρην τμηθείς. καρατόμος δὲ, ὁ τὰς κάρας τέμνων. οἷον, ὅτι δημῖα. τὰ δὲ παροξυνόμενα, σημαίνουσιν ἐνέργειαν. οἷον, ἢ μὲν Γοργῶ λέγεται καράτομος, ὡς ὀποτηνθεῖσα τὴν κεφαλὴν. ὁ δὲ Περσὺς καρατόμος,

ὁ τῆς Γοργῆς τὴν κεφαλὴν τεμών. τὸ δὲ κλειπός καὶ κλυτός, εἰ μὲν μετὰ ἀπώτης συνθετῇ ὑπὲρ μίαν σύνθεσιν, φυλάσσει τὴν ὀξείαν τάσιν. οἷον, κλειπός, ἀγακλειπός. εἰ δὲ μετὰ πτωτικῆς, ἢ ἀπώτης μονοσυνθέτου, προπαροξύνεται. προκλειπός, ὀνομάκλυτος. τὸ δὲ δακρυκλιπός, ἐν ἀδελφείσει.

Βρόγχος, ὁ λαιμός. ἢ βρόχος, ὃν καὶ φάρυγγα καλεῖσι. καὶ ὅτι ἔσση ἰχθύων, τὰ βράγχη ἔχοντα. παρὰ τὸ βρέχω, βρόχος τις ὢν, ὁ ἐν τῇ σιτεῖσθαι καὶ πίνειν βρεχόμενος. ἢ μὲν σωήθεια, βρόγchon καλεῖ. οἱ δὲ ἀρχαῖοι, βράγchon. ἔσση καὶ βραγχίαν.

Βρόχος, ὅτι τῆς χοινίης, τὸ περιτιθέμενον ἐν τῇ λαιμῶ. κυρίως δὲ βρόγχος λέγεται, ὁ εἰς τὰς ἀγκύρας ἐνημμένος. καὶ τὰ ὀπόμενα χοινία, δὲ τὸ βρέχεσθαι. ἢ ὁ ὅτι περιτιθέμενος τῇ βρόγchw, ἡγεν τῇ λαιμῶ. τινὲς δὲ παρὰ τὸν βρόγchon ἄγχειν. σκληρόν δὲ τῶτο.

Βροτὴς, ὡς μὲν Εὐήμερος ὁ Μεσσηνίος, ἀπὸ βρό-τε τινὸς αὐτοχθότος. ὁ δὲ Ἡσίοδος, ἀπὸ βρο-τῆς τῆς Αἰθέρος, καὶ Ἡμέρας. ἄλλοι δὲ ἀπὸ βρό-τε τῆς αἵματος. γεννηθεὶς γὰρ αἰμόρρυντος φαίνεται. ἢ ὅτι ἔσση τῇ ζωῇ, τὸ ἀπὸ ἡματος ὅτι πᾶν μέρος φερόμενον αἷμα. οἱ δὲ θεοὶ καὶ ἀντι-δρασολῶ ἀναίμονες εἰσιν. ἢ παρὰ τὸ μείρω, μαρ-τός. ὡς φθείρω, φθαρτός. καὶ ἔσση βροτὴς, ὁ ὑπὸ μοῖραν πεπτωκός.

Βρωμάλιον, παρὰ τὸ ἐξ αἰδοφίων βρωμάτων ἔεφεσθαι ἄλλης. ἔστι δὲ ἡ λέξις Ῥωμαϊκὴ.

Βρυγμός, νόσος. ἀπὸ τῆς τοῖς ὀδόντι πιέζοντα φόφον ὀποτελεῖν, ὡς ἐν ῥίγῃ συμβαίνει. καὶ βρύ-κασα, δάκνισα. καὶ Ἰπποκράτης τὸ βρύκειν τὰς ὀδόντας, ὅτι τῆς συνειρείσεως τέθεικε. βρύ-κειν δὲ τὸ λάβρως ἐδίειν, ἀπὸ τῆς τείβειν τὰς ὀ-δόντας.

Βρόχθος, τὸ ὀλίγον πόμα, καὶ ἡ φάρυγξ, δι' ἧς καταπίνομεν. Θεόκριτος. Ὡς μέλιτοι γλυ-κὺ τῶτο κατὰ βρόχθοιο γένειτο. παρὰ τὸ βρέ-χω, βέβροχα, βρόχος, καὶ βρόχθος, κατὰ πλεονασμόν. τὸ γὰρ πινόμενον, βρέχει, καὶ τὸ πῖνον ὄργανον, βρέχεται. πεποιημένη δὲ ἔστιν ἡ λέξις, ἀπὸ τῆς γνομένης ποιεῖ ἡ καὶ ἐν τῇ καταπίνειν.

Βρωμητῆς, χορτοφάγος. καὶ ὅνος διὰ λιμὸν ὀγκέ-μενος.

Βρώσις, παρὰ τὸν βρώσω μέλλοντα, γίνεται βρώ-σις, ἢ ἔσση. ὡς λέξω, λέξις. καὶ βρώμη, ὡς κωλύσω, κωλύμη. καὶ φιλήσω, φιλήμη. σημαίνει δὲ τὴν βρώσιν. οἷον, Μνησάμεθα βρώμης. καὶ βρώμα, παρὰ τὸν βρώσω μέλλοντα. βρῶ δὲ τὸ ἐδίω, ἐνεσῶς.

Βρῆχος, εἶδος ἀκρίδος. παρὰ τὸ βρύκειν τὸ ἐδίειν, βρύκος, καὶ βρῆχος, καὶ πλεονασμόν τῆς ο'. τὸ αὐ-τὸ δὲ καὶ μάσας καλεῖται, παρὰ τὸ μασάσθαι Νί-κανδρος, Μάσαςι σιτοβόρῳ ἐναλίγκιος. Κλει-
ταρ-

παρχος δέ φησιν ὅτι καὶ Ἀμβρακιάτας, μάσαξ καλεῖται ἡ ἀκρίς.

Βρυγμός, ἡ σὺντομος ἐδάδῃ, ἡ τρισμαὶ οὐδόντων, ἡ μύλων ἀκόντισις. ἐκ τῆ βρύκω, βρυγμός, ὡς νύσσω, νυγμός.

Βρύκω. παρὰ τὸ βορᾶν, βορύκω, καὶ βρύκω, τὸ ἐδάδω. ἐκ τῆς βρυκανός. ὡς πείθω, πιθανός. ἱκω, ἱκανός. καὶ ὡς πόκη, πόκανός, καὶ πόκεδανός, ἔπω καὶ βρύκω, βρυκεδανός, ὁ πολυφάγος, ἡ μακρός. σημαίνει δὲ τὸ ῥῆμα, τὸ σωρεῖσθαι τὰς οὐδόντας μὲν φόβω.

Βρύτια, ἃ καὶ βρύττα, τὰ τῆς σαφυλῆς πίεσματος. ἃ τινὲς, ἐμφυλα λέγουσι. παρὰ τὰς βότρυς, βρύτια. οἱ δὲ ἄττικοι, τὰ τῶν ἐλαιῶν ἀλέσματα.

Βρώμη, ἡ ἔοψη, ἐκ τῆ βέβρωμαι βέβρωσαι, παρὰ τὸ βρώσκω.

Βρύττοντες, ἔπος οἱ Ἀθλωαῖοι τὰς πυρέττοντας ἔλεγον. παρὰ τὸν βρύχeton, ὃ ἔστιν ὁ πυρετός. εἰς δὲ τὸ ῥητορικὸν λεξικόν, εὖρον σημαίνει τὴν λέξιν, ἀντὶ τῆς ὀρύττοντες.

Βρύττειν, ἐδίειν. Διογενιανός. εὖρον ἐγώ.

ΤΟ ΒΗΤΑ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

Βύβλιον καὶ βιβλίον διαφέρει. βύβλιον λέγεται τὸ ἄρχαρον. οἷον, Ἐπὶ τὸ βυβλίον σου πάντα γράφεται, δηλονότι ἄρχαρον. βιβλίον δὲ τὸ γεγραμμένον. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα πόλεως. ἔξ ἑ καὶ βύβλιος οἶκος, ὑπὸ Βύβλη πόλεως.

Βύζλω, ἱκανῶς καὶ δαφιλῶς. ὡς τὸ χύδλω βιβυσμῶς.

Βύκχης, ὄνομα Αἰολικόν. παρὰ τὸ βάνχος, Βάνχης, καὶ βύκχης. ὡς ἵππος, ἵππης. καὶ οἶκος, οἰκίς. καὶ ἔοψη τῆ α εἰς υ, ὡς βάθος, βυθίς.

Βύκχης, ἡχητικός, ὁ μεγάλα ἡχῶν. Ὀμηρος, Βυκτιάων ἀνέμων. καὶ Λυκόφρων. Βύκχης ἐν ἀσκήσ συγκρατικέας βοός. παρὰ τὸ βύω, βέβυσμαι, παράγωγον, βύζω, ὁ παρκεῖσθαι, βέβυκται. ἔξ αὐτοῦ, βύκχης. ἡ πεποιήται ἀπὸ τοῦ βυθοῦ, καὶ τοῦ ἀράττειν. ἡ παρὰ τὸ βύ, βύκχης. τὸ γὰρ βύ, ἐπὶ τοῦ μεγάλα ἐλέγετο. καὶ Σώφρων, βύβα ἀντὶ τοῦ μισᾶ καὶ πλήρη καὶ μεγάλα βύζειν.

Βουύσης. μύω, τὸ καμύω, ὁ μέλλων, μυῶ, ἔοψη τοῦ μ εἰς βῆτα, βυῶ, καὶ μεταγίνεται εἰς ὀνεῶτα. βυῶ, βυεῖς, ἡ μετοχή, βυῶν βυῶσα.

Βύρσα, παρὰ τὸ δέρω, τὸ ἐκδέρω, ὁ μέλλων Αἰολικῶς, δέρσω, καὶ δέρσα, καὶ βύρσα, ἡ ἐκδερμὴ τῆς σώματι. ἡ παρὰ τὸ ρύω, ρύσα, καὶ πλεονασμῶ τῆ β, βύρσα κατ' ὑπερβασμόν, ἡ περριζομένη τῆ ἰδρωτί.

Βυροδέφης, παρὰ τὸ δεφῆσαι, ὃ ἐστὶν ἀπαλύναι. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ σκυποδέφης καλεῖται.

Βυθός, τὸ ἄφατον βάθος, ἔοψη τῆ α εἰς υ. ἡ παρὰ τὸ βύζω, βυθός καὶ βυθός, ἔοψη τῆ ε εἰς σ, καὶ πλεονασμῶ ἑτέρω σ, γίνεται βυσθός, τὸ βάθος.

Βυσοδομῶ. Δόλον φρεσὶ βυσοδομῶν, ὁ ἐν ἑαυτῷ ἐν βάθει ἀλογίζομενος, καὶ κεκρυμμένα βυθόδομος, ἡ ἐνθυμέμενος. βυσοδομεῖν, ἐν βυθῷ τινὶ οἰκοδομεῖν, παρὰ τὸν βυσσόν, καὶ τὸ δέμω τὸ οἰκοδομῶ, τὸ ἐν βάθει κατασκευάζειν, ὥς τε μὴ πρότερον γνωθῆναι, πρὶν ὑπερῆχειν αὐτῷ.

ΤΟ ΒΗΤΑ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Βώκαρος, τὸ ἔαρ ὑπὸ Τροϊζυλίων, παρὰ τὸ τῷ βίῳ χαρὰν φέρειν, βώχαρος, καὶ βώκαρος. καὶ ποταμός, δὲ Σαλαμίνος οὕτω καλεῖται.

Βῶλος, ἡ γῆ. παρὰ τὸ βῶ, τὸ ἔφα, ὅθεν καὶ βῶσρον. ἔξ αὐτῆς βῶλαξ. ὡς λίθος, λίθαξ. ἡ παρὰ τὸ ὑπὸ τῆς βοῶν ἀλοῦσθαι κοπτομένη ἡ γῆ. ἡ παρὰ τὸ πολεῖσθαι καὶ συνεχῶς παρ' αὐτῆς σρέφεται, πῶλος καὶ βῶλος. ἡ ὅτι βαλλόμενος λύεται.

Βωμός, σημαίνει δύο, τέμνος. ἱερὸν ὅπερ θυῖται τοῖς θεοῖς. παρὰ τὸ βῶ τὸ βαίνω, ὁ βιβνικῶς καὶ ἰδρυμένος τοῖς θεοῖς πρὸς θυσίαν. ἐπιτίθεται γὰρ τὰ ἱερά παρ' αὐτῷ. ἡ παρὰ τὸ βαίνειν τὸ αἶμα ἐν αὐτῷ. δηλοῖ δὲ καὶ τὴν βάσιν ὡς παρὰ Ὀμήρῳ. Ἄρματα δ' ἀμβωμοῖσι τίθει. παρὰ τὸ βῶ, ὅπερ τὰ τιθέμενα βέβηκε.

Βωμολέχοι, κυρίως ἐλέγοντο οἱ ἐπὶ τῆς θυσιᾶς ἐπὶ τοῖς βωμοῖς λοχῶντες, ὅεσι καθεζόμενοι, καὶ μὲν κολακείας προσαιτουῦντες. ἔτω γὰρ ὑπὲρ τῆ λαβεῖν τί παρὰ τῆς ὑποθυόντων, πολλὰ λιπαρῶτι κολακίζοντες. μεταφορικῶς δὲ καὶ οἱ ἀδελφιστῶς τέτοις οὕτως ἀρελείας. τινὰ κολακίζοντες ἀνδραποῖ, εὐκολοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ πᾶν ὁτιοῦν ὑπομύροντες ἐπὶ κέρδει διὰ τῆ παιζέιντε καὶ σκώπτειν. ὅθεν καὶ βωμολοχίματα, καὶ βωμολοχίσματα. ἔτι δὲ καὶ οἱ παραλαμβανόμενοι ταῖς θυσίαις αὐληταὶ καὶ μῦται. Ἀπολλοδώρος δὲ ὁ Κυρίωνος, τὸν δὲ ἑαπέλον, καὶ γελοιοποιόν, τινὲς δὲ τὸν μετὰ τινος δὲ ἑαπέλειας κόλακα, καὶ τὸν πανεργὸν καὶ συκοφαντῶν.

Βωμολοχίαις, Οὐ σὺνῆδες ἔμοιγε βωμολοχίαις καὶ γλίσχραις ἐλπίσιν ἐγκαλλωπίζεσθαι, κολακείαις, γελοιοποιίαις.

Βώμαξ, ὁ βωμολόχος, ὁ τὰ ὑπὸ τῆς βωμῶν πρὶν καρπωθῆναι αἶραν. πιάσεται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς μαλακίζομενος. λέγεται καὶ βώμαξ ὁ μικρὸς βωμός ὑποκοριστικῶς. ἔτω πρότερον ἐκαλεῖτο ὁ Ευρώτας,

τας. εἴρηται παρὰ τὸ βοὸς μυκηθμὸν ἀδραπλήσιον ἔχειν.

Βωνίτης, σημαίνει τὸν βεκόλον. Καλλιμάχος. Οἷος βωνίτης ἐνὶ κρύπτεισι γυναικες. ἔξ τῆ ἰ, ὡς πολίτης.

Βῶξ, παρὰ τὸ βοάζω, βοάξω, βόαξ, καὶ κατὰ συναίρεσιν, βῶξ, εἶδος ἰχθύος. συνάγει τὸν δὲ ἐστὶ μεταπεπλασμένον τῆ διπλῆς, ὡς τε ἐγκεισθαι τὸ βῶ ἐπιτατικὸν καὶ τὸ ὄψ, τοῖς ποσὶ ὃ ἰχθύς. ὅμοιον καὶ τὸ κάλυξ, παρὰ τὸν καλύψω μέλλοντα, τὸ κεκαλυμμένον ῥόδον. Ἡρώδιανός δὲ φησι καὶ δισηλλάβως λέγεσθαι. ὡς Ἀριστοφάνης. Ἀλλ' ἔχουσι γαστέρα μετὰ βοάκων. καὶ Φερεκράτης εἰπὼν, τί λιρεῖς; ἀλλὰ φωνῶν ἔχειν (σημαίνει ἰχθυῶν γε φασὶ τὸ παράπαν), ἐπιφέρει. Νὴ τὸ θεὸν καὶ ἐστὶν ἰχθύς ἄλλος ἢ βόαξ. Ἀριστοτέλης δὲ, ὅτι φωνῶν πορεύεται, καὶ ἔπως ὠνόμασαι.

Βωστάτω, ἀντὶ τῆ βοιστάτω.

Βώσιδε, Πῶς πῆμος βώσιδε δυσάμμοροι. Ἀπολλώνιος, σημαίνει τὸ βιώσιδε.

Βωτρεῖν, καλεῖν, βοῶν. παρὰ τὸ βοῶ, βοάξω, βοασίης, εἶτα ῥῆμα βωτρεῶν. ὡς ὑπὸ τῆ καλῶ, καλίζω, καλλισίης, καὶ καλλιστῶν.

Βώπορες, βοσκήπορες, νομεῖς. παρὰ τὸ βῶ ῥῆμα βίβοται, βότης, καὶ βοτήρ. ὡς ἐλάτης, ἐλατήρ, καὶ ἐπεκτάσει βώπορ, ὡς μύτης, μύτηρ.

Βωτιαίερα, ἢ βόσκουσα τὰς ἀνδρας καὶ ἑφέσσα. ὡς σωτήρ, σώτηρα, καὶ δημήτηρ, δημήτειρα, ἔπως ἀνὴρ αἵερα. καὶ μὲν τῆ βῶ τὸ ἑφέω, βωτιαίερα, καὶ Καλλιαίερα.

Βῶ, σημαίνει ἑῖα. τὸ ἑφέω, ἔξ ἑ καὶ βῆς, καὶ βόσις, ἢ βοή. ὁ μέλλων, βόσω. βῶ τὸ παπῶ, ἔξ ἑ καὶ βόβους. βῶ τὸ βαῖνω, ἔξ ἑ ὁ μέλλων βήσω, καὶ βίβημι τὸ πορεύομαι, καὶ βῆμα, καὶ βήσα, βῶ τὸ λέγω, ἔξ ἑ καὶ βάζω.

Α'ΡΧΗ ΤΟΥ ΓΑΜΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΟ ΓΑΜΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Α' Λ Φ Α.

ΓΑμα τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ ἀμαῖν τλω γλῶ, ἥτοι θείζειν. δριπανῶδες γάρ ἐστιν. ὧ καὶ ὁ τύπος τοῦ γραμματος ὁμοίος ἐστὶ.

Γαγγαμῶν, παρὰ τὸ γὰ τὸ λαμβάνω, γίνεται γάζω, καὶ ὡς σκεδῶ σκεδάζω σκεδασμός, κλύζω κλυσμός καὶ κατακλυσμός, οὕτω γάζω, γασμός, καὶ κατ' ἐκείνιν τῆ σ καὶ διπλασιασμῶ, γίνεται γαγγάμων γαγγάμονος. σημαίνει δὲ τὸ λαμβάνον δίκτυον. ἔστι κυρίως γαγγάμη, σαγλήν, ἢ δίκτυον. ὅθεν καὶ οἱ σαγλωδῶνται γαγγαμουλκοὶ, οἱ σαγλωδόντες. καὶ γαγγαμδύς τις, ὁ τῇ γαγγάμῃ ἐργαζόμενος.

Γαγγαλίζω, παρὰ τὸ γελῶ, γελίζω, καὶ ἔσπῃ τῆ εἰς α, γαλίζω, καὶ καὶ ἀναδιπλασιασμὸν ἑτέρου γ, γαγγαλίζω, τὸ εἰς γέλωτα ἄγω.

Γάγραινα, πάθος δριβρωτικὸν σαρκῶν. παρὰ τὸ γάα ὃ σημαίνει τὸ ἐδῆν. Καλλιμάχος, Αἰζηνῶν ἔγρας κηδόμηνος, ἀντὶ τῆ ἡδισιν. γίνεται γαίνα, καὶ ἐν διπλασιασμῶ, γάγραινα.

Γαζοφυλάκιον, θησαυροφυλάκιον. γάζα ὅν θησαυρὸς εἰς τὸ ῥητορικόν. καὶ πλεῖτος καὶ ἀμειβία γάζας. Διοφάνης.

Γάκινος, ὁ σεισμός καὶ Ἀθωαῖος, ὁ τλῶ γλῶ κινῶν. ἐστὶ δὲ καὶ ῥητορικὴ ἢ λέξις.

Γάλα, παρὰ τὸ γῆα καὶ ἄλλομαι, τὸ ἐκ τῆς γῆς ἀλλόμενον.

Γάλα, παρὰ τὸ καλὸν εἶναι εἰς ἀναφορῶν, κάλα,

καὶ γάλα. ἐκ δὲ τῆ γάλα, γαλλῶν, ἢ παρὰ τὴν ἐφεσμένη θάλασσα. ἢ παρὰ τὸ γελαῖν γελαῖν τις ἔσα, καὶ γαλλῶν, ἢ παρὰ τὸν ἔχουσα καὶ ἡδύ θάλαμα. ζῆται εἰς τὸ γάκινος.

Γαλαθῶδες, ὁ ὑποτίτθιος καὶ ὑπομάζιος. ὡς περ παρὰ τὸν δέισω μέλλοντα, γίνεται δεινός, κλείσω κλεινός, ἔτω καὶ παρὰ τὸν θήσω μέλλοντα, δηλοῖ τὸ θρέψω, γίνεται θῶδες, καὶ ἐν συνθέσει μὲν τῆ γάλα, γίνεται γαλαθῶδες, ὁ ὑπὸ γάλακτος ἑφεόμηνος.

Γαλόφ. οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι ἐστὶ γάλως, εἶτα διαλύσει τῆ ᾧ, γάλως, ὡς τὸ, Ἐξ ἀθῶ δ' ἐπὶ πόντον ἔβη. ὁ δὲ Ἡρώδιανός ἐν τῇ περὶ παθῶν λέγει ὅτι ἐστὶν ἀθῶα ἢ γάλως. ἐστὶ δὲ ἢ ἀνδρὸς ἀδελφῆ. κλίνεται τῆς γάλω. ὁ κανὼν. τὰ δὲ βαρύνοντα καὶ ὑποβολῶν τῆ σ κλίνονται, τῆς Κέω. ἢ δοτικῇ, τῇ γάλω, καὶ πλεονασμῶ τῆ ὁ, γαλόω, ἔχεται καταβιβάζει τὸν τόνον, ἐπεὶ δὲ ἔδωκετε ἐπὶ τέλες κειμήλια τῆ ᾧ, τείνη ὑπὸ τέλες τίθεται ἢ ὀξεῖα, χωρὶς τῆς Ἀττικῶν. κλίνεται δὲ καὶ γάλως, γάλωτος, ὡς γέλας γέλωτος.

Γαλαῖρα, ἢ τῆς θηρίων ὑποδοχή.

Γαλερόν, ἰλαρόν, ἡδύ, παρὰ τὸν. τάσσεται δὲ ἐπὶ βλεμματικῶν. καὶ γαλερωπός, ὁ γαλερόν καὶ ἐπιτερπές βλέπων.

Γαλιάγκων, ὁ τὸν βραχίονα ἐλάττω ἔχων.

Γάλωνες, χρῶμα ἵππων τὸ ὀνοειδές, τὰ περιφράγματα φοίνικες.

Γάμος, παρὰ τὸ δαμῶ τὸ δαμάζω, γίνεται δάμος, ἢ γάμος, ὁ δαμαστικός τῷ Ἰηλαίῳ. ὅθεν καὶ τὰς παρθένους ἀδαμάσας λέγει Ὁμηρος. οἶον, Παρθένος ἀδμή. οἱ δὲ, παρὰ τὸ θρηναῖ γάμος. ἐτυμολογεῖ δὲ καὶ παρὰ τὸ δύο ἅμα εἶναι, καὶ μετὰ θείσιν τῷ δ, εἰς γ. γαμβρόν δὲ τὸν τυμφίον, ἢ τὸν κατ' ἐπιγαμίαν οἰκεῖον. ἐναλλάσσεται δὲ τὸ ὄνομα πολλάκις. Σοφοκλῆς δὲ τὸν πενθερὸν αὐτὶ τῷ γαμβρῷ λέγει.

Γαμψείω, ὅθεν τῆς εἰς διφθόγγου, ὑπὸ τῷ γαμψῷ μέλλοντος. καθόλου ὅθεν τὰ ἀπὸ ἐνεσώπων ἢ μελλόντων ὅθεν τῷ εἰῶ γινόμενα παράγωγα ὑπὸ δύο συλλαβῶν, ὅθεν τῆς εἰς διφθόγγου γράφεται. οἶον, ἀπὸ μὲν ἐνεσώπος, ὀλῶ, ὀλειῶ, κικῶ, κικεῖω. κρατῶ, κρατεῖω. ἀπὸ δὲ μέλλοντος, ὄψω, ὄψείω. βρώσω, βρωσεῖω. ἐκ ἀντίκειται ἡμῖν τὸ ψῶ ψίω, τὸ ἐμβρωματίζω, ἐπεὶ δὲ ἐκ εἶναι ὑπὸ δύο συλλαβῶν.

Γαμήλια, αἱ ἐπὶ τὰς γάμους ἐορταί. Λυκόφρων, Καὶ γαμήλιος ἄξει θυλάς.

Γαμήλια, παρὰ τὸ γαμῶ, γαμήσω, γαμήλια, ὡς δὲ μῶ δὲ μῶσω, δὲ μῆλια, καὶ δὲ μῆλια. καὶ ὡς παρὰ τὸ κατοικῶ κατοικήσω κατοικήσια, καὶ κατοικήσια. ἐστὶ δὲ θυσία τοῖς ἐν τῷ δῆμῳ θεοῖς. ἢ εἰς τὰς φράσας ἐγγραφή τῷ ἐφήβων, γαμήγυεις ἐλέγετο. γαμήλιος, ὁ εἰς τὰς γάμους πλασσόμενος πλανῆς.

Γαμβρός, παρὰ τὸ γάμω, γαμβρός, καὶ καὶ συγκοπῶ καὶ πλεονασμὸν τῷ β. ἢ παρὰ τὸ γάμος.

Γαμφός, ὁ κικαμψός. παρὰ τὸ κάμπτω, κάμψω, γαμφός, ἔσπῃ τῷ κ εἰς γ. ὡς καμψάνυχος, γαμφάνυχος.

Γαμφιλῆ, ἢ γνάθος, σιαγών. παρὰ τὸ κάμπτω, γάμπτω. καὶ ὡς περὶ παρὰ τὸ θάπτω, γίνεται ταφή, ἔτω καὶ παρὰ τὸ γάμπτω, γαμφή, καὶ γαμφιλῆ.

Γαῖος, παρὰ τὸ γαῖω τὸ λαμβανῶν, γίνεται γάιος. Λαμβανὸν γαῖοντες. καὶ γεγαυμένος. καὶ γαυνται δὲ γε τοῖς ἑνοσίχθων, χαίρει, καλῶπιζεται. παρὰ τῷ γῶ, γῶ γαῖω, τῷ θάλασσαν τοῖς φυτοῖς, τῷ λαμβανῶ καὶ χαρὰς ἡμῖν αἰτίαν θρηνηθῆναι.

Γαργαλίζει, κινεῖ, ὑποσάινει, προξέπει, ἐρεθίζει. καὶ γαργαλίζει, ἐρεθίζει ἀπὸ τῷ σώματος, ὡς τε ἐμέσαι.

Γαργαρεῶν, ὡς Ἰπποκράτης, ἢ λεγομένη σαφυλή. ἀπὸ τῷ ἦχε τῷ γινόμενον ἐν τῇ θεραπείᾳ αὐτῆς. ὡς δὲ Σώκρατος, τὸ ἄκρον τῆς λάρυγγος. ἀπὸ τῷ ὁμοφραδῶς ἦχε τῷ ἐν τῇ καταπτώσει γινόμενον.

Γαείμας, ἐκ τῷ μαείμας. ἢ ἐκ τῷ γαείμας τὸ μαείμας. βαρβαρον δὲ τὸ ὄνομα, καὶ ἢ κλίσσις, καὶ ὁ τόνος. Ἡρώδιανός ποτε παθῶν.

Γάρκον, τὸ ἔσω τῆς πλήμνης σιδήριον, ὃ τὸν ἄξονα τείβει.

Γάστριον, πέμμα τὶ σισαμῶδες, παρὰ Κρισί.

Γαυσὸν, σκαμβόν, χολόν, σρεβλόν, διεσραμμέ-

νον. γαυλοὶ λέγονται, καὶ τὰ Φοινικὰ πλοῖα. καὶ γαυλιτικά κρήματα παρὰ Ἑσπερίῳ, τὰ ἀπὸ τῷ πλοῖον.

Γαφάγας, σκώληξ, ὑπὸ Συρακεσίων. ὁ ἡμεῖς σῦτερον. καὶ γηφάγοι, οἱ πρῶτες, ἄποροι, ὡς τὰς ἐκ γῆς βοτάνας σιτιζόμενοι, ἔσθης ἀμοιβῶντες.

Γαστροχειρὶς, καὶ ἐγχειρογαστροί, οἱ ἀπὸ χειρῶν ζῶντες. καὶ γαστέρες, οἱ ἔσθης ἐπιμελόμενοι. καὶ γαστρίδες, οἱ τὰς ἐλμινδας ἔχοντες.

Γαστήρ, παρὰ τὸ γῶ τὸ λαμβανῶν καὶ δέχομαι, γίνεται γαστήρ, ἢ πάντα τὸν βίον μὴ πληρωμένη λαμβανῶσα. ἐκ τῷ γαστήρ, γίνεται γάστρα, ἢ εἰς κύτος θρηνηθεῖσα τῷ λαμβανῶν. Γάστρην μὲν τρίποδα.

Γαστρίζεσθαι, λαμψρότερον ἔφεσθαι, λαμψρότερος διατῆσθαι. γάστρις ὁ πολυφάγος, καὶ ἀκρατὴς ποτὶ τῷ γαστέρα.

Γαῦλος, ποιμνικὸν ἀγγεῖον, ἢ κάδος, εἰς ὃ τὸ γάλα δέχονται. παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ, γίνεται γάζω, γάλος, καὶ γαῦλος, καὶ ἡ παῖτος δὲ παρὰ τὸ γάλα λαμβανῶν. λέγεται δὲ καὶ τῇ τριῇ γαῦλος, διὰ τὸ πλεῖστα δέχεσθαι, ὡς φησὶν Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ τῷ ἰσορίῳ. ἐστὶ δὲ εἶδος πλοῖος ληστειῶν, ἣτις καὶ λίβυρος καλεῖται. ἢ γυάλος τίς ὢν, κατέστι κοῖλος. λέγεται καὶ αἰτληπείοντι.

Γαῦρος, ὁ ἐπιρρυθμός καὶ περυσυρρυθμός. παρὰ τὸ γαῖω τὸ γαυρῶ, γίνεται γαῖρος, καὶ ἔσπῃ τῷ ἰ εἰς ὦ. ὡς κλαῖω, κλαύσω.

Γαῖα, τὸ γαυρῶ, παρὰ τὸ γαῖα, μεγάλη ὅθεν ἡ γῆ. τὸ δὲ γαῖα, παρὰ τὸ γῶ, τὸ χωρῶ, ἢ χωρητική. ὡς παρὰ τὸ μῶ τὸ ζῆτω, μαῖα. καὶ παρὰ τὸ ρῶ τὸ φθέρω, ραῖα καὶ ρεῖα πλεονασμῷ τῷ γ. τὰ δὲ ἀπὸ περισπασμένων μονοσυλλαβῶν ῥημάτων ὅθεν τῷ αἰῶ γινόμενα θηλυκὰ, διὰ τῆς αἰς διφθόγγου γράφεται. οἶον, μῶ, μαῖα. γῶ, γαῖα. τὸ α βραχύ. ὅθεν; παῦ θηλυκὸν εἰς α λήγον, ὅθεν νομῶν, ἢ περισπασμῶν, ἐκτείνει τὸ α. ποροπαροξυσμῶν δὲ, ἢ ποροπερισπασμῶν, συσέλλει αὐτό. ἢ τὰ ὅθεν τῷ αἰῶ παράγωγα ὑπὸ δύο συλλαβῶν εἰσι, καὶ ἐκτείνονται. τὸ δὲ μαῖα, γαῖα, διήλλαξε καὶ ποτὶ τὸν χρόνον.

Γαῖα. ἐστὶ γῶ σημαίνει τὸ τίκτω. ὅθεν γίνεται γέα ὅθεν τῷ εἰς φιλεῖ, οἶον ἡ θρηνητική. ἐκ ταύτης, γεωμέτης, γεωλόφος, γεωργός. τὰ δὲ εἰς α λήγοντα ἐν τῇ κατ' ἀρχὴν συσφύσσει, φυλάττει τὸ α, ἢ τρέπει αὐτό. ὁ ποροπῶλης, γεωμέτρης, γεωλόφος. ἐστὶ δὲ ὁρος ὕψωμα γῆς. καλεῖται δ' ἔτω καὶ τὸν παχὺν καὶ ἀναισθητὸν ἄνθρωπον. ἐκ τῷ ῥητορικῷ. τὸ δὲ γέα, κατὰ κράσιν τῷ ε καὶ α εἰς ἡ, γίνεται γῆ. ἐκ τῆς γίνεται ἄλλη παράγωγη ὅθεν τῷ αἰς διφθόγγου, γαῖα. ὡς περὶ σελῶν σελωαῖα. Ἀθλίη, Ἀθλίαια. ἀλλ' ἀντίκειται Σέργιος ὁ γεωμετρικός λέγων, ὅτι ἐκ ἐκ τῷ γῆ ὅθεν τὸ γαῖα, ἀλλ' ἀπὸ τῷ γαῖω.

Γαίοςχος, ἀπὸ τῷ τῷ γαῖω ἔχειν, γίνεται γαίοςχος,

χος, ἢ πλεονασμῶ τῃ ἢ, γαιήοχος, ὁ ὅπῃ τῆς γῆς ὁ χαίματος. περιλαμβάνει δὲ αὐτὴν ὁ Ωκεανός. Δεσπότης γὰρ ὅστις τῷ ὕδατι. ἢ ὁ σιυέχων καὶ βασάζων τὴν γῆν. φασὶ δὲ ὅπῃ ὕδατος αὐτὴν ἐσπείχθαι. ἢ ἐννοσίγαιος λέγεται. τῇ δὲ τῷ ὕδατος ὡδὴ χρόνον τινα μετασάσει, γίνεται ὁ σεισμός. ἢ ὁ χαίρων τοῖς ἄρμασιν. ἵππιος δὲ ὁ θεός. γαίην δὲ τὸ χαίρειν, ἢ σεμνυνέσθαι. Γαιήϊος, πλεονασμῶ τῃ ἢ, ὡς τὸ Νυσίον, Νυσήϊον. Γαιοδόται, οἱ ἀρχιτέκτονες, ἢ οἰκονόμοι. παρὰ τὸ δεῖν, ὃ σημαίνει τὸ μερίζειν, οἱ τὴν γῆν διμερίζοντες, ὅστις διμεράφοντες εἰς οἰκήματα. Καλλιμάχος. Γαιοδόται καὶ σπάρτα δίδωκες εὐτε βάλλονται. Γαίαν, ἰλαρὸς, γαυριῶν, περπόμενος. γαίεσσα δὲ, ὑπερφρονέσα. γαίεσκον δὲ, ἔχαιρον. Γαῖος, ὁ ἐπίγειος αἴματος. Γαῖον, τὸν ἐργάτην βῆν. Ἰταλιῶται δὲ, καὶ Ταραντῖνοι, γαῖον τὸν μισθὸν λέγουσι. Γαῖσος, ἐμβόλιον σιδηρῶν. τελέων δὲ τὴν φωνὴν, τάττεται ὅπῃ τῷ ἀκοντίων, ἃ οἱ Ῥωμαῖοι καλοῦσιν ὑσῆς. Γαῖται. οἱ γεωργοί, ὅπῃ τῆς γαίας.

ΤΟ ΓΑΜΑ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε΄.

Γεωπεῖναι, παρὰ Ἡροδότῳ, οἱ ὀλίγην γῆν ἔχοντες. οἶονεῖ πεινῶντες γῆν. Ὄρος. Γέγειος, ὁ ἀρχαῖος, παρὰ Ἑκαταίῳ. Καὶ καλῶν ἢ ὅτι πῶς ὁ γέγειος ἔχει λόγος. καὶ ἡγεῖ γέγειος ἀνδρα μνηκωός τε. παρὰ τὸ γέα τὸ ἔχει τῇ ε΄ φιλῆ, γίνεται κητικῶ τύπῳ, γέγιος, καὶ διπλασιασμῷ καὶ συυαίρεσει, γέγειος. ἢ παρὰ τὸ γέα, γέγιος, καὶ πλεονασμῶ τῇ γ, γέγειος. Γεγάσι, γεγῆνυται. ὅπῃ τῇ γείνω, γέγονα, γεγόνασι, καὶ καὶ συγκοπῇ καὶ πλεονασμῶν τῇ α, γεγάσιν, ἐγγεγάσιν, ἐγγεγῆνυται, κατοικῶσι. Γεγαυμῆρος, λελαυμυρσῆρος, ἢ χαίρων, ἢ διχαχυμῆρος, ἢ κεκαλωπισῆρος. καὶ γαυωθεῖς, οἶον καλωπιθεῖς. καὶ γαυῶσαι, ὅπῃ τῇ λαμωρῦναι. καὶ γαυεῖν, λωκαῖαι. καὶ γανερὸν, λατῶν, λωκόν. καὶ γαῖος, ὕδαρ. χάσμα, φῶς, λίπος, αὐγὴ, λωκότης, λαμπηδών. ὅπῃ δὲ Κυπρίων, παράδεισος. Γεγαῖα. ῥῆμα γῶ, ἔξ ε΄ καὶ τὸ γείνω, ὁ μέλλων, γήσω, ὁ ὡδακείμῆρος, γέγηκα. καὶ ὡς ὅπῃ τῇ βέβηκα, βέβηκα, ἔγω γέγηκα, γέγαα. ἢ μετοχή, ὁ γεγαῖος, τῇ γεγαῖος, τὸ θηλυκόν, γεγαῖα. Ἐλεὺς Διὸς ἐγγεγαῖα, ἢ ἐκ τῇ Διὸς ἔλυνθαι. καὶ τὸ γεγῶσα παρ' αὐτό. καλὸν γὰρ ὅστις ὁ λέγων, αἱ εἰς ὡς μετοχαί, εἰ μὴ ὡς ἀπαθεῖς, διὰ τῇ ὁ κληνόμεναι, τὸ θηλυκόν ἔχει διὰ τῇ γῆ. εἰ δὲ καὶ πάθος, τὴν κλίσιν μὴ ἔχει ἔξ τῇ ὡ, καὶ τὸ θηλυκόν μεταποιῶσιν εἰς α. ἐς ὡς, ἐς ὡσα. γεγῶς, γεγῶσα.

Γεγῶσα. ὅπῃ τῇ γῆν τὸ γίνομαι, ὁ μέλλων, γῆνσω, ὁ μέσος ὡδακείμῆρος, γέγλυα, ὡπεβολῆ τῇ γέγηκα, ἢ μετοχή, γεγαῖος, ἔσπῃ τῇ εἰς α. καὶ ἔστι σεσημειωμένον τὸ γεγαῖος, μεμαῖος, βεβαῖος, ἐσαῖος. ἄπειρ καὶ κράσιν γίνεται, γεγῶς, γεγῶτος. μεμῶς, μεμῶτος. βεβῶς, βεβῶτος. ἐς ὡς, ἐς ὡτος. καὶ τὰ ἐδέτερα ἔξ τῇ ὡ μεγάλα, τὸ γεγῶς, τὸ μεμῶς, καὶ τὰ ὅμοια. ζήτει εἰς τὸ κεκοπῶτα. Γεγωνεῖν, σημαίνει τὸ τὴν φωνὴν ἐξάκυσον ποιεῖν. παρὰ τὸ γνῶω, καὶ ἐν ὑπερθέσει, γωνῶ, καὶ καὶ ἀναδιπλασιασμῶν, γεγωνῶ. οἱ δὲ ἐξακρόμῆροι, γνωστοί εἰσι. Δίδυμος δέ φησι γεγωνεῖν εἶναι, τὸ εἰς πᾶσαν γωνίαν ἀφικνεῖσθαι τὴν φωνὴν. ἢ παρὰ τὸ γνῶω γνῶ, γέγνωα, καὶ κατ' ὑπερθέσιν καὶ αὐξήσιν, γέγνωα, καὶ γεγωνῶς ἢ μετοχή. Γεγωνέμῆρος. ἀπὸ τῇ φωνῇ, ἔσπῃ τῇ φ εἰς γ, γεγωνῶ, γεγωνήσω, γεγωνήκα. ἀπὸ τῇ γωνῶ, γωνεῖν, καὶ γεγωνεῖν καὶ ἀναδιπλασιασμῶν, καὶ ποιητικῶς, γεγωνέμῆρος. ἀπὸ τῇ γνῶω, (ὅθεν καὶ τὸ γνῶωσι), γίνεται μέσος ὡδακείμῆρος γεγωνῶς, ἐκβοῶν, κράζων. ἐκ τῇ γωνῶ, μέσος ὡδακείμῆρος, γέγνωα, ἢ μετοχή, γεγωνῶς. ἔξ αὐτῇ γεγωνότερος συγκερικόν. καὶ γεγωνότερον ὁπέρημα. σημαίνει ἐξακρότερον, καὶ λαμπρότερον. Γεγωνοκῶμαι, γυναικες, αἱ τὰς κόμας ἐμπιπλάσσαι βοῆς. Γέλως, παρὰ τὸ γῆριον εἰλεῖν, ὅστις συστρέφειν. περὶ δὲ τὸ γῆριον μῦες τινὲς κινέμενοι, ποιεῖσι τὸν γέλωτα. ἢ παρὰ τὸ τὰ γῆα λύειν, ὅστις τὰ μέλη. ἢ παρὰ τὴν ἔλλω ὃ σημαίνει τὴν θέρμασίαν. οἱ δὲ θερμοί, πολλὰ γελῶσιν. ἢ παρὰ τὸ χέω, χέλως, καὶ γέλως. οἱ δὲ γελῶντες, ἐκκεχυμῆρῳ ἔχουσι τὴν ψυχὴν. Γελοῖος. ὁ καταγελαστότατος. παρὰ τὸ γέλως γελῶ, γελῶϊος, ὡς παρ' αἰῶς, καὶ Βοιωτικῶς, γελοῖος. οἱ δὲ Βοιωτοὶ τὸ ὦ καὶ ἰ, εἰς τὴν οἱ δίφθογγον ἔβησαν. τὸ παρ' αἰῶς, παρ' αἰῶς λέγοντες, καὶ τὸ ἡρώϊος, ἡρώϊος. ἔξ ε΄ καὶ γελοῖον. τὰ ἔξ τῇ οἰος ὀνόματα ὑπερ δύο συλλαβὰς ἄπαντα προπεριπᾶται, οἶον, παντοῖος, ἀλλοῖος, ἐταιροῖος. οἱ δὲ μεταγῆρεροι τῷ Ἀττικῶν, τὸ γελοῖος, καὶ ὁμοῖος, προπαροξύμεσιν ἐκ εὐ. Γέλοιος λέγεται, ὁ γέλωτος ἄξιος. γελοῖος δὲ, ὁ γελωποποιός. Γελασὸς καὶ ἀγέλασος. Ὁμῆρος. Δευθ' ἵνα ἔργα γελασὰ καὶ ἐκ ὀπείκτῃ ἴδῃθε, δὲ αὐτὰ δὲ γελᾶν. καὶ ἀγέλασα, ἐφ' οἷς δὲ μὴ γελᾶν, ἀλλ' ὀργίζεσθαι. παρὰ τὸ γελῶ, γελᾶζω, γελασός. ὡς πέλω πελάζω, πελασός. πλανῶ πλανάζω, καὶ συγκοπῇ, πλάζω. Γεμέωσι δὲ πασάδες. γεμῶμαι, γεμῆτε, γεμῶσι, καὶ πλεονασμῶ ποιητικῶς τῇ ε, γεμέωσιν. ἔπος Ἡρωδιανός. Γεγάμῆρος, γεγῆνθαι. παρὰ τὸ γῶ γήσω, γέγημι, ἀπαρέμφατον, γεγάμῆρος, καὶ Δωρικῶς, γεγάμῆρος. ὡς τιθεῖται, τιθέμεν.

Γεγυρωμένους, ὑπονηκότας σώμασι, κεκαμμένους.

Γέγυρας, αὐλὴν, ἢ δεσμοφύριον.

Γέλαν δ' ἀθανάτοι θεοί. καὶ συστολὴν λαμβάνεται, ὡς ἡ μετοχὴ δηλοῖ. γέλαντος γὰρ ἡ ἄρρηκτο καὶ συστολὴν τῶ α. τὰ δὲ ἐνδέοντα συλλαβὴ τρίτα πρόσωπα τῷ πληθυντικῶν καταλήγουσιν εἰς τὴν παραλήγουσαν τῆς ἄρρηκτο τῷ μετοχῶν. ἔγω Ζηλόδοτος.

Γενῶν, τὸ τίκτω. παρὰ τὴν γλῶ τὴν πάντων μητέρα. ἔστι γὰρ γένεα. ἔξ ἑ ῥήμα, γένω, καὶ πλεονασμῶ τῷ ν, γηνῶ. ἢ παρὰ τὸ γένω, γηνῶ. ὅπῃ μὲν τῆς ἄρρηκτο, ὅθεν δύο ν, ὅπῃ δὲ τῆς ποιήσεως καὶ κτίσεως, δι' ἐνός. ἔξ ἑ καὶ ἄρρηκτο, ὁ κτιστός. τὰ δὲ ἀπὸ τῶ γινῶ γινόμενα ὀνόματα, δι' ἐνός ν ἐκφέρεται. οἶον, ἄρρηκτο, ἄρρηκτο.

Γενέθλη, ἡ δι' ἐνιαυτὸν ἐπιφοιτῶσα τῶ τεχνούτος ἡμέρα. παρὰ τὸ γηνῶ, γηνῶ, καὶ ἰωνικῶς, γενέθρη. ὡς κολυμβῶ, κολυμβήθρα, καὶ καὶ ἔοπλῳ, ἄρρηκτο. ὅθεν καὶ τὸ γηνῶ, ἀπὸ τῶ γηνῶ, γηνῶ. ὡς ἀπειλῶ, ἀπειλή. εἰλῶ, εἰλή. ὦνῶ, ὦνή, Καλλιμάχος. Τὴν δὲ γηνῶν ἔκ οἶδα.

Γενῶν, τὸ φράττω, ὁ μέλλων, γηνῶν, ὁ δόλιπος ἀόριστος ἔχον, ὁ μέσος, ἐλθόμενος. ζῆται εἰς τὸ ἐγκονεῖν.

Γενεθλιαλογία, μαντεία ὅθεν τῆς ἄρρηκτο.

Γενεθλια, ἡ δι' ἐνιαυτὸν ἐπιφοιτῶσα τῶ τεχνούτος ἔορτή. καὶ ἄρρηκτο, ἡ δι' ἐνιαυτὸν μνήμη.

Γενεῖα, παρὰ τὸ γηνῶ, γηνῶ. σημαίνει δὲ ἔξ. ὅπῃ μὲν γὰρ τῶ παντός τῷ ἀνθρώπων γηνῶ, Οἴηπερ φύλων γενεῖα, τοιῇ δὲ καὶ ἀνθρώπων. ὅπῃ δὲ τῆς ἀνθρώπου, γενεῖα μὲν ὑποτάσσεται εἰς Ἀχιλλεύς. ὅπῃ δὲ τῆς ἡλικίας, Οὔνεκ' ἐγὼ γενεῖσι νεώτατος. ἐπὶ δὲ τῷ προγόνῳ, Τῆς γὰρ τοι γενεῖς, ἥς ἔωές περ. ὅπῃ δὲ τῷ ἐκγόνῳ, Κρείσσων δ' αὐτὲ Διὸς γενεῖ ποταμοῖο τέτυκται. ὅπῃ δὲ ἁπλοῦς ἔχον, τῷ μὴ κατ' αὐτὸ βιβιωκότων. Τῷ δ' ἡδὴ δύο μὲν γενεαί.

Γενός, ἐκ τῶ γηνῶ τῶ σημαίνοντος τὸ τίκτω, γίνεται γηνῶ. ὡς ὄσων, ὄσνος. μῦν, μῦνος. καὶ νεύω, νέφος. ζῆται εἰς τὸ ἄρρηκτο.

Γενεῖας, ἐκ τῶ γηνῶ, ἡ βαθεῖα ὑπὸν. ἄρρηκτο αἰ καὶ τῷ γηνῶν ἄρρηκτο τείχεος. τινὲς γὰρ ἔδειράδες, ὅθεν τὸν πόρον ἐν ᾧ περικασι τὰ γηνῶ. γηνῶ δὲ οἶον, κένος τίς ἔστιν, ὅτι κενόν ἐστι τὸ κατ' αὐτὴν μέρος τῷ ὁσέων. σημαίνει δὲ καὶ σιανόνα. Μὴ γὰρ γηνῶν γηνῶ. γηνῶ μὲν ὁ τόπος τῷ ἔχον, γηνῶν δὲ αἱ τείχεος.

Γενήσεται, γηνῶ τὸ φράττω, ὁ μέλλων, γηνῶν, ὁ μέσος, γηνῶμαι, τὸ τρίτον, γηνῶνται.

Γενναῖος, ἀνδρείος, ἀνδρῆς, συγγενῆς, μέγας.

Γενίον, ἐκ τῶ γηνῶ, γηνῶ, ὁ δόλιπος, ἔχον, ὁ μέσος, ἐλθόμενος ἔχον, καὶ γηνῶ. οἶον, γηνῶ δ' ἰμάσθῳ. σημαίνει τὸ ἐλαβον. ἔλῳ τὸ λαμβάνω, ὁ δόλιπος ἀόριστος, ἔλῳ, ἐλόμενος, ἐλόμενος, καὶ καὶ συγγοπῶν, ἔλῳ, καὶ ἔοπῃ τῷ α εἰς ν Δωρικῶς, ὡς ἡλθον ἡλθον, γίνεται ἔλῳ, καὶ πλεονασμῶ τῷ γ, γενίον.

Γενός, ὅπῃ ἔχον τείχεται, καὶ ὅπῃ πόλεως, καὶ ὅπῃ συστήματος, καὶ ὅπῃ τέκνε, καὶ ὅπῃ σπέρματος.

Γενέσης, ὅθεν Πλάτωνι ἐν Φιλήβῳ. ὅπῃ δὲ τῆς τῶ θεῷ ἐννοίας, οἶον, ὁ ἄρρηκτος.

Γέρων, ὅθεν τὸ ἔρῳ τὸ φθείρω, ἔρῳ καὶ γέρων, ὁ μὲν φθορᾶς εἰς τὸν ἄδελφον πορδόμενος, πλεονασμῶ τῷ γ. ἢ ὅθεν τὸ εἰς τὴν γλῶ ἔρῳ, τῆς φθείρεται ὅθεν τὸ θανάτου ἐγγύς εἶναι. ἢ παρὰ τὸ εἰς γλῶ ὅρῳ τῷ κεκυρμένῳ, καὶ ὅθεν αὐτὸν νεοκότα περιπατεῖν. ἢ παρὰ τὸ τῆς γῆς ἐρῳ πλησίον ὄντας θανάτου καὶ τάφου δεομένους. ἢ παρὰ τὸ γέρας ὁ σημαίνει τὴν τιμὴν. ἢ παρὰ τὸ ἔρῳ τὸ λέγω. λεκτικοὶ γὰρ οἱ γέροντες, ἔρῳ καὶ γέρων. καὶ ὁ μῦθος. Γήραι δὲ πολέμοιο πεπαυμένοι, ἀλλ' ἀγορηταὶ ἐδδοί.

Γέροντος, ὁ κακῶν. τὰ εἰς ῥῶν λήγοντα δισύνθετα, μὴ ὄντα συγκριτικά, φυλάττει τὸ α. Φέρων, φέρωνος. Πτέρων, πτέρωνος. Ἀκρων, ἀκρωνος. Ἀμβρων, ἀμβρωνος. σάφρων, σάφρωνος δὲ, κοινόν ἐστι. τὸ δὲ γέρων, ὡς μετοχικὸν ἐκλήθη. συνηχολογήθη γὰρ τῇ φέρων, φέροντος. ἐκ ἔστι δὲ μετοχή, ἀλλ' ὄνομα. εἰ γὰρ ἡ μετοχή, φυλάττειν εἶχε τὸ α ἐπὶ τῆς κλητικῆς. αἱ γὰρ μετοχαὶ καὶ τὰ μετοχικά ὀνόματα, τὰς αὐτὰς ἔχουσιν ὀρθὰς καὶ κλητικὰς. τὸ δὲ α γέρον, ὅθεν τὸ μικρῶν.

Γερητοθεοδώρας, μιμνῶντας τὸν Γερητοθεόδωρον, παρὰ Ἀριστοφάνει.

Γερόντειον, τὸ τῷ δῖφθογγῳ. τὰ ἄπὸ τῷ εἰς ὦν βαρυτόνων, διὰ τῶ ν τ κλινομένων, ὅθεν τῆς εἰ διφθογγῆς γράφεται. λέων, λεόντειος δορά. τὸ κύριον ὅθεν τῶ δ. δράκων, δρακόντειον αἶμα. γέρων, γερόντειος. Ἀνακρέων, ἀνακρέοντειος. Λαομέδων, λαομεδόντειος. καὶ τὰ ἄπὸ τῷ εἰς ὦν περὶ αὐτῶν. Ξενοφών, ξενοφώντειος. Δημοφών, δημοφώντειος. πλὴν τῶ Ποσειδῶν, ποσειδώνιος. καὶ τὰ ἄπὸ τῷ εἰς ὦν βαρυτόνων μὴ κλινομένων διὰ τῶ ν τ, δῖφθογγον ἔχει. Θεών, θεώνειος. Τρύφων, τρυφάνειος. πλὴν τῶ Ἀπόλλων, Ἀπολλώνιος, καὶ Ἀμμώνιος. τὰ θηλυκὰ αὐτῶν ταῦτα, διφθογγογράφεται. Ἀπολλωνεῖα βάζεις, καὶ ἀμμωνεῖα φήμι. γέροντες, γερόντων. καὶ πλεονασμῶ τῶ ε, γερόντων. ναῦται, ναυτῶν, καὶ ναυτέων. τῶ διαίρεσις ἐστὶ καὶ ὁ πλεονασμός. ὁ γὰρ πόνος διελέγχει. εἰ μὲν γὰρ περιπατῶν, δῆλον ὅτι διαίρεσις, εἰ δὲ βραχύνεται, δῆλον ὅτι πλεονασμός καὶ ὁ διαίρεσις, ἔπος Ἡρώδιανός.

Γέροντα μῦθον, καὶ γέροντα παράγωμα ἑτέρως. καὶ ἀρσενικόν, καὶ ἑδέρων, καὶ ἀρχαῖον, καὶ παλαιόν.

Γεράσιος, καὶ γερασία. παρὰ τὸ γέρων, γεράσιος οἶνος, ὁ ἐντιμος, ὡς ἐκῶν, ἐκῆσιος, καὶ ἐδέλω, ἐδέλσιος.

Γέρας, ἡ τιμή. παρὰ τὸ γήρας, αἰδῆς γὰρ ἄξιοι καὶ τιμῆς οἱ γέροντες. ἢ παρὰ τὸ ἔρῳ τὸ ἐπιθυμῶ, ἔρας καὶ γέρας. ἔ παρὰ ἔρα. τὰ γέρα, ὅ ἐστι τὰς τιμῶν.

τιμάς. ἄπο τῆς τῆς γέρας Ἰωνικῶς, καὶ καὶ συγκοπιῶ γέρα. γέρα πεσέμεν, ἀντί τῆς κατέχειν.
Γεραρός, ὁ σῆτιμος, παρὰ τὸ γέρας, γεραός, καὶ παράγωγος, γεραρός, ὡς μέλιτος, μελιτηρός, καὶ ἐν συγκοπῇ, γεραρός, ὁ ἴδιος γεράων ἄξιος.
Γεραῖος, ὁ περισβύτης, ἄπο τῆς γέρας γεραός, καὶ γεραῖος.

Γεραίπερος, ὁ παρὰ τὸ γεράων ἐχρημάτισαι, ἔδ' ὅλως γάρ ἐστι παρὰ τὸ γεράων συγκριτικόν. ἀπὸ ἀχρημάτισον γάρ ἐστι τοῖς τριῶν γένεσιν, ἀλλὰ παρὰ τὸ γεραῖος, γίνεται γεραῖότερος, ὡς παλαιός, παλαιότερος, καὶ καὶ συγκοπιῶ, γεραίπερος. Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς ῥος συγκριτικά, ἢ ἔξ τῆς ὁ λέγεται, ἢ διὰ τῆς ὦ μεγάλα. ὅθεν τὸ γεραῖότερος, καὶ μεσαίπερος, καὶ φιλαίπερος, καὶ συγκοπιῶ γέγονεν, ἄπο τῆς μεσαίπερος, καὶ φιλαίπερος, καὶ ἴδιος ὁμοίων. ὅθεν ἀμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες μεσαίτατος, καὶ φιλαίτατος, καὶ ἀρσενικώτατος. ἔπω Φιλόξενος εἰς τὰ συγκριτικά.

Γέραςος, γερασὶ ἔχεται. γέραςος μὲν ἴδιος ἄπο τῆς γέρας, ὁ σῆτιμος, γερασός δὲ, ἀκρωπύριον ἄμα καὶ ἐπίγειον Εὐβοίας. ἐν ᾧ Ποσειδῶνος ἱερόν.

Γέρανος, ὁ ὄμβρος ὑπὸ Κυρήναιων, παρὰ τὸ τὴν γλῶσσαν φαίνειν. ἔπος Εὐρέσιος Φίλων ἐν τῷ περὶ χρησμοθεσίας, φησὶ δὲ τὴν δούτερον δασιμῆσαι.

Γέρανος, τὸ ζῶον. οἶονε γήρυνός τις ἔσα, ἄπο τῆς τῆς γῆς ἐρδύναν ἀπέρματα, ἥτις καὶ ἀπρμολόγος καλεῖται. ὅτε ἴδιος ὁ γεωργὸς ἀπείρει καὶ ἔχων νύει αὐτὰ, ἐκείνη συλλέγεσθαι ἐδίδει. ἔστι δὲ καὶ ἐδετέρως τὸ γέρανος. ἔστι καὶ ποιότης ὀρχισις. καὶ ὄργανον ξυλικόν, ἐν ᾧ κόπτεσιν οἱ ἀλφειοποιοὶ τὰ ἀλφειά. ὅθεν καὶ γεραῖα τὰ ἀλφειά καλεῖται. γέρανος καὶ ὁ ἐν τῇ σκλήρᾳ ἄρπαξ κατεσκευασμένος ὑπὸ τῆς μηχανοποιῶς. ἔξ ὧς ὁ ἐσκευασμένος ὑποκειμένης ἔραγδος.

Γέρων, σημαίνει τέλει. τὸν προβεβηκότα τῇ ἡλικίᾳ. ὡς τὸ, Παῖδας προαθήβας πολιοκροτάφας τε γέροντας. καὶ τὸν σῆτιμον, ὡς τὸ, Δαίνυ δαίτα γέρεσι. καὶ τὸν παλαιόν, ὡς τὸ, Εἴλετο δὲ σάκος δούρῳ γέροντος.

Γενεά, σημαίνει τέσσαρα. ποτὲ μὲν τὴν ἡλικίαν, Γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκειν ἀπάντων. καὶ τὴν ἐγγένειαν, Γενεῇ μὲν ὑπάρχει ὅσιν Ἀχιλλεύς. καὶ τὴν φυλῇ, Οἷον περ φύλων Ἀρεῇ. καὶ πᾶσαι Ἀρεαί. Ἀρεὰ λέγεται καὶ τὰ εἰκοσιενεὰ ἔτη. ὡς τὸ, Τῷ δ' ἡδὴ δύο μὲν Ἀρεαί.

Γεραῖδρον, Ἀπολλώνιος, ἔσκε δὲ τι βελανδρὸν εὐπὸς ἀμπέλει σῆτιμον ὕλη, πτόχου γεραῖδρον, τὸ μὲν ἔκταμον. ἔστι δὲ παλαιὸν φυτὸν. σημαίνει τὸ γεγηρακὸς καὶ παλαιὸν δούδρον. ἢ τὸ ἐν τῇ ῥίζῃ συμφυὲς ἔξηραμύρον. εἴρηται παρὰ τὴν δρυῖ. δοκεῖ ἴδιος πτόχου φυτὸν ἐγγινώσθαι δρυός. ὅθεν καταχρηστικῶς, δρυμὲς ἐκάλουν τὰς δασεῖς τύπας ἀφ' οἷων δὴ ποτε ὄντας φυτῶν. καὶ δρυφαντες, τὰς ἄπο ξύλων περιουσιμὰς.

Γεργύρα, ὁ ὑπονόμος δι' ἃ τὰ ὕδατα φέρεται τὰ ὅμι-

βρια, γεώρυγά τινα ὄντα, τὰ ὑπὸ τὴν γλῶσσαν ὀρύγματα. καὶ καὶ συγκοπιῶ καὶ μετὰδεσιν καὶ διπλασιασμόν, γεργύρα. ζῆται εἰς τὸ Γόργυρα. ὁ δὲ Ἀλκμαῖ διὰ τῆς, γεργύρα φησὶ.

Γέρδιος, ἡ ὑφάντεία. εἴρηται παρὰ τὸ ὅτι τῆς γῆς ἔχειν ἔδος, ὅς ἐστιν ὅτι τῆς γῆς ἐξέδαι.

Γέρρα. περσικὰ μὲν ἐστὶν ὄπλα, δερμάτινα κυρίως, καταχρηστικῶς δὲ, ἅπαν σκέπασμα, εἴτε δερμάτινον, εἴτε ἔξ ἄλλης τινὸς ὕλης, γέρρον ἐλέγεται. λέγεται δὲ ἔπω καὶ τὰ γυναικεῖα αἰδοῖα παρὰ Σικελοῖς, οἷον, δέρα τινα ὄντα, ἔσπῃ τῆς δ', εἰς γ. παρὰ τὸ δέρας ὁ σημαίνει τὸ δέριμα. λέγεται δὲ γέρρα, καὶ τὰ δερμάτινα αἰδοῖα. δέρρα καὶ αἰ σκλήραι, ἐν αἷς τὰ ὅλα ἐπιπράσκειτο. καὶ τὰ σρωπία. λέγοι τὰ ὁμοίως καὶ τὰ ἴδιος σκλήρων περιφράγματα. διὸ καὶ Δημοδοκῆς, τὰ ἴδιος σκλήρων σκέπασματι γέρρα καλῶν, ἐμπιστῆσαι λέγει. ἀπὸ σαυρῶν δέ φησιν Εὐπολὶς καὶ Δημοδοκῆς τὰ γέρρα ἐνεμπίπρασσαν. καὶ οἱ τοιοῦτοι οἱ περιπεφραγμένοι. καὶ ἀσπίδες Περσικαὶ ἐκ λύγων.

Γεῦσις, κυρίως ἡ ὅτι ἴδιος ὕδατων προσφορά, δεῦσις τις ἔσα, παρὰ τὸν δόσω μέλλοντα, ὡς γνώσω, γνώσις.

Γεφύρα, ἡ καὶ τὸν τόπον οἰκοδομή, δι' ἧς ὁδοιπόροι πορεύονται. παρὰ τὸ γῆ καὶ τὸ φεῖν τὸ ἀναγινώσκω, γηφύρα τις ἔσα, ἡ τῇ γῇ φεραθεῖσα, καὶ ἐφ' ὕδατος τόπον κειμένη. ἢ ἡ ἐφ' ὕδατος γῆ, οἶονε γεφυρά τις ἔσα. Ὀμηρος δὲ, Πολέμοιο γεφύρας. Ἰλίου δὲ. διόδας, ταῖς, ὑδατοχάς, τὰ μέσα τῆς φάλαγγος. γεφύρασε δὲ κέλευθον, ἀντί τῆς ἔραβατῶ ἐποίησε.

Γείνατο, σημαίνει τὸ ἐγγένησεν. ἔστι γένω τὸ σημαίνει τὸ τίκτω, πλεονασμῶ τῆς ν, γίνεται γένω, καὶ πλεονασμῶ τῆς ι, γίνεται γείνω, τὸ γένω. ὁ μέλων, γένω. ὡς μένω, μῆνω. κείρω, κίρω. ὁ ἀόριστος ἐγέναι, ὡς ἔμεινα. ὁ μέσος, ἐγενάμην, τὸ τρίτον, ἐγέναιτο, καὶ καὶ συγκοπιῶ, γείνατο.

Γέλοφα, γεάλοφα, ὁχθαί. τινὲς ὅρη γεάω.

Γείπων, παρὰ τὸ γένω, γείπων, καὶ καὶ σωμαίρειν, γείπων. ἢ ἄπο τῆς γείνω τῆς σημαίνοντος τὸ πλησιάζω, γέγωνε γείπων. ἢ παρὰ τὸ γῆ, γηίπων, καὶ καὶ σωμαίρειν, γείπων. καὶ ὡς περ ἄπο τῆς δαίμων δαίμωνος, γίνεται δαίμων, ἔπω καὶ ἄπο τῆς γείπων γείτωνος, γειτῶν, καὶ γειτονῶν, καὶ γειτνῶν, συγκοπιῶ.

Γείσα. Δεῖ γινώσκειν ὅτι πληθυντικῶς ἐδετέρως λέγεται. οἷον, Οὐ γείσα χρισμῆσται, ἔδ' ἐπαλξίεις. Λυκοφῶν. σημαίνει δὲ πᾶν ἐξέχον μέρος, καὶ τὰ πρὸ ἴδιος θυρῶν σεβάσματα, καὶ τὸ καλῶν νύκτωρ ἐπὶ πτερον, τὸ ἄκρον τῆς ὀροφῆς. Ρήξας παλαιὰ γείσα τεκτόνων πόρον. Εὐριπίδης. γίνεται παρὰ τὸ γένω, γείσα, καὶ γείσα καὶ σωμαίρειν. καὶ γεισίποδες, αἱ δοκοί, αἱ ἐγκείμεναι δοκίδες, ἐφ' ὧν τὰ γείσα τίθενται.

Γεισίποδες, παρὰ τὸ εἶναι βάσεις τῶν θεμελίων. καὶ γεισῶσαι, καὶ γεισῶσις, τὸ τῆς γῆς ἐκδε-

τον. Δεισοφάνης δὲ καὶ τὰς ἄσας τῶ ἱματεῖς, γεί-
σα εἶπε.

Γειόμορος, ὁ γεωργὸς καλεῖται. Τέμνοντα πορ-
μίναυλακα γειομόρον. εἴρηται δὲ τὸ τὴν γλῶ
μορεῖν, ὅθεν πορεῖν. γειομόρος ἔν, ὁ γεωπόνος.
Γειοτόμον ἄρορον, ἢ γῆ. καὶ ἡ δίδεῖα τῆς δυνάμει
καὶ ἔχει. μάχεται ἡ φύσις τῶ ὀνόματος τῇ φύσει
τῆς σημασίας.

Γεωπόνος ὁ γεωργός, ὡς τὸ γέα, καὶ πονῶ.

ΤΟ ΓΑΜΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Η.

ΓΗ, ὡς τὸ γῶ τὸ χωρῶ, ἢ πάντα χωρεῖσα.
τὸ δὲ παρὰ τὸ γῶ, ἔσπῃ τῶ χ εἰς γ, γῶ.
ἀφ' ἑ παρὰ γωνον, χεῖω. οἶον, Οὐδὸς ἀμφοτέ-
ρωθεν ὁδε χεῖσεται.

Γηλῆς, χωρὶς τῶ. οἱ δὲ Δωρεῖς, γαλῆς λέγε-
σιν ὡς φησὶν Ἡρωδιανός. ὅλα ταῦτα χωρὶς τῶ.
ἐπειδὴ δὲ τῆς γῆς δίδεῖας ἔχει τὴν συνθήκην.
οἶον, γήπεδον, γηπῶνος, γηλοχῆς. ὡς παρὰ
Καλλιμάχῳ. Γηλοχῆς θεράποντες ἀσιγήτοιο λέ-
βιτος. Χοιροβοσκός.

Γηδίων. τριῶν ὄντων τῶ πρωτοτύπων, γῆ, καὶ γαῖα,
καὶ γέα, ἐκ ποῖα τῶν γέγονε τὸ γῆδιον; λέγει
δὲ ὁ Δίδυμος ὅτι ἔστι γέα δὲ τῶ ε. καὶ ἐπειδὴ λῶι-
κα ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς γῆς τῶ πρωτοτύ-
που δὲ φωνήεντος ἀρχεται καὶ ἀδελφήγει τῶ ε ἢ
τῶ ο, τότε γίνεται δὲ τῶ διον ἢ ἀδελφήγει, καὶ
προσέρχεται κατὰ τὴν ἀδελφήγασαν τὸ ι, οἶον,
παρξίως, παρξείδιον. λέξιως, λεξείδιον. βῆς
βοδός, βοείδιον. νῆς νοδός, νοείδιον. ἔπος οὐδ' καὶ
γέα γέας, γείδιον διὰ τῆς εἰς διφθόγγου. καὶ
κατ' ἐκτασιν Ἀττικῶν τῶ εἰς ἡ, γῆδιον, διὰ
τῶ ἡ καὶ ι. ὡς περ εἰκάζω, ἡκαζον. καὶ εἶδεν,
ἡδεν. ὡς δὲ τῶς, ζῆται εἰς τὸ ὡς κητι-
κῶν τῶ Χοιροβοσκῆς.

Γήπεδον, σημαίνει τὸ χωρίον, ὡς περ καὶ οἰκόπεδον,
τὸ γῆ καὶ οἰκῆμασιν ἀπαρτιζόμενον. γίνεται δὲ πα-
ρὰ τὸ γῆ, γήπεδον.

Γήτειον, τὸ χλωρόν κρόμμυον. Δεισοφάνης. Μήτε
γητείω νέω, παρὰ τὸ ἐκ γῆς ἔτειον, τὸ αὐτότερος
ἐκ τῆς γῆς ὄν. λέγεται δὲ καὶ γήθειον. ρεῖται
δὲ τῆς εἰς διφθόγγου. τὰ δὲ ἀπὸ τῆς εἰς ὅς δισυλ-
λάβων, ἑδέτερων, δὲ τῶ εἰον γινόμενα ἑδέτερα
μόνον, δὲ τῆς εἰς διφθόγγου ρεῖται. οἶον, δά-
νος, δαίνειον. γένος, γένειον. βροῖδος, βρο-
δειον. ἔστι δὲ εἶδος πολυτελὲς μῦς. ἔπος οὐδ' καὶ
ἀπὸ τῆς γῆς, γίνεται γήπος, καὶ γήτειον.
προσκεινται μονογῆν, δὲ τὸ ἄγος ἄγιον δὲ τῶ
ι, ἀλλ' ἐκ ἑστὶ μόνον, ὁ ἅγιος δὲ καὶ ἡ ἀγία καὶ τὸ
ἅγιον.

Γηδοσῶν. παρὰ τὸ γῆ, γίνεται γήθω, καὶ γηθήσω
γηδοσῶν, ἢ χηρά. παρὰ τὴν γλῶσσαν δὲ, ἐπειδὴ ἀλ-
λασσα τοῖς καρπαῖς, χαίρειν ἡμᾶς ποιεῖ. ὡς τὸ,
ἦ κεν γηθήσαι Πελάμος. ἔστι συζυγίας πρώτης
τῶν περὶ αὐτῶν.

Etymologicón.

Γηρωκομῶ, τὸ ρῶ, μέγα. ἐκ τῶ γήρας γήρας, γή-
ρας, καὶ τῶ κομῶ, τὸ ὀπιμελεῖμαι. τὰ δὲ παρὰ Ἀτ-
τικῶν θηρικῶν σωθῆτα, δὲ τῶ ὦ μεγάλη ρεῖται.
οἶον, ἥρωφόρος, κερωφόρος, γηρωκόμος. καὶ
παροξυώνται. τὰ δὲ ἀπὸ ῥήματος σωθεῖντα ὀ-
νόματα, παρὰ μιᾶς ἔχουσι τὸν τόνον. τὰ δὲ ἀπὸ ὀ-
νόματος, παροπαροξυώνται.

Γηροβοσκός, ὁ τὸν γέροντα ἔχων, παρὰ τὸ γήρας,
καὶ βόσκω.

Γηραιός, παρὰ τὸ γέρας ὁ σημαίνει τὴν τιμὴν. ἔ-
πιταται δὲ τοῖς γέρασιν ἡ τιμή. τὰ γὰρ παρ' αὐτῶν
συγκείμενα, δὲ τῶ ἡ ρεῖται. οἶον, καλόγηρος,
βαθύγηρος, γαργήρος. κλίνεται κατὰ δαπεβο-
λῶν τῶ σ.

Γηράς. λέγεται ὅτι ἀπὸ τῶ γηράσας, κατὰ συγχο-
πῶν, γηράς. ἐκ ἑστὶ δὲ ἐντελής ἡ κλίσις. ἀπὸ
τῶ γηρῶ, γίνεται γήρημι. ἢ μετοχή, γηράς. ὡς
περ ἴσημι, ἰσάς, τὸ ἀπαρέμφατον γηράναι, ὡς
ἰσάναι. ἢ θηρικῇ γηράντος, ὡς ἰσάντος. οἶον, Γη-
ράντων ἀνδρῶν. καὶ ἡ δοτικῇ, Γηράντεσι τοκεῦ-
σιν, ἀντὶ τῶ τοῖς γηρῶσιν. ἢ αἰτιατικῇ, Γηράντας
τιμαῖ. ἔστι δὲ πρώτης καὶ δευτέρας συζυγίας τὸ γη-
ράς, ὡς περ τὸ πιμπλάς. οἶον, πιμπλῶ, πιμπλάς,
καὶ πιμπλεῖς. ἔπος ἐν καὶ γηρῶ, γηράς, καὶ γηρεῖς.
ἢ μετοχή, Γηρεῖς ἐν οἰκέσιν. ἢ θηρικῇ, γηρών-
τος, ὡς περ τιθεύτος. Ζενοφῶν. οἶον, Ἀνδρὸς γη-
ρόντος πολλὸν ἀραιρότερος.

Γήρυς, ἢ φωνή, παρὰ τὸ γέρας. ἢ δὲ φωνὴ τοῖς γέρε-
σι ὁρεῖται. ἢ παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ, ἢ δὲ τῆς
ἑαχέας ἀρτιγίας χωρεῖσα.

Γηρυῶν, ὁ ἥρας ὁ ἐν Εὐρυθείᾳ τὰς βῆς ἔχων. τρι-
χῶς χηματίζεται τὸ ὄνομα. Γηρυῶν, Γηρυονδῆς,
Γηρυονης. ἀφ' ἑ κλίσις διάφορος. παρὰ τὸ γηρύω
ὁ ὅστις φθέγγομαι, πλεονασμῶ τῶ ν. καὶ ἔστι βα-
ρύπνοτος μὴ ἢ μετοχή, ὁξύνεται δὲ τὸ ὄνομα,
καὶ κατ' ἐκτασιν, Γηρυονδῆς, καὶ Γηρυονης
πρὸς ὄνομα βεκόλω. κρακτικοὶ γάρ. ὁ δὲ
Ἡρωδιανός ἐν τῶ ὡς παθῶν, λέγει αὐτὸ ἀ-
πὸ τῶ Γηρυόνης εἶναι, καὶ ἀποκοπῶν τῆς ἡς συλ-
λαβῆς, καὶ ἐκτάσει τῶ οἰς ὦ, Γηρυῶν. ὡς πέ-
θον, πῶς.

ΤΟ ΓΑΜΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Γίγαντες, μεγάλα, ἰσχυρῆ. Γιγαντία, ἢ Λυ-
κία. καὶ Γιγαντες οἱ οἰκῶντες. Γίγας, παρὰ
τὸ γῶ τὸ χωρῶ, γίνεται γᾶς, καὶ κατ' ἀναδιπλα-
σιασμόν, γίγας. ἢ παρὰ τὸ ἐκ τῆς γῆς ἰόναι.
οἶον, Οὐδὲ καλέεσσι γίγαντας ἐπώνυμον ἐν μακά-
ρεσσιν. ἔνεκα γῆς ἐχθρόντο, καὶ αἵματος ἐρανίσιο.
ἔπος Ὀρφέης ἐν τῶ ὀγδόῳ τῶ ἱερῶ λόγῳ.

Γίγλυμος, ὁ σφειόμενος γόμος ὅτι τῶ θυρῶν καὶ
ὅτι τῶ θάρκεος, οἱ σφοδρεῖς. καὶ φιλήματος εἰ-
δός τι.

Γινώσκω. ἔστι ῥῆμα νοῶ, νοήσω, καὶ κρᾶσαι τῶ οἰς καὶ
ἢ εἰς ὦ, γώσω. ὡς ὀγδοήκοντα, ὀγδώκοντα.

Η

πλεο-

πλεονασμῶ τῃ κ, γνώσκω. ὡς ὁλῶ, ὁλέσκω. καὶ
 μιτάγονται τὰ τοιαῦτα εἰς ἐνεσῶτα. διότι τὸ κ
 ἐκ ἔστι χαρακτηριστικὸν βαρυτόνης μέλλοντος. πλεο-
 νασμῶ τῃ γ, γνώσκω, καὶ καὶ ἀναδιπλασιασμὸν,
 γιγνώσκω, καὶ ἐκβολὴν τῆς ἐνὸς γ, γινώσκω. καὶ
 μετῴθησεν ἀπὸ τῆς θέσει εἰς τὸ φύσει μακρόν. ὁ
 μέλλων ἐκ ἔχει. ἔστί; τὰ δὲ εἰς κῶ λήγοντα
 ῥήματα, μέλλοντα ἐκ ἔχει. πλὴν τῆς θνήσκω,
 θνήξω. ἀλύσκω, ἀλύξω. τὸ δὲ διδάξω, ἐκ
 τῆς διδάσκω, ἀλλ' ἐκ τῆς διδάχω. ἀφ' ἧς καὶ διδα-
 χή. ἀλλὰ καὶ τὰ δὲ τῆς αὐτῶ βαρυτόνα, λανθανῶ,
 λαμβάνω, μανθανῶ. καὶ τὰ δὲ τῆς εἰνῶ, φαεῖνω.
 εἴτε τὸ ὀρίνω καὶ ὠρίνω, καίπερ δὲ τῆς ἰ. καὶ τὰ
 διὰ τῆς εἰῶ παρὰ ἐνεσῶτων ἢ μέλλοντων γινόμενα.
 οἶον, ὀφείω, βρωσείω, θείω, πλὴν τῆς κλείω.
 ταῦτα δὲ παρὰ ἐνεσῶτων γινόμενα, ἔχουσι ᾠδα-
 τατικόν. οἶον, τελῶ, τελείω, ἐπελείδω. ἐξ ἧς
 καὶ, Ἐπελείετο βελή. τὰ δὲ παρὰ μέλλοντος γινό-
 μενα, εἰδὲ ᾠδατατικὸν ἔχει. οἶον, βρώσω,
 βρωσεῖω. πλὴν τῆς ὀφω, ὀφείω. εἰρέθη δὲ ὀ-
 φεον. καὶ τὰ διὰ τῆς υῶ. οἶον, μινύθω. καὶ τὰ
 διὰ τῆς εῶ. φλέγθω, τελέθω. καὶ τὰ διὰ τῆς
 αῶ, κυάθω. καὶ τὰ διὰ τῆς εῶ, μετ' ὀππλο-
 κῆς συμαῶν, ὡς τὸ ἐρέχθω, ἄχθω. καὶ τὰ εἰς
 βῶ τῇ εἰ ᾠδατηγόμενα, ἢ μόνον ἢ μὴ ἀφῶν,
 βαριύνται. ὡς τὸ σέβω, φέρβω. καὶ τὰ εἰς νῶ
 βαρυτόνα τῇ εἰ ᾠδατηγόμενα. ὡς τὸ σείω, θέ-
 νω. τὸ δὲ μῦν, ὡς ὑπὸ περιπατωμένης ἔχει τὴν
 κλίσιν. καὶ τὰ εἰς μῶ. οἶον, μίμνω, τέμνω,
 κάμνω. ὁμοίως ἔχει καὶ δέμω, τέμω. ὁ δὲ ᾠδα-
 κέμωρος αὐτῷ ὡς ὑπὸ περιπατωμένης. ὁμοίως αὖ
 ἔχει καὶ ἡ πέμπτη συζυγία τῇ βαρυτόνων, τὴν
 πρῶτῳ συλλαβῇ διπλασιάζει, καὶ λήγει εἰς ἀ-
 μιτάβολον. οἶον, καρκαίρω, μαρμαίρω, μορμύ-
 ρω, παμφαίνω. ὁμοίως καὶ τὰ εἰς ὦ λήγοντα ἔ-
 χουσι παρὰ τῆς ὦ β' σύμφωνα κατ' ὀππλοκλή. ὡν
 τὸ δεύτερον ἔστιν ἀμιτάβολον. οἶον, μέμβλω, ὀ-
 φλω, ἔρω, δάκνω. καὶ τὰ εἰς ὦ καθαρὰ τῇ ὤ
 διφθόγγῳ ᾠδατηγόμενα, ὀπύω. καὶ τὰ διὰ τῆς
 υῶ ὑπὸ β' συλλαβῆς ποιεῖσι παράγωγον εἰς μί.
 πηγνύω, πήγνυμι. καὶ τὰ ἀττικὰ βαρυτόνα. ἀ-
 λέξω, αὔξω, ἔψω. καὶ τὰ ποιητικὰ, ὡς τὸ ὄσ-
 σω ἐκ τῆς ὀππω, καὶ λόλωσιν ἐκ τῆς βλέπω, καὶ πείσ-
 σω ἐκ τῆς πίππω, καὶ κορύσσω ἐκ τῆς κορύππω. καὶ
 τὰ ᾠδαγόμενα ὑπὸ μέλλοντος εἰς ἐνεσῶτα, ὡς
 τὸ ὄρω, ἐξ ἧς τὸ ὄρσε. καὶ ἄξω, ἄξιτε Πειλάμοιο
 βίβω, καὶ τὰ εἰς δῶ, εἰ ἔχει παρὰ τῆς δ', τὸ λ', ἢ τὸ ν'.
 οἶον, σπένδω, κυλίνδω, ἔλδω, μέλδω. ταῦτα
 πάντα ἄχει τῆς ᾠδατικῆς κλίνονται.
 Γίνω, παρὰ τὸ γίγνω. τὸ γι' μακρόν, καὶ τὰ θεμα-
 τικὰ λυῖνα ὑποβάλλωσι σύμφωνα, εἰς φύσει μα-
 κρὰ μεταβαίνουσι.
 Γίνεται, τὸ σημαῖνον τὸ ὑποτελεῖται, δὲ τῇ γρά-
 φεται. καὶ ὠφείλει διὰ διφθόγγου, εἶγε τὰ ἀπ' αὐτῆς
 ἔχει τὸ ε', ἄφρομαι, ἐφρόμην, καὶ ἐφράμην. ἀλ-
 λά παρὰ ἀντιθέσιν τῆς γίνεται τῆς ὅτι τὸ γρ-

νᾶται. τὸ δὲ γίνεται ὅτι τῆς πελειᾶται, ὑπὸ τῆς
 γίνεται γέγονε καὶ ὑποβολῇ τῆς γ. τὸ δὲ γίγνε-
 ται, διὰ τῆς ἰ γράφεται, ἐπεὶ δὲ ὑπὸ τῆς γένεσθαι
 γίνεται ἐν πλεονασμῷ συμφῶν γίγνεται. τὸ ε' δὲ
 ἐν πλεονασμῷ συμφῶν ἄφρομην, ἔρεπεται εἰς
 τὸ ἰ. οἶον, μῦν, μίμνω. τέκω, τίκω. ἔπος ἐν
 καὶ γένεται, γίγνεται.

ΤΟ ΓΑΜΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Λ.

Γάλας, τὸ γάλα. ἐκ τῆς γάλακτος ἁρικής, γί-
 νεται γλάκος καὶ γλάγος.
 Γλαῖνες, τὰ λαμψύσματα τῶν περικεφαλαίων, οἶον
 ἀσέρας.
 Γλάμυξα, ὄμματα ὧν οἱ κῆφοι φεράδεις. καὶ
 γλαμυξία, τὸ γλαμῦν, ὅπερ ἔστι λημῦν.
 Γλαμυρὸν καὶ γλαμῶδες, ὑγρὸν καὶ καϊόμενον δακρύοις
 ὄμμα. καὶ γλαμυρὸς, ἐνυγροβίος.
 Γαλακτοφάγος. Ἰλιάδος ν'. Καὶ ἀγαυῶν ἱππημολ-
 γῶν γαλακτοφάγων ἀβίωντε δικαιοπάτων ἀνδρά-
 των, ἥτοι λαμψῶν, καὶ ἐνδόξων. ἢ ἐθνικὸν ὀ-
 γισμα ἔπο καλὴν ἱππας ἀμειγρόντων. γαλα-
 κτοφάγοι γάρ εἰσιν. ὅθεν καὶ γαλακτοφάγος αὐ-
 τὸς εἶπεν. ἐκ τῆς ἀμείλγω, ἀμολγός, καὶ ἱππη-
 μολγός, ὁ ἱππας ἀμείλγων. οἶον ἀρκέμωρος γά-
 λακτι, καὶ λεπτή ἢ λιτή διαίτη. καλῶς ἐν εἰρη-
 ται δικαιοπάτης. ὅθεν θυμὸς δὲ πλειόνων ἐπ' ἀδι-
 κίαν ἄγει. τὸ σπιδῶν καὶ Λυκῆρος, κοινῇ καὶ
 ἐπεριττῷ Λακεδαιμονίοις ἔαπεσαν εἰσπύεγκον.
 ἀβίων δὲ ἥτοι βίοις μὴ χρωμένων, ὅθεν τόξοις.
 τινὲς δὲ τῆς Σαρμάτας φασίν. ἢ τὸ α' κατ' ἐκ-
 τασιν, ἢ ἢ πολυβίων καὶ πολυετῶν. ἢ τὸν ἡμέτε-
 ρον βίον μὴ ἐγνωκότων. ὅθεν φέρει δὲ δικαιοπάτων,
 ἢ μὴ εἰσαζομένων. ἔστι δὲ καὶ ἔθνος ἐν Σκυθία,
 οἱ Ἀμαξόβιοι καὶ Νομάδες ὀνομαζόμενοι.
 Γλαεῖς, λιθοξοικὸν ἐργαλεῖον. Καλὸν ἰμῆχος, καὶ
 γλαεῖδες σαφυλῆτε καθεμνήτε μολιβδῖς παρὰ τὸ
 γλαπτο τὸ κοιλαντικὸν τῇ λίθῳ. ἢ ὑπὸ τῆς γλα-
 φυρὸς γλαυεῖς, καὶ καὶ συγκοπῇ, γλαεῖς, σμί-
 λω, ἢ ῥίνω, ἢ ὄρυγμα.
 Γλαύεσιν, ἀντὶ τῆς λάμπει. δὲ γλαύεσι δ' ἀπαρ-
 ποί. ἐξ ἧς Γλαυκῶπις. καὶ γλαύσειν, φαύσ-
 κειν. γλαυκός, τὸ ὅθεν τὸ σημαῖνον τὸν ἔχον-
 τα πυρώδη τὰ ὄμματα. παρὰ τὸ γλαύσω, γλαυ-
 κός. ὡς λόλωω λολός. παρὰ δὲ τὸ γλαυκός,
 γίνεται ῥῆμα παράγωγον, γλαυκῶ, καὶ γλαυ-
 κῶ. γλαυκὴ, ἰχυρὴ, καὶ λολή. γλαυκὸν δὲ,
 λαμψρόν, θρασυ, ἱταμόν.
 Γλαυκίος, ὁ τὸ γλυκὺ ἔχων ἐν τῇ ὀφθαλμῷ, πα-
 ρὰ τὸ γλαύσω, ὅθεν λάμπω.
 Γλαυκῶπις, ἥτοι γλαυκὸφθαλμος, καλή. γλαυκός
 καὶ καταπληκτικὸς τῆς ὥπας ὅθεν τῆς ὀφθαλμῶς ἐ-
 χεσα. ἢ ὑπὸ τῆς δεινὸν γλαύσειν τῆς ὀφθαλ-
 μοῖς, ὅθεν ἀπαιθύσειν. ἢ ὑπὸ τῆς γλαυκῆς ὀ-
 πίεσθαι, τῆς ἐν ἐπέσθαι. ἢ ἀπὸ τῆς Γλαυκο-
 ποῖς ὄρεος, ὃ Λυκαβηττὸς καλεῖται. ἢ παρὰ τὸ
 γλαύσω, γλαύξω, ἐξ ἧς καὶ ἡ γλαύξ, τὸ ὄρεον.
 Γλα-

Γλαφυρή, ὄνομα, ἢ γλαφυρά. τὸ ἄρσενικόν, ὃ γλαφυρός. γίνεται παρὰ τὸ γλάφω τὸ διορύττω, ἐξ ἧς καὶ γλάφυ πέφικεν. σημαίνει δὲ τὸ σπηλαιον. γλάφω, γλάφω, ἔγλαφα, ἢ μετοχή, γλάφας. οἶον, Εὐνάς ἐν φαρμάθοισι δὲ γλάφας ἀλίσσιν. Οἰκρος, δὲ κοιλαῖνα.

Γλαφυρόν, ἡδύ, κοῖλον, βαθύσοφον, ἔμπειρον, ἀκρεβές, ὅπῃ τὸ κοῖλον. παρὰ τὸ γλάπτω, τὸ κοιλαίνω, ἢ διορύττω. ἐξ ἧς γλάμματα, καὶ γλάμμαται. γλάπτω γλαφυρός, ὡς λέπω λεπυρός. ὅπῃ δὲ τὸ ἡδέος, τὸ διορύττον καὶ κινῶν τὴν ἀκόλῃ πρὸς ἡδονήν. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ὅπῃ τῶν ἄλλων. ἔστι δὲ καὶ ῥήμα, γλαφυρά φόρμιγγ, ἢ γεγλαμμένη καὶ κεκοιλαμμένη. καταχρηστικῶς λέγεται γλαφυρός αὐθροπος, παρὰ τὸ γλάπτω. ἢ παρὰ τὸ γλάφω, γλύφω, γλαφυρός. ὡς θρύπτω, ἔυφος. καὶ ὡς δάσος, δασύς. πάχος, παχύς. ἔπω γλάφος, γλαφύς. καὶ γλαφύ τὸ κοῖλον σπηλαιον, αὐθρον. Γλάφυ πέφικεν, Ἡσίοδος.

Γλιών, ἢ κόρη τῶ ὀφθαλμοῦ, γαλλίω τις ἔσα, καὶ καὶ συγκοπῶ, γλιών. παρὰ τὸ γαλλιῶναι τὸν ἔαν δι' αὐτῆς τῇ τῶ ὀρατῶ ποικιλία. ἢ παρὰ τὸ αἰγλῶ, αἰγλιών, καὶ ὀποβολῇ τῆς αἰ συλλαβῆς. ἢ ἀπὸ τῶ γλαύσειν, ὅ ἐστι λάμπειν. εἰσὶ γὰρ ἔμπυροι. ὅθεν καὶ ὁ λέων παρ' Ομήρῳ γλαυκίῳ.

Γλιώσα, κόσμια, πολλῆς θείας ἄξια, ἀξιοθεατόταται χήματα, παρὰ τὴν αἰγλῶν τὴν λαμπρότητα, τὰ ποικίλματα. οἱ δὲ, ζῶσα.

Γλιῦκος, τὸ ἀπὸ τῆς λῦκος ἀπόσαγμα αὐτομάτως καταρρέον ἀπὸ τῆς σαφυλῆς. ἔστι δὲ τὸ γλυκύτατον καὶ λιπαρώτατον.

Γλιῦλον, κόρην, ὄφιν, ὀφθαλμόν, παίρνιον. οἱ δὲ, κατ' ἐδονὸς ἄξιον. καὶ τὴν πεπλασμένην κόρην, πόροσφιν. καὶ γλιῦας, τὰ κηρία τῶ μελισσῶν.

Γλαυρόν, λαμπρόν. καὶ γλαύσει, λάμπει, φαίνει, φαύσκει. καὶ γλαῦζον, ὀπίλαμψον.

Γλαυκίζεν, τὸ ἀμβλυώττειν.

Γλίχρον, ἰατρικῶς τὸ ἐχέκολλον καὶ μὴ δαπαίνον. γλίχρος δὲ τὸ ὀυελῶς καὶ λεπτῶς διαιταῖται.

Γλιχύτης, ἢ αὐτυχής, ἢ ἐρωτική.

Γλιγῶ, ἢ φειδωλός, ἢ θερίεργος.

Γλίνα, ὁ ῥύπος.

Γλίχρος, ὁ λίχνος καὶ ὀπιθυμῶν ἐφυβείσας. οἰονεὶ λίχνος, ὁ λίαν ὀπιθυμῶν ἐχόμενος, πλεονασμῶ τῷ γ. ἢ παρὰ τὸ γλίχω. ὡς κόπτω, κόπος. κάπτω, κάπος, ὁ γλιχόμενος ἔοφης ὑπὲρ τὸ δέον. εἰς δὲ τὸ ῥητορικόν λεξικόν εὑρον σημαίνειν τῷ λέξιν ἐμπαθής, κολλῶδες. καὶ γλίχρος, αὐτυχής, φειδωλός, σκνιφός, πάνυ ῥυπαρός.

Γλιχόμενος, καρτερῶν, ἢ ὀπιθυμῶν. Αἰσοφανής ἐν Γεωργοῖς. Τί δὴ ταῦτα τῶν κακῶν ὧ πᾶσι γλίχη. γλίχεται λίαν ἔχεται, ὀπιθυμεῖ. παρὰ τὸ λίαν ἔχεται καὶ πλεονασμῶ τῷ γ, γλίχεται.

Γλαῖος, τὸ σφαῖρωμα τῆς κοτύλης. ἢ τὸ ὑπὸ τὸν πωρικὸν μέρος ὀπίσθεν τῶν μικρῶν, διὰ τὸ ἔυφρον, καὶ ἀπαλόν, καὶ γλιῶδες, οἶονεὶ γλοιοὶ τινὲς ὄντες. καὶ γὰρ ἔστι μὲν λειότητος εὐνυχοὶ εἰσιν. ἢ τὴν λαγύνα σημαίνει.

Γλοιός, ὁ ναθρός, καὶ γλοιόηται, τὸν λιπαρόν καὶ μοχθηρόν τῷ ἡδεῖ. καὶ γλοιόζειν, τὸ τοῖς ὀμμασιν ὀπμιόντα. μυκθεῖν καὶ κακοθεῖσθαι. οἱ δὲ, δαγελᾷ.

Γλυκύς. παρὰ τὸ γλεῦκος ὅ ἐστιν ὁ νεωστὶ ὀποσάων ἐκ τῆς λῦκος οἶνος. τὰ δὲ εἰς ὑς τριγῶν, ποιεῖται συγκριτικὰ καὶ ὑπερθετικὰ. οἶον, ὁ βραδύς, ἢ βραδεία, τὸ βραδύ. τὸ συγκριτικόν, βραδύτερος, βραδίων, βράδισος. ἔπος ἔν καὶ γλυκύς, γλυκεία, τὸ γλυκὺ, καὶ τὸ συγκριτικόν, γλυκύτερος, γλυκίων, γλυκίσος. ὅθεν τὸ πρὸς βύτερος, καὶ νεώτερος πρὸς ἀλόγως ἀπὸ ἀσχημάτισα γὰρ τοῖς τριγῶν. ἀλλὰ μήποτε ὁμοτυπία συγκριτικῶν ταῦτα ὑπάρχοντα. Φιλόζενος.

Γλυκίον. ὅτι τὰ εἰς ὧν συγκριτικὰ ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἀναβιβάζει τὸν τόνον ὅπῃ τῆς κλητικῆς. ἀρείων, ὡ ἀρεῖον. βελτίων, ὡ βέλτιον. ὡ γλύκιον.

Γλύσων, ὁ γλυκύτερος, παρὰ Αἰσοφάνει. Γλύσσονα σῦκα. παρὰ τὸ γλυκύων, γλύσων, ὡς βράδίων, βράσων.

Γλύκων, ὀνήτης.

Γλυφίς, παρὰ τὸ γλάφω, γλύφω, γλυφίς, ἢ χηλὴ τῆς ἀκίδος, ἢ γυνὴ ἢ ἐκκοπή τῆς βέλους, ἢ ἐντιθεμένη τῇ νότῃ τῆς πόδας. παρὰ τὸ ἐγγυγλύφαι, ὅ ἐστι κεκοιλαῖσθαι. ἢ παρὰ τὸ γλάπτω, γλαφίς, καὶ γλυφίς. οἶον, Εἴλε δ' ὅμῃ γλυφίδας τε λαβὼν καὶ νεῦρα βόεια, τὰς παρὰ τοῖς πεποῖς ἐντομὰς τὰ βέλους. γλυφίς καὶ ἡ κεφαλὴ τῆς κίονος. Λαϊνέαις χαλκίοις ὅπῃ γλυφίδαςιν ἀρήρει. λέγεται γλυφίς, καὶ τὸ φύλον ἐργαλείον, ὃ καὶ γλύφανον ὠνόμασε Θεόκριτος. γίνεται δὲ καὶ σωθεῖσιν, ὡ γλυφίς.

Γλῶσσα, παρὰ τὸ γνῶ γνῶσω γνῶσα, καὶ γλῶσσα. ἢ ὑπὸ γνῶσιν ἄγασσά ἐν τῇ διανοίᾳ. ἢ δι' ἧς πρὸς τῆς ψυχῆς βελόμενα γινώσκοντο. ἢ παρὰ τὸ κλώθω, κλώσω, κλώσα, καὶ γλῶσσα. κλώθω μῆνις γὰρ τῆς γλώσσης, ἐξέρχονται οἱ λόγοι. ἢ διὰ τὸ ὀχερῶς κλάσθαι. καὶ γὰρ κλωμένη τὴν ἐν ἄρθρον φωνὴν ὀποδίδωσι. διὰ δύο αὖ τὰ παρὰ Ἀττικῶς. Τὸ σα, βραχύ. τὰ εἰς αὐτὴν λήγοντα θηλυκὰ πρὸς ἀληθινὰ ἐνὶ τῶ διπλῶν ἢ διὰ δύο αὖ ἐκφερόμενα καὶ βαρυνόμενα, συσέλλει τὸ α. οἶον, μάζα, ρίζα, δίψα, δόξα. ἢ καὶ ἔπος. τὰ εἰς αὐτὴν λήγοντα θηλυκὰ ἀπὸ μελλόντων ἢ ἐνεσώπων γινόμενα, συσέλλει τὸ α. οἶον, κνίζω, κνίσω, κνίσσα. ἴζω τὸ καθεζομαι, ἴζα, ρίζα. ἄγω, ἄξω, ἄξα, καὶ ἄμαξα. μῶ τὸ ζῆπο, μῶσω, μῶσα καὶ μῆσα. σημαίνει τεῖα. τὸ μέρος τῆς σώματος. ὡς τὸ, Τὸ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρὸς μὲν τὰ μετὰ χαλκός. καὶ τὴν διάλεκτον, ὡς τὸ, εἰ γὰρ πάντων ἦεν

όμος θρόος ἐδ' ἴα γῆρυς, ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο. σημαίνει καὶ σκεῦος, ὃς ἔσ' καὶ γλῶσσόκομον, τὸ τὰς γλώσσας δεχόμενον. τὰ δὲ παρ' αὐτὴν, τὴν αὐτὴν φυλάττει ρεαφῶ, ἀλλόγλωσσος, ἑτερόγλωσσος, πολυγλωσσος.

Γλώσσασις, ὁ τῇ γλώσσῃ οἶον ἀσπίδι καὶ παροβολῇ κεχημῆτος, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς πολεμικῆς.

Γλωττοσφοεῖν, περιλαλεῖν, καὶ σωμύλλεσθαι.

Γλωττοδεφεῖν, αἰχρρρεῖν.

Γλώσσαργον, σόμαργον, ἢ ταχύγλωσσον.

Γλωττοποιός, ὁ τὰς αὐλητικὰς γλώττας ποιῶν.

Γλωττοκομείον, ἐν ᾧ οἱ αὐληταὶ ἀπετίθεισαν τὰς γλώττας. εἰρηται δὲ καὶ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ὑπὸ Εὐβέλῃ. φοιικιστὴν σκώπτουτος.

Γλυκυθυμία, ἢ ἐπὶ τὸ ζῶν ἡδονή, καὶ οἶον φιλοφυχία. λέγεται ἀπλῶς καὶ πᾶσα ἡδονή.

Γλωχίν, ἢ γωνία. καὶ οἷσ' ὡς τριγλώχινι, τρεῖς ἀκίδας ἔχοντι, τρέσι τριγώνω. ὡς τὸ γλῶσσαι καὶ κοιλίαι. ἢ ὡς τὸ γωνίας ἔχειν. ἢ ὡς τὸ γλάφω, γλωχίν.

ΤΟ ΓΑΜΜΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ν.

Γνάθος, ἢ παρειά. ὡς τὴν γνάμφιν καὶ κάμψιν ἢ κλάσιν, ἢ καμπτομένην σιαγάν. οἶον, Φυσίγναθος ἀντίον ἡύδα.

Γναθμός, οἶον, Γναθμόν ἐξελάσαιμι συός ὡς ληϊβοτέρης. ἔστι δὲ ἢ γνάθος, ὡς τὸ γνάπτω, γέγναπται, γναπτός καὶ γναθμός. ὡς κέκλαυσαι, κλαυθμός. ὁ δὲ Ἡρωδιανός, γνάθος. καὶ πλεονασμῶ τῷ μ, γναθμός. ὄνομα προσνηγορῶν. γέγονε δὲ παρὰ τὸ κάμπτω, ἔσπῃ τῷ π εἰς γ, ὡς κόβω, γόνω, γίνεται γνάπτω, ὁ παθητικὸς παρὰ κείνους, γέγναμμαι, γναμμός, καὶ ἔσπῃ τῷ μ εἰς θ γναθμός.

Γνάμπω, ἐκ τῷ κάμπτω. συνήθεις δὲ τοῖς παλαιοῖς λέγειν γνάπτω. ἀνεγάρθῃ δὲ ἢ αἰχμή, ἀνδρὶ τε μ. καὶ ἐπέγραφε ἡ ἀπαιτίας, ἀνδρὶ τε μ. ἐν τῇ συνήθειᾳ. Οἷδ' ὡς αἰγυπιοὶ γαμφάνυχες. καὶ τὸ εἰκομένη ὑπὸ συγκοπῆς ἀχθόν, εἰσγμῶ. μετὰ τῆς ἀνὰ προσθέσεως, ἀναγνάμπω. ἢ δὲ ἀνὰ, σημαίνει τὴν ὃς ὑτέρῃ ἐπαύοδον. Τὰ εἰς πτῶ λήγοντα ῥήματα, βαρύνεται. βλάπτω, βάπτω, ὅπτω, τὸ δὲ ὀπτῶ, ἐκ τῷ ὅπτω βαρυνόμενον διήλλαξε. χωρὶς εἰμὴ προκατάρχει ὄνομα, διὰ τὸ ἀελλπτῶ καὶ ἀπεπτῶ. ἔστι δὲ ἀελλπτος καὶ ἀπεππτος.

Γνήσιος, γνήσιω, γνήσιος, ὡς θαυμάζω, θαυμάσιος, καὶ καὶ συγκοπῶν, γνήσιος, ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς γνηθεῖς, καὶ μὴ νόθος. ἢ ἀπὸ τῷ γνητός, γνηπίσιος, ἢ γονήσιος, ὡς πλῆτος, πλέσιος, καὶ συγκοπῇ, γνήσιος. αἱ δὲ παιδοποιεῖται ὡς τῷ ποιητῇ, τῆς αὐτῆς λέγονται. γνήσιος, ὁ ἐκ νομίμων γάμων. νόθος, ὁ ἐκ παλλακίδος. παρθέσιος, ὁ ἐκ παρθένῃς νομιζομένης. καὶ σκότιος, ὁ ἐκ λαθραίας μίξεως.

Γνόφος, ἢ σμυφία, ὁ ζοφώδης αἶρ. ὡς τὸ κενός. φάος εἶναι, κνόφος καὶ γνόφος. ἢ ὡς τὸ νεῖφω, νόφος, καὶ πλεονασμῶ τῷ γ. ἢ ὡς τὸ δονεῖν καὶ τὸ νέφος, γίνεται δόνοφος, καὶ ἐν συγκοπῇ, δινόφος καὶ γνόφος.

Γνοίης, ἐκ τῷ γνῶμι, ἢ μετοχή, γνῆς, καὶ τὸ δίκτιον, γνοίω, Γνοίης καὶ οἷς φωτός. τὸ πλήρες, γνοίης κε, ἀντὶ τῷ μάθοις αἶ.

Γνύξ, ἐπὶ γόνυ. ὡς τὸ γόνυ, γόνυξ, καὶ Γνύξ δ' ἐρεπεν, οἰμώξας, ἀντὶ τῷ ἐπὶ γόνυ ἐπεπεν.

Γνύπετον, ἀργόν, ἢ ἐκλυτον.

Γνύπετοι, συγνοί, καὶ οἶον νουσυμῆτοι. καὶ τὸ κατεγνυπῶνται ῥήμα, τοῖσιν δηλοῖ. ἢ ἐκτεταμῆτοι, δειλοί. ἄλλοι, κατηφείς.

Γνώμη, ποιᾶτις δᾶθεσις. ὡς τὸ νοῶ νοήσω, νοήμη, καὶ καὶ κράσιν, νώμη, καὶ πλεονασμῶ τῷ γ, γνώμη. καὶ γνωματόω.

Γνωματόντες, ἐγίνωσκον ὅσον ἦσαν ἀφηρημένοι. ὡς τὸ γνώμη καὶ τὸ ματόω τὸ ζῆτο. σημαίνει δὲ τὸ ἀκρίβως καὶ ἀκριβῶς ἀκρίβως.

Γνώμων, ὁ ὁδὸς τῶν ἀλόγων ζώων. εἴθεον καὶ παροπατογνώμων εἰρηται, ἀπὸ τῷ τὸν χρόνον ἀπ' αὐτῆς ἀκριβῶς ἀκρίβως. εἴθεον καὶ λειπογνώμων, ὁ ἡδὴ βελήκως τὰς ὁδόντας. ἐγὼ δὲ εἴρον ἐν τοῖς ῥητορικοῖς τὴν λέξιν σημαίνειν ἔπος. γνώμων ὁ σωστής. λέγεται καὶ γνώμων κανόνιον τι μηχανικόν. καὶ τι γῆμα γνωμομετρικόν. καὶ διοπτρικῶς ὄργανον μέρος, καὶ δὴ καὶ ἀστρονομικῶς. ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν τοῖς γνωμοτομικοῖς ὄργανοις μάλιστα λαμβανόμενον. καὶ γνωμόνες, ἀρχοντες τινὲς Ἀθῶνῃσι λέγονται. καὶ οἱ ἀκριβεῖς ἀπὸ τῷ γνῶναι.

Γνωμοτυπεῖν, γνώμας οἰκείας τυπεῖν.

Γνώριμος, ὡς τὸν γνώσω μέλλομαι, γίνεται γνώσιμος, ὡς ἀνῆσω ἀνήσιμος, καὶ ἔσπῃ τῷ σ εἰς ρ, γνώριμος.

Γνωτός, ὁ ἀδελφός. ὡς τὸν γνώσω μέλλοντα, γίνεται γνωτός, ὅτι τῷ ἄλλων μάλλον γινώσκεται. ἢ ὁ ἅμα τινὶ γνητός, γνητός καὶ γνωτός. ἔστι δ' ὅτε σημαίνειν καὶ τὸ φανερόν καὶ γνωρίμον. ὡς τὸ, Γνωτὸν δὲ καὶ ὅς μάλα νήπιός ἐστιν.

Γνωσιμαχῆσαι, γνόναι ὅτι πρὸς κρείττονα αὐτῷ ἔστιν ἢ μάχη, ἡσυχάζει, ἢ μεταβαλλέσθαι. καὶ τὸ ἡδὴ κεκυραμμένη γνώμη μάχεσθαι. ἢ τὸ νοεῖν τὴν εἰσὶν ἀδύνατον, τὴν τε τῶν ἐναντίων ἰσχυρῶς.

Γνώσιαι. ὁ κανὼν. οἱ ἱῶνις ἐπὶ τῶν τελῶν προσώπων τῶν παθητικῶν ἀποβάλλοντες τὸ ν, δότερον ποιεῖσιν, οἶον, βέλεται, βέλειαι. ἔπω γνῶσεται, γνῶσται.

Γνώτε. ἐκ τῷ γνῶμι γνώσω, ὁ δότερος ἀόριστος, ἔγνω. ἢ μετοχή, γνῆς γνόντος, καὶ τὸ προσεκτικόν, γνῶμι γνώτω, γνώτε. φυλάττει δὲ τὴν ὡς ἀπὸ τῶν γεσῶν τῷ πρώτῳ προσώπῳ τῶν πληθυντικῶν. ἐκ τῷ γνῶ, γίνεται ὡς γάγον γνῶμι, ὁ μέλλων γνῶσω, ὁ δότερος ἀόριστος, ἔγνω, καὶ τὸ ὑποτακτικόν, εἰ γνῶ, εἰ γνῶς, εἰ γνῶ. Γνῶ δὲ καὶ Ἀβελίης.

Γνώσιν. Ἰνα γνώωσι καὶ οἶδε, ὅπως μάθωσι καὶ
ἔποι. ὑποπακτικόν ἐστιν ἐνισώπος καὶ ἀδρατικῆς.
ἐστὶ γνώω ἐκπῆς συζυγίας τῆς περιπατωμένης. Τὰ
δὲ τὸ ὦ καθάρσιν δισύνλλαβα, δὲ τὸ ὦ μεγάλη
ρεαφίται, σῶω, ζῶω, χῶω, ρῶω. οὐθὰ ῥῶον-
το. πλῶω καὶ γνώω ἔτι. ὁμοιον δὲ τὸ κολῶω καὶ
τὴν ρεαφίω καὶ τὸν τόνον, ἐδὲ καὶ τὴν ποσόπι-
τα τῆς συλλαβῶν. τὸ τὸ καὶ παρώπης καὶ δολτέρως
συζυγίας ἐστὶ. καὶ ἀδρα Φιλοξενίῳ σὺ τὸ ἰ ρεα-
φίται. τὸ ἀλώω, ἡβῶω, ἢ ἐπαύξηνσιν χρονικῶ
ἔχον, ἢ πλεονασμὸν τῶ. ἐκ δὲ τῶ γνώω, ὁ πα-
ρακείμενος, ἔγνωκα, ὁ παθητικός, ἔγνωμαι,
ἐξ ἧ καὶ τὸ ἐγνώσθην.

ΤΟ ΓΑΜΜΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ο΄.

Γογγύζω, ἀπὸ τῆς ρεύζω τὸ τῇ φωνῇ ὑποκλαίω
καὶ ἀδρακαλῶ, καὶ ἀναδιπλασιασμὸν, γογγύ-
ζω, πλεονασμῶ τῶ ἑτέρῃ γ. καὶ ἀποβολῇ τῆς ρ,
γογγύζω, οἶονεὶ τὸ τῇ φωνῇ ὑποκλαίω. ἢ τὸ γογ-
ρεύζω ἀπὸ τῆς γογγύζω πλεονασμῶ τῆς ρ, ὡς ῥήτος
ἄρρητος.

Γόγγυρος, εἶδος ἰχθύος. παρὰ τὸ γῶ ὃ σημαίνει τὸ
ἐδίω. ἀφ' ἧ κλίνεται γῶω. καὶ ἔρεσσιν, αὐτὶ τῶ
ἡδίων. ἀφ' ἧ ῥηματικὸν ὄνομα γῶος, ὃ κατ' ἐαυτὸ
ἐρῆτον, ἐν διπλασιασμῶ, γόγγυρος. ἀπεδίει δὲ
τῆς πολυπόδων τὰς πλεκταῖς.

Γογγυλίω, μετατρέφω, παρὰ τὸ γογγύλη, ἢ ἐστὶν
εἶδος λαχανῆς.

Γοισᾶται, πλατυίνεται, ἐλαυνέται, χαλκιδέται,
κάμπτεται, κοιλαίνεται, μελαίνεται.

Γόμφιοι, μύλοι, σφῶνες, δισμὰ, ἄρθρα, σπύδεσ-
μοι ὁδόντων. παρὰ τὸ κάμπω, γίνεται γάμπω,
καὶ ἐξ αὐτῆς γόμφιος, δι' ἧ γάμπτεται καὶ κάμπτε-
ται ἢ ῥοφή. ἐπὶ δὲ τῆς σφῶν, Γόμφιοι σπύ-
δεσμοι, ἀπὸ μεταφοράς τῆς ἡμετέρων γομφίων. ὡς
περὶ τὸ ἀσφαλῶς δράσονται ἔτοι καὶ σφίγγουσι τὰ
ἀδραβαλλόμενα αὐτοῖς, ἔτω κῆκεῖνα τὰς περὶ-
δεμῆας αὐτοῖς σπινθίδας.

Γόμφος κυρίως τὸ ξύλινον καρφίον, παρὰ τὸν κί-
κομμα ἀδρακείμενον, κόμφος, καὶ γόμφος.

Γόνος, παρὰ τὸ γένω, γόνος, ὁ παῖς. σημαίνει ἑῖς α.
ποτὲ μὲν ἀπὸ γόνου, ὅφρα ἴδης οἶος Ζωὸς γόνος.
πάσεται καὶ ἐπὶ τῆς γονῆς, Γόνος δ' ἐγίνεται αὐ-
τῆς. ἐπὶ δὲ τῶ οἰκίῃ, Ἀπολήξει τὸν ἐμὸν γόνον
ἐξέρεσσα, αὐτὶ τῶ τὸ ἐμὸν γένος.

Γόνυ, παρὰ τὸ κόνω τὸ ἐνεργῶ, κόνυ καὶ γόνυ. ἢ
παρὰ τὸ ὡς γωνίαν ἀποτελεῖν ἐν τῇ κάμπτεσθαι
τὸ σκέλος. ἐτυμολογείται δὲ παρὰ τὸ εἰς γλῶ-
νδεῖν. κλίνεται γόνυος, καὶ ἐν ὑπερθέσει, γένος.
καὶ γόνατα, κόματά τινα ὄντα, ῥοπή τῶ καὶ εἰς
γ. παρὰ τὸ κόνειν ὃ ἐστὶν ἐνεργεῖν. γόνατα γόνυα
καὶ γέννα. καὶ γένων, ἀπὸ τῆς γονάτων, ἢ ἀπὸ τῆς
γονύων.

Γόος, ὁ θρῦλος. παρὰ τὴν βολῶ, βόος, καὶ ῥοπή, γόος.
ἢ παρὰ τὸ γέω τὸ χωρῶ, γέγονε γόος γόος. καὶ ἐξ
Etymologicῶν.

αὐτὴ ὄνομα ἀρσενικόν, γοερός. τὸ θηλυκόν, γοι-
ρᾶ, τὸ ἐδέπερον, γοερόν. καὶ ἐπὶ ῥήμα, γοιρῶς.
Γόης, ψεύτης, ἀπατεῶν, ἀδραλογιστής.

Γόν. Οἱ μὲν ἐστὶ ζῶον γόνον Ἐκτορα δῖον, αὐτὶ τῶ
ἐγόνων, ἐθρῶν. ὁ μὲν Ἀπολλώνιος δολτέρως
συζυγίας αὐτὸ εἶναι λέγει, καὶ ἀδρατικῆς. ὁ δὲ
Ἡρώδης, δολτέρως ἀορίστα. ὡς περὶ κτυπῶ ἔκτυ-
πον, ἔτω γῶω, ἔγουν. κάλλιον ἐν καὶ συστολῇ
λέγεσθαι ἀδρατικῆς ῥόνος. περὶ δὲ μετὰ Ἀπολλω-
νίῳ. ἔτω Ζηνοδότος.

Γοργολόφης ὁ φοβερὸς, παρὰ τὸ Γοργῶ, καὶ λόφος ἢ
ῥυφάλεια. καὶ δὲ Γοργῶ φοβερά.

Γοργός, ἀπὸ τῆς ἀργῆς ὀργῆς καὶ γοργός.

Γοργῆς ὄμματ' ἔχων, γοργόπιος. ἢ αὐτὶ τῶ Γοργόνος,
ἢ ἐστὶ φοβερά. ἀπὸ δὲ δειφείας τῆς Γοργῶ, Γοργῆς
εἶπε τὴν ῥηκίαν, ὡς Σαπφῶ, Σαπφῆς.

Γόργυρον, δισμωπῆσιον. γοργυρά, ὑπόνομος βορῶ-
νης. καθόλου δὲ ἔλεγον ἔτω τὰς δυσεξιπῆτας καπα-
σκύας, καὶ μὴ ἐπὶ δειφείας. εἰς τὸ Γέργυρα.

Γογγυλόσκηνος, γογγύλον τὸ σῶμα ἔχων.

Γοῖτον, ῥύπον. οἱ δὲ, γοῖτον.

Γοργεῖα, τὰ ῥαγικὰ προσωπεῖα. οὗτοι μορμολύ-
κεια.

Γοργόν, δεινόν. οἱ δὲ φαῖον ἱμάτιον.

Γοργυθίαν, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ γοργός γόρ-
γυθος. καὶ ὡς Ἡφαιστος Ἡφαιθίαν, ἔτω Γόργυ-
θος Γοργυθίαν, ὁ γοργώτατος. περὶ τῆς ἡρώ-
τῆς.

Γῆτος, λικύθης εἶδος. παρὰ τὸ γοῖτον ὃ ἐστὶ ῥύπος.

Γενέμαι καὶ γενάσσομαι, τὸ ἱκετεύω. Καίμην γενάσσο-
μαι, γονυπέτω, λιτανεύσω, ἱκετεύσω αὐτόν.
κυρίως δὲ τὸ τῆς γονάτων ἀπὸ μύθου προσωπίπτειν.
ἀπὸ μὲν τῆς γενῶ, τὸ γενέμαι. ἀπὸ δὲ τῆς γενά-
σσομαι, τὸ γενάσσομαι.

Γενῶ ἀλῶης, ἐν τῇ γονιμωτάτῃ καὶ καρπύμῃ χωρίῳ
τῆς γῆς. λέγεται δὲ γενός, ὁ ὑψηλὸς τόπος, ἀπὸ
μεταφοράς τῆς ἐν τῇ σώματι γονάτων ἃ ἐξέχει.
ὡς δέτινες, ὁ ῥαχύτατος τόπος. ὁμοίως ἀπὸ τῆς
γονάτων ὁσώδων καὶ ῥαχέων ὄντων. πλέον δὲ ἐν
τοῖς ὄρειναις καὶ περὶ ὁδοῖς τοῖς τὰ φυτὰ αὐξεται,
παρὰ τὸ γένω ῥήμα, γίνεται γόνος βαρύτιον, ὡς
λέγω, λόγος. ὅπερ σημαίνει τὸ γονιμὸν. ὁ
δὲ γονιμὸς γόνος, ὁξυτόνως. πλεονασμῶ τῶ ὦ,
γενός, ὁ γονιμὸς γόνος, ὁ γόνιμος, καὶ καρπι-
μος. Ἡρώδης.

ΤΟ ΓΑΜΜΑ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ΄.

Γραῖα, παρὰ τὸ ραῖω τὸ φθείρω, ἢ ὑπὸ ῥόνος
διεφθαρημένη. ἢ παρὰ τὸ γεραιός, γεραιά, καὶ
ἐν συγκοπῇ, ραῖα.

Γραῦς, ἡ παλαιὰ γυνὴ, ἀπὸ τῆς ραῖν, ὃ ἐστὶν ἐδίειν
ἢ ξύειν, ἢ ταῖς ρυτίσι κατεξυσμένη. ἢ παρὰ τὸ
ραῖω, ραῦς καὶ ραῦς, ἢ ῥαῖα φθίσεια ὑπὸ ῥόνος.
ἢ παρὰ τὸ ραῖσθαι ὃ ἐστὶ κατεξείσθαι, ραῦς, ἢ
κατεξυσμένη τὸ σῶμα δὲ τὸ γῆρας.

Γραβδὶς, ἡ λαμπάς, παρὰ τὸ γράφω τὸ ξύω, περυσμὴν καὶ διερχισμὴν. ἢ παρὰ τὸ γράφειν τὸ ξείναι, γραβδὶς, ἡ κατεξοσμὴν λαμπάς.

Γραπίς, ὁ ἐρρυτιδωμῆρος, ἀπὸ τῆ καταγεγράφθαι ταῖς ρυτίσι. καὶ γραπίνης, οἰνός τις βαχὺς.

Γράσων, ἡ χλορά κειθὴ. παρὰ τὸ γράω ρῆμα, δηλῶν τὸ ἐδίω. Καλλιμάχος. Ὁς αἰζῶν ἔγραε κηδεμόνος. ἄλλως δὲ εὖρον τὸν εἶχον ἐγώ. οἶον, καὶ τόνος αἰζῶν ἔγραε κηδεμόνος. τότε ὁ μέλλων γραῖσω. καὶ γράσος ὁ μωρός καὶ ἀνέστατος. κυρίως δὲ ὁ ἐν τοῖς τῷ παροβάτων ἐρείοις σωματόμυθος ρύπος. καὶ γράσος, ἡ τῷ μαχαλῶν δυσωδία.

Γράσος, τὸ λιπαρὸν καὶ πιμελῶδες παρὰ Ῥωμαίοις.

Γράδιον, σὺν τῷ ἱ. καὶ λέγουσι τινὲς ὅτι ἐπειδὴ καὶ τὸ γραιδίον ἔχει τὸ ἱ, τότε χάριν καὶ τὸ γράδιον. οἶον, Γραιδίον κολοσυρτὸν, παρὰ Ἀριστοφάνει. καὶ ἔστι δὲ καταναγκαστικὸς ἔπος ὁ λόγος. ἰδὲ γὰρ καὶ τὸ αἰζῆνος καὶ ἔχει τὸ ἱ, καὶ ὅμως τὸ αἰζῆτος ἐπλεόνασε τὸ ἱ. τὸν αὐτὸν ἔοπον καὶ τὸ γράδιον μὴ ἔχον τὸ ἱ, ἐν τῷ γραιδίον ἐπλεόνασε. Δεῖ γινώσκειν ὅτι ἔτε ἀπὸ τῆς γραΐας εἰς διωάμει ἔχει τὸ ἱ, ἔτε ἀπὸ τῆς γραύς γραός. ἀπὸ μὲν τῆς γραύς, ὅτι ἐπειδὴ ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς θρηκῆς τῆς παρωτοτύπης ἀπὸ φωνήεντος ἤρξατο. τότε δὲ ὡς ἔμαθον καὶ τὸ διὸν γίνεται ἡ παραγωγή. οἶον, μὺς μύος, μύδιον. βόξος βόξος, βόξυδιον. βιβλίον, βιβλίδιον. ἔπος ἐν καὶ ἀπὸ τῆς γραύς γραός, γραιδίον. ἀπὸ δὲ τῆς γραΐας γραΐας εἰς ἐστιν, ἐδωάται πάλιν ἔχει τὸ ἱ. ἐπειδὴ πάλιν ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς παρωτοτύπης ἀπὸ φωνήεντος ἤρξατο, καὶ τῇ αἰ διφθόγγῃ τῆς θρηκῆς ἀπὸ φωνήεντος ἤρξατο, καὶ τῇ αἰ διφθόγγῃ παραγῶν καὶ ἀποβάλλεται τῆς αἰ διφθόγγης τὸ α. οἶον, κεφάλαιον κεφαλῆς, κεφαλῆδιον. σπηλαῖον σπηλαΐον. ἔπος ἐν καὶ γραΐας γραΐδιον, χωρὶς τῆς ἱ, ἀλλ' ἐπεὶ ἡ παράδοσις ἔχει τὸ ἱ, σὺν ἡγορήσωμεν αὐτῷ, καὶ ἐπωμεν αὐτὸ σὺν τῷ ἱ γράφειν. ἔστι γραύς γραΐδι παρὰ Καλλιμάχῳ. καὶ ἐπειδὴ ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς θρηκῆς τῆς παρωτοτύπης ἀπὸ συμφώνου ἄρχεται, τότε χάριν καὶ τὸ διὸν γίνεται ἡ παραγωγή. οἶον, ψυχῆς, ψυχίδιον. γράμης, γράμιδιον. ἔπος ἐν καὶ γραύς γραΐδος, γραΐδιον, καὶ καὶ ἀποβολῇ τῆς ὕ καὶ σωμαίρεσει τῆς α καὶ ἱ εἰς τὴν αἰ διφθόγγον, γραιδίον. ἢ λέγεται ὅτι ἀπὸ τῆς γραΐας, γραιῖς γραιΐδος γραιΐδιον, καὶ καὶ συγκοπῇ τῆς οὐδὲς ἱ καὶ σωμαίρεσει, γραιδίον. ἔστιν εἰς τὸ ἀργυρίδιον.

Γραφεΐδιον. ὡς περ ἀπὸ τῆς ἄγωγ γίνεται ἀγείον καὶ ἀγγείον. ἔπω καὶ ἀπὸ τῆς γραφῶ, γραφεΐον καὶ γραφεΐδιον.

Γραφεῖν, ἀπὸ τῆς γράφω, ἡ μετοχὴ γραφεῖς γραφείν. καὶ τὸ δέκτικόν, γραφεῖν.

Γραμματικῶν, ἀπὸ τῆς γραμματῆς. ὅτι οἱ γραμματεῖς προσκεκυφότες γράφουσιν. ἢ ἐν ἀγορᾷ γραμματῆς. ἐπεὶ οἱ ἀγοραῖοι τῷ κύφῳ μασιγῆται. καὶ τὸτο δ' αὐτὸν εἶπε καὶ περὶ τεμνῆ ἀγκρᾶς παρὰ Δημοφάνει.

Γραῦς. Ἀττικῶς, ἀναλογώτερόν ἐστι τὸ γραῦς. ρῆς, ὁ μέλλων, ρῆσω, πλεονασμῷ τῆς γ, γροῦσω, τὸ διερρυνκὸς γυῖον. ρεός. ὁ κανὼν. ἔστιν εἰς αὐτὸς διδυκὰ μονοσύλλαβα πεδύο μόναι. ἔπεται δὲ ἀμφότερα καὶ τῆς ος.

εἰσώμενα. κλ...

ναῦς, ναός. γραῦς, γραός.

Γράφω, πρὸς διαφορὸν σημασίαν. εἰ γὰρ εἰ δὲ φωστοί, δοτικῇ, σημαίνει τὸ ἐπιστέλλω σοι. γράφωσι, αιτιατικῇ, σημαίνει τὸ ἐκτύπωμά σε ποιῶ. εἰ δὲ γράφω σε, θρηκῇ, σημαίνει τὸ ἐγγραφῶς καὶ σε εἰς διδασκῆριον ὑποτίθηναι, ἀπὸ τῆς κατηγορίας.

Γράμμα, ὁ διδυκὸς τὸ ποίημα, καὶ τὸ γλάπτω τὸ κοιλαίνω, ὁ μέλλων, γλάφω, ὁ ἀδρακείμυθος, γέγραφα, ὁ παθητικὸς, γέγραμμαι, καὶ αὐτὴ γλάμμα, καὶ ἔοπη τῆς ἀμετάβολος εἰς ἀμετάβολον, γράμμα. Ποσαχὺς τὸ γράμμα, ἔπταχὺς. γράμμα ὁ πότος. γράμμα, ὁ χαρακτήρ. γράμμα ἡ ὁπτολή. γράμμα τὸ ζωγράφημα, γράμμα καὶ τὸ ψήφισμα. γράμμαται οἱ χαρακτῆρες τῷ σοικεῖν. οἶον, Γράμμαται δ' ἐν φλοιῷ γέγραπται. ἢ καὶ τὸ γράφειν ὁ ὅστις καταξείδεται. ὡς ἔφαθον ἐν θρέμμα, ἔπω καὶ γράφω γράμμα. Οἶμος. Εὐνάς δ' ἐν φαρμάδοισι καὶ γράφεται. γράμμαται ἐκάλεον οἱ παλαιοὶ τὰ συγγραμματα. ὡς Καλλιμάχος, Γράμμαται δ' ἐκ εἰλισσεν ἀπόκρυφα. καὶ Οἰμήρειον δὲ καλεῖται γράμμα. ὁ δὲ καὶ γραμματικῇ. ἢ καὶ πολλοὶς γεγραμμένοις αὐτῷ προσεχῆσθαι βίβλοις. ἢ ὡς περ καὶ τὸ παῖγμα γίνεται πραγματικὸς καὶ πραγματικῇ, ἔπω καὶ καὶ τὸ γράμμα γίνεται γραμματικὸς καὶ γραμματικῇ.

Γραμματεῖον, ἔστιν ὅτι τινὲς γραμματεῖον λέγουσι τὸ μικρὸν βιβλίον, ὁ δὲ ὧρος λέγει ὅτι ἐλέγεται τὸ μικρὸν βιβλίον γραμματεῖον, ἀλλ' ἡ μικρὰ δέλτος. καὶ δῆλον εἶγε εἶπεν ὁ Δημοφάνης γραμματεῖον καὶ βιβλίον.

Γραμματείδιον, ἀμφίβολον εἶπε καὶ τῆς αἰ διφθόγγης, εἶπε καὶ τῆς ἱ. καὶ εἰ μὲν ἀπὸ τῆς γραμματεῖον τῆς σημαίνοντος τὸ μικρὸν γράμμα, καὶ τῆς ἱ γράφεται. ὡς ὁ φάειον, ὁ φαιδίον. λαχάιον, λαχαιδίον. εἰ δὲ ἀπὸ τῆς γραμματεῖον γέγοις τῆς σημανοντος τῷ μικρῷ δέλτῳ, καὶ τῆς αἰ διφθόγγης. ὡς περ ἀγγείον, ἀγγεΐδιον. γραφεΐον, γραφεΐδιον.

Γρίον, τὸ ἐπιπολάζον τῷ γάλακτι. Νίκανδρος εἰς τὰ ἀντιφάρμακα.

Γρήιον, παλαιόν.

Γρήν, ἀπὸ τῆς σύμμιξης.

Γείπος, τὸ δίκτυον, καὶ τὸ ἀγρόειν, ἐνδεία τῆς α. τὸ δ' αὐτὸ καὶ γείφος καλεῖται, καὶ τὸ γράφειν, ὁ ὅστις ξύειν, ὁ τῷ γυῖ ξύων, γράφος, καὶ γείφος. λέγονται γείφοι καὶ τὰ δίκτυα καὶ τὰ συμπίεσις καὶ ζητήματα. γίνεται δὲ καὶ τὸ ἀγρόειν, ὁ ὅστις ζητεῖν. ὁ ἀδρακείμυθος τῇ ἀγρῇ καὶ τῇ θύρᾳ. Ἡρώδης. καὶ χειρῶδες, τὸ δύσκολον, καὶ συμπεπλεγμένον λογίον.

Γείφος, ζήτιμα, αίνιγμα δύσκολον. ὤθον κ' πὺν
χλάδην, γρίπισμα φασί. γείφον ἐν λέγεται τὸ
δύσλутον αίνιγμα. ἴσαν δὲ φιάλῃ γέμισαν οἶνον
κ' ἔλεγον αίνιγματα ἐν τοῖς συμποσίοις ἀλλήλοις,
καὶ εἰς ἐπέλυσεν, ὃ δὲ ποιεῖς ἔπειτα τὴν φιάλῃ.
Τὰ εἰς φῶς δισύλλαβα μονογῆ ἀρσενικά, ἐνὶ φωνῇ
νήεντι θάλασσι παλάλη γέσται, λόφος, ζόφος, νέ-
φος, κέπος, εἶδος ὀρέα. ἔτω κ' γείφος. τὸ δὲ
Ρ' ἔπος, ἐκ ἑσιν ἑλλωπικόν, ἀλλ' ἰταλικόν. μονο-
γῆ, δὲ τὸ κύφος. δισύλλαβα, δὲ τὸ φίλοιφος,
σημαίνει δὲ τὸν φιλοσωσιασλή. ἄλλως. πάντα
λέξεις ἀπὸ τῆ γει. ἀρχομήνη, δὲ τὴ γράφεται.
γείντις, ὃ κραιός. γείνος, τὸ δέρμα. γείσων,
ὃ χοῖρος. Αἰετοφάνης δέφησι δρομέως ὄνος.

Γειπώμυρα, σινελκόμυρα κ' σπασμωδῶς συμπα-
θῆντα. οἱ δὲ, σινελίζοντα.

Γράνη, ἡ κοίλη κ' τετεμμένη πέτρα, ἡ δεχομένη τὰ
χοινία. παρὰ τὸ γὰρ τὸ χωρῶ, γάνη κ' γράνη.
κλίνεται γράνη γράνης.

Γρανοί, κορμοὶ δρυῖνοι τινὲς ὄντες καὶ ἐναλλαγῶν τῇ
δ, εἰς γ. οἷον, Γρανοὶ μὲν δαίοντο μέγας δ' Ἡ' φαι-
σος ἀνέστη. ἡ γρῦνοι, τὰ τῶν γερωνδρῶν ξύλα.
ὡς τὸ γέροντα, γέρῳα. κλίνεται γέρῳος γρυ-
νός. σέλεχος, δαλός, Λυκόφρων.

Γρυπός, ὃ ἐπικραμμένῳ ἔχων τὴν ῥίνα. ῥυβὸν δὲ
τὸ ἐπικραμπὲς παρὰ τοῖς Αἰολοῦσιν, ἢ τοῖς ῥαβόν.
κ' ἔσπῃ τῇ β' εἰς π' κ' πλεονασμῶ τῇ γ, γρυπός.
ἡ παρὰ τὸ ῥέπω, ῥυπός, καὶ γρυπός, ἡ ἐφ' οὗ
μέρει ῥίψα ῥίς. σημαίνει κ' τὸν συγρόν.

Γρυπάζειν, σείεσθαι τὴν γλῶσσαν βαλλομένην, καὶ ὡς
περ ῥυτῆσθαι ἀπὸ σεισμῶ ἔπος ἀντιφών.

Γρυπᾶσαι, συγκάπτεσθαι. γρυπαίνειν, τὸ ῥυπῆσθαι
λέγεται. οἷον ἐπὶ τῶν ἀπαλῶν ξυλιφίων, ὅταν
κάμψαντες ἀφ' αὐτῶν αὐτὰ. Αἰτιφῶν δέφησιν ἐν ἀλη-
θείας β'. Καίαν δὲ τὴν γλῶσσαν κ' συλήκων, γρυπα-
νιον ποιεῖ. κ' Μελαγχόος. Σεισμὸς φησι γέροντα,
κ' ἔγρυπεν ἡ γῆ.

ΤΟ ΓΑΜΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Τ.

Γ' ἄλον, τὸ κοίλωμα. οἷον θάρακος γ' ἄλον, αὐτὴ τῇ
τὸ καὶ κοῖλον τῇ θάρακος. κυρίως δὲ τὸ κοῖλον τῆς
χειρὸς λέγεται γ' ἄλον. παρὰ τὸ γὰρ τὸ χωρῶ κ'
λαμβάνω, γίνεται παρὰ γάγον γ' ἄ. ἀφ' ἧ γ' ὄν,
κ' πλεονασμῶ τῆς αλ' συλλαβῆς, γ' ἄλον, ἡ πάντα
χωρεῖσα κ' λαμβάνουσα. ὡς πτύω, πτύαλον.

Γ' ὄν, κ' μέρον τῆ γ' ὄν, κ' μέρος ἀρόρε. κ' τῇ μὲν
μέμνηται Ὀμηρος ἐν σιωθεσει, περὶ πονηρόν, πονη-
ρόντα γ' ὄν, ὃ ἐστὶ πονηρόντα πλέδρων. τῇ δὲ
ἀρόρε Ἡσίοδος. Πείνῃ δὲ γ' ὄν. παρὰ τὸ γαῖα,
γίνεται γ' ὄν. ἔν ἡ ἡ γ' ὄν τῆς γ' ὄν. κ' μεταχθεί-
σης τῆς ῥηκῆς εἰς ὁδεῖαν γίνεται ὃ γ' ὄν τῇ
γ' ὄν. ὡς περ ἡ ἀράχνη τῆς ἀράχνης, κ' ὃ ἀράχνης
τῇ ἀράχῃ.

Γ' ὄν, κυρίως ἐπὶ τῶν ποδῶν λέγεται. παρὰ τὸ ἐπὶ

τῆς γ' ὄν ὃ ἐστὶ τῆς γ' ὄν. ἐπὶ δὲ ταύτης βέβη-
κε. κ' ἡ πρώτη κίνησις τῶν ἀνθρώπων δὲ χειρῶν
κ' ποδῶν γίνεται. ἡ παρὰ τὴν γλῶσσαν, γίνεται γ' ὄν,
κ' ἔσπῃ τῇ ἡ εἰς ὄ, γ' ὄ. πάτεται κ' ἐπὶ τῶν χει-
ρῶν. οἷον, Γ' ὄν δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ πόδας τε καὶ
χειράς. γίνεται δὲ παρὰ τὸ γὰρ τὸ χωρῶ, γ' ὄν κ'
γ' ὄν. ὡς πτύω, πτύω. κ' θ' ὄν, θ' ὄν. κ' πλεονασ-
μῶ τῇ ἰ. ἔν ἡ γ' ὄν, τὸ λαμβάνω, κ' δεχόμενον.
δύαται δὲ κ' ἐπὶ τῶν μικρῶν παιδίων πάτεται
ἡ λέξις. ταῦτα δὲ χερσὶ καὶ ποσὶ βαίνουσιν ἐπὶ
τῆς γ' ὄν τῆς γ' ὄν. καταχρηστικῶς δὲ κ' ἐπὶ τῶν
λοιπῶν μερῶν.

Γ' ὄν, βλάψω, χολώσω. κυρίως τὸ τὰ γ' ὄν τῇ τῇ
μέλῃ βλάπτειν. λέγεται κ' ἀποχολώσης, βλάψης,
τὰ μέλῃ ἐκλύσης. ἔπειτα κ' ἐπὶ βλάβης ἀπλῶς.
καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῇ ἀπλῶς βλάπτειν.

Γ' ὄν, ὃ ἀνδρ' ἱματίων. ὡς περ παρὰ τὸ σκύζω,
σκύμνος, κ' σόλω σεμνός, ἔτω κύπτω κυμνός,
κ' γ' ὄν. ὃ δὲ πῶτος κύπτει κρύπτον τὰ αἰ-
δοῖα ὑπὸ αἰδέας. ἡ παρὰ τὸ τὰ γ' ὄν μόνον ἔ-
χειν, τῇ τῇ τὰ μέλῃ.

Γ' ὄν, ὃ γυναικῶς, κ' μαλακός, παρὰ τὸ γυνή,
παρανύμως γυνίς. ὡς δάφνη, δάφνης, κ' νύμ-
φι, Νύμφης.

Γ' ὄν, τὰ ἄκρα καὶ τὰ τέρματα, ζώνας, τέμπη,
περύγια, ποτῖα, πτύχας, σολισμῶς, πτε-
βόλας.

Γ' ὄν, κύβος, τετραγώνος λίθος.

Γ' ὄν, εἶδος ποτιῶν παρὰ Μακεδόσι.

Γ' ὄν, οἱ ἀκτῆμονες ποτιῶν.

Γ' ὄν, ἀσκήσις, μελέτη.

Γ' ὄν, παρὰ τὸ γὰρ τὸ λαμβάνω κ' δέχομαι, γίνεται
γυνή, ἡ δεκτικὴ τῇ σπέρματος. ἡ παρὰ τὸ γένω,
γίνεται γυνή, κ' ἔσπῃ τῇ ὃ εἰς ὄ Αἰολικῶς, ὡς ὁ-
μοιον, ὄμοιον, γίνεται γυνή. ἀκλῖτον δ' ὄν. ἔ-
πειδὴ τὰ εἰς νῆ λήγοντα δισύλλαβα τῶν ὄν παρὰ τὴν
γ' ὄν ἐκτεταμένον ἔχουσιν. οἷον, μῶν ἡ πρόφα-
σις κ' πρόφῃ. Βῶν ἡ θεός, ἡ τις κ' Γ' ὄν ὄν
ἐκλήθη. Φῶν ὄνομα κύριον. τὸ δὲ γυνή συσέλλει
τὸ ὄ. εἰκότως ἐν ὡς μονῆς ἀκλῖτον ἔμεινεν. εὕρηται
δὲ παρὰ Φερικράτη, ἡ αἰτιατικὴ, τὴν γυνή. οἷον,
Ὡς ἀποπονέσι κ' μητέρα εἶναι κ' γυνή. κ' αἰτιατι-
κὴ τῇ πληθυντικῶν, ἀλλ' ὁρῶ τὰς γυνάς.

Γ' ὄν, ἰστέον ὅτι ἐπερόκλιτον ἐστίν, ἐπειδὴ ἀπέ-
λειψεν ἡ γυνή ὁδεῖα. τὰ δὲ εἰς αἰετὶ κοινὰ
εἰσὶ τῶν ῥηκῆς. οἷον, ὃ αἰετὶ κ' ἡ αἰετὶ. ὃ γ' ὄν, κ'
ἡ γ' ὄν. ὃ ὄν, κ' ἡ ὄν. τῇ δὲ ἐπειδὴ τὸ
σημαινόμενον κωλύει εἶναι ἀρσενικόν. ἔν δὲ λέγε-
ται ὃ γυνή, ἀπέλειψεν. ἐστὶ δὲ ἡ ῥηκὴ, γυ-
ναικός, ὡς ἀπὸ τῆς γυνή ὁδεῖας.

Γ' ὄν, ἐκ τῇ μαίνα μανῶ, κ' τῇ γυνή γυναι-
κός, γίνεται γυναιμανές καὶ συγκοπλή. ἐκ δὲ
τῆς γυνή κλητικῆς ἔχει τὴν σιωθεσιν, ἀλλ' ἀπὸ
τῆς γυναικός, λέγεται γυνήδαι γυναικομανές,
κ' καὶ συγκοπλή, γυναιμανές. ἡ λέγεται ὅτι ὡς
περ παρὰ τὸ τιμῇ γίνεται Τιμόθεος, ἔτω κ' ἀπὸ τῇ

Δάκετον, θνητόν ἐρπετόν. παρὰ τὸ δάκνω, δάκν-
τον καὶ δάκετον, καὶ δάκετος. δάκνια τὰ μικρὰ
θνητά.

Δάκος, τὸ θνητόν, παρὰ τὸ δάκνω. Πίνδαρος, Ἐμὲ
δὲ χεὶρ φύγειν δάκος ἀδαιμόν κακηγορέων. σημαί-
νει καὶ δῆγμα ὡς παρὰ Νικαῖδρα, Ἐνθα σῆμα
δέτοι δάκος αἰμορρόος αὐτὶς ἐνίψω.

Δάκτυλος. ὅτι ποροπαροξύνεται; τὰ δὲ τὰ υλὸς εἰ
ἔχει τὴν πρώτην συλλαβὴν δὲ δόπερ συμφώ-
νις μικρομορῶν ποροσηγορικὰ ὄντα, ποροπαροξύ-
νεται. οἶον, σπόνδυλος, γόγγυλος.

Δάκρυον, ὡς ὅπῃ παρὰ τὸ ἐκ δέας ἢ ὅπῃ δέον-
τος ἐκρεῖν, παρὰ τὸ δῆκω τὸ δαγκάω. ἢ παρὰ
τὸ δάκνω, δάκνυον καὶ δάκρυον. δακνομήνης δὲ τῆς
ψυχῆς ἢ τῆς καρδίας, ἐξέρχεται τὸ δάκρυον. ἢ
παρὰ τὸ δάκνυται τὰ ὄμματι ὑπ' αὐτῶ.

Δάκρυσι, δακτική τῶν πληθυστικῶν. ἢ οὐδεὶα τὸ
δάκρυον, καὶ ὥφειλον εἶναι δακρύοις, ἀλλὰ καὶ με-
ταπλασμὸν, δάκρυσιν, ὡς περ πορόβασιν. ἢ ὅπῃ
τέλως συλλαβὴ ἢ τοῖς, εἰς σὶ ῥέπεται. πορόβ-
ασις, πορόβασι. ἐγκάσις, ἐγκασι. πετάλοισι, πέ-
ταλσι. πᾶν δὲ πληθυστικὸν εἰ ἔχει ἀμετάβο-
λον πρὸ τῶ τέλως, τὸ ἔχει καὶ ἐν τοῖς ἐνίοις.
ρήτορσι, ρήτωρ. Ἐκτορσιν, Ἐκτωρ. τὸ δὲ δά-
κρυ, γέγονεν ὑπὸ τῶ δάκρυον, καὶ καὶ ὑποκοπῶν,
ἀλλὰ καὶ χηματισμὸν. τὸ δάκρυ τίνω, ἢ γε-
νική, δάκρεος. ἢ δακτική, δάκρεϊ. καὶ τὸ πλη-
θυστικὸν, δάκρεα. ὡς πῶα, ἄσια.

Δακρύοις, παρὰ τὸ δάκρυον. τὸ δὲ δάκρυον, ἢ
παρὰ τὸ κρύος καὶ τὸ δα ὀπιτατικόν, ἢ παρὰ τὸ
δα, καὶ τὸ καίνω τὸ κόπτω, ἔστι δακρυα, καὶ καὶ
συγκοπῶν, δάκρυ. ἢ παρὰ τὸ δάκρυον, καὶ δά-
κρυ. ἔστιν ὑπὸ σιωθεῖτε λέξις ἀπλή. ἔστι γὰρ
ἀερίδακρυς, καὶ δάκρυ. πολυδακρυῶν, δάκρυ.
ἔπος Ἡρώδιανός περ παθῶν.

Δάκρυς. δακρύω, δακρύσω, ὑποβολὴ τῶ ὦ, δάκρυς,
καὶ μὴ τὰ πολὺς, πολυδακρυς, πολυδακρύος. πορο-
παροξύνεται. τὰ εἰς υς σιωθεῖται ἀρσενικὰ ἢ κοινὰ
ὄντα τῶ γῆνι ποροπαροξύνεται. καὶ ἄλλως. τὰ εἰς
υς ὀνόματα, εἴτε βαρύνεται, εἴτε ὀξύνεται, εἴ-
τε περισπᾶται, ἐν τῇ σιωθεῖται συσέλλονται τὸ ὦ,
ποροπαροξύνεται. οἶον, ὄφρυς, λυκόφρυς.

Δάκτυλος, παρὰ τὸ δράσθαι, δακτύλος τις ὢν, παρὰ
δὲ τὸ δράσεσθαι. ἢ παρὰ τὸ δέχω, δέξω, δέδεχα,
δέδεγμα, δέδεκται, δέκτυλος, καὶ δάκτυλος. καὶ
δάκτυλοι, οἱ δακτικοὶ ὄντες τῶ διδομῶν. ἢ πα-
ρὰ τὸ δέκω, τὸ δεικνύω, δείκτυλοι, καὶ δάκτυλοι.
δι' αὐτῶ δὲ ἡ δειξις γίνεται. λέγονται δὲ δάκτυ-
λοι, καὶ οἱ κερύβαντες. καὶ νομίζω αὐτὲς δακτύλως
ἀνομάσαι, δὲ τὸ διδάξαι, δακτύλως τινὰς ὄν-
τας. ἢ δακτύλως, τὰς δακτικὰς, καὶ ὑπηρετικὰς.

Δάκτυλα, ζῆται εἰς τὸ λύχνα.

Δακτύλιος, ὅπῃ τῆς ἑδρας. ἢ δὲ τὸ δακτύλοις ἐφικτὸν εἶ-
ναι. ἢ ὑπὸ μεταφορᾶς τῆς ερογγυλότητος τῶ σημαντῆ-
ρος τῆς σφραγίδος. ὁ δὲ φορέμμος δακτύλιος, ὑπὸ
τῶ περ δάκτυλον ἰσθαι. λέγονται δὲ δακτύ-

λιοι, οἱ τεξημεροὶ λίθοι, ἐξ ὧν τὰ ὑπόγεια χοί-
νία ἀπάπτειν. ἐκ τῶ ρητορικῶ. λέγεται καὶ τῶ πι-
δαλῖς τὸ ἄκρον. καὶ τὸ ὀπίσσω τῆς θύρας.

Δαλός, ὁ πεπυρακτωμένος ἀνδραξ, ἢ λαμπάς, ἢ ξύ-
λα ὑπόκαυμα, ἢ δαδίων ἡμίφλεκτον. λέγεται δὲ καὶ
δαλός. καὶ δαῖλος παρὰ Σώφρονι. παρὰ δὲ τὸ δαίω,
δαῖλος, ἢ παρὰ τὸ δαίω, δαερές. ὡς φαῖνα, φαε-
ρός. καὶ Ἀττικῶς, δαελός. καὶ Ἰωνικῶς, δαυλός. καὶ
κοινῶς, δαλός. παρὰ δὲ τὸν δαῖσω μέλλοντα,
γίνεται δαῖλος, καὶ ῥοπή τῶ εἰς ὦ, δαυλός.

Δάμαρ, ἢ γαμετή. παρὰ τὸν γάμον, γάμωρ καὶ
δάμαρ. ἢ παρὰ τὸ δαμάζεσθαι καὶ ὑπέζευχθαι
ἀνδρὶ. γυνή, φίλη.

Δαμάζω, παρὰ τὸ δέμας ἄζειν, ὃ ὅτι ξηραίνειν.
Δαμεῖν. δαμῶ τὸ ὑποτάσσω, ὁ μέλλων δαμῆσαι, ὁ
δύπερος ἀόριστος ἑδάμων, ἐδάμην, καὶ ἐδάμην.
ἢ μετοχή, δαμεῖς. τὸ δὲ μὴ τὸ ἐκ ἐστὶ κλητικόν.
πᾶν δὲ πρῶτον πορόσωπον καὶ τὰ ἐξῆς εἰς σ' ὀξύ-
πνον ποιεῖ τὴν μετοχὴν. τὸ δὲ κλητικόν, δαμεῖν,
τὸ πληθυστικόν, δαμῆμεν, καὶ κατὰ συγκο-
πῶν, δαμεῖμεν καὶ δαμεῖν. τὰ εἰς μὴ δὲ κλη-
τικὰ εἰ μὴ διφθόγγῳ. Ἄλλοι δ' ἄλλοισι δα-
μεῖν, τῆς ἐστὶ ὑποταγῆς δαμῆσαν δὲ ὥφει-
λον εἶναι.

Δαμά. Ἰλιάδος α'. Εἶδη ὅμῃ πόλεμός τε δαμά,
ἀντὶ τῶ δαμάζει, καταπονεῖ, ἐνεσῶς. γέγονε
δὲ παρὰ τὸ δέμας τὸ δαμάζω, ὁ δύπερος ἀόρι-
στος, ἑδάμων. καὶ περ τύχοι τὸ εἰ σὺ ἀμεταβό-
λῳ, εἰς α' αὐτὸ ῥέπει ὁ δύπερος ἀόριστος. ὁ
μέλλων δύπερος, δαμῶ. καὶ μεταγεται ὁ μέλλων
εἰς ἐνεσῶτα, καὶ γίνεται δαμῶ, δαμάς, δαμά.
τινὲς δὲ ἔπω. δαμῶ, καὶ ὁ μέλλων, δαμάσω, τὸ
ῥίπον, δαμάσει, καὶ ὑποβολὴ τῆς εἰ συλλαβῆς,
δαμά. ἢ ὡς Ἡρώδιανός, ὑπὸ τῶ δαμάζω, γί-
νεται δαμῶ καὶ συγκοπῶν, τὸ πρῶτον, δα-
μῶ, παράγωγον, δαμάζω, ὃ ἐκ τῶ δάμω,
καὶ εἰς μὴ, δάμνημι, ὑπὸ τῶ δαμῶ. Τὴν μὴ
ἐγὼ σιωθεῖ δάμνημι ἐπέσει. ἐδάμων, ἐδάμαζον,
ἐδάμην, δεδμήκα, καὶ καὶ συγκοπῶν, δεδμη-
κα, καὶ δεδμήμεν, ἐδάμασα καὶ ἐξῆς αὐτά.

Δάμνησι, δαμάζει, ἀναιρεῖ, ὑποτάσσει. τῶ δάμ-
νησι εἶχας ἀνδρῶν, ὁ σίδηρος, αἰδῶ τῶ εἰ. ὁ δὲ
Αἰεταρχος, σὺ τῶ εἰ. τὸ μὴ ὑπὸ τῶ δάμνη-
μι, τὸ δὲ ὑπὸ τῶ δάμνω ὑποτακτικῶν. τὸ δὲ δά-
μνω, ἀπὸ τῶ δαμάζω καὶ συγκοπῶν.

Δαμάς, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸν δαμάσω μέλλον-
τα, Δαμάς. ὡς θαυμάσω, θαυμάς. καὶ δάσω,
δάς. καὶ σώσω, Σῶς.

Δάμασος, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ δαμάζω, δα-
μάσω, δάμασος. ὡς ἱππάζω, ἱππάσω, ἱπ-
πασος. ἐκ δὲ τῶ δεδάμασαι, δαμάσωρ, ὄνομα κύ-
ριον. ὡς τετέλεται, Τετέλεωρ. καὶ δαμασοείδης.

Δάμις, ὄνομα κύριον. ἔστι δὲ παρώνυμον, Δωρίδι
Διαλέκτῳ. παρὰ τὸ δῆμος, γίνεται Δῆμις, καὶ
Δάμις Δωρικῶς. ὥστε ἀπὸ τῶ δαρός, γίνεται
δαρίς ὄνομα κύριον.

Δανά,

Δανά, τὰ ξηρά ξύλα. ἔπω κ' εἰς τὸ ῥηπρικόν. οἶον, ἔχε ξύλα δανά κιάσαι. παρὰ τὸ δῶν τὸ ὅπ' πολὺ χρόνον, γίνεται δανά, τὰ ἔχ' τὸν χρόνον ξηρά. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω, τὰ εἰς καῦσιν ἐπιπίδεια, εὐκαυσα, θερμά.

Δάειον, παρὰ τὸ δαίος, ὃ σημαίνει τὸ δῶρον, Εὐφορίων. Τῷ ῥά οἱ δαίος ὠπασεν Εὐκτωρ. ὡς ἐν τέλος, τέλειον, ἔπω δαίος, δάειον. κ' ἀντίφρασιν, τὸ μὴ δῶρον. Τρύφων δὲ Ἀπαρκτίωνος φησὶ τὸ παλαιὸν ὅπ' τὰ ἀναφαιρέτε δῶρα τίττεσθαι τῷ λέξιν. Δίδυμος δὲ, τὸ χρονίζον χρόνος. παρὰ τὸ δῶν, δαίος καὶ δάειον. ἢ παρὰ τὸ δίδοσθαι μετὰ αἰτίας. Διογυῆς, μετὰ δὲ ἰχθὺν, γέρας.

Δάος, ἡ λαμπάς. παρὰ τὸ δαίω. Δάος μ' ἔχουσιν ἔχουσαι. τὰ εἰς ὅς ἡδέτερα ἔχοντα πρὸς τὰ τέλεις τὸ ἄ, συσέλλει. φάος, χάος, πλὴν τὰ φᾶρος, πρᾶγος.

Δαπάνη, παρὰ τὸ δάπτω τὸ ἐδίω, δαπάνη. ὡς θήγω, θηγάη. ἀκονῶ, ἀκόνη. περῶ, περόνη. ἢ δάπτω, δάπτῃ. κ' πλεονασμῶ τὸ ἄ, κ' ῥοπή τὸ τ' εἰς ν'. Τί ᾗδ' ἔπω δάκη ὡς δαπάνη; κ' ῥήμα, δαπανῶ, κ' παράγωγον, δαπανηρός.

Δάπεδον, παρὰ τὸ δᾶ ὀπτατικὸν γίνεται. τιτέσι τὸ μέγα κ' πλατὺ πέδον, ὃ ὅσιν ἔδαφος. τὸ δὲ δᾶ, γίνεται κ' ζᾶ κ' μετὰ δεσιν τὰ δ' εἰς ζ'. ὅθεν κ' ζάπλευτος, ὁ πᾶν πλεύσιος.

Δάπιδες, τάπητες. παρὰ τὸ ἐν δαπέδῳ ἐρώννυται.

Δάπτω, τὸ ἐδίω, κ' τὸ ἔχ' σόματος ἀπαράττειν. ἔξ' ἔ κ' τὸ δάψαι. Μῆμι' ἔα παρὰ νηυσὶ κυῖας καταδάψαι Ἀχαιῶν. κ' δάπης, ὄνομα. παρὰ τὸ δᾶ μόριον (ὅπερ ὅτ' τὸ ζᾶ γέγονεν Αἰολικῶς) μ' τὸ ἄπτω, γίνεται δάπτω. κυρίως ᾗδ' τὸ λάβρως ἐδίειν σημαίνει.

Δανειζόμενοι, ἔ μόνον οἱ δανειζόμενοι, ἀλλὰ καὶ οἱ δανείσαι. δανείσθω δὲ Διογυῆς, καὶ τὸν δὲ δανεισθῆναι.

Δαρδάπτω, ὅτ' τὸ δάπτω, κ' ἀνὰ διπλασιασμόν, δαδάπτω, καὶ πλεονασμῶ τὸ ρ, δαρδάπτω τὸ καπεδίω. τὸ δὲ δάπτω, σημαίνει καὶ τὸ διέλθω, κ' κόπτω, κ' τέμνω. Διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψεν, ἔκασον, ἔκτεινον. καὶ δαρδάπτομαι, ἔχ' ἀπαράττειμαι.

Δαρείος. τὰ ὅτ' τὸν εἰς ἰς διὰ τὰ εἰς γινόμενα πρὸς μίαν ἔχοντα τὸν τόνον, διὰ τῆς εἰ διφθέγγος ῥαφεται. δῆεις, δηρείος, καὶ ῥοπή, Δαρείος, οἶονεὶ ὁ πολεμικός. Ἡτίς, ὄνομα πόλεως, κ' Ἡτείος ὁ πολιτομαντίας. μάντις μαντεῖος, ὁ Ἀπόλλων. ἔφορος γὰρ τῆς μαντείας. πρὸς κείται πρὸς μίαν πν τόνον ἔχοντα, ἐπειδὴ ὅτ' τὸ μάντις, γίνεται κύριον Μάντιος.

Δάρης, παρὰ τὸ δαίρω κ' ἐνδείρω, γίνεται δάρης, καὶ ῥοπή, δάρης. εἰκὸς ᾗδ' ὡς ἱερὸς ἔχει καὶ τὸ ὄνομα παρὰ τὸ ἐκδέρειν τὰ θυή. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω, δάρης, καὶ πλεονασμῶ τὸ ρ, δά-

ρης. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ μὴ δαίω, Δάρης ἔξ' ἔ κ' τὸ ἄρης.

Δασεῖα, τὸ πνεῦμα, παρὰ τὸ σφοδρὸν κ' μέγα εἶναι πρὸς σύγκρισιν τῆς ψιλῆς. παρὰ τὸ δᾶ ἐπιτατικόν, κ' τὸ σόω τὸ ὀρμῶ, τὸ σφοδρῶς ἐκπεμπόμενον πνεῦμα.

Δάσκιος, ὁ μεγαλόσκιος. ἐκ ὅτ' τὸ δασύσκιος κατὰ συγκοπῶν, ἀλλ' ὅτ' τὸ δᾶ ὀπτατικόν. οἶον, Δάσκιον εἰσελάσαντες ἔλος σιῶδενδρον.

Δασύλλιος, ὁ Διόνυσος, ὅτ' τὸ δασύειν τὰς ἀμπέλεις. δασύς, ὑλᾶδης τόπος καὶ σιῶδενδρος. δασυλλίς, ἄρκος.

Δάσαντο. Καὶ τὰ μὲν εὖ δάσαντο, καλῶς ἐμερίσαντο. ὅτ' τὸ δαίω, δάσω, δάξω. κ' δάσονται, φαγῶνται, ἢ μεριμνῶνται.

Δασμός, ὁ μερισμός. παρὰ τὸ δάξω, ἀφ' ἧς τὸ δάξομαι, καὶ ἐδάσαντο, δέδασμαι, δασμός, ὡς σκεδάξω, σκεδασμός.

Δασπλήτης, ἡ εἰρινύς. Καλὸν δασπλήτα κορυβός. σημαίνει δὲ κυρίως τὸν δυσπραστέλασον, ὃ ἐκ αὐτῆς προσελάσσει ἔχ' τὸν φόβον. παρὰ τὸ δᾶ, ἢ τῷ ὀρμῶν, ἢ μεγάλως προσελάσσει, ἢ ἄγαν χαλεπῇ ἐν οἷς αὐτὸς προσελάσσει. ἢ δασπλήτης λέγεται ἡ εἰρινύς, παρὰ τὸ πλήσσει τὰς ἀμαρτωλούς. Θεόκριτος δὲ Εὐκάτης αὐτὸ εἶναι ὀπτατικὸν λέγει, ἢ μεγάλων κακῶν ἀναπιμπλαμένη. ἢ ἀπλῆτος τιμωρός, κ' ἀσπλής.

Δάσληρα. Δεῖ γινώσκειν ὅτι τὸ δάσληρα ὄνομα ἔστι λήμνης. κ' Βρυσμός, (ἔστι δὲ ὄνομα βασιλέως) κ' Πάσνης κ' Μάσνης ὀνόματα ποταμῶν. κ' Ὀσρολήν, ὅπερ τινὲς Ὀρρόλην λέγουσιν. (ἔστι δὲ χώρα ἔπω καλαμῶν ἐν Συρίᾳ.) τὸ σ' ἐν συλλήφει ἔστι μετὰ τῷ ὀπτατικῶν συμφαινῶν. ὅτι γὰρ ἐκ ἔστιν ἐν ἔχ' ἔσσει, δῆλον ἐκ τῷ μὴ ἀρχεῖσθαι ὀπτατικῶν συλλαβῶν ἀπὸ τῷ σ'. εἰ γὰρ ἂν τὸ σ' ἐν ἔχ' ἔσσει, κ' ἔλλην ἢ συλλαβὴ εἰς τὸ σίγμα, εἶχεν αὐτὴ ἐπιπτερομένη συλλαβὴ ἀρχὴν ἀπὸ τῷ σίγμα, ἔχ' τὸν κανόνα τῶν. Πᾶσα ᾗδ' συλλαβὴ καταλήγεται εἰς σίγμα, ἔχει κ' τῷ ἔξῃς συλλαβῶν ἀπὸ τῷ σίγμα ἀρχομένην, οἶον, νύσω, πλήσω, κ' τὰ ὅμοια.

Δασμοφορεῖν. τῶν ὅτ' ὀποβάλλον τὸ ἴδιον παρὰ πῶς Δωρεῖνσι, γίνεται ὅξεια τάσσει δασμοφορεῖν. δασμοφορεῖν δὲ ἔστι τὸ τὰ δημόσια φέρειν. δασμός ᾗδ' μέρος φόρος, ἀπαρχή. δασμοφορεῖν ἐν, τὸ φόρος λαμβάνειν.

Δαπῶ, τὸ μερίζω. κ' δαπόμεθα, τὸ μεριζόμεθα. οἶον, Δαπόμεθα ληϊδ' ἀχαιοί. κ' χθόνα ποσὶ δαπνῶτο, ἀντὶ τῷ ἐμερίζον βαδίζουσαι. Ἰλιάδος ψ'. μερισμῶ γὰρ τινὲς ὅμοιον γίνεται κ' τῷ πορείαν, ἄλλοτε ἄλλαχ' ἔχ' ποδῶν τιθεμένων. παρὰ τὸ δασός, δαπῶ, καὶ ἐνδεία τὸ σίγμα, δαπῶ. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ μερίζω, ἀφ' ἧς τὸ δάξω, καὶ δάσω, ἔξ' ἧς τὸ δασός κ' ἄδασος, καὶ κατ' ἐλλείψιν, ἄδασος. καὶ ἄδασα

παρα Σοφοκλῆ ἐν Λῴῳ, τὰ ἀμέριστα καὶ ἀ-
διαίρετα.

Δαπνής, παρὰ Ἀττικοῖς, ὁ ἄνεμος. Ἀριστοτέ-
λης. Τίν' οἱ δαπνῆται. Ἀπολλόδαμος δὲ τὸ σφί-
σι. παρὰ τὸ δαῖον, δασός, καὶ ῥήμα, δασῶ, ὁ
παρακείμενος, δέδασαι, καὶ ἐνδεία τὸ σ, δέδαται.
ἀφ' οὗ ὄνομα δαπνής, ὡς πεποίνεται, ποιητής.
διαρπῆτες, μερῖται.

Δαῦλον, δαῦ, ἡμίφλεκτον ξύλον.

Δαυλός, ὁ δασύς. ὡς τὸ δάσος, γίνεται ῥήμα
δασῶ, ὡς τείχος, τειχῶ. ἀφ' ἧς φησὶ Πίνδα-
ρος, τετεῖχται. ἐκ τῆ δασῶ, γίνεται κατὰ πα-
ραγωγὴν, δασυῖω, ὡς ῥῶ, ῥαῦω, καὶ φῶ,
φάω. εἶπα κατὰ συγκοπὴν, δαύω, ὁ μέλων,
δαύσω, καὶ αὖς παύσω παῦλος, ἔπω δαύσω,
δαῦλος. ἢ παρὰ τὸ δαῖον τὸ καίω, ὁ μέλων,
δαίσω, δαυλός, καὶ ἔοπη τὸ εἰς υ, δαυλός,
ὁ καιόμενος καὶ δασύς. τὰ δὲ δασέα, ταχέως
καίονται.

Δαύω, τὸ κοιμῶμαι. Σαπφῶ, Δαύοις ἀπαλὰς ἐ-
πάρας ἐν ἑήδεσιν. λέγει δὲ Ἡρώδιανός, ὅτι ἄ-
παξ ἡ λέξις παρὰ Σαπφῶ. καὶ γίνεται πα-
ρὰ τὸ δέω τὸ δεσμῶ. Ὁμηρος ἐν Ὀδυσσεΐα,
Πῶς αὖ ἐγώ σε δέοιμι. ὁ κατὰ συναλοιφὴν, γί-
νεται δῶ. τὸ τὸ δῶ κατὰ παραγωγὴν, γί-
νεται δαύω, κυρίως τὸ δεσμῶ. εἴρηται καὶ ἐ-
πὶ τῇ καθόδῳ. οἱ δὲ καθόδοντες, δεσμεύ-
νοισι εὐόκασιν.

Δαύω, τὸ καίω παρὰ Σιμωνίδῃ. Μνησίων δεδαυμέ-
νων. παρὰ τὸ δαῖον τὸ καίω, ἔοπη τὸ εἰς υ.
Δαυχμὸν, εὐκασον ξύλον.

Δαφνός, ὁ πυρρός, ἢ ἐρυθρός ἢ μέλας. καὶ μέλ-
λον παρὰ τὸ δα καὶ τὸ φοινός, ἔν' ἢ ὁ μέγας φοι-
νός, τῆς τῆς ὁ μέλας. φόνος δὲ τὸ αἷμα. ἢ ἀ-
πὸ τῆ ζα, ζαφνός, καὶ δαφνός ἐν ἔοπη, ὁ
φόνιος ἄγαν. παρὰ τὸ δα καὶ τὸ φόνος. ἢ παρὰ τὸ
δαῖον. ἐκ τῆς φόνος, τὸ θηλυκόν, φονή, καὶ πλεο-
νασμῶ τὸ ι, φονή, καὶ τὸ ἀρσενικόν, φοινός, καὶ
μὴ τὸ δα, δαφνός. ἔστι δὲ ἀναβιβάζει τὸν τό-
νον; τὰ δὲ εἰς ὅς ὀνόματα, ἐν τῇ συνθέσει ἀ-
ναβιβάζει τὸν τόνον, οἷον πελός, ὀφιτέλεος.
τὸ δὲ δα τὸ σημαίνον, ἐκωλύθη βαρυέ-
σαι. χωρὶς γὰρ φησὶν εἰ μὴ δα σημασίαν τινὰ
κωλύθῃ, δα τὸ λοιγός, βροπολοιγός, καὶ χωρὶς
τῆς ἐθνικῶν, Ἀχαιοός, Παναχαιοός, καὶ χωρὶς τῆς
ἰαφός, ἀρχιαφός.

Δάρνη, τὸ φυτόν. Δαφνὴν τίς ἔστα, ἢ ἐν τῇ
δαίεσθαι φωνῶσα. ἢ καὶ γὰρ καιομένη. μαρτυ-
ρεῖ Θίοκριτος, Χ' ὡς αὐτὰ λακὴ μέγα κἄκρυ-
εῖτασα.

Δαφνίτας, ὁ Ἀπόλλων παρὰ Συρακυσίοις.

Δάω, σημαίνει πᾶσα. τὸ δεσμῶ, τὸ φοβεῖμαι,
ἔξ ἧς δέος, ὁ φόβος. τὸ ὠρέπω, ἔξ ἧς, ἔδεον,
ἔδεες, ἔδει, καὶ κράτει, ἔδει, τὸ ὠρεπε. τὸ ἰκε-
τάω, ἔξ ἧς καὶ δέσις.

Δαῖω, σημαίνει πᾶσα. τὸ μανθάνω, ἔξ ἧς καὶ ἐ-

δάω τὸ ἔμαθον. δαῖω τὸ μερίζω, ἔξ ἧς καὶ δαῖς
δαίτης, ἢ δῶχία. καὶ δαιτυμονες, οἱ φίλοι.
δαῖω τὸ καίω, ἔξ ἧς καὶ δάδες, αἱ καιόμεναι.
ἢ δὲ δάδεα, δαῖς δαδός. καίω, καὶ ἔοπη τὸ
αἰ εἰς δ, δαῖω. ἢ ὑπὸ τῷ αἰθῶ, ἔοπη καὶ ὑ-
περδέσει.

Δαίδαλος, τὸ κύριον ὄνομα τοῦ ἥρωος, παρὰ τὸ
δαῖον, σημαίνει τὸ ἐπὶ ἑσθαι, δαῖαλος, ὁ ἐπιτί-
μων, καὶ πλεονασμῶ τὸ δ, δαίδαλος. ἢ ὡς τὸ
δαῖον τὸ μανθάνω. καὶ δαίδαλα, ποικίλα κατασ-
κευάσματα, τὰ ἐκ δαήσεως καὶ ἐμπειρίας ὄντα. ἢ
ὡς τὸ δαῖον τὰ ἐκ μαθήσεως γιγνόμενα. ἢ ἀ-
πὸ τῆς Δαίδαλας, τῆς ποικίλλαντος τὰ ἴδια ἔργα. ἢ
ὑπὸ Δαίδαλης Ἀθηνᾶς μάμνης, ἢ ἔοπη. πάν-
τ' δὲ τὸ ὑπὸ τῆς παρθένου δημιουργημένον, ἐπ' αὐ-
τῷ ἀναφέρεται.

Δαίδαλειον, τὸν ὑπὸ Δαίδαλας κατασκευασθέντα αὐ-
δραῖντα. καὶ δαίδαλειον, τὸ ποικίλον τῇ κατασ-
κευῇ. ἔστι δὲ ὑπὸ τῆς Δαίδαλειος κατὰ ὑπερβολὴν
τὸ ι. τὸ τὸ ὑπὸ τῆς Δαίδαλας κυρία ὀνόματος μηχανο-
ποιῶν, ὃς πρῶτος κατασκεύασε ποικίλα καὶ δά-
φορα ζῶα. ἢ ὑπὸ τῆς δαῖω τὸ μανθάνω, γίνεται
δαίδαλειος. ἢ ὑπὸ τῆς δαίδαλας τὸ ποικίλλω.
ὡς τὸ δαῖον, δαίδαλον δαίδαλω. ὡς ἄγω, ἀ-
γάλλω. καὶ ἴω, ἰάλλω. καὶ πλεονασμῶ τὸ δέλτα,
δαίδαλλω.

Δαίμων. δαῖω τὸ μανθάνω, ἔξ ἧς καὶ δαίμων, οἷον
δαήμων τις ἄν. ἢ ὡς τὸ δαῖον τὸ γινώσκω, γίνε-
ται δαίμων, ὁ πάντα ἐπιστάμενος καὶ γινώσκων. καὶ
ἀφαιρέσει τὸ δ, αἶμων, Αἶμονα θήρης. ἢ παρὰ
τὸ δαῖον τὸ μερίζω, ὁ ἐκάτω ὑπομερίζων.

Δαιμόνιος, μακάριος, ἢ θαυμαστός. παρὰ τὸ δαί-
μων, δαίμονος. τὸ μῶ, μικρόν, ὡς κοινόν. τὸ νι,
ι, ὡς ἐπίθετον. δαιμόνιε, μακάριε, ἢ κακόδαι-
μον, φαυλότατε. καὶ δαιμονίη, δαίμων καὶ μακα-
ρίη. ὅτε δὲ κακὴ καὶ φαυλή.

Δαίνυτο, δῶχεντο. ἀπὸ τῆς δαίνυμι, τὸ παθητι-
κόν, δαίνυμαι, ὁ παραπατικός, ἐδαίνυμι, ἐ-
δαίνυσο, ἐδαίνυτο, τὸ τρίτον τῆς πληθυντικῶν,
ἐδαίνυτο, καὶ ἀφαιρέσει τὸ ε. Τὰ εἰς ὦ λήγον-
τα ῥήματα βαρύνοντα ποιοῦνται παράγωγα δὲ τῆς
νῶ, εἰ μὴ διφθόγγῳ παραλήγεται, δι' οὗτος
ἀμεταβόλως ἐκφέρεται. οἷον, δαῖω, δαίνω. εἰ
δὲ οὐ φωνήσῃ, διὰ δύο. οἷον, ἔω, ἐνύω.
σβέω, σβενύω. ἢ δαῖω, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ν,
δαίνω, δαίνω, καὶ δαίνυμι, τὸ δῶχεμαι, ἔξ ἧς
καὶ τὸ δαίνυμι. ὡς ὀρέγω, ὀρεγνύω, ὀρέγνυμι.

Δαῖς, παρὰ τὸ δαῖον τὸ μερίζω, ὁ μέλων, δαί-
σω, ὑπερβολὴ τῆς ὦ, δαῖς, ἢ μερῖσθαι δῶχία.
τὸ δὲ παλαιὸν διδόνον τὰς ἑσθας. ἢ παρὰ τὸ
δαῖον τὸ καίω, ἐπεὶ δὲ πυρὸς γίνεται πάντοτε.
ἔστι τὸ τὰ ἄλλα ζῶα ὠμόφαγα καὶ ὠμῆσαι. Δαίτης
εἴσης, πᾶσιν ὁμοίας, ἢ ἰσομοίως καὶ μερῖσθαι.
ὅθεν, Μοῖρας δασάμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖ-
τα. εἰς τὸ παῖς. τέτα εἰσὶν εἰς αἷς ὀνόματα, ἀρ-
σενικόν, ὁ παῖς. θηλυκόν, ἡ δαῖς. ἑδέρων,
τὸ

πὸ σαῖς. σημαίνει δὲ τὴν ζύμην, τὸ ἄλφρον. ἃ σσημειώται.

Δαιταλὺς, ὁ δῶχνης. ἀφ' ἧς δράμα Ἀριστοφάνης ὠνόμασαι Δαιταλεῖς. γίνεται παρὰ τὸ δαιτὺς, καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ' συλλαβῆς. καὶ γίνεται παρὰ τὴν δαῖτα τὴν δῶχίαν. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ δῶχμαι, δαιαλὺς, καὶ πλεονασμῷ τῆς τ', δαιταλεῦσι, δαιτυμόσι, διασώταις, ἢ συμπόταις. καὶ συνδαιταλεῖς, ἦγεν δῶχνηταί. δαιταλὺς, ὁ ὅτι τὰ δειπνα πορδύομυρος.

Δαισαή, πτισαή. ὑπὸ σίτε ἐπτισμὸς ἐψηθεῖσα. παρὰ τὸ δαίσαθαι, ὃ ἐστὶν δῶχεῖσθαι ἢ ἐδίειν. τὴν ᾗ τὸ πρῶτον τροφὴν πρὸ τῆς δόρεως τῆς ἄρτων ἔπως ἐποιῶντο.

Δαίτωρ, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ δαίω, δαίσω, δαίτωρ. ὡς παράξω παράκτωρ, καὶ ἄξω, ἄκτωρ.

Δαίξος, παρὰ τὸ δαίω τὸ μερίζω καὶ κόπτω, γίνεται δαίξος, μεριξής, μάγειρος, ὁ μερίζων τὰ κρέατα. ὃς ἔχει δαίξδω, τὸ μερίζω. καὶ δαίξος, μεριξής. καὶ δαίξοπός, σιτοποιός.

Δαιτὺς εἴσης, τῆς ὃς ἴσα μεριζομένης δῶχίας καὶ τροφῆς. ἔτω ᾗ εἰσιῶντο μεριζόμενοι ταῖς βρώμαται καὶ τὸν ποτόν.

Δαίτης. Τῶ καὶ δαίτης λυτίσατε. οἱ μὲν ᾗ ὑπὸ τῆς δαιτὸς ἡρικῆς, οἱ δὲ, ὑπὸ τῆς δαίσω μέλλοντος, διὸ καὶ βιρνώεται.

Δαίσιον, ἐδάδιμον. δαίσιος μὲν παρὰ Μανεδόσιον ἱερίος.

Δαιτυμόνες, δῶχνηταί, καὶ δῶχεμυροι. δαιτυμῶν, ὁ τὴν δόινην παρέχων, καὶ μάγειρος, εἰς τὸ Διοχμῆς.

ΤΟ ΔΕΛΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ε.

Δεῖται, ὑπὸ τῆς δέω, δεδέεται, καὶ καὶ συγκοπῶν, δέεται. ἢ ὑπὸ τῆς δέδονται. καὶ ξυνεδέεται, ἀντὶ τῆς δεδεμένοι ἦσαν Ἰωνικῶς, ἀπὸ τῆς ἐδέδοντο. Πρόδον δέμοι ἀεικέλιος δέατο εἶναι. ἔστι δαίω τὸ καίω, ὁ μέλλων, δαίσω, καὶ ὑποβολῇ τῆς ι', δάσω, ὁ παρὰ κείμηνος, δέδακα, ὁ παθητικός, δέδαμαι, ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐδέδαμην, ἐδέδασο, ἐδέδατο, ἀποβολῇ τῆς δούτερς, δ', καὶ συναρχομῶς, δέατο. Δέγμυρος, ὑπὸ τῆς δεδεγμῶς, κατὰ συγκοπῶν, δέγμυρος, ὡς εἶναι παρὰ κείμηνος. ἢ ὑπὸ τῆς δεχόμενος, ὡς εἶναι ἐνεσῶς. τὸ δὲ χ', εἰς γ' μεταβλήθη, τῆς συντάξεως ἔπως ἀπαιτήσης. ζητεῖ εἰς τὸ ἀρχμῶς.

Δεδέχεται. ἐκ τῆς δέχω, δέξω, δέδεχα, δέδεγμαι, δέδεξαι, δέδεκται, καὶ Ἰωνικῶς, δεδέχεται, καὶ πλεονασμῷ τῆς ι', δειδέχεται.

Δεδαίεται. δέω τὸ μερίζω, ὁ παθητικός παρὰ κείμηνος, δέδαιμαι, δέδαιται, καὶ τὸ Ἰωνικόν, δεδαίεται. καὶ ὅφειλε συσπλῶναι ἢ παρὰ κείμηνος. ἀλλὰ διὰ τὸ μέτρον ἔμεινε τὸ ι'. Διχθα δὲ δαίεται.

Δεδμήατο. δαμῶ, δμῶ, δούτερς συζυγίας, δέμνηκα, δέδμημαι, ἐδέδμητο, καὶ Ἰωνικῶς, δεδμέατο. ὁ κανὼν. ταῦτα δὲ τὰ τρίτα Ἰωνικά, καὶ ἐκτάσει τῆς εἰς ἦ, δεδμήατο, χρόνος ὑπερσυντέλικος.

Δεδήει, δέητο, διεγήγερτο, ὑπὸ μεταφορᾶς τῆς πυρός. δαίω, δαίσω, δέδακα ὁ παρὰ κείμηνος, ὁ μέσος, δέδακα. τροπῇ τῆς αἰς ἦ, δέδηκα, ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐδέδηκα, καὶ συναρχομῶς δεδήει. Πᾶν γὰρ σε πέρι σέφανος πολέμοιο δέδηκα, ἀντὶ τῆς περιεκύκλωσεν, ἐδέσμυσεν.

Δέδεκα. ἔστι δέω τὸ φοβεῖμαι, ὁ μέλλων, δέσω, ὁ παρὰ κείμηνος, δέδεκα, ὁ μέσος, δέδεκα, καὶ μεταθέσει τῆς εἰς ι', δέδεκα, ἢ μετοχή, δεδιώς, ἔδε τῆς ι'.

Δέδοικα. δέω τὸ φοβεῖμαι, ὁ παθητικός, ἐδειον, ὁ παρὰ κείμηνος, δέδοικα, ὁ μέσος δέδοικα. ἔστι δέω τὸ φοβεῖμαι. οἶον, Δέδω μήτι πάθω, ὁ παρὰ κείμηνος, δέδοικα, καὶ ἔδε τὴν ἐπαλληλίαν τῆς δ', ἐβάρη τὸ ἔχατον δ', εἰς κ', καὶ γέγονε δέδοικα. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ὁ Κοτριάδης, θαυμασίως ἀπολογεῖται λέγων. ὅτι πολλὰ εἰσι ῥήματα ἀπὸ μέλλοντος εἰς ἐνεσῶτα μεταγόμενα, καὶ ἔπει τὸ σ' ἢ εἰς τὸ χ', ἢ εἰς τὸ κ'. οἶον, σμῶ, σμήσω, σμήχω, σμήξω. ὁλῶ, ὀλέσω, ὀλέκω. ἔπως ἐν ἐκ τῆς δέσω μέλλοντος, ἐγέρτο ἐνεσῶς, δείκω. καὶ ἐκ τῆς ὁ μέσος παρακειμῶς, δέδοικα. ἔπει δὲ δείκω ἐγέρτο, καὶ ἐχὶ δείχω; ἐπειδὴ τὰ εἰς χῶ ῥήματα, τῇ εἰς διφθόγγῳ παραλήγεται, πλὴν τῆς σείχω, λείχω. ἔτω Ζηνοδότος. ἀπὸ τῆς δεδοίκαμυ, καὶ συγκοπῶν, δέδοικμυ. τὰ ᾗ εἰς μὲν πληθυντικῶς κατὰρὰ θέλει εἶναι. ἐὰν δὲ πρὸς συμφωνον γινῆται, καὶ πάθος λέγεται εἶναι. φέρωμυ, φέριμυ. εὐίκαμυ, εἴγμυ. ἐπιπίδομυ, ἐπέπιδομυ.

Δεδοίκα, λέγει ὁ Ἡρόδοτος ὅτι εἰσι ῥήματα ἀπὸ παρακειμῶς εἰς ἐνεσῶτα παραγόμενα. οἶον, δέδοικα, δεδοίκα. ὡς ὁλῶκα, ὀλέκω.

Δεδοκμῶς, παθητικός παρακειμῶς ἀπὸ τῆς δοκῶ, ἀντὶ τῆς δοκούων, ἐπιπρῶν, ἢ δεχόμενος.

Δέδορκα. δέρκα, δέρξω, δέδορκα, ὁ μέσος παρακειμῶς. ἢ ἔστι δρῶ τὸ βλέπω, ὃς ἔδρῃτω τὸ κοιμῶμαι καὶ ἀντίφρασιν, ὁ μέλλων, δράσω, ὁ παρακειμῶς, δέδορκα, καὶ τροπῇ τῆς αἰς ὁ, καὶ ὑπερθέσει, δέδορκα.

Δέησις, ὄνομα ῥηματικόν. γίνεται ἐκ τῆς δέω, δέησω, δεδήκα, δεδήμαι, δεδήσαι, δέησις. Τὰ ᾗ ἀπὸ τῆς παθητικῆς παρακειμῶς γινόμενα ὀνόματα, συναρχεῖσθαι θέλει. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ δέω ἐχ' εὐρίσκει ἐν χρήσει, ἀλλ' ἐδὲ τὸ δέω βαρύτονον, ἀλλὰ τὰ παθητικὰ μόνον, δέομαι, ἐδέομην, κλίνεται δέησις. ὁ κανὼν. τὰ ἀπὸ τῆς παθητικῆς παρακειμῶς δούτερς πρῶτα γινόμενα ὀνόματα, ἔδε κατὰρ τῆς ὅς κλίνεται. καὶ τὸ Ἀττικόν, δέησεως. ὁ κανὼν. καὶ τὰ παραλήγοντα τῆς φωνησύνων εἰς εἰ μεταβάλλεται.

Δέκατος, πόθεν; παρά τὸ δέχω τὸ λαμβάνω, δέχατος, καὶ δέκατος. δεκτικὴ γάρ ἐστι πάντων τῶν ἀρεθμῶν ἢ δεκάς.

Δεκάς, ὁ ἀριθμὸς, παρά τὸ δέχομαι, δεχάς, καὶ τὸ δέχεσθαι τὸ ἀπείρων. Ὁρῶντες δὲ κλαδεῖν ὠνόμασεν, ὅτι πάντες οἱ ἀριθμοὶ ἐξ αὐτῆς φύονται. δέχομαι δεχάς καὶ δεκάς, ἢ ἔχουσα ἐν αὐτῇ πάντα ἀριθμὸν. ἐκ δὲ τῆς δεκάς, γίνεται δέκατος, καὶ διηκοῦς, δεκάτη. ἢ παρά τὸ ρέειν τὴν ἐδωδὴν, ἢ παρά τὸ τὰ χορηγέμενα δεῖν, ἢ γοῦν δεσμεῖν.

Δεκαχόρδω, παρά τὸν δέκα ἀριθμὸν καὶ τὸ χορδή. τὸ παρά τὸ χέω, σημαίνει τὸ κενῶ, χορδῇ, καὶ χορδὴ τὸ χέον ὥδω.

Δεκατοῦπιον, ἀπὸ τῆς δεκατοῦπης. τὸ παρά τὸ δεκατέλειν, σημαίνει δὲ τὸ δεκάτῳ εἰσπαράττεσθαι καὶ λαφυραγωγεῖν, τὸ τῷ δεκάτῳ εἰσφέρειν ὧν εἶχε τις χρημάτων, ἢ δεκάτῳ εἰσπαράττειν. τὰ γὰρ ἐκ τῶν πολεμίων ληφθέντα, ἐδεκατέλοντο τοῖς θεοῖς. διὸ κυρίως δεκατεῦσαι, τὸ καθελεῖν. καὶ μεταφορᾷ δὲ τὸ δεκάτῳ ὁπωσὲν λαβεῖν, καὶ απαιτῆται, Θεκυδίδης δὲ ἐπὶ τοῦ πελαγεῖν τῷ δεκάτῳ ἔθηκε, καὶ τὸ δεκατέλειν. ὅθεν καὶ δεκατοῦπας τὰς τελευτάς ἔλεγον, τὰς τῷ δεκάτῳ ἐκλέγοντας. καὶ δεκατηλόγος τὰς αὐτὰς. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἀρκεῖν. ἐπεὶ δὲ ἐθεράπευον τῷ Ἀρτεμιν αἱ παρθενοὶ παρὰ τὸν δέκατον χρόνον.

Δεκαφύια, τὰ δεκαπλάσια. Καλλίμαχος, τῶν ἑτισσι δεκαφύια φάτο ζῶα γαίᾳ τίσειν. καὶ δεκαφύιον, εἴρηται οἶονεῖ δεκάφυον, δεκάκις πεφυκότα. τὸ γὰρ φύω, Διολικῶς φύω φασί, καὶ τὸ ἀλύω, ἀλυῖω.

Δεκαδύχος. δέκα μὲν ἦρχον μὲν τὰς τετράκοντα καταστάτας. ἐκαλεῖτο μὲν τοὶ τέτων ἑκαστος τῶν ἀρχόντων, δεκαδύχος, ὡς διηκοῖ Λυσίας.

Δεκάδας, τὰς τῆς αὐτῆς δεκάδος καὶ ὑπὸ τῆς αὐτῆς δεκάτης.

Δεκαδάρχαι, τὰς ὑπὸ Λακεδαιμονίων κατασταθείσας ἐν ταῖς πόλεσι δεκαρχίας αὐτοῦ ὀνομαζέσιν οἱ ἰσοεῖκοι. καὶ Φίλιππος μὲντοι παρὰ Θηηταλοῖς, δεκαδάρχην κατέστησεν, ὡς Δημοθόνης ἐν ἑκτῷ Φιλιππικῶν.

Δεκάσαι, τὸ δεκαθεῖν τὰς δικάζοντας ἢ τὰς ἐκκλησιαστας χήμασι καὶ δώροις. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ τῆς καὶ δέκα ἀθροίζομεν λαμβάνειν τὰ δώρα. πρῶτον δέ φησι δεκάσαι Μέλπται. ἐξ ἧς καὶ τὸ ἐρεθίζεσθαι, τὸ δεκάζεσθαι, καὶ ἡ εἰδέα εἴρηται ἀπὸ τῆς τῆς μιᾶς δόσεως. ἄλλως. Λύκος ἐστὶν ἦρας, μορφῇ ἔχων τὴν θηρίαν, πρὸς δὲ τοῖς ἐν Ἀθίωαῖς ἀνεσῆλνται δικαστηρίοις, πρὸς οὓς οἱ δωροδοκῶντες καὶ δέκα γινόμενοι, ἀνερέποντο. οὗθεν καὶ ἡ παροιμία. Λύκος δεκάς. ἐξ ἧς τῆς δεκάδος, τὸ δεκάζειν. καὶ δεκάζεσθαι τὸ δωροδοκεῖσθαι.

Δέλεαρ, τὸ τῆς ἀγκίστροφος ἀντιθέμενον, ἐφ' ᾧ τὰς ἰχθύας ἀρεθίζεσθαι καλεῖται. Ἐν δ' ἐτίθει παγίδεσσιν ὁλέθρια δέλεατα δοῖαι. παρά τὸν δόλον,

δόλοα, καὶ ἔοπῃ δέλεαρ. ἢ παρὰ τὸ ἔλος ἔλεαρ, καὶ δέλεαρ, δι' ἐστὶν ἐλεῖν. ἢ παρὰ τὸ δηλεῖσθαι, τὸ βλαπτικόν. ἢ παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμεῖν, τὸ περιδεσμεῖν τῶν ἀγκίστροφος. ἢ παρὰ τὸ δέλω, τὸ δελεάζω.

Δελήτιον, τὸ δέλεαρ. Σοφοκλῆς, ἔχει τὸ δελήτιον. ἢ Σώφρων. οἱ δὲ, τὸ ἄγγος ἐν ᾧ τὸ δέλεαρ ἔγχευται. παρὰ τὸ δέλεαρ, δελεάτιον, καὶ καὶ σωμάριον τὰ ἐ καὶ αἰς ἡ, δελήτιον.

Δελφύς, δελφύς καὶ δελφινία, ἢ μήτρα, ἢ γαστήρ, ὅτε ἀδελφοποιός ἐστι, καὶ ἀδελφὰ ποιεῖ τὰ τιμώμενα. ὅθεν καὶ ὁμόδελφος, ὁ ἀδελφός.

Δέλφαξ, ὁ γαλαθῶντος χοῖρος. Ἐπίχαρμος. Δέλφακα τε τῷ γέγονα τοῖς Ἑλλασινίοις φύλασσε. παρὰ τῷ δελφῷ τῷ μήτρῳ. κυρίως γὰρ ἐπὶ τῆς διηλείας λέγεται. Δέλφαξ, ἢ δελφῷ ἔχουσα.

Δελφάκιον, τὸν χοῖρον. καὶ δελφακῆσαι, τελεῖσθαι τὰς σὺς. Διογενῆς.

Δέλφικα, τὸν τρίποδα Ρωμῆοι. ἐπεὶ πρῶτον ἐν Δελφοῖς γέγονεν. ἢ τρίποδα τὸν Διόνυσον οἶον ἀδελφικόν, καὶ δελφικόν. καὶ δελφίς, παρὰ τὸ δέλφω.

Δέμα. Ζηνοδότος παρὰ τὸ δέω καὶ ζέω. πῶς ἔλεγετο δέυμα καὶ ζέυμα, ὡς πνέω, πνεῦμα, καὶ ῥέω, ῥέυμα; ἄλλως. εἰς ἕνα ὁ ἀδελφικὸς, ὡς φησὶν εἶναι τὸ ῥηματικὸν ὄνομα ζέσμα. ἔζεσμαι γὰρ ὁ παθητικὸς. λέγει, ὅτι δέμα ὑγιές ἐστιν, ἀπὸ τῆς δέδεμαι ἀδελφικῆς. καὶ τὸ ζέσμα, παρητήσας τὸ σ. ἔπω Φίλων εἰς τὸ ῥητορικόν.

Δέμας, τὸ σῶμα, παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμεῖν. τῇ γὰρ ψυχῇ συνδέεται τὸ σῶμα. ἢ ἀπὸ τῆς διδῶ διδεις, διδμη, ὁ παθητικὸς ἀδελφικῆς, δέδεμαι, ἐξ αὐτῆς δέμας. τὸ γὰρ σῶμα, δεσμός ἐστι τῆς ψυχῆς. ἢ παρὰ τὸ δέμω τὸ οἰκοδομῶ, δέμας. περιδόμεμα γὰρ ἐστὶ τῆς ψυχῆς καὶ οἰκητήριον. ἴσμεν ὅτι τὸ βρέτας, δέπας, δέμας, ἐκλίνονται. ἐγὼ λέγουσι τέτων τὰς χυμὰς. ζήτει εἰς τὸ κρέας τὸν κινῶνα.

Δέμνια, ἐγκοῖτια σῶματα, ἀπὸ τῆς τῆς δέμας ἐπὶ αὐτὰ μένειν. ἢ ὡς παίζω παίγνιον, ἀράσσω ἀράχνιον, ἔπω δέμα, δέμνιον, τὸ εἰς σῶματος ἀνάπαυσιν οἰκοδομηθῆναι, ἢ συνδεθῆναι. οὗδα Ὀμήρος, Μαλακῶ δεδμημένοι ὕπνῳ. καὶ τῷ τῆς κοιμᾶσθαι παραιτίαν νύκτα, δμήτερον. δέμνιον δὲ, ἢ κλίνη.

Δενδρίλων, δανδρόμενος, παρὰ τὸ δινεῖν τὰς ἰλῆας, ἢ γὰρ κινεῖν τὰς ὀφθαλμούς, καὶ μεταφέρειν. ἴλλοι δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ ῥαδίως εἰσέμενοι καὶ ὁμιτῆφοροι πρὸς ἐκάτερα.

Δενδαλίδες, ἱερὰ κριδαί.

Δενδράζειν, τὸ καταδύειν καὶ κρύπτεσθαι, κυρίως ἐπὶ τὰς δρυς, καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ τὰ ἀπλῶς δύνειν καὶ κρύπτειν. ἀπὸ τῆς παλαιῶν ταῖς δρυσι σκέπη χρωμένων. τὰς γὰρ παλαιὰς τῆς ἀνθρώπων πρὸς τῆς τῆς οἴκων ὑπέρσεως, ἐν τοῖς κοιλάμασι τῆς δρυὸς λέγεται καταδύνοντας οἰκεῖν. παρὰ

παρὰ τὸ δρύας, δρυάζειν, καὶ δονδρυάζειν. σημαίνει καὶ τὸ κατ' ὕδατος δύναι καὶ κρύπτειν ἐαυτὸν.

Δεξιά, ἡ χεὶρ. καὶ ὁ ποιητὴς δεξιτερὰ λέγει, ὅτ' οὗτ' ἀδέχεσθαι δι' αὐτῆς τὰ διδόμενα. ἢ δεξιάτις ἔσα, ὅτ' οὗτ' τὰς πλείονας δι' αὐτῆς διεξίεναι πορεύσεις. καὶ παρωνύμως, δεξιὸς ὁ ἐπιπλοῦς καὶ αἰσιος. ἢ ὅτ' οὗτ' δεκτός, δεξιά. ὡς ἀνόρεκτος, ἀνореξία. εὐθηκτος, εὐθηξία.

Δεξιολάβος, πρῶτος.

Δεξιμήλων θεῶν, ὅτ' οὗτ' ἀδέχεσθαι τὰ θυόμενα μύλα. εἰσὶν ἐν βωμοί.

Δέοιμι. Πῶς αὖ ἐγὼ σε δέοιμι, ἀντὶ τῆς δούλοιοι, καταλαμβαίνω. ὅτ' οὗτ' δῆεις τὸν γε σύεσιν. Αἰσαρχος δὲ, πῶς αὖ δούλοιοι. οἱ δὲ, ἐπὶ τὸ δῆσαι, καὶ δεσμεύσαι.

Δεξιπερός, εἰς ἐξ ἀπὸ τῆς δεξιᾶς, ὡφελον εἶναι δεξιώτερος, ὡς λογιώτερος. ἔστιν ἐν παρωνύμως ὁ χαρακτήρ. παρὰ ὃν τὸ δεξιὸς, γίνεται δεξιπερός, ὡς αἰσιος, αἰσιπερός, φθόνος φθονερός. καὶ πλεονασμῶ τ' τ', δεξιπερός. ἔγω Φίλων. ὁ δὲ Ἡρώδης λέγει μὴ καὶ τὸ ὅτι συνηξέδραμε τὸ αἰσιος αἰσιπερός, καὶ τὸ δεξιὸς δεξιπερός. τὸ ὃν συνεκδρομὴ καὶ ὁ πλεονασμός. ὡς περ καὶ παρὰ τὸ πορόβατον γίνεται ποροβάτιον, οἷος οἰότερον, ὡς λέγει Σώφρων. ταῦτα ὃν καὶ λέγεται πλεονασμός, ἀλλὰ συνεκδρομὴ τῆς ποροβάτου. ἔγω δεξιπερός, ὡς αἰσιπερός.

Δεξιάδω, Δεξιὸς ὢν, ἢ ἀντὶ τῆς ἐκ δεξιῶν. εἴτε ἐν παρωνύμως, εἴτε ποιότητος, ἢ τοῦ καὶ, ἐπὶ ῥήματι δύναιται εἶναι, καὶ τοῖς αἰσῶ, καὶ τοῖς ἐπομύμοις σωπαίτεσθαι. Ἡ δὲ Ἰφίνοον δεξιάδω βάλλον, ἢ βάλλον δεξιάδω ὤμων, ἢ δεξιάδω ἐπαλμῶν, ἀπὸ τῆς δεξιῶν ὤμων.

Δέος, παρὰ τὸ δέω τὸ φοβεῖσθαι, γίνεται δέος ὁ φόβος. ὡς νεῖφω, νέφος. ἢ ἀπὸ τῆς δέω τὸ δεσμός. ὁ ὃν φόβος, συνδεδεμένος πόδας καὶ τὰ μέλη τῆς σώματος.

Δέπας, ἐκπῶμα, ποτήριον. παρὰ τὸ δέχω, δέχας, καὶ δέπας, δι' ὃ δεχόμεθα τὸν οἶνον. τὸ δὲ γρηκὴ καὶ λέγεται, καὶ τῆς ὁμοίᾳ. εἰς τὸ κρέας.

Δέρω, σημαίνει δύο. τὸ ἐκδέρω, ὅτι καὶ δερρὴ, ὁ ἑσπέρηλος. τὸ τύπτω, ὅτι καὶ τὸ ἐδάριω.

Δέρκω, τὸ ὀρῶ, παρὰ τὸ δρῶ τὸ πορεύεσθαι, δρέκω καὶ κατ' ἰσχυρίσιν, δέρκω. ἢ παρὰ τὸ διέρχεσθαι, δέρκεσθαι εἴρηται.

Δερκονέως, ἐπὶ θεῶν τῶ λαγῶν, ἐπεὶ δὲ δοκεῖ κοιμῶντος βλέπειν. Νικανδρος εἰς τὰ ἀντιφάρμακα. ἢ σκίλακος δερκονέως.

Δέρν, ὅπερ καὶ δερν καλεῖται, καὶ ἐκ τῆς, δερνοποιεῖσθαι. κυρίως δὲ δέρν καὶ δερν καλεῖται ἐπὶ τῆς περὶ πόδας, ὁ τῆς ἀλόγων ζώων ἑσπέρηλος, δὲ τὸ ἐντεῦθεν ἐκδέρεσθαι. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων. ἔστι δὲ παράγωγον παρὰ τὸ δέρω, δέρα καὶ Δέρν Ἰωνικῶς, καὶ δερν. ἢ καὶ πλεονασ-

μὸν τῆς δ', εἰράτις ἔσα, παρὰ τὸ εἶρεν τὸ λέγειν, ἢ φωνητική.

Δέρος, τὸ κώδιον. αἱ τοιαῦται δίδεσθαι, ἢ τοῖς Ἰωνικαῖς εἰσιν, ἢ Δωρικαῖς. οἷον, δέρος, κῶος, ἀπὸ τῆς δέρας καὶ κῶας πεποίνεται. ἢ παρὰ τὸ δέρω, δέρος. ὡς μείρω, μέρος. καὶ φθείρω, φθόρος.

Δέρρις, ἱμάτιον παχὺ, ἢ δέρμα, ἢ ἑσπέρηλον πρῶτον. ἐπὶ ταῖς θυραῖς ταῖς αὐλαῖς βαλλόμενον. ἔστι καὶ ῥῆμα. Εὐπολις. Γυνὴ μέλαιναν δέρριν ἡμφιεσμένη, ἐπὶ τῆς ἱματίου. ἐπὶ δὲ τῆς πρῶτης σφαιρας, Πλάτων. παρὰ τὸ δέρω, δέρις, καὶ πλεονασμῶ τῆς ρ, δέρρις. λέγεται καὶ τὰ ξηρὰ δέρματα, καὶ ἀμάλακτα. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ πάντα τὰ δέρματα.

Δέρματα, τὰ ὄμματα, δέρξεις ὅτι αἱ βλέψεις, ὡς ἀπὸ τῆς βλέπομενων καὶ τῆς ἐνεργείας ὀνόμασαι. δέρκεσθαι ὅτι, τὸ βλέπομενον διέρχεσθαι δηλοῖ. ἐκ τῆς δρῶ, παράγωγον, δρέκω, καὶ ὑπερβιβασμῶ. λέγονται καὶ αἱ ὀράσεις, καὶ δέρμα.

Δέρρον. Δέρρον ἔσω δύνοντα. Ὁ δυνάστας λ. παρὰ τὸ δέρω, δέρρον, τὸ δέρμα. ὡς μείρω, μέρον, καὶ φέρω φέρρον. ἐν δὲ τῇ ῥητορικῇ λεξικῇ, εὐρον σημαίνει τὸν ἐπίπλεον, τὴν ὑπὸ τῇ σάρκα περιεχόμενον. ἢ τὸν ὑποκείμενον τῇ ἡπατι ὄμματα, ἢ τὴν δορὰν. ἄλλοι δὲ τὸ ὑπὸ τῇ ἰατρικῇ λεγόμενον ἔρον. Αἰσαρχος δὲ τὸ δέρμα καὶ πάντα τὸν χρόνον τὸν πορὶ τῆς ἡπατος. ἀμεινον δὲ τὸ ῥάμφος δέρρον, ἀπὸ τῆς δέρειν, ὅτι κρέειν. τῶν δὲ δερρῶν αὐτῶν ἐκδίδωσιν οἱ γύπες τῇ κρέσει τῶ ῥάμφος. ἔστι δὲ τὸ ὄνομα ῥηματικόν, ὡς παρὰ τὸ πλήσσω πληκ- ῥον, ἔγω καὶ δέρω δέρρον.

Δερμής. Δυσίας μὴ τὸν σκώληκα φησὶν ἔγω λέγεσθαι. Αἰσαρχος δὲ, τὸν ὄφιν. εἴη δ' αὖ μάλ- λον ὁ τὰ δέρματα ἐκδίδων, ἐκ τῆς ἐδω.

Δερμύλλει, αἰμοποτεῖ. οἱ δὲ, ἐκδέρει.

Δέρμα, κυρίως ἐπὶ ἀλόγων, παρὰ τὸ δέρω τὸ ἐκδέρω. καὶ ἐπὶ τῇ λοιπῶν ζώων, παρὰ τὸ τέμμα εἶναι τῆς σώματος, ὅτι πλήρωμα, ἔστι τῆς τ' εἰς δ', δέρμα. ἐξωθεν ὃν ἐπιβέβληται παντὶ τῷ σώματι. ἢ δέμας ὃν, καὶ πλεονασμῶ τῆς ρ, δέρμα. ἄλλως, δέρμα τὸ πρῶτον ὄμματα ὅλα τῷ σώματι. ὁ ποιητικώτερον, λέγεται καὶ ῥινός, καὶ σύμφαρ, καὶ σερφός, καὶ ἀνθρωπῆ. ἐπὶ ἀλόγων, πέσκος, καὶ νάκος. εἴρηται δὲ τέμμα οἷον τέλος τῆς σώματος. ἢ δέμα τὸ ὃν, τὸ δεσμῶ ἐοικὸς, παρὸς τῆς ρ. ὡς κεντεῖον, καὶ ἰατρικῇ, κεντίον ὃ καὶ ἰατρικῇ. διὸ κεντεῖον ἢ δορὰ, τὸ ὅπου ἐκδίδωσιν δέρμα.

Δεβιστήρ, τὸ δέρμα. παρὰ τὸ δέρος, δεβιστήρ, καὶ πλεονασμῶ τῆς β. πλεονάζουσι δὲ τὸ β. Συρακῆσιοι. ὡς ἐπὶ τῶ ὀλβάχνιον, ὀλβάχνιον γάρ ἐστι τὸ ἀπαθές, τὸ τὰς ἐλάς ἔχον. σημαίνει δὲ τὸ κεννὸν ἐν ᾧ ἀπετίθεντο τὰς ἐλάς, ἢ τὰς ὀλάς.

Δεσμός. παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμεύω, δεδεσμαι, δεσμός. παρὰ ῥῆμα τῆς τρίτης συζυγίας τῆς περὶ ὀμμάτων. ἐν τοῖς ὀνόμασι, ἢ δὲ τῶ ὃν ὅπου ἐκδίδωσιν

προεκφέρεται. οἶον, χρυσῶ, χρυσωτής. μιθῶ μιθωτός, μιθωτής. ἢ δὲ τὸ βαρυνέται, ὁμόσω ὁμότης. ἀρόσω, ἀρότης. ἐκ ἀρα ἐν τὸ δεισμάτης, ἄπο τὸ δεισμάσω μέλλοντος, ἐπεὶ ὠφείλον εἶναι δεισμάτης, ἀλλ' ἄπο τὸ δεισμός.

Δεσπότης, ὡς τὸ δεσπόζω, δεσπόσω, δεδέσποκα, δεδέσποσμαι, τὸ τρίτον, δεδέσποται. δεσποτής ἐξ αὐτῆς, καὶ τῇ ἐλπίσει τὸ σ', ἀντιβιάδην ὁ τόνος. ἢ ὡς τὸ δέω, δεισμάτης, καὶ δεσπότης. ὁ δεισμὸν περιβάλλων καὶ διαλαγωγών. ἢ δεσπότης τις ὢν, ὁ δέος ἐμποιῶν τοῖς οἰκέταις, καὶ ἄποβολῶν τῆ ἰ. ἢ κλητικὴ, ὡς δέσποτα. καὶ ὅτι ἐκ ἐρῆετο ἢ κλητικὴ δέσποτα, ὡς Οἰζόλης Οἰζόλα; καὶ λέγει, ὅτι τὸ δέσποτα ἄπο δεισμάτης γέγονε τῆς δέσποτος, δεσπότης, ὡς μαρτυρεῖ ἡ συνθήκη, ἀδέσποτος. ἢ κλητικὴ, δέσποτε, καὶ ἔσπῃ τῆ ε. εἰς α. ἢ καὶ μεταπλασμὸν ἐφύλαξε τὸν τόνον τῆς δέσποτε δέσποτα, δεσπότης, δεισμάτης, δὲ τὸ πάντα περιέχειν καὶ συγκρατεῖν.

Δεσποινα, συνθήκη, δεσποία, ἢ δέος ποιῶσα, ἄπο τὸ δεσποῖν ἀρσενικῆ καὶ συγκοπῶν δέσποινα, ὡς θεόφατον, θέσφατον, πλεονασμῶ τῆ ν. ἢ ὡς ἄπο τὸ ἀρύτω, γίνεται ἀρύταινα, καὶ βαίνω, ἀμφίσβαινα, ἔπω καὶ ὡς τὸ δεσπόζω, γίνεται δεσπόζαινα καὶ ἄρσει τῆ ζα, καὶ σωμαρεύσει τῆ ο καὶ ἰ εἰς τὴν οἰ δέσποιναν, δέσποινα. ἐν δὲ παρὰλήγεται ἄπο τὸ δεσπότης ἀρσενικῆ, ἐπεὶ ὠφείλον εἶναι τὸ θηλυκὸν δεισπότης καὶ ἐδέσποινα.

Δυσάυχονες, οἱ ἀσχοί, δὲ τὸ ἐκ τῆς αὐχάνων δεῖναι.

Δετὴ, ἢ λαμπάς. Οἶμος, Καϊόμηναι δεταί. ἄπο τῆ δίδιμι ρήματος, γίνεται δετός καὶ δετὴ, ἢ ἐκ δεδεμένων δάδων λαμπάς.

Δόω, σημαίνει δύο. τὸ βρέχω, ὡς τὸ, Δόοντο δὲ δάκρυσι κόλποι. Ἡσίοδος. Πῖλον ἔχειν ἀσκητὸν ἢ ἔατα μὴ καταδόλῃ, εἰρηται ὡς τὸν Δία. ὕετιος γάρ ἐστιν ὁ θεός. κυρίως δὲ τὸ ὑπὸ Διὸς ὕεσθαι, ὅ ἐστι βρέχεσθαι. δίδω, καὶ δόω. ἢ παρὰ τὸ δέω τὸ χρίζω, πλεονασμῶ τῆ υ, τὸ δέομαι βρέχεσθαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐνδεῖναι, ὡς τὸ Εἰδύουσιν δὲ οἰκῆτιον ἄκρον ἰκέσθαι. ἐξ ε καὶ τὸ Ηδ' ἔτι καὶ χροῖν ἐπιδόλαι. ὁ ἐνεσὼς, δέω τὸ χρίζω, καὶ ποιητικῶς πλεονασμῶ τῆ υ, δόω. ἐκ τῆς δόω, γίνεται δόεται, καὶ οἱ ἱῶνες ἄποβάλλουσι τὸ τ τῆς τρίτης προσώπου, καὶ ποιεῖσι δότερον. σημαίνει δὲ τὸ ἐνδεὲς εἶ, χρίζεις. ἐστὶ καὶ περισπώμενον. δέω, δέσω, ἐδέσκα, ἐδέσει, καὶ πλεονασμῶ, ἐδέσκει.

Δοδόμενον, ἐνδοδόμενον, χρίζοντα ὡς τὸ δόω τὸ χρίζω.

Δοιοῖατο. ρῆμα δὲ κτικὸν παθητικόν, τρίτη προσώπου τῆς πληθυντικῶν, μέσης ἀορίστου δόιτε. καὶ οἱ ἱῶνες ἐπὶ τῆς δὲ κτικῆς τρίτης προσώπου τῆς πληθυντικῶν, τιθέασιν ἀντὶ τῆς ν, α. τὸ δὲ πίθοιντο, πιθοῖατο λέγουσιν. ἔπω καὶ τῆς π. ἐστὶ οἱ Αἰολεῖς ἔεπεσι τὸ ἀμετάβολον εἰς α. φρασαῖατο, καὶ ἡροῖατο.

Δεῦρο, καὶ δεῦτε. ἄπο τῆς θείω, γίνεται θόδω, καὶ ἔσπῃ τῆς θήτα εἰς δ, καὶ τῆς σ' εἰς τὸ ρ, γίνεται δεῦρο, καὶ δεῦτε. οἱ δὲ προκαλέμενοι, θέσει πρὸς τὰς καλῆντας. ἐστὶ δὲ τὸ δεῦρο χρόνος δηλωτικόν. καὶ γράφεται ὡς περ καὶ τὸ δύο μικρὸν καὶ μέγα Ἀττικῶς. ἐστὶ δὲ καὶ ρῆμα προσεκτικόν. καὶ σημαίνει δύο. τὸ ἐνταῦθα, ὡς τὸ, Δεῦρ' ἴθι νύμφα φίλα, καὶ Δεῦρο μαχητόμηνος. σημαίνει καὶ ἐξέλθε, ὡς ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ. Λάξαρε δεῦρο ἔξω, ἀντὶ τῆς ἐξέλθε, τὸ πληθυντικὸν αὐτῆς, δεῦτε. εἰ δὲ ὁ κανὼν λάβοι αὐτὸ ἐπὶ ρῆμα, ἀντίκεινόν ἐστιν. ἐπειδὴ τὰ ἐπὶ ρῆματα ἀντιμὸν ἐκ ἐπιδέχονται. κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων. ζήτησι εἰς τὸ ἄγετε, καὶ βάλετε. ἐκ τῆς δεῦρο, δόρι.

Δόλοποιός ποινῆς, ἢ ἔμμενος καὶ αἰάτος, ἄπο μεταφορᾶς τῆς ἔμμενον ἐχέσης τὴν χροῖν, δὲ τὸ ἀκρίτως καὶ κατόχως βεβαρῆται. δόλοποιόν δὲ, τὸ δυσέκπλητον καὶ δυσεξίτητον.

Δόλοποιόν, τὸ ἔμμενον, καὶ μὴ ἐκπληρόμενον βέμμα, τὸ γνησίως βεβαμμένον.

Δότερος, ὄνομα ἀρσενικόν. εἶδος ὡς ἀγωγῆς. γίνεται παρὰ τὸ δόω τὸ λείπω, ὁ λειπόμηνος τῆς πρώτης. ἢ παρὰ τῆς συνδεδέσθαι ἐτέρῳ ἀντιμῶ. καθόλου τὰ δὲ τῆς πρὸς ὀνόματα εἴτε ὀξύνονται εἴτε βαρύνονται, δὲ τῆς ε φιλῆ γράφεται. οἶον, κρατερὸς, σοφώτερος, ἱκτερος, ὕστερος, ἔπω καὶ δότερος. Δότερον αὖ θώρηκα περιεθήθισιν, ἐπὶ ρῆμα χρόνος δηλωτικόν.

Δότατος. παρὰ τὸ δόω καὶ δόομαι τὸ λείπομαι, γίνεται δότερος, καὶ δότατος. ὡς περ ἄπο τῆς φέρω, φέρτερος καὶ φέρτατος, ἢ ἡ ὁ λειπόμηνος τῆς τῆς πρώτης καὶ μὴ πρώτης. ὅς δὲ δότατός ἐστιν ἀχαιῶν. καὶ δότερον αὐτὸς Ὀδυσσεύς ἰδών.

Δόλυστος, ὁ Διόνυσος. Ἀνακρέων. Πολλὰ δ' ἐρῆβρομον δόλυστον. τῆ ἰ. ἔσπῃ εἰς ε, γίνεται Δεόνυστος. ἔπω δὲ Σάμιοι προφέρουσι, καὶ σωμαρεύσει, Δόλυστος, ὡς Θεόδοτος, Θόδετος. οἷοι δὲ φασιν ὅτι ἐπειδὴ ἐβασίλευσε Νύσσης. καὶ δὲ τὴν Ἰνδῶν φωνὴν, δεῦνος ὁ βασιλεὺς λέγεται.

Δέχομαι, εἰρηται παρὰ τὴν δεξιάν. κυρίως δὲ δέχεσθαι, τὸ ἐν τῇ δεξιᾷ λαβεῖν λέγεται.

Δέχεται, ἐκ τῆς δέδεχεται, καὶ συγκοπῶν δέχεται.

Δεξιῶ. ἄπο τῆς δέχω, δέξω, καὶ πλεονασμῶ τῆς ι, δεξιῶ. καὶ ἐδεξίετο τὸ λυτήριον, ἀντὶ τῆς φιλοφρόνως ὑπιδέχετο. εἰς τὸν κανόνα τῆς μεγάλης ἐβδομάδος.

Δέκτο, ἐκ τῆς δέχω, ὁ ὡς ἀκρίτως, δέδεχα, ὁ παθητικὸς, δέδεγμαι, δέδεκται, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον δέδεχθαι, καὶ καὶ ἀφαιρέσιν τῆς διπλασιασμοῦ, δέχθαι. ὁ ὡς ἀρσενικὸς, ἐδέδεγμαι, τὸ τρίτον, ἐδέδεκτο, καὶ συλλαρχομῶς, δέδεκτο, καὶ δέκτο.

Δέχνημαι. ἐκ τῆς δέχω, ἢ τὸ παθητικὸν δέχομαι, γίνεται δεχῶ, καὶ πλεονασμῶ τῆς ν, δεχῶν. ὡς πληθύω, πληθύνω, καὶ ὑπερθέσει τῆς ν, δεχύνω,

χρῶν, ἀφ' οὗ δέχυνμι τετάρτης συζυγίας τῆς
εἰς μί. ζῆται εἰς τὸ δέχομαι. ὅς ἐ το, Δέχυν-
σο μητερ.

Δείγμα, κυρίως μὲν τὸ δεικνύμενον ἀφ' ἐκάστη τῆς
πωλεμῶν. ἐστὶ δὲ τόπος τὰς Α' θλώσιν ἐμπορία,
εἰς ὃν τὰ δείγματα ἐκομίζετο καλέμενος ἔπος.
Αττικὸν δέ ἐστιν ἔδος, τὸ καλεῖν ἀπὸ τῆς ἐν τό-
πῳ, καὶ αὐτὸς τὸς τόπας. ἔπος εὖρον εἰς τὸ ῥητορι-
κὸν λεξικόν.

Δειδήμων, παρὰ τὸ δειδῶ δειδήσω, δειδήμων. ὡς
φιλῶ, φιλήσω, φιλήμων. Ἀλλὰ μάλᾳ Τρῶες
δειδήμονες, δύλαβεῖς, φοβεροὶ, αἰχμητοί.

Δειδία, σημαίνει τῷ ἀσέλλῳ νύκτα, παρὰ τὸ
δέος γίνεται, ἢ φόβος ἐμποιοτική.

Δείδω, ἀπὸ τῆς δέος, δέω καὶ δέω, καὶ κατ' ἐπένθε-
σιν τῆς δ', δείδω. ὅθεν καὶ δεισιδαίμων, ὁ δύλα-
βῆς καὶ δειλὸς ὡς δέος.

Δείδεια, ἐκ τῆς δέω ὁ σημαίνει τὸ φοβεῖμαι, γίνε-
ται παράγωγος δειδίω, ὁ μέσος ἀδρακεῖμενος δέ-
δω, καὶ πλεονασμῶ τῆς δ' καὶ τὸ μέτρον, γίνεται δει-
δω, τὸ τρίτον, δείδω, Δείδω δὲ μὴ λαμνὸν ὀπο-
τμήσῃ, ἢ μετοχή, δειδίως δειδιότος, καὶ τὸ δει-
δίμην, ἐκ τῆς δειδίαμην καὶ συγνοπῶ.

Δειδίμην, εἰ μὴ ἐστὶν ὑποσωτέλικος, δὲ τῆς εἰ διφ-
θόγγως γράφεται. ἀπὸ δὲ τῆς δείδω, ὁ ὑποσωτέ-
λικος, ἐδείδην, ἐδείδειμην, καὶ κατ' ἐπένθεσιν, δει-
δίμην. εἰ δὲ ὅτι μέσος ἀδρακεῖμενος, δὲ τῆς δ' γρά-
φεται. ἀπὸ δὲ τῆς δειδείαμην καὶ δειδίμην, πλεο-
νασμῶ τῆς δ' καὶ τῷ ἀρχίῳ.

Δειδίξασθαι, ἐκφοβῆσθαι. δείδω, δειδίξω, καὶ δει-
δίξω. ἀπὸ τῆς δείδω, παράγωγος δειδίω, δειδί-
σω, καὶ δειδίξω. δειδισόμενος, δὲ δέσεως ἐνερ-
γητικῆς ἐκ ἐστὶ παθητικῆς, ἀπὸ τῆς ἐκφοβῶν καὶ
ἐφοβέμενος. Καὶ ἔστι οἷον κακὸν ὡς δειδίξασθαι,
δειλιάω, φοβεῖσθαι, δύλαβεῖσθαι.

Δειδίθι. ἐστὶ δείδω, καὶ μεταθέσει τῆς τόνος δειδῶ;
παράγωγος δειδήμι, ὁ ἀδρακεῖμενος, ἐδείδην,
τὸ πληθυντικόν, ἐδείδιμην, καὶ τὸ προσεκτικόν,
δειδίθι.

Δείκελον, λέγεται καὶ δείκηλον. σημαίνει δὲ ἀγαλ-
μα, ἢ ὁμοίωμα. οἷον, Δείκηλα ποταμὸν. καὶ
δείκελον Ἰφικλῆος παρὰ Παρθενίῳ. ὡς περ παρὰ
τὸ πέμπω πέμπελος, σημαίνει δὲ τὸν πολλῶν
ἐνιαυτῶν ὄντα, ἔπω καὶ ἀπὸ τῆς δείκω τὸ δεικνύω,
γίνεται δείκελος, καὶ ἐκτάσει τῆς εἰς τὸ ἦ, δείκη-
λον, τὸ ἵνδαλμα. κυρίως εἴρηται ἐπὶ τῆς ἀγάλ-
ματος τῆς Διός, τὸ διτ' εἶκελον. καταχρηστικῶς δὲ
τὸ οἷον δὴ ποτε ἵνδαλμα. Ἐπαφρόδιτος δὲ λέγειν
τὸ ἱ φησὶ κατ' ἀρχάς, ἰδείκελον τὸ τῷ ἰδίῳ ἐ-
κάστῃ ἐμφαίνον ὁμοιότητα. ἢ παρὰ τὸ δέω δει-
κω, δείκελον, τὸ ἐπὶ δέει καὶ φόβῳ πεμπόμενον,
ὡς εἰδωλον. ἔφερει δὲ τὸ δείκελον καὶ εἰδωλον,
καὶ τῷ φωνῶ καὶ κατὰ τῷ σημασίῳ. παρὰ δὲ
Δημοκρίτῳ, κατ' εἶδος ὁμοία τοῖς ἀνάγκασιν ἀ-
πόφοια.

Δεικίλισαι, μιμηταὶ παρὰ Δάκωσι.

Δείκω, τὰ ποικίλα ὑφάσματα καὶ μορφὰς ἔχοντα
καὶ ὅτ' τὰ πρόσωπα δείκω καὶ δείκηλα.

Δεικνῶται, προσαυδᾷ, προσασπάζεται, φιλανθρω-
πύεται.

Δεικῆς, λαμπερὸν, περιφανές, ὁμοιον. γράφεται καὶ
δδῆκῆς.

Δεικνύμενος, δεξιόμενος λόγοις. Τῷ καὶ δεικνύμενος
προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς, παρὰ τὸ δειξάι.
οἱ δὲ δεξιόμενοι τινὰς, δοκεῖσι δεικνύειν τοῖς δε-
ξιόμενοις τὰ ὅσα. σημαίνει δὲ καὶ τὸ δεικνύς. Θῆ-
κον αἰθλα δεικνύμενος δαναοῖς. Ἰλιάδος Ϝ.

Δείκω, σημαίνει δύο. ἐκ τῆς δδῆκω τὸ βλέπω, ἔοπῃ
τῆς ὤ εἰς ἰῶτα. ἐκ τῆς δείκω, γίνεται τὸ δεικνύω.
ἐστὶ καὶ δίκω τὸ βάλλω. καὶ δήκω, τὸ δαγκνῶ.

Δείκνει. ἔπος ἀναγνώσις. Οὐ γὰρ οἱ ἥελιος δει-
κνυ νομόν. ἀπὸ τῆς δεικνυσθαι ὑποκοπῇ. ὅσοι δὲ
ἀνέγνωσαν δεικνύ, βελομένη ἐκ τῆς δεικνύς πα-
ραλαμβάνειν κατὰ συστολήν, ἡμαρτον. ἀσύστατον
γάρ. ἔπος Ἡρακλῆος. δεικνύω δεικνυμι, ὁ πα-
ρατατικὸς, ἐδείκνυν, ἐδείκνυς, ἐδείκνυ, καὶ τὸ
προσεκτικόν, δείκνυ τὸ τῆς μιᾶς γαστρός ὀσεβές
πολύαυδρον εἰς τὸς μακκαβαίους ὁ Θεολόγος. ὡς
περ τὸ ἴστω, ἴσης, ἴση μὲν ὄμμα, προσεκτικόν.

Δείξω. δείκω, καὶ ὁ μέλλων, δείξω, δείξω καὶ ἀ-
πόδειξω.

Δείλος. Αττικοὶ τὸ δέλος. Ἰλιάδος Ϝ. Εἰσάκον
ἔλθῃ δείλος ὁφείδων. ἢ δέλη, δείλος εἴρη-
ται, ὡς ἡ ἑσπέρα, ἑσπερος. ὠνή, ὠνος. χολή,
χόλος. σωήθεις ἴωσι τὸ ἐ πλεονάζειν. ἥλιος, ἡέ-
λιος. δειλινόν, δειλινόν. οἷον, Δειλινόν κλί-
νοντος ὑπὸ ζόφῳ ἡελίοιο.

Δέλη, παρὰ τὸ ἐνδεῖν καὶ ἐλλείπειν τῇ ἔλῃ, ταῖς
τῇ θερμασίᾳ, δέλη, καὶ κατ' ἐπένθεσιν δέλη. ἀπὸ
δὲ τῆς, οἷον, ἡ δέλη τῆς δέλης, γίνεται ὅπρ-
ρηματικὴ σωτάξιν, οἷον, Δέλης ἡλθον, ὡς
παρὰ τῷ ποιητῇ. Ἐστίται ἡ ὡς ἡ δέλης ἡ μέ-
σον ἡμαρ. ἄλλως. παρὰ τὸ ἐνδεῖν τῷ καὶ τῇ
ἔλῃ, ἀπὸ δὲ τῆς μεσημβρίας ἀμυδροτέρα γίνε-
ται ἡ τῆς ἡλῆς θερμότης, λέγεται δέλη καὶ δέλη
καὶ δέλη.

Δειλός, σημαίνει δύο. τὸν ἀδενῆ, παρὰ τὸ δέος,
δείλος. ἢ ὡς περ ἀπὸ τῆς βήσω μέλλοντος γίνεται
βηλός, ἔπος ἀπὸ τῆς δείδω δέσω, σημαίνει τὸ
φοβεῖμαι, γίνεται δειλός. ὅπρ' μὲν τῆς δειλαῖς, δει-
μοι ἐγὼ δειλός. καὶ τὸν παρ' ἡμῖν λεγόμενον. ὡς τὸ,
Εἴθ' ὅγε δειλὸς ἀνὴρ ὅτ' ἀλκιμος ἐξεφαάνθη.

Δειλιάω, ἐκ τῆς δειλός.

Δειλακρίων, ὁ δειλός. Ἀριστοφάνης. Ὁ δειλακρίων
πῶς ἡλθες. σωθέτος ἢ λέξις, παρὰ τὸ δειλός καὶ
τὸ ἄκρος, ὁ ἄκρος δειλός. εἴρηται καὶ δειλακρός, καὶ
δειλάκρα, καὶ δειλακρίνας. δειλακρίων ἐν, ὁ ἐλλεί-
νός, ταλαίπωρος, ἀρχεῖος.

Δείμος, ὁ φόβος. ὡς περ ἀπὸ τῆς αἰδώς γίνεται αἰδι-
μος, καὶ ἀπὸ τῆς κύδος, κύδιμος, ἔπω καὶ ἀπὸ τῆς δέος
δείμος καὶ δείμος, ὁ δέος ἐμποίων. ὄνομα πρέπον
ἄριστος παιδί. Ὁμῆρος. Δείμός τε φόβος τε.

Δεί-

Δείμα, ὁ φόβος. ἔστι καὶ ῥήμα. ὥς περ ὑπὸ τοῦ ποιήσω μέλλοντος, γίνεται ποίημα, ἔτω καὶ ὑπὸ τοῦ δέω τὸ φοβεῖμαι πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα, δείω, ὁ μέλλων, δείσω, γίνεται δείμα δείματος, δειματῶ, παρὰ τὸ φόβον, ὡς ἀγωγὴ ὑπὸ ὀνόματος. ὥς τὸ δείμα δειμαλέος. ὑπὸ ῥήματος, ὥς τὸ οἶδω οἰδαλέος. καὶ ὑπὸ ἐπὶ ῥήματος.

Δειμαλέος, δὴλαβής. ὥς περ ὑπὸ τοῦ τάρβος γίνεται ταρβαλέος, ἔτω καὶ ὑπὸ τοῦ δειμος, δειμαλέος. δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι τὰ διὰ τὴν ἀλῆος ὑπὲρ ἑξῆς συλλαβὰς, παρὰ μιᾶς τὸν τόνον ἔχουσιν. οἷον ἀργαλέος, νηφαλέος. σεσημειωμένα δὲ εἰσὶ τέσσαρα ταῦτα. δαιδάλεος, ὑπὸ τῆς δαιδάλειος. ἔστι καὶ κοινισάλεος, Κοινισάλεον δῖφρον, ὥς παρὰ Ἀντιμάχῳ. ὑπὸ τῆς κοινισάλεος, ὑποβολῇ τῆς ἱ. ἀπαδάλεος, ὑπὸ τῆς ἀπαδάλαος, πλεονασμῷ τῆς εἰ γέγονεν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀπαδάλειος, αἰθάλεος. τοῦτο δὲ διφορεῖται, καὶ παρὰ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον. ἀπὸ τοῦ αἰθω γὰρ ὑπάρχει. ὥς νήφω, νηφάλεος. ὡς δὲ παρὰ δύο ἔχει τὸν τόνον, ἀπὸ τῆς αἰθάλειος γέγονε καὶ ὑποβολῇ τῆς ἱ. ὥς Πύθ' αἰθάλειος κρησῆρες.

Δειμάμμος. τὸ θέμα δέμω τὸ οἰκοδομῶ, εἰδεμα, εἰδεμάμμος, ἢ μετοχή, δειμάμμος.

Δείδεκτο, ἐδέξετο. Δείδεκτ' ἀχιλῆα.

Δέδοικα, ἀπὸ τῆς δείκω.

Δεῖν. Δεῖν ὡς δέω, δεῖν εἶναι ὑπέλαβον, ἀναγκάιον ἐνόμισα. ὥς περ ἀπὸ τοῦ πλέον γίνεται κατὰ κράσιν τοῦ εἰ καὶ ὁ εἰς εἰ δῖφθογον, πλεῖν σαδίου λαλίστερα, ἀπὸ τοῦ πλέον σαδίου φλυαρώτερα, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ δεῖν γίνεται δεῖν. Δεῖν τὸδε γινέσθαι. ἢ ἀπὸ τῆς πλεῖν, πλεῖν, ὥς δέειν, δεῖν.

Δείξας, ἀπὸ τῆς δέξας ῥητικής καὶ ἀπείας, γίνεται καὶ πλεονασμῷ τῆς ἱ, δείξας καὶ ἀπείας. οἷον, Χλωροὶ ὑπὸ δείξας. καὶ ἦρα καὶ ἀπείας. εἰς τὸ σῆγμα.

Δεῖνος, παροπλισσάται, ὁ ψυκτήρ, ὡς τὸ δέος ἐμποιεῖν.

Δεινόλιος, ὁ δεινὴ εἰμαρμένη ἐφ' ἑαυτὸν, παρὰ τὸ λίνον τὸ τῆς μοιρῶν νῆμα, ὅτι τὸν βίον τῆς βροτῆς νήθεσι.

Δεινός, ὁ φόβος ποιητικός. εἰς δὲ τὸ ῥητορικὸν ὄνρον, πανεργός, ἱκανός, ἀκολάκωτος, σοφός, ἐμπειρός. ὥς περ ἀπὸ τῆς ἑλῆος γίνεται ἑλεεινός, ἔτω καὶ παρὰ τὸ δέος, γίνεται δεῖνος, καὶ κράσει, δεινός, ὁ φόβος ἐμπειρητικός. ὅθεν καὶ αἰνός, ὁ χαλεπός.

Δείναν, καὶ Δεινία, ὄνομα κύριον, παρὰ τὸ δεινός. τὰ δὲ παρ' αὐτῆς συγκεῖμενα ἅπαντα, ὅσα διφθόγγα γράφεται, δεινολόχος, καὶ ῥήμα δεινῶ, σημαίνει τὸ δεινοπαθεῖν.

Δεῖπνος, τὸ παρ' ἡμῖν ἄριστον λεγόμενον. ὅθεν καὶ δειπνῶ. δόρυπος δὲ ὁ ἐσπερινός, ἐκ τῆς δεῖ τῆς σημαίνοντος τὸ πρέπει καὶ πόνος, τὸ πόνός τις ὢν. καὶ δεῖπιος, μετ' ὃν δεῖ πονεῖν. δεῖπνον, ὁ καιρὸς

Etymologicón.

τῆς ἑσπῆς, καὶ ἡ ἐν τοῖς καιρῷ διδομένη ἑσπῆ. οἱ δὲ κωμικοὶ οἱ νεώτεροι συγχέουσι τὸν καιρὸν, ἐσπερινῷ ἑσπῇ δεῖπνον ὀνομάζοντες, ὥς καὶ νῦν, μετ' ὃν δεῖ πονεῖν. ἔωθεν ἐδίοντες ἐπὶ πόλεμον ἢ ἐπὶ ἐργασίαν ἐξήρχοντο. Ἐπαφρόδιτος δὲ παρὰ τὸ δάπτω, δάπτον καὶ δάπνον καὶ δεῖπνον καὶ ἑσπῇ καὶ πλεονασμῷ.

Δειπνισός. ἔστι δειπνῶ, δειπνιτός. Ἀλλ' ὅτε δὴ δειπνισὸς ἔλω, περισσὸν τὸ σ', ὅρα τῆς ἰῶτα γράφεται. ἀπὸ τῆς δειπνίζω δειπνισός. Ὡς.

Δειπνολόχος, κλεπτοφόρος. καὶ Ἡσιόδος. Γυναικὸς δειπνολόχης, τῆς καὶ λοχέως, τῆς λήθρη ἐδίεσης, καὶ μὴ φανερώς. ἥτις χωρὶς δαλὰ τὸν ἄνδρα καίει, καὶ γράσσει παρὰ ὥρας ποιεῖ.

Δεῖρη, Βαρυτόνης ἡ πόλις.

Δεῖρη, ἐκ τῆς δέρω, δέρη, καὶ πλεονασμῷ τῆς ἱ, δειρή, κυρίως ἀπὸ μεταφοράς. κατὰ τὸ ὅδ' τὸ μέρος παρὼν ἄρχονται ἐκδέρεσθαι τὰ ζῶα. ἀπὸ δὲ τούτου, μετῴλη καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν αἰθρώπων, οἱ μὲν περὶ Αἰολεῖς, δέρρη λέγουσι, καὶ καὶ ἀδελφισμὸν, δέρρης. σημαίνει δὲ καὶ τὴν τεταμένην βύρσαν.

Δεῖσα, ἡ ὑγρασία, ὁ ὑγρώδης καὶ βοτανώδης τόπος. παρὰ τὸν δέω μέλλοντα, σημαίνει τὸ βρέχω, γίνεται δεῦσα καὶ δεῖσα, ἡ δυσωδία. εἴρηται παρὰ τὸ δέω τὸ δέ τῆς ἱ γράφεται, ὁ σημαίνει τὸ φοβεῖμαι, ἢ ἡ δέσα, ἡ δυσοσμία ὑπὸ φέγουμεν. εἴτε ἐν δέ τῆς ἱ, εἴτε δέ τῆς εἰ διφθόγγα, τὸ δέω καὶ δέω διφορεῖται. ὅθεν δέος καὶ δίος διὰ τῆς ἱ. ὅθεν ἑῖς τῶν ἄστυ Πελάμης δίον.

Δεισιώω, ὄνομα ἥρωος. ὡς τὸν δέω μέλλοντα καὶ τὸ ἀνὴρ. ὥς Εὐλώω, Ἀντλώω. τὸ γὰρ ἀνὴρ ἐν τῇ σωθέσει, ἔπει τὸ μὴ ἄλλα εἰς ἡται, τὸ δὲ ἡ εἰς ὦ. Δεισιωράδ' Ἰππόδοόν τε.

Δεισιδαιμονία, λέγεται ἡ παρὰ τὰς πονηρὰς δαίμονας ἐπιμέλεια, (εἰς τὸ δέω) καὶ φόβος. γίνεται παρὰ τὸ δέω, ὁ μέλλων, δείσω, καὶ τὸ δαίμων ὁ σημαίνει τὸν θεόν. Ἰστέον ὅτι παρὰ μὲν τοῖς Ἑλλήσιν ἐπὶ καλῶ λαμβάνεται. παρὰ δὲ ἡ μὲν τοῖς χριστιανοῖς, ἐπὶ τῆς ἀσεβείας λέγεται ἡ δεισιδαιμονία.

Δεισιδαίμων, θεοσεβής, ἡ ἀμφίβολος τῶν πῶν πίσι, καὶ οἰονεὶ δεδοικώς.

ΤΟ ΔΕ ΑΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥΤ' Η.

Δηδύω, τὸ βραδυῶ. ἐκ τῆς δηθῶ ὁ σημαίνει τὸ ἐπιπολῶ, δηθῶ, καὶ πλεονασμῷ τῆς ν, δηδύω. πλεονάζει γὰρ τὸ ν ἐν τοῖς ῥήμασι. πολλὰ γὰρ ῥήματα ἀπὸ ἐπὶ ῥημάτων γίνεται. ὥς ὄψιον, ὄψίζω. θαμὰ, θαμίζω. τὸ δηθῶν, ποτὲ μὲν ὅτι ἀδελφισμὸν δὴ, ποτὲ δὲ ὥς δὴ.

Δηθῶ, ἐπὶ ῥήμα χρόνος δηλωτικόν. ἐκ τῆς δὴ, γίνεται δὴθῶ, καὶ ὑποβολῇ. οἷον, Δηθῶ μάλα σενάχων, πολλὰ συνεχῶς.

I

Δηθῶς,

Δήϊος, ὁ πολεμικός, καὶ ἐπὶθετον τῷ πολέμῳ. Δήϊον
εἰς πόλεμον. καὶ πάλιν σημαίνει τὸν ἐχθρὸν καὶ
πολέμιον. καὶ δηϊοῖσι, παρὰ τὸ δέος, δέϊος,
δήϊος, ὁ δέος ἐμποίων. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω,
δαΐος, καὶ δηΐος, ὁ καυσικός. ἢ παρὰ τὸ δαίω
τὸ κόπτω, δηΐος, ὁ δακνοπτικός ἀνθρώπων καὶ
οἰκῶν καὶ πόλεων καὶ δυνάδων.

Δηΐων, ὑπὸ τῷ δήϊος, γίνεται δηΐων, ὡς ὑπὸ τῷ
διπλάσιος, διπλάσιων.

Δηϊότης, ἡ μάχη. παρὰ τὸ δηΐσθαι ἐν αὐτῇ τὰς
τίξωσκομύδας.

Δηΐσας, σημαίνει τὸ δακνόφας. ἔστι δαίω τὸ κόπ-
τω, ἢ καίω. δακλύσει πῆς αἱ διφθόγγαι, γίνεται
δαΐς, καὶ ὄνομα δήϊος, ἔοπῃ τῷ ἄλφα εἰς ἦτα.
καὶ ῥῆμα δηΐω, ὅτε εἰς τὸ δηΐεν, καὶ περισπωμύδας
δηΐω. εἶτα καὶ συναιρέσιν, δηΐω, δηΐσω, δηΐ-
σειν, ἀνελείν, φονεύσειν.

Δήετε, δρείσκετε. παρ' ὅτι τινὲς καὶ τῷ Δήμητρῳ
Δηΐω λέγουσι, δακ τὸ τὰς ἐντυγαυόντας αὐτῇ
τῷ θυγατέρα λέγειν δήεις, ὅθεν δρήσεις.
γίνεται δὲ παρὰ τὸ δέω τὸ σημαίνει τὸ δρεί-
σκω, δήω.

Δηΐω, ἡ Δημήτηρ, καὶ διαφορεῖται ὡς φησὶν ὁ τεχνι-
κός. οἶδε γὰρ ἡ παράδοσις τὸ ἦτα μὴ τῷ ἰῶτα,
καὶ χωρεῖς. καὶ εἰ μὴ μὴ ἔχει τὸ ἰῶτα, λέγει ὅτι
ἔστι παρὰ τὸ δηΐω τὸ σημαίνει τὸ δρείσκω. καὶ γὰρ
λυΐκα περιέρχετο εἰς ζήψιν πῆς θυγατρὸς αὐ-
τῆς, κατ' ὁφθαλμισμόν ἔλεγον πάντες, δήεις, τα-
τέσιν δρήσεις. ἢ ἐπειδὴ αὐτὴ ἐφύρε τὸν σῖτον.
εἰ δὲ ἔχει τὸ ἰῶτα, λέγεται ὅτι γέγονε παρὰ τὸ
δαίω τὸ κόπτω καὶ ἔοπῃ Ἰωνικῶ τῷ ἄλφα εἰς
ἦτα. καὶ γὰρ ἡ Δημήτηρ γῆ ὅθεν. ἢ δὲ γῆ δακνόπτε-
ται ἐν τῷ ἀροξιάσθαι. ἢ παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω,
ὅτι μὴ λαμπάδων ἐζήτει τῷ θυγατέρα. τινὲς
δέφασιν ὡς λέγει ὁ τεχνικός, ὅτι ὑποκοριστικόν
ὅθεν, ὑπὸ τῷ Δημήτρῳ Δηΐω. ἀγνοῦντες τὸν χη-
ματισμὸν τῷ ποιῶν ὑποκοριστικῶν. τὰ γὰρ ποι-
αῦτα ὑποκοριστικά, θέλει φυλάττειν τὸ σύμφω-
νον πῆς δούτερας συλλαβῆς τῷ ἰδίῳ πρωτοτύ-
πων, οἷον, Ἰψιπύλη, Ἰψώ. Εἰδοθέα, Εἰδώ.
εἰ ἐν Δημήτρῳ, Δημῶ ὠφείλον εἶναι, ἀλλ' ἐκ ἔ-
στιν ὑποκοριστικόν. Δηΐω, ἢ ὅτι πολλὴν ἐδήλωσε
γῆν τατέσι διέκοψε ζήψα πῆς θυγατέρα, ἢ γηῶ-
τις ὅθεν καὶ ἔοπῃ τῷ γάμα εἰς δέλτα, ἢ ὅτι λυ-
πεμύνη δακ τῷ θυγατέρα, ἐδαίετο τῷ ψυχῶ,
ἢ Δηΐω, παρὰ πῆς δηΐας, ἔπω γὰρ δηαὶ πορσαγο-
ροῦνται ὑπὸ Κεῖπῶν αἱ κελταί.

Δήλος, καὶ εὐδήλος, παρὰ τὸ δηΐω τὸ δρείσκω. ὡς
τὸ, Δήθωμ ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθλῶν, ὁ μέλων,
δήσω, καὶ δήλος ὁ δῖρετος καὶ πορφανής, ὡς τὸ πα-
ρὰ τὸ ἦσω, ἦλος, ἢ ὅτι πρῶτον ὅθεν τὸ δέω τὸ
σημαίνει τὸ δρείσκω, ἔ μέμνηται Ἀλκαῖος. Ε-
γὼ μὴ καὶ εἰ δέω ταῦτα μαρτυρεῖντας. καὶ ὡς εἴ-
κω, εἰκελός, ἔπω δέω, δέελος. τὰ γὰρ πρὸς
λα, ῥαδίως δρείσκονται. ὑπὸ δὲ τῷ δέω, κατ'
ἐκτασιν δηΐω, ἀφ' ἧς τὸ δήλος.

Δήλος, ὁ φανερός, ἐκ τῷ δαλός, ἔοπῃ τῷ ἄλφα
εἰς ἦ, καὶ ἀναδόσει τῷ τόνῳ.

Δηλῶ, τὸ φανερῶ, ἐκ τῷ δήλος, καὶ τῷ βλάπτω, ὅτε
εἰς τὸ δηλήσονται, καὶ ἐδηλήσαντο, ἀντὶ τῷ ἐβλα-
ψαν. γίνεται παρὰ τὸ δηΐς ὁ σημαίνει τῷ
μάχῳ, δηρῶ, καὶ δηλῶ. ἢ παρὰ τὸ κῆλα τὰ
βέλη, οἷον εἰς τὰ φθαρτικά καὶ βλαπτικά, ἔο-
πῃ τῷ π εἰς δ. (ὡς καίω, δαίω) γίνεται
δηλῶ τὸ βλάπτω. καὶ δηλητήριον, τὸ θανάσιμον,
καὶ βλαπτικόν.

Δῆμος, τὸ πληθος. παρὰ τὸ δέω τὸ δεισμός, δέω,
δέμος καὶ δῆμος, ὁ συνδεδεμένος ὄχλος, ὡς μί-
νω, μήεις καὶ μῶεις. ἢ παρὰ τὸ δέμας, δῆμος,
οἷον, ἐν σώματι ὑπάρχων. ἢ δίδωμι τὸ δεισμός,
ὁ μέλων, δήσω, καὶ εἰς αὐτὴν δῆμος. τὰ δὲ πε-
ριληπτικά, δύο συντάξεις ἐπιδέχεται τῷ λόγῳ
πῆς φωνῆς, καὶ τῷ λόγῳ τῷ σημαίνοντι. ἢ μὴ
φωνῇ συνή, τὸ δὲ σημαίνοντι, πληθυντικόν.
τὸ δῆ, ἦτα, διότι δῖρεθι παρὰ τοῖς Δωριεῦσι
λεγομένων δᾶμος, καὶ ἡμεῖς τὰ τῷ Δωριέων α
εἰς ἦ ἔεπομεν.

Δηλονότι, παρὰ τὸ δήλον τὸ φανερόν, καὶ τὸ ὅτι ἐπὶ
ἐπιτάσειας. σημαίνει τὸ πᾶν, δηλονότι γὰρ, τὸ
πᾶν φανερόν.

Δηλήμων ὁ κακοποιός, παρὰ τὸ δηλεῖν, τὸ κακο-
ποιεῖν σημαίνει.

Δήπε, ὡς δῆ, δήπεθεν, δηλονότι, ἔκτινος πόπε.

Δῆτα, ἔτω, δῆθεν, ὡς δῆ μάλισα, ἐκ τῷ δηθύνω.

Δημῶν, τὸ τινὸς ἐστὶν δημοσιῶσαι, καὶ τὸ ἐνδη-
μεῖν. οἷον τὸ δημαγωγεῖν.

Δημός, σημαίνει δύο. ὅθεν τὸν λιπός. Εἰς πίο-
νι δημῶ. παρὰ τὸ δαίω τὸ καίω, ὁ δῖτερος ἀό-
ριστος, ἔδασον, δαμός καὶ δημός, τὸ καίουμενον ἐν
ταῖς θυσίαις. ἢ δι' ἧς καίονται αἱ θυσίαι. καυ-
σικόν γὰρ τὸ λιπός. ὡς παρὰ τὸ θυώ θυμός, καὶ
χύω χυμός, ἔτω καὶ δηΐω τὸ καίω δημός. ἢ πα-
ρὰ τὸ δέω τὸ δεισμός, δειμός καὶ δημός, κατὰ ἀν-
τίφρασιν τὸ δεισμός, καὶ τὸν δημῶν καὶ δακ-
λεπτον, ὡς ἐν τῷ μ' ὁμηρος, δημόν τὸν δημότιον
φησὶ, τὸν δημοτικόν.

Δημάδης, ἐκ ἔχει τὸ δ. ἀπὸ γὰρ τῷ Δημῶ, γίνε-
ται Δημάδης, καὶ καὶ συναιρέσιν, δημάδης. καὶ
ὠφείλον εἰς τὸ ἦ γινεσθαι ἢ κράσις, ἀλλὰ δακ τὸν
χαρακτῆρα, εἰς αἱ ἐλθέτω. τὰ γὰρ εἰς δηΐα πα-
ρωνυμικά, ἢ τύπε παρωνυμικά ὄντα, ἢ τὸ δ
θέλει ἀφελήσθαι, ἢ τῷ ἄλφα. οἷον, Πηλεί-
δης, Αἰακίδης, Εὐεμᾶδης, Πυλάδης. ἔπος ἐν
καὶ Δημάδης.

Δημολάλητος, περιβόητος.

Δήμαρχος, ὁ δήμος τινὸς ἄρχων. ὅς καὶ τῷ καὶ χῶ-
ραν δήμος ποιεῖται, καὶ ἀπερχάμετο πῆς ἐστίας ἐ-
κάτω πρὸς τὰ δημόσια ὀφλήματα.

Δημόκοινος, δημόσιος βασιλεὺς, ἢ ὁ δήμιος, ἢ
γούμ ὁ ἐκ τῷ δήμῳ τὸ φονεύειν κληρωθείς. Σο-
φοκλῆς, Οἷος γὰρ ἡμῶν δημόκοινος οἴχεται. εἴρη-
ται παρὰ τὸ καίνειν τὸ φονεύειν, ὅτε τῷ δήμῳ ἐπὶ
τεταμ-

τέταμμος καίνειν, κὶ ἔσπῃ τὴν αἰς ο, δη-
μοκοινός.

Δημόσιος, ὁ τῆς πόλεως δῆλος, ὃς ὑπηρετεῖ τοῖς δι-
καστηρίοις κὶ τοῖς κοινοῖς ἔργοις. ἐκ τῆς ῥητορικῆς,
δήμος δημόσιος, καὶ δημόσιος. δημοσιεύειν, τὸ
τὰ δημόσια ὑπηρετεῖν ὅπῃ μὲν.

Δημοδότης, ἀχρημονέτης. δὲ τὸ ἐν ὅφει πάντα
γινόμενα δὲ τὸν δῆμον.

Δημοδοσία, τὴν δῆμον δωχία, ἢ θυσία.

Δημοδοταί, παίζειν, ἔσω Πλάτων. καὶ δημώτατα,
παίγνια.

Δήμια, τὰ δημόσια. τὰ δὲ τὴν δῆμον ἐξαιρέτως
διδόμενα τοῖς βασιλεῦσιν. Ἰλιάδος ρ. δῆμια
πίνεσι, κὶ σημαίνουσιν ἑκάστος, τὰ διδόμενα πα-
ρὰ τῇ δῆμον καταναλίσκοντες.

Δημιουργεῖν, ἐργασθῆναι.

Δημιουργός, πολλὰ σημαίνει ἡ λέξις. σημαίνει γὰρ
τὴν τεχνίτην, ἀφ' ὧν καὶ ὁ τῶν πάντων ποιητὴς
θεός, δημιουργός ἐρεται. δημιουργοὶ δὲ ἐκαλῶν-
το παρὰ τὴν Ἀργείοις καὶ Θισσαλοῖς, οἱ δὲ τὰ
τέλη. ἵνα σημαίνει τὰ δημόσια ἐργαζομένους, καὶ
δὲ φροντίδος ἔχοντας. δὲ τὴν Ἀττικοῖς καὶ
τὰς πλακύντας ἐργαζομένης γυναικας. λέγουσι
δ' ἔσω τὴν ἐμπειρίαν, ἐνίοτε δὲ τὴν ὀτιοῦν ποι-
εῖντας. λέγονται κὶ οἱ δὲ τὰς χειρουργίας κὶ τὴν
τῶν τεχνῶν ἐπιμέλειαν. κοινὰς γὰρ μονονεχί πα-
ρεῖχον τὰς χεῖρας.

Δημήτηρ, παρὰ τὸ γῆ καὶ τὸ μήτηρ γημήτηρ τὴν ἔσση,
κὶ ἔσπῃ τὴν γ' εἰς δ, ἢ δημομήτηρ καὶ συγκοπήν.
ἢ παρὰ τὸ διελεῖν τὴν γῆν καὶ τέμνειν ἐν τῇ ἀρο-
τρίᾳ. ἢ παρὰ τὸ δῆναι τὸ δάεισκα. ἢ παρὰ τὸ
δαῖναι τὸ καῖναι. λαμπαδῆχος γὰρ ἡ θεός. σημαίνει
δὲ καὶ αὐτὴν τὴν θεόν, καὶ τὸν καρπὸν, καὶ τὸν
σῖτον, καὶ τὴν γεωργικὴν ἐπισημίαν.

Δημήτερος ἀκμή. δὲ τὸ κατέγνωται ἐν τῇ ἄλλῃ τὸν
ἐσάχων τὸν δάγῃ. ἢ αὐτὸν τὸν σῖτον ἐν τῇ μύ-
λῳ θράσσει.

Δημήτριος, ὁ πύκτης, ποῖτοι δὲ εἰσι καὶ οἱ πύκται.
ἢ ἐπεὶ ἐν ταῖς ἀμφισβητήσεσιν ἔτυπον τὴν
ἀμφισβητῆντας.

Διός, ὁ μῆκος. Διός δ' αἶμα ἦσαν, ποτέσιν ἐπιπο-
λὺν χρόνον, ἀφῶνοι ὑπάρχον, καὶ ἡσυχιοι. ὅπῃ
τὴν αἰών ὃ σημαίνει τὸν τῆς ζωῆς χρόνον, πλεο-
νασμῶ τῇ δ', δαῖων, καὶ συγκοπή δῶν, καὶ
ἔσπῃ διός. τὰ δὲ εἰς τὴν ἐπὶ ῥήματα, δὲ τοῦ
ἢ γράφεται.

Διόσια. Ἰλιάδος δ'. Ἡπία διόσια οἶδε, τὰ βα-
λόμενα. ὅπῃ τὴν μήδεα ἔσπῃ τὴν μ' εἰς ν. ἢ
παρὰ τὸ διός ἐπὶ ῥήματα, χρόνος γὰρ δέεται ἢ βα-
λή. εἶσα, καὶ πᾶσι δῆρον βαλόμεν ἵν' ἔχη καὶ
πολλὸν ἄμεινον. ἢ παρὰ τὸ δῆναι τὸ δάεισκα,
διός. ὡς κῆσος, κτῆνος.

Διρόν, ὀνομαστικὸν ἐπὶ ῥήματα. πολλὰ γὰρ εἰσὶ ποιαῦ-
τα. ὡς περ ἢ πέρα τῆς πέρως τὴν πέραν, καὶ ἐ-
πὶ ῥήματα, Πέραν τὴν χειμάρρα τῇ κέδρων. καὶ
πρώτος, πρώτα, ἢ αἰτιατική, πρώτων, καὶ ἔσπῃ

Βοιωτικῇ, πρώτῳ, ὅς ἐ τὸ πρῶτον ἐπὶ ῥήματα.
ἔσω διρόν, τὸ ὅπῃ πολὺν χρόνον.

Διωαίος. ὄνομα ἀρσενικόν, ὁ πολυχρόνιος. Ἰλιά-
δος, ε', Μάλ' ε' διωαίος. τὸ ἐδέτερον, διωαίον,
καὶ συγκοπή, διωόν, καὶ ἔσπῃ τὴν ν' εἰς ρ, δι-
ρόν. καὶ μετὰ γεται εἰς ἐπὶ ῥήματα τὴν σὺνταξιν.
τὸ δῆ, ἢ, καὶ τὸ ρὸν μικρόν, ὅτι ὅπῃ ὀνόματος
παρήχθη. τὰ γὰρ ὅπῃ διαφόρων πτώσεων εἰς ἐπὶ ῥή-
ματα τὴν σὺνταξιν μεταγόμενα, καὶ τὴν αὐτὴν
γραφὴν ταῖς πτώσεσιν ἔχει.

Δῆρις, ἢ μάχη καὶ ἢ ἔρις. Δῆριον ἀπερεσίῳ πο-
λεμόκλονον ἔργον Ἀρης. παρὰ τὸ δᾶ καὶ τὸ ἔ-
ρις, δαίρις τις ἔσα, ἢ μεγάλη ἔρις. ἢ παρὰ τὸ
δηλεῖσθαι, δῆλις καὶ δῆρις. ἢ παρὰ τὸ δαῖναι τὸ
σφάζειν καὶ κόπτειν, γίνεται ὄνομα δαῖς βαρύτο-
πον. Καλλίμαχος, Εἰς δαῖν ἐρχομένων. καὶ ἐκ-
τάσει τὴν αἰς ἢ, δῆρις, καὶ πλεονασμῶ τῇ ρ,
δῆρις. ἐκ τῆς γίνεται ῥήματα δῆριον καὶ δῆριον,
περιπαύμενον καὶ βαρύτονον. ὡς κόνις, κονίον.
δῆρις δῆριον, καὶ δῆριον. οἶον, Δῆ τὸτε δῆριον
Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων.

Διῶ, ἢ Δημήτηρ, ὅπῃ τὴν δῆναι, τὴν ζῆτεῖν τὴν
Περσεφόνει.

ΤΟ ΔΕΛΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ι.

Διαβασιλίζεται, τῆς βασιλείας ἀντιποιεῖται.

Διάβολος, παρὰ τὸ διαβάλλειν, τὰ δὲ πα-
ρὰ τὸ βάλλω συγκείμενα, δὲ τὴν ὁ μικρὸν γρά-
φεται, οἶον, ἐλαφιβόλος, ἐκατηβόλος. καὶ διαβο-
λοῖ, ἀπατητικοί.

Διαβόλιον, ἐδέτερον ὑποκοριστικόν, παρὰ τὸ βελέν.
προπαροξύνεται παῦ εἰς οὐ ἐδέτερον καθαρὸν μο-
νοχρῆς τῇ ἰ μόνῳ δὲ ἀληθινόν ὑπὸ ἔρις συλὶ
λαβὰς, προπαροξύνεται, εἴτε κύριον, εἴτε προ-
σηγορικόν, εἴτε ὑποκοριστικόν.

Διαινῶ, τὸ βρέχω, τὸ ὑγραίνω. Ὀμηρος, Διαινῶ
δέμιν μέλαν ὕδωρ. κυρίως τὸ ἐκ Διὸς βρέχε-
σθαι. διὸς διῶ, διαινῶ. ὡς μιῶ, μιαινῶ.

Δίαίτα, δαῖς δαιτός, δαῖτα καὶ δίαίτα.

Διαιτοταί, κρεταί. καὶ διαιτεῖν, διακρίνειν.

Διαείσεται, γνωρίσει, διαγνώσεται, γνώσει, μα-
θήσεται. Ἰλιάδος δ'. Αὐτὸν τὴν ἀρετὴν διαεί-
σεται.

Διαδικασία, ἐχ' ἀπλῶς πᾶσα δίκη, ἀλλ' ἐν αἷς
ὑπὸ τῆς ἀμφισβητήσεως. λέγεται διαδικάσαι
τισὶ πρὸς τὸ δημόσιον, ὡς ὀφειλομένων αὐτῶν
χρημάτων ἐν τῇ δημόσει ἐσθ' αἰ. Διοχρῆς,
ἢ ἐπὶ κρείσσει τῇ ἐπιπείσει πρὸς λειτουργίαν καὶ εἰς
τ' ἄλλα.

Διακίκοπται, οἶον, ἀδοκίμασόν ἐστι. δέκοπτον γὰρ
τὸ ἀδοκίμον νόμισμα οἱ παλαιοί.

Διαβέλια, τὰ ἐκ λογισμῶν ἀτόπων πταίσματα.

Διακναίμενος, ξιόμενος, ἢ λυπόμενος. καὶ διακνα-
ναιμῆναι, διεφθαρῆναι. Διακλιμακίσας, διαπα-
λαίσας. κλίμαξ γὰρ καὶ κλιμακισμός πάλαι-
μα ποῖον.

Διακαυνεύσαι, διακληρώσαι. καῦνος γὰρ λέγεται ὁ κλῆρος. Κράτης Πυλίνη, ἀπὸ ποτερὰ τὸν καῦνον ἀειδήσεις. καὶ ἐγὼ, ὡς Καυνίων μάλισα χρωμάτων.

Διαζεύξαι, ἀντὶ τῆ ἀνέλεσθαι τὸ ἔγκλημα. λέγεται δὲ διαζεύξαι, καὶ τὸ διαζύσαι, ἀπὸ τῆς περιγεγραμμένων καὶ περαιεμμένων.

Διακινάσκειν, τὸ ἀντὶ βλέπειν. παρὰ τὸ δια- γιναι τὰς κόρας τῆς ὀφθαλμῶν, καὶ μὴ ἐπὶ δεικνύειν βλέπειν. ἢ τὸ ἀντὶ τῆς ὀφθαλμῶν κόρας λέγεται.

Διακωδωνιδεύειν, διακωιδεύειν, ἐπιπλεῖσιν ἐπὶ τῆς διακωιδεύειν λαμβάνεται. τέτακται δὲ καὶ ἐπὶ τῆς διαπειραδούρας. ἔπειτα Λυσίας. ἀπὸ τῆς ἵππων μετρώεται. εἰώθεσι γὰρ οὕτω δοκιμάζειν τὰς ἡναιούς ἵππους, εἰμὴ καταπλήσονται τὸν ἐν τῷ πολέμῳ θόρυβον τὰς κώδωνας φοβήσονται.

Διακρίδων, διακρίμνω, ἐν διακρίσει, ἐξ ἐπεικείας.

Διακρινθεῖτε. Ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα. Ἰλιάδος γάμα, ἀντὶ τῆς διακρινθεῖτε. τὸ θέμα, διακρίνω, κρινῶ, κρίκειν, κέκειμαι, ἐκρίθην, κρινθεῖς, κρινθέντες, κρινθείτω. ἢ ἐκ τῆς διακρίθην πλεονασμῷ τῆς ὑποκειμένης, γίνεται διακρίθην, τὸ δὲ κρινθῆναι διακρινθεῖν, διακρινθεῖτε, καὶ καὶ συγκρίνω, διακρινθεῖτε. ὡς τὸ διακρινθεῖν ἐκ τῆς κομνηθείν καὶ συγκρίνω. δὲ κρινθῆναι παθητικῶς πρῶτον ἀρῶνται.

Διακωδώνισι, διαπειράσιν. ἐπειδὴ περιεχόμενοι τὰς περιβόλους τοῖς κώδωνιν οἱ τειχοφυλακοῦντες, ἀποπειρῶν ἐποιῶντο τοῖς τεταγμένοις φυλάττειν. ζήτει εἰς τὸ διασαρδάνισι.

Διάδοσις. ἐχῶντο τῇ διαδοσει οἱ ῥήτορες ἐπὶ γνώμης ἢ διανοίας τῆς δρῶντων, καὶ ἐπὶ τῆς διαδοῖναι λόγον, καὶ ἐπὶ τῆς διαδοῖναι, καὶ ἐπὶ τῆς διαδοῖναι. καὶ διαδοῖναι, διαδοῖναι, λαμβάνεται ἐπὶ τῆς πωλεῖν τὰ ποσόντα καὶ ἐπὶ τῆς πάχειν.

Διαβάτης, ὁρῶντι πεκτονικόν.

Διάγειν, παρέλκειν, καὶ διαπαταῖν.

Διαρεαφή, ἡ συνθήκη, καὶ ἐπὶ ζωγραφικῆς πίνακος.

Διακίγκλισον, διακίσειον. κίγκλος δὲ ὄρνειον ἢ καὶ σείσσοπος.

Διάκτορος. ὁ δὲ τὸ διάγω, διήκται, διακτορ διακτορ, καὶ μεταγεται ἡ ἡλικία εἰς διείδαν, ὁ πύς λόγος διάγων. Ὁμῆρος, Διακτορ ἀργεφόντη, ἄγοντι τὰς ἀγγελίας τῆς θεῶν, ἀγγελιαφόρος. ἢ διακτορ καὶ σαφεῖ κατὰ τὸ λέγειν, καὶ διαγγέλοντι καὶ σημαίνοντι τὰς ἀγγελίας. ἐκ τῆς πρῶτης σαφηνίζω. ἀφ' ἧς ἀρῶνται. Εἰμὴ τετορήσω ταῦτα καὶ λαλήσομαι. γίνεται ἐν διακτορ, καὶ πλεονασμῷ τῆς κάππα, διάκτορος ὁ διασαφηνίζων ἐν τῷ λέγειν. ἐπὶ δὲ τῆς Ἑρμῆ φασί, παρὰ τὸ κίαν τῆς τετελεσμένων κομίζω, ἢ ὁ διακτορ τὰς ψυχὰς. τῆς δὲ Ἑρμῆ ἐπὶ-

θετον. ὁ δὲ τῶν ἀλλοῖς ποιηταῖς, ἀπλῶς, ἐπὶ τοῦ διακτορ τίθεται. Καλλίμαχος, ἐπὶ γλαυκὸς τὸ ἐπὶ θετον. Ἀλλὰ θεῖς ἦτις με διακτορ ἐλάχε Παλλὰς, διακτορ καὶ διαγωγέα τῆς ψυχῶν.

Διάκονος, ὁ δὲ τῆς ἐνέκω τὸ φέρω καὶ πορτονεγκω, ἐν σωθέσει, διακνέω, καὶ ῥηματικὸν ὄνομα, διακνέος, καὶ κατὰ τῆς ἐνέκω καὶ ἐνέκω, διακνέος, καὶ κράσει τῆς αὐτῆς καὶ εἰς αὐτὴν μακρόν, διακνέος, ὁ διακνέων τὰ κελεύσματα. τινὲς παρὰ τὸ κοινὸν τὸ ὑπηρετεῖν, καὶ ἐκκοινεῖν τὸ ἐπείγειν. ὅθεν τὸ ἐκκοινεῖν.

Διακρήν, μεμειωμένος.

Διακρηκνύεται, διὰ κρηκνύων σωθήκας ἢ πορτονεγκας ποιεῖται. παρὰ τὸ κρηκνύ κρηκνός, κρηκνύω καὶ διακρηκνύει.

Διάλεκτος, ἡτοι κατὰ τὴν ἑκάστοις ἀνθρώποις διαλέγονται πρὸς ἀλλήλους καὶ τὴν ἰδίαν σωθήκειν, ἢ ἀπὸ τῆς διαλέκτου καὶ διακρηκνύεται ἀπὸ τῆς ἀλλῶν. ἐκαστὴ γὰρ αὐτῆς διακρηκνύεται τῆς ἐτέρης, ἀπὸ τῆς ἐκλέκτου ὡς κρατιστεύουσα.

Διαμπαῖς, διόλε, διαμπαῖς, διωκνός, ἐξουαντίας, ἀπὸ τῆς διαμπαῖς, διαμπαῖς, ἀποβολῆς τῆς αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τῆς αὐτῆς.

Διαμπερὲς, διαμπαῖς, διόλε, παρὰ τὸ πέρας, διαμπερὲς, καὶ πλεονασμῷ τῆς μὲ καὶ μεταθέσει ἰωνικῇ τῆς αὐτῆς εἰς εἰς, διαμπερὲς, τῆς αὐτῆς ἀπ' ὀρχῆς εἰς τὸ τέλος πέρας.

Διαλείμματα, διαστήματα, διαχωρίσματα, Θεὸς ἐν σαρκί, καὶ ἐκ ἐκ διαλείμματος ἐνέργων ὡς ἐν τῷ πορτονεγκῷ ὁ ἅγιος Βασίλειος εἰς τὴν χριστὸν ἡναισιν.

Διαμῶ, τὸ διερίζω, χήματος σωθέτε, ἐκ τῆς διαμωρῆς, καὶ τῆς αὐτῆς τὸ διερίζω. ἐστὶ δὲ διώτερας συζυγίας, ὁ μέλλων, διαμῶ, διαμῶ. τὸ δὲ αὐτῆς ἐκ τῆς αὐτῆς, ὅπερ ἐστὶ γυναικὸν ἐργαλεῖον, ἢ λεγομένην δρεπάνη.

Διαμυλλᾶναι, ἀρῶνται, διαμυλλᾶναι τοῖς χείλεσιν ἀπὸ τῆς μύλλων, μύλλαι γὰρ τὰ χεῖλη, καὶ μύσαξ. ἢ τὸ ἐδίδειν καὶ κόπτειν καὶ διασπέρειν τὰ χεῖλη.

Διαμυδαίνεται, διαμυδαῖ, καὶ διαμυδαῖ, καὶ διαμυδαῖ.

Διαμυδαῖ, ἡ ἐνδύμνησις, διαμυδαῖς ἔσα, ἢ διαμυδαῖ.

Διαμυδαῖς. ἡ δὲ διαμυδαῖς, χήματος σωθέτε. καὶ πόθεν διαμυδαῖς τὰ διαμυδαῖς ἐκ τῆς σωθέτων; ἐκ τῆς διαφορᾶς τῆς τῆς. τὰ μὲν γὰρ σωθέται, πορτονεγκνύεται, τὰ δὲ διαμυδαῖς, ὁρῶνται. ταῦτα δὲ ὁρῶνται, ἐπειδὴ ἀπὸ ῥήματος ἔχον τὴν σωθέτων. ὅθεν, ἐκλέγω, ἐκλεκτός. ἐπὶ ἐκλεκτός δὲ πορτονεγκνύεται, ὅτι ἀπὸ ὀνόματος ἔχει τὴν σωθέτων. ἐκ τῆς ἐπὶ πορτονεγκνύεται, καὶ τῆς λεκτός. ἔπειτα οὕτως καὶ διαμυδαῖς, διαμυδαῖς.

Διαμυδαῖς. ἡ δὲ διαμυδαῖς, ἐκλέκτους, μέγα, καὶ διαμυδαῖς. παρὰ τὸ πᾶν, ἐπὶ τῶν, πύτιον,

πύσιον, καὶ πλεονασμῶ τῷ ρ. ἢ ὑπὸ τῷ περὶ πε-
ράσω, περάσιον, καὶ καὶ συγκοπῶ, περάσιον,
καὶ ῥοπή, περύσιος, καὶ χατῶσις. ὡς μάθω,
μύθος, μύθιος.

Διαπραθεῖν, διαπραθεῖν, ὡς τὸ φαγέειν. τὸ ἀ-
πὸ τῷ πέρθω, ὃ δόλερος ἀόριστος ἔπραθον.

Διαπαντός, ἐπὶ ῥήματι χρόνος δηλωτικόν.

Διαξιφίσασθαι, ξίφεισι διαγωνίσασθαι, κυρίως ἢ δὴ
καὶ τὸ μάχεσθαι.

Διαπαταλολήσῃ, ῥόπῳ βύρτης διαπαθήσῃ πατ-
τάλοις.

Διαποδίζων, βασανίζων, καὶ ἐπιμελῶς ἐξετάζων.

Διαπείθειν, τὸ ἐκ πολέμιων διασωθῆναι.

Διαπερῶσαι, ἀνδρῶναι, διαστῆσαι.

Διάπορον, ὁξύτονον, σαφές, ὁξύηχον, λέγεται καὶ ὁ σύραξ.

Διαυλία, ὅταν δύο ἄδωσι.

Διαπλωκίζω, ἀπατῶ. Κρατῖνος, Τῆτον μὲν κα-
λῶς διεπνύνισας λόγον. εἴρηται ἀπὸ τῆς πνύ-
κης, ἢ ἔστι περιδετὴ κόμη ὡς ἡ φονάκη, ἢ τὸς ὀ-
ρῶντας ἀπατᾷ, ὡς φύσει ἔστα. τινὲς δὲ τὸ ποι-
κίλλω ἐξηγουῦνται ἀπὸ τῆς πλωῶν ἢ πλωίων, ὅν-
των ποικίλων, ἢ ἢ πλωίζω, καὶ πλωκίζω.

Διαπερδικίσαι, διαλαλῆσαι, διαφυγεῖν.

Διαπιθνήσκει, τὸ διαπαίζεσθαι. ἀπὸ τῆς πιθήκων.
φιλοπαιγμονέσασθαι ὃ τὸ ζῶν.

Διαπαταλολῶ, τὸ διεπνύνειν καὶ ζητεῖν ἐπιμελῶς.
ἢ τὸ διατείνεσθαι παττάλοις ῥόπῳ βύρτης, ἀπὸ
τῆς τὰς βύρσας διατεινόντων. καὶ διαπαταλολο-
μήρα, δισηκωμήρα, ὡς τε μηδὲ παταλον διεπ-
ραίπεσθαι πυκνότητι. διατάται εἶναι ἀπὸ τῆς
πίχων τῆς μὴ ἐχούτων πασσαλες τόπον. οἷον ἐπὶ
ἀκρεβὲς ἡ γυμνασία. ἢ μεταφορά, ἀπὸ τῆς ψυχο-
μῶν δερματων.

Διαρρήδω, τὸ φανερῶς, καὶ σαφῶς. παρὰ τὸ ῥῶ τὸ
λέγω. ὃ μῆλλον, ῥήσω, ἐξ αὐτῶ ῥήδω, καὶ ἐν
σωθείσει, διαρρήδω, καὶ ἐπαρρήδω.

Διαρραῖσαι, ραῖω τὸ φθεῖρω, γίνεται ἀπὸ τῷ
φθαίρω Δωρεῖς. τὸ ἀπὸ τῷ φθεῖρω, οἱ γὰρ
Δωρεῖς, τὴν εἰς δίφθογγον, εἰς αἰ ἔβησαν,
τὸ κύπειρον, κύπαιρον λέγοντες, καὶ τὸ εἶκον,
αἶκον. τὸ ραῖ, δίφθογγον. ἢ ὅτι ἐκ τῆς αἰ φθ-
γωγῆς αὐτὸ ἔχουσιν, ἢ ὅτι κανὼν ἔστιν ὁ λέγων.
ὅτι τὰ δὲ τῷ αἰῶ ῥήματα ἀσυναίρετα ὄντα, κα-
τὰ τὸ δόλερον καὶ τείτον πρόσωπον, δὲ τῆς αἰ
διφθόγγης γράφεται. οἷον, παλαίω. ἀπὸ δὲ τῷ
φθαίρω, ὑποβολῇ τῆς δύο στοιχείων, αἶρω, καὶ
μεταθέσει, ραῖω.

Διαρύττειν, διαρύειν, διαρτλεῖν. ὡς ἀρύτειν, τὸ
ἀντλεῖν.

Διαρρίνυθαι, τὸ τὴν ὁσφυῖ φερτικῶς περι-
γεῖν. Κράτης ἑοφονίω, ξίφιζε καὶ ἀπόδιζε καὶ διαρ-
ρίνυθαι. ἐκ τῷ ῥητορικῶ. εἰρῆκα τὸ χίζω καὶ εἰρ-
νῶ. ἄρα ὅτι τῷ πλεονασμῶ τῷ συμφῶν, σω-
τάλη ἢ δίφθογγος.

Διάσμα, ἢ παρὰ τῷ ἱματίῳ ἐργασία. Καλλίμα-
χος, Διάσματι φέριος ὄρχλιν, ἀπὸ τῆς δαίσεως
Etymologicόν.

τῷ μερισμῷ, ἐπεὶ τὸς σήμονας διαμερίζουσιν. δι-
δασμαι οὐδ', δάσμα, καὶ πλεονασμῶ τῷ ι, δίασ-
μα. ἢ παρὰ τὸ ἄσσω, ἄσσα, καὶ ἄσμα, καὶ δάσ-
μα. τὸ τὸ ἄσσω, γίνεται Αἰολικῶς, ἄσω. καὶ
ἄζομαι καὶ δαζομαι. οἱ δὲ Αἰολεῖς τὰ δύο αὖ,
εἰς ζ ἔβησαν. ἔγω δὲ καὶ τὸ μῖσων, ἀπὸ τῷ
μέγας, μέζων φασὶ καὶ μείζων. καὶ τὸ ὀλίγων,
ἀπὸ τῷ ὀλίγος, ὀλίζων.

Διασφάζ, ὃ διεσῶς τόπος. Ἡρόδοτος, τὸ ὄριος ἔστι
διασφάζ. καὶ, δὲ τῆς διασφάγος Ἀσώπος ῥεῖ.
εἴρηται ὡς ἀπὸ τῷ διερίζω διερίζω, διερίζω. βα-
σάζω βασάσω, βασάζ, καὶ νεκροβάσαξ. ἔ-
γω ἀπὸ τῷ σῶ σπάζω σπάξω, σπάξ, καὶ σφάζ,
καὶ διασφάζ.

Διασεῖσαι. εἰσὶν ὠνομάσθαι οἱ δὲ σεῖσαι παρὰ τὸ
κινεῖσθαι καὶ διασεῖσθαι ὁρῶν. εἴτα βάλλεσθαι,
ἢ ἀνακέρηνοι μῆλλον ὥσι.

Διασεσοβημῶς, τετραγυμῶς, ἄτακτος, τεθορυβη-
μῶς. σοβεῖν δὲ τὸ εἶχεν. παρὰ τὸ σόβω ῥή-
μα, ἢ σῶ δὲ σημαίνει τὸ ὁρῶ.

Διασαλακῶνισεν, ἀντὶ τῷ διαδρῦσαι, διαγαυρία-
σον. Ἀριστοφάνης, Τρυφερόντι διασαλακῶνισον.
σαλακῶνας δὲ ἐκάλει τὰς διαδρῦσιν. ἀπὸ
τῷ σαλῆσαι, ὃ ἔστιν ἀκρεβὲς διαβαίνειν. καὶ οἷον
νεῖ σείεσθαι παρὰ τὸν σάλον. Ὁρῶ δὲ ὡς ὁμφα-
κα διασαυλέμῶν Ἀριστοφάνης.

Διασαυλέμῶς, ἀβρυμῶς, καὶ διαδρῦσιν, παρὰ τὸν
σαῦλον τὸν ὑπερόν καὶ γαῦρον. Σι-
μωνίδης ἐν ἰάμβοις, Καὶ σαῦλα βαίνων ἵππος
ὡς κορωνίτης.

Διασέλλειν, ἀντὶ τῷ ὑποσέλλειν. οἷον, ἐν τῷ δια-
σέλλειν τὸν ἐπερασίον βασιλέα.

Διασκυδικίσας, τὸ διδουεπιδίσας. σκυάνδιξ γὰρ
λάχανον. ἢ δὲ μήτωρ Εὐεπίδης, σκυάνδικας ἐπι-
πρασκον.

Διασήτην, διέστησαν, καὶ διεχωρίσθησαν. ἀπὸ τῷ ἴστη-
μι. ὃ δόλερος ἀόριστος, ἔστην. τὸ ἔϊτον τῆς δυϊκῶν,
σήτην. τῆς δυϊκῶν χρήσις Ἀττικῶς ἀρμόδιος.

Διατῆτο, δεικτικὴ ἀπαντομία, ἢ μᾶλλον ἐπὶ ῥήματι
δεικτικόν.

Διατῆχας, ἐπὶ ῥήματι ἐπιτάσεως. ἐκ τῆς διατῆ-
σεως καὶ τῷ τῆχας.

Δίας. ὡς ἀπὸ τῷ δράκων, δράκοντος, δρακοντίας,
ἔγω καὶ ἀπὸ τῷ Διός, γίνεται Δίας. καὶ κράσει,
Δίας. Ἰσέον δὲ ὅτι τὸ Δίας καὶ Θείας, δὲ τῷ
ντ κλίνονται. τὸ δὲ Θείας καὶ Δίας, ἰσοσυλλά-
βως.

Διαπυτός, ἐπὶ ῥήματι ποτικόν.

Δι' ἀσπίδος, Κράτης λέγει ὅτι τινὲς μὲν ἀπὸ τῷ
ἀσπίδου τὴν διασπῶν, ἢ ἢ δι' ἀσπίδος πε-
δῖς. ἀσπίδα τὸ πεδίον εἰρηκότες, τῆς ἐν ἐπιμή-
κας καὶ μακρῆ ἢ πλατέος καὶ περιφερῆς, ἀπὸ μα-
ταφοράς τῆς ἀσπίδος, δὲ τὸ τὰ μακρὰ τῶν πεδίων
καὶ ὀρέα, περιφερῆ φαίνεσθαι μηδενὸς ἄλλης ὀρω-
μῆς τέματος, ἀλλὰ τῷ ὀρίζοντος αἵρος. ἄλλοι
δὲ ἐνδέχονται οἷονεῖ τῷ ἔχοντος πολλὰς ἀσπίδας

ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ὅτι ἐπιφέρει, Ἀνάτ' οὐτα κα-
λὰ λέγων, ἐν ᾧ τῶν ἀνηρημένων αἱ ἀσπίδες ἐκείντο.
οἱ δὲ φασὶ ἀσπίδες, πολλὰ καὶ μακρὰ. καὶ ὃν Αἰ-
γύλιος πολλάκις ἔπος ἔχειν πῖν λέξιν τίθεται,
οἶον, Σπίδιον μήκος ὁδὸς. καὶ Αἰτίμαχος, εἰδὲ
ἀσπίδος προνοῆται, αὐτὶ τὴν μακρότην. καὶ ταῦ-
τα μὴ ὁ Αἰεταρχος. Κράτης δὲ ποικίλιναι τὴν
δίχα τὴν ἄρα γὰρ καὶ Ζηνοδοτος. καὶ φησὶ, ἀσ-
πίδος, τετέστιν ἀσπίδος καὶ ἑαχέος καὶ μεγάλης. κα-
γὰρ συγκατατίθεμαι τοῖς ἀνδράσιν. ὁρῶ ὃν πολ-
λὴν τὴν χρῆσιν αὐτῆς ἀρχαίοις.

Διαφύγιος, τῶν ἀπαξ εἰρημῶν, καὶ ἀφ' ὧν λαμ-
βάνεται. ἢ τοι γὰρ φησὶν, Ἀμπέλαι ποιεῖται ὄρχοι,
ὡς τε ἐν τῇ μετὰ τοῦ ἀπειροῦται φύγη. φύγη δὲ ὁ δι-
μηξιακὸς καρπός, ἢ ἡ ἀφ' ὧν, ἀφ' ὧν μέσος φύ-
γη καταπεριόχμος. ἢ ὁ ἐκ ἀφ' ὧν ἀμπέλων
καταπεριόχμος ποταμῶν καὶ ὁφίμων, ὡς ἐν
ἀφ' ὧν καιρῶν φυλάσσει, ἢ φυλάσσιμος.

Διάττειν, ὁρμαῖ, ἀφ' ὧν ἔχειν, ἢ δάκνειν. οἶον ἀφ'-
δεῖν, ἀπὸ τῆς δέω τὸ ἔχειν, ἔσπῃ τὴν δῆτα, καὶ
πλεονασμῶ ἑτέρῃ τ. ζητεῖ εἰς τὸ σῆμα.

Διάτταν, τὸ ἀφ' ὧν, ἀπὸ τῆς σῶς ῥήματος, ἐν-
δα τὸ σῆμα, ὡς κινῶ κινήσω, καὶ νῶ νήσω.
ἀφ' ὧν ἐν ὧν, καὶ ἀφ' ὧν Ἀττικῶς.

Διατίβειν, ἀφ' ὧν, παρέλκειν, ἀναβάλλε-
σαι, ἐμποδίζειν, κωλύειν.

Διάτορον, ἐπὶ ῥήματι ὅσιν.

Διάυλαν, ζητεῖ εἰς τὸ σῆμα.

Διαφρῶ, σημαίνει τὸ ἀφ' ὧν καὶ εἰσεῖναι καὶ ἀ-
φ' ὧν ποιῶ. εἴρηται ἀφ' ὧν τὸ ὦ, ὃ σημαίνει
τὸ ἀφ' ὧν, ὅπερ καὶ ἀφ' ὧν λέγεται καὶ ποῶ. εἴ-
τα κατὰ συγκοπήν, ποῶ φρῶ, καὶ κατὰ δόξιν
συμῶσιν, ἀφ' ὧν, καὶ εἰσφρῶ. Αἰετοφάνης,
τῶν μηρίων τὴν κνίσαν καὶ ἀφ' ὧν ἔχεται. γέροντες
δὲ ἢ ἔσπῃ τῆς ποῶ, ὡς ἐν τῇ ποῶσιν, ποῶ-
μιον. ποῶσιν, ποῶσιν.

Διαφρυντῶν, καὶ ἀφ' ὧν, ἢ ἀφ' ὧν. εἴρη-
ται ἀπὸ τῶν ποῶσιν, δι' ὧν τὸ παλαιὸν ἐφ' ὧν
ζοντο. ὕστερον ὃν ταῖς ψήφοις ἐχρήσαντο. τῶν δὲ
ποῶσιν φρυντῶν ἐκάλεσαν, καὶ τῶν ποῶσιν, δι' ὧν
ἐκείνους.

Διαφαίρασι, ἀφ' ὧν. φαίρειν γὰρ τὸ πνεῖν οἱ
ναυτικοὶ λέγουσι. ἀφ' ὧν, ἀφ' ὧν. ἀφ' ὧν, ἀφ' ὧν.
καὶ Τιμόθεος τὴν ἐκλυομένην καὶ καταρρέου-
σαν. σημαίνει καὶ τὴν ἡρεμαίαν. Εὐεπίδης ἐπὶ
τῇ καταφαίρειν. οἶον, Γλώσση διαφαίρασα μυκή-
ρων τόπος.

Δίγος μάδλης, διπλῆς ἰμάς. ἢ ὅτι καὶ μόνον
καὶ τὴν βαφὴν ὧν ποιεῖται, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς αἵ-
ματος ἐκέρχαστο. Σοφοκλῆς Ἀνδρομέδα. Ἰδὲ δὲ
φοῖον μείδληται δίγονον. ἐκ τῆς ῥητορικῆς. ὁ δὲ
χρῶμασι κεχρωμένος.

Διδάσκω. δαίω τὸ ἐπίσταμαι, ὁ μέλλων δαίω,
πλεονασμῶ τῆς καὶ, δαίω, ὡς μεθύω μεθύσ-
κω, καὶ καὶ ἀναδιπλασιασμόν, διδάσκω, ὡς
ῥάω, ῥάω, καὶ τιῥάω, καὶ ἀποβολὴ τῆς

τῆς, διδάσκω. εἰδὲ ποτε ὃν τὰ εἰς καὶ ῥήματα κοινὰ
ὄντα διδασκῶ τῇ ἀφ' ὧν τῇ ἀφ' ὧν. ὅθεν
ἐπιμεμπτος Αἰεταρχος τὸ, αἰετὸς τῇ εἰσφρυντῶν
ἀφ' ὧν εἰ διδασκῶ γὰρ τῆς ἀφ' ὧν τῇ. ἀφ' ὧν
κοινὰ, ἀφ' ὧν τὰ Αἰολικά. οἱ γὰρ Αἰολεῖς
ἐπίστασκω καὶ μιμναίσκω, ἀφ' ὧν τῆς αἰ διδασκῶ
λέγουσιν. Ἡρωδιανὸς δὲ λέγει ὅτι Χρύσιππος
φησὶ ἀφ' ὧν τὸ ἀσκεῖν τὸ σημαίνειν τὸ διδάσκω
τὴν, ἀσκεῖν, ἀφ' ὧν, καὶ ἐπενδύσει τῇ δ' διδάσ-
κω. ἀπὸ δὲ τῆς διδάσκω, διδάσκαλος. ὡς ἰξω,
ἰξάλος. ἢ ἀφ' ὧν τὸ διδόναι τὸ καλόν.

Διδάσκαλον, καὶ ἀφ' ὧν τῇ λεπτῶν. ἰδίως δὲ δι-
δασκάλας λέγουσιν οἱ Ἀττικοὶ τῶν ποιητῶν τῶν δι-
δυμῶν ἢ τῶν κωμῶν, ἢ τῶν τραγῶν, ἢ τῶν μεσικῶν.
ἐκ τῆς δαίω, δαίω, δαίω, τὸ
μανθάνω, ὡς ὀλέω, ὀλέω. καὶ ὅτι τὰ εἰς
καὶ ῥήματα καὶ δαίω ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν
φανήτω, γίνεται δαίω, καὶ μεταγίνεται εἰς ἐ-
νεῶν, καὶ διπλασιασμῶ διδάσκω. διὰ τὴν ἀ-
ναδιπλασιασμένην; ἐπεὶ δὲ ὁ διδάσκων, διπλῆς
δέλει εἶναι.

Διδύμης, ἀφ' ὧν τῇ ποιητῇ εὐροῖν τῶν διδυμῶν.
ὡς αὐλοὶ διδυμοί. διδυμάνας δὲ, ὡς ἡμεῖς
διδύμης.

Διδυμοί, δύο. Διογῆνης.

Δίδυμος, ὁ ὄρχις. ἀφ' ὧν τὸ δύο, δύο, καὶ ἐν δι-
πλασιασμῶ διδυμός. τὸ δὲ δύο, ἀφ' ὧν ση-
μαντικόν. ἢ ἀφ' ὧν τὸ δις ἐπὶ ῥήματι, γίνεται δις-
σός, διςσός, καὶ καὶ ἀντίθεσιν διδυμός.

Δίδυμος, ὁ μετ' ἑτέρῃ τεχνεὺς ἐκ μιᾶς συλλήψεως.
ἀφ' ὧν τὸ δύο, δύο, διδυμός, ὁ σὺν ἑτέρῳ ἐ-
ξελθὼν τῆς γαστρός. δύο, διδυμός.

Διδυμάιος, Ἀπόλλων, καὶ Διδυμῶν, ἀπὸ τῶν ἐν
μυθῶν Διδυμῶν. Καλλιμάχος, Φοῖβε καὶ Ζεὺ
διδυμῶν ἀρχαῖα.

Δίδωμι. ἐκ τῆς δῶ, καὶ ἀναδιπλασιασμόν, δίδω, καὶ
ἐξ αὐτῆς ἀφ' ὧν ῥήματα εἰς μὴ, δίδωμι. Ἀττικῶν
καὶ δῶρα δίδωσκον. ἐστὶ δὲ ποιητικὸν καὶ ἀναδι-
πλασιασμόν, ἀπὸ τῆς δῶσκον, δίδωσκον. δι-
δῶσι περισπωμένης, ἐκ τῆς δίδω δίδω.

Δίδω, ἀπὸ τῆς δῶ, δίδω. ἀφ' ὧν ῥήματα δίδωμι,
τὸ δίδω. ὁ ἀφ' ὧν, ἐδίδω, ἐδίδω, ἐδίδω.
ὅθεν Καὶ Δίδω μόσχους λίγους, καὶ πῶς
βλαστήμασι τοῖς ἀπαλοῖς ἐδίδωσκον. ἰλιά-
δος κ.

Δίδω. δίδω τὸ φοβεῖμαι, ὁ δίδωτος ἀόριστος, ἐδίδω,
ἐδίδω, ἐδίδω, καὶ δίδω. Περὶ ὃν δίδω ποιμνὶ λαῶν.
ἐδίδωκε.

Δίδω, δίδωσκον, ἐδίδωσκον, ἢ δίδωσκον. δίδω,
τὸ δίδω. ἢ ἐπὶ τὸ ἀπολεῖν, καὶ δίδω, ὁ
μέσος ἀφ' ὧν, δίδω.

Δίδω, ἢ ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν ἀφ' ὧν. ἀπὸ τῆς δῶ
τῆς σημαίνοντος τὸ δίδω, γίνεται ἀφ' ὧν
δίδω, τὸ παθητικόν, δίδω, τὸ τρίτον δίδω-
ται, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον δίδω. Ὄρτο δίδω-
ται,

διώκειν. καὶ διῆς ἀρετὴ ἄστυ δίδεται. ἢ ἀπὸ τῆ δῖω βαρυτόνως σημαίνοντος τὸ δῖωκα. καὶ δίδονται, διώκονται.

Διέξιμῃ, διεξιλεῖν. ἀπὸ τῆ διεξιέναι προθέσει τῆ μ, διεξιμῃ.

Διέφθορας, ἀντὶ τῆ διεφθαρσαι. ἀπὸ τῆ φθείρω μέσας ἀδρακίμῃ.

Διέφρασαι, ἀδρακίμῃ. ἔστιν ἐφθαρσαι, καὶ κατὰ παθος, ἐφρασαι, καὶ κατὰ ὑπερθεσιν, ἐφρασαι, καὶ διέφρασαι.

Διέτμαλῃ. τμήνω τὸ κόπτω, ὁ μέλλων τμήξω, ὁ μέσος ἀδρακίμῃ ἐτμήξα, ὁ δόλιτος ἀόριστος ἐτμαγον, ὁ παθητικός ἐτμάλῃ, καὶ τὸ τρίτον τῷ πληθυντικῷ κατὰ συγκοπὴν ἐτμαγε δὲ τῆ ε, καὶ ἐν σωθέσει διέτμαλῃ, ἀντὶ τῆ διεχωρίδῃ. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῆ τεμνομένης σωμάτων. διχορίδῃ.

Διεσκαρηνισάμεθα, ἀντὶ τῆ διελύσαμῃ. σκαρηνίζον τῷ ὅτι τὸ κάρφος καὶ φρύγωνον. ἔστι δὲ τὰ πιναυτὰ διέχλυτα καὶ διφύσητα. ἔπος Ἰσοκράτης. ἢ σκαρηνισάμεθα ὅτι, τὸ ἐπισεισχυμένως τι ποιεῖν, καὶ μὴ κατὰ τὴν προσωπικῶσαν ἀκρίβειαν.

Διεκρανώσατε, σημαίνει τὸ ἀνέχεσθαι. ἀδρακίμῃ τὸ κάρα, διεκρανώσατε. κάραν, καὶ διακάραν. δοκεῖ τῷ τῷ πιθῶν ἢ ἀλοιφῇ, κάρα εἶναι. οὕτως Ἀμάραντος ὑπομνηματίζων τὸ εἰδύλλιον Θεοκρίτου. ἢ ἡ ἐπιγραφὴ Λυκίδας, ἢ Θαλύσια.

Διειδοιόκησε, διέρεαφε τῇ χειρὶ, στρογγύλῃ αὐτῷ ποιήσας, ὡς δοῖδουκα. ἢ διέτριψεν. ἐκ τῆ ῥητρικῆς.

Διesarδάνωτε, διεγέλασεν, οὐκ ἐπὶ διαχύσει, ἀλλ' οἶονεῖ σαρδάνιον γέλωτα.

Διεκωδώνισεν, ἀντὶ τῆ διεπείρασεν καὶ ἐξήτασεν. ἢ δὲ μεταφορὰ, ἀπὸ τῆ περιπολεῖν τοῖς κώδωσι τὰς φυλακὰς νυκτός, ἢ ἀπὸ τῆ δοκιμαζόντων τὰς μαχίμους ὀρυγὰς ἢ καὶ τῆ κώδωνος. ἢ ἀπὸ τῆ ἵππων. εἰώθεσι τῷ ἔπῳ δοκιμάζειν τὰς ἡλικίας ἵππων, εἰ μὴ καταπλήσσονται.

Διειμιλομένην, ἡκισταμένην, ἐξεσμένην, περικυκαθαρμένην.

Διειποδίσσατε, διεισείσατε, διειπνάξατε.

Διεικρινισάμενος, διαλυσάμενος, ἀπὸ τῆ εὐ διακρίναι.

Διερὸς, ὁ ὑγρός. Καλλίμαχος, Διερὸν δ' ἀπεσείσατο λαίφῃ. λέγεται διερὸς, καὶ ὁ ζῶν ἐκ μεταλήφους. Ὁμηρος, Οὐκ ἔδ' ἔπος ἀνὴρ διερὸς βροτός, τῆς ζῶν καὶ ἐρρωμένος. Ὀδυσσεύς ζ. οἱ τῷ ζῶντες, ὑγροί. αὐτοὶ δ' οἱ πεθνεῖντες. παρὰ τὸ διαίνω, γίνεται διερὸς. ὡς μαιίνω, μαιρός. λιπαίνω, λιπαρός. καὶ ἔοπῃ διερὸς. Διερὸν ποδί, Ὀδυσσεύς ι', μεταφορικῶς τῇ νηϊ. καὶ τῷ ἀλός ἵππων, τὰς ναυὺς καλεῖ ἔοπικῶς. οἱ δὲ, τῷ ὅξει καὶ ταχεῖ ἢ τῷ θαλασίῳ. διερὸν γὰρ, χλωρόν, βεβρεγμένον.

Δίζω καὶ δίεμαι, τὸ ζῆναι. Διζήμεναι, ζήτῃσα. παρὰ τὸ δῖς ἐπὶ ῥήμα, ἀφ' ἧς τὸ διαζέειν. καὶ ἀπὸ

τὰ δοῖος, διαζέειν. ὁρῶντες ἐν τῷ δῖω ἀδρακίμῃ τὸ δῖς. ὁ τῷ ζῆναι, ἐν διχονοίᾳ ὧν ζῆται. ὁ τῷ εἰδῶς, ἐ διχονοεῖ, ἀλλ' ἀπλῆ χρῆται γνώμῃ.

Διηγῶ, ἐκ τῆς δὲ προθέσεως καὶ τῆ ἀγῶ. τὰ δὲ παρὰ τὸ ἀγῶ σωθεμένης, δὲ τῆ ἢ γράφεται. ξυληγῶ, στρατηγῶ, ὁδηγῶ, διηγῶ, ὁ μέλλων, διηγῶ.

Διινεκές. διινεκές, τὸ ἐπὶ μνηκῆς καὶ ἀδρακίμῃ. παρὰ τὸ ἐν τῷ ἀριμνητικῷ, ἐνέκας, τὸ ὑπὸ μῆλον καὶ ἀδρακίμῃ, μὴ ἐκτατῶς καὶ σωθεμένης, διινεκές. ἢ παρὰ τὸ ἐνέκας, ἐνέκας καὶ διινεκές, καὶ μεταθέσει τῆ εἰς ἢ, διινεκές. ἢ παρὰ τὸ διήκω τὸ ἐκτείνω διηκῆς, καὶ πλεονασμῷ τῆς νῆ συλλαβῆς.

Διήρης, ὁ ὑπερῶς οἶκος. Εὐριπίδης ἐν Φοινίσαις. Μελάθρων ἐς διήρης ἔχοντες. ἀπὸ τῆ δῖς, διήρης, ἢ ἡ ὁ δισηγῆς. Ἀπολλώνιος δὲ καὶ τὰς ναυὺς τὰς ἐχέσας δύο ἢ καὶ ἑῖς σέγας διήρης καὶ διήρης λέγει. ἢ ἀπὸ τῆ δύο διήρης, ὡς παρὰ τὸ μῖος, μωήρης. καταχρηστικῶς δὲ λέγεται ὁ μῖον τὸ δισηγῆς, ἀλλὰ καὶ τὸ ὁπόσων αὐτῇ ἢ σέγων. ὡς παρὰ καὶ διέδρων, ἐπὶ πλεονάων λέγεται.

Διήρῃσα. διήρῃσα χερσὶν ἐμῇσιν. Ἰσέον ὅτι τὸ διήρῃσα ἀντίκειται κατὰ τὸν μέλλοντα ἀπὸ τῆ ἐρέσσω γινόμενον. ἐρέσσω τῷ ὁ μέλλων, καὶ ὡφείλον εἶναι ἐρέξω. τὰ τῷ δὲ δύο αὐτῷ ἐκφερόμενα κατὰ τὸν ἐνεσῶτα, δὲ τῆ εἰς ἐκφέρονται κατὰ τὸν μέλλοντα. χωρὶς τῆ πάσας, πάσας. πλάσας, πλάσας. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν ὅτι καὶ τὰ το σσημειωμένων ὅτιν. Ἡρωδιανὸς δὲ φησὶν ἀπὸ περισπασμένης τῆ ἐρῶ, ὁ μέλλων ἐρέσσω, ὡς τελῶ τελέσσω, ὁ ἀόριστος, ἡρῃσα, καὶ διήρῃσα.

Διήρῃσε, διέκοψεν. ἀπὸ τῆ διαρῃσαι, ἢ ἀφύσσειν, ὅθεν ἀντλεῖν, ὁ τῷ ἀντλῶν διακόπτει τὸ ἀντλήμενον.

Διζυγες, ἐξόλγμοι.

Διῖππασία καὶ αἰππασία, τῷ ἵππων αἰμῖλα. ὡς παρὰ τὴν διωμοσίαν καὶ αἰτωμοσίαν τὸν αὐτὸν ἀμφω διλοῖ.

Διδυμία, διχοσασία.

Διίφιλος, ὡς παρὰ τὴν Ἀρνηδοτικῶν γίνεται ἀρνηφίλος, ἔπος καὶ παρὰ τὸ Διί, διίφιλος, καὶ κρᾶσαι τῷ δύο ἢ εἰς τὸ μακρὸν, δίφιλος.

Διῖπετῆς, ὁ Νείλος καὶ ὁ Ξάνθος, παρὰ τὴν Διίδοτικῶν γέγονε καὶ τὸ πιστεῖν, οἶονεῖ ὁ ἀπὸ τῆ Διὸς πεπτωκῶς. καὶ διῖπετῆς ποταμοῖο, τῆ διαφάνους καὶ μεγάλης, ἢ κατωφίρης, ἢ ὑπὸ τῆ Διὸς πληρωμένης. ἐπεὶ δὲ διαυγέσασιν τὸ ὕδωρ ἔχει. καὶ τὸν αἶρα διῖπετῇ καλεῖσιν. Εὐριπίδης, λαμπρότερος ἢ πρὶν, καὶ διῖπετέτερος, ἀντὶ τῆ διαυγέτερος.

Δίκτυον, ἀδρακίμῃ τὸ δῖκεται τοὺς ἰχθύας ἐν αὐτῷ, ὅθεν βαλλέσθαι. δῖκω τὸ βάλλω, δῖκνον καὶ δίκτυον κατὰ πλεονασμὸν. ἢ παρὰ τὸ δῖκω τὸ ῥίπτω, δῖκος, ὁ ῥιπτεμένος, καὶ τὸ κατὰ τῷ ἰχθύων ῥιπτούμενον, δῖχθον, καὶ δῖκτυον. ἀπὸ δὲ τοῦ δῖκτυον κατὰ ἀποκοπὴν γίνεται δῖκυ.

Δικολέκτης, ὁ ῥήτωρ ἐκ τῆ λέγειν τὴν δίκην.
 Διιπετεῖς ποταμοί, οἱ χεῖμαρροι. ἐτι ἐκ Διὸς πίπ-
 τον τὸ ὕδωρ, πληροὶ τῆτες. καὶ πεδίον δὲ διιπετεῖς,
 νοπερὸν καὶ δροσῶδες. οἱ δὲ, τὸ διλυκῆς. ἄλ-
 λοι θρυγῆς. καὶ ὁ κεραυνὸς διιπετῆς, ἄπο Διὸς
 πίπτων, ἢ πετόμῃος. ὅθεν καὶ διιπετεῖς συμφο-
 ραί. καὶ διιπετῆς γυνή, θρυγῆς.
 Δικαστὴς ὁ κριτῆς, οἷον ἐκ διχαστῆς θῆ τῆ, χ, παρὰ
 τὸ δίχα. κύριον γὰρ τῆ δικαστῆς τὸ δίκαιον εἰς τὰ
 δύο ἴσα μέρη μερίζεται, καὶ νέμειν.
 Δικαστὸς, δίκας ἀποδόντας, ἢ ὧδε τὸ δίκαιον
 πολυμήνης.
 Δικλίδες θύραι, αἱ εἰς δίχα τετμημενῆς, ἐπικαρ-
 σίαι, ὥς τε διωάσθαι τὸ ἕτερον κεκλειῖσθαι.
 Δίκαιος, παρὰ τὸ δίκη δίκαιος. τῆτο παρὰ τὸ δί-
 χω τὸ διχάζω. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ δύο
 εἶναι. ἢ γὰρ δίκη τὰ δύο διέστησιν. ἄλλο δὲ ὅστις
 παράγωγον, καὶ ἄλλο ἐτυμολογία. ἢ μὲν ὧδε
 γωγῇ, καὶ τὴν ἀρχὴν μόνον θεωρεῖται τῆς λέ-
 ξεως. ἢ δὲ ἐτυμολογία, καὶ τὴν ἀρχὴν καὶ τὸ τέ-
 λος. ἢ παρὰ τὸ δίχω, δίκαιος καὶ δίκαιος. ἐκ
 τῆτες γίνεται δικαιοσύνη. Τὰ θῆ τῆ οὐκ ἐπὶ
 καὶ ὀνόματι, θῆ τῆ ὁ μικρὸν γράφεται. πλὴν τῆ
 ἀγισσῶν, ἀγαθωσύνη, ἱερωσύνη, μεγαλοψύ-
 χη. ἢ τὰ θῆ τῆ σπερος, καὶ σπατος. καὶ τὰ θῆ τῆ
 σωμῇ θηλυκῇ, εἰ μὲν ἔχει τὴν πρὸ αὐτῆς συλλα-
 βὴν μακρὰν θῆ τῆ ὁ μικρὸν γράφεται. οἷον, γορ-
 γόπερος, ἐνδοξόπερος. εἰ δὲ βραχεῖαν, θῆ τῆ ὦ
 μεγάλη. οἷον, νεώτερος, σοφώτερος, πλὴν τῆ σε-
 νάτατος καὶ κενότατος. ἄπειρ φησὶν, ἄπο τῆ σεῖρος
 καὶ κείνος γέγονε.
 Δίκη, ἢ θεός. παρὰ τὸ διχάζειν καὶ χαλῶναι τὰς φι-
 λονεικῶντας καὶ δικαζομένους, δίκη καὶ δίκη. ἢ πα-
 ρὰ τὸ διχάζειν καὶ χωρίζειν τὸ ἄδικον ἐκ τῆ δι-
 καίας, δικαιοσύνη τις ἔσα, παρὰ τὸ εἰς δύο
 χεῖν τὰ πράγματα. ἢ παρὰ τὸ δίχω τὸ ζητῶ,
 ἢ ζητῶσα τὸ ἀληθές. ἢ παρὰ τὸ διαζῶ. δεῖ
 γὰρ ἐν διαγμῶ ἢ ἀποφασίς τῆ δικαίας. τὸ δὲ
 ἰ. τὰ εἰς καὶ θηλυκῇ, οὐ φωνήεντι ὧδε ἀληθεύ-
 ται. πλὴν τῆ εἰρήνη, εἶδος φυτῆ. Εὐνείκη, ὁ-
 νομα κύριον. νείκη, ἢ φιλονεικία, ἐκ τῆ νεῖκος.
 καὶ ἄλλως. τὰ ἔχοντα ἀναφανόμην τὸ ὕ, θῆ
 τῆ ἰ γράφεται. οἷον, μῦθος, μῖσος. δίκη, δί-
 κη. Ἀφροδύτη, Ἀφροδίτη. σημαίνει τέσσαρα. πὴν
 κοινῶς νομίζω δίκην, ὥς τὸ, Ὑμεῖς δὲ κατα-
 φράσασθε καὶ αὐτοὶ τὴν δὲ δίκην. καὶ τὴν δικαιο-
 σύνην, ὥς τὸ, Δίκη δ' ἴδμεν θέμιστας. καὶ τὴν
 τιμωρίαν. ὥς τὸ, Τοῖς δὲ δίκην Κρονίδης τεκ-
 μαίρεται. καὶ τὴν ἀδικίαν, ὥς τὸ, Οἱ ῥα φύλασ-
 σαι δίκας καὶ χέτλια ἔργα.
 Δίκρον καὶ δίκρον, τὸ δίκρανον ξύλον. Ἀεισφαῖνης,
 Δικροῖς ἐώσαν τὴν θεὸν κεκράγασιν. Καλλι-
 μαχος, Δίκρον φίλῃον ἀεραμῆν. εἴρηται ὅτι
 δίκρον τι ὅστις. τὸ δύο ἄνρας, καὶ δύο κῆρυ ἔχον,
 καὶ καὶ συγκοπῶν, δίκρον. Ἀπολλώνιος δὲ, ἄπο
 τῆ δικάσαντος ἐπὶ συγκοπῆς. Ἀλέξανδρος δὲ,

ὅτι Ἀσκληπιάδης ἐν τῷ ἰ τῷ παντοδαπῶν παρὰ
 τὸ κόρος, ὁ σημαίνει τὸν κλάδον. ὅθεν καὶ κορυ-
 θάλις ἢ δάφνη λέγεται. καὶ κορεῖν, τὸ τοῖς κλά-
 δοις σαρεῖν. ἐγὼ δὲ νομίζω μᾶλλον παρὰ τὸ κέ-
 ρας, ὁ δὴ καὶ κέρος, ἢ ἢ δίκρος, καὶ ὧδε θέσει
 δίκρος, καὶ ἔσπῃ τῆ εἰς ὁ, δίκρος.
 Δίνη, ἢ συτροφή. ἐκ τῆ δόω τὸ βρέχω, δόνη, καὶ
 ἀποβολῇ τῆ εἰ καὶ ἔσπῃ τῆ ὕ εἰς ἰ, δίνη. ἢ παρὰ
 τὸ ζεύς διὸς δίνη, καὶ πλεονασμῶ τῆ ὕ, δίνη. ἢ ἄπο
 τῆ ἰς, ἰνός, ἢ δυνάμις, ἰνη καὶ δίνη, ἢ μὲν δυ-
 νάμιος συτροφή. ἢ ἐκ τῆ εἰλῶ τὸ συσρέφω γίνε-
 ται ἰλη καὶ δίνη. ἐκ τῆτες ὅστις τὸ δὲ, μακρόν. καὶ
 γὰρ τὸ ἰλαδὸν τὸ ἰ μακρόν. τὸ δὲ, ἰ. τὰ θῆ τῆ ἰνη
 θηλυκῇ μονογῆν, μὴ ἄπο ἐπὶ τῆτες γυνόμην, θῆ
 τῆ ἰ. γράφεται. μονογῆν εἶπε, διὰ τὸ ἐκείνος, ἐ-
 κείνη. μὴ ἄπο ἐπὶ τῆτες γυνόμην, διὰ τὸ φαι-
 νός, φατεινή. καὶ τὸ κύριον ὄνομα, Φωτεινή. με-
 τάγεται γὰρ ἄπο ἐπὶ τῆτες.
 Διωμοσία, ὅρκος ἐστὶν ὃν ἄμνησον οἱ φόνος ἀγῶνα
 διώκοντες, ἢ φάγοντες. ἀμφοτέρω γὰρ ἄμνησον ἢ
 μὴ ἀληθῆ λέγειν.
 Δίκροτος ναῦς, ἢ δύο τοίχας ἐρείδῃ ἔχουσα, ὥσπερ
 τελεῖται ἢ ἔσῃς.
 Διοῦς, ὁ γυναικείας, καὶ παῖδηνος.
 Διὸς αὐγὰς, τὰς ἡμέρας, τὸ φῶς.
 Διοσημία, τὰ ἐκ τῆ αἰσῆς σημεῖα.
 Δινωτοῖσι, πεποικιλμένοις, τεποικιλμένοις, παρὰ τὸ
 δινῶ τὸ συσρέφω, περιδινῶ, ἢ εὐρογυλοῖς ἄπο
 τῆς τῆς κλινωπόδων περιφερείας. ἢ διεία δινω-
 τὸν λέχος. τὸ ἀρσενικὸν δινωτός, καὶ τὸ θηλυκὸν
 δινωτή, ἢ περιφερὲς εἰκὴ δίνω. δίνος δὲ ὁ
 πόρος, παρὰ τὸ δινεῖσθαι καὶ κυκλεῖσθαι. ὅθεν καὶ
 τὸ δινῶ. ἢ ἐκ τῆ δίνη, δινῶ.
 Δῖνος, σημαίνει εἶδος ὀρχήσεως, καὶ εἶδος πομπῆς.
 καὶ συστροφῆς, καὶ πόριον, παρὰ τὸ δινεῖσθαι. λέ-
 γεται δὲ ἀρσενικῶς.
 Δινύοι, αἰσφύροιο. ὅθεν καὶ αἱ συστροφῆς τῆς αἰ-
 νέμων, δῖται λέγονται. δινῶ, δινύω.
 Διόγνητος, ὁ ὑπὸ Διὸς γινωρίζομενος, ὁ θηναῖος,
 Διογῆνης, Διογῆνης, Διογῆνης.
 Διομειλαζόνας, τὰς ὑποφάνους εἶπον Ἀεισφαῖνης
 ἄπο τῆς Διομαίας πάγος τῆς Ἀττικῆς, ὅπερ ἡ-
 λαζόνοτον οἱ ἐκεῖ ἐνοικῶντες.
 Δίομος, ὄνομα κύριον ἥρωος Ἀθηναῖς. ἀφ' ἧς Διο-
 μείας ἐορτή. παρὰ τὴν Διὸς θηλυκῇ Δίομος. ὥς
 ἀνδρὸς, ἀνδρόμοις.
 Διομήδης, ὄνομα κύριον, σωτὴρ παρὰ τὴν Διὸς
 θηλυκῇ καὶ τὸ μῆδω. τὰ δὲ παρὰ τὴν Διὸς θη-
 λυκῇ σωτὴρ θῆμα, ἄποβάλλας τὸ σ. οἷον Διο-
 γῆνης, Διοπέδης. τὰ εἰς καὶ κύρια ὧδε ἀσυνώδε-
 τα, εἰς καὶ ἔχει τὴν θηλυκῇ, παντεπῆς, δῖπει-
 δης. ἔτω Διομήδης, σεσημειώται τὸ Θεοκρίνης.
 τὰ γὰρ διὰ τῆ ἰνης εἰς οὐ ἔχει τὴν θηλυκῇ. Λε-
 πτίνης, Αἰχίνης. ἔτω καὶ τὸ Ἀἰδῆς αἶδω. παρὰ
 τὸ ἰδεῖν, ὅτι ὧδε αὐτὴν αἶδω.
 Διοπύειν, τὸ ἐπιμελεῖσθαι.

Δίοπος ὁ βασιλεύς, ἢ ὁ ἐπιμελητὴς καὶ ἐπόπτης, ὑπὸ τῷ διέπειν, ἢ διοπτρεύειν, ὡς τὰς ὥπας. οὗτα καὶ ὁφθαλμὸς βασιλικὸς, ὁ κατὰσκοπος.

Διοπύω, κατασκοπῶ, ὑπὸ τῷ ὅπῳ. καὶ διοπτῆρα τὸν σκοπὸν. καὶ διοπτρεύων, ἐποπτεύων, ἐφορῶν, ἐπισκοπῶν. καὶ διοπωπέας, τὰς βασιλεῖς.

Δίος. ὡς περὶ ὑπὸ τῷ Χίος Χίιος, ἔπω καὶ ὑπὸ τῆς Διὸς ἡλικίης Δίιος, καὶ κράτει τῷ δύο ἢ εἰς αὐτὸν, Δίος. σημαίνει δὲ τεῖα. τὸν εὐδοξόν, ὡς τὸ, Δίος ἀχιλλεύς. καὶ Δίος Οδυσσεύς. καὶ τὸν μέγαν, ὡς τὸ, Εἰς ἄλλα δῖαν, ἀντὶ τῆς εἰς θάλασσαν θείαν, ἢ θαυμαστῶς. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἀγαθόν, ὡς ἐν Οδυσσεύϊ, Δίος συβώτης. τὸ δῖ, ἰ. πᾶσα γὰρ εἰσι δισύλλαβα κητικὰ. θεῖος καὶ Κεῖος, ἔξ διφθόγγου. Δίος καὶ Χίος, ἔξ τῷ ἰ.

Διόσκοροι, οἱ τῷ Διὸς ἐπιμελόμενοι. τὸ δὲ ἐπιμελεῖσθαι κορεῖν λέγεται. ἢ ὅτι τῷ Διὸς κῆροι, ὁ ἔστι νέος.

Διόσκορος. οἱ μὲν παραθέσει λέγουν, ὅτι ἡ Διὸς ἡλικίη ἐν τῇ σωθῆσει ὑποβάλλει τὸ σ. εἴην τὸ Διόσκορος ἐφύλαξε τὸ σ, δηλοῖ ὅτι ἐν παραθέσει ἔστι. Δεῖ σημειώσασθαι τὸ δυνάμει ὡς καλλιμάχῳ. ἐν σωθῆσει δὲ ὦν ἐφύλαξε τὸ σ. ἔστι δὲ ὄνομα μινός. οἱ δὲ ἐν σωθῆσει λέγουν, ὅτι ὑπὸ δύο λέξεων ἐν σωθῆσει ἑστῶν γίνονται αἱ παραγωγαί. οἷον Γεράπολις, Γεραπολίτης. Ἀρείος Πάγος, Ἀρειοπαγίτης. Νεάπολις, Νεαπολίτης. ἔδωκε δὲ ὑπὸ δύο λέξεων ἐν παραθέσει ἑστῶν γίνεται παραγωγή, ἔτε περὶ οἷον, Θέτις Θετίδιον, ὁ ναὸς τῆς Θετίδος. Ἡρακλῆς Ἡρακλείον, ὁ ναὸς τῷ Ἡρακλέϊ. Αἰανὸς αἰακείον, ὁ ναὸς τῷ Αἰαντὶ. τέρμινος δὲ λέγεται τὸ ἀφαιρωμένον χωρίον θεῶν, ἢ ἡρώϊ. εἰοῦν ἔστι Διοσκορεῖον τέρμινον, τῆς οἱ ναὸς τῷ Διοσκόρῳ, δηλὸν ὅτι ἐπαρήχθη ὑπὸ δύο λέξεων ἐν παραθέσει ἑστῶν. ἄρα ἐν τῷ Διόσκορος ἐν σωθῆσει ἔστι.

Διπλῆς, ἀπὸ συναρτίσεως ἔστι τῷ διπλόος, καὶ τριπλόος. τὸ δὲ διπλόος καὶ τριπλόος, ἀπὸ τῷ δις καὶ τρεῖς εἶπον. τὸ δὲ διπλῆς καὶ τριπλῆς, ἐκ εἰσὶ σωθῆται. ζήτηι εἰς τὸ κοινοβοσκῆ. ὡς τὸ δύο πέλειν δυοπλόος, καὶ διπλόος.

Διπλῶ ἐκταδίω, τὴν μεγάλην, ὡς τε καὶ διπλῇ αὐτῇ χρώμενον ἔχειν.

Δίπλακα, Ἰλιάδος γ. σημαίνει δὲ διπλοῖδα, διπλουῖ ἱμάτιον. ὁ ὅστις χλανίδα, δίπτυχον, διπλῶ. ἢ ὁ δῖα, δίπλαξ. σημαίνει δὲ τὴν χλαῖναν. ἔπω γίνεται καὶ δίπτυχα. ἐν τῷ διπλῆς, δίπλαξ. ὡς λίθος λίθαξ. τὸ ἐν τῷ διπλόος.

Διπλόη, σημαίνει τὴν πανεργίαν. γίνεται ἐκ τῷ διπλόος. τὸ ἐκ τῷ δύο καὶ τῷ πέλω, δυοπέλοος καὶ διπλόος. ἔστι τῷ ὑ εἰς ἰ.

Δίπτυχα, ὄνομα ἑδέτερον. γέγονε δὲ ἐκ τῷ δίπτυξ ἄρσενικῶς. τὸ ἐκ τῷ πτύσσω τὸ σφαλίζω, πτύ-

ξω, πτύξ. καὶ μὴ τῷ δύο, δίπτυξ, δίπτυχος κλίνεται, καὶ μεταγεται εἰς δῖα. καὶ τὸ ἑδέτερον, τὸ δίπτυχον. δίπτυχα ποιήσαντες, διπλώσαντες τὴν κλίσαν. νυνὶ δὲ λέγει τὸν ἐπίπλεον.

Δίπολις, ἔστιν ἡ Λήμνος. ἔχει γὰρ ἐν αὐτῇ Ἡφαίστιαν καὶ Μύριαν.

Δίς καὶ τρεῖς. ἀπὸ τῷ δυάκῃ καὶ τριάκῃ. ἄρον τὸ α καὶ τὸ κ. καὶ καὶ σωίζησιν, δῖς καὶ τρεῖς. τὸ δὲ δῖς καὶ τρεῖς, ἐν σωθῆσει ὑποβάλλει τὸ σ. οἷον δῖμινος, δῖπηνος, τρεῖπηνος. σισημείωται τὸ διδανέες καὶ τὸ τείσφυλλον, εἶδος βοτάνης ὡς Νικαδρῶν. σωτιδέμενον δὲ ἀντὶ τῷ δύο καὶ τρεῖς λαμβανέται.

Διπόσωπος, ὁ δύο πόσῳπα ἔχων. καὶ τρεῖς, ὁ τρεῖς πόδας ἔχων.

Δίς ἡβήσαντα, τῆς ἐν αἰαζήσαντα. φησὶ γὰρ μὴ τὴν κρεουργίαν οἱ θεοὶ τὸν Πέλοπα αἰαζομένησαν. καὶ τείσζωος ὡς Αἰχύλω.

Δισάζειν, τὸ διχῶς βεβλῆσθαι, καὶ τὸ δύο εἴσεις ἔχειν καὶ ἁρμόζειν.

Δίσκος, σημαίνει λίθον ἑοχοειδῆ εἰς γυμνάσιον ἡρώϊκον ἐπιπείδειον. ὡς τὸ δῖκω τὸ ρίπτω, δῖκος ὁ ριπτεῖμος, καὶ πλεονασμῶ τῷ σ.

Δῖκω. Εὐεπίδης, Δῖκω παῖδα, Δῖκω ἑοχοειδῆ σώματα μινάδες. Πίνδαρος ἔπο παρτυμολογῇ, Δῖκω πῆξω χεῖρα κυκλώσας. ὑπὸ δὲ τῷ δῖκω τῆς, οἱ νυνὶ ἀργύριοι δῖσκοι ὠνομάσθησαν. ἔπει κυκλωτέρεις εἰσὶ, καὶ ὅμοιοι ἐκείνοις. ὡς τὸ δῖκω τὸ βάλω δῖκος πλεονασμῶ τῷ σ, ὁ βαλόμενος.

Δίφιλος, ὡς ὡς τὸ Ἀρνή γίνεται Ἀρνήφιλος, ἔπω καὶ ἀπὸ τῷ διτ, Δίφιλος. καὶ κράσει, Δίφιλος.

Δίφρος, κυρίως τὸ ἄρμα. ὡς τὸ, Δίφρος δὲ χρύσεος καὶ ἀργύρεος ἱμάσι δέδεται. ἐτυμολογῆται δὲ παρὰ τὸ δύο φέρειν τὸν μαχόμενον καὶ τὸν λυόμενον. ὡς τὸ, Ἀττὶ ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται λυόμενοι. λέγεται καὶ ἐπὶ τῆς καθέδρας. σημαίνει τὸν θρόνον, ὡς τὸ, Τῇ δ' ἄρα δίφρον ἔλθῃ φιλομεν δῆς Ἀφροδίτῃ. καὶ Μοῦανδρος, Εὐκλείδης ἐπὶ δίφρῳ μῆπτε καὶ παρθένος.

Διφροφόροι, αἱ ταῖς κληφόροις εἶποντο δίφρος ἐπιφερόμεναι. Ἡρώδανος, Τὰς Πέρτας φορεῖσιν φερόμεναι διφροφορέμεναι.

Διφτέρα, ὅσα κατ' ἐκείνῳ δῖπτε φέρεται τὴν διφτέρα. τὸ γεαμματεῖον, ἢ βυβλίον, ἢ βύρσαν, ἢ δέλτον. οἷον, δυοφέραν, τὴν ἐν τοῖς δύο μέρεσι φέρεσαν γεαμματα.

Διφῶ, σημαίνει τὸ ψιλαφῶ. Ἰλιάδος π', Τήθεα, διφῶν, ζῆντος, ἐρδυνῶν. Καλλιμάχος, Μὴ δ' ἀπ' ἐμεῦ διφάτε μέγα φοβέσθαι αἰδῶ. ὡς τὸ ἄπω, ἀρή. ἀφῶ καὶ ἔφα. καὶ κράσει διφῶ, τὸ τῇ ἀφῇ ὑποβάλλω. ἐκ τῷ ἀφῇ, γίνεται ἀφῶ ἀφάσω. ὡς αἰμῶ, αἰμάσω.

Διχῆ, τὸ διχῶς. τὸ αὐτὸ καὶ δίχα. παρὰ τὸ δις ἐπὶ ῥημα, διχῆ καὶ δίχα, ὡς τειχῆ καὶ τεῖχα. Δίχα φησὶν

φρεσίν ἰώδαν βελή. καὶ ἀπὸ τῆ δίχα γίνεται δι-
χθα. καὶ διχθαδίας κήρας, δύο μοῖρας.
Δίφα, παρὰ τὸ ἵππῳ τὸ βλάπτω, ἴφα καὶ δίφα,
ἡ βλάπτουσα τὸ σῶμα.
Διχόμυλος, διχομύλος, διχομύλω, καὶ καὶ μεταπλα-
σμὸν διχόμυλοι, ὡς πολυπάτατος πολυπατάτω.
ἔστι καὶ διχόμυλος, διχομύλιδος, διχομύλιδι, ἡ
αἰτιατικὴ, διχομύλιδα. ἔστι δὲ, ἡ πέμπτη καὶ
δεκάτη. μεταπεπλασμέναι δὲ λέγονται, αἱ καὶ
ῥεῖς συλλαβὰς ἔσται.
Διώνυσος, κατ' ἑκτασιν. αἰεὶ δὲ ὅσιν ἡ ἑκτασις (Ἡ-
ρώδανος) παρὰ τῷ ποιητῇ, ἔχει τὴν μεγάλην, καὶ
τὴν μακρὰν, ὡς τὸ, Διώνυσοιο τιθώας. καὶ Διώ-
νυσος δὲ φοβηθεὶς. Ἰλιάδος ζ'. ἐγὼ δὲ ἀνέγνω
παράτινι, πόθεν ἐκλήθη Διώνυσος, ἐν ἐννάτῳ
Διονυσιακῶν ἔπω. Τὸν μὲν ἱερὸν φαντα θεοῦ
τοκετοῖο, σέμνατι κισσῶντι λεχνοῖδες ἔσετον ὤ-
ραι. εἶπα μεθ' ἑτέρης σίχης, λαβὼν μαῖνῆος Ἑρ-
μῆς (τὸν Διώνυσον δῆλον ὅτι) παρ' ὧν ἐπέθη-
κον ἐπωνυμίῳ τοκετοῖο, κικλήσκων Διόνυσον, ἐ-
πεὶ ποδὶ φόρτον αἰείρων ἦτε χαλαίνων Κρονίδης
βεβεβηότι μινῶ, Νῦσος ὅτι γλώσῃ συρακοσίδι
χαλὸς ἀκέρει. καὶ θεὸν ἀρτιλόχον ἐφημίσαν Εἰ-
ραφιώτῃ, ὅτι μιν δώδινι πατὴρ ἐρράφατο μιν-
ρῶ. Διόδωρος δὲ ὑπὸ τῆ Διὸς καὶ τῆ τύχης τῆς Νύ-
σης λέγει Διόνυσον. ὡς ἐν Νύσῃ παρὰ νυμφῶν
ἀναφασμένα τῆ Διὸς μιν ἐκτεθύντα, καὶ τὸν μιν
ὄνομα λέγει τύχη.
Διονῦς, ὁ θεὸς λέγεται.
Διωβελία, ὀβελοὶ δύο, ὅς ὁ δῆμος καθήμιος ἐμι-
δοφῶρει.
Διῶκω, παρὰ τὸ διῶ τὸ αὐτὸ σημαῖνον. (ἀφ' ἧς τὸ,
Πόλεος πεδίοιο δύνουσι) γίνεται καὶ παρὰ τὸν
διῶκω.
Διῶκετον. ὅτι οἱ Ἀττικοὶ καὶ ἐν τοῖς τρισὶ προσω-
ποῖς τῷ διῶκῳ τοῖς διῶκοις ᾄδονται, ὡς Ἀ-
ριστοφάνης καταναβόλειτον αὐτὸν ὑποπεπτωκό-
τες, ἐκβαίνειτον τὸν πατέρα τοῖς ὀρχήμασι. τοιαῦ-
τα καὶ τὰ παρὰ τῷ ποιητῇ, Διῶκετον ἐμμελὲς
αἰεὶ. ἀπὲρ οἱ φασὶ ἔχει τὸν Κριτικὸν πόδα ἡ-
γαν τὸν ἀμφίμακρον, μὴ δυνάμενον παραλαμβάνειν
εἰς σύμφωνον λήγειν. ἐκ ἡδυνάτο ὅν εἶναι
διωκέτιον. ἀκάθαρτον ὅν ἡ ἀμφίμακρος.
Διῶνται, σημαίνει τὸ διῶκονται. ἔστι ῥῆμα διῶ,
παράγωγον, δίημι, ἔχει δὲ καὶ δύνουσι ἵπποι
ἀερόσι ποδες. τὸ ὑποτακτικόν, ἐὰν διῶ, διῶμαι,
καὶ τὸ τρίτον τῷ πληθυντικῶν, διῶνται.
Διῶρης, ὄνομα κύριον. ἡ δὲ παρὰ τῷ διῶ πρό-
θεσιν καὶ τὸ ὀρῶ, διῶρης, καὶ ἐκτάσει τὸ ὀ εἰς
ῶ, καὶ κρᾶσει τὸ ἱ καὶ αἰ εἰς ἱ μακρόν. ἡ ὡς ἀ-
πὸ τῆ ὕλη ὑληώρης παράγωγον, ἔπω καὶ ὑπὸ
τῆς Διὸς ὀρῆς Διῶρης. Διῶρης ἀλκιμος υἱός.
Διῶχης, δίφρος ἄρματος, ὁ δὲ οἷός τε ἔχειν.
Διῶνξ, ὑπὸ τῆ ὀρύσσῃ ὀρύξῃ ὀρυξ, καὶ ἐν σωθῇ-
σει διῶνξ.
Διωλύγιον, μακρὸν, μέγα, θεινόν, χαλιπρόν, ἐπι-

πολὺ διήκον, καὶ ἔξάκρον. τὸ δὲ ὅλα ἰόν, ἐκ-
τάσει τὸ ὀ εἰς ῶ, καὶ πλεονασμῶ τῆ γ.
Διωλύγια παράγματα, τὰ μεγάλα καὶ χαλεπὰ, ἀ-
πὲρ ἀπώλεσεν αὐτὸς περιπεσόντας αὐτοῖς.
Διωξικίλιδος, ὁ διῶκων εἰς τὸν κίλιδον, παρὰ
τὸ διῶκω, καὶ κίλιδος.
Δμῶ, παρὰ τὸ δαμάζω, καὶ συγκοπῇ δμῶ, τὸ
αἰαίρῳ, καὶ ὑποτάσῳ. δάμασος ὅν ὁ ὑποταγῆ-
ναι μὴ δυνάμενος.
Δμηθήτω, δαμαθήτω, τῆς τε περὶ καὶ ἐπιεικῆς γε-
νέτω. καὶ δμητέρα, δαμάσεια, ἡ Δημήτηρ.
Δμῶες, οἱ οἰκέται, παρὰ τὸν δμῶν μέλλοντα, ἀ-
ποβολῇ τῆ ῶ, δμῆς, καὶ ῥοπῇ τῆ ἡ εἰς ῶ, δμῶς,
ὡς ῥήξω ῥηγμός καὶ ῥαγμός, ἔν ἡ δειμνιμός καὶ
ὑποταγμός τινι, ὁ δαμάων.
Δνοφερὸν, τὸ μέλαν καὶ σκοτεινόν. Δνοφερὸν χέειν ὕ-
δωρ. παρὰ τὸ νέφος νεφερὸν, καὶ ῥοπῇ καὶ πλεονα-
σμῶ. ἡ παρὰ τὸ γνόφος γνοφερὸν καὶ δνοφερὸν. ἡ
κνόφος κνοφερὸν, αἰμαυρὸν καὶ ζοφῶδες.
Δνοπαλίζω. Δνοπαλίζεις ἡ ἔχει χερῶν κινήσεις καὶ ἐκ-
τίναξις. Δνὴρ ἀνδρὶ ἐδνοπαλίζειν, τῆς τε ἔχει χερ-
ρὸς εἶχεν, ἡ ἀνῆρει, ἐφόδον. ἐχρήσατο δὲ καὶ ἐν
τῷ ὀδυσσεύς ξ'. Τὰ σὰ ῥάκια δνοπαλίζεις, αὐτὶ
τῆ ἔχει χερὸς ἔχεις, ἀμφίεση, συρράψεις, ἡ πε-
ριτινάξεις, περιερίψεις. εἴρηται παρὰ τὸ δονεῖν
καὶ τὰς παλάμας, δνοπαλίζαι, καὶ ἐν συγκοπῇ.
ἡ παρὰ τὸ δονῶ καὶ τὸ πάλω, δνοπαλίζω, ὑπὸ
τῷ δύο ὁμοιοσῆμα, ὡς Εἰλεχθόνιος καὶ Εἰρεχ-
θός. καὶ ῥοφὸν ἐδίνηθον. ἡ ὑπὸ τῆ ἀλαπαδνός,
γίνεται λαπαδνός, καὶ κατ' ἱσθῶσιν τῷ στοιχείῳ
τῷ τε τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς τελείας, γίνεται διόπαλος
καὶ δνοπαλίζω.
Δοάσατο, ἐνδοῖσας. Δοάσατο κέρδιον εἶναι, ἔδο-
ξεν, ἐνόμισεν. λαμβανταὶ καὶ ἔπος ὑπὸ τῆ δόσ-
σω ὡς φασὶ τινές. ἀλλ' ὠφείλον εἶναι ὁ ἀόριστος
αἰ, ἔδοξα. κυρίως ἐν τῷ μὴ ἐν μιᾷ γνώμῃ ἔσ-
ναι. παρὰ τὸ δοῖος, δοιάζω. ὡς ἵππος, ἵππα-
ζω. λίθος, λιθάζω. ὁ μέλλων, δοιάτω, ἔδοια-
σάμην, ἔδοιάσατο, καὶ πλεονασμῶ τῆ σ Αἰολι-
κῶς, ὡς ἔσται ἔσεται, ἔδοιάσατο, καὶ ὑποβο-
λῇ τῆ ἱ, δοάσατο. ἄλλοι δὲ ὑπὸ τῆ δοκῶ δο-
κίζω, δοκάσατο ὑποβολῇ τῆ κ. ὡς τε οἱ μὲν
ἔλκεσιν τῆ κ, οἱ δὲ τῆ ἱ, ἵνα μὴ παρ' ἄλλῃ ὡς
καινὸν ἀκρίσης. ἔπος Ἡρώδανος καὶ ἄλλοι. δοάσ-
σατο, ἔδοξεν. δοιάσατο, ἐδίσατο.
Δόγμα, ἐπαρὰ τὸ δοκῶ δόκημα, καὶ καὶ συγκοπῇ
δόγμα, ἀλλὰ παρὰ τὸ δόκω βαρύτονον, ὁ μέλ-
λων, δόξω, δέδογμα, δόγμα.
Δοκῶ, παράγωγον ἀπὸ τῆ δόκω βαρυτόνῃ. ση-
μαίνει δὲ τὸ ἐπιτερεῖν, φυλάσσειν, προσδέχε-
σθαι. καὶ δόκησις, σκοπὴ, ἀπάντησις, ὑπολη-
ψις.
Δοκῶ, ἀπλὴν πρῶτης συζυγίας τῷ περιπατωμένων.
προσδοκῶ δὲ συνθετῶν, δόλτερας. ὡς περὶ τὸ συ-
λῶ, ἀπλὴν μὲν ἔστι συζυγίας δόλτερας, συνθετῶν
δὲ, πρῶτης, ἱεροσυλῶ, ἱεροσυλεῖς.

Δοκίμιον, ἐκ τῶ δοκίμος. τῆτο ἐκ τῶ δοκῶ, παράγωγον, δοκίμος. ἢ παρὰ τὸ δέχω.

Δοκισίσσοφος ὁ ἐαυτῷ δοκῶν εἶναι σοφός.

Δοκιμασία, ἡ ἐξέτασις.

Δοκός, τὸ τὴν σέλιον ἀνέχον ξύλον. παρὰ τὸ δέχω, δέχομαι, δοκός, ἡ δεχομένη τὰ ἐπιτιθέμενα βάρη. ἐξ ἑ μελανδοκός, καὶ πανδοκός. ἢ ἀπὸ τῶ δέκω δοκός, ὥς τε μὴ εἶναι πάθος. τὰ δὲ παρὰ τὸ δέχω πῦρ καὶ δὲ τὴν, οἷον ξεινοδόκος καὶ ἀντιστοιχίαν τῶ χ εἰς κ. σημαίνει δὲ καὶ ἐνέδραν καὶ βέλυσιν.

Δόκανα, τάφοι τινὲς ἐν Λακεδαιμονίᾳ. παρὰ τὸ δέχεσθαι τὰς Τυωδαρίδας φαντασίας ἐχέσας τάφων ἀνιωγμύων. ἢ παρὰ τὸ δοκεῖν, δόκανον.

Δολιχόν, οἷον δηθάτε, καὶ δολιχόν, ἐπὶ πολὺ καὶ μακρὸν χρόνον. καὶ δολιχόσκιον ἐργός, τὸ μέγα καὶ μακρόν, ἢ μακρὴν σκιάν ὑποτελεῖν, ἢ μακρὰ πορεύμενον, παρὰ τὸ κίειν.

Δολιχαύλας, τὰς μικρὰς αὐλὰς ἐχέσας. αὐλὸς δὲ τὸ κοῖλον τῆς ἐπιδορατίδος, εἰς ὃ ἐντίθεται τοῦ ξύλου τὸ ἄκρον. αὐτὸ δὲ τὸ ξύλον, καυλός. αὐλὸς δὲ τῶ σιδήρε τὸ κοῖλον. καὶ δολιχήριτοι, μακροκαυτοί. καὶ τὰ ὅμοια.

Δόλοφ, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ δόλος, ἔροπῃ τῶ σ εἰς φ, Δόλοφ. ὡς αἶθος, αἶθοφ, καὶ πλεονασμῶ τῶ τ, αἰθίοφ. καὶ σκόλος, σκόλοφ. ἡ θρηικὴ ἰστὴ πληθυστικῶν, Δολόπων. καὶ ὡς Ἡφαιστος Ἡφαισίων, δόλων Δολίων, ἔπω Δολόπων Δολοπίων, ὄνομα κύριον. πρέπει δὲ τὸ ὄνομα ἥρωϊ. καὶ ὅτ' Δολίωνα ἐγνωμύστω κληθῆναι, ἔ ἐπάνυμοι οἱ Κυζικηννοί. καὶ ὁ παρὰ τῷ ποιητῇ καπνισκοπος Δόλων. καὶ Δολίος ὁ οἰκίτης Πυρρόπολης. ἀπὸ δὲ τῶ Δόλοπος, καὶ ἐθνικὸν ἔπω κληθῆναι.

Δόλος, παρὰ τὸ δέω τὸ δεσμῶ, ὁ σιδῶν τῶς ἀλισκομένης. ὡς τὸ, Ἀλλασφῶε δόλος καὶ δεσμὸς ἐρύξει. Οἶμος. ὡς χέω χόλος, καὶ δέω δόλος, ἔπω δέω δόλος. ἢ παρὰ τὸ δηλῶ τὸ βλάπτω, δῆλος, ὁ δηλόμενος καὶ βλάπτων, ἔροπῃ τῶ ἡ εἰς ο.

Δόλιος, παρὰ τὸ δόλος. τῆτο παρὰ τὸ δέλω τὸ δελεάζω. ἐκ δὲ τῶ δολιος, γίνεται δολιῶ. ὁ παρὰ τῆτο δόλος, ἐδολίον ἐδολίον, τὸ τρίτον ἰστὴ πληθυστικῶν, ἐδολίον. καὶ ὡφείλον εἶναι ἐδολίον ἐδολίον, ὡς περ ἐποίηον ἐποίηον, ἀλλ' οἱ Βοιωτοὶ ἐπὶ ἰστὴ μὴ ἐχόντων τὴν μετοχὴν εἰς σ ὀξύτονον, ποιεῖσι τὸ τρίτον πρὶ πρῶτῳ ἰσοσύλλαβον. οἷον ἐμάθομεν ἐμάθοσαν, εἰδούμεν εἰδοσαν. ἐπὶ δὲ ἰστὴ ἐχόντων τὴν μετοχὴν εἰς σ ὀξύτονον, ποιεῖσιν ἐνδεῖαν καὶ κράσιν. οἷον, ἐκοσμήθημεν, ἐκοσμήθησαν. ὡς τὸ, Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθον. καὶ φυλάσσει τὴν ἀδελήγεσαν τῆς θρηικῆς ἰστὴ μετοχῶν.

Δολομήτα, ὡ δόλια βελούμενα. τὰ εἰς ἡς βαρύνονται τὸ ἡ ἀδελήγεσθαι, καὶ εἰς α τὴν κλητικὴν ἔχοντα, ποιοπεριπαῶνται. πεδῆτα, ἀγκυλομήτα, πλῶν τῶ ἀκλῆτα.

Δόμος, ὁ οἶκος, παρὰ τὸ δέμω τὸ οἰκοδομῶ, ὡς νέμω, νόμος, ὁ οἰκοδομητὸς οἶκος.

Δόμῃται. ἔστι δίδωμι, ἡ μετοχή, δις δόντος, καὶ τὸ ἀπαρίμφωτον τῶ δόμῃται ἀορίστῃ, δῆναι. εἰώθασι δὲ οἱ Δωρεῖς ἐπὶ ἰστὴ εἰς ναὶ ἀπαρεμφάτων τῶ δόμῃται ἀορίστῃ ποιοτιθεῖναι τὴν με συλλαβῶν. καὶ εἰ μὴ ὥσι δύο φωνήεντα, τὸ ἐν ὑποβάλλειν. οἷον δῆναι, δόμῃται. θείναι, θέμῃται. εἶναι, ἐμῃται, καὶ πλεονασμῶ τῶ μ, ἐμῃται. εἰ δὲ ἐν φωνήεν ὄσῃ, φυλάσσειν αὐτό. οἷον, εἴωθαι εἴμῃται. βῶναι, βήμῃται.

Δονῶ. ἔστιν ἐνῶ καὶ σημαίνει τὸ κινῶ, πλεονασμῶ τῶ δ, καὶ ἔροπῃ τῶ ε εἰς ο, δονῶ τὸ συσρέφω. σημαίνει καὶ κινεῖν, σείειν, σκεδαννύειν.

Δόναξ, ὁ κάλαμος. Καλῆμαχος, Καὶ δόνακι πλήθοντα λιπῶν ῥόον Ἀσείωνος. παρὰ τὸ δίνω τὸ σρέφω, δίνος. καὶ ὡς λίθος λίθαξ, ἔπω δίνω δίναξ, καὶ ἔροπῃ τῶ τ εἰς ο, δόναξ. ὡς κλίνω, κλόνος. οἱ ὅτ' παρασώμῃται, συσρέφονται. ἢ παρὰ τὸ δονεῖσθαι.

Δόνακες, κάλαμοι ἀλιδυτικοί, ἢ αὐλοί. πρότερον ὅτ' ταῖς θύραις ἀπὸ κέρατος ἐτίθεν κάλαμους. σημαίνει δύο. κάλαμους, ἀπὸ τῶ ἐν δονήσει τὴν φυτεῖαν ὀράσθαι, οἷον ἐν κινήσει, Συμμάρφας δόνακας, μυρικής τ' ἐρεθιλλῆς ὄζας. καὶ αὐτὸν τὸν κάλαμους ἔχοντα, Ἰλιάδος σ', Παρὰ Ρόδων δόνακῃ, τὸν κάλαμῶδι, ὁδῶσαισιν, ὁκλήντην, δὲ τῶ ἐν αὐτῷ πεφυκότας κάλαμους.

Δοξοκοπία, ἡ κροδοξία.

Δόξα, παρὰ τὸ δέχω δέξω, δέξα καὶ δόξα. ἢ παρὰ τὸ δοκῶ δοκήσω, ἐδόκησα ἐδοκσα, καὶ ἔροπῃ τῶ κ καὶ σ εἰς ξ. ἢ παρὰ τὸ δόκω βαρύντονον, δόξα, Ἰλιάδος κ, Οὐδ' ἀποδοξῆς, καὶ ἀποδοκῆσιως καὶ εἰκατμῆς. ζῆται εἰς τὰς διαφορὰς εἰς τὸ δ. Δόρυ, σημαίνει δύο, τὸ ξύλον, καὶ τὸ ἀκόντιον. καὶ τὸ ξύλον μὴ, ὡς παρὰ Ἡσίοδῳ, Ἐκὰν δέ τε δέρεθ' ἀμάξης. καὶ Οἶμος, Καὶ δὴ δέρεα σέσηπε νεῶν. καὶ τὸ κοιναῖον, ὡς τὸ, Εὐ μὴ τις δόρυ θηξάδω. καὶ πάλιν, Αἶμα κελευνὸν ἐρωήσει περὶ δέρεϊ. εἴρηται ἀπὸ τῶ δρύς δρυός, δόρυ, ἐπὶ παντὸς λεγόμενον ξύλον ὑπὸ ἰστὴ παλαιῶν, ὡς μάρτυς δρυμός, καὶ δρυφαντός. ἢ παρὰ τὸ δέρω τὸ λεπίζω, τῶ ὅτ' φλοιὸς λεπίζεται τὰ ξύλα. ἢ παρὰ τὸ δρύπω. ἢ ἐκ τῶ δρύς, οἱ ὅτ' ἀρχαῖοι, ἐκ δρυῖναι κατεσκεύαζον. ἢ ἐκ τῶ θορῶ, ὁ σημαίνει τὸ πηδῶ, θόρυ τὶ ὄν, τὸ ἐκ τῆς γῆς ἀναχθῆναι, ὡς ὁ ποιητὴς λέγει παρὰ τὸ μολογῶν αὐτό, Ἐπεὶ ἔπω τῶν ἀνέλυθεν ἐκ δόρυ γαίης. οἷοι καὶ τὸ δέρεα, δόρυ.

Δορυξός, ἐκ τῶ δόρυ καὶ τῶ ξέω. εἰς δὲ λέγει Ἐλλῶν δόρυξος, ἀλλὰ δορυξός, καὶ καὶ συγκοπῶν, δόρυξος. ἔστι δὲ τὸπος ὅπου ξύονται τὰ δόρατα.

Δορυκῆτις, δορυάλωτον, αἰχμάλωτον.

Δορυκνιον, παρὰ νικάνδρῳ, ἀντιφάρμακον. γράφεται καὶ δορυκνιον, τὸ δορυκνιον ἰστὴ θανάσιμων ὑπάρχον πινόμενον. ἔστι δὲ καὶ τὴν ὁσμὴν καὶ τὴν γεύ.

γεῦσιν, γάλακτι παραπλήσιον. εἰδέτις αὐτὸ κλάττει, γάλακτος ὑποσάζει. ὅθεν δυσδῆκταιον τῷ πίνοντι, ὅτι τὸ εἶναι γάλακτι παρὰ πλῆσιον. Δημοφῶν δὲ ἐτυμολογεῖ αὐτὸ ἔπω κεπλήθαι, ὅτι δόρατι ἴσον εἶναι καὶ τὴν ἀναίρεσιν.

Δορίαλλος, λέγεται καὶ Δορίλλος, Ἀλαιοφάνης. Αἱ γυναῖκες τὸν δορίαλλον φράγγονται. ἔστι δὲ τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον ἐφ' ὅβρει φραγδοποιῶν Δορίλλος. ἢ παρὰ τὸ δέριον, τὸ τυττόμενον. ἢ τὸ τιλλόμενον πᾶς τείχας καὶ οἶονει ἐκδέρμενον. ἔπω ὅτι πάλαι ἐφίλκον ὡς δηλοῖ Ἀλαιοφάνης, Ἡβυλλιάσαι καὶ ἄρτι παρὰ τὴν τιλλομένην.

Δόρπος, ὁ δειπνος, ἢ παρὰ τὴν ἐσπέραν ἐσίασιν. κυρίως ἢ ἐσπέρην ἔσση, ὑπὸ τῆς δερμάτων. ὅτι ὅτι τῆς δερμάτων κατὰ μέτρον, ἐσπέρην. ἢ παρὰ τὸ δρέπεσθαι τοῖς ὁδῶσιν. ἢ παρὰ τὸ πᾶς πόνας δρέπειν. ἢ παρὰ τὸ ἔρπειν ἡμᾶς εἰς τὸ δαύειν, ὅτι κοιμάσθαι. ἔπος ὧς. ἐγὼ δέφημι ὡς εὖρον χόλιον παρὰ κείμενον ἐν τῷ β, τῆς Ἰλιάδος, δόρπος ἐρίται, παρὰ τὸ οἶονει παύσθαι τὴν καυτὰ λοιπὸν τῶν πολεμῶν τῶν δόρατος, ὅτι εἰς τὴν πόλεμον, καὶ ἡσυχάζειν. ἔθ' αὖμα δὲ εἰς τὸ κοινὸν πάσης ἔσσης ὅτι μίαν τίττεται, καὶ ὅτι τὸ ποιητικὸν καὶ χειρουργία καὶ μαθήματα, καὶ ἄλλα μυρία ἐστί.

Δορκάς, τὸ τῆς ἐλάφας ἡνιμῆς. παρὰ τὸ δέρεω τὸ βλέπω, δορκάς καὶ δορκάς. ὁξυδερκὲς ὅτι τὸ ζῶον, καὶ δόμματα.

Δόρξ, ὄνομα ζώου. εἴθ' ἐν δορκάς. παρὰ τὸ δέρεω δέρεω, δέρεξ, καὶ δόρξ. ὡς σήπω σήφω, σήφ. ὁξυωπὲς ὅτι τὸ ζῶον.

Δορά, δέσμα. Κρήτες δὲ καὶ τὴν δοκόν.

Δορίδες, μάχαιραι μαγειρικαὶ εἰς τὸ ἐκδέρειν τὰ θύματα ἐπιτίθεται.

Δοράζει, κολάζει.

Δορατιζόμενοι, δόρασι μαχόμενοι.

Δορῆς, κωρύκες, δέρματα.

Δορπησός, ἢ τῶν δόρπων ὥρα. ἔπω δὲ τὸ κατ' ἡμᾶς δειπνόν.

Δορυσόον, αἰδρεῖον, ἢ δόρατι φοβέντα καὶ σοῦντα, καὶ ὁρμῶντα.

Δορυφόρον, τὸν φύλακα τῆς τυραννῶν, καὶ τὸ κωφὸν πρόσωπον.

Δόσκον, ἔδων, δούτερος ἀδελφός παρὰ Διολέωσι. καὶ πάντα φέρων ἢ γαμέμονι δόσκον, αὐτὸ τῷ ἐδίδεν. Ἰσέον δὲ ὅτι τὰ ἰωνικῶς κλινόμενα ἐπὶ τῆς τρίτης συζυγίας τῆς εἰς μί, καὶ τῆς περὶ αὐτῶν διὰ τῶν ὁ ἐκφέρονται πρὸς τὴν σ. ἐδίδαν, ἐδίδοσκον, ἔδων, ἔδοσκον. ἐχρῶσεν, ἐχρῶσοσκον.

Δοτὴς, ἐκ τῶν δέδομαι παθητικῶν παρὰ κείμενος, δίδεται, δοτὴς, δοτικός, καὶ δοτική.

Δόρει. Ἰσέον ὅτι τὸ σὺν δόρει καὶ σὺν ἀσπίδι παρὰ Ἀλαιοφάνη γίνεται ἔπος. ὡς περὶ ὑπὸ τῶν γῆρας γίνεται γῆρας, καὶ ὑπὸ τῶν δέρας δέρας, ἔπω καὶ ὑπὸ τῶν δόρου δόρατος, γίνεται δόρος, καὶ κείθεν ἢ

δοτική δόρει, ὡς περὶ τείχος τείχει. τὸ δὲ δαρεῖ ὑπὸ τῆς δαρός γέγονε δοτική. Δαρεῖ δ' ἐπαίστων, αὐτὸ τῶν σὺν δόρατι. ἢ ἐκ τῶν δρῶν δρῶς, ὑπερθέσει, δαρός καὶ δαρεῖ. καὶ δαρεκλυτός, ὁ καὶ τὴν μάχην κλυτός.

Δῆρα, δόρατα, ξύλα. Ἰσέον ὅτι τὰ γόνυα, καὶ δόρυα γίνεται κατ' ὑπερθέσιν τῶν ὕ, γέννα, καὶ δῆρα. ἢ ὑπὸ τῶν γένναται καὶ δῆρατα, καὶ ὑποβολῶν τῆς τᾶ, γέννα καὶ δῆρα.

Δερλευκὲς, δόρατος βολῶν, δόρατος μήκος, ὑπόστημα ὅσον δόρου διατείνει.

Δελιχόδερος, ὁ μακροῦ ἀχίλος, παρὰ τὸ δολιχὸν τὸ μακρὸν καὶ τὸ δερὴν, δελιχόδερος. ἐπειδὴ τὰ ὑπὸ τῆς εἰς α καὶ εἰς ἡ θηλυκῶν ἡρόμενα.

Δῆλος, παρὰ τὴν δύλιν, ὁ σημαίνει τὴν κάκωσιν, δύλινος τις ὢν, συγκοπὴ καὶ πλειονασμῶν, δῆλος. ἢ παρὰ τὸ δῶν τὸ δέσμιον, δῆλος καὶ δῆλος. τῶν ὅν ἀιχμαλώτης ἐδέσμευεν. ἢ παρὰ τὸ δόλος, δῆλος. Ἡρακλῆς δὲ ἐν τῇ παρὰ τῆς καὶ δῆ, χρηματίζει παρὰ τὸ δῶν τὸ ἐλλείπω, δῆλος καὶ δῆλος, ὁ ἐλλείπων τῇ ἀρετῇ, ὡς φησὶν ὁ ποιητής. Ἡμισυ γὰρ τ' ἀρετῆς ὑποαίεται δούλοπα Ζῶς ἀνέρος, εὖ τ' αὖ μιν καὶ δῆλον ἡμῶν ἐλπίσι.

Δῆλη, εἶδος τῆς ὑποπεπτωκόων τῇ ὀνόματι πρὸς τι, ἔχει ὅτι τὴν δῆσιν. καὶ πόσοι ἔσονται τῆς δαλείας; ἔσονται. τὸ καὶ διμμερῶν, ὅτι τὰ σύμματα δῆλα σά. τὸ καὶ δικαιοσύνην. Ἐπειδὴ ἐλλοθερωθέντες ὑπὸ τῆς ἀμαρτίας, ἐδωλῶνται τῇ δικαιοσύνῃ. λέγεται δαλία καὶ ὅτι τῆς ἀργυρωνήτων. ὡς τὸ, Ἡγόρασα δῆλον.

Δῆπος, ὁ κτύπος, φόρος, οἶονει ὁ δῆος ὅπα ἔχων, ἢ ὁ δῆος ἐμποίων. ὀνομαστικῶς ποιεῖται δὲ ἡ λέξις. ὅτι δ, δῆπνε δὲ πεσών. σημαίνει τὸ ἀποθανεῖν πεσόντα ἐν τῇ πολέμῳ, ἡχῆσαι. καὶ, Διδασκός Οἰδίποδος, Ἰλιάδος ψ, ἐν πολέμῳ τεθνεώτος.

Δόχμιος, ὁ πλάγιος. παράγωγος ἀπὸ τοῦ δοχμός. Οἰόκειρος, Δόχμος ἀπὸ προβολῆς κλινθεῖς. καὶ ὑποδοχμῶσαι, ὑποκλίνειν. παρὰ τὸ δέχω, δοχμός. ὡς βρέχω, βροχμός. ἢ ἡ ὁ δὲ χώρητος, καὶ ὅτι εἰν δὲ χερῶς δεξασθαι ἐν ταῖς εἰσόδῳ.

Δοχμή, ἡ παλαιή, ὅτι εἰς τὸ τετραδάκτυλον τῆς χειρός. Ἀλαιοφάνης, Καὶ πρὶν ἡμέραν φορέσαι, μείζον ὑπὸ δυοῖν δοχμαῖν. παρὰ τὸ δέχω, γίνεται δοχμή, τὸ δεκτικὸν μέρος τῆς χειρός, καὶ δι' ἧς δὲ χόμεθα τὰ διδόμενα. ὡς δράξω δραχμή, ἢ τῆς ὀβολῶν ἐπὶ ληΐς, καὶ αἰσῶ ἀιχμή. ἢ παρὰ τὸ δοχμός, ἐπειδὴ πλάγια τῇ χειρὶ μέγιστον. ἔστιν ἐν μέτρον τί.

Δοχμιακός, εἶδος μέγιστον ἀντιστατικῶν. ἔστι δὲ μοιόμετρον ὑπερκατάληκτον. οἶον, ἐγὼ, δ' ἔτε σοί. ἔστι δὲ Εὐερίπιδος Φοινιστῶν, πολλὰ ῥυθμῶν ὀνόματα καὶ ἄλλα, ἀπὸ δὲ καὶ ταῦτα. ἱαμβός, ἱαμβικός. δακτύλος, δακτυλικός. παίων, ἐπὶ τρεῖς. ἔτοι

ἔπει μὲν ἐν ὁρθοῖ εἰσι ρυθμοί. ἐν ἰσότητι γὰρ κεῖνται. ἢ ὅδ' μονὰς πρὸς δυάδα, ἢ δυὰς πρὸς τριάδα, ἢ τριάς πρὸς τετράδα. ἢ τετράς, πλεονεκτεῖται μονάδος. ἐν τῷ δογματικῷ, τετράς ἐστι πρὸς πεντάδα, καὶ δυὰς ἢ πλεονεκτεῖται. ἔπος ἐν ὁ ρυθμός ἐκ ἡδύατο καλεῖται ὁρθός. ἐκλήθη ποίνω δογματικός, ἐν ᾧ τὸ τῆς ἀισότητος μεῖζον κατὰ τὴν δέξιν κλίνεται. καὶ τὸ μέτρον οὐδ' δογμακόν, ὡς ἐμπιπτόντων ἐν αὐτῷ τῷ ὁκτώ χρονῶν.

ΤΟ ΔΕΛΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ρ'.

ΔΡῶ, σημαίνει πένταρα. δρῶ τὸ κρατῶ, ὅξ' ἔδρακτυλος καὶ δάκτυλος. δρῶ τὸ ὑπηρετῶ, ὅξ' ἔδραπτης ὁ ὑποδρῶν τῆς δαλείας. δρῶ τὸ βλέπω, ὅξ' ἔδραδρα ἰδῶν, καὶ δρήθω καὶ ἀντίφρασιν. οἱ δὲ κοινώμενοι, ἔδραπέσι. δρῶ τὸ πρᾶττω, ὅξ' ἔδραμα. ἐκ τῆς δρῶ, παράγωγον δράσσω, ὁ μέλλων, δράζω. ὅτι ἐκ ἔχει τὸ σ; εἰ δὲ ἔχει σ ὁ ἐνεσῶς, τότε ὁ μέλλων ὅξ' ἔδραξ, πλὴν τῆς πλάσσω, πλάσω. ἰμάσσω, ἰμάσω. ἰνάσσω, ἰνάσω. πᾶσσω, πᾶσω. λῶσσω, λῶσω.

Δράγμα, πληθυντικῶς μὲν λέγονται τὰ δράγματα. σημαίνει δὲ τὰς δαίχας, ὅσας διώσται ὁ θειστής τῇ ἀεισῶν ὡς λαβεῖν θειζῶν. δράγματα τὰ τῷ χειρῶν πληρώματα, παρὰ τὸ δράξασθαι, σημαίνει τὸ λαμβάνειν. καὶ Δραχμή τὸ πληθὸς τῷ κερμάτων, ἢ τῷ ὀβολῶν.

Δραθεῖν, σημαίνει τὸ κοιμάσθαι. καὶ καταδραθεῖν, τὸ κοιμηθῆναι, καὶ δραθεῖν κατ' ὑπερθεῖν, ὡς καρδία, καρδία. εἴρηται παρὰ τὸ δέρμα, δραθεῖν ὅδ' κυρίως λέγεται τὸ ἐπὶ δερμάτων κατὰ δῆσαι. ἢ παρὰ τὸ δρῶ τὸ ἐνεργῶν, παράγωγον δρήθω, τὸ κοιμῶμαι καὶ ἀντίφρασιν. οἱ δὲ κοιμώμενοι, ἔδρῶν ἐνεργῶν. ὁ μέλλων δρήσω, ὁ δούτερος ἀόριστος ἔδραθον, ὁ μέλλων δούτερος, δραθῶ, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, δραθεῖν, καὶ κατὰ δῆλυσιν τῆς εἰς διφθόγγου, γίνεται δραθεῖν.

Δράκων, παρὰ τὸ δέρκω τὸ βλέπω, ὅξ' ὀφθαλμὸς ὅδ' ὡς ὡν. ὁ δούτερος ἀόριστος ἔδρακον, ὡς ἔδραθον, ἐκ τῆς πέρθω, καὶ ἔδραπον ἐκ τῆς ἔρπω. ἔδρακον ὡφείλον εἶναι, ἀλλὰ κινῶν ἔστιν ὁ λέγων, ἔτι δὲ καὶ ἀπὸ βαρυτόνων θειμάτων. πόθεν ἔχει τὸ α; καὶ πᾶς τύχη τὸ εἰς αὐτὸ ἀμπαβόλω, εἰς αὐτὸ ἔπει ὁ δούτερος ἀόριστος. καὶ Ὀμπερ, ἔδρακον ἀντὶ. καὶ ἔδ' αὐτὸ καὶ ἔδρακοι ἡλίουπερ, ἀντὶ τῆς ἰδοι.

Δράκιος, ὄνομα κύριον. ἀπὸ τῆς δράσσω, ἢ ἢ ὁ δραττόμενος, ὁ ἰχυρός. ἢ παρὰ τὸ δρῶ τὸ πρᾶττω, ἢ ἢ ὁ πρᾶκτικός.

Δράμα, ποῖημα, πρᾶγμα. παρὰ τὸ δρῶ τὸ ἐνεργῶν, ἀφ' ἧς καὶ δρᾶσαι τὸ πρᾶξαι, ὁ παθητικός πρᾶκτικός, δέδραμαι, ὅξ' αὐτὸ δράμα. λέγε-

ται δὲ δράματα καὶ τὰ ὑπὸ τῷ θιατρικῶν μιμηλῶς γινόμενα, ὡς ἐν ὑποκρίσει, ὡς φησιν Ἀριστοφάνης, ἐπειδὴ ἐν ἱερῷ Ἡρακλῆος δειπνῶντες ἐγίνοντο χορός. καὶ τὰ ἐκ συσκευῆς δὲ καὶ κακῆς ῥησίας δράματα κατὰ τινος ὑπότινων, δράματα.

Δραῖναι, οἶμαι ἀπὸ τῆς δρῆμι ἔδρην, τὸ ἀπαρέμφατον, δρᾶναι. κάλλιον ἐν ἀπὸ τῆς δρᾶναι, δρανῶ, ἔδρανα, δρᾶναι. ἔστιν Ἰλιάδος κ. καὶ δρᾶναι, ἰχθεῖν, δυνάσθαι, ἐνεργεῖν.

Δράξ, σημαίνει ἴσον τῇ χειρὶ οἶοντε δράξασθαι καὶ περιλαβεῖν. παρὰ τὸν δράζω μέλλοντα, δράξ, ὡς θήσω, θής.

Δράζων, ἢ λεγομένη Σικελική. σημαίνει δὲ τὰς κατ' ἀγορᾶν τῷ ἀλφίτων ἢ τὰς ἄλλων τινῶν δραττομῶν καὶ ἀρπάζοντας. ἔπος Ἐρατοδωρῆος καπιθάλας καλεῖ. παρὰ ἐν τὸ δρᾶττεσθαι, εἰς τὸ Διογενῆς εὖρον ἐγὼ δράζων, σημαίνειν πορτοβοσκόν.

Δρέμω, ὁ μέλλων δραμῶ, ὁ δούτερος ἀόριστος ἔδραμον, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον δραμεῖν. τὸ ρῆμα, δέρμω, ὁ δούτερος ἀόριστος, ἔδραμον, καὶ ὑπερθεῖ, ἔδραμον, ὁ δούτερος μέλλων, δραμῶ.

Δραπέτης, ὁ φυγάς. παρὰ τὸ δρῶ τὸ ὑπηρετῶ. καὶ ὑποδρῶ, τὸ ὑποδράζω, ὅθεν καὶ ἀπέδρα. ὁ μέλλων, δράσω, καὶ μὲν τῆς πέτω σημαίνει τὸ ἀφίπταμαι, γέγονε δραπέτης, ὁ ὑποπτῆς τῆς ὑπηρεσίας. ἢ ὁ τὸ δρᾶν, ἢ γὰρ τὸ πρᾶττεν πετῶν, πετῶν ἐκκλίνων.

Δραπετίνδα, ὄνομα παιδιᾶς. ἔστι δὲ τῆς μύινδα καλαμῆς ἑσπός. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ τῷ παίδων ὁ μύτις μύει τὰς ὀφθαλμὰς βοῶν, τῆς φυλάττε. οἱ δὲ ἄλλοι φύγῃσι φυλασσόμενοι τὰ ἀρεθῆναι. εἴρηται παρὰ τὸ δραπετίνδα καὶ φύγειν τὰς παίζοντας αὐτῶν.

Δραστήρ ὁ νοσητικῶς κατ' ἐπιβολῶν. δραστήρας, μαγεύρας, ἡκόντας.

Δραπέται, δυνατοί.

Δρηστῆραι, ἡκόντοι, θειράπαινοι.

Δρησαι, δρηστήρες, οἱ ὑπεργύντες καὶ ἡκονῶντες.

Δρησοσύλω, θειραπείαν, ὑπηρεσίαν.

Δράσις, σημαίνει τὴν πρᾶξιν καὶ τὴν ὁρᾶν. παρὰ τὸ δρῶ, τὸ πρᾶττω καὶ τὸ βλέπω, τὸ δρᾶ καὶ δράξ, καὶ ὑποδρᾶ καὶ ὑποδραξ. καὶ δρατοί, οἱ ὀφθαλμοί. καὶ δραπέτης, ὁ ὡς βλεπόμενος μὴ αἰῶ. δρῶ δράσω ἐν, δράσις, ὡς πρᾶξω, πρᾶξις. παρὰ τὸ δρῶ τὸ ὁρᾶν, ἀφ' ἧς καὶ δράσις ἢ βλέψις, δέδραται, δρατὸς, καὶ δρατῆς, οἱ ὀφθαλμοί. Δρατὶ Περί δὲ δρατῆς σώματος νῆι, ἐπεσώρως δὲ τὰ ἐκ δερμάτος σώματα τῷ ἀνθρωπίνῳ ἀνδρῶν, Ἰλιάδος κ. ὡς φθέρω φθαρτὸς φθαρτὴ φθαρτῆ, ἔπω φέρω τὸ ἐκδέρω, δαρτὸς, δαρτῆς, καὶ κατ' ὑπερθεῖσιν, δρατῆς, ὡς ὀφίσσασθαι, ὀφίσσασθαι.

Δραχμή, σαθμός ὡς σμῆμα, ἢ τὸ σωχθροισμῶν τῷ ἔξ ὀβολῶν. ὡς τὸ δέδραχμαι, δραχμή. τὸ παλαιὸν γὰρ τῷ ἀνθρώπῳ ὀβολοῖς κεχρημένων ἀντὶ τομίσματος, ἔς τῇ χειρὶ δραχμῶν δυνά.

δυνατὸν ἰὺ περιλαβεῖν, τέτους δραχμῶν ἐκάλουον, παρὰ τὸ δράξαθαι. αἱ δὲ ἑκατὸν δραχμαὶ, ποιεῖσι μναῖ μίαν. εἰς τὸ ἐρεγμός. καὶ εἰς τὸ ἀρχόμενος περὶ τῶ χωρεῖς γ.

Δρεπτόν, δίδωκεως ὑπολαυστόν, ἔφυγνικόν, καὶ ὅπως πότε ἀρπασόν. Καὶ τὸ δρεπετόν σκιδώρηται παρὰ σὲ φίλημα.

Δρίπειν, ἔφυγαν, τέμνειν. καὶ δρεπεῖς, οἱ ἔφυγνται.

Δρήσος, ὄνομα κύριον, παρὰ τὸν δράσω μέλλοντα, δράσος, καὶ Δρήσος ἔοπη. ὡς κήσω, Κήσος. καὶ ῥήσω, Ρήσος. καὶ εἶσω Ἰσος, κύριον.

Δρεία, Ἡσίοδος, Ἀνὰ δρεία βησθήσεται φεῦγε. ἐκ δὲ τῆ δρεία καὶ συγκοπῶ, ἀλλ' ὡς περ δὲ τῆ θύος γίνεται θύον, καὶ μέγαρος μέγαρον, ἔπω δρείος δρίον. καὶ ὡς μύρον μύρα, ἔπω δρίον δρεία. ἀνὰ τῆς σιωδεδρός τόπος.

Δειμύς, παρὰ τὸ τὰς ῥίνας μύειν, ἢ παρὰ τὸ δόρυ καὶ τὸ μύος.

Δείφος. Δείφος Συρακῆσιοι. Φέρω τὸν δρίφον. Δίφορος γὰρ καὶ Δείφος.

Δρόσος, κατὰ παράλειψιν τῆ ἱ. οἶον, ἢ παρὰ τῆ Διὸς σοουμένη δίοσός τις ἔσα, καὶ πλεονασμῶ τῆ ρ, δρόσος. ἢ παρὰ τὸ ὕω τὸ βρέχω, ὕσος, καὶ ἔοπη τῆ ὕ εἰς ὀ, καὶ πλεονασμῶ ἡδὲ συμφώνων, δρόσος. δροσίζω, δροσίσω. καὶ δροσῶ, δροσήσω, καὶ ὁ παθητικὸς ὄνεσως, δροσούμενοι. ἢ παρὰ τὸ ῥέω ῥόσος, καὶ δρόσος. ἢ παρὰ τὸ δρῶ τὸ φράττω, καὶ τὸ σῶος, ἢ σῶος δρῶσα τῆς καρπῆς.

Δροίτη, ἢ πύελος. ὁ δὲ Αἰτωλὸς φησὶ τὴν σκάφην, ἐν ἣ τιθίκεται τὰ βρέφη. Παρθένιος δὲ τὴν σορόν, καὶ Αἰχυλὸς. καὶ ἔστι παρὰ τὸ δόρυ καὶ τὸν οἶτον, τὸν θάνατον, τὸ δόρυ τὸ εἰς θάνατον ἐπιπείδειον. ἢ ἐκ δρυὸς εἰς οἶτον πεποιημένη, καὶ εἰς τὸ δέχεσθαι τὸ σκῆλος, καὶ τὸν Ἑρμιππον οὐδ', ἔχῃ τῆ ὕ γράφεται, παρὰ τὴν δρυὶ τὴν ξυλίνω. καὶ ἔσως ὅτε μὴ σημαίνει τὴν πύελον, ἔχῃ τῆ ὕ. ὅτε δὲ τὴν σορόν, ἔχῃ τῆς οἱ.

Δρωπακίζεται, ταῦτόν ἐστι τῷ πιτῆσθαι. ἄμφω δὲ τὸ τὰς τεύχας τοῦ παντὸς σώματος μαδαῖ χρίσασθαι.

Δρυαχαρνέω, δρυῖνε Ἀχαρνέω ἀναιδέητε. ἐκωμωδουῖτο οἱ Ἀχαρνεῖς, ὡς ἄχριοι καὶ σκληροί. ποταμοὶ δὲ, ὡς ῥαδίως δεχόμενοι τῆς παρεγγραφέας. Θυτάδαι καὶ Προσάλτιοι, ὡς δικαστικοί.

Δρυμός, ἢ ὕλη, δὲ τῆς δρυὸς. δρυς γὰρ ἅπαν δένδρον σημαίνει.

Δρυῖνος, ξύλινος, ὡς αὐτὶς εἶποι λίθινος. πάν γὰρ ξύλον δρυς καλεῖται παρὰ τοῖς παλαιοῖς. καὶ δρυμῶν, ὁ σιωδεδρός τόπος δὲ τῆ δρυῶν. ἔπω γὰρ ἐκάλουον πάν δένδρον. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἀκρόδρυα καὶ μόνον βλααῖες, ἀλλὰ παντὸς φυτῆ καρπὸν ἐδώδιμον. καὶ γερανόδρυα, πάντα τὰ παλαιὰ φυτά. δρυὶ γὰρ ἐκάλουον πάν δένδρον δὲ τῆ ἀρχαιότερου. καὶ δρυτόμος, ὑλοτόμος, ξυλοτόμος.

τὸ δὲ δρυς, ἐπὶ μὴ δίδεας, μακρὸν ἔχει τὸ ὕ, ἐπὶ δὲ τῆς ἄλλης κλίσεως, βραχύ. ὁμοίως καὶ τὸ ἰχθύς. ἔτι σὺς συός. ὕς, ὕος.

Δρυόκοιτος, ὁ ἐν ταῖς ὕλαις κοιμώμενος.

Δρυόχες, τῆς πελέκους, οἱ μὴ, κείνης ἀκῆσαι τινὰς μεγάλας ἐπ' ὀβελίσκων κειμένης, ἧς καταπύγνυθαι εἰς τὴν γλῶ, ὡς τε δι' αὐτῆς τοξόειν. οἱ δὲ, μολιβᾶς τὰς θέσεις αὐτῆς κάπνισεν, ἔπειτα τὸν κύκλον αὐτῶν ἐπικεῖμενον. ἀμεινον δὲ ἀκῆειν δρυόχες, ξύλα ὀρθὰ, ἐφ' ὧν ἡ ἔοπις ἐρείδεται τῆς πηγνυμένης νεῶς, ἡ γουὸν σπείγματα. καλουῦνται δὲ αὐταὶ καὶ ἐπικεκοινίδες.

Δρυόφακτος, ξυλίνους θάρακας, ἢ τοὺς νυῖ καλουμένους καγκέλλας, τὰ ἔσφραγματα ἢ περιτειχίσματα. εἴρηται δὲ κυρίως πάντα τὰ ἀπὸ ξύλων γινόμενα. Δρυόφακτος τις ὦν, ὁ ἐκ δρυῶν φραγμός. πάλαι γὰρ τὰ πάντα ξύλα δρύας ἐκάλουον καὶ δρυμόν. ἢ παρὰ τὴν δρυὶ καὶ τὸ πακῶσαι, ὅ ἐστι πῆξαι, δρύπακτος καὶ δρύφακτος.

Δρύπτω, τὸ σπαράττω. Ὁ μῆρος, Δρυφάμενοι δ' ὀνύχασιν παρεῖας. παρὰ τὰς δρυς, τὸ γὰρ παλαιὸν ἀρπάζοντες τὰς βαλαῖας περιπαίοντες ἀλλήλους ἐσπάρατον. ἀπὸ δὲ τύπου, δρυμάσω ῥήμα τὸ σπαράττω. ἢ ἀπὸ τῆς περιλεπιζομένην δρυῶν εἴρηται.

Δρύφειλλον, τὸ λέμμα, ὁ φλοιός. Παρθένιος, Οὐδὲ πόροι ῥίζης δρύφειλλα ποντιαδος. παρὰ τὸ δρύφαι, ὅ ἐστι λεπίσαι, ὁ δὲ ποδρυπτόμενος φλοιός. καταχρηστικῶς δὲ καὶ φύλλον δρύφειλλον. ἐπὶ τῆς Σελίνης ὁ Παρθένιος.

Δρύφακτοι, αἱ τῆς δικαστηρίων θύραι, ἡ γουὸν τὰ καγκέλλα.

Δοῖδυξ, ὁ καλούμενος ἀλοφίβριμος. παρὰ τὸ δαδύσω τὸ παράσσω, ὁ μέλλων, δαδύξω, ὑποβολῇ τῆς ω, δάδυξ, καὶ ἔοπη τῆς α εἰς ὀ, καὶ πλεονασμῶ τῆς ἱ, δοῖδυξ. τὰ εἰς υἱ ἅπαντα, ἔχῃ τῆς ὕ φιλεῖ γράφονται, πλὴν τῆς ποίξ.

Δοῖον, ἐκ τῆς δίδωμι, ἐδίδων, ὁ δώτερος ἀόριστος, ἔδων, δῆς, δόντος, τὸ ἐκτικόν, δοῖον, τὸ πληθυντικόν, δοῖν, καὶ συγκοπῇ, δοῖμεν, καὶ δοῖον τὸ τρίτον.

Δοιάντειον πεδίον νέμονται, ἀπὸ τῆς Δοιάντος ἥρωος. Δοῖα, ὄνομα. ἢ δίδεα τῆς ἐνίκων, δοῖός. οἱ γὰρ Δωρεῖς τὴν ἐν τοῖς ῥήμασιν ἀναλογίαν φυλάττειν, καὶ ἐν τοῖς ὀνόμασι πλεονάζουσι τὸ ἱ. γίνεται δὲ ἐκ τῆς δέω τὸ δεσμῶ, δούς, καὶ πλεονασμῶ τῆς ἱ, δοῖός. ἢ χηρική, δοῖς. ἢ δίδεα τῆς δυϊκῶν, δοῖά. ἢ ἐκ τῆς δύο ἔχῃ τῆς ὕ φιλεῖ, γίνεται καὶ ἔχῃ λεκτον, πλεονασμῶ τῆς ὀ, καὶ ἔοπη τῆς ὕ, εἰς ἱ. ἐκ δὲ τῆς δοῖός, γίνεται δοῖν, καὶ δοῖα. Ἰλιάδος ἱ, Ἐνδοῖν δὲ σαωτέμεν, ἢ ὑπολέσθαι, ταῖς ἐν διαγμῶ, ἐν διχοσασίᾳ. περιπαῖται. δοτική γὰρ. ἀπολεσθεῖ δὲ δίδεα τῇ δοῖός.

Δύω, παρὰ τὸ σιωδεδῆσθαι ἐτέρω ἀειδμῶ. γράφεται καὶ φιλεῖ καὶ διφθόγγῳ. ὅταν βαρυνέται, γὰρ φέται

Δύμας, ὄνομα κύριον, ὑπὸ τῆ δύω τὸ δεσμῶ, Δύμας. Υἱὸς δὲ Δύμαντος.
 Δύπτης. δύπται λέγονται αἱ αἰθυαί, καὶ ὁ δύπτης. Καλλίμαχος, δύπται τ' ἐξ ἄλλος ἐρχόμενοι ἐνδιοικαυήκες. ᾧ τὸ δύπτω, δύπτος, ὡς ὅπτω ὅπτης, καὶ ἐπόπτης. δυνάται δὲ λέγεται καὶ δύπτης ὁ κολυμβητής, ᾧ τὸ δυνεῖν ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν.
 Δύρεθαι, ἀντὶ τῆ ὀδύρεθαι.
 Δυσανής, ὁ ἀνέμος. Ἀνέμοιο δυσανέος ὀρνυμύριο. ᾧ τὸ ἀν τὸ πνέω καὶ δυσ, ὁ κακῶς πνέων. τὸ ᾧ δυσανήων, ἔκτασιν ἔχει τῆ εἰς τὸ ἦ. τινὲς δὲ τῆ ζεφύρου ὁπότεον φασὶ τῆ ὑπὸ δύσεως ἀνέμου, ὅτι δυτικὸς ἐκ ζόφου ῥέει.
 Δυσάμμορος, ᾧ τὸ μόρος δύσμορος. καὶ πάλιν ᾧ τὸ μόρος, ἄμμορος, τῆ αἰ ἀντὶ τῆ κακῆ κειμήριον. καὶ καὶ ἀλλεπάλληλον σὺνθεσιν, δυσάμμορος. ὡς ἡλικες, ὁμήλικες, καὶ σιωμήλικες.
 Δυσαισοτοκία, ἰλιάδος σ, ὅτι κακῶς τὸν αἰσον τεκνῶ. ὡς αἷτις εἶποι ὅτι διχοσασία εὐτεκνον.
 Δυσάλθης, τὸ δυσίατον, ἔδετέρως. τὸ ἀρσενικόν, δυσάλθης, ἐκ τῆ δυσ καὶ τῆ ἀλθα τὸ θεραιπύω.
 Δυσβήρης, ὁ δύσβατος. ᾧ τὸ δύσβατος, δυσβατήρης. καὶ ἐν συγκοπῇ.
 Δυσβάρνακος, δυσκατανόητος, βάρνακα ᾧ ἀγρία λάχανα δύσπλυτα.
 Δυσγάργαλις, δυσυπότακτος. γαργαλίζειν ᾧ, τὸ εἰς γέλωτα ἄγειν καὶ πείθειν.
 Δυσερμία, ἡ δυσυχία, ἡ κακὴ ἐπιτυχία. δερμῖαν ᾧ τὴν ἐπιτυχίαν καλεῖσιν, ὑπὸ τῆ τὸν Ἑρμῖν εἰς πολλὰ ᾧ καλεῖται βιωφελῇ.
 Δύσειν, φιλόνεικον. παρὰ τὸ δυσ μόριον, καὶ τὴν ἔριν.
 Δυστηχίς. Καὶ πολέμοιο δυστηχίς, ᾧ τὸν λυπηρόν ἦχον τὸν ἐν τῇ πολέμῳ γινόμενον.
 Δυσηλεγής, καὶ τανηλεγής, ὅτι τῆ θανάτε λέγεται, ὁ μακροκοίμητος, ὑπὸ τῆ λέγω τὸ κοιμῶμαι. οἶον, Λέξον νῦν με τάχιστα. ἡ ᾧ τὸν ἔλεγον τὸν θρήνον, ἢ ἡ ὁ χαλεπὸς θρήνος περιποιῶν.
 Δυσλῳίς, δυσπειθεῖς, ἀνυποτάκτες, δυσαγῶγες, δυσμετόχες, ἐκ μεταφορᾶς τῇ ἵππων. λῳία ᾧ τὰ λῳρα.
 Δύσκολος, ὁ δυσάριστος, ᾧ τὸ κέλλω, ὁ δυσχερῶς τινὶ ἐνέμμενος, ὑπὸ σιωδέσσης καὶ ἐνέσσης κόλλης, ἐκ εὐθετος, ἄγριος.
 Δυσκέλαδος, δύσνηχος.
 Δυσκλέα, ἄδοξον.
 Δυσμυής. ᾧ τὸ μῦθον γίνεται δυσμυής, δυσμεινῶ, καὶ ὑπὸ τῆ δυσμυαίνω, τὸ ἀπεχθῶς ἔχειν. δειπιδής, Σχέτλια τί μαίνομαι, καὶ δυσμυαίνω τοῖσι βελόεσσιν εὖ. τῆ τὸ ὄνομα ὅτι σὺνθετον ἐκ τῆ δύς. καὶ ἀδελφὸν εἶτε παρὰ ῥήμα γέγονεν, ἢ παρ' ὄνομα ἔδετερον. ἀκόλυστον μὴ τοὶ ἀμφοτέροις τοῖς χήμασιν ἔχειν τὴν τάσιν. εἶτε ᾧ ὑπὸ τῆ μῦθον ὀξυτομυής, ὡς ἀπείρω πολυπερής, ἄρδω, νεαρδής; εἶτε παρ' ὄνομα ἔδετερον καὶ λόγον ὡξύνθη. ὡς ᾧ παρὰ τὸ κρατῶ, γίνε-

ται παγκρατής, ἄγος δ' ἀγής, ἔπει παρὰ τὸ μῦθον, δυσμυής, ἡ χυμική δυσμυής.
 Δυσμή, ὡς παρὰ τὸ δέω δεσμός, ἔπει καὶ παρὰ τὸ δύω δυσμή, ὅτε σιωδεῖται τῇ φωτὶ τὸ σκότος καὶ σιωάπτεται ὅπως εἰσέρχεται, καὶ ὑπεισδυῖται ὁ ἥλιος.
 Δυσνομία, ἡ παρανομία, ὑπὸ τῆ δύς καὶ νόμος.
 Δύσμορος, ὁ δυσυχής, παρὰ τὸ μόρος, καὶ δύς.
 Δύσπαρι, ὅτι κακῶς ὠνομασμένη. οἶον ζήσας ὡς πάρις, δυσώνυμι. καὶ δυσπαρίων χωρίον, τὸ ἀβατον. ἔπει Ξενοφῶν ἐν τῇ ἀναβάσει.
 Δυσπαλίας, ῥίζας, Ἀπολλωνίος τὰς κακῶς ἀναδιδόμεναις ὑπὸ τῆ πάλω, ἡ δυσχερῶς γινόμεναις.
 Δυσπέμφιος, δυσάριστος, δυσπειθής, δυσκίνητος, χαλεπός, μεμψίμοιρος. Εἰδέτε ναυτιλίας δυσπεμφέλις. εἴρηται ὑπὸ μεταφορᾶς τῇ δυσπειθῶν σιτίων.
 Δυσόος, παρὰ τὸ σόος τὸ ἔχει τῆ ὁ μικρῶ, ἢ ἡ ὁ κακῶς σιωδεῖται. ἢ παρὰ τὸ σῶω, ὁ σημαίνει τὸ διώκω, καὶ κατ' ἐπένθεσιν τῆ βῆτα, γίνεταί σοβῶ, ἢ ἡ ὁ κακῶς διωκόμενος. ἔπει δὲ καὶ τὸ δορυαστός καὶ λαοσός τινὲς ἐτυμολογοῦσι.
 Δύσλωος, δυσυχής, παλαιώπαρος, ἄθλιος, ἢ παρὰ τὸ λῳῶναι, οἶον, ὁ μὴ δυνάμενος λῳῶναι, ἢ ὑπὸ τῆ σῶω, ὁ παῖν σῶων, καὶ τῆ δυσ ἐπιρρήματος, ὁ αἰ κακός.
 Δυσχερής, τὸ δυσκόλως ὑπὸ τῇ χειρῶν κατεργαζόμενον, ὡς τὸ δίχερής.
 Δυσωρήσονται, Δυσφυλακτῆσσι, κακὴν φυλακὴν, καὶ νύκτα ἔχουσι.
 Δυσωππεῖσθαι, ὑφορᾶσθαι, φοβεῖσθαι μετ' ὑπνοίας, σκυθρωπάσθαι. οἱ ᾧ παλαιοὶ, ὅτι τῆ κρείνειν καὶ ἐλέγχειν λαμβάνουσι. Δυσωπεῖν ᾧ εἴρηται. παρ' ὅσον οἱ κατακεκριμένοι κακῶς ἔχουσι τὰς ὥπας. ἔπει εὖρον εἰς τὸ ῥητορικόν λεξικόν τὴν λέξιν, καὶ εἰς τὸ ἀνικφώνητον Ἡρωδιανός. οἷοι δὲ εἰ καὶ μὴ τῇ Ἀττικῶν, ἀντὶ τῆ αἰδέσθαι. ἢ δὲ σωήθεια, καὶ ἔπει τῆ ἰκτελεῖν καὶ παρακαλεῖν κέχρηται.

ΤΟ ΔΕΛΤΑ ΜΕΤΑ ΤΟΥ Ω.

Δέλμα, τὸ οἶκημα, ἐκ τῆ δομῶ δομήσω, δόμημα, καὶ καὶ συγκοπῇ, δῶμα. τὸ δὲ δομῶ, ᾧ τὸ δέμω. τὰ ᾧ εἰς ὦ λήγοντα βαρύτονα ῥήματα τῇ εἰ ᾧ ἀληγόμενα, λῳία περισπῶνται, ῥέπει τὸ εἰς ὦ. δέμω, δομῶ. νέμω, νομῶ. ἢ ὑπὸ τῆ δέμω δόμα, καὶ δῶμα κατ' ἐκτασιν. ἢ ἐκ τῆ δομῶ δομήσω, δεδόμηκα, δεδόμημαι, δῶμα τὸ οἶκημα. γράφεται δὲ τῆ ὦ μεγάλη, καὶ καὶ ὑποκοπῇ γίνεται δῶ. δόμα δὲ τὸ διδόμενον, ἔπει τῆ ὦ μικρῶ.
 Δῶρον, ἡ παλαιή, εἴρηται ὑπὸ τῆ τῶ πλεῖστα ἔπει τῆ χειρὸς ἡμᾶς δαρεῖσθαι ἀφ' ἧς μετρεῖται ἡ παλαιή.
 Δῶρον, τὸ διδόμενον, παρὰ τὸν δῶσω μέλλοντα, δῶον τί ὅτι. καὶ πλεονασμῶ τῆ ρ, δῶρον. ἢ δονεῖ σημαίνει

μειῶδες εἶναι τὸ ὄνομα, καὶ ὅτι τὸ ὦ μεγάλην γράφεται, ὡς περ καὶ τὸ ἀλώτος. ἔδωκεν γὰρ ὄνομα ἀπὸ τῆς ῥίτης συζυγίας τῷ εἰς μὴ ὅτι τὸ ὦ μεγάλην γράφεται πλὴν τῷ δύο τέτων. διὸ καὶ τὰ παρ' αὐτῆς συγχεῖν δὲ τὸ ὦ μεγάλην γράφεται. οἷον, Ἀθλωδωρος, μεγαλόδωρος, αἰχμάλωτος, ἀνάλωτος.

Δωροφάγας, ἐμφαντικῶς ἀσώτης, ἐκ τῶν δώρων φεφορμένος.

Δωροδόκος, καὶ ὁ διδῶς, καὶ ὁ λαμβάνων.

Δῶς. Ἡσίοδος, Δῶς ἀγαθὴ, ἄρπαξ δὲ κακὴ. σημαίνει δὲ τὴν δόσιν, καὶ γίνεται ὡς τὸν δῶσω μέλλοντα, ἀποβολὴ τῆς ὦ. καὶ ἔστιν ἀκλιτον. ἐπειδὴ τὰ εἰς ὡς μονοσύλλαβα θηλυκὰ, καὶ περισπῶνται, καὶ κύρια εἰσὶν. οἷον, ἡ Τρῶς, ἡ Τλῶς, ἡ Κρῶς, ἡ Κῶς. εἰσὶ δὲ ὀνόματα πόλεων, ἐπεὶ ἐν τῷ δῶς θηλυκόν, καὶ ἔστι Κύριον, ἔτε περισπᾶται, τέττε χάριν ἔστιν ἀκλιτον.

Δῶτῃ. Δῶτῃ μὲν τις ἔδωκεν, ἀδῶτῃ δ' ἔτις ἔδωκε. τέττεσι, τῷ μεταδοτικῷ καὶ ὀφειβῇ. ἐπλάσατο δὲ τὸ ὄνομα, καὶ ἐκκλίνεται ὡς περ καὶ τὸ δῶς, τέττεσι τῷ ἔχοντι προαίρεσιν δίδω, καὶ εἰ μὴδὲν ἔχει.

Δωτίνη, ἡ δωρεὰ, παρὰ τὸν δῶσω μέλλοντα δῶσι.

νη, καὶ ῥοπή τῆς σ' εἰς τ'. Ἀλέξανδρος δὲ, συνθετὸν εἶναι τὴν λέξιν ὡς τὸ τὴν δόσιν τίειν, ἢ ἢ ἢ ἀποτινομὴν δόσις. ἢ ἀπὸ τῆς δεδοται δότης καὶ δοτίνη, καὶ κατ' ἐκτασιν τῆς ὦ εἰς ὦ, δωτίνη. ὡς περ καὶ δῶτες οἱ καὶ ταμίαι. Παρὰ νηυσὶν ἔσαν σίτιοι δῶτες, καὶ κατ' ἐκτασιν, Θιοὶ δῶτες ἑάων.

Δῶσι, ἱλιάδος α'. Αἰκέποθι Ζεὺς δῶσι πόλιν Τροίην, ἀντὶ τῆς ἐάν ποτε ὁ Ζεὺς παράγῃ Τρωϊκὴν πόλιν, λέγει δὲ τὴν Ἰλίον. ἔστι δίδωμι, δῶσω, ὁ δῶτερος ἀόριστος, ἔδωκεν, καὶ τὸ ὑποτακτικόν, ἐάν δῶ, δῶς, δῶ, καὶ κατ' ἐπέκτασιν τῆς σι συλλαβῆς, δῶσι.

Δῶσιν. Εἰδέκε μὴ δῶσιν, ἐάν δὲ μὴ παράγῃσιν, ἐάν δῶ, καὶ τὸ πρῶτον τῷ πληθυντικῷ, ἐάν δῶμεν, δῶτε, δῶσι, καὶ πλεονασμῷ τῆς ὦ, δῶωσι, καὶ δῶσι. δῶσι, πληθυντικόν, ἀπὸ τοῦ δῶσας καὶ συγχοπῶ.

Δῶν, ἀπὸ τῆς δίδωμι, δῶσω, ἔδωκεν ὁ δῶτερος ἀόριστος, ἡ μετοχή, δῶς δόντος, καὶ τὸ ὑποτακτικόν, δῶιν, καὶ κατ' ἐκτασιν τῆς ὦ εἰς ὦ, δῶν, δῶς, δῶν.

Δωδέκατος, ἐκ τῆς δύο καὶ τῆς δέκα, γίνεται δωδέκατος, καὶ κρᾶσει τῆς ὦ καὶ ὦ εἰς ὦ μέγα, δωδέκατος.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΕΨΙΛΟΝ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΕΤὸ στοιχεῖον, παρὰ τὴν ἐπέκτασιν τὴν εἰς μέσον καὶ τὴν κυκλοτερῆ. τὸ μὲν γὰρ κυκλοτερὲς καὶ πέριξ τῆς ὄντος αἰῶνος μιμεῖται τὰ πέριξ, τὸ δὲ εἰς μέσον μακρὰν ἔχον, τὴν ἐπέκτασιν τῆς αἰῶνος.

Εἰσώμεται, καὶ ἐγκλησιόμην, δηλοῖ ἀντωνυμίαν ῥίτη προσηπῆ, πῶς αἰτιατικῆς. ὡς τὸ οἱ εἰς μέγαν περ ἔόντα, ἀντὶ τῆς αὐτῆς. καὶ πάλιν, ἐμέ, σέ, ἐ. ὀρθοτονέμενον δὲ πάλιν, δηλοῖ ἐαυτόν. ὡς τὸ, Κάλεον δέμιν ἐ εἰς ἑκαστος.

Εἶ. Ἰστέον ὅτι καὶ ἀπὸ τῆς εἰμὶ, εἰς, εἶ, γέγονεν, ἐπεὶ ὡφείλεν ὀξυμεῖσθαι. τὰ γὰρ ἀποβάλλοντα τὸ σ', τὸν αὐτὸν τόνον φυλάσσει. ἀλλ' ἀπὸ τῆς εἶω βαρυτόνως τῆς ὑπάρχουσας. ὁ παθητικὸς ἐνεσῶς, ἐομαι. ζήτει εἰς τὸ εἰμὶ.

Εἶα, ὡς ἀντιδωστικὸν ὅτι ἐπὶ ῥήμα. ὡς περ παρὰ τὸ ρέω γίνεσθαι ρέα καὶ ρεῖα, ἔπω καὶ ἀπὸ τῆς εἶω σημαίνοντος τὸ ἐκπέμψω, γίνεσθαι εἶα, καὶ πλεονασμῷ τῆς ἱ, εἶα. ὡς ἀντιδωστικὸν δὲ τὴν χησιν ὁ τεχνικός, ἔπος. Εἶα δὲ ἔξυλον ἀγερῆ μοι σεαυτῷ.

Εἶαρ, τὸ αἶμα, καὶ εἰροπότης, ὁ αἵματι πότης, ὡς φησι Καλλιμάχος, Τὸ δ' ἐκ μέλαν εἶαρ ἔδαπτον. γέγονε δὲ παρὰ τὸ εἶω τὸ πορεύομαι, τὸ τῆς ἱόναι καὶ πορεύεσθαι ἡμᾶς αἴτιον. ὡς γὰρ εἶλω εἶλαρ, καὶ ἔδω ἔδαρ καὶ εἶδαρ, ἔπω καὶ εἶω εἶαρ. ἢ παρὰ τὴν εἶσιν, ἢ τὸ ὀχρεῶς ἐκπεμπόμενον, καὶ ἐκρέον.

Etymologicon.

Εἶαρ, τὸ εἶαρ. παρὰ τὸ εἶω τὸ ἐκπέμψω, εἶαρ καὶ εἶαρ. τότε γὰρ ἐκπέμπονται οἱ καρποί.

Εἶαται. ῥήμα ὡς ἀντιδωστικὸν τῷ εἰς μὴ Ἰωνικῶς. ἐκ τῆς εἶω τὸ κάθημαι, παράγωγος ἐνι, τὸ παθητικόν, ἐεμαι, ἡμαι, ἡμιν, ἡμεῖς, ἡνται, καὶ τὸ Ἰωνικόν, εἶαται. ὁ κανὼν. εἰ μὴ τοι ἀπὸ παρακειμένης φύσει μακρὰ ὡς ἀντιδωστικὸν ταῦτα. οἷον δὴ νῦν εἶαται σιγῇ, ἀντὶ τῆς καθεύδοντα. καὶ εἶαται πλεονασμῷ τῆς ἱ, ὡς τὸ κέαται κείαται. εἶωθεν ὁ ποιητὴς ὅτι τῷ δύο ῥημάτων λέγειν τῆς κείνται, κείνται, καὶ Ἰωνικῶς, κέαται, ὡς ἀπὸ τῆς ὦ προφερόμενον.

Εἶατ' ἐνὶ μεγάροισι. εἶω, ἐνι, τὸ πρῶτον τῷ πληθυντικῷ ἐεμεν, τὸ παθητικόν, ἐεμαι, καὶ κρᾶσει, ἡμαι, ὁ ὡς ἀντιδωστικὸς, ἐεμεν, καὶ ἡμιν. τὸ β'. ἡσο, τὸ ῥίτον, ἡτο καὶ Ἰωνικῶς, εἶατο καὶ εἶατο.

Εἶασκον, ἀπὸ τῆς εἶω εἶω, εἶας, εἶα. ὁ ὡς ἀντιδωστικὸς, εἶων, εἶας, καὶ Ἰωνικῶς, εἶασκον. ἐκ τῆς εἶασκον ἀποβληθέντος τῆς ἱ. τὰ γὰρ τοιαῦτα ἀποβάλλουσι τὴν ἐν ἀρχαῖς κλητικῶν ἐκτασιν. οἷον, ἔτυπτον ἔτυπτες, τύπτεισκον. ἡγον, ἡγες, ἄγεσκον. ἔπω καὶ τῆτο.

Εἶαμην, σημαίνει τὸν κάθυρον καὶ σύμφοτον τόπον. παρὰ τὸ ρέω, ρεαμην, καὶ ρεαμην, καὶ ἀποβολὴ τῆς ρ. ἢ παρὰ τὴν εἶσιν, ὁ σημαίνει τὴν ἀνάδοσιν, γέγονεν εἶαμην. καὶ πλεονασμῷ τῆς ἱ καὶ ἀποβολὴ τῆς σ', εἶαμην.

K

Εἶβα

Εἶβω, σημαίνει τὸ ὑποσάβω. ὑπὸ τῆς λείβω, ἀποβολῇ τῆς λ. Ἡσιόδου, Καὶ τῆς βλεφάρων ἕρος εἴβεται.

Εἶδαρ, ἔδεσμα, τροφή, βρώμα. παρὰ τὸ εἶδω τὸ ἐδίω, ἔδαρ καὶ πλεονασμῶ τῆς ἰ, εἶδαρ.

Εἶδαλίμας, εὐειδέης, εὐμόρφος, ὡς φασι, τέσσαρας εἶδαλίμας, ὡς ἡ θεὸς αὐτὸς ἐλέσθαι παρὰ τὸ εἶδος, εἰδιμος, καὶ πλεονασμῶ τῆς αλ συλλαβῆς, εἶδαλίμος, ὡς κύδιμος κυδάλιμος. τὸ θηλυκὸν, εἶδαλίμη.

Εἶδεχθῆς, ἄμορφον, ἀπερεπές.

Εἶδυλος, λόγιος σωειτός.

Εἶδυλις, ἐπσημῶν, εἶδυα, παρὰ τὸ εἶδω τὸ γινώσκω, εἶδυλη, καὶ παρώνυμον, εἶδυλις.

Εἶδος καὶ μορφή, αἰσθητῶς τὸ εἶδοποιον μὲρ καὶ μεταμορφωμὸν ἀοράτῃ τῆς ἀρχῆς ὑπαρχούσης, τῆς τῆς οὐλῆς ἀπλάσε καὶ ἀμόρφου ἕως. ἡ ὅτι εἶδος τῆς ὁλικῆς σώματος ὅλον βλέπομεν. εἶδος, τὸν τῆς ὁφείας χαρακτῆρα. Εἶδος τε μέγεθος τε φυλὴ τῆς ἀρχῆς ἐκείνης. τὸ δὲ ἰδέα, αἰεὶ ἔχει τῆς ἰ. λέγει δὲ Ὁρὸς, ὅτι τὸ ἰδικὸν ἡνίκα μὴ σημαίνει τὸ εἶδος, οἷον ἄλλος, εἶδος, εἰδικὸν δὲ τῆς εἰ διφθόγγου, ἡνίκα δὲ τὸ ἰδιον, οἷον κοινόν, ἰδικόν, ἔχει τῆς ἰ.

Εἶδος, σημαίνει ἑῖα, τὴν μορφήν, ἢ τὸν τῆς ὁφείας χαρακτῆρα. ὡς τὸ, Εἶδος τε μέγεθος τε. καὶ τὸ χῆμα, ὡς τὸ, Πρῶτον μὲν εἶδος ἄξιον τυραννίδος. καὶ τὸ ὑπὸ ἄλλης διαιρέμενον, ἵππος, ἐλαία. ἄλλως. σημαίνει τὴν μορφήν. ὡς τὸ, Πρῶτον μὲν εἶδος. καὶ τὸ χῆμα. ὡς τὸ, Ὅς δὴ τοῦ εἶδος μὴ ἔλω κακός, ἀλλὰ ποδάκης. σημαίνει καὶ τὸ ὑπὸ τῆς ἄλλης κατηγορίας ὡς πῆς φιλοσόφοις.

Εἶδος, ὁφίς, πρόσωπον, καὶ ἡ μορφή, ὡς τὸ εἶδω τὸ ὁρῶ, εἶδος. ὡς θάλλω, θάλλος. τούχω, τεύχος.

Εἶδοθεῖα, ὡς τὸ εἶδος ἔστιν.

Εἶδορῆφος Ἀπόλλων, ἐπειδὴ ἀφῆκε ὡς ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τὰ εἶδη τοῖς εἰδεῖν ἐπείμην. τὰς γὰρ δοκῶσας τῆς ὥδων δώριον μέλος ἔχειν ἐπὶ τὸ αὐτὸ σιωπῆ καὶ Φρυγίας καὶ Λυδίας μίξου-δισί, καὶ ἰασί.

Εἶδωλον, ἢ ὑπὸ τῆς σώματος σκιοειδὲς ἀπόρροια, ἢ τὸ φάσμα, σκιοειδὲς ὁμοίωμα, ἢ φαντασία σώματος. σκιάτις ἀεροειδής. ὡς καὶ Βακχυλίδης. Μεταγχεθῆς εἶδωλον ἀνδρὸς Ἰθακισί. καὶ ὁ ποιητὴς ἐπὶ τῆς Ἀντικλείας. Τεῖς δέ μοι ἐκ χειρῶν σκιῇ εἰκλον ἢ καὶ ὀνείρων ἔπατο. αὐτὸς δὲ ἢ ὑπόστασις, ἢ ἀλήθεια. δεῖ ἐν νοεῖν ὡς φαντασίαν σώματος παρέχουσι τοῖς ὁρῶσιν, καὶ μὴ καὶ ὑπόστασιν ἀληθείᾳ. γίνεται ἐν ὡς τὸ εἶδω τὸ φαίνωμαι, ἢ παρὰ τὸ εἶδω τὸ ὁμοῖω. ὁμοίωμα γὰρ ἔστι τινὸς σώματος τὸ εἶδωλον. εἶδω, εἶδωλον. ὡς ἔω, ἔωλος. φείδω, φειδωλός. αἰτῶ, Αἰτωλός.

Εἶδω, σημαίνει ἐπτά. τὸ ὁμοῖω, ὡς τὸ, Εἰδομένη γαλόφ Ἀντινοεῖδαο δάμαρτι. καὶ, Εἰδομένης Ἀκάματι, ἀντὶ τῆς ὁμοιωθεῖς. εἶδω τὸ φαίνωμαι, ὡς τὸ, Τὸ δέ τοι κῆρ εἴδεται εἶναι. καὶ πάντα δέ τ' εἴδεται ἄσρα, ἀντὶ τῆς φαίνεται. εἶδω τὸ βλέπω,

τὸ θεωρῶ, ὡς εἶδον ἤφαιτον κλυτοτέχνῳ. ὁ παρὰ τῆς εἶδον, καὶ τὸ προσωπτικὸν ἴδε. Ἰδε ὁ ἀμνὸς τῆς θεῆς. τὸ δὲ τὸ εἶδω ἐπὶ τῆς ὁριστικῆς ἐνεργητικῆς μόνον ἔχει διφθόγγου, ἐπὶ δὲ τῆς παθητικῆς καὶ τῆς λοιπῶν ἔχει τῆς ἰ. εἶδω τὸ γινώσκω, εἶσω, εἶσομαι, εἶση, ἀντὶ τῆς γνώσῃ, καὶ μαθήσῃ. Καὶ νυνὶ δὴ σάφα εἴσται. ἐκ τῆς γίνεται περιπατώμενον εἶδω εἰδήσω τὸ μανθάνω. ἔξ τῆς τῆς, Ἡρὶ μὴ δὴ πάντας ἐμὲς ἐπὶ ληπτὸ μῦθος εἰδήσειν, ἀντὶ τῆς μὴ ἔλπιζε τῆς ἐμὲς λόγους μαθήσεσθαι καὶ γινῶναι. εἶδω τὸ ὁρῶ, ὡς τὸ, Εἶσατο γὰρ ἡνὶκ ἐπ' ἀριστερά. εἶδω τὸ πιδῶ, ὡς τὸ, εἶσατο γὰρ λίμνῳ. εἶσι καὶ ἔχει τῆς ἡ δύο. Ἰνα εἰδομένη ἄμφω, ἰλιάδος α, ἀντὶ τῆς ὅπως μάθωμεν ἀμφοτέρω ἐγώ τε καὶ σύ. ἡ δὲ συσολὴ ἀνέδωκε τὸν τόνον. καὶ ὅς παροξύνεται καὶ τὸν Πάμφιλον.

Εἰδύησιν, ὑπὸ τῆς εἶδω τὸ γινώσκω, ὁ μέλλων, εἶσω, ἔξ τῆς ὁ μέσος ἀδρακεῖμενος οἶδα, ἡ μετοχή, ὁ εἰδὼς τῆς εἰδότος, τὸ θηλυκὸν, εἰδυῖα εἰδυῖας, καὶ εἰδυῖσι ἀπαρίθουσι, ἀντὶ τῆς τῆς ἐπὶ σήμοσιν αὐτῆς καὶ ἐμπείροις φρεσὶ διανοαίς.

Εἰδῆς, ὑπὸ τῆς μέσας ἀδρακεῖμενος. εἶδω τὸ γινώσκω, ὁ μέλλων εἶσω, ὁ μέσος ἀδρακεῖμενος, οἶδα, ἡ μετοχή, ὁ εἰδὼς τῆς εἰδότος, τὸ θηλυκὸν, εἰδοίμη. καὶ ὅς κλίνεται ἡ μετοχή ἔχει τῆς ντ, ἵνα ἢ τὸ θηλυκὸν εἰς λῷ. καὶ τροπῇ τῆς μὴ εἰς λῷ γίνεται εἰδοίμη, ὡς περιπατοῖμι περιπατοῖμῳ, καὶ τροπῇ τῆς ο εἰς ε, εἰδεῖν. καὶ τὰ ἔχοντα τὸ θηλυκὸν εἰς λῷ, περιπατῶσι τὸ ὑποπακτικόν, οἷον τυφθεῖν, εἰδ τυφθῶ. λεχθεῖν, εἰδ λεχθῶ. τῆς χάριν ἔχει τὸ ὑποπακτικόν, εἰδ εἶδω, εἰδῆς εἰδῆ. Διοχῆς.

Εἶεν, ἀναφανέμενον τῷ ἄλλῳ, ἐκ ἐπὶ ἀνταποδόσεως λόγος τίθεται, ἀλλ' ὅτε δὲ ἐπιφέρεται, ἢ ἐπερόντι ἐν ἀρχῇ λόγος, ἀλλ' ἄγε.

Εἶεν. εἰμὶ, ὁ ἀδρακεῖμενος ἦν, ἡ μετοχή εἰς εἶπος, τὸ θηλυκὸν εἶμῳ, τὸ πληθυντικόν, εἶμεν, καὶ συγκοπῇ, εἶμεν, καὶ τὸ γ' εἶεν. ὁ κανὼν. ὡς δὲ γίνεται καὶ συγκοπὴν δοῖμῳ ὑπὸ τῆς δοίμεν, καὶ εἶμῳ ὑπὸ τῆς εἶμεν, ἔπω καὶ τῆς πο. εἰ δὲ εἶμῳ, καὶ συγκοπῇ γίνεται τὸ τρίτον. ὡς τὸ κοσμηθεῖμεν, καὶ κοσμηθεῖμεν, καὶ τὰ ὅμοια.

Εἶεν, ἄγε δὴ. συγκατάθεσις μὲν τῆς εἰρημῶν, συναφὴ δὲ πρὸς τὰ μέλλοντα. γίνεται δὲ ὑπὸ τῆς εἶα τῆς ἀδρακεῖμενος, ἐπὶ ῥήματι εἶεν, ἀντὶ τῆς ταῦτα μὲν δὴ ἔπος. ἔστι ὅς ἐπὶ ῥήματι ἀφοριστικόν. ἐπὶ γὰρ τοῖς ἡδὴ εἰρημῶν ἐπὶ λεγόμενον, ἀφορίζει αὐτά. τὸ αὐτὸ δὲ καλεῖται ἀπόθεσις λόγος.

Εἶδε, ὑπὸ τῆς εἰ γέγονεν εἶδε.

Εἶδαρ, ὑπὸ τῆς εἰδῶς, εἶδαρ καὶ εἶδαρ.

Εἶκω σημαίνει πέντε. εἶκω τὸ ὁμοῖω, δοτικῇ συντάσσεται, ἔξ τῆς καὶ εἰκὼν τὸ ὁμοίωμα, καὶ εἰκάω. εἶκω τὸ ὁρῶ, ἔξ τῆς καὶ τὸ ὅμοιον. εἶκω τὸ ὑποχωρῶ, ἔξ τῆς καὶ οἶκος. εἶκω τὸ ὑποπάττωμαι, καὶ ἐν σωδῇ σὺν ὑπέκω, ἔξ τῆς καὶ εἰκός, ὁ ὑπέκων καὶ ὑποτατό-

ταιτόμυρος. ἢ καὶ ἕτερον καὶ ὠρίφρασιν, ἡγοῦν, ἐκ τῆ παριπομῆς, τὸ θέλω. παρέπεται ὅτ τοῖς ἐπακῆσι τὸ θέλειν. τὸ ὅτ εἶξας ὦ θυμῷ, ὁπὸ τῆ εἶκω, εἶξω, ὁ ἀόριστος εἶξας, ἢ μετοχή εἶξας, ἐδὼν ἄλλο σημαίνει, εἰ μὴ τὸ θελήσει ὑπεχώρησον. ἐξ ἧ γίνεται καὶ ὁποβολὴν τῆ ἱ, ἢ ἐκὼν μετοχή. ἐσι δὲ καὶ ἕτερον εἶκω. ζήτει εἰς τὸ ἦ.

Εἶξασιν, ἀντὶ τῆ εἶκασι ὠδῶν Ἀττικῶς. ὅπερ ἰσως τῇ Βοιωτῶν διαλέκτῳ ἐχημάτισται. ἔπει γὰρ τὸ κ, εἰς τὸ ξ, μετατρέπασιν. ἔπος ἔχει καὶ τὸ, Οἱ δ' ἔξον κοίλῳ Λακεδαιμόνα, δούτερος ἀορίσας καὶ τὸ κ ἀπαιτῆτος. Αἰσοφαῖης, εἶξας γέν ἐρίοισι πεπταμύροις. ἐσιν εἶκω τὸ ὁμοῖω, ὁ μέσος ὠδῶν κείμυρος, εἶκα, καὶ κατὰ ῥοπῶν Βοιωτῶν τῆ κ εἰς ξ, εἶξα. τὸ γ. τῶ πληθυντικῶν εἶξασιν. ὅτι δὲ ὠδῶν κείμυρος ὅτι, δηλον ἐκ τῆς ἐχέσης σι ληγέσης.

Εἰκάζω, ὡς περ ὠδῶν τὸ μίμνω μιμνάζω, ἔπω ὠδῶν τὸ εἶκω εἰκάζω, εἰκασμαι, εἰκασμαι, εἰκασται, εἰκαστός, καὶ μὴ τῆ σερητικῆς ἀ εἰκαστός, καὶ πλεονασμῶ τῆ ν, ἀνείκαστος.

Εἰκέλος, ἀντὶ τῆ ὁμοίος. ἀπὸ τῆ εἶκω τὸ ὁμοῖω, εἰκέλος, ὡς θύω θύελλος. τῆτο ἐν μὲρ τῇ ἀπλότῃ γράφεται δίφθογγον, πολλακίς καὶ ἱ, ἐν δὲ τῇ σωθέσει αἰεὶ ὄξαι τῆ ἱ.

Εἰκοβολεῖν, τὸ εἰκάζειν οἱ Ἀθῶναιοι, παρὰ τὸ εἰκαίως καὶ ὡς ἔτυχε βάλλειν. εἰκῆ, τὸ ὡς ἔτυχε, τὸ μάτῳ. ἐκ τῆ εἶκω τὸ ὑποχωρῶ, ὠδῶν τὸν ὑποχωρεῖντα ὡς ἔτυχε διοικεῖν τὰ ἑαυτοῦ πράγματα πολιτικῶς.

Εἰκάς, ἀπὸ τῆ εἰκοσι γίνεται εἰκάς. τὸ δὲ εἰκοσιν, ἀπὸ τῆ εἰκιν τοῖς δυσὶ δέκα, τῆς δὲ δὲ δέκα.

Εἰκοςός, ὁξυῖται. τὰ εἰς τῆς λήγοντα ὑπὲρ δύο συλλαβάς, ἔχοντα πρὸ τῆ τ τὸ σ, τῷ τε ὠδῶν λήγσαν εἰς ὅς περατμύρῳ, ὅπῃ ποσότητος τασσόμυρα ὁξυῖται. πολλοσός, εἰκοςός.

Εἰκοσινήριτα, Εἰκοσινήριτ ἀποινα, Ἰλιάδος χ, ἀντὶ τῆ εἰκοσαρίθμῳ, εἰκοσαπλασίονα, εἰκοσάκως ἐξισθῆναι δυνάμει τῇ τῆ σώματος σωτηρία. τὸ γὰρ εἰρίζειν. ἐξισθῆναι ὅτι. καὶ μιγαίρει τὰ τέκνα θεῶν, θεαῖς εἰρίζοντα, εἰκοσιν ἡρεσά, τῆς εἰς εἰρεσά, ὅθεν ἐξισθῆναι. ἔπος ἔχει καὶ τὸ, Νέστωρ οἷος εἰρεσά. καὶ, εἰρεσθῆναι ἐκ ἐδεῖναι. ἐσι ὅτ ὡς εἰκοσάβοια πρὸς εἰκοσιν εἰρίζοντα, τῆς εἰς ἰσθῆναι. τὸ δὲ ν, τῆ εἰκοσιν ὅθεν. ὁ ὅτ εἰκοσιν ἀειδμὸς προσλαμβάνει αὐτό.

Εἰκός, ὠρέπον, ἢ ἀκόλῃδον, εὐλογον. λαμβανέται δὲ καὶ ἀντὶ τῆ τάχα, εἰς τὸ ῥητορικόν. ἐσι δὲ μετοχή ἐδετέρη, ἀπὸ τῆ εἶκω τὸ ὠρέπω, εἶξω, εἶκα, ἢ μετοχή, ὁ εἰκὼς τῆ εἰκότος, καὶ τὸ ἐδέτερον τὸ εἰκός, καὶ ἐχώρησον εἰς ὁπῆρρημα σωτάξεως.

Εἶλαρ. Εἶλαρ νηῶντε καὶ αὐτῶν, σημαίνει τὸ φύλαγμα καὶ τῷ ἀσφάλειαν. καὶ γίνεται παρὰ τὸ εἶλω τὸ συγκλείω. τῆτο παρὰ τὸ ἔλος ἐλῶ καὶ εἶλω, οἶονεῖ ὁ τόπος ὁ συγκλειόμενος ὑπὸ δυνά-

δραν. τὸ εἶ, δίφθογγον. διότι ὀρέθη τὸ ε ἐν τῇ ὀλῇ, ὁ σημαίνει τὸν σκώληκα.

Εἶλαπίνη, ἑορτῇ, ὀωχία, ἢ συμπόσιον καὶ σωδείπνον, ἀπὸ τῆ εἰλείδαι εἰς τὸ σωδείπνον ὁμῶς πλείονας. ἢ παρὰ τὸ εἶλας καὶ τὸ δοῖν, γέγονεν εἶλαδοῖν, καὶ εἶλαπίνη, κατ' ἐναλλαγῇ τῶν σοιχείων, οἶονεῖ ἢ καὶ εἶλας καὶ συστροφάς ἔσα ὀωχία. ἢ τῷ πολυτελῇ ὀωχίῳ, παρὰ τὸ λαφύσσειν, ἢ λαπίζειν, ὁ σημαίνει τὸ ἐκκεῖν καὶ ἀναλίσκειν. ἢ παρὰ τὸ λάπτω λαπτίνη λαπίνη, καὶ πλεονάζει ἢ εἰ δίφθογγος. καὶ Ὀμῆρος Ἰλιάδος κ', Αἰεὶ δ' ἐν δαίτησι, καὶ εἶλαπίνῃσι παρέσαι, ἀντὶ τῆ ἐν ταῖς ἑορταῖς, ὅτε καὶ τὰς εἶλας πίνωσιν. εἴρηται δὲ ἔπω παρὰ τὸ ἔλασον ἄζεσθαι τὸς ὀχῆντας, τῆς τε παράσσειν.

Εἶλαπινάζων, ὀωχέμυρος. καὶ εἶλαπινάσης, ὁ συμπότης.

Εἶλατίδῳ Πολύφημον, τῆ Εἰλάτῃ ὕδν.

Εἰλέωσι, σπειλῶσι, συγκλείωσι, ῥῆμα ὑποτακτικόν, ἐκ τῆ εἶλω. καὶ εἶλει, ἀντὶ τῆ συνήθροζε, σπειλεῖ. καὶ εἰλουμένων, σπειροῦσιν.

Εἰλεόν, σημαίνει τῷ μαγειρικῷ ἔαπειζαν. παρὰ τὸ ἔλος γίνεται ἐλεός, καὶ πλεονασμῶ τῆ ἱ ἐλεός, τὸ μαγειρικόν ἔαπειζιον, ἢ σανίδιον. καὶ Ὀμῆρος Ἰλιάδος ι', Καὶ εἰν ἐλεοῖσιν ἐχόταν, δασυέται, ἀπὸ τῆ ἐλεῖν καὶ κόψαι, ἐφ' ἧ κόπτεισι τὰ κρέα. ἢ ὅτι ἀπὸ ἐλαίνων ξύλων, ἢ ἐξ ἐλείων ῥάβδων ἦσαν πεπλεγμύραι αἱ μαγειρικαὶ ἔαπειζαι.

Εἰλείδμαι, θεαὶ τῶν τικτουσῶν ἑφοροι, Διὸς καὶ Ἡῤας θυγατέρες. ἀπὸ τῆ ἐλδύδω τὸ ὠδῶν ἰομαι, ἐλδύδμα, καὶ πλεονασμῶ τῆ ἱ ἐλδύδμα, καὶ ῥοπῇ τῆ ὕ εἰς ἱ, Εἰλείδμα. καὶ ἀνείλειδμα, ἢ ἀποκος.

Εἰλήλῃδα, ἐκ τῆ ἐλδύδω, ὁ μέσος ὠδῶν κείμυρος, ἢ λδύδα, καὶ τὸ ἀττικόν, ἐλήλυδα, πλεονασμῶ τῆ ὁ Βοιωτικῶς, ἐλήλῃδα, καὶ παρὰ τῆς τῆ ἱ, εἰλήλῃδα. ἐξ ἧ τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, εἰληλῃδαμῳ, καὶ συγκοπῇ, εἰλήλῃδαμῳ.

Εἶληφα, ἀπὸ τῆ λήβω τὸ λαμβάνω, ὁ ὠδῶν κείμυρος λέληφα, ὁποβολὴ τῆ λ καὶ πλεονασμῶ τῆ ἱ, εἶληφα, ἢ μετοχή, εἶληφώς εἶληφός. ὡσαύτως καὶ τὸ εἶληχα, ἀπὸ τῆ λήχω τὸ λαγχάνω, λέληχα, καὶ εἶληχα. ὅπῃ ὅτ τῶν ἀπὸ τῆ λ καὶ μ ἀρχομύρων ῥημάτων, ἔπω ποιεῖσι τὸς ὠδῶν κείμυρος Ἰῶνες καὶ Ἀττικοί.

Εἶλη, σημαίνει τῷ θερμασίῳ. ἐκ τῆ ἐλη πλεονασμῶ τῆ ἱ. ὡς παρὰ Αἰσοφαῖης. Καὶ τῶν πρὸς εἶλῳ ἰχθύων ὠπτημύων.

Εἶληκρινῆς, σημαίνει τὸν καθαρὸν καὶ ἀμιγῆ ἑτέρε. παρὰ τὸ ἐλη ἢ θερμασία καὶ τὸ κρῖναι, ὁ ἐν τῇ ἐλη κειμύρος καὶ πλεονασμῶν τῆ ἱ. ἢ δοκεῖ δὲ ἢ ὠδῶν λήγσα σωπεθεῖσθαι. εἰ ὅτ παρὰ τὸ ἐλη γέγονεν, ὡφείλον ἢ ἔειπαι τὸ ἦ εἰς ὁ, καὶ ῥηθῆναι εἰλοκρινῆς, ἢ φυλάσσειν τὸ ἦ καὶ ῥηθῆναι εἰληκρινῆς. τὰ ὅτ εἰς ἡ λήγοντα θηλυκά, τῆς αἰχῆς σωτί-

σωτίζεται. ἢ ὅν φυλάττει τὸ αὐτὸ τέλος ὁπότε καὶ τὸ αὐτὸ γένος φυλάττει, οἷον μάχη, Ἀνδρομάχη. ἢ φυλάττει τὸ αὐτὸ τέλος καὶ προσλαμβάνει τὸ ὁ, ὡς τὸ γυνή, μισογυνής. ἢ ἔπεισι τὸ τέλος εἰς ὅς, ὡς μάχη, πόρομαχος, καὶ δύσμαχος. ἢ ἔπεισι τὸ τέλος εἰς ὃν, ὡς πύλη δίπυλον καὶ ἑύπυλον. ἄλλως. τὰ ὅν εἰς ἢ λήγοντα θηλυκά ἐν τῇ σωθῆσει, ἢ φυλάττει τὸ ἦ, ὡς τὸ γῆ γηπόνος. βοή, βοηθός. ἢ ἔπεισιν εἰς ὁ, ὡς νυμφη, νυμφοςόλος. τιμή, Τιμόθεος. ἔλη ἐν, ἐλοκεινής, καὶ ἔοπη τὸ ὁ εἰς ἱ, εἰλικεινής. ἐστὶ ὅν ὁ ἔχων λαμπρὰ καὶ καθαρὰ τὴν ψυχὴν.

Εἰλιττονής ἀρεαίς, Θεόκριτος, ἢ ἐν τοῖς ἔλεσι γινόμενῃ. ρίζοβόλος γὰρ ἢ ἐπιπολὺ διῖνε μὲν, πλεονασμῷ τὸ ἱ.

Εἰλίσσω, ἀπὸ τῆ εἰλῶ εἰλίσσω. γράφεται δὲ τὸ ἱ. ἐπεὶ δὲ ὑδέποτε πρὸ τῆς δύο ὡς ἔστιν ἢ δίφθογγος, πλὴν τῆ κρείσων, καὶ τῆ εἰς αὐτὴν ῥήματος κρείσῳ.

Εἰλίπας, ἐπίθετον τῆς βοῶν, ὅτι ἐλίσσει τὰς πόδας καὶ τὴν πορείαν. εἰλίποδες, οἱ εἰλουῦτες ἐν τῷ βαδίζειν τὰς πόδας. φησὶν ὁ Ὄρος ὅτι εἶπε ἀπὸ τῆ εἰλῶ γέγονεν, ἢ ἀπὸ τῆ εἰλίσσω εἰλίπας, δὲ τὸ ἱ. τὰ ὅν εἰς ὡ λήγοντα ἑισύλλαβα μίαν συλλαβὴν συγκόπτουσιν ἐν τῇ σωθῆσει. οἷον, μαιίνω, μαιφόνος. τανύω, τανύπεπλος. ἔπος ἐν καὶ εἰλίσσω, εἰλίπας. σημειῖται παρὰ Κράτητι, τὸ ἐτελοσύχιος, ἀπὸ τῆ ἐτέλα. σημαίνει δὲ τὸν ἐτέλοντα συχνάζειν. τὸ δὲ ἀλεξίκακος καὶ ἀλεξιφάρμακος, ἀπὸ περιπαυμένης γέγονεν. εἰ δὲ ἔστιν ἀπὸ τῆ εἰλῶ, ὁλόγως πάλιν δὲ τὸ ἱ. τὰ ὅν ἀπὸ περιπαυμένης γινόμενα ὀνόματα, ἢ δὲ τὸ ὁ γίνεται ὡς τὸ μισῶ, μισογυνής, φιλῶ φιλόθεος. ἢ δὲ τὸ ἱ. οἶδῶ, Οἰδίπας. εἰλῶ, εἰλίπας. τὸ ἐν Ἡγέστρας καὶ Ἡγέλοχος, δὲ τὸ ἱ γίνεται. ὡς ὑπὸ βαρυτόνῃ εἰσὶν, ὡς τὸ μὲν Μονέλαος. εἶγε τὰ εἰς γὰρ δισύλλαβα πρὶν ἢ παραληγόμενα, βαρύνεται, θήγω. τέτω τῷ κανόνι καὶ τὸ ἡγῶ, εἰς ἔ τὸ ἡγέμαι, ὥφειλε βαρύνεσθαι, ἀλλὰ ὡδολόγως περισσάται. ἐν τῇ ἐν Ἡγέλοχος, ὡς ὑπὸ βαρυτόνῃ γινόμενον, καὶ τὸ ἡγεμῶν, καὶ ἡγεμαχος. ζήτει εἰς τὸ δαίφρων.

Εἰλυός καὶ εἰλυθμός, σημαίνει τὴν κατάδυσιν, τὸν φάλεόν. Νίκανδρος, Ὅς τε κατ' εἰλυθμὰς πέτρῳ δειὰς αἰὲν ἰάυει ἑνὶ χυλὸν ὑφαρπάζων θάλαμον ὀλιγυρέα πύχων, ἐν δ' εἰλυθμὸν ἔχεσκειν, ἔπειτ' ἐκέρεσσεν φορβῆς. ἑνὶ χυλὸν θάλαμον λέγει τὴν ἐνδοτάτω κατάδυσιν. ὡδὲ τὸ εἰλῶ, ἐν δὲ εἰλυθμός, τὸ κεκαλυμμένος, περιβεβλημένος.

Εἰλυμα, ἐκ τῆ εἰλῶ, εἰλῶ, εἰλύσσω, γίνεται εἰλυμα, τὸ σκέπασμα. καὶ εἰλύεται, τὸ καλύπτεται.

Εἰλυσάσθαι, τὸ ὁμοίως τῷ ὄφει καὶ τῷ σκώληκι κινεῖσθαι. καὶ εἰλυσάσθαι, τὰ ὡδὲ ἀπλησίως τοῖς ὄφει καὶ σκώληκι κινεῖσθαι, ὑπὸ τῆ εἰλεῖσθαι καὶ σάσθαι. ἢ γαπτέον. ζήτει εἰς τὸ ἱ.

Εἰλυφάζω, ὡδὲ τὸ εἰλῶ εἰλύφω καὶ εἰλυφάζω. Ἡσίοδος, Ἀνεμος δὲ φλόγα εἰλυφάζων, ἀπὸ τῆ εἰλῶν καὶ ἀνασφύων. σημαίνει καὶ δὲ τὸ φῶς παρέχω. ὡς τὸ, Τῆλε δὲ τ' αἰδομένην δαΐδων σέλας εἰλυφάζει. ὡδὲ τὸ ἔλω καὶ τὸ φῶς, εἰλύφω, εἰλυφάζω.

Εἰλυφός, εἰλῶν, παράσων.

Εἰλωτες, ὡδὲ Λακεδαιμονίοις οἱ νόθοι οἱ ἐξ αἰχμαλώτων δέλοι γινόμενοι. ἢ ὑπὸ τῆ ἔλας. ἐπειδὴ ἡ γυνήθησαν πρότερον ἐν τῇ Εἰλῇ καὶ ἐδελώθησαν. Εἰλος δὲ πόλις ἐν Πελοποννήσῳ, ἐν δὲ οἱ οἰκίται. καὶ εἰλωτεία, ἢ δελεία.

Εἰλωτῶν, τὸ δελῶν. εἰλωτες ὅν εἰσὶν οἱ τὴν Μεσηνιακὴν οἰκῶντες Πελοπόννησον. οἱ μὴ γνήσιοι δέλοι Λακεδαιμονίων, ἀλλὰ πρῶτον χειρωθέντες.

Εἴματα, ἱμάτια, ἐνδύματα. ὡδὲ τὸ ἔω τὸ ἐνδύομαι, εἶκα, εἶμαι, καὶ εἶμα. τὸ εἶ, δίφθογγον, πρὸς ἀντιθέσιν τῆ ἡματα τῆ σημαίνοντος τὰς ἡμέρας. ἢ κατὰ τὰ δὲ λείπον. οἱ ὅν Αἰολεῖς εἶμα λέγουσι, καὶ τὸ σπείρω, σπέρω. καὶ λούχειμων. τὸ δὲ ἱματίζω, καὶ ἱματισμός, καὶ ἱματιοπώλης, καὶ ὅσα παρὰ τὸ ἱμάτιον, δὲ τὸ ἱ γράφεται. ὅτι δὲ, ἐκ τῆς συνθέσεως δῆλον. οἷον τὸ ἱμάτιον, τοιμάτιον. εἰ δὲ ἐγράφτο δὲ δίφθογγος, θεμάτιον αὖ ἦν, τὸ ὅν εἶ καὶ ὁ εἰς τὴν εἶ δίφθογγον κινᾶται. τὸ δὲ ἱματισμὸν, εὖρον αὐτὸ δὲ δίφθογγος.

Εἴμαρμη, καὶ εἴμαρτο, ὡς ὑπὸ τῆ λήβω τῆ σημαίνοντος τὸ λαμβάνω, γίνεται λήληφα καὶ εἴληφα, ἔπος ὑπὸ τῆ μείρω τῆ σημαίνοντος τὸ μερίζω, μερῶ, μέμαρκα, μέμαρμαι, ὑποβολὴ τῆ μ καὶ πλεονασμῷ τῆ ἱ, εἴμαρμαι, εἴμαρμένος, εἴμαρμένη. ἐκ δὲ τῆ εἴμαρμαι, εἴμαρμην, εἴμαρσο, εἴμαρτο, ὁ ὑπερσυντέλικος. ἐκ τινος δὲ διαγράμματος καὶ ἀσροθεσίας τὴν ἐπωνυμίαν παρ' Ἑλλήσιν ἔλαβε.

Εἴμρος, ἐνδεδμήρος. τὸ θέμα, ἔω τὸ ἐνδύομαι, ὁ μέλλων, ἔσω, ὁ παρακείμενος, εἶκα, ὁ παθητικός, εἶμαι, ἢ μετοχή, εἴμρος, καὶ ἐπειμής.

Εἴμρ, ὑπὸ τῆ εἴμι γίνεται τὸ πρῶτον τῆς πληθυντικῆς, εἴμρ, φυλάττει τὴν εἶ δίφθογγον. οἷον Ἡμεῖς δ' εἴμρ τοιοῖ, ἀπὸ τῆ ὑπάρχου, εἴμρ.

Εἴμι. εἴμι τὸ ὑπάρχω, γράφεται δὲ δίφθογγος. ἢ ὅτι τὰ εἰς μὴ φῶσει μακρὰ ἀδελήγεται. ἢ ἵνα μὴ συμπεπῇ τῷ ἡμὶ τὸ λέγω, ὁ γίνεται ὑπὸ τῆ φημὶ ὑποβολῇ τῆ φ.

Εἶ. τὸ σύ εἶ, γίνεται ὑπὸ τῆ εἶομαι παθητικῆς, τὸ δόλυτον, εἶ, καὶ τὰ παρ' ἡμῖν γεφόμενα δόλυτα πρὸς ὅσα παθητικὰ δὲ τῆ ἡ, ὡδὲ τοῖς Ἀττικοῖς δὲ τῆς εἶ δίφθογγος γράφεται, καὶ γίνεται κράσει τῆ εἶ καὶ τῆς εἶ δίφθογγος. Τὸ δ' ἔστι, γίνεται ἀπὸ τῆ εἴμι, εἶ τὸ εἶπον ἀπολεθεῖ εἰσὶ, καὶ ἔοπη Δωρικὴ τῆ σ εἰς τ, καὶ ὑποβολῇ τῆ ἱ, γίνεται εἶ. εἶπε προσλαμβάνει τὸ σ, ἵνα τὴν ὀφειλεμένην μακρὰν ὑπολάβῃ. τὰ ὅν εἰς σὶ εἶπε πρὸς ὅσα μακρὰ παραλήγεται, τύπτουσιν. ἔπω καὶ ἔστιν. ἢ καὶ τῆ εἴμι, τὸ δόλυτον, εἶ, καὶ τὸ γ. εἶσιν, ὑποβολῇ δὲ τῆ σ καὶ ἀπολεθεῖ τ, ἔστι. εἴμι, ὁ ἀδελήγεται, ἢ, ἢ μετοχή, εἶς

πης, εἰπῆθα. Ἰστέον ὅτι τὸ εἰπεσκον, τὴν τῆς μετοχῆς ἀρχὴν ἐφύλαξε τῆς εἰπὼν εἰπόντος, ἔμῳ τῷ ἐνεσῶτος. ἔπω γὰρ ὅστις ὁ ἐνεσῶς.

Εἰπαισαν. ἔπω τὸ λέγω, ὁ μέλλων, ἔφω, ὁ ἀόριστος, εἶπα, ἡ μετοχή, ὁ εἶπας, καὶ τὸ ὀκτικόν, εἰπαιμι, εἰπαις, εἰπαι, καὶ Ἀττικῇ ἐπεπαῖσαι, εἰπαῖν, καὶ ἐπειδὴ κανὼν ὅστις ὁ λέγων, ὅτι παῦν τρίτον προσώπων εἰς ἡ λῆγον προσδέσει τὸ σ, τὸ δῶτερον ποιεῖ, καὶ ἔοπῃ τῷ σ εἰς ῥ, τὸ πρῶτον, γίνεται γὰρ ἐξ αὐτῶ εἰπαῖω, τὸ πληθυντικὸν εἰπαῖναι, τὸ τρίτον, εἰπαῖσαν, καὶ συγκοπῇ, εἰπαισαν.

Εἰραφιώτης, ὁ Διόνυσος. ᾧ τὸ ἐρράφθαι τῷ μηρῷ τῷ Διός, ἐρράφιας, προσελθόντος τῷ τ, καὶ ἄποβλη-δόντος τῷ ρ. ἡ ἀπὸ τῷ ἐρέφιδαι τὸ σφραγίσθαι, γέ-γοισιν ἐραφιώτης, καὶ πλεονασμῷ τῷ τ. ἡ ᾧ τὸ ἐ-ειρος, φασὶ γὰρ αὐτὸν ὑπὸ ἐρίων ἀναβραβεῖν. ἡ ᾧ τὸ ἐρίω αὐτὸν πλέκεσθαι. εἰς τὸ ἐρίφα.

Εἶρος, ᾧ τὸ πῦρ τὴν ἔραν τὴν γῆν, ἡ ᾧ τὴν γῆν δε-λεία. ἡ ᾧ τὸ ἐρεῖον ἔρος, καὶ διπλασιασμῷ, ἔ-ρεος, καὶ πλεονασμῷ τῷ τ. ἡ ᾧ τὸ τεῖρω τεῖρε-ρος, καὶ ἄποβλητῇ τῷ τ. ἡ ᾧ τὸ εἶρω τὸ λέγω καὶ ἀναδιπλασιασμόν, καὶ καὶ ἀντίφρασιν, ὁ ποτα-μός τῷ λέγειν μὲν παρρησίας. ἡ ᾧ τὸ ἐρ-ρεῖον, ἡ τὸ ἐρρέσθαι καὶ φθεῖρεσθαι ποιεῖσα.

Εἰρεσία, ἡ κωπηλασία, παρὰ τὸ ἐρέτης, ἐρεσία, καὶ πλεονασμῷ τῷ τῶτα.

Εἰρεσιώνη, ὁ μέγας κλάδος, ἐξ ἐρίων ἔχουσα σέμ-ματα, κλάνας καὶ ἰχάδας, καὶ τῶν καθαρῶν ἀκρο-δρῶν ὀρμαθές. ἡ θάλας ὅστις ἐλαίας πάντας τὰς καρπὰς ἔχον ἀπυρτισμῶδες, καὶ σέμμα λαδύκων καὶ φοινικοῦν. πορετίθετο δὲ ἰκεσία τῷ ἀπόλλωνι ἐκεί-νη τῇ ἡμέρᾳ, ἡ οἱ ᾧ τῷ Θεῷ σάωθῃν δοῦναι. καταχύσματα δὲ καὶ κύλικα οἶνος κεκραμμένα καταχέ-οντες αὐτῆς, ὅπως γένῃ, εἰρεσιώνη σὺνα φέρει καὶ πίονας ἄρτας, καὶ μέλιτος κοτύλῳ καὶ ἐλαίον ἄποψῃ-σασθαι, καὶ κύλικας δὲ ζῶρε οἶνος, καὶ μεθύσασθαι κα-θόδου. ἀνόμασαν δὲ ἔπος, οἱ μὲν ἀπὸ τῶ ἐρίοις κατασφιδάται, ἡ παρὰ τὸ εἶρεσθαι, ὅστις συμ-πλέκεσθαι τὰς καρπὰς. οἱ δὲ, ὅτι εἶροντο τὸν θεὸν τί ποιήσας μὲν τὴν θυσίαν τὸν κλάδον. καλεῖ-ται δὲ αὐτὴν καὶ κορυθαίλαιον. ἡ ἀπὸ τῶ τοῖς κλά-δοις ἐκείρεσθαι τὰ ἐξ αὐτῆς κρεμάμενα. ἡ ἀπὸ τῶν σέμμάτων. σέμματα γὰρ τὰ ἐρα λέγουσιν οἱ Ἀττικοί. Λυκῆργος δὲ φησὶν ἀρεσίας ἡρομῆς Ἀ-θηναίοις, τῷ τῷ ὅπως ἐπιδιδῶναι καὶ χρῆσθαι, οἷον, ἰκεσιείας.

Εἶρῳ, ὁ ἰσχυρὸς ἡλικίας, παρὰ τὸ εἶρεν καὶ λέγειν, ὁ ἡδὴ λέγων καὶ δημηγορεῖν. καὶ γὰρ τὰς ἐκκλη-σίας εἶρας προσηγόρευον. εἰ μὲν παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω, ἐξ ἧς διφθόγγος, εἰ δὲ ἀπὸ τῶ ἐρίος εἶναι, ἐξ τῶ ἰῶτα.

Εἶρῳ, παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω, ἡ παρὰ τὸ εἶρῳ ἡμᾶς ἐπ' αὐτῷ, ἡ δὲ τὸ ἡρεμεῖν τὸν νοῦν.

Εἶρη, παρὰ τὸ εἶρω τὸ κωλύω, τῷ τῷ ἀπὸ τῶ ἐέργω, καὶ κράσιν τῷ δύο εἰς, εἰς τὴν εἰ διφθόγγον.

Εἶρμος, παρὰ τὸ εἶρω τὸ συμπλέκω.

Εἶροπόκος, τὰ ἐρα καὶ πλεονασμῷ τῷ τ γίνεται εἶρα. ἀπὸ γοῦν τὸ ἐρεῖον, καὶ τὸ πέκω τὸ ξαίνω γίνεται εἶροπόκος, καὶ πλεονασμῷ τῷ τ καὶ συγκο-πῇ, εἶροπόκος.

Εἶροκόμος, τὸ ἔρος, πλεονασμῷ τῷ τ, γίνεται εἶ-ρος, ὡς τὸ, ἰοδνεφές εἶρος ἔχουσα. σημαίνει δὲ τὸ ἐρεῖον. γίνεται ἐκ τῶ ἐρῶ τὸ κάμνω, ἔρρος, καὶ ἔροπῃ τῷ ἀμεταβόλῃ εἰς ἰῶτα, εἶρος, ὁ μετα-ταλαιπωρίας ἐργαζόμενος. ἐκ τῶ ἐίρος καὶ τῶ κο-μῷ τὸ ὅπως μελεῖται, γίνεται εἶροκόμος, ἡ τοῖς ἐ-ρίοις ὅπως μελεσθήν.

Εἶρυσθαι, σημαίνει τὸ φυλάττειν. ἔστιν ἐρύω, ἐρύσω, εἶ-ρυκα, εἶρμαι, εἶρυται. καὶ τὸ ἀπαρέμφατον εἶρύθαι, ὡς λελύθαι. ἀπὸ δὲ τῶ ἐρύμι, τὸ παθητικὸν ἐρυ-μαι, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον ἐρύσθαι, ποταροζυτόνως. καὶ πλεονασμῷ τῷ τ, ὡς ζέζνυμι, ζέζνυθαι. τὸ αὐ-τὸ καὶ ὅπως τῷ εἰλκύνθαι, εἰ μὲν ἀπὸ τῶ ἐλκύνω, εἰλ-κύνθαι, εἰ δὲ ἀπὸ τῶ ἐλκυμι, εἰλκυθαι.

Εἶρύται, Ἰλιάδος α. εἶρύται, ῥύονται, φυλάττε-σιν. εἶρύω, εἶρυμι, τὸ παθητικόν, εἶρμαι, τὸ γ'. εἶρυται, καὶ Ἰωνικῶς, εἶρύαται.

Εἶρύσασθαι, τὸ φυλάττειν, μέσος ἀόριστος α παθη-τικός, ἀπὸ τῶ θέματος τῶ ἐρύω ἐρύσασθαι, καὶ Ἰωνικῶ πλεονασμῷ.

Εἶρυτο, Ἀλέξανδρος ποταροζυτόνως. πάντῃ γὰρ ὁ-γιῶς, ὡς τὸ ἐζέζνυτο, ἔπω καὶ τῷ τῷ ὁ μὲν τοι Τυ-ραννίδων περιελασθῆ ἀπὸ τῶ ἐρύμι, εἶρυτο. Ἰ-λιάδος θ. Ἀνὴρ δ' ἔτι Διὸς νόον εἶρύσαιτο, κα-τάχοι, κρατήσιν, ἀπὸ τῶ ἐρύω.

Εἶρωνδύεσθαι, φθόγγον, χλοάειν, ὑποκρίνε-σθαι, παρὰ τὸ εἶρων εἶρωνος, εἶρωνδύω. ὅθεν καὶ εἶ-ρωνεία. τὸ δὲ εἶρων παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω, γί-νεται εἶρων ὁ ἀπατεῶν, ὁ δὲ λόγων ᾧ τῷ λογιζέ-μενος, ὁ ἄλλος μὲν φρονῶν, ἄλλος δὲ λέγων.

Εἶρω, τὸ λέγω, παρὰ τὸ ὦ, ὁ σημαίνει τὸ λέγω, ἔ παρὰ γων ἡμῖ, ἀφ' ἧς τὸ, ἡ καὶ κυανέησιν. ὡς ἐν ἄλλω, ἀγείρω, ἔδω, ἐθείρω, ἔπω καὶ ἀπὸ τῶ ὦ, εἶρω, ὅθεν καὶ εἶρειν, τὸ καὶ γλῶσσαν λέ-γειν. συνεῖρειν δὲ λέγουσι τὰς ἐν τῷ ἀναγινώσ-κειν συναπτοντας καὶ λόγον ποιῶντας. εἰς τὸ ρητο-ρικόν. ὁ δὲ Σελύκος, ἀπὸ τῶ συνεργμῆς καὶ συμνημοσμῆς λέγεσθαι τῶ λόγῳ τὰ μέρη. τῷ τῷ δὲ τὸ εἶρω, ὅτε μὲν φιλῆται, σημαίνει τὸ λέγειν. ὅτε δὲ δασιῶται, σημαίνει τὸ συναπτεῖν.

Εἶρω, τὸ ἐρωτῶ, ὁ μέλλων, ἐρῶ, ὁ ἀόριστος πρῶτος εἶρα, ὁ δῶτερος εἶρον, ἐκ ἧς δὲ ἐν χηῖσει, ὁ μέσος δῶτερος ἀόριστος, εἶρόμην, εἶρε, εἶρετο, τὸ ἀπαρέμφατον, ἐρίσθαι. καὶ ὡφείλον εἶναι ἐρίσθαι, ἀλλ' ἐξηκολούθησε, τῷ φέρεσθαι καὶ δέρεσθαι. τὰ εἶρα τὸ ὑποπαντικόν, ἐὰν ἐρῶ, ἐκ ἧς ἐν χηῖ-σει, τὸ παθητικόν. ἐὰν ἐρωμαι, ἐὰν ἐρη, ἐὰν ἐ-ρηται ἐν χηῖσει καὶ αὐθυπόπαντικον. Εἰ τις σε ἐρη-ται, τὰ εἶρω τὸ παθητικὸν εἶρομαι. καὶ Ὁμηρος, Εἶ-ρόμηναι παῖδας τε κασιγνήτας τε. ἀφαιρεμῶς τῷ τ, ἐρομαι, ἐρη, ἐρεται, καὶ ἐπείρεται τὸ ἐρωτῶ. ὁ πα-ρατα-

ρατατικός, ἡρόμιω, ἦρα, ἦρετο, καὶ ἐπῆρετο. τὰ-
τε τὰ εἶρω ὁ μέλλων ὄσιν, ἐρῶ, καὶ μεταγεται
εἰς ἐνεσῶτα περιπαύμενον, ἐρέω ἐρῶ. ἐστὶ δὲ ἐν
χρήσει, ὁ μέλλων ἐρήσω, καὶ ἐρήσομαι.

Εἶρετο, σημαίνει πείσασα. τὸ ἐπιρῶτα, ὡς τὸ, Εἶ-
ρετο δ' αὐτὴν ἐπειτα βολῶ ἀγαθὸς Μενέλαος.
καὶ τὸ ἡρώτων, οἶον, Εἶρομαι παῖδας τὰ Κασίε.
σημαίνει καὶ τὸ λέγειν, ὡς τὸ, Εἶρετο δούτερον
αὐτὶς. καὶ πληθυντικῶς εἶροντο, αὐτὶ τὰ ἐλέ-
γον. Εἶροντο δὲ κῆδ' ἐκάσῃ.

Εἶς, ὁτι δασυέται; τὸ εἶ τῷ ἀειθμῶν δασυέ-
ται. ὁτι περιπαῖται; τὰ εἰς εἰς ὀνόματα μὴ
κοινολεκτέμμενα, ἔχοντα ἐδετέρω ἀδραχηματισμὸν
ὑπερφέρεται τὴν ὁξεῖαν τῶν. ὀνόματα δὲ εἶπε,
ἔα τὰς μετοχὰς, οἶον τυφθεῖς. κοινολεκτέμμενα
δὲ εἶπε, ἔα τὸ ἀλφῆς καὶ ὀσειβῆς. οἱ γὰρ βοιω-
τὶ ἔα τῆς εἰ διφθόγγης χεῖρας. εἰς οἷός. ὁ
κανὼν. τὰ εἰς εἰς μονοσύλλαβα ὀνόματα ἀρσενικά
ἔα τὰ νοῦς κλίνεται. οἶον κτεῖς, κτερός. δεῖς,
δοῖός. εἰς οἷός, ὅπερ ἰσοδιωμάται τῷ τίς. ὁ-
περ μὴ τὰ εἰ, ἐδεῖς, ἐδονός, καὶ μὴ τὰ μὴ, μηδεῖς.
πρόσκειται μονοσύλλαβα, ἔα τὰ καὶ δύο συλλα-
βάς. οἶον, χαεῖς, χαεῖντος. πρόσκειται ὀνό-
ματι, ἔα τὰς μονοσύλλαβας μετοχὰς. οἶον θεῖς,
θεῖντος. εἰς, οἷτος. εἰς ἔ καὶ τὸ ἀφείς ἀφείντος, ὁ
ὑπολύσας. πρόσκειται ἀρσενικά, ἔα τὸ κλειῖς
κλειδός. θηλυκόν. γίνεται δὲ εἰς ὡς τὴν εἰς καὶ
ἀφείν, ὁ ὑπολελυμένος, καὶ μεμονωμένος. ἔα τὰ
ρεῖ δὲ τὰ ἐδεῖς καὶ ὅπως δ'. παρῶν, ὅτι τὸ μὴ εἰς,
δασυέται καὶ περιπαῖται, τὸ δὲ ἐδεῖς, ἔτε δασυ-
νεται ἔτε περιπαῖται. δούτερον, ὅτι τὸ μὴ εἰς ἀ-
ειθμητικόν ὄσιν, τὸ δὲ ἐδεῖς ἀόριστον. εἶπον, ὅτι τὸ
μὴ εἰς, ἔτε δυνάμει ἔτε πληθυντικά, τὸ δὲ ἐδεῖς
καὶ δυνάμει ἔχει καὶ πληθυντικά, οἱ ἐδονός τῷ ἐδονών.
τέταρτον, ὅτι τὰ μὴ εἰς, τὸ θηλυκόν, μία. τὰ δὲ ἐ-
δεῖς, ὁμοφώνως ἐδεῖς. γίνεται καὶ ὡς τὸ εἶω τὸ
πάρχω, ὁ εἰς. τὸ θηλυκόν ἀπέλειπε. δύο γὰρ κανό-
νες εἰσὶν οἱ μαχόμενοι. ὁ μὴ εἰς λέγει, ὅτι οἱ ἀ-
ειθμοὶ κοινοὶ θέλουν εἶναι. οἶον οἱ δύο καὶ αἱ δύο,
οἱ εἶς καὶ αἱ εἶς. ἢ ἔως, τὰ ἀειθμητικὰ ὀνόματα
κινᾶ εἰσι τῷ ᾄδει, καὶ ὁμοφώνως τῷ ἀρσενικῷ τῷ
θηλυκῷ. οἶον οἱ πέντε καὶ αἱ πέντε, οἱ ἑπτὰ καὶ αἱ ἑ-
πτὰ. ἔως ὡφείλε, καὶ τὸ θηλυκόν ὁμοφώνως τῷ ἀρ-
σενικῷ. ὁ δὲ ἕτερος λέγει, ὅτι πᾶσα θηλικὴ ἔα τὰ
στ' κλινομένη, τὸ τέλος τῆς θηλικῆς ἔεφασα εἰς ἄλ-
φα, καὶ τὴν ἀδελφὴν φύσει μακρὰν ποιεῖσα, τὸ
θηλυκόν ποιεῖ. οἶον, χαεῖντος, χαεῖσα. εἰς, οἷ-
τος. ὡφείλον εἶναι ἔσα τὸ θηλυκόν. τῷ γὰρ δύο κλ-
νόνων μαχομένων, τὰ μὴ οἷός ἀπαιτῶντος ὁμοφω-
νεῖν τῷ ἀρσενικῷ, τὰ δὲ καὶ ἀδραχηματισμὸν ἔχον
ἔσα, ἀπέλειπε, καὶ ἐξήρτο ὡς ἀπὸ τῆς ἰσῆς ἀρσενικῆς
σημαίνοντος τὸν μόνον. τὸ θηλυκόν, ἰα, καὶ πλεονασ-
μῷ τὰ μ, μία μίας. καὶ λέγει ὁ κανὼν τὸν τόνον. τὸ
γὰρ μίας, καὶ ἰας, ἰωνικὴν ἔχει τῶν. ἐπειδὴ κανὼν
ἔστιν ὁ λέγων ὅτι τῷ εἰς α βραχυκαταληκτέων
εἰώθασιν οἱ ἰῶνες βαρύνειν τὰς λέξεις, ὡς καὶ ἡμεῖς.

οἶον, ἀγυα, ὄργυα, Πλάτεια, Θείπεια. ὅταν
δὲ γῆνται ἡ πελοταία συλλαβὴ μακρά, ἰωνι-
κῷ ἔδει καταβιβάζεται ὁ τόνος. οἶον, ἀγυά,
ὄργυά, Θείπεία. τὸ γὰρ ἐν ὄσιν τὸ εἰρημικόν τῷ
τεχνίτῃ, τὸ γὰρ μίας καὶ ἰας. ἐπειδὴ ἐν τὸ μία καὶ
ἰα ἐν τῇ θηλικῇ καὶ δοτικῇ μακροκαταληκτεῖ, τὰ
χάειν τῷ ἰωνικῷ ἔδει κατεβίβασε τὸν τόνον καὶ
περιπαῖται. οἶον, ἰας, ἰα. μίας, μία. ὄσιν καὶ
ἡ αἰτιατικὴ ἐπειδὴ ἐκ ἐξήρτο μακροκαταληκτος,
κατεβίβασε τὸν τόνον, ἀλλὰ παροξυῖται ὁ-
μοίως τῇ δίδεία. οἶον, ἰαν, καὶ μίαν.

Εἰσόκεν, ἐστὶν ἐπὶ ῥήμα χρόνος δηλωτικόν, ἐκ τῆς
εἰς ποροθέσεως, καὶ τὰ ὁ ἀρδρα ἀναφορικῶς, καὶ τὰ
καὶ συνδέσμος. καὶ ὑπορῶσι τινὲς ὅτι ἐν συνδέσει
ἔστιν, ἢ ἐν ἀδραθέσει; καὶ λέγουσιν, ὅτι κανὼν ἐ-
στὶν ὁ λέγων. ὅτι τὰ εἰς ἐλθόντα ἐπὶ ῥήματι χρό-
νος δηλωτικῶς, θέλουν ἔχειν πρὸ τῆς εἰς, ἄλλο-
τε, ἐνίστε, ἐκάστοτε. καὶ ὅτι ἐδέποτε ὁ καὶ συνδέσ-
μος καταρχὰς συντίθεται. ἐδέποτε γὰρ τὸ ἐπὶ ῥή-
μα χωρὶς τῆς καὶ συνδέσμου λαμβάνεται παρὰ τὸ
ποιητὴ. εἰσόκεν ἡμεῖς ἔοικεν εἶναι. εἰσόκεσ' ἢ
ἄλοχον ποιήσεται. ἐστὶ δὲ εἶπεν ὅτι αἱ ποροθέσεις
ἀδρατιθέμεναι τῶν ὀνομασίων, ἐννοίαν ἔχουσαι τοπι-
κῶς, ποιεῖνται τὰς χεῖρας. οἶον, οἶκα, εἰς οἶκον οἶκον,
εἰς οἶκον. τὸν αὐτὸν ἔοικον καὶ τὰ ἀρδρα σημαίνοντα
τὴν ἀναφοράν. ἡ δὲ ἀναφορά ἐν τῷ χρόνῳ ἔσα καὶ λα-
βῆσα τὴν παράθεσιν τῆς ποροθέσεως, ποιεῖ χεῖριν
χρονικῶς. εἰς, εἰς. ὡς, ἐν ὡς. ὅν ἐν ἔοικον τὸ εἰς
οἶκα ὅτε ὑπορῶ τῆς ποροθέσεως, ἐκείτι χεῖριν τοπι-
κῶς σημαίνει, ὁμοίως καὶ τὸ εἰς οἶκον, τὸν αὐτὸν
ἔοικον καὶ τὸ εἰσόκεν, εἰάν ὑπορῶ τὸ ἕτερον τὰ ε-
τέρω, ἐκστήσεται καὶ τὸ σημαίνον μόνον.

Εἶσω, ὡς ἀπὸ τῆς εἰς ποροθέσεως γίνεται ἔσω, καὶ
ἀπὸ τῆς πορ, πορώτω, καὶ ἀπὸ τῆς εἰς Ἀττικῶς,
ἔσω, ἔτω καὶ ἀπὸ τῆς εἰς ποροθέσεως γίνεται εἶσω,
καὶ ἔστιν αὐτὴ τῆς εἰς. ὡς τὸ, Καὶ νῆας ἡγήσατ'
ἀχαιῶν Ἰλίου εἶσω, αὐτὶ τὰ εἰς τὴν Ἰλίου.

Εἰσίδμη, ἢ εἰσοδος, ἀπὸ τῆς ἰω τὸ πορεύομαι, ὁ
μέλλων, ἴσω, ἴσομαι. οἶον, ἴσομαι εἰς ἀλό-
θεν χαλεπῶ ὄρσασα, θύελλαν. ἀπὸ τῆς ἴσω,
ἴσμη, καὶ μὴ τῆς εἰς ποροθέσεως εἰσίδμη.

Εἰσῆρρην, εἰσεφθάρη, εἰσεπήδησεν, εἰσῆλθεν.
εἰς ῥῶ τὸ εἰσέρχομαι, ὁ μέλλων, εἰσρήσω. ὁ
ἀόριστος, εἰσέρρησα, ἔοπῃ τὰ εἰς ἢ εἰσῆρρη-
σα, καὶ τὰ λοιπὰ δῆλα. ἢ ἐκ τῆς εἰσέρρω.

Εἰσπραξίς, ἢ ἀπαίτησις. καὶ εἰς πρᾶττι, ἀπαι-
τεῖ.

Εἰσπνήλης, ὁ ἐρώμενος. Καλλίμαχος, Μέμβλετο
δ' εἰσπνήλαις, ὅποτε κῆρος ἴοι. ὁ ὑπὸ τῆς ἐρω-
τος εἰσπνεόμενος. Λακεδαιμόνιοι γὰρ, εἰσπνεῖν
φασὶ τὸ ἐρῶν. ἢ παρὰ τὸ ἐπιπᾶν τοῖς ἐρωμέ-
νοις, ἐπνήλης τις ὢν, καὶ εἰσπνήλης.

Εἰσήκειν, μέσος ὑπερωπείλιος, ἐκ τῆς ἐσῆκω ῥή-
ματος, ἔα τὸ μὴ συνεμπεσεῖν καὶ τὸ δούτερον
καὶ γ'. πρόσωπον τῷ ἰδίῳ ἐνεσῶτι, ἐπλεόνασε
τὸ ἰ, καὶ γέγονεν εἰσήκειν.

Εἰσάμνηρος, ὁμοιωθεῖς. ἐκ τῆ εἶδω τὸ ὁμοιω. ση-
μαίνει δὲ καὶ τὸ ἰδρυσάμνηρος. Εἰσάμνηροι ᾠδὰ
θῖνα, θυμπολὶν ἐμέλοντο.

Εἶσεν. ἀντὶ τῆ ἐκάθισεν, καὶ μὴ τῆς κατὰ καὶ δε, καὶ
δὲ εἶσεν. Καθδεῖσεν ἐν θαλάσῃ.

Εἶσαιτο, ἔδοξεν, ἐφάνη, ἐκ τῆ εἶδω τὸ φαίνομαι,
ὁ μέλλων, εἶσω, ὁ ἀόριστος, εἶσα, ὁ μέσος,
εἰσάμνω, τὸ δεικτικόν, εἰσαιμνω.

Εἶπα, εἶναι ὑπὲρ ῥήμα τῆς εἰς. καὶ ὡς ἀπὸ τῆ δὴ
γίνεται δῆτα, εἶπω καὶ ἀπὸ τῆ εἶ, εἶπα.

Εἶωσιν. εἶναι ἐὼ τὸ συγχωρῶ, β' συζυγίας τῆς πε-
ρισπωμένων. τὸ πληθυντικόν, εἰώμην, εἰώμην, τὸ
γ', εἰώσιν ἐὼσι, καὶ πλεονασμῶ τῆ εἰ, εἰώσι. Καὶ
ἐκ εἰώσιν ἐκπέραςαι. πλεονάζει ὅτ' τὸ εἰ. ὡς ἀπὸ καὶ
ἐκ τῆ εἰώσιν γίνεται εἰώσιν.

Εἶωθα. εἶναι ἐὼ σημαίνει τὸ εἰς ἔθες τὴν ἁπαρά-
τομαι, ὁ μέλλων, εἶσω, ὁ παρακειμένης, εἶκα,
ὁ μέσος, εἶθα, καὶ πλεονασμῶ τῆ εἰ, εἶωθα,
εἶωθε, καὶ συναρχομένης, εἶωθα. Αἰεὶ γάρ μοι
εἶωθεν ἐν κλάῳ, ἀντὶ τῆ εἰς ἔθες ἔχει μοι ἐμπο-
δίζειν. οἱ ὅτ' Αἰολεῖς τὸ εἶωθα, εἶωθα λέγουσιν.

Εἶα. Ἡ' κεν ζῶς ἀμυλῶς εἶα χαλκοῖο τυπῆσιν. εἶ-
σιν ὡς, καὶ ἁλῦσιν εἶα.

Εἶαγν. εἶναι ἄνω τὸ κλάω, ὁ μέλλων, εἶα, ὁ ἀό-
ριστος, ἦα, ὁ β', ἦγον, ὁ παθητικός, ἦγν, ὁ
ἦγν, ἦγν, καὶ καὶ ἁλῦσιν, εἶαγν.

Εἶαδός. εἶναι ἦδω τὸ δὴ φαίνομαι, ὁ β' ἀόριστος,
ἦδον, ἦδες, ἦδε, καὶ καὶ ἁλῦσιν, εἶαδε. εἶναι ἦ-
δω τὸ ἀρέσκω ὁ μέσος παρακειμένης, ἦδα, ἡ-
λύσει, εἶαδα, καὶ ἡ μετοχή, εἶαδός, εἶαδός, καὶ
εἶαδός θυμὸν, τὸν ἀρέσκοντα. ἡ ἀπὸ τῆ ἦδω,
ἦσα, ἦκα, ἦδα, καὶ ἁλῦσει, εἶαδα.

Εἶασας. Εἶπαι ὡς ἔσας, τῆς εἰς ἐχαροποίη-
σας, ἀπὸ τῆ ἦδω, ἦσα, ἦσας καὶ ἐν ἁλῦσει,
εἶασας.

Εἶαλη. Αἰεὶ εἶα, ἀντὶ τῆ σωματῆρος. παρὰ
τὸ ἀλῶ τὸ ἐκκλίνω καὶ πλανῶ. οἱ ὅτ' ἐκκλίνοντες
τινάς καὶ πλανῶντες, ἐκ ἐπαίρονται ἀλλὰ συσρέ-
φονται. ὅθεν καὶ τὸ, εἰς ἵππερς ἀλλεῖται, ἀντὶ τῆ
ἀλλεῖται. ὅθεν συσραφῇ. ἀλῶ, ὁ μέλλων, ἀλή-
σω, ὁ β'. ἀόριστος, ἦλον, ὁ παθητικός, ἦλν, ὁ
ἦλν, καὶ ἡ μετοχή, ἀλεῖς, τὸ β', ἦλν, τὸ γ', ἦ-
λη, καὶ ἁλῦσει, εἶαλη. Ἰστέον δὲ ὅτι, ὡς περὶ ὁ
ἔστω δούτερος ἀόριστος, τῇ μὲν φωνῇ ἐνεργητικός
ἔστι, τῇ δὲ σωματῆρος παθητικός, εἶπω καὶ ὁ ἦλων
β' ἀόριστος ἀπὸ τῆ ἀλῶσω μέλλοντος γινόμενος,
τῇ μὲν φωνῇ ἐνεργητικός ἔστι. ἦλων ὅτ' ὡς ἔδω
καὶ ἐβίω, τῇ δὲ σωματῆρος παθητικός, ἦλων ὅτ'
ὑπὸ σῶ φαμῶ, καὶ ἔχ' ἦλων σέ, ἀντὶ τῆ ἐλήφθην
ὑπὸ σῶ, καὶ ἐκ ἐλήφθην σέ. εἶναι ἀλῶ τὸ πορῶ,
ἔξ' ἐπαράγωγον, ἀλῶμι, ὁ μέλλων, ἀλῶσω, ὁ
δούτερος ἀόριστος, ἦλων, τὸ τρίτον, ἦλω, καὶ ἁλ-
λύσει τῆ εἰς εἰ καὶ αἰ, εἶαλω, τὸ ἐλήφθην.

Εἶα. ἐκ τῆ εἰ σωματῆρος σωματῆρος καὶ τῆ αὐτῆς πα-
ραπληρωματικῆς, γίνεται εἶα, καὶ ὑποβολῇ τῆ
εἰ, εἶα.

Εἶαφθην. ἡ παρὰ τὸ εἶα εἶαφθην, καὶ πλεονασμῶ τῆ φ,
ἡ παρὰ τὸ εἶπω τὸ ἀπολαύω, εἶαφθην, ἡ ἡ, ἐπι-
κολύθη, καὶ ἐν ἁλῦσει τῆς εἰ διφθόγγα εἰς εἰ καὶ
αἰ, εἶαφθην. εἶσι δὲ τὸ πάθος μονήρης, καὶ ἔδω αὐ-
τῶ ὁμοιον. εἰ ὅτ' εἰς εἰ καὶ ἡ διελύθη, εἰδ' εἰς δύο
εἰ, ἀλλ' εἰς εἰ καὶ α.

Εἶα, σημαίνει δύο, τὰ ἀγαθὰ, ὡς τὸ, Θεοὶ δοτῆ-
ρες εἰδῶν, καὶ τὰ ἐαυτῶν, ὡς τὸ, Εἶα πρὸς δώματα
καλὰ. εἴρηται ὅτι τὰ ἀγαθὰ ἰδιοποιούμενα, τὰ
δὲ κακὰ ἀπαλλοτριούμενα. ἐὼν ὅτ' τὸ ἴδιον, παρὰ
τὸ εἶω τὸ κορυνῶ. οἶον, Εἶπει καὶ ἐὼμην πολέ-
μοιο. σημαίνει τὸ ἀγαθόν, ἀφ' εἰ εἰς, τὸ θηλυ-
κόν, ἐἷ, ὡς ἀγαθὸς ἀγαθή. τὸ πληθυντικόν,
εἶα εἰδῶν, καὶ ἐν ἁλῦσει, εἶδῶν, ὡς πυλῶν πυ-
λάων. τίθεται δὲ ἡ λέξις, ὅτι τῆς τριῶν γε-
νῶν. εἶσι ὅτ' ἀρσενικόν, εἰς, ὁ ἀγαθός, τὸ θη-
λυκόν, ἐἷ, καὶ τὸ ἑξῆς, ἐὼν. τὸ δὲ ἐὼν ἐκ
ἐκκλίνου, ἀλλ' εἶα τὰ ἀγαθὰ, ἵνα μὴ συνημμένῃ
τῇ ἐὼν μετοχῇ.

Εἶαρ, παρὰ τὸ αὖω, ὁ σημαίνει τὸ φαίνω, ἡ τὸ
λάμπω, ὅτι τῆ αἵματος, δῆ τὸ ἐν τῇ εἰς πλεο-
νάζειν τὸ αἶμα. ὅτι τῆ καίρε, ὡς τὸ εἶω τὸ
πέμπω. τότε ὅτ' ἐκπέμπονται οἱ καρποὶ, ὅτ'
τῆ τὰ σωματῆρος τῆ χειμῶν καὶ μεμυκῶτα τότε
πορεύονται.

Εἶασι, ῥῆμα τῆς εἰς μὴ ἰωνικῶς. ταῦτα δὲ τὰ τρι-
τα ἰωνικά. εἶσι δὲ ἐκ τῆ εἰμὶ εἰς, ἔστι, τὸ πλη-
θυντικόν, ἐσμῶν, ἐσῆ, εἰσὶ, τὸ ἰωνικόν ἔσιν,
ὑπάρχει. τὸ δὲ εἰμὶ τὸ ὑπάρχω, τετάρτης ἔστι
συζυγίας τῆς εἰς μὴ, καὶ γίνεται ἀπὸ τῆς ἐκπῆς τῆς
βαρυτόνων. ἀπὸ τῆ εἶω τὸ ὑπάρχω, παράγωγον
εἰμὶ. καὶ ἐπεὶ τὰ εἰς μὴ φύσει μακρὰ παραλήγε-
ται, πλεονάζει τὸ εἰ καὶ γίνεται εἰμὶ. τὰ δὲ ἀπὸ
βαρυτόνων μεταγόμενα εἰς μὴ ἰσοσύλλαβα πρὸς ὡ-
τοτύποις. οἶον πῆγνυμι πηγνύω. τὰ δὲ ἀπὸ πε-
ρισπωμένων πλεονάζει μίαν συλλαβὴν, οἶον τιθῶ
τίθημι.

Εἶαται, ῥῆμα τῆς εἰς μὴ, παθητικός ἐνεσῶς. εἶω-
θεν ὁ ποιητὴς ὅτι τῆ κείνται καὶ λῶται ποιεῖν, ὡς
ἀπὸ περισπωμένης τὸ ἰωνικόν. εἶμαι ὅτ' εἰς. καὶ
κράσει, ἦμαι, ἦται, λῶται, καὶ ἰωνικῶς, εἶαται.
εἶπω κείνται κείαται καὶ κείαται. Δοιοὶ γάρ τε πί-
δοι κατακείαται ἐὼν. καὶ ὅτι μὲν τῆ ἦμαι τῆ κα-
θῆμαι, τὰ δύο εἰς εἰς ἡ κινᾶται, ὅτι δὲ τῆ κεί-
μαι, τὰ δύο εἰς εἰς τῶν εἰς διφθόγγον. κείμαι κεί-
μαι. ὅτι, ἐπεὶ δὲ ἡ ἀρχὴ αὐτῆς εἰς ἡ αἰτία.
ὅτι τὸ μὲν, ἀπὸ φωνήεντος ἀρχεται, τὸ δὲ, ἀ-
πὸ συμφώνου.

Εἶασεν. εἶα εἶω, εἶσω, πλεονασμῶ τῆ κ, εἶα-
σω, τὸ α καὶ συσπῶ. τὰ ὅτ' εἶα τῆ σκῶ πα-
ρηγομένη ἰωνικά, βραχεῖαν ἔχει τῶν παραλήγε-
σαν.

Εἶαός, τὸ ἰμάτιον. Χεῖρ δὲ νεκταρὲς εἶαός. τὸ α,
μακρὸν καὶ βραχὺ καὶ ποιητικῶς ἀδειαν. γὰρ εἰς
εἰς ἀρσενικῆς. ἀπὸ τῆ εἶω τὸ ἐνδύομαι, ὁ μέλ-
λων, εἶσω, ὅτ' αὐτῆς παράγωγον ἐνδύω, πλεονασ-
μῶ

μῶ ἐπεὶ ἦ. ὃς αὐτὸ ἐάνον, τὸ ἐνδυόμενον. ὁ δὲ
Θράξ ἐξηγῆται ἐάνον τὸ λεπτόν, παρὰ τὸ εἶναι τὸ
ἀφίημι. ὡς καὶ τὸ, Ἐάνε κασιτέροιο, τὸ ἐπὶ λε-
πτὸν ἐληλασμένον. ἐάνον, σημαίνει τεία. ἐνδυ-
μα γυναικεῖον, καὶ πέπλον, παρὰ τὸ εἶναι, αὐ-
τὸ, Πέπλον μὲν κατέχουσιν ἐάνον. καὶ τὸ δι-
δάχον. ὡς τὸ, Ἐάνε κασιτέροιο, ὑπὸ τῆς κα-
τὴν χωνείαν ἀνιέναι. ὅταν δὲ λέγῃ ὅτι Ἐάνω
λιτὶ κάλυψαν, αὐτὶ τῆς ἐπιβολαίῃ καὶ λεπτῷ
ὑφάσματι.

Ἐβασον, αὐτὶ τῆς ἑασον, συγχώρησον. ἔπως Συ-
ρακῆσιοι καὶ Λάκωνες. γέγονε δὲ πλεονασμῶ τῆς
β. τὸ ἦν ἑασον, ἔβασον φασί, καὶ τὸ ἔαται, ἔ-
βαται, καὶ τὸ ἔα, ἔβα.

Ἐβλασηκότες. Ἐκ τῆς ἀρχῶν ἦκασιν ἐβλασηκότες
Ἀττικῶς, βιβλασηκότες, ὑποβολῇ τῆς β. ὡς περ
βιβλασηκότες, ἐβλασηκότες. οἱ δὲ Ἀττικοὶ ὑπο-
βλάσσει σύμφωνον, οἱ δὲ Αἰολεῖς, προσνέμεισι
τὸ ἐπερύγμαι. ἔπως Ἡρώδης.

Ἐβδομος, ὑπὸ τῆς ἐπτά, ἐπτομος καὶ ἔβδομος καὶ
ἐναλλαγνὴ τῆς σοιχείαν. ὡς καὶ παρὰ τὸ οὐκ, ὅ-
κτος καὶ ὀγδοος. ἢ παρὰ τὸ ἐπτά, ἐπτομάτος
καὶ ἐβδόματος ἔοπῃ τῆς πτ, εἰς βδ, καὶ καὶ συγ-
κοπῶν, ἔβδομος. ὡς παρὰ τὸ τεία, τείατος καὶ
τείτος.

Ἐβδομολόμνα, πῶς ὑποτεχθεῖσι παισὶ τὰς ἐβδο-
μάδας καὶ τὰς δεκάδας ἦγον, καὶ τὰ γε ὀνόματα ἐ-
τίθεντο αὐτοῖς. οἱ μὲν, τῇ ἐβδόμῃ, οἱ δὲ, τῇ
δεκάτῃ. ἐκ τῆς ῥητορικῆς.

Ἐβδομήκοντα. τὰ δὲ τῆς ἦκοντα ἀριθμητικὰ, θέ-
λουσιν ἔχειν παρὰ τῆς κ φωνῆς τὸ ἦ. ὑπὸ γουὶ τῆς
ἐξ, γέγονεν ἐξήκοντα. ἐκ τῆς ἐξάκεις, ἐξήκοντα
ἔοπῃ δωρικῇ τῆς α, εἰς ἦ. τὸ δὲ ἐβδομήκοντα καὶ
ὀγδοήκοντα, δὲ τῆς ο. ἀλλ' ἐπεὶ τὰ δὲ τῆς κο-
ντα ἀριθμητικὰ, ἐθέλουσιν ἀποφραδῆναι ἔτε
τῷ ο, ἔτε τῷ ε, ὃς ἀνάγκης ἔφευγε τὸ ο εἰς ἦ,
καὶ γέγονεν ἐβδομήκοντα καὶ ὀγδοήκοντα. καὶ ὁ ἐνε-
νήκοντα, γέγονεν ὑπὸ τῆς ἐνεάκοντα, καὶ κατ' ὑ-
περθεσιν, ἐνεάκοντα, καὶ ἔοπῃ τῆς α εἰς ἦ, ἐνε-
νήκοντα.

Ἐγγονος, ὅς ἡς, οἶονεῖ ὅς ἐστιν ἐν τῇ γονῇ.

Ἐγδάπησεν, ἐδάπησε, καὶ πλεονασμῶ τῆς γ.

Ἐγγυθήκη, σκεῦος τί. οἱ δὲ, ἄγγος χωρητικὸν
σκεδῶν. ἢ τὴν νῦν ἀγγυθήκην, παρὰ τὸ ἐγγὺς
κεῖσθαι.

Ἐγγὺς, ὁπρῶμα τοπικόν. ποίας χάσεως τῆς το-
πικῶν, τῆς ἐν τόπῳ. ἐκ τῆς ἐγγίζω, ἐγγίσω,
ἐγγίς, καὶ ἐγγύς. τῆς ἱ βαπνύτος εἰς ὕ, ὡς Ἀ-
φροδίτη, Ἀφροδύτη. ἢ παρὰ τὴν γύλῳ τὴν
καὶ γύλῳ καλαμῶν, καὶ μὲν τῆς ἐν ποροθέσεως,
γίνεται ἐγγύς, ὡς αὐτὶς εἶποι ἐν γῇ, ἥς ἐ-
δὲν τῆς ἄλλων σοιχείαν πλησιαιτέρον ἀνθρώ-
πῳ χερσαίῳ ὄντι. ἢ παρὰ τὸ γῇ καὶ πῶν ἐν
ποροθεσιν, ὃ σημαίνει τὸ πλησίον, ὃ πλησιέστε-
ρος γῆς.

Ἐγγυτέρω, ὡς τὰ ἐν αἰεὶ καὶ θαλάσῃ ἅπαντα ἐκ

ὁπρῶμα ἡμῖν, ἀλλὰ κεχώρισται παρὰ τὰ ἐν γῇ
τυχαίνοντα.

Ἐγγίζω, παρὰ τὸ ἐγγύς. τὰτο παρὰ τὴν ἐν πορο-
θεσιν καὶ τὸ γῇ. κυρίως ὁ πλησιαιτέρος ὑπάρχων.

Ἐγγυής, ὁ ἀπὸς ἐξ ἀπῶν, ἔπω καλεῖται.

Ἐγγιον, ἐγγύτερον. παρὰ τὸ ἐγγύς ἐγγιον. τῆς
πρώτης ἀσίας ὅσιν. οἱ δὲ ῥήτορες ὅταν τὸ ἐν τῇ
γῇ θέλωσι δηλώσαι, ἐγγιον λέγουσιν. ἐκ τῆς ῥη-
τορικῆς.

Ἐγγυή, ἢ ἐπὶ ἀσφαλείᾳ πίσει, ἢ καὶ δόσις χρημά-
των, ἢ γάμος. ἐν δὲ ἐγγυῇ, πὲρ ἐκδίδωμι καὶ κα-
τεγγυῶ. παρὰ τὸ γῇ, γίνεται γυή, καὶ ἐγγυή,
ἢ ἀσφαλὴς καὶ ἐμπειγμένη δόσις. δοκεῖ δὲ ἢ γῇ
τῆς ἄλλων σαχείαν σαθροτέρα εἶναι.

Ἐγγυῶμαι, οἶον ἐν χερσὶ φυλάττω. ὅθεν καὶ ἐγγυ-
εῖσθαι, τὸ δῶναι. κυρίως δὲ, ὁ τὸ ὑποκείμενον ἀ-
νέπαρον παρεχόμενος.

Ἐγγυαλίζω, σημαίνει ἐγγυεῖσθαι, καὶ δεχεῖν. κυ-
ρίως τὸ ἐγγυῆσαι καὶ τὸ γῶν, ἢ τὸ εἰς χεῖρας
παραχεῖν. γῶν δὲ αἱ χεῖρες, παρὰ τὸ γῶ τὸ
χωρῶ καὶ δέχομαι, καὶ λαμβάνω. ὡς πρὸς τὸ λα-
βεῖν καὶ σωεῖν ἐδημιουργήσεν ἡ φύσις. ἐκ τῆς
γῶ, παράγωγον γῶν, ἀφ' ἧς καὶ γυῶρος, καὶ ἐτέ-
ρα παραγωγή γυίζω, καὶ ἐν σωθέσει καὶ πλεο-
νασμον τῆς αλ' συλλαβῆς, γυαλίζω. κυρίως δὲ
λέγεται γυαλίζω, τὸ εἰς χεῖρας δῶναι τι καὶ πα-
ραχεῖν.

Ἐγγυητής, ὁ ἀναδεχόμενος δίκην. λέγεται ἐγγυή-
σασθαι, καὶ τὸ μνησθῆσθαι.

Ἐγγέγατον. Ἀμφὶ δ' ἐγγέγατον φαεσιμβρότε ἡε-
λίου. μέσος ἀφρακείμνος, τρίτον πορόσωπον τῆς
δουκῶν. ὑπὸ τῆς γείνω, ὁ μέσος παρακείμνος,
γέγονα, ὡς κέρω, κέκορα. καὶ τὸ δουκόν, γεγό-
νατον, καὶ ἐν συγκοπῇ, γέγατον, καὶ μὲν τῆς ἐν
ποροθέσεως, ἐγγέγατον.

Ἐγγείωνται, Μημοὶ πόρρα Μερουίτις ἄλκιμον ὕδν
μῆναι καδδῦσαι καὶ χαλκοτύπας ὠτειλάς, δὲ λὰς
ἐγγείωνται, αὐτὶ τῆς μὴ σκώληκος ἐγγυήσασθαι.
παρὰ τὸ γείνω τὸ γῶν καὶ τῆς ἐν ποροθέσεως. ἐν-
τίκτωσι δὲ αἱ μῆναι τὴν τὰς σαρκῶν, ὃς ἐοῖ σκώ-
ληκες τίκονται. δὲ λὰς δὲ ἐρηνται, παρὰ τὴν εἰ-
λῆσιν οἱ σκώληκες. ἐκ τῆς εἰλῶ τὸ συσρέφω, εἰ-
λή, καὶ ἔοπῃ τῆς ἱ εἰς ὕ, δὲ λή.

Ἐγγλωπογάζωρ, πεποιήται παρὰ τὸ δὲ γλώσσῃς καὶ
δὲ λόγαν ἔφεσθαι.

Ἐγέρθω, ὑπὸ τῆς ἐγείρω ἐγερῶ, γίνεται ἐγερτός,
καὶ καὶ ἔοπῃ, ἐγέρθω.

Ἐγρέδω. γείνω, γῶν, ὁ δὲ δῦτερος ἀόριστος, ἐγῶν,
ὁ μέσος, ἐγρόμην, τὸ δουκόν, ἐγρέδω, τὸ εἰ-
πον, ἐγρέδω.

Ἐγκαυάζω, αὐτὶ τῆς ἐγχεῖ, Ἀριστοφάνης, Ἀκρατον
ἐγκαυάζον μοι πολὺ. παρὰ τὸ καῦν. οἱ δὲ γρα-
τιῶνται ἐπὶ τῆς θορύβου τίττωσι τὴν λέξιν, παρὰ
τὴν καυαχίω, ἢ σημαίνει τὸν κτύπον. ἐγκαυάζω
ἐν, τὸ ἐγχεῖ μὲν ἴσως ὅστις πολὺ, ὡς τε ἡχεῖν
ἢ ποὶ θορυβεῖν.

Ἐγκα-

Εἴγκαται, τὰ εἴπερα, ὑπὸ τῆς ἐγκατέχειν τὴν ἔοφλῶν. λέγεται δὲ τὸ ἦπαρ. καὶ ὁ σπλῆν, καὶ τὰ πρὸς τὸν πνέοντα. εἴπερον δὲ, ἐκ ἐγκατον. τὸ δὲ εἴπερον, οἷον ἔπερον καὶ ἐχ ὁμοιον. ἢ παρὰ τὸ ἐντὸς κείσθαι τῶν μελῶν.

Εἴπερα, οἷον ἐνδότερά τινα ὄντα. ὑπὸ τῆς δι' αὐτῶν εἶναι τὰ ἀπὸ τῆς ἔοφλῆς περιττώματα. ἢ παρὰ τὸ εἶδον εἰλεῖσθαι.

Εἴγκασιν. ἢ δοτικὴ τῶν πληθυντικῶν τοῖς ἐγκάτοις, καὶ ὑποβολὴ τῆς τοῖ συλλαβῆς, ἐγκασιν. ἐκ ἔστι δὲ συγκοπὴ, μάχεται γὰρ ἐπέκτασις συγκοπῇ, ἐναντίον γάρ. ἀμεινον ἐν μεταπλασμὸν λέγειν. ἔστι γὰρ ἐγκάτοις, καὶ καὶ μεταπλασμὸν, ἐγκασιν. ὡς πορβάτοις, πορβάσιν. ἄστροις, ἄσρασιν.

Εἴγκαφος, τὸ ἐλάχιστον. Εὐπολις, ἔτ' ἄρ' ἐλέγχει τῶν ἐμῶν, ἐδ' ἐγκαφος. παρὰ τὸ ἐγκύπτω, τὸ μὴ δὲ ἐγκύψαι ἀρκῆν.

Εἴγκάρσιον, πλάγιον. παρὰ τὸ κείρω τὸ κόπτω, ὁ μέλλων Αἰολικῶς κέρσω, ἐξ αὐτῆς κέρσιος, καὶ ἐγκάρσιος καὶ ἔοπλῶν, ὁ πλάγιος.

Εἴγκάρδιον, τὸ μεγάλως δεινὸν καὶ ἀπτόμῃον τῆς καρδίας. ἢ τὸ κρύφιον, ἢ τὸ ἐξ ἰχυρᾶς ἡθάρσεως.

Εἴγκέφαλος, παρὰ τὸ ἐγκεῖσθαι τῇ κεφαλῇ, ἢ παρὰ τὸ ἐκεῖ κείσθαι τὰ φᾶν. ἢ ἐγκρῆνος, παρὰ τὸ ἐγκεῖσθαι ἰδιόπερον τῷ κρῆνίῳ. τί δὲ ὅστιν ἐγκέφαλος; λευκὸς καὶ μαλακός, ὡς περ ἐξ ἀφρῶ τινὸς πεπηγώς, θερμὸς καὶ ὕψος.

Εἴγκελαδος, ἢτοι ἦχον ἐν τῇ κινήσει τῇ πολεμικῇ ὑποτελῆσα, ἢ ἐγκελοδομήν. ἢ ἀπὸ τῆς Εἴγκελάδε τῆς γίγαντος.

Εἴγκονίδας, πλαγίας, συνίδας.

Εἴγκαλῶ, ἐγκλησιν εἰσάγω καὶ καταδίκνω.

Εἴγκεαυμῆν, ἐζωρεαυμῆν, ἐπεὶ ἐγκαυταὶ λέγονται οἱ ζωρεάροι, οἱ ἡχεάροντες τῆς τοῖχας. ἴσως παρὰ τὸ καὶ τὸ κοιλαίνω. ἐκ τῆς ῥητορικῆς.

Εἴγκοισυραμῆς, ὑπερήφανος, κεκαλλωπισμῆς. Αἰετοφάνης, Σεμνὴν ὑπεφῶσαν ἐγκοισυραμῆν. εἴρηται παρὰ τὴν Κοισύραν, ἥτις ἐστὶ μήτηρ Μεγακλῆος, καὶ Ἀλκμαίωνος γυνὴ ὑπερήφανος, καὶ καλλωπίσμασι πολλοῖς χαίρεσα. εἰς δὲ τὸ λεξιπὸν κείται ἀπὸ τῆς ὑπεφῶσαν.

Εἴγκορδυλημῆς, Αἰετοφάνης κέχρηται ἐπὶ τῆς ἐνείλιμῆς, ἢ σινωετραμῆς. παρὰ τὸ κορδύλλω, ἥτις ἐστὶν οἶδημα τῆς κεφαλῆς ὑπὸ πληγῆς ὀφρῆς, ἥτις παρὰ τὸ κᾶρα εἴρηται, καὶ γὰρ κορδύλλω Κύπριοι λέγουσι τὸ ἐνείλιμα τῆς κεφαλῆς, ὅπερ Ἀθῆναιοι μὲν κρώβυλον καλεῖσι, Πέρσαι δὲ κίδαρον. ἔστι καὶ ῥητορικὴ.

Εἴγκιλικίεν, τὸ πονηρόεσθαι, ἀπὸ τῆς τῶν Κιλικίων πονηρίας. Κίλικες γὰρ ἔθνος ἐπὶ Πονηρίᾳ ἡγεμονεύον. Φερεράτης, Αἰετοφάνης ἡμῶν ἐγκιλικίεσσιν οἱ θεοί. ῥητορικὴ.

Εἴγκινεμῆς, Βαβυλωνίους Αἰετοφάνης. Ἀνὴρ τις

ἡμῖν ἐστὶν ἐγκινεμῆς. ῥητορικὴ. παράττων καὶ ἐμποδίζων.

Εἴγκόβωμα, ὁ δεσμός τῶν χειρῶν, ὃ λέγεται παρὰ Ἀθῆναιοῖς, ὁ χθροῖος, ὑπὸ δὲ ἄλλων κοσῦμβη. εἴρηται παρὰ τὸν κόμβον, κόμβος γὰρ ὁ ὑψηλὸς τόπος, ἀφ' οὗ τὸ κομπάζειν τινὲς θέλουσιν εἰρῆσθαι. Ἀπολλόδορος, τὴν ἐπωμίδα πτύξας διπλῶς ἀνωθεν ἐνεκομβωσάμην. Εἰς χαρμὸς, Εἰς γε μὴν ὅτι κέκομβεται καλῶς ἀμύκω. εἴρηται αὖν.

Εἴγκονεῖν λέγεται, τὸ μὲν ἀπερῆς ἐνεργεῖν καὶ κατεπείγεσθαι, ἀπὸ τῆς κόνις κονῶ, καὶ ἐγκονῶ. οἱ γὰρ ἐπειρομήνιοι τὴν παρὰ τῆν, καὶ τὸν δρόμον ἐγείρουσι κόνιν.

Εἴχρητο. τὸ ἐχρήτο, σημαίνει ὅτι παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. καὶ δόκησιν, ὡς τὸ, ἸΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ἐχρήτο ὑπὲρ ἡμῶν πατέρα. καὶ παραγωγῶν, ὡς τὸ, Εἶπεν ὁ θεός, γρηγορήτω φῶς. καὶ ὑπερβολῶν τῶν ὑποκειμένων. οἷον, Ἡ γυνὴ τῆς Λωτ ἐχρήτο σῆλη ἀλός. καὶ αὐξήσιν, οἷον, Ὁ κόκκος τῆς σινάπεως ἐχρήτο εἰς δένδρον μέγα. καὶ μείωσιν, ὡς τὸ, Γέγονα γέρον, καὶ ἐκ ἔστιν ἐν ἐμοὶ ἰχθύς. καὶ ἐνέργειαν, ὡς τὸ, Εἴχρητο ὁ θεὸς ἐλπίς σωτηρίας τῶν κόσμων. καὶ πάθος, ὡς τὸ, Γέγονα ὡσεὶ κωφὸς καὶ ἄλαλος. καὶ πρόσληψιν, οἷον, Ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα θεῶν γίνεσθαι.

Εἴκωμιον, παρὰ τὸ ἐν κώμαις ἄδεσθαι. κώμας γὰρ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὰς ἐσυνωπῆς, καὶ τὰ ἀμφοδα. ἦρχοντο γὰρ τῇ νυκτὶ, οἱ τινες παρατίνος μεγιστάνος ἐβλάβισαν, καὶ εἰς τὰ ἀμφοδα ἱσαμῆροι ἐκκολλόγην καὶ ὑβρίζον τὸν ἀδίκοντα. τὴν γὰρ νύκτα ἦρχοντο τινὲς καὶ ἔλεγον ὅστις ἐποίησε κακὰ πράγματα, καὶ ἐκκολλόγην αὐτῆς.

Εἴκασίχοι, ὀξύχοι, κικραμῆν, χολῶν ἐν τῇ κεφαλῇ ἔχοντες. οἱ δ' ἰχθύες ἐν τῇ κεφαλῇ ἔχουσι τὴν χολῶν.

Εἴκτινες, οἱ Βοιωτοὶ ἔπος ὀνομάζοντο, ὡς περ καὶ Ὑάντες, ἡ δὲ τὸ κτύπῶδες εἶναι καὶ χοιρώδες.

Εἴκνος, ἡ γυνὴ ἐγγαστραμῆν, παρὰ τὸ κύειν, τὸ καὶ γαστρός ἔχειν.

Εἴκνυτι, ἐπὶ ῥήματι σημαίνει τὸ ἐν χεῖρ. Ἀρχίλοχος, Χαίτην ἀπ' ὧμων ἐγκνυτὶ κεκαρμῆς, τῆς περὶ τοῦ αὐτοῦ τῶν δερμάτων. παρὰ τὸ κύτος, ὃ καὶ σκύτος καλεῖται.

Εἴκνυσιχῶλος, παρὰ τὸν κύσον, ὁ ἀπὸ τῆς κύσεως χῶλος, καὶ ἀπὸ τῆς κοτύλης. κύσον γὰρ εἰώθασιν οἱ κωμικοὶ καὶ τὸν παρωκτὸν καλεῖν, ὡς ὅν ἡ κοτύλη. ἔστι καὶ ῥητορικὴ.

Εἴκνυλῖς λειτουργίας, τὰς κατ' ἐκαστον ἐνιαυτὸν, κύκλος γὰρ ὁ ἐνιαυτός. ἀπὸ τῆς ἐγκνυλῆσθαι τῇ τῶν ἡμερῶν περιόδῳ.

Εἴκνυκλιον, ἀπανταχῆ καθολικόν.

Εἴγγλυπῶναι, ἐγγλυφῶναι, ἐπὶ τῶν νεοσσῶν κυρίως, παρὰ τὸ λέπος.

Εἴγγλυμῆς, ἐκ τῆς γεγλυμῆς. οἷον, Ὡς οἴχεται μὴ τυρὸς ἐξεγγλυμῆς.

Εἴγνώ-

Εἰδῶν, καὶ ἰδῶν. Ἰστέον ὅτι ἐκ εἰσὶν ἀπὸ τῆς εἰς μὴ. ἦσαν γὰρ αὐτὸ ἔπω. γινώμι, ὁ μέλλων γινώσκω, ὁ παρακείμενος ἐγνώκα, ὁ παθητικός, ἐγνομαι ὅτε τὸ. ἐπειδὴ ἐν τοῖς εἰς μὴ τὴν παραλήγουσαν συσέλλει τὰ παθητικά. οἶον, δέδωκα, δέδομαι, ἐδόθην. πέπωκα, πέπομαι, ἐπόθην. καὶ ἄπο τῆς δυνάμι, δυνήσω, δεδυνήκα, καὶ ὁ παθητικός εἶχεν εἶναι δεδυνάμαι, καὶ ἐδυνάθην. ὡς βίβημι βήσω, βέβηκα, βέβαιμαι, ἐβάθην, καὶ παρεβάθην. ἀλλ' εἰσὶν ἄπο τῆς εἰς ὦ. ἔστι γινώ ρήμα, ὁ μέλλων γινώσκω, ὁ παρακείμενος, ἐγνώκα, ὁ παθητικός, ἐγνομαι, ὁ ἀόριστος, ἐγνώθην. καὶ ἄπο τῆς δυνάω, ὁ μέλλων, δυνάσω, ὁ παρακείμενος, δεδυνάκα, ὁ παθητικός, δεδυνάσμαι, ἐδυνάθην, καὶ Ἀττικῶς, ἰδῶν. καὶ ἄπο τῆς δυνῶ, δυνῶς δούτερας συζυγίας τῆς περιπατωμένων, ὁ μέλλων δυνήσω, δεδυνήκα, δεδυνήμαι, ἐδυνήθην, καὶ ἡ δυνήθην.

Εἴρετο δ' ὅξ ὕπνῃ, διηγέρθη, ἐρηγόρισεν, ἐκ τῆς ἐγείρω, ἔρεω, ἔρεομαι, ἐρεόμην, ἔρεε, ἔρετο.

Εἰρεκύδοιμος, ἡ ἐγείρωσα κυδοιμὸν τοῖς ἐναντίοις. Εἰρηγόρισον, τὸ ποιεῖν ἐρηγορεῖν εἴτε βρῶμα, εἴτε ἄλλο τι τοῖσιν. Φερεκρατὴς ἐρηγόρισον, τὰ τῆς παυσινύσαλον. ῥητορικῇ.

Εἰρηγορῶ, ἄπο τῆς ἐγείρω, ἡγερκα, ὁ μέσος, ἡγερκα, καὶ Ἀττικῶς, ἐγήγερκα, καὶ ἔσπη τὰ εἰς ὁ, καὶ πλεονασμῶ τῆς ρ, ἐγήγορα. ἄπο δὲ τῆς ἐγήγορα γίνεται ἐρηγορεῖν ἐρηγορῶ, ἐρηγορήσω, ὁ παρακείμενος, ἐρηγόρηκα, καὶ ὁ μέσος ἐγήγορα. ἐνδεῖ γὰρ μιᾷ συλλαβῇ ἄπο περιπατωμένης, καὶ προσδέσει τὴν ς, ἐγήγορθα.

Εἰρηγερμύς, ἐγείρω, ὁ μέλλων ἐγερῶ, ὁ παρακείμενος, ἡγερκα, ὁ παθητικός, ἡγερμαι, καὶ ἐγήγερμαι. ὅτε τὸ θέμει ἀρχεται ἄπο τῆς α, ε, ὁ, ποιεῖσιν οἱ Ἀττικοὶ ἴδιον παρακείμενον συμφῶν ἐπιφερομένης, μὴ ὥσιν τῆς προτέρας συλλαβῆς λιπτικῆς, ἀλλὰ τῆς δούτερας ἀριτικῆς. μήτε ἀρχεται ἄπο μακράς, ὡς τὸ ἄδω. ἡ μετοχὴ ἐρηγερμύς. ὅθεν παροξυσμαίται; αἱ εἰς μύρος μετοχαί, παροξυσμαίονται, πλὴν τῆς παθητικῆς παρακείμενης. καὶ ἔπος, εἰ μὴ καὶ πάθος ὦσιν ὡς τὸ ὀρμημύς ὀρμύς, καὶ ὅτι τῆς ὁμοίων. Ἰστέον ὅτι τὸ ἐγήγορα, ἄπο τῆς ἐγείρω, ὁ παρακείμενος, ἡγερκα, ὁ μέσος ἡγορα, καὶ Ἀττικῶς, ἐγήγορα, καὶ πλεονασμῶ τῆς ρ καὶ ἐπονδῆσει ἐγήγορθα. Ἰλιάδος κ. Φθέργιο δ' ἦκεν ἰκηθα, καὶ ἐγήγορθαι ἀνωχθι. καὶ οὐδα αὐτὸ πορῶθης ἐρηγορεῖν κέλετο. ὥφειλε παροξυσμαίνασθαι, εἴτε συνηγορήσει τῆς ἐρηγορεῖν, εἴτε ἄπο τῆς ἐγείρω, ὅτι τὰ εἰς θαι ἀπαρέμματα ἔχοντα παρὰ τῆς θήτα ἀμετάβολον, παροξυσμαίονται. κικάρθαι, τετλήθαι, ἐσπάρθαι. ἀλλ' ἐπεὶ τὰ παραλήγονται τῇ ὀρ συλλαβῇ Αἰολικά εἰσιν, ὡς ἐφθορθαι, μέμορθαι, τέπορθαι, παροξυσμαίονται.

ται. ὅθεν ἡ παραλήγουσα Αἰολικωτέρα ὅθεν, καὶ ὁ τόνος ὁμοίως.

Εἴχευς, παρὰ τὸ ἔχειν, ἐν τῇ ὕλῃ, ὅθεν ζωγρεῖται. Αἰσοφανὴς Ἰππεύσιν, ὅπερ γὰρ οἱ τὰς ἐγγέλεις θηράμενοι πεπόνθασιν, ὅταν μὴ ἡ λίμνη καταστῇ λαμβάνειν καὶ ἐν, εἰ δὲ αὐτὰ καὶ κατὰ τὸν βόρβορον ἀνακυκῶσιν, αἰρῶσιν.

Εἴχλη, χάρα Ἰλίου πηγή. οἶον. Ἀνδράσιν ἐγγλέσιν ἐφέσιον. κλίνεται ἐγγέλειος. τὸ δὲ ὡς Αἰσοφανὴς, τὰς εἰκῆς τῆς ἐγγέλειος, ἀπὸ τῆς ἐγγέλις ἐγγέλειος ὅθεν, ὡς ὅφιν ὄφειος.

Εἴχος, τὸ δόρυ, ὡς τὸ ἔχω ἔχος καὶ ἔχος, Ἰστέον ὅτι ἔχος καὶ ξίφος καὶ δόρυ τὸ αὐτὸ οἶδεν ὁ μῦθος. ὁ δὲ Σοφοκλῆς τὴν σφαῖραν ἔχος κέκληκεν, οἶον τὸ δ' ἔχος ἐν ποσὶ κυλινδρεται. καὶ τὸ πῦρ. οἶον, Εἴχος ἰέμενος, τὸ τὴν ὀρμὴν ἔχον.

Εἴχετιμαργος, τοῖς ἐχέσι μαινόμενος.

Εἴχεσπαλοι, πάλλοντες καὶ κινῶντες τὰ δόρατα. πολεμικοί. ἔσειον δὲ αὐτὰ παρὰ τῆς ἀφέσεως, μῆποτε ἄρα εἰς κλαδύνται. ἐκ τῆς ἔχος καὶ τῆς πάλλω τὸ κινῶ ὁμοειδέως ἐνεργητικῆς. ὅθεν; τὰ εἰς ὅς σπύδαται εἰς ἐνέργειαν καὶ εἰς πάθος ἀναλύομενα, δύο τόνους ἐπιδέχονται.

Εἴχετιμαργος, ὁ μαινόμενος τῇ δόρατι, ὡς τὴν ἔχει δοτικῶς, καὶ μαργαίνω, τὸ μαίνομαι.

Εἴχεσι, ταῖς ἐπιδορατίσιν. ἡ εἴθεα, ἐγγεῖα, καὶ ὥφειλε παροξυσμαίνασθαι. τὰ γὰρ ὅθεν τὰ εἰς ὅς παρὰ τὸν πατρίδα, παροξυσμαίεται. οἶον, ἀμάθεια (ἔστι δὲ ἡ αἴθ, ἡ θρεψαμένη τὴν Δία.) καὶ ὑπάρεια, ὑπαρεῖν. τὸ δὲ ἐγγεῖα, ποικιλικῶς ὁμοειδέσθαι. γίνεται ἐκ τῆς ἔχος ἐγγεῖα, ὡς ἰτέα καὶ συκία, καὶ πλεονασμῶ τῆς ι, ἐγγεῖα. οἱ δὲ Ἀττικοὶ ἐκτείνοντες τὸ α, ὡς ἐν τῇ ἰερεῖα καὶ ἰερεῖα, ἐναλλαγνὴ μὲν τῆς τόνου ποιεῖσι, φυλάττειν δὲ τὴν γραφὴν.

Εἴχειρίδιον, βιβλίον ἢ ἑτερόν τι, ἢ ξίφος, ἢ ὄργανον τμητικόν. ὡς τὴν ἐν χειρὶ δοτικῶς ἐγγεῖδιον. ἡ ὡς τὴν ἐγγεῖα δοτικῶς καὶ τὸ ἴδιον, ἐγγεῖδιον, καὶ πλεονασμῶ τῆς ρ ἐγγεῖδιον, τὸ ἴδιον τῆς ἔχος.

Εἴχειρογάστρος, οἱ ἐκ τῆς χειρὸς ζῶντες.

Εἴχεσσα, εἶδος βοτάνης, ἡ καὶ ὅθεν τὰ α λέγεται ἀγχεσσα, Ἀττικοὶ δὲ ὅθεν τὰ ε. καὶ ἐγγχεσσιζέται ὅθεν τῆς γυναικῶν; τὸ τῆς ἐγγχεσθαι χεῖρα τὸ παρὸς σπον. Ἀγχεσθαι παροξυσμαίεται ἀκινῆδον πεπύλειον. καὶ Αμειφίας, Ἀποκοτταβίζεσι δυοῖν ἐμβολοῖν ἐγγχεσθαι καὶ ψιμμύδιον. εἴρηται ὡς τὸ ἐγγχεῖν τὸ ἐν τῇ ῥίζῃ ἐρυθρὸν, οἶον, ἐγγχεσά τις ὥσα. ἔστι καὶ ῥητορικῇ. Κοσμεῖσθαι τῇ ἐμῇ σολῇ, καὶ ψιμμυθισθαι, καὶ ἐγγχεσσιζέσθαι τὸ παρὸς σπον.

Εἴχυτεῖζεν, τὸ ὑποκτείνειν, ὅθεν τῆς ἐν ταῖς χύχαις ἐκτείνεσθαι βρεφῶν. ἐκ τῆς ῥητορικῆς.

Εἴχυτεῖσαι, αἱ τὰς χοὰς τοῖς τετελεσμένοις ἐπιφέρουσαι. ἔλεγον δὲ καὶ τὸ βλάψαι καταχυτεῖσαι, ὡς

Εἰδανόν, ἡδύ, δῶδες. παρὰ τὸ ἡδω τὸ δῶραίνομαι, ἡδανόν, καὶ συσολῆ, ἐδανόν. Ἀμβροσίω ἐδανόν.

Εἰδεσμαι, ἐκ τῆ ἐδω τὸ ἐδίω, τὸ παθητικόν, ἐδομαι, τὸ τρίτον, ἐδεται, καὶ εἰς αὐτὴ περιπατώμενον, ἐδῶ, ἐδέσω, ἡδεκα, ἡδεσμαι, καὶ εἰς αὐτὴ ἐδεσμαι, τὸ εἰς βρώσιν ἐπιπείδειον.

Εἰδέαρος, τὸ μὲν ὄνομα Ἑλλήνων, ἡ δὲ χηρὴς, Περσική. ὡς δὲ πορογέσης τὸ πρῶτον, καὶ ποροῖ διε τὴ βασιλείας εἰς ἀσφάλειαν. ὕστερον δὲ ἐνομίθη ἐδέαρον καλεῖν τὸν ἐπιστάτην τῆς ὅλης δημοκρατίας καὶ ἀρχισκλάβης. ἔτι εἰς τὸ πρῶτον λεξιόν. ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ εὗρον ἔτι. ἐδέαρος ὁ ἐπὶ τῷ διδύμων, καὶ τῆς τοιαύτης ἀρχισκλάβης. ῥητορικὴ.

Εἰδέμηντο, ἀντὶ τῆ κατεσκόλασο. ἀπὸ τῆ δέμω, ἐδέεμηντο, καὶ ἐδέεμηντο.

Εἰδεῖσεν, ἀντὶ τῆ ἐφοβήθη ἀπὸ τῆ δέω, ἡ δέω τὸ φοβέμαι, ὁ μέλλων, δέισω, ἐδεῖσα, καὶ πλεονασμῷ τῆ δ, ἐδδεῖσα. ἡ ὡς ἀπὸ περιπατώμενος, δειδῶ, δειδήσω, ἐδεῖδισα, ὑπερβάτει τῆ δ, καὶ ὑποβολῇ τῆ η.

Εἰδεῖδισαν. δειδιῶ, καὶ ὁ μέσος ἀρχισκλάβης, δειδῆ, ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐδεῖδεν, ἐδεῖδισαν, καὶ καὶ συγκοπῇ, ἐδεῖδισαν.

Εἰδέετο, ἀντὶ τῆ ἐνδεῖς ὡς, ἡ ἐχέετο ἐνδεῖς. Οὐδέτι θυμὸς ἐδέετο δαιτὸς εἴσης. τῆτο ἀρχὴ τὸ δέω ἐν ἐτέρῳ σημαίνει τὸ ἐκορύνετο, δῶχετο. ῥητορικὴ.

Εἰδέησεν, ἀπὸ τῆ δέω, δέησω, ἐδέησε, καὶ πλεονασμῷ, ἐδέησεν.

Εἰδηλῆσαντο, τὸ ἐβλάψαν. ἀπὸ τῆ δηλῶ, δηλήσω, ἐδηλῆσα.

Εἰδήσατο, ἐκ τῆ δῶ τὸ δεσμῷ. γίνεται δίδημι, δῆσω, ἐδήσα, ὁ μέσος, ἐδησάμην, ἐδήσατο.

Εἰδημάθη, ἐν τῷ δῆμῳ διεδόθη, δῆλος πᾶσιν ἐχέετο. ἔτι δὲ δῶ ἐν Ῥωμαϊκῶν, ἱζ. Καίτις λόγος ὅτι αὐτῷ πρὸς δὲ ἐδημάθη. καὶ ἐδημοσίωσαν, δημόσιον ἐποίησαν. ῥητορικὴ.

Εἰδικαίωθησαν, δίκαιοι ἐκρίθησαν, ἐνομήθησαν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐναγίστον, κατεδικάθησαν δικάτως. Δίον ἐν Ῥωμαϊκῶν ἱε. Καὶ ἐκ ὡς γὰρ δικαιοφύτοις, ἀλλ' ἐπεχείρησαν καὶ οἱ Καμπανοὶ τῶ Φιλάνε, καὶ οἱ Συρακούσιοι τῶ Μαρκέλλε κατηγορήσαι, καὶ ἐδικαίωσαν ἐν τῷ συνεδρίῳ. πολλὰ καὶ δὲ κέχρηται τῇ λέξει ταύτῃ ἐπὶ τῶ εἰρημνύει σημαίνοντες. ὡς καὶ ἐν τῷ ἱε. Πῶτες ἀποθανεῖν ἐστὶ ἀξιοί, ἔμψοι καὶ ἐγὼ πάντας ὑμᾶς θανατώσω, ἀλλ' ὀλίγους μὲν, ἐς σωείληρα ἡδὴ δικαιοῶσω, τὰς δὲ ἄλλας ἀφίημι. καὶ ἀλλαχὲ πολλὰ καὶ. ῥητορικὴ.

Εἰδίδων. Ἰστέον ὅτι ὁ Ἡρώδης τὸ ἐδίδων λέγει, ἡ δὲ παράδοσις, ἡ τῆς εἰς διφθόγγην, ἐδίδεν, ἀπὸ τῆ διδῶ διδοῖς, ὡς χρυσῶ χρυσοῖς, ἐχρύσαν. Χοιροβοσκός.

Εἰδηδώς. ἐδῶ, ὁ μέλλων, ἔσω, ὁ ἀρχισκλάβης ἡ

κα, ὁ μέσος ἡδῶ, ὁ Ἀττικὸς, ἐδήδα, ἡ μετοχή, ἐδηδώς.

Εἰδήδαται, εἰ μὲν δὲ τῆ α ὡς Ἀρείταρχος καὶ ἄλλοι, ἔστι πληθυντικόν, οἶον, Ὅσάτοι ἐκπέποται καὶ ἐδήδαται. εἰ δὲ δὲ τῆ ε ἔστιν οἰκόν, ἀπὸ τῆ ἐδῶ, ὁ ἀρχισκλάβης ἡδεκα, διπλασιασμῷ, ἐδήδεκα, ὁ παθητικὸς, ἐδήδεσμαι, τὸ τρίτον, ἐδήδεσαι, καὶ ὑποβολῇ ἐδήδεσαι, καὶ ἰωνικῶς, ἐδήδαται. Ἡρώδης.

Εἰδητός, σημαίνει τὴν βρώσιν, ἡ ἔσθῃ. παρὰ τὸ ἐδῶ ἐδήσω, ἐδητός. εἰ δὲ ὡς ἐκ τῆ ἐδῶ βαρυτόν, ἐδῶς ὡφείλον εἶναι ἰσοσύλλαβον τῷ ἐδῶ. ὡς παρὰ γράφω, γραπτὺς, πλάσσω, πλακτὺς, καὶ παρὰ τὸ ἐδῶ, ἐδῶν ὡφείλον εἶναι, ἐχὶ δὲ ἐδέετον. ἔτι Φίλων.

Εἰδημαι, ἐδίειν. ὡς ἄγειν ἀγέμεν, καὶ εἰπεῖν ἐπίμην, ἔπος ἐδεῖν ἐδέμεν, καὶ συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τῆς α, ἐδμεναι.

Εἰδνα, τὰ πρὸ τῆ γάμης ὑπὸ τῆ νυμφίης διδόμενα δῶρα τῇ νύμφῃ, ἡ γὰρ ἐξώποικα. παρὰ τὸ ἡδῶ τὸ δῶραίνω, ἡδανόν, καὶ ἐν συγκοπῇ καὶ συσολῇ, ἐδνον, τὸ αἶτιον ὃν τῆ παρέζεσθαι καὶ ἀρχισκλάβης τὴν νύμφην τῇ νυμφίῳ. ἔτι Ὡρίων.

Εἰδνωτής, κηδεστής, πονηρός.

Εἰδραμον. Ἰστέον ὅτι τὸ εἰδραμον ἀπὸ τῆ δρέμω ἔστιν, ἐξ ἧς δρόμος ὄνομα ῥηματικόν, ὡς βρέμω βρόμος. ὁ δὲ Ἡρώδης φησὶν, ὅτι διώκεται εἶναι ἀπὸ τῆ δραμῶ περιπατώμενος, ἐξ ἧς καὶ τὸ παρὰ Μοναδρῶ, οἶον, Δεδράμηνά σοι δρόμον, οἶον, ἐδεῖς πάποτε. καὶ ῥηματικόν ὄνομα, δράμην.

Εἰδρανόν, παρὰ τὸ ἐζω ἐδανόν καὶ ἐδρανόν.

Εἰδέται, οἱ οἰκέται, ἀπὸ τῆ κατεφάγειν εἰς τὴν ἐσίαν. ἀπὸ τῆ ἐδρα ἐδέται. τὸ δὲ ἐδρα, παρὰ τὸ ἐζω, εἰς τὸ ἐνέδρα. ἐκ τῆ ἐδρα γίνεται ῥημα ἐδεῖω, ἐξ ἧς τὸ ἐδεῖωντο.

Εἰδος, ἡ καθεδρά. παρὰ τὸ ἐζω τὸ καθεζομαι, κατὰ ἔσθῃ Δωρικῶς τῆ ζ, εἰς δ, οἶον, ζυγός, δυγός, καὶ ζωμός, δωμός. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐδαφος, καὶ τὸ ἀγαλμα, καὶ τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἵδρυται. καὶ ἐδῆ τὰ ἱερά. καὶ ἐξ ἐδέων, ἐκ τῆ καθεδρῶν. ἔστι δὲ ῥηματικὴ τῇ πληθυντικῇ, ὡς τειχέων.

Εἰδωλία, ἐπὶ τῇ ναυτικῇ καθεδρῶν. κυρίως ἐφ' ᾧ οἱ ἐρέται καθεζονται. γίνεται παρὰ τὸ ἐζω, καὶ Δωρικῶς, ἐδωλίον, καὶ ἐδωλιάσαι, ἀντὶ τῆ συγκαθίσαι. ἀπὸ τῆ ἐν ταῖς ναυσὶν ἐδωλίων. ἐξ αὐτῆ ἐδεμαι καὶ καθεδεμαι Ἀττικῶς. ἡ ἐδωλίον.

Εἰδωδή, παρὰ τὸ ἐδῶ τὸ ἐδίω, ἐδή, καὶ καὶ ἀναδιπλασιασμῶν, ἐδωδή.

Εἰδωλιάσαι ἔστι τὸ οἶονε συνεθεῖναι ἑκτινῶν ξύλων ἀπλῶς πρὸς τόπον τινὰ συνεθεῖναι. τὸ δ' ἰκνῶσαι, τὰς ἐκ μακρῶν ξύλων συνεθεῖναι ἐξ ἑκάστης ὑπὸ σέrais ἐτέrais. ἐκατέραις δὲ αὐτῶν ἐχρήσατο οἱ ῥήτορες.

Ε'έλδωρ, τὸ ὀπιθύμημα. ἔστιν ἔλδω τὸ ὀπιθύμω, ὅπερ γέγονεν ἀπὸ τῆς ἔλκω, καὶ μεταθέσιν τῆς κ, εἰς δ'. εἰς δ' γάρ τις ἐπιθυμεῖ, ἐκεῖ ἔλκεται. ἐκ τῆς ἔλδω ἔλδωρ, καὶ πλεονασμῷ τῆς ε, ἐέλδωρ. ἢ παρὰ τὸ ἐλῶ τὸ ἐλκύνω, ἔλωρ, καὶ ἐέλδωρ, πλεονασμῷ. τὸ δὲ ἐέλδω, παρὰ τὸ εἶδω, καὶ ἐέλδο- μῆρος. καὶ, Ε'ελδετο γάρ σε ἰδέσθαι, αὐτὶ τῆς ἐπιθυμεῖ, παρὰ τὸ θέλω, τῆς θ' ἑαπερνός εἰς δ', καὶ Μακεδόνως, καὶ ὑπερθεσέως ἡρομῆνης. οἶον, θέλω, δέλω, ἔλδω καὶ ἔλδομαι. καὶ ἐκ τῆς ἐθέλω, ἐδέλω, καὶ ὑπερθέσει, ἐέλδω.

Ε'έρσαι, δρόσοι, ψεκάδες. παρὰ τὸ ἄρσαι, ὅ ἐστι ποτίσαι, ποτίζει γὰρ τὰ φυτὰ ἢ δρόσος.

Ε'έλμυροι, συγκεκλεισμένοι, ἐεργυμένοι. ὑποβολὴ τῆς γ, καὶ ἑοπή.

Ε'έργω, τὸ κρατῶ καὶ κωλύω.

Ε'έσο, ἐνεδέδυτο. ἔω τὸ ἐνδύω, ὁ μέλλων, ἔσω, ὁ ᾤδακείμῃος, ἦκα, ὁ παθητικός, ἦσμαι, ὁ ὑπερσωτέλικος, ἦσμι, καὶ ἔσμι, ἔσο, ἔσο, καὶ προοδέσει τῆς ε.

Ε'εἰς, ὁ εἰς ὅπῃ τῆς ἀριθμῆς. ἀπὸ τῆς εἰς εἰς πλεονασμῷ τῆς ε. οἶον, Κυκλοπερὴς ὀφθαλμὸς εἰς ἐνέκετο μετώπῳ. ἢ παρὰ τὸ ἴος ἰοεῖς, ὡς ἀνέμος ἀνέμοις, εἶπα καὶ συγκοπῶ τῆς ο, ἴεις, καὶ ἑοπή τῆς ι εἰς ε, εἰς.

Ε'εικοσόριο, εἰκοσακώπῃ νεώς. καὶ γὰρ τὸ εικοσι, εἰκοσι λέγεται.

Ε'εισάμῃος, ὁμοιωθεῖς. εἶδω, εἶσω, εἶσα. πλεονασμῷ τῆς ε, εἶσα, εἰσάμῃος, καὶ εἰς εἰς, αὐτὶ τῆς ὁμοιῶς ἔση. Α'εισοφανής.

Ε'ειπεν, φιλεῖται. τὸ ε' ἐπὶ φωνήεντος πλεονάζον, φιλεῖται μὴ αὐτῆς, συμ-φιλεῖται, δασινομήν δὲ, σωδασσύνεται. οἶον οἶκα ἔοικα, ὥραν ἑώρων, λῶδαν ἐλώδαν. ἔρσα ἔέρσα. ὅς, ἑός. εἰς, εἰς. ἃ, ἔα. ε, εἰ. ἐλποίμην, ἐελποίμην.

Ε'ἦκεν, σημαίνει τὸ ἀφῆκεν, ἐπεμψεν. ἔστι ῥῆμα ἰὼ τὸ πέμπω, παράγωγον ἴημι, ὁ μέλλων ἦσω, ὁ ᾤδακείμῃος, ἦκα, καὶ πλεονασμῷ τῆς ε, ἔηκα. ἔστι καὶ ἀόριστος, ἦκα, σωῆκα, εἴθα τὸ τρίτον πλεονασμῷ τῆς ε, σωῆκεν, αὐτὶ τῆς σωῆκε, συνέβαλεν. Ἰλιάδος α.

Ε'ἴωγε. ἔω, καὶ ὁ μέλλων, ἔσω. ὁ β', ἀόριστος, ἦον, ἦες, ἦε, καὶ τὸ ν' ἐφελκυστικόν, ἦεν, καὶ κράσει λῶ, καὶ πλεονασμῷ τῆς ε ποίητικῶς ἔλω.

Ε'ἦος. Περίγειο παιδὸς ἦος, φρόντισον τῆς σῆς παιδός. Ἰλιάδος α. οἱ δὲ, ἀγαθῆς, προσλῶς, ἰδία. παρὰ τὸ ἐόν, ὃ σημαίνει τὸ ἴδιον, γίνεται ἐὸς ὁ ἀγαθός. ἢ παρὰ τὸ ἐῶ τὸ κορεννύνω. καὶ ὡς παρὰ τὸ ἵππος γίνεται ἵππυς, ἔτω καὶ παρὰ τὸ ἐὸς εὖς, καὶ ἐκτάσει, ἦος, καὶ κλίνεται ἦος, ὡς ἡδὺς ἡδέος, καὶ κατ' ὑπερβιβασμὸν, ἔηος. ἢ ὡς περ παρὰ τὸ τρίβω γίνεται τριβός, καὶ πνίγω πνιγός, ἔτω καὶ παρὰ τὸ ἔω, ἐδός, καὶ εἰς αὐτῆς, ἔηος.

Ε'ἴσκα. ἐκ τῆς εἶδω τὸ ὁμοῖω, ὁ μέλλων εἶσω, καὶ πλεονασμῷ τῆς κ, εἶσκα, καὶ μεταγεται εἰς ἐνέ-

σῶτα. καὶ ἐπειδὴ ἐδέποτε ἢ εἰ δὴ φθόγγος πρὸ τῆς σκ' δέρεσθαι, δηλούεται καὶ γίνεται εἴσκα. μέλλοντα ἐκ ἔχει. Ἀρρεῖωμιν ἐγαγε εἴσκα, αὐτὶ τῆς ἀπεικάζω, ὁμοῖω.

Ε'ἰκτῶ, αὐτὶ τῆς ὁμοῖω. ἐκ τῆς εἶκω τὸ ὁμοῖω, ὁ ᾤδακείμῃος εἶκα, ὁ ὑπερσωτέλικος, εἶκειν, τὸ τρίτον τῆς δυϊκῶν, εἰκείτω, συγκοπῇ καὶ δηλούσει.

Ε'θέλω. Ἰστέον δὲ ὅτι δύο θέματα εἰσὶ, θέλω καὶ ἐθέλω. καὶ τὸ μὲν τεθέληκα, ἀπὸ τῆς θέλω ὅξιν, ἐπειδὴ πᾶς ᾤδακείμῃος ἀπὸ συμφώνων ἀρχόμενος, πάντως καὶ τὸν ἐνέσωτα ἔχει ἀπὸ συμφώνων ἀρχόμενον. οἶον τέτυφα, ὅτι τύττω. τὸ δὲ θέλημα ἀπὸ τῆς ἐθέλω ὅξιν. καὶ δεῖ γινώσκειν ὅτι αἰεὶ τὸ τρισύλλαβον δέρεσθαι ᾤδα τῷ ποιητῇ ἐθέλω. Α'μέλει ἐν τῷ μὴ δὲ σὺ Πηλεΐδ' ἦθέλ' ἐριζέμεναι, δηλονότι κράσει ἐγγίγτο τῆς η καὶ ε εἰς η. μηδεὶς δὲ οἶέτω ὅτι τὸ ἐθέλω ἐκ τῆς θέλω εἰς καὶ πλεονασμὸν τῆς ε. τὸ γὰρ ε, ὅπῃ φωνήεντι πέφυκε πλεονάζειν, ὡς τὸ εἶπας, εἶπας, ὅπῃ συμφώνῳ δὲ ε πλεονάζει. τὸ δὲ θέλω, δοκεῖ ἐκ τῆς ἐθέλω εἶναι, τὸ γὰρ ε τὸ μὲν συμφώνῳ ὑπάρχον, πέφυκε πολλάκις ὑποβάλλεσθαι, ὡς τὸ ἔφη, φη. ἔβη, βῆ. δοκεῖ δὲ τὸ θέλω ἀναλογώτερον εἶναι τῆς ἐθέλω. τὸ γὰρ ἐθέλω ᾤδα γάγον κατὰ τι εἰς. τὰ γὰρ δὲ τῆς λῶ ὑπερ δύο συλλαβὰς τῷ ε ᾤδαληγόμενα, μὴ ἔχοντα ἕτερον λ' προηγούμενον, περισσῶται, οἶον, ὠφελῶ, ἀμειλῶ, τὸ δὲ ἐθέλω, βαρύνεται. τῆς χάριν τὸ θέλω ἀναλογώτερον εἰς τῆς ἐθέλω. ἔχομεν γάρ τινα ῥήματα δισύλλαβα βαρυόμενα, οἶον μέλω, ἔλω, κέλω. πρόσκειται, μὴ ἔχοντα ἕτερον λ' προηγούμενον, δὲ τὸ ἀνατέλλω.

Ε'θελοκακήσας, ἐκςτίως τὸ κακὸν ἐκλεξάμενος.

Ε'θελήμοι. Οἱ δὲ ἐθελήμοι ἦσυχον ἔργον ἐνέμοντο. Ἡσιόδοτος, ἐκ παραλήλε τὸ αὐτὸ, θελήμοι, ἦσυχον.

Ε'θεῖρω, σημαίνει τὸ εἶς ἔθες ἐπιμελεῖμαι τῆς τειχῶν. ἀπὸ τῆς ἔθω τὸ εἶς ἔθες τὴν δὲ ἀπῆρτομαι, εἶς ε καὶ τὸ, Ε'θων Οἰνῆος ἀλωῶ. Ἰλιάδος ι. αὐτὶ τῆς εἶς ἔθες καταβέχων καὶ βλάπτων κοινῶς, τῷ καρποφόρον χώρῳ τῆς Οἰνέως.

Ε'θεῖρσι, κόμαις, ταῖς εἶς ἔθες ὀπμιελείας ἀξιωματαῖς θειξίν. ὑπὸ τῆς ἔθω ἐθεῖρω, γίνεται ἔθερα ἢ θειξ, οἶον εἶς ἔθες ὀπμοιῶσα τινί. ἢ παρὰ τὸ εἶς ἔθες ρεῖν. γράφεται δὲ διφθόγγῃ. πάντα γὰρ τὰ δὲ τῆς εἰρᾶ ἀποπαροξυνόμενα, δὲ τῆς εἰ διφθόγγῃ γράφονται, δότερα, σάτερα, ὀλέτερα, ἡρέτερα, ὀπάτερα, Δυϊαίερα. ἔπως ἐν καὶ τῆς το. καὶ καθόλου τὰ εἰρᾶ θηλυκά, ἐδέποτε ἔχει ἐν τῇ ᾤδαληγῇ τὸ ι, μόνον, ἀλλ' ἢ μὲν τῆς ὠ, οἶον, πῶρα, ἢ μὲν τῆς α, οἶον, σφαῖρα. σσημείωται τὸ εἶρα καὶ Κάερα ἀμφιβαλλόμενα. ζήτει δὲ πῶς τῆς εἰς τὸ Προάρεα καὶ Κάερα.

Ε'θός, εἴρηται παρὰ τὸ ἐπὶ τὸ ἀληθές. ὅπερ καὶ ἐπὶ λέγεται. καὶ παρὰ τὸ ἔθος τὸ αἰεὶ ὡσαύτως ἔχον.

χον. ἢ ᾧ τὸ ἔθω τὸ εἶδος ἔχω, γίνεται ἔθως, ὡς μῦθω, μῦθος. θένω, θένος. ἐκ τῷ ἔθω, γίνεται ἐθίζω, ὡς ἔλπω, ἐλπίζω. τὸ δὲ ἔθω, γίνεται ὡς οἶμαι ᾧ τὸ ἔθως, ἔθω. Οὗς παῖδες ἐριδμαίνουσιν ἔθοντες, Ἰλιάδος π, εἰς σφῆκας δηλονότι οἱ παῖδες ἐρεθίζουσι σιωχῶς, καὶ εἰς ἔθως ᾧ τὸ ἐθίζοντο καὶ βλάπτοντες.

Εἶδος, τὸ πλήθος, καὶ αἱ καὶ ἡμέρας ἰσχυρίζονται τῷ ἀνθρώπων διαφοραί. ἐπὶ μὲν τῷ πλήθει, Ἡὐτ' ἔθνεα εἰσι μελίσσων, ἀντὶ τῷ ἔθνη, πλήθι, ἀπεισι, πορεύονται. τῷ δ' ἑτέρω, Καὶ ἔθνεα μυρία θνητῶν. ᾧ τὸ ἔθω, ἔθως, καὶ ἔθνος τὸ εἶδος ἔθως τὴν ἡμετέραν. ἐκάστω δὲ ἔθνη, ἴδιον ἔθως ἐπιταί. ἢ ᾧ τὸ θείναι τὸ φονεύειν, θένος, καὶ ἐν ὑπερβίβασμῳ, ἔθνος. τὸ εἶ, φίλον, ἐπειδὴ τὰ εἰς οὗς ἐδέερα τῷ εἶ φίλῳ ᾧ τὸ ἀλλήγεται, οἶον, βρέφος, μέλος, βέλος, νέφος, ἡνός, δέος, ἔπος, λέχος, μέρος, πλὴν τῷ λαΐφως καὶ αἰχρος.

Εἶδος. τίθημι, ὁ μέλλων θήσω, ὁ ἀόριστος, ἔθνηκα, ὁ β', ἔθλω, ὁ μέσος ἐθέμην, τὸ β', ἔθισο, καὶ ἀποβολὴ τῷ σ, ἔθιο, καὶ κράσει, ἔθω, καὶ τὸ ποσειδόν, θῆ.

Εἶθις, ᾧ τὸ θείζω, καὶ συγκοπὴν θείζω, καὶ ἀποθείζω, καὶ ἀπέθισον.

Εἶθις, σημαίνει β'. τὸ ποσειδόν, ἢ ἐποίησεν. Ἡ μὲν ἀχαιοὶς ἀλγὲ ἔθνηκα, ἀφ' ἧ καὶ θέσις ἢ ποίσις ᾧ τὸ Αἰθαίω· καὶ θεοὶ υἱοί, εἰς τὴν εἰσεποίησαν. σημαίνει καὶ τὸ παρ' ἡμῖν ἰομήκων, κατὰ μὲν σόλον αὐτοχόωνον θήκων εἰς ἀγῶνα φέρων.

Εἶδος. οἶον ἐκάς Ἀργεῖος, τῆς πόρρωθεν. γίνεται ᾧ τὸ εἶνω τὸ ὑποχωρῶ. ἢ ᾧ τὸ ἦνω τὸ παρὰ γίνομαι, πόρρωθεν γάρ τις ᾧ τὸ ἐκτείνεται.

Εἶδος, πόρρωθεν, ᾧ τὸ ἐκάς.

Εἶδος, πόρρωθεν, ᾧ τὸ ἐκάς.

Εἶδος, Ἀπόλλων. παρὰ τὸ ἐκάθεν εἶργεν, τῆς κωλύειν. ἢ παρὰ τὸ ἐκάθεν ἐργάζομαι, τῆς μαχόμενος. ἔργον δὲ τὴν μάχην οἶδεν Ὀμήρος καλεῖν, τῆς οὖν πόρρωθεν ἔργων, ὃ εἰς ἐργάζομαι καὶ μαχόμενος ποζότης. ἐπὶ θετικῶς δὲ λέγεται ὁ Ἀπόλλων.

Εἶδος, ἀνὰ πᾶσι, πόρρωθεν βάλλοντος, ὡς ὅτε ποζότης. εἰς δὲ ἡλικίαν Αἰολική. παρὰ τὸ ἐκάς καὶ τὸ βέλος, γίνεται ἐκαβέλης, καὶ πλεονασμῷ τῆς π συλλαβῆς, ἐκαπβέλης. ὡς ἔτυμον, ἐπὶ τυμον. ὁ ἐκάθεν βάλλον. ποζότης δὲ ἐκαπβέλος ὡς ἡδὴ εἴρηται. ἢ παρὰ τὸ ἦμι τὸ πέμπω, ὁ παθητικὸς ᾧ τὸ ἀκείμην, εἶμαι, εἶσαι, ἔται, ἔπης, καὶ μὲν τῷ βέλει, βελέτης, καὶ μὲν τῷ ἐκῇ, ἐκβελέτης, καὶ πλεονασμῷ τῷ ατ, ἐκαπβελέτης, ὁ τὰ βέλη μήκοθεν βάλλον.

Εἶδος, καὶ Ἀπόλλωνος τῷ μακρόθεν βάλλοντος, τῷ ποζότης. ἐκ τῷ ἐκάς ἐκάστος ἐκάτος.

Εἶδος, παρὰ τὸ ἐκάς, ὁ μὴ πέλας, οἶον κίχως, εἰς μῦθος καὶ μὴ συλλυβδύων πρὸς ἑτερον. ἐπὶ μερίζοντες δὲ τὸ πλήθος φατὶν ἐκάτερος, ἐκάστος. ποῖα εἶδος τῷ ὑποπεπτωκότων τῷ ὀνόματι; ἐπὶ μερίζομαι. ποσαχῶς τὰ ἐπὶ μερίζομαι; πέξαχῶς. εἰς ἐκ δύο ὡς ἑτερος, δύο κατ' ἑκάστος ὡς ἐκάτερος, εἰς ἐκ πολλῶν ὡς ἄλλος, καὶ πολλοὶ κατ' ἑκάστος ὡς ἐκάστος. τὰ δὲ ἐπὶ μερίζομαι, κλητικῶς ἐκ ἔχει. ἢ δὲ κλητικῶς, πρὸς παρόντος πρὸς ὄψον ὑπότασις, τὰ δὲ ἐπὶ μερίζομαι πρὸς ἀπόν. Ἡμεῖς μὲν τὰ ἐκάστα διειπομεν, Ἰλιάδος λ, ἀντὶ τῷ ᾧ τὸ πάντα εἰχομεν σπασδαίως.

Εἶδος, ἐπὶ ῥήμα, παρὰ τὸ ἐκάς ἡλικίαν, παρὰ γὰρ, ἐκάστος, ὡς ἄλλος, ἄλλος.

Εἶδος, τὰ πορρωτέρω. ἀπὸ τῷ ἐκάς, ὁ σημαίνει τὸ ἀποθῆναι. καὶ ἐπὶ τὸ ἐκάτερος, ἐκάτερω γὰρ ἡ. ἔπος Ἡρώδιανός. Ἰλιάδος κ, τῶν γὰρ νῆες ἑσιν ἐκάστω, ἀντὶ τῷ πορρωτέρω, παρὰ τὸ ἐκάς.

Εἶδος, ἀπὸ τῷ ἐκάς, συγκριτικόν, ἐκάτερος.

Εἶδος, ἀντὶ τῷ εἶδος ἐκάτερος μέρος. γίνεται ἐκ τῷ ἐκάτερωθεν.

Εἶδος, ὁ ἀριθμὸς, παρὰ τὸ ἔχω ἔκατον καὶ ἐκατόν. ὡς δὲ οἱ ἐπὶ πέρας ὁδὸς ἐρχόμενοι ἐπέχονται, ἔπο καὶ οἱ ἐπὶ πέρας ἀριθμοὶ ἐρχόμενοι ἐπέχονται. ἢ παρὰ τὸ ἦκειν καὶ φέρειν δέκατον ἀριθμόν. ἢ ἀπὸ τῷ ἐκάς.

Εἶδος, ἐκ τῷ ἐκατόν καὶ τὸ βῆς βῆς γίνεται ἐκατομβῆς, τὸ δὲ δυνάμει ἐκατομβῆς, καὶ συγκοπὴν ἐκατόμβη. τὸ μὲν ἐκατόν, τὸ μέγα καὶ πολὺ, τὸ δὲ βῆς, τὸ τίμιον. ὡς ἐπὶ τῷ ἀλφεισίβω. εἰ μόνον δὲ ἢ ἐκ τῷ βῶν δυοῖα, ἀλλὰ καὶ ἢ εἰς ἄλλων ἱερείων, οἶον Ἀργεῶν ποσειδόνων ῥέξιν κλητικῶς ἐκατόμβη. τινὲς δὲ τὴν τελείαν δυοῖαν, ἢ τῆς ἀπὸ τῷ ἐκατόν βῶν. ἢ τῆς ἀπὸ ἐκατόν βοσκηνάτων, ὃ εἰς εἰκοσιπέντε ζῶων. ἐκατόμβοις δὲ ἐκάστος, τῆς ἐκατόν βῶν τιμῆς ἄξιος. ἢ ἐκατόν χρυσῶν νομισμάτων. οἱ δὲ παλαιοὶ πρὶν ἐπὶ νομισμάτων τὰ νομίσματα, τὰς σιωπῆας δὲ τῷ τεβάρωθεν ἐποιῶντο. ὅθεν ὑπερον ἐπὶ νομισμάτων τῷ νομισμάτων, βῶν εἰς τύπου ἐν αὐτῷ τὸ ἀρχαῖον ἔθως ἐπὶ νομισμάτων. βῶν δὲ λέγουσιν εἶναι εἰς ἀθμῶντι, ἢ τὴν βῶς τιμῆς, ἢ τὸ δίδραχμον, βῶν ἔχον ἐπὶ νομισμάτων, καὶ τὸν πόδα. ὅθεν καὶ παροιμία, Βῆς ἐπὶ γλώττης, ὃ εἰς νόμισμα. ἀρμόζει ἐπὶ τῷ ῥητόρων τῷ λαμβανόντων νομισμάτων ὑπὲρ τῷ μὴ σιωπῆσαι κατὰ τὸν, ἀλλὰ σιωπῆσαι. ὅθεν καὶ Δεισοφάνης καμῶν αὐτὸς φησὶ, Τὸ εἶδος ἐπὶ νομισμάτων κέρμασι τῷ ῥητόρων.

Εἶδος, ὁ ὅς, οἶον εἰς ὅς ἐστιν ἐκ τῆς γονῆς.

Εἶδος, τὸν ἐκδικητῶν, καὶ τὸν ἔξω τῷ δικαίῳ. ἐκ τῷ ἐκδικῶς, γίνεται ἐκδικῶ, ἐκδικήσω, ἐκδικήτης. τῶτο παρὰ τὸ δίκη.

Εἶδος, δίκαιος, ἢ ἀδίκος, οἶον εἰς ὅς ἐστιν ἐκ τῷ δικαίῳ ὡν.

Εκδικάσθαι, Ἰσοκράτης ἀντὶ τῶ ἀδικον ἐκπαρά-
ξαι δὲ τὸ δικάζεσθαι.

Εκδηλος, ἡδὲ δηλος, φανερός.

Εκχειρία, ἀνείσις, ἀργία, ἀνάπαυσις, σωθήκη,
κύδοσις, καὶ πολέμῳ ἀνοχή, κυρίως δὲ πὶ πολέμῳ.
παρὰ τὸ ἔχω καὶ τὸ χεῖρ, γίνεται ἐκχειρία, καὶ
ἔσθ' ἢ τῷ χ εἰς κ, ἢ πρὸς ὀλίγον τῷ πολέμῳ ἡ-
συχία, παρὰ τὸ ἔχειν τὰς χεῖρας.

Εκείνος, ἡ ἀντωνυμία, παρὰ τὸ ἐκάς ἐπὶ ῥήμα.
τὴν δὲ πόρρω δείξιν σημαίνει. καὶ οἱ Δωριεῖς
κλυὸς αὐτῷ φασὶ καὶ τλῶος, ἀντιθέτως ἔλλοντες
αὐτῷ δὲ πὶ τῆς πλησίον δείξεως. δέξιν κείσθαι
μῦθοι φησὶν Ἀπολλώνιος τλῶ τλῶος, καὶ δὲ πὶ τῆς
πόρρω δείξεως.

Εκεί, ἐκ τῶ ἐκείνος καὶ συγκοπλῶ. τὸ κεί, δίφ-
θογγον καὶ ἡλέκτον. ἐπεὶ δὲ οἱ Δωριεῖς ἐκείνος
λέγουσι δὲ τῷ ἡ. ὡς πλείω, πλήν. μείων, μῆων.
ἡδὲ περὶ πᾶσι; αἱ συγκοπταὶ λύκα φυλάσσω-
σι τὸ αὐτὸ μέρος τῷ λόγῳ, καὶ τὸν αὐτὸν τόνον φυ-
λάσσωσιν. οἷον δῶμα, δῶ. ἐκείνος, ἐκεῖ.

Εκείθεν. ἐκεῖ ἢ εἰς ἐκεῖ τῇ εἰ διφθόγγῳ πα-
ραλήγεται, πλὴν τῷ ἐκείθεν, ὅπερ ἀπὸ τῷ ἐ-
κείνοθεν γίνεται καὶ συγκοπλῶ, καὶ τὸ ἐκεῖ, ἀ-
πὸ τῷ ἐκείθι. τῷ δὲ ἀπὸ τῷ ἐκείνοθι. καὶ τὸ
ἐκεῖσε, ἀπὸ τῷ ἐκείνοσε.

Εκῆτι, Χρυσὲ κακῶν ἀρχηγέ, βιοφθόρε, πάντα
χαλέπτων. Εἴθε σε μὴ θνητοῖσι φρεσὶ πῆμα
ποδαινόν. σεῦ γὰρ ἐκῆτι μάχαιτε ληλασάιαι τε
φόνοιτε. Εἰθρὰ δὲ τέκνα γονεῦσιν, ἀδελφείοι-
τε, σὺναιμοίτε. ἀπὸ τῷ ἐκῶν, γίνεται ἐκάζω,
καὶ ἐκασί, ὡς δωρίζω, δωρεῖς, καὶ ἐκτάσει τῷ
α εἰς ἡ, καὶ ἀποβολῇ τῷ σ, ἅμα καὶ ἀναβιβά-
σει τῷ τόνῳ, ἐκῆτι.

Εκῆλος, ὁ ἡσυχος, παρὰ τὸ ἐκάς ἐκαλος, καὶ ἐκ-
λος. ἢ παρὰ τὸ ἀκμῶν ἐκῆλος, καὶ ἐκῆλος. τὸ
γὰρ ἀκμῶν δὲ πὶ τῷ ἡσυχῶς τὰ τῶσιν. ἢ παρὰ
τὸ ἐκῶν ἐκῆλος. ὁ γὰρ ἐκασίως τί ποιῶν, ἡ-
συχῶς ποιεῖ.

Εκῆβόλος, καὶ ἐκῆβελέτης, καὶ ἐκατος. ἔπος ὁ Ἀπόλ-
λων, ὅτι ὁ αὐτὸς ἐστὶ τῷ ἡλίῳ. καὶ τὰς ἀκτῖνας,
ἐκαθεν βάλλει ὅστις πόρρωθεν βάλλοντος τὰ βέ-
λη, εὐτόχε τοξότης. ἐκ τῷ ἐκάς καὶ τῷ βάλλω,
γίνεται ἐκαβόλος καὶ ἐκῆβόλος, ὁ μακρὸς βόλος.
ἢ ὅτι ἐκατὸν βέλη ἐπαφῆκε τῷ δελφίνι.

Εκῆβολία, εὐστοχοὶ τοξίαί, παρὰ τὸ ἐκαθεν ἐπι-
τυχεῖν. βάλλειν γὰρ τὸ ἐπιτυχεῖν. ὡς τὸ,
βάλλειν ἀγρία πάντα. καὶ, Σὺ δὲ φρεσὶ βάλεο
σῆσιν, ἀντὶ τῷ εὐτόχῳ ἔχε.

Εκῆα. Κατὰ πύονα μηρὶ ἐκῆα, ἐκαυσα, ἐδυσα,
τῶσιν ἐκάρπωσα. ἐκ τῷ καίω, καύσω, ὁ ἀό-
ριστος, ἐκαυσα, ἀποβολῇ τῷ σ, καὶ ἐκτάσει τῷ α
εἰς ἡ, ἐκῆα. ἢ παρὰ τὸ καίω, ὁ μέσος παρακεί-
μενος, κέκῆα, καὶ ἀποβολῇ τῷ κ.

Εκῆσθῶ, ἐσκοτίσθῶ. ἢ παρὰ τὸ δέος κῆενος ἐ-
κῆσθῶ.

Εκῆχειλωμένῳ, ἐλδισμένῳ, ἢ κεχερσωμένῳ. ὁ

τι ὁ χεῖλων ἐν χέρσῳ φύεται. τῷ δὲ ἐστὶ χόρ-
τος. οἷον ἐξημελημένῳ.

Εκκορηθῶναι, ἐκκαλωθῆναι. τὸ δὲ κορεῖν, καλ-
λῶναι ἐστὶ καὶ σαίρειν.

Εκκωφέαται, ἀπὸ τῷ κωφῶ, κωφίσω, κωφῆκα,
κωφῆμαι, κωφῆται, καὶ ἰωνικῶς, κωφέαται,
καὶ ἐν σωθέσει, ἐκκωφέαται. αἱ δ' ἐμαὶ φρεσὶς
ἐκκωφέαται, καὶ παραβεβλαμμέναι εἰσὶν.

Εκκοκίζεν, κυρίως τὰς κόκκους τῆς ροῖας κύκλῳ
ἐξέλκεν. μεταφορικῶς δὲ εἶπεν Ἀριστοφάνης,
ἐκκοκίσας, ἀντὶ τῷ πέρσας.

Εκκορυφῶσω, δυνάται μὲν ἀνέεσθαι ἀνακεφαλαίω-
σθαι, οἷον κορυφῶν ἐπιθήσω. δυνάται δὲ καὶ
ἔπος ἑτερόν σοι λόγον ἀπάρεσθαι. ἐπεὶ ἡ κορυ-
φή, ἀρχή τις ἐστὶ τῷ σώματι.

Εκ κλίμακος, ἐν τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν, ὅποτε
χρονόξιβοι οἱ πύκται, κλίμαξ εἰσφέρειτο, ὡς
τε δὲ ξαντὴς καὶ χῶραν λαβόντας μῦθον ἐν ταύτῃ,
εἴπεν τῷ μὴ ἴσασθαι τὰς φερομένας πληγὰς περὶ
ἔχοντας, ἀλλὰ μῦθοντας ὅτι τὰς τῇ ποιᾷ τῷ
χερῶν ἐκτάσει φυλάττεσθαι. ἐκ τῷ ῥήματι.

Εκκλιμακίζει, παράγει, διασφύρει. ἀπὸ τῆς κλί-
μακος ἥτις ἔσται ὄργανον βασιανισικόν, διασφύρει
τὰ σώματα τῷ βανιστικῶν.

Εκκλητεύειν, τὸ εἰς κείσιν ἄγειν, ἵνα ἐπ' ἀναγκῆς
τις μαρτυρεῖ. ἔπος Λιχίνης. καὶ δικαστήριον ἐκ-
κλητον λέγουσιν.

Εκλαγξῶ δ' ἄρ' οἷσοι, ποῖον ἦχον ἀπετέλεσαν,
ἦχισαν. ἔστι ῥῆμα πεποιημένον, κλάζω, ὁ μέλ-
λων, κλάγξω, ὁ ἀόριστος, ἐκλαγξα, τὸ τρίτον
τῷ πληθυντικῶν, ἐκλαγξαν.

Εκλαύετε. κλασμὸν ἔλεγον τὸν γινόμενον ἐν τῷ σό-
ματι φόρον, ὃ πρὸς τὰς ἐκβολὰς ἐκχῶντο τῷ ἀ-
κροαμάτων, ὧν ἔχ' ἡδέως ἦκον. ἐκ τῷ ῥήματι.
Εκλογεῖς, οἱ ἐκλέγοντες τὰς φόβας. ἀπὸ τῷ ἐκ-
λέγειν τὸ φράττεσθαι καὶ ἀπαρτεῖν.

Εκλελαθα. ἔστι λήθα, ὁ μέσος ἀδρακείμηνος, λέ-
ληθα, μεταπιστόντος δὲ τῷ ἡ εἰς α βραχύ, λέ-
λαθα, ὡς τὸ μέμνηκα, μέμνηκα. οἱ δὲ γε Σικε-
λοὶ τὸ τέλος τῷ α τῷ παρακειμένῳ εἰς ὡ μετα-
τιθέμενοι, ἐνεσῶτα ποιεῖσι, πεποιήκα, πεποιή-
κα. λέλαθα, λελάθα.

Εκμυζήσας, ἐκμύζας, ἐκμύζας.

Εκμαγεῖον, ἐκτύπωμα καὶ ἐκσφράγισμα. ἐκ τοῦ
μάσσω γίνεται μάγος, ὁ ἀπομασόμενος πάντα.
ἐκ δὲ τῷ μάγος κητικῶς, μαγεῖον, καὶ ἐκμαγεῖον,
ὡς διδάσκαλος, διδασκαλεῖον. πάσσαλος, πασ-
σαλεῖον, καὶ ἰαφός, ἰαφεῖον.

Εκνεφίας, ὁ σφοδρὸς ἄνεμος, ἦγαν ὁ ἐκ νεφῶν ἄνε-
μος. παρὰ τὸν γινόμενον, οἷον ὁ νέφη σωάγων,
καὶ ἐξ αὐτῶν κινέμενος.

Εκνομίως, μεγάλως, ἐξάλλως, παρὰ τὰ νομομισ-
μένα, ἢ κατ' ἐκβολῶν κακίας ἢ ἀρετῆς, οἷον
ἐξ ὧ νόμος. ὡς ἐκδίκως τὸ ἐξ ὧ τῷ δικαίῳ, καὶ ἐν-
δίκως, τὸ ἐναντίον.

Εκνοδισμένοι. ἐφίλωμένοι δυνάμει.

Εκνο-

Ε'κολώα, ἐφορύβει. παρὰ τὸ κολῶ τὸ φορυβῶ. τὸ-
το ἐκ τῆ κολῶς ὃ σημαίνει τὸν φορυβόν. τὸτο
ἐκ τῆ κλῶ κλώνος καὶ κολῶς.

Ε'κολλόπασε, κόλλω σωήρμωσεν. ἀπὸ ἧς τῆ νο-
τιαίας κόλλοπος καὶ δέρματος ἐφορῶς, γίνεται ἡ
κόλλα τῆ βοῶν. ὅθεν καὶ ὃ ὑπτείνεσσι πὰς χορ-
δὰς, κόλλω. ὡς δὲ δερμάτινος.

Ε'κπαγλος, ὁ καταπληκτικός, παρὰ τὸ πέλαγος
(φοβερὸν ἧς τοῖς πλέεσιν) ἐκπέλαγος, καὶ καὶ
συγκοπῶ, ἐκπαγλος. ἢ ἐκ τῆ πλήσσω τῆ ση-
μαίνοντος τὸ θαυμάζω, ὁ δόλερος ἀόριστος, ἐ-
πλαγον, καὶ ὄνομα, ἐκπλαγος, καὶ ὑπέρημα,
Ε'κπάγλως κτεόντο.

Ε'κπαγλα. κινῶν ὅστις ὁ λέγων, ὅσα ἐν ὁμοφω-
νίᾳ κατέστηκε πληθυντικῶν οὐδετέρων ὀνομάτων
μετάγεται εἰς ὑπέρηματικῶν σωτάξιν.

Ε'κπαγλότατε, ἐκπληκτικώτατε, φοβερὲ, ἢ ἐξοχώ-
τατε. ἐκ τοῦ ἐκπλήσσομαι ῥήματος, ὄνομα ἐκ-
πλαγος, καὶ ὑπερθεσίου, ἐκπαγλος.

Ε'κποδῶν, ἀφανής, ἐκ μέσῃ.

Ε'κποίητος τῷ πατρὶ, καὶ ἐκποίητον ἡγείσθαι, ὁπο-
κρυχθῆναι τῷ ἡρώς, ἢ ὁ δοθεὶς ἐτέρῳ εἰς ποίη-
σιν. οἱ δὲ φησὶν ὁδοῖν ἐκποίητος ὁποκρύπτει,
ὅτι ὁ μὲν ὁποκρύπτει, ὅτι κολάσσει ἐκβάλλεται,
ὁ δὲ ἐκποίητος, ὑπὸ τῆ φύσει πατρὸς δίδεται
εἰς ἕτερον οἶκον πρὸς θεῖον.

Ε'κπτωσις. Ἰστέον ὅτι ὡς περ λέγεται ἐκβίος ὁ ἐσε-
ρημῆτος τῷ βίῳ, καὶ ὁ ἐξέστος ὁ ἐσερημῆτος τῆς οὐ-
σίας, τὸν αὐτὸν ῥόπον καὶ ἐκπτωσις λέγεται ὁ ἐ-
σερημῆτος τῆς πώσεως.

Ε'κπυσα ἐποίησε τὰ σφατύμια. ἐκ τῆ πύσσω ὃ
σημαίνει τὸ ἀκῶ, γίνεται πυσά, καὶ ἐκπυσα. ση-
μαίνει δὲ τὰ ἐξάνκυστα καὶ ἐξάγγελτα καὶ ἐκδηλα.

Ε'κπερδίκισαι, ἡδραῖναι πανέρως. ὁπο μεταφο-
ρᾶς τῆ περδίκων. πανέρων ἧς τὸ ζῶον καὶ δια-
διδράσκον τῆς θηρῶντας.

Ε'κποκίω, ἐκτίλλω. ποκάδες ἧς αἱ κρίχες.

Ε'κτικῶν, τῆς πύσῃ ἐξιν νοσοῦντων.

Ε'κτόπως, μεγάλως, κραταιῶς.

Ε'κτιλῶσαντο, πρῶτος καὶ χειροῦτος μετεχειρίσαντο.

Ε'κμαρτυρεῖν, τὸ λέγειν ἔχ' ἀπερ' αὐτὸς οἶδεν, ἀλλ'
ἀπερ' ἑτέρων ἡκαστε λεγόντων. ἐκμαρτυρία δὲ γι-
νομῆν ἀναγινώσκειται, ὅταν τις ἢ τελευτήσῃ, ἢ
ὑπερβείῃ ἡγήται.

Ε'κρέμω. ἐκ τῆ κρεμῶ, ὡς ἰσῶ, ὡς ἰσῶ, ὡς ἰσῶ,
ἡσημι. τὸ παθητικόν, κρέμαμαι, ὡς ἰσάμαι. ὁ πα-
ρατατικός, ἐκρεμάμην, ἐκρέματο τὸ β'. κρεμάς ἧς
ἢ ἐνεσῶτος μετοχή, ὡς περ ἰσάς. καὶ ὁποβολῇ τῆ σ'
ἰωνικῶς, ἐκρέμασθαι, καὶ κρέσσει τῆς φωνηέντων, ἐκ-
κρέμασθαι. καὶ ἐκ ἐξιν ἐκ τῆ κρεμῶ, ὡς δὲ αὐτὸ περι-
σώμηνον, ὡς ἐβῶ, ἐγελῶ. Χοιροβοσκός.

Ε'κράμης. ἢ ἐξ ὑπερθεσίου, ὅταν αὐτῇ σύμμενον ὑπε-
φέρηται, ἔπειτα τὸ ξ', εἰς κ'. δεῖ δὲ ὑπερθεῖναι χω-
εἰς εἰμὴ ὁρεθῇ καὶ παρέλκοντος, οἷον ὡς παρὰ Ἀρ-
χιλόχῳ, διεξωλῆτος, καὶ πάλιν διεξπομύρτον,
αὐτὶ τῆ δὲ τὸ μύρτον, σημαίνει δὲ τὴν μυρσίνην.

Etymologicon.

ἔτι δεῖ ὑπερθεῖναι καὶ χωρεῖς εἰ μὴ ὁρεθῇ ἐν τέλει
σίχῃ, οἷον ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ. Ε'νθα μιᾶς πολ-
λοὶ καὶ κλίμακος ἐξ τοῖχων ἀνδρες ἐβαινον ἰησονίης
ὑπὸ νηός. καὶ χωρεῖς τῆ παρέξ. ταῦτα πάντα ἐσημειώ-
σάμεθα, ἐπειδὴ ὑπὲρ τῶν τῶν χρήσεων ἐφύλαξε
τὸ ξ' τῆς ὑπερθεσίου συμφώνως ὑπερθεσίου.

Ε'κτε σὺν οὐλομῇ ἀλόχῳ. εἰς ἀναγνώσας ἔκταν,
Ἀττικῆς κλίσεως ἔστιν. ὑπὸ τῆ κτῆμι, ὁ β'. ἀό-
ριστος, ἐκτῶ, καὶ συβολῇ, ἔκταν. εἰς δὲ κατέκ-
τα, ἐκ τῆ κτῆμι κτῶ.

Ε'κτῆσαι. κτῶ, κτῆσω, κέκτῃκα, κέκτισμαι, κέκ-
τῆσθαι, καὶ ὑποβολῇ τῆ κ'. ὅτε ἧς ὑπὸ δύο συμ-
φώνων ἀρχεται ὁ ἐνεσῶς, ἐκ ἀναδιπλασιάζεται
ὁ ὑπερθεσίου.

Ε'κτίλαι. ὅστις τείνω, ὑποβολῇ τῆ ε' καὶ ἔσπῃ τῆ
ν' εἰς λ' γίνεται τίλῳ ῥήμα, σημαίνει τὸ ξάνω.
ὁ ἧς ξένων, τείνει.

Ε'κτυφῶμαι. τύφω, ὁ δόλερος ἀόριστος, ἔτυρον, ὁ
παθητικός, ἐτύφην, τυφῶμαι. σημαίνει δὲ πα-
ρὰ μικρὸν ἐκτυφλωθῆναι.

Ε'κτραχηλιθῆναι, ἐκπεσεῖν τῆς ἵππων. οἷον, τὸν
αὐχένα ὑπερκαμψάντες ὑποσείονται τὸν ὑπερβάτην.
ἐκτραχηλιθῆναι δὲ λέγουσιν, ἔχ' ἐκσφονδυλιθῆ-
ναι. ἔστιν οὖν, αὐτὶ τῆ δὲ μαρτυρεῖν ἐκπεσόντα. ὑπὸ
μεταφορᾶς τῆς τῆς ἵππων ἀναβαινόντων. μέμνηται
Δημοδοκῆς ἐν πέμπτῳ Φιλιππικῶν.

Ε'κτίο, ὅστις ἐκείνους τῆς χρόνῃ. ὡς καλός, καλῶ, καλοῖο,
ἔτω καὶ ἐκτός, ἐκτε, ἐκτίο. Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἐκτίο.

Ε'κτιλῶμῃος, σωήτης. ἐπεὶ ὁ κτίλος ὁ ἡγεμῆτος
τῆς ποιμένης κείος, σωήτης τῷ ποιμνί.

Ε'κυρός, ὁ πενθερός. ἔπος ἀγορεύεται παρὰ τῆς νύμ-
φης ὁ τῆς νύμφης πατήρ, ὡς Πείραμος ὑπὸ Ε'λαῖνης.
Ἀνδοῖος τέμοι ἐστί φίλε ἐκυρὲ δεινός τε. πενθεροὶ
δὲ εἰσι τῷ νυμφίῳ, οἱ τῆς νύμφης πατέρες. εἰρηται
δὲ ἐκυρός, παρὰ τὸ εἰς ἑαυτὸν τῷ κόρῳ ἄγειν. ἢ
παρὰ τὸ δέχῳ, δεχυρός, καὶ ὑποβολῇ τῆ δ', καὶ ἔσ-
πῃ τῆ χ' εἰς κ', ἐκυρός. ἢ παρὰ τὸ κύρω τὸ ἐπι-
τυγχάνω, κυρός, καὶ πλεονασμῶ τῆ ε', ἐκυρός.

Ε'κυδάσπατο, σημαίνει τὸ ἐλκιδόρησεν. ὡς πέπον,
ἢ μάλα δήμιε κακῶς ἐκυδάσπατο. ἔστι κῦδος ἀρ-
σενικῶς, καὶ σημαίνει παρὰ Συρακασίοις τῷ λοι-
δορίῳ. ὑπὸ γούῳ τῆ κῦδος, κυδάζω, κυδάσσο-
μαι. καὶ κυδάσσειται πῖς πᾶσιν Ἀργείοις, αὐτὶ τῆ
λοιδορεῖται, Σοφοκλῆς Αἴαντι.

Ε'κυλλοφορῆσαι, καὶ ἐκυλλοφοροῦμαι. εἰποτέ τις τῆς πο-
λιτῆς ἀδικεῖν ἐδόκει, καὶ ἀνάξιος εἶναι τῆ σωδείας
τῆς πεντακοσίων, ἐσκόπει πρὸς αὐτὴν ἢ βαλὴν, εἰ-
ρήνη αὐτὸν μηκέτι βαλῶν, ἀλλ' ἐλαδῆναι καὶ τῆ
σωδείας. αὐτὶ δὲ τῆς ψήφου, οὐλοῖς ἐχθρῶντο, ἐν
οἷς ἐπεσήμεναι τῷ αὐτῷ γνώμην ἑκάστος, ὡς περ
ὁσράκῳ ὑπὲρ τῆ ὁσρακισμῶ. καὶ ἐλέγετο ἐπὶ τῆς
ἐκυλλοφορῆσαι. καὶ δὲ τὸ ἀλῶναι κακουργοῦντα
ἑκτότιμον τὸν ὑπὲρ τῶν ἐν τοῖς κυάμοις, ἔπος ἢ
τῆς φύλλων ἐπενοήθη. ἐξὼ μύθοι ἐν τῇ δικα-
σθείῳ καταδέχεσθαι τῆς ἐκυλλοφοροῦσθαι. ὡς
καὶ Δημοδοκῆς φησὶν ἐν τῇ καὶ Νεαίρας.

L

Ε'κω.

Εκωδονίζοντο, ὠφελβόητοι ἐγίνοντο. εἴρηται καὶ ἐπὶ τῷ ἐπειράδηνσαν. ὡς ἐν τῷ διεκωδονίδηνσαν. εἴρηκον ἔπω Λυσίας.

Εκτός, μέτρον τι, τὸ ἕκτον μέρος τῆς μεδίμνης, ἔχοντες χοίρικας μή. ὡς εἶναι τὸν ἕκτερά χοίρικας ὀκτώ. καὶ ἡμίεκτον, τὸ δωδέκκτον τῆς μεδίμνης.

Ελάσων, ὁ βραχύπερος. ἄπο τῆς ἐλαχύς, ἐλαχύπερος, ἐλαχίων. ὁ τρίτος τύπος τῶν συγκριτικῶν, ἐλάσων. τὸ δὲ ἐλαχύς, παρὰ τὸ ἐλῶ τὸ ἀραιρῶ. ἔν ᾧ, ὁ ἀφαιρεθεὶς καὶ ἐκ τῆς μειωθεὶς. καὶ ἐλαχὺ δόμον καλεῖ τὸν μικρὸν καὶ πενηχόν.

Ελασρῶ, ἄπο τῆς ἐλῶ, ἀφ' ἧς τὸ ἐλαύνω, ὁ Ἀττικὸς παρακείμενος, ἐλήλακα, ὁ παθητικὸς, ἐλήλασμαι. ρηματικὸν ὄνομα, ἐλασον, καὶ ἐλασρον, πλεονασμῶ τῆς ρ. ὡς κεντῶ, κέντον, καὶ κεντρῶν. καὶ ἐκ τῆς ἐλασρον γίνεται ἐλασρῶ. ἢ ὡς ἄπο τῆς βοῶ βοάζω βοάσης, βοασρῶ καὶ βωσρῶ, καὶ καλῶ καλίζω καλίστης, καλίσρῶ, ἔπω ἐλῶ ἐλάζω ἐλασής ἐλασρῶ, πρώτης συζυγίας. ὅθεν καὶ Ζόλγεια δινδύοντες ἐλάσρεον ἐλῶ καὶ ἐλῶ, ἀντὶ τῆς ἡλαυνον. Ἰλιάδος σ.

Ελασαίατο. ἐλῶ, ἐλάσω, ἡλασα, ἡλασάμην, τὸ δικτικόν, ἐλασαίμην, ἐλάσαιντο, καὶ Ἰωνικῶς, ἐλασαίατο.

Ελασίβροντα, ἐλαυνόμενα ὡς αἱ βρονταί. καὶ ἐξελάσαιμι. ἐκ δὲ τῆς ἐλῶ, γίνεται ἐλημι.

Ελατήρ, μάζα. παρὰ τὸ ἐλαύνω, τὸ πλατύνω.

Ελάτη, παρὰ τὸ ἐλῶ τὸ ἐλαύνω, ἐλάτη, καὶ ἐλάτης, καὶ ἐλατήρ. ὡσαύτως καὶ τὸ φυτόν.

Ελάτεια, πόλις Φωκίδος, καὶ ἐλατῆς.

Ελαύνω, εἶπε τὸ διώκειν, ἐξ ἧς ἀπελαύνω. ἢ ὅπῃ χρυσῷ, ἢ ὅπῃ χαλκῷ, τὸ σημαίνοντα ὠρόδηλον. παρὰ τὸ ἐλῶ. οἶον, Πτύχας ἡλάσε κυλλοποδίων. καὶ Διαμπᾶξ διήλασεν ὀμβριμον ἔγχος. ἐλῶ, ἐλύω, ἐλυῶ, καὶ πλεονασμῶ τῆς α, ἐλαύνω. ἢ ὡς περ βῶ, βαίνω, ἔπος ἐλῶ ἐλαίνω, καὶ ἔσπῃ τῆς ἰ εἰς ὕ, γίνεται ἐλαύνω.

Εἴλω, σημαίνει δύο, τὸ λαμβάνω, ὡς τὸ, Ἐγχοῦ δ' ἔχ' ἔλετ' οἶον ἀμύμονος Αἰκίδαο, σημαίνει καὶ τὸ φωνάζω, ὡς τὸ, Φύλακον δ' ἔλε Ληϊτὸς ἥρας.

Εἴλαφος, τὸ ζῶον, ἢ ὅσα τινὲς κεφότητα καὶ τὸ τάχος ἐλαφρότης ἔστα, ἢ ὅσα τὸ ἔλκειν τὰς ὀφείας, καὶ ἀναιρεῖν ὅσα τῶν μυκήρων. ἢ ἄπο τῆς ἐλαύνειν τὰς ὀφείας. ἢ ἄπο τῆς ἔλος, εἴλαφος. ἢ παρὰ τὸ ἔλκειν τὰς ὀφείας ἐλοφός τις ἔστα. τῆς ἡδ' ἐδίεσσα, καταίρεται φυσικῶς. ἔπω γοῦν οἱ ὀφείας ὅτε ἀφανίζονται, αὕτη τὸ κέρας αὐτῆς προσερίβει εἰς πέτραν, θερμαίνοντα δὲ, ποιεῖ ἀναθυμίασιν, ἧς μεταλαμβάνουσιν οἱ ὀφείας καὶ ἐξέρχονται τῶν φωλεῶν.

Εἴλαφιος ἀνὴρ, ὅπῃ τῆς δειλῆς, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ζώων. δειλὸν γὰρ ἡ εἴλαφος.

Εἴλαβηβόλος, κυνηγός. εἴρηται καταχρηστικῶς.

Εἴλαφρος, ἀνίκητος, ἐλεφός τις ὢν. ἢ ἄπο τῆς ἐλάφης, ἢ ὅτι κεφότατον καὶ δίκνητον.

Εἴλαφροτάτης, ἐν ἐπαίνῳ λέγεται τὸ ὄνομα οἱ παλαιοί, ἀντὶ τῆς τραποτάτης. καὶ τὸ ἐναντίον, τὰς βαρυτάτης καὶ φορτικωτάτης.

Εἰλαίζειν, τὰς ἐλαίας ἐργάζεσθαι, γεωργοῖς Ἀεριοφάνης.

Εἰλαιοκομεῖν, καὶ ἐλαιοκόμων. τὰ ἔργα τῶν ἐλαίας ἐργάζομεθα. κομεῖν γὰρ τὸ ὀπμιλεῖσθαι.

Εἴλαιον, ὁ καρπὸς, παρὰ τὸ λεῖον λέαινον, τὸ λεαῖνον τὸ σῶμα, καὶ ἐν ὑπερθεσει, εἴλαιον. ἢ ἄπο τῆς ἐλαία τῆς φυτοῦ παρανόμως, εἴλαιον, τὸ ἔωγόμενον. τὸ λαῖ, δίφθογγον. διότι ἀνεφαίνετο τὸ α, ἐν τῇ ἐλάδιον. ὅπῃ δὲ τῆς ἐλέως ἔστα τῆς εἰς φιλῆς. παρὰ γὰρ τὸ ἐλῶ τὸ λαμβάνω, τὸ γὰρ ἔλεος πάντες λαμβάνομεν. ἔστι δὲ καὶ ἀρσενικῶς ὁ ἔλεος. ἢ παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω.

Εἰλαία, παρὰ τὸ λεῖον, ἢ λεῖω λέαινα, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, ἐλαία, ἢ τὸ λεαῖνον τίκεται. ἢ παρὰ τὸ ἔλος ἔστα τὸ ἐν ἔλει ἔσταται, ἐν ἔλει γὰρ ὕψους τὸ φυτόν. ἢ παρὰ τὴν ἀλέων τὴν θερμασίαν, ἐν θερμοῖς γὰρ τοῖς χαίρει.

Εἰλαιῆς, πόλις ἐν Ἐλληνιστίῳ. Εἰλαιῆσιος, ὡς Τραπεζῆς Τραπεζῆσιος.

Εἰλών, ἡ πόλις, κλίνεται ἐλεῶνος. παρὰ τὸ ἔλος, ἢ ἐλώδης ἔστα. ἢ ἐλαῶν τίς ἔστα, ὅτι πολλαὶ ἐλαῖαι πεφυκάσιν ἐν αὐτῇ, ἢ παρὰ τὴν ἔλη ἔστιν.

Εἰλαιοκόπης, Λυσίας τὰς τὰ ἔλη κόπτοντας. ὡς τὸ ἐλεόθρεπτον σέλινον, τὸ ἐν ἔλει πεθραμμένον.

Εἰλαῖος λέγεται ὁ μάγειρος παρὰ τὰς ἐλέας, αἱ εἰσι μαγειρικαὶ ἔραπεζαι. ζήτει εἰς τὸ εἰλεός.

Εἰλογος, θρῆνος, ὁ πῶς πεθνεῶσιν ὀπμιλεγόμενος. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐ εἰ λέγειν ἐν τοῖς ταφοῖς. ἢ ἄπο τῆς εὐ λέγειν δι' αὐτὰ τῆς θρῆνης τὰς κατοικομῆνας. καὶ ἐλεγεῖα ὡς τὸ ἐλεῖν τὸν τετελεύτηκόντα, ἢ ἐλέγεα παρὰ τὸ εὐ λέγειν τὸν ὑποβιάσαντα.

Εἰλεγεῖα, τὸ μέτρον. καὶ ἀρσενικῶς, ἐλεγος. ἢ ὅτι ὀπμιλέγεται τῷ ἐξαμείρῳ τὸ πεντάμετρον. ἢ παρὰ τὸν ἔλεον καὶ τὸν γόον. ἢ παρὰ τὸ λέγεσθαι ὅπῃ τῶν θανόντων. εἰς ὀπμικνείαν γὰρ ἐλέγοντο. ἢ παρὰ τὸ ἐ εἰ λέγειν τὰς πεθνεῶσας. ἢ παρὰ τὸν ἐλεγον τὸν θρῆνον. Διδυμος δὲ ὅτι ἔστα τὸ τῷ Ἡρωϊκῷ ἐπῆδον ὡς πεντάμετρον καὶ λειπόμετρον τῆς ἡρωϊκῆς, μίμετροι τὴν ὑποθνησκόντων ἀπόπαυσιν. ἐπὶ γὰρ μόνοις νεκροῖς πάλαι ἡδετο πρὸς παραίνεσιν καὶ ὡς ἀμυθίαν τῶν συγγενῶν, καὶ φίλων τῆς πεθνεῶσας.

Εἰλεγαίνειν, τὸ ὠδαιοφροεῖν. τινὲς τῶν παλαιῶν, καὶ τὸ ὀπμιδῆποτε ἀκολασαίνειν. καὶ τὸ ἐλεγεῖον μέτρον ἀπὸ τῆς ἐκλήθη. τινὲς νομίζουσιν, ὅτι Θεοκλῆς Νάξιος, ἢ Εὐρυκλῆς πρώτος αὐτὸ ἀνεφείλετο μανείς. ζήτει εἰς τὸ ἀσελγῆσαι.

Εἰλεγχῶ, ὁ μέλλων, ἐλέγχω, ἐκ τῆς ἐλεγχος. ἐλεγχος δὲ ὅστις ὁ τὸ παράγμα σαφηνίζει. ὡς τὸ ἔλιν ἔχειν, ἢ γὰρ λαμπρόντα καὶ φῶς, ἐλεχός τις ὢν, καὶ πλεονασμῶ τῆς γ, ὁ φωτίζων τὰ παράγματα. ὁ γὰρ ἐλεγχος εἰς φῶς ἀγει τὰ παράγματα.

Εἰλεγχεῖν, τὸ ὀνειδος. τὸ χεῖ, δίφθογγον. διότι ἀνεφαίνετο τὸ ε ἐν τῇ ἐλεγχος ἐλεγχεῖα. σημαίνει δὲ τὸ ὀνειδος.

Εἰλεδάνη, εἶδος πολυπόδος, ἀπὸ τῆς ἐαυτὴν ἔδειν, ὅστις ἐδίειν, ἐεδάνη, καὶ πλεονασμῶ τῆς λ. Ἡσιόδου, ὅτ' ἀνόςτος ἐν πόδα τένδει.

Εἰλαί-

Ε'λεαίρω, ὡς ὅτ' ἔλπω ἑλπαίρω. ἐκ τῆς ἐλ-
πήνωρ, ἔπω κ' ὅτ' ἔλεαίρω ἑλεαρῶ.

Ε'λεινός, ὅτ' ἔλεος. εἰς τὸ ἀσελγαίνειν.

Ε'λώ, κ' ἢ μὴ τῆς Ἀττικῆς, παρώπης συζυγίας τῷ πε-
ρισπωμένων, ἐλεις. Ὁ λην πὴν ἡμέραν ἐλεις κ' δα-
νεῖζει ὁ δίκαιος. κατὰ δὲ τὴν κοινὴν δοῦτέρως.
κ' γίνεται ὡδὲ τὸ ἔλεος. τὸ ὡδὲ τὸ λῶ τὸ
δέλω.

Ε'λεγος. ἐκ τῆς ὡδὲ χρησμοθίας Πρόκλ. ὁ μὴ
τοὶ ἐπὶ κὸς κύκλος ἀρχεται μὴ ἐκ τῆς μυθολο-
γικῆς ἔρωσ' κ' γῆς μίξεως, ἀφ' ἧς ἐκατόγχει-
ρες γίνονται κ' ἐξῆς. ἔχ' ἀπορρίπτεται δὲ τὰ τε ἄλ-
λως ὡδὲ θιῶν τοῖς Ε'λλήσι μυθολογούμενα, κ'
εἴπασι κ' παρὸς ἰσορίαν ἐξαληθίζεται. περατῆται
δὲ ἐκ ἔχ' ἀφ' ὧν ποιητῶν συμπληρωμένος, μέχρι ὁ-
δυσάεως. ὧν κ' ὀνόματα κ' παρ' ἰδίας φησὶν ὁ αὐ-
τός. περὶ δὲ τὰς δὲ πικρὰς κύκλῳ ποιήματα,
ἐχ' ἔπω δὲ πὴν ἀρετὴν, ὡς δὲ πὴν ἀκολαδίαν τῷ
ἐν αὐτῷ παραγμάτων. πὴν δὲ ἐλεγείαν συγκρίθαι
μὴ ἐξ ἡρώεω κ' πενταμέτρῳ, ἀρμόζειν δὲ τοῖς κη-
τοιχομῶσι. κ' ὁλογοῦνται μὴ ὑπ' αὐτῶν τῶν. οἱ
μὴτοι μεταγχεῖσθαι, ὅτι δὲ ἀφ' ὧν ὑποθέσιν αὐ-
τῶ ἀπεχρήσαντο. τὸ δὲ ἔπος ἐφεύρε Φιμονόη Ἀ-
πόλλωνος πορφύτης ἐξαμέτρῳ χρησμοῖς. οἱς ἐπεὶ
τὰ παραγμὰ εἴπητο, ἔπος τὸ ἐκ μέτρων ἐκαλεῖ-
το, ἢ δὲ κατασκευῶν, κ' πὴν ἄγαν ὑποχρῶν ἐν
τοῖς ἐξαμέτρῳ θεωρημῶν, τὸ κοινὸν ὄνομα πα-
ρὸς λόγῳ τὸ ἐξαμέτρῳ ἰδιώσατο. κατὰ περ Ὀ-
μηρον τὸν ποιητὴν κ' Δημοδοκίῳ τὸν ῥήτορα, ἐ-
πεὶ κ' τὰ ῥίμειρα, ἐπὶ προσωνηγόρουν.

Ε'λόνη, τὸ λῆ, φίλον. τὰ δὲ τῶν ἐν τῇ θηλυκῇ ὡδὲ
συλλαβῇ μονοσύνῃ, δὲ τῶν φίλων γράφονται. ὅτι
τε βαρυτόνων κ' ὀξύτων. ὅτι βαρυτόνων, ὡς λόνη, ὁ
βραχύν. Κλυμένη, κύριον ὀξύτονα, δεξαμένη,
εἰαμένη. πορρῶνται μονοσύνῃ, δὲ τὸ κελευνῇ.

Ε'λεθέρ, ὕδαρ τὸ ὑπὸ τῆς ἡλίας θερμασμένον.
ὡδὲ τὴν ἑλῶν τὴν θερμασίαν, κ' τὸ θέρω τὸ
θερμαίνω.

Ε'λεσιδίας, Πείσειά τε πορρῶν κ' ἐλεσιδίας. οἱ
μὴ τῆς συμφύτης τόπας, οἱ δὲ τῆς ἐλάδεις.
ἀμεινον δὲ τῆς λιπώδεις ὡδὲ τὸ λελεπιδάει ὑ-
πὸ τῷ ἀνέμων, ἢ ὑπὸ τῷ κυμάτων. ὅθεν καὶ
λέπα. τὰ ἀκρότατα τῷ ὀρίων. Εὐεπίδης, Καὶ
Κιθαιρῶνος λέπας.

Ε'λεφε, Ἰλιάδος. α. Περὶ ὅτ' ῥα ἔχ' χαλκὸς ἐλεφε,
περιελέπισε ὅτ' αὐτὸ, ὅθεν ἐγλυφε κ' ἐκάθηρεν,
ὅτ' ἔλπω. ὅθεν κ' ἔλπωρον τὸ τῷ καρύων ἐ-
λῶρον καὶ λέπος. ὁ μέλλων, λέφω, ἐλεφα. ἢ
ὡδὲ τὸ λεπῶ παρώπης τῷ περισπωμένων, λεπή-
σω, ἐλέπησα, τὸ ῥίπον ἐλέπησε, κ' κ' συγκο-
πῶν τῶ ἢ κ' κράσει τῶ πς εἰς φ, ἐλεφεν.

Ε'λέλικτο. Αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ Κυανέος ἐλέλικτο δρά-
κων. αὐτὶ τῶ ἐλικτο, ἐνέσφιγκτο. ἐλίω, ἐ-
λίξω, ἡλιχα, ἡλιγμαί, κ' ἐλὶλιγμαί. ὁ ὑψο-
σωτέλικος, ἡλίγμω, κ' ἐλὶλιγμῶ, ἐλὶλιξο,
ἐλὶλικτο, κ' ῥοπή τῶ ἢ εἰς ε.

Ε'λέλιξεν. Μέγα δ' ἐλέλιξεν Ὀλομπον, αὐτὶ τῶ ἐ-
κίνησεν, ἔσεισε. κ' γίνεται ὡδὲ τὸ ἐλελίξω,
ὅπ' ὅτ' ἔλπω γίνεται κ' ἀναλογίαν. ὁ
ἀόριστος ἐλέλιξα, ὁ μέσος ἐλελιξάμην, κ' ἡ με-
τοχή ἐλελιξάμενος. σημαίνει κ' τὸ ὀπσραφεῖς, ὡς
τὸ, πὴν δ' ἐλελιξάμενος πτέρυγος λάβεν.

Ε'λελιχθισαν, εἰλήθισαν, σωεσθῆσαν, ἐτινάχ-
θισαν. ὅτ' ἔλπω, Ἰλιάδος ζ. Καὶ ὡς
ἐλέλιχθον αὐτὶ τῶ ὡς ἐπεσθῆσαν.

Ε'λεπόλεις, σημαίνει τὰ μάγωνα κ' μηχανήματα
τὰ πόλεις πορρῶνται, ὡδὲ τὸ ἐλεῖν τὰς πό-
λεις. ἐλῶ γὰρ ὅτ' ἔλπω. τὰ δὲ ὡδὲ τὸ
πόλεις σωεσθῆσαν ὀνόματα, εἰ μὴ ὡς θηλυ-
κά, τὴν τῷ ἀπλῶν φυλάττει κλίσειν, εἰ δὲ
ἀρσενικά κ' θηλυκά μετέχει, δὲ τῶ δὲ κλίσε-
ται. φυγόπολις, αὐτοπόλις.

Ε'λέφας, τὸ ζῶον. Ἀμεφοβίων ἐλεφαντων. ἐλέφας
τὸ ζῶον. δὲ ὅτ' ἔλπω ἐν ὕδατι ἐλάδεις τὰς ὀπ-
βάσεις (τῆς τῶν μίξεως) ποιεῖται. ἢ ὡδὲ τὸ ἐ-
λεφαίρω τὸ βλάπτω, βλαπτικὸς γάρ. ἢ ὡδὲ τὸ
ἐλίω γίνεται ἐλίφας κ' ἐλέφας ὁ ἐλιγμῶν ἐ-
χων ῥίνα. ἢ παρὰ τὸ ἐν ἐλῶ ὀπβαίνειν τῇ θη-
λείᾳ, ἐλέφας τὸ ζῶον. ὀπβαίνει ὅτ' ἔλπω, ἐκ
ὅτ' ἡ γῆς δὲ τὸν ὄγκον, αὐτὶ τῷ ὕδατος ἐλάδεις,
ὅπ' ἐνέονται, κ' γίνεται εἰκότως κῆφος. ἢ πα-
ρὰ τὸ λυκὸς γίνεται λυκῆς, κ' ῥοπή τῶ κ' εἰς
φ, λέφας, κ' πλεονασμῶ τῶ ε, ἐλέφας. πάν-
τ' ὅτ' ἔλπω τὸ ὅθεν αὐτῶ. κ' Ὀμηρὸς Ἰλιά-
δος δ'. Ὡς δ' ὅτ' εἰς τὸ ἐλέφαντα γυνὴ φθίνει
μυῖν, αὐτὶ τῶ ἐλεφαντίνον ὅσῳ τῷ φθινῶ
χρώματι χρίση, βάφη. Ἰλιάδος ε. Ε'κδ' ἄρα
χειρῶν ὡς λυκῆς ἐλέφαντι χυμαὶ πέσον.

Ε'λεφαντίνη, ἡ Αἰγυπτία. καὶ φησὶν Ἀπίων ὅτι
Ὀνυχίνῳ χρὴ λέγειν. ὅτι κατὰ περ ὄνυξ ἀραι-
ρεθεῖς ἐπὶ βλασάνει, διώκων αὐξήσει τὴν ἀραί-
ρειν, ἔπος ὁ Νεῖλος ἀναλισκόμενος εἰς τὰς ἀ-
ρῆρας τοῖς δαπανωμένοις ἐπαναχεῖται κατ' ἐκα-
τον ἔπος ἀναλισκόμενος, καὶ πάλιν αὐτὰ πελκ-
γίζων. τὸ ἐθνικόν, Ε'λεφαντίνος.

Ε'λεφλώωρ, ὄνομα κύριον, ὁ ἀνδρεῖος εἰληφώωρ.
τὸ ὅτ' αὐτὸ ἐν σιωθεῖται, ῥέπει τὸ α εἰς ἡ. τὸ
δὲ ἡ εἰς α ἀγνώωρ.

Ε'λατήρ, ὡδὲ τὸ ἐλῶ ἐλάσω ἐλατήρ. σημαίνει δὲ
τὸν λυγρόν. κ' παρὰ τὸ ἐλῶ τὸ ὡδὲ γίνο-
μαι, Ε'λῶθῃ ὄνομα πόλεως τῆς Βοιωτίας. Ε'-
λῶθῃρος μεδέσσα, Ἡσίοδος.

Ε'λεφαίρω. Ε'λεφαίρω φύλ' ἀνθρώπων. σημαίνει
τὸ βλάπτω. κ' ἐλεφῶνται κ' ἐλεφράμενος, τὸ
μὴ ἀπάτης βλάβας. ἐλεφαίρω δ' ἐκείνῳ, τὸ ταῖς
ἐλπίσιν ἀπατῶ κ' βλάπτω. παρὰ τὸ ἔλπω, πα-
ράγωγον ἐλπαίρω, κ' πλεονασμῶ τῶ ε, ἐλπε-
αίρω, κ' ὑψοθεῖται τῶ ε ἐλεπαίρω, κ' ῥοπή τῶ
φίλῳ εἰς δασύ, ἐλεφαίρω. ὁ ἀόριστος ἐλέφηκα,
ὁ μέσος, ἐλεφράμην, ἐλεφράμενος ἡ μετοχή.
δωάται δὲ κ' παρὰ τὸν ἐλέφαντα τὸ ζῶον εἰρῇ-
δαι. βλαπτικώτατον ὅτ' ἔλπω.

Ε'λδύθερος, παρὰ τὸ ἐλδύθειν ὅπως ἐρᾷ.
 Ε'λδύθω, σημαίνει τὸ παθαινομαι. παρὰ τὸ κέ-
 λδύθος ὃ σημαίνει τὴν διὰ θαλάσσης ὁδὸν, γί-
 νεται κελδύθω, καὶ ὑποβολῇ τῆς κ, ἐλδύθω. ὁ
 μέλλων, ἐλδύσω, ὁ ἀόριστος, ἤλδωσα, ὁ β', ἤ-
 λυθον, καὶ ἐν συγκοπῇ, ἤλθον, καὶ τὸ ποσοακ-
 τικόν, ἐλθέ, εἰπέ, ὀρέ. Ἔϊα εἰσὶ σεσημειω-
 μένα ὀξυτονώμενα, καὶ ἴσως ὡς μακρὰ παλαι-
 γόμενα. ὁ παθαινόμενος, ἤλδωκα, ὁ αἰτιατός,
 ἐλήλυκα. τὴν γὰρ γ. συλλαβὴν. ὁ ὑπερταυτέ-
 λικος ἐληλύκειν, καὶ ὠφείλου εἶναι ἠληλύκειν,
 ἀλλὰ τὰ Αἰτιατὰ τὰ ὑπὸ βραχέος ἀρχόμενα,
 ἐν τῇ Αἰτιατῇ ὑπερταυτικῇ χρονικῶς μεγαθύ-
 νονται. οἷον, ὀρώρυχα, ὠρωρύχην. πλὴν τῆς ἐλή-
 λυκα ἐληλύκειν, καὶ ἐλήλυθα ἐληλύθειν. ὁ μέσος
 Αἰτιατῶς ἐλήλυθα, ἡ μετοχή, ἐληλυθώς, καὶ πλεο-
 νασμῶ τῆς ὁ, ἐληλυθώς. Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ Αἰ-
 τιατὴς παθαινόμενος ὑπὸ μακρᾶς ἐκ ἀρχεται. ἡ
 γὰρ ἀρχὴ τῆς Αἰτιατῆς παθαινόμενος, ἐδὲν ἑτερόν
 ἔστιν εἰ μὴ αἰτετραμμένος ἀναδιπλασιασμός.
 Ε'λήλατο, διεληλύθει, ἐπέπληκτο. ἐλάω ἐλῶ, ἐ-
 λάτω, ἤλακα, καὶ ἐλήλακα, ἐληλάμην.
 Ε'λείψασκον. λείπω, λείψω, ἔλειψα, ἔλειψαν πλη-
 θυντικόν. ἐλείψασκον Ἰανικῶς.
 Ε'λειονόμος, ἐν πῖς ἐλεσι νεμόμενος. Νύμφαι ἐλειο-
 νόμοι ὑπεδείδισαν. Α'πολλώνιος.
 Ε'λειήπις, ὁ λέων. Ε'χατὶλὺ ὑπὸ πέζαν ἐλειή-
 πιο λέοντος. εἶρηται παρὰ τὴν ἐλλω τὴν θερμό-
 τητα, ἡ λέγεται καὶ ἐλὴν πλεονασμῶ τῆς ι. ἡ ὅ-
 τι παρὰ τὸ ἔλος, ὅτι παρὰ τῆς κατασερισμῶ ἐν
 ἐλεσιν ἐνέμοντο. Ωρος.
 Ε'λελίξω. ἐλίω τὸ συσφύω, ὑπὸ τῆς εἰλῶ εἰ-
 λίσω, καὶ ἀφαιρέσει ἡ συσφύω τῆς ι, ἐλίω.
 τῆς κτ' ἀναδιπλασιασμὸν γίνεται ἐλελίω. ὁ
 μέλλων, ἐλελίξω.
 Ε'λιξ, ἐλιξ λέγεται καὶ τὸ πῖς ἀμπέλας νύμφες
 ἐκφυμα, ὃ ἐπὶ λαμβάνεται τῆς χάρακος, τὸ παρ
 ἡμῖν βλασάειον καλούμενον, παρὰ τὸν ἐλίξω
 μέλλοντα, ἐλιξ. ὡς χαράξω, χάραξ, δράξω,
 δράξ.
 Ε'λινός, ἡ ἀμπέλος ὡς Α'πολλόδαρος, Φιλίτας δ'
 ἐν γλώσσῃ τὸν κλάδον τῆς ἀμπέλας. Νίκαν-
 δρος ἐν Οηριακοῖς.
 Ε'ληλάμνος, μετοχή ἔστι παθαινόμενος ὡς δηλοῖ ὁ
 Αἰτιατὴς ἀναδιπλασιασμός, ὑπὸ τοῦ ἐλῶ, ἤ-
 λακα, καὶ ἐλήλακα, ὁ παθητικὸς, ἐλήλασμαι,
 ἡ μετοχή, ἐληλασμένος, ὑποβολῇ τῆς σ, ἐλη-
 λαμένος. μὴ δὲ τὴν ὑποβολὴν τῆς σ, ποσοα-
 ραξιώθη, καὶ συνέπεσε τῇ χαρακτικῇ τῇ δα τῇ
 ἀμνος, ἱσάμνος, καὶ τὰ ὅμοια. ἔτω καὶ τὸ ἐτά-
 μνος. ἔ δὲ ὑπὸ τῆς ἔτμι.
 Ε'λινύειν, ἀργεῖν, χαλάζειν. ὁ δὲ Ταραντῖνος,
 τὸ ἰσυχάζειν. ὁ δὲ Ἰπποκράτης ἐμφαίνει λέ-
 γων. ἐλινύειν οὐ συμφέρει, ἀλλὰ γυμνασία.
 δῆλον ὡς ἀντιδιασέλλων τῇ κινήσει τὴν ἀρ-
 γίαν. ἐλινύω, ἐνδίδωμι, ἀπαπαύομαι. Οἷον

κεῖτος. Ε'λινύσει δὲ τὸ καῦμα. καὶ Καλλίμα-
 χος. Οὐδὲ βοὴ κήρυκος ἐλινύσει. παρὰ τὸ εἰ-
 λῶ, ἢ τὸ ἐν τῇ αὐτῇ εἰλεῖσθαι. εἰλῶ, εἰ-
 λίνω, ἐλίνω καὶ ἐλινύω. ὡς δὲ τὸ ῥῆμα εὔρον,
 σημαίνει ἡ λέξις τὸ στρατεύειν διατίβοντας, ἡ
 ἐγχεονίζοντας. ἐλινύουν, ἀντὶ τῆς διέτιβον, ἀνι-
 σφρόντο, περιεφέροντο. ὑπὸ τῆς λίνω, εἶρηται.
 οἷον, Διρὸν δ' ἀνελίνουν αὐτὶ μένοντες.
 Ε'λκος, ἡ παρὰ τὸ ἐλκω ἔλκος ἡ διεκκυμμένη
 σὰρξ καὶ μὴ συμμύεσσα, ὅπερ καὶ ἀπέλος ποσοα-
 γορεύεται, παρὰ τὸ μὴ πελάζειν τὴν σάρκα,
 ἡ παρὰ τὴν ἀλκὴν, τὸ ἐξ ἀλκῆς γινόμενον.
 Ε'λκειο. Μὴ δὲ ξίφος ἐλκειο χερεῖ. ὑπὸ τῆς ἐλ-
 κω, ἐλκομαι, εἰλκόμην, εἴλκε, καὶ τὸ ποσοακ-
 τικόν, ἐλκε, καὶ καὶ ἐλκυσιν, ἐλκειο.
 Ε'λκύδειον, λέγει τὸν κλάδον, ὅτι ἀνέλκει τὸ ὕ-
 δωρ.
 Ε'λκισίπεπλος, ἐφελκομένη τοὺς πέπλους ἐν τῇ
 φορεῖν, ἡ δὲ κατασκευὴ τῆς λέξεως, εἰς τὸ ἀλ-
 φισίβοιαι.
 Ε'λκας, ἐλκα ὅπερ πλεονασμῶ τῆς σ γίνεται ἐλ-
 λας Ρωμαῖος.
 Ε'λλανικός, ὑπὸ τῆς Ε'λλανικός. ἡ ὑπὸ τῆς Ε'λλανί-
 Ε'λλανός καὶ τῆς νίκη, γέγονεν ἐλλανόνικος, καὶ
 συγκοπῇ, Ε'λλανικός.
 Ε'λλεδωτός, ὁ τῇ δραγμάτων δεσμός, παρὰ τὸ
 σκελεῖν τὰ δεσμοδύμενα.
 Ε'λλέβορος, θανάσιμον φάρμακον, παρὰ τὸ τῇ
 βορᾷ ἐλεῖν.
 Ε'λλεβοριαῦν, τὸ ἐλλεβόρε δεῖσθαι ὡς φάρμακον. ἔ-
 τω Καλλίας.
 Ε'λλέρα, τὰ βλέφαρα, ὁλλύρα τινὰ ὄντα ὁλλώ-
 τα καὶ ἔρρειν ποιεῖντα.
 Ε'λλω, παρὰ τὸ ἐλλας, ὃ σημαίνει τὴν πόλιν.
 ἡ παρὰ τὸ ἄλλος ἄλλω καὶ ἔλλω, πλέον γὰρ
 τῇ ἄλλων ἐθνῶν ἀλλήλους φιλοῦσιν, ἡ διακί-
 νηται.
 Ε'λλωισμός ἔστι, τὸ κατ' ἐλλωας διαλέγεσθαι,
 ταῦτες τὸ ἀσολοκίως καὶ ἀβαρβαρίως διαλέ-
 γεσθαι.
 Ε'λλωιστομίαι, οἱ τῇ Ε'λλωικῶν χρημάτων τα-
 μίαι. καὶ ὅς ἦσαν κοινὰ χρήματα τῆς Ε'λλας
 συγκείμενα ἐν τῇ δημοσίᾳ. ρητορικῇ.
 Ε'λλωτ, ὁ ἰχθύς, καὶ ἐλλωπύειν, τὸ αἰεδῆν. εἶ-
 ρηται δὲ πᾶς ἰχθύς ἔπος ἀπότμος ἰχθύος ἰ-
 δικῶς καλεμὴς ἐλλωπος. ἡ ὑπὸ τῆς ἐλλείπειν
 τὴν ὅπα, ἀφρον γάρ. Κρήτες δὲ καὶ τῆς ἀφώ-
 νης ἐλλωπας λέγουσιν.
 Ε'λλωποδὲς καὶ ἐλλοί, οἱ σκαφοί, καὶ οἱ νεβροί.
 ὑπὸ τοῦ ἀλλεσθαι, καὶ ἐλλοφόρος ἡ Ἀρτεμις,
 ἡ τοὺς ἔλλους φονεύουσα ὅς ἐστι τὰς ἐλάφους,
 κυνηγετικὴ γὰρ ἔστιν. ἐλλός δὲ ἡ ἐλαφος ὑπο-
 κοριστικῶς, ὑπὸ τῆς ἐλαφος. ἡ ὁ ἐν ἐλαφὶ τὰς
 χατεμβὰς ἔχων. ὑπὸ γὰρ τῆς ἐλλός καὶ τῆς ἐλα-
 φος. Οἷον, Κύνων ἔχε ποικίλλων ἐλλόν,
 ἀντὶ τῆς ἐλαφος.

Ε'λίκωπες, ἡ δὲ θεῖα ἐλίκωψ, ἀπὸ τῆς μελανόφθαλμοι. δὲ φθαλμοί, ἐλὶ γὰρ, ἡ ἐλίκων καλεῖται καὶ γλῶσσαν τὸ μέλαν. ἡ οἱ ἐλικοειδῶς κινῶντες τὰς ὠπας, ὅς ἐστι τὰς ὀφθαλμούς, εὐεῖδεις, ἡ ἐλικοβλέφαροι. ὠπας γὰρ τὰ βλέφαρά φασι, ἀπὸ παντός μέρους. ἡ ἐλόφιστες, ἡ οἱ ἐλίκην ὠπα ἔχοντες, ἡ γὰρ μεγάλην. ἡ οἱ ναυτικοὶ πρὸς τὴν ἐλίκην ὠπῶντες, ὅς ἐστι βλέποντες πρὸς τὴν μεγάλην ἄρκτον. δύο δὲ εἰσιν ἄρκτοι, ἡ μικρά καλεῖται Κυνόσθρα, καὶ ἡ μεγάλη Ε'λίκη. ἡ δὲ τὸ ἐλικοειδῶς πῶς τὴν ἔραν ἔχειν. ἡ δὲ τὸ ἐλκεῖσθαι τὸν τῆς ἔραν, κατ' ἐξοχὴν, ὡς ὁ λέων θῆρ. ὅθεν οἱ Ε'λλῶες ἐν ἀγνωσίᾳ τῆς μικρᾶς ὄντες, πρὸς τὴν μεῖζον βλέπεσιν, ὡς φησὶν Ἀρατος. Ε'λίκη γέμει ἀνδρες ἀχαιοὶ εἰν ἀλὶ τεκμαίρονται, ἵνα γῆ νῆας ἀγινεῖν. ἡ δὲ τὸ ἐλίκωπας αὐτὰς Ὀμηρος φησὶν. οἱ δὲ δὲ φθαλμοὶ λέγοντες, ἀμαρτάνουσι. παρθεῖων γὰρ τὸ ἐπὶ φέτον.

Ε'λικώπιδα, ἡ δὲ θεῖα, ἡ ἐλίκωπις, ἐλὶ καὶ δὲ λεκτον τὸ μέλαν, ἀπὸ τῆς μελανόφθαλμον, ἀφ' ἧς δὲ φησὶ. ἡ τὴν ἀξιοθέατον καὶ δὲ μορφοτάτῳ, πρὸς τὴν πᾶς ἐλίσσει τὰς ὠπας, ἡ δὲ τὸ κάλλιστον εἶδος. κλίνεται δὲ ὡς ἡ πορφύρεα.

Ε'λικάων. τὸ ἐπὶ τῆς λῆς συλλαβῆς, διασώζεται. τὸ δὲ ἐλίκωπον, φιλεῖται. τὰ εἰς ὧν βαρύνοντα δίχρον, ἐκπεταμῆα πῶς ἀληγομῆα, ἔπει τὸ ὠδὸν τῆς χροικῆς. Ε'λικάων, ἐλικάωνος. Μαχάων, μαχάωνος. Ἰκετάων, ἰκετάωνος.

Ε'φελκε. ἡ δὲ ἐλκεῖν εἰς ἄλλα δίδω, ἀπὸ τῆς κατέλκεν. τὰ εἰς εἶν ἀπαρέμματα οἱ Ἴωνες δὲ τὰς ἐμὲς πορφύραςιν. ἐλκω, καὶ ὁ μέλων, ἐλξω, ὁ ἀόριστος, ἐλξα, ὁ β', ἐλκον, σωάρεται τὰ ἀόριστος. Ἰωνικῶς, ἐλκε, καὶ μὲν τῆς ἀπὸ πορφυρέως, ἀφελκε, καὶ ἀναβιβάζει τὸν τόνον. πᾶς γὰρ παρὰ χροικῆς χρόνος, τὸν πῶς ἀληγομῆον αὐτῶν χρόνον καὶ τὸ ἄρχον μέρος ἀποβαλὼν, ἐν τῇ σωθέσει πορπαροξύνεται.

Ε'λλόβια, ἐνώτια, ἡ δὲ τὸ ἐν τοῖς λοβοῖς τῶν ὠτων εἶναι.

Ε'λος, σημαίνει ὅτι οὐκ πόλεως Λακωνικῆς. ἐξ ἧς ἐλῶτες οἱ πολῖται. σημαίνει καὶ τὸν ὕψος καὶ σύμφυτον τόπον. πῶς τὸ ἐλῶ τὸ λαμβανῶν, ἡ μετοχή, ἐλῶν, ἐξ αὐτῆς ἐλος, ὡς λαχὼν λάχος, καὶ μαθὼν μάθος, καὶ μῦθος. ἐλος καλεῖται, ὁ ὁμαλὸς καὶ κάθυρος τόπος.

Ε'λωρ, τὸ ἐλκυσμα καὶ σπαραγμα. πῶς τὸ ἐλῶ τὸ ἐλκύνω. ἡ πῶς τὸ ἐλῶ τὸ λαμβανῶν, γίνεται ἐλωρ. σημαίνει δὲ τὸ θῆραμα, ἡ τὸ τῶν κυνῶν ἐλκυσμα.

Ε'λωρος, δὲ θεῖα. ἀπὸ τῆς ἐκεῖσε ἐλῶν ἐλωροι κέκληνται. Δέξιππος ἐν δωδεκάτῳ χροικῶν, καὶ χράφεται δὲ τῆς ἐφίλῃ. τὸ δὲ ζῶν, δίφθογγον.

Ε'λοίμεθα, λάβοιμεν. Ἰλιάδος β'. ῥῆμα δὲ κτικόν, μέσος ἀόριστος δῶτερος. ἐν τῇ ἐλῶ τῇ δασυνόμεν τῇ σημαίνοντος τὸ λαμβανῶν, ἐλῶ εἶλα. εἰ μὲν τοι περιπατᾷ ὁ μέλων, ὁ δῶτερος ἀόριστος εἶλον, ὁ μέσος, εἰλόμην, εἶλα, εἶλετο.

Ε'λπειο, ἀπὸ τῆς ἐλπω, ἐλπομαι, ἡλπόμην, ἡλ- Etymologicon.

πε. τὸ προσεκτικόν, ἐλπε, καὶ καὶ ἐλπίσιν ἐλπειο, ἀπὸ τῆς ἐλπίζε.

Ε'λπωρῇ, ἡ ἐλπίς. παρὰ τὸ ἐλπω ἐλπωρῇ, ὡς θάλλω, θαλπωρῇ, ἀλέω, ἀλεωρῇ.

Ε'λσαι, τὸ σιγᾶσαι, ἀπὸ τῆς ἐλάσαι κατὰ συγκοπὴν.

Ε'λπίς, παρὰ τὸ ἐλπω, ἡ παρὰ τὸ ἐλκω δασύνεται, ἡ ἐλκωσα ἡμᾶς. ἐν τῇ ἐλπίς, γίνεται ἐλπίζω, ὁ μέλων, ἐλπίσω. ἐλπίδος. ὁ κανὼν. τὰ εἰς ἰς ὁξυμόμην θηλυκῇ, ἡ δὲ τῇ δὲ κλίνεται. Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ἰς θηλυκῇ δισύνλλαβα, εἰ μὴ βαρύνεται, ἐν τῇ σωθέσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον. οἶον, πόλις, ἀκρόπολις, μήτις, πολὺμητις. εἰ δὲ ὁξύνεται, εἰ μὴ θηλυκῇ μονοσύνλλαβῇ, φυλάσσει τὸν τόνον. οἶον, νυχίς, παννυχίς, αἰγίς, καταιγίς. εἰ δὲ ἐναλλάσσει τὸ γένος, εἰ μὴ ἐκτείνεται τὸ ἰ, πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον. οἶον, ἀκτίς, χρυσάντις ἡλίου. κνημὶς, δὲ κνημὶς, ἐξ ἧς δὲ κνημίδες. εἰ δὲ συστέλλει τὸ ἰ, πορπαροξύνεται. οἶον, παῖς, εὐπαῖς. ἀσπίς, ῥίψαςπις.

Ε'λυμος, σπέρματι δὲ ἐφῶντες οἱ Λάκωνες ἡδῖον, Λεισοφάνης Νήσοις, παρὰ τὸ ἐλος, ἐλυμος. χαίρει γὰρ ἐν ὕψος τοῖς καὶ ἐν ἐλεσι αὐεῖται.

Ε'λυμα, μέρος τὸ τῆς ἀρόφης ἐν τῇ μέσῳ, ἐνθα συμβάλλεται ὁ γυνὴς τῇ ἰσοβοῇ. πῶς τὸ ἐλύνειν ὅς ἐστι καλύπτειν.

Ε'λυξον, κάλυμμα, ἐκπέτασμα, ἐνείλιμα. ὁμοίως καὶ ἡ θῆκη τῆς τῶς. καὶ πληθυντικῶς Σοφοκλῆς ἐλυξά. παρὰ τὸ εἰλῶ, εἰλύω, εἰλύσω τὸ σπειλύνω, γέγονεν εἰλυξον καὶ ἐλυξον.

Ε'λύμην. Ἰστέον ὅτι τὸ, Νυν δ' ἐλύμην ἔρις πόσα πορῶν, ἐκ εἶν δὲ κτικόν, ἀλλ' ὀριστικόν, μέσος ἀόριστος δῶτερος, ἀπὸ τῆς ἐλύνω θῆλυ. ἐκωλύετο γὰρ δὲ κτικόν εἶναι, καὶ ἡ αἰτία πορδῆλος.

Ε'λυθη. Ρυμός δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλυθη. Ἰλιάδος ψ. εἰλύθη, σπειρίβη, ἐξεπείθη, κατερπύθη. οἱ δὲ, παρελκύνθη, σπειράθη μὲν τῇ τῶν λυίων. παρὰ τὸ ἐλύνω, ἐλύνθη, καὶ ἐλύθη. Ε'γὼ δ' ἐπὶ γαστέρε' ἐλυθεῖς, ἀπὸ τῆς κατνεχθεῖς. ἀπὸ τῆς ἐλῶ, ἐλύω. ὡς ἐλκω, ἐλκύνω.

Ε'μβάδες, εἶδος ὑποδήματος, ἀπὸ τῆς ἐμβαίνειν τὰς πόδας.

Ε'μβιον, τὸ σερρόντε καὶ πρέμνον. ἐμβιοί τε αἰετὶς αἰετὶς βάδας δι' ἐκνεμῆαι, καὶ ἐμβιβηκῆαι, ἀπὸ τῆς βῶ.

Ε'μβιβάζαντες, παρὰ Ἰππώνακτι. Ἀλλ' αὐτίκ' ἀλλήλοισιν ἐμβιβάζαντες, ἀπὸ τῆς ἐμβοήσαντες. ἀπὸ τῆς βάζω, βάζω, βιβάζω, βιβάζας βιβάζαντος, καὶ ἐμβιβάζαντες.

Ε'μβαδόν, Ἰλιάδος δ'. πεζὴν βαίνοντες, ἀπὸ τῆς βάδω, ὅπερ ἀπὸ τῆς βαίνω.

Ε'μβειμῶμοι, μὲν αὐστηρότης ἐπιτιμῶντες, ἀπὸ τῆς ἐμβειμῶ. τῶς ἀπὸ τῆς βέμμος βειμῶ, τῶς ἀπὸ τῆς βεῖ ἐπιτακῆς.

Ε'μβραμῆα, παρὰ Σώφρονι ἡ εἰμαρμένη, ὑπερθεῖται τῆς β. καὶ δὲ τὴν ἀπωταξίαν πλεονασμῶ τῆς β'. καὶ Λάκωνες ἔτω λέγουν.

Εμβειον, ἀπὸ τῆ ἔσω βρύειν, ὅ ἐστιν αὐξεῖσθαι, καὶ ὑπέμβρυον, τὸ ὑπὸ τῇ θηλαζέσῃ νεογνόν.

Εμβρύσαι, τὸ ἐνδεῖναι, ῥοπή τῆ δ', εἰς β', ἀπὸ τῆ ἐνδεῖσθαι.

Εμβειδές, τιβαρὺν, βαρὺ, φοβερόν, ἀπὸ τῆ ἐπιβρεῖν.

Εμβολος παρὰ τὸ τὸν λαὸν ἐμβαίνειν.

Εμεῖο. ἐκ τῆ ἐμῆ. τὸ δὲ ἐμῆ ποῖα εἶδός; πρωτοτύ-
πῃ. καὶ πόσας ῥόπας ἔχει τῆ ἀδραγῶγῃ; καὶ
ῥεῖς. ὅτι τὸ μὲν ἐμῆ τὸ πρωτότυπον γίνεται καὶ
διάλυσιν ἐμῆ καὶ ἐμεῖο καὶ ἐμεῦ, τὸ δὲ παράγω-
γον ἐδόλως. καὶ ὅτι τὸ μὲν πρωτότυπον, ἐγκλί-
νεται τὸ καταρχὰς φωνῆν ὑπεβάλλον, οἶον, ἡ-
κασέ με. τὸ δὲ παράγωγον ἔτε ἐγκλίνεται, ἔτε
τὸ καταρχὰς φωνῆν ὑποβάλλει.

Εμβιος, καλεῖται ἡ σηπεδὼν τῆ ξύλας. ἡ δὲ ση-
πεδὼν ἡ ποιότης ὅστις ἡ ἐν αὐτῇ. καὶ εἰ μὲν εὖ
ἔχει, τῆ ἐκφύσαι αἰτία γίνεται, εἰ δὲ κακῶς,
τῆ κατασαπῶναι.

Εἶο, αἰτὶ τῆ ἑαυτῆ. ἔστι γὰρ, ἐμῆ, σῆ, ἔ. αὗται αἱ
ῥηρικαὶ γίνονται καὶ διάλυσιν, ἐμῆ, σῆ, ἔο. καὶ
ἐπειδὴ αἱ ἑξαλειμμένα ῥηρικὰ ἐδέποτε δίφωνον ἔ-
χουσι μακρόν, ἢ βραχὺ, ἀλλὰ τὸ μὲν εὖ μακρόν,
τὸ δὲ ἕτερον βραχὺ, τῆς χάριν ἐπλεόνασε τὸ ἰ-
ποιητικῶς καὶ λέγεται ἐμεῖο, σῆ, ἔο.

Εμεῖο, ἐκ τῆ ἐμῆς ἐμῆ. ἔστι δὲ ἡ ἀντωνυμία παρά-
γωγος. εἶδός τῃ ἀδραγῶγῃ κητικῆ. σημαίνει
δὲ τὸν κήτορα καὶ τὰ κήματα. καὶ ἑξάλυσει τῆς ἑ-
διφθόγγῃς εἰς εῖο, ἐμῆ, καὶ πλεονασμῷ τῆ ἰ, ἐ-
μεῖο. ἐκ δὲ τῆ ἐμῆ συναρῆσει τῆ εῖο εἰς τῶν
εὖ διφθόγγον ἐμεῦ Δωρικῶς, καὶ ὑποβολῇ τῆ
ἔ, μεῦ. ὡς τὸ, Κέκλυτέ με.

Εμισα, πόλις Φοινίκης. τὸ ἐθνικὸν Εμισαῖος. καὶ
εἰσὶ κλίνειν τὰ Εμισα Διοιύσιος ὡς τὰ Μέγαλα.
οἱ δὲ νῦν ῥαῖνται θηλυκῶς. ἀλλὰ πῶς τὸ Εμισαῖος
ἀπὸ τῆς ἑτερέας γέγονεν; εἰ μή τις φαίη, ὡς περ
τὸ Γάδαιρα Γαδαιαῖος. ἡ δὲ Εμισα διὰ τῆς ἑ.
ὅθεν Εμισιῶς. ὡς τὸ Γέρασα Γερασιῶς.

Εμπαπείως, ἀπὸ τῆ ἅμα τῆ σημαίνοντος τὸ ὅμῃ καὶ
ἐξαίφνης, καὶ τῆς ἑτερέας σημαίνοντος τὸν λόγον, γέ-
γονεν ἀμπαπείως, καὶ καὶ μετὰ δέσιν τῇ φωνῇ σῶτων,
καὶ πλεονασμῷ τῆ μ, ἐμπαπείως, οἶονεὶ ὁ ἅμα
τῇ λόγῳ καὶ τῇ ἔργῳ. ἐσθλὸς μὲν, παχέως, ἢ
προθύμως. ὁ δ' ἄρ' ἐμπαπείως ἀπόρρεσεν.

Εμυβής, αἰεὶ, συνεχῶς, ἀδιαλείπτως, ἐπιμό-
ιος, μὲν καὶ ἐμυβῶ, ἐμυβής.

Εμυβραι, ἀπὸ ἐνεσῶτος. τὸ γὰρ εἶναι τὸ ὑπάρχειν
σημαίνει. εἰμὶ, καὶ ὁ ἀδραγατικός, λῶ, τὸ πλη-
θωτικόν, ἡμῶ. Ἀλλ' ὅπερ ἡμῶ ῥηρῶ μεθ' α. ἡ
μετοχή, εἰς, εἶπος, τὸ ἀπαρέμφατον, εἶναι, καὶ
δωρικῶς, ἐμυβραι. εἰς τὸ δόμῃναι.

Εμυβίων, ὁ καὶ ἐπιμυβίων, τὸ καὶ μὲν πλεονά-
ζον αἶμα ταῖς γυναιξί. ῥοπή δὲ τὸ αἶμα γί-
νεται πῶς βρέφισιν.

Εμυβροί, οἱ ἐπὶ ἐνέχυρα διδόμενοι φιλίας. Δη-
μήτριος ἐν Σικελίῳ. Λακεδαιμόνιοι δ' ἡμῶν τὰ
τε τέχνη κατέλαβον, καὶ ἔς ἑλαβον ἐμυβρῆς. εἰ-

ρηται παρὰ τὰς ὁμήρους τὰς ἐπὶ ὁμολογίᾳ τῆς εἰ-
ρήνης διδομένης παρ' ἀλλήλων παιδας. ἴν' ἡ, ὁ-
μυροί, καὶ ἐμυβροί.

Εμμορε, σημαίνει τὸ ἔτυχον, ἔλαχε, παρὰ τὸ μορῶ
τὸ ἐπιτυχῶν, μορήσω, ὁ δὲ ἄλλος ἀόριστος, ἐμο-
ρον, καὶ πλεονασμῷ ἑτέρῃ μ, τὸ δέτερον, ἐμμορες. ὅ-
τι δὲ δέτερος ἀόριστος ὅστις, δῆλον. καὶ τὸ εἶναι τῇ
πληθυντικῇ, ἐμμορον ἐκεῖνοι. εἰ γὰρ ἦν ἀδραγαίμε-
νος, ἐμμορασιν εἶχον εἶναι. μεῖρα, μεῖρα, μεῖσος
ἀδραγαίμενος, μεῖμορα, καὶ κατ' ἀντιβασμῶν.

Εμπα, σημαίνει τὸ ὅμως, καὶ ἐμπης, τὸ αὐτό. ἐμ-
πης, ποτὲ μὲν σημαίνει ὅμως. ὡς τὸ, Σὺ δὲ χαί-
ρε καὶ ἐμπης. ποτὲ δὲ ὁμοίως, ἢ ἐπίσης. ὡς τὸ,
Εμπης ἐς γαῖαν καὶ ἑρανὸν ἵκετ' αὐτῇ.

Εμπαζομαι. Καὶ ἐμῶν ἐμπαζομαι μὲν. σημαίνει
τὸ ἐπιτρέφομαι, φροντίζω, ἐντίθεμαι, λόγον ποιεῖ-
μαι. παρὰ τὸ ἐμπης. ἢ παρὰ τὸ ἐμπης, ἢ παρὰ τὸ
ἐμπαιος. τὸ δὲ, ἀπὸ τῆς ἐμπαάσειν. τὰς γὰρ βελὰς
δοκίμῃ ὡς πάσκειν τῇ διανοίᾳ. ἐμπαάσω, καὶ Αἰο-
λικῶς, ἐμπαάζω. τὰ γὰρ δύο ὡς, εἰς ζ' ῥέπεισιν
Αἰολεῖς. τὸ γὰρ ἐπιπλήσω, ἐπιπλάζω. Σαπ-
φώ. τὸν δ' ἐπιπλάζοντα ἀνέμοι φέρον.

Εμπαῖος, ὁ ἐμπειρος. Κακῶν ἐμπαῖος ἀλήτης. οἱ
μὲν, ἀδρα τὸ ἐμπειρος, ἄρσει τῆ ρ, καὶ ῥοπή τῆ
ἔ εἰς α. ὡς τὸ δεινός, αἰνός. οἱ δὲ, ἀδρα τὸ
αἶω, αἶος, καὶ ἐν σωθέσει, ἐπαῖος, εἶτα καὶ
πλεονασμῶν τῆ μ, καὶ σωχέσει, ἐμπαῖος, ὁ
αἰδανόμηνος. ἢ ἀδρα τὸ ἐμπαίεσθαι, τὸ φροντί-
ζειν. ἢ ἀδρα τὸ ἐμπεδόν, ὁ βίβαιος.

Εμπήκης, ὁ θεομοθέτης.

Εμπεδόν, ἐδραῖον, ἰχυρόν. ἐκ τῆ πέδον ἡ γῆ, πρὸς αἰ-
τιδῆστον τῇ ἐν τῇ θαλάσσῃ. ὅθεν καὶ ἐμπεδῶς, ἐ-
πίρρημα. ἢ ἀπὸ ἐμπεδίων θεμελίων κειμένων. ἐκ
τῆ πέδον, γίνεται ῥῆμα πεδῶ, καὶ ἐμπεδῶ εἶπες συ-
ζυγίας. τὰ μὲν ὁμομοσμήνῃ τοῖς ἔργοις αὐτοῖς ἐμ-
πεδῶσαι, ἀντὶ τῆ βιβαιῶσαι, ἐνιχύσαι, ἀσφαλί-
σασθαι, ἐδραῖωσαι. καὶ ἐμπεδόν, τὸ βίβαιον. τὸ δὲ
πέδον, παρὰ τὸ εἶναι τὸ κατέζομαι, ἐδόν καὶ πέδον.
ἢ πρὸς τὸ εἶναι τὸ κατέζομαι, ἐζόν καὶ πέδον.

Εμπελάθεια, ἡ ἐταῖρα, ἀπὸ τῆ ἐμπελάζειν πᾶ-
σι. Καλλίμαχος, τῆς αὐτῇ σκοτίας ἐμπελάτει-
ρα τέκον γυνή.

Εμπελαδόν, σημαίνει τὸ πλησίον, ἢ τῶν γονῶν.
παρὰ τὸ πελάζω.

Εμπεράμος, παρὰ τὸ πείρα, ἐμπεράμος, καὶ ἐμ-
πέραμος. σημαίνει δὲ τὸν ἐμπειρον.

Εμπερονήσασθαι, καὶ ἐμπορπῶσασθαι. ἀπὸ τῆς περόνης,
γίνεται περονῶ, ἀντὶ τῆ πόρπῃ βελόνη συλλαβεῖν.

Εμπεφυῖα, Ἰλιάδος α, ἀντὶ τῆ ἐμπεφύεσσα τὰς χεῖ-
ρας ἰχυρῶς κρατῆσα. ὡς ἔχει ἐμπεφυῖα, καὶ ἐμ-
πεφύασι. φύμι τὸ προσπλάζω, ὁ μέλλων, φύσω,
ὁ ἀδρακαίμενος, πέφυκα, ἡ μετοχή, πεφυκῶς, ἀ-
ποβολῇ τῆ συμρῶντος, πεφυῶς, καὶ τὸ θηλυκόν.

Εμπλην, πλησίον, ἐγγύς. παρὰ τὸ πέλω ῥῆμα τὸ πλη-
σιάζω, συζυγοῦν πλῶ, καὶ σωθέσει, ἐμπλῶ, καὶ ἐμ-
πλην. Βιωτῇ δ' ἐμπλην ἐπ' ἀρετῇ θωρήσαντο.

Εμπο-

Εμπορος, ὁ πραγματευτής, καὶ ὁ τόπος αὐτὸς ἐμπορίον λέγεται, ὁ κατάβολος, ὁ ναυλὸς πλέων ἐπ' ἀλλοτρίας νεώς, ἢ πραγματείας. ἦγαν, ὁ δὲ παντὸς τῆ βίης τὴν πορείαν ποιῶν.

Εμπολεμῶσαι, τὸ ἐχθρὸς ποιῆσαι, ἢ ἐπὶ πόλεμον τινὰς παροξύναι. ἐκπολεμῆσαι δὲ ἔστι τὸ ἐκπορῆσαι.

Εμποδῶν, ὁ κινδύνος, αὐτὸ τὸ προχεῖρας. φησὶ γὰρ, Τὰς ἐμποδῶν αἰτίας μόνον ἐπισκοπεῖν. Λυκῆργος ἐν τῷ καὶ Λυκόφρονος, αὐτὸ φανερὸν. Πλάτων δὲ αὐτὸ τὸ ἐν μέσῳ. Ἰσαῖος, αὐτὸ τὸ ἐμπόδιον καὶ ἐν χερσίν. Ἀλλὰ τὸ παραινόν ὡς αὐτοὶ Αἰθιωαῖοι, περὶ γὰρ παντελῶς ἐμποδῶν ἔστιν. ἐχρήσατο δὲ τῇ λέξει Ἰεροκλῆς τε καὶ ἄλλοι, αὐτὸ τὸ ἐμπόδιον ἐν δὲ τῶν φιλοσοφημένων περὶ τῶν φιλοσόφων. Τίς γὰρ αὐτῶν ἐχὶ καὶ ἐγγυμνὸς καὶ παῖδας ἀνείλατο, καὶ ἐστίας ἐπεμελήθη, μηδενὸς ἐμποδῶν ὄντος. Ἀντιφῶν δὲ τὸς ἐμπεισόντας. λέγει γὰρ, Τὸς ἐμποδῶν ἐκολάσατε. ἐμποδῶν, ἐμπόδιον, κώλυμα.

Εμποίνιμος, περὶ τὴν ὄνοχος ποιήσας. οἷον ἐφ' οἷς ἡμαρτε δὲς τιμωρίαν. καὶ ποινὴ λέγεται, ἢ ἐπὶ φόνῳ δραπεῖσα κόλασις, ὅτι ἐμπεισά φιλᾶται, εἰ καὶ δοκεῖ αὐτῷ τὸ εὖ συγκείσθαι.

Εμπύρδμα, κυρίως λείψανον πυρὸς ἐναπομείναν ἀποδιδῶ, καταχρηστικῶς καὶ ἐπὶ λείψανος. ὡς φέρεται εἰπεῖν, γνώσις, ἀρετὴς, ἢ κακίας μνήμη.

Εμπυρίζω, ἐκ τῆ πύρ πυρὸς, πυρίζω καὶ ἐμπυρίζω.

Εμφωτικῶς, ἐννοηματικῶς.

Εμφορῶ, παρὰ τὴν συζυγίαν. αὐτῷ τὸ ἐμφέρω, γίνεται ἐμφορος, ὁ ἐν αὐτῷ φέρων τί. ὅς αὐτῷ, ἐμφορῶ, ἢ μετοχὴ ἐμφορῶν ἐμφορουῦτος, καὶ τὸ ἑδέτερον τὸ ἐμφορουῦ, ἦγαν τὸ πληρὴν.

Εμῶ, τὸ τὴν ἑοφίαν ἐκβάλλω. Ἀριστοφάνης, Δότε μοι λεκανίαν ἰν' ὀξεμέσω. ἀπὸ τῆ εἰς τὸ ἀφίημι, καὶ πλεονασμὸν τῆ μ, ἐμῶ, ὡς ὀρέω, ὀρῶ, τίω, τιμῶ.

Εμὲ ἀκυμῶν, ἐμὲ ἀκυμῶν, καὶ ἐκθλίβεται τὸ ἰ τῆς ἐμῶ ἀνωμυρίας, δὲ τὸ μηδέποτε γίνεσθαι κράσιν τῆ ἰ μέσῃ ὄντος. καὶ λοιπὸν κινεῖται τὰ δύο ὡς εἰς ὦ, καὶ γίνεται ἐμὲ ἀκυμῶν, χωρὶς τῆ ἰ.

Εναγίζω, τὸ χαρὰς ἐπιφέρειν, ἢ θύειν τοῖς κατοικοῦσι, ἢ θορύβειν. ἄλλος γὰρ τὸ μῖασμα. ἐνάζω δὲ, τὸ λιτανύειν πρὸς τοῖς ναοῖς. ἢ ἐναγίζω, τὸ κατακαίειν. ἀπὸ τῆ ἀγίζω.

Εναβρυῶν ὅς ἐ ἐναβρυῶνται, μέγα φρονεῖν, καυχᾶσθαι, τὸ αὐτῷ τὸ ἄβρος ὁ κῆφος.

Εναγχος, ἀρτίως, παρὰ μικρῶ, ἢ παρὰ ὀλίγου, ἐν τῷ ἐγγίσει παρελθόντι χρόνῳ. αὐτῷ τῆς ἀγχε ὁμοιότης, ἀγχος, καὶ συνδέσει, ἐναγχος, ἢ παρῶν, προσφάτως, ἐγγύς.

Εναλλάξ, ὡς αὐτῷ τὸ μίχῳ μίξῳ μίξ καὶ ἐπιμίξ, ἔπειτα καὶ αὐτῷ τὸν ἀλλάξω μέλλοντα, ἀλλάξ καὶ ἐναλλάξ.

Εναλίγκιος, ὁμοῖος, αὐτῷ ἀπλήσιος, ὡς αὐτῷ τὸ πῆσσω γίνεται παγῖος, ἀρμόζω ἀρμόδιος, ἔπειτα

αὐτῷ τὸ εἶναι τὸ ὁμοῖον, εἰκίος, καὶ ἐπειδὴ πολλὰ κίς τὰ παλαιὰ δὲ χρεῖαν μίξῳ ἀποβάλλει τῆς εἰς διφθόγγου τὸ ε, οἷον, Ἰκέλος ἀστεροπῆ. καὶ, Τῶδ' ἰκέλος Τρώων κατέδυ πόλιν, τότε χάριν καὶ τὸ ἀποβάλλει τὸ ε καὶ γίνεται ἰκίος, καὶ ἐνίκίος, καὶ προσδέσει τῆς αλ' συλλαβῆς μὴ τῆ γ δὲ τὰ ἐπ' ἀλλήλα βραχέα, γέγονεν ἐναλίγκιος.

Εναπήρεται, ἐντετίναν, ἐρηται ἀπὸ τῆ διατεινομένης ἐμπίπτειν.

Εναποφύχειν, αὐτῷ Ἡσιόδῳ τὸ ἀποπατεῖν καὶ ἀποφύσαι, αὐτῷ τὸ φύχω. παρὰ Ὀμήρῳ, τὸ λειποθυμεῖν, αὐτῷ τὸ φύχῃ. ὡς τὸ, Εἶλον ἀποφύχοντα πολυτλας δῖος Ὀδυσσεύς.

Εναίρω, αὐτῷ τὸν ἄρῳ τὸν πόλεμον γίνεται ἐναίρω τὸ φονδύ. ἢ αὐτῷ τὸ εἶναι τὸ φονδύ, ὅθεν καὶ Εἰνώ, καὶ Εἰνώλιος. τὸ δὲ εἶναι, αὐτῷ τὸ εἶναι τὸ φονδύ, ὅς ἐ, εἶλε καὶ ἀνείλεν.

Εναρίζω, κυρίως τὸ σκυλῶν. ἐνᾶρα γὰρ τὰ σκύλα. καταχρηστικῶς δὲ, ἀναίρειν.

Ενᾶρα, σκύλα, λάφυρα, τὰ πολεμικὰ ὅπλα. ὡς ἐπὶ Θωράκος καὶ περικεφαλαίας καὶ κνημίδος. ἐκ τῆ αἶρω τὸ λαμβάνω, τὰ βραχέζοντα. ὡς τὸ, Φέροι δ' ἐνᾶρα βροτόντα, τὰ ἀπὸ τῆς πολέμου λαμβανόμενα. ἢ αὐτῷ τὸ αἶρω τὸ ἀρμόζω, ἢ ἡρμους τοῖς σώμασιν.

Εναρίζοι, αὐτὸ τὸ φονδύ. ἐκ τῆ ἐναίρω, ἐναρίζω. σημαίνει δὲ τείνει. τὸ φονδύ, καὶ τὸ ἀπολαμβάνω. κυρίως δὲ τὸ σκυλῶν, ἀπὸ τῆς ἐναρῆς τὰ σώματα ἀφαιρεῖσθαι.

Ενάρφωρος, πολεμικὴ. ἀπὸ τῆς φέρειν τὰ ἐνᾶρα, ἢ τῆς ἀνδρῶν φονδύ. Εἰναργές, σαφές, καὶ παρὰ ὀφθαλμῶν.

Ενάργεια, ἢ τῶν λόγων λόφότης καὶ φανότης. ἀργὸν γὰρ τὸ καθαρόν. ἐνάργεια δὲ καὶ ἢ ἐν τοῖς λόγοις ταχύτης.

Εναυλον, ἢ παρὰ πολλὰ ἐνηχέμενον, ἢ μνημονόμοιον ἀλλ' ἔτι ἐνηχέμενον. αὐλὸς γὰρ, παῦν τὸ σφόν καὶ ἐπιμυκῆς. τοῖσδε δὲ καὶ ὁ τῶν ὥπων τόπος.

Εναυλος, ἐνηχος, ἐμπνης. σημαίνει δὲ καὶ ῥᾶν καὶ χαράδραν καὶ χειμάρρην. καὶ ἐναυλιζόμενον, αὐτὸ τὸ ἐνοικῶντα. καὶ ἐναύλης, τὸς χειμᾶνες τὸς περὶ. αὐτῷ τὸ ἐπιμυκῆς εἶναι ὡς αὐλός. αὐλός γὰρ ἢ ἐπιμυκῆς παράτασις. οἷον, Αὐτίκα δ' αὐλός παρὰ ῥῖνα παχὺς ἀνῆλθε. καὶ, Τάχα κεν πλήσειαν ἐναύλης.

Εναυλήματα, ἀλφίτα οἶνω καὶ ἐλαίῳ δεδευμένα. οἷοι δὲ, καὶ αὐτὰ κατ' αὐτὰ ἀλφίτα ἐναυλήματα προσσαγορεύονται.

Εναυσμα, ἐμπύρδμα, ἀπὸ τῆς πυρὸς, ὑπέκκαυμα. ἀπὸ τῆς αὐτῷ τὸ καίω. ὁ ἅγιος βετίλειος. Εἰ ἐν βλέμμα πῶς τε πυρὸς ἐναυσμα γίνεται, ἀπὸ αὐτῶν τῶν ὑποφωγνόντων, οἱ ὀφθαλμοὶ οὐδ' ἀβλέπωσαν, καὶ τὰ βλέφαρά τε νόβητο δίκαια.

Ενδεῖα, τὰ ἐλλείποντα μιᾷ συλλαβῇ καὶ τὸ θηλυκόν, διὰ τῆς εἰς διφθόγγου καίεται. ἐνδεῖς ἐνδεῖα, καὶ ἐνδεῖα. ἀδεῖς ἀδεῖα, καὶ ἀδεῖα. ἢ ὡς

Ενέρπερος, καπώπερος, ἀπὸ τῆς ἐνέρπει, ἐνέρπειρος, καὶ ἐνέρπερος.

Ενετήσι. Χρυσείης δ' ἐνετήσι καὶ σήθος περονᾶτο, ταῖς περόναις, ὅθεν τὸν Ἀθλῶν. ὅτι καὶ τὸ σήθος ἐπερονᾶντο ὥς ἡμεῖς καὶ τὸν κλειδα τῶν ὤμων. δασυῖται δὲ τὸ ἐνέτησιν, ἀπὸ τῆς ἐνέειναι τοῖς ἰματίοις, ὅθεν ἐμπορπᾶται, καὶ ἐμβάλλεται πρὸς τὸν πέπλον. σημαίνει δὲ τὰς περόνας. καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἵναι τὸ πέμπω, ὁ μέλλων, ἥσω, ὁ παρκεῖμνος, εἶνε, ὁ παθητικός, ἐμαί, ἔσαι, ἔται, ἔτος, καὶ ἄρετος, τὸ θηλυκόν, ἐπὶ, καὶ ἐνέπῃ. Ενεέρισεν, ἀπὸ τῆς ἐρῆσεν, ἐέρισε, καὶ ἐν σωθεῖσαι, ἐνεέρισεν. ζῆται.

Εγγυῆς καταβολῶν. καταδικαζόντων τινῶν δημοσιδεῖσθαι τὰς ἐστίας, εἰ λήγοιεν τινὲς ὡς εἶπεν δανείσθαι τῷ δημοδομῶν, ὑπογράφεται τῆς ἐκέλευον, πότε καὶ πόσον ἐδάνεισαν ἀργύριον, ὅπερ ἐλεγον ἐνεπίσκημα καὶ ἐνεπίσκηψαται. εἰ μὴ τοιγε παρῖστων ἐγγυητὰς τῆ μὴ ἀνδραφύσασθαι πρὸς τὴν δανείσματος οἱ δανείσαντες, τὸ ἐγγυῆς καταβολῶν ἐλεγον ἐξῆν καὶ τῇ γυναικὶ πρῶτον τὴν ὀφειλομένην ποῖνα ζητεῖν, καὶ πρὸς δανείσῃ τὸ ὄφλημα. ὑποδεικνύουσιν δὲ ἐλεγον, ἀπελάμβανον τὰ ὀφειλόμενα. ἐκαλεῖτο ἐν τῷ, ἐνεπίσκηψαται.

Ενεός, ὁ ἄφρωνος. ἀπὸ τῆς τὴν ἰωλὴν παρ' ἑαυτῷ ἔχειν. ἢ ὁ ὅθεν μωρίαν λήθαργος καὶ ἀμύημων. ἀφ' ἧς καὶ ἐνεάζειν λέγουσι, τὰς δὲ μωρίαν περιβλεπόντας.

Ενέχυρον, τὸ εἰς ἀσφάλειαν ἀντάλλαγμα, ἀπὸ τῆς ἔχω τὸ κρατῶ, ἔχυρον, καὶ ἐνέχυρον.

Ενλώχα, ἀπὸ τῆς ἐνέχω, ὁ μέλλων, ἐνέξω, ὁ παρκεῖμνος, ἡλώχα, ὁ μέσος, ἡλώχα, καὶ ὁ Ἀττικός, ἐνλώχα.

Ενλύσια, ἐκλύνηται, καὶ ἡλυσιν τὴν ἑλῶσιν. Αἰχύλος ἐν Ἀργείοις. Καπανδύς μιν καταλείπεται λοιποῖς ἀκέραιος ἀνέρων ἐπὶ νηυσὶν ἀπέλιπον. οἱ δὲ, τὰ κατακηρύνεται. ἔτις εἰς τὸ ῥητορικόν. εἰς δὲ τὰς ἐτυμολόγους εὖρον εἰς ἃ κεραιὸς εἰσβέβηκεν, ἃ καὶ ἀνατίθεται διὰ καταβάτην, καὶ λέγεται ἄδυτα καὶ ἄβατα.

Εννῆς, ὁ πρῶτος καὶ προσκυνῆς καὶ ἡδύς. παρὰ τὸ ἡδω ἥσω. ἢ παρὰ τὸ νύς, γίνεται ἐννῆς, ὡς περ παρὰ τὸ βειδύς, ἐμβειδύς. κλίνεται ἐννῆς. τὸ δὲ νύς, σημαίνει δύο, τὸν ἄνδρα καὶ ἰχυρόν, καὶ τὸν ἀγαθόν. ὅθεν μὴ τὸ ἰχυρῆ, παρὰ τὸ ἔω τὸ ὑπάρχω, Εὖς καὶ ἡδύς. ὅθεν τὸ ἀγαθῆ, παρὰ τὸ ἡδω ἡδύς, καὶ ἐκβολῇ τῆς δ', ἡδύς. ὅθεν καὶ ἡεῖα, ὡς ταχύς ταχεῖα. καὶ ἐννεῖα ἐννεῖης, Ἰλιάδος ῥ. Νυῖτις ἐννεῖης Πάρο κληῖος δειλοῖο μνησάδω, τῆς τῆς παραοήτης.

Ενθεός, καὶ συναλοιφῶν ὁ ἐνθεαζόμενος, ἐνθεός καὶ ἐνθεός.

Ενθυμιαζόμενοι, ἐνθυμέμενοι.

Ενθρυπτά, τὰ ἐκ περμάτων, ἢ τὰ ἐνθρυβύμια βρώματα. οἷοι δὲ, ταῖς τελεταῖς αὐτὰ προσδοκῶσι. καὶ Ἀπόλλων δὲ παρ' Ἀθηναίοις ἐνθρυπτός.

Ενθα, ὅθεν μὴ τὸ τότε δὴ, χρονικόν ἐπὶ ῥήματα. Ενθα

αὐτοδείδης διομήδει. καὶ, ἐνθα ἄλλοι μὴ πάντες ἐπεφήμισαν Ἀχαιοὶ, ἀντὶ τῆς τότε. ἢ τοπικόν. ὅθεν τὸ τοπικῶς Ενθα κατεπλέομεν, καί τις θεὸς ἡγεμόνευεν. ὅθεν τὸ ἐν τῇ, ἢ ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ, Ενθα μὴ Αἴας κεῖται, ἐνθα δ' Ἀχιλλεύς, ἐνθα δὲ Πάροκλος.

Ενθαδὲ, ἐκ τῆς ἐνθα τοπικῶς ἐπὶ ῥήματος ἐπεκτάσει τῆς δὲ. καὶ ὥφειλον εἶναι ἐνθαδὲ, ἀλλὰ κανὼν ἔστιν ὁ λέγων, ὅτι τὰ καὶ φωνῶν ἀνταχθῆναι εἰς δὲ μὴ δὲ πλέον τῶν προτύπων σημαινόμενα, πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον. ἐνθα, ἐνθαδὲ, τοῖος, τοῖος δὲ, τῆμος, τῆμος δὲ, τῆμικα, τῆμικαδὲ. καὶ ἀπορᾶσι τινὲς λέγοντες πόθεν γίνεται τὸ ἐνθα; καὶ λέγουμεν ἐκ τῆς ἐνθεν. πόθεν δὴλον, ἐνθενθεν. τὰ εἰς δὲ δισύλλαβα ἐπὶ ῥήματα, καὶ ἐκ μεταθέσεων ὄντα τῆς δὲ, ὅθεν δὲ δὲ λησιν. οἷον δηθα, ἑιχθα. εἰ ἐν ἐνθαδὲ ἐκ μεταθέσεως ὑπῆρχε τῶ ἐνθεν, ὥφειλον ὅθεν δὲ δὲ. ἀρα ἔστι τὸ ἐνθεν ἐκ τῆς ἐνθα. Ἰστέον ὡς φησιν ὁ τεχνικός, ἔθος ἔχουσιν αἱ λέξεις αἱ εἰς σύμφωνον λήγσαι, δέχεσθαι ὅπῃτασιν τὴν δὲ τῆς. οἷον νυῖ, νυῖ. ἔπος, ἔπος. ἐκείνος, ἐκείνοσι. αἱ δὲ εἰς φωνῶν λήγσαι, ἔπεισιν εἰς τῆς. ὅθεν, ὅθεν. διῦρο δὲ δὲ. ἐνθαδὲ, ἐνθαδὲ. ἢ τὸ τὸ προσλαμβάνουσι καὶ δέχασιν. οἷον αὐθῆ, αὐθῆ. τῆς, τῆς. τῆς, τῆς. τὸ δὲ οἷον καὶ ὡς περὶ, λεγέται δὲ διφθόγγα, δὲ φθόρα ἢ μέρη λόγου εἰσὶν. ἔστι ἢ οἷον, ὅνομα, καὶ εἰ σὺνδεσμος σωματικὸς. τὸ δὲ ὡς περὶ, τῆς μέρη λόγου εἰσὶν, ὡς, ἐπὶ ῥήματα περ, σὺνδεσμος ἀνταπληρωματικὸς, καὶ εἰ σωματικὸς. Ἰστέον ὅτι ἐκ τῆς μονοσυλλαβῶν προθέσεων, δύο ἐπικτείνονται, ἢ ἐν καὶ ἡ πρὸς. ἢ ἐν προσλαβέσθαι τὸ τὸ γίνεται ἐν. ὡς τὸ, ἐκ ἐν ἐκεί δὲ δὲ δὲ ἐλῶδερως. ἢ πρὸς προσλαμβάνει τὸ τὸ, καὶ γίνεται πρὸς, ἐκβολῇ τῆς ῥ, ποσὶ, καὶ ἑοπῇ τῆς σ εἰς τ, ποσὶ. ὅθεν καὶ τὸ, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δὴ. δὲ φέρει δὲ, ὅτι ἢ ἐν γίνεται ἐν, καὶ μεταγίνεται εἰς ῥηματικὴν σημασίαν. ἢ δὲ πρὸς, γίνεται ποτὶ, καὶ ὡς αὐτὸς μῦθος πρὸς τῆς.

Ενὶ οἴκῳ, ὁρδοποιεῖται μὴ τὸ ὀνόματος, ἵνα μὴ ἀναστροφῇ σημαίνει ῥήμα, ἔστι δὲ καὶ πλεονασμὸν τῆς τῆς. τότε δὲ ἀναστροφῇ αἱ προθέσεις, ὅτε λέγει ῥήμα, γίνεται δὲ ἀντὶ ῥήματος. ὡς τὸ, Εἴποι φρονέας δὲ ἡβαιοί. καὶ πᾶρα ἢ θεοὶ εἰσι. καὶ ὅτε μεταξὺ δύο ὀνομάτων τῆς ἑνὸς κατὰ βοτνοματιῶν. Εἰδὼ ἐπὶ διηγήσει. καὶ ὅτε ὑποτέτακται τινὶ ἀμέσως. οἷον, ὥς ἐπὶ, ἀντὶ τῆς ἐφ' ὧ. καὶ ὅτε διφθόγη ὅθεν τέλες. οἷον, Ἀρτέμιδι ξυῖ. εἰδὲ μὴ ἔπος ἔχει, ὁρδοποιεῖται, καὶ φυλάσσει τὸν ἴδιον τόνον. Ἰλιάδος ὁ. ὡς δ' ὅταν αἰξήνῃ νόσος ἀνέρος, ὅς ἐστι πᾶσι γαῖαν ἐληλεθῶς φρεσὶ πᾶσι καλὴ μῆτις νοήσῃ, ἐνθα εἴη ἢ ἐνθα. καὶ ἐκ τῆς τῆς πρὸς τὸν δὲ κτικόν, ἀλλὰ πρῶτον. ὅθεν δυνάται τὰ ἑῖτα τῆς δὲ κτικῶν προσλαμβάνειν τὸ ν, ἵνα μὴ συμπίσῃ τοῖς πρῶτοις. Φιλόξενος δὲ λέγει καὶ δὲ λεκτον γεγονέναι. ἔστι ῥήμα εἰώ τὸ πορδόμεναι, εἴεις, εἴεις, τὸ ἀπαρῶμεν, εἴεις. τὸ δὲ λέγειν καὶ φέρειν οἱ Αἰολεῖς, λέγειν καὶ φέρειν λέ-

λέγασι δὲ τὴν ἑταίρην καὶ τὸ εἶναι, εἴλω Αἰολικὸν ἀ-
παρίμφοτον. ἢ ἐκ τῆς λῶς ἔστι τὸ προσάπτει δότιμος ἀό-
ριστος, πλεονασμῶ τῆς εἰς ποιητικῶς, καὶ γίνεται
εἴλω, καὶ πλεονασμῶ τῆς ι, εἴλω, τὸ τρίτον, εἴη.
Εἵαυτος, ἀπὸ τῆς ἐν ἑαυτῷ ἰσμία. ἀπὸ δὲ τῆς κούρε
καὶ τῆς οὐρίστορος, εἴλω ὁ ἥλιος καὶ τὸν Μάρτιον μῆ-
να δι' ὅλα κινεῖται τῶν χρόνων, ἐν ἐκείνῳ πάλιν
ἔρχεται. ὡς καὶ ὁ Χρυσὸς ἀπὸ τῆς πόρος. ἢ παρὰ τὸ
ἐν ἑαυτῷ διελθόντα πάντα, τῶν τε καρπῶν, καὶ τῶν
ῥοπῶν, ἢ τῶν χρόνων καὶ τῶν μετῶν. ἢ παρὰ τὸ ἰαύω
τὸ ἐνδεχέμεν, σωθεῖται ἐνιαύως, καὶ ὄνομα, ἐ-
νιαυτός, ὁ ἐνδεχόμενος χρόνος. καὶ Ὁ μῆρος, Εἵ-
θα Κυκλωφ ἐνιαυσιν.
Εἵναυθμός, παρὰ τὸ ἐνιαύως τὸ ἐνδεχέμεν, ἐνιαυσμός,
καὶ ἐνιαυθμός. ἐκ δὲ τῆς ἰαύω, καὶ μολιαυθμός.
Εἵλλωπειν, τὸ κατακεκλεισμένῳ ὁματι βλέπειν καὶ
καταμακάσαι. ὅθεν καὶ ἐνιλλώφας τὸ καταμακ-
σάμενος. ἵλλω γὰρ φασὶ τῶν ὀφθαλμῶν. εἵθα καὶ
κατιλλώπειν καὶ πτίλος. καὶ σιλλωδὲς δὲ εἵνοι τῶν
πίσιν ἵλλοις ἐπίσιν. εἴ μὴ ἄρα τίλλος τίς ἐστι
ἀπὸ τῆς τετίλιθαι τὰ βλέφαρα. καὶ τὸ δεινδύειν,
δεινδύειν. Ὁ μῆρος.
Εἵνιπῃ, ἢ δὲ λόγων ὀπίπληξις. ἀπὸ τῆς ἐνέπω
ρήματις, ἢ ἀπὸ τῆς ἐνίπω.
Εἵνιπτω, ὀπίπλησσω, λοιδορῶ. παρὰ τὸ ἐνέπω τὸ λέ-
γω, κατ' ἐπὶ ὀπίσθιν τῆς τ καὶ ῥοπῇ τῆς εἰς ι. τὸ δὲ
εἴλω καὶ πλεονασμῶ σύμφωνον ἔπεται εἰς ι. ἐνέπω
ἐνίπτω. Μῆμι γυνὴ χαλεποῖσιν ὀνειδέσι θυμὸν
ἐνίπτει. Εἴ μὴ τις τὸν ὄνειρον ἀχαιῶν ἄλλος ἐνίσσιν,
αὐτὴ τῆς εἵπον, ἢ ἐλεῖν. Ἰλιάδος β'. ἀπὸ τῆς ἐνέπω
πλεονασμῶ καὶ ῥοπῇ. εἴ καὶ ῥήμα περιπαύμενον,
ἐνίσσω, ἐνίσσω, ὁ δότιμος ἀόριστος, ἰώσπον,
καὶ καὶ συσολῶ, ἐνίσπον.
Εἵνισέμεν. Εἵνισέμεν ἐκ πάλαιος ἐπέσιν, κακολογεῖν,
ὀπίπλησιν. ἀπὸ τῆς ἐνίσσω, ὁ μέλλων, ἐνίσσω.
Εἵνισσι, ἰλιάδος ἡ, κυρίως μὴ ὀπίπληξις δὲ λό-
γων. νῦν δὲ αὐτὴ τῆς εἵπον, λέγει.
Εἵνισσον, ῥήμα, χρόνος ἀόριστος, ἢ ἐνέσσω καὶ ὀπ-
τατικός. ἀπλὴ δὲ ἢ λέξις αὐτῆς. ἴσσω, ἐνίσσω. ὁ πα-
ρατατικός, ἰώσπον, ἰώσπας, ἰώσπον, καὶ ἐνίσπον,
ὡς ἡ λαύσπον, ἐλαύσπον. Καὶ σὺ δέ μοι νημερτὲς ἐνίσπας.
ἔπω καὶ ἔχω, ἴχον. καὶ ἴσσω, ἴσπον. καὶ ὡς περ ἔχον
ἔχεις, ἔπω καὶ ἴσπον ἴσπας, καὶ ἐνίσπας. τὸ μῆτος
προσακτικὸν παροξυῖται, ἐνίσπας, ὡς ὀπίσπας,
ὀπίσπας. τὸ δ' αὖτε τῆς σ' προσακτικὸν προπαρο-
ξυῖται, ἐνίσπας. ἀπολαθεῖ τῆς ὀρίστικῃς.
Εἵνισσα, ἀπὸ τῆς ἐνδεῖν εἰς τὸν δέκατον ἀριθμὸν. ἢ παρὰ
τὸ νεῖα καὶ τὸ εἴ. ἐκ τῆς ἐνέα δὲ δύο ν, ἐν ἑπτα δὲ ἐνός
ν φιλάται. τὸ εἴ πορὶ τῆς ἐνός ν φιλάται θέλει. ὁ-
μοίως δὲ τὸ ἦ, χαλεῖς τῆς σωδέσμων. καὶ εἴ μὴ ἐκ
κλίσεως εἴη. οἶον, Εἵνισσα, ἐνδίοι. ἰώσις, ἡ κέσας.
τὸ ἰώσις, ἐπεὶ παρὰ τὸν ἦσιν μέλλοντα γέγονεν,
ὁμοίως τῆς ποιήσασθαι ἐδάσσωθαι. πρόσκειται χα-
λεῖς τῆς σωδέσμων, δὲ τῆς ἐνέκα καὶ εἵνεκα.
Εἵνισσοι, ἐνέστωτες. ὡς ὅτι ὁ ἐνέστωτος. Ὁ δὲ σπείας
ν, Εἵνισσοι ὅτι ποί γε, καὶ ἐνέσπασθαι ἦσαν εἵρος,

ἀπὸ μῆκος γε ἡμετέριον ἐνέστωτες. Ὁ δὲ σπείας τ'
Μίνως Εἵνισσοι βασιλεὺς Διὸς μεγάλῃ ἀρετῇ. οἱ
μὴ, ὅτι ἐνέστωτες βασιλεὺς ἤρξατο, ἢ ὅτι ἐνέα ἐπὶ
ἐβασιλεύσεν. ἢ ὅτι, οἱ ὑποπταγμῶν ἐραδίως πε-
θόνται ταῖς τῆς βασιλείας γνώμας, ὅθεν φασὶν, ἀ-
νιόντα αὐτὸν εἰς Ἰδῶν δι' ἐνέστωτας σωτῆρας νό-
μας, καὶ φέροντα δαβεβαῖσθαι ὡς ὑπὸ Διὸς εἶναι δεδο-
μῆτοι. Τῆσι δ' ἐνὶ Κνωσὸς μεγάλη πόλις εἵθατε
Μίνως ἀρετῇ, σημαίνει δὲ τὸν ὁμιλητῶν. ὅροι
ὅτι οἱ λόγοι, καὶ ἡ μὴ λόγος σωκῆς. καὶ ἀρετῆς
πάρφασις, ἀντὶ τῆς ὁμιλίας ἀδασκαστική. Ὁ
μῦθος τὸν τῆς Εὐρώπης καὶ Διὸς Μίνωα δι' ἐνέστωτας
ἀφικνεῖσθαι πρὸς τὸν πατέρα παιδολογισμῶν, καὶ
ὡς ὁ δὲ σοφιστὴς μανθάνειν τὰ δέοντα. ὅθεν τῆς
γνώμης καὶ κρίσεως ποσὸν διανοητικῶν, ὡς βασιλεὺς
αὐτὸν ποιῆσαι, καὶ ἐν ἀδελφικῶν ἡμετέριον ἀδελ-
φῶν ψυχῶν. ἡ ἰσορία παρὰ Πλάτωνι.
Εἵνισσοι, κῶν, παρομοιωδῶς.
Εἵνισμα, ὅτι ἐνέα ἡμέρας. καὶ παρὰ τὸ ἡμαρ ὄνομα
σωκῆς, ἐκ ἐν ὄνομα, ἀλλ' εἰς ὀπίρρημα καὶ ἀ-
κλιτον μετέπεισε σωκῆς, καὶ σημαίνει χρόνον τινὰ
ἢ καιρὸν. ποσὸν ὅτι καὶ τὸ εἵνισμα, αὐτῆμαρ, πα-
νῆμαρ. εἵθι δὲ τῆς εἰς ἀρ σὺ τῆς ἰ γράφεται. οἶον,
εἵθιμαρ. τὸ δὲ ἡμαρ, αἰεὶ μὴ ἀκλίτων τάττεται.
εἵθιμαρ δὲ αὐτὸ προπαροξυῖται, ὡς παρ' ἐνέστωτος
συγκείμενον, ἀλλ' ἐπεὶ δὲ ὁ τόνος παρηλλαγῇ, ἐ-
πεί καὶ ἐξήνῃ ἢ σωκῆς, εἵθιμαρ δὲ τῆς εἰς ἀρ σωτε-
δύτων εἰστέτων προπαροξυῖται, ἔχεται το περι-
σπᾶται. εἵθι δὲ τὸ ἐνῆμαρ, ὀπίρρημα, ὡς τὸ εἵθι-
μαρ, αὐτῆμαρ, καὶ προπερισπᾶται.
Εἵνισσι, ἐν ἰσὶ σημαίνει τὸ νῆμα, ὁ ἀδασκαστικός καὶ
ὀπίρρημα συζυγίας, καὶ ὀπίρρημα. αὐτὸ δὲ ὅτι
νῶμος καὶ κλάμος, δηλονότι ὅτι δότιμος. τῆς
νῶς ὁ ἀδασκαστικός, ἐνῶν, ἐνῆς, ἐνῆ. καὶ πλεονασ-
μῶ τῆς ν, ἐνῆ. ἔπος Ἡρωδωτός.
Εἵνισσον, εἵθι ῥήμα, νῶν, ὁ ἀδασκαστικός, ἐνῆσον,
καὶ πλεονασμῶ τῆς ν, ἐνῆσον.
Εἵνισσεται, οἱ ἐνέστωτες. ἀπὸ τῆς νῶν τὸ οἶκῶ,
ναέτης ναέται.
Εἵνισσι, ἐνέστωτες, ἐνέστωτες, βελήσιν, ὡς
φασὶ Διονύσιος. καὶ Ὁ μῆρος ἰλιάδος ε'. γίνεται
παρὰ τὸ ἐνέστωτες, καὶ πλεονασμῶ τῆς σ' καὶ ῥοπῇ
τῆς οἰς ε, ὡς περ πηγόμαλλα, πηγασίμαλλα,
γίνεται ἐνέστωτες, καὶ ἐκτάσει.
Εἵνισσον, τινὲς ἐν χόρτῳ. Ἀεῖσαρχος ἐν πυροῖς
καὶ κριθῇ. πυρὸν δὲ τὸν πυρὸν δίχα τῆς ρ. ἄλλοι
δὲ ἐν καρπῶ.
Εἵνισσον, ἐν μεσώτῳ τῷ τῷ, καὶ συγκοπῶ.
Εἵνισσον, ὅτι τῆς δοκεῖν, τοῖς πρὸς ἐνέστωτες
ἐπιπιδείκναι τοποῖς.
Εἵνισσον, ἀόριστος δότιμος. ὅτι τῆς τῆς.
Εἵνισσον, κατωπῶ. κατῶ, κατωπῶ, ἢ δοτικῇ,
κατωπῶ, καὶ ἐν τοῖς κατωπῶ. ὅτι ὄνοματος
μετήχθῃ εἰς ὀπίρρημα.
Εἵνισσον, ἐμπαγείσης. σκίρωμα δὲ λέγεται
τὸ ἀνίσταται πάθος.

Εὔπερα, ἃ τὸ ἐντὸς ρεῖν, εὐτερα. ζῆται εἰς τὸ ἔγκατα.
 Εὔτελέχεια, τὸ αἰεὶ ὄν. ᾧ τὸ ἐντελὲς ἔχειν.
 Εὔνορχα, Ἰλιάδος ψ'. πεντήκοντα δ' εὐνορχα παρ' αὐτοῦ μὴ λ' ἱερῶσιν, ὅρχεις ἔχοντα. τοιαῦτα δὲ ἔθρον πῖς ποταμοῖς.
 Εὔνουχίσεις, ὑποδέχεται.
 Εὔνοδία, ἢ Εὐκάτη, ἐπεὶ κυνηγός. Ἡρακλείδης.
 Εὔνοσίχθων καὶ εὐνοσίγαιος, ὁ Ποσειδῶν. ἐκ τοῦ εὐνοσίς, ὃ σημαίνει τὴν κίνησιν, καὶ ἐν σω-δέσει μετὰ τοῦ γαῖα, ὃ σείων καὶ κινῶν τὴν γῆν.
 Εὔνοχλῶ, ἐκ τῆς ὀχλος. τὸ ᾧ τὸ ἀχλὺς.
 Εὔνοπαῖς, τοῖς ἐνοτίαις, ὅτῳ τῆς ταῖς τῆς ὥτων ὀ-παῖς κεῖσθαι, Σοφοκλῆς.
 Εὔνομη, Ἰλιάδος γ'. Τρῶες μὲν κλαγγῇ, ἐνοπῇ τ' ἴσαν ὀριίδες ὡς. ἐνοπῇ καὶ κλαγγῇ, ἐπὶ ῥήματα εἰσὶ ποιότιος, ὡς τὸ σιγῇ. γίνεται ᾧ τὸ ὄψ, ὃ σημαίνει τὴν φωνὴν. ἢ ἡρική, ὁπός. καὶ μὲν τῆς ἐν ποροδέσεως, γίνεται ἐνοπή. ὁ κανὼν. τὰ δὲ διαφόρων πώσεων.
 Εὔνοπῇ, Ἰλιάδος ε'. ὧς εἴτι κακὸν ῥέζουσιν ἐνω-πῇ, ἀντὶ τῆς ἐν ὄψει, φανερώς. παρὰ τὴν ὥπα. καὶ Δωρικῶς, ἐνωπᾶ. τὸ δὲ, Αὐτὰρ ἐπεὶ κατενώ-πα, μεταπλασμός ἐστιν ὡς κρόκω κρόκα.
 Εὔνοπιδίως ἐσίδεσκειν, τιτὲς ἐναπαδίως χεῖρασι, τὸ εἰς αὐτὴς τῆς ὥπας ὄρα καὶ γινώσκων.
 Εὔνοπίδες, αἱ θεράπαιναι, παρὰ τὸ ἐπιδοῦναι. Δί-δυμος.
 Εὔνοδία, αὐτὸ τὸ ἐν ὥτια. ἴσως παρὰ τὸ ἐνοι-δεῖν, τὰ ᾧ τὸν τόπον εὐδύβηται ὄντα. ἔπος Ὡρίων Ὀμιλήσιος.
 Εὔνορα, ἔχει τὸ ἰ. λέγεται δὲ ἐπὶ δοτικῆς μόνης, ἀντὶ τῆς θάττον. Αἰσφοφάνης ἐν Εἰρήνῃ.
 Εὔνομος, εὐνοχος τοῖς ὅρκοις, βέβαιος. ῥητορικῇ.
 Εὔνομοις, τάξις τῆς στρατιωτικῆς παρὰ Λακεδαιμο-νίους. εἴρηται ὅτῳ τῆς ὀμνύσαι αὐτὴς μὴ λείπειν τὴν τάξιν.
 Εὔνομοτάρχης, τάξιως τινὸς στρατιωτικῆς ἀρχῶν. παρὰ Λακεδαιμονίους ῥητορικῇ.
 Εὔνομα, ἐκίνει, ἐκφίσει. ὅτῳ τῆς ὥμος ἢ μετα-φορᾶ. γίνεται ἐνωμῶ. καὶ, Ἀρῆς δ' ἐν χερσὶ πελώριον ἔγχος ἐνωμα.
 Εὔνομα, τὰ ὅπλα. παρὰ τὸ ἐντὸς περιλαμβανέν τὸ σῶμα καὶ ἐντὸς εἶναι τὸν φορέντα, οἷον σκεπασή-εἰα τινὰ ὄντα ἃ τὸ περιλαμβανέν τὰ σώματα.
 Εὔνοδία, παρὰ τὸ ἐντὸς ἐπὶ ῥήματι ὃ σημαίνει τὸ ἔσω. τὰ ἔσωθεν τῆς σώματος κείμενα. οἱ δὲ, λέγουσιν ἐνδόδια.
 Εὔνωμα, σημαίνει τὸ εὐεπίζω.
 Εὔνομα, τὰ τοῖς κατοικοῦσιν εὐνομῶν. ἐντέμνεται ὅτῳ τῶν ὁ βᾶχλος, τὰ δὲ τοῖς κρυφαῖς θεοῖς, ἀ-νακλᾶται. ἢ εὐνομα τὰ δυνάμειν τῆς ποροβά-των. τοιαῦτα δὲ ἔθρον πῖς νεκροῖς ἀγῶνα, ἃ τὸ καὶ αὐτὴς εἶναι ἀγῶνας Καίριον κυδαίνοντα ὑπὸ κνέφας εὐνομα μῆλα. καὶ, Ἡ γνῖσιν εὐνομα μῆλων.

Εὔνομα, σημαίνει τὸ μὲν δρόμον καὶ θερμῶς ἐπι-πιδᾶν τῷ πορομάτι.
 Εὔνοπαλιζόμενος, κατ' ὀλίγον καὶ σωχεῖς ἐπι-σφιζόμενος. ἐκ τῆς ῥέπα, ῥοπαῶ, ῥοπίζω, καὶ ποροδέσει τῆς αἰ συλλαβῆς μετὰ τῆς ἐν ποροδέ-σεως, γίνεται ἐννοπαλίζω. εἴρηται καὶ χωρεῖς τῆς ἐν, Ἰλιάδος υ'. Πεὶν δ' ἄτι με ῥοπαλίζω φόλγων, ἀντὶ τῆς ἐδὲ ἐπισφίξω. τοιαῦτα δὲ εἰσι ῥήματα ὅτῳ τῆς εἰς καὶ πλεονασμῶ τῆς αἰ. οἷον πύκνης, πυκτίζω, πυκταλίζω. Ἀνακρέων καὶ Σάφρων φησὶν, ὅτῳ τῆς πυκτά, πυκταλόω.
 Εὔνο. Εἰς ἔρον εὐνο, δασιύεται. σημαίνει δὲ τὸ ἐ-ξέβαλον τὸν τῆς ῥοφῆς ἔρωτα, ὃ ἐστιν ἐκρέδισαν. ὅτῳ τῆς ἴνι τοῦ πέμπω, ἴσω, ἴκα, ἴμαι, ὁ ἀό-εισος, ἔθλω, ὁ μέσος δώτερος ἀόεισος, ἔμλω, τὸ ῥίπον τῆς πληθυντικῶν, εὐνο. ἢ ἀπὸ τῆς δώ-τέρω ἀόεισος ἔω, ὁ μέσος, ἔμλω, ἢ ἀπὸ τῆς ἔω, εἴμι, ἢ μετοχή, εἰς, καὶ ἀρείς. εἴμαι, ἔμλω, ἔ-σο, ἔπο, καὶ τὸ πληθυντικόν, ἔμιστα, ἔσθε, εὐνο.
 Εὔνοπνιον, καὶ τῆς ὑπνός. ὀνομαστικὸν ἐπὶ ῥήματι, ἀν-τὶ τῆς ἐνοπνίως, ἢ ἐν ὑπνῷ. ἐστὶ δὲ καὶ ὄνομα. ἀπὸ δὲ ὀνόματος, μετέχθη εἰς ἐπὶ ῥήματι. Θεῖος μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος.
 Εὔνω, πολεμικὴ θεός. ἢ ᾧ τὸ ἐναύειν, ὃ ἐστιν ἐμναεῖν. ἢ ᾧ τὸ ἴω, ἀπὸ τῆς ἐνίαν τοῖς πο-λεμικῶσι τὴν μάχην. ὅθεν καὶ ὑσμίνη. Ὁ μνη-ρος, ἔπε ποτλίπορος ἐνω.
 Εὔνόλιος, πολεμικός. ᾧ τὴν Εὔνω δαίμονα, ἡτὶς ἐστὶ ποροάτις τοῦ πολέμου. κητικὸς τύπος γέγονεν, Εὔνω εὐνίος, καὶ πλεονασμῶ τῆς αἰ συλλαβῆς, ἐνωάλιος, ὁ ποροφιλὴς τοῖς τῆς θεᾶς Εὔνης ἔργοις, Εὔνηχέρντι καὶ Εὔνωάλιον. ἀπὸ τῆς φονὴς τὸ φονέω, ἀποβολὴ τῆς φ ἐνώ, κα-τὰ ᾧ τὸ ἀγαγῶν, ἐνώω, καὶ ὄνομα ῥηματικόν, Ε-νωώ, καὶ ἐνωάλιος.
 Εὔνοπιον, ἐπὶ ῥήματι τοπικόν. ᾧ τὸ ὥψ ὥπος, ὥπιον, καὶ ἐνώπιον. παρὰ δὲ ἐπὶ ῥήματι εἰς ἰον τύπος ὑποκοριστικῆς ὑπάρχον, διὰ τῆς ἰ χεῖρα-ται καὶ ποροπαροξύνεται. οἷον βράδιον, τάχιον, ῥάδιον, μετώπιον, ἐνώπιον. τὸ δὲ ποροσπείον, διὰ τῆς εἰ διφθόγγου καὶ ποροπείσεται. τὸ δὲ ποροσπείον, ἀντὶ τοῦ ποροσ τὸς ἐξεναντί-ας τῆς εἰσόδων τοῖχος, διὰ τὸ φωτίζεσθαι ὑπὸ τῆς θηρῶν.
 Εὔνοκλινον, ἐξάπου. Ἀττικῶς μὲν ἐξάπου, καὶ ἐξκλινον λέγεται. ὡς περ καὶ παρὰ τῆς Σοφο-κλεῖ ἐξπικυσι. καὶ παρὰ Πλάτωνι τῷ κωμικῷ ἐξπεν. φυλάττει γὰρ τὸ τέλος τῆς ἀειδμῶν ἐν τῇ σωδέσει πεντέμλων λεγόμενον, καὶ ἐν πεν-τεσείγγω ζύλω. ἡμεῖς δὲ πεντάμλων. ὁκτώ-που, καὶ ἡμεῖς ὁκτάπου. εἰ οὐκ ἄρα τὸ τέλος τῆς ἀειδμῶν φυλάσσει, ὁ δὲ ἐξ ἀειδμῶς τὸ ἐ-ἔχει, φυλάσσει ἄρα τὸ τέλος, ἐξκλινον λεγόμενον. ἀλλ' ἐστὶν εἰπεῖν ποροσ τῶ, ὅτι ἐδὲ μίαν λέξιν ἐχομεν εἰς διπλὴν καταλήγασθαι, καὶ ἐν τῇ σω-δέσει φυλασσομένη. εἰσὶ δὲ αἱ φυλασσομένη ἐν πα-

ἐν ἀδράδεσει. οἷον Πύξ μὴ ἐνίκησε λάξ ποδὶ
κινήσας. εἰ ἐν ἐξπας ἐν συνδέσει, οφείλει ῥέ-
πεσθαι καὶ μὴ καταλήγειν εἰς διπλὴν. ἀνάλογον,
ὅτι πεφύλακται τὸ τέλος τῆ ἀριθμῶ. ὡς καὶ παρὰ τῷ
ποιητῇ, οἷον ἐξέτης. Ἐξέτε ἀδμήτην. καὶ, ἐξάετες ἡ
νασεν. ἐκ ἐσιν ἐν πλειονασμῷ ὡς πλανῶνται τινές.
τὰ εἰς ἰς ἐπὶ ῥήματα ἐν τῇ συνδέσει ὑποβάλλει τὸ
κίς. οἷον ἐπτάκις, ἐπτάμηνος. καὶ ἡ ἀπὸ τῆ ἐπτά ἀ-
ριθμῶ. τέσσαρες, ὁ ἀριθμὸς, τῆ ἀκίς τὸ ἐπὶ ῥή-
μα. παρὰ τῷ τῆ ἀριθμῶν. ἔπος ἐν ἐξάκις, ἐξά-
κλινον, ἐξάπαν. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.
Ἐξάγιος, ἀκάθαρτος, ἡ πονηρός. Αἰχίνης δὲ ἐπὶ-
τινος λιμῆος εἶρηκεν.
Ἐξάδιος, ὄνομα κύριον, ὁ ἐξοχὴν ἔχων ἐν τῷ διώκειν.
τὸ ἐ, παρὰ τῷ ἔ δασύεται, τὸ δὲ ἐξάδιον, φιλεῖται.
ἐπεὶ διαφορεῖται τὸ ὄνομα, Λεξάδιος, καὶ Ἐάδιος,
ὡς Οβειάριος καὶ Βειάριος, Οἰλός καὶ Ἰλός.
Ἐξάτης, ἐξεσηκός, μαινόμενος. ἡ ἀβλαβής, καὶ ὑ-
γίης, ὁ ἐξω ἄτης. οἷον, Ὡς ζεῦ γνέσθαι με τῆς
δ' ἐξάτην νόσος, τὸ ὅ ἐγκείται δι' αἰσομίαν.
Ἐξ ἁλός. τινές καὶ σωμαλοφίλῳ, ἐξω ἁλός. οἱ δὲ
ἐκ τῆς ἁλός. ὡς τὸ, Ἐκτρα δ' ἐκβιλέων, ἀντὶ
τῆ ἐξω βελῶν.
Ἐξακίσαιο, ἰάσαιο. ἀκῶ τὸ θεραπεύω, ἀκίσω, ὁ ἀόρι-
τος, ἡ κίσα, ἡ κισάμην, καὶ τὸ δύναιτο, ἀκισάμην.
Ἐξαρνος, ὁ τῷ ἀρνεῖσθαι ἐπιμύων, καὶ Ἀρνεμύος
καθόλου.
Ἐξαράσασθαι, τὸ ἐκτελέσαι τὰς Ἀράς, τῆς τῆς
ἀλῆς, ὡς ἐπὶ ταῖς ἰδρύσεσι τῷ ναῶν εἰώθασιν
ποιεῖσθαι.
Ἐξαπάφοιτο, ἐξαπατήσοι.
Ἐξαργυρῶσαι, ἐκ ἐξαργυρεῖσαι Θεοκυδίδης.
Ἐξαστήρ, σημαίνει σκυῖος τί. παρὰ τὸ αὐῶ, αὐ-
σω, αὐστήρ, καὶ ἐξαστήρ. Αἰχύλος.
Ἐξαμβλῆν, τὸ διαφθεῖρειν. καὶ ἐξήμβλωσεν, ἀντὶ
τῆ ἐ διέσωσεν, ἐδὲ σωήθησεν. κυρίως μὲν ἐπὶ
ἀμπέλῃ ἐπιπεκαυμένης τὰς λεγομένης ὀφθαλμῶς
φασὶ τὸ ἐναμβλῶσαι, μεταφορικῶς δὲ, καὶ βρέ-
φος διαφθαρεῖν ἐν κοιλίᾳ, ἐξαμβλῶσαι. καὶ
ἀμβλωθεῖδιον, τὸ ἐφθαρμύον.
Ἐξαμφοπερίσαι, τὸ τὰ σαφέςερα εἰς ἀμφίβολον
περιεῖναι.
Ἐξ ἁθῶ. Ἐξ Ἀθῶ δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσεν. ἐκ δὲ τῆ
Ἀθῶ. ὅστις ὁρος ὑψηλὸν τῆς Θράκης ἐπὶ τὴν θάλασ-
σαν ἔβη. Ἰλιάδος ἔ. πλανώμενοι τινὲς ἀναγινώ-
σκουσιν ἐξ Ἀθῶ. καὶ ὅ δύνανται εἶναι ἀπὸ τῆ ὥ πί-
πτεν ἡ ὀξεία. καὶ ὅ ἐχει παρὰ τῶ ὥ τὸ ἐ, ὡς τὸ πό-
λεων. ἀμφίβολον. εἰ ὅ παρὰ τὸ Ἀθῶς ἁθῶ, ἐπὶ
πλειονασμῷ τῆ ὀ. εἰ δὲ εἴρηται Ἀθῶς ἁθῶς ἁθῶς,
ἐκ ἐτι πλεονάζει. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.
Ἐξάπινα, ἐπὶ ῥήμα. γίνεται δὲ παρὰ τὸ ἀφανής,
ἀφίνα, καὶ ἁπίνα.
Ἐξαίρετοι, αἰδεῖς, ἐπὶ λεκτοί, αἱ καὶ τιμὴν διδό-
μεναι ἀπὸ τῶ ἀίχμαλῶν γυναικίς. τὸ ἀρσενι-
κόν, ἐξαίρετος. ἐκ τῆ αἰρῶ τὸ διακρίνω καὶ προκρί-
νω, γίνεται αἰρετός, καὶ ἐξαίρετος. προπαροξύνε-

ται. ἐπειδὴ τὰ δὲ τὰ ἐπος ὑπὸ δύο συλλαβάς, προ-
παροξυνέσθαι θέλουσιν. αἰδεῖται, αἰμεμάται.
χωρὶς εἰμὴ ἀπλάθοντα, παρὰ τῆ ἐ τὸ π ἔχει, δὲ τὸ
Ἰαπετός. ἡ ἀπὸ ῥήματος συντεθείη, διὰ τὸ ἐπαι-
νετός. σεσημειώται τὸ ἀφυσγετός.

Ἐξαίτης, ἀπὸ τῆ ἐξαιρέτης καὶ συγκοπῶ. ἡ ἀπὸ
τῆ ἐξαιτεῖν.

Ἐξαίσεις, τόπος τίς Ἀθωνῶν, ἐνθα ὑπεξαίρε-
μενοι τὰ φορτία ἀπετίθεντο.

Ἐξαίσιον, ὅτε μὲν δηλοῖ τὸ ἄδικον, καὶ γίνεται πα-
ρὰ τῷ αἴσαν, ἡ τις δηλοῖ τὸ ὑπερῶν, οἷον τὸ
ἐξω τῆ ὑπερῶντος. ὅτε δὲ τὸ μέγα, ἀντὶ τῆ ὑ-
περ τὸ καθήκον. ὡς περὶ τὸ ἐκνομίως παρὰ Ἀ-
ριστοφάνει, ἀντὶ τῆ μεγάλως.

Ἐξαίσια, παντὸς ἐπέκεινα θαύματος, ὑπερβαλ-
λόντως.

Ἐξείνην, ἐξείνην ἐλθόντι, Ἰλιάδος ὦ, ἀντὶ τῆ καὶ
δημοσίαν ἐξοδὸν καὶ παροσβείαν. ἐξεία γὰρ, ἡ
μοσία πομπὴ καὶ παροσβεία, ἀπὸ τῆ τὸν παροσβύον-
τά περ ἐξείαται. ἡ παρὰ τὸ ἴημι τὸ πέμπω.

Ἐξέμεν. Μὴδ' ἐξέμεν ἅψ ἐς Ἀχαιῶς, ἀντὶ τῆ ἐκ-
πέμψαι καὶ ἀπολύσαι. σημαίνει καὶ τὸ κρατῆσαι,
καὶ φυλάξαι. ἐκ τῆ ἴημι, τὸ ἀπαρέμψαι, ἐμεν
καὶ εἶναι, ὡς θεῖναι, θέμεν.

Ἐξαιρῶ, εἰς τὸ ἡεροφρίτης.

Ἐξέβω, ἐξεβλάβη, ἐξεκόπη ἡ κύστις. παρὰ τὸ βῶ
ῥήμα, ὃ σημαίνει τὸ κόπτω. ὅθεν βῶσαι, τὸ σιδή-
ρῳ τέμνειν, καὶ κόπτειν. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ βλάπτω, ὡς
τὸ, Οἶνός σε βῶσι μελινδής. τὸ δὲ παραγωγὸν αὐ-
τῆ, βῶσι. ἐξ ἡ παραγωγὸν βῶσι, καὶ παραχημέ-
νος χρόνος, ἐβῶν, καὶ ἐξέβῶν, ὡς ἐδῶν ἐξέδῶν.

Ἐξείδιον, σημαίνει τῷ ἐξίν. καὶ εἰ μὲν ἀπὸ τῆς ἐ-
ξίως ἡλικίης ἐστὶ, γράφεται διφθογγῶν, εἰ δὲ ἀ-
πὸ τῆς ἐξίος, ἐξείδιον διὰ τῆ ἰ.

Ἐξεί, ἀντὶ τῆ ἐξείδι. ἐκ τῆ εἰς τὸ πορεύομαι, παρά-
γωγον, εἰμι, ὁ ἀδραπατικός, εἶναι, τὸ δούτερον, εἰς,
τὸ εἶτον, εἰ. καὶ ὡς περὶ ἀπὸ τῶ εἰς ὡ γίνεται προ-
σακτικὸν ἐκ τῆ εἶτε προσώπε τῆ ἀδραπατικῆς, ἔ-
τω καὶ ἀπὸ τῆ εἰς μὴ χήματος, Αἰολικόν, καὶ Ἀττι-
κόν. οἷον, ἴση, ἀντὶ τῆ ἴσαδι, καὶ ἐμπίπλη, ἀντὶ
τῆ ἐμπίπλαδι. ἔτω καὶ ἐκ τῆ εἰς εἶτε προσώπε τῆ
ἀδραπατικῆς, γίνεται εἰ, ἐν συνδέσει δούτερον προ-
σακτικόν, Ἐξεί τὸν ἀγκυλῶ λαβῶν. ἡ ἐκ τῆ ἐ-
ξείμι συνδέτερος χήματος τῷ εἰρημῶ βῶσι.

Ἐξείης, ἐφεξῆς, ὀρδινάως. ἐστὶ δὲ ἐπὶ ῥήμα τῆς ἐξίως,
ἀπὸ τῆ ἐξῆς, πλειονασμῷ τῆς εἰ διφθογγῆς.

Ἐξείλῃσαι, τῷ λέγασιν οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἐπὶ τῆ
ἐκφυγῆν. εἰκόσιν δὲ μεταφορικῶς λέγειν. ἀπὸ
τῶ ἐν τῷ παλαίῳ ἀναλύνοντι ἑαυτῆς. λέγει δὲ
Πλάτων ἐν ἐβδόμῳ νόμῳ περὶ πάλης ἔτω, τὰ
δὲ ἀπ' ὀρθῆς πάλης ἀπ' αὐχένων καὶ χειρῶν καὶ
πλῶντων ἐξείλῃσαι, μὴ φιλονεικίᾳς τε καὶ κατα-
στάσεως διαπονεμένα.

Ἐξηγηταί, οἱ τὰς νόμους πῶς ἀγνοῶσι διδάσκον-
τες, καὶ ὑποδεικνύοντες περὶ τῆ ἀδικήματος ἐκπα-
στος γράφεται, καὶ ἐξηγηταὶ τὰ πάτρια. ῥήτοι-
κή.

κή. ὁξηγητής ἐν ὁ τὰς νόμους ὁξηγέμενος, καὶ παῦ
 ὅτι ἐν τῷ ᾄσματι. ζήτει εἰς τὰς διαφοράς.
 Εἰρηονήθην, ἀντὶ τῆς κατὰ τὴν θύην. ὅθεν καὶ ἡ ὀ-
 νες οἱ αἰγιαλοὶ, ἔχον τὸ κατανοῶνται ὑπὸ τῆς
 κυμάτων. αἰονήματα ὅν τὰ καταντλήματα φασὶν
 οἱ ἰαβοί.
 Εἰρηονήθην καὶ παρὰ τὴν ἡμετέραν, αἰ παλαιὰ γλῶσσι-
 δες τῆς αὐτῶν ἔπω λέγονται, καὶ καὶ μεταφορὰν πάν-
 τα τὰ παλαιὰ καὶ κατὰ τὴν ἡμετέραν.
 Εἰρηονήθην, τὸ ἀφανές, παρὰ τὸ ἐξίσταται τῆς δόξης, ὅθεν
 τὰ φανερὰ. ἢ παρὰ τὸ ἐξίσταται, ἢ τὸ ἀφανισμὸν καὶ
 ἐγγύς ὃν ἀφανισμὸν. ἐξίσταται παρὰ τῆς θεολογίας,
 ἢ γὰρ ἀφανῆ, ὅθεν τῆς, χαῖνα. ὅθεν μεταφορὰς τῆς
 πορφύρας, ἢ τις ὅταν μὴ ἔχη τὸ τῆς δόξοποιῶν βάρ-
 μα, τὸ γὰρ οὐκ ἐξίσταται τὸ τῆς δόξης, ὅθεν τὸ τῆς ὀ-
 μοίης. ἐξίσταται ἐν καὶ ἐξίσταται οἶνος, ὁ αἰόμοιος
 εἰαυτῷ, ὅθεν τὸ ἐποιοῦν τῆς λέξεως εὖρον τὸ δόξο-
 ποιῶν. τίθεται κυρίως ἡ λέξις ἐπὶ τῆς βαπτισμῶν
 εἰρών. δόξοποιός ἐστι λέγεται βαφὴ ἢ ἔμμοιον καὶ
 δυσέκπλυτον ἔχουσα τὸ αὐτὸς. καὶ Πλάτων δὲ δόξαν
 δόξοποιόν ἐφίκεται τὴν ἔμμοιον. καὶ δόξοποιός πο-
 νησία, ἀντὶ τῆς ἔμμοιος καὶ δυσέκπλυτος.
 Εἰρηονήθην, διὰ τὰς ἐφοδίας τῆς πρὸς ἐξοδὸν ἔχουσιν,
 ἢ πρὸς θάνατον. παρὰ τὸ ἵναι τὸ πρὸς θάνατον, ἢ
 εἶμι, τὸ πληθυστικόν, ἵμην, ἵτε, ἵτος, ὄνομα
 ἱππείας, καὶ ἐξίππειος.
 Εἰρηονήθην, παρὰ τὸ ὀλιθαίνω, ἀόριστος β.
 Εἰρηονήθην, ὄνομα δίκης. οἱ δίκην κινήσαντες ὥστε ἀποβ-
 λείν χάραν ἢ οἰκίαν, ἔπειτα ἐμβατὸν κωλύο-
 μοι, μὴ ἐμβατὸν δύναντες ἐξελαυνόμενοι, δίκην εἰσά-
 γουσι πρὸς τὰς ἐξελαυνόντας, ἢ ἐκ ἐώντας ἐμβα-
 τὸν. καὶ αὐτὴ ἡ δίκη λέγεται ἐξελίξαι, ὅθεν τῆς
 ἐξίλιν, ὅθεν κωλύειν. οἱ δὲ παλαιοὶ τὸ κωλύειν
 καὶ ἀπελαύνειν ἐξίλιν ἐλγόν. ῥητορικὴ.
 Εἰρηονήθην, ἀντὶ τῆς καλῶς. ἐστὶν ἐπὶ ῥήματι μισό-
 πτος. παρὰ τὸν ἔρον, ὁ σημαίνει τὸν φορὸν ἀνέμον.
 Εἰρηονήθην, ἀντὶ τῆς ἐξείσιν. οἴχω, οἴχων. οἴ-
 χουσι, καὶ ἐξοίχουσι.
 Εἰρηονήθην. τὸ αὐτὸ ἐστὶν ὑπανέση καὶ ἐξυπανέση,
 Ἰλιάδος β. ἢ ὅτι αἱ πορθέσεις ἐπὶ σωτικῶν ἐλπί-
 λέγει ὁ κανὼν διεγείρει τὴν ἐμφασιν φέρει
 πλέον. οἷον ἐστὶ τὸ, Προπονητικὸν ἐλπίδας, καὶ πα-
 ρακαταθήκην, ἐξυπανέση, ἔχον τῆς ὑπὸ, τὴν κατ'
 ὀλίγον ἔχουσιν, ἔχον τῆς ἐξ τῶν δὴ, ἔχον τῆς αὐτῶν,
 τῶν εἰς ὑψος ἔχουσιν.
 Εἰρηονήθην, ἐξ ἐπίσης, ἐκ τῆς πρὸ ὀλίγου, ἐκ τῆς
 σωγῆτος. παρὰ τὰ γὰρ τὰ μέλη. σημαίνει δὲ καὶ
 παρ' αὐτὰ, καὶ ἀπερισκέπτως. ὑπόγειον ὅν, ση-
 μαίνει πρὸς φανερὸν, ἐγγύς, τὸ ἐγγύς γὰρ ὅς
 πρὸ ὀλίγου καὶ μετ' ὀλίγον.
 Εἰρηονήθην, ἐξορισμός, φυγή. πῆγμα δὲ γίνε-
 ται ἐν τῇ ἀγορᾷ εἰσόδου ἔχον, δι' ὧν εἰσιὼν πολίτης
 ἕκαστος ὁσρακὸν ἐτίθει ἐπὶ γειραμῶν. ἐξ ἀκχι-
 λίων δὲ γειραμῶν, φυγή δεκαετῆς φησὶν τῆς
 κεινομένης. ὠνόμασαι δὲ ἀπὸ τῆς ὁσρακὸς εἰς ὁ ἐνέ-
 γραφον ἕκαστος Ἀθλῶντος, εἰ δὲ ὅν μετρίσασθαι τῆς

πόλεως. ἐνομιζομένη δὲ τῆς, ἐπὶ τῆς τῆς ὑπερῆχοντας
 τοῖς φρονήμασι κωλύειν. ζήτει εἰς τὰς διαφοράς.
 Εἰρηονήθην, παρὰ τὴν ἐξ ἐξορισμῶν καὶ τὸ ὅρος, ὁ σημαίνει
 τὸν ὀρισμὸν. καὶ τί ἐστὶν ὅρος; λόγος σωτομῶς δηλω-
 τικός τῆς φύσεως τῆς ὑποκειμένης πρὸς γένεσιν. καὶ
 ἐξορος τὸν ὅς ἐξορισμὸν τῆς ὀρισμῶν τῶν ὧν.
 Εἰρηονήθην, ἀπὸ τῆς ὀρε τῆς γάλακτος. Προβατίους δὲ
 καὶ συϊδίους ὀμιλῶν, ἔτ' αὖ τὴν ψυχὴν βελτίων
 ἐγγύς, ἢ δὲ πλέον τῆς βελτίου καὶ ἐξορισμῶν τυ-
 ρὸν καὶ πλῆθος κώδιον.
 Εἰρηονήθην, παρὰ τὸ ἐξέχω. τὸ ἐξέχω ἐξοχόν. ἢ δὲ
 θεῖα τῆς πληθυστικῶν ἐξοχα, καὶ ἀποβολῇ τῆς
 ἐξ, ὅχα. ὅθεν τὸ, Ὅχι ἀριστος ἀπάντων.
 Εἰρηονήθην, ἐχω, ἐξω, ἢ μετοχή, ἐξων ἐξοχός, τὸ
 διπλοῦν, ἐξασα, καὶ πλεονασμῶ τῆς ἱ, ἐξαστία.
 Εἰρηονήθην, οἱ μαρτυρήσιν τισὶν ἐν δικαστηρίῳ
 ὑπὸ γένεσιν, εἰ μὴ ταῦτα μὴ βέλονται καταμαρ-
 τυρεῖν, ὡμυον μὴ δὲ ἐπίσταται. καὶ τῆς ἐξο-
 ρισμῶν.
 Εἰρηονήθην, τὸ μετ' ὅρκου ἀπαρνήσασθαι πρὸς τινὰ
 ἔχον νόσον ἢ πρὸς φανερὸν ἐτέραν τινὰ, ἐξορισμῶν ἐ-
 σίν. ἔπω Δημοδοκίης.
 Εἰρηονήθην, χιτὼν ἀμικτὸ καὶ ἱμάτιον. ὡς ὅν ἐπερομά-
 χαλος, καὶ ἀναβολὴν εἶχον καὶ ἀνέδεντο κοσμήσειν.
 διόπερ καὶ οἱ κωμικοὶ ἐπ' αὐτῆς, ποτὲ μὴ ἐνδυθῆναι,
 ποτὲ δὲ ἀναβάλλει φασὶν. ὡς δὲ τῆς δέλων ὁ τοῖς
 χιτῶν. ὁ δὲ ἀμφιμάχαλος, τῆς ἐλδοθέρων καὶ
 ἀσῶν, ἐκ ἐπὶ σκεπάζων τῆς βραχίονας. οἱ δὲ νεώ-
 τεροι, καὶ δοιμάτιον ἐξομίδα τὸ μικρὸν καὶ ὀτε-
 λές. ῥητορικὴ.
 Εἰρηονήθην, παλαιός, ἢ ἐξάετης. Ὄρος ὅν ὁ ἐνιαυτός.
 λέγονται ἄροι καὶ αἱ γεραί. λέγεται καὶ ὁ ἀκαίρος.
 Εἰρηονήθην. Εἰρηονήθην, ἐξω τῆς οἰκισμένης. ἔως ὅπου ὅν
 (φασὶν) ἐστὶ πρὸς τὴν ἐξοχόν, σήλας ἐστὶν ἐπὶ Ἡρακλῆος.
 πάντα ὅν τὰ ὅν πρὸς τῆς ἀρχομένης ἐπὶ ῥήματι
 τα, χωρὶς τῆς ἱ γεαίονται. οἷον ἀνὰ, ἀνὰ. καὶ,
 κάτω. εἰς, εἰσω. ἔπος ἐν καὶ ἐξ, ἐξω. καὶ πρὸς, πρὸς
 σω. ὁμοίως καὶ τὰ εἰς ὡς ὅν ἐπὶ ῥήματι γινόμε-
 νον χωρὶς τῆς ἱ γεαίονται. οἷον ἐγγύς, ἐγγυτέ-
 ρω, ἐγγυτάτω. ἐξω, ἐξωτέρω, καὶ ἐξωτάτω. πέ-
 ραν, περαιτέρω, καὶ περαιτάτω. ὅσοι ὅν τὸ ἐγγυτά-
 τω. ζήτει εἰς τὸ περαιτέρω.
 Εἰρηονήθην, ἀντὶ τῆς ἐξω τῆς κείλειν ἐγγύς. κείλειν
 δὲ ἐστὶ τὸ εἰς τὰς ἐξοχὸν ἵσται, ἐξ ἐκ καὶ κείλειν ἢ
 ὁδός. παρὰ τὸ κείλειν, ὁ μέλλων, κείλειν, ὁ ἀόριστος,
 ἐκείλειν, ὁ δούτερος, ἐκείλειν, καὶ ἐξ αὐτῆς ἐνεσῶς καὶ
 ἐξοχῶν τῆς εἰς ὁ, ὁ κείλειν, ὁ μέλλων, ὁ κείλειν, ὁ ἀόρι-
 στος, ὁ κείλειν, ἀντὶ τῆς ἐξοχῶν. ἐπίσης, ἐπὶ τῆς
 ἐξέβαλον, ἐρρίψαι. καὶ ἐξοκείλειν, ἐξορμήσαι καὶ
 ἐκδραμεῖν, ἀπὸ τῆς τῆς πνέουστος φέρει.
 Εἰρηονήθην, ἐξορμήσαι, ἐξορμήσαι, ἐξορμήσαι, ἀπὸ
 τῆς ὀφρῶν.
 Εἰρηονήθην. ἐκ τῆς ἐξοχῶν, γίνεται ῥήμα πε-
 ρισμῶν ἐξοχῶν, ἐξοχῶν, ἐξοχῶν, ἐξοχῶν, ἐξοχῶν
 καὶ, καὶ ἐξοχῶν.
 Εἰρηονήθην. ἐκ τῆς ἐξοχῶν καὶ τῆς ἐξοχῶν καὶ τῆς
 εἰς

εἰς αὐτός, γίνεται ἐδονῶ, καὶ ἔσθῃ τῷ φίλῃ εἰς δασὺ, ἐδονῶ, καὶ ὄξεδονῶ.

Εἰωμῖς, χιτῶν ὁμοῦ καὶ ἱματίον. τὴν ἑκατέρωθεν χεῖρα παρείχετο. χιτῶνος μὲν ὅτι ἐζώννυτο, ἱματίου δὲ, ὅτι ἀνέβάλλετο. τάχα δὲ ὅτι ἀχειρίδωτον ὄν, καὶ πρὸς τοῖς ὤμοις αἰοίσματα ἔχον, ἀφ' ὧν αἱ χεῖρες ἐξεχαλῶντο, ὅποτε καὶ ἐζώννυτο, καὶ τὸ ἐξωμῖς ἐκαλεῖτο. ἀνέβάλλετο δὲ πατέρας χειρὸς ὑποσελλομένης, καὶ κάτωθεν πρὸς τὰς πόδας αὐας τῷ ὤμῳ ἐπανατιθείσης αὐτὸ, μηδὲν ζώνης δεομένην.

Εἰσῆς. ἔω τὸ ὑπάρχω, ὁ μέλλων, ἔσω, ὁ δόλυτος, ἀόριστος, ἦον, ἡ μετοχή, ἔων, καὶ καὶ συναίρεσιν, ὦν, καὶ τὸ δηλυκόν, ἐσσαεῖσης, καὶ ἔσα, καὶ πλεονασμῷ τῷ ἰ, γίνεται ἐσία. ἡ παρὰ τὸ ἴσος.

Εἰὼν μετοχή ἔστιν ἀόριστος δόλυτος. διότι ἐδέποτε μετοχή ἐνεσῶτος ὀξυῦνται, πλὴν τῷ ἐκῶν. καὶ ἐδέποτε δόλυτος ἀόριστος μετοχή βαρύνεται, πλὴν τῷ πέφρων, ὥς τε τὸ ἐὼν δόλυτος ἀόριστος ἔστι. κλίνεται ἐόντος καὶ ὄντος. τὸ δὲ ἐὼν τῷ ὦν ἐντελέσειρόν ἔστι. ἔω ὦ, καὶ ἐὼν, ἐνεσῶς καὶ παρατατικός.

Εοικῶς, εοικότος. ἐκ τῷ εἶκω τὸ ὁμοῖω, ὁ μέσος παρακειμένος, εἶκα, καὶ ἐν δαλύσει, καὶ ἐπονθέσει τῷ ὦ, εοικα. ἡ μετοχή εοικῶς. ἡ δὲ τῷ εἶκω, ὁ μέσος παρακειμένος, οἶκα, τῷ λόγῳ τῆς ἀδελφότητος, καὶ πλεονασμῷ τῷ ἔ, εοικα. ἡ ἐκ τῷ εἶκα μέσος παρακειμένος εἶκα, καὶ εοικα. σημαίνει δὲ τρία. τὸ ὁμοῖον, τὸ πρέπειν, καὶ τὸ φαίνεσθαι παρὰ τοῖς φιλοσόφοις. τὸ ὁμοῖω, ὥς τὸ, Ὅδ' ἦτε νυκτὶ εοικῶς. τὸ πρέπειν, ὥς τὸ, Εοικέτοι ἔτοι αἰκνῆς, Ἰλιάδος ἰ, αὐτὶ τῷ πρέπονσι ὄντι, καὶ ἐκ ἔστι σοι ἀπορεπές. τὸ φαίνεται, ὥς τὸ, Ὡς εοικόν ἡ τῷ φρενῶν ἀναλλαγή. καὶ ὁ Πορφύριος, Εοικε δὲ μήτε τὸ ἄλλος, μήτε τὸ εἶδος ἀπλῶς λέγεσθαι.

Εοιγμῶν, ἐκ τῷ εοικαμῶν πρῶτον τῷ πληθυντικῶν γίνεται, καὶ συγκοπῶν καὶ ἔσπῳ, εοιγμῶν, ὥς δεδοικαμῶν, δεδοιγμῶν.

Εοικῶ, ἐκ τῷ εοικότος, τὸ δηλυκόν εοικῶ, καὶ πλεονασμῷ τῷ ἰ, Ἰλιάδος σ. Ζωῆσι νεώτερον εοικῶ. ζητεῖται ποῖος χρόνος ὄντι τὸ εοικε καὶ εἶκα, ἐπειδὴ γίνεται ὑπὸ τῷ εἶδω ἔσω τὸ ὁμοῖω, ὁ παρακειμένος εἶκα, καὶ ὑπὸ τῷ εἶκω εἶξω, εἶχα, ὁ μέσος, εἶκα. λέγουσιν ἐν ὅτι μέσος ὄντι ὑπὸ τῷ εἶκω. ἐν δὲ δυνάται εἶναι ὑπὸ τῷ εἶδω. ὅτε ὅδ' ἐνεσῶς ἐνεργητικῶς δηλοῖ, τότε καὶ οἱ λοιποὶ χρόνοι ἐνεργητικῶς σημαίνουσιν. οἱ δὲ μέσοι, πολλάκις ἐκφύγουσι τὴν σημασίαν, ὥς περ τὸ πέπηγα.

Εῶκεν. εἶκω, ὁ μέσος παρακειμένος, εἶκα, καὶ δαλύσειν, εἶκα, καὶ πλεονασμῷ τῷ ὦ, εοικα. ἡ ἐκ τῷ εἶκω, ὁ μέσος παρακειμένος, οἶκα. τὸ ὅδ' εἶ, ἡ καὶ ὄρεθ' ἐν δισυστάσει μέλλοντι, ἡ μόιον, ἡ μὲν τῷ ἰ, εἰς ὃ ἔρεται ἐν τῷ μέσῳ παρακειμένῳ οἶον, λέξω, λέλογα, πείσω, πέποιθα. ἔπος εἶκω, οἶκα, καὶ πλεονασμῷ τῷ ἔ, εοικα. ὁ μέσος ἀρσενικός, εῶκεν, καὶ ἀφελον εἶναι νοίκεν, ἀλλὰ κανὼν ὄντι ὁ λέγων, ὅτι ἐδέποτε λέξις Ἑλληνικὴ δέσκειται ὑπὸ τῷ ἡ ἀρχομένη ὀπφειρομένη τῷ ὦ,

χωρὶς εἰ μὴ ἐν διφθόγγῳ εἴη, ἡ καὶ δαλέκτον. πορεύεται εἰ μὴ ἐν διφθόγγῳ, δα τὸ ἡς νοῖ. καὶ, Πρῶτ' δ' ὑπ' νοῖ. καὶ δαλέκτον, δα τὸ ἡς. οἱ δὲ Ἰῶνες δαλύοντες λέγουσιν ἡῶα. καὶ τῶτον τὸν κανὼνα ἐρῶτο ὑπερβιβασμός τῷ χρόνῳ, καὶ τὸ μὴ εἶ, ἐφυλαχθῇ δα τὸ ὦ, τὸ δὲ ὦ, ἡμεῖς θῆ εἰς ὦ, καὶ ἔμεινε τὸ ἰ πορογενεαμῶν. ἡ δὲ πρῶτη συλλαβὴ συνείσειλε τὸ ἡ εἰς εἶ, ἡ δὲ δόλυτος, ἐξέτεινε τὸ ὦ εἰς τὸ ὦ, καὶ ἐρῶτο ἐῶκεν. τῶν τῷ τρίτῳ τῷ πληθυντικῶν, ἐῶκισαν, καὶ ἀποβολῇ τῷ ἰ, ἐῶκισαν.

Εῶργα. ἀπὸ τῷ εἶργω, εἶργω, ὁ παρακειμένος, εἶργα, ὁ μέσος, εἶργα, δαλύσει, εἶργα, καὶ ἔσπῳ, εῶργα. ἔπος ἐρῶτο καὶ τὸ ἐῶλπειν, καὶ ἐῶργεῖν καὶ τὰ ὅμοια. ρίξω, ὁ μέλλων, ρίξω, ὁ παρακειμένος ἐρῶργα, ὁ μέσος ἐρῶργα, ἀποβολῇ τῷ ρ, καὶ ἀφθῆσει, εῶργα, ὁ ἀρσενικός ἐῶργεῖν. καὶ ἀφελον εἶναι ἡῶργεῖν, ἀλλὰ κανὼν ὄντι. τῶν χάριν ἔσωθεν γίνεται ἡ ἐπέκτασις. καὶ ἡ μετοχή ἐῶργως. Κατὰ δὲ ὁμῶς ὅτ' ἀεργὸς αἷρ, ὅτε πολλὰ ἐῶργως, αὐτὶ τῷ εἶργασμῶν, Ἰλιάδος ἰ.

Εῶρταζον. ἐῶρτάζω, καὶ ὁ παρατατικός ἀφελον εἶναι ἡῶρταζον, καὶ ἐπειδὴ ἐδέποτε λέξις δέσκειται ἀρχομένη ἀπὸ τῷ ἡ, ὀπφειρομένη τῷ ὦ, τῶν χάριν ἐρῶτο ὑπερβιβασμός, καὶ ἡ μὴ παραλήγουσα ἐξέτεινε τὸ ὦ, εἰς ὦ, ἡ δὲ ἀρχαία συνείσειλε τὸ ἡ εἰς εἶ, καὶ ἐρῶτο ἐῶρταζον.

Εῶρων, ἀπὸ τῷ ὄρω, ὁ παρατατικός, ὄρων, καὶ πλεονασμῷ τῷ ἔ, ἐῶρων, τῆς δασείας φυλαττομένης. ὡσαύτως καὶ ἀπὸ τῷ οἶνοχοῶ, ὁ παρατατικός, ὠνοχέων, καὶ πλεονασμῷ τῷ ἔ, ἐῶνοχέων. καὶ ἀπὸ τῷ ὠνῶ, ὠνέμαι, ὠνῆμαι, καὶ ἐῶνῆμαι.

Εῶσεν, ἀπὸ τῷ ὠθω τὸ ἀπῶθω, ὁ μέλλων, ὠσω, ὁ ἀόριστος, ὠσα, καὶ πλεονασμῷ τῷ ἔ, ἐῶσα.

Εῶωρ, ἀπὸ τῷ οἶγω, ὁ παρατατικός, ὠγον, ὠγε, καὶ πλεονασμῷ τῷ ἔ. Χηλὸς δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέωγε.

Εῶρτάζω, ἐκ τῷ ἐῶρτῃ. τῶν παρὰ τὸ ἐῶ τὸ ἐπιθυμῶ ἐῶρτῃ καὶ ἐῶρτῃ κατὰ ὑπερβιβασμόν, ἡς ἐῶσι πάντες. ἐτυμολογεῖται δὲ, παρὰ τὸ εἰς τὰ ἐῶ ὄρεσιν, ὅ ἐστιν εἰς τὰ ἀγαθὰ ὄρεα, ὅθεν καὶ δασυνεται. οἱ μὲν τοι Ἰῶνες φιλοῦσιν.

Εῶλιτο, ἐκεκίνητο, καὶ ἐπέταρκετο. ρεῖται καὶ δα τῆς αἰ διφθόγγῳ. ἡ μὲν ἄρ' ὡς ἐόλιτο νόον μελεδήμασι κερῇ. Ἀπολλώνιος.

Εῶμι. Ἐν τῷ κείσε δ' αὖ ἔμιν ἐῶγε μὲν μνηστῆρας ἐῶμι, ἀνέρχεσθαι ἐκ ἐῶ. ὅταν δὲ δίκτικόν ἦ, ἐξεί τὸ ἰ. ἐῶμι, ἐῶς, ἐῶ. βοῶμι, βοῶς, βοῶ. Δωρικῶς δὲ, τὸ αἶ εἰς ἡ κινᾶται. ἀπὸ ἡμῶν εἰς αἶ μακρόν. καὶ ὅδ' βοῆς λέγουσι καὶ ὀρῆς, καὶ τιμῆς.

Εῶς. ἡ ἐῶς, τῆς ἐῶ. παρὰ τὸ ἐῶ τὸ φωτίζω, εῶς, καὶ ἀποβολῇ τῷ ὦ, ἐῶς. σημαίνει δὲ τὴν ἡμέραν. ἡ δα τῷ ἐῶς ταύτης ἡμᾶς κατακλίνεσθαι, ἡ δα τῷ ἰεῖσθαι ἡμᾶς ἐν αὐτῇ. ἀπὸ τῆς ἐῶ γίνεται ἐῶς κητικόν σὺν τῷ ἰ, Ἐπικλείοντες ἐῶν Ἀπολλῶνα. Ἀπολλώνιος, ἐκ τῆς ἐῶς φέρεται, τῶν ἐκ τῆς ἀνατολῆς.

Εἰσφόρος, ὁ ἀνατολικὸς ἀσὴρ, πρωῒνος, ὁ πὴν ἑῶν ἐν αὐτῷ φέρων. ὁ αὐτὸς καὶ φωσφόρος καλεῖται.

Ἑῶλος, ὁ χθεσινός. καὶ ἑῶλον ὄψον, τὸ χθεσινόν. παρὰ τὴν ἑῶ τὴν ἡμέραν, γίνεται ἑῶλος. Φιλόξενος δὲ λέγει ὅτι γίνεται ὅτ' ἑῶ εἰς ὦ ῥηματιον οἰομαται εἰς λοῖ. οἶον, φεῖδω, φειδωλός. αἰτῶ, αἰτωλός. ἀμαρτῶ, ἀμαρτωλός. ἔπα καὶ παρὰ τὸ ἑῶ τὸ κορεσνύω, γίνεται ἑῶλος. ὅταν γὰρ κορεθῶμεν τιπὸς, εἰάδαμεν τὰ λοιπὰ τὰ εἰς τὴν ἑξῆς φυλάττοντες, ἑῶλα λέγειν.

Εἰωλοκρασία, ἔθος τῷ τοῖς νέοις δεῖπνῃσι καὶ νυκτερίῃσι, καταχεῖν ἑῶλων δεῖπνων τὰς ζωμὰς, πρὸς τοιαύτῳ παιδιᾷ τῆς αμυλῆς. ἐγὼ δὲ μάλλον νομίζω πεποιεῖσθαι τὸ ὄνομα ὑπὸ τῆς ῥήτορος ὑπὸ τῆς ἑῶλων, ἃ ἔστιν ἀρχαῖα. ὅτι πράγματα ἀρχαῖα συγκρίσας κατηγορεῖ ὁ Διόχων. ἢ εἰωλοκρασία, ἢ χθεσινὴ μέθη. ἑῶλον γὰρ τὸ χθεσινόν, παρὰ τὸ τὴν ἑῶ λαθύναι. ἢ ἑῶλον τὸ λιπὸν, ἢ τὸ μὴ πρόσφατον, ἀλλὰ χθεσινόν. παρὰ τὸ ἑῶ ὁ σημαίνει τὸ περιπατῶ. ἢ μάταιον, ψυχρὸν, ἀνωφελές, ἀνίσχυρον.

Εῶ, σημαίνει ἔξ. τέσσαρα βαρυμόλῃα, καὶ δύο περιπατῶμεν. ἑῶ, τὸ ἐνδύομαι, ἀφ' ἧ καὶ ἱμάτιον. ἑῶ, τὸ πορεύομαι, ἀφ' ἧ καὶ ἔδος καὶ ὁδός. ἑῶ τὸ ὑπάρχω, ἀφ' ἧ καὶ ἔσεται καὶ ἔσαι. ἑῶ τὸ τελειῶ, ἀφ' ἧ καὶ ἑως καὶ ἑσπέρα, ἢ τῆς ἡμέρας τελείωσις. ἑῶ τὸ συγχωρῶ, ἀφ' ἧ καὶ εἰσας. ἑῶ τὸ καθέζομαι, ἀφ' ἧ καὶ τὸ ἐνιμι, ἔμαι, ἡμαι, κάθημαι.

Εἰπαγωγὴ, πειρασμός, ἢ ζημία, ἢ αἰχμαλωσία, ἢτοι τὸ ὅπως ἐπαγόμενον κακόν.

Εἰπαγωνιέται, φιλονεικῇ, προσκαρτερήσει. ἐκ τῆς ἐπαγωνίζω.

Εἰπακτεῖς Ζεὺς. ἐπ' ἀκρας γὰρ ἑῶ ὁρῶν ἰδρύνοντο βωμὸς τῷ Διὶ, οἶον τῆς Τιμυτῆς, τῆς Παρνήθε. Πολύζηλος μισθῶν γοναῖς. Γερὸν γὰρ ὃν τετύχηκας ἐπακτεῖς Διός.

Εἰπακτεῖς, οἱ κυνηγῇ, ὑπὸ τῆς ἐπάγειν τὰς κυνῆας. ἐντεῦθεν καὶ ἡ ναὺς ἢ ἀλιὰς, ἐπακτεῖα. καὶ ἐπακτεῖς ἐπακτείδος.

Εἰπακτεῖς, σωετέθνηκε κελήτης καὶ ἐπακτείδος. πλοῖα δὲ τῷ βραχέα ληστειᾷ. ἢ μὲν ἐπακτεῖς, ἐκ τῆς κατὰ γενεᾶς τῶν σὺλῶμεν, ὁ δὲ κελῆς, εἰς τὸ διασκεῖν καὶ φύγειν, καφάρτος γὰρ τῷ. πρῶτος δὲ δοκεῖ ἀρκεῖναι τὴν ἐπακτεῖδα Μίνως.

Εἰπακτὸς ὄρκος, ὃν αὐτὸς ἐκὼν αὐτὸς ἐαυτῷ ἐπάγειται, τῆς ἐν ὃν αἰρεῖται. ἄλλοι δὲ τὴν ἀντίον, ὁ ἀλλοχόθεν ὁπφορμῶς, ἀλλ' ἐκ αὐθαίρετος. εἰσὶ δὲ ὄρκος τρεῖς εἶδη, ἀπώματος, κατώματος, ἐπακτός.

Εἰπακτῆρες, οἱ κυνηγοί, ὑπὸ τῆς ἐπάγειν τὰς κυνῆας. Εἰπακτιον, μέγαν, ὑψηλόν.

Εἰπαλμῶς, ἐφορμῆσας, ὑπὸ τῆς ἄλλομαι τὸ πιδῶ, ἀλλόμῶς, καὶ συγκοπῇ.

Εἰπαλξίς, ὁ φορομαχῶν τῆς τείχεος. ἐκ τῆς ἄλλω τὸ βοηθῶ, ὁ μέλλων ἄλξω, ὄνομα ῥηματικόν, ἄλξις, καὶ ὅπ' ἐπ' ἄλξιων πόλεως περιπατεῖς. ἢ ἐπα-

λέξις τις ἔσα. οἶον, Πολλὰς ὅπ' τὰς ἐπ' ἄλξις ἡγαγὼ ἢ τῆς ἀπιστίας ὑπερβολὴ, μόνοις τῆς ὀφθαλμοῖς τὸ σαφές ὅπ' ἔφανται. Διβάνιος. ὑπὸ τῆς ἀλξῶ περιπατῶμεν. ἔστι δὲ ἐξοχὴ τειχῶν, ἀφ' ἧς. ἔστι δὲ καὶ δικαστήριον ἑῶ φονικῶν.

Εἰπαλξίτης, ὁ λίθος ὁ ἐπ' αὐτῇ τῆς ἐπ' ἄλξιος τῷ καπνῷ τῆς Ἀσκαλωνίτης. ἢ καὶ τὰ ὑπὸ τῆς εἰς ἧς τῆς ἰπὸς γινόμενα, ἧς τῆς ἰ γράφεται, οἶον, Ναυκράτης, Ναυκρατίτης. Ταμιάδης, Ταμιαδίτης.

Εἰπανακρῆσαι, Ἀριστοφάνης, ὑπὸ τῆς καπιλατάντων, ὅταν ἀναστρέψαντες πρὸς μὴ ἀνακρῶνται, ἵνα εἰς τὴν πίσω ἀναχωρήσῃ τὸ πλοῖον.

Εἰπαρκος, Ὀδυσσεύς λ'. οἱ μὲν παρκος ἀπέδοσαν, ὅστις φύλαξ. ἔρος γὰρ ὁ φύλαξ. δεισὶ ἐν ὅξυτονως προσφέρεται, ὡς θυρωρός. βέλτιον ἐπαρκος, ἀντὶ τῆς ὁπίγειος, τὴν γὰρ γὰρ ἀρετὴν λέγουσιν.

Εἰπαιδὴ. Ἰσέον ὅτι ἀρχαῖα ὅστις ἢ ἧς τῆς ἐπαιδῆς θεραπεῖα. Ὀμηρος, Παῦε δ' ἐπαιδὴ αἶμα καλαινόν. καὶ Πίνδαρος ὅπ' τῆς Ἀσκληπιῆς, Τὸς μὲν μαλακαῖς ἐπαιδαῖς.

Εἰπαγγεῖλαι καὶ ἐπαγγελία, σημαίνει μὲν καὶ ἄλλα, ἰδίως δὲ λέγεται ὅπ' ἐπαγγελῶν καὶ δημογορέων, ἐκ ἐξόν. καὶ ἐπὶ ἡγγεῖ, παρεκελεύετο, προσέειπε. λέγεται καὶ παθητικῶς. καὶ ἐπαγγεῖλαται λέγεται, τὸ κελεύειν, ἢ καταγγεῖλαι.

Εἰπάσαντο, ἐγδύσαντο. παρὰ τὸ πατῶ, ὁ δηλοῖ τὸ ἐδῶ, ὅς ἐστι πάτην καὶ φάτην, ἐν ἧς ἐδῶσι τὰ ἄλογα. ὁ μέλλων, πατήσω, καὶ συγκοπῇ, πάσω, καὶ τὰ λοιπὰ δῆλα. ἢ παρὰ τὸ μισθῶ μισήσω ἐμάσησα, συγκοπῇ, ἐμασα, ἐμάσαντο, καὶ ἐπάσαντο. παρὰ τὸ μισᾶσαι, ἔσπῃ τῆς μ εἰς π, καὶ τῆς τόνε ἐναλλαχῶς. καὶ πάσαται, τὸ γάσσαται. Καὶ σπλάγχχν' ἐπάσαντο.

Εἰπασύπεροι. ἔστιν ἄσπον τὸ ἐγγύς, ὅς αὐτῶ ἀσπότερος, καὶ ἐπασύπερον, τὸ συνεχές καὶ πυκνόν.

Εἰπαύλεις, μῦδροι βροῶν καὶ προβάτων αὐλαί.

Εἰπαυλία λέγεται, κατ' ὅσον ἐν τῇ τῆς νυμφίως οἰκίᾳ ἢ νύμφῃ τότε πρῶτον αὐλίζεται. καλεῖται δὲ ἐπαυλία καὶ τὰ φερόμενα καὶ τὰ νυμφίω, καὶ τῇ νύμφῃ ἐν πομπῇ χήματι. παῖς γὰρ ἡγείται χλωρίδα λουκλὴ ἔχων, καὶ λαμπράδα καιομένη, ἐπειτα μὲν τὸν κυνηφόρος. εἰδ' αἱ λοιπαὶ ἀκολουθεῖς ἐφ' ἧς φέρεται χρυσὴ λεκανίδα, σμήγματα, φορεῖα, κτενῆς, κοίτας, ἀλαβάστρες, σαρδάλια, θήκας, μυράλιβα. ἐνίοτε δὲ καὶ τὴν πορτοκαῖα τῇ νυμφίω φέρουσιν. οἱ δὲ φασὶν ἐπαυλίαν τὴν δούτεραν μὲν τὰς γάμους ἡμέρας καλεῖσθαι, ἐν ἧς πρῶτον ἐπαυλίζεται τῇ νυμφίῳ ἢ νύμφῃ.

Εἰπαυρῶ, τὸ ὑπολαύω, ὑπὸ τῆς ἀρῶ τὸ ἀρμόζω. ἢ ὑπὸ τῆς ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ, γίνεται αὐρῶ. ὡς παῖς, παύσω. ὁ δούτερος ἀόριστος, ἐπιπύρον. ἐὰν ἐπαυρῶ, ἐπαυρῶμαι, ἐπαύρηται. Οὐ μὲν οἱ δ' εἰ αὐτὲς κακορραφίης, ἀλεγεινῆς πρῶτη ἐπαύρηται, Ἰλιάδος ὁ, ἀντὶ τῆς ὁπ' αὐρῆς, ὑπολαύσῃ.

Εἰπαυτοφάρω σὺ τῷ. ἐκ γὰρ τῆς φάρ φωρός ὁ κλέπτης. καὶ

κα δὲ αἰτιολογικῶς ἀδυναμίζεται, σωδισμός
ἔστιν. ἐπεὶ ἡμέρα ἔστι, φῶς ἔστιν.

Ἐπειῖ, περιπαῖται. τὸ ἢ ἀντὶ τῆς δὴ παραπληρω-
ματικῆς. ὁ ἢ σωδισμός μὲν τῆς ἐπεὶ, περιπαῖ-
ται ἐν μέσῃ φράσει, τὸ δὲ τίνι, ὁρίζεται.

Ἐπειτα, ἐπὶ ῥήματι χρόνος δηλωτικὸν, ἀντὶ τῆς με-
ταταύται. ἐκ τῆς ἐπὶ προθέσεως, καὶ τῆς εἴτα,
ἐπίεται, καὶ συγκοπῇ, ἐπειτα.

Ἐπεισι. παρὰ τὸ εἶμι τὸ πορεύομαι, τὸ τείνον, εἶσι,
καὶ μὲν τῆς ἐπὶ προθέσεως, ἐπεισι. τὸ δὲ εἶμι,
παρὰ τὸ εἶω τὸ περιπατῶ, γίνεται εἶω. ὡς βῶ,
βέω καὶ βείω. κῶ, κέω καὶ κείω. ἔξ αὐτῶ εἶμι.

Ἐπεισόδιον, τὸ ἐπιφερόμενον τῷ δράματι γέλωτος
χάριν, ἔξω τῆς ὑποθέσεως ὄν. καταχρηστικῶς δὲ,
τὸ ἐξαγώνιον ἅπαν πᾶν.

Ἐπείγω, τὸ ἀσπάζω, ἔξ ἑ καὶ ἐπείκῃς, καὶ ἐπειγίς
καὶ ἐπειγῶν, ἡ ἀσπῆ, ἀπὸ τῆς ἐπείγεται. ρεά-
φεται ἔξ διφθόγγου. ἀντιπαράκειται ὅδ' αὐτῷ τὸ
οἶγω. ὁ ὅδ' κατεπείγων, ὡς πᾶν βελόμενος κα-
τεπείγει.

Ἐπῶ, ἐκ τῆς εἶω, αὖ, καὶ μὲν τῆς ἐπὶ προθέ-
σεως, ἐπῶ, καὶ Ἰωνικῶς, ἐπῶ.

Ἐπιετανός, παρὰ τὸ ἔπος, ἐτανός, καὶ πλεονασμῷ
τῆς ἡ, ἐπιετανός.

Ἐπιπῆς, παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω, γίνεται ἐπιπῆς. ἔδει ὅδ'
ἰσοσυλλαβεῖν τῷ ῥήματι. καὶ πλεονασμῷ τῆς πη συλ-
λαβῆς, ἐπιπῆς. δηλοῖ δὲ ἑ μόνον τὸν τῆς λέγειν δυνά-
μενον, ἀλλὰ καὶ τὸν τῆς φρονεῖν ἐν δυνάμει ὄντα. Οὐνεκ'
ἐπεπῆς ἔστι, ἀντὶ τῆς σωπῆς. λέγεται καὶ ἐπιπῆς
δηλωτικῶς, ὡς ἐδῆτύς ἐδῆτύος. οἶον ἑ γάρ τῳ ἐπιπῆτος
ἀντιβολήσεις, ἀντὶ τῆς ἐπαπῆσεως, συγγνώμης.

Ἐπιπῆτοι, ἐπάλληλοι, πυκνοί.

Ἐπιμοιβοί, ἰλιάδος β'. ἑξαλλάσσοντες, ἔξ ἀμοιβῆς
ἀλλήλοις ἐπικειμένοι. εἰς, ἐφ' οὗ.

Ἐπιλυγάζονται, ἐπισκιάζονται, ἐπικρύπτονται.
λύγῳ ὅδ' καλεῖται οἱ Ἀττικοὶ τὴν σκοίαν, ἢ
τὴν σκοτίαν. τινὲς δὲ ὑπὸ τῆς λύγων, ἔξ ὅδ'
τῶν χοίνας πλέκσι. ῥητορικῇ. ὁμίχλης ἐπι-
λυγάζεσθαι. καὶ ἐπιλυγασάμενος, ἀντὶ τῆς προ-
βαλλόμενος, ἐπὶ προθεσιν ποιησάμενος, ὡς σκο-
τιάζω. λύγῃ ὅδ' ἡ σκοτία καὶ ἡ σκοιά. ἔστι
τὸ ὄνομα παρὰ τῷ Φιλοσόφῳ. καὶ ἐπιλύγαι,
τὸ ἐπινέφειλα.

Ἐπιηκενίς, τὸ ἐπὶ μῆκος παρατεταμένου μακρὸν
ξύλον, ἢ γυνή μακρὰ σπινθίς. παρὰ τὸ ἐνέκω,
ἢ ἐνέγκω, γίνεται ἐπιηκενίς, καὶ ἐκτάσει, ἐπιη-
κίς, καὶ κατ' ὑπερβιβασμόν, καὶ μεταθέσει τῆς ὦ
εἰς γ, ἐπιηκενίς, ἐπιηκενίδος.

Ἐπῆρεια, κυρίως ἡ ἐν τῷ πολέμῳ ἀπειλή καὶ κα-
ταδρομή. ἐκ τῆς ἄρης ἄρεια, ἐπάρεια, καὶ μὲν
τῆς ἐπὶ, ἐπῆρεια.

Ἐπῆρας, ἐπεράσας, καλῆς, ἡδείας, ὑποβολῇ τῆς σ,
καὶ ῥοπή τῆς ε, εἰς ἡ. Ἀλλ' ἑ δαιτὸς ἐπῆρας ἔργα
μέμνηται.

Ἐπῆλιδες, οἱ ἔξ ἄλλης γῆς εἰς ἄλλω μετελθόντες
καὶ οἰκήσαντες.

Etymologicon.

Ἐπῆβολον, ἐπιτυχὴ καὶ ἐπὶ ῥέπῃ πρὸς τύχῳ. τι-
νὲς δὲ λοιδόρον, τὸν πρὸς τῷ ἔπῃ ἐπιβάλλοντα
ὡς βέλη.

Ἐπίβολος, ἐπιτόλκτικός, ἐπιτυχής, ἐγκρατής, ὑπὸ τῆς
βολῆς καὶ τῆς βάλλειν, ὁ σημαίνει τὸν τυγχάνοντα τῆς
σκοπῆς. μετέχεται ὅδ' ὑπὸ τῆς πόρρωθεν ἐπιβολῆς
ποιεμένων, ὡς τε τυχεῖν. ἔπω τῇ λέξει καὶ οἱ μετ'
Ὀμήρον κέχρηται. Πλάτων, νόμων πρώτῳ, Ἐπῆ-
βολοὶ γεγόνασι τῆς καλλίστης ὁδοῦ. Ξενοφῶν τε-
τάρτῳ Παιδείας, Γίνονται καὶ δυνάμιν ἐπῆβολοι.
Ἰσοκρίδης ἐν τῷ καὶ Δημάρχῳ. Μῆτε πόλιν, μῆτε
πολιτείας ἐπῆβολον χρεῖσθαι. Ἀρχιππος, Πλα-
τῶν νῦν ἐχθρόμενον χρημάτων ἐπῆβολος. ἔστι δὲ ἑ
ποιητικὴ ἡ λέξις, ἀλλ' Ἀττικῇ.

Ἐπιβολία, καὶ σωηβολία, ἔξ τῆς ἡ. Ἀπολλώνιος.
Ἀριστῆς δὲ σωηβολίῃ κεχάροντο, ἀντὶ τῆς σω-
τυχίας, ὑπαντήσεως.

Ἐπὶ. πρόθεσις ἐπὶ παραλαμβανόμενης, ἡ σημαίνουσα
ῥήματος. ἔστιν ἰδίωμα τῆς ποιητῆς. λέγει ὅτι ὡς περ
τὰ ῥήματα πολλάκις ἐλλειπτικά εἰσι τῶν προθέσεων,
ὡς τὸ Ἐρχομαι εἰτί τοι ἔγχος οἰσόμενος. Ἰλιάδος
ν. καὶ Ἐρχομαι ἀφ' Ἀχιλλεῖ μῦθον ἐνίσσω. Ἰ-
λιάδος λ. ἀντὶ τῆς ἀπέρχομαι. ἔπω καὶ αἱ πρόθε-
σεις ἐλλειπτικά εἰσι τῶν ῥημάτων, σημαίνεσθαι
ῥήμα. οἶον, Ἐπεὶ ἔτοι ἐπὶ δέος. καὶ, Οὐνεκα
καλὸν εἶδος ἐπὶ, ἀντὶ τῆς ἐπεσιν.

Ἐπιβάτης. ἔπος ἐκάλειν τὸν ἐν τοῖς τελέρεσι στρατεύο-
μενος, καὶ μὴ καπιηλατῆντας μὲν, ἐπιπῆρας δὲ πρὸς
τὸ μάχεσθαι. καὶ ἐπιβάτουσε, τὸ ἐπῆλθε καὶ ἐπέ-
βη. κυρίως δὲ ἐπὶ νηός. καὶ ἐπιβάται λέγονται οἱ
μὴ ἐρέσαντες, ἀλλὰ μαχομένοι. καὶ ἐπιβατικά ἐν
τοῖς πλοίοις, ἃ ἡμεῖς παρενθήκας λεγομεν.

Ἐπιβασκέμεν, κακοποιεῖν, κακῶν ἐπιβαίνειν, καὶ
ἐν κακοῖς ποιεῖν. Ἰλιάδος β'.

Ἐπιβάλλει, ἀντὶ τῆς προσήκει. ἢ ἡ ἐπὶ πρόθεσις
ἀντὶ τῆς δέον. τίταται δὲ τὸ ἐπιβάλλειν, καὶ ἐπὶ
τῆς ζημιᾶσαι. καὶ ἐπιβολή, ζημία ὠνόμασαι.

Ἐπιβασόμεθα, εἰς βοήθειαν ἐπικαλεσόμεθα. ρεάφε-
ται καὶ ἐπιδασόμεθα, ἢ ἡ δάροις τιμήσομεν.

Ἐπίβδαι, αἱ μετέορτοι ἡμέραι, ἔξ τῆς πρὸς ἐπί-
δειξιν ταῖς προτέραις χρεῖσθαι, ἀλλ' ἐπιβαινέ-
σης. Δίδυμος πλεονασμῷ τῆς β. ἔστι ὅδ' ἐπί-
δαι. οἷοι ἐπίμνας, ἔτι ἐπίμνησις ἐν αὐταῖς
γίνεται. οἱ δὲ ἐπίβδαι, ὑπὸ τῆς ἐπιβαίνοντες
τῇ ἐορτῇ συμπορεύεσθαι.

Ἐπιβλής, ὁ τῇ θύρᾳ ἐπιβαλλόμενος μοχλός. τὰ εἰς
ἡς λήγοντα ἀρσενικά σωθεῖται ὑπάρχοντα ἔχοντα
ἐν τῷ τέλει μίαν συλλαβὴν τῆς ῥήματος, καὶ ἔξ τῆς πρὸς
κλινόμενα, ἅπαντα ὁξύνονται. οἶον, προβλής, ἡμιθ-
νής, ἀδμής, ἀσιδαποβλής, παρὰ Ἀριστοφάνει. οἱ
μὲν, βαρυώσιν, ὅτι δοκός ἔστιν. οἱ δὲ, ποιότης δοκῆς.
ἑ ὅδ' βαρυώται. ἑ γὰρ ἔστι βλής μονοσύλλαβον κατ'
ἐαυτὸ ἐπὶ ταύτης τῆς ἐνοίας ἵνα ἐν τῇ σωθέσει
βαρυώνται, ὡς περ τὸ Κρῆς, ἐπέκρης.

Ἐπιγνώμονας, ἀντὶ τῆς ἐπισκόπου ρεαφείας τῆς καθε-
στηκότας ἐπὶ τὸ ρεάφειν ἐκάσω, ὅσον εἰσφέρειν

Μ

ᾠφει-

ἄφειλον εἰς δημόσιον. φασὶν ἐπιγραφεῖς εἶναι, πῶς οὐρίζοντας καὶ ὑπεγράfontας τὰ ὑπετίμια τῶν ἐν ταῖς δίκαις ἀλίσκομενων.

Ἐπιγραφεῖς, οἱ τὰ δημόσια ὑπεγράfontες, ἢ οἱ οὐρίζοντες καὶ ὑπεγράfontες πῶς εἰσφοράς ἐκάτω.

Ἐπιγραβδύω, ἄχει τὸ ὑπεξέσαι μόνον τὸ δέριμα.

Ἐπιγράμματα, καλεῖνται οἱ πῆχοι καὶ ἑμμετροὶ λόγοι.

Ἐπιγονατὶς, τὸ πρὸ τῆς γόνατος ἀνωθεν σαρκαῶδες τὸ μῆρ. οἷοι τὴν ἐπωμίδα, δὲ τὸ ὑπὲρ γόνατος καὶ δαί. ἢ χιτῶν ἀνάκτολος γυναικεῖος, ὃν ἐνδοθεν ἐπεκυνδύονται. ὡς δὲ ἐν τῷ γόνυ, γίνεται ὑπεγονατὶς καὶ ὑπεγονατὶς, ὁ πρὸς τὰ γόνατα μῦς. ὡς δὲ ἄλλοι φασὶν, ἢ δι' οὐξίαν ὑπεγράφεισα σὰρξ τῷ γόνατι.

Ἐπιγύης, ὄνομα δίκης. ὁδὸς ὅτι καὶ τείβος μεταξὺ δύο γειτόνων ὑπεκινεῖται τὰ χωρία ἐξ ἐκατέρου. οἱ ἐν κείνους ἐξουσίας ἐκατέρωθεν ἐκτε παρὸς καὶ μῆρος, δύο γύας ἔχουσιν. οἱ δὲ ἐκ τῆς ἐτέρας, εἷα.

Ἐπίδαυρος, Σηλυκόν, ὄνομα πόλεως, ὁ πολίτης, Ἐπιδάυριος. λέγεται καὶ Ἐπιδαυρεῖς καὶ Ἐπιδαυρεία, καὶ Ἐπιδαυρειώτης ὁ πολίτης, ὡς ἀπὸ τῆς Σικελίας Σικελιώτης.

Ἐπίδρομον, καὶ ὑπὲρδρομος. Ἐπίδρομον ἐπλετο τεῖχος. Ἰλιάδος ζ', ἀντὶ τῆς ὑπερεχόμενον, ὁμαλόν, ἐξ ὑπεδρομῆς, καθ' ὅσον ὑπεδραμεῖν τὴν ὁδὸν κατερχομένην τὴν ἀπὸ τῆς τεύχης, καὶ ἀναβλῶναι τὴν αὐτὴν.

Ἐπιδάσιον οἶκον, τὸν ὑπὲρκοινον καὶ ἀμέριστον. ἢ ὁ ἐξίστα καταμειφθεῖς δύο τισίν.

Ἐπιδέξια, Ἰλιάδος β', Ἀστράπῳ ἐπιδέξια, ἀντὶ τῆς ἐπιδεξίως, αἰσίως. ἐστὶ δὲ ὑπερρήμα μεσότητος. ἢ ὁ δέξια, ἐπιδέξιος, κλίνεται τὸ ἐπιδέξιος. τὸ ἐδέτερον, τὸ ἐπιδέξιον. καὶ τὰ ἐπιδέξια, καὶ ἐπὶ ὑπερρηματικῶς ἐπιδέξια, ὡς ἐνδέξια. καὶ φυλάσσει τὸν αὐτὸν τόπον. κινῶν ὅδ' ὅτι ὁ λέγων, ὅτι τὰ ἀπὸ ὀνόματος εἰς ὑπερρηματικῶς συντάξιν μετακινεῖται, ὁμοτονέουσιν. οἷον ὑπερρῆμα, ὡς ὑπερρῆμα, σιωχέας, ὑπερρῆμα, ὑπερρῆμα. τὸ δὲ ἄλλοις ἀντὶ τῆς ἀληθείας ὡς Ἀττικῶς, ἔχ' ὁμοτόνον. ὁμοίως καὶ τὸ ἐπὶ ναικίς, καὶ τὸ χάρειν, ἀντὶ τῆς χαλεπότητος.

Ἐπιδήμιοι ἀρπακτῆρες, Ἰλιάδος α', τὰ τῶν πολιτῶν ἀρπάζοντες καὶ ἐκ τῶν πολέμιων.

Ἐπιδήμιος πόλεμος, ἐμφυλὴς, κοινὸς, καὶ δημοσίος, τὸ μὴ πρὸς πολέμιους, ἀλλὰ πρὸς οἰκείους γινόμενος.

Ἐπιδίφειρος, ἀργὸς καὶ γυναικῶδης.

Ἐπιδίφειρος ὑπερρῆμαδος, ἢ τῆς ἀρματὸς περιφέρειαι, ἣτις καὶ αὐτὴ καλεῖται, ἐκ τῆς δίφρου.

Ἐπιδίφειρος ὑβήσαι, τῆς ἐν τῷ ἐκκαίδεκα ὑβήσαι. τὸ ὅδ' ὑβήσαι, μέχρι δεκαπεντῶν ὅτιν. ἄλλοι ἐφίβοι ὡς Ἀθηναίοις ὁπποκαίδεκα ἐφίβοι γινόμενοι ἐλέγοντο. καὶ ἑμῶν μὲν ἐν τοῖς ἐφίβοις ἐπὶ δύο, ἔπειτα εἰς τὸ ληξιαρχικὸν ἐγράfontο ἑκαταεῖον.

Ἐπιδιτίθεσθαι, τὸ συνθήκας τινας ποιεῖσθαι κατατιθεμένης ῥητοῦ ἀργύριον παρά τινι τῶν μεταξὺ γινόμενων. ὅπερ ἐγγυᾶται, εἰ ἢ πρᾶξις γίνωτο, θάτερον πάντως τὸ ὁμολογημένον ἀργύριον ἀποδοῖναι.

Ἐπίδικος, ὑπεκλήρος ὅτιν, ἢ ὑπὲρ κλήρω παντὶ καταλειμμένη ὀρφανῇ μὴ ὄντος αὐτῇ ἀδελφῆ. ἢ δὲ αὐτῇ καὶ ὑπεκλήρῳ. ὑπεκλήρος δὲ, ἢ ὑπὲρ μέρει τινὶ τῆς κλήρης, ὡς τε μόνῳ ποῦνα ἔχειν, ἀδελφὸν ἔχουσα. ὑπεδικός δὲ, ἢ ἀμφισβητημένη ὑπεκλήρος τινὶ καὶ αὐτῷ γαμηθῶναι. Ἰσοκράτης δὲ τὴν ὑπεκλήρον ἐν τῷ πρὸς Λυσίαν, ὑπεκλήρῳ ἐκάλεσεν.

Ἐπιεικὴς, παρὰ τὸ εἶναι καὶ ὑποχωρεῖν. καὶ ὅδ' οἱ πρᾶξις ὑποχωρεῖσι, καὶ ἐκ ἀντιτείνουσιν. ἐνδοθεν ὑπεκίετα.

Ἐπιεικὴς, τὸ ὑπερρῆμα τὸ το, σημαίνει τὸ πᾶν, σημαίνει καὶ τὸ παραδόξως καὶ παρέλπιδα, καὶ τὸ μὴ ὑπεκίετας καὶ χρηστότης. σημαίνει καὶ τὸ μετρίως, ἢτοι συμμέτρω, καὶ τὸ ἱκανῶς.

Ἐπιεικὴς, ὁρεῖον.

Ἐπίηρα, τὴν μετ' ἐπιεικείας χάριν. ἐστὶν ἦρ, ἢ ἐπικεῖα. ἢ ὁρική, ἦρος, ἦρα, καὶ ἐν σωθῆσει, ὑπὲρρα. ἢ ἦρα ἔρανον, ὡς ὁ χανον, καὶ ἦρανα, εἶτα συγκοπῇ, ἢ ἀποκοπῇ, ἦρα. Αἰετάρχης δὲ, ὅφ' ἐν κατ' ὀρθῶς σημασίαν λέγει ὑπὲρρα.

Ἐπίηρανα, πρὸς τὴν, κεχαρισμένη.

Ἐπίθημα, ἀνάθημα. παρὰ τὸ θῶ, θήσω. εἰ ὅδ' ὡς ἀπὸ τῆς τίθημι, ὑπὲρθεμα ὡφείλον εἶναι. Ἰλιάδος α'. ἢ καὶ φωρεμαῶν ἐπὶ θήματα καλ' ἀνέωρον.

Ἐπιθορυμῆν, ἐπίστα, καὶ ἀπερμαίνεσθαι. θορόν ὅδ' τὸ ἀπέρμα ἐλεγον.

Ἐπὶ Θρασύλλῳ, Τιμοθεῶν ἐν τῇ πρὸς Πανταίνετον ὡς ὑπερρῆμα, τὸ ὑπὲρ Θρασύλλῳ φησὶν, Ἀττικὸν ἔδος, ἀντὶ τῆς ὑπὲρ τῆς Θρασύλλῳ μνήματος.

Ἐπιδέτης ἐορτῆς, Ἰσοκράτης Ἀριστοκρατικῇ, πᾶς μὴ πατρίδας ἐορτῆς, ἀλλὰ δὲ ἐπὶ φημιθεῖσας, ἐπιδέτης ἐκάλειν. ἐλέγετο δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ ἄλλα ὑπὲρθετα τινὰ, ὅσα μὴ πάτρια ὄντα, ἢ ἐξ Ἀρείων πάγος βαλὴν ἐδίκαζε. Λυσίας δὲ ἐπιδέτης ἐπιστολὰς λέγει, πᾶς δοθεῖσας τισὶν ὡς τε ὑπεκίεσαι. καὶ ἐπιδέταιναι ἐπιστολὰς, ἀντὶ τῆς ὡς ὑπεκίεσαι. καὶ ἐπέθηκεν, ἀντὶ τῆς παρέδωκε. ῥητορικῇ.

Ἐπιδέται, τὰ ἐκ ἐκ τῶν νόμων τῇ βαλὴν προσεταιγμένη ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ προσεθεῖναι.

Ἐπικάρ, Ἰλιάδος π'. Ρέεσαι ἐξ ὀρέων ἐπικάρ, ἢτοι ἀνωθεν ἐκ τῆς πρὸς αὐτῆς, ἢ ἐπικαρσίαι καὶ πλάγιοι, ἢ ὑπὲρ κεφαλῶν καὶ εἰς τὸ κῆρυγες, ἀπὸ τῆς κάρη, ἀποκοπῇ τῆς ἢ, καὶ ἐκ ἀπὸ τῆς κάρη. τὸ δὲ κάρη, ἐκάρηλον ὅτιν ἀποκοπῇ. τὰ ὅδ' εἰς ἢ ἐδέτερα, δύϊκά εἰσιν ἢ πληθυντικά.

Ἐπικερυχεῖναι. ὅποτε βέλτοιο πόλις, ἢ ἄρχων ἀναιρεθῶναι τινὰ τῶν μὴ ὑφ' αὐτοῖς, ἐκέρυττε δώσιν χρήματα τῶν αἰετόντι, ἢ καὶ ζῶντα προσαγαγόντι, καθὰ καὶ Εἰρήνῳ ἐπικέρυξαν οἱ ἐκέρυττε, τῶν καταγαγόντι ἢ ζῶντα, ἢ τεθνηκότα ἀδύναζε, ἐκέρυττε δώσιν τάλαντα. ἢ ἐπικερυχεῖναι, τὸ κερύξαι τινὶ λαβεῖν χρήματα, ὡς τε ἀποκτείναι τὸν δοκῶντα ἀδικεῖν.

Ἐπικέρυκα, ἐπιδανάτια. κέρ ὅδ' ὁ θάνατος.

Ἐπικερυκεῖται, δὲ κέρυκος τινὸς συνθήκας τινας ἢ ἀρισβείας ποιεῖται. καὶ ἐπικερυκεῖται, ἢ ἐκ τῶν πο-

πολεμίων φιλία. ἢ τὸ πρὸς φιλίας καὶ ἀλλοτρίων, κήρυκας πέμπειν, τὸ δὲ κήρυκος εἰς φιλίαν ἐλθεῖν ἐχθρὰς ὄντας.

Ἐπίκλοπος, ἀσώματος, καὶ ἀλογιστικός, ἢ ἀπατεών. οἶον, Θηκτὴρ ἐπίκλοπος, νῦν δὲ ἐπιθυμητός. ἐν ἄλλοις δὲ καὶ τὸν ἀλογιστὴν σημαίνει. οἶον, Ἀλλὰ τις ἀρτιεπὴς καὶ ἐπίκλοπος ἐπλεονεύων.

Ἐπικλώσειαν, ἀπὸ τῆς κλώω, κλώω, ἐκλώω, κλώσειαν τὸ δυνάμειον.

Ἐπικνημίδιοι. τῶν Λοκρῶν οἱ μὲν Ἐπικνημίδιοι, οἱ δὲ, Ὑποκνημίδιοι ὀνομάζονται, ἀπὸ Κνήμιδος τῆς ὄρας.

Ἐπὶ κόρρης τύποντες, ἐπὶ κεφαλῆς, ἢ γνάθου, ἢ κροτάφου. κόρρη γὰρ καὶ κόρσιν τῷ ὅλῳ κεφαλῇ λέγονται σὺν τῇ αὐχνί. τινὲς δὲ καὶ ῥάπισμα λέγουσι, τὸ ἐπὶ τῆς γνάθου ἐκλαμβάνειν ἀπτόμῳ καὶ τῇ κροτάφῳ. βέλτιον δὲ, ἐπὶ τῆς γνάθου ἐκλαμβάνεσθαι, ὃ κατ' ἔθος λέγεται ῥάπισμα. ἔγωγε γὰρ ἐχῶντο, καὶ οἱ ῥήτορες.

Ἐπίκοποι, οἱ κακῶς τὸ πρῶτον πληγῆτες χαρακτῆρες, καὶ δὲ τὸ ἐπικροτῶμενοι.

Ἐπίκωπος, ὁ παρὰ τῇ κώπῃ κατ' ἡμέρας. ἐπικωπασὴρ, καὶ ἐπικωπητὴρ λέγεται, ὁ ἑσπρωτὴρ ἡμέρας, παρὰ τῷ κώπῳ.

Ἐπίκλημα, ἐπωνυμία. ἀπὸ τῆς κλῶ, ὃ γέγονεν ἀπὸ τῆς καλῶ καὶ συγκοπῆς.

Ἐπίκληρος λέγεται, ἢ ἐπὶ πολλῷ κλήρῳ μονοκλήρης ὑπὸ τῆς πατρὸς καταλειφθεῖσα.

Ἐπικρεῖν, τὸ βοηθεῖν. ἢ ἐπὶ πρὸς θεοῖς ἐνταῦθα σημαίνει τὸ δέον καὶ τὸ πρέπον. οἶον. Πρίπει καὶ προσήκει τοῖς κέροις, τέτρεσι τοῖς νέοις πολεμεῖν καὶ συμμαχεῖν. ἐπικροῖ δὲ λέγονται, οἱ ἀπὸ ξένης χώρας σύμμαχοι τῶν πολεμικῶν καὶ βοηθοί. Σαρπηδῶν, ἐπικρὸς ὅστις τῶν Τρώων, οἶον, τῶν πολεμικῶν βοηθός. οἱ γὰρ Τρῶες ἐπολεμύντο. σύμμαχος δὲ τῶν Ἑλλήνων ὁ Ἀχιλλεύς τῶν πολεμικῶν. σύμμαχοι γὰρ, οἱ τοῖς πολεμίστι βοηθῶντες. Ἐπίμαχοι δὲ πάλιν εἰσὶν, οἱ τοῖς πολεμικῶν βοηθῶντες.

Ἐπικράτης, Ἀθωαῖος δημαγωγός, ὁ καὶ ἑφορος ἐπικαλέμενος. ἔστι δὲ ὁ Αἰχίνης κηδεστής. καὶ ἄλλος, ὃ μέμνηται Λυκῆργος.

Ἐπικράναι, τῇ κεφαλῇ κατανεύσαι.

Ἐπικύλωμα, τὸ μὲν τῷ τῶν ἄρτων ἔαρπσιν περιεσπόμενον. κόλιξ γὰρ ὁ ἄρτος. ὅθεν καὶ τὸ ἰατρικὸν κοιλύριον, ἀπὸ τῆς κολοβόν. καλεῖται δὲ κοιλίστω, τὸν Αἰγύπτιον.

Ἐπικυεῖν, σημαίνει ἐπὶ τῇ σόματι φιλεῖν. κύλοι γὰρ τὰ βλέφαρα. ὅθεν καὶ κυλοῖσθαι λέγεται, τὸ ἐπὶ ῥῥῳ τῆς ὀφθαλμῆς. (καὶ χρύσιππος, γράφεται Κυλλώσιος ὁ Ἑρμῆς.) ἐπειδὴ ἡ ῥάβδος αὐτῶν ἀνδρῶν ὀμματα θελγει, ἀπὸ τῆς ἐπιπολὺ κατ' ὀφθαλμῶν οἰδεῖν τῆς ὀφθαλμῆς. Φαίανες δὲ θυεσκύν αὐτὰ ἐσπέραις καὶ τὸ κατ' ὀφθαλμῶν ὡς Ὀμήρου, ὅτε μνησαίετο κοίτης, καὶ ὅτι ὀνειροπόλος πομπὸς ἦν, ἀλλ' ὅτι ὕπνου ἡδέος αἴτιος. ὅθεν καὶ ἐπισκυῖον τὸν πρὸς τὸν κύκλον, ἢ τὸν πρὸς τῆς κύκλου τὸ πον καλεῖται.

Ἐπिलाίει. λαῖς λαὸς λαί, καὶ πλεονασμῷ τῆς εἰ, λαίει.

Ἐπιλάρκισμα, λάρκα βύσμα. λάρκος δὲ, ἀγγεῖον ἀνδράκων πλεκτόν. ῥητορικόν.

Ἐπιλαχών, Αἰχίνης ἐν τῇ καὶ Κτισσιφώντος. Οὐτε λαχών, ἔτ' ἐπιλαχών, ἀλλ' ἐκ ἀδασκωδῆς πελάμης. τοῖσιν δὲ ὅστις τὸ λεγόμενον, ἐκλήρυντο οἱ βελούειν. ἢ ἄρχειν ἐφ' ἑμῶν, ἔπειτα ἐκασταὶ τῶν λαχόντων ἑτέρος ἐπελάχων, ἵνα εἰς ὃν πορολαχών ἀποδοκιμασθῇ, ἢ τελευτήσῃ, αὐτ' ἐκείνη γήνηται βελούτης ἢ ἄρχων ὁ ἐπιλαχών.

Ἐπιλησμονέσατον, ὡς σωφρονέσατον.

Ἐπιλλίζεσι, τὸ δυνάσκειν. οἶον, ἐκ αἰεὶς ὅτι δήμοι ἐπιλλίζουσιν ἀχαιοί. ἀπὸ τῆς τῆς ὀφθαλμῆς δυνάσκοντα εἰλεῖν, ὅς ἐστι καὶ ἰλλάδες, οἱ σωστραμυῖοι ἰμαῖτες.

Ἐπιλίγδω, Ἰλιάδος ρ. Βλήτω γὰρ ἄμῳ δακρύοντα τῆς ἀμυγῆς αἰεὶ ἄκρον ἐπιλίγδω, καὶ βλάθος, ἀλλ' ὡς ἐπιφάσκειν ἑώσαντα ὅς ἐστι πτολαῖς τῷ ἐπιφάσει. Γράφει δὲ οἱ ὅστις ἀχαιοί, αὐτὶ τῆς ἑως τέλους ἔξισι τὸ ὅσον. ἐκ τῆς λείχω, γίνεται λίγδω.

Ἐπίμασον ἀλήτῳ, τὸν ἐπιμασδόντα τῷ ἑσπρωτῷ ἐπαίτῳ. ἢ τὸν ἐκ παιδός, οἶον, τὸν ἀπὸ μαστὴς ἐπαίτῳ.

Ἐπίμαχον, πρὸς ὃ ὅστις μάχεσθαι. καὶ ἐπιμαχάτατον, τὸ ἀδυνάτατον.

Ἐπιμεληταί, ἐχειροτονεῖν τῶν χορῶν, ὡς μὴ ἀπακτεῖν τῆς χοροῦς ἐν τοῖς θεαῖς. ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι ἐμπορεῖς ἄρχοντες εἰσὶ κληρωταί, ἐκασταὶ κατ' ἑαυτοὺς, οἱς προτετέτακτο ἐπιμελεῖσθαι τὰ κατὰ πλεοντος σίτη εἰς τὸ ἐμπόριον τὸ Ἀττικόν, καὶ τῆς ἐμπορίας ἀναγκάζειν εἰς ἄστυ κομίζειν. δέκα δὲ ἐπιμελητὰς ἐμπορεῖς ἐκλήρυντο οἱ Ἀθωαῖοι. τῶν ἐμπορίων ἐπιμελεῖσθαι καὶ τὰ σίτη, καὶ τὰ δύο μέρη εἰς τὸ ἄστυ κομίζειν.

Ἐπιμελητὴς τῶν μυσηρίων, παρὰ Ἀθωαῖς ὁ λεγόμενος βασιλεύς, πρῶτον μὲν μυσηρίων ἐπιμελεῖται μὲν τῶν ἐπιμελητῶν, ὅς ὁ δήμος ἐχειροτονεῖ. τῶν ἀρετῶν δὲ ἦσαν. δύο μὲν ὅς Ἀθωαῖων ἀπαύτων, εἰς δὲ ὅς Εὐμολπίδα, καὶ εἰς ἐκ κηρύκων.

Ἐπιμύωια, κατ' ἑκάστον μύωια θυομύωια, ἢ τὰ ἑσπρωτῶν τῆς μύωιας ἀπαξ ποτὲ γινόμενα θυομύωια τῆς πόλεως.

Ἐπιμύξ, παρὰ τὸν μύξω μέλλοντα, ὡς τὸ ἐναλλάξ. εἰ γὰρ ἐβαρύνετο, ὡς ὄνομα ἐκλίνετο.

Ἐπινήσιος ναυτικός, θαλάσσιος. ἀπὸ τῆς νηός.

Ἐπινήσον, τὸ ἐπὶ τῶν γονάτων ἐφ' ὃ τῷ κρόνῳ ἐνήθον.

Ἐπίξλων, ξύλον ἐφ' ὃ κρέα κόπτει, τὸ νῦν ἐπὶ κοπον παρὰ Ἀριστοφάνει καὶ Δημοδοκῶν.

Ἐπὶ ξυρῶν, ἐπὶ κινδύνῳ, ἐν αὐτῇ τῇ τῇ πρᾶγματος ἐπίτασι. Ἰλιάδος κ. Ἐπὶ ξυρῶν ἵσταται ἀκμῆς, αὐτὶ τῇ τῇ πρᾶγματι ἡμῶν τειχὸς ἤρπται, ὅς ἐστιν ἐν ἐχάτῳ κινδύνῳ. ἔστι καὶ ἐπὶ ὀξύτητος κινδύνῳ μεταφορικῶς.

Επίκρος, ὁ ἐφεσηκὼς φύλαξ. παρὰ τὸ ὄρω, γίνε-
ται ἐπίκρος, καὶ ἐπενθέσει τὴν ὕ.
Επίκρα, ὄρεα, ὀρμήματα. παρὰ τὸ ὀρμῶ.
Επίσσιος ἄρτος, ὁ ἐπὶ τῇ ἐσίᾳ ἡμῶν ἀρμόζων.
Επιόρκειν. ἡ ἐπὶ πορόδεσις ἐνταῦθα, ἀντὶ τῆς ὑπερ-
κείται, καὶ δηλοῖ τὸ ὑπερ αὐτῶν τῶν ὀρκων γίνε-
σθαι, καὶ ὑπερβαίνειν αὐτοὺς.
Επιόφομαι, Ἰλιάδος ι. Τὴς αὖ ἐγὼ ἐπιόφομαι,
ἐπικρίνω, ἐπιλέξω.
Επιώφατο ἀρρήφορες, Πλάτων ἐν νόμοις. ἔστι δ'
Ἀττικόν, αὐτὶ τὰ κατέλεξον, ἐξελέξατο.
Επιωγαί, οἱ συγκλεισμοί, οἱ ὠρεοθαλάσσιοι τό-
ποι, οἷς τὰ κύματα προσάγνυνται. ἄπο τῆς ἐ-
ποισαι, ὅ ἐστι συγκλεῖσαι.
Επίπασα, τὰ ἐπιπασσόμενα τὰ ἔντει ἀλφίτα. Ἀ-
ριστοφάνης Ἰππεῦσιν. Επίπασα λείχων δημιό-
πρακτα ὁ βίσκανος. ῥήτορικη.
Επὶ πυρτανίῳ, ὅταν τὸ μὲν ἀποκτεῖναι βέλος, ἢ
λέθος, ἢ τοῖτον ἢ φανερὸν, ὁ δὲ δράσας μὴ ἢ.
ἀρχαῖον ᾧ ἔθος, τὸ καὶ τὰ ἀψυχα κρίνειν εἰ καὶ
ἐξορίζεται.
Επὶ πυρμυνη ἀνεκρόντο καὶ ἀκρόντο τὰς νέας, καὶ πυρ-
μυνην ὑπεχώρουν ἐπὶ ἐπιπρασύντες, καὶ ἐξέκλιναν τὰς
ἐπιπρασὺς τῶν πολεμίων ναῦς. κυρίως, τὸ κατ' ὀλίγον
ὑπαναχωρεῖν μὴ σρέφαντας τὸ πλοῖον. ὁ δὲ ὄντως
κωπηλατῶν, ἐπὶ τὴν πυρμυνην κωπηλατεῖ. τὸ δὲ
ποιῶσιν, ἵνα μὴ δόξωσι φεύγειν φανερώς, κατ'
ὀλίγον ὑπαπίοντες, ἵνα μὴ νῶτα τοῖς πολεμίοις
δόντες τιφώσκωνται.
Επιπλα, τὰ ἐξ ἐπιπολῆς σκάνη, οἷον, ἐπιπόλαιος
κῆσις, καὶ ὅση δυνατὴ πλωρίζεται, ἀλλ' ἐκ ἐγ-
χειος. ἢ τὰ σκάνη τὰ ἐν χερσὶ, καὶ χειρῶν, οἷον, τὰ
ἐπιπόλαια καὶ ἐπιπολάζοντα ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἔχ' ὅτε ἐκ
ἐν χερσὶν εἶναι. ἢ ἐπιπλα, τὰ ἱμάτια, ἄπο
τῆς πέπλου, ἐπιπλον. καὶ τὰ ἐλαφρότατα τῶν κη-
μάτων ἔπω φασί, παρὰ τὸ ἐπιπολάζειν.
Επίπλης, τὸ λίπος, ἄπο τῆς ἐπιπλεῖν καὶ ἐξ ἐπι-
πολῆς εἶναι.
Επιπλώς. Καὶ πόντον ἐπιπλώσας, αὐτὶ τὰ ἐπιπλώ-
σας. ἐκ τῆς πλέω, γίνεται πλώω, καὶ ἐπαυξήσεται τὴν
ὁ, πλώω βαρύτερον. ἔο' ἀόριστος, ἐπλώσα, μὲν τῆς
ἐπὶ πορόδεσις, ἐπέπλωσα, καὶ ἡ μετοχὴ ἐπι-
πλώσας, καὶ συγκοπῇ, ἐπιπλώς.
Επιπόλαιος, ἔχ' ὅτε αἱ διφθόγγαι καὶ ὁ μικρὸς. ἔστι
δὲ ἐπιπρόημα τοπικόν, αὐτὶ τὰ ἀνωθεν καὶ ἐκ ἐν
βαθυτάτῳ.
Επίπολις, τόπος ἐν Συρακούσαις, καὶ ἀνόμασαι ἄπο
τῆς ἐπιπολῆς τῶν ἄλλων εἶναι.
Επιπόρπημα. ἐπιπόρπημα ἔστι, τὸ ἐπὶ τῇ πόρπῃ
προκόμισμα λίθινον, ἢ χρυσεόν, ἢ ἀργυρεόν. πόρ-
πη δὲ ἔστιν ἡ αἰὼν τῆς χλαμύδος σπώδεσις. παρὰ
τὸ πείρω τὸ κεντῶ καὶ διεκβάλλω, πόρπη, καὶ πλεο-
νασμῶ τῆς π' πόρπη.
Επιπτεῖναι μὲναιώνων, Ἰλιάδος δ', ἐπιπτεταθῆναι,
ἐφάψασθαι ποροδυμέμερος. δύο μέρη λόγος εἰσὶ, τὸ
ἀπλῶν, πτεῖναι καὶ ἐπιπτεῖναι. πᾶν δὲ ἀπαρέμ-

φατον, φυλάσσει τὸν αὐτὸν τόνον. πτῶ, πτῆμι, πτῆ-
σω, ἐπτακα, ἐπτάθλω, ἐπτάμνω, ἐπτασο, ἐ-
πτατο, πτάσαι, καὶ ἔσπῃ τὰ αἰεῖ. ἐκ δὲ τῆς πτῶ
πτῶς γίνεται, ἀλλ' ἄπο τῆς πέτω βαρυτόνῃ, ὁ δὲ
περος ἀόριστος, ἔπειτον, ὁ μέσος, ἐπετόμνω, ἐπέ-
τε, ἐπέτετο, πετέσθαι, καὶ συγκοπῇ, πτεῖσθαι.
Επιπρόθλω, παρὰ τὸ ῥῶ τὸ λέγω, γέγονε ῥήθλω, καὶ
ἐπιπρόθλω, ὡς παρὰ τὸ τμῶ, τμήθλω.
Επιπρόσις, ὁ φόγος καὶ ἡ κακηγορία, ἐνθα καὶ
ἐπιπρόσιος.
Επιπρόματα. ἐν τοῖς χοριακοῖς, ὅτε συστροφῶν ἀσειων
μέλος ἐπελέγετο ποιημάτων ἱσ' εἰχων. εἴτα πῖν
ἀντίστροφον ἀποδόντες, ἐπελέγετο πᾶν τε βῆμα ἔχον
ποιημάτων τῶν ἱσων εἰχων. ἐκαλεῖτο δὲ ταῦτα ἐ-
πιπρόματα.
Επιπρόθος, ἐπικρος, βοηθός, οἷον ἐπιπρόνυνων,
καὶ ἐπικελδῶν, ἄπο μεταφορᾶς τῶν ἐν τῇ θήρᾳ ἐ-
πιπρόνυνων κυνῶν ὑπὸ τῶν θηρώντων.
Επίσιον, τὸ συρίζοντας ἐποτρύνειν τὰς κυνὰς ἐπὶ
τὰ ἔργα ἐν τοῖς κυνηγεσίοις, ἐπίσιον καλεῖται.
Επίσιον, τὸ ἐφήβαιον, ἄπο τῆς τὰ σία τὰ ξηρά, ξηρὸν
ᾧ ἔστιν, ἢ παρὰ τὸ εἰσιεῖναι, ἐπίσιον. σημαίνει δὲ
τὸ αἰδοῖον τὰ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικὸς.
Επισίτια, τὰ εἰς τροφὴν καὶ εἰς τὸ σιτεῖσθαι διδόμε-
να. ταῦτα δὲ ἐνίοτε καὶ σιτία ἐκάλουν.
Επισκυῖον, Ἰλιάδος ρ. Πᾶν δὲ ἐπισκυῖον κᾶτω
ἐλκεται ὅσπερ καλύπτων, τὸ ὡς τὰς ὀφρὺς δέρμα,
καὶ μετὰ θείσιν τὰ λ' εἰς ὕ. σκύλος δὲ λέγεται τὸ δερ-
μα. ἐνθα καὶ σκυλοδέφης, τὸ ἐπάνω τῶν ὀφθαλμῶν
μέρος ἢ τοῖ δέρμα, τὸ σωροφρύμα τὴν μετώπην. ὁ-
θεν καὶ σκυζέσθαι, τὸ ὀργίζεσθαι, ἔχ' ὅτε ἐν δάκρυ-
τον γίνεσθαι τὸ τὸ μέρος τοῖς ὀργισμοῖς. καὶ ἐ-
πισκυῖσαι, τὸ χαλεπύναι, ἄπο τῆς τὸ ἐπισκυῖον
καθελεῖν τὰς χαλεπαίνοντας. ἐξ ἧς, τὸ ἐπισκυ-
ζονται, αὐτὶ τὰ ὀργίζονται, χαλεπαίνουσιν.
Επίσκοπος, κατάσκοπος, ἡ ὁ ἐπὶ τὸ σκοπεῖν ὢν.
καὶ ἐπισκέπται, ἄρχοντες ἐπὶ σκηνῆς.
Επίσπασον, τὸ ἐπὶ τῆς ἀγχόνης καὶ τῆς βρόχης ἐπι-
σπᾶσθαι. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ ἐκείσιν, ὃ ἐαυ-
τῶν τις ἐπισπᾶται.
Επίσπειν, ἐκ τῆς σπῶ μονοσυλλαβῆς, σπῆν, ὡς πλεῖν, καὶ
φυλάττει τὸν τόνον ὡς ἀπαρέμψατον. τὸ δὲ ἐπίσπῃ,
αὐτὶ τὰ καταλάβῃ, διώξῃ, ἄπο τῆς ἐπείγῃ. Ὅφρα
πρόσθ' ἄλλων θανάτων καὶ πότμου ἐπίσπῃ, ταῖς ἐν
ὅπως δίδυς πρὸ πάντων ἐκείνος ἐπὶ θανάτων ἔλ-
θῃ, καὶ ἀναπληρώσῃ τὴν εἰμαρμένην.
Επίσπῳρα, οἱ ἐκ τῆς τῶν τροχῶν σιδήρειοι κύκλοι οἱ ἐ-
πὶ τῶν γλῶν κυλισμένοι, τὰ κύκλω τῶν τῶν ἄρματος
τροχῶν σιδήρεα, τὰ ἐπάνω τῶν τροχῶν σιδηρᾶ, ἢ χαλκᾶ,
καὶ ἀκνῶδοι καλεῖνται. παρὰ τὸ σπῶ τὸ ὀρμῶ, ὁ
μέλῳν, σῶσω, ὀνομαρηματικόν, σῶξον, καὶ μὲν
τῆς ἐπὶ πορόδεσις πλεονασμῶ τῆς σ', ἐπίσπῳρον,
ὁ ἔξω τῶν τροχῶν σωέων σιδήρεος.
Επίσπῳρον, ἐκ τῆς ἱσημερῆς, ἱσημαί, σπῳρόν. Νώμισον
δ' ἄρα πᾶσιν ἐπίσπῳρόν. ἐπισπῳρόνως διώκοντες
ἴσα διελθόν, ἢ ἐπισπῳρόνως ἐκαστῶ ἐν αὐτῶ.
Επί-

δικάσασθαι. Λακκιανός, ἡ δὲ βελὴ ἐπιπλαθεῖσα
 πρὸς αὐτὸν ἀφίκοι τῇ Μενεκράτει τὴν καταδίκην,
 καὶ ἡδὴ ἐπιτιμώσεται. ῥητορικὴ.
 Ἐπιτιμία, ἡ δὲ πορεία, ἡ ἢ μὴ ἀτιμία. Ὅσας αὐτὸν
 κινδυνεύοντα πρὸς τῆς ἀτιμίας, ἢ τῆς πατρίδος, ἢ
 τῆς βίης παντὸς, διεσώσατε. Κέφαλος ῥήτωρ.
 Ἐπιτιμῆται, οἱ πρῶτον τιμῶμενοι ἐκαλεῖντο τι-
 μῆται. ἐπιτιμῆται δὲ, οἱ χρόνῳ ὑπερον ταῦτα
 τιμῶμενοι.
 Ἐπιτνον, ἡ σίσιδος ἐν Ἀσπίδι. Οἱ δ' ἄρ' ἐν ἐλλεδανοῖ-
 σι δέον, ἀντὶ τῆς τῶν κῶλα τῶν ἀσχυῶν, καὶ ἐπιτνον
 ἀλῶν, ἀντὶ τῆς ἐπὶ τῶν ἀλῶν ἐπλήρην, ἐρρίπτον,
 ὁξέτεινον, ἢ πλεον ἐπὶ τῇ ξηρανθῆναι, ἐφυγον.
 ὁπὸ τῆς πίπτω, πίτνω, ἢ πέτω πίτνω.
 Ἐπιτοαυτὸ, ἐπὶ ῥήμα συλλήψεως, ἢ ἀθροίσεως,
 οἶον, μοναδικόν, ἐκ τῆς ἐπὶ ποροθέσεως, καὶ τῆς
 αὐτοῦ ἀπὸνυμίας.
 Ἐπιτραπέζια, τὰ ἐπιτιθέμενα τῇ τραπέζῃ βρώ-
 ματα.
 Ἐπιτείταις, Ἰσαῖος ἐν τῇ δούτῳ Καλλιφώντος. Ἐ-
 ξακοσίαις ἐπιτείταις, ἀντὶ τῆς ἐπὶ ὀκτὼ ὀβολοῖς,
 καὶ τὸ τρίτον εἶναι μερίδα τῆς ὀκτὼ ὀβολῶν τῆς τε-
 τραδράχμης.
 Ἐπιτεμπν, τὸν ποιητόν. τὸν ἄξιον τῆς ἐπιτεβῆ-
 ναι. τῆς τε πληρωθῆναι.
 Ἐπιτοχάδω ἀγρόδω, ἀντὶ τῆς ὑπεργλυφῶς ὡς πα-
 ρατρέχων, ἢ κεφαλαιωδῶς, ἢ ταχέως. ἀπὸ τῆς ἐ-
 χω ρήματος, ὅπερ ὁ ποιητὴς ἐώχων εἰρκεν, ὡς τὸ,
 εὐ μὲν ἐώχων. ἐκ τῆς τοχάδω, ἢ ἐκ τῆς τοχὸς
 ἐπιτοχάδω. Ἰλιάδος γ', τὸ σῶτομον καὶ ταχύ.
 τὰ δὲ ἀπὸ ὀνομάτων τῶν εἰς ὅς γινόμενα ἐπὶ ῥή-
 ματα δὲ τῆς ὁ ἐκφέρεται. οἶον, μόνος, μονάδω.
 σφόρος, σφοδράδω. τοχὸς τοχάδω. τὸ δὲ παμ-
 πῆδω, ἐκ τῆς πάμπαν.
 Ἐπιτοπή, οἱ μὲν πρὸς τὸ ἐπιτοπῶν, οἱ δὲ παρὰ τὸ
 ἐπιτοπῶν. Ἀντίπας ἐπιτοπῶν φησὶ Θεοκυδίδης,
 τῆς τε το ἐπιτοπῶν. ἐπιτοπῶν. ἐπιτοπή καὶ
 ἡ τῇ ὀφθαλμῶν ἐπιμέλεια παρὰ τοῖς ῥήτοσι. καὶ τὸ
 συγχαρῶ τῆς ἀμφισβητήσεως διακρίναι.
 Ἐπιτοπῆδες, τὰ πρὸς τῆς βόθρας, οἱ καλέμενοι
 ἐπιτοπῆδες.
 Ἐπιτοχάδω, ἀντὶ τῆς ἐπιτοχάδω, Βοιωτικῶς, παρὰ
 Ἀριστοφάνει.
 Ἐπιτοχά, οἱ μισθοί, οἶον, οἱ τῇ χειρὶ ποιῶντων
 μισθοί.
 Ἐπιτοχόνιοι, οἱ ἐπιτοχῶν. χθών, χθονὸς χθόνιος.
 διότι καὶ φύσιν ἐπὶ τῆς χθονὸς εἰσι, πρὸς ἀντιδρα-
 σθῆναι τῇ ἐρανίῳ θεῶν.
 Ἐπιτοχός, ὁ ἐγχοῦτος πλακῆς, Νικοφῶν Χειρογράφος.
 Κόλικας, ὀβελίαν, μελιτῆταν, ἐπιτοχός.
 Ἐπλο, σημαίνει τὸ ἐργε. ἐκ τῆς πέλω ὑπερβιβασμῶ,
 πλέω, πλέομαι, ἐπλεόμην, τὸ δούτερον καὶ δὲ
 λυσι, ἐπλεο, καὶ ἐπλετο.
 Ἐπλωτὶ ἀλλήλοισι. ἐκ τῆς πλῶ τὸ πλησιάζω, ὁ παρα-
 κείμενος, πέπληκα, λέγεται καὶ πέπληκα, ὁ παθητι-
 κός, πέπλημαι, πέπληται, καὶ παρὰ Σιμωνίδην, πε-

πλήνεται. ὁ μῖσος δούτερος ἀόριστος παθητικός, ἐ-
 πλεόμην, τὸ τρίτον τῇ πληθυντικῶν, ἐπλετο.
 Ἐπλετοδύστη, σημαίνει τέσσαρα. ἢ ὅτι εἰς πλίνθας
 μετεπλάσθησαν, ἢ ὅτι πλίνθοις ἀπτεταχίδθησαν, ἢ
 ὅτι ὑβρίσθησαν. ἔστι δὲ καὶ ὄργανον βασανιστικόν. ἢ
 ὅτι ἡχμαλωτίσθησαν, ἐπεὶ οἱ αἰχμάλωτοι πι-
 πορασκόμην, εἰς πλίνθας ἐβάλλοντο.
 Ἐποιοχόμην. Ἰσὸν ἐποιοχόμην, τὸν ἰσὸν ἐπιπο-
 ροχόμην, ἢ ἡν ἐσπεργασαν καὶ ὑφαίνεσαν. ἐκ τῆς
 οἴχω, οἴχομαι, οἴχομην. αἱ πάσαι γυναικες
 ἐσώσαι ὑφαίνον, καὶ ἐπιποροχόμην τὸν ἰσόν. πρῶ-
 τῶν δὲ γυναικῶν Αἰγυπτίαν τένορα ἰσὸν καθεζο-
 μῆν ὑφαίνει φασίν. ἀρ' ἢς καὶ αἰγυπτίῳ τῆς Α'-
 θήνης ἀγαλμα ἰδρύσαντο, ὡς φησὶν Εὐφορος ἐν
 τῇ Εὐρώπῃ.
 Ἐποποιία, ἡ ποίησις, παρὰ τὸ ἔπος τὸ μέτρον, καὶ ποιέω.
 Ἐπος, ὁ λόγος. παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω, ὡς τὸ λέγω, τε-
 χος. ἔπος λέγεται κυρίως ὁ ἑμμέτρος λόγος, κατε-
 χηστικῶς δὲ, πᾶς λόγος. ζητεῖ πρὸς τὸ ἐπικῶ
 κύκλῳ εἰς τὸ ἔλεγχος.
 Ἐποροχόμην, τὸ ὄρθρην ἐπεγοχόμην, καὶ ἀφασί-
 ρευσαι.
 Ἐπορακίζω, παιδάτις, ὡς παίζουσιν οἱ παῖδες,
 ὅσρακα ἀφισίτες εἰς τὴν θάλασσαν.
 Ἐπῶ, ἀπὸ τῆς ἐπῶναι τῇ δεκάτῃ ἀρεθμῶ. ἔπω Σέ-
 λυκος. καὶ ἐπῶν, ἀπὸ τῆς σέβω, σέπτῃς τις ἔ-
 σα, ὡς θεῖα καὶ ἀμήτωρ καὶ παρθένος.
 Ἐπύλλια, λόγοι μικροί, ὑποκοριστικῶς, παρὰ τὸ ἔπος.
 Ἐπῶντος, ἡ τῶν βαθεῖαν ἔχουσα κόμην, ἡ δυνα-
 μὴν ἐπῶντος τμηθῆναι.
 Ἐπῶ, σημαίνει τέσσαρα. ἔπω τὸ λέγω. ὡς τὸ, Ἀν-
 δρά μοι ἐνέπε μῦθα. ἔπω τὸ ἀκολουθεῖν. ὡς τὸ, ἡ ἐχ
 ἐπῶν Λακκιδαιμονίῳ. ἔπω τὸ ἐπῶν. ὡς τὸ,
 τὸν δ' εὐρὺν θαλάμῳ περικαλῆα τῷ χεῖ ἐποντα. ἔ-
 πω τὸ διοικῶ. ὡς τὸ, Ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυά-
 κος πολέμοιο, χεῖρς ἐμὰ διέπασσι. καὶ, ὡς ὅγε
 κοινῶν διέπει στρατόν. διαφέρει δὲ τὸ λέγω τῷ ἀ-
 κολουθεῖν καὶ ἐπῶν. ὅτι τὸ μὲν ἔπω τὸ λέγω,
 φιλεῖται, τὸ δὲ ἔπω τὸ ἀκολουθεῖν, δασιῖται. καὶ
 ὅτι τῷ μὲν ἔπω τῷ λέγω τὰ ἐνεργητικὰ εἰρηται, ἔπω,
 καὶ ὁ παρατατικός, εἶπον, ὁ ἀόριστος, εἶπα, ὁ δού-
 τερος, εἶπον, ἡ μετοχή, ὁ εἰπών, τὰ δὲ παθητι-
 κά, ἐχί. τῷ δὲ ἔπω τῷ ἀκολουθεῖν, τὰ μὲν παθητι-
 κά, οἶον ἐπομαι. ὁ παρατατικός, ἐπόμην, καὶ
 ποιητικῶς, ἐπόμην, τὸ δοῦναι, ἐπόμεθον, τὸ εἶ-
 πον, ἐπέδην. καὶ πλεονασμῶ τῆς σ', ἐπέδην, τὰ
 δὲ ἐνεργητικὰ ἐχί. ἀμφιέπω δὲ καὶ περιέπω.
 Ἐπῶντος, μέλος μετεμεμελισμῶν, τῆς τε ὥδῃ μὲν
 τὰς ἄλλας ὥδῃς μετεμελισμῶν.
 Ἐπῶντος, τέλος ἔστι τὸ ἐπὶ τῇ ὥδῃ διδόμενον. εἴη δ'
 αὐτὸ ἴσως ἢ πέμπτη.
 Ἐπῶντος, εἰ μὲν δασιῖται, σημαίνει τὴν ἀκολουθεῖν.
 εἰ δὲ φιλεῖται, τὸ ἐπῶντος, διαφέρει ὡς ὡπας. Λυ-
 κόφρων. ἐκ τῆς ἔπω, ἐπῶντος αἰ διαπραγμάνει.
 Ἐπῶντος, σὺν τῇ ἰ. ἢ ἐπὶ ἀφῶντος ἀντὶ τῆς ἀπὸ,
 ἀπῶντος καὶ ἀπῶντος, τὸ τρίτον ἀφῶντος καὶ
 δῆ.

δύλουσιν ἀπώχατο, ὑπὸ τῷ οἴῳ, αὐτὶ τῷ κλεισμένοι ἦσαν.

Ἐπωμαδόν, αὐτὶ τῷ ὅπῃ τῷ ὤμων. Ζῆθος μὲν ἔπω-
μαδὸν ἠέταζεν ἕως ἡλεβάτοιο κάρη μογέοντι εἰ-
κώς. Ἀμφίον δ' ὅπῃ οἱ χρυσὴ φέρμιγγι λιγαίνων
ἦϊσε, δις πᾶσι δὲ μετ' ἰχθυά νίσετο πέτρη, δι-
πλασία πέτρη ἀπολέθειτ' Ἀμφίονος κισσάρη κρε-
ση, εἶπετο, καὶ ἀπῆει τῆς βασιλομένης ὑπὸ Ζή-
θου. Ζῆθος δὲ καὶ Ἀμφίον ἐτείχισαν τὰς Θήβας,
ὅτι Ἀργεῖοι.

Ἐπωβελία. πολλῶν εἰς χρήματα συκοφαντῶν τὰς
ἐπαικείας καὶ ἀπαρχμοῦνας τῷ πολιτῷ, καὶ μάλιστα
τὸ παρτίτεν ἔχοντες βαλλομένων τῷ ὄντι τὸ ἐμπόριον
συμβαλλόντων ὅπῃ ναυτικοῖς τόκεις, Ἀθωαῖοι ζή-
μιαν ἔταξαν καὶ τῷ ἐγκαλῶντων ὀβολὸν ἐκτίνειν,
εἰμὴ κατ' ὧν ἐνεκάλων τὰς ἐλπίδας. ταύτῃ τὴν ζή-
μιαν ἔπωβελίαν ἐκάλων. ἄλλως, ἐπωβελία ἔστιν
ἐπιτίμιον τοῖς διώκασιν τινὰ χρηματικῶν δίκων, ἐ-
πειδὴ μὴ ἔλθουσιν. ὡς δὲ τὸ ἐκτὶν μέρος τῆς τιμῆ-
ματος, ὅς ἐπεδικάζοντο καὶ ἐπεγράφοντο. ἐκάλων δὲ
ἔπος, ὅτι ὅπῃ τῇ δραχμῇ ὀβολὸς ὡς τῆς δραχμῆς
ἐξαπλασίονος λογιζομένης. ἐλάμβανε δὲ τὴν ἐπω-
βελίαν ὁ φόβων ὄντων τῷ διώκοντι, εἰ τὴν δίκην
ἀπέφθγγε. λέγεται δὲ καὶ ὁ τόκος ὡς τῇ Πλά-
τωνι Νόμων ἐνδεκάτῳ.

Ἐπάνυμοι, οἱ καὶ τὴν ἀρετὴν ἔχοντες ἀσσοὶ καὶ
ἐξοὶ χαλκαῖς εἰκόσιν ἐτιμῶντο, ἀφ' ὧν ἐνίων καὶ
ταῖς φυλαῖς ἐτίθετο ὄνομα. φατὶν ἐκείθεν δεῖξαι
παρῶν τὰς φυλαῖς ἐξηγήσασθαι. ἀπορέντων γάρ
αὐτῶν ὄνομα ταῖς φυλαῖς θέσθαι, ὑπὸ τῷ ἐνδοξο-
τάτων τῷ ποιῆσαι. ὡς γὰρ τὰς εἰκόνας τῶν ἐ-
πάνυμων τῶν εἰσηγῆναι τὰς νόμους, πρὶν ἢ γε-
νέσθαι κυρίως, ἢ ἐντυγχάνοντες οἱ βελομήσοι κα-
τηγοροῦσιν. ἢ ἄλλως. ἐπάνυμοι διττοὶ εἰσιν ἔπει,
οἱ μὲν λεγόμενοι τῷ ἡλικιῶν καὶ εἰσὶ δύο καὶ πε-
σάροντες, οἱ καλῶνται καὶ λήξεων ἐπάνυμοι. οἱ
δὲ, δέκα, ἐφ' ὧν αἱ φυλαὶ προσηγοροῦνθαι.
οἷον, Ἐρεχθίδες. Αἰγίδες, Πανδίων, Λεῶς, Ἀλ-
μᾶς, Οἰνίδες, Κέκροψ, Ἰποθῶν, Αἴας, Ἀν-
τίδοχος. ταῦτα δὲ τὰ δέκα ὀνόματα ἀπορὰ ὁ Πύ-
θιος εἶλετο. Κλειθεύς ἔπει ἔχοντες ἄμφοτε, τὸ πᾶν
πληθος εἰς δέκα φυλάς.

Ἐπατίδες, τὰ ἐκατέρωθεν παρῶν ἐξέχοντες ξύλα.

Ἐρα, ἡ γῆ, ὅτι ἐνερρίζωται, καὶ ἔπει καλεῖται. ἐ-
ρίσαι, τὸ ὅτι ἴσης γῆς φιλονεικῆσαι, ὡς τὴν
ἔραν. Ὀμῖρος. Ὡς ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζοντες ὡς
ἴσης. οὗθεν καὶ τὸ ἐράζει, αὐτὶ τῷ ὅπῃ τὴν γῆν.

Ἐρῶ, ἐπιθυμεῖν. παρῶν ὅπῃ τῆς γῆς ἐρρέθῃ, ἀφ' ἧς
ἡ γῆ. καὶ ἐρῶσαι, τὸ ἀπ' αὐτῆς ὑποχωρῆσαι.

Ἐρως, τὸ ἐκ σωεισοφίας δῶρον, ἢ ἐντολή, ἢ συλ-
λογή, ἢ εἰσοφρά, ἢ ἀσπασιοπερον ὑπὸ τῷ σωειρῶν
καὶ ἐπιθυμεῖν καὶ σωεισφέρειν τὴν τοῖς φίλοις καὶ δῶ-
χεῖσθαι. ὑπὸ τῷ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ, ὁ μέλλων ἐρά-
σω, ὅς αὐτὸς ἔρως.

Ἐρανίσας, Δημοφθῶν αὐτὶ τῷ ἔραν ἁπλῶς, ἢ λα-
βῶν καὶ συλλέξας ὡς αὐτῶν.

Ἐρανιστής, κυρίως ὁ τῷ ἐρανὶ μετέχων, καὶ τὴν φορὰν ὡς
ἐκάστῃ μὲν ἔδει καταβάλλειν εἰσφέρειν.

Ἐρατίζων, ἐπιθυμῶν, ἐφιέρως. ἐρῶ, ἐράσω, ἡ-
ρακα, ἡραμαι, ἡραται, ἐρατὸς, ἐρατίζω.

Ἐράδην, ἐκ τῷ ἐρῶ. ὡς ἡράδην, ὡς μακρὰς
ἔσσης τῆς ἀδελφότητος, ἀλλ' ὑπὸ τῷ ἐρῶ γίνεται ἐ-
ράζω, τετάρτης συζυγίας τῷ βαρυτόνῳ.

Ἐρασίνος, ὄνομα κύριον ὡς τὸν ἐράσω μέλλον-
τα.

Ἐρατίναι, οἱ γηπόνοι.

Ἐρατεινός, ἐκ τῷ ἐρῶ τὸ φιλῶ γίνεται ἐρατὸς ὁ ἐ-
πιθυμητός, καὶ ἐκ τῷ ἐρατὸς, ἐρατεινός.

Ἐρανῆς, ἐπεράτης, καλῆς, ὑπὸ τῷ ἐρατεινῆς καὶ
συγκοπῶ.

Ἐρατή, ἡ Ἀθωᾶ, ὡς τὸ τῷ ἔργῳ ἐπιτατεῖν,
ταύτης δὲραμῆς τὰς τέχνας.

Ἐργαθόν, ἐκώλυσεν, ἐχώρισεν.

Ἐργᾶ, ὅτι ἐργᾶ τὴν γῆν. ἔστιν ἐργάζω ἐργάσω,
καὶ ἐπειδὴ πᾶς μέλλων βραχεῖα ἀδελφότητος
περισσᾶσαι θέλει, οἷον πῶρ, κῆρ, γίνεται
ὑποβολὴ τῷ ὅτι ἐργᾶν περισσᾶν, καὶ μετὰγι-
νεται εἰς ἐνῆσθαι. ἐργᾶ, ἐργᾶς, ἐργᾶ. ὁ παθη-
τικός, ἐργᾶμαι, ἐργᾶ.

Ἐργμα, ἡ φυλακή. ὡς τὸ εἶργειν, τὸ καθερ-
γνύειν.

Ἐργον, σημαίνει εἶα. τὴν ἀδελφότητὴν τῷ πολέμῳ,
Ἐνθάκεν ἐκτελεῖται ἔργον ὅσοι αὐτοῖ. καὶ τὰ γέωρ-
για, Πολλὰ δ' ὑπ' αὐτῶν ἔργα κατέλειπε καλὰ αἰ-
σῶν. σημαίνει καὶ κύριον ἔργον, Ἀλλ' εἰς οἶκον
ἴσα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε.

Ἐργολάθος, ὁ φλύουσι παρῶν καὶ καλῶν παρὰ
τοῖς ῥήτορι, καὶ ἐκ ὅτι ὡς τῶν ἔργων μισθὸν λαμ-
βάνων, καὶ ἔχων τὰς σωεργαζομένης. ὁ καὶ ἡ συ-
νήθεια.

Ἐρῶ, τὸ παρτίτω. παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ παρτίτω, ὡς
θέσει ἐρῶ, καὶ ἔπειτα Δωρεῖα. ἐπειδὴ ἐν ἀπλῇ
λέξει σύμφωνον παρὰ τῷ ἔρῳ ὁρᾶται, γίνεται ἐρ-
ῶ. ὡς σκεπταίται ἐν ἀπλῇ λέξει, ὡς τὸ ἐνζυγῆσαι
συνθέτον, καὶ μελαγχόρος. ἐκφέρεται δὲ ὅπῃ τῷ μελ-
λοντος ὡς τῷ ἔρῳ, τῷ λόγῳ τῷ ἐρῶ, ἵνα φυλάξῃ
τὸ κεχρησμένον τῷ ἔρῳ. οἷον, Ἐρῶν ὅπως ἐθε-
λεις, αὐτὶ τῷ παρτίτῳ. σημαίνει δὲ καὶ τὸ τελεῶ καὶ
δύω. οἷον, Ἐρῶν ἀθανάτοισι τελεῶσας ἐκα-
τόμβας, αὐτὶ τῷ ἐπετελεῖν, ἐθύοντο.

Ἐρεβός, τὸ ὑπὸ τὴν γῆν σκότος. παρὰ τὸ ἐρέ-
φω, ἔπειτα τῷ β, τὸ κατεσφραγισμένον ὑπὸ
τῆς γῆς. ἢ παρὰ τὴν ἔραν τὴν γῆν, τὸ ὑπὸ
τὴν ἔραν βαῖνον.

Ἐρεγμός, ὁ ἀδελφότητος κύριος, παρὰ τὸ ἐρεί-
νω. εἰς τὸ ἐρεχμός.

Ἐρεθίζω, τὸ παροξύνω. ἀπὸ τῷ ἐρέθω καὶ τῆς ἔρης. ἢ
παρὰ τὸ ἐρῶ, ἢ ἐρῶ τὸ λέγω, γίνεται ἐρέθω, καὶ
ἐρεθίζω. ἢ ἐκ τῷ ἐρεῖς ἐρεθίζω καὶ ἐρεθίζω. ἢ παρὰ τὸ
ἐρέθω τὸ ἐρεθίζω, ὡς λέπω λιπίζω. ἐρεθισμὸν
δὲ λέγει, τὸν τῷ ἐχθρῶν ἔπαινον, ἐκ τῷ ἐρέθω.
ὅθεν τὸ, Μῆμ' ἐρεθε χετλῆν. καὶ τὸ, ἐρέθῃσιν,
M 4 αὐτὶ

αὐτὶ τὰ παροξυῶν. γίνεται ἐρέθω ἐρεθόω, καὶ
πλεονασμῶ τὸ ἰ, ἐρεθόω. ἔπω Φιλόξενος. ὁ δὲ
Ἡρώδης, ἐρεθός ἐρεθόω φησὶν.
Ἐρεμνὴ, ἡ σκοτεινὴ, παρὰ τὸ ἔρεβος, ἐρεβεννὴ, καὶ
καὶ συγκοπλῶ, ἐρεμνὴ, καὶ ἔρεμνος.
Ἐρεπτόμυροι, κυρίως ὅπῃ τῶν ἀλόγων, σημαίνει δὲ
τὸ ἐδίειν. οἷον, Κεῖ λούκον ἐρεπτόμυροι. παρὰ
τὸ ἔρας, ὃ ὅστις τῆς γῆς τὴν ἑσφλὴν ἔχειν.
Ἐρέτης, ὁ κωπηλατής. παρὰ τὸ ἐλῶ τὸ ἐλαύνω,
ἐλέτης, καὶ ἐρέτης. εἰς ἧ καὶ πεντηκόντορος ναὺς,
ἡ ἔχουσα πεντήκοντα ἐρέτας.
Ἐρέσειν, τὸ κωπηλατεῖν. παρὰ τὸ ἐρῶ, ἢ ἐλῶ,
παράγωγον ἐλέσσω, καὶ ἐρέσσω. ὅθεν καὶ ἐρέτης.
Ἐρετμός, ὅπῃ τῆς κώπης. παρὰ τὸ ἐρέσσω ῥήμα, ὁ-
νομα ἐρετμός, καὶ ἑσπῇ τὸ σ' εἰς τ', ἐρετμός.
Ἐρελία, ἡ φλυαρία, παρὰ τὸ εἶναι ἐν τοῖς χεῖλεσιν
ἔχειν.
Ἐρεχειεῖν, σημαίνει τὸ ἀπατᾶν, ἀπὸ τῆ ἐραῦ καὶ τῆς
λέξης. πολὺ παρὰ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ, καὶ παρ
Ἰωσιν.
Ἐρέξια, πόλις Εὐβοίας. ὁ πολίτης Ἐρεξιδής, καὶ Ἐρε-
ξιαῖος. τὸ θηλυκόν, Ἐρεξιαία καὶ Ἐρεξιάς.
Ἐρέλγω, παρὰ τὸ ἔρα, ὃ σημαίνει τὴν γλῶσσαν. ἢ παρὰ
τὸ ἐρέπτω τὸ βλάπτω. ἢ παρὰ τὸ ἐρέσσω, σημαί-
νει τὸ ἐλαύνω.
Ἐρόνα, παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ ἐρόναι. Ὁμηρος, τὰς ἐρέων. ἢ
παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ ἐρωτῶ, καὶ τὸ ἐρῶν δὲ σημαίνει τὴν ἑτα-
τεινῶν. ὃ δὲ ἐρόναι, ὅπῃ πολὺ ἐρωτῶν ἐνδεχέσθαι βίβει.
Ἐρόω, ἀπὸ τῆ ἐρῶ τὸ λέγω, γίνεται ἐρόω.
Ἐρόθων, ἐρυθρόν ποιῶν.
Ἐρόω, ἐκ τῆ ἐρέω τὸ ζητῶ, πλεονασμῶ τὸ ὕ καὶ ὦ.
εἰς ἧ καὶ ἐρόνα ἢ ζήτησις.
Ἐρεγμός, καὶ ἐρεγμός. παρὰ τὸ ἐρέλγω ἐρεγμός,
ὃς λέγεται καὶ ἐρεγμός. δοκεῖ δὲ ταῦτα παρὰ τοῖς
Λιόλευσιν ἐκφέρεσθαι ἑταῖ τὸ χ. διωχμὸν δὲ λέγε-
σι καὶ λιχμὸν, ὡς Ἀντίμαχος, Λιχμὸν δ' ἐμπά-
ζεσθαι ἀλείων.
Ἐρεχθῶν, ἔπω ἑταῖ τὸ Ἀρείσραχος. καὶ φησὶ στυγα-
μα τῆς καὶ ποίας φωνῆς ἔμφασιν δὴλᾶν, καὶ ἴσως
παρὰ τὸ ἐρείπω. τίθεται δὲ καὶ ὅπῃ φωνῆς ἀπλῶς.
ὡς τὸ, Πολλοὶ μὲν βόες ὀρέχθαι ἀμφὶ σιδήρῳ. ὁ
δ' Ἀππίων ἐρεχθῶν λέγει ἑταῖ ὀρέχθαι.
Ἐρέχθειον, κητικόν τὸ τὸ Ἐρεχθέως.
Ἐρεχθόνιος, ὁ Ἑρμῆς. μετασυντέθεται ἡ λέξις. ὡς περ
λέγεται φθινόπωρον καὶ μετόπωρον, καὶ πάλιν φθι-
νομετόπωρον, καὶ σινομήλικις, ἕτως ἐρεχθόνιος Ἑρ-
μῆς, καὶ χθόνιος, καὶ ἐρεχθόνιος Ἑρμῆς.
Ἐρεχθόμυρος, σαλδόμυρος. καὶ ἐρεχθούμνη, ἡ σα-
λδομύνη καὶ ἐλαυρομύνη καὶ ὀχλευμύνη ὁμοίως.
Ἐρεψα, ἰλιάδος σ', αὐτὶ τὰ ὠρέφωσα, ἐσεφάωσα, ἐ-
κόσμησα, τὸ θέμα ἐρέφω. οἱ μὲν, ὅτι παρωτοτυπον,
ἢ ἀπὸ τῆς ἐρας, παρὰ τὸ ἐρέφω, ὅθεν καὶ εἰραφιώτης
ὁ Διόνυσος λέγεται, ἐσεφάτω δὲ κιστῶ. ἢ παρὰ τὸ
τὴν ἐρέφω ἑσφλὴν αὐτῇ ἑλθεῖν. ἢ ὅτι ἐν Ραφία
πόλει τῆς Ἀστυγίας ἐρέφω. ἢ ὁ σφαίροισι δόμυρος,
ἐκ τῆ ἐρέφω. ἢ ἀπὸ ἐρείφης ἑσφλὴ αὐτῆς. οἷον, Κεῖσι

δὲ οἱ παρὰ τὴν μαζὸν ἐπέχ' ἐρείφῃ, χωρὶς ἀπ' ἀν-
θρώπων, καὶ ἐπ' ἀνθρώπων. Εἰραφιώτης.
Ἐρέω, σημαίνει δύο. βαρυτόνως μὲν, τὸ ἀπαγγέλλω.
Ἀλλ' ἔκτοι ἐρέω. περιπατωμένως δὲ, ἐρέω τὸ ἐρόναι
καὶ ἀναζητῶ. Ἰσέον ὅτι πάντοτε ὁ ποιητὴς τὸ ἐρέω
προφέρει. καὶ σημαίνει ἑτά. τὸ λέγω, ὡς τὸ, Ἄλλο δὲ
τοῖς ἐρέω. καὶ τὸ ἐρωτῶ, ὡς τὸ, Πάντων ἀργείων ἐρέων
ἡμεῖς τέκοντες. καὶ τὸ ζητῶ, ὡς τὸ, Ἰππας τὰς ἐ-
ρέων Ὀδυσσῆϊ σωλύται. τὸ ῥήμα, εἶρω, ὁ μέλ-
λων, ἐρῶ, καὶ ἀπὸ τῆ ἐρῶ, ἐρείω, ὡς τελῶ τελεῶ.
Ἐρείκω, τὸ χίζω δίφθογγον. ἀνεφαίνῃ τὸ εἰ ἐν τῇ
ἐρείκῳ τὸ χίζω. εἰς αὐτὴ δὲ ἐρείκη εἶδος δένδρε
διχερῶς χιζομένη. καὶ ἐρείξῃς ἢ ἐχισμένη γῆ.
Ἐρείδω, τὸ ἐπακμυβίζω. τῷ, ὃν ἐρεῖσάμενος. ἐκ
τῆ ἐρείδῃς τῆς μορῆς, καὶ τὸ εἶδω τὸ γινώσκω, γί-
νεται ἐρείδω, καὶ συγκοπῇ ἐρείδω. εἰς ὃν δὲ γινώ-
σκει τις ἐπερείδεται. τὸ ρεῖ, δίφθογγον, ἑταῖ
ἢ ὅτι ἀνεφαίνῃ τὸ εἰ ἐν τῇ ἐρερείδεται, ἢ τὰ ἑταῖ εἶδω
ῥήματα εἴτε δισύνλλαβα εἴτε τρισύνλλαβα, ἑταῖ
εἰ δίφθογγον ἑταῖ. εἶδω, φείδω, ἐρείδω, ὕ-
περείδω. εἰς ἧ καὶ τὸ ὑπερείδοντας τὰς νεανίας.
πλὴν τῆ μῆδω τὸ βελόμοι, καὶ κῆδω τὸ φροντί-
ζω, καὶ πῆδω περιπατωμένως.
Ἐρείπω, καὶ ἐρείπια, σημαίνει τὰς πεπτωκότας τόπας.
καὶ λέγει ὁ Δίδυμος, ὅτι ἑταῖ τὸ ὠφειλε ἑταῖ.
ἐπειδὴ παρὰ τὸ ἐρίπναι, ὅπερ σημαίνει τὴν με-
γάλως περιπτωμένην. τὸ δὲ ἐρίπναι, ἑταῖ τὸ ἰ, παρὰ
τὴν ἐρείδῃς τῆς μορῆς. ὁ δὲ Φιλόξενος λέγει ὅτι ἑταῖ δι-
φθόγγον ἑταῖ, τῆς ἀφαιρέσεως ἕτως ἐχέσης.
ἀπὸ τῆ ἐρας ἢ γῆ, γέγονεν ἐρέπτω, καὶ πλεονασ-
μῶ τὸ ἰ, καὶ ἀποβολῇ τῆς τ' ἐρείπω. σημαίνει δὲ καὶ
ἐνέργειαν καὶ πάθος, τὸ καταβάλλω καὶ τὸ πίπτω.
ἐρείπω καὶ ἐρείπτω, τὸ εἰς γλῶσσαν βάλλω. ὁ μὲν Ἡρώ-
δης ἑταῖ τῆς εἰ δίφθογγον, οἱ δὲ ποιηταὶ ἑταῖ τὸ ἰ.
οἷον, Ἡεῖπε δ' ἐξ ὀχέων. καὶ, Ἡεῖπε δ' ἀμφοτέροι-
σιν ὁπρὸν κίρῃσιν, αὐτὶ τὰ περιρραγείς.
Ἐρημία, ἡ τῇ ἐνοικέντων μονωθεῖσα χώρα, παρὰ
τὸ ἔρα, ἢ γῆ.
Ἐρηώπηκα, ἐρωτήσω, ἡρώπηκα, ὁ κοινὸς παρακεί-
μενος, ἐρηώπηκα, ὁ Ἀττικὸς.
Ἐρηρέδαται, ἰλιάδος ψ', Λαεῖ δὲ τὰ ἐκ ἀπέρθεν ἐ-
ρηρέδαται, ἐρηρεῖσμενοι εἰσὶν, ἐν τῇ γῇ παρὰ τὴν
λάζονται. ἀπὸ τῆ ἐρείδω, ἐρείσω, ἡρεῖκα, ἐρηρεῖ-
μαι, ἡρεῖσαι, καὶ Ἀττικῶς, ἐρηρέδαται, τῆς γ'.
συλλαβῆς συσσελέσης. ὁ Ἀττικὸς παρακείμενος
ἐστὶν ἐρηρεῖκα, καὶ ἐσσελέσει, ἵνα μὴ συσσελέσει
τῷ ἀπὸ τῆ ἐρείδω.
Ἐρήρεισο, ἡρμωσο καὶ ἐπέπνηκτο. φυλάσσει δὲ τὴν εἰ δίφ-
θογγον, παρὰ τὴν ἐρείδω, ὅπερ σημαίνει
τὸ φιλονεικῶ. ἐστὶ δὲ ὅτε καὶ οἱ Δωρεῖς φυλάττειν τὴν
φύσει μακρῶν. οἷον ὀρῶ, ὀρήσω, ὀρηκα, καὶ ὀρήρηκα ὁ
Ἀττικὸς. καὶ φυλάσσει παρὰ Δωρεῖσιν ἡ μακρῶν,
ὁμοίως δὲ καὶ ἀνήκοα ἐν αὐτοῖς. ἀνήκοα δὲ ἑταῖ τὴν εἰ
δίφθογγον τὸ θέμα, ἢ τὴν εὐ, ἐν τοῖς Ἀττικοῖς παρα-
κειμένοις, ἀποβάλλεται τὸ εἰ. αἱ δὲ ἑταῖ τὴν εἰ, τὸ
ἐπὶ τῇ τῇ ἀπὸ βαλλῆσιν, οἷον ἀνήκα, ἀνήκοα. καὶ
ἢ οἱ

ἢ οἱ δὲ φθογγὰς τὸ ὑποτακτικὸν ἵδωβαλλει. οἷον
 ἐτοιμάζω, ἐτοιμάσω, ὑποίμακα καὶ ἐπιτόμακα.
 Ἐρητύσειέ τε θυμὸν, ὅπῃ καὶ παύσῃ τὴν ὀργήν.
 ἐκ τῆ εἰρηκτῆ γέγονεν εἰρητύω, καὶ ἐξ αὐτῆς ἐρητύω,
 ὁ μέλλων, ἐρητύσω, ὁ παλαιός, ἐρητύκα,
 ὁ παθητικός, ἐρητύμαι, ὁ ἀόριστος, ἐρητύθην,
 ἐρύτθην οἱ Βοιωτοὶ ὅπῃ τῆ ἔχοντος τὴν μετοχήν
 εἰς σ' ὀξύτονον. Ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας, αὐτὴ
 τῆ κατεῖχον ἕκαστος τὰς ἐαυτοῦ καθέδρας.
 Ἐρήρεϊδα, ὅπῃ τῆ ἐρείδω, ὁ ἀττικὸς παλαιός
 ἐρήρεϊδα. ὅπῃ τῆ ἐρίζω, ἐρήρεϊδα.
 Ἐρημος, ὅπῃ τῆ ἥρεμος καὶ ἐναλλαγὰ τῆς σοιχείων.
 ἢ παλαιὸν τὸ ἔρημον ἔχειν. τὸ παρὰ τοῖς Ἀττι-
 κοῖς προπαροξύνεται. παρὰ δὲ τῷ ποιητῇ προπερι-
 σσάται. Ἰλιάδος κ', Ως ἴδε χῶρον ἐρήμον, ὅθ' ἔ-
 σασαν ὠκείας ἵπποι, αὐτὴ τῆ ἠρημαίον, μονή-
 ρη, ἔρημον ἐμβλέπειν, ἀκίνητον, καὶ νωθρόν. οἷον
 ὅταν εἰς ἐρημίαν, ἢ πέλαιος μέγα καὶ ἀχανὲς
 βλέπωμεν. Ἀριστοφάνης Πολυεῖδω.
 Εἰβώλακι, μεγαλοβώλω, ὀγείω, παρὰ τὸν βῶ-
 λον, βώλαξ, καὶ μὴ τῆ εἰβ, εἰβώλαξ.
 Εἰμβρεμέτης, μέγα βροντῆς. παρὰ τὸ εἰβ ὅπῃ
 τικὸν καὶ τὸ βρέμω.
 Εἰγδεπός, μέγας φόβος ποιῶν δὲ τῆς βροντῆς.
 ἐκ τῆ δεπῶ, εἰδέπος, καὶ εἰγδεπός.
 Εἰδαίνω, ἐκ τῆ εἰς, εἰδῶ καὶ εἰδαίνω.
 Εἰδμαίνοντες, ἐρεθίζοντες. Ἰλιάδος π'. παρὰ τὸ
 ῥῶ τὸ λέγω. δὲ λόγος ὅς γίνεται ἡ φιλονεικία.
 εἰρίζειν κυρίως, τὸ ὅπῃ ψυχῆς διαφθεῖρεται. ἀ-
 πό τῆς ἑρας. εἰσαι, τὸ ὅπῃ τῆς γῆς φιλονει-
 κεῖν. ἐκ τῆ εἰς εἰζω, καὶ εἰδῶ.
 Εἰήρ, ἀρμόςος. παρὰ τὸ εἰβ ὅπῃ τικὸν μόριον, καὶ
 τὸ ἀρῶ τὸ ἀρμόζω. παρὰ τὸ ἄγαν ἀρηρεῖαι, ὁ φί-
 λος. ἢ παρὰ τὸ ἦρα ὅ σημαίνει τὴν χάριν. Ἰλιάδος
 γ', Ἐπάρης εἰήρας ἀγέρας, ἄγαν ἀρμούςος,
 καὶ ἐπεράσας, τῆς φίλος συναθροίσας αὐτῷ ὁ-
 μοῖας, ἀρπαγας, καὶ πλεονέκτας, καὶ μοιχάς.
 Εἰδος, σημαίνει τὸν ἐργάτην καὶ τὴν γυναῖκα τὴν
 ἐργαζομένην τὰ ἔργα. καὶ ὅπῃ μὴ τῆ ἐργάτου,
 παρὰ τὴν ἔραν τὴν γῆν καὶ μετὰ δεσιν τῆ α' εἰς
 ἔ. ἢ παρὰ τὸ εἰς καὶ τὸ θῆς, ὅ σημαίνει τὸν μι-
 θωτὸν, ὅπῃ δὲ τῆς γυναικός, ὅπῃ τῆς ἑλίου γέ-
 γονεν εἰδος. κυρίως δὲ ὁ τὴν γῆν ἐργαζόμενος
 ἐργάτης ὅπῃ μιθῶ.
 Εἰδηλῆς, λίαν θάλασσας εἰβ ὅ σημαίνει.
 Εἰδυῖς, εἶδος ὀρνέας, παρὰ τὸ εἰδος εἰδυῖς.
 Εἰδηλῆς, καὶ ἡ εἰδηλῆς. Ἰλιάδος ε', Ἀλκίον
 εἰδηλῆς, τῆς ἀμπελοφυτῶν χωρίων, ἢ δένδρο-
 φύτων, τῆς μεγάλως θαλάσσης, ἀνδρομῶν. ἔ-
 νιοι δὲ κήπων, ἀνέμων.
 Εἰκυδέα, μέγα, ἐνδοξόν. παρὰ τὸ κύδος, εἰ-
 κυδῆς εἰκυδέος.
 Εἰνεός, ἀρεῖα συκῆ. ἐκ τῆ ἐρίζω, ἐινός, καὶ ἐ-
 ρινός. εἰνεῖον γὰρ ὅτι τὸ δένδρον. ἀνέρχεται
 ὅς καὶ εἰς τοῖχος καὶ εἰς ἕκαστον τόπον.
 Εἰνύειν, καὶ Ἀρκάδας τὸ ὀργίζεσθαι.

Εἰνεὸν σύκον, ὅπῃ ἐρνεῖ τῆς Οἰταλίας, ὅπου
 πρῶτον ὤφθη.

Εἰνύες, διατιμωροὶ τῆς παλαιῆς ἀσβεβημάτων, ἢ
 γὰρ τῆς εἰς τὰς γονεὺς ἀμαρτημάτων. παρὰ τὸ ἐν τῇ
 ἑρα ναίειν, ὅς οἱ οἰκεῖν ἐν τῇ γῇ. ἢ ἡ ἐκ τῆς γῆς
 ἀνέρχουσα, ἐρανύς, καὶ ἐινύς, καταχθονία ὅς ἡ
 δαίμων. ἢ παρὰ τὸ τὰς ἀράς αὐτεῖν, οἷον εἰ ἀρανύς
 τις ἔσα, καὶ ἐινύς, ἢ τὰς ἀράς, ἢ τὰ αἶσια αὐτε-
 σα καὶ ἐκπελάσα. ἢ παρὰ τὸ εἰβ, καὶ τὸ αὐτεῖν, ἢ
 μεγάλως αὐτεῖσα. ἢ παρὰ τὸ ἐλινύειν τὸ ἡσυχάζ-
 ειν, γέγονεν ἐλινύς, καὶ ἐινύς, ἡσυχάζεσα καὶ
 ἀντίφρατιν, τῆς εἰν ἢ μὴ ἡσυχάζεσα.

Εἰον, καὶ εἶρος ὁ πόκος. παρὰ τὸ εἶρω τὸ μοχθῶ
 καὶ φθείρω. ὅπῃ ὁ ἐταλαιπώρων ἐργαζόμενοι αὐ-
 τῷ. ἢ ὅτι τῷ ἑαυτοῦ κείρεται τὰ πρόβατα.

Εἰ, ὅπῃ τῆς, παρὰ τὴν ὅπῃ, ὅ σημαίνει τὸ πε-
 ριστῶς. οἷον, Περὶ μὴ σέ τίω. ἢ παρὰ τὴν ἑραν τὴν
 γῆν, αὐτὴ γὰρ ὅτι μεγίστη πάντων τῆς ζώων.

Εἰάνιος, χθόνιος, ἀγαθός, πολυφιλής, κλέπτης,
 μέγας. ἐστὶ δὲ ὅπῃ τῆς Εἰμῆς. εἰρηται δὲ καὶ ὅπῃ τῆς
 ἄλλων ἀπλῆστον. παρὰ τὴν εἰβ ὅπῃ τῆς καὶ τὴν ὀ-
 νησιν, ἐλάνιος, ὁ μέγας ὠφελῶν. ὠφελιμώτατος ὅς
 ὁ Εἰμῆς. καὶ πλεονατμῶ τῆς ὀ. ἢ ὅπῃ τῆς ἐραυή-
 σιως. καὶ ὅς ὁ τὴν Φορωνίδα χεῖρων φιστίν, Εἰ-
 μέαν δὲ πατὴρ Εἰάνιον ὠνόμασεν αὐτόν. πάντας
 ὅς μάκαράς τε θεῶν, θνητῶν τ' ἀνθρώπων, κέρδε-
 σι κλεπτοσύνης τ' ἐξάετο τεχνήσας.

Εἰήρης ἐταῖροι, ἀρμόσοι, παρὰ τὸ εἰβ καὶ τὸ ἀ-
 ρῶ τὸ ἀρμόζω.

Εἰπναι, οἱ συρρίγγωδες τόποι, καὶ παλαιὰ τεταμένη, ἢ
 ἀπὲρ ῥῶ γῆς περὶ εἶναι, δι' ὧν μεγάλα πνοαὶ εἰσδύ-
 νουσιν. εἰπνοαὶ εἰπναι. δὲ τῆς, ὅπῃ τῆς β', ἀορί-
 στος εἰρίπω, ἢ εἰπον. καὶ εἰπώσας, τὸ καταβλῶν.

Εἰπνη, ἢ ἀκρὰ τῆς ὄρας, ἢ ἀπύλαιον. ἐστὶ δὲ καὶ ὄρος
 Ἀρκάδας, καὶ τὸ ὑποσίτισμα. παλαιὸν τὸ εἰπναι
 τὸ πεσεῖν, εἰπνη τῆς ἑσας, τὸ ἀποκλιμα καὶ πτώ-
 μα τῆς ὄρας. καὶ ὅς οἱ καλῶνται τὰ ῥήματα
 τῆς ὄρων, ἢ τῆς τῶπων, ἀφ' ἧς ῥήγνυται. ἢ πᾶ-
 ν πνεομένη, εἰπνῶν. ἢ ἀπὸ τῆς ἐρέφω ἐρέφω τὸ
 καλύπτω, ἢ ἐρίπτω. σκέπτει ὅς καὶ καλύπτει
 καὶ σκιάζει τὰ ἀκρωτήρια.

Εἰς, σημαίνει δύο. παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω ἢ δὲ λόγος
 φιλονεικία. ἢ παρὰ τὸ ἄρης, εἰς. ὡς βάλω βέλος.
 καὶ σάλος σέλας, τὸ ἀκίνητον πῦρ. ἢ ἐκ τῆς ἐρίζω
 τὸ φιλονεικῶ, εἰσω, εἰς, τὴν σωματοειδῆ καὶ πολε-
 μικὴν θῶν, ὡς τὸ, Ζῆς δ' εἰδα παρὰ ἄλλας θεάς
 ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν. καὶ Εἰς ἄμοτον μεμῆα. σημαί-
 νει καὶ τὴν φιλονεικίαν, ὡς εἰς Εἰς περὶ θεῶν ἐκτ' ἀν-
 θρώπων ἀπολοῖτο. καὶ, Αἰεὶ γὰρ τοῖς εἰς τε φίλη.

Εἰχίλος, ὁ λοιδόρος, ἀπὸ τῆς εἰζω δὲ τῆς χει-
 λέων. ἢ εἰχελός τις ὦν, παρὰ τὴν εἰβ καὶ τὴν
 λέχλω, ὁ ἐξ εἰδος λεχαίνων. Παρθένος ἐν Ἡ-
 ρακλεῖ, Εἰχίλοις κορυφαίαι. καὶ εἰχίλειν, τὸ
 εἰς εἰβ προκαλεῖσθαι.

Εἰτιμος, ὁ μεγαλότιμος. ὁ ἐνδοξός, Ἰλιάδος β',
 Αἰγίδ' ἔχας εἰτιμον, μέγα εἰτιμον, καὶ ἐν ἀντρα-
 λείῃ

λεία τῇ εἰρίμῳ, ὑψώσεως κανόνι. παρὰ τὸ εἶ
τὸ ὀπιτατικόν, καὶ τὸ τιμή. τὸ δὲ εἶ, παρὰ τὸ
θεῖ, ὑπεβολὴ τῆς π. σημαίνει τὸ περισσώς. Ἰ-
στέον δὲ ὅτι τὸ εἶ σωτιθέμενον, ἢ μακροσύλλα-
βον ἐπιφέρεται, οἷον εἰρίμος, ἢ διπλὴν, οἷον
εἰρίλος. δεῖ τὸ καὶ τὸ εἰουλίος ἐπλεόνασε τὸ ὕ.
τὸ αὐτὸ δὲ καὶ θεῖ τῷ αἰ μορίῳ.

Εἰφος, ὁ μικρὸς αἶξ, ἢ ἡ μικρὰ αἶξ. παρὰ τὸ εἶρ
καὶ τὸ φῶ τὸ φαίνω, ὁ ἐν τῷ εἶρει φαίνόμενος, εἰ-
ειφος καὶ εἰφος καὶ συγκοπῶν, ἢ γὰρ ὁ παρῳίμος,
ὁ γὰρ ἐν τῷ χειμῶνι τεχθεὶς, χίμαρος.

Εἰωλη, ἡ πνοή, παρὰ τὸ εἶ καὶ τὸ ἄω τὸ πνέω,
ἢ μεγάλως πνέουσα.

Εἶρκος, τεῖχος, ἀσφάλεια, παρὰ τὸ ἐρύκω τὸ κατέ-
χω, καὶ κωλύω, καὶ ἀσφαλίζομαι, γίνεται εἶρκος,
καὶ καὶ συγκοπῶν, εἶρκος. σημαίνει δ', πῇν ἀσφα-
λειαν, ὡς τὸ, Εἶρκος ἀχαιοῖσι πέλεται. καὶ, Εἶρ-
κος ἐμὴ πολέμοιο. καὶ, Εἶρκος ἐμὴ βελέων. καὶ τὸ
ἐπὶ τῷ τείχῳ, ὡς τὸ, Αἰμασίας λέγοντες ἀλωῆς
ἐμμελὶ εἶρκος. καὶ τὸ φράγμα τῶν ὁδόντων, ὡς τὸ,
Ποιοῖνσι ἐπος φύρῳ ἑρκος ὁδόντων. σημαίνει καὶ
τὰ δίκτυα. ὡς τὸ, Ὅτε δὴ παρὰ λίνῃς ἔρκει ἐν
πλήξωσιν, ἐρύκειά τινα ὄντα ἀπὸ τῷ ἐρύκειν, ἢ
ἀπὸ τῷ εἶργω, ὃ καὶ εἶργω λέγεται.

Εἶρκιον παρὰ φράγμα, τεχνίον. παροξύνεται, τὰ ἀ-
πὸ μακρᾶς ἀρχομένης ὑποκοριστικᾶ, παροξύνε-
ται. τυρὸς, τυρίον. τεῖχος, τεχνίον. ὡτὸς, ὡ-
τίον. τὰ δὲ ἀπὸ βραχεύσεως ἐκεί. ράκος, ράκιον.
φάκος, φάκιον, σιτημειώται τὸ ἵχνιον μὴ ποιεῖν
μακρὰν πῇν ἀρχὴν, ὡς ὕψος σύμφωνον ἔχον.

Εἶρκωρ, ὁ παρὰ τὸν Εἶρκος. Ἀντίμαχος. Τῶν μεγά-
λων ἐρκωρτεῖσι κακῶν. παρὰ τὸ ἐρύω ἐρκωρ,
ὡς ἄγω ἄκωρ. καὶ ἔχω Εἶκωρ.

Εἶρμα, εἰ μὴ δασυνέται, σημαίνει ἐρείσματα, ση-
εἰγματα, βασάνματα. οἷον ὑπὸ δ' ἥριον ἔρματα
νηῶν. Ἰλιάδος β'. εἰ δὲ φιλέται, σημαίνει τὰ ἐνω-
τία. οἷον, ἐν δ' ἄρα ἔρματα ἦσαν εὐφροῖσι λο-
κοῖσι μακρὰ τανύσας. ἀμφότερα ἀπὸ τῷ εἶρω τῷ
σημαίνοντι τὸ ἀρμόζω, εἶρμα καὶ ἔρμα, ὡς κείρω
κέρμα. ἢ παρὰ τὸ ἐνῆρθαι, ἢ ἀπὸ τῷ ἔρμα κα-
τὰ συγκοπὴν. ἢ ἀπὸ τῷ ἐρείσμα συγκοπῇ.

Εἶρμαφρόδιτος, ἢ τὸν ἀμφότερα ἔχοντα μόρια, ἀρ-
ρόντων καὶ διλητῶν, ἢ τὸν αἰχρὰ καὶ ποιοῦντα καὶ
παράττοντα.

Εἶρματα, τὰ περὶ ὥδῃ τῆς θαλάσσης μέρη καὶ ὕφαλα,
παρὰ τὸ εἶναι ἐρύματα καὶ καλύματα τῷ παρῳω
πλεῖν.

Εἶρμαιον, τὸ ἀπορροδοῦν κέρδος. ὑπὸ τῷ ἐν τοῖς ὀ-
δοῖς τιθέμενων ἀπαρχῶν, ἀς οἱ ὁδοιπόροι κατεπί-
σιν. ἢ ἀπὸ τῷ ἐν εἶρει λεγομένης Κοινὸς Εἶρμης, ἐπὶ
τῷ ὀρυσκόντων τῷ, οἷον κοινὸν τὸ εὔρημα. παρὰ τὸ
ἐν Εἶρμης ἔρμαιος, καὶ ἔρμαιον τὸ ἑδότερον.

Εἶρμης, παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω, ἐρείας καὶ ἐρμείας καὶ ἐρ-
μείας. καὶ δεῖ γινώσκειν ὅτι ἐστὶ καὶ Εἶρμείας ὄνομα
κύριον, ὁ ἀνέχων ὁ εἰσπραττός. οἰκείως δὲ δι-
κεῖτο παρὰ Αἰετοπέλῳ, καὶ τῷ Διτῇ αὐτῷ Δι-

γατέρα ἔδωκε τῷ φιλοσόφῳ. καὶ δεῖ γινώσκειν
ὡς λέγει ὁ Χοιροβοσκὸς εἰς τὴν ὀρδογραφίαν αὐ-
τῷ, δεῖ τῷ ἰ χαφεται, ὡς παρὰ Αἰετοπέλῳ, Εὐ-
νέχος ὦν καὶ δέλος ὁ Εἶρμείας.

Εἶρμης, ἀπὸ τῷ εἶρω τὸ λέγω ἢ τὸ ἀρμόζω. ὁ δὲ
ἔρματα, δεῖ τὸ ἔρμα ἡμῶν εἶναι, καὶ ὁ χύρωμα
τῷ βίῳ. μέγιστον γὰρ τῷ βίῳ λόγος δέρεθαι. ἢ
παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω Εἶρμης, ὁ τῷ λόγῳ ἔφορος.
ἢ ὅτι μέγιστον ἔστιν ἔρμα τῷ θεῷ τὸν βίον. ὁ δὲ
καὶ τὰ ἀπὸ τύχης ἀγαθὰ καὶ κέρδη, ἔρμαια.

Εἶρμης σφοδαῖος, ὁ παρὰ ταῖς θύραις ἰδρυμένος ἀ-
πὸ τῷ σφοδαῖς τῆς θύρας.

Εἶρμης, δικατάληκτον ἐστὶ, καὶ σημαίνει τῷ κραβάτῃ τὸν
πόδα. Ὁμῖρος, Εἶρμῃ ἀσκήσας. παρὰ τὸ εἶρω
τὸ ἀρμόζω, ὁ ἐνερμόμηνος καὶ ἀρμόζων τῇ κλίνῃ.
ἢ παρὰ τὸ ἔρμα εἶναι τῷ παντός, ὁ δὲ ἐρείσμα.
ἢ παρὰ τὸ ἐνείρεθαι, ἢ παρὰ τὸν Εἶρμῳ.

Εἶρμης, ὁ κλειόμενος. ἐπεὶ δὲ ἐν αὐτοῖς ἐγλυφον ἀ-
γάλματα Εἶρμῳ, ὡς ἐφόρος ὕπνου καὶ ὀνείρων. καὶ
Φιλοζόνῃς, χάρισιν.

Εἶρμιον, ἢ θυγάτηρ Μενελάου καὶ Εἰλῆος. ἐστὶ καὶ ὄνομα
πόλεως. Εἶρμιον Ἀσίντε. παρὰ τὸ εἶρω τὸ ἀρμό-
ζω, ἀφ' ἑρμῆς, ἐρμίων, καὶ παράγωγον, Εἶρμιον.

Εἶρμιος, παρὰ τὸ Εἶρμης.

Εἶρμωια, προσωπεῖα ἢ καλὲς ποιά, ἀπὸ
Εἶρμωτος τῷ παρῳω εἰκονίσαντος, ὡς ἡ Θηεῖκλειος
κύλιξ, καὶ Ἰφικράτης, τὸ ὑποδήμα.

Εἶρμος, φυτὸν κλάδα, τὸ ἐκ τῆς ἑρας γινόμενον.

Εἶρξίας, ὄνομα κύριον, παρὰ τὸ ῥέζω ῥέξω, ῥε-
ξίας, ὑπερβασμῶν, ἐρξίας ὁ παρὰ τὸν ῥέξω. ὁ-
μοίως τῷ ἐρέκτῃ, ἐρκτῇ.

Εἶρπιτον, ζῶον χερσαῖον. παρὰ τὸ ἐρείπειν τὸ κατα-
πίπτειν, τὸ μὴ ὀρθὸν περιπατεῖν. καὶ φιλέσι τι-
νὲς τὸ ὄνομα. κυρίως γὰρ λέγεται ἐπὶ τῷ συρο-
γάζων ζῶον. παρὰ τὸ ἔρπω ἐρπιτόν, ὡς κοπ-
πο, κοπιτός. ἢ παρὰ τὸ ἐν τῇ ἔρα πίπτειν. Κυ-
ρίως δὲ τὰ ἀποδα εἰρηται ἐρπιτά, ἀπὸ τῷ πίπ-
τειν ἐν τῇ ἔρα. καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ περὶ ἀπο-
δα. ἐρπῶ, ἐρπήσω, ἐρπιτόν, καὶ ἐρπιτόν.

Εἶρπῳ, ὄνομα πάθος. παρὰ τὸ ἔρπω, ἐρπῳ.
ἐστὶ δὲ πάθος χαλεπὸν, ἀπὸ τῷ ἐρπειν κατὰ
ὅλην τὴν σῶμα. ἐπιπλατυνέται γὰρ τῷ σώματι
ἐκ εἰς ὄγκον, ἀλλ' εἰς πλάτος καὶ μήκος. λέγε-
ται δὲ καὶ ἐρπῳ, ὡς εὖρον εἰς τὸ λεξικόν.

Εἶρπιτικός, ἐκ τῷ ἔρπω γίνεται περιπατῶμενον ἐρ-
πῳ, ἐρπήσω, ὅς αὐτὸ ἐρπιτικός. καὶ πλεονασ-
μῶ τῷ σ. ὡς χερσῶν χερσῆς, καὶ χερσῆς.

Εἶρπιλος, παρὰ τὸ ἐρπειν ἐν τῷ αὐξέσθαι.

Εἶρπιδάται, ἀπὸ τῷ ῥάζω, ῥάσω, ὁ παρὰ τὸν ῥάζω
ἀδελφὸς ἐρράσμαι, ἐρράσαι, καὶ ἰωνικῶς
ἐρράδαται.

Εἶρρέθῳ, ἀπὸ τῷ ῥῶ, ῥήσω, ἐρρήκα, ἐρρήμαι,
ἐρρέθῳ, ἢ ἐρρήθῳ, καὶ ῥοπῇ ἐρρέθῳ. τὸ
δὲ ῥῶ, σημαίνει τὸ λέγω.

Εἶρρόντι, παρὰ Ἀλκαίῳ, ἀπὸ τῷ ἔρρω, ἢ ἐρρῶ
περιπατῶμενος, ἢ μετοχὴ ἐρρεῖς, ἐρρόντος. καὶ αἰς
παρὰ

παρα τὸ ἐθέλοντος, ἐθέλουτι, ἔτω καὶ παρα τὸ ἐρρέοντος ἐρρέοντι.

Εἰρηνοβοσκός, ὁ προβατοβοσκός. ἐν Τυροῖ β', Σοφοκλῆς.

Εἰρήνησιν, ἀπὸ τῆς ριγῶ, ριγίσω, ἐρρίγνηκα, ὁ μέσος, ἐρρήγα, καὶ κατὰ μεταπλάσμον, ἐρρήγω, καὶ τὸ ὑποτακτικόν, ἐρρίγω, τὸ δόλυτον, ἐρρίγης, τὸ τέλειον, ἐρρίγησιν, αὐτὶ τῆς ἀλλαβῆς θ, φοβηθῇ.

Εἰρώπιζομεν, εὐμικτα καὶ συμπεφορημῶς ἐποιεῖμεν. ῥώπος ὃν ὁ ποικίλος καὶ λεπτός φόρτος.

Εἰρώ, σημαίνει τὸ φθεῖρω. ἐξ ε', Εἰρρε κακὴ γλῶσση. καὶ, Εἰρρήνησθαι θάσσον, αὐτὶ τῆς φθεῖρα, καὶ, Ενθαδ' ἐρρών, αὐτὶ τῆς ἐπὶ φθορᾷ ᾠδᾶς ῥόμος. μετοχή. παρα τὸ ῥῶ τὸ φθεῖρω, κατὰ τῆς ἐπὶ ἐν συγκοπῇ. ἐρρώ. ὡς τὸ εἰδυεῖς, ἡ μεγάλη θυεῖς, καὶ ἐρδυεῖς. τινὲς δὲ παρα τὸ φθέρω Αἰολικῶς, κατὰ ἀποβολὴν τῆς δύω συμφώνων. καὶ ῥοπή τῆς σ' εἰς ρ'.

Εἰρσαι, αἱ ἐν ἑαυτῇ ἡσυχάζονται, ἢ αἱ ἀπαλαί, καὶ πελείως νέαι μεταφορικῶς, ὡς Αἰετόνικος ἐν σημείοις. ἐρση ὃν ὅστις ἡ δρόσος. καὶ Αἰχύλος ἐν Αἰγαμέμνονι, τὴς σκύμνης τῆς λεόντων, δρόσος κέκληκε, μεταφράζων τὸ. ἔστι δὲ καὶ ῥῆμα σημαίνον τὸ πνίγω. ὡς τὸ, Οὐ ράτ' εὐαυλὸς ἀποέρσει. γίνεται δὲ παρα τὸ εἶρω, ὁ μέλλων Αἰολικῶς, ἔρσω, ἀπὸ τῆς εἰρεν καὶ ἐπέχειν τὴν ἀναπνοήν. ὅθεν καὶ εἰρηκή, παρα τὸ ἔρκος, καὶ ἐρχθῆναι, αὐτὶ τῆς ἐν ὕδατι ἀποπνιγῆναι. φιλεῖται. παρα τὸ εἶργω, ὁ ᾠδᾶς κείμενος, εἶρχα, εἶργμαι, εἶρχθῆναι, ἡ μετοχή, ἐρχθεῖς, ἐρχθῆναι, Ἀττικῶς δὲ δασυῖται.

Εἰρχαται, ἀπὸ τῆς εἶργω, ὁ παθητικὸς ᾠδᾶς κείμενος, εἶργμαι, τὸ ἔϊτον, εἶρχται, καὶ Ἰωνικῶς εἶρχαται, καὶ ἔρχαται. ὡσαύτως καὶ ὁ ᾠδᾶς κείμενος εἶρχτο, καὶ Ἰωνικῶς, ἔρχατο.

Εἰρση, ἡ δρόσος, νοτία ομίχλη, καὶ πλεονασμῶς τῆς ε', ἐέρση. παρα τὸ ἄρδω ἄρσω, ἄρση, καὶ ἐρση. ποτίζεται ὃν ὑπ' αὐτῆς πᾶντα τὰ φυτὰ, καὶ κατάρδεται. ἢ παρα τὸ ἔραζε σάβειναι, ἢ παρα τὸ τὴν ἔραν δάειν.

Εἰρήνεις, ὁ δροσώδης ἐν τῇς ἔρσης, ἢ ὁ ἐν ὕδατι πεπνιγμένος.

Εἰρώ, ὡσαύτως γέγονε τὸ ἀρτύνω ἐκ τῆς ἀρτῶ κατὰ πλεονασμὸν τῆς ὤ, καὶ ἀπὸ τῆς μινῶ, μινύω καὶ μινύω πλεονασμῶς τῆς ἡ, ἔτω καὶ παρα τὸ ῥῶ, ὁ σημαίνει τὸ ἰχθύω, ἐπενδύεται τῆς ὤ, ῥύω, καὶ πλεονασμῶς τῆς ε', ἐρύω, ὅσον, δυνάμει ἐκλύω. ἢ παρα τὸ ἔρῶ τὸ λέγω, ἐρύω, ὁ μέλλων, ἐρύσω, ἐρυσάμην ὁ μέσος πρῶτος ἀόριστος, ἡ μετοχή ἐρυσάμενος, καὶ ποιητικῶς ἔρχα δύο ᾠδ'. ὁ παθητικὸς παρὰ κείμενος, ἐρυμαι, ἐρυσαι, ἐρυται, καὶ Ἰωνικῶς ἐρύαται. ἢ ἐρύω, καὶ ὁ ᾠδᾶς κείμενος, εἶρυσον, ὁ ᾠδᾶς κείμενος, εἶρυκα, ὁ παθητικὸς, εἶρυμαι, καὶ Ἰωνικῶς πλινθυστικόν, εἶρύαται. ἢ παρα τὸ εἶρυμι, τὸ παθητικὸν εἶρυμαι, εἶρυται, καὶ Ἀττικῶς εἶρύαται.

Εἶρυτο, ἐρύλαξεν, ἐβοήθησεν, ἀπὸ τῆς εἶρύμην, εἶρυτο. Εἶρυκε, κατέχευεν, ἐκάλυπεν.

Εἶρυξαν, κατέχευον, ἐκάλυψαν, ἐρύκω, ἐρύξω, ἐρυξα. ᾠδᾶ τὸ ἔρκος ἐρύκω, καὶ κατὰ ᾠδᾶς εἶρυσιν, ἐρύκω. ἀπὸ τῆς ἔρα ἡ γῆ, γίνεται ἐράκω καὶ ἐρύκω κατὰ ῥοπήν τῆς α' εἰς ὤ. ἢ ᾠδᾶ τὸ εἶργω τὸ κωλύω ἐργύκω. κυρίως ὃν ἐρύκειν τὸ ἐν τῇ γῇ κατέχειν. καὶ ἀπερύκειν, κατέχειν, κωλύειν, κρατεῖν.

Εἶρυμα χροός, φύλαγμα καὶ ἀσφάλισμα τῆς σώματος. ᾠδᾶ τὸ ἐρύω, ἢ ᾠδᾶ τὸ ῥύω τὸ φυλάσσω. ὡς λύω λύμα, καὶ θύω θύμα, καὶ εἰλύω εἶλυμα. Εἴτιμοι εἶλυμα σπείρων ἔχεις.

Εἶρυνάσας, ἰχυροποιήσας, πυκνῶσας, ἀσφαλίσάμενος. ᾠδᾶ τὸ εἶρυμα, ὁ σημαίνει τὴν ἀσφάλειαν, ἐρυνῶ πλεονασμῶς τῆς ὤ.

Εἶρύμας, Εἶρύμαντος ὄνομα ἥρωος. ᾠδᾶ τὸ ἐρύω, εἶρυμα καὶ Εἶρύμας. τὸ δὲ ἐρύω, καὶ εἶρύω φησὶν ὁ ποιητής. Εἶρυτο δὲ ἄστυ καὶ αὐτὸς.

Εἶρυνή, ἰχυρά, ὑψηλή, ᾠδᾶ τὸ ἐρυνῶν, ἐρύματος τάξιν ἐπέχεσθαι.

Εἶρυσίπολις, ἡ ἐρύσσα καὶ ἀντέλυσσα ἐν ταῖς μάχαις τὰς πόλεις, ὡς ἐρυσάματας ἵππους τὰς ἔλκοντας τὰ ἄρματα. ἢ ᾠδᾶ τὸ ῥύεσθαι τὰς πόλεις. ἄμεινον δὲ ἄπως ὅθεν καὶ πολιεχός. καὶ εἶρύσθαι, τὸ φυλάσσειν, Ἰλιάδος ζ'. Ποτνὶ Ἀθηναίᾳ ἐρυσίπολι, φυλάσσειν τὴν πόλιν.

Εἶρυσίπέλας, πάθος πλανόμηνον καὶ σῆπον. ᾠδᾶ τὸ ἐρύεσθαι ἐπὶ τὸ πέλας, ὅθεν ἔλκεσθαι. καὶ ὅθεν εἶρυναι τὴν πλησίον ἐπνεμόμενον.

Εἶρυσίβη, τὸ ἐκ τῆς ἀέρος καὶ τῆς πάχνης ἐπνιγνόμενον φθαρτικόν τῆς καρπῶν. ἢ τὴν τοῖς σάχυσιν ἐπανδύσαν ὡχρίαν καὶ συγκλονῶσαν τὰς καρπὰς. καὶ τινὲς ἐκθαλίδα καλῶσιν, ἀεργίην τις ἔσσα, ἡ ἐκ τῆς ἀέρος γινόμενη. ἢ ᾠδᾶ τὸ ἐρύειν καὶ γίνεσθαι ἢ ἐπνιγνόμενον νόσος τῆς καρπῶν. ᾠδᾶ τὸ ἐρύω τὸ κωλύω, καὶ τὸ βῶ τὸ ἔερω, ἡ κωλύσας ἔεφεσθαι τὰς καρπὰς. σημαίνει δὲ τὴν πάχνην τὴν γινόμενὴν ἐν δυσαιερίᾳ καὶ φθείρεσθαι τὰς καρπὰς.

Εἶρυξ, πόλις Σικελίας ἀρσενικῶς, τὸ ἐρυνικόν, Εἶρυνός, τὸ θηλυκόν, ἐρυνίη. ἔστι δὲ καὶ Εἶρυνη πόλις, καὶ Εἶρυκος.

Εἶρυσίβη, τὸ σῖ, ἡ. ἔστι; τὰ ἀπὸ μελλόντων σωτιθεμένη, τῇ τῇ ᾠδᾶ λήγεται. σῖσω, Σπισίχορος.

Εἶρυσω Εἶρυσίβη, ὅθεν ὡς τινες ζῶν μικρόν.

Εἶρυθρόν, ᾠδᾶ τὸ ἐρύω ἐρύσω, ἐρυθρόν καὶ ἐρυθρόν. λέγεται δὲ τὸ ἐρύον καὶ κωλύον. ἢ ᾠδᾶ τὸ ἐρύεσθαι τὸ βλάπτω, ἐρύθρον καὶ ἐρυθρόν.

Εἶρύθεια, νῆσος ἐν τῇ Ὠκεανῷ. ὀνησιώτης, Εἶρυθός, ὡς Μαυτινός, ἢ Εἶρεθείτης, ὡς Ζελεῖτης.

Εἶρυθαινα, φοινίσσω, μολυῖω.

Εἶρύγμηλος. τὰ δὲ τῆς ἡλὸς καὶ δύο συλλαβὰς προσηγορικὰ ἢ κύρια, προπαροξύονται. ὅσον κάμηλος, φασίλος. τὰ μύθοι ἐπὶθετα ὀξυώνται, ὅτι ἔχει ᾠδᾶς χηματισμὸν θηλυκῶ. ὅσον, σιγνήλος, ὑψηλός. μὴ ἔτω δὲ ἔχοντα, βαρύνεται. βέβηλος, κίβδηλος, κάπηλος, ἐρύγμηλος. γέγονε παρα τὸ ἐρύγω,

γω, ἐρύγνηλός τις ὢν, καὶ πλεονασμῷ τῷ μ. ὅθεν,
 Η'ρυγνῆ ἐλκόμηνος. ἢ παρὰ πὺν ἐρυγνῆ. ἐρυγνῆ
 λη δέ, ὅπῃθεν ῥαφανίς, ἴσως ἀπὸ τῆς ἐρυγνῆς.
 Ταύρων ἐρυγνῆλων.

Ε'ροῖν, ὡς περιπατοῖν.

Ε'ροτῖς, ἢ ἐορτή. ὡς ᾧ παρὰ τὸ κλάπη γίνεται κάλ-
 πῖς, καὶ φῆμι φῆμις, ἔπω καὶ παρὰ τὸ ἐορτῇ παρὰ-
 νυμον ἐορτῖς, καὶ καθ' ἑαυτῶν ἐορτῖς, ὡς αὐ-
 λῇ, αὐλῖς. ἢ θυσία ὅτι, παρὰ τὸ ἐραῦ αὐτῆς.

Ε'ρος. Ε'ξ ἔρον ἐπὶ το. ἔρον τὸν ἔρωτα οἱ Αἰολεῖς λέγου-
 σιν. ὁ ἔρος, τῷ ἔρε, τῷ ἔρω, τὸν ἔρον Αἰολικῶς. λέ-
 γουσι δὲ τὸ μὲν ἔρος ὅπῃ πάντων, τὸ δὲ ἔρος ὅπῃ
 τῆς Ἀφροδίτης, ὃ ὅτιν ἀπίδανον. Πίνδαρος γοῦν,
 Καὶ ᾧ ἐταίροις ἐταίρων ἐκνίζον ἔρος φρονέας.

Ε'ρος, πλάτων ἐτυμολογεῖ, παρὰ τὸ ἔλω ἔλως, καὶ
 ἔοπη, ἔρος. ἴσως δὲ ὅτι ἔρρει πᾶς ὑπ' αὐτῷ.
 ἢ παρὰ τὸ ἐλεῖν πὺν ἐλόντα. ἢ παρὰ τὸ εἶρειν τὸ
 δεσμεῖν, ὃ σιωδέων ἡμᾶς πόθος. ἢ παρὰ τὸ ἐ-
 ρεῖν τὰς ψυχὰς τῶν ἐρώντων τοῖς ἐρωμένοις, ὃ ἔστιν
 ἐπεῖσαι, τυφλὸς ᾧ ὁ ἐρῶν ὡς τὸν ἐρωμένον. ἢ
 παρὰ τὸ ἐρῶσθαι, ὃ ἰχυρὸς, ὃ πάντων περιγι-
 νόμηνος. ἢ ἀπὸ τῆς Ἀρης ἄρας καὶ ἔρος. Ἀρεως ᾧ
 μυθολογεῖται ὕός. ἢ παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω, λά-
 λου ᾧ οἱ ἐρώντες, ἢ παρὰ τὸ ὁρῶ τὸ βλέπω, ὃ ἔξ
 τῆς αἰδητικῆς ὁράσεως ἐγγινόμενος τοῖς ἀνδρά-
 ποῖς πόθος. ἔρος δέ, παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ ὅπῃθυμῷ.

Ε'ρω. εἰ μὲν χωρεῖς τῷ τ, ἀποκοπή ὅτιν ἀπὸ τῆς
 ἔρωτος ῥηϊκῆς καὶ ἔρωτι δοτικῆς. εἰ δὲ μὴ τῷ τ,
 ὁ ἔρος τῷ ἔρε, τῷ ἔρω.

Ε'ρος, ὁ σέφανος παρὰ Νικαεῦσιν, ἐκ πάντων ἀν-
 δρών, τοῖς νέκυσι πωλεόμενος. παρὰ τὴν ἔραν
 τὴν γλῶ, ὁ ἐρανισμὸς ἐκ γλῆς. ἀπὸ δὲ τῆς ἔ-
 ρω, ἐρανός, καὶ ἐρανός. ὡς πεῖθω πιθανός. ἄγω
 ἀγανός, ὃ ἔξ τῆς ἦθες ἐπαγομένης.

Ε'ρωτῶ. παρὰ τὴν ἔρωτος ῥηϊκῆς, γίνεται ἐρωτῶ.
 οἱ ᾧ ἐρωτῶντες ὃ εὐχονται μαθεῖν, τοῖς ἐρώσιν
 εἰκόσιν. τὸ παθητικόν, ἐρωτῶμαι, ἡρωπαόμην
 ἡρωπώμην, τὸ δόκτικόν, ἐρωταοίμην ἐρωτῶμην,
 ἐρωταοίτο ἐρωτῶτο.

Ε'ρωδῖος, ἐτυμολογεῖται ἔξ φόρας. οἱ μὲν, παρὰ
 τὸ ἔαρ ὃ σημαίνει τὸ αἶμα, ὡς παρὰ Κυρηναίῳ.
 Αἶμα ᾧ λύχης τὸ ἔλαιον. τί ἔλειξεν ἔαρ. γί-
 νεται ἔαρ, ὡς τέκω τέκμωρ. ἀπὸ γὰρ τῆς ἔωρ καὶ
 τῆς ἰδῖεν τὸ ἰδρῶν, γίνεται ἐν ἑαυτῷ. ἐν ᾧ
 ταῖς μίξεσιν ὡς φασιν ὁ ἐρωδῖος αἶμα ἰδρῶ. ἀν-
 τιλέγει δὲ Κλαύδιος ὁ φιλόσοφος, ὅτι τὸ τέκμωρ
 ἐκ ἐλῶτο ἀπὸ τῆς τέκωρ, ἀλλὰ πορὺπάρχει.
 ἀπὸ ᾧ τῆς τέκω, γίνεται τέκωρ καὶ τέκμωρ, πλεο-
 νασμῷ τῷ μ. καὶ κακῶς λέγει τὸ ἔαρ ἔωρ γίνε-
 σθαι. ἔδαμν ᾧ εὐρηται ἔωρ. εἰ δὲ καὶ ἔπος ἐγί-
 νητο, ἐρωδῖος εἶχον εἶναι. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν ὅτι
 ἀπὸ τῆς ἐρωδῖος γέγονε καὶ συναίρεσιν ἐρωδῖος,
 ἔτι δὲ λέγεται, ὅτι ἀπὸ τῆς ἔλως καὶ τῆς ἰδῖον,
 γίνεται ἔλος ἐλοῖδῖος, καὶ ἐκπάσει τῷ ὃ εἰς ὦ, ἐ-
 λωδῖος, καὶ ἔοπη τῷ λ' εἰς ρ. πολλὰν δὲ ἔξ
 πῖται τὸ ἦ, εἰς ρ. οἶον, θλῶ θλάσω καὶ θραύ-

σω. ἄλλοι δὲ λέγουσιν ἀπὸ τῆς ἔρωτος καὶ τῆς ἰδῖον,
 γίνεται ἐρωτῖδῖος, καὶ ἀφαιρέσει τῷ τ καὶ συναίρε-
 σι, ἐρωδῖος. καὶ ᾧ ὡς φασιν ἀφροδῖσιόν ὅτι τὸ ὄρ-
 νεον. ἀλλ' ἐκ ἔστιν ἀφροδῖσιον, ἀντιλέγει ὁ Κλαύ-
 διος. ἀλλὰ πέναντίον τῆς Ἀθλῶς, ὡς φησιν ὁ
 ποιητής, Τοῖσι δὲ δεξιὸν ἦκον ἐρωδῖον ἐγγυὲς ὁ-
 δοῖο Παλλὰς Ἀθλῶν. ἔστι δὲ εἰπεῖν πρὸς αὐτὸν,
 ὡς φησιν Ἀριστοτέλης, ὅτι πολλὰ εἰσιν ἐρωδῖα ἐ-
 δη. δυνάται ἐν τῷ μὲν αὐτῷ, τῇ Ἀθλῶ ἀνα-
 κείσθαι, τὰ δὲ τῇ Ἀφροδίτῃ. ὁ δὲ Ἡρώδης λέ-
 γει, ὅτι ὡς περ ἀπὸ τῆς ἀρμόζω γίνεται ἀρμό-
 διος, πὺν αὐτὸν ἔοπον καὶ ἀπὸ τῆς ῥοίζε, γίνεται
 ῥοῖδῖος παρὰ τὸν ῥοῖζον, καὶ πλεονασμῷ τῷ ε, καὶ
 ἐκπάσει τῷ ὃ εἰς ὦ, ἐρωδῖος, καὶ μὴ τοῖς προσ-
 γεγραμμένον. καὶ λέγουσι τινες ὅτι ὠφείλε βαρύν-
 νησθαι. τὰ γὰρ ἔξ τοῦ διὸς πάντα βαρύνονται,
 παυρῖδῖος, μαλῖδῖος. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἐξη-
 νολάθητε τοῖς ὅπῃ ὀρνέων. τὰ ᾧ εἰς ὃς καθαρά
 τῷ τ ἀφαιρηγόμενα ἑαυτῷ εἰς συλλαβὰς, ἐπὶ
 ὀρνέων, ὀρνεύονται. αἰγυπίος, χαρδελῖος, βομ-
 βυλῖος, ἔπω καὶ ἐρωδῖος. λέγεται καὶ ῥωδῖος πα-
 ρὰ Ἰππώνακτι, Κνεφαῖος ἐλθὼν ῥωδῖῳ καπυλί-
 δῳ. καὶ ὡς μὲν πρὸς τὴν συνήθειαν, ἔστιν ἀφαι-
 ρεῖς, ὡς δὲ πρὸς τὸν χηματισμὸν, ἐντελής. ἢ
 παρὰ τὸ ἔλος ἐλωδῖος καὶ Ε'ρωδῖος. φιληδεῖ ᾧ
 τοῖς ἐλώδεσι τοῖσι.

Ε'ρων, σημαίνει ἑῖα, τὴν κατάπαυσιν τῆς πολέ-
 μῃς, ὡς τὸ, Πολέμῃς δ' ἐ γίνετ' ἐρών. καὶ τὴν ὀρ-
 μὴν, ὡς τὸ, Ὄφρα δὲ Τυδεΐδης μὴ δέραςτος ὤ-
 χετ' ἐρών. καὶ τὴν ὑποχώρησιν, ὡς τὸ, Ὑπέ-
 ρωσαν δὲ οἱ ἵπποι ὠκείες, ὑπεχώρησαν.

Ε'ρων, κυρίως ἢ ὀρμή, καὶ καὶ μεταληψὶν ἢ ἰσχύς, ὡς
 τὸ, Ὄδ' ἐχ' ὑπέμεινεν ἐρών. παρὰ τὸ ῥῶ τὸ ὀρ-
 μῶ, γίνεται ῥῶν, ὡς τὸ ζῶ, ζῶν. καὶ ὡς ζῶ,
 ζῶν, ἔπω ῥῶ ῥῶν, καὶ πλεονασμῷ τῷ ε, ἐρών.
 ἔξ ἔ ἐρών ἐρώνσω ῥῆμα, σημαίνει τὸ ἀμείλῳ. ἢ
 ἀπὸ τῆς ἐράσεως, χύσις γάρ τις καὶ ἀπόκλυσις
 ὅτιν, ὡς Καλλιμάχος, Ε'ρώντας θηρὸς ὁλοὸν κέ-
 ρας, τὸ εἰς τὴν ἔραν κατὰ γαλῶν. ἢ ἐρών ὅτι ῥῆ-
 μα, ἔξ ἔ ἐρών. ἐπὶ τὸ Πολέμῃς ἀπὸ ἐρώνσεως.

Ε'ρωνεῖ ὡς δὲ δαδὲ, περιέρρησεται τῷ δόρατι.
 Μὴ δέτ' ἐρών, μὴ δὲ συγχῶρει.

Ε'σάλου, λέγεται καὶ ἐπὶ νεῶν, καὶ ἐπὶ ἀνθρώπων.
 ἐπὶ μὲν πλοίων, ὡς Δίων ἐν Ρωμαϊκῇ ἱστορίᾳ,
 Ολίγα μὲν ᾧ καὶ τὰ καφότατα τῶν πλοίων πρὸς
 τῇ γῇ ὤρμει, τὰ δὲ δὴ πλείω καὶ μείζω μετέωρα
 ἔξ τὰ τεναγὴ ἀπὸ ἐσάλου. ἐπὶ δὲ ἀνθρώπων,
 ὡς τὸ, Ε'φ' οὗ δὲ τῶν παίδων ἀπὸ ἐσάλου.

Ε'ς. ἴημι, ἴσω, ὃ β' ἀόριστος, λῶ, ἢ μετοχή,
 εἰς, οὗτος, καὶ τὸ προστακτικόν, ἐς, καὶ γίνεται
 ἔθι. ἀλλὰ σισημειώται τὸ θές, δός, ἐς. καὶ ἐν
 σιωδῇ, πρὸς καὶ ἄρως.

Ε'σαν. τῶ οἱ ἔσαν κήρυκα, οἱ τινες αὐτῶν ὑπῆρχον. εἰ-
 μὶ τὸ ὑπάρχω, ὃ ἀφαιρηγόμενος, εἰν, τὸ πληθυντικόν,
 ἐμην, ἔτε, ἔσαν. ῥῆμα τῶ εἰς μὴ, ὃ ἀφαιρηγόμενος
 λῶ, τὸ πληθυντικόν ἢ μὴ, ἦτε ἦσαν, καὶ συσολῇ
 ἔσαν.

ἔσαν. εἰμί τὸ ὑπάρχω, τὸ πληθυντικόν, ἐμὲν, καὶ πλεονασμῷ τὸ ἔσμεν, τὸ δούτερον, ἐπεὶ, ἐσέ.
Εὔεται. ἔω τὸ ὑπάρχω, ὁ μέλλων, ἔσω, ὁ μέσος μέλλων, ἔσομαι, ἔση, ἔσεται, καὶ ἀποβολῇ τὸ ἔ, ἔσαι, γίνεται δούτερον ὑποσώπων. ἢ ἐκ τῆς ἔση δούτερος ὑποσώπων διαλυσεὶ Ἰωνικῇ τὴν ἔς καὶ αἰ, γίνεται ἔσαι. Ἐιχῶς δὲ ποροφέρεται. ἔσεται δι' ἐνὸς σ' κοινῶς, ἔσεται δὲ δύο αὖ ποιητικῶς. οἱ δὲ Σικελοὶ τὰ ἀπὸ μελλόντων ῥήματα, ποροφύμων βραχέων φωνησάντων, διπλασιάζουσι τὸ σ', τελέσσω λέγοντες. ὁμοίως καὶ τὸ ἔσω, ἔσω. ἐκ τῆς ἔσεται, γίνεται συγκοπῇ ἔσαι. λέγεται καὶ ἔσεται Δωρικῶς. Ἰλιάδος β'. Οὐ οἱ ἄρκιον ἐσσεῖται φυγῆεν κυῖας, αὐτὶ τὴν καὶ αὐτῶν ἱκανόν. καὶ ὠφείλου εἶναι ἔσεται, καὶ γρησεται. ὅπῃ τὴν μίσσας μέλλοντος οἱ Δωρεῖς ᾠδατιζοῦσι τὸ ἰ, ποροπείσσωσιν. οἷον ἐκ τῆς ἔσεται. καὶ πλούσεται, ἔσεται, πλούσειται, ῥόδσειται.
Εσομύροισι, τοῖς μεταφυσέροις, ἔω, ἔσω, ὁ μέσος μέλλων, ἔσομαι, ἡ μετοχή, ἐσόμενος, καὶ διπλασιάζουσι τὸ σ' οἱ ποιηταί.
Εῖσκον, ὑπῆρχε. γέγονε δὲ Ἰωνικῶς. ὡς δὲ ᾠδὰ τὸ ἔφερον, φέρεσκον, καὶ ᾠδὰ τὸ ἔλεγον, λέγεσκον, ἔτω καὶ παρὰ τὸ ἔον, ὠφείλου εἶναι τὸ Ἰωνικόν, ἔεισκον, ἀλλὰ δὲ τὴν ἐπαλληλίαν τὸ ἐν ὅξῃ βλήθη, καὶ γέγονεν ἔεισκον, ἔεικας, ἔεικε τὸ ἔειπον. ἢ ἀπὸ τῆς ἔω, ὦ. ἔεις, εἰς. καὶ οἱ Δωρεῖς τὰ δύο ὑποσώπων τὰ ᾠδατικὰ καὶ ἀφαιρῶσιν τὰ ἰ ποροφύρασι, ποροδέσει τὰ σκῆ, οἷον ἐφείλει, ἐφίλεισκε. ἔτως ἐν καὶ εἰ, ἔεικε. ζῆται εἰς τὸ εἰμί.
Εῖσω, ἐκ τῆς ἔω, εἰμί, τὸ πληθυντικόν, ἐμεν, ὁ ᾠδατικὸς, ἡμεῖς, ἡ μετοχή, εἰς, οὗτος, καὶ τὸ ποροσκιτικόν, ἔδι, τὸ γ'. ἔτω, καὶ πλεονασμῷ τὸ σ', ἔσω. Εἰς δέ τις ἀνὴρ βελήφορος ἔσω, γενέσθω. ἢ τὸ ποροσκιτικόν ἔδι γίνεται ἔδι, πλεονασμῷ τὸ σ' καὶ ἔσπῃ. τὸ δὲ ἔω ἡμεῖς πλεονασμῷ σύμφωνον, ἔπεται εἰς ἰ. οἷον ἔπω, ἴσω. καὶ ἐκ τῆς ἔδι, τὸ τρίτον, ἔσω, τὸ δὲ κεχρησμένης εἰ, ἀνέλαβε τὸ ἔειπον. τὰ δὲ ἔσω, ἔσαν. Ἀμφω δὲ νεώτερος ἐσὼν ἐμεῖο, αὐτὶ τὴν ἐσέ, ὑπάρχετε. τὰ δ' αὐτῶν μάρτυροι ἔσαν, ἀποκοπῇ τῆς ἔσαντων, ὑπαρχέπων. ἔσε, ἐκ τῆς ἔδι ποροσκιτικῆς, τὸ γ'. ἔτω, καὶ ἔσω, καὶ τὸ πληθυντικόν, ἔσε, ἔσωσαν, οἷον, Ἀνέρες ἐσε φίλοι. βαρύνεται. τὰ εἰς τὴν λήγονται ποροσκιτικὰ ὁμοιοκατάληκτα ὄντα τοῖς ὀριστικοῖς, ὁμότονα καθεσθένασιν. οἷον ἡγετε, ἄγετε. ἐλέγετε, λέγετε. ὅπῃ τισιν οὐκ ἔχει τὸ ἐσε. τὸ μὲν ὀριστικὸν ὀξυῦται. τὸ δὲ ποροσκιτικὸν βαρύνεται. ὁμοίως καὶ τὸ φατέ.
Εῖσε, σημαίνει τὸ ἔως αὖ. Σοφοκλῆς. Εῖς τ' ἐγὼ μολῶν πάφου μεληθῶ. γέγονε δὲ ᾠδὰ τὴν ἐς ποροφύρασι καὶ τὸν τῆ, νῦν ᾠδαπληρωματικὸν παρελημμένον. διὸ καὶ φιλεῖται Ἀττικῶς. Δωρεῖς δὲ διασώσωσιν ἀπὸ τῆς ἔως τε καὶ συγκοπῇ ἡγάμφοι εἶναι.
Εῖς τί ἐτι κτείνεσθαι ἔσασθαι λαὸν ἀχαιοῖς; Ἰλιάδος ε',

αὐτὶ τὴν μέχρι τίνος. ἔχ' ὡς οἶεται ὁ Ἀσκαλωνίτης, οὐ ὅστις, ἀλλὰ ἔία μέρη τὰ λόγια εἰσὶν. ἐς ποροφύρασι, ὅπῃ αὐτὶ τὴν ἔως κεῖται. τί, αὐτὶ τὴν τίνος, καὶ ἐτι καὶ ἀνδρες δὲ ποροφύρασι ἰσοδυναμεῖν ὑπὲρ ῥήμασιν.
Εῖσαν, ἐκ τῆς ἔσησαν δούτερος ἀορίστου, καὶ συγκοπῇ ἔσαν. ἀπὸ δὲ τῆς ἔσημι, ὁ δούτερος ἀορίστος, ἔσην, τὸ ἔειπον ἢ πληθυντικῶν, ἔσησαν, καὶ συγκοπῇ, **Εῖσαν** δ' ἐν λιμῇ. τὸ μὲν διασώζεται, ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς ἔσησαν ὅτι καὶ συγκοπῇ, ὁ δὲ ᾠδατικὸς καὶ ὑποσώπων ἐλικος, ὅπῃ τὰς τὴν ῥήματος διασώζεται. τὸ δὲ, τὰς ἔσαντων ὕμνος Ἀχαιῶν, φιλεῖται. ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς ἔσησαν ὅτι ποροφύρασι ἀορίστου.
Εῖσαότες. ἀπὸ τῆς ἔσημι, σήσω, ἔσηκα, ἔσηκῶς ἡ μετοχή, καὶ ἔσηως, καὶ συσολῇ, ἔσαως ἔσαότες. ἔσι καὶ ἔσαα. ἔσιν εἰς τὸ Γεγῶσα. ἢ εἰς τὸ ἔσανα, ἔσάκω ῥήμα, ἢ ἔσηκω. τὰ ἔσημι, ὁ παροκειμένος, ἔσανα ὅτι. ἔσῃ; ἵνα μὴ σωμπεσῇ τὴν ἀπὸ τῆς ἔσηκω ἔσηκῶ μέσας ᾠδατικῆς, ἔσηκῶς, καὶ τεθνηκῶς, καὶ βιβνηκῶς, καὶ καὶ κρᾶσιν, ἔσῶς, τεθνεῶς, βιβῶς.
Εῖσαλκῶς. τὰ ἔσαλκῶς, ἐκ οἷδε τὴν χῆσιν περὶ πάθους.
Εῖσία, ἡ θεός, καὶ τὰς οἷκας δὲ πάλαι εἰσίας ἐκάλεσαν. Οἷμος, ἰσὶν τ' Οἷσας ἁμύμονος. Εὐεπίδης, Οὐ ποτ' ἄλλω μᾶλλον εἶδον εἰσίαν. καὶ ἡ δὲ αἰχία δὲ, εἰσία λέγεται, δὲ τὸ σωέχειν καὶ ἰδρύειν τὰ σώματα. ἀπὸ μὲν τῆς ἰσῶ, ἰσία, ἀπὸ δὲ τῆς ἔσῶ, εἰσία. ἐκ τῆς καὶ ἐσῶ τὸ ἀριστοποιῶ. καὶ οἱ μὲν Ἀττικοὶ, δὲ τῆς ἔσῶ, καὶ ἐσῶ. οἱ δὲ Ἰωνεῖς καὶ οἱ Δωρεῖς, δὲ τῆς ἰσῶ, καὶ ἰσία. ἀμφότερα δὲ εἰσὶ ᾠδα τὴν ποιητῇ. ἰσῶντ' Οἷσας. καὶ δὲ τῆς ἔ. ἐν τῇ ἀνέσις, ὁ μὴ ἔχων οἰκίαν. καὶ παρὰ Ἡσιόδῳ ὁ ἄδικος, καὶ ἡ σωματικῆς θεός. ἰσῶν δὲ μῆψαν, καὶ Ἡῶν χρυσοπέδιλον.
Εἰδῆς τὸ ἰμάτιον, ᾠδὰ τὸ ἔω τὸ ἐνδύομαι, ὁ μέλλων, ἔσω, ὁ ᾠδατικὸς, εἶκα, ὁ παθητικὸς, εἴσμαι, τὸ ἔειπον, εἴσαι, ὀνομα εἰσός. καὶ ὡς ᾠδὰ τὸ ἀργὸς γίνεται ἀργῆς ἀργήτος, καὶ ᾠδὰ τὸ γυμνός, γυμνῆς γυμνήτος, καὶ ᾠδὰ τὸ ποτὴς ποτῆς, ποτῆτος, ἔτω καὶ ᾠδὰ τὸ ἐσός, ἐσῆς, καὶ ἐδῆς, καὶ κλίνεται ἐδῆτος. τὰ δὲ ἐδῆσις ἐδῆσεως ὁ σημαίνει τὴν ἐδῆτα, γίνεται ἔτως. ἔω, ἔσω, πλεονασμῷ τῆς δ', γίνεται ῥήμα ποροσώπων ἐδῶ, ποροσώπων ἐδῶ τὰ ἐδῶ τὰ σημαίνοντες τὸ ἐδῶ, ὁ μέλλων, ἐδῆσω, καὶ ἐξ αὐτῆς γίνεται ἐδῆσις. ἐξ ἔ, Ἡῶσαν ἄγγελοι ἐν ἐδῆσεσιν ἀσραπτέσαις.
Εἶδος, τὸ ἐνδύμα, τὸ ἰμάτιον. ᾠδὰ τὸ ἔω τὸ ἐνδύομαι, γίνεται ἐσός, ὡς ἐδῶ, ἐδεσός, καὶ ἔσπῃ τὰ τ' εἰς δ', εἶδος. ἢ παρῶνυμον τὰ ἐδῆς.
Εἶδω, ἀφ' ἧς ᾠδαγωγόν, τὸ ἐδῶ. ᾠδὰ τὸ ἐδῶ γίνεται ἐσός, καὶ ἐκ τῆς ἐσός, ἐδῶ, ὡς ἐγείρω, ἐγέρτος, καὶ ἐγέρθω, ἡ μετοχή, ἐδῶν, καὶ πίνων.
Εἶδλόν, τὸ αγαθόν, ἐδέλον τί ὄν, ᾠδὰ τὸ ἐδέλω, ἐδλόν, καὶ πλεονασμῷ τῆς σ' ἐδλόν.
Εἶσμός, κυρίως τὸ πλῆθος τῶν μελισσῶν ᾠδὰ τὸ ἁμα πορομύρας ἵεσθαι. ὡς δὲ ἀπὸ τῆς τίθημι θεός,

τὸς, καὶ βίβημι βασιμὸς καὶ βαθμὸς, καὶ ἴσημι, σήσω, σασμὸς, καὶ σαθμὸς, ἔπω καὶ ἴημι, ἦσω, ἐσμὸς. ἢ ᾧδ' αὖ τὸ ἐπεῖται τῷ βασιλεῖ τὰς μελίσσας. ὡς γὰρ ᾧδ' αὖ τὸ κόμπω, κόμπος. λείπω, λιμός, ἔπως ἔπω, ἐσμὸς. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ὅπῃ τὰ πλήθους καὶ ὅχλου λαμβάνεται. λέγεται δὲ ἐσμὸς καὶ ὑπὸ Ταναγραίων, ἢ ἡρωῶσα. ῥητορικῇ. λέγεται καὶ ἡ κατέδρα. καὶ τὰ ἔδνα δὲ τὰ εἰς τὴν ἔδραν τῆς νύμφης διδόμενα.

Εἴσωρ, πασσαλίσκος ἐμβαλόμυρος δ' αὖ τὸ ῥυμὲ ὅπῃ τὸν ζυγὸν, ὡς φησιν Ὀμηρος. Ἐπὶ δὲ κείκον ἐσορε βάλλον. αὐτὶ τὸ τῷ δὲ οὐκ ἄβω τὸν ἔσορα ἐβάλλον. ᾧδ' αὖ τὸ ἔσωρ, ἔσωρ, ὁ ἐνιέμυρος. ὡς ἔχω, ἔκτωρ. θέω, θέσωρ. μήσω, μήσωρ.

Εἴσορι, τῷ ἐνιέμῳ πασσάλῳ καὶ τὸ ῥυμὲ τὸ ζυγόν. Ἰλιάδος α'. τινὲς δὲ γράφουσιν ἔκτορι, οἷον εἰ ἐχέτορι.

Εἴσω, ὁ βασιλεὺς ὡς ᾧδ' αὖ Καλλιμάχῳ, Οὔσι θεῶν ἐἴσω πάλιν θέσαν. ᾧδ' αὖ τὸ ἴσω, ἴσσω, ὁ ἡγήσας τῶν υἱῶν αὐτὸν, καὶ καὶ συσολῶ τῷ ἡ, ἐἴσω.

Εἴσατο. ἔσιν ἔω τὸ ἐνδύομαι, ὁ μέλλων, ἔσω, καὶ πλεονασμῷ τὸ σ', ἔσω. ὡς τὸ, Εἴσατο δ' ἔκποτον ῥινόν, αὐτὶ τὸ ἐνεδύσατο. Ἰλιάδος κ'. καὶ Εἴσατο δέρμα λέοντος, πλεονασμῷ τὸ ε', αὐτὶ τὸ περιέδετο, ἀμφίεσατο.

Εἴσδα, ἰλιάδος ε'. Αἴρεκίς αἰμ' ἐἴσδα. αὐτὶ τὸ ἀληθὲς καὶ φανερόν αἶμα ῥυλῶναι ἐποίησα. ἔσι σῶ, τὸ ὄρμω, ᾧδ' αὖ γαγον, σύμι, ὁ μέλλων, σύσω, σέσυκα, σέσυμαι, καὶ ἐν ὑπὸν θέσει, ἔασυμαι, ἔξ' εἰ καὶ τὸ ἔασυμῶς. ἐκ τῷ σῶ, σῶω. ὁ ἀόριστος, ἔσδσα, καὶ ὑποβολῇ τὸ σ', ἔσδα.

Εἴσπετε, λέγετέ μοι ὦ Μῆσαι, εἴπατε, ἐξηγεῖσθε τὸ φιλέμυρον σημαίνει τὸ λέγω, ἔξ' εἰ καὶ ἔπος ὁ λόγος, καὶ τὸ ποιόνδε μέτρον, καὶ πᾶν μέτρον. τὸ ἔπω τὸ β'. τῷ πληθυντικῶν ἔπετε, καὶ πλεονασμῷ τὸ σ', ἔσπετε. ἀνέσκημυ δὲ αὐτὸ καὶ ἐνιέκον ἔριτον, ῥυτὶ τὸ σ', ἔσπε. οἷον, Πολλὰ δῖε σπε. ἔσπετο, ποῖα εἶδες τὰ πλεονασμῶ; παρεμπόσεις. καὶ τί ὅστις παρέμπωσις; πλεονασμὸς συμφώνως καὶ τὸ μέσον ἐποιεῖντος συλλαβῶν. οἷον, πόλις, πόλις, ἔπιτο, ἔσπετο.

Εἴσω, ὁ βασιλεὺς καὶ Ἐφεσίης, ὑπὸ μεταφορᾶς τῷ μελίσσῳ βασιλέως, ὃς εἴρηται ἐἴσω, ὑπὸ τῷ ἔσω ἐνέζεσθαι, ἢ ἢ, ἐἴσω, καὶ ἐἴσω, ὁ ποροκαθήμυρος. ἢ ἐἴσω, ὁ σῶων καὶ περισκοπῶν τὰ τῆς πόλεως. ἢ ὁ οἰκιστής, ᾧδ' αὖ τὸ ἔσαι καὶ ἰδρύσθαι. ὅθεν Ὀμηρος, Εἴσαν δὲ χεδίλω. ἢ ὁ ἡσῶν καὶ ἡττονας ποιῶν τῶν ὑπ' αὐτῶν ἀρχομένων.

Εἴσπερος. Εἴσπερος ὃς κάλλιπος ἐν ἕραν ἔσεται ἀσὴρ, καὶ ἐσπέρα, ὑπὸ τῷ ἔσω ποιεῖν περὶ τὰ ζῶα ἀπαυστόμυρα, ἢ ὁ πέραις τῆς ἔω φέρων. Σαπφώ, Εἴσπερε πάντα φέρων ὅσα φαινόλις ἐσκέδασ' αὐῶς. τὸ γὰρ ἐναντίον, ἔως καλεῖται, παρὰ τὸ ἔω πάντα καὶ ὑπολύειν. Ἡσίοδος, Ἡῶς, ἢ τε φανεῖτα πολλὴς ἐπέβησε κελύδ' α.

Εἴχαρα. Ἰλιάδος κ'. Πυρὸς ἐχάρα, αὐτὶ τὸ πυραῖ, πυρκαϊαί. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις, καὶ τὴν ἐσίαν καὶ τὸν ῥυπον, καὶ τὸ καυθὸν ἔλκος. καὶ τὸν βωμόν, ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἡρακλεῖ, καὶ τὴν κυρίως λεγομένην ἐχάρω, φασὶ καλεῖσθαι ἐσίαν, τὴν μὴ ἔχουσαν ὕψος, ἀλλ' ὅπῃ γῆς ἰδρυμένη, ἢ κοίλῳ. παρὰ τὸ καὶ τῶν ἰατρῶν τὰ ἐν τῷ σώματι κοῖλα ἔλκη, ἐχάρας καλεῖν. ῥητορικῇ.

Εἴχατος, ὁ τελοῦταιος. παρὰ τὸ ἔχω ἔχατος, καὶ πλεονασμῷ τὸ σ', ἔχατος. ᾧδ' αὖ τὰ τέλη ἡρώμενοι, ἐνεχόμεθα ἢ βαδίζεμεν, ἢ ἀειθμεῖν, ἢ ὁ, τι ποιεῖν. ἢ παρὰ τὴν χάσιν καὶ κώλυσιν. ὁ τελοῦταιος, καὶ ὕστατος δὲ ὅτι ὑπ' αὐτὸν ὅστις ἢ ἑσάσις, καὶ ἐκείτι προβῆναι δυνάται, ἀλλὰ ὕστερος εἰσὶν αἱ, καὶ πρῶτα μὴ ἐώντος καὶ πύματος, ὑπὸ τῷ πεπαῦσθαι. καὶ τερμίδον, τὸ ἔχατον, ὑπὸ τῷ τέρματος, ὁ ὅστις τέλος.

Εἴχατις, ὁ ἀρετός, ἢ τὸ ἔχατον τῷ ἀρεῷ. τὰ γὰρ πρὸ τοῦ τέρματος τῷ χαλεπῶν ἐχάτιας ἔλεγον, οἷς χειρὶν, εἴτε ὄρος, εἴτε θάλασσα. σημαίνει δὲ καὶ ἐξοχίαν τινὰ εἶναι τὸ ἐξοχώτατον. Ἀττικοὶ δὲ τὰ τελοῦταια τῷ ἀρεῶν καλεῖσιν, ὡς φησιν. Ὀμηρος, Ἀρεῖ ἐπ' ἐχάτις, ὅθι δώματα νῆες Θούης.

Εἴχατιόωντα, ἔχατον ὄντα καὶ πεπλανημένον, καὶ πειρὶ τὰ ἔχατι μέρα δ' αὖ ἔβοντα.

Εἴσαθατο, Δημοδοκῆς ἐν τῷ κατ' αἰχίνε, αὐτὶ τὸ ἀπώλυτο, παρὰ τὴν σπάθη. ἢ τὸ ἔρριπτο, ἢ διεκόπτετο. ἢ αὐτὶ τὸ σωτὶθίθετο, ὑπὸ τῆς τῷ ὕφαντῳ σπάθης, ἢ τις σωτὶθίθσι τὸ ὕφαντόμυρον. καὶ ἐἴσαθα, σπάθη ὕφανεν, ἢ διέφθερε τὰ οἰκεία.

Εἴσαθημῶς, πεπυκνωμένως, ἀπὸ τῷ κατακρυπῶν σπαθῶν τὴν κρόκην.

Εἴσκηρδισμῶς, παρὰ ζυμμῶς, ἀπὸ τῷ σκηρόδων. ἢ μεταφορὰ δὲ ἀπὸ τῷ ἀλεγκῆσθαι τῷ δ' αὖ τὴν νόσον χρισμῶν σκρόδα.

Εἴσκηκότης, προσλιπαρῆντα, προσεσκηκότης, μετῆκται δὲ ὑπὸ τῷ προσεξηρανομένῳ.

Εἴσκηρδισμῶν, σμύρην ἐπεζυμμένον, μύρον γὰρ, παρὰ τὸ μύρα σωτὶθίθεται. ῥητορικῇ.

Εἴσκηκωμῶν, ἐσφιγμένον, ἀπὸ τῷ σφικῶν, οἷ καὶ τὸ μέσον εἰσὶν ἐσφιγμένοι. εἴσα καὶ ὁ σφῶ. Σοφοκλῆς τῶν ἐσφιγμένων μύρμηκας τῇ σαρκώσει. Τετάρτεροι γὰρ νῶτον ἐνδεσμάμασι σφικτοὶ μελαινοῦντες. καὶ Ὀμηρος Ἰλιάδος ρ', Πλοχμοὶ δ' οἱ χρυσῶτε καὶ ἀργύρῳ ἐσφικῶντο, αὐτὶ τὸ ἐσφιγμένοι ἦσαν, ἐδέδοντο. ὅθεν καὶ σφικῶμα εἴρηται. ἢ ὅτι πεπλεγμένοι ἦσαν. καὶ Νίκανδρος, Δερὶ δ' ἐσφικῶται ἄλις.

Εἴσκηκον. Ἀλκαῖος, ἐσκηκεῖ. καὶ Ἀνακρέων, ἐξυνηκε πλεονασμῷ. ἐκ ἔσι δὲ πλεονασμῶς, ἀλλ' Ἀττικὴ κλίσις. ὡς περ παροινῶ, πεπαρῶνηκα, καὶ ἐνοχλῶ, λυώχληκα, καὶ παρλῶχληκα.

Εἴσκαλδότης, σεσαλδότης, ἐρδυνήσαντες, ἀπὸ τῷ σκαλδῶ. Εἴσκαλδότης αὐτὸς ἐσκαλδότης φαινόμεθα. Εἴσκαλδῶνται, καπεσοχῶνται, ὅπῃ βιβλῶνται, ἀπὸ τῷ σκαλδῶ. τῆτο ἀπὸ τῷ κλῶ τὸ κρύπτω, πλεονασμῷ τὸ σ', καὶ ἐκβολῇ τὸ δ'.

Εσόβιον, ελοιδόρου, ὕβριζον, ὑπὸ τῶ ἐσόμενον, τὸ δὲ σώματος λέγειν. σομῶ γὰρ τὸ σοβῶ καὶ ἐναλλαγνύ.

Εἰσιχῶντο, ἐκ τῶ εἰχῶ τῶ ἐν τάξει πορεύομαι, ὁ ἀδρατατικός, ἐῖχον ἐῖχων. τὸ γ', ἐῖχωντο, καὶ πλεονασμῶ τῶ ὁ ἐῖχοντο.

Εἰς φοινικίδας καταξάναι, αἰμόρρυτον ποιῆσαι οἱ δὲ, ὅτι εἰς φοινικίδα κατέξαινον τὰ ἔλαια. οἱ δὲ, ὅτι Λάκωνες ἐν φοινικίσι παριτάττοντο.

Εἰσώλωδόν μιν, συμπεριφερόμιν.

Εἰς χεῖρα, ἀδραχῆμα.

Εἰταῖρος, βοηθός, συνναύτης, φίλος. εὖσημος ἢ λέξις καὶ τὸ δηλέμνον, ὡς τὸ ἡθεῖος, ἡθαῖος καὶ Δωρεῖς, ὡς εἶδαι, αἶθε. ἢ παρὰ τὸ ἡθος, ἡθαῖος, καὶ ἡθαῖος, καὶ καὶ ἐναλλαγνῆν, εἰταῖρος πλεονασμῶ τῶ ρ, καὶ τὸ ἐδασυῖται. ἢ ὡς δρόμος δρομαῖος, ἔπως ἔθος, ἔθαῖος ὁ συνήθης. εἶτα μεταθέσει τῶ θ εἰς τ, ἔταῖος, καὶ πλεονασμῶ τῶ ρ. ὡς τὰ ξ, ῥά ξ. ἀπεμῖς, ἀρπεμῖς. ἰδῖς, ἰδῖς. ἀποῶμαι, ἀκροῶμαι. ἢ ἐκ τῶ ἔθω, ἔθαῖρος, καὶ μεταθέσει τῶ θ, ὡς θείξ, ῥιχός, γίνεται εἰταῖρος, ὁ δὲ ἔθες τι νὶ ἐπφοιτῶ, καὶ ὑποβολῇ τῶ ἰ εἰταῖρος. τὸ ταῖ δίφθογγον. τὰ εἰς ος καθαρά, ὑπὸ πρωτοτύπου ἔθ' εἰς ος παρηγμῆρα δὲ τῆς αἰ δίφθογγος χράσσεται. οἷον λήνος ληναῖος, δρόμος δρομαῖος. ἔτω καὶ ἔθος, ἔθαῖος. ἔξ ἑταῖρος, ὁ συνήθης φίλος. σημαίνει δύο. τὸν φίλον, ὡς τὸ, Σάς τε μάλιστα ἔτας, καὶ ἑταῖρος. Ἰλιάδος κ'. καὶ τὸν συμπληρὸν καὶ σωεργὸν εἰς τὸν πλεον. ὡς τὸ, Οὐ γάρ μοι πάρα νῆες καὶ ἑταῖροι.

Εἰταιρήσας, πορνήσας. καὶ ἡταιρικῶς, ὁ πεπορνδύμνος, ἢ πεπορνδύκως, ἢ ἡταιρικῶς.

Εἰτέρωθεν, ἐν ἐτέρω τόπῳ καὶ ἐκτέρωθεν μέγα. δεῖ δὲ γινώσκων, ὅτι τὸ ἐκτοθε, καὶ ποτερόθε καὶ τὰ ὅμοια χωρὶς τῶ ν χράσσεται, εἰ μὴ φωνῆς ἐπιφέροιο.

Εἰπερόγναθος ἵππος, ὁ σκληρόσομος. οἷον, ὁ ταῖς γνάθοις ὡς μὴ ἰδίαις χρώμνος. ἢ ὁ ἀπλησος, καὶ ἀμφοτέραις ταῖς γνάθοις ἐδίω.

Εἶπος, ὁ ἀληθής. ἐκ τῶ εἶπος καὶ πλεονασμῶν τῶ ε. ἐκ τῶ εἶμι τὸ ὑπάρχω, ὁ παθητικός ἐνεῶς εἶμαι, τὸ εἶπον, ἔται, καὶ ἔξ αὐτῶ, εἶπος. τὸ γὰρ ἀληθὲς ὑπάρχον, ἐστὶ καὶ πεπηγὸς καὶ ὄν. ὡς περ τὸ ψεύδος ἐχ ὑπάρχον. ἐδόκει μὲν καὶ ἑτέα εἶναι, αὐτὶ τῶ ἀκριβῆ, ἀληθῆ.

Εἰσεβλάδαι, ἥρος τι ἐπίσημον, καὶ περιφανὲς τοῖς Ἀθηναίοις. οἱ ἀληθῶς ὑπὸ τῆς τῶ Βεῖτε γεγονότες. ἐκ δὲ τῶ καδίσανται ἱερεῖαι τῆς Πολιάδος.

Εἰσοκρητες. οἱ ὡς ἀληθῶς Κρητες οἱ αὐτόχθονες.

Εἰτάζω. ὡς περ παρὰ τὸ μάταιον γίνεται ματαιάζω, ἔτω καὶ παρὰ τὸ ἐπὶ τὸ ἀληθές γίνεται ἐπεάζω, τὸ τῶ ἀλήθειαν ἐρόνῳ καὶ ἐμφαίνω. καὶ ὑποβολῇ τῶ ε, ἐτάζω, καὶ ἔξετάζω. ἔξετασις, σημαίνει μὲν καὶ ἄλλα. ἰδίως δὲ τῶς πεμπομῆς ἀρχοντας τῶ ἔξετάσαι πόσοι εἰσὶν, ἵνα μισθὸς αὐτοῖς σαλῇ. ἐγένετο δὲ τῶ, ὅτι οἱ στρατηγοὶ ἐφύδοντο, ἐν ξενίαις μισθόμενοι χώραις.

Εἰπεποιήκειν, ἐπεποιήκεα. δεῖ γινώσκων, ὅτι οἱ ἰωνεὶς τὴν εἰ δίφθογγον τῶ ὑποσυντελικῶν ἐν μὲν τῶ α' προσώπῳ δὲ τῶ ε' καὶ α' προσφέρουσιν. οἷον ἐπετύφειν ἐπετύφεια. τὸ ν' ἀπεβλήθη, ἐπειδὴ τὸ α' ὑποβλήτεον ἐστὶ τῶ ν'. οἷον, ξέρην, ξέρεια. τὸ δὲ μέσσα, μέσαν, καὶ ἔτυφα, ἔτυφαν, ὑπὸ κλίσεως ἔχει τὸ ν'. ἐν τῶ εἰτάω δὲ προσώπῳ εἰς δύο εἰ δὲ λύεται. οἷον, ἐπετύφει, ἐπετύφει, ἐπειδὴ τὸ α' χαρκτηριστικόν ἐστὶ τῶ πρώτῳ προσώπῳ, τὸ δὲ ε' εἰτά. δὲ τῶ δὲ λύεται ἐν τῶ πρώτῳ καὶ εἰτά. ἐν τῶ δὲ λυτέρῳ δὲ προσώπῳ τὴν δὲ λυτίν εἰς δύο εἰ, καὶ περ τῶ β' προσώπῳ εἰς ας λήγοντος. ἐπειδὴ γνησία ἐστὶν ἡ δὲ λυσις τῆς εἰ δίφθογγος εἰς δύο εἰ, καὶ μὲν εἰς ε' καὶ α'. τὰ γὰρ δύο εἰ σωματικῶς τὴν εἰ δίφθογγον ὑποτελῶσιν, οἷον πηλεῖς, πηλεῖς. ὁφείλουσιν ἐν εἰς ἐκείνα ἀναλυθῆναι, ἔξ ὧν καὶ συνέστηκεν. Ἰσέον δὲ ὅτι τὸ δὲ λυτὸν ἐκ τῶ ἰωνικῶν σωματικῶν οἱ Ἀθηναῖοι, καὶ ποιῶσιν εἰς ἡ, πεποιήκη λέγοντες. ὁ δὲ παρὰ Ἀριστοφάνει, Εἰκελῶν προσδοκῶν τὸν Αἰγύλιον. ὡς γὰρ ὁ ὑποσυντελικὸς ἐκεχλῶεν, καὶ δὲ λυσεῖ ἐκεχλῶεα, καὶ κράσει ἐκεχλῶη. ἐφυλάχθη δὲ ἡ συναίρεσις καὶ ἐν τῶ τρίτῳ προσώπῳ τῶ δύο εἰ εἰς ἡ. τὰ γὰρ δὲ λυτέρα καὶ εἰτά προσώπα ἔξ ἐνικῶν, τὰ ἴσα φωνήεντα θέλει ἔχειν τῶ ἰδίων πρώτων, ὡς ἰκα ἰσοσυλλαβῇ. οἷον, ἔτυπον, ἔτυπες, ἔτυπε. τέτυφα, τέτυφας, τέτυφε. εἰ οὖν τὸ α' δι' ἐνὸς φωνήεντος, οἷον ἐκεχλῶη ἐγὼ, δὴλον ὅτι καὶ ἐπὶ τὰ δὲ λυτέρα καὶ τρίτα προσώπα δι' ἐνὸς φωνήεντος ἀναγινωσθήσεται. ἐπετύφισαν, κατὰ Ἰωνας καὶ Ἀττικῶς, οὐχὶ κατὰ κανόνα, ἐπετύφισαν γάρ.

Εἶπες, ὁ ἐταῖρος, ἔθης τις ὦν, παρὰ τὸ ἔθος, ὁ συνήθης. λέγεται δὲ καὶ ὁ συνηλικιώτης παρὰ τὸ ἔπος, ὁ τῶ ὧν ὧν ἐνικῶν ὦν, οἷον ὁμοῦτης. ἢ μὲν πολλοὶ ἔται καὶ ἀνέφιοι. ἢ παρὰ τὸ ἐπὶ τὸν τῶ εἰς ὁ ἀληθὲς φίλος.

Εἰπίσιος, οἷον εἰδόσιος. καὶ ἐθῆσιος, ὁ συνήθης. καὶ ἐπίσιοι, οἱ ἐν ἔθῳ ὄντες, οἱ πρότκαιροι. λέγονται ἐπίσιοι καὶ οἱ ὑπὸ βορέα ψυχῆ πνέοντες αἵμοι, παρὰ τὸ ἔπος. ῥητορικῇ.

Εἰπισίας, τῶς κατ' ἔπος ἐν τῶ καιρῷ τῆς ὁπώρας πνέοντες αἵμοι. ἢ εἰδέα ὁ ἐπισίας, τῶ ἐπισίου. ἢ εἰδέα τῶ πληθυντικῶν, οἱ αἰπισίαι τῶ ἐπισίων. σημειώται τὸ χλοῦων, χλῆσαν, ἐπισίων. γίνεται ἐκ τῶ ἔθος, ἐθισίας, καὶ ἐπισίας. οἱ ἔθος ἔχοντες καὶ ἐν ἔπος ἐν τῶ καιρῷ τῆς ὁπώρας πνεῖν αἵμοι.

Εἰπίτυμος ὁ ἀληθής, καὶ ἐπίτυμον, τὸ ἀληθές. ἐκ τοῦ ἐτυμος ὁ ἀληθής, πλεονασμῶ τῆς τῆ συλλαβῆς.

Εἰτνήρησις, λέγεται καὶ ζωμήρησις. Ἀριστοφάνης Ἀχαρνέυσιν. Ὡς μήτερ ἀνάδος δεῦρο τῶ ἐτνήρησιν. ῥητορικῇ.

Εἰτνος, ἀδεπῶς, ὁ νῦν φάβα καὶ ἰδιῶται καὶ ἀχροῖκοι ὀνομάσσουσιν. ἐστὶ δὲ ὁσπεριον. καὶ ε' δασυῖται. παρὰ τὸ εἶω τὸ ὑπολύω. ἀφ' ἑῶς ἡ ἡμέρα, ἐν ἡ

ἐν ἧ πάντα ἀφίστανται. καὶ ἔαρ. ἀπὸ τῶν τῶν ἔω, ἔπος. καὶ πλεονασμῶ τῶν ἔπος, τὸ δὲ ἀλελυμένον ὑπὸ τῆς ἐφήσεως καὶ τῆς πορίως. πορίως δὲ ἔστιν ὁ χυβόπος. ὅτι δὲ τῶν κατεργασμένων ἐστὶ μαρτυρεῖ Αἰσοφανὴς λέγων, Ὁφεί κατεργαστὴν χυβόας ἔτνας δύο, ἢ ἑίς.

Εἴτι, ἐπὶ ῥήμα ἐπιτάσεως δηλωτικόν, ἢ ἀπατάσεως, εἰ δὲ εἰπομὴν ἔχοντος τινος ἐστὶ δρᾶσθαι, τὸ ἐπιτάσεις. εἰ δὲ νυκτὸς ἔστιν ἐστὶ νύξ, παράτασεις. τὸ τί, ἰ. ἔστι; τὰ εἰς τὴν λήγοντα ἐπὶ ῥήματα βαρύπυρα συναλελυμένα, δις ὕλλαβα ὑπάρχοντα, δὲ τῶν γράφεται. οἶον, αὐδί, κεῖθι, νόσφι, ἀχει, ἄρτι, ἦχι, ἴφι, μέχει.

Εἴπος, βαρύνεται. σημαίνει τὸν χρόνον. παρὰ τὸ ἔω τὸ ὑπάρχω καὶ τελειῶ, γίνεται ἔπος. ἢ παρὰ τὸ ἐστὶ καὶ ἐστὶ εἶναι καὶ ἰσχύει. ἐπὸς δὲ ὁξυτόνως σημαίνει τὸν ἀληθῆ, ὡς φησὶν Αἰσοφανὴς, Οὐκ ἐπὸς ἄρως ἐμὴ ἦλθεν ἔδεπώποτε. παρὰ τὸ εἶναι τὸ ὑπαρκτικόν ἐπὸς ὁ ὑπάρχων ὡς θεῖναι θετός, δῆναι δοτός καὶ παρὰ τὸ ἐπὸς, ἐπεός. ὡς θετός, θεπεός. καὶ δοτός, δοπεός.

Εἴπσιος, ὁ μάταιος καὶ ἀνωφελής. ἀπὸ τῶν ἀήτης ὁ ἀνέμος. τὸ πληθυντικόν, αἵται ἀνήτ. ἔξ αὐτῶν ἀνέπσιος καὶ ἐπώσιος, ὁ μηδὲν λυσίτελές ποιῶν, ἀλλ' ἀνέμω δίκλω ὦν. ἢ ἐκ τῶν ἀνήτ γέγονε καὶ ἔποβολλω τῶν αἰ καὶ συστολή τῶν ἠ ἐπὶ. ἔξ ἧ καὶ ἀπαγωγῇ ἐπώσιος. γίνεται ὅτι καὶ ἀπὸ ῥητικῆς πληθυντικῆς παράγωγος δὲ τῶν ἰος. ὡς τὸ, ἀνέμων ἀνέμωνιος καὶ ἀνέμωνίος. ἢ ἐλίκην, αἰ ἐλίκαι, ἐλίκων, ἐλίκωνιος. Ἐλίκωνιον ἀμφὶ ἀνακτα. Φιλόξενος δὲ καὶ Τερίφω φασὶν, ὡς περ παρὰ τὸ πλησίον τὸ ἐγγὺς γίνεται καὶ ἀντίφρασιν τὸ πλὴν ἐπὶ ῥήμα, σημαίνει τὸ χωρὶς, ἔπω καὶ ἐκ τῶν ἐπὸς ὁ σημαίνει τὸν ἀληθῆ, γίνεται καὶ ἀντίφρασιν ἐπώσιος ὁ μάταιος.

Εἴπσιον, ἐπὶ ῥήμα μισόπτος. τὸ πῶ, μέγα. ἐκ τῶν ἔω τὸ ὑπάρχω ἐπὸς, ὁ ἀληθής, καὶ τῶν σεριτικῶν αἰ, αἶπος, τὸ πληθυντικόν, αἶποι αἶπων, αἶπσιος, καὶ ἀφαιρέσει, ἐπώσιος. κανὼν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, αἰ δὲ τῶν ἰος γινόμενα ἀπαγωγῇ ἀπὸ ῥητικῆς τῶν πληθυντικῶν, διχῶς χηματίζονται καὶ δὲ τῶν σ, καὶ δὲ τῶν ν. ἢ μὴ τῶν Ρηγίνων δὲ λειπτός, δὲ τῶν σ, ὡς ἐπώσιος, ἢ δὲ τῶν Αἰολαίων δὲ τῶν ν, ὡς ἐλίκωνιος.

Εἴποιμάσατε, ἀπατάσατε. καὶ ἐποιμασία, ἐκ τῶν ἐποιμῶ. τὸ ἐκ τῶν ἐποιμος. παρὰ τὸ οἶμος, ὁ σημαίνει τὴν ὁδὸν καὶ τὴν ἐπὶ ὁρόθεσιν γίνεται ἐποιμος, καὶ ἐποιμος, ὁ ἐπὶ τὴν ὁδὸν ὡν παρεσκευασμένος, ἔοπη τῶν π εἰς τ. ἢ παρὰ τὸ οἶμα, ὁ σημαίνει τὸ ὄρμημα, καὶ τὸ ἔθος, ἔοπη τῶν σ, εἰς τ, γίνεται ἐποιμος, ὁ ὁρόχειρος εἰς τὸ ὀρμῆσαι καὶ παρᾶσαι.

Εἴτυμος, ὁ ἀληθής, καὶ τὸ ἑδέρπον ἐν ἐπὶ ῥήματικῇ σωτάξει εἶπεν Ὁμηρος. οἶον, Ἀλλ' ἐτυμόν τοι ἦλθ' Ὀδυσσεύς. παρὰ τὸ ἐπὸς ὁ ἀληθής, ὁ λέγεται καὶ ἐπὶ θηλυκῶς, γίνεται. ὡς ἔλος ἔλυμα τὸ σπέρμα τὸ ἐν ἔλεσι χαῖρον καὶ ὕδασιν. τὸ καὶ πλεονασμὸν γίνεται ἐτύμος. ἐκ τῶν ἐτύμος ὁ ὑπάρχων καὶ

ἀληθής, καὶ τῶν λόγος, γίνεται ἐτυμολογία. οἶον, αἰ ἀληθινολογία τίς ἔσα.

Εἴτυχθη, κατεσκευάσθη, ἐχρίτο, ἐποιήθη. ἀπὸ τῶν τούχων κατ' ἐλκείν τῶν ε. ὡς καὶ τὸ, Γυναικὸς ἄρ' αὐτετέτυξο, τῆς τῶν, αὐτὴ γυναικὸς ἐχρίτο, ἐπίσης γυναικὸς πέτιμναι. Ἰλιάδος θῆτα. γράφεται καὶ αὐτετέτυξο.

Εὐ, σημαίνει τὸ ἰχυρῶς καὶ καλῶς. παρὰ τὸ εὖς εὖ καὶ ἐν σωαιρέσει, εὖ. ὡς ἀπὸ τῶν ταχὺς ταχὺ ἐπὶ ῥήμα. καὶ ὄνομα ταχὺ παιδίον. καὶ ἀπὸ τῶν δῦρος ἐπὶ ῥήμα δῦρ, καὶ ὄνομα δῦρ. ὡφείλε δὲ βαρύνεσθαι, ὅτι ἡ βαρεῖα εἰς ὀξείαν, καὶ εἰς περισπωμένῳ μεδίεται. περισπᾶται δὲ, ὅτι πᾶσα δίφθογγος τελικὴ εἰς ὃ λήγῃ.

Εὐαγγέλιον, τὸ ἀγαθὰς ἀγγελίας δωρέμα. Εὐαγγέλιον δέμοι ἔσω.

Εὐαδε, Ἰλιάδος ζ'. Εἴπει νύτοι εὐαδεν δὴν, αὐτὴ τῶν ἦρεσε. παρὰ τὸ ἦδω, ὁ β'. ἀόριστος, ἄδον, ἄδες, καὶ μὴ τῶν εὖ, εὐαδε. ἢ ἔστιν ἦδον, ἦδες, ἦδε, καὶ δῆλυσιν, ἔαδε, καὶ πλεονασμῶ τῶν ὦ, εὐαδεν.

Εὐαής. Χάρω ἐν δ' αἰεὶ καὶ εὐφροχάλα ἐν ἀλῶν δ' ἀνέμω, εὖ πνέοντι, δ' εφροχάλα δὲ, καλῶς κέραται μὴ δὲ τὴν κόνιν, ἢ ὁμαλῶ, ὅπως τίς δ' ἀόλως ὁ ἔστιν εφροχάζει ἔχει.

Εὐάζω, τὸ βαρύνον ἐπὶ ῥήμα καὶ ἐπὶ φθιγμῶ, ὡς φησὶν Εὐριπίδης, Εὐάζω ἔσθ' αὐτῶν βαρβαροῖς. παρὰ τὸ εὖς τὸ ἐντελές εὐιάζω, ὡς αὐτὴς εἶποι Διονυσιάζω, ὡς ἡλῖος ἡλιάζω, βάνχιος, βανχιάζω, ἄντιος, ἀντιάζω. καὶ συγχοπῇ.

Εὐαίπιος, ἡ ρέα. αὐταῖαν ὅτι αὐτὴν ἐκάλεον, δὲ τὸ δυσαίπιον εἶναι καὶ τοῖς ἀπαντῶσιν ἐν τοῖς ὁρεσὶ δυσχεραίνειν. τὸ Νικαδῖς ὑπομνημα. θεοφορεμένης κατ' ὀφημισμὸν. δυσαίπης γάρ ἐστι καὶ ὀργίλη τοῖς ἀντιάξουσιν ἐν τοῖς ὁρεσὶ τὸ Αἰρτίς, σημαίνει δὲ καὶ τὸν δίκαιόττον. ἀντέδαι ὅτι τὸ ἰκετεύσαι.

Εὐαρχος, ἔπος ἐκαλεῖτο ὁ Κύκνος δὲ τὸ ἐπιτυχῶς καινίσαι τὸ δόρυ τῶν Ἀχιλλεύς. καὶ ὅτι οἱ μεταβολοὶ ὀφημιζόμενοι τῶν πρώτων ἀντιπῶν, ἀρχὰς καλεῖται. φασὶ δὲ καὶ ποταμόντινα παρὰ τὴν Σινώπῃ Εὐαρχον ὑπὸ τῶν Ἀργοναυτῶν προσηγορεῖσθαι, ἀφ' ὧν πρώτων ἐπιοι, ὡς φησὶν Εὐφορίων. Ἡ οἱ Εὐαρχοιο φέρε κλέος ἀμφὶ ρέεθρον.

Εὐαρεσῶ, ἐκ τῶν εὖ καὶ τῶν ἀρετῶν πλεονασμῶ τῶν σ. τὸ παρὰ τὸ ἀρεπῇ. τὸ παρὰ τὸ ἐρῶ ἐρατῇ, καὶ ὑπερβιβασμῶ, ἀρεπῇ.

Εὐάσαι, αἱ βάνχαι, παρὰ τὸ δ' αἰεὶ ἐν τοῖς ὁρεσὶ, τῆς τῶν, τὸ βοᾶν.

Εὐβοῖδες, τὰ κασάνια.

Εὐβοίς. τὰ εἰς δὲ ἐθνικὰ, εἰ μὴ ἔχῃσι ἀποργέμενον σύμφωνον, εἰς ἱς ποιεῖσι τὸ θηλυκόν. οἶον, Ἀλεξανδρούς, Ἀλεξανδρεῖς γυνή, Ἀντιοχούς, Ἀντιοχίς γυνή. εἰδὲ φωνῆς, εἰς αἶ, Ἰλίδος, Ἰλίδας. ἔπος Ὡρος. ὁ δὲ γεωμετρικὸς Σωκράτης ἀντιλέγει, ὅτι ἰδὲ τὸ Εὐβοῦς ἀποργέμενον ἔχει

χει φωνῆς, καὶ ἔστιν Εὐβοὶς γυνή, ἀλλ' ἔστιν εἰ-
πεῖν, ὅτι τὸ Ἰλίουδης, καὶ Πηλίουδης, ἐπειδὴ τὸ ἴ-
ἔχει ἐν τῇ ἀδελφικῇ, ἵνα μὴ ἀνέρεθῃ ἄλλο-
παῖδιλον, ἐρῆτο εἰς αἶ. τὸ δὲ Εὐβοὶς, ἐπει-
δὴ ἐκ ἔχει τὸ ἴ, ἐρῆτο εἰς ἰς.

Εὐβύριον, τὸ εὐοικον ὡς φησιν Εὐφορίων. Ἀΐσυ κατ'
ἀβύριον. εἴρηται ὅτι καὶ τὴν Βαυρίαν, ἢ καὶ Με-
σαπίαν, σημαίνει τὴν οἰκίαν ὡς φησι Κλέων ὁ
ἐλεγειοποιός. Τὸ μὲν οὐκ ῥέξαντες ἀλλήλους ἡγρέ-
ζοντο Βαυρίοθεν, βεβαροὶ γοργόφονι, ῥέποδες.
κατ' ἔλπειν οὐκ τὰ α, τὸ βαυρίον, βύριον, καὶ
ἐν σωθέσει, ἀβύριον.

Εὐχαιρος, ὁ εὐτυχὴς ἐν τῇ γάμῳ.

Εὐδίας καὶ ἀδία, ἢ τὸ αἶρος ἡμερία καὶ κυρίως ἀβροχία.
παρὰ τὸ δῶν τὸ βρέχω δῶν, καὶ καὶ μεταθεσιν,
ἀδία. δοκεῖ γὰρ κοινῶς αὐτὸν ὡς φησιν Ὁμήρος,
Ὁφρ' εὐδισι μῆρος βορέαο καὶ ἄλκων ζαχρειῶν ἀνέ-
μων. ἢ ὅτι ὁ Ζεὺς, σημαίνει τὸν κρανόν. καὶ εὐ-
δίας, ὁ αἰθέριος. ἢ ἀδία τίς ἐστὶ χρήσιμος τοῖς ὁ-
δοιπορῶσιν. ἢ σωθέτον ἐστὶ τὸ εὐδίας παρὰ τὸ Δία,
ἢ ἢ ὁ ἀδίας. Δία γὰρ καὶ τὸν αἶρα φησι Πλάτων
ὁ κωμικός, Ἀἴρ' ὃν αὐτὶς ὀνομάσκει καὶ Δία.

Εὐδαίλον, ἢ περὶ ἐπαφῇ, εὐ παρὸς τὴν δαίτην κεί-
μενον. εἰ δὲ σημαίνει τὴν εὐκρατίαν, δασυμέναι
ἀνάγκη. ἔστι γὰρ ὅστις ἢ τὴν ἡλίου αὐγήν, ὅθεν καὶ
καὶ εἰληθερεῖν, τὸ ἡλίου χρῆται.

Εὐδμητον, Εὐδμητον ὡς βωμόν, τὸν καλῶς ὠκο-
δομητόν. ἐκ τῆς δέμω τὸ οἰκοδομῶ καὶ συγκο-
πῶ, δμῶ δμήσω, δέδμητο, δμῆτο, δμητόν,
καὶ σωθέσει, ὡς εὐνιος.

Εὐδω, τὸ καθεύδω, ὅθεν, Εὐδων παννύχιοι, ἀντὶ
τῆς ἐκαθέδων, κοιμῶντο. ἀπὸ τῆς εὐ, ὁ σημαίνει τὴν
ἡμέραν, κυρίως γὰρ εὐδων ἐστὶ, τὸ μέχρι τῆς ἡμέρας
κοιμᾶσθαι, μέχρι τῆς εὐ. τινὲς δὲ παρὰ τὸ ἔδος φα-
σιν, ὁ σημαίνει τὴν καθεύδων, ἐπεὶ ἐδραῖα τὰ ἥδη
κοιμημένων σώματα, γίνεται, ἔδω, καὶ ἵνα μὴ συ-
νεμπέσῃ τῇ ἐδίω, πλεονασμῶ τὸ γίνεσθαι εὐδω.

Εὐδοκῶ, παρὰ τὸ εὐ μόριον, καὶ τὸ δοκῶ. τὸ δὲ δοκῶ,
παρὰ τὸ δεχω, ἀπὸ γὰρ δέχεται ὄντας, ταῦτα καὶ δο-
κεῖ. παρὰ τὸ εὐδοκῶ δὲ εὐδοκία, ἢ ἀρίστη καὶ καλὴ
τῆς θεῆς ἐκείνης θείας. ὅθεν καὶ εὐδοκία κυρίως,
παρὰ τὸ εὐ καὶ καλῶς δοκεῖν αὐτοῖς. οἶον, προηγε-
μῶς γὰρ θέλει ὁ θεὸς πάντας σωθῆναι, τὸτο εὐ-
δοκία. εὐδοκίμους, ὁ συγκατατιθέμενος καὶ μὴ
ἀντιλέγων. εὐδοκία σημαίνει εἶα. τὴν πόλιν,
καὶ ὄνομα κύριον, καὶ τὴν θείαν. ὡς τὸ, Ἡὐδο-
κίας κύριε τὴν γλῶσσαν, αὐτὴ τῇ θείαν.

Εὐεργής, εὐεργός, εὐεργής. Εὐεργής ἐκπέσει δι-
φασ, καλῶς καὶ ὀφειλῶς κατεσκευασμένος.

Εὐεργέος, ἀσφαλὴ ὡς βολὸν ἐχέσης. εὐεργής. καὶ
ἐργίας, εὐεργέτους ἀσφαλείας, καὶ περιφρά-
ξεως.

Εὐεργίος, ὁ ἔχων καλὸν ἔργον. καὶ εὐεργία.

Εὐεργεσία, ἐκ τῆς εὐεργέτης εὐεργετία, ὡς ἰκετία,
καὶ ἔσθῃ ἰωνική τῇ τ εἰς σ.

Εὐερώ, ἢ εὐπείρα καὶ εὐθυρία. παρὰ τὸ ἔτος εὐερώ καὶ εὐ-
Etymologicón.

εἰ, πλεονασμῶ τὸ σ. ἢ παρὰ τὸ εὐ εἶναι. καὶ γὰρ ἡ
εὐπείρα, τὸ σωάνυμον εἴρηται. ἐν δὲ τῇ ῥη-
τορικῇ Εὐρον σημαίνουσιν τὴν λέξιν, διδόνειαν
παρὰ τὸ εὐ εἶναι. εὐεπὶ δὲ, εὐθυρία, δνο-
μία, εἰρήνη, τὸ καλῶς διοικεῖσθαι.

Εὐέκτης, ὁ πλάσιος. ἔστι ῥηματικὸν καὶ σωθέσειν.
ἀπὸ τῆς ἔχω, ἔκτες. ὡς φάλλω, φάλλης. ἔω-
γῶ, ἔωκτες, καὶ ἐν σωθέσει εὐέκτης.

Εὐεῖλος, ὁ εὐαῖρος τόπος. παρὰ τὸ εἶλη, ὁ σημαί-
νει τὴν θερμασίαν.

Εὐεῖκτον, εὐπειθές, ἢ καλῶς εἶκον. ῥητορικῇ.

Εὐεργάων. Τρώων εὐεργάων. ἢ ἥδη εὐεργάων πλεον-
ασμῶ τὸ ἦ, ἢ ἥδη εὐ ἀρχομένων. παρὰ τὸν ἦ-
γόν, ὁ σημαίνει τὸν ἡγεμόνα. καὶ εὐεργεσίας
σημαίνει δὲ τὴν εὐδαιμονίαν. ἡγόν γὰρ τὸν διδάσκοντα διδοῖ
μονα, λέγεται Ἰῶνες. δυνάται δὲ καὶ ἐπὶ εὐα-
χίας λαμβανέσθαι, παρὰ τὸ ἡγεῖσθαι.

Εὐεπείρα, ἢ εὐπείρα καὶ εὐθυρία, καὶ τὸ εὐ εἶναι
ὡς φησι Καλλιμάχος, Εὐτ' εὐπείρα, φέρει δὲ
ἀρετὴ νοτίμα πύλα. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ πέ-
λειον ὠπείρας, καὶ ἐν σωθέσει εὐπείρα, καὶ ἔσθῃ
πῇ, εὐπείρα, ἐννείον τῇ κακῇ πείρα.

Εὐεπής, λέγεται καὶ ὁ χρυσοῦς καὶ ὁ αὐγὴ καὶ βλάξ.
καὶ εὐπής, τὸ ἀπλὴν καὶ ἀπόνηρον. τίττεται καὶ
ἐπὶ καλῇ, καὶ ἐπὶ κακῇ. εὐπείρα, μαρτία, αἶ-
νοια, Ὁκυδίδης ἐν εἴτῳ, τὸ εὐπής ἐπὶ τῇ βαλ-
τίονος λαμβανέσθαι. καὶ ὁ φιλόσοφος.

Εὐήρεια, ἢ εὐπείρα καὶ εὐχέρεια. ἀπὸ τῆς εἰρεσίας καὶ
καὶ τῆς εὐ. ὡς ἐν εὐνίῳ ὁ εὐχέρης καὶ εὐπειθής,
ἀπὸ τῆς ἵππων ἥδη εὐχέρως χαλινάγωγος
ἔπος εὐήρεια ἢ εὐπείρα παρὰ τὴν εἰρεσίαν.

Εὐήρης, εὐάγωγος, ὀπεικός, παρὸν, ἀπὸ τῆς εἰ-
ρεσίας.

Εὐώνιον, εὐπειθές, καλῶς ἡνιοχέμενον. καὶ εὐνιος,
ὁ παρὸς καὶ μετῴσιος, καὶ μὴ παραχῶδης, ἀπὸ μετα-
φορᾶς τῆς ἵππων. καὶ εὐνιώτατα, τὰ εὐ ἔχοντα,
ἀπὸ τῆς ἵππων, αἱ θέσται τὰ ἡνία ἀγασιν.

Εὐώνιμος, εὐδίνους, καλούς, ἀχειμάσας. ῥητο-
ρικῇ.

Εὐήκτα φάσγαντα, τὰ εὐ καὶ καλῶς ἡνιοχέμενα. ἢ εὐ-
θεῖα, τὸ εὐνικός. παρὰ τὸ ἡκω ἡκός καὶ εὐήκός.

Εὐώνια χαλκόν, τὸν εὐ τὴν ἀνδρᾶς κοσμήντα ἐν τῇ
καθοπλίζειν. ἢ εὐνορον, δι' ὅτι καλῶς ἐνοπ-
σαδαι, ἢ καλὸν ἐν τῇ ὁράδαι. ἐπὶ δὲ τῇ ἀνδρείᾳ,
ὁ εὐ τῇ ἡνιοχίᾳ ἡνιοχός, τίττεται τῇ ἀνδρείᾳ.

Εὐίλατος, παρὰ τὸ εὐ μόριον καὶ τὸ ἰλάτος. τὸτο πα-
ρὰ τὸ ἰλημι τὸ συγχωρῶ, ὁ μέλλων, ἰλάσω, ἰλα-
κα, ἰλαμαι, ἰλαται, ἰλατός, καὶ εὐίλατος.

Εὐίος, καὶ εὐσίος, ὁ Διόνυσος. καὶ τὸ εἰς αὐτὸν ὀπι-
θεῖμα, εὐσοὶ καὶ εὐοί, καὶ Δάκωνας. Δωρικῇ γὰρ
ἐκλέκτω μεταφράσει, κατ' εὐδαιμονίαν τὸ σ φασὶ
γενεῖσθαι εὐίος, καὶ εὐοί, καὶ Εὐαί. ἔσθῃ δὲ ἔχ-
σι Δωρικών τινες. ὡς γὰρ οἱ Ἀργεῖοι καὶ Δάκωνες

καὶ μυσικά, μωικά. κέχρηται τῷ τῷ εἶδει
τῆς δασείας καὶ Δέρκυλλος.
Εὐθωία, ᾧ τὸ εὐθωός. τὸ ᾧ τὸ εὐ μό-
ριον, καὶ τὸ θύω τὸ ὄρμω. ἢ ᾧ τὸ θάλλω, θα-
λῶ, θαλία, καὶ καὶ ἔσπλω, θωία καὶ εὐθωία.
Εὐθήμερι. Εὐθήμερι μέλπον ἀοιδῇ, εὐποιήτῳ, ἐκ
τῶ θεῖναι τὸ ποιῆσαι. καὶ Πίνδαρος δι' ὅλα θεῖσιν
τὸ ποίημα λέγει.
Εὐθημοσύνη, τάξις. παρὰ τὸ θῆμος, Δημοσύνη,
ὡς ἱπποσύνη καὶ εὐδημοσύνη.
Εὐθικτον, ἀφῆς, εὐφιλάρητον, ᾧ τὸ θίγω.
Εὐθεῖς, ἢ εὐθεῖα εὐθείς, παρὰ τὸ εὐ μόριον καὶ
τὸ τίθημι θήσω θῆς, καὶ εὐθείς, ὁ καλῶς δια-
κειμένος πρὸς πάντας. ἢ ἐκ τῶ θείω τὸ ἔχειω
εὐθείς, ὁ καλῶς ἔχων. τὸ θηλυκόν, ἢ εὐ-
θείς. τὸ εὐθέτερον, τὸ εὐθείς.
Εὐθύτης. παρὰ τὸ τίθημι, θήσω, θύς, καὶ εὐθύς.
εὐθύς, καὶ εὐθύ. καὶ ὡς ὄνομα καὶ ὡς ἐπὶ ῥήμα εὐ-
εῖσκειται. παρὰ τὸ εὐ καὶ τὸ θύω τὸ ὄρμω, ὁ μέλ-
λων, θύσω, θύς, καὶ εὐθύς. ἢ ἐκ τῶ εὐθείς,
εὐθύς. τὸ δὲ εὐθύ, σημαίνει τὸ καλῶς ὄρμω, τε-
τέστιν, ὀρθῶς. καὶ τὸ ἀδελφῆμα καὶ τὸ ταχύ. ἐκ
τῶ εὐθύς γίνεται εὐθύω.
Εὐθύωρον. Εὐθύωρον τὴν ἀναχάρησιν ἐποίησαντο,
εὐθυπάτω, σιωπομον. ᾧ τὸ εὐθύ καὶ τὸ ὦ-
ρα, ὅσον αὐτῇ τῇ ὥρᾳ.
Εὐθυδικία. ὅταν εἰσαγῇται τις κριθεὶς ὁμοῦς, πε-
ρὶ ὧν μηδέπω γνώσις ἐλήβετο δικασθεῖς, τὸ εὐ-
θυδικία καλεῖται. ᾧ τὸ εὐ καὶ τὸ δικαίωμα, τῆς φρε-
νός, ᾧ τὸ εὐ καὶ τὸ ἀδελφῆμα ἐφείτα. ῥητορικῇ.
Εὐθύρον, τόπος ἐπ' εὐθείας ἔχων τὸν ὄρον.
Εὐθύνοι, δικασταί, εὐθύνται, ὅς ἡμεῖς λογιστὰς
λέγομεν. ᾧ τὸ εὐθύναι. Νόμων δαδεδέκτω.
Διὸ δὲ πάντας τὰς εὐθύνους θαυμαστῶς πᾶσαν
ἀρετὴν μετεῖναι.
Εὐκαμία, ἡσυχία, ἢ τοι εὐκαμία Δωρικῶς. εἴρη-
ται ᾧ τὸν κηρὸν τὸν ἐν τῷ σώματι τῷ ἱπ-
πων ἐμβαλλόμενον, εὐκαμία.
Εὐκλος ὁ ἡσυχος, παρὰ τὸ εἶπω τὸ ὑποχωρῶ ε-
κλος, καὶ πλεονασμῷ τῷ ὑ. ἢ εὐκλος, καὶ ἔσπῃ
τῷ ἱ, εὐκλος, ὁ ὅδ' ὑποχωρῶν ἡσυχάζει.
Εὐκλον, εὐσχισον, εὐκαυσον, Εὐξανδρακώσας
πυθμῆα εὐκλον δρυός. ὅπως εἴρηται εἰς τὸ ῥη-
τορικόν.
Εὐκλήτερα, εἰς τὸ ἀλεξιάρη.
Εὐκλεια, ὡς εὐκλής εὐκλεια, ὅπως εὐκλής, εὐ-
κλεια καὶ εὐκλεια, καὶ κράσει εὐκλεια καὶ εὐκλεια.
φασὶ ὅδ' ἐπὶ φωνῆς φωνήεντος καὶ ἐ συμφώνου. ὅ-
πε ὅδ' φωνῆς ἐστὶ καὶ κράσις, ὅπε δὲ συμφωνον,
συγκοπή. Ἡρώδης ᾧ τὸ παθῶν.
Εὐκλείας ἐπὶ νῆας εὐκλείας ἀρκεῖται δὸς δὲ πᾶ-
λιν. Ἰλιάδος κ. αὐτὶ τῶ εἰς τῶ πίσω εὐκλείας ἀ-
ρκεῖται, αὐτὶ τῶ εὐκλείας καὶ ἐνδόξως ἡμᾶς ὑ-
ποστέλλει. ὁ εὐκλής, καὶ ἡ αἰτιατικὴ τῷ πλη-
θυντικῶν, τὰς εὐκλείας, καὶ καὶ συναίρεσιν εὐκλεί-
ας. ἢ ὅπε τῶ εὐκλείας ἐπενδύσει τῷ ἱ.

Εὐκόμισος, ἐπιμελείας εὐ πετυχηκώς. κομιδὴ ὅδ'
ἢ ἐπιμελεια.
Εὐκολίη, ἢ Εὐκλήη λέγεται παρὰ Καλλιμάχῳ
καὶ ἀντίφρασιν, ἢ μὴ ὅσα εὐκολος.
Εὐκράς, ἀντὶ τῶ εὐκράτος. ῥητορικῇ.
Εὐκρινής, σωήθως μὴ ὁ εὐ ἀρωγίας ἀναλαμβάνει-
ων καὶ ὑγιάντας, ὅδ' τὸ εὐ κινεῖται. Ἀττικοὶ
δὲ ἐπὶ τῶ νεκρῶ τίθενται, ὅπως καὶ ἀντίφρασιν.
σημαίνει δὲ τὸν εὐκρινῆ.
Εὐκτῆ, εὐκτῆς ἄξια. ἐκ τῶ εὐκτῶ, ἡσυχῶ, ἡσυχῶ,
ἡσυχῶ, εὐκτῶ.
Εὐκτῆριον, παρὰ τὸ εὐκτῆς εἶναι οἰκητήριον.
Εὐκτιτον, ἐκ τῶ κτίζω κατ' οὐδὲν τῶ σ. εὐκτι-
τον γάρ. ἢ ἐκ τῶ κτίζω. ὅδ' ἢ καὶ κτίζω.
καὶ εὐκτῆριον ποτίζειτον.
Εὐλαβής, ὁ εὐ τῷ παραγνῶν ὀπλάμβανόμενος. καὶ
ὁ εὐ παραλαμβάνων τὸ μέτρον. ὅσον, εὐλαβής μά-
χαιρα, καὶ εὐλαβής λίθος. ὅθεν δυσκρῆς, ὁ δυσ-
ληπτος ἀπὸ τῷ χειρῶν. τιτὲς δὲ τὸν δειλὸν καὶ δει-
λαιον. γίνεται παρὰ τὸ λήβω, ἔλαβον εὐλαβής, ὡς
παρὰ τὸ πῆσω ἔπαγον παγής, καὶ παρὰ τὸ παγῆς.
Εὐλαί, αἰσκάληκες, παρὰ τὸ εἰλῶ εἰλαί, αἰ εἰλεμένοι,
καὶ εὐλαί. ὡς χαίνω, χαῖνος. ἢ παρὰ τὸν αὐλὸν ὁ ση-
μαίνει τὸ ἐπὶ μνησες, αὐλαί καὶ εὐλαί. τὰ εἰς λῆ θηλυ-
κὰ διφθόγγῳ ἀδελφῆμα, εἰ μὴ ἔχει οὐνοῖαν
σωθεῖτε ὡς τὸ δέλη, ὅθεν εἶναι. τὸ μῆτος εἰλη βαρύ-
νεται, πρὸς ἀντιθέστω τῷ εἰλη μονοσφῆς.
Εὐλογία, παρὰ τὸ εὐλογῶ. τὸ παρὰ τὸ εὐ καὶ τὸ
λόγος. τὸ δὲ εὐ παρὰ τὸ εὐς, ὁ σημαίνει τὸν ἀγα-
θόν. εὐθέτερον, τὸ εὐ, καὶ κράτει εὐ. τὰ ἀπὸ τῷ
εἰς ὡ περιπατωμένων ὅδ' τῶ ἱα γινόμενα θηλυκὰ,
ὅδ' τῶ ἱ γράφεται. ὅσον εὐδοκῶ, εὐδοκία. εὐλο-
γῶ, εὐλογία. μαρτυρῶ, μαρτυρία.
Εὐληρα εὐθέτερος, τὰ λῶ, τὰς ἱμάντας. ἔστι δὲ τῷ
ἄπαξ εἰρημῶν. παρὰ τὸ εἰλῶ, εὐληρα καὶ εὐλη-
ρα καὶ ἔσπῃ, τὰ εἰλῶνται καὶ σωλέχοντα τὰ ὑ-
ποζύγια. παρὰ δὲ Εὐπικάρῳ, εὐληρα εἴρηται,
παρὰ τὸν αὐλόν, ἢ ἢ τὰ ἐπὶ μνησιν.
Εὐλυνής, παρὰ τὸ λύνω εὐθέτερος. τὰ δὲ ἀπὸ τῷ
ὅς εὐθέτερος εἰς ἡς γινόμενα σωθεῖται ὀνόματα
τῷ ἢ ἀδελφῆμα, εἰ μὴ ἔχει τὸ ν, βαρυνί-
ται. ὅθεν τὸ εὐλυνής ὀξύνεται.
Εὐμαρής, εὐκολος, εὐκρῆς, εὐληπτος, καὶ δῆλος.
παρὰ τὸ μαίρω τὸ λαμπρῶ, γίνεται μαρῶ μαρῆς,
καὶ εὐμαρῆς, ὁ μὴ ὑπὸ σκότει κείμενος, ὁ λαμ-
πρὸς καὶ μεταληψιν.
Εὐμῆρα, ἢ εὐνοια, παρὰ τὸ μῆρος, τετέστι ῥώμη,
ὡ ῥώμηθα τιτὶ βοηθῆντες.
Εὐμαεὶς εὐμαεὶς, εἶδος ὑποδήματος. ὅδ' τὸ εὐμα-
ρῶς, ὅδ' εὐμαρῶς βαδίζειν τὰς ὑποδεδεμένους.
Εὐειπίδης, Βυρβάροις ἐν εὐμαεῖσιν.
Εὐμαίος, κυρίως ἀπὸ τῆς εἰς τὸν δεσπότην εὐμε-
νείας. καὶ Φιλοίτιος, ἀπὸ τῆς πρὸς αὐτὸν φιλίας,
Οὐμαεὶς δέλος.
Εὐμῆρῆς, ὁ εὐ τισὶ καὶ ψυχῇ ἀγαπώμενος, ὅπερ
ἔστι μέγας. ἀντίκειται αὐ, τὸ δυσμῆρῆς.
Εὐμε-

Εὐμελίω δὲ μελίας, εὐ πρὸς τὴν μελίαν ἡσκημέ-
νος, πολεμικός, ἢ καλῶς τῇ μελίᾳ χρώμενος. με-
λία δὲ ἔστιν εἶδος δένδρου, ὃς ἔστι τὰ δόρατα ποιῶσι
τὰ πολεμικά, ὁ δὲ μελίας τὸ δὲ μελίε. εἰς τὸ ἄσπις.
Εὐνείκη ῥοδόπηχυς. ὄνομα Νηρηίδος, ἢ παρὰ τὸν Νέ-
κη, ἀλλὰ παρὰ τὸ εὐνείκω τὸ κομίζω. ὡς τὸ, Με-
λιδέα οἶνον εὐνείκω. εὐνείκη ἔν, ἢ τὰ καλὰ κομί-
ζουσα, ἢ ἡ ἄβαρις, ὡς οἶον τε καλῶς εὐνείκω.
Εὐνίς, σημαίνει τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα, ὁ εὐνίς,
καὶ ἡ εὐνίς. σημαίνει δὲ καὶ τὸν μεμονωμένον καὶ ἐ-
στειρωμένον. ὡς τὸ, Ὅς μὲν ἄνδρ' ἔστιν ποτὶ πολλῶν τε καὶ ἐσ-
τῶν ἔστιν ἔθνη. παρὰ τὸ εἰς οὗτος, γίνεται εὐ-
νίς καὶ εὐνίς. ὅτε δὲ σημαίνει τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυ-
ναῖκα, γίνεται παρὰ τὸ εὐνί, εὐνίς.
Εὐναῖος ἐγκειρμυμνός. Σοφοκλῆς, Δόλοφιν. Εὐ-
ναῖος εἶν δραπετὶς τῶν σέβων ἔχων.
Εὐνάς. Εὐκδ' εὐνάς ἐβαλον, Ἰλιάδος α', τὰς ἀγκύρας
νῦν λέγει τὰς σιδηράς. παρὰ τὸ εὐνάειν τὴν ναυὺ
χαλαρῶν εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ποιεῖν ἵσαται τῶν ναυῶν
ἐν ἡσυχίᾳ, ὅπερ ἡμῖν ἐν τῇ εὐνῇ, ὃ ὅστις τῇ κοίτῃ
συμβαίνει. καὶ, Εὐναίης τ' ἐβάλοντο, ὁμοίως.
Εὐνή, ἡ κοίτη. παρὰ τὸ εὐδω, εὐδίνη, καὶ συγκοπή
εὐνῇ, ἐφ' ἣ καθεύδω. ἢ παρὰ τὸ ἰὼ τὸ σωρῶν,
μὲν τὸ εὐ, γίνεται εὐνή, οἷον τὰ καλῶς ἐκνησ-
μένα καὶ σωρῶμεν τὰ σώματα. παρὰ τὸ εὐ σε-
σωρεῦσθαι ταῦτα ἐν τῇ κοίτῃ. ἢ δὲ λέξις παρὰ τῇ
ποιητῇ, ἥτις σημαίνει. τὴν κοίτην, ὡς ὅταν λέ-
γῃ, Εὐνὴ ἐνὶ μαλακῇ. καὶ, φιλόπαι καὶ εὐνῇ. τὴν ἀγ-
κυραν, ὡς τὸ, Εὐκδ' εὐνάς ἐβαλον. καὶ, Ὑψιδ' ἐπ'
εὐνάων ὀρμήσομεν, Ἰλιάδος ε'. καὶ τὴν δεξιβίν,
ὡς τὸ, Ὅστις φασὶ Τυφάως ἐμμεναι εὐνάς.
Εὐνός, θεὸς ἐπὶ μύλιος, ἡ δοκῆσα ἐφορᾷ τὸ μέ-
τρον τῶν ἀλφειῶν.
Εὐνοέσων, θεὸν εὐνοώτατον. ῥητέον, ὅτι ἔθνος ἔστιν
Ἰάδι δεξιόκτω ἔσω τὰ τοιαῦτα ποιεῖν, ὡς περ ἀφ-
θονώτερον καὶ ἀφθονέσων. τὰ δὲ ἔθνη τὰ οὐ συγ-
κεντρικά, δεξιὰ τὰ εἰς προφάσεις. οἷον δικαιοέ-
ρος, ἀντὶ τὸ δικαιοτέρος, καὶ τὰ τοιαῦτα. παρ' ὅνο-
μα εἰς εἰς λήγον πρὸς ἀκρίβειαν συγκριτικῶς καὶ
ὑπερθετικῶς, ἀποδείξει τὸ πρὸς ἀποτέλει, οἷον ἀπλε-
στατος, ἀφθονέστατος. ζητεῖται δὲ, τί δήποτε εὐνός ὅστις
τὸ ἀπλὸν, καὶ τὸ συγκριτικὸν εὐνοώτερος, τὸ δὲ συγ-
κριτικὸν χηματίζεται εὐνοέστερος, καὶ ἐχὶ εὐνοέστερος ῥη-
τέον, ὅτι ὅσα μὲν τῶν πρῶτον ὅρων βραχυκαταληκ-
τεῖ, ταῦτα καὶ ἔχει σύμφωνον ἐν τῇ συγκριτικῇ καὶ
ὑπερθετικῇ. οἷον ταχύς, ταχύτερος καὶ ταχύτατος.
ὅσα δὲ μακροκαταληκτεῖ, ταῦτα μὴ συμφώνη ἐν
τοῖς συγκριτικαῖς ἐκφέρονται καὶ ὑπερθετικοῖς. οἷον
εὐχρής, εὐχρέστερος, εὐχρέστατος. καὶ ἐπὶ τῶν ὁμοί-
ων ὡσαύτως. τὸ δὲ εὐνοέστατος, ὅτε μὲν ἔστιν ἀπὸ
τῶν εὐνοός, δεῖ εἶναι εὐνοώτερος, ὅτε δὲ ἀπὸ τῶν εὐ-
νόων, εὐνοέστερος. Ἰστέον ὅτι τὰ μὲν συμφώνη γινώ-
μενα, ἐν τοῖς συγκριτικοῖς βραχυκαταληκτεῖ καὶ τὰ φω-
νίσματα οἷον σωφρονέστερον, ὑγιεινέστερον. τὸ ἐν εὐνο-
έστερον, ἢ περιεσπὸν οἷον τὸν ἔχειν τὸ σ', ἢ ὀφείλει
βραχυκαταληκτεῖ κατὰ τὴν ἔσπιν ἀπὸ τέλους. ὡς τε τὸ

μὲν εὐνοέστερος, ἡμάρτυται, ὑγιᾶς δὲ ἔχει τὸ εὐ-
νοώτερος. Φιλόξενος.

Εὐνέχος, σπάρδων, τομίας. ἀπὸ τῶν τῶν εὐνὸν ἔ-
χειν καὶ ἐπιμελεῖσθαι καὶ φυλάσσειν. τινὲς δὲ φα-
σι, παρὰ τὸ εὐ τὸ νῆ ἔχειν, καὶ ἀπὸ ἀλάχθαι τῶν
ἀφροδισίων. οἱ δὲ ἀρχαῖοι τὰ ἀφροδίσια, ἀνὴ-
τα ἐκάλεον. ὡς παρὰ Λεισοφάνη, Ὑπνῶντες ἀ-
πέχεσθαι, καὶ τῶν ἀνὴτων πάντων.
Εὐξαντίδος θρηῖς, δὲ ξαντίος, τὸ πατρὸς τοῦ Εὐ-
ξαντιάδης. τὸ θηλυκὸν Εὐξαντιάς δὲ ξαντιάδος.
ἀρον τὸ ἄλφα, καὶ γίνεται Εὐξαντίς δὲ ξαντίδος.
Ἡρώδης τὸν πατῶν.

Εὐξείνος πόντος. ἔπος τὸ πρῶτον ἄξεινος ἐκλεῖπο
δὲ τὸ ὑπὸ λησῶν οἰκεῖσθαι, καὶ μηδὲν ἐκεί πα-
ραβάλλειν τῶν ξείνων. Εὐξείνος δὲ ἐκλήθη νῦν
καὶ ἀντίφρασις, ὅτι Ἡρακλῆς ἐκβαλὼν ἐκείθεν
τὰς λησάς, φιλοξενίας κατέκτισεν.

Εὐξοον. Εὐξο δὲ ἄνω ἀκρότης. ἀπὸ τῶν εὐξοός εὐξοός,
ὡς εὐνός εὐνός, καὶ εὐξο καὶ εὐνός. ἐκ τῶν ξείνων, καὶ
μὲν τὸ εὐ, εὐξοός, εὐξοον τὸ καλῶς ἐξισμενόν,
καὶ κατεσκεύασμεν. ὅτι ἀναβιβάζει τὸν τόπον,
τὰ εἰς οὗ ὀνόματα ἔχοντα τὸ εὐ μέρος κατ' ἀρ-
χήν, ἀπὸ τῶν προπαροξυσμῶν, χαλεπὸν τῶν παρὰ
τὸ ἔργον συγκριμένων, ὡς τὸ εὐεργός γυνή.

Εὐρόφος, ὁ εὐ σκεπατῆρος, παρὰ τὸ εὐ, καὶ τὸ
ἐρέφω, τὸ σκεπάζω.

Εὐπαλές, ῥάδιον, ἀχέρης, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν πα-
λαιόντων, καὶ ἀχέρως ὑπεκόντων τοῖς ἀνταγωνι-
σταῖς. τὸ γὰρ δυαχέρης, δυαπαλές ἔλεγον. ἢ ἀ-
παλές, τὸ εὐμεταχειρίζον, ἀπὸ τῆς παλάμης.
ἢ ἀπὸ τῆς τῶν δόρατων πάλσεως. καὶ δὲ εὐλαβὲς
φαρμῶν, ἀπὸ τῶν ῥαδίως λαβόντων.

Εὐπαλίας, ἀχέρης. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀπαλαίτων
ἀνδρῶν, τέτοις δὲ ἀχέρεις δοκῶσιν οἱ ἀγῶνες.

Εὐπατέρεια, ἀχρής, καλὸν πατέρα ἔχουσα.

Εὐπινής, εὐειδής, πίνος δὲ τὸ ὕδωρ.

Εὐπυμνοί, καλὰς ἐπὶ μῶνας ἔχουσαι. ἐπὶ μῶνα δὲ
τὰ ὅπιστα μέρη τῶν νηῶν.

Εὐπορος, ὁ πλεσιος, ἀπὸ τῶν πόρων.

Εὐπλίσσοντο, καλῶς ἐβάδιζον καὶ διέβαινον. πλίσσ-
σαι δὲ τὸ βάδην δεξιβαίνειν. καὶ πλίσμα, τὸ δεξι-
μα τῶν ποδῶν. Σοφοκλῆς ἔστιν ἐπὶ τῷ Δράκοντι
δ' αἶρον ἀμφιπλίσξιν εἰληφότες, περιβάδην.

Εὐράξ, ἐκ πλαγίας. Σπῆδ' εὐράξ σὺν δεξιᾷ λαθῶν,
ἀντὶ τὸ εἰς πλάγιον. παρὰ τὸ εὐρος, ὡς μένος
μῆκος καὶ μενᾶξ. ἢ παρὰ τὸ πλοῦρον, πλοῦράξ,
καὶ ἀφαιρέσει, εὐράξ. ἀφ' ἧς εὐρος, οἷον πλοῦ-
ρός ὢν. ἐκ δὲ τῆς καὶ πλάτος εἴτε τὸ πλάγιον,
ὡς πρὸς τὸ ὀρθὸν μήκος.

Εὐράχωντες, ἡκοντες. ῥαχίας δὲ ἐκάλεον τὰς ῥα-
χεῖς καὶ παρήκοντες τοπας.

Εὐεῖλος. παρὰ τὸ εὐ καὶ τὸ εἰς, γίνεται ὄνομα ὁ
εὐεῖλος, ἢ εὐεῖλος, τὸ εὐεῖλον.

Εὐεῖπος, παρὰ τὸ εἰς, οἷον ὁ ἀχέρως ῥιπι-
ζόμενος. ἢ παρὰ τὸ εὐρύ καὶ ἀντίφρασις, ὁ μὴ
ὢν πλατὺς. πέλαγος γὰρ ἔστιν ὁ εὐεῖπος
N 2 μετα-

μεταξύ τῆς Εὐβοίας, ὅπερ ἐπτακίς κατ' ἡμέραν
ἐναλλάττει τὴν ἰδίαν κίνησιν. καὶ πάντως ἐναντίως
τῇ κινήσει τῶ ἀνέμου κινεῖται. ἐκεῖσε δὲ ἐτελοῦ-
πισον ὁ Ἀεριοτέλης ὀλιγοφυχήσας, μὴ ἄρρηκώς
τῷ αἰτίῳ τῆς ποταύτης κινήσεως.
Εὐεπίδης, ἀπὸ τῆς Εὐρείας. καὶ ᾧ ἐν Εὐρείῳ φα-
σι θρηνηθῆναι αὐτόν. Εὐεπίδης δὲ Εὐεπίδα.
Εὐεὺς κύων. τὰ εἰς τὴν δικατάληκτα ἀπλᾶ, ὀξυῶν-
ται, ῥῖν, καὶ ῥίς. εἰ δὲ σωύθεται, παροξυῶνται.
οἷον εὐεῖν, καμπυλόειν. δέειν κωῶν καὶ σκυ-
λάων. ὅτῳ τῆς ῥίνος ἦτοι τῇ τῷ ὀσφρησιν ἐ-
χόντων ὀξυτάτῳ. κυρίως δὲ τὸ ταῖς ῥίσιν ἰχνο-
ποιεῖν τὰ θηρία. διὸ καὶ ἀδραπῆσιν οἱ κυνηγοὶ
παρ' ἡμέρας ἐξάγειν τὰς κυῶς, ἵνα πρὶν ἥλιον
ἀνατεῖλαι δὲ χερῶς ἰχνηλατῶσι ταῖς ῥίσιν. καὶ Ζε-
νοφῶν ἐν τῷ κυνηγετικῷ, κελεύει κυῶς ἐκλέγε-
σθαι εὐεῖας, ἵνα ὀσφραίνωνται τὰς λαγῶας. καὶ
Νίκανδρος, Ἀρτεμὶς δέειν ἑσμὸν ἄγει.
Εὐπλοῦς δὲ πλόος, καὶ εὐπλοῦς εὐπλοῦς. τὰ σωύθεται ᾧ
τὴν τῇ ἀπλῶν φυλάσσει κλίσιν. δεῖ προδεῖναι
φυλαττομένη τῇ αὐτῇ ῥῖν, δὲ τὸ πόλις πόλεως
θηλυκόν. εὐπολις δὲ δὲ πόλιδος, ἀρσενικόν. φυ-
λαττομένης δὲ τῆς αὐτῆς καταλήξεως, δὲ τὸ τύ-
χη τύχης. δὲ τυχῆς, δὲ τυχῆς δὲ.
Εὐπαφίδαι, ἐκαλεῖντο οἱ αὐτοὶ τὸ ἄστυ οἰκῆντες καὶ με-
τέχοντες βασιλικῆς ῥῖν, τὴν τῇ ἱερῶν ἐπιμέλειαν
ποιέμενοι. γεωργοὶ δὲ οἱ τῆς ἄλλης χώρας οἰκήτο-
ρες. ἐπιγεωργοὶ δὲ, τὸ τεχνικὸν ἔθνος.
Εὐρῖνος καὶ εὐβοτος, ὁ καλλιπρόβατος. ἐκ τῆς ῥῖν ῥῖ-
νός, εὐρῖνος, πλεονασμῷ τῆς ῥ. πολὺρῖνος δὲ
ὁ πολὺδῖνος. καὶ, Πολὺρῖνον νῶμα σάκαιον ἔγ-
χος, τὸ ἐκ πολλῶν βурсῶν κατεσκευασμένον.
Εὐρείτης ἀνέμος, παρὰ τὸ εὐρύ καὶ σφοδρὸν τῆς
πνοῆς. ἢ ὁ ὅτῳ τῆς ἑω ῥέων, ἀνατολικός γάρ.
παρὰ τὸ ῥέω ῥείτης, καὶ ῥείτης καὶ σωμαίρεσιν,
ἐξ ἧς εὐρείτης καὶ βαθυρείτης.
Εὐρεῖος ποταμὸς, τὸ καλῶς ῥέοντος. παρὰ τὸ ῥέω
γίνεται ῥός, καὶ εὐρεῖος εὐρεῖος, καὶ κράσει τῇ δὴ
εἰς εἰς τῷ δὴ φθογγῶν, εὐρεῖος.
Εὐρος, ἀπηνειώτης ἀνέμος, καὶ τὸ πλάτος, καὶ ὁ ῥῖς τῆς
πυρός. ὁ ἀνέμος, ὡς δ' εὐρός τε ἰός τε. παρὰ τὸ
εὐρος τὸ πλάτος, ἢ ὁ πλάτος καὶ ἐπιπλάτος πνέ-
ων. ἢ εὐρός τις ὢν, ἐπεὶ ἰδρωτοποιὸς δὲ θερμότητι.
ἢ ὁ ὅτῳ τῆς ἑω ῥέων, ἀνατολικός. ὁ δὲ ἐναντίος αὐ-
τῷ, δυτικός. ζέφυρος δὲ ὁ ἐκ τῆς ζόφης ῥέων. ἢ παρὰ
τὴν αὐραν τὴν πνοήν. εὐρος ἑδτερας τὸ σημαντικόν
τῆς πλάτης, δι' ἧς εἶναι εὐρεῖν καὶ φέρεσθαι. ἢ πα-
ρὰ τὸ ἑω τὸ πορδόμενον εἰς πλάτος.
Εὐρύς, ὁ πλατὺς παρώνυμον. παρὰ τὸ εὐρος εὐρύς, ὡς
θράσος, θρασύς. κότος, κοτύς. ἵππος, ἵππύς. καὶ
εὐρύ τὸ πλατὺ, παρὰ τὸ εὐδῶ, ἧς κοιμηθῆναι.
πλάτης ᾧ ῥῖν, δὲ τὸ πειριεῖσθαι ὁ κοιμώμε-
νος. ἢ παρὰ τὸ εὐ μόνον, καὶ τὸ ῥέω τὸ ὄρμῳ.
Εὐρύγχαν, πλατυάμφοδον, μεγάλῳ. ἀγχαὶ γὰρ
τὰ ἀμφοδῶ.
Εὐρυδεία παροξυτόνως, ἢ μεγάλη. Ἀπὸ χθονός

εὐρυδείης, μέγα τὸ ἔδος ἐχέσης, ὁ δὲ εἰς ἑδρασ-
μα, εἰς δὲ ἐπίθετον τῆς γῆς.
Εὐρυκόωσα, ἢ μέγα χάσμα ἔχουσα. παρὰ τὸ εὐ-
ρύ καὶ τὸ κόον, ἢ μεγάλη καὶ πλατεῖα. κόον γὰρ
λέγουσι τὸ μέγα οἱ Λάκωνες. Εὐφορίων, Ὁσας
εὐρυκόωσα Τυφάωνι κύσατο Κητώ.
Εὐρύπυλος, ὄνομα κύριον, ἀπὸ τῆς εὐρύς καὶ τῆς πύλης.
τὰ δὲ εἰς ὅς ὀξυτόνα συντιθέμενα, ὀξυβάλλει τὸ
σ. οἷον ὠκύς, ὠκύμορος. παχύς, παχυδαίματος. σε-
σημείωται τὸ Πολύμνια ὀξυτὸ πολυμνία ὀξυβάλ-
λον τὸ ὤ. καὶ τὰ εἰς ἢ λήγονται θηλυκὰ ἐν τῇ συνθέ-
σει ἢ φυλάττει τὸ τέλος, ὡς ἀνδρομάχη. ἢ ἔπει-
εἰς ὅς, ὡς φωνή, εὐφωτος. ἢ εἰς ὅν, ὡς ἔϊπυλον.
ἢ προσλαμβάνει τὸ σ, ὡς μισογυνής.
Εὐρύαλος. Ἰσέον ὅτι αἱ συνθέσεις πολλὰκις. φυλάσ-
σας τὸ πνεῦμα τῇ ἀπλῶν. οἷον, ἴσημι, ἐφίστημι.
Ρωμαῖος, φιλορωμαῖος. προσκείται πολλὰκις, δὲ
τὸ εὐρύαλος. τὸ ᾧ ὅτε μὲν εἶναι ἐπίθετον, καὶ ση-
μαίνει τὸν πλατυδάλασον τόπον, δατυῖται καὶ
τὴν δευτέραν ἀπὸ τῆς συλλαβῆς τῇ ἀπλῶν. ὅτε
δὲ εἶναι κύριον, φιλᾶται. ζῆται εἰς τὸ ὠκύς.
Εὐρυμέτωπος, ὁ μεγαλομέτωπος.
Εὐρυτίων, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ εὐρύς εὐρυτός Εὐ-
ρυτίων ἢ ὁ μέγας, ὡς αἰπύς, Αἰπύτης.
Εὐρύφ, ὁ μεγαλόφωτος. Εὐρύφα Κρονίδην. φι-
λᾶται. ἢτοι μεγαλόφθαλμον, παρὰ τὰς ὠφας, ἢ
μεγαλόφωτον, παρὰ τὴν ὄφα, ὁ δὲ φωνήν. εἰ μὲν
μεγαλόφθαλμον, τὸν μέγαν τὰ πάντα ἐφορῶντα
δὲ τὸ φρονοντικόν, εἰ δὲ μεγαλόφωτον, τὸ βρον-
τοποιὸν εἶναι τὸν θεὸν τῶν, ὡς εἰσβριμῆται.
Εὐρύφα Ζεὺς, ὡς Εὐρείας ἀνάκητα. ζῆται εἰς
τὸ ἀκῶν.
Εὐρυθονές, ὁ μέγαν δύναμιν ἔχων, μεγαλοθονές.
Εὐρυφυές, ὄνομα παρὰ τὸ εὐρύ καὶ τὸ φύω, ἐξ ἧς
φυὰ τὸ φυτόν.
Εὐρυμίδης, ὁ ποιητὴς Τήλεμος, παρὰ τὸ εὐρος εὐ-
ρυμος, ὡς σκόλος, σκόλυμος, καὶ παῖωνυμι-
κόν, Εὐρυμίδης.
Εὐρυάδης, εἰς τῇ μνηστῆραν, παρὰ τὸ εὐρύς πα-
ῖωνυμικῶ τύπῳ Εὐρυάδης.
Εὐρυμνάσαι, ἐρόνῃσαι.
Εὐρυπῶδης. εἰς εὐρύπων εὐρύπωντες Εὐρυποντί-
δης, καὶ καὶ συγκοπῶν, Εὐρυποῖδης, καὶ καὶ συ-
ναίρεσιν τῆς ὠ, καὶ ἰ, καὶ ἐκτάσει πάλιν τῆς ὠ εἰς
ῶ, Εὐρυπῶδης. ἢ καὶ τὰ εἰς δὴς παῖωνυμικὰ
παρὰ τῆς δ, ἢ τὸ ἰ ἔχει, ἢ τὸ α. οἷον Πηλεί-
δης, Ἀλκυβιάδης. ἔπος ἐν καὶ Εὐρυπῶδης τῇ ἰ
ἀδραλῆγεται. λέγει δὲ ὁ Ὁρος ὅτι εἰσὶ τινὰ
δύο αἰτιπεπονθότως ἔχοντα. εἰς ᾧ Λεῶς καὶ
Εὐρύπων. καὶ τὸ μὲν Λεῶς εἰς σ λήγον, ἐποίη-
σε τὸ Λεῶνις φυλή, ὡς τὰ γινόμενα ἀπὸ τῇ εἰς
ῶν ληρόντων. οἷον, Θεῶν, Θεῶνις. τὸ δὲ Εὐρύ-
πων, ὠφείλει εἶναι Εὐρυποντίδης, ὡς περ Λεῶν
Λεοντίδης. καὶ ἐλθέτω Εὐρυπῶδης, ὡς περ τὰ ἀπὸ
τῇ εἰς ὡς ληρόντων γινόμενα. Μίνως μίνω,
Μινῶδης. ἥρας, ἥρω, Ἡρώδης.

Εὐρω,

Εὔρω, δασιύεται καὶ βαριύεται, ὡς ἱππιδίω καὶ βασιλιδίω. τὰ γὰρ τῇ εὐ διφθόγγῳ παλαιολογία, πάντα βαριύονται. ἐν δὲ τῇ δούτερῳ ἀορίσῳ, καὶ τῇ λόγῳ τῆς παλαιολογίας ἐμεινεν ἡ μακρά, ἀλλὰ τῇ λόγῳ τῆς ἀρχῆς ἐφυλάχθη ἡ εὐ διφθόγγος. δασιύεται δὲ καὶ περιπαῖται. ἐξ ἧς δούρῳ ἀορίσῳ, ἀορίκαμν.

Εὔρον, ῥῆμα ἀορίστος δούτερος. ὁ γὰρ ἐνεσῶς ἐκ ἑσῖ ρητός, ἀλλ' ἐξ ὑπομνήσεως τῷ μέλλοντος καὶ τῷ παλαιολογίου λέγεται καὶ ὁ ἐνεσῶς. ὡς ἐδὲ τῷ ἔω τοῦ ὑπάρχῳ ἐστὶν ὁ ἐνεσῶς ρητός, ἀλλ' ἐξ ὑπομνήσεως ὡς ἐπομνίου τοῦ ἡὸν δούτερου ἀορίστου ἐνεργητικῆς, καὶ τοῦ ἔω ὑποτακτικοῦ. Ὁφρα μὴ οἷος ἀργείων ἀγέραςτος ἔω. ἔπως ἐστὶ καὶ τὸ ὑπόλοιπον.

Εὐρέμν. εὔρον, τὸ ἀπαρέμφατον, εἰρεῖν, καὶ οἱ Ἰῶνες καὶ ποιηταὶ ἄλλοις εἰς ἐμν.

Εὐρωπαϊα. τὰ δὲ τῇ εὐ διφθόγγῳ ἐπὶ τῷ αὐτῷ σημασιολογία ὄντα, δὲ τῆς εὐ διφθόγγῳ γράφεται. Πλεισοδόκεια. καὶ Εὐρωπαϊός. καὶ ἐδετέρως, τὰ εὐρωπαϊα. καὶ διφθόγγον, Εὐρωπαϊς, ἀπὸ τῇ Εὐρώπῳ ἢ Εὐρώπῃ. ἐστὶ καὶ Εὐρώπῳ πόλις Μακεδονίας. τὸ ἐννικόν, Εὐρωπαϊός, ὡς Ἡ' πειρος ἢ πειραῖος, ἡσαῖος. ἐστὶ καὶ ἄλλη Καρίας, τὸ ἐννικόν ταύτης, Εὐρώπιος, ὡς Ὀρώπιος.

Εὐρώς, ἡ τοῖς σκιδέσιν ἐπιχειρομένη ἐκ τῆς ὑγρότητος. ἡ νοτίας λοκίτις ἐπιχυσίς, τῆς εὐ, ὑγρότης σισιπηῶα Θεόκριτος. Χάσυνεξ εἰρωτὶ παλύνεται. κλίνεται εἰρώς, εἰρώτος. καὶ ῥῆμα εἰρωτῶ. ἐκ τῇ αὐρῇ ἢ νοτίς, γίνεται αὐρώς, καὶ ἔωπῃ τῇ α εἰς ε, εἰρώς, ὡς βάρδος, βένδος, καὶ πᾶδος, πένδος. ἡ παρὰ τὸ εὔρος τὸ πλάτος, ὁ ἐπιπλατυσόμενος τοῖς σκιδέσιν.

Εὐρώντα. πλατέα, ἀναπεπταμένα, ἢ σκοτεινά. παρὰ τὸν εἰρωτῶν γίνεται εἰρωτόντα, καὶ συγκοπῇ, εἰρώντα. ἡ παρὰ τὸ εὔρος εἰρόντα, καὶ ἐκτάσει, εἰρώντα.

Εὐός, ὁ ἀγαθός. ὡς ἡδὼ ἡδύς, καὶ βεῖδω βεῖδύς, ἔω καὶ παρὰ τὸ ἔω τὸ ὑπάρχω, εὐός. τὸ γὰρ ἀγαθόν καὶ βέβαιον, ἐδραῖον ὑπάρχει. ἡ παρὰ τὸ ἔω τὸ εὐφραίνομαι καὶ ἡδομαι. οἷον, Εὐεῖμι πρῶτον ἔσας, ἀντὶ τῇ ἡδύας. ὁ δὲ Ἡρώδης λέγει, ὅτι παρὰ τὸ ἔω, γίνεται εὐός ὁ ἀγαθός. τὸ διφθόγγον, ἐν. καὶ ἐκ τῇ εὐός, εὐός.

Εὐσέλμης, καλὰ στανιδώματα ἐχέσας, σέλματα γὰρ αἱ τῇ ἐρεσόντων κατέδρα. γίνεται παρὰ τὸ ἔω τὸ κάθημαι, ἐνμι, ἐμαι, ἐμα, πλεονασμῷ τῇ ἔλμα, καὶ προδέσει τῇ σ, σέλμα. ἐξ ἧς καὶ σελλίον, καὶ σέλλα. καὶ παρὰ τὸ εὐ.

Εὐσέλμοιο νηός, τῆς εὐκατέδρα. ὡς περ ἐκ τῇ ἐρεσῇ γίνεται καὶ συγκοπῇ ἔρμα, ἔπως ἐστὶ καὶ σελλῖς, καὶ σημαίνει τῷ κατέδραν, ἢ ἡλικὴ σελλίδος. ἐξ αὐτῇ ῥῆμα σελίζω, καὶ παράγωγον ὄνομα, σελίσμα, καὶ συγκοπῇ, σέλμα. καὶ μὲν τῇ εὐ, εὐσέλμος, ἔωπῃ τῇ α εἰς ος, ὡς χῆμα, εὐχνημος, καὶ ἀελύσει, εὐσέλμος.

Etymologicón.

Εὐχνημῶν, ὁ κόσμιος καὶ πειθόμενος τοῖς νόμοις. παρὰ τὸ ρητόν ἐκ ὁ πλάσιος καὶ πολλὰ κικημῶς.

Εὐσκαρδοί, δισκαρδοί, ὅσιν δύνανται, ταχεῖς. παλαιὰ τὸ σκαῖρω σκαρμός, καὶ σκαρδοί πλεονασμῷ τῇ σ. λέγεται δὲ καὶ ἀελεκτον ὁ πᾶς. σκαλμοὶ δὲ τὰ ξύλα, ὧν ἐκδέονται αἱ κῶπαι πρὸς τῷ εἰρισίῳ.

Εὐσύμβολος, ἀντὶ τῇ ραδίῳ καὶ εὐ συμβάλλων. Ἀντιφῶν ἐν τῇ πολιτικῇ.

Εὐστρα. βόστρος, ἐν ᾧ τῆς σὺς εὐστῖ. καὶ ὁ σάχης, ὅταν μήπω πέπειρος ἀποφλογισθῇ.

Εὐστραι, βόστροι, ἐν οἷς οἱ χοῖροι ἦσαν οἱ σὺς εὐόνται, καὶ καίεται ἱερεῖα.

Εὐσολος, ὁ εὐκοσμος, ἀπὸ τῆς σολῆς. σολὴ δὲ ἀπὸ τῇ σέλλῃ, τῇ κοσμεῖν.

Εὐσαι τὸ χοιρίδιον οἱ ἔω λέγοντες, ἀμαρτάνει. δεῖ γὰρ εὐσαι λέγειν. καὶ παρ' Ὀμήρου δὲ κακῶς γράφεται. Στάλας τε εὐόντας ἐν αὐλῇ.

Εὐσιπτον, εὐ πεπιλημένον, καὶ πεπατημένον. ἐκ τῇ σείβω τὸ πατῶ. οἷον, Εὐσὶν αὐτῷ Τυωδελίδης μὲν εὐσιπτον θέτο φάρος.

Εὐτ' αὖ πολλοὶ, ἀντὶ τῇ ὁπόταν. δύο μέρη λόγου, εὐτε ἐπὶ ῥῆμα παλαιολογίας δηλωτικόν. καὶ ὁ μὲν Ἀπολλώνιος λέγει, ὅτι ἐκ τῇ ὅτε γίνεται πλεονασμῷ τῇ ὅ, ἔτε, καὶ μεταθέσει τῇ ὅ εἰς ε, εὐτε, ὁ δὲ Ἡρώδης λέγει, ὅτι ἐκ τῇ ὅτε πλεονασμῷ τῇ ε, καὶ κράσει Δωρικῇ τῇ εὐ, εἰς τὴν εὐ γίνεται εὐτε. Εὐτ' ὅριος κορυφῆσιν, ἀντὶ τῇ κατὰ περ, ἐν ἔωπον. δεῖ γινώσκειν ὅτι τὸ εὐτε ἐκ ἑσῖ παλαιολογίας, ἀλλ' ὁμοιωματικὸν ἰσοδυναμῶν τῇ ἡύπε. Ἀριστάρχος μὲν τῇ ε, εὐτε. ὡς καὶ ἐτέρω Δίπε λέγει, Τῷ δ' εὐτε περὶ γίνετ', ἀντὶ τῇ ὡς περὶ ἐρῆτο τὰ ὅπλα τῇ Ἀχιλλεῖ, Ἰλιάδος τ'. εἰσὶ δὲ οἱ, καὶ ἐτέρως ἀνέσσει τὸ εὐτε, ἀντὶ τῇ ὅτε, κατὰ καὶ ἐν ἄλλοις. οἷον, Εὐτε γὰρ ἡλῖος Φαέδων. καὶ, Εὐτ' ἀσὴρ ὑπέρχον. λαμβάνεται δὲ ὑπὸ μίαν παλαιολογίαν τὸ ὅλον, Εὐτ' ὅριος κορυφῆσιν.

Εὐταρσος, καλῶς περωτός, παρὰ τὸ εὐ, καὶ ταρσός, ἢ πτέρυξ.

Εὐτείχεον, τῷ καλῶς τετειχισμένῳ ὑπὸ Ἀπόλλωνος καὶ Ποσειδῶνος. τὰ εἰς ος ἀπὸ ἐδετέρων σωτιδέμενα, ἀπὸ εὐθείας σωτίζεται. οἷον, ξίφος, ἄξιφος. ῥίγος, δύσειγος, πλῶν τῇ εὐτείχεος, ἀπὸ ἡλικῆς σωτιδέμενα. ὥφειλε γὰρ ἡ σωτῆσις ἀπὸ εὐθείας εἶναι. ἐρῆτο δὲ ἀπὸ ἡλικῆς, δὲ τὸν κανόνα. γίνεται ἐκ τῇ, τὸ τεῖχος τῇ τείχεος, καὶ μὲν τῇ εὐ μορῇ, εὐτείχεος.

Εὐτυκτον. Κωνέλιον εὐτυκτον, καλῶς κατεσκευασμένον. ἐκ τῇ τούχω, τέτωχα, τέτωγμα, τέτωκται, καὶ ἀποβολῇ τῇ ε, τέτυκται. ὄνομα ῥηματικόν, τυκτός, καὶ εὐτυκτός, ὁ κανὼν. τὰ εἰς ος σωτίζεται, κοινὰ εἰσι τῇ ἡύει, καὶ ὁμοφανεῖ τῇ διφθόγγῳ τοῖς ἀρσενικοῖς.

Εὐτυκίζειν, ἐτοιμάζειν.

Εὐφύσιος, παλαιὰ τὸ τεφύδαι. τὸν Αὐτόλυκον, ὁ Εὐφύσιος σκώπτει.

Εὐφραδής, ὡδὴ τὸ τὸ εὖ, καὶ τὸ εὐφω, εὐφής καὶ
δὲ εὐφής δὲ εὐφείος.

Εὐφροσύνη, πόλις Ἀρκαδική.

Εὐτελής, ἐκ τῆς τέλος, ὃ σημαίνει τὴν δαπάνην.
εὐτελής λέγει τὸς μὴ ἐπὶ πολὺ χωρῶντας ταῖς
δαπάναις.

Εὐφράπελος, ὁ κῆφος καὶ μαρός καὶ ἀπαίδετος. ὡς περὶ
ὡδὴ τὸ εἶκω τὸ ὁμοίῳ γίνεται εἶκελος, ἔπο καὶ ἀπὸ
τῆς εἶπω, ὃ ὁ δόπερος ἀόριστος εἶραπον, γίνεται εὐ-
πέλος καὶ δὲ εὐάπελος. ἢ ἀπὸ τῆς εἶρω εὐερεπτος,
δὲ εὐάπελος, καὶ δὲ εὐάπελος. καὶ δὲ εὐάπελῳ ῥήμα.
ὃς εἶ, δὲ εὐάπελῳ ἢ μωρολογία, κωφότης, ἀπαι-
δευσία. ὡδὴ τὸ εὖ εἶπεσθαι τὸν λόγον εἴρηται.

Εὐφραμία, σιωπή, δὲ λογία.

Εὐφάλαρα, λαμπαρά.

Εὐφραδέως, πεφρασμένως, καὶ σωπῶς. ὡδὴ τὴν
φράδην. ἢ δὲ σωπῶς καὶ κοσμίως, ἀπὸ τῆς φρά-
ζειν σωπῶς. ὁ δόπερος ἀόριστος εὐφραδον,
φράδης καὶ δὲ φραδής.

Εὐτε, δύο σημαίνει. ἐπὶ ῥήματι ὡδὴ βολῆς. ὡς τὸ,
Εὐτ' ὄρεος κορυφῇσι. καὶ χρόνος δηλωτικόν.

Εὐφύα, ὡφείλε δὲ διφθόγγα, ὡς γίνεται ἀπὸ τῆς
εἰς ης, ὡς δὲ σιβῆς, δὲ σίβεια. ἀλλὰ τὰ ὡδὴ τὸ
φύω καὶ δύς, σιώθεται, δὲ τῆς ἰ γράφεται. οἷον
διδάδία, δυσωδία, ἀφύα, καὶ δὲ φύα.

Εὐφραίνω. ὡδὴ τὸ φράω τὸ ποιοῦν, γίνεται φραίνω, καὶ μὴ
τῆς εὖ, δὲ φραίνω, τὸ καλῶς ποιοῦν. ὁ μέλλων δὲ φρα-
τῶ, ὁ ὡδὴ κείμενος εὐφραχκα. εἰ δὲ εἴη ὁ μέλλων δι-
ἀμεταβόλῃ, ὁ ὡδὴ κείμενος δι' αὐτῆς καὶ τῆς. καὶ ὡφεί-
λεν εἶναι ἡφραχκα, ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τῆς εὖ μορῆς καὶ
τῆς δύς ἀρχόμενα ῥήματα, ἄφεπτον πρὸς τὴν ἀρ-
χήν, ἔσωθεν δὲ ἀυξάνεται. οἷον, δὲ ορκῶ, δὲ ὠρκεν.
ὁ παθητικὸς, εὐφραμμαι, ὁ ἀόριστος, δὲ φραίνην,
ἢ μετοχή, ὁ δὲ φραίνεις, τῆς δὲ φραίνεσθαι.

Εὐφρόνη, ἢ νύξ. ὡδὴ τὸ εὖ φρονεῖν ἡμᾶς ἐν αὐ-
τῇ. καὶ ὁ χρισμός, καὶ ἡ βελή. καὶ ὅτι ὁ λογισ-
μός, ὅτε ἀχολεῖ, κειπὴς γίνεται τῆς φραγμάτων.
ἢ ὡδὴ τὸ δὲ φραίνεω τὸ σῶμα δὲ τῆς ἀναπαύ-
σεως. ἢ παρὰ νομόν ἔστιν, ἀπὸ τῆς εὐφρων εὐφρο-
νος δὲ φρόνη, ὡς ἀμόνοτος ἀμυρόνη.

Εὐφροσύνη, ἐκ τῆς εὐφρων. τῆς ἐκ τῆς φρῶ τὸ ποιοῦν.
οἷον εἰ καλῶς ποιεῖσθαι καὶ συγκοπῶν καὶ ἔσο-
πῶν. ἐκ τῆς φρῶ δὲ, γίνεται ὄνομα ῥηματικὸν
φρῶν, καὶ εὐφρων. καὶ κλίνεται εὐφρονος. ὁ κινῶν.
τὰ εἰς αὐτὸ ῥηματικά, ἔπειτα τὸ ὦ εἰς ὃ. εὐφρων
ἐν, ὁ δὲ φραίνόμενος.

Εὐχερής, κυρίως ὁ δὲ καταπάλαιος, ὁ δὲ καταγῶ-
ντος, καὶ δὲ καταγῶντος. ἀπὸ μεταφοράς τῆς πα-
λαιῶν, ἢ πολεμιστῶν. ὡδὴ ὅτι τὴν χεῖρα ἢ σω-
τήρη. καταχρηστικῶς δὲ ὁ ἐπικλής, καὶ μὴ ἀντι-
παλαίων. καὶ δυσχερής, ὁ δυσπετής.

Εὐχλωρ δέ τις λῶ, Πολυίδε μάντιος υἱός. ὡδὴ τὸ
δὲ χλὼ Εὐχλωρ, ὡς μάντιος υἱός, ἀπὸ τῆς ὡδὴ
τῆς εἰς τὰ παρὸς κληθεῖς.

Εὐχή, ὡδὴ τὸ εὖ μοῖον καὶ τὸ χαρὸν ποιοῦν, εὐχῶ
δὲ χή. ἢ ἢ τῆς εὖ ἔχειν αἰτίσις. ἢ ὡδὴ τὸ ἔχεισθαι

τὸ ἀπολαθεῖν εὐχῶ. ἀφ' ἧς τὸ εὐχομαι. τῆς γὰρ
ἔστιν ἐν χρείῃ. καὶ ἔστι τῇ μὲν φωνῇ παθητικόν
τῇ δὲ σημασιολογίᾳ ἐνεργητικόν. τὰ δὲ ἐνεργητι-
κά ἀπέλειψαν. παρὰ τὸ εὖ καὶ τὸ ἔχω, ἢ ἢ δὲ
χω, τὰ δὲ καλὰ ἔχειν αἰτέμην. ἢ παρὰ τὸ ἔχω
πλεονασμῶ τῆς ὦ, ἢ αἰτέμην ἔχειν. σημαίνει δὲ
γ'. τὸ κυρίως λέγειν, καὶ ἀπλῶς. Οἷμος, Ἀγ-
χιάλοιο δαίφρονος εὐχομαι εἶναι υἱός. καὶ, Εὐχετο
δ' ἔξ' Ἰθάκης ἔμηναι. καὶ τὸ εὐχομαι, ὡς τὸ, Εὐχεο
δ' Ἀπόλλωνι λυκηνῶν. καὶ τὸ καυχῶμαι. ὡς τὸ,
Ὡς ἔφατ' ἐχόμενος, τὸν δ' εἰ βέλους.

Εὐχόμενος, καὶ ἀφραϊνόμενος. Ἰστέον ὅτι παρ' ἡμῶν φυ-
λάττεται, παρὰ δὲ Ἀθηναίοις ἔρεται. ὡς περ
ἢ εἰ διφθόγγος ἔχουσα τὸ ε, παρ' ἡμῶν μὲν εἶρεται
καὶ τὸν ὡδὴ παθητικόν. οἷον εἶργω, εἶργον. ἔπω
καὶ ἢ εὖ ὡς ἔχουσα τὸ ε, εἶρεται. παρὰ δὲ Ἀττι-
κοῖς πολλὰκις ἔρεται τὸ ε τῆς εἰ διφθόγγος, οἷον,
εἰκάσω, ἢ κάσον. τῆς χάριν καὶ τὸ ε τῆς εὖ διφθόγ-
γος, εἰς ἢ ἔρεται. οἷον, εὐχομαι, ἢ εὐχόμενος.
Εὐχος, τὸ καύχημα. παρὰ τὸ αὐχῶ, αὐχος καὶ
εὐχος, ἔοπη τῆς α εἰς ε.

Εὐχολή, δὲ χή, δέσις. ἐκ τῆς εὐχῶ κατ' ἐπέτα-
σιν τῆς λη συλλαβῆς, ὡς παύσω παυσωλή. ση-
μαίνει δὲ καὶ καύχισιν, ὡς τὸ, Καδδέκην δὲ χω-
λὴν Πειάμω. Ἰλιάδος β'.

Εὐχομαι, καὶ ἐπὶ εὐχομαι, ἀντὶ τῆς πορῆς. ὡς καὶ τὸ ἐπι-
κῶ, ἀντὶ τῆς ὡδὴ αἰῶ τῆς ὄρκων γίνομαι. καὶ ἐπι-
βλέπειν, ὡδὴ αἰῶ τὴν διαίαν ἔχειν. ἐπὶ εὐχόμενος
ἐν, πορῶν εὐχόμενος. καὶ ἐπὶ γένεσιν, ἀντὶ τῆς πορῆς
τῆς γόνεσι, ἢ πορῆς τὰ γόνεσι. τὰ ἐνεργητικά δὲ
ἐκ ἔστι. τῆς γὰρ ὡδὴ ὡδὴ αἰῶ τῆς ἐνεργητικῆς καὶ τὰ
παθητικῆς ἐν ὡδὴ ῥήματι ἐναντίας ἔχει τὸ σημασιολο-
γικόν, τῆς τῆς φωνῆς χαρακτῆρι. οἷον, ῥιγῶ, κάμ-
νω, πυρέσσω, φρίσσω, πάχω. ὁμοίως, ἄλλομαι,
εὐχομαι, ὀρχεῖμαι, ἰππαζομαι, φείδομαι, τύπον
μὲν ἔχουσι παθητικῆς, σημαίνουσι δὲ ἐνεργείαν. τε-
ραχῶς γὰρ ὡδὴ ὡδὴ αἰῶ τῆς ῥημάτων. ἢ
δὲ σημασίαν, ὡς τὰ ῥήματα τὰ φωνῶν ἔχοντα ἐ-
νεργητικὴν, σημασιολογικὴν δὲ παθητικὴν. οἷον, ῥι-
γῶ, καὶ ἔξῃς. ἔχω, ὀφθαλμῶν, καὶ ἐπὶ τῆς ὁμοίων.
ὡδὴ αἰῶ τῆς ἐνεργητικῆς ὅτι τὴν σημασίαν τῆς
παθητικῆς ἀντιθέσαντο τὰ ἐνεργητικά. ὁμοίως καὶ τὰ
φωνῶν ὄντες παθητικά, σημασίαν δὲ ἐνεργητικά, ὡς
τὸ ἄλλομαι καὶ ἔξῃς, πορῶμαι, μάχομαι, ἀπέλει-
ψε τὰ ἐνεργητικά, τὴν γὰρ σημασίαν αὐτῶν πορῶν φέρ-
πασε τὰ παθητικά. ἢ δὲ σιωπῶν, ὡς τὸ εἶπον
πορῶν τῆς παθητικῆς ὡδὴ κείμενος καὶ τῆς πορῆς
τῆς δὲ αἰῶ τῆς ἐνεργητικῆς, δι' αἰσιν τῆς τῆς συμφῶ-
ντων ἀπέλειψαν. αἰσιν τῆς τῆς δὲ εἶπον τὸ μὴ ἔχειν χα-
ρακτῆρα ἐκτενικόν. ἢ καὶ τὸ πορῶν, ὡς τῆς ῥῶ ὁ
μέλλων, καὶ τῆς ἐκτενῶς τὰ ἀρτενικόν. ἢ γὰρ αὐτὸ
ἐκτενῶς. ἢ καὶ τὸ τῆς, ὡς τῆς τῆς ἢ κλητι-
κῆ. καὶ τῆς ὡδὴ ἢ γρηκῆ. καὶ τῆς ὡδὴ ἢ δὲ εἶτα,
καὶ ἐπὶ τῆς ὁμοίων. Εἰδεῖται δὲ δεῖ, ὅτι εἰσὶ τι-
νὰ ῥήματα, ἅτινα ἔτε ἐνεργείαν, ἔτε πάθος ση-
μαίνουσι, καὶ ἔτε ἄλλα λέγονται. ὡς ἐπὶ τῆς ῥῶ,
πλῆ.

μετοχή *ἰεῖς*, *ἰόντος*, καὶ ἐν σωθῆσθαι, ἐφίεῖς, καὶ *δραῖς*.
Εφίεμιν, ἀπὸ τῆς ἱήμι, τὸ παθητικόν, ἱέμαι, ἱέμιν, καὶ ἐφίεμιν.
Εφιάλτης, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ ἰάλλω τὸ ἐκτείνω γέγονεν ἰάλτης, καὶ ἐπιάλτης, καὶ ἐφιάλτης.
Εφθῆ, ἐφθασεν, ἢ ἐβλάψεν. ἀπὸ τῆς φθῶ, φθῆμι, ἐφθῶ.
Εφθίατο, ἐκ τῆς φθίνω καὶ ἀποβολῇ τῆς ν γίνεται φθίω, ὁ παθητικὸς ἀδρακείμηνος, ἐφθίμαι, ὁ ὑποσωτέλικος, ἐφθίμην, ἐφθισο, ἐφθιτο, καὶ πλεονασμῶ τῆς α. ἢ τὸ πληθυντικὸν ἐφθίμιθα, ἐφθίατο. Δύο μὲν θήρια μερόπων ἀνθρώπων ἐφθίατο, αὐτὶ τῶ διαφθάρσαν.
Εφθός, ὁ ὠπτημῆρος ἢ ἐφημῆρος. οἷον πυρὸς ἐφθός. ὁ καὶ ἐν σωθῆσθαι λέγεται ἀνεφθός καὶ παῖς ἐφθός. ἐκ τῆς ἐφῶ ἐφῆσω, γίνεται ἐφθός, ὡς ἀγαπῶ ἀγαπήσω, ἀγαπητός, καὶ ἔσπῃ τῆς φ εἰς φ, καὶ τῆς τ εἰς θ, καὶ συγκοπῇ, ἐφθός.
Εφλαδον, σημαίνει τὸ ἐχίδναι, ἢ ἐθλάδναι, ἢ διερρήναι, ὡς φησιν Αἰσχύλος. Λινοφθόροι ὑφασμάτων λακίδες ἐφλαδον ὑπ' ἀλγισιν. παρὰ τὸ θλάω, καὶ ἔσπῃ, φλάω, παράγωγον, φλάζω, ὁ δούτερος ἀδελφός, ἐφλαδον, ὡς χάζω, ἐχαδον.
Εφασπερόω, ἐσπέρας ἐγρηγορῶ.
Εφολκίον πιδάλιον.
Εφολκία, τὰ ἐκ περιττῆς ἐπιφερόμενα τοῖς ἀποδημῶσιν.
Εφοροι, ἄρχοντες ἦσαν ἐν Λακεδαιμονίᾳ ἐννέα, ἀπὸ τῆς πάτας ἐφοραῖ. ἡ δὲ μεγίστη ἡ ἀρχή.
Εφώριος, πέπειρος, ἀπὸ τῆς ὥρης, ἢ δηλοῖ χρόνον, ὃ πεπαίνονται καρποί.
Εφῶτε, αὐτὶ τῶ ἵνα.
Εχέτλη, τὸ κράτμα τῆς ἀρότρε, ἔχεται τῇ χειρὶ ὁ ἀροτριῶν. ὡς παρὰ τὸ ἐξυσαι, ἐξυστα, πέφυται, φύβα, καὶ Ἰωνικῶς, φύτλη, θυέβα, θυέτλη, ἔπως ἐχέβα ἐχέτλη. ἢ παρὰ τὸ ἐχῶ καὶ τὸ τελῶ, ἔχόμενος ὁ ἀροτριῶν τελεῖ τὰ τῶ ἔργα, γίνεται ἐχέτλη καὶ ἐχέτλη.
Εχέτης, ὁ πλέσιος, ὡς Πίνδαρος, ἀπὸ τῆς ἐχῶ ἐχέτης, ὡς ὁ ἀνέτης καὶ ἐριδανέτης.
Εχίς, ὁ πλέσιος, παρὰ τὸ ἐχειν. πῶς γὰρ πένητας πένυτιον ἀχλὺας πορσαγορεύσει καὶ σέρησιν τῶ ἐχειν.
Εχίς τὸ θηρίον. Πᾶς δέ τοι ὀξυκάρηνος ἰδεῖν ἐχίς. κυριώτερον ἐπὶ τῆς θηλείας, παρὰ τὸ ἐχειν ἐν αὐτῇ τῷ γονίῳ, ἄχει θανάτη. ὡς τοκέντων γὰρ τῶ ἄλλων ἐρπετῶν, αὐτὴ δεξαμένη τῷ σόματι τῷ τῆς ἀρρόνος κεφαλῇ ἔπως ἐγκυος γίνεται καὶ τῷ μίξιν ἀπειδίξασα, διαβρωθεῖσα δὲ ὑπὸ τῶ ἐντός τῷ γαστέρα ἀπόλλυται. ἢ παρὰ τὸ ἄχος ἐχίς, ἢ πάλιν λυπῆσα. καὶ Νίκανδρος, Κωκυτὸν δ' ἐχινῶν ἐπικλείουσιν ὁδίται. ἢ παρὰ τὸ ἐχειν καὶ κρατεῖν τοῖς ὁδοῖσιν.
Εχίων, ἀπὸ τῆς ἐχίς ἐχίος, γίνεται Εχίων ὄνομα κύριον.

Εχίς, ὅτι μόνον τῶ ὄφιν μὴ ὠφορήσας, παρ' αὐτῶ κατέχει. καὶ ζωοφορήσας τίκτει ἐκ ὧν, ἀλλὰ τέλεια πᾶ ἐρπετᾶ. ἀπὸ τῆς κατέχειν ἐν.
Εχίδνα, παρὰ τὸ ἐχίς, ὃ σημαίνει τὸν ὄφιν καὶ τὸν ἰόν, γίνεται ἐχία, καὶ πλεονασμῶ τῶ συμφώνων, γίνεται ἐχιδνα, ἢ ἐν αὐτῇ τὸν ἰόν ἐχισα.
Εχιλιάθη, χίλια ἐζημιώθη.
Εχίνος, χερσαῖον ζῶον. παρὰ τὸ σωῆσαι αὐτὸν στρογγυλεμῆρον. ἐν γὰρ τῷ ἀλέξασθαι τὸν ἐπερχόμενον συνελεμῆρος, τὸν τῶ ἀκνῶν ὡς ἰσχυρὸν περιβάλλεται ὡς ἔρυμα. ἐχίος δὲ καὶ ἡ γαστήρ, ὡς φησι Καλλίμαχος, Ὅντε μάλιστα βοῶν ποθέουσιν ἐχίνον. καὶ αὐτὴ δὲ παρὰ τὸ ἐπέχειν ἐν αὐτῇ τὴν ἔσφιν. καὶ ὁ λέβης. οἷον, Εχίνον βεδόκον, αὐτὶ τῆς λέβητα εἰς δὲ καὶ πόλιν Θεσσαλίας καλεμῆρη ἀπὸ Εχίνου οἷος τῆς πῆν ἀσπίτην ἐνταυθα οἰκήσαντος. Λυκόφρων. μέμνηται δὲ αὐτῆς καὶ Δημοδοκῆς ἐν πέμπτῳ Φιλιππικῶν. σημαίνει καὶ μέρος γαστέρος. εὖρον δὲ σημαίνει τὴν λέξιν εἰς τὸ ρήτορικόν καὶ ἄλλο, ἢ γὰρ καδίσκας, ἀγγεῖα τινα, τὰ μὲν ἐκ χαλκῆς, τὰ δὲ ἐκ κεράμευς, εἰς αὐτὰ μαρτυρεῖται καὶ αἱ προκλήσεις ἐγγράφοι ἐνέβαλοντο ὑπὸ τῶ δικαζομένων, καὶ κατεσημαίνοντο, ἵνα μηδεὶς κακεργήσῃ τὰ ἐμβαλλόμενα. εἰρηται δὲ ἐχίνος καὶ ὁ θαλάσσιος. καὶ ἄλλως, ἀπὸ τῆς ἐχειν αὐτὸν ἀφῶν τῶ σαρκῶν ἐσῶν. ἢ καὶ ἀντίφρασιν, ἀπὸ τῆς μὴ διωάσθαι ἐχιδναί τε ἀκνῶν, ὅςιν ὁ ἀκράτητος.
Εχινόπας, ἀκνῶν εἶδος. παρὰ τὸ ἐπέχειν τὰς πόδας τῶ βαδίζοντων ἐπ' αὐτῆς. ἢ ὅτι ἐχίνων θαλάσσιων ποσὶν ὅμοιον.
Εχυρός, ἰχυρός, ἀσφαλής, παρὰ τὸ ἐχῶ ἐχυρός, ὡς λέπω, λεπυρός, καὶ ὀχυρός, ὁ ἀντέχων. ὅθεν καὶ ἐνέχυρον, ἐκ τῆς ἐναντίας, ἄχυρον ἀέχυρόν τι ὄν.
Εχυρόφρονες, οἱ ἀσφαλεῖς ἐν φρονήσει.
Εχμα, κάλυμα, εἰρησμός, παρὰ τὸ ἐχῶ ἐχμα. Εξήειρε σὺ αὐτοῖς ἐχμασι γαῖης, τοῖς ἀναχώμασι, καὶ ταῖς ῥίζαις, καὶ τοῖς σωῆχασιν λίθοις ταῦτα.
Εχθές, καὶ χθές. οἱ Ἀττικοί, χθές, οἱ δὲ κοινοί, ἐχθές. πρῶτον δὲ τὸ ἐχθές τῆς χθές. καὶ δηλον, πρῶτον μὲν ἀπὸ τῆς ἐτυμολογίας, ὅτι ἐχθές εἰρηται παρὰ τὸ ἐκτὸς γεννηθῆναι τῆς σήμερον. παρὰ τὸ ἐκτὸς τῆς χθὲς γενοῦν κατὰ σῆμα, ἐκτὸς, καὶ ἔσπῃ τῶ φίλων εἰς δασέα, ἐχθές. τὸ γὰρ ἀπόβλητον, ἐκτὸς ἡμῶν. δούτερον δὲ ὅτι πᾶν μονοσύλλαβον ἐπίρρημα, ἢ φύσει, ἢ θέσει γίνεται κατιδίαν μακρόν. οἷον, ναί, νη, πλὴν γνύξ, μάφ. καὶ μάχεται τὸ δὲ καὶ τῆς, ἀπὸ γὰρ τῆς δυακῆς καὶ τριακῆς συγκοπῇ. καὶ μάχεται τὸ φθ ἐν ποιήσεσι Σοφοκλέους, ἐπιφθεγμα γάρ. χωρεῖς τῶ πείν. πῶς ἐν τῷ χθές βραχυῖται; εἰ μὲν ἐν ἐπαμῆν χθές, ἡλόγηται. εἰ δὲ ἐχθές, μιμεῖται τὸ αἰνόν. εἶπον δὲ, ὅτι τὸ ἐφωῆεν πέφυκε πλεονάζειν. εἶπον, εἶπον. ἀφαιρεῖται δὲ, ὅτε μὴ συμφώνως ὑπάρχει. ἐβη, βῆ. ἔπως ἐν καὶ ἐχθές, χθές. ἀφαιρέσει ἄρα καὶ ἐπλεονασμῶ. τὸ αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῆς ἐθέλω, καὶ θέλω. πρῶτον τὸ ἐθέλω καὶ δούτερον τὸ θέλω.
Εχθός, ἢ ἐχθρῶς, ἢ τὸ μῖσος. ἀπὸ τῆς ἐχῶ, ἀφ' ἧς ῥήμα τικόν

τικόν ὄνομα, ἐκτός, καὶ σωθῆσει, καθεκτός, καὶ ἀκάθεκτος. καὶ ὡς ὑπὸ τῆς ἀκτὸς γίνεται ἀχθῶ, καὶ ἀχθος. ἔτι ὑπὸ τῆς ἐκτὸς ἐχθῶ ἐχθόμαι, γίνεται ἐχθος, τὸ ὑπόβλητον καὶ ἐκτός ἡμῶν.

Εχθοδοπὸν, τάττεται ἀντὶ τῆς ἀπεχθῆς. καὶ ἐχθοδοπεῖν ἀντὶ τῆς ἀπέχεσθαι. Ἰλιάδος α', ὅτε μὴ ἐχθοδοπήσαι ἐφήσεις Ἡρῇ, ἀντὶ τῆς ἐχθρόν καταστῆσαι ἐποβουίης, ἐφορμήσεις, ὅθεν ἀναγκάσεις. ἐχθροποιῆσαι, καὶ πλεονασμῶ τῆς δὲ καὶ ὑποβολῇ τῆς ῥ ἐχθοδοπήσαι. ἢ τὸ δὲ λόγων μαχέσασθαι, ὡς τὸ ἐχθρῶς τῆς ὥπας προσενέγκασθαι.

Εχθισος. **Ε**χθισος δέμοι ἐσὶ διωφερέων βασιλῶν, ἀντὶ τῆς ἐχθρότητας. ὡς τὸ ἐχθρός, ἐχθρότητας, ἐχθρίων, καὶ ὑποβολῇ τῆς ῥ ἐχθρίων ἐχθισος. ἢ παρὰ τὸ ἐχθρός γίνεται τὸ συγκριτικόν, ἐχθρότερος. τὸ ὑπερθετικόν, ἐχθρότητας, καὶ ὁ δεύτερος τύπος, ἐχθισος.

Εχθρός, ἐκ τῆς θορῶς τὸ πηδῶ, καὶ ἐκ τῆς θορῶς θορήσω, γίνεται ἐκθόρος, καὶ συγκοπῇ ἐχθρός, ὁ ἔξω ἡμῶν προδιερχόμενος, παρὰ τὸ ἔξω ἡμῶν εἶναι καὶ πηδᾶν.

Εψόδισαν, ὑπὸ τῆς ψόδω, ψόσω. ὡς περ' ἄδω, ἄσω. ὁ παθητικὸς ἐνεσῶς, ψόδομαι. ὁ ὡς περ' αὐτοῦ, ἐψόδομαι, ὁ ἀόριστος, ἐψόδω, ἐψόδημι. τὸ γ'. ἐψόδισαν, ὡς ἠνέδισαν.

Εχυρόν, δυσαντὶρρήτον, ἀσφαλές.

Εψία, τὰ ὑπὸ λόγων ἔχοντα παίγνια, οἷον ἐ-

πεία ἔπη, καὶ φιλέψιος. δασυέται μὲν, φιλοπαίγμων, φιλεῖται δὲ, φιλόλογος.

Εψίω, σημαίνει τὸ λέγω. ὑπὸ τῆς ἔπω ἔψω, ἐψίω.

Εψιάσθαι, τὸ παίζειν, ἢ ὁμιλεῖν. παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω, ἐψέψω, καὶ ἐψίω, ἐψιάομαι, ἐψίωμαι, ἐψίαν, ἐψίω. ἀμφὶ δαίτα πανηγύριοι εἶδων. Ἀπολλώνιος.

Εχθήρῳ, καὶ ἐχθήρει γέροντα, ἀντὶ τῆς μισήσεως.

Εχόμενα, ἐπὶ ῥήματι μεσότητος, ἀντὶ τῆς ὡς περ' αὐτοῦ, ἐγγύς. ὡς τὸ, **Ε**χόμενα εἴβε σκαδάλα. ὑπὸ τῆς ἔχω τὸ πλησιάζω.

Εχω, σημαίνει ὀκτώ. τὸ πλησιάζω, τὸ βιστάζω, τὸ ὅξ' ὁμοισιν ἔχων. τὸ κρατῶ, Ἀλλ' ἐκ Ἀγαμέμνονα ὕπνος ἔχε γλυκύς. τὸ οἰκῶ, Θεοὶ Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες. τὸ ἐλαύνω, Τῷ δὲ δὲ σκαίων πεδίονδ' ἔχον ὠκείας ἵππους. τὸ φυλάσσω, Ὅς μοι κήπον ἔχει πολυδένδρεον. τὸ κτῶμαι, **Ε**χω δ' ἄχ' ἀκρεῖα θυμῷ. τὸ σωοικῶ γυναικί, Τῷ δ' ἔχε κρείων Ἐλικῶν. τὸ κρύπτω, Ἀλλὰ γὰρ καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον ὄφρα τελείῃ. ἄλλως τὸ κρατῶ, ὡς τὸ, Αἰνεῖα, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχε τεὰ ἄρματα. τὸ φυλάττω, ὡς τὸ, Ὡς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον. τὸ ἐπιμελίζομαι, ὡς τὸ, Ὅς μοι κήπον ἔχει πολυδένδρεον.

Εψιμυθιάσθαι, προστετεῖσθαι τεύματι, λόκον τὸν χῶτα ποιεῖν. ὡς περ' τὸ φύκος ξανθόν. ἐχῶντο δὲ τῷ φύκει εἰς τὰ μῆλα, ἵνα ὅξανθίζῃ. τῷ δὲ ψιμυθίῳ εἰς ὅλον τὸ πρόσωπον, ἵνα λόκον ᾖ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΖΗΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Ζήτα τὸ στοιχεῖον, ὑπὸ τῆς Ζήτης τῆς Βορέως. ἔ μέμνηται Ἀπολλώνιος.

Ζα, ὀπτατικὸν μόριον. ὡς ζαπλῆσιος, πλῆσιος παῖν, καὶ τ' ἄλλα πολλά.

Ζαβάλλω, τὸ ἔξαπατῶ.

Ζαλαίνω, τὸ μωραίνω.

Ζαβελών, ὡς τὸ ζα ὀπτατικὸν μόριον καὶ τὸ βελή, γίνεται ζαβελών, ὁ παῖν βελούτικωπας.

Ζάγκλον, τὸ δρέπανον. ὡς φησὶ Καλλίμαχος, Κέκρυπται γυνὴ ζάγκλον ὑποχθονίη. ὡς τὸ ζα ὀπτατικόν καὶ τὸ ἀγκύλον, ζάγκυλον, καὶ καὶ συγκοπῶν, ζάγκλον, τὸ λίαν ἀγκύλον.

Ζαῆς, ὁ σφοδρὸς αἶμος. Ὁ μῆρος, ὧς δ' ὀπτατικὸν αἶμα, τὸν σφοδρῶς πνέοντα. ὑπὸ τῆς ζα καὶ τῆς αῶ τὸ πνέω, γίνεται ζαῆς. ἢ ὡς τὸ αῶ, αἶμα καὶ ζάλω μὲν τῆς ζα. τὸ ᾧ τέλειον, ζάλωα ὡς πέτλωα, εἰ μὴ κατ' ἐκθλιφιν γέγονε.

Ζάθεος, ἄγιος, δίδαίμων, μεγαλότιμος, δῖαδης, ἢ ὁ παῖν θεὸς καὶ θεότατος. ὡς τὸ Θεός καὶ τὸ αῶ ὀπτατικόν, ἄθεος, καὶ πλεονασμῶ τῆς ζ, ζάθεος. ἢ Ἀἰολικῶς γέγονεν, οἱ γὰρ Αἰολεῖς τὸ δὲ, ζα φα-

σὶ, καὶ τὸν δὲ πλεον, ζαπλεον. ἢ ὡς τὸ ζα ὀπτατικόν καὶ τὴν θείαν, ἵν' ἢ ὁ ἀξιοθέατος. ὡς καὶ ἡ γάθεος, ὁ ἄγαν τῆς θεᾶς μετέχων, ὁ θαυμαστός. τὸ δὲ ζα, τὸ μέγα καὶ ἰσχυρόν καὶ πολὺ σημαίνει. **Ζ**αθέλω. ἐκ τῆς ζα καὶ τῆς θεός, γίνεται ζαθέα, καὶ ἰωνικῇ ῥοπῇ τῆς αἰεῖς ἢ, ζαθέη. Κίλλαντε ζαθέλω, τὴν ἄγαν θεῖαν καὶ θαυμασίαν.

Ζαθερὲς, τὸ μεσημβρινὸν καὶ μα.

Ζάκοτος, ὁ ἄγαν ὀργίλος, ὁ μεγαλόκοτος. κόπος γὰρ ἡ ὀργή. ἢ δὲ πρόθεσις ἐστὶν ὅτε ὀπτασιν σημαίνει, καὶ ῥεπομήν ὑπὸ Αἰολέων, γίνεται ζα. ὡς τὸ, δαφλεγής, ζαφλεγής. καὶ ἀπλῶς τὸ δὲ εἴτε πρόθεσιν σημαίνει, εἴτε μόνος συλλαβᾶς, ῥεπεται εἰς ζα. καὶ γὰρ τὴν καρδίαν, καρζανφασί, καὶ τὸ δαμνός, ζαμνός.

Ζάκορος, νεώκορος, ἦγαν ἢ δακονῶσα ὡς τὸ ἱερὸν. Μεύανδρος, Ζάκορος ἡ κοσμάσα τὸν ναὸν τέκνον. καὶ ὁ ὑπηρέτης, Λακαδία, ὀπτατικὸν τὸ πύρ ἢ Ζάκορος ἔτι παλαιός. ἢ ὁ ἱερεὺς ὁ τὸν ναὸν κοσμῶν καὶ σαρών, κορεῖν γὰρ τὸ σαίρειν παρὰ Ἀττικοῖς. τὸ δὲ ζα ἐκ ἐστὶν ἐνταῦθα ὀπτατικόν,

κόν, ἀλλ' ἀντὶ τῆς δὲ προθέσεως, ἢ ἡ δὲ κο-
ρος. ἢ Ἀττικῶς ἢ Αἰολικῶς.

Ζάλη, τὴν σνώμβρον πνοὴν, ἢ τὴν μεγάλῃ ἀεῖαν
ἢ τὴν παραχλὺ τῆς θαλάσσης, ἢ τὸ αἶρος. ὅπο τὸ
σφοδρὰ ἀλίζεσθαι, ἢ τὸ ζᾶ ἢ τὴν ἀεῖαν. Πλά-
των, Εἴτε ζάλη πνέματος ὑπὸ αἶρος φαινομένη κα-
ταλειφθεῖν. συστροφῇ γὰρ ἢ συρμόν βέλεται δι-
λῆν. τινὲς αἶμος λάβρος, πνεῦμα θορυβῶδες.
Κλήμης, δυνάται ζάλητις εἶναι, μεγάλη συστρο-
φὴ αἵματος. τινὲς ζάλλω τὴν χόλαζαν. ἢ παρὰ τὸ
ζέλλω τὴν ἄλα, ἢ γὰρ κορυφῆσθαι ὑπὸ τῆς ἀέμων,
ἢ ζέσσα. κυρίως γὰρ ὅπῃ τῆς θαλάσσης, παρὰ τὸ
ζέειν τὴν ἄλα.

Ζαμυῆς, εὐφυχος, μέγα μῦθος ἔχων, τετέσι φυ-
χικῇ προθυμίαν, ἢ ὁ ἄγαν ὀργίλος. παρὰ τὸ
μῦθος ὁ σημαίνει τὴν ὀργὴν ἢ τὸν θυμόν.

Ζαπῶ, τὸ φράζω, ἢ ζαπῶσαι, τὸ φράσαι.

Ζαφάω, κυρίως τὸ ἐν μύλωνι βασανίζω, ὅπο τὸ
ζηρεῖς ὁ σημαίνει καὶ Ἰῶνας τὸ βασανισθῆναι.

Ζαφερέων, ἐκ τῆς ζᾶ καὶ τῆς φέρω, ἄγαν εὐφρα-
φών.

Ζαφλεγῆς, πολύφλογον, παρὰ τὸ ἄγαν φλέγειν.

Ζάφελος. Ἐπιζάφελος χόλος, ἀντὶ τῆς ἄγαν ὑψημέ-
νος. ἢ Ἐπιζαφελῶς χαλεπαίνει, ἀντὶ τῆς ἐπιμό-
νης, ὑψημῆως. Ἰλιάδος ἰ. παρὰ τὸ ζᾶ ἢ τὸ ὀ-
φέλλω τὸ αὖξω, γίνεται ζαόφελος, ἢ συγκοπῇ,
ζάφελος ὁ ἐπιυψημῆτος ἢ σφοδρὸς ἢ θυμώδης ἢ
ἰχυρὸς. ἢ παρὰ τὸ ἀφελῶ. ἢ σημαίνει τὸν μεγα-
λὸς ἀφελήμον, ἢ ἐπιμόνως ὑψημῆμον. ἢ τὸ μὲν
ζάφελος, βαρύνεται. ἐπειδὴ τὰ εἰς ὅς λήγοντα
συγκείμενα παρὰ τὸ ζᾶ, προπαροξύνεται. ζάκο-
πος, ζάθεος. τὸ δὲ ζαφελῶς, περιπατάται. τὰ γὰρ
δὲ τὰ λῶς ἐπιρρήματα ἀφελήμονα τῷ εἶ, ὡς
ἐπιτοπλεῖσον φιλεῖ περιπατάται, ὁπτελῶς, ἐπι-
μειλῶς. ὁρόσκειται ὡς ἐπιτοπλεῖσον, δὲ τὸ δὲ
φαπέλως, εἰκέλως.

Ζαχεῖς. Ζαχεῖς ὅτι κυρίως τὸ βιαίως ταῖς χερσὶ
πατατόμῃον. παρὰ γὰρ τὰς χεῖρας πεποιήται ἡ λέ-
ξις. Ζαχεῖς, ἢ ἀφθεῖ, Ζαχεῖς ἢ Ζαχεῖς.
ἢ ὡς λέγει Ὁρος, ἐστὶ ῥῆμα χῶ τὸ πλησιάζω, πα-
ρὰ τὸν χῶτα, παράγωγον χῶτα, ὡς φαύα. ὄνο-
μα ῥηματικόν, χῆς, ἢ πλεονασμῶ τῆς εἰς τὴν
ζᾶ, γίνεται Ζαχεῖς, ἢ πλεονασμῶ τῆς ἰ. σημαί-
νει τὸν ἄγαν χεῖωδη, ἢ τὸν σφοδρόν. ἢ Ζαχεῖων
αἵμων, ἰχυρῶν, ὁ χῆτων, ὁ χῆτων, ἢ με-
γάλως πνεόντων.

Ζέμον, τὸ θερμόν, παρὰ τὸ ζέω.

Ζέω, τὸ γόω. ἢ ζέωσθαι, γόωσθαι.

Ζέλλω, τὸ βάλλω. ἢ ζέλλειν, τὸ βάλλειν.

Ζέφυρος, ὁ ἀπὸ δυσμῶν πνέων αἶμος, ὁ καὶ λίψ κα-
λῆμος. παρὰ τὸ ζῶν ἢ τὸ φέρω, ὁ τὸ ζῶν πασι
φέρων ἢ παρέχων, ζήφυρος, ζέφυρος. ἢ τί μετέ-
χει τὸ ζῶν; τῷ γὰρ φέρει πνέοντος αὐτῶς οἱ καρποὶ
αὖξονται. ζωφόρος τις ὦν, ὁ τὰ πρὸς ζῶν φέ-
ρων. ἐπειδὴ τὰ φυτὰ κυίσκειν ποιεῖ. Ὁ μῆρος, Αὐ-
ρη ζεφυρὴ πνεύσα, τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πείσσει.

ἢ παρὰ τὸ ζόφος, ζόφυρος ἢ ζέφυρος, ὁ ἐκ ζόφου
ρέων. ὁ αὐτὸς καὶ λίψ καλεῖται.

Ζός, ὁ θεός. Κορινθίος ἐν τῷ 2^ῳ Εὐαγγελικῆς Θεο-
λογίας, ὅτι ψυχὴ ὅτι τὸ παντὸς κόσμου, παρὰ τὸ
ζῶν ἢ αἰτία εἶναι τοῖς ζῶσι τὸ ζῶν, ἢ δὲ τὸ βα-
σιλοῦς λέγεται τῷ ὅλῳ, ὡς καὶ ἐν ἡμῖν ἡ ψυχὴ.
ἢ ὅτι ἐξῆσε μόνος τῷ τῷ Κρόνῳ παίδων, ἢ ἐκατε-
πόθη. ἢ ὅπο τὸ ζῶν ἢ τὸ αἶω, τὸ γὰρ ζωοποιόν ὅτι
πνεῦμα. ἢ παρὰ τὸ ζᾶ ἢ τὸ αὖτὸ τὸ βοῶν, ὁ με-
γάλως αὖον. ἢ παρὰ τὸ δέος, φοβερός γάρ. ἢ
παρὰ τὸ δόω τὸ βρέχω, δόσω, δός καὶ Ζός,
ύετιος γὰρ ὁ θεός. ἢ παρὰ τὴν ζέειν, θερμότα-
τος γὰρ ὁ αἶρ. ἢ παρὰ τὸ ζέω, Ζός, ὡς ζέω
ζός, ἢ Ἀφός. σημαίνει δὲ πένταρα. τὸν θεόν,
ἢ τὸν ἔρανον, ὡς τὸ, Ζός δ' ἐπεὶ ἐν φώας. τὸν
Ποσειδῶνα, ὡς τὸ, Ζός δὲ καὶ πόντον ἐπάραξεν.
τὸν καταχθόνιον θεόν, ὡς τὸ, Ζός τε καὶ χθό-
νιος ὁ Πλάτων. ἰλιάδος ἰ. καὶ τὸν ἥλιον, Ἰ κατ'
αἰθέρα καὶ Διὸς αὐγᾶς. Διὸς, ὁ κυών. δύο κα-
νόνες εἰσὶν οἱ μαχομένοι. ὁ μὲν εἰς λέγει, ὅτι
παῦ ὄνομα μονοσύλλαβον ὁξύτονον μακροκατάλη-
κτον εἰς σ' λήγον, δὲ κατὰ τὸ οὗς κλίνεται,
καὶ τὸν χρόνον τῆς ἀφείας φυλάττει καὶ ἐν τῇ θηρι-
κῇ. οἶον, δμῶς, δμῶς. θῶς, θῶς. καὶ ἀφει-
λεν εἶναι Ζός, ζός. ὁ δὲ ἑτερος λέγει ὅτι τὰ
εἰς δὲ δὲ τὸς κλίνονται. καὶ ἀφειλεν εἶναι
Ζός, ζός. τῷ γὰρ δύο κανόνων μαχομένων, εἰ-
σηλθον ἢ τῷ Βοιωτῷ διάλεκτος καὶ ἐρῆτο Ζός
Διός.

Ζός με μέγα. αἱ ὁξύμοιραι λέξεις, αἱ δὲ τὴν συ-
νέπειαν ἔπεισι τὴν ὁξείαν εἰς βαρείαν, ἐπιφε-
ρομένης τῆς ἐγκλιτικῆς μορφῆς, τὴν ἰδίαν τῶν φυ-
λάττει. τὸ ἐμὲ δὲ, παρωτότυπος ἐστὶν ἀντωνυμία.
αἱ δὲ παρωτότυποι ἀντωνυμίαι ἐγκλίνονται, καὶ αἱ
ἐγκλινόμεναι ἀποβάλλουσι τὸ φωνῆν.

Ζεῦξαι, τὸ βόας ἢ ἡμίονους εἰσάγειν ὑπὸ τὸν αὐ-
τὸν ζυγόν. καὶ ζεύξαι τὸ πρᾶγμα, παρὰ τὸ
Ζός. αὐτὸς γὰρ πρῶτος ἐξέλεξεν ἡμίονους ὅπῃ απο-
ρᾶ καρπῶν.

Ζεύγος ἡμιονικόν ἢ βοϊκόν. Ζεύξαντες τὴν λεγομένην
κλινίδα, ἢ ἐστὶν ὁμοία δένδρῳ, τὴν τῆς νύμφης
μέθοδον ποιοῦνται. ἀφελᾶσθαι δὲ αὐτῶν ἐκ τῆς
πατρὸς ἐστίας, ὅπῃ τὴν ἀμάξαν ἀγασσιν εἰς τὰς
γαμῆντας ἐσπείρας ἱκανῆς. κἀθίσταται δὲ ἑῖς ὅπῃ
τῆς ἀμάξης, μέση μὲν ἢ νύμφη, ὁ δὲ ἑκατέρωθεν ὁ
νυμφίος καὶ ὁ πάροχος, ἑπὶ δὲ ἐστὶ φίλος ἢ συγγενής,
ὁ μάλιστα τιμώμενος καὶ ἀγαπάμενος. ἐπειδὴ ἡ ἀ-
μάξα ὄχημα λέγεται, ὁ ἐκ τείτε παροχέμενος,
παροχος ἐκλήθη. ὅπο ταύτης τῆς συνθεσῆς, καὶ
πέζοιτινες μετῴσι κόρην, ὁ τρίτος συμπαραὼν,
πάροχος λέγεται.

Ζεύγος, ὁ μόνον τὸ ἐκ δυοῖν τινῶν ζεύγνυμενον, ἀλλὰ
καὶ τὸ ἐκ πλειόνων. καὶ Ἰσοκράτης τὸν Ζεῦπον Ζεύγος
εἶπε, καὶ Αἰσχύλος. ὡς τε καὶ ἐκ πεσάρων καὶ ἐκ
πρότε ἢ, Ζεύγος αὐτὸ καλεῖται. γίνεται δὲ πα-
ρὰ τὸ ζεύω, ὡς τούχῳ πύχος.

Ζεύμα, ἐπὶ χοινίον, ἀλλ' ἢ ἐξολυμένη χεδία ἐν ποταμῷ ἢ ἐν θαλάσῃ. καὶ Οἰκυδίδης ἐβδόμη, Τὸ ζεύμα τῆς λιμνῆος.

Ζόγλη, τὸ ἄκρον τῆς ζυγῆς κατ' ὃ ἐντίθενται τὰς ῥαχίλας τὰ ζῶα. ἢ τὸ τῆς ῥαχίλας μέρος κατ' ὃ ὁ ζυγός. ἀπὸ τῆς ζόξω, ζόγλη. ὡς ἀπὸ τῆς αἰξω, αἰγλη. εἰς τὸ πεπάλῃ.

Ζολγίσιον, ὃ ἐπέλει ὁ ζολγίτης. ῥεῖς δὲ τάξεις Ἀθλωνισιν ἦσαν. πεντακοσιομέδιμνοι, οἱ πλεσιώτατοι. ἱππεῖς οἱ ἱππάδα τελῆντες, καὶ τὸ δευτικόν.

Ζείδαρος ἄρεα. παρὰ τὸ ζῶν Ζείδαρος, ἢ τὰ πρὸς τὸ ζῶν δαρκεμένη (τῆς ἢ εἰς τὴν εἰς δίφθογγον ῥα- πέντος Βοιωτικῶς, ὡς εἴπω, εἰτελή) βιόδα- ρος. ἢ παρὰ τὸ τὰς ζεῖας Ζειόδαρος. ἢ παρὰ τὸ ζέω ζέεις καὶ ζέει, ἀποβολὴ τῆς ἱ, Ζεέδαρος, ὡς μύει, Μενέλαος, καὶ σωμαίρεται ἢ κράτει, γίνε- ται Ζείδαρος. καὶ ὅ τὸ ζῶ ζέω λέγεται, ἢ τὸ ζῶν δαρκεμένη.

Ζεαὶ, αἱ ὀλύραι, καὶ δὲ ἐτέρως, αὐτὴ ἢ κελδή, πλεονασμῷ τῆς ζ. εἰαίτινες εἶσαι. εἰαὶ ὅ αἱ ῥο- φαί. οἶον, Λύκων τ' ἦ ἰα πέλονται, ὅτι ζῶν εἰαί εἰσιν. ἢ παρὰ τὸ ζέω, Ζεαὶ καὶ Ζεαὶ, αἱ τῆς ζῶν αἰτιαί. ἢ ἀπὸ τῆς Ζόξω ὅτι Διὸς εὐρημα ὅτι καὶ τὸν μῦθον. Τὰ εἰς ἄλλα τῇ εἰς δίφθογγον ῥαπηνόμῃα ἢ πρὸς ἱ, ὅτι μὴ ἐσίας ὀξυῖται, Ζεαὶ, φεαὶ, χεαὶ. ὅτι δὲ παράγματος, βαρυῖ- ται. οἶον, μνεῖα, χρεῖα.

Ζεραὶ, χιτῶνες ἀνακικολπωμένοι, ἢ ἀνάκωλοι. Ζε- νοφῶν. Καὶ Ζεραὶ μέχει τῶν ποδῶν ὅτι τῶν ἱπ- πων ἔχουσιν. ἀλλ' ἔχλαμύδα. ἔπος εἰς τὸ ῥητο- ρικόν. ἄλλοι δὲ ζῶν καὶ χλαμύδα σημαίνει τὴν λέξιν φασί. παρὰ τὸ εἶρεν, πλεονασμῷ τῆς ζ, ἢ ἐνερμύθῃ. τινὲς δὲ παρὰ τὸ δεῖν ὅτι δεσ- μῶειν, δερὰ καὶ Ζεραὶ καὶ μετὰδεσιν τῆς δέλτα εἰς ζ. τινὲς δὲ παρὰ τὴν δέσιν, δερὰ, ἱμάτιον, ἢ ἐφαπτίς ἢ διάδημα, ἢ περὶ ῥυτὴν ἐνδυμα.

Ζέω καὶ Ζεῖν. εἴρηται καὶ μίμησιν τῆς καὶ τὴν θεμα- σίαν τῶν ὕδατων ἢ χε. ἢ ἀπὸ τῆς ζᾶ καὶ τῆς ἄω τὸ πνέω, ζᾶω καὶ ζέω.

Ζω καὶ ζῶ, τὸ τῆς ζωῆς σημαντικὸν ῥῆμα. ἀπὸ τῆς ζέω καὶ μεταφορῶν. ἀναπνεύοντι ὅς ἑως πάρεσιν ἐν ἡμῖν τὸ θερμόν, καὶ ἢ ζέσις τῆς αἵματος. ἢ ἀπὸ τῆς ἄω τὸ πνέω, πλεονασμῷ τῆς ζῆτα, ἢ τῆς ζᾶ, γίνεται ζᾶω. εἴτα καὶ κράσιν, ζᾶ. παθητικὰ ἔκ- ἑχει. τὰ ὅς ἑδέτερα ῥήματα, μήτε ἐνέργειαν μή- τε πάθος δηλῶντα, παθητικὰ ἔκ ἑχει. οἶον, ζᾶ, πλεπῶ, ὕγλαινω, ὑπάρχω. τῆς ζῆμι, κίνη- σις ἐκ εὐρηται. ἀπὸ τῆς ζᾶω, ζᾶεις ζᾶει, κατὰ κράσιν Δωρικῶς τῆς αἰ εἰς ἡ, γίνεται ζῆς, καὶ ζῆ. ἢ ὅς ἀπὸ τῆς ζᾶεις, ζᾶς, σωμαρμύθον γέγονε τὸ ζῆς καὶ ζῆ.

Ζῆσι, εἰσιν εἰς τὸ βοῆς. ὁ ἀδραπατικός, ἔζαον ἔ- ζων, ἔζαες ἔζης, ἔζαε ἔζη. καὶ τὸ πορσεατικόν ζῆ. ὡς παρ' Εὐεπίδῃ ἐν Ἰφίφρεια, Ἀλλ' ἔρπε- καὶ ζῆ καὶ δομῆς οἶκει παῖός. καὶ ἐνφρέζω, Δι

ἐλπίδος ζῆ καὶ δι' ἐλπίδος ῥέφκ. τὸ ὅς ζῆσι, κατ' ἐπέκτασιν ἔχει τὴν δι' συλλαβῶν. καὶ μὴ τῆς αὐτῆς πορσεύσεως, σύζησι. τινὲς λέγουσι τὸ ζῆς ζῆ, μὴ ἔχειν τὸ ἱ πορσεγεραμύθον, κατασκευά- ζοντες ἀπὸ τῆς εἰς μὴ τῆς ζῆμι. οἱ τινὲς ἐκ ἀκρι- βῶς λέγουσιν. εἴδῃ ἀπὸ τῆς εἰς μὴ, ὥφειλον εἶναι ἢ μετοχή ζᾶς, ὡς περ ζᾶς, καὶ τὸ δηλυκὸν ζᾶσα, ὡς περ ζᾶσα. καὶ δὲ ζᾶνέσιν ἢ μετοχή. καὶ τὸ δηλυκόν, ζᾶσα. καὶ εἰ ἀπὸ τῆς εἰς μὴ, ὥφειλον εἶναι τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν ζᾶμυ, ὡς περ φαμύ, καὶ δὲ ζᾶμυ ὅτιν ὡς περ βοᾶμυ. ἄρα ἐκ εἰσιν ἀπὸ τῆς εἰς μὴ.

Ζητῶ, συζυγίας πρῶτης. ἐκ τῆς ζᾶ ὀπατατικῆς καὶ τῆς αἰτῶ, γίνεται ζαιτῶ, καὶ συγκοπῇ, ζατῶ. καὶ ῥο- πῇ τῆς ἄλφα εἰς ἡ, ζητῶ.

Ζήτης, ὁ υἱὸς Βορρά. οἶον, Ζήτης αὐτὸς Κάλαις τε Βο- ρηίοις ὕς ἰκέδω. Ἀπολλώνιος ὁ Ρόδιος ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς. Ζήτης ὡς τὸ ζᾶ καὶ τὸ αἴτης, ὁ μεγάλως πνέων, υἱὸς γὰρ ὅς τῆς Βορρά.

Ζῆθος. Ἀπολλώνιος, Ἐνδ' ἔσαν Ἀντιόπης Ἀσωπί- δος υἱέες δοῖα, Ἀμφίαν, καὶ Ζῆθος. ἀπύργωτος δ' ἔτι Θήβη καίτο πέλας, τῆς οἵ γε νέον βάλλοντο δομαίης. εἴρηται ὡς τὸν ζῆσιν μέλλοντα, Ζῆ- θος. ὡς εἴπω, εἰδός. ἢ ὅτι ἡ μήτηρ αὐτῆς ἐζή- τει δὲ μαρῶς τεκεῖν αὐτὸν, ὡς φησιν Εὐεπίδης, Τὸν μὲν κίχλησκε Ζῆθον, ἐζήτησε ὅς τοκοῖσιν δὲ- μάρεϊαν ἢ τεκεῖσάνιν.

Ζῆλος ὁ φθόνος. ὡς τὸ ζέω καὶ τὸ λίαν, γίνεται ζέλος καὶ ζῆλος, θερμός γάρ ἐστι λίαν. ἢ παρὰ τὸ ζέειν, ὁ φλεγμαίνειν καὶ ἐκκαίεται τὴν ψυχὴν ποιῶν. φλέγει ὅς ἐν τῇ βάθει. ἢ ὁ ἐκ τῆς ζέ- σεως τῆς θυμῆς γινόμενος. ἢ ἀπὸ τῆς ζᾶλη, ζᾶλος καὶ ζῆλος, ὁ ὅς ζῆλος ζᾶλη βάλλει εἰς τὸν αὐ- θρωπον. ἢ ὁ ζῆτῶ πρὸς τινα ἄλλον ζῶν. οἶον, Ζηλοὶ δέτε γείτονα γείτων. τὰ δὲ παρ' αὐτῆς συγ- κείμμενα, εἴτε κατ' ἀρχάς, εἴτε καὶ τὸ τέλος τὴν αὐ- τὴν φυλάττει χραφῶ. οἶον, πολυζήλος, δύσζη- λος, ὁ φθονερός, παρὰ τὸ ζέειν ὅλος.

Ζημία, ἡ τῆς ὄντων πρὸς τὸ ζῶν μειωσις, ἢ τῆς κέρ- δος καὶ τῆς ὠφελείας ἀπὸ, ἢ τὰ πρὸς τὸ ζῶν μειῶ- σα. ἢ τὴν ζᾶν μειῶσα, τατέσι τὴν περισσίαν. παρὰ τὴν ζέειν τὴν γινόμενῃ ἀπὸ τῆς θυμῆς ἐν τῇ ἐκτίνειν τὰ ἐπαγόμενα. ἢ δημία τις εἶσα, ἢ πολιτική.

Ζήθειον, σημαίνει τὸ τῆς δέλων δεσμοπῆριον, ἢ γὰρ τὸν μύλωνα παρὰ Χίους καὶ Ἀχαιοὺς. ἐκεῖ ὅς ἐ- δεσμοῦντο οἱ δέλοι. Εὐπολις, Ὡς περ γὰρ εἰς Ζήθειον ἐμπεσῶν. καὶ Θεόπομπος, Ὡς μοι δοκεῖν εἶναι τὸ πορσεύον τὸ βασιαντῆριον, τὴν δ' οἰ- κίαν Ζήθειον ἢ κακὸν μέγα. σωῖται δὲ εἰσιν ἐκ τῆς ζᾶ καὶ τῆς ζέω τὸ φοβεῖμαι, ζᾶθειον καὶ Ζή- θειον. ἢ παρὰ τὸ δεῖν τὸ δεσμοῦν καὶ τὸ ζέω, γίνεται Ζήθειον, καὶ Ζήθειον καὶ ῥοπῇ τῆς εἰ δι- φθόγγου εἰς τὸ ἡ, ἐν ᾧ δέδειται ζέεισιν, εὐρηται δὲ καὶ δῆ τῆς ἱ σωμαρμύθον. καὶ παρὰ Ἡροδότῃ, Ἀγε αὐτὸν εἰς τὸ Ζήθειον. ἐστὶ δὲ χορίαμβον το- μέ-

ζον. τὸ δὲ ὁ μὲν ὤρος προπαροξύνει, ὡς τὸ γήτειον. ὁ δὲ ὤρεινός τις προπεριπαῖ. Χοιροβοσκός.

Ζιζάνιον, τὸ ἀπὸ ἀπορᾶς συμπαροξυόμενον τῷ σίτῳ. καὶ γίνεται παρὰ τὸ σίτος καὶ τὸ σίνω τὸ βλάπτω, σισάνιον καὶ ζιζάνιον, τὸ βλάπτει τὸν σίτον. ἢ παρὰ τὸ σίτος καὶ τὸ ζιζάνω τὸ κάθημαι, σιτοίζανον, τὸ τῷ σίτῳ παρεδρεύον, καὶ σιτωζάνον.

Ζίω, τὸ ζητῶ, ἐξ ἧ καὶ ζίεται, τὸ ζητεῖται.

Ζιγνῶ, τὸ σκυθρωπάω. καὶ ζιγνώσκει, τὸ σκυθρωπάσαι.

Ζυγός, παρὰ τὸ δύο ἄγειν, δυαγός, καὶ ἐν συγκοπῇ, δυγός καὶ ζυγός. οἱ δὲ Δωριεῖς τὸ δ, εἰς ζ, ἔεπασιν. ἢ παρὰ τὸ ἄγεσθαι καὶ ἐφέλκεσθαι ὑπ' αὐτοῦ, δυγός καὶ ζυγός. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ζ, διαλύσιν οἱ Δωριεῖς εἰς σ καὶ δ. οἷον, ζυγός, σδυγός. ζυγκῖρες, σδυγκῖρες. θείζω, θείσδω. συείζω, συείσδω. Θεόκριτος, Ἄ ποτὶ ταῖς παγαῖσι μελίσδεται, ἦ γὰρ μελίζεται καὶ ἦχει, καὶ ἀποτελεῖ μελωδίαν, σημαίνει τρία. τὸ ἄρμα τῷ ἵππῳ, ὡς τὸ, ἵππῳ δὲ ζυγῷ θεᾷ ἦφατο. καὶ τὸν τῆς κιθάρας πῆχυον, ὡς τὸ, Ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν. σημαίνει δὲ καὶ τὰς τῶν ἐρεσόντων καθεδράς. εἴρηται καὶ ὅτι τῶν ἀμαξῶν, καὶ ὅτι ἀρμάτων καὶ πλοίων. καὶ τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν ποιητῶν πάλαντον, ἦ γὰρ ἡ ἔνταυθα, δυαγόν, τὸ δύο ἄγον, καὶ ζυγόν. λέγεται ζυγός, καὶ ὁ τῆς κιθάρας πῆχυς, καὶ ὃ ἐγκαινται οἱ κόλλαβοι. ἔτω δὲ λέγονται οἱ πάσσαλοι ὧν ἐξάπτονται αἱ χορδαί, παρὰ τὸ κεκολληθῆναι. Ἰλιάδος ἰώτα.

Ζυγομαχεῖν, πασιάζειν, ὡς οἱ βόες σινοζυγμῆροι, μετῆκται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῆς τῶν βοῶν πρὸς ἀλλήλους μάχης καὶ συμφώνως ἐργαζομένων. ἐκεῖνοι δὲ πολλὰ κίς ὅταν ἔλκωσι κάμνοντες, ἐπερὶ δεσὶ τὸ βάρος πρὸς ἀλλήλους. ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν εἰς τὸν σάθμον φιλονεικούντων, ἢ τῶν πωλόντων σάθμῳ, καὶ διαφερομένων πρὸς τὰς ἀντιμαχίας. ἢ ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων, ἢ βοῶν, ἢ ἵππων, ἢ τινῶν ποικίλων, ὡς Ἡσίοδος, Οὐκ αὖ πῶγ' εἰσάωτε ἐν αὐλακι καμνὴν ἄροτρον ἄξιαν, τὸ δ' ἔργον ἐπὶ σίον αὐτὴν λίποιεν. ὁ δὲ Ἡρόδοτος, ἀπὸ τῶν ἐν πῆσι πλοίοις ζυγῶν δυνάται φύσει εἶναι, ἐπεὶ παρὰ τῶν καθεδρῶν διαφέρονται οἱ ἐρέσαντες.

Ζύγαστρον, τὸ κιβώτιον. ὡς φησι Σοφοκλῆς, Κοίλῳ ζυγᾶστρον. κυρίως ἡ ξυλίνη σορός. παρὰ τὸ ἐν ζεύχῳ καὶ ἐνδεδέσθαι ἀλλήλαις τὰς σινίδας. παρὰ δὲ δελφοῖς, καὶ ζύγαστρον καλεῖται τὸ γεωμετρολογικόν. ῥητορικὴ ἡ λέξις.

Ζύμη, τὸ σᾶις τὸ συμπεφθὸν εἰς ὀπτησιν. παρὰ τὸ ζέω, ζύμη. (ὡς λύω, λύμη. δύω, δύμη) τὸ ζέω σᾶις. ἢ παρὰ τὸ ζῶντος οἶμον εἶναι. ζέω, ζύω. ὡς ξέω, ξύω. χέω, χύω. ζύμη καὶ ζύμωμα. ἐκ τῆς ζέωστος, ζύωστος, ἢ σᾶις τι γεγονός. ἐκ τῆς ζύμης ζυμῆς, ἄρτος ποῖός. οἷον ἄρτοι ζυμῆται, οἱ μεγάλοι.

ζος, σκότος, ἀχλύς. παρὰ τὸ γέφος, μὲν τὸ ζᾶ,

ζάνοφος, καὶ συγκοπῇ, ζόφος. ἢ παρὰ τὸ φᾶος καὶ προσέδωσιν τὸ ὄ, ὄφας, καὶ πλεονασμῶ τὸ ζ, ζόφος, καὶ καὶ ἀποβολῇ τὸ α. ἢ ἀπὸ τῆς γνώφης, γνώφης καὶ ζόφος, δηλονότι ἀποβολῇ τῆς ν. σημαίνει δὲ δύο, τὸν ἐν ἑαυτῷ τόπον, οἷον ὁμιχλώδη, καὶ τὸν εἰς δύοσιν, ὡς τὸ, Εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τίγει ποτὶ ζόφον ἠερόντα.

Ζωάγεια, τὰ κατὰ τὴν ζωὴν διδόμενα ἄποινα.

Ζώρει. Ζώρει Ἀφείως ἦν, ἀπὸ τῆς ζῶντος λάμβανει. παρὰ τὸ ζῶ καὶ τὸ ἀγρόειν, ζωγρῶ, τὸ τὰ ζῶντα ἀγρόω.

Ζωγράφος. Θεόκριτος, Ποῖοι ζωγράφοι τ' ἀκριβέα γραμματ' ἔγραψαν; εἰς ὅτι γραμματὶ χρεῖται, ἀλλ' ὅτι τῇ γραφίδι προσκαταξύνει. γράφει γὰρ τὸ ξύσαι. ἐκ ἑξέως δὲ τὸ ἱ προσγεγραμμένον. ἐστὶ δὲ ζῶν ζωὴ ζωγράφος. καὶ ἐπειδὴ ἐδέποτε μεταξὺ τῆς ὄντος ἢ τῆς οὐ ἢ συμφώνως, κράσις γίνεται, ἀλλὰ πρῶτον ἀποβάλλει αὐτὸ, καὶ ἔτω γίνεται ἡ κράσις. βελτίονα, βελτίω. τῷ ἐμῷ, τῷ μῷ. τῷ ἀνδράπῃ, τῷ ἀνδράπῃ. καὶ τὸ ἀνδρῶπος, τῷ ἀνδρῶπος. τῷ χάρι καὶ τὸ ζωγράφος, πρῶτον ἀποβάλλει τὸ ἱ, καὶ ἔτω ποιεῖ τῷ κράσιν τῷ ὦ καὶ ὁ εἰς ὦ, χωρὶς τῆς ἱ.

Ζωπυρεῖν, κυρίως τὰς ἀνδρακας φουσαι. ὧς τρεῖς κατάρτατε ζωπύρει τὰς ἀνδρακας. καὶ ζωπυρῆσαι. ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς πυρὸς λέγεται καὶ ὅτι τὰς ἐξ ἀρρώστιας ἀναρρώσυντες. καὶ ἐξω. Κατὰ γὰρ αὐτὸ ἐξω καὶ σὺ τὸν λοιπὸν χρόνον. ὥφελον εἶναι ἐξω. κοινῶς μὲν, ἐξας ἐξας. οἱ Δωριεῖς δὲ τὸ α εἰς ἡ σιωπῶσιν, ἐξας ἐξας λέγοντες, καὶ ἐξας ἐξας. πλάτης ἐν γινόμενης, ἐγχείροτο πρῶτον πρὸς ὥπον ἐξω, πρὸς δέσει τῷ ὦ ἀπὸ τῆς τρεῖς πρὸς ὥπον.

Ζώδιον, σὺ τῷ ἰώτα. ἐπειδὴ εὗρηται καὶ ἔχασιν. Ἀρατος, Ζωῖδιον δὲ ἐκ κύκλου ὁπλῆσιν καλέσιν. ἢ ἐπειδὴ ἐστὶ ζῶν ζωὴ, ὅπερ ἔχει προσγεγραμμένον τὸ ἰώτα. καὶ ἐπειδὴ ἡ τελευταία συλλαβὴ τῆς θρηικῆς τῶν πρῶτον τύπων ἀπὸ φωνήεντος ἀρχεται, γίνεται ζώδιον, ὡς εἴρηται, τῷ ἰ ἀπὸ τῆς πρῶτον τύπων ὄντος. τὸ θρηικὸν ὄνομα, παρὰ τὸ ζῶ, τὸ τῷ ζῶν δεκτικόν. ἢ ἀπὸ τῆς ζωῆς, τὸ ζῶν ἐχόν, ἢ ζέσιν ἐχόν καὶ θερμότητι, πρὸς ἀντιδιαστολῇ τῶν μὴ ζῶντων, ὅθεν καὶ ζέσιν ἀνδρῶπον φαμὲν, τὸν δὲ κίνητον καὶ θερμόν. γράφεται δὲ μὲν τῷ ἰώτα, ἐπειδὴ εὗρηται καὶ ἔχασιν καὶ παρὰ Σιμωνίδην, οἷον, Τὸ δ' ἡμῖν ἐρπετὸν παρέπτατο ζώιον κάκιστον. καὶ δὲ τὸν χαρακτήρα τῶν ζῶντων τῶν ζῶντων. τὰ δὲ ζῶντων ἐδέτερον μονοθρηῖ, θέλει ἔχειν τὸ ἰώτα. οἷον, Πτῶν, ὄνομα ὄρεος, πρὸς ὧν, περὶ ὧν, ἰωρῶν. ἔτω καὶ ζῶν σὺ τῷ ἰ.

Ζῶς. ἀξιοὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης περιπαῖσαι, εἰς ὑγίως. μόνον γὰρ ἐστὶ τὸ σῶς περιπαῖσιν ἀρσενικόν εἰς ὡς λήγον, εἴτε ἀπὸ τῆς σῶς ἢ ἀπὸ τῆς σᾶος, ὅπερ ἄμεινον. εἰ δὲ ἐκ τῆς ζωῆς ἀξιοὶ αὐτὸ περιπαῖσαι, ἴσω ὅτι τὰ ἐξ ὁξείας καὶ βαρείας πάλιν βαρύνονται. εἰ μὲντοι

τοι κλίνει αὐτὸ, ἰσοσύλλαβον εὐρεθήσεται, γίνεται δὲ ἐκ τῆ ζωῶ, ζωὸς ζωός. ἢ ἄπο τῆ ζω, ζωός.

Ζωή. ἐκ τῆ ζωῶ καὶ τῆ ζῶ, γίνεται ζῶα, ζῶ. οἱ δὲ ζῶντες, πάντες ἐμπνέουσιν. ὁ ζῶων ὁ ζῶν, τῆ ζῶοντος τῆ ζῶντος. τὸ δὲ κτικόν, ζῶοιμι ζῶμι. τὸ δὲ ὑπερον, ζῶοις ζωός, ζῶοι, ζῶ. καὶ ἐν τῇ τρίτῃ προσώπῳ οἱ Ἀττικοὶ προσοδεύουσι τὸ ἦ, καὶ γίνεται ζῶη. ἄπο δὲ ῥίτε ποιῶσι τὸ δὲ ὑπερον προσοδεύουσι τῆ σ, ζωής, καὶ ῥοπή τῆ σ εἰς ν, τὸ πρῶτον, ζῶν, ὡς ἀγαπῶν.

Ζωή. ἄπο τῆ ζωῶ, γίνεται ζῶη καὶ προσληφὴν συλλαβῆς. ἢ ὡς περ ῥῶα τὸ ῥέω, γίνεται ῥοή, καὶ χέω χοή, ἔπω καὶ ἄπο τῆ ζῶα, ζῶη, καὶ ῥοπή τῆ ο εἰς ω, ζωή. τὰ γὰρ παρ' αὐτῆς συγκεκμηρα, τὴν αὐτῇ φυλάττει γραφῇ. ζωφόρος, ζωτόκος, αἰζώος.

Ζωμός. κυρίως τὸ ἐπὶ τοῖς κρέασι τῶ ζωῶν ἄρτυμα, ζωμός καλεῖται. ζῶμα τὸν χιτῶνα, ἄπο τῆ ζῶννυθαι, ἢ τὸν θώρακα.

Ζῶννυθαι, τὸ κακοπλῆζεσθαι, συνειδοχικῶς ἀπὸ μέρους, τὸ περιζωσθῆναι. ἐκ τῆ ζωῶ βαρυτόνα. εἰ δὲ ἡ ἀπὸ τῆ ζωῶ ζωῶ, καὶ ὡφείλε προσλαμβάνειν τὸ σ. τῆ δὲ ζωῶ (ἐπὶ τῆς ζωῆς), ὁ μέλλων, ζήσω. ἔχει δὲ τὸ ζῶννυθαι πρὸς τὸ ζωῶ συγγενεαῖτινα. ἐπεὶ δὲ τὸ ζωῶ ἐπὶ τῆ θερμῆ λαμβάνεται παρὰ τὸ ζῶα, ὅρα τὴν ἐν αὐτῇ θερμασίαν. ὡς περ καὶ καὶ ὡφείλεσιν ἀλίβας ὁ νεκρός. ἀπὸ δὲ μεταφορᾶς τῆ ζωῶ, καὶ τὸ ζῶννυθαι. ἐπεὶ δὲ κατ' ἐκείνον τὸν τόπον ζῶννυμέθα, ἐν ᾧ ὅτι τὸ τῆ σώματος θερμόν, ἢ καρδίαν.

Ζῶν, τὸ τῆ σώματος μέρος. παρὰ τὸ ζωῶ, ἐν ᾧ μάλιστα τὸ τῆ ζωῶ ὅτι ζωτικόν. καὶ τὸ ὡφείλε αὐτὸ ὕφασμα, ζῶν ὁ μόνυμωσ λέγεται. ὡς καὶ θώραξ τὸ μέρος τῆ σώματος, καὶ τὸ περιτιθέμενον ὅπλον. ἢ παρὰ τὸ δεῖν, δῶν καὶ ζῶν, ἢ περιτιθέμενον καὶ δεσμεύειν ἡμᾶς. διὸ καὶ παρ' αὐτῆς συγκεκμηρα, ὅρα τῆ ὡ μεγάλῃ, οἶον, ἄζωνος, βαθυζωνος, εὐζωνος.

σημαίνει δὲ ῥία. τὸ μέρος τῆ σώματος, ὡς τὸ, Ἀρεῖ δὲ ζῶν, σέρνον δὲ ποσειδάωνι, Ἰλιάδος β. παρὰ τὸ ζωῶ τὸ ζωογονῶ, τὸ παρὰ τῇ καρδίαν μέρος κείμενον, ἐν ᾧ μάλιστα ἔστι τὸ τῆ ζωῶ δεικτικόν. σημαίνει καὶ τὸ ἐν σπηλαίᾳ λεγόμενον, ὡς τὸ, Ζῶσατο δὲ ζῶν, ἐκατὸν θυσαύοις ἀραρυῖαν. σημαίνει καὶ τὸν σπασιασμόν, ὡς τὸ, Λύσε δὲ παρθενίῳ ζῶν.

Ζωστήρ, θώραξ, ζῶν, καὶ τόπος τῆς Ἀττικῆς, Εὐφορείων, Οὗτος μὲν Ζωστήρ Φοῖβε πέδον. καὶ Ζῶστηρος Ἀπόλλων, παρὰ Ἀθηναίοις τιμώμενος. Καὶ ἡδ' ἐπαπιδήσασα Ζωστήρ Ἀπόλλωνι. φασὶ δὲ τῇ Λητῇ ὠδίνεσθαι, ἐκείσε τῇ ζωῶν λῦσαι. Ζωστήρ, ὁ ἐπάνω τῆ θώρακος, ὡς γινώσκται. Λύσαι δὲ οἱ Ζωστήρα πυναιόλον. ζῶμα δὲ καὶ αὐτὸς ὁ θώραξ κατὰ Ἀριστοφάνη. ἀντίγραφον ἐν φησι, Διὰ μὲν ἄρ Ζωστήρες ἐλθόντο δαιδαλέοιο. λέγεται ζῶμα, καὶ τὸ ὡφείλεμα. Ζῶμα δὲ οἱ πρῶτον ὡφείλεμα βάλον, αὐτὰρ ἔπειτα θῆκεν ἱμάντας εὐδμήτας.

Ζωρότερον. Ζωρότερον δὲ κέραιον, Ἰλιάδος ι, ζωτικώτερον, ἀκρατώτερον, ἐνεργές. οἱ δὲ, θερμώτερον. παρὰ τὸ ζωρός, ὁ ἀκρατός, καὶ οὐδέτερον, ζωρόν. καὶ ζωρότερον ποτὶν, ἄπο τοῦ ζωῶ ἢ ζεῖν, γίνεται ζωότερον, καὶ πλεονασμῶ τοῦ ρ. ἐν ᾧ ὁ οἶνος οὐκ ἠφάνισαι, ἀλλ' ἔτι ζῆ, ἢ ζεῖ καὶ θερμός ἐστιν. ἄπο δὲ τούτου, τὸ ἀκρατώτερον καὶ ἰσχυρόν ἐμφαίνει. ἢ ἀπὸ τοῦ ζωῶ καὶ τοῦ ὠρον, ὃ σημαίνει τὸν ἐνναιὸν, γίνεται ζῶαρος, καὶ ζωρός, ὁ πολυτιμὸς καὶ παλαιὸς οἶνος, καὶ εὐποτός ὑπὲρ τὸν νέον.

Ζῶτειον, προπαροξυτόνως ὁ μύλων. παρὰ τὰς ζεῖας, αἱ καὶ ζεῖαι καλοῦνται, ὅπως αἱ ζεῖαι ἐκόντο, οἶονεῖ ζεῖντεον. οἱ δὲ, τόπου ὀνομα, ὅπως ἐκλάζοντο οἱ οἶκεται. Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίοις, ζῶτειον, ὡς ὦρος ὁ Μιλήσιος εἶρηκεν.

Α'ΡΧΗ ΤΟΥΤ' Η' ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΪΟΥΤ.

Η Τα τὸ στοιχεῖον, ἐκ τῆ ἥτα καὶ ταῦ ἔχειν τὸν χαρακτῆρα τῆ στοιχείας. ὡς γὰρ πλάγιον πεδῆ, εὐρήσεις ταῦ. εἰδὲ ἄπο πρώτης γραμμῆς τῆ ἥτα βαρεῖαν δώσει δὲ τῆς ἐν μέσῳ γραμμῆς, τὸ ἥτα εὐρήσεις ἄλλα.

Η' τὸ τὸ ἥτα φιλέμενον καὶ περιπαύμενον, δηλοῖ αὐδεσμον ὡφείλεμα πλεονασμικόν, ἥτοι ἴσον τῷ δῆ. οἶον, Ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερον ὅτι. καὶ ὡφείλεμα ἡλως. Η' δὲ Λοίγια ἔργα. δηλοῖ δὲ καὶ ὡφείλεμα πλεονασμικόν αὐδεσμον. οἶον, Η' ἔχελκός ἐνεκα ἡνκόμοιο; Η' μέντοι φιλέσιν ἀλόχως μερόπων ἀνθρώπων Ἀρεῖδαι; δηλοῖ δὲ τὸ ἔφη. Η', καὶ κυανέσιν ἐπ' ὀφρύσι. καὶ

σεσημαίνεται Ἀρεῖδῶν, ὅτι ὁ μὲν Ὀμηρὸς αἰετὸν ὡφείλεμα πλεονασμικόν λόγοις ὡφείλεται τὸ ἥ, τὸ δηλῶν τὸ ἔφη. ὁ δὲ Πλάτων μετ' αὐτὸ, ὡφείλεται τὸν λόγον. καὶ πάλιν. ἡ φιλέμενον καὶ περιπαύμενον, σημαίνει τῶσατα. τὸν δὲ παραπληρωματικὸν αὐδεσμον, ὡς τὸ, Ἐπεὶ ἡ πολὺ φέρτερον. καὶ ὡφείλεμα βιβαιοσέως, ἀντὶ τῆ ὀντως. ὡς τὸ, Η' μάλα δὲ τῇ θνητῇ Μενελάῳ ἀλκιμος υἱός. καὶ ἀντὶ τῆ εἶπον, ἔστι δὲ ῥῆμα ἴσον τῷ ἔφη. ὡς τὸ, Η' καὶ κυανέσιν ἐπ' ὀφρύσι. καὶ ἀντὶ τῆ ὡφείλεμα πλεονασμικῆς τῆ ἀρχ. ὡς τὸ, Η' μέντοι φίλοι. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ αἰνιδικόν. ὡς τὸ, Η' δὲ Λοίγια ἔργ' ὅτε μὲν ἐχθροδοπήσας ἐφῆ.

φίσεις Η' ρη. τὸ δὲ ὄντως, ὅπῃ τῇ ἀληθείᾳ λαμβά-
νεται. Η' μάλα δὴ τέθνηκεν, ἀπὸ τῆς ἀκρίβει-
ας, δῆλον. Ἰλιάδος σ'. ἔπειθ' ἡ ἐν Οὔδυσσειά ἔχει.
Η' μάλα δὴ τις ἐγνήμην.

Η' φίλῳ μὲν δὲ καὶ βαρυώ μὲν, δηλοῖ σῶδεσμον
ἁλζουκτικόν. Η' εὖ, ἢ κακῶς νοσήσομεν. ἔστι
δ' ὅτε καὶ ἀπὸ τῆς σωματικῆς τῆς ἐκτίθεται, ὡς τὸ,
Η' καὶ ὅρῃς ὕστερος ἦεν. ποτὲ δὲ παρέλκει. ὡς τὸ,
Ἀλλὰ τί ἢ ἐμὲ ταῦτα παρεξέρεσθαι ἔκαστα; καὶ
πάλιν. ἢ φίλῳ μὲν καὶ βαρυώ μὲν, σημαίνει
πένταρα. ἢ ἁλζουκτικός ἐστιν, ἢ ὑπερῷος, ἢ
ἁλσαφτικός. ἁλζουκτικός, ὁ τὰ ἐναντία τῇ
σωτῆρι διίστων. οἷον, Η' νέος, ἢ παλαιός.
καὶ, Η' ἡμέρα ἔστιν, ἢ νύξ. ὑπερῷος δὲ
ἐστίν, ὁ ἁφώρα παράγματος τιθεῖς, καὶ μὴ δ' ἕτερον
ἐν τῇ αἰτίᾳ διαιρῶν. οἷον, Δόσμοι χρυσὸν ἢ ἄρ-
γυρον ἢ λίθους τιμίους. ἁλσαφτικός δὲ ἐστίν, ὁ
τῷ ἴσθ' δύο ποτεθέντων, τὸ ἐν αἰρήται. οἷον,
Κρεῖσσον ἐν γῇ πένεσθαι, ἢ πλετάντα πλεῖν. καὶ,
Θείω τύχης σαλαγμόν, ἢ φρενῶν πίθον. Ρά-
νις φρενῶν μοι μάλλον, ἢ βυθός τυχης. ἔπος ὁ
σῶδεσμος, γίνεται μὲν τῇ ἀλλὰ σῶδεσμος. ἀλ-
λά ἢ, ἐν συκοπῇ, ἀλλ' ἢ. δηλοῖ δὲ καὶ τὸν καὶ.
ὡς τὸ, Βέλομι ἐγὼ λαὸν σῶον ἐμμεῖναι ἢ ἀπο-
λέσθαι.

Η' τοῖόςδε ἐών. ὁ ἢ σῶδεσμος. ἁλζουκτικός μὲν
ἐστίν, παρελήφθη δὲ παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀπὸ τῆς συ-
ναπτικῆς. οἷον ἐστὶ καὶ ἄλλο, Ἐπεὶ ἔπολύμυθος,
ἐδ' ἀφαρμαρτοπένης, ἢ καὶ ὅρῃς ὕστερος. ἢ ἀπὸ τῆς
ἐῶν καὶ τῷ ὅρῃς. ἔπειθ' ἡ τοῖόςδε ἐών, ἀπὸ τῆς
ἐῶν ποιεῖται ὑπάρχη, Οὐκ αὖ δὴ μείνειας ἀρήφιλον
Μενέλαον ἰλιάδος γ'. λαμβάνεται δὲ καὶ ἀπὸ τῆς πό-
τερον, ὡς τὸ, Η' ὅγε φάσαντο ὀξύ.

Η' γνηῖσαι Πείραμος, σῶδεσμος ἁλβαβαιωτικός,
καὶ δεῖ ποτεπείσθαι, ἀπὸ τῆς ὄντως αὖ χαρεῖν.
ὅτι τὸν ἢ σῶδεσμον ἔξ ἁφώρας σημαίνειν φησὶν
Ἡρώδης. ποτεπείσθαι μὲν ἔστι, καὶ βαρυώ μὲν
τεῖα. ποτεπείσθαι μὲν γὰρ ἔστι ἁλβαπληρωματι-
κός, βεβαιωτικός, ἁλπορητικός. βαρυώ μὲν δὲ
ἔστι ἁλζουκτικός, ἁλσαφτικός, ἁλσαφτι-
κός. ὁ μὲν ἔν ἁλζουκτικός, ἔπος. Η' ἡμέρα ἔστιν,
ἢ νύξ. ὁ δὲ ἁλσαφτικός, κεῖται ἀπὸ τῆς καὶ,
ὡς ἁλβα Πλάπων, Μίνως, ἢ ποτὲ νόμων, ἀπὸ
τῆς καὶ ποτὲ νόμων. τὸ δὲ, Βέλομαι πλετεῖν ἢ πέ-
νεσθαι, τῇ ἁλσαφτικῇ ἔστιν. ἔπος δὲ τοῖς ἁλσαφτι-
κοῖς σῶδεσμοις, δύο παραγμάτων, τῇ μὲν ἐνός
ποιεῖσθαι αἵρεσιν, τῇ δὲ ἐπὶ ἀποβολῇ. καὶ ἀπο-
βολὴ μὲν, ὡς τὸ, Βέλομι ἐγὼ λαὸν σῶον ἐμμε-
ναι, ἢ ἀπολέσθαι. αἵρεσις δὲ, ὡς τὸ, Ράνις φρε-
νῶν μοι μάλλον, ἢ βυθός τυχης. τὸ ἢ, δασυώμε-
νον καὶ ὀξυπνέμενον, δηλοῖ ἄρδρον ποταμικόν,
ὡς τὸ, Η' δ' ἑτέρη θέρει πορεύει. δηλοῖ δὲ καὶ ἄρ-
δρον ὑποτακτικόν, οἷον, Η' μυεῖ ἀχαιοὺς ἀλγέ
ἔθηκε. δηλοῖ καὶ αἰσφαικῶς αἰτωνυμίαν, οἷον,
Ὡς ἡ γ' ἀμφ' πόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἀδμῆς.
δηλοῖ δὲ καὶ σῶαρθον αἰτωνυμίαν τῇ ποτεπεί-
σθαι.

πα συζυγῆσαι τῇ ἐμῇ, σῇ. ὑποδείγματα δὲ
αὐτῆς παρ' Ομήρῳ ἔχ' εἰστίται. ἐκ δὲ τῆς ἀνα-
λόγης νοεῖται. αἱ δὲ πλάγιοι πᾶσαι δι' αὐτῆς παρ'
Ομήρῳ σῶζονται. ἦς, ἦ, λῷ.

Η', σῶδεσμος αἰτιολογικός, ἀπὸ τῆς καθ' ὅσον ἁλβα-
λαμβανόμενος. ἦχι, ἢ πολεμητέα λῷ αὐτοῖς, ἀν-
τὶ τῆς ὅσον ποταμικὸν ἐπὶ ῥήμα. τὸ δὲ ἦχι ποταμικόν ἐ-
πὶ ῥήμα, κατ' ἐπέκτασιν ἔστι τῆς καὶ συλλαβῆς,
ἐκ τῆς ἢ δασυώμενος καὶ πολεμώμενος, ἔχει δὲ καὶ
τὴν ποτεπείσθαι. τὰ δὲ εἰς ἢ λήγοντα ἐπὶ ῥή-
ματα, ἔχει τὸ ἢ ποτεπείσθαι. οἷον, ἄλλῃ,
τεῖπλῃ, κομιδῇ. σσημειώται πόντε. νῆ, μῆ,
δῆ, ἦδῃ, δηλαδὴ. ἁλβα βαρυώται, ζῆται εἰς τὸ
ὀφειτέλεον.

Η' δὲ δὲ οἱ, αὐτὴ δὲ αὐτῶν. ποτεπείσθαι. ἐν μέρους
λόγῳ ἔστιν. ἐπεὶ δὲ δείκνυται ἐκ τῆς ἀρσενικῆς. ἀλλ'
ὁδ' ἀνὴρ. καὶ εἰς τὸ λεξικόν. Ἰλιάδος γ'. γράφεται
ποτὶ δ' ἀμφὶ γυναικί. ἢ ἁλβα τῇ δὲ ἁλβαγωγῇ, εἰ
ἔχει ποτὲ τέλος μακρόν, ποτεπείσθαι. σσημειώ-
ται τὸ, ποτὲ καὶ νῶϊ.

Η'. ἢ καὶ ἐπ' ἀργυρῇ κώπῃ. ἀπὸ τῆς ἔφῃ, εἴπε.
Η', καὶ ἀπ' ἀκμοθέτε. ἔστι δὲ ῥήμα χρόνος ἀορί-
στου δούτερος. Η', καὶ ἀπὸ σομάχων ἀρῶν. ἔστι
φῶ τὸ λέγω, ἢ ἁλβαγωγόν, φημί. καὶ Ἀττικῇ
ἀποβολῇ, ἡμῖ, τὸ αὐτὸ σημαίνει. καὶ ἔστι τὸ μὲν
φημί, δούτερος συζυγίας. τὸ δὲ ἡμῖ, πρώτης.
ἡμῖ ἔν, ὁ μέλλων, ἦσω. ὁ δούτερος ἀορίστος,
λῷ, ἦς. ἢ.

Η' δ' ὅς. οἱ μὲν ποτὲ Ἐραποθέτω. ἀπὸ τῆς ἔφῃ δὲ ἔ-
πος. διὸ καὶ δασυώμενος τῷ ἐχάτω. ἐντεταχθεὶς δὲ
ἄρδρον τὸ ὅς. καὶ ἢ δὲ, ἀπὸ τῆς ἔφῃ δὲ. καὶ λῷ δ'
ἐγὼ, ἀπὸ τῆς ἔφῃ ἐγὼ. παρ' ὅδῃ Ἐρμῆπος καὶ
Δείσαρχος ἀπὸ τῆς ἔφῃ δὲ ὅς. Χάρης δὲ καὶ Κριτό-
λαος, ἀπὸ τῆς ἔφῃ, καὶ ἀπὸ τῆς ὀφίλι, σημαί-
νει φασί. διελέγχεται δὲ ὑπὸ πλειόνων. Χαίρε
ἐφη παιδίον. τί δὲ ὁ πατήρ; πῶς δὲ ἡ μήτηρ καὶ οἱ
οἰκέται; καὶ μάλ' ἢ δ' ὅς, ὡς πάντες. ἐκομίσθης δὲ
πῶς; ὡς αὖ ἁλβα θαλάττης ἐφῃ.

Η' μὲν, ὄντως δὴ. τὸ ἢ σῶδεσμος βεβαιωτικός,
τὸ μὲν σῶδεσμος ἁλβαπληρωματικός. ἁλβαφέρει
δὲ ὁ ἐναντιωματικός τῇ ἁλβαπληρωματικῇ, ὅτι
ὁ μὲν ἁλβαπληρωματικός, ἐπὶ φέρειται συμφώνως
καὶ φωνῇ, ὁ δὲ ἐναντιωματικός ἐδίδοτε φων-
ήν. ἢ μὲν, μάλιστα μὲν ἀπαρεμφάτω σω-
πείσθαι, τὰ καὶ δὲ ὀρίστω. ἢ μὲν τὸδε ἐγέ-
νετο ἢ τὸδε ἔσαι. Ἡρόδοτος ἐν α'. Η' μὲν σ' ἐγὼ
αἵματα κόρεσθαι.

Η', ἐπὶ ῥήμα ὀρκικόν. ὅπερ καὶ ἁλβα διφθόγγῃ γράφει-
ται. ἢ μὲν ὀλογῶν ὀλογῶσθε, ἢ ὄντως καὶ ἀ-
ληθῶς, καὶ ἔστιν ἐπὶ ῥήμα βεβαιώσεως.

Η' τοι, ἀπὸ τῆς μὲν ποταμικῆς. ἁλβαφέρει δὲ τῇ μὲν,
ὅτι τὸ μὲν ἦτοι κατ' ἀρχὴν τίθεται, ὁ δὲ μὲν, ἔ-
χι, ἀλλὰ παρέπεται. καὶ ὁ μὲν μὲν, σωτήρης ἐ-
στίν, ὁ δὲ ἦτοι, ποταμικῶς. σωτήρης δὲ ἐκ τῆς ἢ
σωαπτικῆς καὶ τῇ τῷ παραπληρωματικῇ, ἦτοι. τῇ-
το καὶ ποτεπείσθαι καὶ ὑποπείσθαι. ὅτε μὲν ἔπος,
ἦτοι

ἥπι τόδε, ἥ τόδε, ὅτε δὲ ἔπος, ἥπι τόδε, ἥ τόδε. Ἰστέον ὅτι τὸ ἥχι τὸ γινόμενον ἐπεκτάσει τῆς χι συλλαβῆς, ὡς τὸ ναί, ναίχι, οἱ Δωρεῖς, ἀχι λέγεται δὲ τὸ α. Ἀχι Λίγα μέγα σᾶμα, τῆς τῆς τῆς Λίχα τὸ μέγα μνημεῖον. καὶ, Ἀχι ὁ κλεινὸς Ἀμφίβουινίδης. πολλῶν δὲ λεγόντων σὺ τῷ ἱεράφειδαι, καὶ πολλῶν ἀντιλεγοντῶν χωρὶς τῆς ἱ, τῆς μόντοι παραδόσεως ἐχέτης τὸ ἱ, δίκαιον ἡγνῆται πᾶντας ἀδελφιστῶν, τῇ ἀδελφείᾳ μόνῃ ἐπεδαι, καὶ μὴ ἀδελφῆς γράφειν αὐτῶν ἐκ ἑσ. καὶ μάστιγα πολλὰ καὶ ἀναικάτοις συμφοραῖς καὶ τῇ τῆς ἀναγκαίων πιεζόμενος σπᾶναι. ἀλλὰ τῷ τῆς λόγων ἀνδελφικότητος ἔρατι, καὶ ὅπως τοῖς ὀφθαλμοῖς ὕπνον δέδωκε, ὡς τε καὶ αὐτὸς ἀφελήσῃται τὰ μέγιστα, καὶ τῆς μετ' ἐμὲ κατελιπεῖν μνήμης ἄξιον.

Ἡ βαιὸν, ὀλίγον καὶ ὀλιγοχρόνιον. παρὰ τὴν ἡβλῶν, ἐπεὶ αὐτὴ ὀλίγη καὶ ταχέως αὖξεται καὶ ἐλαττῆται. ἀφ' ἧς παρώνυμον ἡβαιός. τὸ ἡ, ἡτα. ἐκ τῆς ἡβη ἡ ἀκμή, ἡβαιός καὶ ἡβαιός, ὁ ἐπ' ὀλίγον χρόνον ἀκμάζων καὶ μαραινόμενος πάλιν. καὶ ἐκ τῆς ἡβη γίνε-
ται, ὡφείλει δασυνεῖσθαι. ἐκ ἑσ. δὲ ἔπος, ἀλλ' ὅτε τῆς βλῶν γίνεται βαιός, καὶ πλεονασμῶς τῆς ἡ, βαιός, ὁ ἐπ' ὀλίγον χρόνον βεβηκώς, καὶ πλεονασμῶς τῆς ἡ, ἡβαιός. ὡς τὸ μῦει, ἡμῦει. βαιόν, ἡβαιόν. καὶ ἄλλως, ἐκ τῆς γράφεται δὲ τῆς διφθόγγου, δεικνύ-
ται πλεονασμὸν εἶναι τὸ ἡ. λέγει ὁ κανὼν. Τὰ δὲ τῆς αἰὶς δισύλλαβα ὀξύτονα τειρηθῆναι, δὲ τῆς αἰ διφθόγγου γράφεται. οἶον, σκαῖος, λαιός, φαιός, πλῶν τῆς θεός. ἔπω καὶ βαιός. δῆλον ὅτι πλεονασμὸς ἔστι τῆς ἡ. ἡβαιός ὀξυνεῖται, ὡς τὸ γηραιός, δη-
ναιός, ἵνα μὴ βαρυμόρμον χῆ κατὰ τὸν τύπον. ὡς περ Ρώμη, Ρωμαῖος. οἱ δὲ, παρὰ τὸ βῶ τὸ βαι-
ω, τὸ ἔπος ὀλίγον, ὡς τε μόνον βλῶναι παυσάμε-
νον, καὶ τὸ ἐλάχιστον ἅμα τῷ ἀρχαῖον πέπαυται. ἡ παρὰ τὸ βῶ βαιόν, καὶ καὶ σὺνθεσιν τῆς σερ-
σεως ἀβαιόν, τὸ μὴ ἔχον βάσιν, καὶ ἡβαιόν. ὡς ἀπειρος, ἡπειρος. πῶρος ἐν ἀφαιρῶν σημασιολογῶν
τὸ πάθος.

Ἡ βη, σημαίνει δύο. τὴν θεὸν, ὡς τὸ, Μετὰ δὲ σφι-
σι πότνια Ἡ βη. καὶ τὴν ἀκμὴν καὶ νεότητα, ὡς τὸ,
Λιπὲρ ἀνδρότητα καὶ ἡβλῶν. Καὶ δ' ἔχει ἡβης ἀν-
δος, ὅτε κράτος ἔστι μέγιστον, ἡδονὴς ἔσα. ἡδε
ἡδὲ ἡμᾶς ὡς ἀνδος ἔσα τῆς ἡλικίας, καὶ ἔστω τῆς
δελτα εἰς βῆτα Βοιωτικῶς. ἡ παρὰ τὸ ἀπῶν, ἀφῆ,
καὶ ἡβη, ἔστω τῆς α καὶ τῆς φ, πυρῶδεις ἡδὲ οἱ ἡβῶν-
τες. ἡ ἀφῆτις ἔσα, τότε ἡδὲ ἀπτόμεθα καὶ ἔργων
γυναικός. ἡ παρὰ τὸ ἡβαιόν, ἡ ἐπ' ὀλίγον χρόνον
ἔσα. ἡ δὲ τῆς βεβηκέναι, ἀβη καὶ ἡβη. ἀπὸ τῆς βῶ
τὸ πορεύομαι, βῆ καὶ ἡβη.

Ἡ βηδόν, ἀθρόον, ὅλα κατ' ἡλικίαν. ἡ καὶ νεότητα
ἡβῶντας, ὡς τὰς στρατείας.

Ἡ γαγον, δούτερος ἀόριτος. ἀπὸ τῆς ἄγω, ὁ δούτερος
ἀόριτος, ἄγον, καὶ καὶ ἀναδιπλασιασμόν, ἄγα-
γον, καὶ ἡγαγον.

Ἡ γάθειον, τὸ θεῖον καὶ θαυμαστόν. παρὰ τὸ ἄγαμαι,

ἀγάθειον. ἡ παρὰ τὸ ἄγω καὶ τὴν θεῖον, οἶον τὸ
ἀξιοθέατον.

Ἡ γαθέλυ, θεῖον, θαυμαστόν. παρὰ τὸ ἄγαμαι,
ἀγάθειος, καὶ ἡ γάθει. ἡ παρὰ τὸ ἄγω καὶ τὸ θεῖον,
ὁ δηλοῖ τὸ θαυμαστόν.

Ἡ γαλέλυ καλπιν ἀειρομήλυ, τὴν κατεργάσαν ἡ κο-
λοβαθεῖσαν, ἡ κοίλωθεῖσαν. παρὰ τὸ ἄγος ὁ σι-
μαίνει τὸ ῥήγμα. ἐκ τῆς ἄγω τὸ κλαῖναι, ἄγος, ἀ-
γαλέος. ὡς τάρβος, τερβαλέος.

Ἡ γαλλεν, ἐξεράπτει. Δίωκον ἐν ἐκτωκαδικῶν λό-
γῳ Ρωμαϊκῶν. Διάτε ἐν ταῦτα καὶ ὅτι τὸ θεῖον ἀ-
κρεβῶς ἡ γαλλεν. κέχλωται δὲ τῇ λέξει ἄλλοιτε καὶ
Εὐνόμιος ὁ δυσπεβῆς καὶ αὐτὸς ἔπω πολλαῖς.

Ἡ γαμῶν, ἀπεδεξάμην.

Ἡ γάπατο, ἐθαύμαστον, ἐξεπλάγη. παρὰ τὸ ἄγα,
ἀγάζω. ὡς λίαν, λιάζω. ἡ παρὰ τὸ ἄγω, ἀ-
γαῖα, ἀγαθόμαι, ἡγαθόμην, ἡγαθόμην, ἡγαθό-
μην, καὶ πλεονάζει τὸ σ δὲ τὸ μέτρον.

Ἡ γεμῶν, παρὰ τὸ ἡγῶ ἡγήσω, ἡγεμῶν, καὶ ἡγεμῶν
ἡγεμόνος. συσέλλεται ὡς ῥηματικόν. ἡ γεμῶν συμ-
μορίας, ὁ προέχων πλῆθος, καὶ δὲ τὸ τῆς ἄλλων ἡ-
γεμονίαν ἀπειλημῶς.

Ἡ γεμόνισι. ζῆτε εἰς τὸ ἀφείδῃσι. ἀπὸ τῆς δοτικῆς
τῆς πληθυντικῆς ἐπὶ ἀρετικῆς καὶ δηλονεῖ. ἐπὶ δὲ
ἐξαιρέτως, ἀπὸ τῆς ὀριστικῆς τῆς ἐνικῆς ἡ δοτικῆς τῆς
πληθυντικῆς καὶ ἔστω τῆς ὁ εἰς ε. σώματος, σο-
μάτεσι. δέπας, δεπάειν.

Ἡ γερθεν, σωτηρόθισαν, σωτηροῖθισαν. ἀγεί-
ρω, ὁ ἀδελφείμην, ἡγερμαι, ὁ ἀδελφός, ἡγέρ-
θην, τὸ τείπον τῆς πληθυντικῆς, ἡγέρθισαν,
Διολικῶς καὶ Δωρικῶς, ἡγερθεν. Τὰ ἔχοντα τὴν
μετοχὴν εἰς σ ὀξύτονον, ποιεῖσιν Ἰωνικόν.

Ἡ γερθεν, ἀθροίζεσθαι. ἀγέρω ἀγρῶ.

Ἡ γεμονία δικαστηρία, ὁμομάχης δίκης.

Ἡ γερθεντο, σωτηροῖζοντο. ἀπὸ τῆς ἐγέρθω, ἐγέρ-
σω, ὁ παθητικὸς ἐνεσῶς, ἐγέρθομαι, ὁ ἀδελφα-
τικὸς, ἡγερθόμεν, ἡγερθόμεθα, τὸ γ. τῆς πλη-
θυντικῆς, ἡγέρθεντο, καὶ προδήκη τῆς ε, ἡγέρ-
θεντο, ἡ ἀπὸ τῆς ἀγέρω ἀγρῶ, ἀγέρθω.

Ἡ γορόωντο, ἐδημηγόρουν, ἡ ἡθροίζοντο. ἀπὸ τῆς ἀ-
γορεύειν ἀγορεύω ἀγορῶ, ἡγορόωντο, καὶ πλεονασ-
μῶς τῆς ο, ἡγορόωντο.

Ἡ γγύα, ἀμολόγει δάσειν. ἡ γγύατο ὁ λαμβάνων.

Ἡ γηλάζω, ἄγω, ὀδηγῶ, ἐπιμαλῆμαι. ὡς φησιν
ὁ μύθος, Καὶ σὺ κακὸν μόρον ἡ γηλάζεις. παρὰ
τὸ ἄγω, ἀγάζω, πλεονασμῶς, ἀγαλάζω, καὶ ἔσ-
τω, ἡ γηλάζω.

Ἡ γήμων. Δημοδοκῆς ἐν τῷ ἱερῷ Κησιφῶντος. εἰς
τὴν τῆς Μακεδονιζόντων, καὶ τῆς ἐπὶ δωροδοκία
ἐξαβεβλημένων.

Ἡ γήσιππος, ἔπος ἔστιν ὁ Κρόβυλος ἐπικαλέμηνος.
ἔδοκε εἶναι ὁ ἑβδόμος Φιλιππικῶν Δημοδέ-
νης ἐπιγραφόμενος.

Ἡ γητορία, παλάθῃ σύκων, τὴν ἐπὶ τῇ πομπῇ τῆς
πληθυντικῆς φέρειν, ὅτι ἡμέρας πρῶτης ταύτης
ἔστω ἡ δὲ τὸ πρῶτον τοῖς ἀνδρά-
ποις

ποις ὑπῆρθαι σύκον, ἰσὰ σὺκὴ τὸ δένδρον κέ-
κλιται. καὶ ὁ τόπος ἱερὸς παρὰ Ἀθῆναισι, ἐν
οἷς παρῶτον εἰρέθη τὸ δένδρον. καὶ ἀπ' αὐτῆς καρ-
πὸς ἡγνυρία. ἔπειθ' ὁ πατεῖάρχης.

Ἡ δὲ, ἐπὶ ῥήμα χρόνῳ δηλωτικόν. συντάσσεται δὲ
μὲν τριῶν χρόνων, καὶ ἰσοδυναμεῖ τῷ νυν. ἥδη,
σημαίνει ἀντὶ τῆς τότε. ἐπεὶ δὲ τὰ ἐπὶ ῥήματα μὴ
διορίζοντα χρόνον, κοινῶς δὲ ἀντιτάσσιν δηλῶντα,
ἐπὶ παντός χρόνῳ ἀναλαμβάνεται. οἷον, νυν φρο-
νῶ, νυν ἐφρόνησα, νυν φρονήσω. ἥδη γράφω, ἥ-
δη ἔγραφα, ἥδη γράψω. τὸ ἥδη, ἀρεῖσόν ἐστι καὶ
ἔστις χρόνῳ δηλοῖ. ἐπὶ μὲν παρωχημῶν, Ἡ δὲ
γάρ ποτ' ἐγὼ καρείοισιν ὠμίλησα. ἐπὶ δὲ ἐνεσῶ-
τος, Ἡ δὲ γάρ μοι τότε εἰκασὸν ἔπος ἔστιν. ἐπὶ δὲ
μέλλοντος, Ἡ δὲ λοίγια ἔργα τὰ δ' ἔσται.

Ἡ δὲ, ἐκ τῆς ἡδὲν ὑποσωτελίκῃ. ἔχουσιν οἱ ἰῶνες
τὴν εἰς δίφθογγον, ἐν μὲν τῷ παρώτῳ προσώπῳ,
εἰς ἑ καὶ α, καὶ ἀποβολῇ τῆς ν, γίνεται ἡδεα. ὡς τὸ λῶ,
ἔα. ἐν δὲ τῷ τρίτῳ, εἰς δύο εἶ, καὶ γίνεται ἡδεε.
εἴπε οἱ Ἀθῆναιοι ἐν τῷ παρώτῳ προσώπῳ, τὸ εἶ καὶ
α εἰς ἡ συναιρῶσιν. οἷον, ἥδη ἐγὼ, ἀντὶ τῆς ἡπι-
στάμην. καὶ ἐν τῷ τρίτῳ, τὰ δύο εἶ, εἰς ἡ. οἷον, ἥδη
ἐκεῖνος, ἀντὶ τῆς ἐγίνωσκε. καὶ ὁμοφωνεῖ τῷ παρώ-
τῳ. καὶ λέγεται τινὲς ὅτι ἰδὲ εἴρηται ὁμοφώνον, τὸ
τεχνικῶς λέγοντος ὅτι ἐκ ἐνδέχεται καὶ τὴν αὐτὴν
ἁλῆκτον καὶ καὶ τὸν αὐτὸν ἀειθμὸν ἢ χρόνον ὁμο-
φωνεῖν. ἔστιν ἔν ἐπεῖν ὅτι ἐκ ἔστι καὶ τὴν αὐτὴν
ἁλῆκτον τὸ παρῶτον καὶ τὸ τρίτον, ἢ ἡδὲ κράσις τῆς παρώ-
της προσώπου, τῆς παλαιᾶς Ἀττικῆς ὅτι ἰδίω-
μα, τὸ δὲ τρίτῃ, τῆς νέας. ὡς τε παρὰ τῷ ποιη-
τῇ. Ὅς ἡδὲν ἔοντα. καὶ ἔδὲ τὰ, ἥδη, Ἀεισάρ-
χειόν ἐστιν ἀμάρτημα. καὶ ἐκ ὧν εἴλετο ἡδεα αὐ-
τὸ παρὰ τῷ ποιητῇ, ὃν τῆς παλαιᾶς Ἀττικῆς.
ἢ ἡδὲ παλαιὰ Ἀττικῆς ὡς εἴρηται, τῷ παρώτῳ κέ-
χρηται. ζήτει.

Ἡ δὲ, εἶδω τὸ γινώσκω καὶ ἐπίσταμαι, ὁ μέλλων, εἶ-
σω. ὁ παρὰ κείμηνος, εἶκα. ὁ μέσος, εἶδα. ὁ ὑ-
περσωτελίκος, εἶδεν. καὶ οἱ Ἀττικοὶ τὸ εἶδον πα-
ρωχημῶν, εἰς ἡ ἔεπασιν, τὸ ἐβελόμην, ἡ βελό-
μην λέγουσιν. ἔπειθ' ὁ τὴν εἰδίφθογγον, ἐποίησαν
εἰς ἡ καὶ τὴν παρωχημῶν, ἡδεν. οἱ δὲ παρωχη-
μῶν, ἡ ἴσα φωνήεντα θέλουσιν ἔχειν παρὰ τὴν ἀρ-
χὴν τῆς ἐνεσῶτος, ἢ πλείονα, ἐδέποτε δὲ ἐλάττω-
σα. ἴσα μὲν, αὐλῶ, ἡυλῶν. οἰκῶ, οἰκῶν. πλεί-
ονα δὲ, ἔχω, εἶχον. εἶω, εἶαον εἶων. εἰ ἔν τὸ εἶ-
δω, εἶκα, εἶκάω, δύο φωνήεντα ἔχοντα καὶ τὴν
ἀρχὴν, δηλὸν ὅτι τὸ ἡκον, ἡκάζον, ἡδεν, δύο
φωνήεντα ἔχει, ἵνα μὴ εἰρεθῇ ἐλάττωσα. ὁ δὲ Ἀ-
πολλωνίος λέγει χωρὶς τῆς ἰ. οἱ δὲ Δωριεῖς, πολ-
λάκις τὴν εἰδίφθογγον, εἰς ἡ ἔεπασιν. οἷον, ἡ-
κον. ἡλκον. ἀλλ' οἱ Δωριεῖς, τότε ἔεπασιν, λῶ-
κα τὸ ἰ ἐν τῇ μετοχῇ ἀποβάλλεται. ἔχων ἡδὲ καὶ ἑλ-
κων ἢ μετοχή. ὅτε δὲ μὴ ἔπος ἔχει, ἔεπεται. τὸ
ἡδὲ εἰκονίζον καὶ εἰργον, ἔρεφεται ἡδὲ τῆς ἡ. εἰκονί-
ζων ἡδὲ καὶ εἰργων ἢ μετοχή. εἰ ἔν εἰδῶς καὶ εἰκων καὶ
εἰκάζων ἢ μετοχή, ἔεπασιν οἱ Δωριεῖς εἰς τὸ

ἡ. ἄρα ἔν ἡδὲ τῆς ἡ καὶ ἰῶται γράφεται. καὶ ἡδὲ μὴ
τὸ ἐν τῇ ληγῇ ἔρεφεται, ἀλλὰ τὸ ἐν τῇ ἀφελῇ
γῇ ἄρχον; ἐπεὶ δὲ ἰδίον ἐστὶ τῷ παρωχημῶν
τὸ καὶ τὴν ἀρχὴν μέγεθος. οἷον, ἄγω, ἡγον.
ἄλλως. εἰ τὸ ἐπὶ τέλους ἔρεφεται, ἐμείλλε τὸ ἰ ἀνεν-
φώνητον εἶναι, ὅπερ ὅτιν ἄτοπον. τὰ δὲ εἰς ἡ λη-
γοντα ῥήματα, ἔρεφεται ἔχειν παρὰ τῆς ἡ τὴν ἀνεν-
φώνητον. οἷον, βραῦ, ἐτύφθην. ζήτει εἰς τὸ ἐ-
τετύφην.

Ἡ εἶδει. Οὐδέ τις ἄλλος ἡεῖδει δμῶν. ἔστι καὶ πα-
ρὰ Ἀπολλωνίῳ. ὡς οἶμαι πλεονασμὸς ὅτι τῆς
εἰ διφθόγγῃ ἐκ τῆς ἡδὲ. ὡς καὶ ἐπὶ τῆς ἔξης,
ἐξεῖς.

Ἡ εἶν, ἡεῖς, ἡεῖ. ζήτει εἰς τὸ ἀπίειν. ἐκ τῆς εἶα
μέσῃ παρὰ κείμηνος, Ἀττικῇ ἐκτάσει, ἡα, ἡεῖν,
ἡεῖς, ἡεῖ. καὶ πληθυντικῶς, ἡαυ. Ἀριστοφάνης
Πλάτῳ, Ἐπειτα παρὰ τὸ τέμνος ἡμῶν τῆς θεᾶς.
καὶ, ἐν Γηρυτιάδι, Ἡσαν εἰδὺ τῆς Διονυσίᾳ, ἀν-
τὶ τῆς ἐπορεύοντο.

Ἡ εἶρεν, ἐδῆσεν, ἐδέσμευσεν. ἀπὸ τῆς εἶρω, εἶρε,
(σημαίνει τὸ δεσμεύω) πλεονασμῶ τῆς ἡ, ἡεῖρω.
ὡς μύω, ἡμύω. Σαυὶ δ' ἡεῖρεν ἱμασιν.

Ἡ εἶδεν. ὁπὸ τῆς εἶδεν γίνεται καὶ ἐκτασιν, ἡδεν,
ἡδεῖς. τὸ πληθυντικόν, ἡδεῖμην, ἡδεῖτε, ἡδεῖ-
σαν, καὶ κατ' ἐλπίδιν, ἡδεῖμην, ἡδεῖσαν. ἐκ τῆς ἡ-
δεν, ἡδεῖς, καὶ κατ' ἐκτασιν τῆς εἶα συνταβῆς, γίνε-
ται ἡδεῖδα. τὸ κοινότερον ἡδὲ τῆς εἶ. τὸ δὲ Ἀττικώτε-
ρον, ἡδὲ τῆς ἡ. ἡδὲδα Εὐπολῖς.

Ἡ εἶδω, ἀντὶ τῆς ἡδῶνα, Ἀττικῶς.

Ἡ εἶδω, αὐτὸ τῆς ἡ. παρὰ τὸ αἶδω περιπαύμηνον.
Εὐεπίδης Ἀλύπῃ, Οὐμὴ σὺν ἡμᾶς τῆς τεκόν-
τας ἡδέσω.

Ἡ εἶδον. Ἡ εἶδον δέ τις γυναιξὶν ἀλλήλαις μηδὲν ὑ-
γιᾶς λέγειν. παρὰ τὸ δοῶ, δοῖν, καὶ πλεονασμῶ
τῆς ἡ, ἡ δοῦσα καὶ συγχέουσα τὴν ψυχῇ. ἢ πα-
ρὰ τὸ ἡδω τὸ ἀφραίνομαι, ἡδονή. ὡς φλέγω,
φλεγμονή. πληθω, πλησμονή.

Ἡ εἶδος. Οὐδέ τις δαιτὸς εἰδλῆς ἔσεται ἡδός, ἐπεὶ τὰ χε-
ρεῖνα νικᾷ, ἡδονή, ὄφελος. ἔστιν ἄδος, καὶ σημαίνει
τὸν κόρον καὶ τὴν πλησμονήν, Ἰλιάδος λ. Ἄδος τέ-
μιν ἴκετο θυμόν. ἐκτάσει τῆς αἶ εἰς ἡ, ἡδός. ἢ παρὰ
τὸ εἶω τὸ κορέννυμι, παρὰ γὰρ, ἔδω τὸ εἶδω, καὶ
ἡδω. ὅς αὐτὴ ἡδός. καὶ κατ' ἐκτασιν, ἄδος. ἢ ὅτι
καὶ μεταχηματισμὸν ὅτι τὸ ἡδός, ὡς Ἡρώδης ἐν
τῇ Ἰλιακῇ προσόδῳ. τὸ ἡδονή ἡδὲ δασυμῶν,
μεταχηματίζεται εἰς τὸ ἡδός φιλέμηνον. ὡς περ
τὸ ἡμεῖρα δασυμῶν, μεταχηματίζεται εἰς τὸ
ἄμυδις φιλέμηνον. Ἡρώδης ἐν Ἰλιακῇ προσό-
δῳ. ἐν δὲ τῷ συμποσίῳ, φησὶν ὅτι τὸ ἡδός βέ-
λονται τινες δασυεῖν, ἐκείνα μὲν δὲ μάλλον φι-
λέσθαι. ἐπεὶ τὰ εἰς ὅς λήγοντα ἔδετρα διτύλλα-
βα ἑοχαῖκα ἀρχόμενα ὁπὸ φύσει μακρᾶς, φι-
λέσθαι θέλει. οἷον, αἶχος, εἶδος.

Ἡ εἶδω, παρὰ τὸ αἶδω τὸ ἀρέσκω, Ἀδὸν φίλον ὡς κεν
ἀδῆσι. τὰ δὲ ἀρέσκοντα, ἡδεα.

Ἡ εἶδύς, παρὰ Πλάτῳ ὁ δῆδης καὶ ἄφρων.

Ἡ εἶδύς.

Ηΰσμος, ὁ ἀρωματιστὴς κάλαμος.
 Ηΰ, ἐπὶ ῥήμα. ὑπὸ ὀνόματος μετήχθην ἐπὶ ῥήματι κτλ. σὺν ταῖς. ὡς περ καὶ τὸ, Ἀχθῶν δ' ἐγέλασεν.

Ηΰμος, ὑπὸ τῷ ἡδύμος. ἢ ὑπὸ τῷ ἡδύς, ἡδύμος. Ἐπίχαρμος, καὶ λόγων ἀκρόασις ἡδύμων. τὸ συγκριτικόν, ἡδυμώτερος. καὶ ἰωνικῶς, ἡδυμέτερος. ὡς ἀναιρότερος, ἀνιρέτερος. τὸ δὲ ὑπὸ τῷ ἡδύμω, ἡδυμέσασθαι, Ἀλκμαν ἔφη.

Ηέτιαν, ὁ ἥρως, ὁ πατὴρ Ἀνδρομάχης. ὡς τὸ αἶψος, αἰτίων ὑποκειμένων, ὡς Ἡφαίστος, Ἡφαισίων. καὶ ἰωνικῶς, Ηέτιαν. ἔθος γὰρ αὐτοῖς ἔπειν τὸ αἰεὶ ἢ. ὡς τὸ βορέας, βορέης.

Ηέρεθονται, αἰωρῶνται, ἀθροίζονται, πλανῶνται, ὁμοιοῦνται. οἶον, ἐπὶ ῥήματι, καὶ οἶον, καὶ ἀσύνετοι εἰσὶν. ἐπὶ μὲν τῷ παροξυσμῷ, καὶ ὑποπτεῖς γίνονται, ὡς τὸ ἐρέθω τὸ παροξύνω καὶ ἐρεθίζω, γίνεται ἐρέθονται, καὶ πλεονασμῷ τῷ ἢ. ἐπὶ δὲ τῷ ἀπαιωρῶνται καὶ κρέμονται, οἶον, Αἰεὶ δ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν φρονέας ἡέρεθονται. ὡς τὸ αἰεῖν τὸ κενεῖν καὶ ἐπαίρω. ὁ μέλλων, αἰεῖ. ὡς αὐτὸ αἰεῖται. ὡς ἀγέρω ἀγέρω, ἀγέρω. καὶ ἔπειτα τὸ αἰεὶ ἢ, καὶ μεταγεται εἰς ἐνέωπα, ἡέρεθω, ἡέρεθμαι. ὁ ὡς πατικός, ἡέρεθόμην. τὸ τρέπον τῷ πληθυντικῷ, ἡέρεθοντο, ὡς ἡγέρθησαν. ἢ ὑπὸ τῷ αἰεῖν, αἰεῖται, πλεονασμῷ τῷ εἰ, αἰεῖται.

Ηέριον. Ἰλιάδος α. Ηέριον δ' ἀνέβη μέγαν ἔρανόν, ἐωθινή, ὀρθρινή. καὶ, Ηέριαι δ' ἀρα ταίγε. Ἰλιάδος γ. τὸ πληθυντικόν, ὑπὸ τῷ ἡέριος ἀρσενικῷ. ὑπὸ τῷ αἰεῖν αἰεῖος. Τὰ ὑπὸ τῷ εἰς ἢ ὑπὸ μίαν συλλαβὴν ἔχει τῷ ἰσὺ γινόμενα, ἔχει τῷ ἰ ῥαφεται. ἀσὴρ ἀσέρος, ἀσέριος. αἰθήρ αἰθέρος, αἰθέριος. ὀλετὴρ ὀλετῆρος, ὀλετῆριος. σωτακτὴρ σωτακτῆρος, σωτακτῆριος. ἔτω καὶ αἰεῖος, καὶ ἔσπῃ, ἡέριος. ὑποσκειται ὑπὸ μίαν συλλαβὴν, ἔχει τὸ θῆρ θῆρος, θῆριος. λοιπὸν τὸ θηλυκὸν ἡέριον παροξυσμεται. καὶ ἢ ὡς εἶα τῷ πληθυντικῷ, ἡέριαι.

Ηέριβοια. ὑπὸ τῷ ἡέριον δοτικῷ, γέγονεν ἡέριβοια, ὄνομα κύριον. ὡς φησιν Ὀμήρου, Ἰλιάδος ε. ἡ αἰεῖα καὶ μεγάλη βοῶσα, ὡς τῷ Ἑρμῇ μῆρυα. ἢ ὡς τὸ ἐπὶ ἐπιτακτικῷ, καὶ τὸ βόη. τὸ δὲ, Ηέρι δ' ἐγχεῖς ἐκέκλιτο, ἀντὶ τῷ ἐν ὀμίχλῃ καὶ ἀορασίᾳ ἐκεκάλυπτο τὸ δόρυ καὶ οἱ ἵπποι. γίνεται παρὰ τὸ αἰεῖν τὸ πνέω, αἰεῖ αἰεῖρος, καὶ κατ' ἐκτασιν ἰωνικῶς, ἡέρος. Δι' ἡέρος αἰετὴρ ἵκανον, ἢ δοτικῷ, ἡέρι. ἡ αἰτιατικῇ, ἡέρα. Περὶ δ' ἡέρα πολλῶν ἔχουσιν. θηλυκὸν δὲ ὡς τῷ ποιητῇ ὁ αἰετὴρ. Αἰετὴρ δὲ βαθεῖα ὡς. καὶ εἰ μὲν ἀρσενικόν, σημαίνει τὸν περιεχυμένον ἡμῖν ἐπὶ τὸν ἐκποδὸν αἰετα. θηλυκῶς δὲ, τῷ ἀορασίᾳ. τὸ δὲ ἡέριον ὁ σημαίνει τὸ ὄρεται, ἢ ὡς τῷ πνέω δοτικῷ, ἀντὶ τῷ σκοτίᾳ. ἢ ὡς τὸ ἡέρι, ὁ δηλοῖ τῷ ὡς, (ἡέρι μάλιστα) γίνεται ἡέριαι, καὶ πλεονασμῷ τῷ εἰ, ἡέριαι. ὡς πλέθρον, πέλειθρον. τὰ πτετα δὲ καὶ Etymologicόν.

ἐπὶ τῷ σκοτίᾳ. Ἐς πέρταρον ἡερόσντα. ἐκ τῷ αἰερόεις. σημαίνει δὲ τὸν ὀμίχλῳ καὶ σκοτεινόν. Ἡεροιδὲς αἰερόν, ἐπὶ ῥήματι, αἰεροιδὲς, σκοτεινόν. τινὲς δὲ φασὶν ἐκ εἰς σκοτεινόν τὸ σπῆλαιον, ἀλλ' ἡεροιδὲς εἰρηδαί. ὡς τὸ, Μέγα αἰερομέγῃτον. ὁμοίως τὸ, Ὀσων δ' ἡεροιδὲς αἰετὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι, ἀναπεπταμένον τῷ μεταξὺ αἰετός καὶ μηδενός ἐμποδίζοντος. καὶ γὰρ ἀποτὸν θεοῖς σκοτεινόν αἰεδαί. Ἡρακλέων ἐνοδίῳις.

Ηεροφοῖτις ἐρηνύς, ἢ ἐκ τῷ σκοτῆς φοιτῶσα. ἢ ἔχει τῷ σκοτῆς ἐρχομένη ἀόρατος. παρὰ τὸ ὡς τὸν αἰετα φοιτᾷ, ἢ ἀοράτως φοιτῶσα. ἢ παρὰ τὸ ἔαρ ὁ σημαίνει τὸ αἶμα. καὶ ὁ αἱματοπότης, ἡεροπότης. ἢ ἡ εἰροφῶτις, ἢ ὡς τῷ γλῶσσει φοιτῶσα (ὡς ἢ καὶ ἐξέρχεται, τὸ τῷ ἔσφῳ εἰς τὴν γλῶσσαν ἀπορρίπτεται) καὶ τὸ ἢ, ὡς ἀρθρον ἐκδεκτόν.

Ηεῖος. Ἰλιάδος κ. Τίφθ' ἔπος ἡεῖε κορύσσει, καὶ Ἰλιάδος ζ. Ηεῖ, ἢ μάλα δήγε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω. ἔστι δὲ προσφώνησις τιμητικὴ νεωτέρῳ ἀδελφῷ πρὸς πρεσβύτερον καὶ παλαιότερον καὶ τιμῷ. ἢ φιλοφρονητικὴ προσαγορεύσις ἡττονος πρὸς τιμωτέρου, ὡς φησιν Ὀμήρου, Ἰλιάδος ψ. Τίπτε μοι ἡεῖν κεφαλὴν δευρὲς ἰλίουθας.

Ηεῖος, ἀδελφός, συγγενής, φίλος, ἢ πατὴρ ἀδελφός. γίνεται δὲ παρὰ τὸ θεός, θεῖος, καὶ συναίρεσις τοῦ εἰ καὶ εἰς τῷ εἰ δίδωγγον, θεῖος, καὶ πλεονασμῷ τῷ ἢ, ἡεῖος. πλεονάζει γὰρ τὸ ἢ ἐν πολλαῖς λέξεσιν. ὡς τὸ, μύει, ἡμύει. βαῖος, ἡβαῖος. δῖγος, δῖγος. ἢ παρὰ τὸ ἔθος, ἔθεος, καὶ κατ' ἐκτασιν, ἡεῖος. καὶ γὰρ τὰ ὑπὸ τῷ εἰς ὅς ἐδότερον ἔχει τῷ ἰσὺ γινόμενα, εἰ μὲν τῷ αἰετῷ ὡς ἀδελφῷ, τὰ δὲ τῷ παραγόμενα, ἔχει τῷ ἰ ῥαφεται. ὡς τὸ ἄγιος, ἀγιος. εἰδὲ μὴ παραλήγεται τῷ αἰετῷ, ἔχει τῷ εἰ διφθόγγῃ γράφεται ὡς τὸ, τέλος, τέλειος. ὄρος, ὄρειος. ἔθος ἐν, ἔθεος. καὶ καταβιβασμῷ τῷ τῷ, ἡεῖος. ἀναλογώτερον δέ ἐστιν ἐκ τῷ θεός αὐτὸ κανονίζειν, ἢ περὶ ἐκ τῷ ἔθους. ἐκ γὰρ τῷ θεός, καὶ ἡ αὐτὴ τάσις σώζεται, καὶ ὀλίγα πάθη δίδονται. ἐκ δὲ τῷ ἔθους, καὶ ἀλλοτέρως ὁ τόνος καὶ πολλὰ τὰ πάθη δίδονται.

Ηῖθος, ὁ ἔσπος. παρὰ τὸ ἔθος, ἡῖθος, κατ' ἐκτασιν τῷ εἰ. καὶ τὸ ἡεῖος τινὲς ἐπὶ τῷ σπῆλαιον λαμβάνουσιν, ἢ ἡ ἔθεος. ἢ παρὰ τὸ ἴημι τὸ πέμπω. Ἡῖσω γὰρ καὶ ἐγώ, Ἰλιάδος ρ. αἰτὶ τῷ ἀκοντίσω, πέμψω. ἴημι ἐν, ἡῖσω, ἡῖθος. ἀφ' ἢ καὶ αἰετὸς μέρος ἐντέμπονται πρᾶξις.

Ηῖμος, καὶ ἡεῖσιον, ἐργαλεῖον ἔχει τεχνικόν πολλὰς ἔρπαις, δι' ἢ τὸ ὑπερὸν εἰσὶν ἔχει τεχνικόν παχυτέρων, ὡς φησιν Μενελάου ἐν Ἐργωνῶν. Ηῖμος δὲ ὑποπάρειθον ἀφαρπάζει νέον αἰετὸν ἀφρόν. παρὰ τὸ ἡῖω. καὶ παρὰ Νικαῖδω, Οὐρον ἀπῆθῃσαι. καὶ Αἰετοφάνης, Ἀπὸ βιβλίων ἀπῆθῃσαι. ἀπὸ γὰρ τῷ ἡῖω, ἡῖω, ἡῖμος, καὶ ἡῖμος, δι' ἢ διηθεῖται καὶ ἔχει βιβλῖον.

Ηῖθεος, ὁ ἀπείρος γαμινέος, ὑπὸ τῷ δεκαπεντά-
 ρων,

ρων, ἕως δεικνομένη. Ἰλιάδος δ', Ἡΐθεον θαλερόν
Σιμοείσιον, τὸν ἀπαιδα καὶ ἄγαμον. σπαλίως δὲ ἐπὶ
παρθένῃ, ὡς παρ' Εὐπολῆ, Εἰμὴ κόρη δόσειε τὸ
σαῖς ἡΐθεος. ᾧ δὲ τὸ αἵματι αἵματος καὶ αἵθεος, ὁ
καιρὸν ἄγων αἵματι, τῆσιν ἐρωμένη. ἢ ᾧ δὲ τὸ αἵ-
ματι τὸ καίω, καὶ ἐν διακρίσει, αἵθεος καὶ ἡΐθεος,
ἡΐθεος ὅς ἡ νεότης. ὁ καιρὸν ἄγων τὸ θερμαίνε-
ται. ἢ αἵθεος εἰς ὦν, ἡΐθεος τὸ νέον τὸ σώματος.
ἢ μάλλον ἡΐθεος τὸ ἀμείαντον εἶναι καὶ ἄπειρον μο-
λυσμὲ γυναικὸς, ἢ γάμος. γέγονε δὲ ὡς τὸ
πῦρ αἰδήλον.

Ἡΐων, ὁ αἰγιαλός. ᾧ δὲ τὸ αἶματι τὸ αἵματι. ἐκ τῆ
αἵματι ἐν, γίνεται ἡΐων, ἢ ἐξακκομήν πῆς κύμα-
σιν. οἷον Ἡΐόνες βοώσιν ἐρδολομήνης ἀλὸς ἕξω.
ἢ ᾧ δὲ τὸ καταιονάσαι ᾧ δὲ τὸ κυμάτων, τῆσιν
καταντλήσθαι καὶ καταβρέχεσθαι. αἰονήματα δὲ τὰ
καταντλήματα φασὶν οἱ Ἀττικοί. ἢ ᾧ δὲ τὸ ἴω,
ἐφ' ὧς ἐν ἰσάει ἕξ ἀλὸς, ἢ εἰσίσιναι. Λυκόφρων,
Ἰππῶν φειμαγμὸν ἡΐόνες δεδεγμένοι. ἢ ᾧ δὲ τὸ
εἶω ῥήμα, εἰς δὲ πορῆχει ἡ θάλασσα. ἢ ἡΐόνες,
τῆς μὴ πέρωδες, ἀλλὰ τῆς διόδολομήνης, δι' ὧν
ἔστιν ὁ χερῶς ἰεσθαι. ἡΐων, τὸ βάσιμον μέρος τῆς
θαλάσσης. λέγονται καὶ τὰ ὑποκάτω τῷ οφθαλ-
μῶν, ἡΐθεος τὸ δι' αὐτῶν φέρεσθαι τὰ δάκρυα, ὡς καὶ
τὰ τῶν αἰγιαλῶν κύματα.

Ἡΐοις, ὁ καλὰς ἡΐόνες ἔχων. οἷον, Ἐπὶ ἡΐόνεσι
σκαμάνδρῳ, τῆσιν ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ καὶ ὄχθας ἔ-
χοντι ποταμῶ. ᾧ δὲ τῆς ἡΐόνος ῥηκῆς, γίνεται
ἡΐοις, καὶ καὶ συγκοπῶν, ἡΐοις. γίνεται ὅς καὶ
ἔστιν εἰς ὅς ῥηκῆς, ὡς ὕδατος ὕδατος, ὕδα-
τος ἔσας. ἢ παρὰ τὰ αἶματι εἰρηται, παρὰ ὅς τῶν
ποταμοῖς αἶματι εἰσί. καὶ ὅς οἰονοβόσφυρος εἰρηται.
ὡς περ θύον θύοις, θύον νέφος. καὶ καὶ παρὰ τὸ ἴον,
γίνεται ἰοίς, καὶ πλεονασμῶ τῆς ἡΐ, ὡς εἶδει ἡΐδει,
γίνεται ἡΐοις ὁ ἴα ἔχων Σκάμανδρος. ἀρμόζει
ὅς ἐπὶ ποταμῶ. πορὸς ἡΐορα ἐν σημαίνοντα, ἢ
συγκοπή ὅς, ἢ πλεονασμός.

Ἡΐοις, ὁ ἡΐας ὁ πατὴρ Ῥήσας τῆς Θρακῆς, ὡς
φασὶν Ὀμήρος. ἔστι τῆς ἡΐόνος, παρῶνιμον
Ἡΐοις.

Ἡΐα, βρώματα, ἐπὶ ἐν οἰκωδιόμῳ, ἀλλὰ τὰ
ἐν ὁδῷ καὶ πλῶ. Ὀμήρος, Ἐν δὲ ἡΐα καρύκῳ. καὶ
ἄλλοι φίλοι ἡΐα φερώμεθα, ἐφόδα, σιτία ἀγα-
θὰ, χορτάσματα. ἐστὶν εἶω τὸ πορῶμαι ἡΐα διφ-
θόγγῃ. ὡς φασὶ Σάφρων ἐν Θυμνοθήρῃ, Ἐγκί-
κρα ὡς εἶω. ὁ ᾧ δὲ καὶ ἡΐα, εἶα. ὁ μέσος, εἶα,
καὶ καὶ ἡΐα, ἡΐα ἐν κυρίως τὰ πορὸς ὁδόν
ἐπιπείδεια βρώματα, καὶ πορὸς τὸ ἰσάει χησίμα, ἢ
τοῖς ἰσάει ἐπιπείδεια. λέγονται καὶ τὰ ἀχυρα. ὡς
δ' ἀέμος ζαῖς ἡΐων θυμῶνα τινάζει. παρὰ τὸ
εἶω, τῆσιν τὰ δύνειν καὶ ὁ χερῶς μεταρρίπιζό-
μεθα ὑπὸ τῷ ἀέμῳ. ῥηκῆς ὅς ἀνέμα, δεύ-
ρο κακίσε φέρεται. καὶ ἐπὶ τῷ ἀλόγων ζῶων, Προ-
δαλίων λύκων τ' ἡΐα πέλονται.

Ἡΐε φοῖβε. ζῆτες εἰς τὸ ἡΐε. ἐκ τῆς εἶω, ὁ μέσος πα-
ρακείμενος, εἶα, καὶ ἡΐα λύσει, εἶα, καὶ ῥηκῆς τῆς

εἰς ἡΐα, αἰτὶ τῆς ἐπορῶμενος. Ἡΐα πολλὰ
θεῖς γυνέμενος. καὶ τὸ τρίτον, ἡΐε, αἰτὶ τῆς ἐπο-
ρῶμετο. Ὁ δ' ἡΐε νυκτὶ εἰσάει. εἶα καὶ συναλοι-
φῶν, γίνεται ἡΐα καὶ ἡΐε. εἰ μὴτοι χωρὶς τῆς ῥηκῆς
ταῖς, γίνεται ἐκ τῆς εἶω. ὁ μέσος, εἶα, καὶ ἡΐα
ἡΐα. καὶ σημαίνει τὸ ὑπὲρχον.

Ἡΐσαν. τῆς εἶω μὴ συναίχης, σημαίνει τὸ ἐπορῶμε-
το. εἶω δὲ μὴ εὔρης τὸ ἡΐ, σημαίνει τὸ ὑπὲρχον. εἶ-
σι ὅς εἶμι τὸ πορῶμαι, τὸ πληθυστικόν, ἡΐα,
ἡΐε, ἡΐσαν. Οἶδ' ἄρ' ἡΐσαν σιγῇ. πλεονασμῶ τῆς ἡΐ,
ἡΐσαν. Τοῖς δ' ἄμα Μηλιόνης καὶ Νέστωρ ἀγλαὸς
ἡΐσαν. ἢ ὡς οἶμαι, ἔστι τῆς εἶω τὸ πορῶμε-
μαι, ὁ ἀόριστος, εἶσαν, εἶσαν, καὶ ἡΐσαν.

Ἡΐσαν. ἐγὼ παρὰ τὸ ἡΐσαι, ὁ ᾧ δὲ κατὰ τὸν ἡΐσαι,
τὸ πληθυστικόν, ἡΐσαι, ἡΐσαι, ἡΐσαι, καὶ πλεο-
νασμῶ τῆς ἡΐ, ἡΐσαν. ἡΐσαι πορῶμεθα τὸ ἐγὼ, ἡΐσαι
ῥηκῆς πορῶμεθα, αἰτὶ τῆς ὑπὲρχου ἐγὼ.

Ἡΐσκομῳ. ἐστὶν ἡΐσαι τὸ λέγω, ἢ τὸ εἰπάω. εἰσκο-
μῳ τὸ πληθυστικόν, καὶ πλεονασμῶ τῆς ἡΐ, γίνεται
ἡΐσκομῳ. οἱ δὲ, εἶσκω, ῥήμα, τὸ πληθυστι-
κόν, εἶσκομῳ, καὶ ἐπτάσει, ἡΐσκομῳ.

Ἡΐκτο. Δέμας δ' ἡΐκτο γυναικί, αἰτὶ τῆς ὁμοιᾶ-
το. ἐκ τῆς εἶω, ὁ ᾧ δὲ καὶ ἡΐα, εἶχα, εἶγμα,
εἶγμα, εἶχο, εἶκτο, εἶκτο καὶ ἡΐκτο.

Ἡΐχθη. ἡΐχθη, ἡΐχθη, ἡΐχθη, ἡΐχθη. ἔστι τῆς
αἶσα, αἶω, ἡΐχα, ἡΐγμα, ἡΐχθω.

Ἡΐκα. Ἡΐκα πορὸς ἀλλήλους ἔλεγον, αἰτὶ τῆς ἡΐκα καὶ
ἡΐκας. ἐστὶ δὲ ἐπὶ ῥήματι μεσότητος. γίνεται παρὰ
τὸ ἀκῆ, ὁ σημαίνει τὴν ἡΐκα. ἐστὶν αἰτιατικῇ
ἔχει ἐν ἐπὶ ῥήματος σωτῆς. Ἀλλὰ δ' ἐλθόντο
σιωπῇ. παρὰ τὸ ἀκῆ ἐν, ἡΐκα καὶ ἀντιστοφῶν.
ὡς περ σιγῇ, σίγα ἐπὶ ῥήματι. σαφῆς, σάφα. λι-
γυς, λίγα. ἔπος ἀκῆ ἀκῆ, καὶ καὶ ῥηκῆς, ἡΐκα.
ὡς ἀγυρῆς, πανήγυρῆς. ἀέμος, δύνεμος, καὶ
δύνεμος. ἢ ὡς περ παρὰ τὸ πορῶμεθα, πορῶμα. καὶ
ἐπὶ ῥήματος ἐπὶ ῥήματος. καὶ ἐπὶ ῥήματος, ἐπὶ ῥήματος, ἔπος τῆς α-
κῆς, ἀκῆ, ἡΐκα καὶ μετὰ τῆς αὐτῆς φωνῆς.
ἀναγκάτως ἐν τῷ ἐπὶ ῥήματος ἐλθόντο τὸ ν.

Ἡΐκαλον, τὸ ἡΐκα καὶ ἡΐκα. παρὰ τὸ ἡΐκα ἐ-
πὶ ῥήματι. ἢ παρὰ τὸ ἀκαλόν, τῆσιν παρὰ τὸ
εὐκλόν.

Ἡΐκη, ἡ ὁζύτης τῆς σιδῆρος. Ἀρχιλόχος, Ἰΐκη κατ'
ἡΐκα κύματος τε καὶ ἡΐκα. παρὰ τὸ ἡΐκα τὸ πορῶμε-
ται. ἡΐκη ἐν, ἡ ὁζύτης, ἡ ἡΐκα, καὶ ἡΐκα τῆς
τμητῆς ἡ τμημάτων ἡΐκα. ἔστι δὲ τῆς, καὶ τῆς βέ-
λης ἀκῆ παρανύμας. καὶ ἀκῆ ἐπὶ ῥήματι. τὸ δὲ
ἡΐκα τὸ ἐρχομαι, ἐπὶ μὴ τῆς ἐνεργητικῆς, παρὰ
τοῖς ἡΐκα καὶ τοῖς πεζολόγοις, ἡΐκα τῆς ῥηκῆς
παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς, πάντοτε ἡΐκα τῆς ἡΐ. ἐπὶ δὲ
τῆς παθητικῆς, αἶε δὲ τῆς ἡΐ. ὅθεν καὶ ἀφίγ-
μαι, ἀφίγμενος.

Ἡΐκισος. Ἡΐκισος δ' αὐτὸς ἐλαυνόμενος ἀρμὶ ἐν ἀγῶ-
νι, αἰτὶ τῆς ἐλάττων, ἀδονῆς, ἀπεχρὸς, παντων
ἡΐκισος. Ἰλιάδος ψ'. ἔστι τῆς ἡΐκα ἐπὶ ῥήματος,
γίνεται ἡΐκισος. ἢ τῆς ἡΐκα καὶ τῆς ἡΐσαν. ὅθεν καὶ
ἡΐκισα τὸ ἐδάμῳ. ὡς τὸ, Ἡΐκα μάλα ἡΐκισα.
Ἡΐκι-

Ηΐκισα. Ἀττικῶς ἐκ τῆ ἡσῶ τὸ ἡττῶ δασυμορφῆς, γίνεται ἡσισα, καὶ ἡκισα. ὁ δὲ Ἡρώδης φησὶν, ὅτι ἡ προαφθελήγησα δασυαίνεται. δεικνύται ἐκ τῆ συναλοιφῆς δασυομῆρον. ἐκ ἡκισα γὰρ, καὶ σημαίνει τὸ μάλιστα. ὡς γὰρ γένετο ἡκα, γίνεται ἡκισος, καὶ ἡκισα. ὡς μάλα, μάλιστα. τὸ δὲ λέγειν ὡς τὸ ἡσων, ἐκ ὑγιᾶς, ἐξ ὧν λέγεται ἡσισα. εἰδότες λέγει παρὰ τὸ θάσων καὶ λέγεται θάσισα, καὶ παρὰ τὸ κρεῖσων κρεῖσισα, ἀλλὰ τάχιστα, καὶ κράτισα, εἴσεται ὅτι παρὰ τὸ τάχισος, καὶ παρὰ τὸ κράτισος, ἐξήρτο τάχιστα καὶ κράτισα ἐδετέρως κατ' ἐπιρρηματικῶν σωτάξιν.

Ηλακάμ, τὸ γυναικεῖον ἐργαλεῖον. ὄργανον ὡς δ' εἰλῶσιν αἱ γυναῖκες τὸ νῆμα. ἐκ τῆ ἡλάσκω, ἡλακμή. ὡς διδάσκω, διδακμή. καὶ πλεονασμῶ τῆ αἰ, ἡλακάμ, εἰς τὸ αὐτὸ εἰλημα εἰλεῖται. σημαίνει καὶ τὸ βέλος. ὅθεν καὶ χρυσιλάκατος, ἡ χρυσῶ βέλει χρυσάμην, καλλίτοξος. καὶ τὸ ὑπερῆσιον, ὅταν λέγεται, Κατὰ δ' αὐτῶ λῖνα χεῖρον ὑψηλάκαπε ταυῖσαντες.

Ηλάσκω, σημαίνει τὸ ἐπὶ τῆ αὐτῆς τόπῃ εἰλεῖσθαι. καὶ ἡ λασκάζω, ἐκ τῆ ἡλάσκω. ὡς ῥίπτω, ῥιπτάζω. σημαίνει δὲ ἀμφοτέρω, τὸ ὡς αὐτὰ πλανᾶσθαι καὶ ἔχετρίβειν. Αἴτε καὶ σαθρόν ποιμνήϊον ἡλάσκουσιν, αὐτὶ τῆ ἡλάσκουσαι. ὅ ἐστι ὡς τὸν αὐτὸν τόπον εἰλῶνται. καὶ Ἐμὸν μῆρος ἡλασκάζει, ὡς τὸν αὐτὸν εἰλῶντος τόπον ἐκκλίνει, κρύπτεται, πλανᾶται. παρὰ τὸ εἰλῶ εἰλήσω, γίνεται εἰλήσκω, καὶ εἰλάσκω, καὶ ἡλάσκω καὶ ἔροπλῶ. ἢ ἐκ τῆ ἀλῶ τὸ πλανῶ, γίνεται ἀλάσκω. ὡς γηρῶ, γηράττω. εἴπε ἡλάσκω, ἡλασκάζω.

Ηλαξός, ὁπὸ τῆ ἡλαξός, ἡλαξός. ὡς περ βοηθός, βοηθός.

Ηλαίνω, τὸ μαραίνω. καὶ ἡλαίνεσα ὡς παρθένος. καὶ ἡλαίνειν, τὸ μαραίνειν καὶ μαίνεσθαι.

Ηλαιθερές. ἡλαιθερές, τὸ ὑπὸ τῆ ἡλῖς θερμαινόμενον.

Ηλέκρον. Ὁ μῆρος, Μετὰ δ' ἡλέκροισιν ἔερτο. εἴρηται ὅτι ἐκχεχυμῶν καὶ ὑγρὸν ὃν ὡς τὰς τῆ ἡλῖς δυσμᾶς πηγνύται. ἢ ἡλέκρον τι ὄν. ὅτε γὰρ ἐπὶ λέκτρον ἡ ἡλῖς ὁρμᾷ, πηγνύται. ἢ παρὰ τὸ ἐλίσσω, ἔλεκτρον καὶ ἡλέκτρον. κόσμῳ γὰρ αὐτῶ εἰς περιδέραια καὶ ὄρμης ἐχρῶντο περιελίσσοντες, ἢ παρὰ τὸ ἐλεῖν τὰ ἐκτός, ἔλεκτρον καὶ ἡλέκτρον. τριβομῆρον γὰρ, ἀρπάζει τὰ πελάζοντα φρύγανα. ἢ παρὰ τὸ ἡλῖος ἡλέκτωρ ὄνομα τὸ τῆ ἡλῖς. φασὶ γὰρ αὐτὸ δάκρυον εἶναι ἢ ἡλιάδων. ὅπερ ἐπὶ τῆ Φαέδοντος οἰκτῶ, εἰς τῶν. ὡς καὶ κλαῖσας αὐτὸν φασὶ μεταβληθῆναι εἰς Αἰγείρους Διὸς κατελευσαντος. καὶ τὸ καταφερόμενον παρ' αὐτῶ δάκρυον ἐν τῷ ποταμῷ πηγνύται καὶ ποιεῖ τὸ ἡλέκτρον. ἢ ὅτι ἡλιαυγὲς ὅστιν ἀλλότυπον χρυσίον μεμιγμένον ὑέλῳ. καὶ Αἰθιᾶ τούτῃ ρήμα.

Ηλέκτωρ, ὁ ἡλῖος. ἢ ὅτι ἐκοιμάται ἀεὶ εἰλόμενος, ἀλέκτωρ, ὁ ἀνὸς λέκτρον ὢν. ἢ ὅτι ἀληκτός ὅστις καὶ

ἀκάμας. ἢ ὅτι ἐκ τῶν λέκτρον καὶ τῆς κοίτης ἡμᾶς ἐγείρει δὲ τὸ ἐπιλάμπειν, ὁ ἀλέκτρος ἡμᾶς ποιών. παρὰ δὲ τὸ λέγω τὸ κοιμῶμαι, λέκτωρ καὶ ἀλέκτωρ, καὶ ἡλέκτωρ. οἷοι δὲ ὁπὸ τῆς λαμπρότητος τῆ ἡλέκτρος, ἐξ ἑ λαμπρός, ὡς τε, ἡλέκτωρ ἐβεβήκει. ἡλιάδος ζ'. ἐστὶ δὲ ἐπὶ θετον τῆ ἡλῖς. τὸ δὲ ζῶον ἀλέκτωρ, ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ λέκτρον, καὶ τὸ ἐπιτατικὸν αἰ. πολυόχνητον γάρ.

Ηλέματος, ὁ μάταιος. παρὰ τὸ ἡλεός, ἡλέατος, καὶ πλεονασμῶ τῆ μ. ὡς μέσος, μέσατος. καὶ τρίτος, τρίτατος. καὶ ἐπιρρημα ἡλεμάτως. ἢ παρὰ τὸ ἄλλο σημαίνει τὴν πλάνην (ἐξ ἑ τὸ, φρενᾶς ἡλέ). καὶ τὸ μάτῳ μάτως. ἡλεμάτως ἐν, τὸ ματαίως. ἐπὶ εὖρον ἐγώ.

Ηλεός, μάταιος, μαινόμενος, μαρός. Καλλιμάχος, ὁ δ' ἡλεός ἐτ' ἐπὶ σίτῳ βλέφας. καὶ ἐδετέρως, ἡλεῖα μὲν ῥέξας, ἐχθρὰ δὲ πεισόμενοι. παρὰ τῷ ἄλλῳ τῷ πλάνῳ, γίνεται ἄλεος ὁ πεπλανημένος καὶ ἡλεός. ἢ παρὰ τῷ ἀλέω τὴν θερμότητα, ἢ ἢ ὁ θερμός καὶ ἀροπετής. ἢ παρὰ τὸ ἀλεᾶσθαι εἴρηται, ὃν δεῖ ἐγκλίνειν δὲ τῷ ἀρροσύνῳ καὶ ἐκφύγειν. τῆ ἡλεός ἡ κλητική, ὡς ἡλεέ. καὶ κατὰ συγκοπῶν, ἡλέ. ἡλιάδος ο. Μαινόμενος φρενᾶς ἡλέ, αὐτὶ τῆ μάταιε. λέγεται καὶ ὁ οἶνος ἡλεός, ὁ μανοποιός. ὅστις ἐφένκε πολυφρονάπερ χαλεπῶναι.

Ηλθσαν. ἐκ τῆ ἐλῶσθαι, ὁ δούτερος ἀόριστος συγκοπῇ, ἡλθον. τὸ τρίτον γὰρ πληθυντικῶν, ἡλθον. καὶ πᾶς γίνεται ἡλθσαν; οἱ γὰρ Βοιωτοὶ ἐπὶ τῷ μὴ ἐχόντων τῷ μιτοχλῶ εἰς σ' ὀξύτονον, ποιεῖσιν ἰσοσύλλαβον.

Ηλέκτρα, ἡ παρ' Ομήρῳ Λαοδίκη, δὲ τὸ πολυχρόνιον τῆς παρθενίας, οἷον ἀλέκτρος τις, ὡς Εὐεπίδης, ὧς παρθένε μακρὸν δὴ μῆκος ἡλέκτρα χρόνον.

Ηλεῖος, ὁ πολίτης τῆς ἡλῖδος, διφθορογραφεῖται. ὡς περ ὁπὸ τοῦ Εὐπολῖς ὁπόλιδος, γίνεται Εὐπολίδειος, καὶ ἀπὸ τῆ Ἀδωνῖς Ἀδωνίδειος, ἔπω καὶ ὁπὸ τῆς ἡλῖς ἡλῖδος, ἡλίδειος, καὶ ἀποβολῇ τῆς δ', ἡλῖειος, καὶ κράτει τῆς ἰ καὶ τῆς εἰ διφθόγγῃ, ἡλεῖος. ζητεῖ εἰς τὸν Δαρείος κληῖονα.

Ηλῖός. τὰ εἰς ὧς λήγοντα, ἐθέλῃσι διφθορογραφῶν ἀφθελήγεσθαι ὡς ἐπιτοπλεῖσιν, χωρεῖς εἰμὴ ἀπὸ πρωτοτύπου χάσι τῷ εἰ διφθορογῶν. Εἰρεῖδος, Ερεχθίδος, Σπειρίδος, ἡλῖδος, ἡτίδος, Κιτιδος, Καμυρίδος, Μιρίδος, ὄνομα κύριον. πρόκειται ὡς ἐπιτοπλεῖσιν, δὲ τὸ Νειλῖος, ἐκ ἐπὶ πατρὸς τῆς Νέσσορος. πρόκειται μὴ ἀπὸ πρωτοτύπου, δὲ τὸ Ροίτειον, Ροιτείδος, καὶ Σίγειον, Σιγείδος.

Ηλῖος, παρὰ τὸ δῆλος, δῆλιος ὁ φανερός, καὶ ἡλῖος ἀποβολῇ τοῦ δ'. ὡς διακῶ, διακῆ, ἰωκῆ. διαξίππῃ, ἰωξίππῃ. ἢ παρὰ τὸ σέλας τῷ λαμπηδόνα, σέλιος, ἀποβολῇ τῆς σ', ἔλιος, καὶ ἔροπῃ τῆς εἰς ἡ. παρὰ τὸ ἄλς ἄλός, ἄλιος καὶ ἡλῖος. ἀνιμάσθαι γὰρ φασὶν οἱ φυσικοὶ τὸν ἡλῖον τὸ

ὕδωρ τῆς θαλάσσης. ἐκ γὰρ τῆς θαλάσσης αἰμαίνεται τὴν ὑγρότητα. ὅθεν καὶ Ποσειδῶν, παρὰ τὸ τὴν πόσιν ἀναπέμπειν τὴν δαίη, ἦγεν τὴν Ἡλίω. ἢ παρὰ τὸ ἄλις ἄλιος καὶ Ἡλίος, ἐπεὶ πρὸς πάντας ἰκανῶς καὶ ἀρμοδίως ἔχει. ἢ παρὰ τὸ ἄλλες τὸ σωηθροισμὸν πῦρ. λέγεται γὰρ παρὰ τὸ ἀλλίζω τὸ σωαθροίζω, ὡς Ἐμπεδοκλῆς, Ἀλλ' ὁ μὲν ἄλιθεῖς, μέσον ἕρπον ἀμφιπολλοῖσι. ἢ παρὰ τὸ ἔλθῃ ὃ σημαίνει τὴν λαμπρότητα, ἔλιος καὶ ἥλιος. ἡ ἔλιος δὲ κατὰ πλεονασμὸν τῆς ποιητικῆς. ὡς περ ἐπὶ τὸ σῆτον, μὲν τῆς παρὰ παράσῃτον, καὶ συγκοπῇ καὶ πλεονασμῷ τῆς ε, παρ-σῆτον.

Ἡλίος, ἢ ἕως, ὅθεν τὸ ἵεσθαι τὸ ἕως, ἦγεν φέρειν τὸ φῶς. ἕως γὰρ ἡ ἀνατολή.

Ἡλιάδες, αἱ κατάχρυστοι κλίνας. ἥλιος γὰρ καὶ ὁ θεός, καὶ τὸ ἄστρον, καὶ ἡ αὐγὴ, καὶ ὁ τόπος ἐξ ἧς ὁ ἥλιος ἀνατέλλει.

Ἡλίαία, εἰς τὸ ὑπαιθρον ποικαθήμερῶν τῶν δικαστῶν. ἢ ὡς τὸ ὑπαίθειον, καὶ πορευομένηται ἥλιον εἶναι ὡς τὸ ἡλιεῖσθαι τὴν ἐκείνῃ ἀθροισμῶν. ἡλίαία, ἢ ἐκ πολλῶν συναγωγή. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς θαλάσσης, ὅτι ἐκ πολλῶν συνάγεται. ὡς τὴν ἀλὸς ἡρικῶν, ἄλις ἐπὶ ῥήμα. ἐξ ἧς γίνεται κητικὸν ὄνομα ἁλία, καὶ ἀπὸ τῆς ἕτερον κητικόν, ἁλίαία. ἀφ' ἧς καὶ ἡλιασθαί λέγονται οἱ ἐκκλησιασζόντες. καὶ ἡλιαστικός ὄρκος, ὃ ἐκ συναγωγῆς ἡρομένοσ. ἢ ὡς τὸ ἀλλίζεσθαι τὸ σωαθροίζεσθαι, ἁλίαία. καὶ ἡλίαία δὲ ἐστὶ τὸ μέγα δικαστήριον Ἀθηνῶν, ἐν ᾧ τὰ δημόσια τῶν πραγμάτων ἐκρίνετο, ἢ βελή σιωπῶσα ἐξ ἀνδρῶν χιλίων. ἡλιαίεσθαι καὶ ἡλιασθῆναι ἐστὶ τὸ ἐν ἡλίαία δικάζειν.

Ἡλίβατος, δύσβατος καὶ ὑψηλὸς τόπος, μέγας, καὶ ἄβατος. Καὶ πέφαι τ' ἡλίβατοι, μεγάλοι καὶ ὑψηλοί. ἀπὸ τῆς ἀλιτῶ, ἀλιτόβατος, καὶ συγκοπῇ, ἀλίβατος, καὶ ἐκτάσει, ἡλίβατος πέφαι, ἐφ' ᾧ αὐτῇ βαίνων ἀμαρτάνει καὶ ἀποτυγχάνει. οἱ δὲ δασύεσσι λέγοντες παρὰ τὸν ἥλιον, ἡλιόβατος, ἡλίβατος ὅπερ ὡρῶν ὁ ἥλιος βαίνει. ἐκ ἐπειδὴ δὲ αὐτῇ ἡ παράδοσις. ἢ ἀλίβατος, ἧς ἐδὲν πορβαίνει. ἐκ τῆς δέλω, συγκοπῇ λῶ, καὶ ἀλῶ ἀλίβατος. ἢ παρὰ τὸ θαλάσση, τῇ ἀλί βαίνεσα, καὶ βεβηκῆα. Σπασίχορος δὲ, τάρταρον ἡλίβατον τὸν βαθυὸν λέγει. οἷοι ἡλίβατον ἀποδιδόσιν ἡλίῳ φαινόμενον. καὶ Εὐριπίδης ἐν ἱππολύτῳ, Ἡλιβάτοις κούρῳσι, βαθυτάτοις, ἀπὸ τοῦ ἀλιτεῖν τῆς βάσεως.

Ἡλίθιος, ὁ ἀνόητος καὶ μαρός. παρὰ τὸ ἄλιον τὸ μάταιον. ἐκ τῆς ἁλῖος ἐν, ἁλίθιος, καὶ πλεονασμῷ τῆς θ, ἁλίθιος καὶ ἡλίθιος. ἢ παρὰ τὸ ἡλιθα ἐπὶ ῥήμα, ὃ πάντα χυδῶν ποιῶν, καὶ ἀχακείτως. ἢ παρὰ τὸ λίθος, πλεονασμῷ τῆς α. ἢ παρὰ τὴν ἁλῶ.

Ἡλιθα πολλή, ἀπὸ τῆς μάλα, ἢ πάνυ πολλή. ἐστὶ δὲ ἐπὶ ῥήμα ἀθροιστικῶς, καὶ σημαίνει τὸ σφόδρα, ἢ ἀθρόως. γίνεται παρὰ τὸ ἁλῖς ἁλιθα, καὶ ἥλι.

θα. τάττεται καὶ ἀπὸ τῆς ματαίως. οἷον, Ἐπέχρα ἡλιθα χερσὶ, τὸ ματαίως.

Ἡλικία, παρὰ τὸ ἐλῶ, ἡλιξ ἡλικος ἡλικία. ἢ ἀπὸ τῆς πάλλω τὸ κινῶ, πάλιξ, καὶ ἔσπῃ τῆς α εἰς ἡ, καὶ ἀποβολῇ τῆς π, ἡλιξ. ἡλικιωτὴς ἡλικιωτῆδος. ὁ κανὼν. καὶ ὅσα ἀπὸ τῆς εἰς ἡς ἀρσενικῶν μεταπίπτει.

Ἡλιτόμυλος, καὶ ἀλιτμέρος. σημαίνει δὲ τὸν ἐπταμυλῶν ἡρνηθῆναι παῖδα. ὡς φησι Καλλίμαχος, Τὸν, ἐκ ἐπλησε φέρεσθαι μήτηρ ἑσώδινε μύλας, τὸν διημαρτηκότα τῆς καθήκοντος μύλος εἰς τὸ τεχθῆναι. ἀλιτεῖν γὰρ τὸ ἀποτυχεῖν καὶ ἀμαρτανεῖν. καὶ Ὀμηρος Ἰλιάδος τ'. Εὐδ' ἀγαγε ποροφῶς δὲ καὶ ἡλιτόμυλον ἔοντα, διημαρτηκότα τῆς τελείας ἀειθμῆς τῆς ἐννέα μύλων. ἐπταμύλος ἐστὶ Εὐρυδῶς. παρὰ τὸ ἀλίτης, ἀλιτόμυλος, ὡς ποιητής, ποιητοδιδάσκαλος.

Ἡλος, παρὰ τὸ ἱμεῖ τὸ πέμπω, ὁ μέλλων, ἥσω, ἐξ αὐτῆς ἥλος, ὁ πεμπόμενος.

Ἡλύγη, σκιά δηλοῖ, ἢ σκοτίαν.

Ἡλυγέτις, τὸ ποιητικόν. ὡς τὸ ἡγανον, πῆγανον.

Ἡλσατο βῆς. Ἰβυκος, παρὰ τὸ ἡλάτατο.

Ἡλύσιον πεδίον, τὸ τῆς δίσσεως χωρίον. παρὰ τὸ λυτῶσιν ἐκεῖ μύλιν τὰς ψυχὰς. τῆς α πλεονάζοντος, ὡς τὸ ἀλάλητος, ἀσαφής. ἢ ἐν ᾧ λύονται οἱ πελοδύστες. ἢ ὅτι ἐδελύονται αἱ ψυχαί, ἀλλὰ χαλῶσιν ἀπαθείς. ἢ ἐν ᾧ λύουσιν, αὐτὴ τῆς δέχονται, ἢ ὅπερ ἐδελύονται αἱ ψυχαί τῆς σωματῶν. ἢ ἀλύσιον, ὅθεν ἐκ ἀναλύει τίς. ἢ παρὰ τὴν ἑλῶσιν, ἐλῶσα οἱ δίσσεβῆς ἀδελύονται.

Ἡμα, τὸ ἀκόντισμα. ἀπὸ τῆς ἱμεῖ τὸ πέμπω, ὁ μέλλων, ἥσω, γίνεται ἥμα, καὶ ἐκτάσει ἥμα. ὡς θέμα, θῆμα, ἐπὶ θῆμα. Ἡματιν ἐπὶ δὲ ἀγίος. καὶ ἡμῶν ὁ ἀκοντιστής. Ὀμηρος Ἰλιάδος ψ', Καὶ ῥ' ἡμονες ἄνδρες ἀέσαν.

Ἡμαρ, ἡ ἡμέρα. ἐκ εὐρον τὴν ἐτυμολογίαν. ὡς οἶμαι δὲ ἀπὸ τῆς ἡμέρα, γίνεται ἡμαρ. κλίνεται ἡματος, ὡς ἡπαρ, ἡπατος.

Ἡμαθίων, ὅς ἐστι κατ' Ἡσίοδον, παρὰ τὴν ἡματι δοτικῶν, ἔσπῃ τῆς τ' εἰς θ. Ἡματίων, καὶ Ἡμαθίων.

Ἡμαθόεις, φαμμάδης, φαχία. παρὰ τὴν αἰμον, ἀμαθόεις καὶ ἡμαθόεις, ὡς λυέμοις ἀλυέμος. ἢ ἀπὸ ἀμαθῆ ποταμῶν ἀμαρρέοντος. πύλα ἡμαθόοντος.

Ἡμάλαφε, σημαίνει τὸ ἐβλάφε. Λυκόφρων. παρὰ τὸ αἶμα βλάπτειν.

Ἡμβροτες, ἡμαρτες, ἀπέτυχες. τὸ αὐτὸ δὲ σημαίνει, καὶ τὸ ἐδ' ἐτυχες.

Ἡμεδαπῶν, τῆς ἐκ τῆς αὐτῆς ἐδάφους συγγενῶν, ἢ τῆς αὐτῆς χώρας, ἰδίαν, ἐγχωρίαν, αὐτοχθόνων. δαπεδον γὰρ τὸ ἐδάφος. καὶ τὸ ποδαπός, ποίας χώρας ἢ πατρίδος, ἀντίκειται τῇ ἀλλοδαπῇ.

Η^μμος, καθεζόμενος. ὑπὸ τῷ εἴω τὸ κάθηναι, γί-
νεται ἔημι, τὸ παθητικόν, ἔεμαι, ἤμαι, ἡ μετο-
χή, ἡμμος.

Η^μεῖς. Η^μεῖς ἡβώωσα, ἄμπελος κληματίς. εἴ-
ρηται δὲ τὸ ἡμεῖν ὅτι τὸ ἄνθρωπον ἄνθρωπος, δι-
ρεθύντος τὰ καρπὸς τῆς. ἢ ὅτι οἱ Ἰῶνες, ὅταν τι
τῷ θηρίων ἢ ὀρνέων ἐκ τῆς θηριότητος μεταστήσω-
σι, τίθασον εἶναι φασί. διὸ καὶ τὰς ὑπὸ τινων κα-
λυμψίας ἀναδεδυράδας, ἐπειδὴ ἔκτινων τόπων
ἐρήμων μετενέγκυντες, πρὸς τὴν αὐτὴν φυτεύω-
σι, τίθασιν ὀνομάζουσιν, ὡς τῆς ἀγριότητος πα-
ρειμίας. ἄλλοι δὲ, τὸ ἐξιστοῦν τὰ ἀγρία φασί
γεγονέναι ἡμερον. τινὲς δὲ λέγουσιν εἶδος δρυὸς
αὐτὴν εἶναι, εἶναι δὲ τὴν μύρ, ἀγρίδα. τὴν δὲ, ἡ-
μερωτέραν, λῶ καὶ ἡμερίδα προσαγορεύουσιν. ἐναν-
τιῆται δὲ αὐτοῖς τὸ Ο^μήρως, Τεθίλει δὲ σαφυ-
λῆσιν. ἢ ὅτι ἄγει τις αὐτὴν ὅπῃ ἐλκύσει ἡμερον
ἔσαν, καὶ ἐκ ἀντιστάσαν. μηδέπω δὲ τῆς τομῆς
δύρεθείσης αὐταῖς, εἰρπυζον αἱ ἄμπελοι, ἀγρίας
καρπὸς φέρουσαι. ὡς δὲ εἰρήνη, καθήραντο, καὶ
ἡμερον καὶ τὴν ὄψιν καὶ τὸν καρπὸν ἔχον.

Η^μεῖροι, οἱ ἄνθρωποι, ἀπὸ τῆς πρὸς ἡμέραν ζῶν.

Η^μέρα. Η^σίοδος σωματοποιῶν λέγει, Νυκτὸς δ'
αὐτὴ αἰθέρη καὶ ἡμέρη ἐξεργάζοντο. παρὰ τὸ μείρω
τὸ μερίζω, γίνεται μέρα, ἡ πανταχῶς μεμερισ-
μένη, καὶ πλεονασμῶ τῆς ἡμέρας. ἢ ζήμερα, ἢ
τῆς ζῶν μέρους ἔχουσα, ὑποβολὴ τῆς ζ'. ἢ ἀπὸ τῆς
ἡμερος, πρὸς ἀντιθέσιν τῆς νυκτὸς φοβεράς ἔ-
σης. ἢ παρὰ τὸ ἡμέρας ποιεῖν, ἢ ἀπὸ τῆς εἴω, τὸ
ὑπολύω. ἢ καὶ ἡὺς εἴρηται. ἢ παρὰ τὸ ἔημι τὸ
πέμπω, ἢ ἐκπέμπουσα ἡμᾶς πρὸς πάντα. Πλά-
των δὲ ὅτι ἡμεῖροντες αὐτῆς οἱ ἄνθρωποι, διετέλουν
ἀχάλλοντες ὅπῃ τῇ σκοτίᾳ τῆς νυκτὸς. δασιώται,
τὸ δὲ ἡμάρ, φιλεῖται. τὸ δὲ ὑπὸ δασείας μετα-
χηματιζόμενον, φιλεῖται.

Η^μερόκοιτος. ὁ Η^σίοδος, Μήποτεσ' ἡμερόκοιτος ἀ-
νὴρ ὑπὸ χημάδι ἔλπεται, ὁ τῶν ἡμέραν καθά-
δων, τὴν δὲ νύκτα ἀρτυνῶν, ταῖς τινὲς ὁ κλέ-
πτῃς.

Η^μερόλεγον, τὸ καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἐξαεῖσθαι.

Η^μεροδρόμος, ὁ ἥλιος. λέγονται καὶ οἱ ταῖς βασιλι-
καῖς ὁδοῖς ταχύνεται ὁ δίδυμος φασί. ἐκ
ἑστὶ δὲ ἄνθρωπος, ἀλλὰ φοινικῶν ἔριον ὁδοποιεῖται.

Η^μεροκαλὲς, ἄνθρωπος ἀπειρομάχων ὁ δίδυμος φασί. ἐκ
ἑστὶ δὲ ἄνθρωπος, ἀλλὰ φοινικῶν ἔριον ὁδοποιεῖται.
ὡς ὁδὸν τὴν πρὸς τὰς ἱερουργίας Ἀθῶναιοι, ὡς
Θεόδωρος ὁ Παναγὴς προσαγορεύει ἐν τῷ πρώτῳ
ὡς κηρύκων ἄνθρωπος. λέγεται δὲ ὅτι καλεῖται ἔ-
τω δὲ τὸ πεπλῦναι καὶ βεβάφθαι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ.
καὶ δὲ προσαγορεύεται τὰ αὐτῇ.

Η^μετέριος, κητικόν ὅστις. σημαίνει δὲ τὸν τῆς ἡμετέ-
ρας. ἐκ τῆς δὲ τῆς λέξεως Ἀνακρέων, Οὐτὲ δὲ ἡμε-
τέριον ἔπε καλόν. ὑπάγεται δὲ κανόνι ποιῶν.
τὰ δὲ ἔπε τῆς ρεῖος ὑπὸ τῷ εἰς ρὸς ἐχόντων τὸ τ,
τῆς προσημῆνης συλλαβῆς ἐχέσης τὸ ε, ὅτι τῆς εἰ-
διφθόγγου γράφεται. οἶον, ἀβελτέρος, ἀβελτέ-
ριος. ἑταῖρος, ἑταίριος. ἔτω καὶ ἡμέτερος ἡμετέ-
Etymologicon.

ρειος, τῆς προσημῆνης συλλαβῆς ἐχέσης τὸ ε. τὸ
νέτερος νετέριος, ἐκ ἀντίκειται ἡμῖν, ἐπειδὴ ἐκ
ἔχει φύσει ἐν τῇ προσημῆνι τῇ τ συλλαβῇ τὸ ε.
ἐνερύτερος ὅτι λῶ. ὡς τὴν ἔρω τὴν γλῶ. συγ-
κοπῇ τῇ ο καὶ ἀφαιρέσει τῇ ε, γίνεται νέτερος, καὶ
λοιπὸν ὡς μὴ ἐχέσης φύσει ἐν τῇ προσημῆνι τῇ
τ συλλαβῇ τὸ ε, ἐκ ἡκολούθησε ταῖς.

Η^μῆλω, ὅτε δασιώται, σημαίνει τὸ ἐκαθεζόμενῳ.
ὑπὸ τῷ εἴω, ἔημι, ἔεμαι, ἤμαι. ὁ ἀδραπατικός,
ἡμῆλω. ὅθεν καὶ ἐκαθεμῆλω. ὅτε δὲ σημαίνει τὸ ὑ-
πάρχω, φιλεῖται. ὑπὸ τῷ εἴω τὸ ὑπάρχω, τὸ
παθητικόν ἔομαι μόνῃ τῇ φωνῇ, τῇ δὲ σημασίᾳ,
ἀπέλειπον. ὁ ἀδραπατικός, ἡμῆλω, καὶ συγκο-
πῇ, ἡμῆλω. ἢ ἀπὸ τῆς εἰμί, ὁ ἀδραπατικός, λῶ,
ὁ παθητικός ἐνεσῶς, ἔμαι, ὁ ἀδραπατικός, ἡ-
μῆλω. ἀπαγορεύεται δὲ. πλὴν ὁρίσεις παρ' Εὐ-
ριπίδῃ ἐν Ἑλκίᾳ ἀπαιτῆσαι. οἶον, Ἐγὼ δὲ πο-
δότης ἐκ ἡμῶν τέκνον, ἀντὶ τῆς ἐκ λῶ. ζῆται.

Η^μισυς, ὡς τὸ ἅμα καὶ τὸ ἴσος, γίνεται ἀμῆ-
σος, συγκοπῇ, ἄμισος, καὶ καὶ ἔοπλῳ, ἡμι-
σος, ὁ ἅμα ἴσος τινί. ἢ τῆς ὅλας διαιρεθῆναι,
ἢ τὸ ἅμα ἄλλῳ ἴσον. ὡς ἵππος, ἵππῳ παρῶ-
νυμον, ἔπος ἴσος ἴσος, καὶ ἡμισυς. Ὁμῖρος Ἰ-
λιάδος ἱ, Ἰσὸν ἐμοὶ βασιλῆα, καὶ ἡμισυ μεί-
ρο τιμῆς. ἡμίσεια, ἡμισα, καὶ ἅμα τῇ συγκο-
πῇ, καὶ ὁ πλεονασμὸς γίνεται, ἡμισα.

Η^μικύκλιον. τὰ εἰς ὑς λήγοντα, ὁπότε μὴ ὑπὸ
ῥητικῆς, ὑπὸ δὲ εὐθείας σωτίζεται, ὑποβίβ-
λει τὸ σ. βραδύς, βραδυήκοος, ὀδυήκοος. Λί-
βυς, Λιβυφοῖνιξ. Θῆλυς, Θηλυμέμφος. ἔπος ὡ-
φειλον ἡμισυκύκλιον, ἀλλὰ δηλονότι καὶ συγ-
κοπῇ ταῦτα γίνεται. ἡμίθεος, ἡμίφανος, ἡ-
μιμέδιμνον, ἡμικραῖον, τὸ ἡμισυ τῆς κεφαλῆς.
καὶ τὸ ἡμιτύμβιον, τὸ δίκρανον. ἀλλὰ καὶ ὁ Ἀ-
βρων λέγει ὅτι τὰ εἰς ὑς σωτίζονται, φυλάττει
τὸ υ. τὸ δὲ ἡμισυς, ἐκβάλλει τὴν σὺ συλλαβῇ.
Ἡρώδης ὁ πρὸς παθῶν.

Η^μιόλος. ἡμιόλος ὅστις ἀεὶ ἄνθρωπος, ὁ ἔχων ὅλον
ἄλλον ἀεὶ ἄνθρωπον, καὶ τὸ ἡμισυ αὐτοῦ. καὶ ἡμιο-
λία, τὸ ἡμισυ τῆς κεφαλῆς. ἡμιολία δὲ πᾶ-
λαι ἐλέγετο ληστρικὸν πλοῖον. ἢ τὸ ἡμιόλιον
μέρος φίλων ἐρετῆς ὅστις πρὸς τὸ ἀπ' αὐτοῦ μά-
χεσθαι. Ἀλλὰ καὶ ἀρπάζεις καὶ ἀσελγαίνεις ὡς
περ' ἐκ Καρκίης ἡμιολίας ὑποπεπληδικῶς, καὶ
ταῦτα ὑὸς ἀνδρὸς αἰεὶ τὰς νόμας καὶ τὴν δημο-
κρατίαν βοῶντος.

Η^μιμέδιμνον. ἡμιμέδιμνον ὅστις μέτρον χωρὲν ἡμισυ
μεδίμνου, ταῖς τοῖς χοίρικας εἰκοσιτέσσαρας. ἡμῖεκ-
τον δὲ, τὸ ἔκτον μέρος τῆς μεδίμνου. ῥητορικῇ.
ζῆται εἰς τὸ ἐκτὸς.

Η^μιδιπλοῖδιον, γυναικεῖον βραχὺ ὡς βλημα, δ
ἐνδον φορεῖται ὑπὸ τῆς μηρῆς. ῥητορικῇ.

Η^μιτελής, λέγεται ὁ οἶκος ἐτέρῃ τῷ συζυγῶν ἐτερι-
μῶς οἷο εἰ μὴ τέλειος, ἡμῖ δὲ τὸ ἡμισυ.

Η^μίφωνα, ὠνόμασαι τινὰ τῷ συμφώνῳ, ἔπε καὶ
τὴν εἰς δύο ἴσατο μῶν καὶ ὅν ἔοπον τὸ ἡμικύκλιον,

ται ἐν τῷ τῷ ὡς χαλκός εἶναι, παρὰ τὸ ὅτι σημαίνει τὴν φωνήν. φωνητικὸς ὅν παρὰ τὰ ἄλλα τῶν μεταλλῶν ὁ χαλκός.

Η'νορήν, ἡ ἀνδρεία. ἐκ ἐστὶν ἀπὸ τῆς ἀνὴρ ἀνέρος, ἀλλ' ἀπὸ τῆς δυνάμειος. ἀφ' ἧς ἀνδραγάγον ἐν τύπῳ κητικῆς τὸ λυορέα καὶ δυνωρέα, καὶ ἀποβολῇ τῆς τ, λυορέα, καὶ δυνωρέα, τὸ δὲ δυνωρ, ἀπὸ τῆς ἀνὴρ. ὅπερ σωτηριεμελὸν, ἔχει τὸ αἰς ἡ, καὶ τὸ ἡ εἰς ὦ τὸ ὅν δυνωρ, καὶ νικῶν, Δωρεά εἰσιν. ἔδει ὅν εἶναι δυνωρ καὶ νικῶν.

Η'νυστρον, τὸ μέρος τῆς κοιλίας, ὅθεν ὁνομάζεται ἡ ἔσφι, ἡ γὰρ διέρχεται. ἡ ἐνθα ὁνομάζεται καὶ πέτταται. ὅτι εἰς γ. τέμνεται ἡ γαστήρ. λῦστρον, ἐχθρὸν, καὶ κρύφαλον. ῥητορικὴ.

Η'νυτο. καὶ διπλὸς λῦτο θώρηξ, αὐτὴ τῆς ἀπλῆτα, ὑπέκειτο. ἴσθον ὅτι οἱ παλαιοὶ θώρακας ἐφόρεον. εἴνα μὲν ἀπὸ τῆς ὥμης μέγχι τῆς ὀμφαλῆς, ὅς καὶ κυρίως θώραξ. ἄλλον δὲ ἀπὸ τῆς ὀμφαλῆς, ἄχει τῶν γονάτων, ὅς ζωμά ἐκαλεῖτο. ἔτις ὠκονόμητο εἰς τὸ ῥαδίως κύπτειν εἰς γλῶ. τὸ δὲ λῦτο ἐχθρὸν. ἐγὼ δέφημι ἔγωγε γεγονέναι. ἐκ τῆς ἑω τὸ ἐνδύομαι ἢ ὑπαρχω, ἀνδραγάγον ἐνι. ὁ μέλων, ἡσώ. ὁ δυνωρ ἀνέρος, λῦ. ὁ μέσος, ἐμῶ. τὸ δυνωρ, ἔσο, ἔτο, τὸ τρίτον μῦ τῆς ἐν ποροθέσεως, εἴτο, εἴτα πλεονασμῶ τῆς τ καὶ ἐκτάσει, λῦτο.

Η'παρ, παρὰ τὸ ἐπὶ ῥθαι καὶ κενυρῶθαι. ἡ παρὰ τὸ ἐπαρδύειν τῷ σώματι καὶ χορηγεῖν τὸ αἷμα. ἡ παρὰ τὸ ἐπαίρεσθαι ἔπαρ, καὶ ἡπαρ. ἡ παρὰ τὸ ἴδω τὸ δυνωρ, ἡπαρ καὶ ἡπαρ. δι' αὐτῆς ὅν δυνωρ νόμεθα. καὶ ἐν τῷ τῷ μέρει τὰ τῆς ἡδονῆς καὶ τὰ τῆς ἐπιθυμίας ἐγκτεται.

Η'πανία, ὡς ἀνία, ἀνία, ἀνία. ὡς κόνις κόνία, ἔγωγε ἀνία ἀνία, καὶ ἀποβολῇ καὶ πλεονασμῶ. ἡ παρὰ τὸ πένω τὸ ἐνεργῶ, πένω, καὶ ἡ ἐρρησιν, ἀπένω. ἐπεὶ οἱ μὴ ἐργαζόμενοι ἀπορῶσιν. ἐν ἡ ἀργασία κυρίως. καὶ ἀντίθεσιν τῆς αἰ εἰς τὸ κα. ἡ ἀπὸ τῆς αἰνῶ βαρυτόνως τὸ λαμβάνω, ὅ καὶ ἀπαίνω, καὶ ἀπαίνω καὶ ἀπαίνωμι παράγωγον. ἀπαίνω ἐν ἀπῶ ἀπαίνω, ὡς κυρῶ κυρίζω, καὶ ἔσφι ἡπαίνω, ὅς ἡπαίνω. ὁ ὅν μὴ λαμβάνων ἀπαίνω.

Η'πιδανός, ἀδανός, ἡλίδιος, ἀνιδανός, ἀσυνέτος. γίνεται παρὰ τὸ πένω ὁ σημαίνει τὴν γλῶν πένω, καὶ ἡ ἐρρησιν, ἀπιδανός, ὁ μὴ βέβαιος, ἀλλ' ἀδανός, ὁ ἐκ τῆς γῆς μὴ ἀναστῆναι, ἡ ἐν τῇ γῇ εἶναι δυνάμειος δι' ἀδανείας. τὸ γὰρ ἐναντίον, ἐμπεδον, βέβαιον, καὶ ἰχυρόν. τὰ ὅν ἐπὶ τῆς πέδου βεβηκότα, καὶ ἐδραία.

Η'περοπόδης, ὁ ἀπατεῶν καὶ ὑδρήφανος. παρὰ τὸ ἡμερον καὶ τὴν ὅπα, ἡμεροπόδης, ὁ ἡμέρῳ ὅπῃ χρώμενος. ὁ δὲ ἡμέρῳ ὅπως ὁ ἐστὶ φωνῆς ἀπατῶ. ἡ περοπόδης τῆς ὦν, καὶ πλεονασμῶ τῆς α καὶ ἀποβολῇ τῆς τ, ἀπεροπόδης, ὁ δὲ τῆς φωνῆς ἀπατῶ καὶ περῶν τὰ γυναικα, ὁ ἐστὶ ποροκαλέμε-

νος. τὸ ὅν ποροκαλεῖται τὰ γυναικα περῶν ἐλέγον. Αἰετοφάνης. περῶν μὲν ἴσως, καὶ τῶν τιτθίων ἐφαπτεται. ἡ παρὰ τὸ ἔγω τὸ λέγω γίνεται ὁπόδης. ὡς φέρω φορδῆς, καὶ ἔχω ὁχδῆς. καὶ μῦ τῆς α τῆς σημαίνοντος τὸ καλόν, ὁ καλῶ λόγῳ χρώμενος καὶ ἀπατῶ τινά. ἡ μῦ τῆς α τῆς σημαίνοντος τὸ κακόν καὶ τῆς περ περὶ τῆς συλλέξεως, ἀπεροπόδης, ὁ τῷ λόγῳ κακῶς χρώμενος καὶ ἀπατῶ. οἶον, Ἄπε μὲν καὶ ἐπὶ κλοπῶν ἀπεροπέα. καὶ παρὰ Ἀνακρέοντι. βάλεται ἀπεροπόδης ἡμῖν εἶναι. καὶ Θηλυκόν, ἀπεροπή. ἡ ἀποπος, ἐδὲ ποροκαλέσται ἡμῖν θέλων. ἡ ἀποροβλεπτος καὶ ἐδ' εἰς ὅφιν ἐλθεῖν θέλων. ἀπεροπόδης ἐν, καὶ ἡ περοπόδης. Η'μος δ' ἡ περοπόδης ἀπεροπόδης ὁνομάζεται ἡ ἡλὸς ἀναχών. ἐκ τῆς ῥήματος τῆς ἡπεροπόδης ἡπεροπόδης, καὶ ὑδρήφανος.

Η'πειρος, σημαίνει τὴν γλῶν, ἀπὸ τῆς εἰσα, ἡ μὴ ἔχουσα πέρας ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν νήσων. αὐταὶ γὰρ διδίδου εἰσὶ κατὰ μερισμῶν εἰσὶ τῇ θαλάσῃ. λέγεται ποτὲ μὲν ἡ εἰς ἀπειρον διήκονσα γῆ. οἶον, Εἰς βόλανος ἡπερίοιο. καταχρηστικῶς δὲ πᾶσα ἡ γῆ. Εἰ δὲ πόντος βᾶς ἰοειδὸς ἡπερίονος. Η'περίονος δὲ τὴν μὲν ἀπείρῃον νέες ἡγαγον, αὐτὴ τῆς ἡπερίονος. καὶ δώδεκ' ἐν ἡπερίῳ ἀγέλαι. καὶ ἐν τῷ καταλόγῳ περὶ αὐτῆς, Οἶδ' ἡπερίον εἶχον.

Η'πιάλος καὶ ἡπιάλης καὶ ἡπιόλης. σημαίνει τὸν ῥιγοτύρετον, καὶ δαίμονα τοῖς κοιμημένοις ἐρχόμενον. ὡς Οἶμος. καὶ οἱ πλείους, ἡπιόλης λέγεται ἐκ τῆς ἡ. πλὴν ὁμοίως ἐχρήσασθαι τῇ λέξει. εἴρηται κατὰ ἀντίφρασιν, ἡπιος. ἐπαχθῆς γάρ ἐστιν. ἡ παρὰ τὸ πέμπεται ἀπὸ τῆς σώματος, ἀπιάλος, ἀπὸ τῆς ἀπείας. ἡ ὁ οφείλων ἀπείας. ὁ δὲ Ἀλκαῖος ἐπιάλον αὐτὸν ἔφη. Ἀπολλώνιος δέφησι τὸν ἐπιάτῳ, ἡπιάτῳ καλεῖται, καὶ ἔσφι τῆς α εἰς ὁ, ἡπιόλης.

Η'πιος. ἔγωγε πρὸς τὸν ἐκαλεῖτο ὁ Ἀσκληπιός. ἡ ἀπὸ τῆς ἔσφι, ἡ ἀπὸ τῆς τέχνης καὶ τῆς τῶν χειρῶν ἡπιότητος. ὡς καὶ γυναικα ἀνδραδίωτιν ἡπιότητις. ὅς ἡς αὐτῷ ἀνέσθαι Ἰάσονα, Πανάκειον. Δικτίων, ἐν ὑπομνήματι Δυκόφρονος. ἡπιος σημαίνει κυρίως τὸν λογισμὸν. παρὰ τὸ ἔγω τὸ λέγω, ἔπιος καὶ ἡπιος, ὁ ἐν λόγῳ πάντα ποιῶν καὶ μὴ πάθει. ἐκ μεταλήψεως δὲ καὶ ὁ δὲ λόγῳ ποροπῆς καὶ ποροπῆς, καὶ ἡπιώτατος, ὁ ἐν λόγοις ποροπῆς καὶ ἡσυχος.

Η'πες. τὰ πορῶν μὲν λόγῳ ὡς παρὰ Ἡρόδοτον. Η'πες αὖ ὡς εἴνε Λάκων ἐθαύμαζα. καὶ Οἶμος. Η'πες καγαλῶσιν, αὐτὴ τῆς ὄντως δὲ. ὅτε δὲ ὑποτίθεται, αὐταποδίδεται τινὶ ποροπῆς. αὐταποδίδεται δὲ διχῶς. ὅτε μὲν ἔπος, Εἰ δὲ μὴ πισδῶ τῷ διαπότη, ἡπες πισδῶ μ' αὐτῷ θειράποντι. ὅτε δὲ καὶ τῶν ἐναντίον. οἶον Εἰ ὁ θειράπων ἐσιμοι πισδῶ, ἡπες ὁ διαπότης αὐτῷ αὐτῷ εἴη πισδῶ. βαρύνεται δὲ αὐτὴ τῆς πορῆς πλέον, καὶ αὐτὴ τῆς ἴσως χεδόν.

Η'εια, κ' η'εία. ὁ δ'ε'φορος τόπος, δ'ε'φορον ποιεῖ κ' τὴν σημασίαν. προπαροξυτόνως, σημαίνει τὰ ε'εια, καὶ κατ'ἐκτασιν, η'εία. παροξυτόνως δέ, τὰς τὰφας, αὐτὰ τὴν ἔραν. τὸ γὰρ παλαιὸν ἐν τοῖς κολώμασι τῆς γῆς ἔθαπτον, μήτε σιδήρῳ μήτε χαλκῷ κεκρυμμένοι. ἢ αὐτὰ τὸν αἶρα, ἢ γὰρ τὸν δ'ηκείμηνον σκότον τοῖς πεθνεῶσι. Θεόκριτος. Καὶ η'εία κεκρυμμένων. καὶ Καλλίμαχος, Τίνος η'είον ἴσεται τῆτο.
 Η'εία, αἱ πύλαι, Α'θιναῖοι δ'ε' τὸ τὰς νεκρὰς ἐκφέρειν ἐκεῖ ἐπὶ τὰ η'εία, ὅθεν τὰς τὰφας.
 Η'είνα, ἡ ποιήτρια. εἴρηται αὐτὰ τὸν ἔρωτα, ἡ ἐρασμία. ἢ αὐτὰ τὸ ἔρ.
 Η'ρπο, σὺ τῷ ἱ. ἀπὸ τῆς αἶρω. τὸ δέ, παρηέρθη δὲ κάρη, ἐκ ἔχει τὸ ἱ. ἀπὸ τοῦ τῆς αἰρῶ ὅθεν.
 Η'ρύλλος, ὁ Η'ρακλῆς ὑποκοριστικῶς. ὡς τὸ Α'εῖσοκλῆς, Α'εῖσυλλος.
 Η'ρόππο, σημαίνει τὸ κόππο.
 Η'ρόμω. εἰ μὴ ἔχει τὸ ἱ, σημαίνει τὸ ἐκκρυφίζομω. κ' ἐσιν ὑπὸ τῆς αἶρωμαι, ἡρόμω. ὡς αἰχύνομαι, ἡ χυνόμω. εἰ δὲ σημαίνει τὸ ἡρώπων, ἐκ ἔχει τὸ ἱ. κ' ἐσιν ἀπὸ τῆς ἔρω τὸ ἔρωτῶ. ἔρωμαι, ἡρόμω.
 Η'ρύγγιον, λεπτόν τι κάρφος ἀκανθώδες, ὃ κ' ἐπὶ τὰς τὰ σίτη σωρὸς εἰσάθασιν ἐπιθεσθῆναι.
 Η'ρῶ δημοδόκῳ δοτικὴ ὅθεν, ἀντὶ τῆς ἡρώϊ. κλίσις κ' ἐκ ἀποκοπῆς.
 Η'ρώδης, ἔχει τὸ ἱ προσγεγραμμένον. ἐστὶ γὰρ ἡρώς, ἡρώς, ἡρώϊ. κ' γίνεται ἡρώδης. κ' κ' συναιρέσιν τῆς ὦ κ' ἱ εἰς τὴν ὦ δίφθογγον, ἡρώδης. κ' ἄλλως. τὰ εἰς δις παβωνυμικὰ ἢ τύπε παβωνυμικῆς, θέλει ἔχειν πρὸ τῆς δ', ἢ τὸ ἱ τὸ α'. οἷον Πηλείδης, Πυλάδης, Μινώδης.
 Η'ρώδανός. ἀπὸ τῆς Η'ρώδης, γίνεται ἡρώδιος, κ' ἡρώδανός. ὡς ἀπὸ τῆς εὐτυχῆς, Εὐτυχίος, Εὐτυχιανός, τὸ α' μακρόν. ὁ γὰρ; τὰ δ'ε' τῆς ἀντὶ τῆς ἑξῆς συλλαβᾶς, ἐπεκτεταμένον ἔχει τὸ α'. Μαρκανός, Σεβαστιανός, Γαλιανός. (τὸ ἑανός, ἐκ ἐσιν ἀντὶ τῆς συλλαβᾶς) χωρὶς εἰ μὴ κ' ποιητικῶς ἀδειαν συζαλῇ. ἐπειδὴ αὐτὰ τοῖς νεωποιμαῖς τὸ Γαλιανός συζέλει τὸ α'. χωρὶς τῆς ὡκεανός, ὅτι συζαλμένον ἔχει τὸ α'.
 Η'ρῶν, τὸ καλῶμενον, ἔπος, ὅτι δι' αὐτὰ τὰς ἡρωϊκὰς πράξεις ὕμνησεν Ὀμηρος. ἢ αὐτὰ τὴν ἔραν τὴν γῆν, ἢ τις ἀρχαιότερα ὅθεν ἱστ' σοιχείων. ἀπὸ γούμης ἀρχαιοπότης, ἔρῶν κ' ἡρῶν. Σὺ δ' αὐτόχρημα ὁ ἐκ Τροίζυλος Ἰππόλυτος σκελκύσας τὰς ὀφρὺς, καὶ τὸ χεῖλος δακνών, καὶ κάτω κύβας, ὡς ἡρῶν ἡμᾶς ἀρδογγος αὐτὰ ἔχεις.
 Η'σων, ὁ ἐλάσων. ἀπὸ τῆς ἡμισυς, γίνεται τὸ συγκεκλιτὸν ἡμισύπερος. ὁ δ' αὐτὸς τύπος, ἡμισίων, κ' ὁ ἔϊπος, ἡσων, κ' ἀττικῶς, ἡττων. ἢ ἀπὸ τῆς ἡκα, ἢ ἀπὸ τῆς ἡκισα, ἢ ἀπὸ τῆς ἡδύς. οἱ γὰρ ἐν ἡδοναῖς καταγινόμενοι, πολὺ ἑαυτὸν ἡσωνέεισιν.
 Η'σται, τὸ καθέξειν. ἐκ τῆς ἑώ, ἔημι, ὡς κέω,

κέημαι. τὸ παθητικόν, ἔημαι, ἡμαι, ἔεται, ἡται. κ' τὸ ἀπαρέμφατον, ἡσται. ὁ αὐτοματικός, ἡμῶ, ἡσο, ἡσο. Ἀλλ' ἀκέων δὴν ἡσο. ἡσυχάζων ἐπὶ πολὺν χρόνον ἐκαθέζετο. Ἰλιάδος α', κ' Ἰλιάδος γ'. ἡσο παρ' αὐτὸν ἴσσα. ἐστὶ δὲ προσεκτικὸν χρόνῳ ἐνεσώτος κ' αὐτοματικῶς. ἐκ τῆς ἡμι. ἢ αὐτὰ, ἀντὶ τῆς ἡσο. καὶ σημαίνει τὸ πλησίον κ' ἐγγύς.
 Η'σείλω, δ'ε'φανθείλω. ἀπὸ τῆς ἡδω.
 Η'σόν, τὸ ἡδύ. ἀπὸ τῆς ἡδω, ἡσω, ἡσμαι, ἡσαι, γίνεται ἡσόν. Ὀμηρος. ἡσαιο δ' αἰνῶς ἡδύ ποτὸν πίνων.
 Η'συχος. αὐτὰ τὸ ἡδω, ἡσω, ἡσυχος. ἡδονται γὰρ τῇ ἡσυχίᾳ οἱ ἀσκηταί.
 Η'σκειν. Η'σκειν εἶρα καλὰ, ἀντὶ τῆς εἰργάζετο. τὸ ῥῆμα, ἀσκῶ, κ' σημαίνει τὸ μὴ πολεῖν πόνη κ' κόπον ἐργάζομαι. γίνεται ἐκ τῆς ἀσκός. ὁ παρατατικός, ἡσκον, ἡσκουν. ἡσκες. κ' τὸ ὕ ἐφελκυστικόν ὅθεν ἐν τῇ ἔϊτω προσώπῳ, κ' γίνεται ἡσκον, κ' κ' συναιρέσιν, ἡσκειν.
 Η'σμω. Ἰσέον ὅτι ἀπὸ τῆς ἡδω ἡδεις ἡδει. τὸ δ' αὐτὸν, ἡδαιον ἡδαιτῶ. κ' κ' συζκοπῶ τῆς εἰ διφθόγγης, καὶ ἔσπῃ τῆς δ', εἰς σ, γίνεται ἡσῶ. οἷον, τὰ δ' ἄρ' ἔδω ἡσῶ ἄλλο, πλὴν δάλλειν, ἀντὶ τῆς ἡδω. καὶ τὸ πληθυντικόν, ἡσμεν. Εὐριπίδης ἐκάβη, Εἰ δὲ μὴ Φρυγῶν πύργος πεσόντας ἡσμεν, ἀντὶ τῆς ἡδω. καὶ Σοφοκλῆς Κόλχοις, Ὑμεῖς μὴ ἄρ' ἔστε τὸν Προμηθεῖα, ἀντὶ τῆς ἡδω. Εὐριπίδης Ρήσω, Οὐδ' ἀφίγμενον τὸν Πάνα ἡσαν, ἀντὶ τῆς ἡδω.
 Η'τῶ, αὐτὰ τὸ ἡσῶ. τῆτο αὐτὰ τὸ ἡσαν. τῆτο παρὰ τὸ ἡδύς ἡδύπερος ἡδῶν ἡσαν. ὑπὸ γὰρ τῆς ἡδῶν ἡτῶμεθα. ὁ γὰρ πορ' ὅθεν, δ'ε' τὴν ἡδύτητα τῆς πάθος νικᾶται ὑπὸ τῆς δ'ε'βόλης. ἡττων. ἐστὶ τῆς, τὸ λαμβάνω. τὸ δ' αὐτὸν, τὰς, τὰ. ὅθεν αὐτὰ γίνεται πῶν, καὶ μὴ τῆς σερητικῆς α', ἄπω, ὁ ὅθεν θέλει λαβεῖν. κ' ἔσπῃ τῆς α' εἰς ἡ, γίνεται ἡτῶν.
 Η'τῶ. εἰμὶ τὸ ὑπάρχω, ὁ δ' αὐτὸς ἀόριστος λῶ, ἡ μετοχή, εἰς ὅπως, κ' τὸ προσεκτικόν ἐς, ὡς σημειώται. τὸ ἔϊτον, ἔπω, κ' ἐπαυξήσει, ἡπο. ἢ ἐκ τῆς ἑώ τὸ ὑπάρχω, ὁ δ' αὐτὸς ἀόριστος, ἡον, ἡς, ἡε. τὸ προσεκτικόν, ἐε. τὸ ἔϊτον, ἐέπω, κ' κράσει τῶν δύο ἐε εἰς ἡ μακρόν, ἡτῶ.
 Η'τορ. Χάλκεον ἡτορ, ἡ ψυχὴ. ὡς περ αὐτὰ τὸ φέρω γίνεται φέρ, κ' κατ'ἐκτασιν φῶρ, ὁ λησῆς κ' κλέπτης, ὁ τὰ ἀλλότρια φέρων. ἔπω κ' παρὰ τὸ τείρω τὸ καταποῶ, ὁ μάλλον πρῶ, γίνεται ῥηματικόν ὁιομῶ τέρ, κ' τὸρ μονοτύλλαβον. κ' μὴ τῆς σερητικῆς α', ἄτορ. κ' ἔσπῃ, ἡτορ, ἢ ἀθανάτος καὶ ἀκαταπόνητος. ὡς τὸ κυρίως ἐπ' ἀφ' ὅβη ψυχῆς μὴ ὑποδεχομένης ὥσιν δεδῆχθαι. ἢ ἐκ τῆς τείρω, γίνεται ἀτερω, καὶ ἄτορ, κ' ἡτορ τὸ ἀτερὲς πνεῦμα, ὅθεν ἀπαθές. ἢ μάλλον πολυτερές, ἐν σώματι γὰρ ἔσα, πολυπαθῆς ὅθεν. ἢ αὐτὰ τὸ ἄω τὸ πῖεω. κ' γὰρ πνεῦμα ἡ ψυχὴ. οἷον,

οἶον, Δίχα δέσφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄπτο. ἡ ἀ-
πὸ τῆ ἀήτης ὁ σημαίνει τὸν αἶμον γίνεται αἷτορ,
καὶ καὶ ἀφαίρεισιν τῆ α, ἡτορ. πνεῦμα γὰρ λέγεται ἡ
ψυχὴ, ὡς ἐν τοῖς θείοις ἀγγελίοις. Πνεῦμα ὁ
θεὸς, καὶ τὸς προσκυνῶντας αὐτὸν, ἐν πνέματι καὶ
ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν. ταῖς τῶν ἀσώματων ἐστὶ τὸ
θεῖον, καὶ ποιαὶ τὴν θέλει καὶ τὴν θυσίαν αὐτῆς, δὲ
τῆ ἐν ἡμῖν ἀσώματε προσφέρεται, ταῖς δὲ τῆς
ψυχῆς καὶ τῆς τῆς καθαρότητος.

Ἡ ῥον, τὸ ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν μέρος. ὅθεν Νίκαν-
δρος ὅτι τῆς ἐντεριώτης τίθησι. παρὰ τὸν ἄριον
(ὁ ὅστις ὕψασμα) ἄριον καὶ ἥριον. ἡ παρὰ τὸ
ἰσναί τὸν ἔρον δὲ τῆς. Ἡ ῥιον, ἐνδυμα ὑμνω-
δίας. Αἰετοφάνης ἡξιαῖον λέγει ἐν Θεοδοσια-
ζέσαις. καὶ ἡξιαία θηλυκὸν, ἐν Ταλμωαῖς,
παρὰ τὸ ἥριον. ἔτω δὲ καλεῖται τὸ μεταξὺ τῶ ὀμ-
φαλῆ καὶ τῆς ἥριος, καὶ ἡξιαῖον τὸ μὲν τὸν ὀμφα-
λὸν τέμαχος. παρὰ τὸ ἄριον, δὲ τὸ συνυφαῖναι
καὶ συμπεπλέχθαι τὴν σάρκα τῇ λίπῃ.

Ἡ τμήρον, ἀντὶ τῆς κεχημῆρον. καὶ γὰρ αἰτεῖται ἔλε-
γον τὸ κεχαῖναι. αὐτὸ ἡτοιμ, ὡς αἰνῶ ἡτοιμ.
οἱ γὰρ παρὰ τῆς τμήροι, τὰ ἴσα φωνήεντα θέλουν
ἔχειν καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐνισῶτος ἡ μείζονα, ἐ-
δέποτε δὲ ἐλάττωνα.

Ἡ ὤς, ὁ παῖς ἡ ὁ μέγας. καὶ ὁ μὲν ἰσχυρὸς καὶ ἡ-
ναος, παρὰ τὸ ὦν τὸ ὑπάρχω. ἡ ἀπὸ τῆ αὐῶ
τὸ φωνῶ, ἡν ἡ ὁ δαβρόπος. ὁ δὲ ἀγαθός, παρὰ
τὴν ἡῶ, ἡν ἡ ὁ ἡμέρος. ἡ ἐκ τῆς ἡδύς, ἀποβολῇ
τῆς δ. ὅξ ἐ τὸ θηλυκὸν, ἡία. καὶ ἐννεῖης, γε-
νική. τὸ ἐδέπερον, ἡῦ. καὶ ἐπὶ ῥήματι ἡῦτε, ἀντὶ
τῆς καθά. ἡῦτε ἔθνεα εἰσιν, ἀντὶ τῆς καθάπερ,
ὅν ῥόπον. ἐκ τῆς ὡς, γίνεται πῶς. καὶ ὡς ὅστις
ὁ λέγων, ὅτι τοῖς εἰς ὡς λήγουν ἐπὶ ῥήμασι,
συνυπάρχει τινὰ εἰς ἡ λήγοντα καὶ ὁμοπονῶσιν αὐ-
τοῖς. οἶον, ἄλλως, ἄλλη. διχῶς, διχῇ. ἐδα-
μῶς, ἐδαμῇ. ὅξυεται ἄρα, τῆς ὡς ἀντίκειται
τὸ ἡ, ὡς ἐν τῇ ἡτε ξείνων θέμις ὅστις, ἡ θέμις
ἀντὶ τῆς ὡς νόμος ὅστις. καὶ τοῖς εἰς ἡ λήγουν ἐπὶ ῥή-
μασιν, ἀντιπαράκειται τινὰ συνυπάρχει τῆς.
οἶον πάντως, πάντῃ. ὡς, ἡ. τῆς ποιοῦσας τῆς
τῆς καὶ πλεονασμῶ τῆς ὤ, γίνεται ἡῦτε, φιλῶται.
τὸ γὰρ ὤ πλεονασμῶ τῆς ὤ, φιλῶται. δεῖ δὲ γινώσ-
κειν ἡῦτε ἐν ἡξασαί. καὶ ὡς ὅστις ὁ λέγων,
ἔτι ἐκ ἑστὶν ἐπὶ ῥήματι τὸ ἡ καὶ τὸ ὤ ἐν μιᾷ συλ-

λαβῇ, χωρὶς εἰ μὴ ἐν κλίσει ῥήματος. ὡς αὐ-
δῶ, ἡδῶν. αὐχῶ, ἡχῶν. ἀναγκαίως ἐν ἡ δὲ
σασίς τῆς ἡῦτε. ὁμοίως τῇς γρηῦς καὶ ἡνῶς, καὶ τὰ
λοιπὰ πλεονασμὸς ὅστις.

Ἡ φαῖσος. ὅτι μὲν τῆς θεῆς. Ἡ φαῖσος ποίησ' εἰδή-
σι φραπίδασιν. ὅτι δὲ τῆς πυρός, σπλάχνα δ'
ἄρ ἐμπείραντες ὑπείρεχον Ἡ φαῖσος. γίνεται πα-
ρὰ τὸ ἄπτω, ἄφω, ἄφαισός τις ὢν, τοῦ γὰρ
πυρός ἐκ ἑστὶν ἄφαισος. καὶ οἱ μὲν φαῖσιν αὐτὸ
σπλάχνη εἶναι, ὁ τῇ ἀφῇ αἰσά ποιῶν τὰ πάν-
τα, ἐπεὶ τὸ πῦρ πάντα τὰ πελάσαντα καίει. οἱ
δὲ ἀπλὲν παρὰ τὴν ἀφῶν ἔκ ἑστὶν ἄφαισος.
οἱ δὲ Αἰολεῖς ἀφαπν αὐτὸ λέγουσιν. ἡ παρὰ τὸν
ἡφα φαισέμενον.

Ἡ ῥος, παρὰ τὸ χέω, μὲν τῆς ὀπτατικῆς α, ἄχος καὶ
ἡχος, ἡ εἰς ἀέρα χεομένη φωνή. ἡ παρὰ τὸ αὐῶ.
τὰ γὰρ ξηρά, ἡχεῖ.

Ἡ ὦν, πόλις ὅστις Μενδαίων ὀποικία. Δημοδοκίης
ἐν τῇ καὶ Τιμοκράτης.

Ἡ ὠρῆσαι, ἡρῆσαι, κρέμασαι. ἀπὸ τῆς αἰῶρῶ,
ὁ φαισέμενος, ἡώρηκα, ὁ παθητικός, ἡώρη-
μαι, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἡώρηται. τῆς παρὰ
τὸ ἀῖρ ἀῖρῶ, καὶ ῥοπῇ τῆς ἡ εἰς ὦ, καὶ πλεονασ-
μῶ τῆς ἰ, αἰῶρῶ, καὶ ἀπαιῶρῶ.

Ἡ ὠς, παρὰ τὸ αὐῶ τὸ λάμπω, αὐῶς, καὶ ἐκβολῇ τῆς
ὤ, ὠῶς, καὶ ῥοπῇ τῆς α εἰς ἡ, ἡῶς. σημαίνει δὲ
τέσσερα. ποτὲ μὲν τὴν σωματικὴν θεῖον. Ἡ ὠς
δ' ἐκ λεχέων παρὰ ἀγαθὸν Τιθωνοῖο. τὸ κατὰ σῆμα
τῆς ἡμέρας, ὡς τὸ, Ἡ ὠς μὲν κροκόπεπλος. ὅτε
δὲ τὸ ἀπὸ ἀνατολῆς ἕως μεσημβρίας τῆς ἡλίου δὲ
σημα, ὡς τὸ, Ὄφρα μὲν ἡῶς ἔλω, καὶ ἀέξετο ἱε-
ρόν ἡμῃ. ὅτε δὲ τὸ ἱερόν καὶ ἡμέρας δὲ σημα,
ὡς τὸ, Ἡ ὠς δὲ μοι ἐστὶ δυνάμει ὅτι ἐς ἱ-
λιον εἰλήλουθα. διαφέρει δὲ τὸ ἡῶς καὶ ἕως
κατὰ ῥόπους τέσσερας. κατὰ τὸν, κατὰ κλί-
σιν, κατὰ χρόνον, καὶ κατὰ πνεῦμα. Ἀττικὸς
μὲν, ἕως λέγουσιν ἀπὸ τῆς ὦν τὸ πέμπω, ὅτι
ἀφίσταται τότε τὰ ζῶα. ἡ ἡ ἡμᾶς ὅξυσα καὶ
ὅξυται ποῖσα. Αἰολικῶς δὲ αὐῶς, ἀπὸ τῆς αὐῶ
τὸ φωνῶ. αὐῖν γὰρ τὰ ζῶα, ὅς ἐστι καλεῖ, καὶ αὐ-
χοι πάντα δι' αὐτῆς. καὶ γὰρ καὶ τῆς τὸν ἱβυκὸν
εἰρηκῆσαι κλυτὸν ὄρθρον, τὸν τῆς κλυεῖν αἷτιον.
ἡῶς δὲ ὑπὸ ἱωνῶν ἡλιῶν, ἡ τὰ τῆς ἡλίου ἐκ-
πληρῶσα, ἡ ἡ ἐκ τῆς ἡλίου γινομένη.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΘΗΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Θῆτα τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ τὴν θέσιν τῶ παντὸς μιμεῖσθαι, ἥτοι τῶ ἔραντ' τὸ κυκλωπρὲς ἔχον καὶ τὸν δὲ μέσον ἄξονα τῇ καὶ τὸ μέσον μακρὰ ἔχει.

Θάλασσαν, ἐγκληθῆναι, Ἰλιάδος ἰ. Λιπὼν ἔδος εὐθα θάλασσαν, ἀντὶ τῶ ὅπως ἐκαθέζετο. ἐκ τῶ θῶ γίνεται θοάζω, καὶ θοπῇ τῶ ζ, εἰς δύο α, θοάσσω, καὶ θοπῇ τῶ ο, εἰς α, θαάσσω. τὸ δὲ θῶ ἐκ τῶ θῶα θοάζω, ὡς βοῶ βοάζω.

Θάκος, ὁ καὶ θῶκος καλεῖσθαι, ἡ καθέδρα παρὰ τὸ θῶ τὸ τιθῶ, θῶκος καὶ θάκος ὁ θρόνος.

Θάλαμος, εἰ μὴ σημαίνει τὸν νέον οἶκον ἐν ᾧ εἰσέρχεται ἥτε νύμφη καὶ ὁ νυμφίος, γίνεται παρὰ τὸ θάλλω. δεῖ γὰρ ἐν αὐτῷ θάλλοντα εἰσιεῖν σώματα, τετέστιν ἀκμαῖζοντα καὶ μὴ ἀπείσβηκτα. εἰ δὲ σημαίνει τὴν οἰκίαν, γίνεται ὡδὴ τὸ θάλλω τὸ θερμαίνω, θάλλπαμός τις ὢν. Ἰσέον ὅτι, θάλαμος μὲν ἔστιν ὁ ἔσω τῆς αὐλῆς μικρός. τὸ δὲ παρὰ αὐτῶ, παρόδομος. αἰθετα δὲ, ἡ παρὸς ἡλίου τετραμήνη, ὑπὸ τῶ αἰθεταί. θάλαμος ἔν, ὁ κοιτῶν, ὁ οἶκος. καὶ θαλάμη πόλος, ἡ ὡδὴ τὸν θάλαμον ἀναστρεφούνη.

Θαλαμίδιοι κῶπαι, αἱ ἡρέμα ἐλαύνεσθαι. ὁ κατὰ ταπὸς ἐρέτης, θάλλχος λέγεται, ὁ δὲ μέσος, μεσοζύγιος. ὁ δὲ ἀνώτατος, θρανίτης.

Θάλασσα. παρὰ τὸν σάλον, σάλασσα καὶ θάλασσα, μεταθέσει τοῦ σ, εἰς θ, ὡς ὀρχισμός, ὀρχηθμός. ἡ παρὰ τὸ ἄσπον εἶναι θανάτου, γίνεται θάνασσα, καὶ θάλασσα. ἡ παρὰ τὴν ἀλὸς θηρικῶ, ἄλασσα, καὶ πλεονασμῷ τοῦ θ, θάλασσα. ἡ παρὰ τὸ τείνω, ἐκ τῶ ἐπιπεταμένῳ ἔχειν τὴν ὁδόν.

Θαλερός, ὁ ἐν ἀκμῇ ὢν τῶ θάλλειν, ὁ ἀκμαῖζων νέος. καὶ θαλερὸν δάκρυ, τὸ ἀπαλόν. καὶ θαλεροί, διῦχοι, ἀκμαῖοι, νέοι. παρὰ τὸ θάλλω τὸ αὐξάνω. τῶ παρὰ τὸ θῶ τὸ φέρω, ὑπὸ μεταφοράς τῆς τῶ ἀνθρώπων φύσεως. ὁ γὰρ θηλὴς μαστὸς μετέχων, αἰεῖσιν εἰς αὐξήσιν. σημαίνει ἔ, τὸ οἰκόν. ὡς τὸ, θαλερὸν καὶ δάκρυ χέεσθαι. τὸν ἀκμαῖον, ὡς τὸ, θαλεροί τ' αἰετοί. τὰς καλὰς καὶ ὠραίους, ὡς τὸ, θαλερῶ πεπλήγετο μὲν. τὰς ἀγαπητὰς, ὡς τὸ, τάων ἐν κοίτῃσι βάλεις θαλερὰς ὡδακοίτας. τὸ πολὺ, ὡς τὸ. θαλερὴ δὲ οἱ ἔχειτο φωνή.

Θάλλω, παρὰ τὸ θῶ τὸ φέχω, ὡδὴ ἄγωγον θάλλω, καὶ γὰρ τὸ φερόμενον αὖξαι. ἡ μεταφορὰ, ὑπὸ τῆς τῶ ἀνθρώπων φύσεως. θηλὴς γὰρ μεταλαμβάνει καὶ εἰς αὐξήσιν αἰάσει. καταχρηστικῶς δὲ ὅτι πάντων τὸ φερεῖσθαι καὶ αὖξασθαι, θάλλειν εἰρηκῆ. καὶ θαλλὸν λέγει τὸν σέφανον τὸν τῆς ἐ-

λαίας. οὐ μόνον δὲ τὸν τῆς ἐλαίας, ἀλλὰ καὶ παῖ ὁ θάλλει. Ἀρχίλοχος. Εἴχουσα θαλλὸν μυρρίνης ἐτέρπετο.

Θαλλοφόρος, ὁ πομπῶν Ἀθλητῶσι τοῖς παναθηναίοις, καὶ ἐλαίας κλάδον φέρων. λέγουσι δὲ καὶ γέροντας θαλλοφόρους πρὸς ἑδρὰ ἄλλο χρησίμους, ἡ πρὸς τὸ θαλλὸν φέρειν.

Θαλία. Τρέφεται θαλίη ἐν πολλῇ, Ἰλιάδος ἰ. ἀντὶ τῶ ἐν πολλῇ δὴωχίᾳ, ἐν πολλοῖς ἀγαθοῖς. παρὰ τὸ θάλλειν τὰς δὴωχευόμενους. καὶ Ἰλιάδος θ'. Τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν, τὴν θάλλεσθαι τοῖς ἀγαθοῖς. παρὰ τὸ θάλλω οὖν, θάλλεια ὅτι τῶ θάλλειν καὶ διφθόγγῃ προσκειμένη, καὶ τῶ δαῖς, θάλεια. καὶ, δαῖτι σωήτορος ὅτι θάλειη, τῇ δὴθλίᾳ ἐχέσθῃ. ὅτι δὲ τῆς δὴωχίας αὐτῆς καὶ τῶ ἰ.

Θαλῆς. λυίκα μὲν περιπαταί, εἰς ἧ ἔχει τὴν γενικῶ. θαλῆς, θαλῆ, θαλῆ. τί δὴτ' ἐκείνον τὸν θαλῶ θαυμάζου. Αἰετοφάνης. λυίκα δὲ βαρύνεται, καὶ τῶ τὸς κλίνεται τῷ λόγω τῶ ἰαμβικῶν. ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ, Πολὺ τὸ δῶρον, ἐς θαλίη αἰετοφάν. ἔστι δὲ χορίαμβος. Ἰσοχάϊον γὰρ ἔχει ἐν τῷ ἔκτῳ ποδί.

Θαλύσια, τὰς ὑπὸ δὴθαλίας καὶ δὴφορίας τῶ καρπῶν διδομένης θυσίας μὲν τὴν συγκομιδῇ τῶ καρπῶν τοῖς τε ἄλλοις θεοῖς καὶ τῇ δημοσίᾳ.

Θαλπῶν, χαρὰ, ἡδονή, ὡδαμυθία, ἐκ τῶ θάλλω.

Θάλπη, παρὰ τὸ θάλλειν, ἡ παρὰ τὸ θάλος.

Θαμά, ὁπρῆμα, τὸ πυκνῶς καὶ συνεχῶς, ἐκ τῶ ἄμα πλεονασμῷ τῶ θ. τὸ γὰρ πυκνῶς γινόμενον, ὑφ' οὗ καὶ αἰὶρον γίνεται. ἐκ δὲ τῶ θαμά, γίνεται θαμίζει, πυκνῶς ἔρχεται, καὶ ἐνδελεχεῖ, πυκνάζει, ἡ ἀντὶ τῶ ὀμιλεῖ. ζήτει εἰς τὸ ἄμα.

Θαμνὰς, ἡ ῥίζα. ὅτι καὶ αὐτὴ ἔγκειται τῇ γῇ ἀπὸ τῆς θέσεως, καὶ θάμιος, ὁ σῶδονδρος τόπος.

Θάμβος, σημαίνει τὴν ἐκπληξιν. εἶδες τῶ ὑποπεπωκότων τῶ ὀνόματι εἰδικῶ. τὸ θηρικὸν φόβος. γίνεται παρὰ τὸ θάπος. πλεονασμῷ τῶ β, καὶ θοπῇ τῶ π εἰς μ καὶ τὸ ἀσώτακτον. τὸ δὲ θάπος, παρὰ τὸ θῆπω.

Θάνατος, παρὰ τὸ τείνω τὸ τανύω τάνατος καὶ θάνατος, ὁ τείνων τὰ σώματα τῇ φύσει. ἡ ὅτι τανυός ἔστιν ὁ ὅτι πάντας ἑαυτὸν ὁρμύνων. ἡ παρὰ τὸ θείν αὐτὸ τὰς ψυχὰς. ἡ θενώτός τις ὢν, διὰ τὸ ὅτι τὰ νῶτα τίθεσθαι τὸν τεθνεῶτα. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ αὐτὸ ἄτης τὸν τεθνεῶτα εἶναι. θάνατος γὰρ ἀνδρὶ ἀνάπαυσις. παρὰ τὴν ἄτλη τὴν βλάβην, ἄνατος καὶ θάνατος, ὁ αὐτὸς βλάβης μὲν ὑποθανόν. Ἰδιὲς ὡρητὰ γυναικῶν τὴν ὁδόν.

δὸν ὑπὸ αἰαί θυμοφθόροι ἐπερώσι, Καλλίμαχος. Φιλόξενος ἐν τῷ πρῶτῳ μονοτυλλάβων. ἔστι ῥήμα θῶ τὸ ὑποτίθεμαι. πλεονασμῶ τῆ ν, θνῶ, καὶ θνῶν ἢ μετοχή ἀκολούθως. πλεονασμῶ τῆ α, θναῶ. ὁ μέλλων, θανήσω. ῥηματικὸν ὄνομα θανήτος. μὴ συσολῆς τῆ ἢ εἰς α, ἀνεδόθη ὁ τόνος, καὶ ἐξήρτο θάνατος, ὁ τὴν αἰωνίαν δηλῶν ὑπόθεσιν.

Θανατῶ. ὅτε μὴ ἐστὶν ἀπλὴν, ἔστι τρίτης συζυγίας τῷ περισπωμένῳ. οἶον, θανατῶ, θανατοῖς, καὶ σημαίνει τὸ φονεῖν. ὅτε δὲ συνθετὸν, δολέρας. οἶον, δουδανατῶ, δουδανατῆς. ὡς περ καὶ τὸ δοκῶ ἀπλὴν μὴ, τρώτης. οἶον, δοκῶ, δοκεῖς. συνθετὸν δὲ, δολέρας. οἶον, προσδοκῶ, προσδοκᾷς. ὅτε δὲ τὸ θανατῶ δολέρας συζυγίας, σημαίνει τὸ ἐπιθυμῶ ὑποθαιεῖν. Ἰώσηπος, Ἀνδρὶ θανατῶτι μὴ συμπλέκειται, ἢ γὰρ ἀνδρὶ ἐπιθυμᾷ τι καὶ ποταμὸν μὴ ὑποθαιεῖν, μὴ προσβαλέσθαι εἰς μάχην. καὶ Λιβαῖος, πᾶς δὲ καὶ ἐπὶ τῷ θανατῶ.

Θάπτω. ὡς παρὰ τὸ βῶ, γίνεται θάπτω, ἔπω καὶ παρὰ τὸ θῶ τὸ τίθημι, γίνεται θάπτω. αἰδίου ὃ ἔχουσι τὴν ὑπόθεσιν οἱ θάπτομενοι.

Θάρσος. παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω, ὁ μέλλων Αἰολικῶς, θέρσω. ῥηματικὸν ὄνομα, θέρσος, καὶ ἔσπῃ τῆ εἰς α, θάρσος. ἀφ' ἧ καὶ θρασεῖς κατ' ὑπόθεσιν τῆ ρ, οἱ ὃν θερμοὶ, καὶ θρασεῖς. καὶ θαρσαλέος, ὁ ἀνδρεῖος.

Θάσια, τὰ ἀμύγδαλα, ἀπὸ τῆ θάσων τὸν καρπὸν ποιεῖναι. τρωϊμα ὃν ὑπὸ τὰ λοιπὰ δένδρα.

Θάσσωνας ἱρήκων, ἀντὶ τῆ ταχυτέρας τῇ ἱράκων, Ἰλιάδος ν. καὶ θάσων τὸ ταχέως, ἀπὸ τῆ ταχύς παρήχθη. ὁ τρωϊκὸς τύπος, ταχύτερος. ὁ δολέρος, ταχίων. ὁ τρίτος, πάσων, καὶ ἔσπῃ, θάσων, καὶ θάπτων. ἀντιστοιχεῖ ὃ τὰ δασέα τοῖς φιλοῖς, θ, τ.

Θάπερον, παρὰ τὸ ἄπειρον. Δώριον. τὸ γὰρ ἔπερος, ἄπερος λέγουσιν οἱ Δωριεῖς, ὡς ἔχῃ ἄχῃ. ἔπως ἐν καὶ τὰ ἄπερα, θάπερα, καὶ συναίρουν τῷ δύο αἰ εἰς α. καὶ τὸ ἄπερον θάπερον, ὡς τὸ, ἀγαθόν, πῖγαθόν. ἔμεινε δὲ τὸ τ ἄρεπτον, ἐπειδὴ φιλεῖται τὸ ἀγαθόν, τὸ ἄπερον δὲ δασυῖται. εἰ ὃν ὑπὸ παρὰ τὸ ἔπερον, θάπερον αὖ ὑπὸ. ὡς τὸ ἔλαιον, πῖλαιον. διὸ καὶ εἰ λέγεται θάπερον ἐπὶ ἀρσενικῷ ὀνόματι, ἀλλ' ἄπερος.

Θαρσεῖς. ἀπὸ τῆ Ταρσὸς ἐτυμολογεῖται. καθὼς παρὰ Θεοδωρήτῳ ἀνέγνω.

Θαῦμα ἐθαυμάσας, ἐκ τῆ θαυμασῶ. τῆτο παρὰ τὸ θαυμασός. τῆτο παρὰ τὸ θαυμάζω. τῆτο παρὰ τὸ θαῦμα. τῆτο παρὰ τὸ θῶ, θιάσω, τεθέακα, τεθέαμαι, θέαμα, καὶ θαῦμα καὶ κράσιν. ἢ παρὰ τὸ θαυμάζω θαυμάσω, γίνεται θαύμασμα, καὶ κατ' ὁδὸν τῆ σ καὶ ὑποκοπῇ, θαῦμα.

Θαυμάσαι, παρὰ τὸ θῶ. θιάματος ἐκπληττόμενον ἐκφανεῖν καὶ αὔσαι. οἶον, θέαμα αὔσαι, ὑπὸ θείσει τῆ υ καὶ καὶ συναλοφίῳ, θαυμάσαι. εἰ μὴ σημαίνει τὸ ἐπαινῶ ἡλικίῃ συντάσσεται. εἰ δὲ τὸ καταγινώσκω, αἰτιατικῇ. ἢ θαῦμα, παρὰ τὸ θείειν ἄμα.

Θαυμάς. τὸ Θαυμάς ὑποκοριστικώτερον αὐτὸ εἶναι ἐκ τῆ θαυμάσιος. τὸ ὃν θαῦμα, θῶμα λέγεται.

Θαυμάλωπες, οἱ ἡμίφλεκτοι αὐθρακες. θάψαι ὃν τὸ καῦσαι.

Θαύμακρον. παρὰ τὸ θαυμάζω, καὶ τὸν μέλλοντα οἱ Δωριεῖς θαυμάζω λέγουσι. Σώφρων, Φέρε τὸ θαύμακρον καπιθυσιαῖος. καὶ τὸ ζύγασρον, παρὰ τὸ ζυγάζω ἐνλύεσθαι παρὰ τῷ ποιητῇ. ὡς καὶ παρὰ Ἀντιμάχῳ, τὸ δεπάζω, δέπασρον. οἶον, Πλήσων δ' ἄρ' ἐπιστρέφας δέπασρον, ἔχ' ὑγιῶς ἐχρήσατο τῷ σημαίνοντι. ἐθνήκαμεν ὃν ἐπὶ τῇ πομπῇ τῇ λέξιν τὸ δεπαζόμενον. αὐτὸς δὲ αὐτὶ τῇ δεπάζοντος εἰς εἰ πινόμενον εἰρήκει, αὐτὶ τῇ πίνοντος.

Θαιροί, οἱ σφοδεῖς, ἀπὸ τῆ δι' αὐτῶν θείν τὰς θύρας. Ἰλιάδος μ'. Ρῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρων θαιρῆς, τὰς σρόφιγγας.

Θέα, ἡ θεωρία. παρὰ τὸ θέω, θεῶμαι, σημαίνει δὲ τὸ θεωρεῖν. βρυσῆται δὲ πρὸς ἀντιδιαστολῇ τῆ θέα ἐπὶ τῆς Θεᾶς. ὅπερ ἐκ τῆ Θεᾶς γίνεται. ὡς περ καὶ θόλος τὸ οἰκοδόμημα. θολὸς δὲ τὸ μέλαν τῆς σπηλίας.

Θείαινα. παρὰ τὸ θέων θείαινα. ὡς παρὰ τὸ Λάκων Λάκαινα. τὸ δὲ θέων, παρὰ τὸ θεός.

Θειδέστας, θεῖα ἰδέαν ἔχων. εἰπε δὲ Ἀντιφῶν ἐν τῷ πρῶτῳ ὁμοιοῖας οὕτως, Ἀνδρῶπος ὅς φησι πάντων θηρίων θειδέστας γέγονε.

Θειχοράσια, ὀχλοκοράτια. θέω παρ' αἰγείρον, τὴν πόρρωθεν λέγει. αἰγείρος ὃν ὑπὸ τῇ ἰκρίῳ πλησίον.

Θείιον, ἐκ τῆ θεῶ, θείιον.

Θείλατος. παρὰ τὸ θεός καὶ τὸ ἐλάω ἐλῶ, ὁ ὑπὸ θεῷ πεμφθεῖς. διχῶς ὃν γίνεται ἢ ἔσπῃ τῷ φωνησύνων. ἢ ὃν τὸ μακρὸν εἰς μακρὸν, ὡς ἀμαρτηλός, ἀμαρτωλός. ἢ τὸ μακρὸν, εἰς βραχὺ, ὡς νειῶς νείος. ἢ τὸ βραχὺ εἰς βραχὺ, ὡς ἐν τῷ αἵματι, αἵματα. ἢ τὸ βραχὺ εἰς μακρὸν, ὡς θεοπίκος, θεοπύκος.

Θειμοσυνή, ἡ θείους.

Θειπολεῖν, θεῶν εἰκόνας ἔχοντας περιπολεῖν.

Θειρχικώτατος. ἔστι θεός καὶ ἄρχων. ἐκ τῶν γίνεται θεαρχικὸς κητικόν, τὸ ὑπὸ θετικόν, θεαρχικώτατος.

Θέλημα. ἀπὸ τῆ θέλω, θελήσω, τεθέληκα, τεθέλημαι, θέλημα. τῆ δὲ θέλω, ὁ μέλλων περιτοσυλλαβεῖ. τὰ ὃν δι' ἐνός ἢ ἐκφερόμενα βαρύνοντα, ἄχει τῆ πρῶτατικῇ κλίνεται ὡς βαρύνοντα. ἀπὸ δὲ τῆ μέλλοντος, ὡς περισσώμενα. διότι τὸ ἐν ἢ χαρακτηρικὸν ἐστὶ περισσώμενον μέλλοντος. καὶ τὰ χαρακτηρικὰ τῆ περισσώμενον μέλλοντος, εἰ δύναται εἶναι χαρακτηρικὰ βαρύνοντα ἐνεσῶτος. καὶ ὅτε τὰ φθάσαντα κλίνονται βαρύνοντα, δι' ἐνός ἢ ἀνιμερίζοντο τῇ κλίσει. οἱ ὃν βαρύνοντες ἐνεσῶτες, ὅτε δύο ἢ ἐκφερόνται. οἶον, φάλλω, τίλλω, ποικίλλω. τὰ ὃν ἔχοντα δύο ἢ ἢ δύο αἰ, χαίρει τῇ βαρύνοντι τάσει. χωρὶς εἰ μὴ ἔχει ὄνομα προϋποκείμενον, ὡς τὸ λυσῶ. τὰ δὲ ἔχοντα

ἔχοντα ἐν ᾧ ἢ ὅ, χαίρεισι περιπαῖσαι. ἐδέπο-
τε δὲ βαρύτονος ἐνεσὼς οφείλει δι' ἐνὸς ἐκφέρεισθαι.
διότι αἰεὶ ἡ πέμπτη συζυγία τῷ βαρυτόνῳ, μα-
κρὰ θέλει ἀδελήγεσθαι ἢ φύσει, ἢ θέσει. θέ-
λω ἐν, θελήσω. καὶ μέλω, μελήσω. τὰ δὲ τῷ
ἐλῶ ῥήματα, δὲ τῷ εἰς φιλοῦ ῥαφέται. πέλω,
κέλω, φέλω, θέλω. τὸ δ' ἐδέλω, ζῶ, πλετῶ,
ὑπάρχω, ἐδεπέραις ἐστὶ δὲ θέσειως. διότι ἐπ' ἐνέρ-
γειαν ἔτε πάθος δηλοῖ.
Θηλήσω μέλλων, ὡς ἀπὸ περιπατωμένης τῷ θελῶ. ἐκ τῷ
θελήσω, γίνεται θελησμός, καὶ ὑποβολὴ τῷ σ',
θελημός. ὡς μελήσω μελησμός καὶ μελημός.
Θέλονται, ὀφθαλμοῖσι, ἢ ἀπατῶντι. παρ' Ὀμήρῳ
δὲ σημαίνει τὸ σκοτίζω. ὡς τὸ, ἀχαιῶν θέλγε
νόον. καὶ, ἀχαιῶν ὄμματα θέλγην.
Θέλγει, ἀγαπᾷ, θάλλει, ἢ ἀπατᾷ, ἀμαυροῖ,
κακοῖ, σκοποῖ. θέλγειν κυρίως ἐστίν, εἰς ὃ θέ-
λει τις ἄγειν τινα. ὅθεν καὶ θεληκτεία πολλα-
χῶς, τὰ ἄσματα ἀπὸ τῷ ὀδῶν, ἃ τὸς ἀκόντας
θέλγει καὶ ἄγει εἰς τέρψιν. διὸ καὶ ἡ Πυρρολόπη
τὰς ὁδὰς, θεληκτεία εἶπε. Φήμιε πολλαὶ δὲ ἄλ-
λα βροτῶν θεληκτεία οἶδας. καὶ ἡ Κίρκη Ὀδυσσεὶ
φαρμαχθεῖν λέγει, Θαῦμα μ' ἔχει ὡς ἔτι πιῶν
τάδε φάρμακ' ἐθέλχθης. Εὐνομίδης δὲ ὁ τὰ θεῖα
ῥεῖφας, καὶ τὸς τελχίνας ἐτυμολογήσας εἶπεν,
ὅτι θελγίνες ἦσαν.
Θέμα. ἀπὸ τῷ τίθηναι, θέσω, τέθεικα, τέθει-
μαι, καὶ ἔλειψιν, τέμαι. ἐκβολὴ τῷ τ', τέμα,
καὶ ἔοπῃ, θέμα.
Θέμις, δηλοῖ καὶ τὸ ὑπέρπον καὶ τὴν σωματικὴν θεάν.
γίνεται παρὰ τὸν θεσμόν, θέμις, καὶ ὑποβολὴ
τῷ σ'. τὸ δὲ θεσμός ὄνομα, ἀπὸ τῆς θέσεως. ἡ
κασος γὰρ νομοθέτης ὡς ἐβέλειτο ἐτίθετο τὰς νό-
μους. ἐκ τῷ θεσμός οὖν ὁ σημαίνει τὸν νόμον,
γίνεται θέμις. ἐκ τοῦ τίθηναι, θεμός καὶ θε-
σμός καὶ θέμις καὶ θέμις. κλίνεται θέμιδος.
καὶ Δωρικῶς, θέμιτος, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ',
θέμιστος. Ὀμήρος, Οἷ τε θέμιστας πρὸς δύο εἰρύ-
ται. τὰς δίκας (ἢ τοὺς νόμους) ῥύονται καὶ φυ-
λάττουσι.
Θέμις δὲ, ἀντὶ τῷ χρησμοδῶν. Λυσίας. ἀπὸ τοῦ
τῷ θέμιν ποτὲ ἐχρησάσθαι τὸ μαντεῖον πρὸ τῷ Ἀ-
πόλλωνος, ἢ ἄρξαιτος, δικαστατος. Οὕτως θεμι-
σδῶ, περικαλλέος ἐξιδι ναῦ.
Θέμω. Θέμωσε δὲ χέρσον ἰκέσθαι, ἢ γγισε. καὶ τὸ θαμί-
ζειν, ἐγγίζειν. οἷοι δὲ ἐποίησε, παρὰ τὸ θεῖναι.
Θέμιθλα, τὰ ἐσώπερα μέρη.
Θεμίλια, παρὰ τὸ θέμω ἢ δομῶ τὸ οἰκοδομῶ, γί-
νεται θεμιλίον καὶ θεμιλίον, καὶ πλεονασμῷ τῷ τ',
θεμιλίον.
Θείαρ, τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς, παρὰ τὸ θεός. ἢ παρὰ
τὸ θέσεως εἶναι χωρίον, εἰς ὃ ἐντίθεται τὰ διδόμε-
να. ἢ παρὰ τὸ θεῖναι, παρὰ τὸ θεῖναι καὶ τύπτειν ἐν
αὐτῷ τὰ μέρη. καὶ δι' αὐτῷ δὲ πληγὴ γίνεται.
Θείος, παρὰ τὸ θεῖναι τὸ ἔχειν, εἰς ὃν πάντες ἔχειν.
παρὰ τὸ θεῖναι καὶ θεῖναι, θεός. ὡς φωνάζω φωνίος.

οἱ δὲ Ἀρχαῖοι ὡς ἐπιτοπλεῖτον ἐπὶ ἡλίῳ καὶ σε-
λῳῆς καὶ ἀστέρων, ἀσταῖσι γὰρ, ἐτίθεσαν τὸ ὄνο-
μα. παρὰ τὸ αἰεὶ θεῖναι καὶ κινεῖσθαι. καὶ ἐπὶ τῷ χωρίῳ
τῶν λεγομένων θεῖς λέγοιτ' αὖ, παρὰ τὸ παντα-
χῶς εἶναι καὶ περιθεῖν, ἢ παρὰ τὸ θεῖναι τὸ κατασκευά-
ζω καὶ ποιῶ, ὁ πάντων ποιητής, καὶ τῆς τῷ πάντων
κατασκευῆς αἰτίας, γίνεται θεός καὶ θεός.
Θεοσιβής, ὁ ὑπὸ τῷ θεῷ πατάμυθος. ἐκ τοῦ θεός
καὶ τοῦ σείβω τὸ περιπατῶ, γίνεται σιβής καὶ
θεοσιβής.
Θεοδμήτων ἐπὶ πύργων, ἢ ὑπὸ θεῶν ὠκοδομημέ-
των. παρὰ τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Ἀπόλλωνος ὠκοδο-
μήθη. Ἀπολλώνιος.
Θεοκλυτήσαντες, θεῖς ἀκίσταντες. καὶ Θεοκλυτῆσιν,
ὡς θεῖς ἐπικαλοῦνται. παρὰ τὸ θεός καὶ τὸ κλύω
τὸ καλῶ.
Θεοπόριον, τὸ ἐκ θεῶν μαῖνόμενα, ἢ τὸ θεοῖς ὑπέρ-
πον. ἔτοι γὰρ ὡς πάντες ἐπὶ ἀμφοῖν, λέγεται τὰ
τοῖς ἀνθρώποις ἡγεμονία, οἷον Θεοπόριον τι
ὄν. ἢ Θεοπορίον, τὸ ἐκ θεῶν πορολογόμενον.
καὶ Θεοπορία θηλυκόν. παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω,
γίνεται ἔπιον. ὡς λέγω, λόγιον. καὶ μὴ τῆς ὑπέρ,
γίνεται πορίον. συγκοπῇ, πορίον. καὶ μετὰ
τῷ θεός, Θεοπόριον.
Θεοπόρος, ἐκ τῷ θεός καὶ τῷ ὑπέρπω τὸ λέγω, ὁ τὰ ἐκ
θεῶν πορολέγων. ἐκ τῷ Θεοπόρος, γίνεται Θεο-
πορῶν, ὑπέρως συζυγίας τῷ περιπατωμένων. καὶ
Θεοπορέων μετοχή, ὡς περὶ τὸ κοιναῖων.
Θεόστυος, ἀπὸ τῷ θεῷ ἐστυμύος. παρὰ τὸ σέλω,
καὶ θεός.
Θεοδής, ὁ Θεοσεβής. ἐκ ἔστιν ὡς τινες φασὶ Θεοδής
παρὰ τὸ ἄδειν ὁ ὅστις ἀρέσκειν τῷ θεῷ. τὸ δὲ ὁ καὶ
αἰεὶ ὡς ποιῶσι κρᾶσιν, ὁ ἀρεῖος, ὁ αἰεῖος. ἀλλὰ
παρὰ τὸ ἔδος Θεοδής, ὁ τὰ ἐδὴ τῷ θεῷ σέβων,
τετέστι τὰς σωιδείας. καὶ κρᾶσει, Θεοδής, ὡς τὸ ἐ-
μὸν, τέμνον. θεός δὲ παρὰ τὸ τεθεικέναι τὰ πᾶν-
τα. ἢ παρὰ τὸ τὰ πάντα θεῖσθαι. ἢ παρὰ τὸ
θεῖναι, τὸ κατασκευάζω καὶ ποιῶ, ὁ πάντων ποιητής, καὶ
τῆς τῷ πάντων κτιστικῆς αἰτίας, γίνεται θεός. καὶ ἐ-
πεὶ ἐδέποτε μοιροσύλλαβον ὄνομα βραχυκαταληκ-
τεῖ, πλὴν τῷ τίς, πλεονασμῷ τῷ εἰ, γίνεται θε-
ός. ἢ παρὰ τὸ θεῖναι τὸ ὀρῶ, ὁ πάντων ἑφορός. ἢ πα-
ρὰ τὸ θεῖναι τὸ ἔχειν, ὁ πανταχῶς παρών. τὰ δὲ τῷ
αἰεὶ ὡς ὅτινα δισύλλαβα. δὲ τῷ αἰεὶ διφθογγῶς ῥα-
φέται, πλὴν τῷ θεός. ἢ καὶ τὰ ἀπὸ τῆς θεῖς συλλα-
βῆς ἀρχόμενα, δὲ τῷ εἰς φιλεῖ ῥαφέται, πλὴν τῷ
θεῖος ὁ σημαίνει τὴν ἐρῶν γὰρ. ὡς τὸ, Ὁ θεός
ἀπὸ θεῖαν ἦξει. θέλει καὶ βαρυνεῖσθαι. τὰ εἰς ὃς
καθαρὸν λήγοντα, ὡς ἀληθόμενα τῷ εἰ ἢ τῷ ὁ,
ἀρχόμενα ἀπὸ συμφώνων μὴ τῷ τ', βαρυνται.
πλοος, νόος, γόος. τὸ θρόος ἐκ ἀπὸ τῷ κοινοῦ
θ'. θρόος δὲ καὶ θός, ὀξυῖται.
Θέμυρος τὰ ὄπλα, ἀντὶ τῷ περιθεῖμυρος. θέμυρος,
καὶ ὁ ἐνεχυρὸν θεῖς, καὶ ὁ λαβών τι σκεῦος, εἰς ὑ-
ποθήκην.
Θεοίον, ἱερὸν Διονύσιον.

Θεράπων, δῆλος ὑπηρετής. παρὰ τὸ θεραπύειν τὸν κρείττονα. ὡς τὸ θεῖναι τὸ τύπτω, γίνεται θανάτων, καὶ θεράπων.

Θεράπωντας, ἔχ' ὡς περ οἱ νεώτεροι δῆλος, ἀλλὰ παύτως τὰς θεραπυτικῶς ἔχοντας. ὡς, Δαναοὶ θεράποντες Ἀρης. καὶ τὸν ἐν δευτέρᾳ τάξει φίλον, ὡς Πάριος Ἀχιλλεύς θεράπων.

Θεραπναῖον. Κλεῖον δὲ Θεραπναῖον Διὸς υἱά. Ἀπολλώνιος, τὸν Πολυδάκην, ὅτι Λακεδαιμόνιος. Θεράπνη δὲ πόλις Λακεδαιμονίας.

Θέρος, ὡς τὸ θέρω τὸ θερμαίνω (ὅς ἐστι καὶ θέρεται, τὸ θερμαίνεται) τὸ ἐν καιρῷ τοιῶν ὄν. ἢ παρὰ τὸ θέρειν καὶ θερμαίνειν. τὸ δὲ θέρω, ὡς τὸ θέω τὸ ἔχω, πλεονασμῶ τῷ ρ. τὸ γὰρ παχύ, καὶ θερμόν ἐστι λέγεται. Θέρος καὶ οἱ συγκομιζόμενοι καρποὶ τῇ θερμότητι παρὰ τοῖς ῥήτοσι.

Θέρεια ὥρα, σημαίνει τὸν καιρὸν τῷ θέρει. παρὰ τὸ θέρω θέρεα. ὡς παρὰ τὸ θάλλω θάλεια. ἢ ἐκ τῆς θέρειος κητικῆς. τὸ θηλυκόν, θέρεα.

Θερεπάτη ἴσεται ἀκτίς, Νίκανδρος, παρὰ τὸ θέρειος. ἐδέποτε γὰρ ὑπὸ τῇ εἰς οὐρανὸν ἀνελθούσῃ ματίζεται συγκρητικόν. παρὰ τὸ θέρος οὖν, γίνεται κητικόν θέρειος. ὡς τέλος, τέλειος. ὑπερθετικόν, θερεότατος, θερεοπάτη, καὶ συγκοπή, θερεπάτη. Ἡ μὲν οὖν ἡμέρα θερεπάται εἰς κελεύσοι. Ἀρατος.

Θερεῖστον, σημαίνει τὸν τόπον τὸν ἔχοντα ἐν τῇ θέρει βοσκάς. Θέρος θέρεος, ἢ δοτικῆς, θέρει, καὶ μὴ τῷ βοτῇ, ὃ σημαίνει τὴν βοσκήσιν.

Θερμερῶπις, θερμαίνων τὸν ὥπα, ὅτι θετον τῆς αἰδῆς, παρὰ Αἰγύλω.

Θερίγανον, ἢ ἁμαξα, παρὰ τὸ τὰ θέρη ἄγειν.

Θερμός. παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω, γίνεται θερμός, ὡς εἶρω, εἰρμός. ἢ ὑπὸ τῆς θερμότητος βαρύνει. ὅθεν τὸ, Θέρμετο δ' ὕδωρ.

Θερσίτης. ὡς τὸ θέρω τὸ θερμαίνω, ὁ μέλων αἰολικῶς, θέρσω, γίνεται θερσίτης, ὁ θερμαντικός ἐν τῇ λέγειν. Θερμός γὰρ καὶ ἀρετής. ἢ παρὰ τὸ θάρσος, ὃ οἱ Αἰολεῖς θάρσος λέγουσιν. οἶονεῖ ὁ εὐτολμος καὶ ἀντίφρασις, τῆς οὐδ' ἀδυναμίας. ἢ ὁ θάρσος ἔχων ἐν τῇ ὑβρίζειν. τὸ σί, τ. ἔστι ὡς παρώνυμον καὶ μακρόν. ἅπαντα τὰ ἔχοντα τὴν ἰσχύ, μακρὰ εἰσι.

Θερμόν, παρὰ τὸ θερμόν. ἔστι τῷ τ' εἰς θ' καὶ τὸ οἰεῖται, γίνεται θερμόν, ἐπλεονάσει δὲ τὸ ρ εἰς παρὰ τὸν ὅτιον. ἔστι τῷ τ' εἰς θ' καὶ τὸ οἰεῖται, γίνεται θερμόν, ἐπλεονάσει δὲ τὸ ρ εἰς παρὰ τὸν ὅτιον. ἔστι τῷ τ' εἰς θ' καὶ τὸ οἰεῖται, γίνεται θερμόν, ἐπλεονάσει δὲ τὸ ρ εἰς παρὰ τὸν ὅτιον.

Θερρίδην, αὐτὴ τῇ θερίζειν, βοιωτικῶς παρὰ Ἀριστοφάνει.

Θέσις. ἔστι θεός, καὶ ὅτι ἡ φωνή, καὶ γίνεται θεόσις, καὶ καὶ συγκοπή, θέσις θέσιδος, ἢ αἰτιατική, θέσιδα, καὶ θέσιον. σημαίνει δὲ τὴν θέσιν φωνῆς. καὶ, θέσιον αἰετόν, ἐκ θεῶν τῶν ὅσα ἔχοντα. εἰς τὸ ἀπὸ.

Θεσπίσιος, παρὰ τὸ θεός καὶ τὸ πέτω, ὃ σημαίνει τὸ πίπτω, ὃ ὁ μέλων, πέσω, γίνεται πέσιος,

καὶ Θεσπίσιος, καὶ συγκοπή, Θεσπίσιος, ὃ ἐκ τῆς θεῶν πεσών. ἢ θεός καὶ θαυμαστός, παρὰ τὸ ἐπιδεῖν θεῶν. καὶ Θεσπίσις, θεῖα, θαυμαστή. οἶονεῖ, Θεσπίσις. παρὰ τὸ ἀπιδεῖν καὶ ἐπακοῦσαι θεοῖς. ἢ παρὰ τὸ πείθειν, Θεσπίσις. ἢ παρὰ τὸ θέσις.

Θεσπίζω, σημαίνει τὸ οὐρίζω καὶ νομοθεῖν, ἀφ' οὗ καὶ Θεσπίσις τὸ θεῖον δόγμα. σημαίνει δὲ καὶ τὸ μαντεύομαι.

Θεσπιδᾶς πῦρ, τὸ θεῖον.

Θέσφατον, ἀθέσφατον, ὑποβολὴ τῆς α'. ἢ ὑπὸ τῆς θεόφατον, ὃ σημαίνει τὸ ἐκ τῆς θεῶν λεγόμενον, καὶ συγκοπή καὶ πλεονασμὸν τῷ σ'.

Θέσκιλα ἔργα, θεῖα, θαυμαστά. Θεσκιλος, καὶ συγκοπή, θεόκελος, καὶ θεόκελον, καὶ θέσκελον, ὡς θεόφατον, θέσφατον.

Θεσμὸς, ἔστι τὸ ὅλον σῶταγμα τῆς πολιτείας. εἰς τὸ θέμις.

Θεσμοδέται, ἀρχὴ ἐστὶν Ἀθηνῶν ἀνδρῶν ἑξ. καλεῖται δὲ ἔπος, ὅτι τῇ νόμων ἐπιμέλειαν ἐποιεῖτο. Θεσμὸν γὰρ ἐκάλεσαν τὸν νόμον. καὶ ἔφεραν ἀποσώποις. Θεσμὸν γὰρ εἶναι τὸν Δράκοντος, νόμον δὲ τὸν Σόλωνος.

Θέσται, τὸ θησαυρίζεσθαι, ἐν ὁδῷ τῆς ἐξ. καὶ τὸν θησαυρὸν Ἀνακρέων Θεσμὸν καλεῖ. εἰς δὲ τὸ ῥητορικὸν λεξικόν, αὐτὴ τῇ ὑποθήκῃ λαβεῖν. ὡς ἔστι, αὐτὴ τῇ ἀποδοῦναι καὶ κυρῶσαι μόνον. Δημοδοκῆς ἐν τῇ ὡς ἀπελευθέρω. ἐν μὲν τῇ καὶ ἑστῶς φησὶν, ἑαυτῇ νόμος ἰδίος θέμιον, αὐτὴ τῇ θεῖται.

Θετὸς υἱός, ἀποσώποις. τοὺς γὰρ εἰ ποιητὴς καὶ θετὸς ἔλεγον. καὶ θέτω, τὸν εἰσποιησάμενον παῖδας θετὸς. ἢ θέμις, ὃ εἰς ὑποθήκην λαβὼν ὅτιον.

Θέτι καλλιπλοκάμῳ. ὡς περ ὑπὸ τῆς μήτις μήτιδος μήτιδι, καὶ ὑποβολὴν τῆς δ', μήτιι, καὶ κράσει μήτι μακρόν. οἶον, Μήτις δρυτόμος μέγ' αἰεῖται. ἔπος καὶ ὑπὸ τῆς Θέτις θέτιδος θέτιδι, θέτιι καὶ Θέτι καὶ κράσει τῇ δύο ἢ εἰς ἐν μακρόν. καὶ νεαῖς, κράσει νῦν νῆνις νῆνιι, καὶ κράσει, νῦνι.

Θετῶς, ὑποκοριστικὸν τῷ Θεόδωρος.

Θεωῦ Ἀρτεμιν, σημαίνει τὸν θεόν, καὶ κράσει Δωρικῇ τῷ εὐ, εἰς τὴν εὐ δίφθογγον, ὡς ἐκ τῆς ἐρέβιος ὅς ἐστιν Ἐρέβιος ἄξοντα.

Θεοσέδαι, δραμεῖν. ὑπὸ τῆς θεῶν, θεῶν, θεῶν, θεῶν. τὸ δὲ θεῶν, καὶ μὴ τὸ πρῶτον προσώπων ἐσθαιρεῖται, καὶ δὲ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον.

Θετταλικός, ἐκ τῆς Θετταλίας. τῷ δὲ ὅτι πόλις Θετταλίας.

Θετταλικά πτερά. τῷ εἰρηται ὅτι τὸ πτέρυγας ἔχειν τὰς Θετταλικὰς χλαμύδας. πτέρυγες δὲ καλεῖται, αἱ ἐκατέρωθεν γυνῆαι, ὅτι τὸ εἰσφέρειν πτέρυγι.

Θεωρός, παρὰ τὸ θεός, καὶ τὸ ὄρω. ἢ παρὰ τὸ τῷ θύῃ ὄρω. Θεωροὶ γὰρ οἱ θεῖται, ἀλλὰ καὶ οἱ εἰς θεὸν πεμπόμενοι, οἱ φύλακες τῇ θυσίᾳ καὶ χρησμῶν, ἢ τὸ θεῖν φροντίζοντες. ὡρῶν γὰρ ἔλεγον τὴν φροντίδα.

Θεῖος. Ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, θείος, καὶ κατὰ κράσιν, Θεῖος
Θεῖα, σημαίνει τὴν μητέρα τῆς σελιῶν καὶ τοῦ ἡ-
λίου. Ὡς τὴν θείαν, γέγονε θεία, καὶ κατὰ συ-
ταίρεσιν, θεῖα. καὶ ὅτι αὕτη ὅστις αἰτία τῆς θείας,
καὶ τοῦ θεωρεῖν ἡμᾶς.

Θείον, τὸ ἐπιθυμιώμενον εἰς κάθαρσιν καὶ ἀβλαβὲς
ποιοῦν. ὣστα καὶ τὸ, Πάσσε δ' ἄλός θεῖοιο. θεῖος
κέκληκε τὰς ἄλας, ὅτι τὸ ἀσχηπτα τρεῖν τὰ πα-
ιδόντα. καὶ θεῖος καιομένης, φησὶν ἐπὶ τῷ κεραυ-
νῷ. ὁ δ' Εὐδαίμων, παρὰ τὸ θεὸς, θεῖον, καὶ
ὑποβολῇ τῷ ε, θεῖον.

Θειλόπεδον, ὁ ποπος ἐν ᾧ ξηραίνονται αἱ σαφυλαί,
ἢ ἕτερα τινά. τῷ μῦθῳ τῆς συκῶν ψύξιν ἔα-
σιαν ἐκάλεον. παρὰ τὸ ἔλθιν ὁ σημαίνει τῷ θερμα-
σίαν, γίνεται εἰλη, πλεονασμῶ τῷ τ, μῦ τῷ πέδον
ὁ σημαίνει τῷ γλῶττῳ χαμαί, γίνεται εἰλόπεδον.
παρὰ τῷ τῷ ἡλίεσιν αὐγίω. καὶ πλεονασμῶ τῷ θ'.

Θείωμν, ἐνθάωμν, ἐμβάλωμν. Ἰσέον ὅτι ἡμαρτεν
 Ἡρώδην ὁ ἀρνησάμηνος τὸ θεῖω ἐνεσῶτα εἶναι,
 ἀφ' ἧ τὸ θεῖωμν. ἔσι δὲ ὑποτακτικὸν δούτερος ἀο-
 ρίς, ἔχον διαίρεσιν καὶ πλεονασμόν. Ὁ φράν ἐ-
 γὰ βείω. καὶ τὸ, Εἰσῶ. μήπως με περιεσῶσ-
 οῦα πολλοί. ὡς περ δαμῶ δαμείω, ἔπωθῶ, θεῖω.
 καὶ παρὰ Σαπφοῖ, Ὅττινας ᾗ εὐ θεῖω κείνῃ με
 μάλισα σίνονται. τῷτο ἐν πλεονασμῷ, Θεῖω ἀ-
 ταρπάξας. εἶτα ἀκολουθεῖ θεῖωμν, καὶ καὶ συσο-
 λῶ, θεῖωμν. ὡς τὸ καταβεῖωμν συσολῇ, Δευ-
 ρ ἐς τὰς φύλακας καταβεῖωμν. Μὴ εἰωμν δαυοῖ-
 σι μαχισόμηνος. Ἀλλ' ἄγε δὴ φιλόπτι χαπείο-
 μν. ἔπω ζῆτει. ἐν ἄλλοις δὲ, ἀπὸ τῷ θῶ θεῖω,
 ὡς ὄφω ὀφείω, καὶ τελῶ τελείω.

θειάζοντων, μαινομένων, ἢ θεολήπτων γινόμε-
νων. καὶ θειάσαντες. καὶ ἐπιθειάσας, τὸ ἐπιθαυ-
μάσας.

θειάσας, τὸ θεῖον εἰσδεδεγμῆτος, ! θεοφορέμῆτος.
 παρὰ τὸ θεὸς, γίνεται θεῶ, ὁ πρῶτος ἀόριστος,
 ἐθεάσω. θεάσας ἡ μετοχή, καὶ πλεονασμῶ τῷ τ',
 θειάσας. ἢ παρὰ τὸ θειάζω. ὁ δὲ Μιλήσιος πα-
 ρὰ τῇ συγγραφῇ, θεὸς ὁπκαλεσάμῆτος καὶ κατὰ
 ζάμῆτος. ἐστὶ γὰρ ἄπο τῷ ὁπθεάζειν.

ἰασος, ὥφειλε δὲ διφθόγγῳ γραφῆσθαι, ἐτυμολο-
 γεῖται δὲ παρὰ τὸ τὰ θεῖα ἄσαι. ἡ δὲ παράδο-
 σις δὲ τῷ ἱ. λέγεται δὲ ὁ χορός. παρὰ τὸ τὰ
 θεῖα ἄδειν. ἢ ἀπὸ τῷ θεῖν, ὃ ἐστι θάλειν. ὅθεν
 διασώτας λέγασσι πύς περὶ τὸν Διόνυσον. καὶ
 διασώται, χορεύται, οἱ τὰ θεῖα ἄδοντες. Δια-
 σώτης ἱ καὶ μέγα ἀπὸ ἀδιδόσεως.

ἰς, *ἡλικῶς λέγεται ὁ αἰγιαλός*. Ἐμβαίντες ἐπι
 ἴνα. παρὰ τὸ θῆω τὸ βέχω. ἐν ᾧ τῷ αἰγια
 λῷ, θεῖσι καὶ βέχουσι τὰ κύματα. ἢ παρὰ τὸ
 θύνω τὸ τύπτω. ἐν ᾧ τῷ αἰγιαλῷ, θύονται καὶ
 τύπτονται τὰ κύματα. εἰς ὃν ἐγκρῆνσι τὰ κύμα
 τα. ἀρσενικῶς δὲ, σημαίνει τὸν σωρόν. καὶ γίνε
 ται παρὰ τὸ θῶ. ὡς τὸ. Πολὺς δ' ἀμφ' ὅσεόν φιν
 θῖς, ὅστις σωρός. τὸ δὲ θείνω, σημαίνει δύο.
 τὸ τύπτω, καὶ τὸ φονδύω.

Θῆβαι, τὸ νῦν Ἀδραμύττειον καλεῖσθαι.

Θιγγάνει καὶ θηπιγγάνει, τὸ ἐφάπτεται καὶ προσεγγίζει. ἐκ τῆ θίγῃ, γίνεται θιγγάνω. θήγει δὲ, ὀξύει, ἀκουᾷ. γίνεται ἀπὸ τῆ θήγῃ, θηγάνω. ὡς παρὰ τὸ ἦδω, ἀνδάνω. πήδω, πανδάνω. μῆδω, μανδάνω. καὶ δήκω, δαγκάνω. τὸ δὲ θήγῃ τὸ ἀκουᾷ, παρὰ τὸ θοῶ, θοήγῃ, καὶ θήγῃ, τέτσει τὸ θοῶν καὶ ὀξύ ποιῶ. ἐγὼ δ' ἐθόωσα ἀδυστά;

Θηεῦτο. Θηεῦτο μέγα ἔργον, ἐθεῶντο, ἐθαύμα-
ζον, ἢ ἐθεώρουν. ἐθίσοντο, ὑπερθεῖσαι, θεῖοντο, καὶ
κτλ συναίρεσιν τὰ εἰς τὴν εὐ δίδωσθον, θεῖον-
το, καὶ ἐκτάσει τὰ εἰς ἦ, θυεῦτο. θεῖω θεῶ,
θεῖωσω, καὶ τὸ παθητικόν, θεῖομαι θεῶμαι, ὁ
παρατατικός, ἐθεαόμην ἐθεώμην, τὸ γ', ἵδ' πλη-
θυντικῶν, ἐθεῶντο, ἐθεῶντο. καὶ οἱ Δωριεῖς, τὸ
ᾧ ἔπευσιν εἰς τὴν εἰ δίδωσθον, καὶ συσολῇ τῆς
ἀρχέσης, καὶ ἱοπῇ, θυεῦτο.

θηλαμῶν, ἡ ἑσφός. παρὰ τὸν θῆσῳ μέλλοντα θηλοῖ
 τὸ θηλάσῳ. τὸ γὰρ θῆσαι, δύο σημαίνει, τὸ ποιεῖν,
 καὶ τὸ θηλάζῳ, ἔστι θῶρῃμα δηλὲν τὸ ἔσφω, ἔ ο
 μέλλων, θῆσῳ. Ὁ ἄνθρωπος. Γυναικα τε θῆσατο μα-
 ζόν, αὐτὴ τε ἐθῆλασεν. ἐκ τῆ θῆσῳ ἐν, γίνεται
 ῥηματικὸν ὄνομα θηλή, καὶ ἑσπῇ, θῆλυς. ὡς κάρη,
 κάρυς. εἴρηται γὰρ καὶ θηλυκῶς κάρη ὡς παρὰ
 Καλλιμάχῳ. Ἦν τε κάρην ὥμοσα σὺν τε βίον.

θίς. τὸ δὲ ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ ἄρσενικόν καὶ θηλυκόν
ὅσον καὶ ἐπὶ τῷ σαρῶ, ὁμοίως ἄρσενικόν καὶ θηλυ-
κόν ἐστὶ. Οὐκ φοινικόσντι. καὶ ὅτι τῷ σαρῶ θηλυ-
κῶς παρὰ αἰχύλῳ. Οὐδὲ ἐμβολὰς αἰλός.

θήβησι. τὸ θήβησιν, ὅτε μὲν ἔχει πῦρ ἀποθίσειν, τότε
δοτικὴ ἔστιν, οἷον ἐν θήβησιν. ὅτε δὲ χωρὶς αὐ-
τῆς ἔστι θήβησι, τότε ἐπὶ ῥήματι κείται.

ήλεια, ἐκ τῆς θῆλυ, γίνεται θῆλυς, καὶ ἐκ τῆς θῆ-
 λους θήλεια. ἢ παρὰ τὸ θάλλειν καὶ γίνεσθαι. ὅθεν
 καὶ ἡ ὑπομβρος νύξ παρὰ Σοφοκλεῖ, θήλεια κα-
 λεῖται. θηλή δὲ ἔστιν ὁ μαστός. Οὐλύπτεραι δὲ γυ-
 ναῖκες, Ἰλιάδος θ'. αἱ πρὸς τὰ ἀφροδίσια καὶ φο-
 ρώπτεραι. ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν ἀλόγων ζώων.
 τὰ μὲν γὰρ ἄλλα, ὡρεισμῶν ἔχει κερὸν ἐν ᾧ μί-
 γνυται, αὐταὶ δὲ διευκῶς πλησιαζουσι.

ιλυμανίς, τῆς θήλυος ἔρωτι μαινόμενος.
 ιλυτεράων. ὅτι τὰ λοιπὰ ζῶα ὅσον ἔχει τῆς μίξεως
 τὴν σύλληψιν. αὐταὶ δὲ αἰεὶ. διό ἐκ τῶ ἐναντίου
 οἱ ἄνδρες ἀλφειαὶ λέγονται οἱ κατωφερεῖς, ἡ μί-
 ταφορὰ ἀπὸ τοῦ ἰχθύος. ἀλφὴ γὰρ εἶδος ἰχθύος.
 ἢ ἐν κατωφεράων, ἢ θαλάσσιων, ἢ δυνάρπων. καρ-
 πὸς γὰρ αὐτὸς ἄνθος, ἔ βέλτιον ἐσθὲν, ἔ βελτίων
 ἐδείξ. ὡς ἐπὶ τῶ, Νήσων θηλυτεράων.

μῶν. παρὰ τὸν θῆσω μέλχοντα, δηλοῖ τὸ τιθῶ.
σημαίνει τὸν σωρὸν τῷ δρχυμάπον. καὶ θημωνία,
σωρὸς καρπῶν.

ημακός, δῆμός ἐστι φυλῆς τῆς Ἐρεχθίδος. Θε-
μακός.

ἢ ῥαδίως θέειν, ἢ ἀκόλως
 ἔχειν. ἢ παρὰ τὸ φθεῖρω, φθεῖρῶ, φθεῖρη καὶ φθῆρ.
 Θηρίον,

Θηρίον, παρὰ τὸ θῆρ. τὰ δὲ τῶν ἑδέτερα μονογενῆ, εἰ μὴ ὥσπερ δακτυλικά, πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον. οἶον, φορτίον, κλειδίον, φυκίον. εἰδὲ τριβραχέα, προπαροξύεται, φλέβιον, τόπιον, φάκος, φάκιον. λαγός, λάγιον. νάκος, νάκιον. ἔπος, ἔχιον, ὡς βραχέα. εἰς τὸ ἐρκίον.

Θηρόβοτος, ὁ θήρας βοσκων.

Θηροδίωξ καὶ αἰγοδίωξ, ἰστίον ὅτι παροξύεται.

Θηρωτής, κυρίως λέγεται ὁ σύας καὶ λέοντας θηροδύων, παρὰ τὴν θήραν. τέως δὲ θήρας ἔχαιρέτως ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ὅττι πάντων.

Θησαύιστο. ὁπὸ τῆς θεῶ, θεάσω, ἐθεασάμην, τὸ ἀκτικόν, θεασάμην, θεάσαιντο. καὶ κράσει τῆς εἰς καὶ αἰς ἦ.

Θητήσαντο, ἐθαύμασαν. ἀπὸ τῆς ἐθεάσαντο, γίνεται ἐθεήσαντο. καὶ ὑπερθεῖται, θεήσαντο, καὶ κράσει τῶν δύο εἰς ἦ, θηήσαντο.

Θησός. ἀνόμασαι δὲ τὴν τῶν γνωρισμάτων θέσιν, τῆς τε ξίφους καὶ τῶν πεδίων, ὡς ἡ ἰσορία δηλοῖ. οἱ δὲ, ὑπερον Αἰθιώσι παῖδα θεμήν τε Αἰγίως αὐτῆς.

Θήσειον, τέμερος ἔστι τῶν θησεί. δηλοῖ δὲ καὶ φυτόν τι ποῖον. καὶ τὸ δέσμωνίον παρὰ Αἰθιωαίοις. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν εἰς δύο δὲ τῆς εἰς γινόμενα μονογενῆ, προπερισπᾶται. βαλακίον, βαφεῖον, πλὴν τῆς θησός, θήσειον, καὶ τὸ φυτεῖον πόλις, ἀπὸ φυτέως τῆς κτίσαντος αὐτῆς. προσκειται μονογενῆ, δὲ τὸ βασιλός, βασίλειον. ἔστι δὲ τριγενές, οἶον βασίλειος οἶκος. βασίλεια χεῖρ. βασίλειον οἶκον.

Θησιότεις, ὁ ἐν τῶν θησείων ἔχεται. Αἰσιοφαῖς πολυίδω. καὶ θησομύζειν δὲ, τὸ ἐν αὐτῶν λέγειν.

Θήτα. Ἐπίκλιν, ἐκ ἔχουσα φερνύ, πενιχὰ καταλειφθεῖσα ὑπὸ τῆς πατρὸς, καὶ ὑπὸ τῶν ἀγχισίων ποιοῖζομένη κατὰ νόμον. ἐκ τῆς θῆς θητός, τὸ θηλυκόν, θήσα, ἡ μιθωτός, καὶ πενιχά.

Θητεία, δαλεία. καὶ θητός. εἰς πᾶσα δαίρημην παρὰ Αἰθιωαίοις τῆς πολιτείας, οἱ ὑποτάττοι θητες ἐλέγοντο. εἰς πᾶσα δὲ τέλη, πεντακοσιμέδιμνον, ἵππεα, ζυγίτλη, θήτα.

Θητικόν. Καὶ θητικόν τῶν θεόντων, μιθαρικόν. σημαίνει δὲ τὸ ἔχατον τίμημα παρὰ Αἰθιωαίοις, εἰς πᾶσα τέλη διηρημὴς τῆς πολιτείας. γέγονε δὲ ἀπὸ τῆς θῆς θητός θητικόν, κητικὸν τύπων. τὸ δὲ θῆς, παρὰ τὸ τῶ, ὁ σημαίνει τὸ λαμβάνω. ὅπερ μὲν τῆς τῆς σερήσεως, γίνεται πῶν, τὸ λαμβάνω. θῆτες ἐν, οἱ μιθῶ δὲ πενίαν ἐργαζόμενοι. παρὰ τὸ πῶν δα, ὅστις σέριδαι. ὡς εἶναι πῆτες καὶ θῆτες οἱ πενήτες, οἱ ὅττι σωτάξιςί τισι καὶ ὅττι μιθῶ δαλόντες. ἔπει δὲ ἐδεμῆς μετῆχον ἀρχῆς, ἐδ' ἐστρατόντο.

Θίς, ὁ αἰγιαλός. παρὰ τὸ θέω. ὁ ἀπὸ θέων τῆς θαλάσσης, καὶ παρήκων. ὁ εἰς ὑψος ἀναθέων. ἔπος

Ἦρος. Ὁ μῆρος, Πολύς δ' ἀμφοτέρωθεν θίς. παρὰ τὸ εἰς ὑψος ἀναθεῖν. θίς, ὅττι τῆς σωρῆς, παρὰ τὸ θῶ, ἀφ' ἧς θεῖναι καὶ ὅττι θεῖναι.

Θήτες, παρὰ τὸ πῶν, ὅστις ἀπὸ πῶν θοφῆς, καὶ δὲ τῶν δαλόντων ἐλδύθρας ὄντας. ἡ οἱ ποιητοὶ δαλοῖ. ἢ παρὰ τὸ τῶ τὸ ζῆτῶ, ὁ ὅττι μιθῶ δαλόντων.

Θηῆ. Θηῶ, θηῆσκω, ὁ δαίτερος ἀόριτος, ἔθανον, ὁ μέλλων δαίτερος, θανῶ, θανῆμαι, θανῆ.

Θηητός, παρὰ τὸν θανάτον. πρὸς ἀντιθέστω τῶν θανῶν, γέγονε θανῶ, θανῆσω, θανητός, καὶ θηητός.

Θηητιμῆς, ἐκ τῆς θηῆσιμος, θηησιμῆς.

Θηῆσκω. ὡς παρὰ τὸ θῶ, θῶσω, θῶσκω, καὶ βρῶ, βρῶσω. βρῶσκω, καὶ βιβρῶσκω. ὁ Δίδυμος χωρεῖς τῆς ἰ. ὡς περ ἀπὸ τῆς ἀρέσας μέλλουτος, γίνεται ἀρέσκω, καὶ μεθύσκω πλεονασμῶ τῆς ἦ, καὶ μεταγίνεται εἰς ἐνεσώτα, ἔπω καὶ ἀπὸ τῆς μινῶ μνήσω, καὶ θνῶ θνήσω, γίνεται θνήσκω, καὶ μνήσκω, καὶ ἐκ ἔχει τὸ ἰ. οἱ δὲ, λέγουσι συν τῶ ἰ, ὅτι οἱ Αἰολεῖς θναῖσκω καὶ μναῖσκω λέγουσι δὲ τῆς αἰ διφθόγγης, ἀλλ' ἰδὲ τὸ Ἡσίοδος καὶ ἡμίονος Αἰσίοδος. καὶ αἰμίονος λέγουσιν, ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ ἔχει τὸ ἰ. ἡ μὲντοι παράδοσις, ἔχει τὸ ἰ. ἴσως ἐκ τῆς λέγειν τῆς Αἰολεῖς θναῖσκω καὶ μναῖσκω. ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι δὲ τῆς ἰσκά γίνεται ἡ ἀδραγωγῆ, θηῆσκω, καὶ μνηῖσκω. ἐκ αὐτῶν δὲ λέγουσι. καὶ ὅττι τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων, δὲ τῆς ἰσκά ποιεῖσι τὴν ἀδραγωγῆ. οἶον, ὀρῶ ὀρεῖς, ὀρεῖσκω. σερῶ σερῖς, σερῖσκω. τὰ δὲ τῆς δαυτέρας, δὲ τῆς ασκά, ἡβῶ ἡβῆς, ἡβάσκω. τὰ δὲ τῆς τρίτης, δὲ τῆς ωσκά, βιῶ βιοῖς, βιώσκω. εἰ ἐν ὧς ἀπὸ τῆς θνῶ θνήσω θνήσκω γέγονε, καὶ μινῶ μνήσω μνήσκω, ταῦτα δὲ δαυτέρας συζυγίας εἰσὶν, ὥφειλε δὲ τῆς ασκά εἶναι ἡ ἀδραγωγῆ, καὶ ἔδὲ τῆς ἰσκά. ὡς τε δαυτέρας συζυγίας εἰσὶ. καὶ δῆλον ἐκ τοῦ μινῶμαι, ὡς περ βοῶμαι, καὶ τὸ τῆς θημι, τῆς θναδὶ γινόμενον δὲ τῆς α. ὡς περ ἴσημι, ἴσαδαι. ἔχει δὲ τὸ ἦ τὰ δύο ταῦτα.

Θός. ἀπὸ τῆς θέω τὸ ἔχω, γίνεται θός, ὁ ταχύς. καὶ τὸ θηλυκόν, θοή. δὲ τῆς, ὡς περ ἀπὸ τῆς πλούς γεαφεται πλῆς, μὴ καὶ ἀπὸ τῆς γός γῆς, καὶ θός θῆς; καὶ ὅττι μὲν τῆς γός, εἰς ἐπείν, ὅτι τὰ εἰς ὅς δισύλλαβα, ἐκ ἔχει ῥῆμα ἀδρακείμενον τῆς δαυτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων. οἶον, γοῶ, γοῶς. ἔχον παρήλκται. ὅττι δὲ τῆς θός, ὅτι ἐπειδὴ τὰ δὲ τῆς ὅς δισύλλαβα, πάντα βαρύνεται, τὸ δὲ θός, ὅξωται, ἔχον διήλαξε καὶ τὸ μὴ κινῆσθαι. ἐν δὲ τῇ σωθεῖται τὸ θός, βαρύνεται, Πανθός, Πάνθες.

Θοή, σημαίνει πρῶτε. τὸ μέγα, οἶον, Θοῆς ἀφροσύταις, ἀπὸ τῆς μεγάλης. καὶ, Θοῆ δ' ὑπεδέξατο γαῖα, ἀπὸ τῆς μεγάλης. εἴτα δὲ εἰσκαίεται θοῶν τὸ ταχύ, ἢ ὅξυ, ἢ ἰχυρόν. Καὶ ἀκόντισε δαυθῶς, ἰχυρῶς. Νῆας θοῆς, ταχέας. Νησοῖσι θοῆσιν, ὀξείαις. ὀξείαις δὲ ἔπω καλεῖται νῆσοι ὅττι τῆς Κεφαλῶν. Αἰνείας δ' ἔμειναι θός περ εἰς πολέμους. τὸ δὲ λεγόμενον

λεγόμενον ἀγαθόν, πταῖσμα. ἡγῶμαι ὅτ' τὸν ἀνδρείον καὶ ἰχυρόν. καὶ, ὡς δ' ὅπ' δεσμον ἦλα, αἰτὶ τῆ ἀσφαλῶς. ἐκ δὲ τῆς, τὸ ἐδραῖον. καὶ ἐκ τῆ ἐδραῖς, τὸ ἰχυρόν. καὶ θολῶ δαῖτα, τὴν ἐδραῖαν καὶ ἀκίνητον, διὰ τὸ καθεζομένης ταύτης τυγχάνειν. καὶ θολῶ ὑκτα, τὴν ἐδραῖαν. ἔχ' ὡς τινες τὴν μέλαιναν, ἀλλὰ τὴν ἀκίνητον. ἢ τὴν ταχέως ὀπλामβάνεσαν τὴν γλῶ.

Θοηρός, ὁ τεταραγμένος.

Θόραι, δῆμος Λιττιοχίδος.

Θόρυκος, δῆμος ἀκαμαντίδος.

Θόρυβος. ὡς δὲ τὸ θέω τὸ ἔχει καὶ τὸ βοῇ. ἢ παρὰ τὸ θέω τὸ ἔχει, γίνεται θέρυβος καὶ θόρυβος.

Θολερῶς προβαίνει, μὴ καθισταμένη καὶ ἀσφαλῆ πορείαν ἔχων, ἀλλ' ἀνασάτως καὶ τεταραγμένως πορεύων.

Θολερός. ὡς δὲ τὸ θολόν, θολερός. θολός δ' ὅστις τὸ μέλαν τῆς σπηλίας. ὅς ἔστι καὶ ῥῆμα θολῶ.

Θόλος, περιφερὲς οἰκοδομημα, ἀπὸ τῆ περιθεῖν.

Θόλος, τόπος τις ἐν τοῖς ἀρχαίοις κληθεὶς διὰ τὸν ὅρον τῆς κατασκευῆς. ὡς γὰρ λιθοειδὴς καὶ ὁροφῶν εἶχε περιφερῆ, οἰκοδομητικῶν, ἔχι ξυλίῳ, ὡς τὰ ἄλλα οἰκοδομήματα. λέγεται θηλυκῶς ἢ θόλος.

Θορός, ὁ σπόρος τῆ σώματος. ἀπὸ τῆ θορῶ τὸ ὄρμῳ, ὁ μεθ' ὀρμῆς πεμπόμενος. τῆτο παρὰ τὸ θέειν ῥῶν.

Θῆρος, ὁ ὀρμητικὸς, ὁ πολυμηνός. καὶ θῆρον, τὸν πηδητικὸν καὶ ταχυόν, οἶονεὶ ὁ θοῶς ὀρεῶν, ἢ ὁ κέρως ὀρεῶν. παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω, θόρος καὶ θῆρος, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς πυρὸς ὀρμῆς. καὶ θορεῖν, τὸ πηδαῖν παρὰ τὸ αὐτό. ἢ ἀπὸ τῆ θέω ῥήματος, ὅθεν καὶ τὸ θεῖον τὴν ἀρχὴν εἰληφεν. ὡς τε τὴν ἡρητικῶν τῆ πυρὸς ἔστιν, ἀπὸ τῆ θέω ῥήματος ὡνομάσαι τῆς ἀρχαίας. ταύτη γοῦν τῆς μετὰ ταχέως, θερμὸς λέγεται, τῆς δὲ ψυχρῆς, βραδείας. ἀπὸ δὲ τῆ θῆρος, γίνεται θορῶ τὸ ὄρμῳ, καὶ πηδῶ.

Θεομαῖτις, ὁ σοφός. ὅτι ὅπ' τὸ κτίσαι τὴν θεῖαν πόλιν μαίεται σοφοὶ ἐπέμψθησαν.

Θεῖς, ἢ ἀσπῖς. παρὰ τὸ θύειν, θύεις, καὶ πλειονασμῶ τῆ σ, θῆεις. ἀπὸ τῆς περιεχομένης τὸ περιέχον εἶρηται. ἢ θῆεις ἢ θοροποιός. καὶ, θῆειν ἐπαιμῶν ἀλλήλῳ.

Θοῖνη, ὀνομασία, ἑορτὴ, κατάβρωμα. παρὰ τὸ θῶ, ὁ μέλλων, θῶσω, τῆς συζυγίας τῆς περιεπωμένῳ, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα θῶνη, καὶ θοῖνη.

Θιασμός, ὀνομασία. ἔσθ' ὅτε καὶ τὸ βυλχεῖον φησί. κυρίως δὲ τὸ πλῆθος. Εὐεπίδης θίασμος ἔσμος γυναικῶν.

Θιασώτης, ὁ κοινῶς τῆς θυσίᾶν. ἐκαλουτο δὲ καὶ ἔπει ὀργεῶνες. ἐκληθῆσαν δὲ ἀπὸ τῆ θιάσεως ὅπερ ὅστις σπώδρος καὶ σπυλαγωγῆ, ἀπὸ τῆ θείν.

Θλίψις. ἐκ τῆ θλίβω, θλίψω, θλίψις. τῆτο παρὰ τὸ θλῶ θλίβω, ἢ παρὰ τὸ θρῶ, θρύβω, καὶ θλίβω καὶ ἑοπλῶ. τὰ εἰς βῶ λήγοντα ῥήματα εἰς τὴν αἰτίαν ἀδελφίζονται. πλὴν τῆ ἀμεί.

Etymologicōn.

βω, σείβω, εἴβω, τὸ σάζω. ὡς τὸ, Τέρων κατὰ δάκρυον εἴβον.

Θρασύς, παρὰ τὸ θέρω τὸ θερμαίνω, ὁ μέλλων Αἰολικῶς, θέρσω, γίνεται θερσύς, καὶ ἑοπῆ τῆ εἰς α καὶ ὑπερθεῖται, θρασύς. οἱ δὲ θρασεῖς, θερμοί.

Θρανίδες, κῶπαι θηροδύτῳ.

Θρανὶς δίφρος. θρανός ὑποπόδιον καὶ θρανίδιον λέγεται. θραύεται ὅτ' καὶ κλάται.

Θραύσις. ἐκ τῆ θραύω θραύσω, θραύσις. ἔστι δὲ φθορά, θάνατος, ἀρρώστια, σπυγίβη, πληγή. θραύματα, νυδροσπασματα.

Θραυκαρδίας, θρασύς, πολυμηνός.

Θράττειν, παράγειν, ἐνοχλεῖν, νύσσειν. κινεῖν, δυσσαπεῖσθαι, ὑφορᾶσθαι, ἑάττειν, καὶ θράττειν.

Θράξ. θράξις, ὅς ἔστι τὸ, Θρήνικος ἀπρόκομος. καὶ καὶ σωαίρεσιν, θράξ. καὶ πάντα τὰ ἀπ' αὐτῆς συγκαίμεθα θηλυκῶς, διὰ τῆς ἱ γράφεται. θρήνισα γυνή, καὶ θράξισα. Ἀθηνῶσι δὲ, θράττει λέγεται. καὶ τὸ θράκη δὲ ἔχει τὸ ἱ. Θρακίας. καὶ πλειονασμῶ τῆ σ, Θρασκίας, ὁ αἶμος.

Θρέπτει, λέγεται τὰ πετραμμένα. θρέπτει δὲ τὰ θρεπτήρια. ὡς περ λύττει τὰ λυτήρια. ἔπος εὐρόν ἐγώ.

Θρέξασκον, αὐτὶ τῆ ἔχειν. ἔχειν, ὁ μέλλων, θρέξω. ἢ θρέξω. καὶ ἰωνικῶς, θρέξασκον.

Θρέμματα, τὰ βοσκήματα, παρὰ τὸ θρέφειν. ἢ δὲ ὅτ' ἄλλο φροντίζει, εἰ μὴ ὡς ἔφεται.

Θρέψας, τὸ πῆξας. ὡς τὸ, Ἡμισυ μὲν θρέψας λυκοῖο γάλακτος. καὶ ἑοφαλῆς. οὗτα τὸ πηγματὸ γάλακτος καὶ πετραμμένον. οὗτα καὶ ἔφεται, τὸ περιπληγνύμενον. σημαίνει καὶ τὸ σωήδης. τὴν μὲν ἄρα θρέψασα πεῖσα. ἔσθ' ἔφω, θρέψω, καὶ ἔχειν, θρέξω, καὶ ἔχω, ἔξω, ἢ σωήδης τῶ ἐνέσθω; ἐπειδὴ τὸ μὲν ἔχω φιλέται, τὸ δὲ ἔξω, δασιεύεται. τὰ δὲ λοιπὰ ὅτι ἰωνικῶς, ἑῖπαι τὸ φιλόν τ, εἰς θ δασύ. οἱ δὲ ἰῶνες, ἔσθ' ἔχουσι τὸ παρήμιν φιλέμενον, εἰς δασύ ἔφειν. τὴν δὲ χύβαν παρὰ τὸ χεῖν ἡμᾶς ὅς αὐτῆς, κῦθραν λέγουσιν. ἔστι δὲ ἄλλως εἰπεῖν, ὅτι θρέψω καὶ θρέχω ὡφείλου εἶναι, ἵνα σωήδης τῶ μέλλοντι, ἀλλ' ἑπερὸς τις κανὼν ἐναντιῖται, ὃν δὲ τὸν φιλόπονον, ἐν τῇ τῇ γειωργίᾳ τῆ χοιροβοσκῆς ῥηματικῶς ζητεῖν.

Θρύβος, παρὰ τὸ θραύειν τὸν νῦν, θρανός καὶ θρήνιος. ἢ παρὰ τὸ θέρειν, ὅστις καίειν τὸν νῦν. ἢ παρὰ τὸ θρηβῆς καὶ ἀνατεταμένη βοή εἶναι. ἔσθ' ἔφειν δὲ ὀπληδεῖς. ὅτι τὸ μὲν ὀπληδεῖον, παρ' αὐτὸ τὸ κῆδος, ἔτι τῆ σώματος προκειμένης. λέγεται δὲ ὁ θρύβος ἢ περιεραφόμενος ῥῶν.

Θρύβος, ὑποπόδιον. λέγεται καὶ ἀρσενικῶς. εἶρηται παρὰ τὸ θρανός ὅστις μικρὸν ὑποπόδιον. λέγεται θρύβος, καὶ ἡ μέση τῆς νηὸς διήκοντα σάις. ἀφ' ἧς καὶ θρυννῆται λέγονται, παρὰ τὸ ἐν αὐταῖς ἵσταν. Ἰλιάδος ο. Θρύβω ὑφ' ἐπτάποδα.

Θρύβος, ὑποπόδιον. βέλτιον δὲ θρύβω καλεῖται.

P

ὑπό

ὑπὸ Ομήρου τὰς κατέδρας ἦν ἐρεῖν. ἀναχω-
ρῶν γὰρ ἀπὸ τῆς νεῆς κατασρωμάτων, ὅπῃ
ταύτῃ ἀφικνεῖται. τινὲς δὲ τὸ πόνον τῆς νεῆς βα-
σιν ἔχοντα, ἐφ' ᾧ τὸν κυβερνήτην τὰς πόδας τι-
θέναι. ὁ καὶ ἐδώλιον φασίν. ἄλλοι δὲ τὴν ὑπο-
δεχομένην τὸν ἴσον ἔαπεζαν εἶπον. οἱ δὲ, ἔφα-
σαν ἀπὸ νεῆς ὅπῃ νῆα. ἐπταπόδην δὲ, ἐπ-
τὰ ποδῶν τὸ μέγεθος ἔχουσαν.

Ορήσκος, ἐτερόδοξος. ἐκ τῆς Ορηξ Ἰθακῆος. καὶ Ἰθησ-
κεία, παρὰ τὴν τῆς Ορηκῶν ὀπμήλειαν τὴν παρὰ
τὸ θεῖον καὶ τὴν Ορηκῶν ἱερουργίαν. ἔπει γὰρ
παρῶν ὁξεύρων τὴν παρὰ τὸ θεῖον ὄνομα. ἢ
παρὰ τὸ τὰς θεὰς ἀρέσκειν, ἢ ἀρέσκειν, ὅ ἐ-
στιν ἐξολομνύεσθαι. καὶ ὁ Θεολόγος, Οὐ Ορηκῶν
ὄργια. παρῶν καὶ τὸ Ἰθησκῶν, ὡς λόγος.

Θεράμβος, ὁπιδειξίς νίκης, πομπή, καὶ τὸ σεμνύ-
νεται. ὅτισι πόλεσιν ὅταν ἦν θαναίσι καὶ παῖ-
δες περιελόντες σὺν καὶ αὐτοῖς τοῖς θεοῖς, ἔ-
παιζον προσφέροντες ἱαμβεῖα περὶ αὐτῶν, ἢ ἡμι-
αμβεῖα. θεῖα δὲ εἰσι τὰ τῆς συκῆς φύλλα, ἐπεὶ
εἰς ἑῖα διέχεται. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ἐν
αἰθερίᾳ βάλλεσθαι, ὅ ἐστι λέγεσθαι. γίνεται ἐκ τῆς
τεῖα, θεῖα, καὶ ἡν ἑμερές ἐστὶ τὸ φύλλον τῆς συ-
κῆς. ἐκ τῆς γίνεται θεράμβος, καὶ θεράμβου.
λέγεται ἡν ὅτι ὁ Διόνυσος ἐποίησε σέφανον ἀπὸ
συκῆς, καὶ ἔπειτα θεράμβου, ἢ γὰρ ὅπῃ μέσης διέ-
βη. καὶ ἔτι φασίν ἐν τῇ δῆμῳ τὸ γίνεσθαι. λέ-
γεται καὶ θεράμβος ὁ Διόνυσος, ὅτι ὅπῃ θηρῶν ὅπῃ
λεόντων βέβηκεν, οἷον, θεράμβος. τῷ ἡν ἄρμα-
τι αὐτῷ, λέοντας ὑποδύοντες φασίν. ἢ ὅτι καὶ
συκῆς ὀρεγνύσθαι. ἢ ἀπὸ τῆς θορῆς, πηδητικός
γάρ. λέγεται καὶ θυήριος ἀπὸ τῆς θυῆς ὅ ἐστιν
ὄρμα. ἀφ' ἧς καὶ τὸ αἰωρέμενον, θυῆωνον.

Θεράμβου, δημοσιδύσας.

Θεῖα, κυρίως τὰ τῆς συκῆς φύλλα. καὶ θεῖαζεν, τὸ
φυλλολογεῖν. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἐνδοξαστάζεν. καὶ θεῖα-
σιον ἐκλήθη πεδίον, ἀπὸ τῆς βληθεῖσιν εἰς αὐ-
τὸ θεῖων ὑπ' Ἀθηνᾶς. θεῖαι δὲ εἰσιν αἱ μαντι-
καὶ ψῆφοι. Νύμφαι δὲ τινὲς εἰσὶ θεῖαι ὀνομαζό-
μεναι, αἱ παρωτομαῖται, αἱ ὁξεύρων τὴν τοιαύτην
μαντείαν. ἦσαν δὲ Ἀπόλλωνος τιθῶναι.

Θεῖα, τῷ ἑοχώματι. παρὰ τὸ θεῖα. ὁ περι-
ῆχων κυκλόθεν οἷον σέφανος. θεῖα καὶ ἐν τῷ α-
νώτατον τῆς τῆς τοῖχα οἰκοδομήσεως, καὶ ὁ ὑπὸ τὸν
κλινόποδα τῆς τοῖχα πόπος. καὶ ἡ σφαῖρη, καὶ τὸ πε-
ριχαράκωμα. καὶ θεῖα καὶ τειχίς, σφαῖρη, ὁ ἐ-
ραγμα. ὡς οἶμαι παρὰ τὸ θεῖα.

Θεῖα, θεῖα, θεῖα, εἶδος μάχης καὶ λα-
χαῖς. τινὲς ἀπὸ τῆς τειχῆς φύλλων. τειφυλλος ἡν
κατ' ἀρχάς, ὡς καὶ θεῖα. τινὲς δὲ ὅτι τείχει
δακρυμνῶν. ἢ ὅτι τῷ θεῖα γίνεται, θεῖα καὶ
ἡν τῆς, τὸ μακρῶν.

Θεῖα, σημαίνει τριανθοειδὲς ἐργαλεῖον ἐργατι-
κόν. παρὰ τὸ τεῖα, τεῖα καὶ θεῖα.

Θεῖα, ἀπὸ τῆς θεῖα, θεῖα, Δωρικῶς, θεῖα,
καὶ ὁποβολῇ τῷ ὦ, θεῖα. κλίνεται ἑχός, καὶ ἐχί

θεῖα, ἐπειδὴ τὸ ῥ μὴ δασείας δασύ ἐστι, καὶ
φίλον μὴ φίλης. οἷον, ἀφρός, ἀφρός. ἐδέποτε
δὲ δέσκειται λέγεσθαι δισύλλαβον ἐν χησείᾳ ἀρ-
χομένης ἀπὸ τῆς δασείας, καὶ τῆς ἐξῆς συλλαβῆς
ἀρχομένης ἀπὸ δασείας. τὸ γὰρ, Ἀπέφθιτον ἐ-
δλοῖ ἐταῖροι, ὅφθιτον ἐνέως ἐχέεται ἐν χη-
σει. τέτα χαρὶν ἢ θεῖα δέσσεια, ἔβειον ἐν τῇ
χησείᾳ τὸ εἰς τ. ἐν δὲ τῇ δοτικῇ τῇ πληθυντι-
κῶν, ἐπαναλαμβάνει αὐτὸ ἔβειον τῇ εἰς, θεῖα.

Θεῖα, ἀπὸ τῆς θεῖα θεῖα, καὶ τῷ ὦ τὸ ἐδίω.
θεῖα δὲ ἐστὶ ζῶν κατέδιον ξύλα καὶ κέρατα. καὶ
θεῖα, τὰ ἀπὸ τῆς θεῖα ὁποβολῇ κα-
τέδιον, οἷς ἀντὶ σφραγίδος ἐχέοντο.

Θρόνος, θρόνον. ἐστὶ καὶ πόλις Λοκίδος. ἐκ τοῦ
θρόνος, θρόνον. τὸ ἐκ τῆς θορῆς τὸ πηδῶ, θό-
ρονος, καὶ ἐν συγκοπῇ, θρόνος, ἢ ἐπιρμήν κα-
τέδρα.

Θρόν, εἶδος πόας, ὁ λεγόμενος θρόσιος.

Θρυαλλίς, αἷδος λυχνίδος, ἀκτίς, ἢ γὰρ τὸ περι-
καίόμενον τῷ ἐλυνίᾳ. ἐστὶ δὲ καὶ βοτάνη παρὰ λυ-
χίον ἀρμόζουσα. παρὰ τὸ θέρω καὶ τὸ ἄλλω τὸ πη-
δῶ, γίνεται θρυαλλίς, καὶ ἑοπῇ τῇ εἰς ὦ καὶ ὦ
περὶ θέρω, θρυαλλίς.

Θρύλλος, ἢ βοή καὶ ὁ θόρυβος. παρὰ τὸ θρῆς ὁ ση-
μαίνει τὴν βοήν, θρόος θρῆλος καὶ θρύλλος.

Θρυλούτες. ἀπὸ τῆς θρῆς καὶ τὸ ἐλῶ τὸ ἐλαύνω,
οἷον ἐθρυλῶ ἐλόντες, τῆς θρῆς θόρυβον ἐγείροντες.
καὶ ὅπῃ θρυλούτες, ἐνοχλούτες, θορυβῶντες.
ἐκ τῆς θρυλῶ. τὸ παρὰ τὸ θρῆς θρόος, θρῶ
περιπατώμενον. πλεονασμῶ τῷ λ καὶ ἑοπῇ τῇ ὦ
εἰς ὦ, θρυλῶ.

Θρυλίζω, τὸ ψιθυρίζω. παρὰ τὸ θρυλῶ, θρυ-
λίζω, κατὰ ὁποβολῇ καὶ ὁποβολῇ τοῦ α,
θρυλίζω.

Θρυλίχθι δὲ μέτωπον, Ἰλιάδος ψ, ἐθρυλῶ, ὁ
συνετρίβη, ἐκλάθη. ἀπὸ τῆς θρυλίχθι, καὶ ὁ
ποβολῇ τῷ α. παθητικὸς ἀόριστος ἐστὶ.

Θρώσκω, σημαίνει τὸ πηδῶ. ἀπὸ τοῦ θορῶ θορή-
σω, θορίσκω, καὶ θρώσκω κατὰ ἑοπῇ. ἔχει
δὲ τὸ ε. ὡς περὶ ἡν ἀπὸ τῆς θρῆς καὶ θρωῶ γίνεται
θωρίσκω καὶ θρωῶ καὶ τῇ ε, ἔπειτα ἀπὸ τῆς θρωῶ
θωρίσκω καὶ τῇ ε. καὶ κατ' ὁποβολῇ, θρωῶ καὶ
καὶ ὁποβολῇ, θρωῶ. τινὲς δὲ κατὰ κύμα
ἐλεγον αὐτό.

Θρωσμός, σημαίνει τὸν ὑψηλὸν τόπον, ὅθεν ἐστὶ θρω-
ρεῖν καὶ πηδῶν. ἀφ' ἧς καὶ θρόνος, ὁ ἐφ' ὕψους ποι-
ῶν ἡμᾶς. ἀπὸ τῆς θρωῶ θρωῶ, θρωσμός, κατ'
ἐπαύξησιν καὶ ὁποβολῇ, θρωῶ, καὶ σωμα-
ρίσει, θρωσμός. ἐστὶ δὲ καὶ τόπος ὑψηλὸς ἐν τῇ
ποδίῳ παρὰ τῆς Ἰλίου, ὅς ὀνομαστικῶς καλεῖται
θρωσμός. ὡς καὶ ἑτερος Καλλικολώνη, ὃν στρατο-
πέδῳ ἐχέοντο οἱ Τρῶες, εἶποτε τῆς πόλεως ἐξῶ
τάσσοιντο.

Θύα, ἐφ' ἧς τὰ θύα ὁ εἰσι τὰ θυμιάματα. καταρη-
σικῶς δὲ καὶ αἱ λοιπαὶ θύαι.

Θύον,

Θύον, τὸ ἐπιθυόμενον εἰς κάθαρσιν καὶ ἀβλαβεῖς ποιεῖν. εἴδα τὸ, Πάσαι δ' αἰὲς θείοιο. καὶ θεοῦ καιομένη, φησὶν ἐπὶ τοῦ κεραυνοῦ, διὰ τὸ τοῦ-τε ἀπόζειν τὸν ἑρῶν. πῦρ τὸ κεραυνῶ. θεῖα δὲ τὰ ἑρῶν. ὁ δὲ Εὐδαίμων ἐν τῇ ὀρθογραφίᾳ λέγει κηπτικὸν εἶναι. τὴν θείον θείος ἐκβαλὼν τὸ δόλυτον εἰ, ἐποίησε τὸ θεῖος. καὶ ὁ παρ' ἀδελ-φος, θεῖος, ἔπος σπειτικὸς ὦν, ὅτι καὶ οἱ γονεῖς θεοὶ ἡμῖν εἰσι.

Θυόεις. ὡς παρὰ τὸ νεῖφω γίνεται νειφόεις, καὶ πρί-γω πνιγόεις, ἔπος καὶ παρὰ τὸ θυῶ, θυόεις, καὶ θυόον νεφός.

Θυάδες, αἱ βάκχαι. παρὰ τὸ θυῶ τὸ ὄρμῳ, καὶ πλεονασμῷ τῆς τ', θυιάδες. Θυάσιν ὠμοβόροις ἱκετοί.

Θυγαῖδῃ, ἐγγόνῃ, τῆς θυγατρὸς θυγατήρ.

Θυγάτηρ. παρὰ τὸ θυεῖν καὶ ὄρμαῖ καὶ γασρός. ἐκ τῆς θυῶ, καὶ τῆς γαστῆρ. λέγεται ὅτι τὰ θυλάκα τὰ χεῖρον κινεῖσθαι ἐν τῇ μήτρᾳ. τῷ θυγατέρα, καὶ συγκοπή, θυγάτρα. αἱ γὰρ συγκοπαί, ἀναβι-βάσκει τὸν τόνον. ἀρμόσαντες, ἄρσαντες. ὁμό-παροι, ὁπάροι.

Θυέλλα. αἷς ἀπὸ τῆς αἰὲς τὸ πνέω, αἰέλλα, ἔπος ἀ-πὸ τῆς θυῶ τὸ ὄρμῳ, θυέλλα. ἐστὶ δὲ συστροφή αἵμα. σὺν θυέσι, σὺν τοῖς θυμιάμασι, τῆς θυ-μῖα θυσιῶν. ἐκ τῆς θυῶ τὸ θυμῖα, παράγωγον θυόεις θυόεπος. ἡ δευτικὴ ἢ πλεθυντικὴ, θυόεσι, καὶ ἑοπή, θυέσι.

Θυηλαί, παρὰ τὸ θυῶ, θυηλή. κυρίως μὲν τοῖς θυλάκας εἰς ἃς τὰ θυμιάματα ἐμβαλλεται. κα-ταχρηστικῶς δὲ πᾶσα θυσία. θυηλαί ἔν, αἱ ἀ-παρχαὶ τῶν θυσιῶν, ἡγοῦν αἱ θυσίαι. Φιλόχο-ρος. Γῆς παῖδας εἶναι Θυηλὰς αἷς ἀρώτας θυσαι θεοῖς.

Θυλάκιον. θυλάκιον δὲ ἐστὶ δερμάτινον σακκίον, ἢ βαλλαντίον.

Θυλώος. θείανος γὰρ φασὶ καὶ διαίρεσιν, ὁ ἐπιθα-νάτιος αἶνος.

Θυοσκός, ὁ μαῖτις, ὁ ἀπὸ τῆς θυοσκῶν κοῶν, ὅστις νοῶν. θυοσκοὶ εἰσὶν οἱ ἀπὸ τῆς θυοσκῶν δια-πυρὸς μαντολόμοι. ἱερεῖς δὲ, οἱ ἀπὸ τῆς ἱερῶν ἀπλάγχων μαντολόμοι.

Θυώδης, ὁ ἀπὸ τῆς θυοσκῶν κοῶν καὶ νοῶν τὸ μέλ-λον. ἀπὸ τῆς θυῶ τὸ θυμῖα. λέγεται καὶ τὸ δια-πυρὸς βάλων θυῶν. ὅς ἐ καὶ τὸ θυμῖον, τὸ δὲ πυρὸς βεβλημῖον.

Θυωίτης. Θυωίτῃ τετλιταῖς, πὺν ἑαπείτῃ, ἀργυρογνώμονα, κειτῆν. θυωρός δὲ κυρίως, ἢ ἑαπέζα, παρὰ τὸ τὰ θυῶν δέχεσθαι τῆς θεῶν. ἢ παρὰ τὸ τὰ θυῶν ὠρεῖν, ὅς ἐστι φυλάσσειν, πα-ρὰ Λυκόφρονι. νῦν δὲ μεταφορικῶς εἶπεν ἐπὶ τῆς αἰῆς, ὅτι ἐκείνου τὰς θεάς.

Θύω, τὸ σφάζω καὶ ἱερουργῶ, ὁ μέλλων, θύσω, ὅς ἐ καὶ θυσία. θύω, τὸ ὄρμῳ, ὅς ἐ καὶ θύρα, δι' ἧς ὄρμῳμῖ καὶ τέθυμαι, θυμός. τὸ θυ, μακρόν. τὸ θυῶ καὶ λύω καὶ ῥύω, καὶ μὲν τὸν ἐνεσῶτα ἔχουσι

καὶ μακρόν, καὶ βραχύ τὸ δίχρονον, καὶ δὲ τὸν μέλ-λοντα, αἰετὶ μακρόν. ἐν δὲ τῇ ἀδελφείᾳ, συ-σέλλει αὐτό. τέθυκα, καὶ λέλυκα. ὁμοίως καὶ ἐν τῇ παθνητικῇ ἀδελφείᾳ. τὸ δὲ θυῶ, καὶ λυ-μα, ἐκτείναντι Ἀττικοί.

Θυμός, σημαίνει πέντε. ἀπὸ τῆς θυεῖν καὶ ὄρμαῖ τὸ αἶ-μα ἀπ' αὐτῆς θυμῶς τις ὦν. κυρίως δὲ θυμός, μέ-ρος τῆς ψυχῆς. εἴα δὲ αὐτῆς μέρη. λογικόν, Εὔ-τερος δέ με θυμός αἴηκεν. θυμικόν, θυμός δὲ μέ-γας ἐστὶ διττοφῶν βασιλῶν. ἐπιθυμητικόν, Εἴ-ξας ὁ θυμῶ. ποτὲ μὲν ἔν ὁ θυμός ὡς τὸ ποιη-τῇ, σύμπασαν τὴν ψυχὴν σημαίνει. ὡς ἐν τῇ, Εὔθ' ὅγε τὰς ἐνέριζε, φίλον δ' ἐχάινυτο θυμόν. ἐνίοτε δὲ τὰ μέρη αὐτῆς. τὸν μὲν ἐπιλογισμὸν, Εὔτερος δέ με θυμός αἴηκεν. τὸ δὲ θυμικόν, ὡς τὸ, Σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμόν ἔχεις ἐνὶ στήθεσιν. καὶ θυμός δὲ μέγας ἐστὶν, ἐνταῦθα τὴν ὀργὴν καὶ πὺν ἐπιθυμίαν. ὡς τὸ, Εἴξας ὁ θυμῶ, μίγη φιλόπ-τι καὶ δύνῃ. σημαίνει καὶ τὴν ὁμοιοῖαν. ὡς τὸ, Εὔ-να θυμόν ἔχοντες καὶ ὁπάρονα βελῶ. εἶδεν τῇ ὑποπεπτωκότων τῇ ὀνόματι, εἰ μὲν σημαίνει πὺν ψυχῇ, γρηκῇ. εἰ δὲ σημαίνει τὴν ὀργὴν, εἰδι-κῇ. ἔχεται ὅτι ὀργή, μῦσις, κόπος, χόλος, θυ-μός. ζῆται εἰς τὰς διαφοράς.

Θυμοβάρετα ὡς ἀπὸ τῆς θυμοβαρῆς.

Θυμαρής. ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα. Ἰλιάδος 1. τῇ ψυχῇ ἀρέσκων, θυμῆρ. ὡς τὸ θυμός καὶ τὸ ἀρῶ, γίνεται θυμαρής. καὶ σκηπτῶν θυ-μαρής, ὅς ἐστιν ὡς. καὶ ὅτι ἐστὶ παράνομον ὡς τὸ κρηῖς. τὰ ὅτι δὲ τῇ κρηῖς καὶ ὡδῆς, βαρύνεται. Ζι-φῆρης, ὀνώδης.

Θυμέλι, ἢ τῆς θεῶν μέλι, νῦν, ἀπὸ τῆς ἑαπέ-ζης ὀνόμασαι. ὡς τὸ ἐπ' αὐτῆς τὰ θυῶν μερί-ζεσθαι, τῆς τῆς θυοσκῶν ἱερῆα. ἑαπέζα δὲ ἡ, ἐφ' ἧς ἐσῶτες ἐν τοῖς ἀρχαῖς ἡδον. μήπε τὰ-ξιν λαβέσθης ἑαπαθείας.

Θυμίαμα. ὡς τὸ θυῶ, θυμῖα. ἢ ὡς τὸ θυῶν ὁπέρ ἐστιν εἶδος πῶας μυρφικῆς. θυμίαμα δὲ, θυμῖα ἱαμα. ἢ ἀπὸ τῆς τυφώως καπνῆ. ἀφ' ἧς καὶ θυμῖα ὡς τὸ θυῶ. ἢ ὅτι δὲ τῇ θυμῖα καιομένη, ἐθυμιάζον οἱ παλαοί.

Θυμῖον, δηλοῖ τὸ ὑπὸ πυρὸς βεβλημῖον ἢ κεκα-κωμῖον. καὶ παρὰ γεωργοῖς, αἱ ὑποκεκωμῖαι ὑπὸ πάχνης ἄμπελοι, ἐντεθυμῖαι καλεῖνται. καὶ τῇ κακῶσαι τῇ καπνῷ τῆς πυρὸς τὰς μελίσ-σας, θύσαι λέγεται μελιττοργοί.

Θύκος, κυρίως εἰς ὃν ἐμβαλλομένη τὰ θυμιάματα.

Θύσκη, σκάφη, ἢ τὰ θυμιάματα δεχομένη, ἀπὸ τῆς θυῶ.

Θύρα. παρὰ τὸ θυῶ τὸ ὄρμῳ, ἢ παρὰ τὸ θεῶν καὶ τὸ αἶρ, θέαρα καὶ θύρα. καὶ θυωρός, ὁ τῇ πυ-λῶν φυλάξ.

Θύραζε. κυρίως μὲν, εἰς τὸ ἔξω τῆς θύρας. ὅτε δὲ καὶ τὸ ἀπλῶς ἔξω.

Θυρός, τὸ ὅπλον. γίνεται παρὰ τὴν θύρα θυρός, καὶ πλεονασμῷ τῇς εἰ, θυρός, ὁ θύρας τάξιν ἔχων.

Θυρεπανοίκης, σωθῆσιν ὅπῃ σωθῆσει ἀνεδέξατο. ἢ ὅδ' αἰοίκης, προσῆλθεν ἢ ὅπῃ καὶ ἐρρύετο ἐπανοίκης. καὶ ἔπω τὸ θύρα προσετέθη, καὶ ἐρρύετο θυρεπανοίκης. ὁμοίως καὶ τὸ δυσκαινικοσίπηχυς. πρῶτον τὸ εἰκοσίπηχυς, καὶ ἔπω σωτέθη, καὶ τὸ, Σφραγίδου χαργικουήτης, σωθῆσιν ὅπῃ σωθῆσει ἀνεδέξατο. ὡς περ ὅδ' ὅπως ἐτίθεται πειραιτέρω τῷ τριῶν συλλαβῶν, ἔτε πὰς μετακὸς ὑδραίνει τὰς ῥεῖς συλλαβάς, ἔπω ἔτε λέξις σωθῆτος θέλει εἶναι πειραιτέρω τῷ τριῶν λέξεων.

Θυρβολιον, ἢ ἔπαυλις. θυρβόλιόν τι ὄν.

Θυῖον κύνοντες, Ἰλιάδος β'. ὥρμων διαχωρίζοντες τὸν λαόν. ὁ ἀδριατικός ἐστι, ἔθυμιον, ἄπο τῆ θύω, πλεονασμῷ τῷ ὕ, γίνεται θυῖον τὸ ὄρμῳ, καὶ ὄνομα ῥηματικόν, θυῖος, καὶ πλεονασμῷ ἑτέρῳ ὕ, θυῖνος, ὅπερ ἐν τῇ κοινῇ συνηθείᾳ καλεῖται θυῖνα. κλίνεται δὲ ἡ θυῖος, ὡς ἡ παρθένος, καὶ αἱ θυῖνοι, ὡς αἱ μυροφόροι.

Θυμίδες, οἱ θυῖοι θυῖοι, ἢ ἄλλοι τινὲς ἰχθύες. Θυσανόσασα, κροσσὸς ἔχασα. ἄπο τῆ θύω τὸ ὄρμῳ καὶ κινῶ, γίνεται θυσανος θυσανοίς, καὶ τὸ θηλυκόν, θυσανόσασα.

Θύδλα, θυροὶ ἢ κλάδοι, ἔς βάνχαι κατέχουσιν. ἢ τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλους. ἢ τὰ ὅπῃ τῷ θυσίῳ φερομένη. ἀπὸ τῆ θύω τὸ ὄρμῳ, ὁ μέλλων, θύσω, γίνεται θύδλον. Ἰλιάδος ζ'. Θύδλα χαμαὶ κατέχουσαν. οἱ μὲν, τὰς κλάδας, οἱ δὲ τὰς θυρσας τῆς βακχικῆς δράκας. ἄξι Διονυσιακὰ μυστήρια. εἰσι δὲ πάντα κοινῶς τὰ πρὸς τῷ τελούτῳ.

Θυσισήριον, τὸ πῖν θυσίῳ τρεῖν.

Θυραυλεῖν, τὸ ἀπὸ τῆς θύρας τινὸς αὐλίζεσθαι καὶ ποροεδρεύειν, καὶ περιμελεῖν.

Θύρσος, ὁ κλάδος ὁ ἀπὸ Διονύσου, ἀπὸ τῆ συνηγῶς τῆς μανίας κινῆμος, οἶον ἐθύν, ὁ ὅστις ὄρμῳ ὀρθῶς ἐκ ἐγκλιμῆρος.

Θύρσος, ὄνομα κύριον. θυρσὸς τὸ σέμμα τῷ γάμων.

Θωή, ἢ ζυμῖα ἢ κατατίθεται ὁ ζυμῆμος. γίνεται ἐκ τῆ θῶ τὸ καταβάλλω καὶ ζυμῶ.

Θῶς. ἄπο τῆ θῶ τὸ ἔχω, γίνεται θῶς. ἢ ἄπο τῆ θοός. ταχεῖς ὅδ' εἰσὶ, καί περ βραχυσκελεῖς ὄντες. ἐστὶ δὲ ὁ θῶς, ζῶν ἀλκιμον καὶ δεινόν.

Θαπεία, ἢ κολακία. ἐκ τῆ θαπέω. καὶ θαπείς, οἱ μὲν ἰσίδες καὶ θαυμασμὸς προσιόντες ὅπῃ κολακεία. παρὰ τὸ θῶ ὅπερ ὅστις θηρόν ἀπαιτῶν. τῆ παρὰ τὸ θῶ ὁ σημαίνει τὸ δῶχεσθαι.

Θῶμαι, καὶ ὅπῃ θῶμαι. πᾶν ὑπερτελεύτατον εἶναι μᾶλλον ὅπῃ τῆ δότῃς μέσῃ ἀρεῖα, ἐν τῇ σωθῆσει ἀναβιβάζει τὸν τόνον. δῶμαι, ἀπὸ δῶμαι, χαῶμαι, ἀπὸ χαῶμαι.

Θωμοί, οἱ τῷ σωματικῶν σωροί. ἐκ τῆ τίθημι, θήσω.

Θάμιξ, λεπτὸν χοινίον.

Θωμός, ὁ σωρός.

Θωμίζει, τὸ τῷ κούρω ἐρεθίζειν, καὶ μαρίζειν.

Θῶν, ὄνομα κύριον. καὶ κλίνεται θῶντος, ὡς πρὸς τὸν χαρακτῆρα τῷ εἰς ὧν περιπαυμένων. ὡς Ξενοφῶν, ξενοφῶντος.

Θῶος παρακοιτίς. λέγει ὁ περὶ τὸν ὅτι ἄπο τῆς θῶος θῶντος, γίνεται θῶιος. ὡς Πάρις πάριδος, πάριος, καὶ συγκοπῇ, θῶνος. ἢ ἄπο τῆ θῶος θῶντος, καὶ κράτει τῶ ὁ καὶ ὧ εἰς ὧ μέγα, θῶνος. κρεῖττον λέγειν ἄπο τῆς θῶος γυνικῆς καὶ συγκοπῇ. ζήτει ὅτι τὰς διεξοδικώτερον. χοιροβοσκὸς ὅτι τὸν τῆς ἀθῆνης τῷ δῶκων.

Θῶκος, ἢ καθέδρα. παρὰ τὸ θῶ τὸ ἐδραῖω. ἢ γίνεται καὶ ἀντίφρασις, ἄπο τῆ θῶ, ἢ ἄπο τῆ θῶ, ὅς ἐ παράγαγον, θῶζω. εἴθ' ἂν Σοφοκλῆς οἰδίποδι. Τίνας ποτ' ἐδρας τὰς δέ μοι θῶζετε, ἀντὶ τῆ προσκαθέζεσθαι. θῶζω, ὁ μέλλων, θῶσω, γίνεται θῶκος, ἢ τῆ θῶ ἡμᾶς ἐπὶ χεῖρα καθέδρα.

Θῶραξ, παρὰ τὸ θῶ τὸ ἀπολαύω, ὁ μέλλων θῶσω, θῶρος καὶ θῶραξ. οἶον ἐπὶ τὸ ἀπολαυστικὸν μέρος τῆ σώματος, τὸ ἄπο τῆ βραχίλης μέχρι τῆς αἰδοῦς καὶ τῆς κύνος. ὁ καὶ ὁλμός καλεῖται. λέγεται δὲ θῶραξ τὸ ὄπλον, ὁ σιδηρὸς χιτῶν. ὅπερ ὅστις λεζίκιον, ἀπὸ τῆ θῶραξ θῶμαι, τὸ καδοπλίσθηναι. λέγεται καὶ τὸ παχὺ ἰμάτιον, καὶ ὁ πύργος, καὶ τὸ σῶμα, καὶ τὸ σῆθος, τὸ μέρος τῆ σώματος. γίνεται παρὰ τὸ ἔρω τὸ φυλάσσω, ἔρος καὶ ὥρος. ὅθεν καὶ θυρσος καὶ πυλῶρος. ἐκ τῆ ὥρος, παρὰ θυμῶν, ὥραξ, καὶ πλεονασμῷ τῷ θ, θῶραξ, ὁ φύλαξ τῆ θυμῶς καὶ τῆ θυμῶς. ἢ παρὰ τὸ θῶ τὸ πιδῶ, θῶραξ, ἔοπῃ τῶ ὁ εἰς ὧ, ὁ φύλαξ τῆς θυμῶς ὅστις τῆς πιδῶσης καρδίας. ἄπο ὅδ' αὐτῆς καὶ τὰ λοιπὰ μέρη κινῶνται. ἢ τῆ θῶς καὶ ἡγεμονικῆς τῆς ψυχῆς ἢ τῆ θυμῶς. οἶον, θῶραξ. ἢ παρὰ τὸ πᾶν πᾶν κινεῖσθαι, ὅς τῆ περιχομῆς τῆ ἡγεμονικῆς ἐν αὐτῇ. οἶον, θῶραξ. ἢ παρὰ τὸ θῶ τὸ δῶχεσθαι. ἢ τοι ἐν δῶχεσθαι εἰμί. ἀπὸ τῆ δῶ εἰς θῶραξ θῶμαι λέγεται τὸ δῶχεσθαι. τὰς ὁ μέλλων, θῶσω. ῥηματικόν ὄνομα, θῶρος, ἀπὸ τῆ θῶραξ. ὡς λίθος, λίθας. θῶρος ἐν ἡ ἔοπῃ καὶ ἡ μέθῃ. καὶ θῶραξ, ὁ δεκτικὸς τῆς ἔοπῆς τοπος. ἀπὸ τῆ καὶ τὸ ἐμπύπασθαι οἶον, θῶραξ θῶμαι λέγεται ὡς παρὰ Αἰσοφῶν. Πρὸς τῆς συμπτώσεως θῶραξ θῶμαι, δῶχεσθαι, ἢ μεθυθῶσθαι. καὶ Πίνδαρος διθυράμβων πρῶτον. Ἀλοχῶ ποτὲ θῶραξ θῶμαι ἐπ' ἀλλοτρίᾳ, παρὰ δὲ τὸ θῶ εἴρηται, καὶ εἴθ' ἂν ἔοπῃ. καὶ εἴθ' ἂν τὸ ρόφητον, παρὰ Αἰσοφῶν. καὶ θῶραξ καὶ θῶραξ. λέγεται καὶ ὅπῃ τῆς καδοπλίσσεως, καὶ ὅπῃ τῆς τῆ οἶον ἀκρατοποσίας. ὅπῃ δὲ τῆ ὄπῃ, θῶραξ. ἀπὸ τῆ περιχομῆς τὸ περιέχον, ἔξωθεν παρῆσθαι μεθυθῶσθαι ἔοπῃ, ὡς Ὀμήρος. Τοῖον οἱ πῦρ δαῖσιν ἄπο κρατὸς καὶ ὧμων, ἄπο τῆ περιχομῆς, τὰ περιέχοντα, ἄπο τῆς ἀπὸ τῆς τῆς περιεφαλαίας. ὁ ἔοπος μεθυθῶσθαι. τὸ θῶ-
ρήσ-

ρήσω, ὑπὸ τῷ θῆρος, ὁ εἰς τὸν πόλεμον ὀρμητικὸς, ὑπὸ τῷ θείνῳ ῥᾶον. δῆρις ὁ Σάμιος ἐν τῇ ᾧ νόμων φησὶν, ὅτι Διόνυσος ἐπιτραπέυσας Ἰνδοῖς, καὶ μὴ δυνάμει αὐτὸς χειρώσασθαι, κρατῆρα οἴνου πληρώσας, ἀπὸ τῆς χάρας αὐτῷ ἔθηκεν. οἱ δὲ ἐμφορηθέντες τὰ πόματος ἀσυνήθεις ὄντες, ἔπως ἐχειρώθησαν μεθυθέντες. ὁθεν οἱ ποιεῖται τὸ μεθύειν, θαρῆσθαι λέγουσιν. τὰ εἰς αὐτὸ ὀνόματα φύσει μακρὰ ᾠδῶδηγόμῃα, εἰ μὴ ὥσιν ἀρσενικὰ ἄνδρες, ἐκτείνουσι τὸ ᾠ. οἶον, θάραξ, οἶαξ. εἰ δὲ θηλυκά, συζέλουσιν αὐτὸ, οἶον, αὐλαξ, πίδαξ.

Θῶδαι. Θῶδαι λέγουσιν οἱ Δωριεῖς τὸ δῶχεῖσθαι, ὑπὸ τῷ θῶ τὸ δῶχεμαι.

Θωύασιν, τὸ θηρώδει φωνῇ χρῆσθαι. ἢ ἀπὸ τῷ θῶεις, ἢ θρώωδη.

Θῶ, σημαίνει τὸ κατασκέδάζω καὶ ποιῶ, ἐξ οὗ, θεός. θῶ τὸ θέω, ἐξ ἧ καὶ θοίη ἢ δῶχία. θῶ τὸ θηλάω, ἐξ ἧ καὶ θηλή ὁ μαθὼς, καὶ θήλυς, ἢ ἔχουσα μαθούς καὶ θυλάζουσα. θῶ τὸ ἐδραιῶ, ἐξ ἧ καὶ θῶκος ὁ θρόνος. θῶ τὸ τίθημι. ἐξ ἧ καὶ θίς, ἢ σορός τῷ χρημάτων. θῶ τὸ ὑπολαύω, ἐξ ἧ καὶ θῶραξ. ἔστι δὲ καὶ ἄλλα δύο ἄρα τὰ ὅ καὶ ὦ. θῶ τὸ καταβάλλω καὶ ζημιῶ, ἐξ ἧ καὶ θωή. τὸ δὲ ἄρα τὰ ὅ μικρὸν, σημαίνει τὴν ταχύτητα. γίνεται δὲ ᾠδῶ τὸ θῶ τὸ θέω. σημαίνει δὲ καὶ τὸ θέω, καὶ τὸ βλέπω. οἶον, ἔργα θεόν. Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ὅς, ὀπταχῶς συντίθενται. ἢ ἢ φυλάσσει τὸ σ, ὡς τὸ λαὸς σός, λαοσός, καὶ θεὸς σός, θεόςσος. ἢ ὑποβάλλει τὸ σ, ὡς τὸ νίκος λαός, Νικόλαος. ἢ ὑποβάλλει τὸ σ καὶ προσλαμβάνει τὸ ι, ὡς τὸ Πύλος πυλορής, καὶ πυλορής. καὶ ὁδός, ὁδοπός, καὶ ὁδοπός. ἢ ὑποβάλλει τὸ σ καὶ ἔπει τὸ ὅ εἰς ἦ, ὡς τὸ ἔλαφος, ἐλαφοβόλος καὶ ἐλαφιβόλος. καὶ θεός τόκος, θεοτόκος, καὶ θεοτόκος. ἢ ὑποβάλλει τὸ σ καὶ ἔπει τὸ ὅ εἰς ε, ὡς τὸ, μένος Μενόλαος καὶ Μενέλαος. καὶ Μενεπολεμος, Μενεπολεμος. ἢ ὑποβάλλει τὸ σ καὶ ἔπει τὸ ὅ εἰς ι. ὡς τὸ, ὄρος, Ὀροβάσιος καὶ Ορειβάσιος. ἢ ὑποβάλλει τὸ σ καὶ ἔπει τὸ ὅ εἰς ε καὶ προσλαμβάνει τὸ ἰῶτα, ὡς τὸ, ὄρος ὀροφίτης καὶ ὀρεφίτης, καὶ ὀρεφίτης. καὶ Ἄργος ἀργεφόντης, καὶ ἀργεφόντης, ἢ ὑποβάλλει τὸ σ καὶ ἔπει τὸ ὅ εἰς ἄλφα καὶ προσλαμβάνει τὸ ἰῶτα, ὡς τὸ, κλυτὸς Κλυτομνήστρα καὶ Κλυτομνήστρα.

Θυσία. τὰ ἄρα τὰ ἰᾶ θηλυκά ᾠδῶ μέλλοντα παρηγομῆα, βαρύνεται, ὅσῃα, ἐξουσία, προδοσία. τὸ μὲν ποτασία, αἵμασι ὡς περιεκτικὰ ἔχοντα συννοῶν, ὀξύνεται. τὰ ἄρα τὸ ἰᾶ θηλυκά μονογενῆ ἀπὸ μιᾶς ἔχοντα τὸν τόνον ὑπερδυσύλλαβα μὴ ὄντα

ἀπὸ τῷ εἰς ὅς, ἢ ἢ εὐῶ, μὴτε ἀπὸ τῷ εἰς ὅς, περιπαυμένων, μὴτε σωθεῖται ἀπὸ ἀπλῶς ἔχοντα τὴν εἰ διφθογγον, μὴτε λεγόμενα εἰς ὅς ἄδετρα, μὴτε ἀποπαροξύτονα καὶ κράσιν γινόμενα, μὴτε καὶ ἄρα τὰ εἰς εἰσκόμῃα, μὴτε Ἀττικὰ, ἐκτείνοντα τὸ ἄλφα καὶ παροξυνόμενα, ἄρα τὰ ι, γράφεται. αἰία, ἐξία, πενία, γωνία, ἡρεμία, ὀφθαλμία, αἰθερία, καρδία. πρόσκειται μονογενῇ, ἄρα τὸ πολυδύκεα χεῖρ καὶ ἀγαμεινόμενα. ὁ ἀγαμεινόμενος ἢ καὶ τὸ ἀγαμεινόμενον. ἀπὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα, ἄρα τὸ δισέβεια. ὑπερδυσύλλαβα, ἄρα τὸ μνεία, χρεία, θεία. μὴ ἀπὸ τῷ εἰς εὐς, δῶ, καὶ υς, ἄρα τὸ δαδῶ, δαδεία. ταχύς, ταχεία. μὴ σωθεῖται ἀπὸ ἀπλοῦ, ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ θεία τοῦ σημαίνοντος τὴν εὐδαιαν, γέγονε σιτοδεία. μὴ λεγόμενα εἰς ὅς, ἄρα τὸ ἐλεγεῖον, ἐλεγεία. μὴ ἀποπαροξυνόμενα κατὰ κράσιν γινόμενα, ἄρα τὸ ὑγίης, ὑγεία, καὶ ὑγία. μὴ κατὰ ἄρα τὰ εἰς εἰσκόμῃα, ἄρα τὸ ἀνδρεία, τὸ ὅπῃ τῆς ἀρετῆς. τὰ δὲ Ἀπολλώνιος ἄρα τὰ ι, γράφει. ὁ δὲ Ὀδρος, ἄρα τῆς εἰ διφθογγῆς. εὐρηται ἢ καὶ ἄρα τὰ εἰς εἰσκόμῃα. ἔτω καὶ ἢ παράδοσις. πρόσκειται ὅπῃ τῆς ἀρετῆς, ἐπειδὴ ὅπῃ γυναικὸς παρὰ Φιλοξένῳ εἰ λέγεται ἀνδρεία γυνή, ἀλλὰ μάλλον ἀνδρική γυνή. πρόσκειται μὴ ἀπὸ τῷ εἰς ὅς περιπαυμένων, ἄρα τὸ ἀργεῖος ἀργεία, ἀνδρείος ἀνδρεία. μὴ Ἀττικὰ, ἐπειδὴ τὸ ἱερεῖα καὶ εὐκλεία, Ἀττικῶς καταβιβάζουσι τὸν τόνον, καὶ τὸ ᾠ ἐκτείνουσι. τοῖσιν καὶ τὸ θύεα, ὃ σημαίνει τὴν ἰγδην. Ἀττικοὶ ἐκτείνουσι τὸ ᾠ, καὶ καταβιβάζουσι τὸν τόνον, καὶ τὴν αὐτὴν γραφὴν φυλάττει. τὸ δὲ νωθεῖα, ἢ ἀργεία, ἀπὸ τῷ νωθρός ὅτι νωθρόω, νωθρεία. καὶ ὑποβολὴν τὰ ρ. τὰ εἰς ὅς, ἔχοντα ῥῆμα ἀντιπαρθεμῶν ἄρα τὰ δῶ, εἰ μὴ ὥσιν ἀπλῶς, τὰ ῥήματι ἀκολουθεῖ τὰ θηλυκά. οἶον, πόρος, πορεύω, πορεία διφθογγον. εἰ δὲ ὥσιν συνθεῖται, ἄρα τὰ ι γράφεται τὰ θηλυκά. οἶον, φιλήδραπος, φιλανδραπῶν, φιλανδραπία, ὑπερηφανία, καὶ παρθενία. τὰ παρὰ τὸ ἦθος διαφορεῖται. ἀνθεῖα, καὶ ἀνθία. πολιτικώτερον δὲ ἄρα τὰ ι. καὶ τὰ παρὰ τὸ κέρδος, φιλοκέρδεια, καὶ φιλοκέρδία. αἰχροκέρδεια, καὶ αἰχροκέρδία. καὶ τὰ παρὰ τὸ παθεῖν καὶ μαθεῖν, δῆμαθῖα καὶ δῆμαθία, δῆμαθῖα καὶ δῆμαθία, τρομήθῖα καὶ τρομηθία, δῆμαθῖα καὶ δῆμαθία, ὠφέλῖα καὶ ὠφέλῖα, δῆμαθῖα καὶ δῆμαθία, οἰκωφιλία, καὶ κοινωφιλία μόνως καὶ ἀμαθία. καὶ τὸ ι, πολιτικόν. τὰ παρὰ τὸ φυῆ, ἄρα τὰ ι, δῆμαθῖα. εὐρηται καὶ δῆμαθῖα παρὰ Ἀλεξίδι. τὰ παρὰ τῇ τύχῃ ἄρα τὰ ι, δῆμαθῖα. εὐρηται καὶ δῆμαθῖα παρὰ Σοφοκλεῖ. τὰ παρὰ τὸ ἔπος ἄρα τὰ ι γράφεται. τὰ δὲ παρὰ τὸ ἄλλο, ἄρα διφθογγῆς.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΘΗΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Α'ΡΧΗ' ΤΟΥ' Ι'ΩΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Ιὼτα τὸ στοιχεῖον. παρὰ τὸν ἰὸν τῷ ἰοβόλων ζῶων. ὡς περ ᾧ ὁ ἰὸς εἰς ὀρθὸν βαδίζει ᾧ καὶ πέσεται, ἔπω καὶ ἡ τέτε γεαφὴ ὀρθήσῃ, ἰῶτα καλεῖν ἠνέξατο. ἢ ἀπὸ τῷ ἰῶν τῷ βελῶν. Ἰσέον ὅτι τὸ ἰ καὶ ἰάσων τινὲς ἐν σύλληφει λέγουσιν εἶναι. ἔστι δὲ ἀναξέφαι αὐτῆς. ἐπειδὴ τὰ ὑποτατόμῃα τινὲ ἐν συλλήφει ἐὰν ἀντιπροσηγῶνται, ἐν ἁεσάσει ἀντιπροσηγῶνται. οἶον, παρῶτος, ἔρπω, κλέος, ἔλκω. εἰ ἄρα ἐν τῷ ἰῶτα ὑποτέτακται τῷ α καὶ τῷ ω κατὰ σύλληψιν, οἶον τῷ κοχλῖα, τῷ καλῶ, διλονότι ἀντιπροσηγασάμενον αὐτῶ, ἐν τῷ ἰῶτα. καὶ ἰάσων κατὰ ἁεσάσειν ἀντιπροσηγῆσατο. ζῆται περιστίζουρον τὸ ἰ καὶ ὦ εἰς τὸ αὐλός. τὸ δὲ ἰῶτα παράγωγον εἰσιν, ἰ. μονόγραμμα ᾧ ὅστιν. ἀλλὰ καὶ ὡδραγωγῶν γίνεται ἰῶτα.

Ἰακῶβ, ἀκλιτὸν ἐστὶ. καὶ ἁφέρει μονοπῶτα. τὸ μὲν ᾧ ἀκλιτον, ἐπ' ὀφείας, καὶ θρηκῆς, καὶ δοτικῆς, καὶ αἰτιατικῆς, καὶ κλητικῆς, μὲν ἁφέρων ἄρθρων λέγεται. οἶον, ὁ Ἀβραάμ, τῷ Ἀβραάμ, τῷ Ἀβραάμ, πὺν Ἀβραάμ, ᾧ Ἀβραάμ. τὸ δὲ μοιόπῳπον, ἐπ' ὀφείας μόνης. οἶον, τὸ ὄφελος, τὸ ἔς.

Ἰακχος, αὐτὸς ὁ Διόνυσος, ἢ ἑορτὴ, παρὰ τῷ ἰαχῶ τῷ ἐν ταῖς χορείαις γινομένην, τῆς τῷ βολῶ, γίνεται ἰακχος, καὶ πλεονασμῷ τῷ κ, ἰακχος. ἢ ἀπὸ τῆς ἐν τοῖς πότοις ἰαχῆς.

Ἰάλεμος, σημαίνει τὸν θρῦλόν. ἔστι ᾧ εἶδος θρῦλός. ὅτε μὲν ὅπῃ τῷ Ἀπόλλωνος, λέγεται, δασιώται ἀπὸ τῆς ἰήσεως, ὁ ὅστιν ἀφῆσεως τῷ βελῶν. ὅπῃ δὲ τῷ θρῦλός, φιλεῖται. γεγόνασι δὲ ἀμφοτέρω ἔπος. ἔστιν ἰήμι, τὸ πέμπω. ἐκ τῆς γίνεται ἰήνος. εἶτα ἰήμος διὰ τῷ ε καὶ τῷ ὡδραλήγῃσαν, ἔοπῃ τῷ ἢ εἰς α, καὶ πλεονασμῷ τῷ λ, ἰάλεμος, ἐπὶ τῷ θρῦλός. ἢ ἐκ τῷ ἰήνος, καὶ ἔοπῃ τῷ ἢ εἰς ε, γίνεται ἰήμος, καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, ἰάλεμος. καὶ ἰαλεμῆσαι, τὸ θρῦλῆσαι, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ, Εἰδὺα φάλιον ταῦρον ἰηλεμῆσαι. ἔπω Φιλόξενος ὡδρ μονοσυλλαβῶν, ὡς φησὶν Ωρίων. ἐν ἄλλοις δὲ εὔρον ἐγὼ τὸ ἰάλεμος ὅπῃ τῷ θρῦλός ἐτυμολογέμενον παρὰ τὸ ὅπῃ τοῖς ὀλαλόςιν ἰῶν φέρειν.

Ἰάλλοι, τὰ σκώματα, οἶον τίλλοι τινὲς, ὅντες, ὡς παρὰ Αἰακρέοντι, τίλλειν, ἀντὶ τῷ σκώπτειν.

Ἰάλλω. παρὰ τὸ ἰῶ, παράγωγον ἰάλλω τὸ πέμπω, οἶον, ἰσάει ποῖω. καὶ χείρας ἰάλλον, ἀντὶ τῷ ἐξέτεινον. εἰς τὸ ποιεῖν.

Ἰάλεμος, ὅστις Καλλιόπης, ὁ κακοδαίμων καὶ ἔδονος ἄξιος. ὅθεν καὶ Ἰαλέμω ὡδρ, ψυχὰ καὶ ἔδονος ἄξια, καὶ παροιμία. Φυχρότερος Ἰαλέμω. καὶ, οἶον

ἔοτερος Ἰαλέμω. καὶ τὸ θρῦλός, ἰαλεμῆσαι λέγεται. ἰκός ὅπῃ τῷ θρῦλός φιλεῖται. καὶ Σοφοκλῆς, Ἰήων κημάπων, τῷ θρῦλῳτικῶν, παρὰ δὲ τὸ ἰήος, γίνεται ὄνομα εἰς μὲν τῷ ε ὡδραλήγον, ἰήμος. ὡς πῆλε, πῆλεμος. ἔοπῃ τῷ ἢ εἰς α, καὶ πλεονασμῷ τῷ λ, γίνεται ἰάλεμος, ὁ θρῦλός.

Ἰαμβρός, ὄνομα κύριον. Ἀεῖσαρχος φιλοῖ. ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης φησὶν. ἐὰν μὲν ἀπὸ τῆς ἰάσεως, φιλεῖται. ἐὰν δὲ ἀπὸ τῆς ὀρμῆς, δασιώται. ἀμεινον Ἀεῖσαρχος.

Ἰαίνετο. Αἰψα δ' ἰαίνετο κῆρ, ἀντὶ τῷ διεχεῖτο. καὶ ὅπῃ τῆς ψυχικῆς ἁεσάσεως. καὶ ἰαίνθη, τὸ διεχύνθη, ὀφραίνθη, ἔχαρη. ἀπὸ τῷ ἰαίνω, ἰανῶ, ἰαίμαι, ἰανθῶ. Καὶ ἰδοῦσα θυμὸν ἰαίνθη. τάχα δὲ καὶ τὰ αἰνῆ ἐπεὶ τῷ ψυχῶ ἰαίνει καὶ ἁεσάσει τέρποντα τῷ ὄφιν. σημαίνει καὶ τὸ ἐθερμαίνειτο, ὡς τὸ, ἰαίνετο δ' ὕδαρ.

Ἰαμβοράγος, λοιδορός. ἐπειδὴ Ἰαμβος, ἐμμεβός ὅστις λοιδορία. ὁ φαγὼν ἐν ἐν τῷ σόματι, ὁ ἔχων τῆς ἰάμβης, τῆς τῷ ὄφιν δια σόματος τὴν φιλολοιδόριαν. μέμνηται Δημοδοκῆς ἐν τῷ ὡδρ τῷ σέφανος, τάχα καὶ ὡδραπαίζων εἰς τὸν Αἰχίνῳ, ὅτι τὰ ἰαμβεία τῆς ἔραγωγίας ἔλεγον ὑποκριτῆς ὦν. καὶ ἰαμβίζειν, τὸ λοιδορεῖν καὶ κακολογεῖν. ἀπὸ Ἰάμβης τῆς λοιδορίας.

Ἰαπετός. παρὰ τὸ ἰπτω τὸ βλαπτω, ἰπετός, καὶ πλεονασμῷ τῷ α, ἰαπετός. τὸ δὲ ἰπτω, παρὰ τὸ ἰὸς ὁ σημαίνει τὸ βέλος. ἢ παρὰ τὸ ἰήμι τὸ πέμπω, γίνεται ἰάπτω. ἢ τὸ ἰάπτω καὶ πλεονασμὸν τῷ α, ἀπὸ τῷ ἰπτω. παῦν ῥῆμα εἰς πῶ λῆγον, βαρύνεται. εἰ μὴ προκατάρχοι ὄνομα ἢ ἁεσολὴ γῆροιο σημασιονομῶν, σκάπτω, θάπτω. τὸ ᾧ ῥίπτω, ἀττικόν ἢ ποιητικόν. νίπτω, τύπτω. τὸ δὲ τυπτήσω, ὡς ἀπὸ περισπωμένης. πρόσκειται εἰ μὴ προκατάρχοι ὄνομα, διὰ τὸ ἀβλεπτός, ἀβλεπτῶ. ἀπεπτός, ἀπεπτῶ. ἀλείπτῃς, φιλαλεῖπτῶ. ἢ ἁεσολὴ γῆροιο σημασιονομῶν, διὰ τὸ ὀπτῶ, πρὸς αἰτιᾶσολῶν τῷ ὀπτῶ.

Ἰαφροτέχνης, ὁ ἰαφρός, παρὰ τὸ τέχνη, καὶ ἰαφρός. **Ἰαφεν**, ἔβλαφεν, ἀόριστος παρῶτος. τὸ θέμα ἰάπτω, ὁ μέλλων, ἰάφω, καὶ τὰ λοιπὰ δῆλα. παρὰ τὸ ἰὸς, ἰάπτω. ἀπὸ μεταφορᾶς, ὅς ὅστις βλαπτῆς χαλκῆς καὶ σιδήρης. ἐθίει ᾧ αὐτῶ. τὸ δὲ ῥῆμα τῶ ποιεῖν. ὁ ἐνεσῶς μόνος δύνεισκειται. ὁ ᾧ ἀόριστος, ἀπὸ τῷ ἰπτω γέγονε καὶ πλεονασμὸν πῶ α, ὡς ἐν ἑτέρῳ λέγει ὁ ποιητής, Μέγα δ' ἰφασ λαὸν ἀχαιῶν. ἐκ τῷ ἰπτω, ἰφω, ὁ μέσος ἀόριστος παθητικός, ἰφάμην, ἰφασ, Ἰωνικῶς μόνως λεχθέν.

Ἰασος, ὡδρ τὸ ἰάω ἰῶ, ὁ μέλλων, ἰάσω. ὁ μέσος μέλλων,

μέλων, ἰάσονται. ὅθεν καὶ τὸ ἰάσαι προσαντι-
κόν. τίς δὲ ἐνεργητικὸν εἶναι δὴρήσεις ἐν χρήσει.
ᾧ τὸν ἰάσω ἐν μέλλοντα, γίνεται ἰασος, καὶ
ἰάσων. τινὲς δὲ λέγουσι ᾧ τὴν ἰασιν. οἷς τι-
σιν αὐτίκειται ἡ κλίσις. εἰ γὰρ ᾧ τὴν ἰασιν
ᾧ φελε φυλάττειν τὸ ᾧ καὶ τὴν ἰασιν ὡς πα-
ρῶνυμον, θεός, θεῶν θεῶνος ἔφυη. Τρύφων
ἔφωτος. εἰ γὰρ εὐ φυλάττει τὸ ᾧ, ἐκ ἔστι παρῶ-
νυμον. ἀλλὰ λέγουμεν ὅτι ἐπειδὴ ἔχει τὸ ᾧ ἐκτε-
ταμῶν, τίς χάριν συσέλλεται. ὡς Μαχάων Μα-
χάοιος. κρεῖττον δὲ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ᾧ τὸν ἰά-
σω μέλλοντα, γίνεται ἰάσων ἰάσωνος, ὡς φιλή-
σω, Φιλήμων φιλήμονος. πολλὰ γὰρ εἰσὶν ἀπὸ μελ-
λότων γινόμενα ὀνόματα συσέλλονται τὸ ᾧ καὶ τὴν
ἰασιν, οἷον, μνήσω, μνήμων μνήμονος.

Ἰατρική, ἰατρική τις ἔσα. ᾧ τὸ ἰάδαι, πλεο-
νατμῶ τῷ ρ.

Ἰαχῶ, τὸ βοῶ, ἐκ τῷ ἰαχή. τῷ ἀπὸ τῷ ἰα ὁ
σημαίνει τὴν φωνήν. ἀπὸ τῷ ὅπῃ πᾶσι τὴν ἰα-
χὴν ἰσῆαι.

Ἰαύω, τὸ κοιμῶμαι. ᾧ τὸ αὐτὸ πλεονασμῶ τῷ ἰ.
ἢ ᾧ τὸν ἰον, ὁ δηλοῖ τὸν μόιον, γίνεται ἰάω
τὸ μονάζω, καὶ πλεονασμῶ τῷ α, ἰαύω. καὶ γάρ
φησιν ἡσυχάζει τὸν καθύδοντα ὁ βίος, ὦρος.
ὁ δὲ ἡρώδης λέγει παρὰ τὸ αὐτὸ, τίς ὁ ἀόρι-
τος, αὐσα, καὶ χαλύσει καὶ ἔσπῃ τῷ ὕ εἰς ε, γί-
νεται ἰαυσα. οἷον. Πολλὰς γὰρ δὴ νύκτας ἀεικέλιον
ἐν κοίτῃ ἰαυσα. καὶ τὸ πληθυντικόν, ἀεσαμῶ.
ὡς περ καὶ τὸ αὐξεται, ἀέξεται. Ἀύπνης νύκτας
ἰαυον, ἔκ νυκτὸς ἀχρυπνος διετέλεν. Ἰλιάδος ἰ.
καὶ, Τῇ παριούσῃ κρπέδῳ, αὐτὴ τῷ σιναναπαυό-
μενος, συγκαθίσταται.

Ἰβίς, ὄρνειον ὀφιοφάγον. καὶ ἰβίς εἶδος ὀρνέου κρακ-
τικῆ. ἐξ ἧς Ἰβυκος ὄνομα κύριον καὶ ἰβυκλῶσαι,
ὅπερ καὶ μεταφορᾷ λέγεται βασιλῶσαι.

Ἰβρη, πόθεν; ἐθνικὸν ἔστι καὶ ᾧ τὴν ἰβρῶν ἐκ ἔχει.
τινὲς δὲ λέγουσιν αὐτὸ παράγινθαι παρὰ τὸ ἰμε-
ρος ὁ σημαίνει τὴν ὀπίσθιαν.

Ἰγδῆ, ἡ θυεῖα, εἴσα μίσγεται τὰ ἀρτύματα. πα-
ρὰ τὸ μίσγειν τὰ θυή. ἀπέβαλε τὸ μ, ὡς τὸ
μία, ἰα. ἐστὶ δὲ καὶ εἶδος ὀρχήσεως ἰγδίσματα,
ἐν ᾗ ἐλύγισον τὴν ὀσφυῖ ἐμφερῶς πρὸς δαίδα.

Ἰγνῶν, ἀπὸ τῷ τὴν καμπύλῳ ἰκνεῖται ἡ γυνά-
πων. ἰγνῶναι, τὰ ὀπίσθεν ἡ γυνάπων. ἢ ὅτι αἰ-
τία ἡμῖν ὅτι τὸ ἰκνεῖται καὶ βαδίζειν, ἢ ἔκ τῷ
ἡκεῖν ἐν ταῖς κάμψεσι καὶ σινηκνεῖται. ἢ ἡ τὸ γό-
νυ σινηκνῶσα γαστροκνήμη, λέγεται καὶ ἰγνῶν. ὅ-
θεν καὶ ταῖς ἰγνῶσι, καὶ ταῖς ἰγνῶναις.

Ἰγνῆς. παρὰ τὸ γνῆς γνῆτος, μὲν τῆς ἰ ἀνωρυμίας,
γίνεται ἰγνῆς.

Ἰδέ, τὸ ἡμῶν, ἡδέ, ἰδέ, ἃ εἰσὶν αὐτὴ τῷ καὶ, ἐκ εἰσὶ
πλεονασμῶν, ἀπὸ τῷ μῶν καὶ δέ, ἀλλὰ θεματικά
εἰσι. πρὸς δὲ τὸ μέτρον, γίνεται ἡδέ, καὶ ἰδέ. εὐ-
ρον ἐγὼ δέ, εἴποι σῶνδεσμοι εἰσὶν. ὡς περ δὲ πλεο-
νάζει τὸ ἢ ἐν πολλαῖς λέξεσιν, ἔπω καὶ ὅπῃ τῷ μῶν
καὶ δέ ᾧ τὴν πληρωματικῆ, ἡμῶν, ἡδέ.

Ἰδᾶς, ὄνομα κύριον, παρὰ τὸ ἰδῆ, οἷον εἰς ὁ μέγας
ὡς περ ἡ ἰδῆ. τὰ εἰς δᾶς δισύνλλαβα εἰ μὴ πε-
ριποσύνλλαβως κλίνονται, διφθόγγῳ ᾧ τὴν ἰδῆ
ταῖς. οἷον, Φείδης, φείδαντος. Οἶδης, οἶδαντος,
εἰ δὲ ἰσοσύνλλαβως, εἰ φωνήσεται. οἷον, Λή-
δης, ληδῆς. Μίδης, μιδῆς. τὸ γὰρ ἰδῆ τῷ ἰτ κλι-
νόμενον, Μείδης μείδαντος, ἔκ διφθόγγῳ. ἔπος
οὐκ ἔστι ἰδῆς ἰδῆς. ὅθεν καὶ Ἀντίμαχος ἡμαρτεν
εἰπὼν ἰδῆ τῷ ἰ, ἰδαντος κύριον.

Ἰδάλιον. Ἡσίοδος, Καύματος ἰδάλιον, τὸ ἰδρῶν
ποιουῦτος, ἢ τὸ διαυγῆς καὶ καθαρόν. ἐν γὰρ τῷ
χειμῶνι, καὶ ἡ δυνάμεις τῷ ἡλίῳ ἀδυνατεῖν ἔστι.
καὶ ῥῆμα ἰδῆ τὸ ἰδρῶ. ἐξ ἧς γίνεται ἰδῆμος, καὶ
πλεονασμῶ τῆς αλ συνλλαβῆς, ἰδάλιος.

Ἰδαῖος, ὄνομα κύριον κήρυκος. ἀπὸ τῷ ἰδῆ, γίνε-
ται Ἰδαῖος, οἷον εἰς ὁ εἰδῶς καὶ προσημῶσκα τὰ
κεκρυμμένα.

Ἰδός. Ἡσίοδος, Ἰδῆ ἐν αἰνοτάτῳ, ὅτε τε χροᾶ σεί-
ριος ἄζει. τὸ ἰδός τῷ ἰδῆς. καὶ γίνεται παρὰ τὸ
ἰδῆ τὸ ἰδρῶ. τῷ ἀπὸ τῷ ἰδρῶ, γίνεται ἰδρῶν,
καὶ ἰδρῶ, καὶ πλεονασμῶ, ἰδῆν. εἴπερ ἀποβολὴ
τῷ ρ, ἰδῆν. ἐξ ἧς καὶ ἰδῆν, ὡς ἐνόησα. ἰδός
δὲ σημαίνει τὸ θῆρος.

Ἰδέειν, ἀόριστος δῶτερος καὶ μέλων. ὁ κανὼν. οἱ Ἰω-
νῆς ὅπῃ τῷ εἰς ὃ ἀπαρμυράτων, πλεονάζοντες τὸ
ε, ἔκ τῷ εἰν ἀποφέρουσι θανείν, θανείν.

Ἰδῆ, ὅρος ἔστιν ὑψηλόν. γίνεται ἀπὸ τῷ ἰδέειν. ὅθεν
ἔστιν ἅπαντα θωρεῖν τὰ μήκοθεν. γράφεται ἔκ τῷ
ι. τὰ γὰρ εἰς δῆ βαρύτονα, εὐ θέλει διφθόγγῳ
ᾧ τὴν ἰδῆ γινώσκει. κνίδῃ. ἐστὶ δὲ βοτάνη εὐπτική.
Σίδῃ, ὄνομα πόλεως. ἔδῃ, σημαίνει δὲ τὸν δεσ-
μόν. κράδῃ, σημαίνει τὴν σικλῆν. πρόσκειται
βαρύτονα, ἔκ τῷ σπῆδῃ, καὶ αὐδῇ. παῦ δὲ σύμ-
φυτον ὅρος, ἰδῆ καλεῖται.

Ἰδῆθεν, ἐπὶ ῥῆμα ἔστι τοπικόν. ὅπῃ δὲ τῷ ἰδῆθεν
μεδέων, ἔδῃ πλέον σημαίνει ἢ ὅπῃ ἰδῆς βασι-
λεύς. εἴνα γὰρ ὁ ποιητὴς τῷ ἐκ τῷ πῶ ἐπὶ ῥῆμα
των, αὐτὴ ἰδῆς συντάσσει πρῶτως.

Ἰδῆναι, ὑποτακτικόν παθητικόν, μέγα ἀόριστος δῶ-
τερος. ὁ κανὼν. οἱ Ἰῶνες ἀποβάλλοντες τὸ τ τῷ
ἔκ τῷ προσώπῳ, δῶτερον ποιεῖσιν, ὡς τὸ κέλευ
με. ἔπος ἰδῆται, ἰδῆναι.

Ἰδιώτης, ὁ πολίτης λέγεται, καὶ ὁ ἀπείρος, καὶ ὁ
ἰδιός.

Ἰδιαίτερον, ἰδικώτερον.

Ἰδμεν. Ἰδμεν γὰρ ἔδῃ ἔανες, αὐτὴ τῷ ὅπῃ ἔαμεθα.
ῥῆμα ἐνεσώπῳ τῷ εἰς μῆ. συζυγίας πρώτης ἐκ τῷ ἰ-
σημι, ἢ μετοχή, ἰσας. καὶ ᾧ τὴν ἰδῆ ὡς ἔαμεθα, ὡς
ἰσας, ἀλλὰ σινηκνῶσκει τῷ δισύνλλαβῳς με-
τοχαῖς, πρὸς χίσας, πρὸς σας, κτίσας. αἱ γὰρ εἰς ας
μετοχαὶ δισύνλλαβοι πρὸς ἰδῆ γινώσκονται, βαρύ-
τονται. ἰσημι γὰρ, καὶ τὸ πληθυντικόν ἰσημι, καὶ
συγκοπῇ, ἰσημι, καὶ ἔσπῃ τῷ σ εἰς δ, ἰδμεν.
γίνεται καὶ ἄλλως. ἐκ τῷ ἰδῶ τὸ γινώσκω, ὁ μέλ-
λων, εἴσω, ἰς, καὶ νῆς ὁ ἀμαθὴς καὶ ἀπείρος. ὁ
δῶτερος ἀόριστος, ἰδῶν, ἰδομεν, καὶ συγκοπῇ,
ἰδμεν.

ἰδμῦ. ἢ ἐκ τῆ εἰδω, ὁ μέσος ἀδρακείμῳ, οἰ-
δα, τὸ πληθυντικόν, οἰδαμῦ, συγκοπῇ, οἰδ-
μῦ, καὶ ὑποβολῇ τῆ ο, ἰδμῦ.
Ἰδῶ. ἰδῶθεις, ἐπηρεαφείς, καμφοθείς, οἷον τὸ
ἰνίον δονηθείς. ἀπὸ τῆ ἰδῶ τὸ ὑποσφύρομαι.
ᾤδῃ τὸ ἰζω, ἢ ᾤδῃ γῶγον, ἰζαίω, τῆ ζ, ἔα-
πνύτος εἰς δ. καὶ Δωρικῶς πλεονασμῶ τῆ ν, γίνε-
ται ἰδῶ. ὡς ἀλαπάζω, ἀλαπαδῶ.
Ἰδεις, ὁ ἔμπειρος. ὑπὸ τῆ εἰδω ῥήματος, ῥηματικὸν
ὄνομα εἰδεις, ὑποβολῇ τῆ ε, ἰδεις, καὶ πλεονασ-
μῶ τῆ ρ, ἰδεις. καὶ αἰδεις, ὁ ἄπειρος.
Ἰδείας, σοφῆς, ὁπτιήμονας, ἐμπείρας.
Ἰδρύω, ἐκ τῆ ἰζω τὸ καθ' ἰζω, γίνεται ἰδῶ, ἔοπῃ τῆ
ζ, εἰς δ, Αἰολικῶς, ὡς δυγός, ζυγός. καὶ κατὰ
παραγωγὴν, ἰδύω, καὶ πλεονασμῶ, ἰδρύω. τὸ
ἰ πορὶ δ φιλῆται, χωρεῖς εἰ μὴ ὑπὸ τὸ ρ μα-
κρόν, ὡς τὸ ἰδρῶς, ἰδρύω. καὶ ἰδρυε, ἀντὶ τῆ κα-
θέζεσθαι κέλδαι. τὸ δὲ ἰδεις, ἐκ ἔχει τὸ ρ μετὰ
φύσει μακρῶ, ὡς τὸ, Γέρων μῦμίμι, καὶ κακῶν
πολλῶν ἰδεις.
Ἰδρυσις, ἐδραία ἀσφάλεια.
Ἰδρῶς. ἀπὸ τῆ ἰδῶ τὸ κοπιῶ, γίνεται ἰδίως, καὶ
συγκοπῇ, ἰδῶς, καὶ πλεονασμῶ τῆ ρ, ἰδρῶς. ἢ πα-
ρὰ τὸ ὑδῶρ, ὑδαρὸς, καὶ συγκοπῇ καὶ ἔοπῃ τῆ υ
εἰς ι, ἰδρῶς. ἢ αἰτιατικῇ, ἰδρῶτα, καὶ συγκοπῇ,
ἰδρῶ. Ἰδρῶ ἀπεψύχοντο, ἀνδρῶ τῆ ι. εἰ δὲ δοτικῇ,
μῦ τῆ ι. ἢ ι συλλαβὴ εἴτε καταρχῇ λέξεως εἴτε
κατὰ τὸ μέσον ἔχουσα μετ' αὐτῆς δύο σύμφωνα ἐν
ἀπλῇ καὶ ἀκινήτῳ λέξει, ὧν τὸ μὲν δούτερον ἀμε-
τάβολον, τὸ δὲ ἡγεμῶνον καθ' αὐτὸν ἄφωτόν ἐστι, διὰ
τῆ ι γραφεται. οἷον, ἰδρῶς, Ἰγνάτιος, καταρ-
χάς. τὸ δὲ τίρεις, τίτλος, καὶ τὸ μέσον. τὰ εἰς
ὡς ἔχοντα τὴν θηϊκὴν, ἢ εἰς τοῦ, ἢ διὰ καθαρῶ
τῆ ος, ἢ κατὰ ὑποβολὴν τῆ σ, διὰ τῆ ω μεγάλη
γραφεται. εἰς πς, ὡς ἰδρῶς, ἰδρῶτος. διὰ κα-
θαρῶ τῆ ος, ὡς ἦρας, ἦρωτος. καὶ ὑποβολῇ τῆ
σ, ὡς Μενέλαος, Μενέλειω.
Ἰόναι, ἀδρακείμῳ. ἐκ τῆ ἰνμι τὸ πορδύομαι, τὸ πλη-
θυντικόν, ἰνμῦ, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἰόναι, ὡς τί-
δεμῦ, τιθέναι. ἢ ἐκ τῆ ἰνμι, ὁ ἀδρακτικὸς, ἰνν,
ἢ μετοχή, ἰνεις, ἰόντος, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, ἰ-
ναι. ἰνμι σημαίνει τεία. ἰνμι τὸ πέμπω, ὅπερ
καὶ δασιύεται. τὸ πορδύομαι, καὶ φιλῆται. ὅπερ ἀ-
πὸ τῆ εἰω τὸ πορδύομαι, ἢ ὑπὸ τῆ ιω περιπατωμέ-
νε γίνεται. καὶ ἰνμι, τὸ ἐφίεμαι, ὅθεν καὶ ἰνμιρος ἢ
ἐπιθυμία. τὸ δὲ ἰνμι, ὑπὸ τῆ ἰνμι γίνεται καὶ συγ-
κοπὴν τῆ η. ἔστιν ἔν ἐμι τὸ πορδύομαι, ἔξ τῆς εἰ
διφθόγγῃ καὶ ἔξ τῆ ι. καὶ τὰ μὲν οἷα, ἔξ διφθόγ-
γῃ. οἷον, εἰμι, εἰς, εἰσι. τὰ δὲ οἷα καὶ τὰ πλη-
θυντικά, ὑπὸ τῆ ἰνμι τῆ ἔξ τῆ ι. οἷον, ἰπν, ἰπν,
ἰμῦ, ἰπε, ἰσι, καὶ πλεονασμῶ τῆ α, ἰασι. ζήτησις
τὸ εἰμι. Καὶ ἀγγεληδὸν ἰασι. ἔπω Ζηνόδοτος, καὶ
παῖτες ἀνέγνω. τὸ δὲ ξυνιάσιν, ὑπὸ τῆ ἰνμι. τὸ
ἔριον ἢ πληθυντικόν, ἰεῖσι, Ἰωνικῶς, ἰεασι, καὶ
κράσει, ἰασι. εἰμι τὸ πορδύομαι, τὸ πληθυντι-
κόν, ἰμῦ, τὸ ἀπαρέμφατον, ἰναι ἔξ τῆ ι. ἵνα φυ-

λάξῃ τὴν ἀδρακείμῳ τῆ πρώτῃ προσώπῃ ἢ πλη-
θυντικῶν. καὶ Ἀττικῶς, ἰμῦμαι, καὶ Ἰωνικῶς, ἰ-
μῦ, ὡς τὸ εἶναι, ἔμῦμαι, ἔμῦ. ποταμὸς δ' ἔξ ἔ-
ξε νέεσθαι καρρόον, ἢ περὶ πορδύον ἰον καλλίροον ὕ-
δωρ, ἀντὶ τῆ ἀφίεσαν. Ἰλιάδος μ. φιλῆται τὸ ἰον.
καὶ οἷα, ὅπῃ τῆ ὕδατος. εἰ δὲ δασιύεται, ἀντὶ
τῆ ἰεσαν. τινὲς δὲ ἔπω φέρεισι τὴν γραφὴν τῆ ἰ-
ον, ὡς τίθον. καὶ γίνεται ἀμφίβολον, πότερον,
αὐτοὶ οἱ ποταμοὶ ἰον, ἵνα ἐκ τῆ ἰεσαν συγκοπῇ
ὑπάρχη, ὡς ὑπὸ τῆ ἐτίθισαν, τὸ ἐτίθον, καὶ δέον
δασιύεσθαι. εἰ δὲ οἷον εἴη τὸ ἰον ἀντὶ τῆ ἐπο-
ρόετο, φιλῆται. ὁμοίως τῆ, ἄσπον ἰον.
Ἰοντο, πορδύομεντο. ὑπὸ τῆ ἰνμι τὸ ἐπιθυμῶ, τὸ πα-
θητικόν, ἰεμαι. ὅθεν ἢ μετοχή, ἰέμῳ, ἀντὶ τῆ
ἐπιθυμῶν. Καὶ, οἷα δὲ ἰεμῶν, ὅπῃ μὲν τῆ πέμ-
πω, δασιύεται. ὅπῃ δὲ τῆ πορδύομαι, φιλῆται. ἰε-
μαι ἔν, ὁ ἀδρακτικὸς, ἰέμῳ. τὸ τρίτον ἢ πλη-
θυντικῶν, ἰοντο. Ἐνίετε θεασίδαες πῦρ, ἀντὶ τῆ ἐμ-
βάλλετε, πορτέμπετε. ἐκ τῆ ἰνμι τὸ πέμπω. ὅθεν
καὶ ἀφίημι. ὁ ἀδρακτικὸς, ἰλῳ, ἢ μετοχή, ἰεῖς, ἰόν-
τος. τὸ πορδύομαι, ἰεῖσι, ἰέτω, ἰέτε, καὶ ἐνίετε.
Ἰε, ἐκ τῆ ἰω τῆ διὰ τῆ ἰῶτα. πόθεν δὴλον; δείκ-
νυται ὅδ ἐν τῇ εἰμι. ἰω ἔν, καὶ ὁ ἀδρακτικὸς,
ἰον, ἰεῖς, ἰε.
Ἰεῖ, καὶ μῦ τῆς πορ, πορῖε, τὸ πορτέμπετε. ἔστι τὸ ῥή-
μα ἰέω ἰῶ, πρώτῃς ἢ περιπατωμένων. ὁ παρατα-
τικὸς, ἰεον, ἰεν. ἰεῖς, ἰεῖς. καὶ ἰεε, ἰεῖ, καὶ πορῖε.
Κατὰ λαϊκὸν ἰεῖν. ὡς ὑπὸ τῆ τίθημι, τιθεῖν, ἔ-
πως ὑπὸ τῆ ἰνμι, ἰεῖν, τὸ ἀπικνῆαι.
Ἰέτο, ἀντὶ τῆ ἐφίετο. καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἰνμι τὸ ἐπι-
θυμῶ. Ἰέτο ὅδ βαλέειν, ἀντὶ τῆ πορδύομαι. ἰη-
μι, ἰεμαι, ἰέμῳ, ἰέτο. ὑπὸ δὲ τῆ ὦ, ἰῶ, ἰημι.
γραφεται διὰ τῆ ι, ὡς ἀναδιπλασιασμός.
Ἰέσα. Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰέσα, ἀντὶ τῆ πορδύομαι.
ἰῶν ὅδ μετοχή δούτερος ἀορίστῃ. κλίνεται ἰόντος.
τὸ θηλυκόν, ἰέσα. ἔδότερον, τὸ ἰόν.
Ἰήσιν. Ἰλιάδος ι. Κεῖνον μὲν ἔασον μὲν ἴησιν,
ἴηκον μὲν, ἀπέλθῃ, ἢ παραγῇται.
Ἰέραξ, ᾤδῃ τὸ ἰεῖν, ἢ γενε φέρειν ἐν τῇ ἀέρι ραδίως.
γίνεται δὲ καὶ κράσις, ἰραξ. Ὡς δ' ἴρηξ προσείπων
ἀηδὸνα, Ἡσίοδος. καὶ ὅδ τὸ ἰεῖ μὲν ὀφείλει τὸ ἐμό-
νον, εἰς τὸ ἰ γίνεται ἢ κράσις. οἷον, ἰερός, ἰρόος,
κράσει τῆ ι καὶ εἰς ι. ἰέραξ, ἰραξ. ἰερόν, ἰρόν.
ἰερά, ἰρά. εἰ δὲ ὀφείλει τὸ εἰ ἐν διφθόγγῃ, ἢ εἰ
διφθόγγος ἐπικρατεῖ. οἷον, ὕγεια, ὕγεια.
Ἰερός, ᾤδῃ τὸ ἰνμι τὸ πέμπω, ὁ παῖς θυσίας ἀ-
ναπέμπων τῷ θεῷ. ἢ ᾤδῃ τὸ ἰερόω τὸ θύω,
ἢ ᾤδῃ τὸ ἰερός.
Ἰερός, ὁ εἰς τιμὴν θεῷ ὑποτιμημένος τόπος. πα-
ρὰ τὸ ἰῶ ἀφ' ἑ τοῦ αἰφῶ σῶμα, γίνεται ῥημα-
τικὸν ὄνομα ἰερός, ὡς πῆκω πεκρός.
Ἰερόν, σημαίνει τεία. τόπον ὑποκείμενον τῷ θεῷ.
ὡς τὸ, Ἀνέβησαν εἰς τὸ ἰερόν προσδέξασθαι. καὶ
τὸ ὅσαν, ὡς τὸ, ἰερόν ὅσω. καὶ τὸ μέγα, ὡς τὸ,
ἰερόν ἰχθυῶ. ἰερός λέγεται καὶ ὁ μάρτυς, παρὰ
τὸ ἰερολογεῖν καὶ πορτῆμαίειν.

Ἰερὸς. ὅπῃ μὲν τὸ φιλῶς πορευώτος τῆς θεραπείας
τὸ θεῖον, Χρύσης ἱερὸς Ἀπόλλωνος. ὅπῃ δὲ τὸ εἰ-
δὲς τὸ μαίνεσθαι τὸ δὲ τῆς θυσιῶν μαντοδομῆς,
Ἀλλ' ἄγε δή τινα μαίνεσθαι ἐρεῖσθαι ἢ ἱερεῖα.

Ἰερὸν ἰχθυῶν. τινὲς παρὰ τὸ διαίνατο βρέχω, διερὸς.
ἢ ἱερὸν, τὸ αἰεὶ ἐν ὕδατι βρεχόμενον, καὶ ἀποβολῶν
τὸ δ'. οἱ δὲ, παρὰ τὸ δῖον τὸ δῖον, διερὸς, καὶ
ἱερὸς, ὁ ταχὺς καὶ διωκτικός. ἢ τὸν μέγαν. τὸ δὲ
μέγα, ἱερὸν ἔλεγον οἱ παλαιοί.

Ἰερὸν ὄσων, τὸ ἄκρον τῆς ὀσφύος. ἔπω ὅν κέκληται,
ὅτι μέγα ὄσιν. ἢ ὅτι κύριον ὄσιν πάθος παρ' ὅσον
αἰρεῖται. ἢ ὅτι ἱερολογεῖται, ἢ ἱερουργεῖται τοῖς
θεοῖς. Μένανδρος, Οἱ δὲ τῶν ὀσφύων ἄκρων θυ-
σαντες. ἢ ὅτι φησὶν ἢ ὀσφύς πρῶτη φύεται τῆς
ζώων, ἦγαν τῆς ἱερείων.

Ἰερὸν ἡμάρ, σημαίνει τὸν πρὸ τῆς μεσημβρίας καιρὸν,
πρὸς τὸν πρῶτον ἕως δείλης. καὶ τὸν ὅν τὸν και-
ρὸν, ἔθουν τοῖς ὀλυμπίοις θεοῖς, ἀρ' ἔχει τὸ νο-
μα παρὰ τὸ ἱερεῖον. ὅπῃ δὲ μεσημβρίας, ἔθουν
τοῖς καταχθονίοις.

Ἰερᾶσαι, ἱερουργεῖν. καὶ Θεκυδίδης, Κατὰ δή τινα
παλαιὰ αἰτίαν ἢ καθαρὰς ὄντας ἱερᾶσαι. ση-
μαίνει τὸ ἱερὰς νομιδῶναι, καὶ οἶον καθιερωθῆναι.

Ἰερεῖον, τὸ πρὸς βατον. εἴρηται δὲ τὸ ἱερεῖον, ἦγαν
φέρειν τὸ ἔριον. λοιπὸν ἱερὸς, ὁ τὸ ἱερεῖον θύων.

Ἰεράσασα, τὰ εἰσθότα δίδοσθαι ἐξαίρετα τοῖς ἱερεῦσιν.

Ἰεράτω, καὶ νόμον ἐργαζέσθαι καὶ θυεῖν. ἐργαζέσθαι
οἱ θυταί. ἱεράω ἱεράω, καὶ τὸ προσεκτικόν, ἱεράτω.

Ἰερὸν τέλος, τὸ μέγα τᾶγμα λέγουσιν οἱ γλωσσο-
γράφοι. ὡς ἱερὸν ἰχθυῶν τὸν μέγαν. ἱερὸν μὲν
ἐν τέλος, τὸ θεῖον τᾶγμα. ἱερὸν δὲ ἰχθυῶν, τὸν
ἀνέκον. ὡς ἱερὸν βῆν, ὅπῃ τὸ ἱερεῖον.

Ἰεράνυμος, στρατηγὸς Ἀθηναίων.

Ἰερομνήμονες, οἱ σωθύνοντες εἰς τὸ σωίδειον τῆς Ἀμ-
φικτυόνων ἐξ ἐκάστης πόλεως. ἀνομάθισαν δὲ
παρὰ τὸ μνημονεύειν τῆς ἱερῶν. Ἀθηνᾶσι ἐστὶν
Διὸς ἄλγος καὶ Ἡῤας, ἔπω καλεῖντες. ἱερά δὲ εἰσι
τὰ Ἀμφικτυονικά δόγματα. καὶ ἱερὸν τὸ σωίδειον
τὸ τῆς Ἀμφικτυόνων.

Ἰεροποιοί, κληρωτοί, ἄρχοντες εἰσὶ δέκα τὸν ἄ-
ειδμόν, οἱ τὰτε μαντοδομῶν ἱεροθεῖσσι, καὶ τι
καλλιεργῆσαι δέη, καλλιεργῆσαι μὲν τῆς μάντεων,
καὶ θυσιᾶς τὰς νομιζομένης ἐπιτελεῖσσι. καὶ τὰς
πρυτανεῖδας ἀπάσας διοικῶσι, πλὴν Παναθη-
ναίων. ταῦτα δὲ Ἀριστοτέλης ἰσχυρῶς ἐν τῇ Ἀ-
θηναίων πολιτείᾳ. Δημοδοκίης ἐν Φιλιππηκῶν
τετάρτῳ, Οἱ λογοποιοὶ τὰς πομπὰς πομπάζου-
σιν ὑμῖν μὲν τῆς ἱεροποιῶν. μὴ ἀγνοῶμεν δὲ,
ὅτι καὶ ἄλλοι εἰσὶν ἱεροποιοὶ τῆς σεμνῶν θεῶν,
τὸν ἀειδμόν δέκα. Δημοδοκίης ἐν τῇ καὶ Με-
δίας, Οὐ περὶ τῶν σεμνῶν θεῶν ἱεροποιῶν
αἰρεθόντα ἐξ Ἀθηναίων ἀπάντων, καὶ πρὸς
τὸν αὐτὸν καιρὸν καταρχαίμεν. Δείναρχος δὲ
ἐν τῇ καὶ Δουκέρχῳ Ἀθηνᾶν φησὶ, Καὶ τὰς
σεμνὰς θεὰς αἷς ἐκείνος ἱεροποιὸς καταρχαί-
μας αὐτός.

Ἰερομυρία, ἱερά ἐορτὴ καὶ μυρία, ἢ ἐν τῇ μυρίᾳ ἱερά
ἡμέρα.

Ἰερά συκῆ, ἔπω καλεῖται.

Ἰερά ὁδός, ὁδός τις καὶ, ἢ εἰς ἑλδοτὶνα ἄγασα, καὶ
ἀπίασιν οἱ μῦσαι ἄλαδε.

Ἰεραὶ τελεραί, αἰτινὲς εἰσι, Πάραλος, Σαλαμινία,
Ἀντιγονίς, Δημητριάς. αὗται ἐπέμποντο ὅπῃ στρα-
τηγὰς καὶ ποταύτας τινὰς χρείας.

Ἰζὼ καὶ Ἰζέο, αἰτὶ τὴν καθέξω, χρόνος ἐνεσώτος καὶ πα-
ρατακῆς. ἔστι δὲ τὸ κοινόν, Ἰζέ, καὶ Ἰωνικὴ θαλά-
σσει, Ἰζέο, καὶ Δωρικὴ κράτει τὴν καὶ οἰκιστὴν εὐ δι-
φθογγόν, Ἰζὼ. ὡς Ἰδομνείος Ἰδομνείδης. ἔστιν ἐν
τὸ ῥήμα, Ἰζω. καὶ ὅπῃ μὲν τὴν ἐνεσώτος, ἔστι φύσει
μακρὸν τὸ ἰ. ὅπῃ δὲ τὴν παρατακῆς, θέσει. δασύ-
νεται. ἐκ τῆς σωαλοφῆς καθίζω.

Ἰζω, τὸ κάθημαι. Ὀμηρος, Νέστορα δ' αὐτόθι ἔφισεν.

Ἰησῆς, τὸ τὴν Χεῖρ ὄνομα, καὶ τὸ ἰσῆναι εἰς τὸ
σώζειν.

Ἰηλα, τὸ ἐδέσμευσα, ὅπῃ τὴν εἰλῶ, ἐν ἑσθῇ θέσει,
γίνεται ἰέλω. καὶ ἰηλαί, τὸ ἐπικαμψαί, ἢ κατα-
κλείσαι.

Ἰητήρ, ἐκ τῆς ἰῶ ἰῶμαι, ἰητήρ, ὁ ἰώμενος.

Ἰήϊε. οἶον, Θερωσίτητον ἐπέεσσιν ἰήϊε κικληγῆαι.
ἐστὶν δὲ τὸ καλὸν ἐφύμνιον ἐπλετο φοῖβῳ,
ἰήϊε. ὅπῃ φησὶν ἐτόξευσε τὸν δράκοντα ἀνέφωτον,
ἰη ἰη βέλος, ἀφ' ἧς τὸ ἐφύμνιον τὸ ἐπὶ ἑσθῇ, ἰη
παῖ. ἢ τὸ δὲ χορὴ ἀδόμῳ. Ἰήϊος δὲ καὶ ὁ Ἀ-
πόλλων λέγεται, ὡς μὲν Δέρις, ὅτι ἐν ἀγκά-
λαις βασάσασα τὸν ἥλιον ἢ Λητώ, ἐνεκαλέσα-
το εἰπῶσα, ἰήϊε Παιῖον. ἔστιν ἐν τὸ ἰήϊος, ὅπῃ-
θετον Ἀπόλλωνος. ὁ τοξότης, ὅπῃ τὴν ἰημί, πα-
ρὰ τῇ ἐσθῇ τῆς βελῶν, ἡτοι τῇ ἀφισιν. τινὲς δὲ
φιλεῖσιν. ἐπεὶ ἰάσεως αἰτίος ὁ θεός. τὸ δὲ ἡϊε Φοῖ-
βε, καὶ ἀποβολῶν τὴν ἰ γέγονεν. ὁ αὐτὸς γὰρ ὅπῃ
τῇ ἡλίῳ, ὅτι πανταχῇ ἰησι τῇ αἰτίᾳ. ὡς ῥα
σὺ ἡϊε Φοῖβε. ἀριστάρχος δασύη, ἐπεὶ παρὰ τὸ
ἰημί ἐσθῇ. ἀπὸ ὅπῃ τῆς ἰέσεως τῆς βελῶν, ἐκλή-
θη ἡϊος. οἱ δὲ φιλεῖσιν, ἀπὸ τῆς ἰάσεως. ἀμεινον
δὲ φιλεῖσθαι. τὸ ὅπῃ, πρὸ φωνήεντος φιλεῖται. ἡϊος
δὲ λέγεται ὁ τοξικός, παρὰ τῇ ἀφισιν τῆς βελῶν.

Ἰθαρχῆς, ὁ γνήσιος καὶ αὐτόχθων, ὁ ἰθὺ καὶ ἀχά-
στρον ἔχων τὸ γένος. καὶ Ἰθαρχεῖς, οἱ γνήσιοι
παῖδες, καὶ μὴ ἐκ παλλακίδος. καὶ οἱ γνήσιοι πο-
λίται, οἶον, αὐθιγχεῖς τινὲς ὄντες, οἱ αὐτόθι
γεννημένοι.

Ἰθαρχεῖσσι, γνήσιοις τέκνοις καὶ καθαρῶς.

Ἰθώμη, πόλις. ὡς τὸ, Ἰθώμην κλιμακώσαν.
Θώμη ἢ πόλις, πλεονασμῶς τὴν ἰ, Ἰθώμη.

Ἰθὺ καὶ ἰθὺς, σημαίνει τὸ ἐπ' ὀφείας. παρὰ τὸ ἰε-
ναί γίνεται ἰθὺς. ἀπὸ τῆς ἰθὺς, ἰθεῖα. καὶ ἰ-
θεῖας δέρας, ἐπ' ὀφείας, ὀρθῶς.

Ἰθυσαν, ἐπ' ὀφείας ὥρμησαν. ἀπὸ τῆς ἰθὺς ἰ-
θὺς, καὶ ἰθὺς. σημαίνει τὸ ὀδηγῶ. Αὐτὴ δ'
αὐτ' ἰθυσαν.

Ἰθαῖα, σημαίνει ἐνταῦθα τὸ ἰκατέλω. Ἡμεῖς δ' αὐθ'
ἰκατέλω τὰ σὰ γένηται. σημαίνει καὶ τὸ ἀγαθόγινο-
μαι, ἢ

μαι, καὶ τὴ καταλαμβαίω. Ἡ' μέγα μῦθος Ἀ-
 χαΐδα γαῖαν ἱκαίει.
 Ἰκέτης, ὡς τὸ ἱκεῖν, ἱκέτης, ὅθεν καὶ ἱκα-
 νός. ὁ ᾧ ἰχυρός, εἰς πάντα δυνάται ὡς ἀγε-
 νέδαι.
 Ἰκμάς, ἢ ὕψος σαγῶν, ἢ λιπαρότης. παρὰ τὸ ἰ-
 κω ἱκμάς.
 Ἰκνῆμαι, ὅπο τὸ ἱκνῶ τὸ ἱκεῖν καὶ παραγίνομαι,
 παράγωγον ἱκαῖω, καὶ συγκοπῇ, ἱκνῶ, ἱκνῆ-
 μαι, καὶ ἀφικνῆμαι. τὸ δὲ ἱκαῖω, ἀπὸ τῆ ἱκνῶ
 δούτερος ἀορίστου. ὡς ὅπο τὸ ἐφυγον, φυγαῖω, καὶ
 πλειονασμῷ τῆ γ, φυγγαῖω.
 Ἰκμῆρον. ἱκνῶ, ἱκμῆρον, καὶ συγκοπῇ, ἱκμῆρον.
 σημαίνει δὲ τὸν πορδύτικόν ἢ ὕψον, παρὰ τὴν
 ἱκμάδα.
 Ἰκεία. πάντα τὰ ἀπλῶς μετέωρα, ἱκεία λέγεται, ὅτι
 τὸ εἰς ὕψος ἦκειν, οἷον εἰ ἱκεία τινα ὄντα. ἢ τὰ
 σανιδώματα, διὰ τὸ δι' αὐτῶν ἱκνέσθαι.
 Ἰκτίνα, σημαίνει τὴν λεγομένην Λαπτῶν, παρὰ τὸ
 ἱκνῆμαι. Πλάτων δὲ προπαροξυτόνως λέγει. ὡς
 παρὰ Ἀριστοφάνει, Ἰκτίνα παντόφθαλμον ἄρπα-
 γα ἔφρων· ἢ ὅτι ἔστιν ἀπὸ τῆς ἱκτίνος ὁφθαλμοῦ, ἀλλ'
 ἐκ τῆς ἱκτίνος, ἢς ἡ θρηκῆ, ἱκτίνε. ἢ αἰτιατικῇ,
 ἱκτίνον, καὶ κατὰ μεταπλασμόν, ἱκτίνα. ὡς ἀλίφθο-
 χον, ἀλίφθοχα. τὰ ᾧ διὰ τῆς ἱκτίνος προπαροξυτόνα
 μὴ ὄντα ἀπὸ ἀπλῶς ἔχοντα τὴν εἰς διφθογγον, ὅτι τῆ
 ρεάφεται. οἷον, φύγιος, λίθινος, ξύλινος. ὥπως ἔν καὶ
 ἱκτίνος. πρόσκειται μὴ ὄντα ὅπο ἀπλῶς ἔχοντα τὴν
 εἰς διφθογγον, ὅτι τὸ ξείνος, ξείνος, εὐξείνος.
 Ἰμνωπέδη, ἢ παγίς, ἀπὸ τῆς ἱμῆς, καὶ πέδη.
 Ἰνα, σημαίνει τέσσαρα. τὸν αἰτιολογικὸν συνδεσ-
 μόν, ὡς τὸ, Ἰνα γινώσκει καὶ οἶδε, ἀντὶ τῆς ὅπως
 μάθωσι καὶ ἔποι. καὶ τὴν δυνάμιν. ὡς τὸ, Ἰνα
 κρατῆντες ὤλεσαν θυμοφθόρα. τὸπο δὲ ἔστιν ὄνο-
 μα πτώσεως αἰτιατικῆς. καὶ τὸ νεῦρον, ὡς τὸ, Ἰ-
 να τὰ μὲν δὲ πᾶσαν. ἔστι καὶ ἀντὶ τῆς ὅπως. ὡς τὸ,
 Ἰνα γάρσφιν ἐπέφραδον ἠγέρεσθαι. ἢ ἀντὶ τῆς
 ἐκεῖ. ἐκεῖ ᾧ αὐτὰς εἶπον σωμαθροισθῆναι. Ἰ-
 λιάδος κ'. ἔστι καὶ ἀντὶ τῆς ἐάν, ὡς ἐν Ἰλιάδος
 κάππα. Ἰνα μὴ ῥέξωμεν ὦδε, ἀντὶ τῆς ἐάν μὴ
 ῥαξώμεν ὥπως.
 Ἰνατί; ἀντὶ τῆς ἱνατί; Ἰστέον ὅτι τὸ Ἰνα συνδεσμός ὑ-
 ποτάσσει. ὅταν δὲ κεῖται ἀντὶ τῆς ὅπως, ἔχ ὑπο-
 τάσσει. τὸ μῦθος Ἰνα, καὶ τὸ τῆς συντεθειμένης,
 γίνεται ὑπερρήματα ἐρωτήσεως, καὶ ἔχ ὑποτάσ-
 σει. ἐπὶ γὰρ εἰς τὸ Ἰνα τὸ τί προσέλεθι, με-
 τὰγεται εἰς παρρηγήμην, καὶ λύεται ἢ ὑποταγή.
 Ἰνίς, σημαίνει τὸν νέον ὑόν, τὸ βρέφος, ἢ τὸν ἀπό-
 γονον. ἢ ἀπὸ τῆς ἱνός, γίνεται παρώνυμον ἱνίς.
 δυνάμεις γὰρ εἰσι τῶν πατέρων οἱ υἱοί, καὶ τῶν υἱῶν
 οἱ πατέρες. ἢ ἀπὸ τῆς ἱαίνε γίνεται. καὶ ᾧ τὰ τέ-
 κνα τὰς πατέρας ὁφθαλμοῖσιν.
 Ἰνώ, παρὰ τὸ ἱς ἱνός. ἢ παρὰ τὸ δύειν, Δυνώ.
 ὁποβολῇ τῆς δέλτα καὶ ῥοπή. καὶ ᾧ εἰς τὴν θά-
 λασσαν ἔδωκεν ἢ Ἰνώ.
 Ἰνωπός, ὄνομα ποταμοῦ. ἀπὸ τῆς ἱς ἱνός, καὶ τῆς ὁ

ὁπός, ὃ σημαίνει τὴν φωνὴν, γίνεται ἰνωπός,
 καὶ ἔκτασιν τῆς ὁ εἰς ὦ.
 Ἰνδάλλω. ὡς περ παρὰ τὸ ἄγω, γίνεται ἀγάλλω, καὶ
 ἰω τὸ πέμπω, ἰάλλω, ἔγω παρὰ τὸ εἶδω τὸ ὁμοῖω,
 γίνεται ἰνδάλλω, καὶ πλειονασμῷ τῆς ὦ. ρεάφεται δὲ
 ὅτι τῆς ἱ, ἐπειδὴ κατὰ τὸν ὁ λέγων, ἐν τοῖς πα-
 ραγώγοις εἰώθασι πολλαῖς τὴν φύσει μακρῶν
 εἰς θέσει μεταβάλλειν. ὡς πέρ ὅτι τὸ πείνης περι-
 ρός. λήβω, λαμβάω. ἦδω, ἀνδάνω, δήκω,
 δαγκάω. ἔγω καὶ παρὰ τὸ εἶδω, παράγωγον ἰν-
 δάλλω, ὅτι ἔγω καὶ ἰνδαλμα.
 Ἰζαλος. Ἰζάλας αἰγός, ἢ τοι τελεῖς, ἢ πιθητικῆς καὶ
 ὀρμητικῆς, παρὰ τὸ ἱκνέσθαι. ἢ ὡς ὁ Πορφύριος
 λέγει τὸν τομίαν. συμβαίνει ᾧ πολλαῖς τῶν ἀ-
 γρίων αἰγῶν τὰς τελεῖς διωκομένης ἐν ταῖς ὡρα-
 τείσιν ὁποβάλλειν τὰ θρηνητικὰ μόρια. παρὰ
 τὸν ἰζω μέλλοντα, γέγονεν ἰζαλος. ὡς ὅπο τῆς ἄ-
 γω, ἄζω, ἄζιος, ἔπος ἰκω ἰζω ἰζιος, καὶ ἰζαλος.
 Δεῖ δὲ γινώσκων ὅτι πολλαῖς τὰ παράγωγα, ἀλ-
 λάσκει τὸ πνεῦμα. καὶ ἀπὸ μὲν δασέως, γίνεται
 φίλον. ὡς τὸ ἄμα, ἀμυδῖς. ἥλιος, ἀπηνιότης.
 ἔπος ἀπὸ τῆς ἰζω, ἰζαλος.
 Ἰζίων. ἀπὸ τῆς ἰκω, ἰζω, ἰζιος καὶ Ἰζίων. ὡς ὄφης,
 ὄφιος, Ὀφίων.
 Ἰζόω, τὸ ἰώτα θέσει μακρόν. Ἰζέων δὲ, φύσει μα-
 κρόν. χρονικῶς μεγεθύνεται. καὶ τὸ ἰζίον, τῶν θα-
 νασίμων ὅτι φαρμάκων. ὠνόμασαι δὲ ἔπος, ἐπει-
 δὴ τὰς ἐν τῷ ῥοφῶ κατέχει ὡς ἰζός. ὁδμῶ δ' ἔ-
 χει ὡς ἀπλήσιον ὠκίμω.
 Ἰζός. ἰζός δὲ ἔστιν ἡ παγίς τῶν σκεθίων, ἄξος τις ὦν,
 παρὰ τὸ ἄγειν τὰ ὄρνεα. ἢ παρὰ τὸ ἰκω ἰζω ἰζός,
 ὁ φθαῖν μέχρως αὐτῇ ἡ ἰπτάμενα τὰ ὄρνεα, μέχρως
 ὦν αὐτὰ φθαῖσι τὰ πτενὰ τόπων, ἀντὶ τῆς ὅτι
 ἱκνῶνται καὶ ὡραγίνονται.
 Ἰζύς, ἢ ὁσφύς, ἢ γὰρ τὸ ἰχίον, οἷον εἰς τις ἔστα,
 καὶ ἔχ ὅσον τε κνήσαι καὶ ἔξσαι, ὅτι τὸ μὴ φθαῖν τὴν
 χεῖρα κνήσασθαι. ἀλλὰ καὶ δὲ ἀκνηστὶν λέγει ταύ-
 τῶν, μεσάντων τὸν πόπον λέγων.
 Ἰζον. Οἶδ' ἢ ζον κοίλῳ Λακεδαιμόνῳ. Ἀπολλώνιος.
 ἀπὸ τῆς ἰκω τῆς διὰ τῆς ῥαφομένης λέγει. ὁ δούτερος
 ἀόριστος, ἱκνῶ, καὶ ῥοπή Βοιωτικῇ τῆς π εἰς ἔξ, ἰζον.
 ἔπος Ἀπολλώνιος. ὁ δὲ Ἡρώδης τῆς π καὶ ὁμοῖα
 ἐκ μέλλοντος λέγει μεταπεθείσθαι εἰς ἐνεστώτα. ἰ-
 ζω, καὶ ὁ παραπατικός, ἰζον, ἰζες, ἰζε. τὸ πλι-
 θυτικόν, ἰζομή, ἰζετε, ἰζον. ὅτι δὲ ἐκ ἑσὶ δού-
 τερος ἀόριστος, ἀλλὰ παραπατικός, τὰ πιαῦτα ἐλέγ-
 χει καὶ τὰ προσεκτικά. ὁρῆσεις ᾧ βῆσι, καὶ ἰζε, καὶ
 οἶσε. ὡς τύπτε καὶ ρεάφει. εἰδὲ καὶ ἀόριστος, καὶ αὐ-
 βῆσον, καὶ ἰζον. ἔστι δὲ οἷσω μέλλον. ἢ ἄλλο κίνημα
 ἔχ εὐρηται, πλὴν τῆς αὐτῆς μέλλοντος. τὸν δὲ Ἀ-
 πολλώνιος λόγον, δεῖν εἶναι μᾶλλον ἀληθέστερον.
 ἔγὰρ παράτασιν σημαίνει, τὸ, οἶδ' ἰζον, ἀλλὰ
 συντέλειαν ὅτι παραγωγαὶ γέγονασιν. ἢ ᾧ ταῖς
 φωναῖς τὰ μέρη τῆς λόγου ἀκολουθεῖ, ἀλλὰ πῶς ση-
 μαινομένης ζητήμασιν.
 Ιαλος, τὸ πολὺ πρὸς ζῶον, ἀπὸ τῆς ἰσῆς καὶ τῆς λειότη-

πος τῆς πορείας. ἢ ἀπο τῆς ἰσχύος ἔλκον καὶ πυκνόν. ἢ ἀπὸ τῆς ἑλκῶς καὶ πυκνῶς εἰλεῖσθαι, ἑλκός ἐκλήθη. ὁ-
θεν ἀπὸ μεταφορᾶς καὶ αἱ πολὺ κωποὶ νῆες, ἑλκός πε-
ζοὶ ἀπ' αὐτῆς κελύβεται. ἑλκός λέγεται καὶ ἡ πρώτη
ὁξεία θησις τῶν τευχῶν καὶ τὰς παρειάς. αἱ καὶ πα-
ρειῶν ἐπ' αὐτῆς ἐν πυκνότητι πρῶτον ἀναβλασά-
νυσαι τείχεα. ἀπὸ τῆς ἑλκῶς τῆς ζώης, τῆς πολλῆς
καὶ πυκνῆς ἔχοντος πόδας. Ὅτι ἔτι χνοῶντας ἑλ-
κός, αὐτὶ τῶν νεωστὶ ὡς χνῶν τὰς ἑλκῶς ἀναφέρων.
ἔστι δὲ καὶ ὠδὴς ὄνομα, ὥς φησιν Ἐρατοσθένης ἐν
τῷ Ἑρμῇ, Ἡ' χερυτὶς θεὸς ἐφ' ὕψηλῃ ἐλεῶνος
Δαιδαίτις σείχστα, καλὰς δ' ἡεῖδεν ἑλκός. ἢ ἑλ-
κός, ἡ πρώτη τῶν θρησκῶν ἐκφυσις, θερμότητι ἔ-
στα καὶ πυκνότητι, ἀπὸ τῆς ἰσχύος λείως καὶ ἑλκῶς. γέ-
νειον δὲ, ἡ ἐκ τῆς θνήσκουσας ἡτοι σιαγόνος ἐπιφερομένη
ἢ ἑλκῶς.

Ἰός, σημαίνει τὸν μόνον. τὰ ἑλκῶς τῆς ἰσχύος δισύνλλαβα,
ἑλκῶς τῶν ἐνέμων, ἑλκῶς τῆς ἰσχύος. βίος, βίος.
χίος, χίος. θείος, μνῖος ὁ ἀπαλὸς παρὰ Εὐφο-
ρίωνι. καὶ ἰωήματι, Ἰλιάδος ζ', ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. ἢ
αὐτῆς, τὸ ἰὸν ἐδετέρως, τῆς ἰσχύος. σημαίνει τὸ μόνον,
ἢ δοτικὴ ἰσχύς περιπαλῶν. καὶ σισημείωται
μὴ φυλάξαι τὸν τόπον τῆς θρησκῆς.

Ἰός, σημαίνει τὸ βέλος, ἑλκῶς τὸ βλαπτικὸν εἶναι. ὡς
περὶ τὸ ἰὸς φάρμακον ἔστι τῶν σιδήρεων, ἔπω καὶ ἔπος τῶ
σώματος. ἢ παρὰ τὸν ἰόν, τὸ δηλῶν τὸ φάρμακον τῶ
ὄφει. καὶ ὅθεν ἔχειον τὰ βέλη ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῶ ὄφει,
ἵνα τίς τῶ σκόμῳ τῆς, αὐτῆς ἀναίρεθῇ. ἢ παρὰ
τὸ ἰσχύος ποιεῖν τὰς τῶ σκόμῳ εἰς ἑλκῶς. ἀπὸ τῆς
ἰσχύος γίνεται τὸ ἰσχύος, καὶ ὅθεν λείων πορεύεται τὸ βέ-
λος. καὶ ὁ ἰός, πορεύτικὸς ἔστι.

Ἰόμοι, οἱ ὅτε τῆς ἰσχύος καὶ τὰ τῶ πεπονημένοι καὶ
μεμορημένοι, ὅτε καὶ κἀμνοντες τοξόται. παρὰ τὸν
μόνον καὶ ἑκτασιν τῶ ὅς εἰς ὦ, ὁ σημαίνει τὴν εἰσφο-
ρῶν καὶ τὴν κακοπάθειαν. οἶον, τείγλωα μο-
ρόνται. ἢ ἀμειλῶντες.

Ἰότης ἰότης, λέγεται ἡ βαλὴ καὶ ἡ φροντίς. ἀπὸ τῆς
ἰσχύος τῶ βέλους, ἰός, ἰότης. ἀπὸ τῆς ἰσχύος καὶ εἰς
πάντα ἰσχύος.

Ἰόν, ὄνομα βοτάνης, τὸ αὐθός. παρὰ τὸ αἰσινῶν τα-
χύ. καὶ Ἡσίοδος, Περὶ κρήνων ἰοειδέα, αὐτὶ τῶ
αὐθώδῃ. Ὀμῖρος δὲ, ἰοειδέα πόντον, τὸν με-
λανώδῃ ἑλάβον.

Ἰόνιος κόλπος, ἀπὸ τῆς ἰσχύος, ὡς Αἰχύλος.

Ἰόνθος, ἡ πρώτη ἐκφυσις τῶν τευχῶν. ἀπὸ τῆς εἰς τὰ
αὐθὸς ἰσχύος τὴν τείχεα, ὡς αὐθός βλαστάνει.

Ἰπνός, κάμινος, ἢ φῆρος, ἢ φανός, καὶ τὸ μαγει-
ρεῖον, καὶ μέρος τὴν τῆς νεῶς.

Ἰππος, σημαίνει τὴν παγίδα τῶν μυῶν, καὶ τὸ πραιτώ-
ριον. παρὰ τὸ ἵππῳ τὸ βλέπτω, γίνεται ἵππος. καὶ
ὅθεν τῶ εἶδος φθαρτικὸν ἔστι τῶν μυῶν. καὶ παρὰ τὸ ἵ-
ππος, γίνεται ἵπῳ ῥῆμα σημαίνον τὸ θλίβω. καὶ
Ἀριστοφάνης, Ἰππῶν τὰς συμφορὰς. ὡς κό-
πτω, κόπος, ἔπος ἵππῳ, ἵππος.

Ἰππος, παρὰ τὸ ἰσχύος τῶν ποσὶ. λέγεται ἑλκῶς δύο
πῶ, πρὸς αὐτῶν ἑλκῶν τῶ ἵππῳ τῶ σημαίνοντος τὴν

παγίδα. Ἰσέον δὲ ὅτι οἱ ἰωνεὶς πάσας τὰς ἀγέλας,
ἐκδηλώσιν, τῇ προφορᾷ. τὰς ἵππους, καὶ τὰς ὀ-
νους, καὶ τὰς βῆς λέγοντες.

Ἰππης. δεῖ γινώσκειν ὅτι ὅτι τῶν εἰς αὐτὴν ὀνομάτων. ἢ
αὐτῆς τῶν πληθυντικῶν τὰ δύο εἰς τὴν εἰς διφ-
θογγον κυρίᾳ ὅτι κυρίως. ὅτι δὲ τῶ μὴ κυρίως, παρ'
ἡμῖν μὲν, ἑλκῶς τῆς εἰς διφθογγῶν, παρὰ δὲ τοῖς Ἀθη-
ναίοις, εἰς ἡ, βασιλεὺς βασιλῆς. Χοροβοσκός.

Ἰππιόχαρμῳ, τὸν χαίροντα τῇ ἵππικῇ. ἢ ἵππομα-
χον. χάρμῳ ὅτι τὴν μάχην φασίν.

Ἰππόβοτος, ὁ βοσκὸν τῶν ἵππων.

Ἰππῶν. ἵππῶν ἵππῶν, εἶδος ὅτε περιεφρα-
λαίας. ἐκ τῆς ἵππος καὶ τῆς ἑλκῶς, ἢ ὅτε ἵππῶν ἑλκῶς,
ἢ ὅτε ἵππῶν τευχῶν λόφον ἔχοντα. λόφος δὲ ἔστι τὸ
περιτεῦον τῆς περιεφραλαίας ἀνάστημα χάρμῳ κό-
σμος καὶ καταπλήξιος.

Ἰπποκάνθαρος, ὁ ἵππῶν τὸν κἀνθαρον, ὡς Ἀ-
ριστοφάνης.

Ἰππότα, ὄνομα ὅτε ἀπὸ τῆς ἵππος, καὶ μεταπλασ-
μὸν, ἵπποτα, αὐτὶ τῶ ἵππικῶς. ὅτι δὲ τῶ ἵππο-
τα Νέστωρ, αὐτὶ τῶ φυλάδα ὅτε.

Ἰππῶν. ἑλκῶς τῶν προπαροξύνεται. τὰ εἰς εἰς λήγοντα
ἑλκῶς δύο συλλαβὰς, διφθογγῶν τῇ ἑλκῶς τῶ ἑλκῶς
ληγόμενα, ἅπαντα ὁξύνεται. οἶον, μελῆρες. ση-
μαίνει δὲ τὴν σιτοφάγον ἀκρίδα. κνωστῶν. ση-
μαίνεται τείχεα. λάμπῶν, ἢ ἀλώπηξ. Τόμῶ-
ν, ὄνομα πόλεως. καὶ ἵππῶν.

Ἰπποσύνη, ἵππικὴ ἐμπειρία, δασύεται. τὸ ἵ-
ππῳ δύο συμφώνων τῶ αὐτῶν φιλῶνται. ἵππῶν, ἵπ-
λοῖ. ἵπκος, σημαίνει τὸν ἵππον. σισημείωται
τὸ ἵππος.

Ἰππόβοτον, τὸ ἵππῶν ἑλκῶν. ἀπὸ τῆς βαῖ βοτῶν,
γίνεται βοτῶν, καὶ μὲν τῶ ἵππος, Ἀργὸς εἰς ἵπ-
πόβοτον. ἀπὸ δὲ τῶ ἀγνώρο; ἵππῶν, ὀνόμασαι
τὸ Ἀργὸς ἵππόβοτον. ἑλκῶς ἀνέβιβασε τὸν τό-
νον; τὰ εἰς ὅς ὁξύνεται δισύνλλαβα, ἐν τῇ σω-
θέσει προπαροξύνεται. βαπός, Ἀμβάπος ἑσπύ-
λις. φάτος, ἀρτίφατος. χωρὶς εἰμὴ ἀδασύδης
τα ὡς, ἑλκῶς τὸ μετὰ μετῆς μετῆς. καὶ,
Διαμετῆς ἐνὶ χωρῶν.

Ἰπποκορυσταί, ἐφ' ἵππων ἐπλίζόμενοι, ἢ ἵππῶν
κυράσοντες, τῶν πολεμικῶν. ἢ ἐφ' ἵππων μα-
χόμενοι. γίνεται δὲ ἐκ τῆς ἵππος καὶ τῶ κορυφῆς.
τῶ ἐκ τῆς κορυφῶν. τῶ ἐκ τῆς κορυφῆς. ἔστι δὲ
ὅπκαμπῆς ῥόπαλον. ἵπποκορυφῆς, ἑλκῶς ἐκ ἀ-
νέβιβασε τὸν τόνον; ἐπειδὴ τὰ εἰς ἡς ἑλκῶς μίαν
συλλαβὴν, ἐν τῇ σωθέσει τῶ ἀπλῶς φυλάσκει
τὸν τόνον, ἑρανιστῆς, ἀρχερανιστῆς. ζῆται εἰς τὸ
ἡρακλῆς.

Ἰπποκρίταυρος, ἀναγωγικῶς νοεῖται. φασὶ ὅτι αὐ-
τὸν ἱατρικῶς ὅπκαμῃσθαι. ἀνάγεται δὲ καὶ ἔπος,
ἐπειδὴ τὸ σῶμα αὐτῶν τὸ μὲν ἡμισυ ἵππῶν ἑλκῶς,
τὸ δὲ ἡμισυ ἀνθρώπου. πιθανέστερον ὅτι ἑλκῶς τῶ
ἀλόγου μέρους ἐδήλωσε τὸ πραικτικόν, ἑλκῶς δὲ τῶ
ἀνθρώπου τὸ λογικόν.

Ἰππομανής. Σοφοκλῆς Αἴαντι, Σὲ τὸν ἵππομανῆ,
ἡτοι

ἦτοι πολεμικὸν καὶ ἵπποις ἐπιμαϊνόμενον. εἰωθεῖ δὲ ἡ προθήκη τῶν ποιῶν ζώων, τὸ μέγεθος τῆς ὑποκειμένης δηλῶν, ὡς θυμὸν ἵππογνώμονα, τὸν μεγάλης γνώμης. καὶ βεβαίως. ἵππομανῆς. ἔστι καὶ ἐπὶ τῆς λειμῶνος, ἦτοι ὅπως ἵπποι μαίνονται. ἢ τὸν μέγα καὶ αἶψον, ἢ τὸν δυνάτη, ἐν ᾧ δυνάτης βοτάνη, ὡς τε μαίνεσθαι τὰς ἵππους διὰ τὸν καιρὸν ἐπ' αὐτῆς τῆς χλόης τῆς λειμῶνος, τὴν μεγάλως μεμβνῆσαν, καὶ τὸν ἀνδρεῖται τῇ χλόῃ. ἐπεὶ καὶ φυλλομανῆς.

Ἰπποδάμοιο. αἱ δὲ τῆς οἰοθεταλικαὶ θρησκαι, εἰ μὴ ἀπὸ περιπατωμένης θρησκῆς ὥσι. προπεριπατῶνται, καλὰ καλοῖο. οἱ δὲ ἀπὸ βαρυτόνης, προπαροξύνονται, ἀχράντως ἀχράντιο.

Ἰππόκομοι κόρυδες. τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ἡ θηλυκῶν σωπεθόντα μεταβάλλοντα τὸ τέλος εἰς ὅς, προπαροξύνεται, ὡς ἄφρωνος, αἰαυδός, ἔγω καὶ κόμη, ἵππόκομος πλήλῃς. ὅτε δὲ παροξύνεται τὸ ἵπποκόμος, τότε τὸ κομῆν ἐγκνείται, καὶ δηλοῖ τὸν ἐπιμελεσμένον τῶν ἵππων. ἐκ τῆς ἵππος καὶ τῆς κομῶ τὸ θεραπόδιον.

Ἰρός, σημαίνει τὸν ἱερόν. ἀπὸ τῆς ἰω τὸ πέμπω, γίνεται ἀφάγωγος ἱερός. ὡς πῆκω, τακνός. καὶ κράτει τῆς ἰ καὶ εἰς ἰ μακρόν, γίνεται ἱρός. ἡ νῖκα δὲ ἐπιφέρεται τῇ ἰ τὸ εἶ, τὸ ἰ ἐπικρατεῖ. ἱεραξ, ἱρηξ. νῖκα δὲ τὸ εἶ καὶ ἰ ἐν διφθόγγῳ ὅθι, τότε ἡ εἰ διφθόγγος ἐπικρατεῖ. ταμῖον, ταμειον. Ἀπολλωνεία, Ἀπολλωνεία.

Ἰραί, αἱ ἐκκλησίαι. ὡς τὸ, Ἰράων προπαροξύνει. ἢ παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω, ἢ ἀπὸ τῆς ἱεραὶ εἶναι ζῆται εἰς τὸ κῆρα.

Ἰρος, ὄνομα κύριον ἐν Οδυσσεΐα, ὁ πτωχὸς καὶ πένης. ὅς καὶ τὴν ἐτυμολογίαν, διὰ τῆς εἰς διφθόγγας γράφεται. παρὰ δὲ τὸ εἶρω τὸ λέγω. καὶ ὁ ποιητὴς δηλοῖ λέγων. Ἰρον δὲ νέοι κίκλησκον ἀπαντες, ἕνεκ' ἀπαγγέλλεσθαι κίων ὅτε πᾶσις αἰώγιοι. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἀπὸ τῆς ἱερός, γίνεται κράσει ἱρός, καὶ Ἰρος κύριον. πολλὰ δὲ οὐρίσκονται ὀξύπνα ἄτινα γινόμενα κύρια, βαρύνεται. οἶον, ξανθός, Ξανθός. πυρός, Πύρρος. γλαυκός, Γλαυκός. λευκός, Λεῦκος, ἔπος ἐν καὶ ἱρός, Ἰρός, καὶ ἄλλως. τὰ δὲ τῆς ἱερός δισύνλλαβα κύρια, καὶ βαρύνονται, καὶ διὰ τῆς ἰ γράφονται, οἶον, Κίρος ὄνομα κύριον. Πίρος, ὄνομα ποταμῶ. καὶ Τίρος, ὄνομα ποταμῶ. Μίρος, ποταμὸς Φρυγίας. σκίρος, ὁ γύψος. Σβῆρος δὲ, ὄνομα κύριον. παροξύνεται κύρια, διὰ τὸ λῆρος, ἡ φλυαεῖα. καὶ νερός ὀξύπνον. ἐκ ἔστι δὲ κύριον. σημαίνει τὸν ὀρμητικόν. Ἰερόν δὲ ὅτι ἕμνον ὁ παρὰ τῆς ποιητῆς Ἰρος ἐλέγετο, ἀλλὰ καὶ ἄλλος παρ' αὐτῆς Ἰρος λεγόμενος. ἔστι δὲ καὶ Ἰρος πόλις Θεσσαλίας, ἀπὸ Ἰρῆς τῆς κτίσαντος αὐτῆς.

Ἰεῖς σημαίνει καὶ ποταμὸς τὸ εἶδος, καὶ τῆς ὀφθαλμῶς τὸν ὄψιν τὴν κόρην κύκλον, καὶ τῶν λίθων τὰς κρυστάλλους. καὶ ἀρωματικὴ πόα.

Ἰεῖς, σημαίνει τὴν ἀγγελίαν τῶν θεῶν, καὶ γίνεται

παρὰ τὸ εἶρεν καὶ λέγειν τὰ μέλλοντα. σημαίνει καὶ τὴν νεφελάδην ζώνην, τὸ τόξον τὸ ἐν τῇ ἐρανῶ φαινόμενον. καὶ αὐτὸ ἀπὸ τῆς εἶρω. παρὰ τὸ σημαίνει καὶ παρολέγειν τὸ μέλλον ἔσεσθαι, χειμῶνα ἢ δίδυον. ἢ παρὰ τὸ τηρεῖν καὶ κινεῖν τὸν ὀμβρον. σημαίνει καὶ ποταμὸν ὡς παρὰ Ἀπολλωνίῳ, Ποταμὸν ἀγχίροον Ἰεῖν. σημαίνει καὶ τὴν φιλοσοφίαν, καὶ εἶρεν, καὶ φήμι. τὰ εἰς εἰς θηλυκὰ ῥηματικά δισύνλλαβα εἰς φωνήεντι θέλει ἀδελφίζεσθαι, οἶον, χαίρω, χάρις. εἶρω, εἶς καὶ Ἰεῖς. δαίω, δῆρις. τὸ δὲ κρεῖς ὁ σημαίνει τὸ ἐργαλεῖον τῆς κρεῖως, ὀξύεται. τὸ δὲ Χαίρις Χαίριδος ὄνομα κύριον, ἀρσενικόν ὅθι τὸ θεῖς ἀπὸ τῆς θεῖος γίνεται.

Ἰσαν, σημαίνει τὸ ἐπορεύοντο. τὰ εἰμι τὰ πληθυντικά, διὰ τῆς ἰῶτα γράφεται, ὡς ἀπὸ τῆς ἰω βαρυτόνης. ἢ ὁ παρατατικός, ἰσν. οἶον, Ἄσων ἰσν πολυκάρπης ἀλώης. ὅς καὶ ὁ δούτερος ἀόριστος, ἡῖον. ἔστι δὲ καὶ τὸ χῆμα καὶ Ἀπολλωνίον. ἔστιν εἶω, εἶτα διαιρέσει, εἶω, καὶ καὶ ἀφαιρέσειν τῆς εἶ, γίνεται ἰω, καὶ ἰω περιπατωμένης. ζῆται. ἐκ τῆς εἶμι ἐν, ὁ παρατατικός, ἰσν. τὸ πληθυντικόν, ἰμην. ἀλλ' ἐπὶ τῆς παρατατικῆς τῶν εἰς μὴ καὶ ἡ παραλήγουσα συστέλλεται. τὸ τρίτον, ἰσαν. ἢ ἀπὸ τῆς ἰημι, ἢ ὁ μέλλων, ἡσω. ὁ ἀόριστος, ἡσα. τὸ πληθυντικόν, ἰσαμην. τὸ τρίτον, ἰσαν.

Ἰσασι, σημαίνει τὸ γινώσκουσιν. ἀπὸ τῆς εἶδω τὸ ἐπίσταμαι, ὁ μέλλων, εἶσω. γίνεται ῥῆμα περιπατωμένης διὰ τῆς ἰ, ἰσῶ. ἢ παράγωγος, ἰσημι. σημαίνει τὸ αὐτό. τὸ πληθυντικόν, ἰσαμην, καὶ συγκοπῇ, ἰσμη. τὸ δούτερον, ἰσατε, καὶ συγκοπῇ, ἰσε. τὸ τρίτον, ἰσασιν ὁμοφώνως τῇ δοτικῇ τῶν πληθυντικῶν τῆς μετοχῆς τῆς ἰσαντος, ἰσασι. καὶ ὁ προπεριπατῶνται ὡς παρὰ τὸ ἰσῶσι καὶ κίχασι. διὰ δὲ ἡ ἰσας μετοχὴ βαρύνεται πάντων τῶν εἰς αὐτὸ ὀξύπνων, οἶον, ἰσας, κίχας, ἔστιν ἐν εἰπεῖν ὅτι ὁ χαρακτήρ ἐστιν αἰτιος τῆς βαρυτόνης τάσεως. πᾶσα δὲ μετοχὴ διὰ τῆς ἰσας βαρύνεται, οἶον, γιμίσας, λεπίσας.

Ἰδι, τὸ σημαίνει τὸ ὑπαρχε, ἀπὸ τῆς εἶμι, τὸ πρῶτον τῶν πληθυντικῶν, ἐμην, τὸ προσωπικόν, ἔδι, καὶ πλεονασμῶ τῆς σ, ἰδι. τὸ δὲ εἰς πλεονάζοντος συμφώνως, ἔρεται εἰς ἰ. τὸ δὲ τὸ ἰδι, καὶ τὸ τρίτον προσωπικὸν τὸ ὀφειλόμενον εἰς αἰαδέχεται, καὶ γίνεται ἔσω.

Ἰδι, σημαίνει τὸ πορεύεσθαι, καὶ ἐλθεῖν, καὶ παραγεῖν. ἐκ τῆς εἶμι τὸ πορεύομαι, τὸ πληθυντικόν, ἰμην. τὸ προσωπικόν, ἰδι, τὸ τρίτον, ἰτω.

Ἰδι, σημαίνει τὸ γινώσκε, ἐκ τῆς ἰσῶ. τὰ εἰς ὧν λήγοντα ῥήματα, κατ' εἰδειν χρόνους ἐκ βαρυτόνων εἰς περιπατωμένα μεταγόμενα, διχρόνως βραχεῖ παραλήγεται. οἶον, πείθω, πιθῶ. σείχω, σιχῶ. φείδω, φιδῶ. τόλχω, τυχῶ. ἔπος ἐν καὶ εἶδω, εἶσω, ἰσῶ, καὶ ἰσημι παράγωγος. ὅπερ Δωρικῶς γίνεται ἰσαμην, ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ, Καλῶς μάλα τὸ γ' ἰσαμην. καὶ τὸ προσωπικόν,

κόν, ἴσασι, καὶ καὶ συγκοπῶ, ἴδι. τὸ τρίτον, ἴ-
σάω, καὶ ἴσω καὶ συγκοπῶ, ἀντὶ τῆς γινώσκω. ἴ-
σω νυνὶ πόδε γαῖα. ἄλλως. ἴσημι τὸ γινώσκω,
ὁ μέλλων ἴσω, ὁ ἀρείστος ἴσα. ἡ μετοχή, ἴ-
σας ἴσαντος. καὶ τὸ προσαντικόν, ἴσασι καὶ ἴ-
δι. τὸ δυνικόν ἴσον, καὶ πλεονασμῶ τῆ ε, γί-
νεται ἴσέον.

Ἰσκειν. Ἰσκειν ψάδεα πολλὰ λέγων ἐτύμοισιν ὁ-
μοῖα. τινὲς βελονταὶ τὸ ἔλεγε σημαίνειν. ἄλλοι
δὲ, ἡίσκειν, εἰκάζειν καὶ ὁμοίει. τὸ γὰρ ὅλον πολλὰ
ψάδῃ λέγων εἰκάζειν, ὡς τὸ ὅμοια εἶναι ἀληθέειν.
ἀπὸ τῆς εἰδῶ τὸ ὁμοῖω, ὁ μέλλων εἴσω, πλεονασ-
μῶ τῆ κ, εἴσκω. καὶ ἐπειδὴ ἐδέποτε τὰ δὲ τῆ ισκῶ
θέλει ἔχειν ἀπὸ τέλους τὴν εἰ δέφοργον, γίνεται
καὶ διαίρεισιν εἴσκω, καὶ ἀποβολὴ τῆ ε, ἴσκω. Ἰ-
λιάδος λ. Αἰκέσει τῷ ἴσκοντες ἀπόχωνται πολέ-
μοιο, ἀντὶ τῆς ὁμοιότητος.

Ἰσίδωρος, ὄνομα κύριον. ᾠδὴ τὸ ἴσος καὶ τὸ δῶρον.
Ἰσανδρος, ἐκ τῆς ἀνδρός καὶ τῆς ἴσος, γίνεται ἴσαν-
δρος.

Ἰσοφρεῖται, ὀξισθῆναι, ἴσος φαίνεται.

Ἰσμα, τὸ ἴδρυμα, ᾠδὴ τὸ ἴσω.

Ἰσραήλ, ᾠδὴ τὸ ἴς, ὁ σημαίνει τὴν δυνάμιν, καὶ τὸ
δρῶ τὸ βλέπω, καὶ τὸ ἦλ, ὁ σημαίνει τὸν θεόν, ὁ δυ-
νάμης βλέπειν θεόν, ἡ νῆς ὁρῶν θεόν. ἡ ᾠδὴ
τὸ ὁρῶ, ὁ μὲν δυνάμει βλέπων τὸν θεόν.

Ἰσος, ὁ ὁμοῖος ὀξισθῆναι. ᾠδὴ τὸ εἶδω τὸ ὁμοῖω. ὁ
μέλλων, εἴσω. ῥηματικὸν ὄνομα, ἴσος, καὶ ἂ
ποβολῶ τῆ ε. εὑρίσκει τὸ ἴ μικρόν καὶ βραχύ.
ᾠδὴ μὲν τῷ παιτῇ, αἰετὶ μικρόν, ᾠδὴ δὲ τοῖς
παισολογίαις, βραχύ. καὶ παρὰ τοῖς ἐποποιῖαις,
εὑρίσκει καὶ σωσταλμῶν, ὡς παρὰ Καλλιμάχου.
παρὰ δὲ τοῖς ἑσπερίαις καὶ κωμικοῖς, συσέλλε-
ται αἰετὶ τὸ ἴ, ὡς παρὰ Εὐριπίδῃ, Ἰσος ἴσας
πολεμίοισιν ἀντιθέει. καὶ πάλιν. Κοινὴς ἑα-
πένης ἀξίωμι ἔχων ἴσον καὶ δὲ ἰαμβικὰς, ἐ-
παμφοτερίζει. ἴσως δὲ ὁ ποιητὴς Δωρικῶς ἐκ-
τείνει τὸ δίχρονον, ὡς τὸ, Ἰδωρ καὶ ἰλὺς, Κεῖ-
δαι ὑπ' ἰλὺς. καὶ Ἄρες ἄρες.

Ἰσόχορος, ὅστις τὸν ἴδ μῆλων ἴσον χρόνον ἐχόντων,
ὅτε πεπαίνει.

Ἰδμός, ἑμόνον ὁ λαιμός, ἀλλὰ καὶ σενὴ γαῖα με-
ταξὺ δύο θαλασσῶν. περὶ δὲ, σενὴ θάλασ-
σα μεταξὺ δύο γαιῶν. ἰδμός δὲ εἴρηται, παρὰ
τὸ ἴημι, ἡ παρὰ τὸ ἴω, ἴσω, ἰσμός, καὶ πλεο-
νασμῶ τῆς σ, ἰδμός. ἡ παρὰ τὸ εἶμι τὸ πορεύο-
μαι, τὸ πληθυντικόν, ἴμην. ὅς αὐτὴ ἰμός, καὶ
πλεονασμῶ τῆς σ, καὶ ἐπερθεῖται τῆς σ, ἰδμός, εἰς
ὅστις πορεύεται. ἡ ἰδμός ὅστις ὁ βάσιμος τόπος,
ἐκατέρωθεν θάλασσαν ἔχων. ἰδμός τις τυχα-
νῶν, παρὰ τὰ ἰδματα τὰ βήματα.

Ἰδμιον, ὁ περιβαλλόμενος κόσμος, ὁ περιτιθέμενος
τῷ ἰδμῶ. παρὰ τὸ ἰδμός, ἰδμιον, καὶ παρὰ
τὸ ἰδμιον, παρὰ ἰδμια. ἰδμός δὲ καὶ ὁ ἑσπερίαις,
παρὰ τὸ εἰσιεῖναι δι' αὐτὰ τὰ ποταμὸν καὶ τὰ βρώμα-
τα. ζῆται εἰς τὸ παρὰ ἰδμια.

Ἰσημι, ἐκ τῆς ὦ, καὶ καὶ ἀναδιπλασιασμόν, ἴσω. καὶ
ὅς αὐτὴ ῥῆμα παράγωγον, ἴσημι. τὸ ἴ. ἴωτα. πᾶς
ἀναδιπλασιασμός δὲ βραχέος ἐκφέρεται. ἐνταῦθα
δὲ ἐκ ἑστὶ κυρίως. ἀναδιπλασιασμός γὰρ κυρίως
ὅστις, ὅταν τὸ ἐξῆς τῆς λέξεως δις τὸ αὐτὸ σύμφωνον
ἀδελφάμβανει. καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ὁ ὅς ἐνός φω-
νῆεντος, οἶον, ὦ, ἴω. ὦ, ἴω. ὦ, ἴω. ποσαχῶς γί-
νεται ὁ ἀναδιπλασιασμός; τετραχῶς. εἰς ἄρχη-
ται ἀπὸ τῆς σ τὸ ῥῆμα ἢ ἀπὸ φωνῆεντος, ἔκ τῆς ἰ
μόνε γίνεται ὁ ἀναδιπλασιασμός. ὦ, ἴω. ὦ,
ἴω. εἰδὲ ἀπὸ ἀράων, ἔκ τῆς αὐτῆς ἀράων καὶ τῆς ἰ
μόνε γίνεται. οἶον, θῶ, θιδῶ, καὶ τιθῶ, τί-
θημι. εἰ δὲ δύο σύμφωνά ἔχει ὁ ἐνός, ἔκ τῆς
προτέρης. οἶον, πλῶ, πιπλῶ, πίπλημι, πλή-
σω. χῶ, κιχῶ, κίχημι, κήσω. τῷ εἰς μὴ ἢ
πρώτῃ καὶ δεύτερᾳ συζυγίᾳ, τῷ ἢ ἀδελφάμβανται. ἡ
δὲ τρίτῃ, τῷ ὦ. καὶ ἡ τετάρτῃ, διχῶν ἐκτεταμέ-
νω. τὸ παθητικόν, ἴσμαι, ἴσάμην, ἴσασο, καὶ
κατ' ἐνδεῖαν τῆς σ, γίνεται ἴσαο. ὡς ἔπος φάο,
ἀπὸ τῆς ἐφάμην, ἔφασο. καὶ μαρναο, ἀντὶ τῆς ἐ-
μάρνασο. καὶ ἔασο, ἀντὶ τῆς ἔσσο.

Ἰση μὲν ὄμμα, ποικίλον ὅστις. οἱ μὲν λέγουσιν ὅτι
ὅταν ἀποκοπῇ γίνωτο ἴδ εἰς δι' προσαντικῶν, ἐ-
παύξηναι ἀπολαύει. οἶον, ἴσασι, καὶ καὶ ἀπο-
κοπῶ, ἴσα, καὶ ἐκπίσει, ἴση. Μέγεθος δ' ὅς ἴ-
ση. τὸ δὲ, μέγεθος δὲ Κρήτης κατὰ ἴσα, ἀντὶ τῆς
δι' ἐπίσει, εἰς μὲν βραχὺ, ἀποκοπῇ ὅστις. εἰς
δὲ καὶ ἐκπίσει, ἀπὸ τῆς ἴσω ἴσα, ὡς βόα. ἔπω
Φίλων καὶ Τρύφων. λέγουσιν δὲ καὶ ἡμεῖς ὅτι ἐμό-
νον ὅτι ἴδ εἰς ὦ ῥημάτων, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἴδ εἰς μὴ
τὰ τρίτα προσώπων ἴδ ἀδελφάμβανται, δεύτερα γί-
νεται ἴδ προσαντικῶν. οἶον, νόει, φίλει, βόα.
ἔπω καὶ οἱ Ἀττικοί, εἰς μὴ κήσανται τῇ δι' κα-
ταλήξει, κῶνται τοῖς τρίτοις προσώποις ἴδ πα-
ρατατικῶν ἐν τοῖς προσαντικοῖς. οἶον, ἐτίθην,
ἐτίθης, ἐτίθῃ, τίθῃ. ὅπῃ μὲν, ὅπῃ μὲν, ὅπῃ μὲν,
πῇ μὲν, πῇ μὲν. ἔπος Ἰση δὲ μέγα κύμα.
ὅτι τὰ τοιαῦτα καὶ Δωρικὰ εἰσιν. οἱ γὰρ Δωρεῖς,
λέγουσι πῇ μὲν καὶ κόη, ἀντὶ κόα. καὶ γὰρ τὸ ὁ-
ρα, ὅρη λέγουσιν. ἔπω πῇ μὲν πῇ μὲν. Ἡρώ-
δης.

Ἰσωρ. ἀπὸ τῆς εἶδω, εἴσω τὸ γινώσκω, ῥηματικὸν
ὄνομα ἴσωρ. καὶ ὅπῃ ἴσωρ, ἀντὶ τῆς μάρτυρι, ἡ κει-
τῇ. καὶ ἴσορεια. καὶ σωίτωρ, συμπαράκτωρ, σύμβε-
λος, συγγνώστης, σωίτωρ, σωόμενος, γνωστός,
μάρτυς, σωιδῶς ὅπῃ παράγματα.

Ἰσός, παρὰ τὸ ἴσημι, ἀπὸ τῆς αἰετὶ εἶναι. ὅθεν καὶ
σύλος. ὅπῃ μὲν τῆς ὑφαντικῆς, ἴσόν ἐποιοχολύλῳ.
ὅπῃ δὲ τῆς καταρτίως, ἴσόν δ' ἴσοδοκῃ πελεμίζον.
ἴσός, τὸ μέγιστον ξύλον, ἡ καταρτίως λεγομένη ὑπό
τῷ ναυτικῶν. ἴσία δὲ τῆς νηὸς ἡ ὁδόνη, ὅθεν τὸ
ἄρμηλον. ἀπὸ τῆς ἴζω, τὸ κατέζομαι, ὁ μέλλων
ἴσω, ὄνομα ῥηματικόν, ἴσός καὶ ἴσιον, παρὰ τὸ ἴ-
ζειν ἐφ' ἐνός τόπου καὶ ἰδρύσθαι.

Ἰσοπέδη, ὁ ἐν μέσῳ τῆς νηὸς κοῖλος τόπος, ὅστις
λινίδα καλεῖται, εἰς ὃν ὁ ἴσός ἐντίθεται.

Ἰσο-

Ἰσοδόκη, ἡ ὑποδεχομένη τὸν ἰσὸν, ἰσοδότη. λέγε-
ται καὶ τὸ κατὰ τὴν ἀνέχον ξύλον, καὶ ἔ-
κλινεται ὁ ἰσός. τὰ δὲ ὡς τὰ δεχά πάντα, ἔ-
στιν ἡ, ξεινοδόκος καὶ τὰ ὅμοια.

Ἰχω, τὸ κρατῶ. ἀπὸ τῆς ἰχά, πλεονασμῷ
τῆς σ, ἔχω. καὶ τὸ ἐκ τῆς πλεονασμῷ σύμφωνον,
ἔρεται εἰς ἴ, καὶ γίνεται ἰχω. τὸ παθητικόν, ἰ-
χομαι, ἰχόμην, ἰχθ. τὸ προσεκτικόν, ἰχθ, καὶ
κατὰ τὴν ἰχθ. Σὺ δ' ἰχθ, αὐτὴ τὰ παύει καὶ
κατεχετὶ ὀργλῷ. ἡ ἀπὸ τῆς ἰχά τὸ κρατῶ γίνεται,
καὶ πλεονασμῷ τῆς τ, ἰχά. ἔπερ χηματίζεται τὸ
αὐτό. ἔστι δὲ ὡς ἀγωγόν, ἰχυνῶ. ὅθεν τὸ, Τόν-
δ' ἔτ' ἄρτι γέφυραι ἐργυρῆαι ἰχανώσιν, αὐτὴ τὰ
κατέχουσι καὶ κωλύουσιν.

Ἰχανῶν. Ἰχανῶν φιλόποτος εὐσεφάνης. Κυθρεῖνης,
σημαίνει τὸ ἐπιθυμῶν. ὡς περ ἀπὸ τῆς φά γίνεται
φαίνω, ἔπω καὶ ἀπὸ τῆς ἰχά, γίνεται ἰχανῶν. ὁ
μέλλων, ἰχανῶ. καὶ ἐκ τῆς γίνεται ἰχανῶν.
γράφεται καὶ ἰχανῶν. ὡς τὸ λίαν ἔχειται, ἰχα-
λῶ, καὶ ἔσπῃ, ἰχανῶ. ἡ ὡς περ ὡς τὸ παμφαι-
νω, ὁ μέλλων, παμφανῶ, ἔπω καὶ ὡς τὸ ἰχά ἰ-
χανῶν, ἰχανῶ. καὶ ὡς περ τὸ γινώσκω, ἄμα τῇ
ἀποβολῇ τῆς γ ἔξετασθαι τὸ δίχρονον, καὶ μετὰ τὸν ἡ
θέσει μακρὰ, εἰς φύσει μακρὰν, ἔπω καὶ ἀπὸ τῆς ἰ-
χανῶ μέλλοντος, γίνεται ἰχανῶ ἀποβληθέντος τῆς
σ, καὶ ἐκταθέντος τῆς τ. καὶ μετὰ γίνεται ὁ μέλλων εἰς
ἐνεσῶτα, καὶ γίνεται ἰχανῶ ἐνεσῶς, ὡς ἀπὸ τῆς ἰ-
χω ἔρω, γίνεται ἐνεσῶς ἔρω.

Ἰχία, ὅτι ἰχθίος κατὰ τὴν ἰχθ. σημαίνει δὲ ἰχθίον,
τὸ ὑπὸ τῷ ὄσφω ὅσφον, εἰς ὃ ἔγκεται τὸ ἰχθίον
ὅσφον, ὅπερ καὶ γλεπὸς καλεῖται, καὶ κοτύλη, ὡς
τῷ κοιλότητι. ἡ τὸ κοῖλον τῆς γλεπῆς, ἐν ᾧ ἡ κο-
τύλη σρέφεται.

Ἰχθός, ὁ λεπτός. ὡς τὸ ἰχθ, ἰχθός καὶ ἰχθός. ἡ
ὡς τὸ ἰχθ, ἰχθῶ καὶ ἰχθός. καὶ ἰχθυομεθῆντες,
τὸ ἀκρεβολουμένους.

Ἰχυρός. ἀπὸ τῆς ἰχθ, ὡς τὸ ἰχθ, γίνεται ἰ-
χυός. ὁ μέλλων, ἰχθῶ, καὶ ἀποβολῇ τῆς σ, ἰ-
χυός. καὶ ἰχυρός, ὁ ἰχθῶ καὶ ἀντέχειν διωμήνους.
τὰ δὲ τῆς ὑπὸ ἀρσενικά, ὡς δύο συλλαβὰς, ἔ-
στιν ἡ ὑπὸ ἰχθῶ. τὸ ὅσον μακρόν. τὰ εἰς ῥὸς λή-
γοντα ὀξύτονα, ἔχοντα τῷ τρίτῳ ἀπὸ τέλους μα-
κρὰ φύσει, ἡ θέσει, μακρὰν ἔχει τῷ τῷ τέλει
καὶ ὀξυτάται. οἶον, πολμῆρος, ὀκνηρός.

Ἰχθας, ἀπὸ τῆς ἰχθ. ἐπειδὴ πρὶν τῷ κρεωδοσίαν
δοθῆναι τοῖς Ἀθιναίοις, ἔχοντο τῇ ἰχθῶ. ἡ ἰ-
χθῶς ἔστιν, οἶον τὸ κατὰ τὴν ἰχθῶν σύκον. ὡς τὸ
ἰχθ, ἰχθῶ, ἰχθῶδες, τὰ λεπτιωδέστατα σύκα
ἐν τῇ ξηραίνεσθαι. ἡ ὅτι ἔως τῆς προβαίνει ὁ καρ-
πός. πρῶτον γὰρ ἔστιν ὀλιγωδός, εἴτα φήληξ, εἴ-
τα σύκον, καὶ λοιπὸν ἔχοντα ἰχθῶς, ἡ ἰχθῶν ποιῶ-
σα πᾶσι αὐξήσιν. φθινόπωρον γὰρ ἔστιν.

Ἰχθὺν, θαλπεινόν, ἡ σαφόν. καὶ εἰ μὴ σημαίνει
θαλπεινόν, ὡς τὸ ἰαίνω τὸ δῖφραίνωμαι. εἰδὲ
τὸ σαφόν, παρὰ τὸ ἰχθῶ τὸ πέμπω, οἶον τὸ
ἀποπεμπόμηνον.

Ἰταμόν, τὸ αἰαδῆς. παρὰ τὸ ἰεῖναι, ὃ ὅστις ὀρμαῖ.
ποῖται δὲ οἱ αἰαδῆς.

Ἰτέα, παρὰ τὸ ἰεῖναι. ταχέως γὰρ αὐξήται. ἡ παρὰ τὸ
ἰόν, τὸ πορεύεσθαι. ὀρμητικόν γὰρ τὸ φυτῶν.

Ἰτέον, ἐπὶ ῥήματι ποιότητος, αὐτὴ τὰ πορεύεσθαι. ἀπὸ
τῆς εἰμὶ ὁ δῶτερος ἀόριστος, ἡ μίτοχῃ, εἰς, ὅπως,
καὶ τὸ προσεκτικόν, ἔστι, καὶ ἔσπῃ τῆς εἰς ἴ, ἔστι. καὶ
ἔστι αὐτὴ ἰτέον, καὶ ἰτέον ἔσπῃ τῆς ἴ, εἰς τ.

Ἰτῶν. Τὰ δ' αὐτὴς ἴτην παρὰ τῆς ἴ. ἔστι δὲ πάλιν
παρὰ τῆς ἴ. ἔστι ἴτην τὸ πέμπω, καὶ συγκοπῇ τῆς
ἡ, γίνεται ἴτη. ὁ ἀδραστηκός, ἴν, ἴς, ἴσι. τὸ
δύκον, ἴτον, ἴτῶν.

Ἰτῆς, ὁ ἐπὶ πάντα ὀρμαῖ, ἀπὸ τῆς ἴ. ἀπὸ τῆς
καὶ εἰσιτίαι. ἔπος ὧρος.

Ἰτέον, τὸ καπυρῶδες ἔσπῃ ἡ πλάσμα, ἀπὸ τῆς
ἴ. ὅτι λεπτὸν γὰρ ἔστι.

Ἰτῆς, ἡ περιφέρεια τῆς ἀρματος ἡ τῆς ὀρχῆς, ἀπὸ τῆς
ἴ.

Ἰτῆλος, ὄνομα κύριον, ὁ ἐκ τοῖς τῶν γάμων Τηρεῖ ἡφύ-
μνος, οἶον σύμβολον συμφορᾶς. τύλῃς γὰρ καὶ τῶ-
πας τὰ σημεῖα λέγεται τῆς ταλαιπωρίας.

Ἰτῶν αὐτὴ τῆς ἴ. Βοιωτικῶς.

Ἰτῆς, ὁ ἔρως, καὶ ὀρμητικὸν τὸ λεγόμενον σείτο πυ-
γῆς. ὡς γὰρ αὐτὴ αἱ φαρμακίδες εἰς φίλῃ. Ἰτῆ-
γας ἔχουσιν ἐν τοῖς λόγοις οἱ σοφισταί. Ἰτῆ-
γας, φωνῇ, καὶ ἰτῆς, βοᾷ, κραυγὴν ποιεῖ. λέ-
γεται δὲ καὶ ἰτῆς, σύριγξ μονοκάλαμος. σημαίνει
δὲ καὶ ὡδὴν. καὶ ἰτῆς, φωνῇ, συριγμός. Ὀμη-
ρος, Οἱ δ' ἰτῆς ἐπὶ τῷ, τῆς συριγμός. ἔ-
στι δὲ πεποιημένη ἡ λέξις. καὶ ἰτῆς, ἀρσενικῇ
φωνῇ προφέρονται, φωνῆσι. πεποιήται καὶ τῶμα,
παρὰ τὸ ἰεῖν ἐπὶ ῥήματι.

Ἰφί, τὸ ἰχυρῶς. ὡς ἀπὸ τῆς ἰφῆς γίνεται νο-
σόφι, καὶ κατὰ τὴν ἰφῆς νοσόφι, ἔπω καὶ ἀπὸ τῆς ἰφῆς,
ὁ σημαίνει τῷ δυνάμιν, γίνεται ἰνόφι, καὶ κατὰ
συγκοπῇ, ἰφί. τὸ δὲ ἰφῆς μακρόν ὡς δικατά-
ληκτον, ἴς, καὶ ἴν.

Ἰφια μῆλα, ἔφαθῃ, ἡ ἰχυροποιὰ ἡ ἐδιδόντων. ἡ
κατὰ δῖφραϊσμον, τὰ ἀδελφῇ, καὶ ἐκ ἰχυρά.

Ἰφθίμος, ὁ ἰχυρός καὶ ἰφθαῖος. ὡς παρὰ τὴν αἰφῶς
γίνεται αἰφθίμος, καὶ κύδος κύθιμος, ἔπω καὶ παρὰ
τὴν ἰφί, ἰφθίμος, καὶ πλεονασμῷ τῆς θῆ. ἡ ὡς περ
παρὰ τὴν ἰφῆ, ἰφθίμος, καὶ ὁφῆ, ὁφθίμος. ἄμα
δὲ τῇ πλεονασμῷ τῆς θῆ, καὶ ὁ χρόνος ὑπερβι-
βάσθῃ. καὶ ἡ μὲν ἀρχαία, θέσει μακρὰ ἔστιν, ἡ
δὲ ὡς ἀληθῆς, φύσει. οἱ δὲ, λέγουσιν ὅτι αἰφ-
θῆς ἔστι, παρὰ τὴν ἰφί καὶ τὴν θῆ, ἰφῆ θῆ, ἰφῆ θῆ,
καὶ συγκοπῇ, ἰφθίμος. οἷς τισιν ἀντίκειται τὸ
θῆλον, ἰφθίμῃ ὄν. εἰ γὰρ σωθῆτον, ἡμεῖς
εἶναι κοινὸν τῇ γένει. τὰ γὰρ σωθῆται, κοινὰ εἴ-
σι τῇ γένει. οἶον, ὁ φιλόσοφος, καὶ ἡ φιλόσο-
φος. ὁ πάνσοφος, καὶ ἡ πάνσοφος. ὁ αἰσικός, καὶ
ἡ αἰσικός. χωρὶς εἰ μὴ δὲ πλέον σημαίνει τὰ α-
πλῆ. ὡς τὸ ἐναντίος ἐναντία, ἐναντίβιος, ἐ-
ναντιβία. ἐναντίγχιος, ἐναντιγχία. ταῦτα γὰρ
κοινὰ εἰσι τῇ γένει, ἀλλ' ἐκ ἀντίκειται ἡμῖν,
εἰπε-

ἐπεὶ δὲ ἔδον πλέον σημαίνει τὸ ἄπλῶ. τὸ δὲ ἀντίος, καὶ ἐναντίος. καὶ τὸ ἀνιγκίος, καὶ ἐναλίσκιος, τὰ αὐτὰ σημαίνει, ἄπερ καὶ τὰ ἀπλά. σημαίνει δὲ τρία. τὸν ἰχυρὸν, ὡς τὸ, Ἰφθίμης ψυχάς. τὸν πολὺν, ὡς τὸ, Οἱ ἐ μέγαν περ ἔοντα, καὶ Ἰφθιμον καὶ ἀγαυόν. τὸν συνιτῶν, ὡς τὸ, Ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδης Ἰπποδάμεια.
Ιχθὺς, παρὰ τὸ ἰθύω τὸ ὀρμῶ, ἰθύς, καὶ ἰχθύς.
Ιχνος, παρὰ τὸ ἰχεν ὅ ἐστι σὺν ἰχεν ὅλον τὸν πόδα. ἢ ἀπὸ τῆ ἀνιχιδαι τῆς γῆς.
Ιχνιον, ἰχνος, πάπμα, ἀπὸ τῆ ἀίξω. ἢ παρὰ τὸ ἰζω, ἰγμαί, ἰχνιοί, ὡς παίζω, παίγνιον. προπαροξυσμαί, ὡς τὸ ἀράχνιον. ἢ δὲ ἔστιν ὑποκοριστικόν, ἀλλ' ἀπὸ ῥήματος ἐχημάτισται. εἰς τὸ θνητόν.
Ιχώρ, τὸ σεσηπόσαίμην. ἀπὸ τῆ ἰχω τὸ λεπτιύω, ἰχώρ καὶ ἰχώρ, τὸ λεπτιύων τὸ σῶμα ἐν τῷ κατασάξεν. ὅθεν καὶ τὸ ἰώτα φύσει μακρόν, ὡς ἐν τῷ γίνεταί, γίνεταί. ζῆται εἰς τὸ ἰχνοῦσαν. κλίνεται ἰχώρος. ἢ αἰτιατική, ἰχώρα, καὶ καὶ συγκοπῶν, ἰχώ. Ἀπ' ἰχώ χειρὸς ὁμορξον, ἰλιάδος ἐ. τὰ δὲ εἰς ὦρ ὁξύτονα ἀρσενικά, ὅθεν τῷ ὦ κλίνεται. ἰχώρ, ἰχώρος. ἀχώρ, ἀχώρος.
Ιψ, ὁ σκώληξ. τὰ εἰς ἰψ πᾶσαν διφθογγον ὑποσφίεται. γίνεταί παρὰ τὸ ἰπτω τὸ βλάπτω, ἰπω, ἰψ. κλίνεται ἰπός, ὡς θείψ, θειπός, καὶ ἰξ, ἰκός, καὶ σῆς, σιπός. ἰπες δὲ εἰσιν οἱ σκώληκες οἱ ἐδίωντες τὰ κέρατα. οἷον, Μὴ κέρα ἰπες ἔδοικεν. θείπες δὲ εἰσιν, οἱ ἐδίωντες τὰ ξύλα σκώληκες. σῆτες δὲ οἱ ἐδίωντες τὰ ἱμάτια. ἰπες δὲ, οἱ ἐδίων-

τες τὰς ἀμπέλας, ἢ τὰς ὀφθαλμούς ἢ ἀμπέλων. κίες δὲ, τῶν πυρῶν καὶ κελῶν.
Ιω τὸ ἐπιρρήμα, ἐκ τῆ ἰω καὶ συγκοπῶν. Τρύφων δὲ λέγει, ὅτι τὸ ὦ τὸ κλητικόν, προσέλαβε τὸ ἰ, καὶ ἐβλήτο ἰώ. εἴτα τὸ ὦ περισπᾶται, τὸ δὲ ἰώ, ὁξύεται. οἷον, ἰώ ὦ Ἀπολλόν. ἰώ ὦ Ἀπολλώνιε. ἰώ Λακεδᾶμον. ἀλλὰ χειλιαστικόν καὶ βακχολτικόν ἐκ ὑποπίπτει ἀναλογία. ὡς παθῶν.
Ιωή, σημαίνει τὴν προλή. παρὰ τὸ ἰημι, γίνεταί ἰη, καὶ πλεονασμῶ τῷ ὦ, ἰωή. καὶ ἰωή, παρὰ τὸ ἰω γίνεταί, ἢ δι' ἰκνεμένη εἰς ἀκωή.
Ιών, μετοχή δούτερη ἀορίστου. τὸ θέμα, ἰω, ὁ δούτερος ἀορίστου, ἰων, ἰών ἢ μετοχή.
Ιωγή, ἢ σκέπη, ἀπὸ τῆ ἰόναι. τὸ δὲ σκέπον ἐπὶ πᾶν ὃ σκέπει ἔεται. καὶ ὑπιωγαί δὲ, αἱ ὑπαγάγαι καὶ σκέπαι.
Ιωκή, ἢ δίαξις. παρὰ τὸ διώκω, διωκή, καὶ ὑποβλή τῷ δ, ἰωκή. σημαίνει καὶ τὴν ἀπειλή.
Ιωκά τε διακρυόεσσαν. τινὲς δὲ ἰώ, εἴτα καταδιακρυόεσσαν. γίνεταί δὲ ἐκδοσμον. ὁ δὲ Ὀμήρου, ἰώκα τὴν ἰωκὴν λέγει, ἢ γὰρ τὴν δίαξιν. ὡς Ἡσίοδος τὴν κρόκην, κρόκα. ὡς τε μεταπλασμός ἐστιν.
Ιωξίς, ὡς ἐκ τῆ λέγου γίνεταί λέξις, καὶ ἔξω ἔξις, ἔτω καὶ ἀπὸ τῆ διώκω, διώξω, δίαξις. καὶ ὑποβολή τῷ δ.
Ιωχμός, δίαξις, πάραχος. παρὰ τὸ διώξω, διωγμός, καὶ ἔοπη τῷ γ εἰς χ καὶ ὑποβολή τῷ δ, ἰωχμός.
Ιώ, τὸ πορεύομαι, ὅθεν ἢ καὶ ἰερόν ὁ ἀνειμνός τὸπος εἰς τιμὴν τῷ θεῷ.

Α'ΡΧΗ' ΤΟΥ' ΚΑ' ΠΠΑ ΣΤΟΙΧΕΪΟΥ.

ΚΑ' ΠΠΑ τὸ στοιχεῖον, ὅτι κάπυός ἐστιν εὐρεμα. ἢ κάππά τι ὄν, τὸ ἔχον ὄπα, ὅ ἐστι φωνῶν. τὰ δὲ φίλα, ὑπὸ κατὰ τῆς γλώττης ἔχει τὴν ποροφωρὰν τῆς φωνῆς. καὶ κῆπος, καὶ ἡπος τῆς, ὅ ἔχων τὴν πόσιν ὅθεν τῷ ὕδατος τοῖς φυτοῖς. Κατεχειροτόνησαν αὐτῶ, αὐτὴ τῇ κατεψήφισαντο αὐτῶ. ὅθεν φέρει δὲ ὑποχειροτονία καὶ ὑπεχειροτονία. κατεχειροτονία δὲ ἐγένετο ἔπος. ἔλεγχον ὁ κῆρυξ, ἔπω. Μειδίας δόκει ἀδικεῖν, αἰατεῖν ἀπὸ τῆς χεῖρας. εἴτα οἱ θέλοντες ἐξέτειναν τὰς χεῖρας, καὶ ἐκαλεῖτο τὸ κατεχειροτονία λοιπὸν πάσας ἡεῖδμεν τὰς χεῖρας. καὶ ἔωρα ὁ κῆρυξ ποῖαι πλείους εἰσὶ τῶν φασκόντων αὐτὸν ἀδικεῖν, ἢ μὴ. καὶ ὅσαι αὐτῶσαν πλείους, ἢ γνώμη ἐκείνη ἐπεκράτει.
Καφιδός. ἔχει μὴ καὶ Εὐβοία πρὸς τὴν ἑξῆς θαλάσσην καφιδέα. Καφιδός δὲ λέγεται τίπος θαλάσσης πρὸς πῆς αἰγιαλοῖς ἑαχὺς καὶ τεναγῶδης, σκοπέλοις διελημνύος, καὶ ἔρμασι καὶ χοιράσι. καὶ τὰ πρὸς ὑποβάσιν ὑπορώτας, ἄτε κρημνοῖς περισοιχίζόμενος, καὶ πρὸς πῆς ἄλλοις κακοῖς, ἔτι καὶ

δίωκεσσι τοῖς ἀνέμοις καταπνεύμενος, ὡς ὁ παρ' Ὀμήρῳ προβλής σκοπέλος, Τὸν, ἔποτε κύματα λείπει παντοίων ἀνέμων. Καφιδός ὦν καὶ αὐτός. καὶ ἴσως εἴρηται ὑπὸ τῆ καταπνεύεσθαι ἀνενδότως. κάπος δὲ τὸ πνεῦμα. ἀφ' ἧ καὶ Ὀμήρου, Αἴαντα εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον κακαφιδότα νίκη, οἷον πινύσιωνται, ἦτοι τῷ τῆ πολεμικῆς ἀγῶνος καμάτω, ἢ τῇ ἀγέρωχίᾳ τῆς νίκης, τῆς χαρᾶς αὐτῶ τῆς ἀναπνευστικῆς πόρος κατὰδυνασθῆς, καὶ πέρα τῆ σωήθους ἐπισπᾶσθαι τὸ πνεῦμα κατεπειγῆς. παρ' ὃ δὴ καίτινες ἔλαθον τελείως ἐκπεπνυμένοι, μὴ δυναθῆτες ποσῶν τὸ ἐκποδὸν ἐπισπᾶσθαι πνεῦμα, ὅσον ἐξήκασε τὴν ὑπὸ τῆς χαρᾶς ἀρυχαλεῖαν πληρῶσαι. ἢ ὅτι σωκπέρχεται τῇ ἀρύττει τῇ συμπώματος πᾶν τὸ ψυχικόν πνεῦμα, ὡς ὑπότινος ὡς λόγον ἐκραχίτες σώματος ἀμείβως ἐκχεόμενον.
Καβαλῆς, ὁ καταβάλλων, ὁ ὑπὸ κάπης ἄλις ἐδίων. ἢ καβαλῆς, ὁ καταβάλλων, οἷον ὁ ἀπὸ ἄλλης κάπης ἐδίων.

Κάβαισος, ὁ ἄπληστος, ὅθεν διφθόγγη, προπαροξύ-
νεται, παρὰ τὸν κάβον ὅθεν μετασχηματιστικόν. Κρατῖ-
νος Μάλθακος. ἔστι δὲ κύριον πεποιημένον παρὰ
τὴν αἴσαν. Ὄρος ὁ Μιλήσιος.

Κάβαξ, πανῆργος.

Καγκανὰ, τὰ ξηρὰ ξύλα καὶ εἰς καύσιν ἐπιτήδεια, οἰονεῖ
κατάκανάτινα ὄντα, παρὰ τὸ καίνειν τὸ κόπτειν,
συγκοπὴ καὶ πλεονασμῶ τῷ γ. ἢ ὡς περ παρὰ τὸ τέ-
νω, γίνεται τέκνον, καὶ τέκνον, ἔπω καὶ παρὰ τὸ καίω,
γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα καόν, καὶ καὶ ἀναδιπλα-
σιασμὸν καὶ πλεονασμῶ τῷ γ, καγκανον.

Καγκαλώσι, χαίρουν. ἐκ τῆ χαίρω, χαρῶ, καὶ μετὰ-
θεσιν τῆ ρεῖς λ, χαλῶ. ἢ παρὰ τὸ χῶ, χλῶ, καὶ
χαλῶ. καὶ καὶ ἀναδιπλασιασμὸν, χαχαλῶ, καὶ πλεο-
νασμῶ τῷ γ, καὶ ἔοπη τῷ χ εἰς καγκαλῶ. ἔστι δὲ
διδύμους συζυγίας τῷ περιπατωμένων. παρὰ τὸ ἐν
χαλάσματι εἶναι τὴν ψυχὴν χαίρουν. εἴγε τὸ
ἐναντίον ἐν τῇ λύπῃ σωθῆσθαι. ἔστι δὲ ὅτε καὶ τὸ ἐν τῇ λύπῃ
παρὰ τὸ μὴ χαίρειν. ἔστι δὲ ὅτε καὶ τὸ ἐν τῇ λύπῃ
συγγένειαι σημαίνει. τὸ πληθυντικόν, καγκα-
λώμεν καγκαλῶμεν. τὸ τρίτον, καγκαλῶσι,
καγκαλῶσι, καὶ πλεονασμῶ τῷ ο ποικιλῶς καγκ-
αλώσι, τούτῃ ἐν χαλάσματι ποιεῖσι τὴν
ψυχὴν. Ἰλιάδος γ.

Κάδος, σκυῶςτι. παρὰ τὸ καδῶ, καδῆσω, ὁ δηλοῖ
τὸ χωρῶ, ῥηματικὸν ὄνομα κάδος, καὶ κάδος, τὸ
χωρητικὸν ἀγγεῖον. καὶ καδίσκοι ὕδρευαι χαλκαῖ,
εἰς ἃς καδίσκῃ αἱ φηφοὶ τῷ δικῶν.

Κάδης ὄνομα τόπος παρὰ τὴν προφήτην Δαβὶδ. Καὶ
συστήσει κύριος τὴν ἔρημον Κάδης. σημαίνει καὶ
τὸν ἀγιασμὸν καὶ τὴν ἀγίαν, παρὰ τὴν μεγα-
λὴν Βασιλείαν.

Καίρα, σημαίνει τὴν ἀπὸ καρίας γυναικα. τὸ εἶρα,
(ὁ σημαίνει τὸν ἐκκλησίαν καὶ τὴν μαντείαν) καὶ τὸ
Καίρα, ἀμφιβάλλονται. ὡς περ δὲ ἀπὸ τῆ μάκαρ
μάκαρος γίνεται μάκαιρα, ἔπω καὶ ἀπὸ τῆ Καρ Κα-
ρός γίνεται Καίρα. καὶ καὶ ἄλλοις Καίρα. καὶ τῷ
λόγῳ τῷ εἰς τὰ δηλοῦν Καίρα ὅθεν τῆς διφθόγ-
γης. ζῆται εἰς τὸ πρῶτα.

Καθαρὰ, παρὰ τὸ καθαίρω, ὁ μέλλων, καθάρῳ,
καθαίρω, καθαίρωμαι, οἰονεῖ τὸ ἀποκαθαίρω-
μα. Δεῖ γινώσκειν ὅτι ἐπὶ τῆ ἀρετῆς τῷ ἀπὸ μελ-
λόντων περιπατωμένων τῷ ὅθεν τῆς διφθόγγης, οἱ
Ἰωνεὺς ἔβησαν τὸ ἢ εἰς α. καθάρῳ, καθαίρω. μια-
ρῶ, ἐμίμω. σημαῖ, ἐσήμω, καὶ ἐσημωά-
μην. ῥῶνται δὲ αὐτῶ καὶ οἱ Ἀθῆναιοι.

Καθίζω, ἐκ τῆς κατὰ προθέσεως καὶ τῆ ἰζω. Ἀλ-
λως μὲν ἔως καθίσον, ἀντὶ τῆ καθίδρυσον,
καθιδύμει ποίησον. ὁ μέλλων, καθίσω. ἢ δὲ
πεπάρτη διαφορεῖται. ὁ Ἀττικὸς μέλλων, καθιῶ.
ἐπὶ τῷ τῷ ὅθεν τῆς ἰζω ῥηματικόν. τῷ ὅθεν τῷ
συλλαβῆς πρόσκειται, ἐπειδὴ καὶ ἐπὶ τῷ δι-
συλλάβῳ εἰ ποιεῖσι.

Καθ' ἡμῶν. Δεῖ γινώσκειν ὅτι δασέος φωνήεντος ἐπι-
φρονήμα, ἔρεται τὸ φίλον σύμφωνον εἰς δασύ.
εἰς καὶ ἡμῶν, καθ' ἡμῶν. ἐπὶ ἡμῶν, ἐφ' ἡμῶν.

φίλῳ δὲ φωνήεντος ἐπιφρονήμα, ἔρεται τὸ δα-
σύ σύμφωνον. Οὐδ' ἔλαθ' Ἀφ' ἑως ὅν. τὸ δὲ
γίνεται, ἐπειδὴ τὰ δασέα ἐπιφρονήμα εἰσι, καὶ
ἰσχυρότερα τῷ φίλῳ.

Κάθημαι, ἔω, ἐμί, ἐμαι, καὶ κράσει, ἡμαι, καὶ μῆ-
τῆς κατὰ, κάθημαι. Διατὶ ἀναβιβάζει τὸν τόνον;
παν παθητικὸν εἰς μὴ λήγον ἀπὸ τῷ εἰς μὴ κλι-
νόμενον, ἐν τῇ σωθέσει, τρίτῳ ἀπὸ τέλους ἔχει
τὴν ὀξεῖαν. καίμαι, ἀπόκειμαι.

Κάθε, ἀπὸ τῆς ἑω τὸ καθέζομαι, ὁ μέλλων, ἔσω,
ὁ δὲ περὶ ἀόριστος, ἔον, ὁ μέσος, ἐόμην, ἔε, καὶ
κράσει, ἔ, τὸ προσεκτικόν μῆτῆς προθέσεως,
κάθε. ὁ δὲ Ἡρωδῆας, ἀπὸ τῆ καθῆσο, δπο-
βολῇ τῆς σ καὶ ἔοπη.

Καθηκόντως, δεόντως, προπόντως.

Καθωσιμῆρος, ἀνακείμενος, ἐγγεγραμμένος.

Καθεῦδε. Ἐνθα καθεῦδ' ἀναβῆς, ἀντὶ τῆς ἐκοιμάτο.
τὰ ἀπὸ φύσει μακρὰς ἀρχόμενα ῥήματα, καὶ τῆς
παρῳχημῆρος χρόνος ἐν πῶς ὀριστικοῖς ἀπαθῆ ὄντα,
φυλάττει τὸν τόνον ἐν τῇ σωθέσει. οἶον, εἶχον,
κατεῖχον. εὔδε, καθεῦδε. καὶ τὸ καθῆσθαι. παν
ἀπὸ ὁμοπλῆς καὶ ὁμορροῦς θέλει.

Καθῆσο, ἀπὸ τῆς ἑω, ἔσμαι, καὶ ἡσμαι Δωρικῶς,
ἡσμέην, ἡσο, ἡσο, καὶ ἐν σωθέσει, καθῆσο. οἱ δὲ
πῶς τοὶ καθεῖμνοι καὶ καθωσιμῆροι εἰς ἑχῶσι
δύο σύμφωνα, ἐν τῇ σωθέσει φυλάττει τὸν τό-
νον. οἶον, ἡμαι, κατῆγμαι. ἡγμαι, κατῆγμαι.
εἰ δὲ ἀπὸ τῆς ἐμῆς, καὶ ἀπὸ τῆς ἡσ, καὶ ἀνδίδει τὸν τό-
νον. ἔω, ὁ μέλλων ἔσω, ὁ καθεῖμνος ἡκα, ὁ
παθητικὸς ἡσμαι, καθωσιμῆρος, ἡσμέην, τὸ
τρίτον ἡσο, καὶ καθῆσο, ἢ ἀπὸ τῆς ἐμῆς, ὁ μέλλων
ἡσω. ἐκ ἀνδρῶν δὲ ὁ τόνος, ἐπειδὴ κανὼν ἐστὶν ὁ
λέγων, ὅτι πᾶς παρῳχημῆρος ὀριστικὸς ἀπὸ φω-
νήεντος ἀρχόμενος, καὶ ἀπὸ φύσει μακρῶς, τὸν αὐ-
τὸν τόνον φυλάττει καὶ ἐν τῇ σωθέσει, χωρὶς τῆς εἰ-
δα σώοιδα Αἰολικῶς, καὶ τῆς οἶδα κάπιδα Αἰο-
λικῶς. καὶ τῆς εἶξα, ὑπόιξα. καὶ τῆς εἶκον, ὑπόει-
κον. ἔσωσαν δὲ καθεῖμνα τῆς κανόνος πάντα.
εἶχον, κατεῖχον. ὄγι, αἰόγι. ὄσμαι, ἀπῶσμαι.
πρόσκειται παρῳχημῆρος ὀριστικὸς, ὅθεν τὸ εἶπε, ἔ-
ξεπε. ὄρι, ἔφρι, καὶ καθῆδε. πάντα τὰ ἐκ εἰ-
σὶν ὀριστικά, ἀλλὰ προσεκτικά. πρόσκειται ἀπὸ
φωνήεντος ἀρχόμενα, ὅθεν τὸ καίτο, κατέκειτο.
χευε, κατέχευε. πρόσκειται ἀπὸ φύσει μακρῶς,
ὅθεν τὸ ἴξε, ἐφίξε. τὰ δὲ τὸ ἴξε, κοινῶς μὲν μα-
κρὸν ἔχει τὸ ἰῶτα φύσει. ὅθεν τὸ ἐφίξε προπε-
ριστώμενον. Ἀττικοὶ δὲ, ἢ ποιηταί, συγγένειαν
αὐτῷ, τίττι δέσει μακρὸν αὐτὸ ἔχουσιν. ὅθεν
τὸ ἐφίξε προπαροξύτονον.

Κάθη. Ἰστέον ὅτι τὸ κάθη, καὶ δύνῃ, καὶ μέμνη, καὶ τὰ
ὅμοια, παραλογαί εἰσι. τὸ μὲν γὰρ κάθη καὶ δύνῃ,
ἐνισώτες εἰσὶ παθητικοὶ τῷ εἰς μὴ. ὁ δὲ ἀπὸ τῆς εἰς
μὴ παθητικὸς ἐνισώς, ἔοπη τῆς καὶ τὸ τρίτον πρό-
σωπον τῆς σ, ποιεῖ τὸ δίδυμον, ὡς ἴσεται, ἴσα-
σαι. ἔπος δὲ καὶ ἀπὸ τῆς κάθημαι, κάθηται, κάθη-
σαι. καὶ δύναιμαι, δύνεται, δύνασαι. τὸ δὲ μέμνη,
πα

παθητικός ἐστι παθεῖν. πᾶς δὲ παθητικός παθεῖν τὸ τρίτον τὸ τ' εἶπεν εἰς σ', τὸ δό-
τερον ποιεῖ. οἶον, νονῶνται, νονῶσαι. ἔπος ἔν
καὶ μέμνηται, μέμνησαι. παθολόγως ἄρα καὶ τὰ
τεία. ἐστὶ δὲ εἰπεῖν παθὲν αὐτῷ ἔπος. ἐστὶ μέ-
μνηται, τὸ δότερον μέμνησαι, καὶ ὑποβολὴ τὸ σ'
Γωνικῶς, γίνεται μέμνηται, καὶ κατὰ συστολὴν μέ-
μναι, καὶ κατὰ κράσιν τῷ φωνηέντων μέμνη. καὶ μῦναι
τὸ τ' ἀνέκφωτον. ὁμοίως καὶ τὸ κάθηται, καὶ δυνά-
μαι, κάθηται καὶ δυνάται, ὑποβολὴ κάθηται καὶ
δυνάται, καὶ συστολὴ κάθηται καὶ δυνάται, καὶ κράσει
τὸ εἰ καὶ αἰς ἡ, κάθη καὶ δυνά. ἔπος ὁ Χοιροβο-
σκός.

Κακία, παρὰ τὸ κάτω κεχωρημένη.

Κακός, ὅτι τὸ δειλόν. παρὰ τὸ χάζω χάζομαι κακός
καὶ κακός, ὁ ὑποχωρῶν καὶ φεύγων. ὅτι δὲ τὸ ἄλλο
καταχρηστικῶς, ἐκείνου ὃ πάντες ὑποχωρεῖν. ση-
μαίνει τὸν δειλόν, ὡς τὸ, Τὸ μὲν γάρτε κακὸν ἔε-
πεται καὶ ἄλλουδὲ ἄλλο. καὶ τὸν δειλόν, ὡς τὸ,
Ὅς δ' ἡτοι εἶδος μὲν ἔλκε κακός, ἀλλὰ ποδῶν. ση-
μαίνει καὶ τὸν ποιητὴν, ὡς τὸ, Λαμψρότερος μὲν
ὄγ' ἐστὶ, κακὸν δέτε σημεῖα τέτυκται.

Κακός χρόνος, ὁ χρόνος χατάρθης ὅτι τὸ χεῖρον,
ἢ σκώπτων, ἢ σινούμιος.

Κακοσμός, ὁ κακῶς ὅζων.

Κακόχαρτος ἔστι, Ἡσίοδος, ἀμφίβολος, ἡτοι ὃν ἡ
ὅτι κακῶ χαίρεται, ἢ ἐφ' ἡ οἱ κακοὶ χαίρεται.

Κακοδαίμων, ὁ θεῶν ἐπαχθής, καὶ τὴν ψυχὴν ἔχων
ἐμπαθῆ.

Κάκη. τὴν κάκην ὅτι τῆς κακίας πίπτει, παρὰ τὸ
μὲν κακίας τὸ ζῶν περιποιημὸς δὲ τὸ ρίπτειν τὰ
ὄπλα.

Κάκητος, σημαίνει τὸν κολαζόμενον, ἢ κακίζόμενον.
παρὰ τὸ κακίζω, κακίσω, κάκιστος, καὶ κάκητος,
ὁ κάκιστος.

Κακκάβη, σκευὸς πρὸς ἐφισιν ἐπιτήδειον. παρὰ τὸ κά-
πτω, ὃ σημαίνει τὸ κοιλαίνω, ὄνομα κάβη, καὶ πλεο-
νασμῶ τῷ κ, καὶ διπλασιασμῶ, κακκάβη. ἀναλο-
γώτερον δὲ θέλει λέγεσθαι ἢ κακκάβος. τὸ δὲ ἀρ-
σενικὸν ὁ κάκκαβος, παντελῶς ἀδόκιμον.

Κακκείοντες. Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν, κατακοιμηθη-
σόμενοι ἐπορεύθησαν. ἐκ τῷ κῶ τὸ κοιμῶμαι, κέω,
καὶ πλεονασμῶ τῷ τ, κέω. ἢ μετοχή, κέων κείοντος,
κείοντες, καὶ κακκείοντες κατὰ ἀδιπλασιασμόν. ἐστὶ
δὲ ἐν τῷ κῶ παρατατικός, σημαίνει δὲ ἐμφασιν
μέλλοντος. τὸ δὲ κῶ, σημαίνει δύο, τὸ κοιμῶμαι, ὅξ
καὶ κοίτη, τὸ καίω, ὅξ καὶ τὸ, Κεῖα μὲν πυρὰ
πολλὰ. ἐκ τῷ κέω τὸ κοιμῶμαι, κείοντος, ἢ δεινὰ
τῷ πληθυντικῶν, κείοντες, κατὰ τῆς κατὰ, κατακείον-
τες, καὶ συγκοπῇ, κακκείοντες. τὰ δὲ τοιαῦτα τῷ
ρημάτων, ὡς αὐτὰ τὰ πρῶτα ἐπιθυμητικῶς ἔ-
χοντες δηλώνται. τὸ δὲ βρωσέω, τὸ βρωτικῶς, καὶ
τὸ κακκείοντες, τὸ κοιμητικῶς, καὶ τὸ ὀφείοντες, τὸ ὀ-
πτικῶς ἔχοντες. Τὰ οἷον ὀφείοντες, Ἰλιάδος ξ', αὐ-
τὶ τὰ ὀπτικῶς ἔχοντες, ἰδεῖν θέλοντες. καὶ τὸ πο-
λεμιστοῦντες, τὸ πολεμικῶς ἔχοντες.

Etymologicon.

Κάλαθος, κυρίως εἰς ὃν τὰ καὶ ἄλλα ὑποτίθεται.
καὶ ἄλλα δὲ εἰσι τὰ βιβλαμύα ἔλαια. καταχρηστικῶς
δὲ, καὶ ὅτι τὸ δεκτικὸν τῶν τυρῶν καὶ σαρυλῶν. ἢ πα-
ρὰ τὸ γάλα, γάλαθος, εἰς ὃν τὸ γάλα ὑποτίθεται
τυρόντες.

Καλαμύτης, ὁ ἀλιδός. ἀλλὰ κυρίως, ὁ ποῖς καλὰ-
μοις ἀλιδῶν.

Κάλαμος, παρὰ τὸ καλῶς ἀμᾶθαι. καλαμίδας, τὰς
νῦν λεγομένας ἀλιδάς, ἐπεὶ ἀπὸ καλὰμων γίνεται.
ἢ τὰς θηλυκὰς καλάμους τὰς προσωδέσμους.

Καλαμογλυφεῖν. ἔτε ἐν τῷ γλύφῳ ἐνέστωτι, ἔτε ἐν
τῷ γλύφῳ ἅπαντα ἢ συνθέσεις ἐνέστω, ἀλλ' ἐν τῷ
ὀνόματι. οἶον, καλαμογλυφός, καλαμογλυφῶ.

Καλαύροφ καλαύροπος, ἡ βυκολικὴ ράβδος. ἐστὶ δὲ
ξύλον κατὰ τὸ ἕτερον μέρος ῥιπῶν ἔχον, ὃ ἐστὶ καμ-
πύ. παρὰ τὸ ῥέπειν τὸ κάλον εἰς τὸ μέρος, ἐν ᾧ
ἐστὶ παχύ. καὶ ἡ καλαμὴ κορυφῆ, καὶ κορυφή,
καὶ ῥόπαλον.

Καλήζω, κατὰ ἄλλοι. οἱ Αἰολεῖς τὰ τῆς πρώτης συ-
ζυγίας, ὅτι τὸ ἡ προσφέρουσιν, ἀδικῶ. Ὡς τὰ
ἀδικῶ. ποθέω, ποθέω. οἶον, Καὶ ποθέω καὶ
μάχομαι. ἔπος ἔν καλῶ. παρὰ μὲν Ἰῶσι, κα-
λέω. παρὰ δὲ Αἰολεῦσι, καλήω. παρὰ δὲ Κυ-
πρίοις, καλήζω. τὸ δὲ ἡγνῆται κατὰ συγκοπὴν
γεγονῆται καλήζω, ἐκ ἐστὶ δὲ. δεινόςκομῳ ὃ αὐτὸ
συν τῷ τ. ἀλλ' ἀπὸ τῷ κλέος κλείζω καὶ κληίζω καὶ
κληίζω. ὡς κλέος, κλείζω, κληίζω, καὶ κληίζω.

Καλήμηναι, καλεῖν, ἀπὸ τῷ καλήω, ἀπαρέμφατον.

Καλία, κυρίως ἡ ἐκ κάλων κατασκευασμένη οἰκία,
μήπω δὲ ῥεφύγιον λίθων εἰς ἐργασίαν. καταχρησι-
κῶς δὲ καὶ ὅτι τῷ λίθων τῷ οἰκίῳ. Ἡσίοδος, Οὐ-
δὲ ἐπὶ τοιοῦτος ἀνὴρ πύμπλησι καλῶν.

Καλός, ἐκ τῷ κάλῳ. ἢ παρὰ τὸ κάζω, ὁ μέλλων, κα-
σώ, ῥηματικὸν ὄνομα καλός. ἢ παρὰ τὸ καλῶ, ἐκ-
τὸ καλεῖν πρὸς αὐτὸν ἕκαστον, ὡς αγαθόν, ἐφ' ὃ ἀ-
γαν θέομαι. ἢ παρὰ τὸ κηλεῖν, πάντες δὲ κηλεμένα
τῷ καλῷ, καὶ θελγόμεθα. ἢ παρὰ τὸ θέλω.

Καλοκαγαθία, ἀπὸ σωτηριεμῶν ὀνόματος γίνεται.
οἶον θεοὶς ἐχθρός, θεοκαγαθία, ἔπος καλός καὶ ἀ-
γαθός, καλοκαγαθία.

Καλόπες, κυρίως ὁ ξύλινος πῆξ. κάλον γὰρ τὸ
ξύλον.

Κάλοι, χάλοι τινὲς ὄντες, οἷς χαλᾶται τὰ ἰσία.

Καλινδῆμαι, τὸ κυλίσθαι. οἱ δὲ Αἰολεῖς, τὸ εἰς
ἅ ἔρεται, τὰς σάρκας σύγκας λέγοντες. ἐπεὶ ἔν
ἔρεται τὸ αἰς ὕ, δηλονότι ἔρεται καὶ τὸ ὕ εἰς
α. καὶ ἔπος ἐκ τῷ κυλίω, γίνεται καλίω, καὶ πλεο-
νασμῶ τῷ συμφώνῳ, καλίνδω.

Κάλω, ἡ διδασκαλία.

Καλώδιον, τὸ χοινίον, συν τῷ τ' ῥεφύγεται. καὶ ὡ-
φείλον εἶναι καλίδιον, ἐπεὶ ἡ τελευταία συλ-
λαβὴ τῆς ῥητικῆς τῷ πρῶτῳ ἀπὸ συμφώνῳ ἀρ-
χεται, οἶον κάλος κάλω. τότε γὰρ δὲ τῷ ἰδίῳ
γίνεται ἡ παραγωγή, οἶον, γνώμη, γνωμίδιον.
ἀλλὰ σιωπῆς ἐκκολάθεται τῷ λαγώδιον, σῳδῖον. ση-
μαίνει τὴν σοφίαν.

τὴν δὲ πρὸς θεοῖσιν σημαίνει τὸ ἀπειπεῖν, καὶ ἀπαγορεύσαι καὶ ἀπογνῶναι. οἷον, Ἀπέκαμνον ἐθε-
 γν. Ἀποκάμνω παραινῶν. κάμνω σημαίνει τέσ-
 σαρα. τὸ κοπιῶ, Αὐτὰρ ἐπεὶ κάμει χεῖρας αἰαί-
 ρων. τὸ κατασπιδάω, ὡς τὸ, Κάμει τόλχων. καὶ
 τὸ ἀδύω, ὡς τὸ, Καμνόντων, αἰχμαλῶπων. ση-
 μαίνει καὶ τὰς τεθνηῶτας, ὡς εἰδῶλα καμνόντων.
 καὶ κάμοντας ἀνθρώπους, ἀντὶ τῶ τελευτήσαντας,
 ἀποθανόντας. κάμνω, ὁ μέλλων καμῶ, ὁ μέσος
 παλαιός, κέκαμα, ὁ δούτερος ἀόριτος, ἐκα-
 μων, ἡ μετοχή, καμῶν καμόντος.
 Κάμπω, ἐκ τῆ γόνυ γονάπτω, καὶ παρὰ γονύ, καὶ
 συγκοπῇ, γνάπτω, καὶ ῥοπή τῆ γ' εἰς κ' καὶ ἐν
 ὑπερθέσει κάμπω.
 Καμπή, ἡ καμπτομένη καὶ κεκαμμένη. καὶ καμπὰς
 φασὶν, τόπον, ὡς κλάσιν πεπονητόων χωρίων.
 λέγεται δὲ καὶ ζωοδρόμιον κάμπη, ἡ κάμπισσα.
 τὸ μὲν τελευταία μέρη δόποινε, τὰ δὲ πρὸς τῇ
 ῥαχίλῳ κάμπει, εἰδ' ἔπος δόπισυρε τὰ ὀπίσθεν.
 Καμπύλος, ἐκ τῆ κάμπω.
 Κάμμορος, οἷον κακόμορος. καὶ συγκοπῇ, κάμμορος.
 Καμμού, ἐκ τῆ καταμύω, καὶ ῥοπή.
 Καμμουίω, κακῶς τῇ λέξει κέχρηται. καμμουία
 γὰρ ὅτι κυρίως, ἡ ἐκ τῆ μοιρομερῆς νίκη, ἡ ἐκ
 καὶ μόνας μάχης γινομένη νίκη, τῆς ἐκ τῆς καὶ
 καὶ μόνης νίκης ὅτι πάλης καὶ πυγμῆς, καὶ τῇ
 ὁμοιοτρόπων ἀγωνισμάτων. ὅτι δὲ ἵππων εἰδ'
 αὐτῶν καὶ τὸ λεξείδιον.
 Καναχίζω, ἡχει. καναχή, ἡ βοή, ἀπὸ τῆ κανὼν
 ἀχέειν. καὶ, Καναχιδὼν κυλινδρόμοι φορέοντο.
 ἀπὸ τῆ καναχῶ καναχίσω.
 Κανδύλη, βρώμα ὅτι δὲ γάλακτος καὶ μέλιτος κα-
 τασκευασθέντων, ὡς τὸ, Ἀμοιτακίῳ ἔροικον βρώ-
 μα.
 Κανθός, ὅτι τῆ ὀφθαλμοῦ, οἷον κνήθος τις ὢν. ἀπὸ
 τῆ κνήθεσθαι σιμωχῶς, δακρυμῶν ὑπὸ τῆ παρει-
 σφύοντος ὕδατος δακρύει.
 Κανθων, ὁ κανθαρος. ἔπω μὲν εἰρημνός. ἐκ δὲ τῆ
 τῇ κανθων τῆς τῇ ὄντων κόπρω φησὶν.
 Κανθαρος, παρὰ τὸ εἶδος ἡ κόπρος, καὶ τὸ ὄρεα τὸ
 ὄρμω.
 Κανθαρον. Δίδυμος τὴν πείριον πλεκομένην λέ-
 γει ῥίπινθον, καὶ καὶ ἀντίθεσιν πείριον. τὸ δ'
 ὑπὸ Ξενοφῶντος καλεῖται κανθαρον. ἐπεὶ καὶ κά-
 νη ἡ ψίαθος. ἔπος Ἐπαφρόδιτος. ὦρος.
 Κανῶν, εἰς ὃ φέρονται ἱερουργικαὶ μάχαιραι. σημαί-
 νει κυρίως τὴν μάχαιραν οἷον τὸ καίνειν ἔχον κεί-
 μνον, ὃ ὅτι κόπτειν, ἀπὸ τῇ γινομένην ἐν ταῖς
 δυσταῖς σφαγῶν. σημαίνει δὲ καὶ κανίσκιον, πα-
 ρὰ τὸ καίνειν κανῶν καὶ κανῶν, ἀπὸ τῆ καλῶναι.
 Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι τὰ κανῶν καὶ ὅσα καὶ χρυσῶ καὶ
 χαλκῶ, ἐκ ἐξήκοντο ἀπὸ τῆ ὁσίας καὶ χρυσῶ καὶ
 χαλκῶ, ὡφειλε δὲ αὐτὸ εἶναι ἡ κράτις. ἀλ-
 λά λέγεται ὅτι αἱ σῆκαι αὐτῶν διχῶς λέγονται
 καὶ ἐντελῶς καὶ καὶ κρᾶσιν. οἷον χαλκίον, χαλκῶν.
 ὅσον, ὅσον. αἱ δὲ ἐντελεῖς δίδονται τῇ πλῆθει.

τικῶν, ἀπὸ τῆς ἐντελῆς δίδεται τῇ σῆκαι γί-
 νονται. αἱ δὲ σωρημῆται ἀπὸ τῇ σωρημῶν
 ἀπὸ τῆ κανῶν, ὅσον, κανῶν καὶ ὅσα.
 Κανθόρος, παρὰ τῆς κανῶν καὶ τῇ λουβῶν φέρ-
 σα ἐν ταῖς δυσταῖς, παρὰ Αἰσοφῶν.
 Κανῶπος δεῖ λέγειν, ἐκαστός, ἐπεὶ δὲ εἰς οὗτος
 λῆγον ὑπὸ δύο συλλαβὰς παλαιότροπον τῇ ὡ,
 ἔχει τὸ βῆτα ἀρτιτικὸν τῆς τελευταίας συλλαβῆς,
 ἀλλ' ἢ ἑτερον, ἢ τὸ π. Κρότωπος, ἀνδρῶπος. ἔ-
 πο καὶ Κανῶπος.
 Κανῶν, παρὰ τὸ καίνω τὸ κόπτω, ὁ τὰ τῇ λέξει
 κόπτων ζητήματα. ἔσι δὲ εἶδος περιεκτικῆς. ἔ-
 ρηται δὲ κανῶν ἀπὸ τῆ τεκτονικῆς κανόνος. ὡς
 ὅτι ὁ τεκτων κέχρηται κανόνι δὲ τὸ ἐπανορθῶσαι τὸ
 ἀποτελέμενον, τὸν αὐτὸν ῥόπον καὶ ἡμεῖς κέχρημε-
 θα τῇ κανόνι δὲ τὸ ἐπανορθῶσαι τὰς λέξεις. ἔ-
 σι δὲ κανῶν, λόγος ἐντεχνος διδακτικός, ἀπο-
 δυνῶν ὁμοιοπῆτα πρὸς τὸ κατόλου. κανῶνας ὅτι
 τῆς ἀσπίδος, τὰς ῥάβδους αἱ ἐκράτην τὰς ἀσπί-
 δας. ἔπω δὲ ἔχοντο τοὺς πόρπαξιν, ὅς ὄχονα
 ἐκάλαν. ὅσον δὲ ἐπνοήθη ὑπὸ Κανῶν, ὡς Ἀ-
 νακρέων φησι.
 Κάπη, ἡ φάνη. παρὰ τὸ κάπτειν, ὃ ἐστὶν ἐδίειν ἱ-
 σαμῆναι τὰς ἵππους ἐν αὐταῖς. Ἰλιάδος θ', Δι-
 σε δ' ἐπ' ἀμβροσίῃσι κάπησι, γίνεται κάπτει καὶ
 κάπη. ἡ παρὰ τὸ κάπος, κάπη. κάπος δὲ ὅτι τὸ
 πνεῦμα. καὶ Ὀμηρος, Ἀπὸ δὲ φυλῶν ἐκάπυσ-
 σεν, αὐτὶ τῆ ἐξέπνυσε. τῆς ἐκ τῆς ὑπὸ τῇ ἀ-
 δμάτων καταπνεομένη τῇ ἵππων. ἡ παρὰ τὸ ἐ-
 σκάρδαι καὶ κεκοιλῶναι.
 Καπνίζω, ἐκ τῆ καπνός. τὸ παρὰ τὸ καίω καὶ τὸ
 πνέω. κυρίως δὲ καπνός λέγεται ἡ ἐκ τῆς καύσεως
 πνοή, ὅθεν καὶ καπνίζω. ἡ παρὰ τὸ κάτω τὸ
 πνέω, ἔ παρὰ γὰρ καπύω καπύσω. καπνός
 ἐν ὃ δόποινε τὸ πῦρ. ὡς ἐρέω, ἐρεμνός. σίλ-
 βω σιλπνός. ὅθεν πολλὰ φησὶ πυρὸς αὐτῶν
 τὸν καπνόν. ἡ παρὰ τὸ κάπος τὸ πνεῦμα, καπός
 καὶ καπνός. Κάπνισαί τε καὶ κλισίας, καὶ δεῖπνον
 ἔλοντο. ἰλιάδος β', αὐτὶ τῆ πῦρ αἰήσαν, καὶ ὡ-
 φοποίησαν.
 Κάπετος, ἡ τάρφος. ἐκ τῆ σκάπτω σκάπετος καὶ κά-
 πετος παρὰ τὸ ἐσκάρδαι.
 Κάπηλος, ὁ μεταβολὸς καὶ οἰνοπώλης, παρὰ τὸ χεῖν
 τὸν πηλὸν ἢ γὰρ τὸν οἶνον. τινὲς οἰονταὶ ἐν αὐτῷ
 ὡς εἶναι. οἷον ἐκ τῆ παρὰ Σοφοκλεῖ, Πολὺς δὲ
 πηλός ἐκ πίθων τυρβάζεται. ὁ μὲν ἔν Σοφοκλῆς
 Εὐεπίφορος εἰς τὸν πηλόν. ὁ μὲν οἶνος ἐκ ἐστὶ
 πηλός. πόθεν δὲ ἐν τῇ καπῆλῳ ὁ οἶνος ἔγχε-
 ται; καὶ ὅτι ἑτερόν ἐστιν οἰνοπώλης, καὶ ἑτερον καπ-
 λείον. κατόλου δὲ τὰς παλαιότητας καπῆλος ἔλε-
 γον. ὁ δὲ Αἰχύλος τὰ δόλια πάντα καλεῖ κάπη-
 λα. Κάπηλα προφέρων τεχνήματα.
 Κάππαρις, ὅτι ἡ ποτὴ καὶ καλὴ ἐν κάπποις φύε-
 ται, ὅσον δὲ ἐν κρημνοῖς. εἴη αὐτὸ ἐν κάππα-
 ρις παρὰ τὰς κάμπας, καὶ μεταβολῇ τῆ μ', εἰς
 π' κάππαρις ὦρος.

Καππάδοξ, σερσημείωται ἐκ τῆς εἰς ὠξ, ἀρσενικῶν δὲ τὸ ὁ μικρὸν γραφόμενον, καὶ κλίνεται Καππάδοκος. καὶ μεταγίνεται ἡ ῥημική εἰς διθείαν, καὶ κλίνεται Καππαδόκx. τὸ δὲ Καππαδόκης καὶ μεταπλασμίν. ἐξ ἧς καὶ ὁ θεολόγος, Οἱ σεμνοὶ Καππαδόκαι λέγει.

Κάρα, ἡ κεφαλὴ, ὑπὸ τῆς κέρας (ὃ σημαίνει τὴν ῥίχα) γίνεται κέρα καὶ κάρα, δὲ τὸ πετειχῶσαι. κλίνεται τῆς κέρας. οἱ δὲ ἐτυμολογοῦσι, ὡς τὸ ἄκρα. καὶ κατ' ὑπερβασμὸν κάρα, ἡ ὑποτερμάτωσις τῆς ἀνθρώπου. καὶ κατωκάρα σπύδετον.

Κάραβος, τὸ θαλάσσιον ζῶον, ὡς τὸ τῇ κάρᾳ βαίνειν τῆς κεφαλῆς προεχέσης. ἐξ αὐτῆς καὶ τὸ ὅτι τῆς πλοῖς λεγόμενον. σημαίνει καὶ τὴν ναυῶν, ὡσαύτως. κάρα γὰρ ἡ ῥόπις.

Καραδοκῶ, παραδοκεῖν τὸ τῆς πράγματος κεφάλαιον ὑπηρεῖν ὅπῃ χωρήσει. ὡς τὸ κάρᾳ, καὶ τὸ δοκῶ τὸ ὑπηρεῖν. ἡ τὸ τῇ κεφαλῇ προβλέπειν καὶ ἐλπίζειν ἐκδεχόμενον. μήποτε τὸ κάρᾳ ἐγκτεται. τὸ μὲν γὰρ κεραιβαρεῖν, ἡ τὸ καταβαρεῖσθαι τὴν κεφαλὴν, ἡ ὡς τὸ βάλλειν αὐτὴν ὑπὸ μέσης. Τιμαχίδας δὲ φησιν, ὅτι σπύδετον ὅτι ὡς τὸ κατὰ κάρᾳ φέρειν τὸ παραδοκεῖν.

Καρβαῖες, οἱ βάρβαροι οἱ ἔχοντες καρὸς βολῶ. Λυκόφρων, Κάρβαον ὄχλον.

Κάρδοπος, λίθος, ἡ μάκρᾳ ἀλόρυς. Νίκανδρος, Καρδόπων ἐντεῖφας.

Καρδία, δὲ τὸ ἀπαύτως σαλεύεσθαι. εἰς τὸ κερκίνος.

Καρδαμύττειν, τὸ συνεχῶς τὰ βλέφαρα κινεῖν, καὶ εἰς ὀπίμυσιν ἄγειν οἱ Ἀττικοὶ φασίν. εἴρηται ὑπὸ τῆς καρδάμης.

Κάρη. ἡ διθεία τὸ κάρηλον, σημαίνει δὲ τὸ ἀκράτερον. σημαίνει δὲ καὶ τὴν κεφαλὴν. ἡ αἰτιατική τῆς πληθυντικῶν τὰ κάρηλα, καὶ συγκοπῇ κάρη. ὅτι δὲ πέπονθε τὸ κάρη, καὶ ἔχ' ὑγιᾶς, δηλον. τὰ γὰρ εἰς ἡ λήγοντα ἐδέτερον ἐδέποτε ἐνικής πτώσεως ὅστις, ἀλλ' ἡ δοικᾶ, ἡ πληθυντικᾶ, ὡς τὰ βέλῃ. τὸ δὲ τὸ κάρη, ἔπε διθεία ὅστις ἐνική ἔπε πληθυντικῇ. καὶ συγκοπῇ ἄρα ὅστις αἰτιατικῇ πληθυντικῶν, ἐδέτερον ἐκ τῆς κάρηλα. κάρη, ὅνομα ἐδέτερον. ἡ αἰτιατική τῆς πληθυντικῶν τὰ κάρηλα. ἡ διθεία τῆς ἐνικήων τὸ κάρᾳ. τὸ ρᾶ, μακρον. ὡς περ τὸ ἡμέρα. ἡ ὅτι τὰ εἰς ἁ λήγοντα ἐδέτερον συζέλλει τὸ ἁ, πλὴν τῆς κάρᾳ. Ἰστέον ὅτι ὡς λέγει ὁ τεχνικός, τὸ κάρᾳ, λίπα, ἀλειφα, ὑποκοπή ὅστις. αἰ δὲ ὁ ποιητὴς τῶν κάρη χρηταί. ἐκ τῆς κέρας γίνεται, ὃ σημαίνει τὴν τείχα, ῥοπή ἰωνική τῆς αἰς ἡ. ἡ ὡς τὸ κέρᾳ ἔκαρον. ἡ ἐκ τῆς κρᾶς κρᾶς. ὑπὸ τῆς κάρᾳ γίνεται ἐδέτερον τὸ κάρηλον. Ὅς δὲ πολλῶν πολιῶν κατέλυσεν κάρηλα, ἄκρα, πόλεις, ἐξοχάς. ἐξ ἧς βασιλεία. σημαίνει καὶ τὴν κεφαλὴν. ὡς τὸ, Τῇ ρᾶ μάλισ' ἀνδρῶν πίπτε κάρηλα.

Καρπός. τῆς εἰς ἀρ' ἐδέτερον τὰ μὲν ὑπὸ δύο συλλαβᾶς, δὲ τῆς περ κλίονται. ὄνειαρ, ὄνειατος. ἡ

λειφαρ, ἀλείφατος. ἔπω κάρηαρ, κάρηατος. ἡ καὶ γὰρ ὑπὸ τῆς κάρηας διθείας πεπλαῖσται. ἐδὲν γὰρ εἰς αὐτὴν λήγον ὑπὸ δύο συλλαβᾶς εἰς ἐδέτερον. τὸ γὰρ καλλικρέας καὶ βακείρας, σπύδετα. ὡς δὲ λειαρ' ἔν, ἔπω κάρηαρ κάρηατος, καὶ καὶ συγκοπῇ κάρητος, ἡ δοτική κάρητι. τῆς δὲ διδυλλάβων τὰ φύσει μακρὰ ὡς ἀληγομήνα, δὲ τῆς περ, ἡμαρ ἡματος. εἶδαρ, εἶδατος. ἔδαρ' ἔδατος, ὁ μασός. τὰ δὲ βραχεῖα ὡς ἀληγομήνα, ἡ θέσει μακρὰ, δὲ τῆς ρος. θέναρ, θενάρος. ὑπαρ' ὑπαρος, τὸ ἀληθές ἐν ὑπνιον, τὴν λεγομένην ὀπτασίαν. ἄλκαρ ἄλκαρος, σημαίνει τὴν βοήθειαν. σερσημείωται φρέατος, σείατος. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι φρέαρ, καὶ σείαρ' ἡ, καὶ ὡς ἔχοντα φύσει μακρὰ τὴν ὡς ἀληγομήνα, ἐκλήθη δὲ τῆς περ, φρέατος, σείατος, ὑποβολῇ τῆς ἱ, σείατος. λέγει δὲ ὁ Ἡρώδης ἐν μονοβίβλῳ, ὅτι τὰ εἰς ἀρ' ἐδέτερα ὡς ἀληγομήνα τῶν ὦν, ἀκλιταί εἰσι. βῶμαρ, σημαίνει δὲ τὸν βωμόν. μῶμαρ, σημαίνει τὸν μέγαν. νῶμαρ, σημαίνει τὴν σέρισιν τῆς ψυχῆς. ἔπος ὁ Χοιροβοσκός.

Καεῖς, ὡς ὡς Κρατίνῳ, ἔχων πρόσωπον καεῖδος μαδλητίνης, αὐτὴ τῆς δερματίνης. ὡς τὸ σκαῖρα σκαεῖς καὶ καεῖς. ἡ ὡς τὸ κάρᾳ καεῖς. καὶ γὰρ ὅλη ἡ καεῖς χεῖδον κεφαλὴν ὅστις. τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι ὑπὸ τῆς κάρᾳ καὶ τῆς ἱς. ἱνός, ἡ ἔχουσα ἐν τῇ κεφαλῇ ἱνας. οἷς ἀντίκειται καὶ ὁ πόσις. ὅτι εἰ μὴ ὑπὸ τῆς ἱνός, βρυώσθαι ὡφείλει. παῦ γὰρ μονοσύλλαβον ἐν τῇ σπύδεσει βαρυώσθαι. καὶ ἡ κλίσιν, ἐπειδὴ τὸ μὲν καεῖς δὲ τῆς δος κλίνεται. εἰ δὲ μὴ ὑπὸ τῆς ἱς, εἶχον αὐτὴν κλινεσθαι δὲ τῆς νος. τὰ γὰρ εἰς ἱς σπύδετα τὴν τῆς ἀπλῶν φυλάττει κλίσιν. οἷον, ἀκτίν, ἀκτίνος. δῶακτιν δῶακτινος. γλῶχιν, γλῶχιος, τριγλῶχιν, τριγλῶχιος.

Καρκίνος, ζῶον θαλάσιον, ὁ λεγόμενος πάγρος ὡς τὸ τῇ κάρᾳ κινεῖσθαι καρκινός τις ὦν, ὁ κινῶν τὴν κάρᾳ ὑπὸ συχνῶν, ἡ γὰρ τὴν κεφαλὴν.

Καρκαίρε, εἰς τὸ καρδία.

Καρδία, ὡς τὸ κράτος, ἡ ἡγεμονικωτάτη. ἡ ἡ κρῶνομήνη, οἶονεῖ καρδία, ἡ ἀφροσύνη. ἡ παρὰ τὸ κρᾶδᾶν τὸ σείω. ἀεικίνητος γὰρ ἡ καρδία, καὶ γίνεται κρᾶδία. ἀλλὰ τὸ γὰρ πάθος τῆς λέξεως μεταθέσις ὅστις.

Κάρος, ἡ σκόπσις. παρὰ τὸ κάρᾳ βλέπτειν. τὸ δὲ ἐν Ἰλιάδῳ, Τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ, αὐτὴ τῆς ἐν μοῖρᾳ θανάτῃ, ὡς θάνατον πέφρακον. ἐν ἡ ὑπὸ τῆς κῆρ κῆρος καὶ συζολῶν τῆς ἡ καρὸς. ἡ ὡς ἐνίοι, ἐν τάξει μισοφόρος. πρῶτον γὰρ κᾶρες ἐπολέμησαν ἐπὶ μισῶν, καὶ ἐδόξαν εἶναι ἀτιμώτατοι.

Καρδαμύττειν, ὑπὸ τῆς καρδάμης, ὃ αὐτὴς προσεγγίνεται, συνεχῶς τὰ βλέφαρα μύει. ἡ παρὰ τὸ τὰς κῶρας μύειν.

Καρδισάμφοι, τὴν τῆς θυμῶτος καρδίαν τῇ πιμελῇ καλύψαντες καὶ ὅπως εἰσὶν τῆς πυρῆς.

Καρπός, παρὰ τὸ κάρπος ὃ σημαίνει τὸν ξηρόν, γίνεται καρπός, καὶ καρπός, παρὰ τὸ κινᾶσθαι ὃ ὅστις ἐξορᾶσθαι. ἡ παρὰ τὴν ἀρπύην, ταῖς ἐν ὁτὶ δρεπά-

νη συναγόμενος. ἢ ὑπὸ τῆς κείρας τὸ κόπτω, ὁ πα-
ρακείμενος κέκαρκα, ὁ παθητικὸς κέκαρμαι, ἐξ
αὐτῆς καρπός, ὁ κοπτόμενος καὶ προσφερομενός εἰς
βρώσιν. πρὸς ἀντιθέσιν δὲ ἐβάρυνθη τὸ Κά-
ρος κύριον ὄνομα. σημαίνει δὲ δύο. κυρίως ὅ-
τι καρπὸς λέγεται, ὁ πρὸς ἄμνητον ἡτοιμασμένος ἄ-
σαχυς. ἔπος δὲ ὡς ἡλικία λούκων δὴ καὶ ξηρανθῆ, ἔτοι-
μός ἐστι πρὸς θείσμον. σημαίνει καὶ τὸ κοῖλον τῆς
χειρός, ὡς τὸ, Κύσε χειρὶ δὴ καρπῷ. εἴθεν καὶ οὔτῃς
χειρὸς ξηρὸς τόπος καὶ ἄσαρκος, καρπὸς λέγεται.
Καρπαλιμῶς, ἀντὶ τῆς ταχείας. ὡς τὸ ἀρπάζω ἀρ-
πάσω, ἀρπῖμος, καὶ πλεονασμῷ τῆς κ, καὶ σωήθει
πλεονασμῷ τῆς αλ, καρπαλίμος. ἢ ἐν τῇ κραι-
πνὸς κραιπνίμος, ἐκβολὴ τῆς ι καὶ μεταθέσει τῆς
ρ, κάρπνιμος, πλεονασμῷ τῆς α, καὶ ῥοπή τῆς α
μεταβολῇ εἰς ἀμετάβολον. ἢ παρὰ τὸ κάπω τὸ
πνέω, εἴθεν καπύω, ἀφ' ἧς τὸ ἐκάπυσεν, ἀντὶ
τῆς ἐξέπνυσεν. ἐν τῇ τῇ γίνεται κάπος τὸ πνεῦ-
μα, πλεονασμῷ τῆς ρ, γίνεται καρπός, καὶ κάρ-
πιμος, ὡς γόνος, γόνιμος. καὶ πόμπος, πόμπι-
μος. εἴτα πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς, γίνε-
ται καρπαλίμος.
Κάρρων. οἶον, καὶ κάρρων βῆς. τρίτος τύπος ἐστὶ
συγκριτικῆς. ὡς ὑπὸ τῆς παχὺς παχύτερος, πα-
χίων πάχιστος, ὁ τρίτος τύπος πάπων, ὁ παχύ-
τερος, ἔπω κρατὺς κρατύτερος, κρατίων κράτιστος,
ὁ τρίτος τύπος, κράτων. ὑπερθεσὶ καρσων, καὶ
κάρρων. ὡς ἡ μυρσίνη, μυρρίνη.
Κάρτα, ὡς τὸ κρατὺς κρατέα, ὡς ταχὺς ταχέα.
καὶ καὶ συγκοπῇ καὶ μεταθέσει κάρτα.
Καρυκόμενων, ἀρτυμάτων, καὶ καρυκόμενα ἡδυνά-
σα, γλυκαίνεσα. καρύκη ὅτι βρώμα Λύδιον ἐκ
πολλῶν ἡδυσμάτων σωσιμὸς καὶ αἵματος. ἐστὶ δὲ εἶ-
δος ὑποτελλήματος ἐκ πλειόνων ἀρτυμάτων σωτι-
θέμενον. καρυκόμεν δὲ τὸ φράττειν. καρύκη, ἐ-
φημάτι, ἐκ πολυτελῆς σκευασίας συγκείμενον.
ἐγὼ δὲ, δι' αἵματος καὶ ἀρτυμάτων πωποῖαν. ὁ δὲ
Δίδυμος, Λύδιον βρώμα φησὶν ἐκ πολυτελῆς. ἐ-
γὼ δὲ οἶμαι καρύκην αὐτὸ λέγειν, ἐπειδὴ μέλαν
ἐστὶ. φησὶ δὲ ἐν τῇ καμικῇ λέγων ἔπω, Καρύ-
κιον καρυοβαρές. καὶ κάρυος ρός, ὁ μέλανος ρός.
ἐκὼν ἐκ τῆς οἶμαι λέγειν καρύκην,
Καρχαρείος κύων. καρχαρείοι κύες, οἱ ἔφαχες, ὑπὸ
τῆς κάρφος. καὶ καρχαρόδης ὁ κεχαρχυμένος ἔχων
τὰς ὀδόντας, τῆς ἐρογγύλης καὶ ὀξείας, καὶ ἐναλ-
λάσσοντας ἑαυτῷ, ὡς λύκος, πάρδαλις, λέων.
ὑπὸ τῆς χαράσω καὶ τῆς ὀδὸς γίνεται χαρόδης, καὶ
καὶ ἀναδιπλασιασμῶν, καρχαρόδης, καὶ καρχα-
ρόδης. σημαίνει δὲ τὰς ἔφαχας. τὸ δὲ ἔφαχεν καὶ
σκληρὸν, δυνάται χαράσσειν. ἢ τὰς ἀπώξυμυλούς.
ἀμφοδόντα δὲ λέγεται ζῶα, ὅσα ἐκ ἐνηλλαγμέ-
νης ἔχουσι τὰς ὀδόντας ἐρογγύλης καὶ ὀξείας, ἀλ-
λά παχεῖς καὶ πλατεῖς. ὡς ἐστὶν ἄνθρωπος, ἵπ-
πος, ὄνος, καὶ τὰ ὅμοια. χαυλιόδοντα δὲ, ὅσα
ἐξωθεν ἔχουσι τὰς ὀδόντας ὑπερρεῖς. ὡς ἐστὶ
σὺς, ἐλέφας, αἰσάλας.
Etymologicόν.

Κασίγνητος, ὡς τὸ κάσις, ὁ σημαίνει τὸν ἀδελ-
φόν, καὶ τὸ γνῆς γνήτος, ὁ σημαίνει τὸν γνήσιον.
τῆτο ἐκ τῆς γνῶ. καὶ αὐτοκασίγνητος, γνήματος
ἐστὶ σωθέτω. τὸ δὲ καταρχὰς σωτιθέμενον,
μῦθε ὡσαύτως σωθέτω. τὸ δὲ καὶ τὸ τέλος σω-
τιθέμενον, λέγεται ὡς σωθέτω, ὡς τὸ φίλιπ-
πος φιλιππίζω.

Κάσωρ, σημαίνει δύο. ὄνομα κύριον, ὡς τὸ, Κά-
σοράδ' ἵπποδαμον. καὶ γίνεται ὡς τὸ κάζω
τὸ κοσμῶ. σημαίνει καὶ τὸ ζῶον, καὶ γίνεται
ὡς τὸ γαστήρ, γάστωρ καὶ κάστωρ. ὑπογάγειον
ὅτι τὸ ζῶον καὶ χιτὸν ὅλον κοιλία.

Κασανέα, πόλις Μαγνησίας. εἴθεν καὶ τὰ κασανεῖα
κάρνα τὰ ὑπὸ Κασανῆς τινός.

Κασίπρος, ὡς τὸ θάσσον τεύρεται.

Κάσσα καὶ κασαβάς, ἡ πόρνη ἡ καταφερὴς, παρὰ
τὸ καλεῖν καὶ σοβεῖν. ἢ παρὰ τὸ καίω καύσω,
καῦσα καὶ κάσα.

Κασωρίς, ἡ καταφερὴς, ἡ πόρνη. καὶ κασωρίσ-
σα, τὸ πορνείσα. κασαβάς λέγεται ἡ πόρνη
παρὰ τὸ καλεῖν καὶ σοβεῖν. ἐξ αὐτῆς γίνεται καὶ
κασαχηματισμὸν, κασωρίς. αἱ χηρεῖς παρὰ
Λυκόφρονι.

Καυσία, εἶδος πίλκας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. ὡς καὶ τιάρα.
ζήτει εἰς τὸ καμελαυκίον.

Κασία εἶδος μύρης. γίνεται δὲ παρὰ τὸ κάζω τὸ
κοσμῶ, ὁ μέλλων κάσω, ἐξ αὐτῆς κασία, ἡ
κοσμήσα ὅτι τῆς δύσσεως τὰς αἰδήσεις.

Καυσερός. ἀπὸ τῆς καῶ, καύσω, κέκαυκα, κέκαυ-
μαι, κέκαυται, καυσερός. καὶ καὶ ῥοπή τῆς Βοιωτῆς
τῆς ἢ εἰς τὴν εἰς δίφθογγον, καυσερός.

Καττύεται, ὑποδύεται, ἐκ τῆς καττυμάτων.

Καύηξ, ὁ γλᾶρος, ὅτι τὸ ἀδηφάγον. καύη δὲ ἡ
ῥοπή. ἢ ἀπὸ τῆς λέγειν καῦ, καῦ. Εὐφορίων,
τῆς ἐδ' αἰθμῇ ἐδὲ κρυεροὶ καύηρες.

Καῦμα, τὸ κεκαυμένον ἄνιμα.

Καῦρος, ὁ κῆφος ταῖς φρεσὶ, πλεονασμῷ τῆς κ. αὐ-
ρός τις ὦν. τὸν δὲ καὶ ἔνν' ἐλαφρόν, καῦρον ἐπο-
νομάζουσι. βέλτιον καῦρον λέγειν ὅτι τῆς γ, ἔνν'
ἢ ὁ σφοδρῶς ἐπιρμήτος καὶ ὑπερήφανος, παρὰ τὸ
ἀπὸ γῆς αἵρεται.

Καυλός, τὸ ἄκρον τῆς δόρατος, ὁ εἰς τὸ ὄξυ ἐντίθε-
ται. γίνεται καὶ πλεονασμῶν τῆς κ. αὐλῶ γὰρ
ἔοικε. παῖ δ' ἐπὶ μῆκεις, αὐλός λέγεται.

Καυλωνία, ἐκ τῆς αὐλωνία, καὶ πλεονασμῶν τῆς κ.

Καυχῶ, καυχῆσω, συζυγίας δούτερας τῆς περιπα-
νίων. γίνεται παρὰ τὸ καῦχος. τῆτο, παρὰ τὸ
αὐχος. τῆτο, παρὰ τὸ εὐχῶ καυχῶμαι. ἢ πα-
ρὰ τὸ αὐχεῖν ἐστὶ, σημαίνει δὲ τὸ αὐχεῖν ἐπὶ χη-
σοῖς φράγματι. Λυκόφρων δὲ ἐπὶ φαύλων κέχρη-
ται, ὡς τὰς ἀκόντας αἰχμῶνται.

Καχλάζω. οἶον, κοῖλαι δὲ σπάλυγγες ὑπὸ σπι-
λάδας ἔφηκας, λούκη καχλάζοντος ἀπέπνεον.
ἄχνη ὁ λεπτός ἀφρός τῆς καύματος. καχλάζον-
τος, οἶον ἐκ παρατομῆς πρὸς ταῖς σπιδάσι ταῖς
ἔφαχαις καὶ ταῖς κοίλαις ἐκβράσειν. πεπονη-
μενον

μήλον δὲ τὸ καχλάζω. ὁ δὲ ἦχος τῶν κύματος ἐν τοῖς κοιλάμασι τῶν πέτρων γινόμενος, δοκεῖ μιμεῖσθαι τὸ κάχλα κάχλα. ἢ ἐκ τῶν χλῶ γίνεται καὶ ἀναδιπλασιασμόν καχλάζω. σημαίνει καὶ τὸ σφοδρῶς καταγελαῖν. εἰς τὸ ὄχλος.

Κάφα. κάπτω ῥῆμα δηλῶν τὸ χωρῶ. ὡς τὸ κάψω, κάφα, ὡς δόξα δόξα, ἢ χωρητικὴ ἔσα τῶν ἐντιθεμένων αὐτῇ. δυνάται καὶ παρὰ τὸ κάμπω κάμφω, κάμψα εἶναι καὶ κάφα. ἐπεὶ δὲ ἐκ κεκαυμένων ξύλων αὐτῷ σωεσθήσαντο. Δίων.

Καταπίπτει. ἢ ἐπώνυμον τινός, ἢ ἱερῶν Αἰθιοπῶν, ὁ τὰ κάτω τῶν πέτρων τῆς Αἰθιοπίας ῥυπαυόμενα ὑποπλυνών.

Καταΐτιξ, εἶδος περικεφαλαίας μὴ ἐχέσης λόφον κατωφέρης. παρὰ τὰ κάτω τετύχθαι ὡς πρὸς τὴν αὐλάπιδά τινι ἀνάτασιν ἔχουσα.

Κατάρρεσ τὸ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς καταφερόμενον ρεῦμα ὅτε τῶν μυκήρων, ὃ καλεῖσιν οἱ ἰατροὶ κατασαγμόν. ἢ τινὶ δαΐρριον, ἢ τὸ δυσεντέριον.

Καταρρώγεις πέτραι, κατερρήγμυραι, ἀπὸ τῶν ῥήγιμι.

Κατάκρας, αὐτὴ τῆ καὶ κράτος. ἀπὸ τῆ ἀκῆ ἢ ὀξύτης. ἀκα καὶ ἀκρα, πλεονασμῶ τῶ ρ.

Κατακάσα, ἢ κατωφέρης καὶ πόρνη εἴρηται. ἢ παρὰ τὸ καταχέσθαι ὅτι παντὶ, ἢ ἢ τῶ κατακαυθῆναι ἀξία ὅτε τινὶ ἀτέλγειαν αὐτῆς.

Καταβάτης, ὁ Ζεὺς, ἀπὸ τῶ καταβαίνειν, τετέσι καταπέμπειν τὰς κεραυνούς.

Καταβόσρυχος, κομῶν τοῖς βοσρύχοις. τὸ δὲ κατὰ, πληθὺς ἐμφαντικὸν ἔστιν.

Καταίρειν, αὐτὴ τῶ ἀναχωρεῖν, ὑποπλεῖν, ἀπὸ τῶ συμβαίνοντος. συμβαίνει δὲ ὑποπλέσεως τῆς νηὸς ἐπαίρειν τὰ ἰσία.

Καταίγδω ἀπὸ τῶ καταΐσων, ἢ εἰς τὸ ἔμφοδον ὁρμῶσα καὶ αἰσῶσα ἐπέβηκε κύματι λάβρω, Προσποκαταίγδω κοίτης ἀλός.

Καταγυῖναι, κατᾶσθαι, κατακλαῖν, συστρίβειν. ἀπὸ τῶ ἄγνυμι.

Κατείνου. Οὐχὶ δὲ πάντα νέκυα καταείνου, ἰλιάδος ψ, αὐτὴ τῶ κατεκάλυπτον. ἀπὸ τῶ ἔω, εἰνύω καὶ εἰνύω.

Καταείμενον ὕλη, μεταφορικῶς, ἡμφισμύρον ἐν αὐτῇ.

Καταείσατο γαίης, αὐτὴ τῶ καθώρμισε, κατῆλθε. παν ὀρεινὸν ὑποτακτικὸν μονοσύλλαβον εἰς ὦ λῆγον, ἔχον τινὶ μετοχῷ εἰς σ' ὀξύτονον, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάσσει ἐν τῇ σωθέσει. οἶον βᾶς, βῶ, εἰὼ ἀναβῶ. δᾶς, δῶ, εἰὼ παραδῶ. εἰδὲ μὴ ἔχει τινὶ μετοχῷ εἰς σ' ὀξύτονον, ἀναπέμπει τὸν τόνον. ὅα, κατᾶχω. σῶα, ὅπασα. ὁμοίως καὶ τὰ πληθυντικά, κατᾶχωμυρ, ὀρόχωμυρ.

Καταλογός, ὁ συγγραφός, ὁ συγγραφεὺς κατ' ὄνομα.

Κάχρυς, αἱ πεφρυγμυραὶ κελταὶ κυζίας. καταχρηστικῶς δὲ καὶ πάντα τὰ πεφρυγμυρά. καὶ βοτανή ποιά.

καὶ τῆς πόλης ἢ βλάστησις. λέγονται καὶ πυροὶ τινές.

Καταλλήλας. Καταλλήλως τῆς ἑαυτῶ φύσεως ὁ Χελσὸς ἦλθε καὶ ἐνήργει, ἦγεν ὡς ἐκάστη πέφυκεν, ἀκολουθῶς, ἀρμοζόντως.

Κατάλυμα, τὸ καταγώγιον, ξενοδοχεῖον, παρὰ τὸ καταλύω, τὸ τελῶ τινὶ ὁδόν. τὰτο δὲ ποιεῖσιν εἰς τὸ καταγώγιον ποροόμενοι.

Κατάκλεις, ἐκ τῶ κλείς. ἀπὸ τῶ ἐγκλείσθαι μέχρι αὐτῆς τὰ ἐντός. καὶ αἱ μὲν τῶ σώματος, κατακλείδεις ἐρρωται, ὅτε τὸ ὅπκιμπει εἶναι καὶ ἐοικέναι τοῖς τῶ θυρῶν κλείσιν. ὅτι δὲ τῶ ἐρεσσόντων, ὅτι ἐπ' αὐτοῖς ἐζόμενοι τὸ σῶμα ἔκλιν.

Κατάκλωδες. Κατάκλωδες τε βαρεῖαι, αἱ ἐπικλώσεις τῶ Μοιρῶν, παρὰ τὸ κλώθω. τὰτο δὲ παρὰ τὸ κάτω κατέλκειν τὰς τῶ νημάων ὀλκὰς. κλώθειν δὲ τὸ νήθειν. ὅθεν καὶ κλώσης παρὰ τὸν κλώσω μέλλοντα, καὶ κλώσηρ.

Κατακρήθον, καὶ κράτος, παρὰ τὸ κατὰ ὀξύμενον γίνεται κατῆθον, καὶ καὶ συγκροτῶν κατῆθον, καὶ Ἡσίοδος ὑποκρήθον εἶπεν.

Καταπορεύσθαι, ἀπὸ τῆς ποικίος, ὡς διαυρῶντες οἱ Ἴωνες πορτοῖνα λέγουσιν. ὡς περ ἐν ἡ πορτοῖξ δαυρεῖα δίδονται, ἔπω φασιν ἐ δαυρεῖα με καταγνώσεται τις, ἀλλ' ὑποδῶσει μισθὸν ὡς ἐπαρξέ. καὶ ἐπαίτης, καὶ ὁ πορτοῖνα αὐτῶ, πορτοῖτης λέγεται.

Καταπορεύσθαι, αὐτὴ τῶ καταπορεύσθαι. ἀπὸ τῶ ἴημι, ὁ παθητικὸς ὡς ἀνέμωρος ἐμμι, ὁ ἀόριστος ἐθῶ, ὁ μέσος δόλυτος ἀόριστος ἐμμι, τὸ ἀπαρέμφατον, ἔδαι, καὶ πορεύσθαι.

Κατασιλάζοντες. Καὶ φιλεπιδήμον φόνον κατασιλάζοντες, Κατακρύπτοντες. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶ ὑφάλων πέτρων, αἵτινες ὑπὸ ὕδατος καλυπτόμεναι, τοῖς ἀπορόπτως κατασιλάζουσι κίνδυνον ἐπιφέρουσι.

Καταλόσιμον, τὸν ἄξιον τῶ καταλόθῃναι.

Καταχλύν, ἢ χάσμησις. παρὰ τὸ χαίνω χλύν, καὶ καταχλύν.

Καταφήχειν, τὸ ἡρέμα κολακίδειν καὶ κρατεῖν. εἴρηται ἀπὸ τῶ καταφῶ, καταφήτω, καὶ ἀνεδόθη εἰς ἐνεσῶτα, καταφήχω.

Κατέκταν. ἀπὸ τῶ κτείνω, κτενῶ, ὁ πρῶτος ἀόριστος παθητικὸς, ἐκταῖθῃ. ὡς φαίνω, ἐφάθῃ. τὸ πληθυντικὸν ἐκταῖθῃμυρ, ἐκταῖθῃτε, ἐκταῖθῃσαν, ἐκταθῇ. ὡς ἐφάθῃμυρ, ἐφάθῃσαν, ἐφάθῃ. ἢ ἔστιν ἕτερον ῥῆμα κτῶ, παράγωγον κτῆμι, ὁ δόλυτος ἀόριστος ἐκτῶ, ὅπερ γίνεται ἐκταν. οἶον, Τὸν σὸν κατέκταν παῖδα. καὶ, Ὅτε δῖον Εὐρύδαλῖονα κατέκταν. τὸ β', ἐκτας, ἐκτα, ἢ μετοχὴ κτᾶς. Ἀνδρα κατακτᾶς. ὁ μέσος ἀόριστος ἐκτάμυρ, τὸ δόλυτον ἐκτατο, ὁ πρῶτος ἀόριστος ἐκτάθῃ, ὡς ἐφάθῃ. ἐκτάθῃμυρ, ὡς ἐφάθῃμυρ. τὸ τρίτον ἐκτάθῃσαν, ὡς ἐφάθῃσαν. καὶ Ἐκταθῇ ἐπᾶροι, καὶ κατέκταν.

Κατενῶπα, ὡς καὶ δῶμα. ἀπὸ ἐκτείας τῆς ὠψ, ἢ αἰτιατικὴ ὠπα. ὁ δὲ Ἀλεξίων καὶ οἱ πλείους, κατενῶ.

των ὧπα. οἷς καὶ δεῖ πείθεσθαι, ἢ ἢ ἀπὸ τῶ ἐνώ-
πια συγκοπῇ ἐνώπα. ὡς μηρία, μῆρα. σιτία,
σῖτα. ὧσι δὲ βοήθεια καὶ τῷ Ἀριστάρχῳ ἔπος.
ἔστιν ἐνωπὴ ἡ ἀσπίς, παρ' ἡμῶν ἡ αἰτιατική,
ἐνωπῶν. ὅν' ἐν ἑξόπον τιλὶ ἰωκῶν, ἰωκα εἶπε
μεταπλάσας, ἔπο καὶ τιλὶ ἐνωπῶν ἐνώπα.

Κατεπόθῃ. ἐστὶ ῥῆμα πᾶ, παράγωγον πᾶμι, ὁ μέλλων, πᾶσω, πέπωκα, πέπομαι, μικρὸν εἰς τὰ παθητικά. ὁ ἀόριστος ἐπόθην, ἀντὶ τοῦ ἐβου-
θίδην.

Κατεμαυτόν. Ἰστέον ὅτι ἡ δόξαι εἰμαυτὸς καὶ ἐγαυτὸς ἔ
δυνάται εἶναι. ὅτι πάντα σωθεὶς ἀνθρωπιά θέ
λει εἶναι καὶ ὁμοιοπῶτος, καὶ ὁμοιοπρόσωπος, καὶ ἰ
σάρεθμος. οἷον τὸ ἐμαυτῷ, καὶ ἰσάρεθμόν ἐστι καὶ ὁ
μοιοπῶτον καὶ ὁμοιοπρόσωπον, ὑπὸ τῷ ἐμῷ αὐτῷ.
ἀμφότερα ᾧ τὸ ἐμῷ καὶ αὐτῷ ἐνικὰ εἰσι καὶ εἴτε προ
σώπῃ καὶ πώσῃ ἡλικίῃ. εἰ μὴ ἐν ἡλικίᾳ ἡ δόξαι
τέτων ἐμαυτὸς, ἐμελλεν αὖ εἶναι ὁμοιοπῶτος, ὅπερ
ἔστιν ἀδυνάτον ὅτι σωθεὶς ἀνθρωπιάς. τὸ ᾧ αὐτὸς
ἔστιν δόξαι, τὸ δὲ ἐμὲ αἰτιατικῇ, καὶ ἐκ ἔστιν δόξαι.
ὑπὸ ᾧ τῷ ἐμῷ ἐκ ἡδυνάτο ἡλικίᾳ, ἐπεὶ δὲ ἔδεπο
τε κητικῇ ἀνθρωπιά, ποιεῖ σωθεὶς ἀνθρωπιά.
ὑπὸ ᾧ ἡδὲ πρωτοτύπων ἀνθρωπιῶν, γίνονται αἱ
σωθεῖσι ἀνθρωπιάι. οἷον ἐμῷ αὐτῷ, ἐμαυτῷ. ἐμοὶ
αὐτῷ, ἐμαυτῷ. ἐμὲ αὐτὸν, ἐμαυτόν. ἐγαυτὸς ἔ
δυνάται εἶναι, ἐπεὶ δὲ αἱ σωθεῖσι ἀνθρωπιάι πρότε
ρον ἐν τῇ ἀπλότῃ τὰς δύο σωθέσεις ἐπιδέχονται,
τῷτε αὐτοπαθῇ καὶ τὴν ἀλλοπαθῇ, καὶ ἔτι σωτῆρι
ται. οἷον, ἐμῷ ἡκαστα, καὶ ἐμῷ ἡκαστα. ἔπειτα τὸ ᾧ
ἐπενόηθισαν αἱ σωθεῖσι ἀνθρωπιάι, ἵνα ἔλκευσιν
ποιήσωσι τῆς ἀλλοπαθῆς, καὶ ἔλκευσιν τὸ αὐτοπαθῆς
μόνον, αἱ δὲ ἀπλῶς τὸ ἀλλοπαθῆς. τὸ ἐν ἐγὼ αὐτὸς
ἐπεὶ δὲ ἐν τῇ ἀπλότῃ ἐκ ἐπιδέχεται τὰς δύο σω
τάξεις τὴν τε ἀλλοπαθῇ καὶ τὴν αὐτοπαθῇ, εἰκότως ἔ
δυνάται ποιῆσαι σωθεὶς ἀνθρωπιά. ὅτι ᾧ ἡ ἐγὼ
αὐτὸς, τὴν ἀλλοπαθῇ μόνον ἔχει καὶ ἐκ τὴν αὐτοπαθῇ,
ἐκ τὸν ἐντεῦθεν, λεγόντων ἡμῶν ἐγὼ αὐτὸς ἡκαστα,
λέγοντος τίνος; ἄρα Σωκράτης; ἀλλὰ Ἀλκιβιάδης.
ὥστε ἐν ἀλλοπαθῇ ἔστιν. αὐτοπαθῆς δὲ ἔδυνάται
εἶναι ἡ ἐγὼ αὐτὸς, ἐπεὶ δὲ ἔδεποτε δόξαι εἰς δόξαι
ἐστὶν, ἡ γὰρ ἐνέργει. ἔδειξεν ᾧ λέγει Σωκράτης Πλάτων
ἡκαστον, ἀλλὰ Σωκράτης Πλάτωνος ἡκαστον. ἐπεὶ δὲ
ἐν ἐγὼ αὐτὸς δόξαι εἰσὶ δύο, ἡ ἐγὼ καὶ αὐτὸς, τέ
τε χάριν ἔδυνάται εἶναι αὐτοπαθῆς. ποιαῦτα ἔ
χομεν εἰπεῖν καὶ ὅτι τῷ μὴ δυνάσθαι εἶναι τὸ ἐγὼ
αὐτὸς, καὶ τὰ δουκὰ καὶ τὰ πληθυντικά. ζήτει

Κατ'οφθαλμὸν, ἀπὸ τῶ κατωτὰ φάν βάλλειν τὸς ὀφθαλμοὺς ἢ λυπεμελὺς. καὶ κατ'οφθαλμὸν, ὁ ὑπὸ αἰχμῆς κατωτὰ φάν τὸς ὀφθαλμοὺς, ἦγεν ὁ αἰχμωμῆς. καὶ τὸ φῶ τὸ φαίνω, γίνεται παράγωγον φάω, καὶ φάος, καὶ ἔν στυθέσει μὲ τῆς κατὰ προθέσεως, γίνεται καταφάνης, ὁ ἔχων κατωτὰ φάν, ἦγουσιν τὸς ὀφθαλμοὺς.

Κατίλυσες. ἡ κατάβασις, ἀπὸ τοῦ ἐλθέειν, καὶ κατὰ.
Κατιφόνες, Ἰλιάδος ὧ, Σπείσατέ μοι κακὰ τέκνα κα-
τιφόνες, ἄξιοι καταφρονέσθωμαι, ἐπορείδισοι, ἢ

ἡ αἰχμῆς μεσοί, ἀπὸ τῆ κατηφίς. Θηλυκῶ γὰρ
προσηγορίαν ὀνειδίσαι τὴς ὑψὺς ἤθελῆσε.

Κατὰ λυσίν, Κατὰ λυσίν ζευγύριο. σημαίνει τὴν κά-
θοδον καὶ τὴν ἐπέλυσιν, ἐλύνει τις ὕστα καὶ ἡ-
λυσίν, καὶ μῆτις τῆς κατὰ ποροθέσεως.

Καθόντων, κατ'ὧτ'ἐστιν, ἔχει τὸ ἰῶπα, ἀπὸ οὗ τὰ
καταιονῶ, καταιονᾷς.

Καταξοδὸν, κοινά, καταπεπατημένα, πετρι-
μένα, γεγυμνασμένα.

Κατήγε, κατελάμβανι. παρὰ τὸ αἰρᾶ περισπώμε-
νον, ὃ σημαίνει τὸ καταλαμβάνω. Μιηδέσι λήθη
αἰρεῖτω.

Κατηγορεῖν, λέγεται κοινῶς τὸ κατὰ τινος ἀγορεύειν.
οἷον τὸ ἡθὺς λέγεται κατηγορεῖσθαι ἢ εἰδῶν. λέ-
γομεν καὶ τὰς ἐπιτίμων ὡς ἀδικούντων λέγοντας.
ζητεῖ. κατηγορίαν ποιῶμεν τῆς πόλεως, καὶ καὶ
τῆς πόλεως.

Κατιχνώθεται, λεπτινώνεται. ἐκ τῶ ἰχνῶ ἰχνῶ,
ἰχνῶσω, τείνεις συζυγίας τῷ περισπωμένων.

Κατελάς, καλεῖται ἡ σκοτεινὴ νύξ, διὰ τὸ ὅλον
αὐτὴν εἶναι. ὅσον Νύξ ἐφόβητίνυ περτε κατελάδα
πικλήσκησιν.

Κατόπιν. Κατόπιν ἐορτῆς ἡκομην, οἶον, μὲν τὸ το.
Κατομαδὸν, καὶ τὰς ἄλλας τὰς ἱππων.

Κατέλυσαν, αὐτὲ τὸ ἔχουσιν λίθοις. τὸ θέμα κα-
ταλύω, ὁ μέλλων, καταλύσω. σημαίνει δὲ τὸ
κατάτινος λίθος βάλλω, παρὰ τὸ λάας.

Καταμόνας, ἐπὶ ῥήμα τοπικόν. οἱ δὲ, λέγουσι μοναδικόν. γίνεται δὲ ἐκ τῆς κατὰ προθέσεως, καὶ τῆς μόνος. τὸ παρὰ τὸ μὴ εἶναι μὲν ἑτέρω. ἢ παρὰ τὸ μὴ ὡς τὸ ἐπιμύω.

Καὶ, σπώδεσμος συμπλεκτικός ἰσοδυναμῶν τῷ τε.
 ὁξυφέρει δὲ αὐτὰ καὶ τᾶξιν. ὁ μὲν γὰρ τε τὰ ὅπι-
 σεν συμπλέκει, ὁ δὲ καὶ, τὰ ὅπιφαιρόμενα. ὡς
 τὸ, Ἀρκισίλαός τε καὶ Λέων, Ἀγαμέμνων καὶ Μι-
 νέλαος.

Καίω . ἐκ τῆ καὶ , γίνεται καίω . ὁ μέλλων , καύσω . ἀφ' ὧν ὁδοὶ Ἀττικοὶ τὸ ὀποβάλλεσι καὶ τὸν ἐνεσῶτα , πλεονάζεσι τὸ ὕ καὶ τὸν μέλλοντα . κλαίω κλαύτω .

Καὶνός, ὁ νέος. οἶμαι ὅτι ἐκ τῆς κραινώ τοῦ τελειῶ,
κραινός τις ὢν, κατ' ἔλλειψιν τῆς ρ, ὁ οἶονεῖ, ὁ ἥ-
δη ὅππτελεσθεις.

Καιρός, ῥήματα ἀπλᾶν, γίνεται παρὰ τὸ κᾶρὶ ὁ σημαίνει
τῷ ὥρῳ. ὁ δὲ ἢ ἀκακίᾳ, καρὸς καὶ καιρός.
Καίριος, ὁ δὲ τῷ ἰσχυρῶς ἰσχυρός, βασιλεὺς βασι-

καὶ εὖ, καὶ ἰσχυρὸς, καὶ ἀνδρὶς ἀνδρῶν, βασιλεὺς βασι-
λέων.

Καίριον, εὐκαιρον, εὐσοχον, μέτερον. καὶ, Καίριον
 ἔδω λέγεις, αὐτὶ τῷ ἔδω ὀππιδεῖον τῷ καιρῷ.
 σημαίνει καὶ τὸ ὀππίνδυσον. Οὐκ ἐν καιρῷ ὁ ζῶ
 πάγῃ βέλως. ἰλιάδος, δ', αὐτὶ τῷ ἐκ ἐν ὀππιν-
 δωῶ τόπῳ. ἔδ' ἐν τῷ πρὸς ἀνείρεσιν ὀππιδεῖῳ
 τόπῳ τῷ σώματος. οἶμαι ἀπὸ τῷ κήρ, ὃ σημαίνει
 τὸν θανατηφόρον μοῖραν, γίνεται καρὸν καὶ καί-
 ριον, ἢ γὰρ τὸ θανάσιμον καὶ ὀππίνδυσον.

Καιροσέων· οἱ μὲν τῆς προσηγορίας, οἱ δὲ ἀπὸ τῆς καιρωμάτων. ἔπω δὲ κληῖται καίρως καὶ καιρώματα, ἢ

αἰσθητικὴ τῆ σήμονος, ἡ ἀπλεκομένη ὑπὸ τῆ μὴ συγχεῖσθαι αὐτὴν. καὶ τὰς ἐξέχουσας, καιρωτίδας εἶπε Καλλίμαχος. καὶ τὸ Δηλίων ὕψισμα ὑδάτινον. πᾶσα λέξις ὑπὸ τῆς καὶ συλλαβῆς ἀρχομένη, ἥ τῆ εἰς φιλέν ῥαφεται, πλὴν τῆ καιρός καὶ καινός. Καίσαρ Καίσαρος, Καίσαρεα.

Καίσφιας. Ἰστέον ὅτι τὸ καίσφιν ἐκ ἔστιν ὑπὸ τῆ σφίσι βαρυτόν, ἀλλ' ἀπὸ τῆ σφίν ἐλθὲτο καίσφιν. καὶ μὲν τὴν ἐγκλισιν παρηκολούθησε πάθος, καὶ ἐλθὲτο καίσφισιν. καὶ τὸ καίσφιας, ἐκ ἔστιν ἀπὸ τῆ σφέας βαρυτόν, ἀλλ' ἀπὸ τῆ σφᾶς γίνεται καίσφιας. καὶ μὲν τὴν ἐγκλισιν, παρηκολούθησε πάθος, καὶ γίνεται καίσφιας. καὶ τὸ, Ἐπεὶ ἔστι ἐξέχουσι χερσίων, ἐκ ἔστιν ὑπὸ τῆ ἐξέχου, ἀλλ' ὑπὸ τῆ ἐξέχου πορσώπῃ σημαίνοντος τῆ αὐτῆς, γίνεται ἐξέχου, τετέστιν ἐξέχου. καὶ μὲν τὴν ἐγκλισιν, παρηκολούθησε πάθος καὶ ἐλθὲτο ἐξέχου. ἔπω Ζημιόδοτος.

Κέαρ, αὐτὴ τῆ κῆρ, καὶ ἡλυσιν.

Κέας, σιωπῆς, δέχισιν. Ἰστέον ὅτι τὸ Κέας καὶ Κλόας, ἐκλίνεται ἥ τῆ ντ' ὡς Αἴας Αἴαντος, ἐπειδὴ ἐκ ἔχει τὸ αὐφύσει μικρόν. Κέας ὅν καὶ Κλόας, καὶ ἡσπῆ Δωρικῇ, Κλόας καὶ Κέας. καὶ φυλάττει τὴν ἰσοσύλλαβον κλίσιν. δηλοῖται δὲ καὶ τὰ παρὰ νουμικὰ Κέας καὶ Κλόας ὄντα.

Κεγχρίνης εἶδος ὄφιος. Νίκανδρος, Διέως κεγχρίνῃ δολιχὸν τέρας. ἔπος ἀνόμεσαι ἥ τῆ φαίνεσθαι αὐτὸν τὸν καιρὸν τῆ κεγχρῆ. ἡ δὲ τὸ ποιητικὸν εἶναι καὶ κατεσχεῖται. ὡς περὶ τὸ κεγχρῆς τινὰς ὅτι τὰ νῶτα ἔχει.

Κέβλη, ἐκ τῆ κεφαλῇ γίνεται καὶ συγκοπῶ.

Κέρδος, δηλοῦν λέγεται τὸ δούδρον. ἐξέχου δὲ ὁ καρπός. Ἀλλὰ οὐ τὰς κέρδους. ἡ κέρδος, παρὰ τὸ κέρδαι ῥαδίως. ἡ παρὰ τὸ κεντῶ, κεντῶδης γάρ ἐστιν. ἡ παρὰ τὸ ἔδος ὁ σημαίνει τὸ ἔδαφος, πλεονασμῶ τῆ ρ, ἔδος καὶ κέρδος. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ἐδραῖως ἵστασθαι. ἡ παρὰ τὸ ἐν τῇ καίεσθαι ἰδρῆν. ἡ ἐκ τῆ κέρως κέρδος. τὸ δὲ παρὰ τὸ τυπον τῶς, ἐστὶ ἥ τῆ κέρως, καὶ ἡσπῆ τῆ εἰς α, κέρως, καὶ πλεονασμῶ τῆ ι, καιῶ.

Κεδνός, σιωπῆς, σιωπῶν, τίμιος, κηδεμονικώτατος. ἐστὶ ῥῆμα κοῶ, σημαίνον τὸ νοῶ, ὁ μέλλων κοῶσθαι, καὶ ῥηματικὸν ὄνομα, κεδνός. ὡς τέρω, τέρωτος. καὶ καὶ συγκοπῶ. ἡ κηδεμονίης ὦν, ἡ αὐτὴς κηδεύω.

Κεδάω, τὸ σκορπίζω. ἀπὸ τῆ κέρως, κεδάω καὶ κεδάω. ἡ ὑπὸ τῆ σκεδῶ. λέγεται καὶ μὲν τῆ σίγμα, καὶ ἡσπῆ τῆ σίγμα. ῥαφεται ἥ τῆ εἰς φιλέν. ἔδω τὸ ἐδῶ. μέδω. ταῦτα ὅν διφορεῖται. εἰσὶ ὅν βαρυτόν καὶ περιπατώμενα, ὡς παρὰ τῇ ποιητῇ, Δωδώνης μέδων. καὶ ἐδῶ, ὅς ἐστιν ἐδῶ ἐδῶ καὶ ἀνέδῶ τὸ μὴ ἐδῶ μόνον. περιπατώμενα, πεδῶ, μέδω, σκεδῶ, σισημῶνται τὸ αἰδέσθαι.

Κεκάμω. Ἐπὶ κεκάμω, ἐπειδὴ κοπιᾶσθαι, Ἰλιάδος α. κάμω, καὶ ὁ δούτερος ἀόριστος ἐκάμω, ἐὰν κάμω, καὶ ἀναδιπλασιασμῶ κεκάμω, ὡς λάχασιν λέλαχον. ἐὰν ῥαφεται ἐπὶ κε κάμω, ὁ καὶ ἐστὶ

συνδεδεσμένος ἀναπληρωματικὸς, ὁμοίως τῇ, ἡ δ' εἶπερ τε τύχησιν. ἐὰν δὲ ἐπὶ κεκάμω πολεμίζων, ἀναδιπλασιάζεται τὸ ῥῆμα κεκάμω, ἀναδιπλασιασμός ἡ καὶ συλλαβή, καὶ ἔστιν ἐννεῶς.

Κεκαδών. Οὐμῶ καὶ ψυχῆς κεκαδών, αὐτὴ τῆ σερήσας, χωρίσας. παρὰ τὸ χάζω, ἐχάδον, ἡ μετοχή, χαδών καὶ κεκαδών.

Κεκαδόντο, παρασώμμοι ἐσκορπίζοντο, καὶ ἐφύγον. ἀπὸ τῆ χάζω, χάσω, κεχάδω, ὁ δούτερος ἀόριστος, ἐχάδον, ὡς φράζω, ἐφραδον, καὶ ἡσπῆ τῆ εἰς φιλέν, ἐκαδον. ὁ παθητικὸς μέσος, ἐκαδόμεν, ἐκαδόμεθα, ἐκαδόντο, καὶ πορσελόμεναι τῆ κ, κεκαδόντο. ἀπὸ τῆ χάζω τὸ πορσελόμεν, ὁ β'. ἀόριστος, ἐχάδον, ἐκαδόμεν, ἐκαδόντο, καὶ καὶ ἡσπῆ πορσελόμεν, ἐκαδόντο, καὶ ποιητικῶ ἀναδιπλασιασμῶ, Ὑπὸ δὲ ἥσπῆς κεκαδόντο ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος.

Κεκαδησόμεθα, ἀπὸ τῆ χάζω γίνεται χαδῶ, χαδήσω, τὸ τρίτον, χαδήσει, ἡσπῆ καδήσει, καὶ ἀναδιπλασιασμῶ, κεκαδήσει. Οὐ καὶ τὸν Ὀδυσσεὺς δαναῶν κεκαδησόμεθα, ὕψιστον περ, αὐτὴ τῆ λυπησόμεθα, φροντισμῶ, Ἰλιάδος θῆτα, τετέστιν ἐκτεσῶν δαμῶντες Ἐλλήνας, καὶ κηδεμονίης αὐτῶν καὶ φροντίδα ποιησόμεθα καὶ ἐν ὕστεροις. οἱ καὶ ἀπὸ τῆ ἀχῶ, ἀχῶ, ἀχάζω, καὶ ἀχάδω, καὶ ἀποβολῇ, χαδῶ, χαδήσω, χαδήσομαι, καδήσομαι, καὶ καὶ ἀναδιπλασιασμόν.

Κεκασμή, κεκοσμημένη. ἀπὸ τῆ κάζω τὸ κοσμῶ, κάσω, κέκακα, κέκασαι, κεκασμή.

Κεκαφνῶ. Κακῶς κεκαφνῶ θυμὸν, αὐτὴ τῆ ἐκπεπνυκῶτα, Ἰλιάδος ε. κάφος ὅν τὸ πνεῦμα. ἀπὸ τῆ κάπτω, καφῶ, καφῶσω, κεκαφῆκα, καὶ ἀποβολῇ τῆ κ, ἡ μετοχή, κεκαφῶς.

Κεκινέεται, ἀπὸ τῆ κινῶ, κινήσω, κενίηκα, κενίηναι, κενίηνται, καὶ Ἰωνικῶς, κενινέεται.

Καιροσέων δ' ὁδοῶν ἀπολείβεται ὕδρον ἔλαιον. ἐκ τῆ καιρός καιρόντος, τὸ δηλοῦν καιρόεσθαι, καιροέσθαι, τὸ πληθυντικὸν καιροέσθαι, καιροέσων, καὶ κατ' ἑξῆς βιβασμόν, καιροσέων.

Κέκληκα. ὡς ἀπὸ τῆ καμῶ, καμήσω, κεκάμηκα, καὶ ἐν συγκοπῇ, κέκληκα. ἔπω καὶ ἀπὸ τῆ καλῶ, κεκάληκα, καὶ συγκοπῇ, κέκληκα. Ὅσοι κεκλήατο βεβλή, αὐτὴ τῆ κεκλημῆναι ἦσαν εἰς τὴν συμβεβλή. κλῶ, κλήσω, κέκλημαι, κεκλημέν.

Κεκλήσῃ, Φίλη κεκλήσῃ ἀκοιτίς. οἱ μὲν λέγουσι συνδεδεσμένον εἶναι ἀναπληρωματικὸν τὸν καὶ, οἱ δὲ ῥῆμα. καὶ εἰ ἔστι ῥῆμα, μέλλοντος μέσος ἐστὶ, κεκλήσομαι, κεκλήσῃ.

Κεκληγῶς, κεκραγῶς, βοῶν. μετοχή ἐστὶ συζυγίας τετάρτης. ἐκ τῆ κράζω, ὁ ἀναπληρωματικὸς κέκραγα, καὶ οἱ Ἴωνες ἔπεισιν τὸ εἰς α καὶ τὸ ρ εἰς λ, καὶ γίνεται κέκληγα, καὶ ἡ μετοχή κεκληγῶς.

Κεκλήγοντες, ὡς ἀρήγοντες, μετοχή ἐστὶν ὁδοῦ τῆ πληθυντικῶν. ὡς περὶ ἀπὸ τῆ πέπληγα μέσος ἀναπληρωματικὸς γίνεται πεπλήγα ἐννεῶς, ἔπω καὶ ἀπὸ τῆ κέκληγα γίνεται κεκλήγα ἐννεῶς. καὶ ἡ μετοχή, κεκλήγων κεκλήγοντος.

Κεκλίεται. Ἰστέον ὅτι οἱ καθαριζόμενοι καθαί-
μφοι, τὸ ἄ μόνον προσλαμβάνουσι κατὰ τὸ εἶπον
πρόσωπον τῷ σῶματι. καὶ εἰ μὴ μακρὰ παρλή-
γονται, συσέλωσι ταύτην, καὶ ἔτι ποιῶσι τὸ
ἰωνικόν, ὡς πεποιήται πεποιέται, ἔτι δὲ
τὴ κλείω γίνεται κέκλειται, καὶ συσολῇ τῆς εἰ
διφθόγγης. Αἶθ' ἀλλ' κεκλίεται. Ἡ ἐρεῖ δ' ἔγχεος
ἐκέκλειτο καὶ ταχὲ ἵππω, αὐτὴ τὴ ἐκκαλύπτο, πε-
ρεκέκλειτο, καὶ περιέκειτο. οἶμαι δὲ τὴ κλί-
νω, ἄλλοι δὲ δὲ τὴ κλείω, κλείσω, ὁ καθαί-
μφοι, κέκλεικα, κέκλειμαι, χωρὶς τὴ σ' παρ
Ε' ἄλλωσι. ἐκλείπει τὴ ε', κέκλιμαι ἔτι καὶ τὸ Σπῆ-
λη κεκλιμένος, αὐτὴ τὴ τὸ σῆλης περιεχόμενος,
καὶ, τῶ δὲ τὴ τὰς σῆλης προβεβλημένος, αὐ-
τὴ ἀσπίδος. ποιῶν καὶ τὸ, Δίμνη κεκλιμένος Κι-
φισίδι, αὐτὴ τὴ καθαίμφοι, γειτνιών, περιε-
χόμενος. εἴθ' ἐν καὶ τὸ, Εκέκλειτο λίμνη. ἐκλείπει
ἀρα τὴ ε'. ὡς περ δὲ τὴ κλείω, κλείσω, κλείς,
καὶ δικλῆς, καὶ δικλίδες ὑψηλαί.

Κεκλιμένοι, αὐτὴ τὴ κεκαλυμμένοι, κεκρυμμένοι. ἀ-
πὸ τὴ κλείω τὸ σφαλίζω, καὶ συσολῇ τὴ ε'.

Κεκλαμμένων φύλων. εἰ μὴ ἔτι, αὐτὴ τὴ κεκλασ-
μένων. εἰσὶ δέ τινες εἰρηκότες κεκλιμένων, ὡς τε
πρὸς αὐτίθισιν εἶναι πρὸς τι ἐνδεία τὴ σ'. ἀλλ'
εἴπομεν ὅτι τὰ τοιαῦτα ποιητικά εἰσι.

Κέκλειτο, παρεκλούσατο, δὲ τὴ κέλετο πλεονασμῷ
τὴ κ'. καὶ ἐκέκλειτο, αὐτὴ τὴ ἐκέλευεν. δὲ τὴ κέλω,
ἐκέλετο, καὶ ἐκέκλειτο. ἢ ἀπὸ τὴ κλώ, κλήσω. εἰ
παρὰ τὸ κέλω λαμβάνεται, πλεονασμὸς ἔστι τὴ κ'.
κέλω, κελόμενοι. καὶ ἄλλ' ἄλλοις τε κεκλούμενοι πλεο-
νασμῷ τὴ κ', αὐτὴ τὴ καθαίμφοι. εἰ δὲ καθαί-
μφοι τὸ καλῶ κλώ, καὶ ἔστι πλεονασμὸς, ἀλλὰ ἀναδιπλα-
σιασμός. ἔστι δὲ κλώ καὶ καὶ ἀναδιπλασιασμόν κέ-
κλω. καὶ δὲ μόνον δὲ τὴ γίνονται οἱ ἀναδιπλασια-
σμοί, ἀλλὰ καὶ δὲ τὴ ε'. μύω, μύω, μέμνω, μέ-
νω, φνῶ, πέφνω. ἔτι δὲ Ἡρώδιανός. καὶ ἐπεκέλε-
το, αὐτὴ τὴ ἐπεκαλεῖτο, ἀπὸ τὴ κέλω.

Κεκορυμμένα χαλκῶ, αὐτὴ τὴ ἐσομυμμένα τῇ σιδή-
ρῳ. ἡ μυσμμένα, ἡ ἐπιμυσμένα, ἡ ἡκονημμένα τῇ
σιδήρῳ. ἀπὸ τὴ τῶ κορυφῇ θήγειν ἢ γιναι ἀκοναῖ
εἰς ὀξύτητα. ἀπὸ τὴ κορύσσω τὸ κακοπλίζω. ἢ
ἐκ τὴ κόρυς, κόρυθος, κορύθω. ὁ μέλλων κορύσ-
σω, ὁ καθαίμφοι, κεκόρυκα, ὁ παθητικός, κε-
κόρυμαι, ἢ μετοχή, κεκορυσμένος. καὶ οἱ Ἀττι-
κοὶ ἔρεπον τὸ σ' εἰς ς, τὸ κλαυσμός, κλαυθ-
μός, καὶ τὸ αἰετός, αἰετός λέγοντες.

Κεκορυμμένος. Κεκορυμμένος αἶθοπι χαλκῶ, αὐ-
τὴ τὴ κακοπλισμένος τῇ λαμπρῷ σιδήρῳ. ἀπὸ
μέρης τὸ παῖ. ἀπὸ τὴ κόρυθος κορύθω, κεκορυ-
θμικός, καὶ κεκορυμμένος.

Κέκονα, παρὰ σοφοκλεί. ἀπὸ τὴ κτείνω, ὁ μέσος
καθαίμφοι, ἐκτονα, πλεονασμῷ τὴ κ' καὶ ἐκ-
βολῇ τὴ τ'.

Κεκοπία. ἀπὸ τὴ κοπῶ, κοπήσω, κεκοπία, κεκοπι-
κώς, καὶ δὲ τοβολῇ τὴ κ'. οἱ Ἰωνες δὲ εἰώθασιν ὑπο-
σείδειν τὸ κ' πεπτηκώς. Πεπτηκώς δὲ ἔκειτο. κε-

κοπικώς, Ἀ' μφω κεκοπότε ποίης. ἔτι δὲ καὶ τὸ
κεκοπότε θυμῷ. πάλιν δὲ τὸ ἢ εἰς βραχὺ ἂ μετα-
βάλλωσιν ὡς τὸ λεληκῶ, λελακῶ. μεμνηκῶ, με-
μακῶ. ἔτι καὶ βιβλικῶς βεβαῶς. κλίνεται βεβαῶ-
τος, ἐσαῶτος, γεγαῶτος, πεθναῶτος. καὶ καὶ σωμα-
λοιφῶ, βιβῶτος, ἐσῶτος, γεγῶτος, πεθῶτος.
τὸ δὲ ἐσῶς καὶ τὰ ὅμοια, ὀξύνονται, ἐπειδὴ καὶ
ὡς ἢ σωμαίρεσις ὀξείας καὶ βαρείας.

Κεκύφαλον, μέρος κοιλίας. παρὰ τὸ κρύπτεσθαι.
ὡς φύλλον δὲ ἔστιν.

Κέκρικα. τὰ δὲ εἰς τὴν ῥήματα εἰς φωνήντι καθαί-
γόμενα, δὲ τοβῶν τὸ ν' καὶ τὸν καθαίμφοι. οἱ
ποιηταὶ δὲ προσλαμβάνουσιν. ὡς τὸ, Ὁ δ' ἐκλίνθη.

Ἰστέον ὅτι λέγει ὁ κανὼν, ὅτε δὲ δι' ἀμεταβολῆς ὁ μέλ-
λων, ὁ καθαίμφοι δι' αὐτὴ καὶ τὴ κ'. οἷον κείρω, κεί-
ρω, κέκαρκα, πλὴν τῷ ἡμαρτημένῳ, τὸ νεκρῶκα,
καὶ τῷ ὁμοίῳ, εἰσὶ δὲ ταῦτα. τέμω, τέμω. νέμω,
νέμω. δέμω, δέμω. βρέμω, βρέμω. τέτοις, συζι-
ξοκόλοισι καὶ τὸ μένω, μύω. δεῖ δὲ γινώσκων, ὅτι
σημαίνεται καὶ ταῦτα. κείω, κείω, κέκαρκα.
πλύνω, πλύνω, πέπλυκα. κλίνω, κλίνω, κέκλι-
κα. καὶ τείνω, τείνω, τέτακα. ταῦτα δὲ ἀπέβλε-
τελείως καὶ τὸν καθαίμφοι τὸ ἀμεταβολόν. καὶ
κερδαίνω δὲ εὐρίσκει χωρὶς τὴ ἀμεταβολῆς κεκέρ-
δακα. ζήτηι εἰς τὰ ῥήματα τὴ Χοιροβοσκῆ.

Κέκρημαι. λέγει ὁ Ἡρώδιανός. ὅτι καὶ πλεονασμὸν τὴ
κ' Αἰολικῶς. τὸ δὲ κοινὸν ἐκρημαί ἔστιν. ὡς τὸ, Ἰ' λῖον
ἐκρήμαι. τὰ δὲ ἀπὸ τὴ κτ' ἐκ ἀναδιπλασιαζόμενα.
ὃν ἔοπον ἐδὲ τὰ ἀπὸ τὴ πτ'. ὁμοίως καὶ τὸ πέπτα-
μαι ἀπὸ τὴ ἔπταμαι, πλεονασμῷ τὴ π' πρὸ π'.

Κελαδινός, παρὰ τὸ κελάδος γίνεται, ὃ σημαίνει τὸν
θύρυνον, καὶ τὴν ταράχην. ὡς τὸ, Ἡ δ' ἀμφ' αὐτῷ
θήκεν πολὺν κελάδον, καὶ αὐτῷ. καὶ κελαδινὴ
κέκρηται ἢ Ἀρτεμις, παρὰ τὸν γινόμενον ἐν τοῖς κυ-
νηγίοις κελάδον, τέττιν, ἢ κυνηγετική. Ρ' ὅς κε-
λάδων βαρυτόνως, κλίνεται κελάδοτος.

Κελαρύζω. κυρίως ἐπὶ τῷ ὕδατι, τὸ μὴ ποιεῖ ἢ καὶ
καὶ φέρε ρεῖν. ὡς Ὀμπερὶς Ἰλιάδος φ'. τὸ δὲ τ' ὦ-
κα κατεβορμῶν κελαρύζει, αὐτὴ τὴ ποιεῖν ἢ χον
δὲ τοτελεῖ τὸ ὕδωρ. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἀπλῶς ἢ
χεῖν. γίνεται παρὰ τὸ κρῶ (σημαίνει τὸ φανῶ)
παράγωγον κρῶζω, καὶ καὶ τὴ λα, ἐπιτατικῶς μο-
ρεῖ καὶ πλεονασμῷ τὴ ε' κελαρίζω.

Κελαινόν, τὸ μέλαν. κελαινόν δὲ λέγεται καὶ διὰ
λεπτον τὸ μέλαν. τὰ δὲ εἰς νος, καθαρά τῇ αἰ διφ-
θόγγῳ, ἢ τῇ οἰ, καθαλίζεται, εἰ μὴ εἰς τὴν ἢ
ἢ θηλυκὸν ἔχει βαρυτόνως, ὡς αἶνος.

Κελαινεφής, ἐπὶ μὲν τὴ Διὸς παρὰ τὸ κελαινόν καὶ τὸ
νέφος γίνεται κελαινεφής, ὃ τὰ νέφη μελαίνων.
καὶ συγκοπῇ τῆς νῶ, συλλαβῆς κελαινεφής. πρὶν
γὰρ ἔστιν ὁ λέγων, ὅτι καθόλου τὰ ἐκ δισυλλαβῶν
βαρυτόνα σὺνθετα ἐκκοπτεῖ μίαν συλλαβὴν, ὅ-
πως ἀναλογῇ τῇ δισυλλαβῶν, χωρὶς τὴ ἀλέξω
ρήματος. καὶ δὲ φύσει βαρυτόνον. ὁ μέλλων δὲ αὐτῷ
ἀλέξω. οἷον γανύω, γανύεις, γανύει, Γανυμή-
δης. ὑφαίω, ὑφαίνει, ὑφαίμενος, καὶ ἔλεγχεται ὑ-
φαίνο-

φαινομένης, ἔτις ἐκ τῆ μελαίνω καὶ τῆ νέφος γίνεται καὶ συγκοπὴν. ὡς ταινύω ταινύπεπλος. ὅπῃ δὲ τῆ αἵματος ἐκ τῆ φῶ τὸ φαίνω, καὶ τῆ κελαιὸν γίνεται κελαιοφής. ὡς ὅπῃ τῆ θηροφόνω, θηροφόνω. καὶ δῆλον ὅτι ἡ συγκοπὴ. ἔτις Ἡρώδης.

Κέλειαι. κέλω σημαίνει τὸ προστάσσω, ἐκ τῆ κελεύω, καὶ συγκοπῇ τῆς εὐ διφθόγγου. τὸ παθητικόν, κέλομαι, τὸ γ. κέλεται, Ἀλλὰς μὲν κέλεται Τρῶας, ἀντὶ τῆ κελεύει, καὶ ὑποβολῇ τῆ τ, Ἰωνικῶς, κέλειαι. Κέλειαι δὲ με, ἀντὶ τῆ κελεύεις δὲ με.

Κελός, ὄρνειον ταχύτατον. ἀφ' ἧς κέλειεν τὸ ταχέως βαδίζειν. καὶ τὸν ἰσόποδα κελίων λέγουσιν, ἀετίζοντες.

Κελίοιτες, κυρίως οἱ ἰσόποδες, καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ καταπεπηγότα ξύλα, ἃ καὶ σαυρὲς καλοῦσι.

Κελέβη, εἶδος ποτιρίας ξυλίνης. ὡς τὸ καλὸν, ὃ σημαίνει τὸ ξύλον, καὶ τὸ εἶβω τὸ ρέω.

Κελούτιώ, τὸ κελεύω. ὡς κυνηγίτης, κυνηγετῶ, ἔτις κελούτης κελούτῳ. ὡς ἄγωγος, κελούτιώ. ὡς φυσῶ, φυσιόω. οἷοι δὲ διὰ τῆ σίγμα κελούσι.

Κελούμα, ἐκ τῆ κελεύω. Σώφρων, οἷγε μὲν κόχλοι ὡς περ ἐξ οὗτος κελούματος.

Κελούθος, ἡ ὁδός. ἀπὸ τῆ ἐλούθω, ἐλούθω, πλειονασμῷ τῆ κ. τὸ δὲ ὑπερὰ κελούθω, ὃ σημαίνει τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν, καὶ μεταπλάσμον ὅπως ἔστιν. ἀντὶ ᾧ θηλυκῆ, ὑδέτερον εἶπε. γίνεται ᾧ μεταβολῇ ὅπως εἰς ἔτερον ὅπως. ὡς ἀπὸ τῆ ὁ ἑάχιλος, τὸ ἑάχιλον. εἶπεν πληθυντικῶς παρὰ Καλλιμάχῳ, Τὰ ἑάχιλα γυμνάζει. καὶ λύχνος, λύχνα. δίφρος, δίφρα. καὶ ἀπὸ τῆ ἐρετμός, τὸ ἐρετμόν. εἶπεν Ἐρετμά φρονέει. καὶ δακτύλος, δακτύλα. ὁ τάρταρος ἀρσενικῶς, καὶ καὶ μεταβολῇ ἡ τάρταρος παρὰ Πινδαρῳ. καὶ ὑδέτερον, τὸ τάρταρον. Ἡσίοδος, Τάρταρά τ' ἐνέρονται. ποιεῖται καὶ τὸ, Ὑπερὰ κελούθω.

Κελιτίζει. ὡς δ' ὅτε τις ἀνὴρ κελιτίζει εὐ εἰδώς, ἀντὶ τῆ ἱπποδύειν, ἱππον κέλῃται ἐλαύνειν. ἐκ τῆ κέλῃς κέλῃς γίνεται κελιτῶ, καὶ καὶ ὡς ἀγωγὴν κελιτίζω. κέλῃς δὲ ἔστιν ἱππος ὁ μονάμπυξ καὶ δρομικός, ὁ νυνὶ σείλλάειος λεγόμενος. ἐπεὶ τὸ παλαιὸν ὡς ὅπῃ τῶν τοῖς ἄρμασιν ἐρχώτο. κέλῃς δὲ λέγεται παρὰ τὸ δισκελισμὸν τινὰ καθεῖναι εἰς αὐτόν. ἔτις Ἐπαφρόδιτος, ὡς λέγει Ὀδύσσεος. ὁ δὲ Ὀδύσειος λέγει ὅτι κέλῃς λέγεται, παρὰ τὸ κέλῃν, ὃ σημαίνει τὸ βαδίζειν καὶ ἔχειν, ὅθεν καὶ κελούθος. παρὰ τὸ καὶ τὸ ἐξώκειλον, ἀντὶ τῆ ἐξέβαλον, ἔρριψεν. καὶ ἐπαντοκέλῃς. ἔστι δὲ εἶδος πλοῖος λιγυρῆς, ὃ ἔστι γαλῖα.

Κελύφη, τὰ καλύμματα, ἀπὸ τῆ καλύπτειν. καὶ κάλυξ, ἡ καλυπτήσα τὰ ῥόδα.

Κέλυφος, τὸ λέπυρον τῆ ὥς.

Κέλωρ, σημαίνει τὴν φανῶν, παρὰ τὸ κέλω τὸ προστάσσω. ἢ παρὰ τὸ καλῶ, κάλωρ καὶ κέλωρ.

Κέλερ, ὄνομα κύριον. ἀπὸ δὲ τῆς, τὴς ταχεῖς Ρωμαῖοι καὶ ὀξεῖς, κέλερας λέγουσι.

Κεμάς. ὡς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύο κύνε εἰδότε θήρης, ἢ κεμάδ' ἢ λαγῶν ἐπείγετον ἐμυθῆς αἰεὶ, Ἰλιάδος κ', τῆς τε νεογνὸν ἔλαφον ἢ δορκάδα. Τρέσσε δ' ἡντέ τις κεμάς, ἢν τε κυνῶν ἐφόβησεν ὁμοκλή. κεμάς ἐστιν ἢ ἐκ νεβρῶ μεταβληθεῖσα ἔλαφος, κεμάς τις ἔσα. ἢ ἡ νεογνὴ ἔλαφος. διαφορὰν δὲ φασι εἶναι κεμάδος καὶ νεβρῶ. κεμάδα γὰρ εἶναι τὴν ἐπικουμωμένην τῷ σπηλαίῳ, νεβρὸν δὲ τὸν μεῖζονα, καὶ ὅπῃ βορᾶν νεμούμενον. καὶ ἀχινέα, παρὰ τὸ ἄχειν καὶ λυπεῖσθαι ὡς τὰ ἰδέε τέκνα, καὶ μήπω δυναμένην ἐξιστᾶν τοῦ σπηλαίου καὶ σμικρότητα.

Κενός. οἱ μὲν παρὰ τὸ σκηνῶ, σκηνός, σκενός καὶ κενός. ἐν ᾧ ἐστὶ τὸ σκηνῶσαθαι καὶ βάλλειν. ἢ παρὰ τὸ καίω κενός καὶ κενός, ὁ κεκαυμένος καὶ αποδός ὢν. ἢ ὅτι τὰ κεκαυμένα καὶ καὶ ἐλαφρὰ γίνεται. ἢ παρὰ τὸ κινῶ κινός καὶ κενός. τὰ γὰρ καὶ κενά, δίκινητα, καὶ δὲ βάσαντα. ἢ παρὰ τὸ γῶ τὸ χωρῶ, ἄνός, καὶ κενός, ὁ χωρῆσαι δυνάμενος τὸ ἄν τὸ μηδὲν ἔχειν. ἢ παρὰ τὸ χέω κενός καὶ κενός. ἢ παρὰ τὸ ξέω, ξενός, ὁ κατεξισμένος καὶ κενός. καὶ πλειονασμῷ τῆ ε, κενεός. σημαίνει ξένος. ὡς τῆ ε φίλξ σημαίνει τὸν μάταιον καὶ κῆφον. καὶ ὡς τῆς αἰ διφθόγγου σημαίνει τὸν νεωστὶ κατεσπιδασμένον. ὡς ἡ καὶ ἐγκαίνιον. σημαίνει καὶ τὸ παράδοξον καὶ θαυμαστόν.

Κενός. ποῖα εἶδός; πλειονασμῷ ἐπέκτασις. καὶ τί ἔστιν ἐπέκτασις; συλλαβῆς πλειονασμός κατὰ τὸ μέσον τὸν οἰκείον τόνον φυλάττων, οἷον ἀδελφός ἀδελφός.

Κενών, ὁ καὶ τὸν λαγῶνα τόπος, ἢ λαπάρα. παρὰ τὸ κενός εἶναι ὁσέων. καὶ γὰρ λαπάρα λέγεται ὡς τὸ λελάφθαι ὅς ἐστι κεκονῶσαι τὸν τόπον, πρὸς σύγκρισιν τῷ πλάτῳ. λαπάρα γὰρ τὸ κενῶσαι.

Κενεμβατῶ, τὸ κενῶς ὁπβαίνω.

Κεῖσαι. προσαντικόν μέσθ ἀορίστου. ἀπὸ τῆ κενῶ, κενῶ. δυνάται καὶ ἀπὸ τῆ κενῶ, κενῶσαι, καὶ συγκοπῇ, κενῶ. ἐκέντησα, κενῶσαι, καὶ κενῶσαι συγκοπῇ.

Κεῖριον, παρὰ τὸ κενῶ, πλειονασμῷ τῆ ρ κενῶριον, καὶ κενῶριον.

Κεῖριον κείας. Κεῖριον κείας ἔχον ἱππας, ποῖς κενῶρις ὅς ἐστι ταῖς μάστιξιν εἰκοντάς. παρὰ τὸ σωεχῶς καὶ δίκην κείας κενῶρίζεται.

Κεῖριονες, κυρίως λέγονται, τὰ ἐκ διαφορᾶν χοιρῶν σωεραμμένα εἰς εὐ, ὅς ὡμοιώνται πῶς Ομηροῦ κείας.

Κεῖριοντυπον, τὸν μασιγίαν, ἀπὸ τῆ τύπτειν.

Κεῖται, ἔστι διαφορᾶς. ὡς γὰρ τὸ παρήμιν κείτατον φίντατον, καὶ δέλτα δέτα, οὕτω Κέλται Κεῖται.

Κέπος, ἀπὸ τῆ ὀρνέας, ὅς ἐστι κῆφον καὶ ὁππλέον τοῖς ὕδασι, ὁ τὰ ἀκροτήρια τῶν ὀρέων (τῆς τῆς κορυφῆς) βαίνων, οἷοι δὲ ὀρεβάτης. κέρατα γὰρ καλεῖται.

λῶσι πάντα τὰ ἄκρα ὡς φησι Πίνδαρος Ὑψικέραι περὶ τῆς ὑψηλῆς ἀκρωτήρια.

Κεραΐζειν τὸ πορθεῖν, καὶ κενεῖν, καὶ χαρθεῖν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς κέρασι χρωμένων ζώων. ἡ παρὰ τὴν κῆρα, τὸν θάνατον.

Κεραμίδες, καὶ τὸ κέραμος. τὸ καὶ τὴν ἔραν, ἔραμος, καὶ κέραμος, Ἀπολλόδωρος τὴν κεκαυμένην γλῶτταν ἔραν φησὶν. οἱ δὲ, καὶ τὸ κεκάμφθαι τῇ ἔρα.

Κεραμεικός, ἀπὸ τῆς κεραμίδος, κεραμείας, κεραμεικός, καὶ σωαιρέσει, κεραμεικός. γίνονται δὲ εἰς λαμπαδιδρομίαι ἐν Κεραμεικῷ, Ἀθῶνας, Ηφαίστος, προμηθεύς.

Κεραυνός, μετοχή ἀπὸ τῆς κεράσας. ἔστι κέρας, ἔξ αὐτῆς κερῶ ἀπὸ τοῦ κεραυνῶ, ὡς πεπῶ, πετανύω. ἡ κερῶ κερύω, καὶ κεραυνῶ, καὶ καὶ ὡς ἄγωγον, κεραυνῶμι, ἡ μετοχή, κεραυνός. πάντα δὲ τὰ τοιαῦτα ἔξ δύο ἢν γράφεται, ζωννύω, σβεννύω, καὶ τὰ ὅμοια.

Κεράσαι δὲ ὅστι, τὸ ἐπιχεῖν οἶνον ἀπὸ παλαιοῦ ἔθους. πάλαι γὰρ ἐχρῶντο κέρατι ἀπὸ τοῦ πορθέου. ἔπειτα Πείσανδρος. καὶ Ὀμήρος Ἰλιάδος θ', Οἶνον τ' ἐγκεράσασα πειν, ἀπὸ τῆς ἐγχέασα εἰς κέρας. πρὸ γὰρ τῆς ἐρεθίσθαι τὴν τῆς ποτιζέων χρησιν, ἐν τοῖς κέρασιν ἔπινον.

Κεραίρε, κέρα. ἀπὸ τῆς κεράω κερῶ, κεραίρω. ὡς μύρω, μύραινω, μύραινῶ. ἡ κεραίρε, ἐκ τῆς κερῶ, κεραίω.

Κέρας, καὶ τὸ κέρα, ἐπεὶ τῆς κεφαλῆς ὅστι. ἐνθεν καὶ τὸ κεραΐζειν ἐπὶ τῆς ζώων, ἐπεὶ τοῖς κέρασι μάχονται. καὶ ὁ κεραυνός, φθαρτικός ὢν, ὁ καὶ τὸ αὖτις βλάπτων, ὁ ὅστις καίειν. καὶ τὸ κέρα. καὶ τὸ κέρμα κατακεκομμένον εἰς πολλὰ.

Κέρας, ἡ θείξ, καὶ τὸ τοῖς κέρασιν ὁμοίως ἐκφύεσθαι. οἱ δὲ φασιν, ὅτι ἡ ἐκ τῆς βάθους ἰκμὸς ὑπὸ τῆς δερμασίας ἀναφερομένη, κάπνισμα τῇ τῆς δερματος τῆς σφιγχθεῖσας, κερτίζεται. ἡ ἡ σιωχῶς κερτομένη. λέγεται κέρας καὶ ὁ ποταμός ὡς παρὰ Ἀπολλωνίῳ, ἔστι δέ τις ποταμός ὑπατον κέρας Ὀκεανοῖο. κέρας δὲ λέγουσι πάντας τὰς ποταμούς τὰς ἀπὸ Ὀκεανῶς καταφερομένης. κέρας λέγεται καὶ ἡ κεφαλή. σημαίνει καὶ τὴν δόξαν, ὡς τὸ, Καὶ ὑψώσεται κέρας χριστῶν αὐτῶν. καὶ γίνεται παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ ἐπιθυμῶ, ἔρας, καὶ κέρας, τὴν γὰρ δόξαν πάντες ἐπιθυμοῦσι. σημαίνει καὶ τὸ κέρατον ὡς τὸ, Τὸ κέρας ἐκ κεφαλῆς ἐκκαυμένην πεφύκει. σημαίνει καὶ τὴν εἶχα, καὶ γίνεται παρὰ τὸ κείρω τὸ κόπτω, ὡς τὸ, Τόσσον λαβητὴρ κέρα ἀγλαῆ, ἀπὸ τῆς καλλωπιζόμενῃ τῇ τοξικῇ, ἡ τῇ εἰχώσει. κέρας γὰρ οἱ παλαιοὶ καὶ τὴν εἶχα ἐκάλεον. κλίνεται κέρατος κέρας καὶ κέρας, καὶ μετατρέχεται εἰς ἑδεία. ὅθεν γίνεται μονόκερος μονοκέρωτος, ἡ θρική τῆς πληθωτικῶν, τῆς μονοκέρων.

Κεράος. Ἐλάφον κεράον, εὐκέρων, μεγάλα κέρατα ἔχοντα, ἄρρενα. αἱ γὰρ θήλειαι τῆς ἐλάφων, οὐ κερατοφυεῖσιν. ἐκ τῆς κέρας κέρατος, γίνεται κέ-

ρας. καὶ ὀξύεται, ὀφείλον βρυώνεσθαι, ἀλλὰ συνεξηκολούθησε τῷ Δαναός, ἀλαός.

Κεραξός. Κεραξός ἦραρ τέκτων, κερατοργός, κερατογλύφος. ἀπὸ τῆς κέρας ἰωνικῆς θρικής γίνεται καὶ τὸ ξέω.

Κερόεις. ἀπὸ τῆς κέρας θρικής, κερατοῖς, καὶ συγκοπή, κερόεις. τὸ θηλυκόν, κερατόεσσα, καὶ συγκοπή, κερόεσσα, καὶ κράσει κερῶσα.

Κέρας βοός. οἱ μὲν, κρείας. οἱ δὲ, τὴν τέλεια. ἄμεινον δὲ νοεῖν κεράτιόν τι προσκείσθαι τῷ ἀγρίῳ, ἵνα μὴ οἱ ἰχθύες ἀποβιβρώσκωσι τὴν ὀρμάν. Ἰλιάδος ὦ.

Κερασβόλον, ἔστι μὲν τῆς ἀπαξ εἰρημύων τῷ Πλάτωνα. φαίνεται δὲ ἐπὶ σπέρματων πατρίων, τῆς ἔτε ἐκφερόντων καρπὸν, ἔτε πυρὶ, ἔθ' ὕδατι πηκομένων. ταῦτα γὰρ εἶναι φασὶ τὰ ὑπὸ τῆς σπέρων καὶ τῆς κέρατων βληθέντα τῷ βοῶν, ἀφ' ὧν καὶ τὸ ὄνομα ἔχει. καὶ δίδεται γάρ τις ὡς αὐτῶν λόγος τοῖσιν, ὡς ἀπεράμνων ὄντων τῆς ἔτεως εἰς τὴν γλῶτταν καταπεσόντων σπέρματων. τὰς ἐν ὑπὸ ἀπαιδουσίας ἀπαθεῖς τε καὶ ἀπειθεῖς τοῖς νόμοις, κερασβόλους προσηγόρουσαν.

Κέρδος, παρὰ τὸ χεῖρ χερὸς, χέρδος, καὶ κέρδος. τὸ καὶ τῆς χερῶν διδόμενον ἐπ' ἀφελείᾳ. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ κέαρ καὶ τὸ ἄδω τὸ ἀρέσκω, τὸ τὴν ψυχὴν ἀφραῖνον. ἡ παρὰ τὸ φρέαρ καὶ τὸ ἰδύ.

Κερδαίνων, ἀπὸ τῆς κέρδους, ἡ ἀπὸ τοῦ τὸ κέαρ ἰαίνειν.

Κερδῶ, ἡ ἀλώπηξ. ὡς παρὰ τὸ Εἰδοθία Εἰδῶ, ἔτω καὶ παρὰ τὸ κερδαλέα ἡ ἀπατητική, γίνεται κερδῶ ὑποκοιτικῶς.

Κερδαλέος, ὁ σιωπὸς, καὶ ἀδολογιστικός. τὰς γὰρ ἐνδεχέας, κέρδη ἐκέλευν, παρὰ τὸ ἰδύειν τὸ κέαρ, ὅστις τὴν ψυχὴν καὶ λόγων κλέπτειν.

Κερδαλέοφρον, πανουργὶ τὸ φρόνημα. ἡ καὶ τὰ κέρδη τὸν νοῦν ἔχων, τοῦτο κερδαίνειν φρονῶν. παρὰ τὴν φροῖα καὶ τὸ κέρδος, τοῦτο εἶναι ὁ κερδαίνειν φρονῶν. ἡ διὰ λόγων τὴν ψυχὴν ἀπατῶν.

Κέρδιον, βέλτιον, κρείσσον, ἀπὸ τῆς κέρδους. ἔστι δὲ ἑδέρπον. τὸ ἀρσενικόν, κερδίον. εἶπον τύπον ἐκείνου. τὸ δὲ ἑδέρπον, ὁμοφανεῖ τῇ κλητικῇ τῆς ἀρσενικῆς, ὡς κέρδιον. καὶ τὸ ἀποπροξύνεται; διότι τὰ συγκριτικὰ πάντα ἀποπροξύνεται, ἐνδεχόμενος. ἐπεὶ ἐν τὸ καλλίον καὶ τὰ ὅμοια, καὶ τὴν ἐπὶ τέλεις μακρὰν οὐκ ἰδύνατο ἀποπροξύνεσθαι, τὸν κεχρησμένον τόνον ἐν τῇ ἑδείᾳ, ἀνεδείξατο ἐν τῇ κλητικῇ, εἰς τὸ γλυκύν. Εἶτα δὲ Σίσυφος ἔσπον, ὁ κέρδιος θρὶτ' ἀνδρῶν, ἀπὸ τῆς σιωπώτατος. κέρδιον γὰρ τὸν σιωπώτατον φασὶν. καὶ γὰρ τὸν ἀρόγονον αὐτῶν πανουργότατον εἶπον. οἱ δὲ νεώτεροι τὴν λέξιν, ἐπὶ τῇ φιλοκερδῆς λαμβάνουσιν. Ἰλιάδος ζ'.

Κερκίς. κέρκω γὰρ ἀποπαύεται ῥῆμα. οἶον, Γλυκεία μάτερ, ἔτι διώματι κέρκω τὸν ἰσόν. παρὰ τὸ κέρκω

κρέκω τὸ πλήττω, κρέκεις τις ἔσα. ὡς τὸ κρέκειν ὅθεν ἡχεῖν. καὶ κατ' ὀρβιβασμὸν, κρέκεις. καὶ τὸ λεοντος ἡ ἔρα, κέρκος. ἐκ τῆ κέρκω, κέρκος. πληκτική γάρ ἐστι. καὶ εἶδος φυτῶ. Τῶμοι ἀνὰ δρᾶμί- τλιν ἀπεκρίδες. καὶ ἴσως ἐκ τῆ φυτῶ ἐποίουν τὰς κερκίδας ταῖς γυναιξί.

Κέρκωπες, ἔγω πρότερον ἐκαλεῖτο οἱ Κύκλωπες. ὅ-θεν καὶ τὰς πονηρὰς καὶ κακὰς ἀνδρας, κέρκωπας φαυλῶ. ἐκλήθησαν δὲ, ἢ διὰ τὸ καρδάλειον αὐ- τῶν καὶ πανῆργον. ἢ ὅτι μὴ εὖ οὖς Κέρκωπες. ἢ Κέρκωπες λέγονται οἱ ἀπατεῶνες, ὅτι τῆς ἰσῶ κυλῶν μεταφορᾶς, οἱ ταῖς ὀφθαλμοῖς καὶ ταῖς κέρ- κοις σκάνοντες δάκνυσιν.

Κέρκρος, εἶδος πλοῖα βραχέος.

Κέρκος, θηλυκῶς σκευὸς τί, ὡς περ καὶ τρέπες, ἢ θύρα χαλκή. ἔπος δ' Ἀλκμαῶν ἐχρήσαντο.

Κέρκρος, τὸ μακρὰν ἔχον πρύμναν σκάφος.

Κέρσαι, κόψαι. ἐκ τῆ κέρω, κέρω, Αἰολικῶς κέρσω.

Κέρκυρ. πρὸς τὸ κέρκυρ ἐκ εἰρήται. ὃ πρὸς κείται ἡμῖν εἰ ἄρα δύναιται φρεῖσθαι. ἀλλὰ τί εἰρήκασιν Εὐκλείδης Ἀλκμαῶν φησι, Καὶ Κέρκυρος ἡγεῖται, ὅτι δὲ θεῖας τῆς Κέρκυρ. ἀλλ' ἐχέυρηται. ἐκ ἄρα ἔχεται τῆς ὀπτικοῦ. ἀλλὰ κλίσεως ἐστὶ μάλλον ὃ μεταπλάσμος, εἰπερ δὲ θεῖα κέρκυρ ὃ μὴ εἰρήται, ὡς περ τὸ ψίδυρ, μάρτυρ. ἀλλὰ μὴ ἐδὲ Ἰλλυρ. ἀλλὰ τὸ Ἰλλυρας μεταπέπλασαι καὶ τὴν αὐτὴν πῶσιν. ὡς τε ταῦτα μεταπλάσμος. τὰς Ἰλλυρας καὶ Κερκυραίας. ὃ δὲ εἰρήται ἔπε ἢ δὲ θεῖα, ἔπε ἢ φησὶ, ἔπε ἢ δοτική, ἀλλὰ καὶ τὴν αὐτὴν πῶσιν μεταπέπλασαι. εἰρήται δὲ ψίδυρ καὶ μάρτυρ, ἀρ- ῶν ἢ κλίσις. ἔπος Ἡρώδης.

Κέρπομος, ὁ χλόδας, ὁ τὸ κίον τέμνων ἡ δὲ ἀκρόν- των, διὰ τὸ ἀδολογιστικὸν ἡ δὲ λόγαν, (καὶ κερτό- μιον τὸ ἀδολογιστικὸν) ὁ τὴν ψυχὴν χλόδαζων λόγοις ποικίλοις. καὶ κερτομίσις ἔπεισιν, ἐρεθιστικοῖς, παροξυντικοῖς, χλόδατικοῖς.

Κερτομέων, ἐρεθίζων, χλόδαζων, χῆμα ἀδασύ- θητον. ἐπεκέρτομαι, ἐπεχλόδαζον, ἔσκοπτον, ἡρεθίζον.

Κερκώπαν, δολίαν, πανῆργον, ἢ ἄλλος πιθήκων. κατὰ πέρ τῇ κέρκω ἢ ἀλώπηξ τὰς θηροδικὰς κυνὰς ἀπατᾷ τῇδε καὶ κείσε περιεπεπομένη, ἐφαμίλλως καὶ ἔπει τὰς ἀπλῆς φωνακίζεσσι τῇ κέρκω ἡ δὲ λόγαν.

Κερεῖνας, τὰ τομῖα καὶ πεμάχη ἡ δὲ ἰχθύων.

Κερός, ἐνδυμα ἀφροδίτης. καταχρηστικῶς δὲ καὶ πᾶν γυναικῶν φαντασιώδες ἐνδυμα. Ἰλιάδος ξ'. Ἡ καὶ ὅτι ἐνδεσφιν ἐλύσατο κερόν ἱμάτια. ζωτήρ ἐστιν ἔγω καλέμυρος ἀπὸ τῆ πολυκνότητος εἶναι ταῖς ραφαῖς. παρὰ τὸ κάζω τὸ κοσμῶ, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα, καρός, καὶ κερός, ὁ κοσμη- μῆτος καὶ διαπεποικίλμυρος καὶ διακεκοσμημῆτος. ἢ παρὰ τὸ κοῖτω βαρύπουνον. ἐνθα καὶ Κεῖπρος ἵπ- ποι. ὁ μέλλων Αἰολικῶς, κείσω. (ὅθεν τὸ, Κεῖσαι ομοκλήτας) ὁ ἀδασκείμυρος, κέκεκα, ὁ παθητικός, κεκοσμαι, κεκεται, κερός.

Κεῖσω, τὸ κρύπτω, ἐκ τῆ κείσω, γίνεται κεκοσμός καὶ κεκοσμός, ὡς κλεισμός κλεισμός. ἐκ τῆς γίνε- ται κεκοσμών. ἀπὸ τῆ κείσω, γίνεται κεκοσάω, ἐκείσανον, αὐτὴ τῆ ἐκρυπτον.

Κεφαλὴ, ἡτοι παρὰ τὸ κάρφεται, τὸ ξηραίνεται, ὁ κατάξηρος τόπος καὶ ὁ σῶδης. ξηρὰ δὲ καὶ ὁ σῶδης. ἢ καὶ Ἀπολλόδωρον, καλύφει τις ἔσα παρὰ τὸ καλύ- πτειν καὶ σκέπειν τὸν ἐγκέφαλον. τινὲς δὲ παρὰ τὸ ἐκεῖ κείσθαι τὰ φᾶν, κεφαλή τις ἔσα, καὶ πλεονα- σμὸν τῆ λ. οἱ δὲ, παρὰ τὸ κάπω τὸ πνέω, καπα- λὴ καὶ κεφαλή, οἶονεῖ ἢ διαπνέουσα, παρὰ τὸ πνεῖν. ὅθεν καὶ κῆπος ὁ διαπνεύουρος τόπος. διὸ καὶ ἐν ταῖς οἰκίαις τὸν ὀποτετμημῆτον τόπον πρὸς αἶμα, ἀ- νάπιδυσιν καὶ κῆπον λέγουσιν. ἢ παρὰ τὸ κέλυφος, ὃ σημαίνει τὸ κάλυμμα.

Κεφαλέων. ὁ κανὼν. οἱ Αἰολοὶς διὰ τῆ αὐτῶν, οἱ Δωριεῖς διὰ τῆ αὐτῶν. ὁ δὲ Ζηνόδοτος γράφει τὸ λαὶ δίφθογ- γον, ὡς κητικὸν αὐτὸ λαμβάνων. κακῶς δὲ. κα- τῶν δὲ ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι τὸ κητικὸν ὅτι ἡ δὲ σω- ματικῶν μερῶν ἀδασκαμβανόμενον, καὶ τεθνηκό- τος θελεῖ ἀδασκαμβανέσθαι. οἶον, βόειος κεφαλή, ἢ τῆ τεθνηκότος βοῦς κεφαλή. ἀνθρώπειος πῆρ, ὁ τῆ τεθνηκότος. ὃ δὲ ὅτι ζῶντος εἶποι τις αὐτῶν. διὸ καὶ μέμνονται τὸν Ζηνόδοτον. ἐπειδὴ τὸ, ἀρῶν ἐκ κεφαλαίων κητικὸν ἀνέγινωσκον. κητι- κῇ δὲ φωνῇ ἐχρήσατο ἔτι ζῶντων ἀρῶν. ἐν ἑπα- δε πλεονασμὸν, ἀλλὰ σωαίρεσιν.

Κεχωδότα, αὐτὴ τῆ χαρῶντα. ἐκ τῆ χάζω, χά- σω, κέχασα, κεχάδω, κεχάδωτος, καὶ πλεα- νασμῶ τῆ ν.

Κεχαροῖατο. χαίρω, ὁ β. ἀδελφός, ἔχαρον, ὁ μέσος, ἐχαρόμην, καὶ τὸ δητικόν, χαροίμην, καὶ ἀνὰ διπλα- σιασμὸν, κεχαροίμην, τὸ τρίτον ἡ δὲ πληθυντικῶν, κεχαροῖντο, καὶ τὸ ἰωνικόν, κεχαροῖατο, αὐτὴ τῆ χα- ρείησαν. ὡς μνήσαντο, μνησαίατο. λέγοντο, λε- γοῖατο. πύθοιντο, πυθοῖατο. εἰς τὸ δδοῖατο.

Κεχαρνότα. ἔπε ἀπὸ τῆ χαίρω γίνεται, ἐπειδὴ ὁ ἀδ- ασκεῖμυρος κεχαρκα ὅτι, ἔπε ἀπὸ τῆ χαίρω, ἀλλ' ἀ- πὸ τῆ χαίρω, γίνεται χαρῶ. ὡς φαίω, φανῶ. ὃ ὁ ἀδασκείμυρος κεχαρκα. ἢ μετοχή, κεχαρκαῶς, καὶ καὶ ἀφαιρέσιν τῆ κηχαρνότα.

Κεχολώσεται. ὁ δὲ κεν κεχολώσεται, αὐτὴ τῆ ὀργι- θήσεται. ἐκ τῆ χολῶ, χολώσω, κεχολώκα, κε- χολῶμαι κεχολώσεται. καὶ ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων, κεχολώσομαι. διαφέρει δὲ τῆ μέλλωτος, ὅτι ὁ μὲν μέλλων, ἀδελφός ἐστιν, ὁ δὲ μετ' ὀλίγον μέλ- λων, ἀδελφός.

Κεῖρειν, τὸ κόπτειν. ἀπὸ τῆ αἶρειν καὶ ὀποκόπτειν τὸ κείρας, ἡ γὰρ τὴν τείχεα.

Κεῖω, σημαίνει τὸ καίω. ἀνεφάνη δὲ τὸ ε, ὡς ἐν τῇ, Κεῖρετ' ἀνέκατοιο. κείων, τὸ κοιμισόμηνος, ἀπὸ τῆ κείω. Ὄρω κείων, πλεονασμῶ, κείων. κείω δὲ τὸ πορεύομαι διὰ τῆ ι, ἀπὸ τῆ ιω.

Κεμήλια, τὰ ἀπόβητα χεῖματα. ὡς παρὰ τὸν θῆσω μέλλοντα γίνεται θεμέλιον, ἔγω καὶ παρὰ τὸν κείσω κείσομαι μέλλοντα γίνεται κημήλιον. ἢ παρὰ τὸ

τὸ ἐκεῖ κεῖσθαι τὰ μεῖλιχα, δι' ὧν τινὰ ἐκμε-
λιασόμεθα, ἢ γὰρ τὰ χήματα.

Κεῖρα. σημαίνει τὰ χονία, τὰ ἐντάφια δεσμά. ἢ
κεῖρα σημαίνει τὸ χονίον τὸ δεσμεῖον τῷ κλί-
νῳ. λέγεται δὲ καὶ θηλυκῶς. παρὰ τὸ κείρω τὸ
κόπτω, τῆς παρὰ τὸ εἰς λεπτὰ κόπτεσθαι αὐ-
τά. ἢ παρὰ τὸ κέραι οὗ σημαίνει τῷ ῥίχα, κε-
ρα, καὶ πλεονασμῷ τῷ τ, κεῖρα. καὶ ὅτι ἐκ τῶν
ῥιχῶν ἦσαν τὸ παλαιόν. ἢ παρὰ τὸ εἶρω τὸ συμ-
πλέκω, εἶρα, καὶ πλεονασμῷ τῷ κ.

Κεῖδι, ἀπὸ τῆς ἐκείσε, ὅπῃ τὸ πῦρ. γίνεται ἐκ τῆς
ἐκείνος. τὸ κεῖ, δίφθογγον. ἔστι; τὰ εἰς δι-
λήγοντα ὑπερρήματα, τῷ ἀδελήγασαν θέλει
φυλάττειν τῷ εἰς θεν ὑπερρήματων.

Κεῖθεν, ἀπὸ τῆς ἐκείθεν γίνεται. ἢ ἀπὸ τῆς κεῖ-
νος, κείνοθεν, ὡς Λέσβος, Λέσβόθεν. καὶ καὶ
συγκοπῶν, κεῖθεν.

Κεῖνος δ' ὡς ἀγόρευεν. ὁ μὲν Ἡρώδης ἀναγινώσκει
εἰς τὸ κεῖ, περιπαυμένην, καὶ εἰς τὸ νος ὀξείαν, καὶ εἰς
τὸ ὡς βαρεῖαν. ὁ δὲ ἀείσαρχος, Κεῖνος τὸς ἀγόρευεν.
Ζητῶσι δὲ τινες ποῖον ὅστιν ἀναλογώτερον, τὸ κεῖνος,
ἢ τὸ ἐκεῖνος; ἐστὶ δὲ εἰπεῖν ὅτι κατὰ μὲν ὅστιν ἀναλο-
γώτερον τὸ κεῖνος, κατὰ δὲ τὸ ἐκεῖνος. καὶ ὁ μὲν
ὅστις λέγειν ὅτι ἐδέποτε πρωτότυπος ἀπὸ νουμῆα ἀπα-
θῆς ἔσα, ὑπερβαίνει τὴν δυσυλλαβίαν. οἷον, ἐγώ,
αὐτὸς, ἔπος, τὸ κεῖνος ὅστιν ἀναλογώτερον. ὁρῶσκει
τὴν πρωτότυπος, ἔλα τὸ νωῖτερος, σφωῖτερος, πα-
ράγωγοι δὲ αὐταὶ αἱ ἀπὸ νουμῆα. ἀπαθεῖς εἶπε,
ἔλα τὸ ἔπος, ἐκεῖνος. καὶ ὁ δὲ αἱ μονοπρόσω-
ποι ἀπὸ νουμῆα, ἀπὸ φωνήεντος θέλουν ἀρχεῖσθαι.
οἷον, ἔπος, αὐτὸς, ὅδε, ἀναλογώτερον ἐστὶ τὸ ἐ-
κεῖνος, ἵνα ἀπὸ φωνήεντος ἀρχεῖται.

Κεῖνος. καὶ ἐστὶν ἐνταῦθα χήμα, θεματικὴ γάρ ἐστι. τὸ
ἐ δὲ φωνήεν πέφυκε πλεονάζειν, οἷον, ἄρων, ἑάρων.
ἀφαιρεῖται δὲ ὅτε μὴ συμφάνης ὅστις, οἷον, ἔφη, φῆ.
ἔπος, ἐκεῖνος, κείνος. ἀφαιρέσεις ἄρα. καὶ πάλιν ἐ-
δέποτε μονοπρόσωπος ἀπὸ νουμῆα ἀπὸ συμφάνης ἀρ-
χεται, ἀλλ' ἀπὸ φωνήεντος, αὐτὸς, ὅδε. μήποτε
ἄρα ἐκεῖνος, καὶ καὶ ἀφαιρέσειν κείνος. ὁρῶσκει δὲ
λέγεται τῷ ε, ἐπειδὴ αἱ πρωτότυποι ἀπὸ νουμῆα
ἀπαθεῖς ἔσαι, ἐ θέλουν ὑπερβαίνει τὴν δυσυ-
λλαβίαν. ἀπαθεῖς εἶπε, ἔλα τὰς ἐπεκτεταμῆας,
αὐτοσί, ἔπος. ὅθεν τὸ ἐκεῖνος, ὑπερ τῷ δι-
συλλαβίαν. μήποτε τὸ κεῖνος ὅστις κυριώτερον. ὅ-
θεν πρὸς μὲν τῷ ποσότητι τῶν συλλαβῶν, κεῖ-
νος, πρὸς δὲ τὸ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχόμενον, ἐκεῖ-
νος. ὅθεν ἔλα διφθόγγα γράφεται, ἐπειδὴ οἱ
Δωρεῖς κείνος λέγουσι ἔλα τῷ η, ὡς μείον, μῆον.

Κεῖμαι. ἴσμεν ὅτι τὸ κείμαι καὶ ἡμαι ἐλέγχονται,
μήτε ἀπὸ τῶν εἰς ὦ εἶναι, μήτε ἀπὸ τῶν εἰς μῖ, ὅτι
τὰ ἀπὸ τῶν εἰς ὦ, ἢ τῶν οὗ ἀδελήγεται ὡς τὸ τύ-
πμαι, ἢ τῶν ὦ, ὡς τὸ βοῶμαι, ἢ τῶν ε, ὡς τὸ χυ-
σάμαι. καὶ τὰ ἀπὸ τῶν εἰς μῖ, ἢ τῶν ε ἀδελήγε-
ται ἐν τοῖς παθητικοῖς, ὡς τὸ τίθεμαι. ἢ τῶν α
συνεσταλμῶν, ὡς τὸ ἴσμαι. ἢ τῶν ο, ὡς τὸ δίδο-
μαι. ἢ διχρόνῳ συνεσταλμῶν, ὡς τὸ ζύγνυμαι.

ἀλλ' ἐστὶν εἰπεῖν ὅτι ἐλέγχονται ταῦτα εἶναι ἀπὸ
τῶν εἰς μῖ, ἀπὸ τῆς δὲ δὲ τῶν προσώπων τῶν ἡσται καὶ
κεῖσαι. πᾶς δὲ ἐνεσῶς εἰς μῖ λήγων, ἔχει τὸ δὲ
τερον εἰς σαῖ λήγων, ἀπὸ τῶν εἰς μῖ ὦν. οἷον, τίθε-
μαι, τίθεσαι. ἔπος, ἡμαι, ἡσται. κείμαι, κείσαι.
ἐστὶ δὲ ὁ χηματισμὸς αὐτῶν ἔπος. ἐστὶν ἔω τὸ κᾶ-
θημαι, καὶ περιπαυμένη. ὡς κύω, κυῶ. ἔλκω, ἐλ-
κῶ. ῥίπτω, ῥιπῶ. εἶτα καὶ ἀδελήγεται τῶν εἰς
μῖ, γίνεται ἐν μὲν καὶ κῆμι. ὁ παθητικὸς ἐνεσῶς,
ἐεμαι καὶ κῆμαι, καὶ κρίσκει τῶν δύο ε, πῆ μὲν εἰς
ἡ, πῆ δὲ εἰς εἰ δίφθογγον, ἡμαι καὶ κῆμαι. Ζη-
τεῖ εἰς τὸ ἔσται.

Κήδω, τὸ φροντίζω. ἀπὸ τὸ κήδω τὸ κῆδω, γίνεται
ἐκ τῆς παρεπιμῆς. τοῖς δὲ φροντίζεσθαι, παρέπεται
τὸ ἀνῆδαι. ἢ ἐκ τῆς ἔδω τὸ ἐδῶ, ῥοπή τῆς ε, εἰς ἡ,
καὶ πλεονασμῷ τῷ κ. κατεπίσσει δὲ ῥοπὸν τινὰ ἐ-
αυτῶν οἱ μεμεμνῶντες. ὅθεν καὶ μελεδῶν, ἢ φρον-
τῖς, ἀπὸ τῆς τῶν μέλι ἔδω. τὸ δὲ κήδω τὸ λυπεῖ-
μαι, ἔχῃ εὐρον ἐτυμολογούμενον. ὡς οἶμαι δὲ ὅτι
ἀπὸ τῆς καίεσθαι εἴρηται. καίω δὲ κήδω. τοῖς δὲ
λυπεμῶν παρέπεται ἡ ἐκκυσίς. Καὶ ἀνάχιο
κηδεμῶν, ἀπὸ τῆς λυπεμῶν. Κήδετο δὲ δα-
ναῶν, ἀπὸ τῆς ἐφρόντιζεν. Αἰετάρχος δὲ, ἀπὸ
τῆς λυῖατο. καὶ ἐστὶ μὴ τῆς ὡεῖ, ἵν' ἡ λυῖατο ὅτι
ὡεῖ δαναῶν. Σέτε κήδων ἡδὲ σά τέκνα. Καλόν
τοι σὺ ἐμοὶ τὸν κήδειν, ὅς κέ με κήδει, ἀπὸ τῆς
λυπεῖν καὶ βλάπτειν.

Κατακείδαι. ἔστι πάντων τῶν ἀπαρεμφάτων τὸν τό-
νον φυλασσόντων, καταφιλεῖται, καταφιλεῖσθαι,
τὸ κατὰ κείται ἐκ ἐλπίτο κατὰ κείται; λέγεται ὅ-
τι κατὰ ὅλα ὅπῃ τῶν οὐρετικῶν παθητικῶν ἀπα-
ρεμφάτων ἐνεσῶς καὶ ἀδελήγεται, ἀναβιβάζει
τὸν τόνον, εἰ μήτε μακρὰ φύσει παραλήγεται,
ποιεῖσθαι. ἔπος καὶ περικείδαι.

Κήδεα, λύπας, πένθη, ἐκ τῆς κήδω, ἀπὸ τῆς α
νῆδαι καὶ οἷον εἰ καίεσθαι.

Κήδαρ, σημαίνει τὸ σκοτεινόν. ἀπὸ τῆς κήδω τὸ
κοιμῶμαι.

Κήδω, σημαίνει τὸ θάπτω. καὶ γίνεται ἀπὸ τῆς καὶ
τὸ χωνύω. ἢ ὁ μέλλων, χήσω, καὶ μετέγεται ὁ
μέλλων, εἰς ἐνεσῶτα. καὶ γίνεται κήδω καὶ ῥοπή
τῆς χ εἰς κ καὶ τῆς σίγμα εἰς δ. ἐκ τῆς γίνεται
ἀδελήγεται κηδεῖω. ἢ ἐκ τῆς κήδω τὸ φροντίζω, καὶ
ὡς φωλόω, φωλεός, ἔπος κηδεῖω, κηδεός. ἐστὶ
νέκυς ὁ φροντίδος καὶ κηδεμονίας ἄξιος καὶ κηδεύ-
σεως, τῆς ταφῆς.

Κηδεῖται λέγονται ὅ, τε πατὴρ τῆς γεγαμμένης, καὶ
αὐτὸς ὁ γεγαμμένος. κηδεῖται γὰρ ὅστις ἢ κατ' ἐπιγὰμιν
συγγενεῖα. ἐπεὶ ἐκ προνοίας καὶ κηδεμονίας συνί-
σεται. γίνεται δὲ ἀπὸ τῆς κήδω τὸ φροντίζω. ἐκ
δὲ τῆς κηδος, κηδεσῆς, ὁ κατ' ἐπιγὰμιν συγγε-
νής. τῆς δὲ τε πατὴρ τῆς γεγαμμένης, καὶ αὐτὸς
ὁ γεγαμμένος. ἐκ προνοίας καὶ φροντίδος, οἱ ἀμφοτέ-
ροι συνίστανται. τὸ δὲ κηδεσῆς τὸ κύριον ὄνομα,
βαρύνεται. ὡς θυός, θυέσης. ὄρος, ὄρεσης. τὸ
τὸ δὲ κηδεσῆς, ὀξύνεται ὡς προσθηγομένων.

Κηδε-

Κηδισοί, οἰκειότατοι, φροντισικώτατοι. Καὶ ὅς μοι κήδισος ἐτάρων ὡς κεδνότατός τε, αὐτὶ τὴν ὀφροντισίμους. ὡς πρὸς τὸ κάλλος, γίνεται καλλίων, καὶ τὸ ὑπερθετικὸν κάλλισος, ἔπω παρὰ τὸ κήδος κηδίων κήδισος.

Κηκᾶς ἡ λοιδορία, ἐκ τῆς κακός. ἡ κηκᾶς ὅστις ἡ κακόλογος λοιδορία. ὅς ἔστι καὶ κηκασμός ἡ λοιδορία. Λυκόφρων. Βρίξεται κηκασμοῖσιν ἀκραιμύοι, ἡ γὰρ ταῖς λοιδορίαις καὶ χλιδαῖς τετραχημύοι. καὶ Καλλίμαχος, Κηκᾶδι σὺ γλώσση. καὶ τὸ παρ' Οἰμῶν, Οὕτως ἐκδέχονται. ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, αὐτὶ τὴν λοιδορίας καὶ μεθ' ὕβρεως. οἱ δὲ, κηκα τὴν μελαίναν λέγουσιν. ὅθεν Ῥωμαῖοι τὸν τυφλὸν, κέκον λέγουσιν. ἔστι καὶ κηκᾶς ἀλώπηξ, κακωτική, κακῆργος, καὶ πονηρά. ὡς Νίκανδρος. Ἐνθα πιότερῳ ὅτε βόβῳ ἐσίνατο κηκᾶς ἀλώπηξ.

Κήκισ, τὸ ἔρρει καὶ κατέβαινον, ἐκ τῆς κίω τὸ περιπατῶ. ὡς τὸ, Μέλαν δ' ἀνέκικεν αἶμα. ἐκ τοῦ ἀνέκαθεν.

Κήλα, τὰ βέλη, ὅτε δὲ σημεῖα, παρὰ τὸ καίω. ἡ παρὰ τὸ ἵημι τὸ πέμπω, ὅς μέλλων, ἥσω, αὐτὶ τὰ ἀφίσω, πέμψω, γίνεται ἥλον καὶ κήλον. κυρίως δὲ τὸν κεραυτὸν καὶ τὸν πρηστῆρα σημαίνει ἡ λέξις. καὶ βέλη θεῖα, ταῖς ἐν ἀσραπᾷ καὶ βρονταῖς. παρὰ τὸν κήσω μέλλοντα δηλῶντα τὸ καύσω. ὅθεν καὶ Πυρὶ κηλέω, ταῖς καυσικαῖς, πλεονασμῷ τῆς εἰς τὸ κηλῖς. παρὰ τὸν κήσω μέλλοντα, ὡς τὸ, Λύα πάλαι θεδέκηλα τὰ οἱ πλάοισιν ἐλαφραί, ταῖς τὰ πᾶν κεκαυμῆα ὑπὸ ἡλίου, καὶ ξηρά.

Κηληθμός, ἡ μεθ' ἡδονῆς ἡσυχία. ὡς τὸ, Κηληθμῷ δ' ἔσχοιτο καὶ μέγαρον σκίοισιν. Ὁδυσσεύς. κυρίως ἡ δὲ τῆς ἀκοῆς ἡδονὴ καὶ τέρψις καὶ θέλξις. οἷον, κηληθμὸς, καὶ συγκοπῇ. ἡ χαλῆθμὸς τις ὅστις, καὶ συγκοπῇ καὶ τροπῇ, κηληθμός. γίνεται ἐκ τοῦ χῶ, χήσω, χαλῶ, καὶ κηλῶ, οἷον τέρπω καὶ χαλῶ. καὶ κηλεθμός ὁ τερπόμενος. οἱ γὰρ πρῶτόμοι, δευτερομόιοι καὶ ἐπιπλεωμόιοι γίνονται. καὶ κατεκλήθησαν, αὐτὶ τὰ κατεπαύοντο καὶ κατέτελλαν, ἡ κατεμάραντο. οἱ δὲ, ἐκ ἀποδεν τὴν κλάδαι ἐτυμολογῶσι.

Κήλη, τὸ πάθος. παρὰ τὸ κάλον ὃ ὅστις ξύλινον καὶ σκληρόν. ἀφ' ὃς παρώνυμον κήλη, ἐπεὶ τὰ μέρη ἐκείνα εἰς ὄγκον ἐπιδιδόμενα, μείζονα τὰ συνήθως γίνεται. ἀφ' ὃς καὶ σκληρά.

Κήλον. κήλον λέγεται τὸ ξύλινον βέλος, παρὰ τὸ κάλον, ὃ δηλοῖ τὸ ξύλον. ἀφ' ὃς καὶ καλοπόδιον, ὃ ξύλινος πῆξ. ὅς ἔστι μὲν τὸ νόειν, γίνεται καλόνειον καὶ κηλόνειον. τὸ ἀναεῦον καὶ καταεῦον ξύλον, ὃ ξύλινος ἀντλητήρ. τὸ παρήμιν λεγόμενον γεράνειον. κηλόνειον δὲ ὅππῃ τὸ ἵππε. κήλων γὰρ λέγεται ὁ θερμός εἰς σωσσίαν, παρὰ τὸν κήσω μέλλοντα, δηλοῖ τὸ καύσω.

Κηλῖς, βάμμιτι, ἡ καρπὸς δρυὸς ἐπιπείδειος εἰς βαλὼν κλινῶν.

Κηλῖς, ῥύπος, μίασμα, μολυσμα. ὅθεν καὶ τῆς ἐσθῆτος τῆς ἡσυχίας σημεῖον καὶ μολυῶν αὐτῷ.

κῆλα δὲ τὰ σημεῖα, οἷον, δῖλα, τροπὴ τῆς εἰς κ. καὶ ἐφ' ὕβρεως λέγεται, Οὕτως κηλίδας ἔχει, οἷον, μολύσματα, καὶ καθαρός ἔστι.

Κημός, παρὰ τὸ κάμπτω καμμός καὶ κημός. τῆς θέσει μακρᾶς ἑαπείσης εἰς φύσει μακρόν. ἔστι δὲ καὶ πλέγματι ἐκ χοιρίων.

Κῆπος, ὁ ὑποπετμημένος τίπος πρὸς ἀνάπνευσιν, καὶ καταπνεόμενος. παρὰ τὸ κάπω τὸ πνέω, κάπος καὶ κῆπος. ἡ παρὰ τὸ σκάπτω, κάπος καὶ κῆπος, καὶ ἀφαιρέσει καὶ ἐπτάσει. ἐκ δὲ τῆς κῆπος καὶ τὴν ἔρω τὸ φυλάττω, γίνεται κηπερός, ὡς οἰκρός.

Κῆρ, περισπωμένως σημαίνει τὴν ψυχὴν. ὅπως ἐδετέρη. γίνεται παρὰ τὸ κέαρ, ὃ δηλοῖ αὐτῷ τὴν ψυχὴν. τὸ δὲ, παρὰ τὸ κεκράσθαι ἐκ ψυχῆς καὶ θερμῆς ἐπίσης ἔχοντος. κῆρ δὲ, ἀπὸ τῆς δίπλῃ κῆρ ὑπομάττεται τὰ μαθήματα. ἡ παρὰ τὸ καιεῖαν δέχεσθαι τὴν πληγὴν. ἡ παρὰ τὸ καίω. καὶ τί μετέχει, τὸ γὰρ ἐμφύχον καὶ θερμὸν φατὶν εἶναι τὴν ψυχὴν. παρὰ τὴν κηύειν ἡ παρὰ τὸ καὶ τὸ καίω, κέαρ, καὶ καὶ σωκίρειν, κῆρ. καὶ κίαρ κέκρται ὅτι ἐκ τῆς σοικεῖαν. ἡ παρὰ τὸ ἔαρ, ὃ ὅστις πνεῦμα. ἐκ τῆς κῆρ κηρὸς κηρόθεν. καὶ κηρόθι ὁπίρρημα, τὸ ἐκ ψυχῆς.

Κῆρ. ὀξυτόνως, ὅπως δηλοῦν, καὶ σημαίνει τὴν θανάτιφρον μοῖραν. καὶ γίνεται παρὰ τὸ καίω, κέκηκα, καυσικὴ ὅς ὅστις καὶ ἀφωτισικὴ, ἡτοι καῖναι ἐπιφέρειν, καὶ ἐν ἁδὲ ποταμοῖς, Πυρροφλεγέθων, καὶ Ἀχέρων. ἐκ τῆς ἔκηκα. τῆς γὰρ ὑποδύνησκοντες, ἐκαίον οἱ παλαιοί. κῆρ ἔν, ὁ θάνατος. καὶ κηραμυῖτης, ὁ Ἡρακλῆς, ὁ τὰς κῆρας διώπων. ἀλεξίκακος γὰρ. παλαίμων δὲ αὐτός, ὅς τὸ παλαῖσαι αὐτὸν τῷ Διὶ. πρὸς δὲ, ἐν Ἀβδέρῳ τιμάται.

Κηρεσιφορήτης, τῆς ἀπὸ εἰμαρυμῆς ἡγμύνης. μοιροφορήτης. ἡ ἔς αἱ μοῖραι ὑποτίσασσι.

Κηρῆλος, ἡ ἐλκῆσα εἰς κῆρα, ὅστις εἰς θάνατον. ἀφ' ὃς θανατιφόρος.

Κηροχυτέω, τὸν κηρὸν χέω.

Κηρύξ. ἀπὸ τῆς κηρύσσω, κηρύξω, γίνεται ὑποβολὴ τῆς ὤ. τὸ παρὰ τὸ γῆρυς ὃ σημαίνει τὴν φωνὴν, γηρύσσω καὶ κηρύσσω. παρὰ τὸ γέρας, γῆρυς, ὅππῃ τῆς ἐντίμων λέγεται. κυρίως προφητῶν ψαλμωδία. ἡ ὡς περὶ παρὰ τὸ πτερόν γίνεται πτερῶν, πτερύσσω, ἔπω καὶ παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ λέγω, γίνεται ἐρύσσω, καὶ κηρύσσω, καὶ πλεονασμῷ τῆς κ. κλίνεται κηρυκός, ὡς πέρδικος. τὸ ρῦ, μακρόν. ἡ γὰρ ὀφειλομένη ἐν τῇ δέσει μακρά, μετῆλθεν ἐν τῇ γῆρῃ. ὥφειλε δὲ καὶ ἡ δέσει εἶναι μακρόν τὸ ὤ. ἄλλως. ἐδέποτε πρὸς τῆς διπλῶν δέσει δέχονον ἐκτεταμένον ὅππῃ μονοσίχῃ, σωσάλη ἐν τῇ Κηρυκὶ Ἡπυτίδῃ. εἰσὶ τινὰ ἀπὸ τῆς εἰς διπλὴν ληγόντων δὲ τῆς εἰ καὶ τῇ διφθόγγῃ γερόμῃ, ὡς κυκλώπειον τὸ τῆς Κύκλωπος, φοινίκιον τὸ τῆς φοίνικος. ἔπω καὶ κηρύκειον. ἴσθον ὅτι ἔστι καὶ κηρύκειον δὲ τῆς εἰ. ὅπερ ὅππῃ μόνος τῆς ῥάβδῃ λέγεται τῆς Ἐρμῆς.

Κιρύκειον, ἔστι προσηγορικόν καὶ σημαίνει πᾶσαν
ράβδον κήρυκος. ἔστι καὶ κτητικόν σημαίνον τὸ τῷ
κήρυκος, ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ, Γράμμα κηρύ-
κειον. ἔστι καὶ κηρύκειον σημαίνον τὴν κήρυξιν.
ἔστι καὶ πληθυντικῶς τὴν κηρύκειαν, καὶ ση-
μαίνει τὸν μισθὸν τὸν διδόμενον ὑπὲρ τῆς κήρυξ,
ὅπερ λέγεται ἐν τῇ σωμειθείᾳ μίνυθρα. τὸ κη-
ρύκειον, ράβδος ἢ μετείου μήκης, αἶψα πρὸς
τῇ ἀρχῇ ὅφεις ἐχηματισμένους ἀντιμεταλλο-
μένους ἀλλήλοις εἰς τύπον τοῦ φ' σοιχείου.
ταύτῃ οἱ κήρυκες φέροντες, ὡδόν τοῦ ἀσφα-
λὸς χάειν.

Κιρυβίων, καθαρμαπῆδες ὄντι τὸ ὄνομα. κηρύβια δὲ
κυρίως τὰ ὑποβράσματα τῶν κυάμων. Κρατῖνος,
Δασυὺ ἔχων τὸν πρῶτον ἀπὲρ κηρύβι ἐδίδων. εἰ
μὴ ἄρα περιεκτικὴ εὐνοία ἔστιν εὐνοία ἐμφάτεως.
καὶ ὑγιᾶς ὀξυῖται. ὡς ἀπειρος, ἀπείρων. καὶ ἄ-
ναιμος, ἀναιμών. ἔγω κατάπυγος, καταπύγων
καταπύγονος, καὶ συσέλλεται ἐν τῇ Ἀρκίῃ.
Κιρνήδα γαῖαν. Νίκανδρος, ἀπὸ Κιρνέως τὴν Αἰ-
διότητα.

Κιρνήες, ἐκ τῆς κωρός, κωφῶ καὶ κηφῶ.

Κηρός, παρὰ τὸ καῖω, καύσω, ἐκαύσα, ὑποβολὴ
τῆς σ', ἐκκα. ἔξ αὐτῆς κηρός καὶ κηρός, ὁ καυόμε-
νος. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ καῖεσθαι ραδίως,
ἢ ὅτι καυόμενος ρεῖ.

Κῆχος, ἐπὶ ῥήμα, ἀντὶ τῆς πῆ. τὸ κῆ, ἢ Δωρικῶς.
καὶ ῥοπή τῆς π' εἰς κ'. πῆχος δὲ ἢ. ἀπὸ τῆς πῆ,
ὃ σημαίνει τὸ πῆ. ὡς τὸ, Πῆ ἔβη Ἀνδρομάχῃ;
ἐκ τῆς πῆ καὶ τῆς ἄλγχι, γίνεται πῆχος καὶ κῆχος.
ζήτει εἰς τὸ πόπανον.

Κηώεις, ἐκ τῆς κῆω τὸ κοιμᾶμαι, κῆωεις, καὶ ῥοπή,
κηώεις, ἐπὶ τῆς θαλάμης, ὃ πρὸς τὸ κοιμᾶσθαι ἢ
ῥοπισμὸς καὶ εἰργασμὸς οἶκος. ὁ ποιητής, Ὁρ-
σο κῆων ὡς ἔεινε, ἀντὶ τῆς κοιμήθῃσι διεγερθεῖς.
σημαίνει καὶ τὸν τεθυμιαμένον, ἀπὸ τῆς τῆς θυμιά-
ματα εἰς αὐτὸν καῖεσθαι.

Κηώδης, ὁ τεθυμιαμένος, παρὰ τὸ καῖω.

Κητώδεις, παρὰ τὸ κῆτος. τῆς παρὰ τὸ κῶ τὸ κῆ-
μαι. ἢ παρὰ τὸ χῶ, χῆσω, τὸ χωρῶ, χῆτος καὶ
κῆτος.

Κιβωπός, παρὰ τὸ κῆσθαι ἐκεί τὴν βόσιν, ἢ γὰρ τὴν
ῥοφίῳ. ὡφελὲς δὲ διφθόγγον, ἀλλ' ἢ παράδοσις
τὸ ἰ' ἔχει. καὶ λέγει Ὁρσος ὅτι ἴσως παρὰ τὸ κί-
βος ἔστι τὸ σημαίνον τὴν ῥοφίῳ.

Κιβδηλὶς, ἢ ἐν τοῖς μεταλλοῖς σκαρεῖα.

Κίβισις, σημαίνει κιβωτὸν ἢ πῆραν. Καλλίμαχος,
Εἰ δὲ ὅτι θῆσεται πάντα ἐμὴ κίβισις. εἴρηται δὲ
παρὰ τὸ ἐκεῖ κῆσθαι τὴν βόσιν. ἢ παρὰ τὸ κῆεν
τὸ πορεύεσθαι καὶ ὁρμαῖν, ἢ εἰς τὸ κῆεν καὶ ἰσῆαι
βόσιν ἔχουσα, τετρεῖς ῥοφίῳ. καὶ Ἡσίοδος ἐν Ἀ-
σπίδι, Ἀμφὶ δέ μιν κίβισις θείει θαῦμα ἰδέ-
σθαι. ἐβάσταζεν ἐν δειτικῷ τινὶ ἀγγεῖῳ τὴν κε-
φαλὴν τῇ Γοργόνος ὁ Περσέας.

Κιγκλὶς, ἢ καγκηλοθυρίς, θύρα δικτυωτή. μάλιστα
δὲ ὅτι τῇ δικαστηρίῳ τοιαῦται ἦσαν, ἵνα ταχέως

ἀνοίγῃται καὶ κλείνῃται. σωεχῶς δὲ εἰσέσται
καὶ ἐξέσται. γέγονεν ἔν παρὰ τὸ κλείω. ἢ κυκ-
λίστις, παρὰ τῆς κύκλῃς τῆς ἀποτελεμῆς κλειο-
μένης αὐτῆς. καὶ κιγκλίσαι, τὸ ἀσφαλίσαι, πα-
ρὰ τὴν Ἀττικὴν κιγκλίσαι. καὶ κιγκλίζειν, τὸ
πειράζειν. καὶ κίγκλος, ὀρνιθάριον. ἢ κιγκλὶς,
ὄρνις λεγομένη, πυκνὰ τὴν ἐρῶν κινῶσα. ἢ ἐν
τῇ σωμειθείᾳ οἷοι σεισοπυγίδα καλεῖται. εἴρηται
δὲ τὸ σωεχῶς τὰ ἐρῶσα πτερὰ ἐν τῇ αὐτῇ κι-
νεῖν. ἢ παρὰ τὸ σείειν τὴν πυλὴν, ὅτι ἐστὶ τὴν
ἐρῶν. σεισοφίης παρ' ἡμῖν ὀνομάζεται.

Κίδαρης. Τὴν κίδαριν ἀνιδήσατο. ἐκ ῥιχῶν ὕψας-
μα, καμειλαύκιον, ἢ ὡς ἔμεμα κηφαλῆς, πῆ-
λος βασιλικός.

Κιδαλία. οἶον, Κιδαλὴς κηλίδος ἐπλησθῆναι. ἐκ
Πινδάρου, Χεῖρα Κιδαλίας. εἰς τὴν χεῖρα αἰτιατι-
κὴν, μὴ ποιήσης ἐκθλίψιν. Κιδαλία δὲ ἔστι.

Κίδαρις, ἀπὸ τοῦ κίδαριν τὸν ἐρῶσα, ἢ κίδα-
ριδία.

Κίδαρις, κίδαρις, παρὰ τὸ κινεῖσθαι ραδίως, ἢ
παρὰ τὸ κινεῖν εἰς ἐρῶσα τῆς ἀκρότητας, ἢ παρὰ
τὸ κινεῖν τῆς θαιρέας.

Κίδαρος. κατ' ὁμοιότητα τῇ ὁσῶν πρὸς τὰς χορδὰς.
ὁ δὲ Δῆρις, ἀπὸ τῆς Κιδαριῶνος φησὶν. ὅτι Ἀμ-
φίων ἐκεῖσε ἐμυστικώτερον, ὅτι τὸ Κιδαριῶν ὀξύ-
νεται τοπικῶς ἔχον εὐνοίαν, ὁμοίως καὶ Μαραθῶν,
καὶ τὸ Ἀργανθῶν. τὸ μὲν τοῖς ἵπποδῶν περιπα-
νθῶν διαίρεται. ἵπποδῶν γὰρ. τὸ Κολοφῶν
καὶ Κατιφῶν, ὀξυῖται ὡς θηλυκά. σημαίνει τὸν
ἀδελφόν, τὴν Ἀλκαίαν.

Κίκις, γίνεται παρὰ τὸ κίκυς ὃ σημαίνει τὴν ἰ-
χθῦν, ῥοπή τῆς ὕ εἰς ἰῶτα. παρὰ τὸ κῖω τὸ πο-
ρεύομαι, γίνεται κίκυς. ὃ δὲ ἰχθυός, ἐκ τῆς κι-
νήσεως φαίνεται.

Κικλήσκω. ἀπὸ τῆς κλῶ τὸ καλῶ, γίνεται κλήσ-
κω, καὶ κατ' ἀναδιπλασιασμόν, κικλήσκω, ὡς
ῥῶσω, τί ῥῶσκω.

Κιλίκιοι ῥάγοι, λέγονται οἱ δασεῖς. τοῖσιν δὲ ἐν
Κιλικίᾳ γίνονται ῥάγοι. ὅθεν καὶ τὰ ἐκ ῥιχῶν
σωτιθέμενα, κιλίκια λέγονται.

Κιμμεῖς. φησὶν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός, ὑποκᾶτω
τῆς Πόντις εἶναι. γράφεται καὶ Κερβεῖων. καὶ εἴκοι
καὶ Σοφοκλῆς περιπεπτωκεῖν τῇ τοιαύτῃ γράφῃ.
ὁμοίως καὶ Ἀλκίνοος ἐν Βαχάχοις, οἶον, Ἡ
Κερβεῖς λέγω. Πρωτέας δὲ ὁ Ζεύματι τῆς,
χειμῆρις γράφει. αἰεὶ δὲ ἔστι ἐν χειμῶνι εἰσὶν.
οἷοι δὲ Κιμμεῖς. κέρμερον δὲ λέγεται τὴν ὀ-
μίχλιν, καὶ Σκυθικὸν ἔθνος Κιμμέριοι.

Κινῶ. ἔστιν ἴν καὶ ἴς, διακατάληκτον ὄνομα, καὶ σημαί-
νει τὴν δυνάμιν. ἔξ ἧς γίνεται ῥῆμα ἴνω, καὶ
πλεονασμῶ τῆς κ', κινῶ. σισσημεῖται τὸ κῖω κι-
νῶ, καὶ κύω κινῶ. καὶ ἔστι μακρόν τὸ ἰ. ὑπὸ
δὲ τῆς κινῶ κινήσω, γίνεται κινήσις καὶ Κινήσις,
ὡς ὡδᾶ τὸ σώσω, Σωσίας.

Κινώπειτα, τὰ ἐρπετὰ θηρία, οἷον κινέμενα ἐν τῇ
πέδῳ, ὃ ἔστι τῇ γῇ. κινώπειτα τινὰ ὄντα.

Κινά-

Κινάμων. Ἡρόδοτος ἐν ἑξήκῃ λέγει ἔπος, Ὅρνι-
δας λέγουσι ταῦτα τὰ κάρφια φέρειν, ἃ ἡμεῖς πα-
ρὰ Φοινίκων μαζόντες καλεῖμεν κινάμων.

Κινάδος, ὅπῃ τῆ θηρίας, ὡς τὸ ἀδδῶν κινεῖ-
ται. πολυκίνητα δὲ τὰ θηρία. καὶ ἡ λοιδορία οἰ-
κείως αὐτοῖς ὅπῃ τῶν πολυκινήτων. εἴρηται δὲ πα-
ρὰ Μιλησίω. Οἱ δὲ καταποδῶναι ὑπὸ τῆ κινά-
δος. καὶ τῶν κινάδων Σοφοκλῆς, Καὶ ὑπερέφατο
πανδημὴ καὶ σωμίξει τῶν κινάδων. εἰ δὲ ὅπως ἐ-
ρᾷ καὶ τὴν ψυχὴν, τί, ὡς αὐτὴ καὶ αὐτὴ ἀνθρώπος ἐ-
χουσα ὅς ἀνθρώπων, πέπονθεν. εἴρηται παρὰ
τὸ κινάδος τῆ θ' ὅπερ τῆς Σικελιώτας ὅπῃ τῇ τῶν
κακῶν φθέρηται καταδίκη.

Κινάδος, ὁ κοινὸς αἰδῆς, ὡς Διόνυσος. ἡ ἀσελγὴς
παρὰ τὸ κινεῖν.

Κινύμωρος, κινέμωρος, ὅπῃ φράζειν ὁρμῶν. ὅπῃ τῆ
κινῶ, κινύω, κινύμι.

Κινυρῆ, ὁδυρτική, θρῆνητική. κυρίως δὲ κινύρεσ-
ται, ὅπῃ βοὸς εἴρηται, παρὰ τὸ κινεῖν τὴν ἔρῃ
ἐν τῇ μυκάδῃ. καὶ Ἀπίων δὲ ὄρων τὴν ἐτυ-
μολογίαν ταύτῃ παρὰ Ἀπολλοδώρῳ, φησὶν ὅ-
τι ταῦρος λέγεται παρὰ τὸ τείνειν τὴν ἔρῃ, καὶ
μετέθηκε τὴν εὐρίσιν τῆς ἐτυμολογίας.

Κινυρόμωρος, μέλπωσαι, ἄδουσαι, ὅπῃ τῆς κινύρας.
καὶ κινύρετο, ἐθρῆναι.

Κινάκη, ὁ ἀκινάκης ὡς Σοφοκλεῖ. τὸ μὲν δὲ Ἀ-
νακρίοντιον χωρὶς τῆς ἰώτα γράφεται, καὶ γέγο-
νεν ἐκθλιφίς τῆς ἰώτα, καὶ κράσει τῆς ὦα, τῶν κιν-
νάκη, ὡς περὶ ὦ Ἀπολλων, ὦπολλον. εἰ δὲ ἐ-
χη τὸ ἰώτα, δηλονότι ἀφαιρέσει τῆς ἰ. οἶον, ἀ-
σεροπή, σεροπή. ἀσραπή, σραπή. οἶον, Συ-
τῇδε τῇ σραπή. ἐν δὲ τοῖς ἀντιγράφοις, ἔχει τὸ
τ καὶ δῆλον ὅτι σραπή.

Κινδάφος, εἶδος ὄργανου. λέγει δὲ καὶ ὁ Διονύσιος,
ὅτι ἔθνος ὅστις Ἰνδικόν. οἶον, κινδάφω. εἰσὶν
ἐν τῷ τῆς ἔθνης ὀνομασθῆναι.

Κίνδυος, κινόδυνός τις ὢν, παρὰ τὸ κινεῖν εἰς ὀδύ-
νην, ἢ εἰς θάνατον. Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ εἰς αὐτὴν λήγοντα,
προσδέσει τῆς ὀς κλίνεται. οἶον, Φόρκυν, Φόρκυ-
νος. ἢ ὅδ' Φόρκυν αἰτιατική, οἶον, Φόρκυν θ'
Ἰππόδοοντε, ἀπὸ τῆς Φόρκυς, Φόρκυος ὅστις, τὸν
Φόρκυν. ὡς ῥόβυος, τὸν βόβυν. κίνδυν, κίν-
δυνος. καὶ μετατρέχεται ἡ γυναικὴ εἰς ἀνδρῶν, καὶ γί-
νεται ὁ κίνδυνος, τῆς κινδυνῆς. ὡς περὶ ὁ φάρ τῆς
φάρος, καὶ ὁ φάρος τῆς φάρος. ἢ κυνὸς γυναικὴ, ἐν
ἔστιν ἀπὸ τῆς κυνὸς ἀνδρῶν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς κυνὸς
κύνος. καὶ καὶ συγκοπῶν, κυνός.

Κιονίς, ἡ τις λέγεται καὶ γαργαρεῶν παρ' Ἰπποκρά-
τη, ὡς τὸν γινόμενον ὡς αὐτὸν ἦχον ἐν τῇ
αναγαργαρίσει. οἱ δὲ, σαφυλῶν, ἀπὸ τῆς σι-
χῶς κατεσάφεται. κιονίς δὲ εἴρηται, ἢ ὡς τὴν
χούσιν τῶν ὕδατων, ἢ ὡς τὸ κίονος ἔχειν τυπον
καθ' ἑαυτὴν ἔσσαν ὅπῃ μήκη.

Κιόκρανα, ἐκ τῆς κιοκράνα καὶ συγκοπῶν, ὡς ἀπὸ
τῆς κάρανος, κριός.

Κίων, ὁ λίθος, ἀπὸ τῆς κίον καὶ ἀνίσταται εἰς ὕψος. ἢ

ὡς τὴν ἰὼν μιτοχλῶν, πλεονασμῶς τῆς κ. καὶ οἱ
μὲν Ἀττικοί, ἀρσενικῶς λέγουσιν, οἱ δὲ Ἰωνεῖς,
θηλυκῶς. οἶον Χρυσᾶς ὕψισαν κίονας τῆς θαλά-
μῳ, Πίνδαρος.

Κινάβρας, ἔστι κυρίως ἡ τῶν φάγων δυσωδία. λέγε-
ται καὶ ἀπλῶς ἡ δυσωδία, ἢ καὶ ἡ πύρα.

Κιών, ἐκ τῆς κίω τὸ πορεύομαι ἐκίον, δεύτερος ἀό-
ριστος, κιών, ἡ μιτοχή, ἀντὶ τοῦ πορεύεσθαι.
ἔστι καὶ κείω τὸ κοιμῶμαι, καὶ κήω τὸ καίω δὲ
τοῦ ἦτα.

Κίρκη, ἡ κινῶσα τὰ φάρμακα. ἢ ὡς τὴν κερκί-
δα. τὰς δὲ παιπαλώδεις γυναῖκας ἀπ' ἐκείνης κίρ-
κας καλεῖμεν, ἐπεὶ φαρμακὶς ἡ ἐκείνη.

Κίρρις, ὁ ἰχθύς, ἐπεὶ κίρρος ἐστὶ τὴν χροιά.
κεῖς δὲ δὲ τῆς ἐφίλῃς. κίρρις, εἶδος ἰέρωνος. ὁ-
μοίως δὲ λέγεται παρὰ Κυπρίους κίρρις ὁ Ἀδω-
νις. παρὰ Λάκωνας δὲ, ὁ λύχνος.

Κίσσηρις, τὸ κίσσηριον, παρὰ τὸ κινεῖσθαι ἐν τῇ σαί-
ρειν. ἢ ὅτι κίσσηρις ἡ, καὶ καὶ μεταβολῶν τῆς λ'
εἰς ρ, κίσσηρις. ὡς τὸ κίς καὶ τὸ λίς, ὁ ὑπὸ
κίος λίς. λίθος γάρ ἐστι δαβ-βρωμῆμος. κίς δὲ
θηρίον ὅστις ἐδίωκον πυρὸς καὶ κελιάς.

Κισσύριον, τὸ ἀρχοικικὸν ποτήριον, ἴσως ἀπὸ τῆς κισ-
σῆς, ὅς ἐ κατεσκεύαζον τὰ ποτήρια. κοινοτέρως
δὲ, καὶ ὅπῃ πάντων τῶν ξυλίνων ποτηρίων ἡ λέξις
τίθεται, παρὰ τὸ κεχύσθαι εἰς αὐτὸ τὸν οἶνον. οἶον,
χύω, χύσω, χυσιέειν, καὶ κισσύριον.

Κισῶ, συζυγίας δούπερας τῶν περιπατωμένων. σημαί-
νει τὸ μὲν ἴδοντες συλλαμβανέειν τὴν γυναῖκα. γί-
νεται παρὰ τὸ κίσα, ἐπεὶ τὸ ὄρνειον λιχνότα-
τον ὅστις, καὶ πρὸς τὰ σιωπῆας καὶ τὰς ἰδονὰς κα-
τωφερές. ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ κίειν καὶ μὲν σφο-
δρότερος σφύεται πρὸς τὸ σιωπῆσαι. καὶ κίττα
λέγεται, ὅταν ἐν γαστρὶ ἔχουσα γυνή, ὡς τὸν
δούπερον καὶ ἔστιν μὴ αὐτὴν ὀρέγνται ἀτόπων τιῶν.
οἶον, ὄσρακος, λίθος, ἢ ἀνδρακος, ἢ ὄμφακος.
γίνεται δὲ ἀπὸ τῶν μοχθηρῶν τῆς μήτρας ἀτμῶν,
φερομένων ὅπῃ τὸν σόμαχον.

Κίττιον. Φάνης ὁ Εἰρέσιος, ἐννοῖαν ἡμῖν δίδωσι μή-
ποτε ἀπὸ τῆς κίττος τὸ κίττιον ὀνομασθῆναι. καὶ ὅδ'
τὴν κίττον φασὶν ἀκνήδας ἔχειν ὡς τὰ φύλ-
λα, ὡς τὸ κίττιον. Ἀθῆναιοι δὲ ἀπὸ τῆς τῶς
αὐτὸ ἐτυμολογῶσιν. Ὄρος.

Κιχαίνω, ἀπὸ τῆς κίω τὸ πορεύομαι καὶ περιπατῶ,
πλεονασμῶς τῆς χ, γίνεται κίχω βαρύτονον, καὶ
περιπατῶμεν κίχω. καὶ παράγωγον εἰς μί, κί-
χημι. ὅθεν τὸ, Ὅντινα μὲν βασιλῆα κίχημι,
δικτικὸν δούπερος ἀορίστου, ἀντὶ τῆς καταλάβοι. τι-
νὲς κίχημι. γίνεται καὶ κίχω κίχημι, ὡς βρώσω
βρωσείω. ἐκ τῆς κίχω, παράγωγον κίχαιω. τὰ
διὰ τῆς ἰχω ῥήματα, μὴ ἔχοντα ὀνόματα ἀντιπα-
ρακειμένα, εἰ μὲν βαρύνεται, δὲ τῆς ῥαφίται. μὴ
ἔχοντα ὀνόματα εἴπε, δὲ τὸ λείχω τὸ κατεδίω, ὡς
τὸ, Καὶ τὸν χουὶ ἔλειξαν. ὅς ἐ καὶ λοιχὸς ὁ λαί-
μαργος, καὶ ῥαπεζολοχός. εἰ δὲ περιπατῶν, δὲ
τῆς ῥαφίται, σιχῶ, ὅς ἐ τὸ, Εἰσιχόωντο. καὶ,
Αἰσ-

Αἰὸν ὁμοσιχάει. διχῶ, ὅξ ῥ, διχῶσι σελή-
νῳ. σισημείωται δύο. βληχῶ, ὅξ ποιὰ φω-
νὴ ἴδ' ὑποβάπων. καὶ τὸ ἡχῶ, ὅξ ῥ ἡχισαν. ἐν
δὲ πῖς βαρυτόνοις, τὸ γλίχῳ.

Κιχήλας, πλεονασμῷ τοῦ ἡ. κίχλας γάρ. οἶον,
Κρέατ' ὀρνίθεια κιχηλῶν.

Κιχῶ. ἐκ τοῦ χῶ, τὸ παρέχῳ, γίνεται κατὰ ἀ-
ναδιπλασιασμόν κιχῶ. καὶ διὰ τὴν ἐπαλλη-
λίαν, κιχῶ. ὅξ οὖ, Χρῆστος ἀνὴρ, ὁ οἰκτεῖρων
καὶ κιχῶν.

Κιχλισμός, πορνικός γέλας, πολὺς καὶ ἄκοσμος.
διὰ δὲ τοῦ κίππα, κιχλισμός, ἥχον τινὰ ἀ-
ποτελουῦ.

Κλαγγή. Κλαγγή τ' ἐνοπή τ' ἴσαν ὀρνίθες ὥς. ὁπρ-
ρήματά εἰσι ποιότιος. γίνεται δὲ τὸ κλαγγή, ἐκ
τῆς κλάζῳ. πέπονθε δὲ ἡ φωνὴ ὅπῃ τῆς προσχερσεως
ἴδ' βιλῶν. κλαγγή δὲ, ἡ βοὴ ἴδ' γεραίων, Ἰλιά-
δος γάμμα. Ἡ ὅτε περ κλαγγή γεραίων πέλει. ἀ-
πὸ ἧς τῆς ἡχῆς ἰδιότητος, οἱ σοφῶτατοι ἴδ' ποι-
νῶν τὰ ποικίλοισι ἴδ' ὀνομάτων χιματίζουσι.

Κλαγγιδόν. Κλαγγιδόν ἀποκαθίζοντων, Ἰλιάδος
β', αὐτὴ τῆς μῆς βοῆς. ἐστὶ δὲ ὁπρρήμα ποιότιος.
καὶ γίνεται ἐκ τῆς κλαγγή. τῆτο ἐκ τοῦ κλάζῳ,
κλάζῳ, ἐκλαγγῶν, ἡχισαν, ἐκτυπισαν. μιμνῶ-
ται δὲ τὴν τῆς χαλκῆς βοῇ. ἡ ἀπὸ τῆς κράζῳ, ῥο-
πῆ καὶ πλεονασμῷ τῆς γ, ὥς τὸ εἰδέσθως, εἰγ-
δεσθως. καὶ ὡφείλου ὁ ἐνιστῶς ἔχειν τὸ ν, ἀλλὰ
κωνῶν ὅξιν ὁ λέγων, ὅτι ἐδέποτε τὸ ν ἀπὸ πύ-
ζ, ἐν μιᾷ λέξει εὐρηται. τὸ ἐνζύξαι, δύο λέ-
ξεις εἰσὶν. ὁμοιόν ἐστι καὶ τὸ πλάγχθῃ, ὁ σημαί-
νει τὸ ἐπλανήθῃ καὶ ἀπεκρέσθῃ. Πλάγχθῃ δὲ ἀπὸ
χαλκῶφι χαλκός, ἀπὸ τῆς σιδήρεος σιδήρος. ἀπὸ
τῆς πλάζῳ, πλάζομαι, πλάχθῃ, καὶ πλεονασ-
μῷ τῆς γ, πλάγχθῃ. ἀπὸ τῆς πλάζῳ γίνεται,
καὶ ἐκ ἔχει τὸ ν. ἐστὶ ἡδ' πλανῶ πλανάζῳ, καὶ συγ-
κοπῇ, πλανίζῳ. καὶ ἔχει τὸ ν. ἀλλὰ διὰ τὸν εἰρη-
μῶν κανόνα, ἀποβάλλει τὸ ν. πλάζῳ ἔν, ὁ
μέλλων, πλάγξῳ. καὶ ἔχει ἔπος. ὁ δὲ ἐνιστῶς,
ἐκ ἔχει. λοιπὸν ἐκ τῆς πλάζῳ, ὅπερ γίνεται ἐκ
τῆς κρῶ, κράζῳ, καὶ κλάζῳ, ὁ μέλλων, κλάγ-
ξῳ, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα κλαγγή.

Κλαδος, παρὰ τὸ καλὸν εἶδος ἔχειν.

Κλῶ, σημαίνει πούτε. τὸ καλῶ, ὅξ ῥ καὶ κλῆρος.
τὸ ἐπαινῶ, ὅξ ῥ καὶ κλεῖ τὸ ἐπαινέ. τὸ κλαῶν,
ὅξ ῥ καὶ κλαίῳ. κλῶ τὸ φωνῶ, ὅξ ῥ καὶ καὶ πα-
ραγωγῶν, κλύῳ. κλῶ τὸ ἐμποδίζῳ, ὅξ ῥ καὶ
κλῶν τὸ ἐμποδίζειν.

Κλαίῳ, διχῶς παράγωγόν ὅξιν. ἐκ τῆς κλῶ, τὸ κλαῶν.
ἐκλαῖται ἡδ' ἡ φωνὴ ἴδ' ἀνθρώπων ἐν τῇ κλαίειν. ἡ
καὶ ἡ ψυχὴ ἐστὶν ἡ τὸ κλαῖναι παρέχεσθαι. ἡ ἀπὸ τῆς
κλῶ κλαῖῳ τῆς σημαίνοντος τὸ καλῶ. εἰώθασιν ἡδ' οἱ
ἀνθρώποι καλεῖν τὰς δόξαντας ἐν τῇ κλαίειν
καὶ θρηνεῖν. ἡ ἐκ τῆς καλῶ κλαῖῳ, κατ' ἰσχυρίσιν.
εἰώθασιν ἡδ' οἱ κλαιόντες, ἀνακαλεῖσθαι τὰς πεθ-
νεῶτας. τὸ παθητικόν, κλαίομαι. αἴτιον τῆς ἴδ'
παθητικῶν ῥημάτων ἡφίσταται ἡ ἴδ' ἐνεργητικῶν

Etymologicon.

ὅξιν πλαγίων μετὰ βασις. εἰκόπως καὶ τὰ παθητι-
κά ἄρα ἐκ τῆς ἀποκειμένης ἐνεργητικῶν τῆς κλαίῳ
καὶ θρηνῶ καὶ ὁμοίων, ὑφίσταται.

Κλαυθμός, ὡξ τὸ κλαίῳ, κλαύσω, κλαυσμός,
καὶ κλαυθμός. ἡ ὡξ τὸ κλῶ, τὸ κλαῖῳ, κλῶν-
ται ἡδ' αἱ φωναὶ ἴδ' θρηνῶντων.

Κλέος ἡ δόξα, ὡξ τὸ κλείῳ τὸ δόξάζῳ. Ὁ μῦθος.
Εἰγὼ δέ σι κλείῳ κατ' ἀπείρονα γαῖαν. ἀπὸ τοῦ
αἶμοι δῶς τι, πειρημνίσαι σε ἔχω εἰς πᾶσαν
τὴν γῆν. ἡ ὡξ τὸ κλύειν τὸ ἀκύνει, ἡ ἔξακκ-
ομένη φήμη. ἡ παρὰ τὸ καλῶ. τὴν γὰρ δόξαν
πάντες καλεῖσθαι πρὸς ἑαυτούς.

Κλέα, δόξας, ὡξ τὸ κλύεσθαι, ὅξιν ἀκύνεσθαι.
Αἶδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν. Ἰστέον ὅτι τὸ κλέα καὶ
χρέα, ὑπὸ τῆς κλέα καὶ χρέα γέγονε καὶ συγκοπήν.
ζῆται εἰς τὸν παῶντον κανόνα τῆς Χοιροβοσκῆς.

Κλειός. Πίνδαρος, ἐκ οἶδα ὅπου φησὶ κλειός, κέ-
λειός, καὶ συγκοπή, κλειός. ἐξωταί σε δεῖ.

Κλειοφόντης. τὰ εἰς ἡς παρ' ἐδέτερον σωτιθέμενα, εἰς
αὐτὸ ἔχει τὴν ἡρικῶν. παρ' ἐδέτερον σωτιθέμενα
εἰρηται, ἵνα καὶ τὸ τέλος ἔχει τὸ ἐδέτερον, καὶ μὴ
καὶ τὴν ἀρχήν. τὸ ἡδ' κλειοφόντης κλειοφόντε, παρ' ἐ-
δέτερον σωτίζεται. ἀλλ' ὅμως ἐκ ἔχει τὴν ἡρικὴν
εἰς αὐτὸ. ὅτι καὶ τὸ τέλος, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀρχὴν
ἔχει τὸ ἐδέτερον. ὡξ τὸ κλέος ἡδ' καὶ τὸ φόντης,
ὁ σημαίνει τὸν φονεύσαντα. Διὰ τὴν ῥέπεται τὸ ἰ
εἰς ὃ ἐν τῇ κλαύσω μέλλοντι; ἐν δὲ τῇ παῖῳ καὶ
τοῖς ὁμοίοις ἐ ῥέπεται; λέγουσιν ὅτι ἐπειδὴ τὸ
κλαῖῳ ἀποβάλλει τὸ ἰ καὶ γίνεται κλάῳ, ὥς καίῳ
κάῳ, καὶ αὐτὸ τὸ ἀποβαλλόμενον ἰ καὶ ὃ ἐν τῇ
μέλλοντι. τὸ δὲ παῖῳ καὶ δαῖῳ, ἐ γέγονε πᾶῳ,
ἡ δαῖῳ, καὶ ἀλόγως ἐκ ἐχρήστο ὁ μέλλων παύ-
σω καὶ δαύσω, ἀλλὰ παῖσω καὶ δαῖσω.

Κλέπτῃς, ἀπὸ τῆς καλύπτῳ, καλύπτῃς τίς ὦν.
λάθρα ἡδ' ὑφαίρεται. κλέπτῳ σημαίνει δύο. ὅπῃ
τῆς κυρίως νεκρῆς, τίθεται καὶ ὅπῃ τῆς ἐξαπατῶν,
καὶ ὡξ ἀλογίζεσθαι. Κλέπτε γόῳ.

Κλειφύδρα, ὄργανον ἀστρονομικόν, ἐν ᾧ μετῶνται
αἱ ὥραι.

Κλῶδισμα. εἰὼ μὴ ὑπὸ τὸν ἄδῳ κρύπτωμαι, ἐ-
στὶ κλῶδισμα, καὶ πλεονασμῷ τῆς λ. εἰὼ δὲ ὡξ ἀ-
γωγόν, κελῶδισμα κλῶδισμα.

Κλειτός, ἐκ τῆς κλέος γίνεται κλέῳ, καὶ πλεονασμῷ
τῆς ἰ, κλείῳ, σημαίνει τὸ δόξάζῳ. ἐκ τῆς γίνε-
ται κλειτός καὶ Κλειτοφῶν, καὶ Κλειτογόρας.

Κλειδομένης, ὡξ τὸ κλέος καὶ τὸ θεός Κλειδομένης,
καὶ κράσει τῆς ἰ καὶ ὁ εἰς τὴν εἰ δίδωσθαι, Κλει-
δομένης. ὥς περ δέον δεῖν, καὶ πλέον πλεῖν.

Κλεῖν, ἀπὸ τῆς κλείς, κλειδός, κλειδί, κλειδα, καὶ
συγκοπῇ τῆς δᾶ, κλεῖ. ἀλλ' ἐπειδὴ πᾶσα αἰ-
τιατικὴ μονοσύλλαβος ἀρσενική, ἡ θηλυκή, αὐ-
τῇ κατ' ἑαυτὴν ἔστα, εἰς ὃ θέλει λέγειν, τῆς
χάρις προσέλαβε τὸ ν, καὶ γέγονε κλεῖν.

Κλειῖδρα, ἀπὸ τῆς κλείς γέγονεν, ἡ ἀπὸ τῆς κλείσω.
τὸ κλείῳ δὲ οἱ ἰῶνες δὲ τῆς ἡ καὶ ἰ χράσθαι.
ὅξ ῥ καὶ τὸ κληῖδρα δὲ τῆς ἡ καὶ ἰ χράσθαι.

R

Κληῖς,

Κληίς, παρά τὸ κλείω, κλείσω, ὑποβολὴ τῶ κλείς, καὶ ὁκλύσει κλείς, καὶ ἐπαυξήσεται τὸ εἰς ἡ, κληίς, τὸ ἰ μακρόν. ἐπειδὴ τὰ εἰς ἰς ὁξύτονα θηλυκὰ ὅτε ἐκτείνονται τὸ ἰ σύμφωνον ἔχουσι πρὸ αὐτῶ, οἷον σφραγίς, βαλβίς. ὅτε δὲ καθαρὸν, συσέλλεται αὐτὸ, οἷον βεισηίς, χρυσήίς, ἰνής. σισημείωται τὸ κληίς καθαρὸν, καὶ ἐκτείνον τὸ ἰ. τὸ δὲ κλείς ἐπεὶ εἶχε καὶ βαρεῖαν καὶ δὲ διφθόγγα, ἀλλ' ἀπὸ τῆ δις, μετὰ τῆ κληίς γίνεται δικληίς, καὶ καὶ συκοπύλῳ τῆ ἡ, καὶ συσολῇ τῆ ἰ, δικλῆς. ὁμοιον δὲ εἶσι καὶ τὸ ἐγκλῆς, ἔπω δὲ λέγεται ἡ καγκλωπὴ θύρα. σημαίνει δὲ τὴν κατακλείδα, παρὰ τὸ κατακλείδαι ὑπ' αὐτῆς τόντε ἀνχούα καὶ ὤμον. ὅθεν καὶ Δημοδοκῆς φησὶ, τὴν καλεῖν κατεαγότα.

Κληίδες, αἱ τῶ ἐρισόντων καθέδραι, παρὰ τὴν κλάσιν τῶ γονάτων, ἡ ποιεῖνται οἱ καθέζομενοι. ἐνθεν καὶ ὀκλαδαί, οἱ ταπεινοὶ δίφροι. καὶ τὸ μετοκλάζειν, παρὰ τὸ ἐγκλαῖν καὶ κάμπειν τὸ γόνυ. τὸ κληίς μὲν τῆ πολὺς, γίνεται πολυκληίς, καὶ ἀναβιβάζει τὸν τόνον. τὰ δὲ εἰς ἰς θηλυκὰ. καὶ εἰ μὲν βαρυνέται, ἐν τῇ σωθέσει προπαροξυῖται. οἷον πόλις, ἀκρόπολις. μῆτις, πολυμήτις, καὶ ἀγκυλόμητις. εἰ δὲ ὀξύεται, εἰ μὲν τῆ αὐτῆς ῥήσους ὦσι, τὸν αὐτὸν φυλάττει τόνον. οἷον αἰγίς καταιγίς. νυχίς, παννυχίς. οἰκίς, περαιοκίς. εἰ δὲ ἀρσενικῶς ῥήσους ὦσιν, εἰ μὲν ἐκτείνονται τὸ δίχρουν ἐν τῇ σωθέσει, παροξυῖνται. οἷον ἀκτίς, χρυσάντις ἡλίου. κνημῖς, δακνήμης. κληίς πολυκληίς. εἰ δὲ βραχὺ αὐτὸ ἔχει, προπαροξυῖται ἐν τῇ σωθέσει. οἷον παῖς ἐπαῖς, καὶ λειπόπαῖς. ἀσπίς, ῥίφασις. σημαίνει τὸν δειλὸν στρατιώτην, παρὰ τὸ ῥίπτειν τὴν ἀσπίδα καὶ φεύγειν. Ἰλιάδος βῆτα, Καὶ φεύγειν σὺ νηυσὶ πολυκληῖσι κελύω, πολυκαθέδροις, ὅς ἐ καὶ πολυκώποις. τινὲς πολυκληῖσι προπερισπῶσιν, ὡς καὶ τὸ ἀπλῶν, Ἐπὶ κληῖσι κάθιζον. ἐκ ἔχει δὲ ἔπος ἡ ἀνάγκησις. ἔστιν ἐν ὁ λόγος ὑπὸ τῆ βαρυνόντος λέγων ἔπος. τὰ εἰς ἰς λήγοντα θηλυκὰ ὁξύτονα, εἰ μὲν ἐν τῇ σωθέσει φυλάσσει μόνον τὸ θηλυκὸν ῥήσους, καὶ τὸν αὐτὸν τόνον φυλάσσει. εἰ δὲ μεταληπτικὸν ῥήσιτο, καὶ ἀρσενικὸν, μετρίσεται καὶ εἰς βαρύτερον τάσιν. κανόνος ἀδελφείγματα, τῆ μὲν προτέρη περισκελῆς, τῆ δὲ δευτέρη δύσελπις. ταύτη ἐν τὸ μὲν καταιγίς ὀξύεται, τὸ δὲ μελαίναιγίς βαρυνέται. ἔπος ἐν καὶ τὸ δὲ κληίς, καὶ πολυκληίς βαρυνέται. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ ἀρσενικῶς. ὡς καὶ ἐν τῆ ἐναντίᾳ τὸ δόκασσις, καὶ ὅθι Ἀμαζόνιος παγίη αὐ. τὸ δὲ κληίς, καὶ τὸ δακνήμης, ἐπὶ τῆς Ἀθηνῶς. Ἐπὶ νηὸν εὐκνήμιδος Ἰώνης.

Κληῖρος, ἐκ τῆ καλῶ γίνεται κλῶ, κλήσω, ῥηματικὸν ὄνομα κληῖρος, ὁ καλῶν ἐφ' ἑαυτὸν τὸν λαχόντα. ὁ δὲ Ἡρώδης παρὰ τὸ κάλον, ὁ σημαίνει τὸ ξύλον, ἐπειδὴ ἐν τοῖς ξύλοις ἐχαράσσοντο οἱ κληῖροι. ἡ ἐπεὶ ἐν ξύλοις ἐνεγράφοντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν. καὶ ὁ ποιητής, Ὅς μιν ἐπὶ γράφας κυρτὴν βάλλον, Ἰλιάδος ἡ, αὐτὴ

τῆ ὀπλίστας, γραμμασίτισι σημειωτάμηνος. σημαίνει δὲ φήσας τινὰς, ὅπερ καὶ λαχμός λέγεται. ἐν αἷς ἐσημειῖται, καὶ ἐνεγράφον τὰ ὀνόματα αὐτῶν. ὡς τὸ, Ὡ φίλοι ἦτοι κληῖρος ἐμός. καὶ, Ἐβαλον κληῖρος καὶ ἔπεισαν ὁ κληῖρος ὅθι Ἰωάν. σημαίνει καὶ τὴν ὑπαρξιν καὶ κληρονομίαν, ὡς τὸ, Παῖδες ὑψόθυμοι δὲ κληῖρος ἐδάσαντο. καὶ, Κληῖρος ἀκήρατος, ὁ εἶσι τὰ κτήματα. λέγεται κληῖρος καὶ τὸ σύστημα τῶ δακνόνων καὶ περισβυτέρων. λέγεται παρὰ Ἀθηναίοις κληῖρος καὶ μέτρον γῆς. ὅθεν καὶ κληῖρῃχοι, οἱ τὰς κληῖρας τὰ μέτρα τῆς γῆς κατέχοντες.

Κληρονομία, ἐκ τῆ κληρονομῶ. τῆτο, ἐκ τῆ κληρονομός. τῆτο, ἐκ τῆ κληῖρος καὶ τῆ νόμος. τὸ α, μακρόν. ὁκτι; τὰ δὲ τῆ ἰα παροξύτονα θηλυκὰ τῶ ἰ μόνῳ παραληγόμενα, ἐκτείνει τὸ α. οἷον ἀργία, καρδία. προσκείται παροξύτονα, τὰ γὰρ προπαροξύτονα, σιωταλμῶν ἔχει τὸ α. οἷον ψάλτρια, καὶ τὰ ὁμοία. προσκείται τῶ ἰ μόνῳ ἀδελφολόγημα, τὰ δὲ διφθόγγῳ ἀδελφολόγημα συσέλλει τὸ α. οἷον ταχεῖα, δισέβεια, χωρὶς τῶ δὲ τῶ δὲ τῶ δὲ τῶ δὲ ταῦτα δὲ ἐκτείνει τὸ α, οἷον, χοροῦα, χορεία. ῥητορῶα, ῥητορεία.

Κληῖρες, ζήτηι εἰς τὸ τέλος.

Κληῖζω, σημαίνει τὸ φημίζω. ἔρρηται ἐκ τῆ καλήζω. τὸ δὲ κληῖζω ἐκ ἔχει τὸ ἰ, ἐπειδὴ ἐκ ἔστιν ὅττ' ἐκ κληῖζω, ἀλλ' ὅττ' ἐκ κλῶ, κλήσω.

Κληῖδω καλῶντας, κηρύσσοντας. ὅττ' ἐκ κλῶ κλῶ κληῖσω κληῖδω, ὅς ἐ καὶ κληδῶν καὶ κληῖσις.

Κληδῶν, ἡ θεῖα φήμη. ὅττ' ἐκ κλῶς, ὁ σημαίνει τὴν φήμην. ὡς τὸ, Ἡμεῖς δὲ κλῶς οἷον ἀκρόμην.

Κληῖτος, δὲ τῆ ἡ, σημαίνει τὴν ἐλδοσιν καὶ τὴν σωαθροισιν. καὶ ἔστιν ἐδέπερον καὶ βαρυνέται. εἰ δὲ ὀξύεται, ἀρσενικόν ἐστι, καὶ σημαίνει τὸν κληῖνόμενον. καὶ δὲ τῆ ἰ σημαίνει δύο, μέρος τὴν οἰκίας τὸ καλῶνόμενον προσκλιτον, ἡ κατὰ κλιτον, ὡς τὸ, ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σε. σημαίνει καὶ τὸν δῶνυμον τόπον, τὸ δῶνυμον μέρος. ὡς τὸ, Πεσεῖται ἐκ τῆ κλίτεσε χιλίας καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σε.

Κλειτὺς, ὁ μὲν Ἀπίων τὸ κατωφερές τῶ ὑδάτων, ἀμεινον δὲ τὰ ὑποκλίματα καὶ ὅς ἐχοντα τῶ ὀρέων, παρὰ τὸ κελίδαι. ἡ παρὰ τὸ κλειτὸς ὁ σημαίνει τὸ αὐτὸ γίνεται κλειτὺς, καὶ πλεονασμῶ τῆ ἰώτα κλειτὺς.

Κλίμαξ, ἡ σκάλα. ὅττ' ἐκ κλίω, κλίναξ καὶ κλίμαξ. εἰ δὲ σημαίνει τὴν ἀμπελον γράφεται δὲ τῆ ἡ. καὶ γίνεται παρὰ τὸ κλῶν κλάμαξ, καὶ κλήμαξ. κλίμα μὲν ἐστὶ μέρος τὴν τῆ κόσμος. κλήμα δὲ, εἶδος ἀμπέλου.

Κλινοπῆτις, κληῖρος. κληῖρος δὲ, ἀδελφολόγος. Κλίνη, ὅττ' ἐκ κλῖνω, εἰς αὐτὴν ὅθι ἐγκλίνοντες ἀναπαύομεθα. τῆτο δὲ παρὰ τὸ κλῶ. κλάσιν ὅθι λαμβάνουσι τὰ κλινόμην, σερεσκόμην τῆς ὀρθότητος.

Κλισμοῖς, θρόνοις ἔχουσιν ἀνακλίσεις. παρὰ τὸ κλίω, τὸ ἀνακλίω.

Κλησία, ὅττ' ἐκ κλίω, ὁ σημαίνει τὸ περιέχω γίνεται. ὅθεν καὶ κλίστις ἡ περιέχουσα, καὶ κλι-

κλισία. σημαίνει δὲ τὴν σκηνὴν. ὡς τὸ, Τὸν δ' εὖρον ᾠδὰ τε κλισίῃ καὶ νηὶ μελαίνῃ ἤμυρον. σημαίνει καὶ τὸν θρόνον, ὡς τὸ, Τῇ δ' ἄμ Α' δρήσιοι κλισίῳ εὐτυχτὸν ἔθηκε. σημαίνει καὶ τὴν ἑπαυλιν, ἅπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ κλίνεσθαι τὰ θρέμματα.

Κλίσιον, σημαίνει τὸν τόπον, ὃν θάϊσεται τὰ ζῷα. ὁ μὲν τεχνικὸς δὲ τῆς εἰς διφθόγγου γραφῆς. ὁ δὲ Ἡρωδωτὴς δὲ τῇ λέγει, ὅτι ᾠδὰ τὸ κλίω ὄσι, καὶ σημαίνει τὸ περιέχω. καὶ ἐκεῖθεν κλίσις. καὶ κλίσιον τὸ ὑποκοριστικόν. τὸ τοῦ ᾠδὰ μὲν Ὀμήρου συσέλλει τὸ ἰώτα καὶ ποροπαροξύνεται. οἷον, Περὶ δὲ κλίσιον θέει πάντη. ᾠδὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς ἐκτείνεται τὸ ἰ, καὶ παροξύνεται, ὡς τὸ θηρίον. τὰ δὲ δὲ τῇ ἰ παρὰ νύμα βιβραχέα ποροπαροξύνεται. εἶμα, εἶμιον. θρόνος, θρόνιον. πτύξ, πτυχός, πτύχιον. ἔπω καὶ κλίσις κλίσιον. τὰ δὲ δακτυλικά πορὶ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον.

Κλινῆρες, εἶδος φορεῖς, ἢ κλινίδιον ἔχον ἀνκλίσσεις, οἷον, τὸ νῦν κλινοναθέδριον.

Κλιμαχίδες, αἱ τῶν πλοίων ὑποβάθραι.

Κλιμακίσας, ζῆται εἰς τὸ ἐκ κλίματος.

Κλύω, σημαίνει δύο. τὸ δοξάζω, καὶ γίνεται ὑπὸ τῷ κλέος ἢ δόξα, κλέω καὶ κλύω. ὡς ὑπὸ τῷ ῥέω ῥύω, καὶ χέω χύω, καὶ ξέω ξύω. σημαίνει καὶ τὸ ἀκέω, καὶ γίνεται ᾠδὰ τὸ καλῶ κλῶ, κλύω, καὶ παρὰ γὰρ, κλύμι, ἐκλυω, ἐκλυσ, κλύθι, καὶ καὶ ἀναδιπλασιασμόν, κέκλυθι.

Κλύτε φίλοι. ἀντὶ τῷ ἀκέσατε. ῥῆμα ἀορίστου δότερος. ὃς ἔχει μακρόν τὸ ὕ. ὁ δὲ ἐνιστός, βραχύ.

Κέκλυτέμεν. ἔστι τῶν εἰς μὴ ποροσυντικῶν χρόνων ἐνιστός. ἀπὸ τῷ κλύω, κλύμι, κλύθι, τὸ δότερον τῶν πληθυντικῶν, κλύτε, καὶ καὶ ἀναδιπλασιασμόν, κέκλυτε. ἀλλ' ἴσως τίς ἐρεῖ, ὅτι ταῦτα συσέλλει. τὸ δὲ κλύθι, μακρόν τὸ ὕ. Ἰστέον ὅτι πολλὰ ᾠδὰ τῶν ἡμῶν ὁ Ἀπολλώνιος μακροκατάληκτα, ὡς τὸ, δῶθι. δῶθι δέ μοι κλέος ἐσθλόν, ἀπὸ τῷ δίδωθι. ἐδὲν ἐν ἁποπον, εἰ καὶ τὸ κέ κλύθι μακρόν ἔχει τὸ ὕ. Ἰστέον ὅτι τὸ κέκλυθι, καὶ τὸ κέκρυχθι, ὡς οἱ πλείστοι καὶ ἡ χρῆσις μαρτυρεῖ, ᾠδὰ κειμῆς εἰσὶ. τῷ δὲ ᾠδὰ κειμῆς τὰ ποροσυντικά, ποτὲ μὲν εἰς εἰ λέγει, οἷον τέτυφε. ποτὲ δὲ εἰς θι, οἷον τέτυφθι. ἔπος ἐν καὶ κέκλυθι. ἔπος εὖρον ἐν τῷ Ζηνοδότῃ.

Κλυτός, ᾠδὰ τὸ κλύω τὸ δοξάζω γίνεται κλυτός ὁ ἐνδοξός, καὶ κλυτά, τὰ λαμπρά καὶ ἐνδοξα. καὶ, Ἀἰδὶ κλυτοπῶλῳ ἐπιθετικῶς, ἀντὶ τῷ τῷ ἰππικῷ, τῷ ἰχυρῶς καὶ οἰομασῶς ἰππας ἔχοντι δὲ τὴν ὀρπαγίαν τῆς Περσεφόνης. ἢ ὅτι ἐδεῖς τὸν θάνατον διαφυγεῖν δύνάται. ἢ ὅτι κλυτὴ γίνεται ἢ ἐπιπάλησις, οἷον ἀκρῆς, δὲ τὰς ἐπὶ τοῖς ἀποθανόντων οἰμαγίας.

Κλύμνος, ὄνομα κύριον ἥρωος, ᾠδὰ τὸ κλύω τὸ δοξάζω. ἔστι καὶ ἐπὶ θεῶν ἄδῃ, ταυτέστιν ὁ πάντας καλῶν πορὶς αὐτόν, ἢ ὁ ὑπὲρ πάντων ἀκλίστος.

Κλοιός, σημαίνει τὰ σίδερα ἃ φορεῖσιν οἱ κατάδικοι, ᾠδὰ τὸ κλείω κλοιός, καὶ κατὰ ἔκτασιν, κλωός, κλείει ὃν ᾠδὰ τιθέμενος.

Κλονίος, ὄνομα κύριον. δὲ παροξύνεται; τὰ εἰς ὃς λήγοντα βιβραχέα ἐπὶ κυρίων παροξύνεται. οἷον, Σχεδῖος, Χρομῖος, Κλυτίος, Οἰδῖος, Δολῖος, Τυχῖος. ἀντιπίπτει δὲ καὶ παρὰδοσιν, τὸ ἥλιος, αἴλιος, ξοῖος, κρόνιος. τὰ εἰς ὃς ἀρσενικά μὴ ὄντα κύρια τῷ ἰ ᾠδὰ ληγουμένα, ποροπαροξύνεται. οἷον δήλιος ὁ φανερὸς, δόλιος, Λύδιος, Πύλιος, φλόγιος.

Κλυταιμνήσρα, παρὰ τὸ κλυτὸν ὃ σημαίνει τὸ ἐνδοξόν, καὶ τὸ μῦθον τὸ φροντίζω, γίνεται Κλυτομνήσρα, ταυτέστιν ἡ ἐνδοξα φροντίζουσα, ἔοπῃ τῷ ὁ εἰς α, καὶ ποροδέσει τῷ ἰ, γίνεται κλυταιμνήσρα.

Κλῶν, νός, ὁ κλάδος, ἀπὸ τῷ κλάδαι τὸ κἄμπτεσθαι.

Κλονόσνται, ταρασσόνται, ἀπὸ τῷ κλίνω.

Κλοπιτεύειν, κολοπιτεύειν, ὑποδέσσει τῷ λ.

Κλῶψ, ὁ κλέπτῃς, ὁ ληστής, παρὰ τὸν κλέψω μέλλοντα, γίνεται ὑποβολὴ τῷ ὦ κλέψ, καὶ κλῶψ, καὶ κατὰ ἔκτασιν κλῶψ. ὡς βλέπω, βλέψω, βλέψ καὶ βλώψ, ὁ σφαῖρος.

Κμέλεθρα. Δεῖ γινώσκειν, ὅτι τὸ κ πορὶ τῷ μ, ἐδέποτε δέχεται ἐν ἀρχῇ λέξεως. τῷ δὲ πολὺ κμῆτος ἐχέεται ἐν χρῆσει τὸ ἀπλουτῶν αὐτῷ, ἦσαν τὸ κμῆτος, καὶ τὸ κέκμῆτος ὁ δηλοῖ τὸ κκοπίσκα, ἐκ ἔστιν ἀπὸ τῷ κμῶ, ἀλλ' ἀπὸ τῷ κκαμῆκα. λέγει δὲ ὁ Ἡρωδωτὴς τὸν Πάμφιλον ἀναγαγεῖν ἐν ταῖς Γλώσσαις τὸ κμέλεθρα. σημαίνει δὲ τὰς δοκούς.

Κνῆμψ, ἀπὸ τῷ κνῶ γίνεται κνῆμψ, ὡς καὶ κνῆμψ, καὶ ῥηματικὸν ὄνομα κνῆρος. σημαίνει δὲ τὸ ἀκνῆδως φυτὸν, ὃ τὰ ἄδικτα τῶν ἱματίων ἐπισύροιτες κατεργάζονται, Ἀλκαῖος. Μὴ μέγα περὶ κνῆρον περιεῖχει εἶνα κύκλον.

Κναφύς, παρὰ τὸ κνῆμψ, ὅπερ ὄσιν ἀπὸ τῷ κνῶ τὸ ξύω. ξύσκει ὃ τὴν τῶν ἀκνῆπων ἱματίων κροκίδα ἔπω φιλόξενος ἐν τῷ ᾠδὰ μονοσυλλαβῶν ῥηματικῶν. ἐὰν δὲ δὲ τῷ γ κναφύς, παρὰ τὸ κνῆμψ, ὑποδέσσει τῷ γ, καὶ ἔοπῃ τῷ κ εἰς γ.

Κλισία, ἡ σκηνὴ καὶ ὁ θρόνος. παρὰ τὸ ἀνακλίνεσθαι ἡμᾶς ἐν αὐταῖς κκοπωμένους, κέκλισαι, κλίσις, καὶ κλισία. ὡς κόνις κονία, θέσις θεσία, καὶ σωθεσία.

Κλώδωνας, οἱ Μακεδόνες τὰς μαινάδας καὶ βάκχας καλεῖσιν. ἴσως ἀπὸ τῷ κατοχῆς γινόμενης κλώζειν, ὅστις τὸ δὲ τῶν σομάτων ποιὸν ἦχον ὑποτελεῖν, καὶ θορυβεῖν.

Κνέφας, τὸ σκότος, παρὰ τὸ κνῶν φάος εἶναι, κνέφας καὶ συγκοπή. ἢ ἀπὸ τῷ νη σερπτικῶς μορῆς καὶ τῷ φάος, γίνεται νήφας, καὶ καὶ συσολιῶ καὶ πλεονασμῶ τῷ κ, κνέφας. εἴρηται δὲ καὶ κνέφος, ὡς ἔδας ἔδος.

Κνήμη, παρὰ τὸ κνῶ κινήσω, κνήμη, καὶ συγκοπή, κνήμη. οἷον τὰ τῆς κινήσεως αἰτία, τὰ ἐπὶ τῷ τῷ

σκέλες. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἰγνύη. μυῶν δὲ, ὡς
τὸ σαρκώδες καὶ νεκρώδες. κνημίδες δὲ εἰσι τὰ ἐν
ταῖς κνήμας φορέμενα φυλακτέα τῶν στρατιωτῶν.
ἢ ὡς τὸ ἰκνεῖσθαι ἰκνήμη καὶ κνήμη. Ἰσέον δὲ ὅ-
τι τὸ ἔμφορον λέγεται ἀντικνήμιον, τὸ δὲ ὀπίσθον
γαστροκνήμιον, ὅθεν τὸ σέσαρκώδαι καὶ γέμειν σάρ-
κας ὥστε ὑπερέχειν. κυρίως δὲ κνήμη λέγεται καὶ τὰ
διαίρεντα ξύλα τῶν χοινικίδων τῶν ἑοχῶν. κνήμαι δὲ
εἰσιν αἱ ἐντὸς τῶν ἑοχῶν ῥάβδοι ἐμπειπηγμέναι πρὸς
τὴν χοινικίδα. καὶ τὰς ἐξοχὰς καὶ ποροβάσεις καὶ κα-
θύστερας τῶν ὁρῶν, κνημὲς λέγουσιν. ὡς τὸ,
Ἰδὺς ἐν κνημοῖσι.

Κνή, Ἐπὶ δ' αἰγείον κνή τυρόν, Ἰλιάδος λ', ἀντί-
τῃ ἐπέκοπτε δὲ καὶ τυρόν.

Κνήσει χαλκείῃ, μαχαιρίῳ τυροκόμῳ. ἐκ τῆς κνή,
κνύω τὸ ξέω, γίνεται κνήμι, ὃ ὡς ἀπαιτικός ἐκ-
κνύω, ἐκνή, ἐκνη. κνή. ὅθεν καὶ κνήσις ἢ μάχαι-
ρα, καὶ κνησέριον.

Κνημός, ὁ ἑαχὺς καὶ σκληρὸς τόπος.

Κνίσσα, ἡ ἀναθυμίασις τῆς καπνῆς. ἀπὸ τῆς κνῶ, ὃ
σημαίνει τὸ ξέω, γίνεται κνίζω, ὃ μέλλω, κνί-
σω, ὅθεν καὶ κνίσσα. κνισμός γὰρ τῆς ψυχῆς ἢ ὁσμή
καὶ τῆς ὀσφρήσεως. ἢ ἀπὸ τῆς κνίζω, ὃ σημαίνει
τὸ λεπτιύω. λεπτότατος γὰρ ὅστις ὁ ἐπὶ πλῆθος, τα-
τέσι τὸ λεγόμενον κνισάριον. καὶ τὸ, Συκάμιννα
κνίζων, τίεσι τῶν ὄνυχων ἑκαταδαίρων. καὶ ἐν τῇ
νόμῳ, Ἀποκνίει ὁ ἱερεὺς ὀλοκάρπωμα. δοκεῖ δὲ
ἢ λέξις πένταρα σημαίνειν, ὡς καὶ τῶν πορφυρίων
δοκεῖ, αὐτὸτε τὸ λίπος, καὶ τὸν ἐπὶ πλῆθος, καὶ τὸ
κρέας, καὶ τὴν ἀναθυμίασιν. τὸ κνί, βραχύ. τὰ
γὰρ ὅθεν τῆς ἰζῶ ῥήματα τὸ ἰ βραχύ ἔχει. καὶ τὸ
σά, βραχύ. ἐπεὶ δὲ τὰ εἰς αὐτὴν λήγοντα θηλυκά
ἀπὸ μελλόντων ἢ ἐνεσώπων γινόμενα, βραχύ ἔχει
τὸ αἰ. ἐκτέταται δὲ ἀμφότερα ποιητικῶς. τὸ δὲ
ἐμπλείω κνίσσης τε καὶ αἵματος, ἀντὶ τῆς λίπης,
Ὀδυσεΐας σ.

Κνώδαλα, κυρίως μὲν τὰ τῆς θαλάσσης ζῶα, ὅθεν τὸ
ἐν ἀλὶ κινεῖσθαι, κινώδαλα τινὰ ὄντα. καταχρησι-
κῶς δὲ καὶ ἐπὶ πάντων τῶν θηρίων, κινώδαλα τινὰ
ὄντα, ὅθεν τὸ ὑπὸ τῶν κυνῶν ἀλίσκεσθαι.

Κνώσσειν, τὸ κοιμάσθαι, ὡς τὸ κνῶ καὶ ἀργά εἶ-
ναι τὰ ὄσα, τίεσι τῶν ὀφθαλμῶν, κνώσσειν, καὶ
καὶ συγκοπῶν, κνώσσειν.

Κνώσαν, ὡς τὸ ὄσσω τὸ βλέπω, ἢ ὡς τὸ κνῶ-
σαι τὸ βλέπειν.

Κνύθημός, κλαυθμός, ἄσημος φωνὴ ὅπῃ τῶν κυνῶν.
ἀπὸ τῆς κνύω κνύθω. τὸ δὲ κνύω, ἔστι πρῶτης
καὶ δούτερας συζυγίας. ἔστι καὶ τρίτης, αἷς τὸ, Κνυ-
ζώσω δέπει ὄσσε. τὸ δὲ κνύζω, ὅπῃ τὸ κακῶσαι καὶ
ἑαφθεῖραι. ὅθεν τῶν κυνῶν, Πάρως περιμαλλέει ὄντα.
τινὲς ἀπὸ τῶν κυνῶν, κνύω καὶ κνύζω, ὅπῃ ὅστις ἀ-
πορπές. αἱ δὲ ὡς τῶν κύνων, ὅθεν εἶδος φυ-
τῆς κνύζω, ὅπῃ ὅστις ἀπὸ τῶν κύνων. εἴρηται δὲ κνυ-
ζῶν, τὸ ξύειν ὡς Δωριεῦσι καὶ τὸ ἀχρεῖν. Φιλό-
ξενος, ἀπὸ τῆς κνῶ γίνεται ὡς ἀγῶν κνῶν τὸ
καθῆραι, ὡς ἀπὸ τῆς κνῶ σίζω, καὶ πρῶτον πρίζω,

ἔπως ἀπὸ τῆς κνῶ κνίζω ὡς ἀγῶν καὶ κνύζω, ὅθεν
καὶ κνύζα. ἢ κνίζα ἢ τῆς ὀσφρήσεως προίξις. καὶ
ὡς ῥίζα ῥίζω, ἔπω καὶ κνύζα κνύζω. τὸ δὲ κνύζω,
σημαίνει τὸ ξέω, ὡς ὡς Σάφρωνι ἐν Μίμοις,
Κνυζώμαι ἐδὲν ἰγνύων. τὸ δὲ κνύζα ὡς λέγει Ἡ-
ρακλῆος, εἰ μὲν ὅπῃ τῆς φυτῆς συγκοπή ὅστις. οἶον,
Χαμαιζήλοιο κορυφῆς, εἰδὲ ὅπῃ τῆς Παρεφθαρμύνης
καὶ ἐρρύσωνος, καὶ συγκοπή ὅστις, ἀλλ' ἀπὸ τῆς
κνύω. ἀπ' ἐκείνης ἢ φθορά. οἶον, Κατὰ κνύος ἑ-
χόδον, φίλωτο δὲ κάρωα. γίνεται κνύζα, ὡς πα-
ρὰ Ἀνακρέοντι ἐν ἰάμβῳ, Κνύζη τις ἦδη καὶ πέ-
πειρα γρηομήν τῶν δὲ μαργασίων.

Κοιλία, ἀπὸ τῆς κοίλῳ εἶναι. ἢ ἀπὸ τῆς λαίνειν τῶν
ῥοφῶν καὶ χυλῶν, κοιλία καὶ κοιλία. ἢ παρὰ τὸ κοι-
λον, ὃ σημαίνει τὸ περιφέρειν. τῆς δὲ παρὰ τὸ κεί-
σθαι ὄλον. ἢ παρὰ τὸ κῶν τὸ κοῖλον τὸ βαθύ. ἢ
κοιλία, παρὰ τὸ κλύειν τὰ λεία.

Κοιμῶμαι, ὃ μὲν Θεόγνωτος, ἀπὸ τῆς κῶ τῆς σημά-
ιοντος τὸ ὑπνῶν, γίνεται κείω. ὡς θῶ, δείω.
σῶ, σείω. ὃ παθητικός ἐνεσῶς, κείομαι, καὶ
συγκοπή κείμαι. ἀπ' ἐκείνου ῥηματικὸν ὄνομα κείμη.
ὅθεν καὶ ῥήμα, κοιμῶ κοιμάς. τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν εἰς ἡ
θηλυκά δούτερας συζυγίας εἰσὶν ὡς ὅπῃ τὸ πλει-
στον. ὃ δὲ ὦρος παρὰ τὸ κείω κοιμός, ὡς λέπω λοι-
μός, καὶ ῥήμα κοιμῶ. εἰς δὲ τῶν ἐπιμερισμῶν, ἐκ
τῆς κῶ τὸ κοιμῶμαι ὅθεν γίνεται κέω κέμη, κέε-
μαι κείμαι, καὶ ὅθεν αὐτὴ κοιμῶ, κοιμήσω.

Κοινός, σημαίνει τεία. τὸν μεμολυσμένον, ὡς τὸ,
Ὁ τὸ αἷμα τῆς Χειρὸς κοινὸν ἡγασάμενος. καὶ γίνεται
ἀπὸ τῆς κοινός, ῥοπή τῆς δασείας εἰς φίλον κοινός.
κυρίως γὰρ ὅθεν αἵματος μεμολυσμένος. σημαίνει καὶ
τὸν μηδὲν πλέον τῶν ἄλλων ἑαφθέρωντα, ὅθεν τὸ εἰς
κοινὸν ἰσῆναι τὰ μέρη. σημαίνει καὶ τὸν ἀναμεμιγμέ-
νον τοῖς πᾶσι. ὅθεν καὶ ῥήμα κοινῶ, κοινώσω. ὅ-
θεν καὶ κοινωτός, ὃ κοινωμένος καὶ ἀναμεμιγμένος
πολλοῖς. οἶμαι ὅτι παρὰ τὸ κείω τὸ κείμαι, κεί-
νός καὶ κοινός, ὃ πᾶσι προκείμενος. ἢ ὁ εὐκόλος γε-
νόμενος πᾶσι, γινός καὶ κοινός. ἢ κοῖμος, ὃ συγ-
κοιμῶμενος τινί. ἢ παρὰ τὸ γὰρ τὸ δεχομαι γοινός
καὶ κοινός, ὃ δεκτικός καὶ ἀποδέκτης. λέγεται δὲ
Κοινός βασιλεὺς Μακεδόνων. Μαρτύρας ἵστορεῖ, ὅτι
Κνωπὶς τὸ γένος Κόλχος εἰς Μακεδονίαν ἐλθὼν, διέ-
τειβεν παρὰ Καρανῶν, καὶ δὲ γρηομήν τῶν Καρανῶν, καὶ
βεληθεύοντι τὴν παιδα ἀπὸ τῆς ἰδίας πατρὸς ὀνομά-
ζειν Κιράριον, ἀνδρίσασθαι μήτηρ, καὶ αὐτὴ ἀπὸ τῆς
ἰδίας πατρὸς ὀνομασθῆναι τὸν παιδα βελιομήν.
Κνωπὶς δ' ἐρωτηθεὶς, εἶπε μὴ δ' ἐτέρῳ ὀνομάζε-
σθαι αὐτόν. διόπερ Κοινός ἐκλήθη. οἷοι δὲ ἀ-
μαρτύνεσι, Κανὸν αὐτὸν καλεῖντες.

Κοῖος, ὃ πατὴρ Ληϊός, παρὰ τὸ κοεῖν, ὃ ἔστι νοεῖν καὶ
συνεῖναι, ὃ ἔστι συνετός. Κοῖον τε Κρεῖον δ' ἴππ-
εῖονά τ' ἴππετον τε. οἱ Αἰολεῖς τὸ π' ἀντὶ τῆς π' κέ-
χλωται. ἔπειτα δὲ Τιταῖες καὶ Τιτανίδες καλεῖνται, ὡς
Ἀγκίσλαος. ἀλλ' ἀγνοῖα δὲ, Κοῖον τῶν ποιότων,
Κρεῖον δὲ τῶν κείων. ἴππελον, κερφόπτε. τὸν
δὲ ἴππετον, βαρύνετα. Ἡσιόδος ἐν Οἰονομίᾳ.

Κοίρνος, ὁ ἀρχηγός, ὁ ἡγεμὼν. ὥσπερ παρὰ τὸ ἀθρεῖν τὸ βλέπειν, λέγεται Οἰθρὺς τὸ ὄρος καὶ ἱσοπλὺ τὰ εἰς ὃ, ἀφ' ὧν ἀθρεῖν τὰ μακρὰν ἀφισπικότα, ἔτω καὶ παρὰ τὸ καιρὸς γίνεται κοίρνος, καίρμος τις ὧν, ὁ τῷ καιρῷ κύριος καὶ ἄρχων. ἐκ τῆς ῥήμα, κοιρανέω κοιρανῶ. καὶ ἡ μετοχή, Ὡς ὅγε κοιρανέων ἐπεπωλεῖτο εἰχας ἀνδρῶν, αὐτὶ τὰ ἑκατάστων, ἐπερχόμενος, καὶ τὸ τῷ κοιρανῷ ἔργον ἐπιτελῶν. ἐντελής ἐστιν, ἡ σωτηριμύθον. τὰς δὲ εἰς αὐτὴν μετοχὰς ὁπότε τῆς πρώτης συζυγίας ἦν περισπωμμένων γινόμενης, οἱ Ἰῶνες δὲ τὰς εὐὼν ποροφέρουσιν. οἶον, φρονῶν, φρονέων. νοῶν, νοέων. ἔτω κοιρανῶν, κοιρανέων.

Κοῖμος, ὁ πάντα ἐν αὐτῷ διατεταγμένα ἔχων καὶ κοσμημένα.

Κοίτη, ἐκ τῆς κεῖμαι κεῖται, κοίτη, ἐν ἧ ὅτι κεῖσθαι κοιμημένος. ὁ δὲ Θεόγνώτος, ἐκ τῆς κω τὸ ὑπνῶ, γίνεται κείω κείομαι κείμαι.

Κοῖτις, Ἀττικῶς ἡ μικρὰ κῖσι. τὴν δὲ κῖσιν κοῖτῳ λέγουσιν. ἔστι δὲ ἐν αἷς κοιταζόμεναι αἱ γυναῖκες ὁποτίθενται τὰ χήματα.

Κοῖφι, καὶ σωήθειαν κοῖφι καλεῖται. κυρίως δὲ κοῖφι ῥήτεον ὡς Εἰληνίζων, εἰπας ἱερὰ ἀτμῶν ἀειδμός.

Κοάλεμον, αἱματοπότῳ, Αἰσοφανῆς Ἰππιῦσι. σημαίνει τὸν μαρὸν, παρὰ τὸ κοῶ ῥήμα, δηλοῦν τὸ νοῶ. ὡς τὸ, Ἡ δ' ἐκόησεν, ἕνεκα ὅπως ἔσκειν.

Καλλίμαχος. γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα κόεμος, ὡς ἔχω ἔχεμος, καὶ πλεονασμῷ τῆς αἰ συλλαβῆς κοάλεμος. οἱ δὲ, παρὰ τὸ κοεῖν καὶ τὸ ἡλέματον τὸ μάταιον, ὁ μάταια νοῶν.

Κόβαλος, ὁ ληστής. ἀπὸ τῆς κόπιδος κοπίβαλός τις ὧν. ὅθεν καὶ κολόβειν καταχρηστικῶς εἴρηται, τὸ μεταφέρειν τὰ ἀλλόθια μιθεῖ κατ' ὀλίγον. ἄλλοι δὲ, ὧν ἐστὶ καὶ Ὀρος, ὅτι κόβαλα λέγονται τὰ κατεστυμμένα. καὶ κοβάλλας τὰς λάλας, ἀπὸ τῆς κόψαι πεποιημένης τῆς λέξεως. ὅθεν καὶ κόπιν λέγουσι τὸν λάλον καὶ κομψόν. ἀπ' αὐτῆς καὶ δημοκόπος, καὶ ὀρτυγοπεῖν. καὶ κοβαλία ἡ ποροποιήτης καὶ μὴ ἀπάτης καὶ μίμησιν παιδεία, καὶ κόβαλος ὁ ταύτην χρώμενος, καὶ ἡ παρὰ ποιητῶν ἀνδράπων κολακεία.

Κοδείτης, ὁπότε τῷ Κόδρος Κοδείτης γίνεται. σημαίνει τὸ τῷ Κόδρῳ, ὥσπερ παρὰ τὸ Κρόνος Κρονίτης.

Κόθορος, γυναικεῖον ὑπόδημα τεξάγωνον τὸ χήμα, ἀρμόζον ἀμφοτέροις τοῖς ποσὶ.

Κόθρος, σημαίνει τὸν κύνδερον. Κηφύεας κοθέροις εἰκελὸς ὀργλῷ. ὅπως μελίσσων ὁ κηφύῳ ἀργότατον καὶ ἄκοντον, κύνδερός τις ὧν, ὁ τὸ κύνδερον κεκρυμμένον ἔχων. ἡ παρὰ τὸ κύνδεον τὴν ἔραν. ἡ ὁ κολοβίῳ ἔραν ἔχων, κόλαρος. ἡ κοθέροις, κόρῳ πλήθουσιν. ἡ κοθέροις, τοῖς κότον ἔχουσιν ἐν τῇ ἔρᾳ. ἡ ἀργοῖς, παρὰ τὴν κηδέραν. κἀθλῶται γὰρ παρατηρεῖν τὴν ὥραν, ἐν ἧ ἐκβαίνουσιν αἱ μέλισσαι, ἵνα εἰσελθόντες ἐδώσι τὸ μέλι.

Κόκκυξ, ὄρνις ἐρεινὸν ἄνδρα πλήσιον ἱέρακι. ἡ δειλότατον, ὡς φησὶν Ἀνακρέων.

Κοκκύας, ὁ πορόγονος. ἔστι δὲ Ἰωνικὴ ἡ λέξις. σημαίνει δὲ τὸς ἡδὴ κεκομμένους.

Etymologicόν.

Κόκκυ, Ἀττικοὶ τὸ ταχύ.

Κοκκότιον, ὁ δῆμος ἐλλωιστὶ, κυρίως ἀπάτης τῆς οἰκημένης γῆς.

Κόλαξ, ὁ ταπεινῶς διαπραδίων τινά, παρὰ τὸ κόλον. σημαίνει δὲ τὸ ταπεινὸν καὶ μὴ ὀλόκληρον. κόλος καὶ ὀπίτιος ἐντέρου, παρὰ τὴν κοιλότητα. ἡ παρὰ τὸ κολλᾶσθαι κόλαξ τις ὧν. σημαίνει δὲ τὸν παράσιτον, καὶ ἀδελφίζοντα τινί.

Κολαφίζω, καὶ κόλαφος, παρὰ τὸ κόλον ἀφείσθαι ἀπὸ τῆς τυτοποιημένης, ἡ γὰρ ἀδονέας καὶ ταπεινὸν πορὸς τὰ λοιπὰ μέρη. ὁ δὲ Ἀπίων ἀπὸ τῆς κολάφαι. τὸ δὲ ὄνομα ἐλλωικὸν παρὰ Ἐπιχάρμῳ, Ὡς ταχύ κόλαφος περιπατεῖ δεινός. ἡ ἀπὸ τῆς κολοδύλας ἀφείσθαι ἐν ἐκείνῳ τῷ μέρει, κόλαφος ἡ διδομένη δὲ ἦν μέσων δακτύλων πληγὴ. ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ κολεῖν τὸ φῶς.

Κολεός, ἡ ξιφοθήκη, παρὰ τὸ κεκοιλῆσθαι. ἡ παρὰ τὰ κῆλα τὰ τόξα.

Κολακείται, οἱ ἦν ἀργυρίων ταμίαι, οἱ τὸ ξιφραχεῖν ἔπατον.

Κολασός, σημαίνει καὶ τὸ εἶδωλον. κυρίως δὲ κολασοὶ λέγονται οἱ ὑφ' ἐμεγέθους ἀνδραῖνες, παρὰ τὸ κολεῖν, ὅθεν ἐλαττεῖν τὰ ὄσα, τῆς τῆς ὀφθαλμοῦ δὲ τὸ μέγεθος, ὡς μὴ ἐφικνευμένων ἦν ὀφθαλμῶν ὄραν.

Κολοσυρτός, ἡ ἦν φρυγανῶν κόνις, ὁ συρρεπός. κόλα ἦν τὰ φρύγανα, ἀπὸ τῆς τὰ κόλα σύρειν. Νεοπτόλεμος, Μεγάλως αἰρομένης τῆς κόνεως, καὶ ὅτι ἡέρα ἰκνέμενης. τὸ γὰρ κοῖλον κυρτώσεως καὶ ὑπεροχῆς μετέχει. διαφέρει κόνεως. βέλτιον ὁ ὑπὸ ἦν κόλων συρόμενος κονιορτός. σημαίνει καὶ τὴν παραχλῶ, καὶ τὸν θόρυβον, Ἰλιάδος μ', Ἀνδρῶν, ἡ δὲ κωνῶν δέχεται κολοσυρτόν. παρὰ τὸ τὰ κόλα ἐπιτύρειν, ἡ τὸν κολῶν καὶ συριγμόν.

Κόλλος, ὁ ἐκ ἦν ἀνυχνίων δερμάτων καὶ τῶν ἑαχίλων γινόμενος πασαλίσκος παρὰ ὃν δεσμεῖται τὴν ὑδραν. κόλλοπος δὲ τὰ μέρη ἐκεῖνα καλεῖται, ἐπειδὴ ἐξ αὐτῶν ἐφορμῇ ἐχέτο ἡ κόλλα.

Κολώνη καὶ κολωνός, ἀμφὶ ἀκρωτήρια σημαίνουσι.

Κολοφών, τὸ μέγα πέρας καὶ ὑψηλὸν ἀκρωτήριον. λαμβάνεται καὶ ὅτι μεγάλων κληῶν.

Κολῶς, ὁ θόρυβος. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς κολοῖα, ὅ ἐστι θορυβώδης καὶ κραυγαστικὸν ὄρνις. ἀπὸ τοῦ κλῶ τὸ φωνῶ καὶ κλάζω, γίνεται κλός, καὶ πλεονασμῷ κολοῖός. κρακτικὸν δὲ τὸ ζῶον. ἀπὸ τοῦ κλῶ γίνεται κλύω, καὶ κατ' ἐξάρθρῳ κυκλος, τὸ κυκλοτερές ἔχον τὸν ἑαχίλον.

Κολόφρυξ, ὁ ὀλόφρυξ. τὸ κ, περισσόν.

Κολυμβᾶν, ἐτυμότερον οἱ Δωριεῖς λέγουσι κολυμφᾶν, ἀπὸ τῆς κολῆς φαίνεσθαι τὰς ἐν ὕδατι, ὅ ὅτι κολοβάς καὶ μὴ ὀλοτελής.

Κόλπος, παρὰ τὸ κοῖλον, ὃ σημαίνει τὸ βαθύ, κοίλος. καὶ ἀφαιρέσει τὰ ἰ κόλπος. ἡ παρὰ τὸ ἔπω τὸ ἀκολεῖσθαι, ἔπεται δὲ τῷ κοίλῳ καὶ περιφέρει βάθει.

R 3

Κόλλω,

Κόλλω, ἐκ τῆς κόλλα κολλῶ. τὸ ἀπὸ τῆς ἔλω τὸ κρατῶ
ἔλλα καὶ κόλλα, ἢ τὰ διηρημένα συγκρατῶσα. Ναύ-
μαχα κολλήσονται, Ἰλιάδος δ. ναύμαχα, μακρὰ
δόματα πρὸς ναυμαχίαν ἐπιτίδεια, κολλήσεται ἐκ
πολλῶν συγκεκολλημένα, ἵνα ῥηῖται μακρά.
οἶον σιῶτετα καὶ ἐμονόξυλα. κόλλα δὲ παρὰ τὸ
κεκομμένῳ ἔσσαν εἰς ὁλόπτετα μετελθεῖν.

Κολλητὴς σανίδας, Ἰλιάδος ι', περιφραστικῶς τὰς
θύρας, ἀπὸ τῆς καλῶς σωηρμόδαι,

Κολλομελέω, τὰ μέλη συγκολλάω παρὰ Ἀλαιο-
φάνει.

Κόλλαπις, τὰ τῆς ὑῶν καὶ βοῶν σκληρὰ δέρματα
πρὸς τὸν ἑαχίλον, ὅς ὦν καὶ τὰς νῦν λεγομένης
κολλάβους ἐποίησεν. κόλλαβοι δὲ οἱ μικροί, πα-
ρὰ τὸ ἐκ τῆς κεφαλῶν κολοβεῖσθαι. ἐλέγετο δὲ καὶ
τὸ ἰατρίαον δέρμα, ὅθεν τὴν κόλλαν ὅς αὐτὴ
γίνεσθαι. ὅθεν Ἀλαιοφάνης τὴν σκληρότητα Λι-
χύλα ἐνδεικνύμενος ἔφη, Οἶμαι γὰρ αὐτὸν κόλ-
λοπι εἰκασίαι.

Κολλέεια, τὰ κολοβάς ἔχοντα τὰς ἑράς. τὸ δὲ καὶ
ἐπὶ τῆς ἄρτων δύνάται λέγεσθαι, καὶ ἐπὶ τῆς ἰα-
τρικῶν φαρμάκων.

Κορμεῖν, τὸ σῶμα ὠραίζειν, ἐπεὶ καὶ κορμωτικῶν
λέγεται τὴν κορμῶσαν. εἴρηται ἀπὸ τῆς κόμης,
καὶ κορμός. ὥς περ παρὰ τὸν ῥαβδω μέλλοντα γί-
νεται ῥαμμὸς καὶ ὑποῤαμμὸς, ἔτω καὶ παρὰ τὸν
κόψω, κορμός.

Κομπολακύνθης ὄνομα ὄρνις παρὰ Ἀλαιοφάνει, ἀ-
πὸ τῆς ἰκόμπος καὶ λάκω, τῆς τε μὲν κόμης λά-
κων.

Κομῶ, ἢ μετὰ πρῶτῃ συζυγίᾳ σημαίνει τὸ ἐπιμελεῖσθαι
ἀξιώ. ὅθεν καὶ τὸ κομείτω δυνάτω, αὐτὴ τὴν ἐκό-
μην, ἐπιμελεῖσθαι ἡξίαν. Ἰλιάδος δ. ὅς ἐ καὶ κα-
τὰ πρῶτῃ γίνεσθαι κομίζω, τὸ ἐπιμελεῖσθαι καὶ
περιποιῶ. ὅς ἐ καὶ τὸ, Φίλε κασίγνητε κόμισαι τέ-
με, αὐτὴ τὴν ἐπιμελεῖσθαι με καταξίωσον καὶ πρῶ-
σον, Ἰλιάδος ε'. ἢ δὲ ἄλλῃ συζυγίᾳ σημαίνει τὸ ἀ-
γάλλομαι καὶ ἀγαίνομαι, καὶ τὸ τὰς ἑίχας φέρω, ἢ
ἔξω. καὶ γίνεσθαι ἐκ τῆς κόμης. κομῶ, ποίας συζυ-
γίας; εἰ μὲν σημαίνει τὸ ἐπιμελεῖσθαι, πρῶτης. κα-
νὼν γὰρ ὅστις ὁ λέγων, ὅτι ἐ μόνον ἐν τῇ σιωπῇ
τῆς ῥημάτων εἰώθασιν μεταβολαὶ γίνεσθαι συζυ-
γίων, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ ἀπλότῃ. οἶον, συλῶ συ-
λῶς, δολῶ δολῶς, πρῶτης. καὶ ὁρκῶ, ἑίπης. ὁρκῶ δὲ, πρῶτης. τὸ
καυχῶ, δολῶς. τὸ δὲ αὐχῶ, πρῶτης. ὁμοίως
καὶ ἐπὶ τῆς εἰς με, φημι τὸ λέγω, δολῶς ὅστις συ-
ζυγίας. ἡμεῖς δὲ, καὶ ἀφαιρέσιν τῆς φ, πρῶτης.

Καρκομῶντας, τὰς τὰς κεφαλὰς κομῶντας ἀνδρείας
χάειν καὶ θεραπείας. ἀπὸ τῆς κομῶντας, ἐν
διαρέσει κομῶντας.

Κομῶ, σημαίνει ὑπερφανεύειν. οἱ γὰρ κομῶντες,
εἰώθασιν ὑπερφανεύειν.

Κόμη, ἐκ τῆς κείρω τὸ κόπτω, κόρη, καὶ ἑοπῇ τοῦ
ρ εἰς μ, κόμη ἢ θείξ, ἢ παρὰ τὸ κόσμον εἶναι
τὸ σῶματος. ὥστε ὅς κόσμον ὁ δημιουργὸς ἐνέθη

καὶ τῶ ἀνθρώπῳ τὰς τρίχας. οἱ δὲ, παρὰ τὸ κο-
μῶν τὸ ἐπιμελεῖσθαι ἀξίωσθαι, καὶ κυρίως ἐπὶ τῆς
κεφαλῆς εἴρηται τὸ.

Κομίζω, ἐκ τῆς κόμης κομίζω, καὶ ὑποβολῇ τῆς σ
κομίζω. ἐκ δὲ τῆς κομίζω γίνεσθαι κομιδὴ ἢ θερα-
πεία καὶ ἐπιμέλεια καὶ σωαγωγὴ, ἢ λήψις. εἴ-
ρηται δὲ ἀπὸ τῆς τῆς καρπῶν συγκομιδῆς, ἥτις
γίνεσθαι τελειωθέντων τῶν καρπῶν. ἀπὸ γὰρ τῆς κο-
μιδῆς ὀνόματος, γίνεσθαι ἐπὶ ῥήματι κομιδὴ νέος.
αὐτὴ τὴν πᾶν νέος καὶ λίαν, πᾶμπαν, τελείως. τὸ
ὄνομα ὁξυπτόν ὅστις. τὸ δὲ ἐπὶ ῥήματι περιπαύμε-
νον, καὶ σημαίνει τὸ παντελῶς. λέγεται δὲ καὶ ἡ
ἀπόληψις τινὸς κομιδὴ, ἀπὸ τῆς κομίσασθαι καὶ
ὑπολαβεῖν. καὶ κομίστρια ἢ ἑορδός.

Κόμης. Ἰστέον ὅτι τὸ κόμης τὸ ἐπὶ τῆς ἐλλωικῆς ἀ-
ξίας, καὶ σὺν ἐλλωικῇ ἀναλογίᾳ ἐδύνάται ὅθεν
τὴν ῥαβδῶσθαι, ἀλλὰ ὅθεν τῆς ἡ. τὸ δὲ κύριον ὁ-
μα διχῶς ὀρέθη παρὰ τοῖς ἀρχαίοις κληνόμενον,
ὀρέσκειται γὰρ ἡ ῥηκὴ, Κόμης καὶ Κόμης Ἰωνι-
κῶς, ὥστε Ἀλαιοφάνης Ἀλαιοφάνης. καὶ Κομάδης τὸ
παρὰ νυμφῶν, ὥστε βραδείας. ὀρέσκειται δὲ
κλίνεσθαι καὶ τῆς λόγῳ τῆς ἰαμβικῶν Κόμης.
ὅταν δὲ ἰσοσύλλαβον ὀρέθῃ, ὑπολογίᾳ ἔχει
τοιαύτῃ. τὰ ἀπὸ τῆς εἰς ἡ θηλυκῶν, εἰς ἡς γι-
νόμενα, μὴ ἔχοντα ἑτέτερα εἰς εἰς, εἰς τὴν οὐ
δίφθογγον τὴν ῥηκὴν ἔχει. λέγει, ὁ λέγεις,
τὴν λέγει. ἀράχνη, ὁ ἀράχνης τὴν ἀράχνη. γυνή,
μισογυνίης μισογυνίης. κόμη, ὁ κόμης τὴν κόμη.
γυνή, ὁ γυνὴς τὴν γυνή.

Κόμπος, ὁ φόρος, παρὰ τὸ κενὸν ὅσα ἔχειν. τα-
τέσι φωνῶν. τὸ μὲν ἐν ποσειδημονικῶν ὥστε ὡς τέμ-
πος. Κόμπος εἰ. Εὐρυπιδῆς Φοινίσσαις. κομπὸς
δὲ λόγος, τὸ ἐπιτίδεται.

Κομφός, εἴρηται μετὰ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ τῆς πανέρως, καὶ
ἐπὶ τῆς μετῆς καὶ ἐπεικῆς. ἀμφοτέρω ἐν παρὰ τὸ
κάμπτω κάμπτος καὶ κομφός. ἀλλὰ ἐπὶ μετὰ τοῦ
πανέρως τὸ κάμπωλον καὶ διεσπασμένον τῇ δια-
νοίᾳ, ἐπὶ δὲ τῆς ἐπεικῆς παρὰ τὸ δικάμπτῃ αὐ-
τὸν εἶναι, οἶον ὁ πειθῇ καὶ προσλήν. ὥστε Εἰρη-
ναῖος ὁ Ἀττικιστὴς ἐν τῷ κ' στοιχείῳ.

Κόμμα, τομή, ἀπὸ τῆς κόπτειν.

Κομμάτιον ἀπὸ τῆς κόμης ὑποκοριστικῶς, καὶ λέγε-
ται κομμάτιον ἐν ταῖς κομῶσιν, ὅτε μέρος χο-
ρῶ ἀποσπασθῇ παρὰ τὸν ὅλον.

Κομμάτεια, ἐμπλέκτεια, ἢ κομῶσα καὶ φιλέσα
τὰς γυναῖκας κέσια.

Κολωνός, ὄρος, βενός, λόφος, ἀνάστημα. πᾶν ἐν ἀνάστη-
μα γῆς, κολωνός λέγεται. σημαίνει δὲ καὶ σκόπελον.
ἀθήνησι δὲ δύο κολωνοί, ἵππιος καὶ ἀγοραῖος. ἐφ' ὅς τὰς
μισθαρνῆτες ἀνέφερον. καὶ μισθαρνῆσαι κολωνικά. καὶ
ἄλλο χωρίον ἐκαλεῖτο κολωνός ἵπποτης.

Κόναβος, ὁ ἥχος, ὅθεν τὸ βοῶν κινεῖν. ἢ ὅθεν τὸ δονᾶ
δόναβος καὶ κόναβος. ἢ ἐκ τῆς κόνις καὶ τῆς βοῆς. κυρίως
ὅς κόναβος λέγεται ἢ ἐν τῇ γῇ βοῇ. ὥστε καὶ ἑρᾶ ἢ
γῆ ἑρᾶβος καὶ ἄραβος ἢ ἐν τῇ γῇ βοῇ. λοιπὸν λέγε-
ται τινὲς ὅτι ἐκ τῆς κόνις γίνεσθαι κόνιβος, καὶ ἑοπῇ τῆς

ἢ. ἐκ ἑσσι δέ. ἐδέποτε ὅτ' τὸ ἰ εἰς ἃ ἔρεται.
 ἀλλ' ἔστι μᾶλλον ἐκ τῆ κοινία (τὸ αὐτὸ σημαί-
 νοντος τῷ κόνις) καὶ τῆ βοή, κοινίαβος, καὶ συγ-
 κοπή κόνιαβος, καὶ ῥήμα κοναβῶ ἐξ αὐτῆ.
 Κόνδαξ. παρὰ τὸ καὶ τὸ κείμαι γίνεται κόναξ, καὶ
 πλεονασμῷ ἔρ' συμφώνων, κόνδαξ.
 Κόνδυλος, παρὰ τὴν κάμψιν ἔρ' δακτύλων, ὡσα-
 νει κώνδυλοι ὄντες. ὡς αὐτὴς ὅτ' ἡ κάμψις ἔρ'
 δακτύλων ἐγγίνεται. καὶ ἡ πληγὴ δὲ ὁμωνύμως
 τῷ χήματι ἔρ' κονδύλων λέγεται κόνδυλος. καὶ
 κόλαφος, ἡ διδομένη δὲ μέσων δακτύλων πλη-
 γή. ἐτυμολογεῖται δὲ ὁ κόνδυλος καὶ ἔτω. κόν-
 δυλός τις ὢν, ὁ εἰς τὰ κενὰ δύο μῦθος ἔρ' ῥαπιζο-
 μῶν. κενὰ δὲ σαρκῶν τὰ μέρη. ἔτω δὲ ὤρος.
 Κόνις, ἡ πεδιάς, ὡς τὸ, Οὐδ' εἰμοὶ τόσα δοίη, ὅ-
 σα ψάμαθός τε κόνις τε. καὶ ἡ ἐκ τέφρας ποδός,
 ὡς τὸ, Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσίν ἐλὼν κόνιν αἰθα-
 λόεσσαν χέοιτο κακκεφαλῆς. ἐνταῦθα τὴν ποδὸν,
 παρὰ τὸ ἐκκεκαῦται. λέγει δὲ καὶ τὴν αὐτὴν κο-
 νίην. Ὑπὸ δὲ σέρνοισι κονίη ἴσατ' ἀειρομένη.
 Κονία, κόνις, μάχη. παρὰ τὸ κονῶ, κόνις κόνιος,
 καὶ κονία· ὡς Κύκκος Κύκκιος, Κυπρία. ἡ ἀπὸ
 τῆς κινήσεως, κίνις τις ἔσα καὶ κόνις. ἡ ἐκ τῆ
 καίνω τὸ κόπτω, καὶ διαφθεῖρω, ἡ εἰς μικρὰ κε-
 κομμένη γῆ καὶ τετμημένη. δηλοῖ ὅτ' τὴν εἰς λεπ-
 τομερῇ ἔσσαν χωρῆσαν γῆν. ἡ ἐκ τῆ καίνω γί-
 νεται καὶ συγκοπήν κωνῶ, τὸ ξύω. ὅθεν καὶ κνήμη
 παράγωγος, ἐξ ἧς τὸ, κνή τυρόν. ἐκ τῆ κωνῶ ἐν
 τῷ διακόπτω γίνεται κνίς, καὶ πλεονασμῷ τῷ ὁ
 κόνις, ἀπὸ μεταφορᾶς ἔρ' ξυσμάτων. ἐκ δὲ τῆ κόνις,
 γίνεται ῥήμα κονίω. ὅθεν, Εὐρύ κονίσσας πε-
 δίον. ἐκ τῆ διακολλῶντος νοεῖται τὸ φύλονται.
 οἱ ὅτ' φύγοντες, καὶ τὸν δρόμον ἐγείρσιν κόνιν.
 Κονίζω, τὸ ἀγωνίζομαι καὶ ἀδραστηδύζομαι πρὸς
 τὸν πόλεμον, ἀπὸ τοῦ κόνις. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι
 ὅταν ἐμελλον ἀγωνίζεσθαι, εἰς τὰς χεῖρας αὐ-
 τῶν πτύοντες, κόνιν προσελάμβανον διὰ τὸ ἰ-
 χυρῶς κρατεῖν.
 Κονίσσαλος, ὁ κονιορτός, οἶονε ἡ σεσαλεύμενη κόνις.
 ἡ ὡς ἱζω ἱζαλος, ἔτω καὶ παρὰ τὸν κονίσσω μέλ-
 λοντα γίνεται κονίσσαλος. σημαίνει καὶ τὸ αἰδοῖον.
 Κονιορτός, παρὰ τὸ ὄρω ῥήμα, σημαίνει τὸ διε-
 γείρω, ὁ μέλλων Αἰολικῶς, ὄρω, ῥηματικὸν
 ὄνομα, ὄρτος, ὡς σπείρω, σπαρτός, καὶ κείρω
 καρτός, καὶ ἐν σωθέσει μὴ τῆ κόνις, κονιορτός,
 ὁ τὴν κόνιν ὄρων καὶ ὀρμών.
 Κονιόπας, πολυχιδὲς ὑπόδημα, τὸ μὴ σκεπάζον
 ὅλον τὸ σῶμα, ἀλλὰ καὶ καταπασσόμενον ὑπὸ
 τῆς κόνεως. ἡ δὲ κόνις, ἀπὸ τῆς χύσεως.
 Κοντός, παρὰ τὸ κενῶ ῥήμα βχυτόν κοντός, ὡς
 ἔφω ἔφορος, καὶ πέμπω πομπός. ἔστι δὲ καὶ πε-
 ρισσώμενον κενῶ, ὁ μέλλων κενήσω.
 Κόντιλος. εὐπολις, Εἰ μὴ παίξῃ αὐτὴ δ' ὀπίθεν
 κατέλαβε τὸ κόνδυλον. ἔστι κοντός, κόντιλος.
 Κόπος, ἡ πόλις. ἔστιν εἰς τὸ κωρός. ἀπὸ τῆ καίνω τὸ
 κόπτω, γίνεται κωνόπτω, καὶ συγκοπή κόπτω.

Κοπάειν, ξίφος παρὰ Ἀρχιλόχῳ, ἀπὸ τῆ κοπά-
 γειν. ζήτει.

Κόπος, οἶονε κόπος τις ἔσα. βαρεῖ ὅτ' τὸ περιεσθὲν καὶ
 κοποποιόν. ἡ κόπος τις ἔσα, ἀπὸ τῆ χεῖσθαι
 ἐξ τῆ πόρος, καὶ συγκοπήν καὶ ἔσθην τῆ χεῖσθαι.

Κοπολόγος, ὁ τὴν κόπον συλλέγων.

Κοπιῶ, παρὰ τὸ κόπτω. καὶ τί μετέχει; ὁ ὅτ' κό-
 πος κόπτει τὴν δυνάμιν.

Κόπεια, παρὰ τὸ τὸν κόπον ἡμῖν ἐκείσε ρεῖν. πᾶς
 ὅτ' μόχθος ἀνθρώπου εἰς τὸ σῶμα αὐτῆ.

Κόπειρα, τὰ κόπειρα Αἰολικῇ διαλέκτῳ, ὡς ὁ Περί-
 αμος, Πέραμος. ἀλλότριος, ἀλλότερος. ζήτει εἰς
 τὸ πέραμος.

Κόπις. Εὐεπίδης, Ὁ ποικιλόφρων κόπις ἡδυλόγος
 δημοχαριεῖς, σωτομος, ὅξυς τῷ λόγῳ, ἡγούμενος
 λαός. ἐνθα καὶ ὁ δημοκόπος καὶ κόβαλος. καὶ τὰς
 ἔρ' λόγων τέχνας κοπίδας ἔλεγον. Μὴ τὸν Πυ-
 θαγόραν εὐρομῶν ὄντα ἀληθινῶν κοπίδων.

Κόραξ, ὡς τὸν κόρον ὁ σημαίνει τὸ μέλαν. ἡ πα-
 ρὰ τὸ κάραν μεγάλῳ ἔχειν.

Κόρη, ἡ παρθένος καὶ ὑπερφύης καὶ ἑυφερά, ἀπὸ τῆ
 κορεῖν τὸ καλλωπίζειν, ὁ καὶ ἐπὶ τῷ ὀφθαλμῷ εἰ-
 ρηται. ἡ ἡ καθάρων καὶ ἀφθορον ἔχουσα τὴν ἡλι-
 κίαν. κορεῖν ὅτ' τὸ καθαίρειν, ἐνθα καὶ νεοκόρος.
 ἡ ὡς τὸ κόρον ἐμποιεῖν τῇ ιδέᾳ. ἡ παρὰ τὸ
 κείρω, ἡ κεραιμένη ἐτι νεάζουσα. κόρη δὲ ἐπὶ τῷ
 ὀφθαλμῷ, οἶονε κόρη τις ἔσα, ἀπὸ τῆ δι' αὐτῆς
 χεῖσθαι τὸ ὁρατικὸν πνεῦμα. καὶ καὶ κόρρης λέγε-
 ται, τὸ τὸν σιαγόνα πληῖσαι. ὁ δὲ Ἑραποδοῦνης
 ἄπασαν τὴν τῆς κεφαλῆς πληγὴν. κόρην δὲ τὴν
 κεφαλὴν λέγεσθαι φασί. μεταβεβλήσθαι δὲ τὸ σ
 εἰς τὸ ρ Ἀττικῶς, ὡς ἐπὶ τῆς μυρρίνης καὶ τοῦ
 παρρῆ. ἔστι ὅτ' μυρσίη καὶ παρρός.

Κόρημα, τὸ σάρον, παρὰ τὸ κορεῖν.

Κορήσατε, σύρατε, ποιήσατε. κόρημα γὰρ τὸ σα-
 ρόν. καὶ κορῶ, τὸ σαρῶ. καὶ περικόρημα, τὸ πε-
 ρισάρωμα.

Κορένθος, ἀπὸ Κορένθας τῆ Μακεδῶνος, ἡ ἀπὸ Κο-
 ρένθας τῆ Πελοπό.

Κόρριον, παρὰ τὸν κόρον ὅστις. οἶον, Νῦν μὲν
 κόρριον.

Κοριδιῶναι, ὅτι κεραιόφρον τὴν γῆν καλῶσι καὶ τὸν ἐκ
 ταύτης καρπὸν κόριν. ὅθεν καὶ τὸ πληρωθῆναι τῆς
 ἔσθης, κοριδιῶναι λέγουσιν, ἀπὸ τῆς κόρης. καὶ πα-
 ρὰ Πλατωνὶ καὶ καὶ γινώσκων, κακεῖνα νομιζομένην
 γινώσκων, ὅμως κόριν λέγουσι, ἐξ τῆ τῆς καρπῆς
 κατ' ἐνιαυτὸν γινωσκόμεν γινώσκων. Φάτιος.

Κορυβύεται, Ἰλιάδος ἰ, Ἀμυδὶς δὲ τε κύμα κελαινὸν
 δύεται, κορυβῆται, αὐξεται. ἀπὸ τῆ κορύσσω, ἡ ἀ-
 πὸ τῆς κόρυς κορύθος, κορυθύω, καὶ κορυθῶ. οἷοι ἐ-
 πί τῆ σωρεύεσθαι ἤκεσαν. κορύθως ὅτ' ὁ σωρός.

Κόρη, κώλυσις τῆ ρεῖν, ἡτοι πρὸ τῆ τόκας, ἡτοι πρὸ
 τῆς αἱμάτων. καὶ ἡ κόρη τῷ ὀφθαλμῷ, ὡς ἐκ τοῦ
 κοῖλε ρεῖν τὸ δάκρυον. λέγεται ἐκ τῆς καὶ κοῖ-
 λῶν, τὸ κωλύον τὸ ρεῖν.

Κοροπλάτης, ὁ τῶν ζῶων διαπλάττων. ὁ ὅτ' μόνον κα-

ρες ἢ ὁμοίας κόρας πλάσσει, ἀλλὰ πᾶν ζῶον. καὶ κοροπλάθεις, τὰς ἐκ κηρῶ ἢ πηλῆς, ἢ τοιαύτης τι-
νὸς ὕλης πλάττοντας κόρας ἢ κέρας. κόρη δὲ τὸ
σμικρὸν ἀγαλμάτιον, τὸ γύψινον ἢ πήλινον.

Κορώνη, τὸ ζῶον. παρὰ τὸ κρώζω κρώνη, καὶ πλεο-
νασμῶ τὸ ὄ, κορώνη. ἢ παρὰ τὸ καῦρον ἢ γαῦ-
ρον, ὅπερ σημαίνει τὸ κακόν. τίθεται δὲ ἡ λέ-
ξις καὶ ἐπὶ τῷ ὀρνέῳ, καὶ ἐπὶ τῷ ἐπηκαμπῆς πύξῃ,
καὶ ἐπὶ τῷ κείκῃ τῆς θύρας. τὸ ζῶον, ὡς τὸ, Οἱ δὲ
κορώνησιν ἱκετοὶ παρὰ τὴν μέλαιναν κύμασιν ἐφο-
ρέοντο. εἶναι δὲ φησὶν ὁ Ἀπίων τὴν αὐτὴν τῇ λά-
ρῃ καὶ τῇ Αἰθύνῃ. ἐπὶ δὲ τῷ κείκῃ τῆς θύρας, Ἀρ-
γύριον δ' ἐφύπερθε θύριον, χρυσὴ δὲ τέτατο κορώνη.
ἐπὶ δὲ τῆς τῷ πύξῃ ἐγκοπῆς, Παν δ' εὐ λεινῆας
χρυσῶν ἐπέθηκε κορώνων, νῦν τὸ ἐπηκαμπῆς ἄ-
κρον λέγει τὴν πύξῃ, ὅθεν ἀπέρτιστα ἡ νόρᾶ.

Κορωνός, ὁ γαῦρος καὶ ὑφαύχλω. παρὰ τὸ κάρη, καὶ
μετάθεσιν τὸ α εἰς ὄ. Ἀρχιλόχος, Βῆς ἔστιν ἡ-
μῖν ἐργάτης ἐν οἰκίῃ κορωνός ἐργων ἴδεις.

Κορωνίσι. Σωὶ νηυσὶ κορωνίσι, ἐπηκαμπεῖς ἐχέσαις
τὰς ἄκρας, ὅθεν τὰς πυρῖνας, τῆς καμπυλο-
πυρῖνοις. παρὰ τὸ ἀνω ἐξηρμύνας εἶναι δὲ τὸ εἰς
ὑψος ἀνέχειν. ἐκ τῆς κάρᾳ, δι' ἧς ὑψὲς ἀνέχε-
ται. ἔστι δὲ ὑποκοριστικόν. ἐκ τῆς κορώνῃ, κορωνίς.
τίθεται ἐπὶ τῆς πυρῖνης τῆς νεῶς, δὲ τὸ ἐν ἄ-
κρῳ τῶν πλοίων γίνεσθαι. σημαίνει καὶ τὸ ἀκρότατον
τῶν αἰρέσεων, οἷον ἡ κορωνίς τῆς σοφίας.

Κορωνίς, ἀκρόρεια, ἢ τὸ τελευταῖον τῆς οἰκοδομῆς.
σημαίνει καὶ ὄνομα κύριον. καὶ τὸ προσηγορικόν τὸ
ἐπιτιθέμενον ἐν τῷ τέλει τῶν βιβλίων, καὶ εἶδος
σεφαίης πεπλεγμένης ὅξ' ἴου.

Κόσπος, σημαίνει ῥία. τὴν τῶν κήπων, ὡς καὶ ἡ-
μεῖς. Διμῶς ἀναγκαῖοι τέμνους μέγα κοπρίσαν-
τες. λέγουσιν ἔτι καὶ τὴν κόιν, οἷον, Κυλινδόμενος
καὶ κόσπον. καὶ, Ἀμφὶ δὲ πολλὴ κόσπος ἔλυ κεφα-
λῇ. καὶ τὴν εἰσὶν τῶν βοῶν, οἷον, Μυκηθμῶ δ'
ἀπὸ κόσπου ἐπ' εἰσέδοτο νομόνδε.

Κόρση, ἡ κεφαλὴ, ὡς μὲν Ἀπολλόδαμος, ἐκ τῆς κορυφῆ-
σαι. οἱ δὲ φασὶν κέρση, ἀπὸ τῆς κείρεσθαι. ὅθεν καὶ
κορσώτης, ὁ πῶς ῥίχας τίλλων καὶ κερῶν. κλίνεται
κορσώτης. καὶ κόσσαι, αἱ ῥίχες. Αἰχύλος, Δό-
κας δὲ κόσας τῇ δ' ἐπαντέλλειν νόσῳ. ἢ παρὰ τὸ
κείρεσθαι. καὶ δὲ τὸ κείραι, κόσσαι λέγεται.

Κορώνη, καὶ ἐπὶ τῷ πύξῃ, καὶ ἐπὶ τῆς θύρας, καὶ ἐπὶ
τῆς πυρῖνης τῶν πλοίων, ἢ καὶ κορωνίς δὲ τὸ ἐπι-
καμπῆς. εἴρηται δὲ ταῦτα ἀπὸ τῆς κορώνης τοῦ
ζῶου, οὐλύγισον γὰρ ἔχει καὶ οἷον ἐπηκαμπῆ τὸν
ῥάχην. καὶ ἐπὶ μέρεσιν δὲ σώματος, ὡς ἐπὶ τῷ
ἀγκῶνι, οἷον τε παράγειν. ἔτι Φιλόξενος ἐν
τῇ παρὰ Ρωμαίων ἐκτέλει.

Κορυβατιᾶ, μαίνεται, ὀρχεῖται.

Κορυβατες, δαίμονές τινες. οἱ ἐτάχθισαν φυλάσ-
σειν τὸν Δία, κορυβατέες τινες καὶ πλεονασμῶν τὸ
ὄ, ἀπὸ τῆς κορύβειν τὸν Δία, ὅτε κατέπινον ὁ
Κρόνος τὰ ἀπὸ τῆς Ρέας τέκνα. ἢ οἱ τὴν κόρυν
καταβαίντες ἀναγαγεῖν καὶ μὴ ὑποσφραγίσαντες.

Κορυφή, τὸ μέσον τῆς κεφαλῆς, ὅτι τῆς κάρᾳ ὅθεν ὀρο-
φή, ἢ γεν σκεπασμός τῆς κεφαλῆς. ἢ ἀπὸ τῆς κορύπτω
κορύφω, κέκρυφα, κορυφή καὶ κορυφή. παρὰ τὸ κορύπτε-
σθαι ὑπὸ τῶν ῥιχῶν. Φιλόξενος δὲ ἐν τῇ παρὰ Ἰά-
δος ἐκτέλει, λέγει ὅτι παρὰ τὸ κάρη, γίνεται κορύ-
πτω καὶ κορύπτω, ἐκ τῆς κορυφή. Ἰσέον δὲ ὅτι τὸ αὐ-
τὸ ὅθεν κορύπτω καὶ κορύπτω. ὅθεν καὶ Ὁμήρος, Πόντω
μὲν τὰ παρῶτα κορύπεται, ἐπὶ γὰρ τὸ κορυφῆται,
ὡς εἰς τὸ αὐτὸ κατασφραγισμῶν τῶν ῥιχμάτων. κορύπτω
δὲ σημαίνει καὶ τὸ καδοπλίσσω, καὶ τὸ ἀδοπλίσσω.
ὁξύνεται. ὁ κανὼν. τὰ εἰς φῆ λήγοντα ὀνόματα ἔ-
χοντα τὴν παρὰ τέλος συλλαβὴν εἰς ὑ συνεσαλμέ-
νον, ὁξύνεται, γλυφῇ, ῥυφῇ, κορυφῇ.

Κόρτοιφος. οἰφεῖν τὸ συνεσιάζειν. ὅθεν καὶ Οἰόκριτος
φησὶν, Εὐγ' ὠνδρῶπε φιλοῖφα, τό τοι γένος ἢ
Σατυρίσχοις Εγγύθεν ἢ Πάνεσι κακοκράμοισιν
εἰσίδει. ἢ τὸ ὡς κόρτω οἰφώμενον, τῆς οἰφώ-
μενον. ἢ παρὰ τὴν τῶν ῥιχῶν ὑφειμένην καὶ ἡπλω-
μένην ἔχειν, οἷον κέρφος τις ὦν. κέρως γὰρ ἡ
δείξ. οἱ δὲ, κέρως λέγουσι τὸ αἰδοῖον. καὶ κέρ-
φον τὸν τὸ αἰδοῖον ἔχοντα ὑφειμένην καὶ μαλακόν.

Κορυφή, ῥόπαλον, παρὰ τὸ κόρη, ὅπερ παρὰ τὸ κάρη-
νον γέγονε, καὶ ἀποκοπῶν, κορύνη, καὶ ῥοπή, κορύ-
νη, ἢ καὶ τὸ κάρη νόμισμα ῥάβδος, τὸ παχεῖαν κεφα-
λῶν ἔχον ξύλον. ἢ καὶ τὸ κάλον νόμισμα.

Κόρυς, ἡ περικεφαλαία. παρὰ τὸ κάρη κάρυς καὶ
κόρυς. ἢ παρὰ τὸ κόρη γίνεται, ὃ σημαίνει
τὴν κεφαλὴν.

Κορυθαῖικι πολέμῳ, ἀπὸ τῆς κόρυθος καὶ τῆς αἵσας
τὸ ὄρμῳ, αἵξω αἵξ, γίνεται κορυθαῖικ.

Κορυθαίολος, ὁ τὴν κόρυθα δεικνύων ἔχων, ἢ ποι-
κίλλω. ὅς ἐστι πολεμικός, ἀπὸ τῆς κόρυθος καὶ τῆς
αἰσῶς ῥήματος. Ἰσέον ὅτι τὸ κορυθαίολος ἔκτωρ,
ἐκ ἔχει ἐγκείμενον τὸ αἰόλος, ἀλλὰ τὸ αἰόλλω
ῥήμα δηλῶν τὸ κινῶ, ὅπερ ἐκ τῆς αἰσῶς γίνεται
αἰόλλω, καὶ πλεονασμῶ τῆς ἰ, ὡς τὸ, Ὡς δ' ὅτε
γαστέρωι αἰόλλει, ὃ ὅθεν συνεχῶς σρέφει καὶ κι-
νεῖ. ἢ ἀπὸ τῆς αἰσῶς γίνεται, ἢ ἀπὸ τῆς αἰσῶς τὸ
πνέειν, καὶ τῆς εἰλεῖν τὸ αἰόλλω. εἰ δὲ καὶ ἀπὸ τῆς
αἰσῶς ὀνόματος, ὥφειλε προπαροξυσμῶν. κα-
νὼν δὲ ὅθεν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς ὅς ὑπὸ δύο συλ-
λαβάς, παρὰ μιᾶς ἔχοντα τὸν τόπον, ἐν τῇ σωθέ-
σει προπαροξυσμῶν. οἷον, πλησίος, ἀδελφότη-
σιος. αἰόλος, πυκνός. χωρεῖς εἰ μὴ συνάδεται
εἰς ὅσον ἐνεργείας παροξυσμῶν.

Κορυθαῖη, ἡ παρὰ τῶν θυρῶν δάφνη τιθεμένη, ὅτι οἱ
κλάδοι ἐς κόρας καλεῖται, δάφναςιν. ὡς καὶ Χρύ-
σιππος, Ἀλλὰ δάδας ἡμῶν μοι δότω τις ἐν-
δοθεν, καὶ κόρας πλεκτὲς ἀκρανεῖς μυρρίνης.
οἱ δὲ ποιεῖται ἀνάπαλιν τὰς κλάδας, καὶ ὅσας καὶ
ὀρπηκας λέγουσι. τινὲς δὲ ὅτι ἡβησάντων τῶν νέων
καὶ θυγατέρων, δάφνας προσιτίθεν ἐφηβίοις, καὶ
γάμοις. εἰς τὸ δίκρον.

Κόρυς κόρυθος. ὁ κανὼν. πᾶσα ῥυθμὴ δὲ τῆς θοῆς
κλινομένη, μακρὰν ἔχει τὴν ἀδελφότητα. ὄρνις,
ὄρνιθος. κέρμις, κέρμιθος. κάμυς, κάμυθος,
σημαί-

σημαίνει δὲ τὴν δέσμω τῆς χόρτης. πλὴν τῆς κόρης κόρυθος. τὸ πρὸ τὸν χρόνον τῆς εὐθείας ἐφύλαξεν ἐν τῇ θλίψει.

Κορύπτει, ὁ κείος, ἀπὸ τῆς κορύπτειν τὸ κεραιτίζειν. Κόσμος, ὡς τὸ κείσθαι ἅμα, ἢ ὡς τὸ κοσμεῖν, ὁ πᾶν πάντα ἐν αὐτῇ ἔχων κεκοσμημένα καὶ διατεταγμένα. ἢ ἀπὸ τῆς κάζω, κέκαμαι, ῥηματικὸν ὄνομα κόσμος, καὶ μεταθέσειν τῶν αἰσῶ, καὶ ἐναλλαγῇ τῶν τόνων, κόσμος. σημαίνει τὸ εἶναι ἄνω καὶ γῆς καὶ τῆς ἐν μέσῳ, σύστημα τε καὶ σύγκριμα. σημαίνει καὶ τὸ καλλώπισμα, Κόσμος δ' ἵππων, ἐλαττεῖ δὲ κῦδος. σημαίνει καὶ τὸν πρὸς πλάττω καὶ ἡδονὰς ἄγοντα, ὡς παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ, Ὅτι δὲ ἐκ τῆς κόσμος ἐκ ἐσῆ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τῆς κόσμος. καὶ, Ὁ κόσμος αὐτὸν ἐκ ἔγνω. ἐκ τῆς ἐρμηνείας τῆς καὶ Γαλιλῆω. ἐνταῦθα κόσμον τὸ πλῆθος φησὶ τὸ διαφθαρμένον, καὶ τοῖς γένειοις προσεκτικὸς πρᾶγμασι, τὸν χυδαῖον καὶ παραχῶδιν καὶ ἀπειρον λαόν. καὶ, Τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ ὁ κόσμος ἐδύναται λαβεῖν. κόσμον δὲ ἐνταῦθα τὴν πονηρὰν φησὶ.

Κοσμήσαι, σημαίνει τὸ διατάξαι. ὡς τὸ, Τὰς δ' αὖ βασιλῆες ἐκόσμηον ἐπάμφοι περ. καὶ τὸ, Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθον, αὐτὶ τῆς διατάχθισαν, ἐκοσμήθισαν. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς κόσμος. ὅθεν ἡ τῆς ὄλων τάξις, κόσμος ὑπὸ Πύθωνος εἴρηται. ἡ δὲ δὲλεξις Δωρικὴ. ἀπὸ τῆς κοσμεῖν, κοσμήσω, κεκοσμηκα, κεκοσμημαι, ὁ ἀόριστος ἐκοσμήθην, τὸ τρίτον τῆς πληθυντικῶν, ἐκοσμήθισαν. εἴτα ἀφαιρέσει τῆς εἰς καὶ συγκοπῇ, γίνεται κόσμηθον. ὁμοίως καὶ τὸ φάρων, δούτερος ἀορίστου τρίτον τῆς πληθυντικῶν Δωρικῶς καὶ Ἰωνικῶς, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ τὸ φάνθον, ἀπὸ τῆς φαίνω, ὁ παθητικὸς πρῶτος ἀόριστος ἐφάνθην, τὸ τρίτον τῆς πληθυντικῶν, ἐφάνθισαν, καὶ ποιητικῶς ἢ Αἰολικῶς ἢ Δωρικῶς, φάνθον, πλεονασμῶ τῆς αἰ. ἔθος γὰρ ἔχουσιν οἱ Αἰολεῖς καὶ Δωρεῖς τὰ ἔχοντα ῥήματα τὴν μετοχὴν εἰς σ' ὀξύτονον, σχηματίζειν τὰ τρίτα τῆς πληθυντικῶν, ὡς τὸ κοσμηθον. καὶ τὸ, Ἀπέφθισαν ἐδδοὶ ἐταῖροι. ἀπὸ τῆς φθίμι, φθίσω, ἐφθικα, ἐφθιμαι, ἐφθίθην, ἐφθίθην, ἐφθίθην, καὶ Βοιωτικῶς, ἐφθισαν.

Κοτινος, ὁ ὀλυμπιακὸς σέφανος. ὅτι πάσαι ἐφύλλοβον τὰς νεανίας, ἀπὸ τῆς ὡς ἀκραιμύων φύλλων ἐπὶ ῥίπτειντες, ἀδὴν σφῶννα αὐτοῖς πρὸς τὴν δύλιν ἐπιπτον. ὅθεν καὶ κοτινον φασὶ τὸν σέφανον τὸν ὀλυμπιακόν. ἢ ἀπὸ τῆς κοίτης ἀρξάμενον σέφανον εἶναι τοῖς νεανικοῖσι. σημαίνει δὲ καὶ ἀγροελαίαν.

Κόπος, ἡ ὀργή, παρὰ τὸ κείμαι κείται, γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα κόπος. ἢ ἐναπομνήσασα ὅρμη, κόπος λέγεται. ἢ παρὰ τὸ κῶ τὸ κοιμᾶμαι, γίνεται κέος κός καὶ κότος, ἢ κοιμωμένη καὶ ἡσυχάζουσα ὀργή, καὶ μὴ ἐν τῇ ψυχῇ. ποῖα εἶδους τῆς ὑποπεπποκόπων τῆς ὀνόματι; εἰδικῶς. τὸ θλιπνόν, θυμός. ἐκ τῆς κόπος γίνεται ῥῆμα κοπῶ, ὅθεν τὸ, Ἀλλήλοισι κοπέοντε, θυπνόν, αὐτὶ τῆς ὀργιζόμενοι.

Κοτύλη, ὁ γλατὸς, ὅπως ἐγκλίεται ἡ κεφαλὴ τῆς μηρῶ, παρὰ τὴν κοιλότητα τὴν ἐν αὐτῇ τῇ κοτύλῃ θρομβήν. λέγεται κοτύλη καὶ τὸ κοῖλον τῆς χειρός. ὅθεν καὶ κοτυλήρυτον αἶμα, τὸ πολὺ καὶ πλεονάζον τῆς πλήθει, ὡς τε καὶ τῆς κοίτης τῆς χειρός δυνάσθαι ἀρύεσθαι. παρὰ τὸ ἀρύω ἀρύσω, ἀρύτον, καὶ ἐν σωθῆσει, κοτυλήρυτον. λέγεται κοτύλη καὶ εἶδος ποτιρίας, καὶ εἶδος μέθης. κυρίως δὲ τὸ ὅπως ἐν μέθῳ κοτύλῳ ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι, ὡς τὴν κοιλότητα. καὶ πᾶν τὸ κοῖλον κοτύλῳ ἔλεγον.

Κοτταβίζω. Συναπίνοντο τε καὶ συνεκοτταβίζοντο. καὶ, Τῶν κοτταβίων τὰ πολλὰ ἡμέτερα ἴω. κοτταβίζειν, τὸ τῆς κοττάβου χῆσθαι φατὴν Ἀττικοί, ἐκ τῆς ἐμείν ὡς περ οἱ κωλύεσθαι. ὁ δὲ κοτταβος ἴω τοῖς τὸν τι λεκαῖον ἐν τῇ μέσῳ κείμενον τῆς συμποσίης, ἔχον ὅππλεον ἔπερον σμικρόν, ὃ ἐδει καταδύσαι τὸν πέμψαντα τὸ πλεονάζον τῆς πόματος. ἴω δὲ τὸ σημείον τῆς ἐράσθαι ὑπὸ γυναικὸς ἢ παίδων. καὶ ἄλλα οἱ νεανῶντες ἐλάμβανον πλακκντίσκειν, πυραμντας, ἢ σισαμντας, ἅπερ κοττάβια ἔλεγον. ὁ ἦχος δὲ ἐκαλεῖτο λάταξ. καὶ ἀποκοτταβίζειν, τὸ ἀπὸ τῆς ποτιρίας τὸ ὑπολείποντο πόμα ἀφαίρειν.

Κότταβος, εἶδος συμποσίης. ἀπὸ τῆς κοτταβίζειν τῆς αὐτῆς εἰς πίνειν.

Κελεύς, ἡ ξιφοθήκη, ἐκ τῆς κοῖλον κοιλεός, καὶ ῥοπή τῆς εἰς ὕ, κελεύς, τὸ κοῖλον, καὶ βαθυτάτον.

Κέρειον. τὰ εἰς τῆς εἰσὶν τελευτᾶ βαθεύοντα, ταῖς ἐν αὐτῇ τύπῳ μόνον λεγόμενα, ὡς τῆς εἰς διφθόγῃς ῥαφεται καὶ προπαροξύεται. οἷον, Λαγειον τὸ ἵπποδρόμιον Ἀλεξανδρείας, ἀπὸ Λαγῆτινός. Χλάνειον τόπος ἐν Αἰτωλίᾳ, ὅπως ἴω ὁ Χλάνης. Λαύρειον τόπος ἐν Ἀττικῇ ἔχων μέταλλα. ἔπω καὶ κέρειον. ἔπω δὲ καλεῖται ἐν Ἀττικῇ τὸ ἱερεῖον τὸ θυόμενον ἡνίκα ἐρῶντο οἱ κῆροι εἰς τὰς φράσσας. τὸ δὲ καὶ μείον ἐλέγετο. καὶ μειαγωγός ὁ τὸ εἰσάγων. ἐκλήθη δὲ ὅτε τὸ ἱερεῖον εἰς τὸν ζυγὸν ἐντιθέμενος ἐκράζον, μείον μείον, ταῖς ἐν ὀλίγον. ἡ δὲ ἡμέρα ἐν ἣ ἐποιεῖντο, ἐλέγετο κερειώτις.

Κερύσιμα. κῆρος λέγεται παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, ἡλικίατις ἐν ἣ ποιεῖντες ἑαπέζας ἔπαττον ἑαυτὰς μὲν τῆς νεωτέρων. λέγεται δὲ καὶ ὁ ξυρῶν αὐτὰ τὸ γλῆρον, κῆριξ ἐκ τῆς κόρης, ταῖς τῆς κεφαλῆς. ὅθεν καὶ ἡ κῆρα ἐν ὑπομνήματι χ'. Ὁ δυσσεύας. Ἀλέξης δὲ κῆριξ, τῆς τευχῶν. ἡ νεανίσκος, παρὰ τὸν κόρον.

Κερά, ἀπὸ τῆς κείρω, κέκαμαι, κερά, καὶ κερά. Κερί. παρὰ τὸ κῆρ τὸ φυλάσσω, κῆρι, καὶ πλεονασμῶ. ἢ παρὰ τὸ κείρω τὸ κερῶν, κῆρι καὶ κῆρι, πλεονασμῶ τῆς ὕ, ἢ κεραιμένη ἐτι καὶ νηπιάζουσα.

Κερίδας, μαχαίρας. εἰ μὴ παρὰ τὴν κερὰν παρήχθη παρωνύμως κῆρις, ὡς δὲ ζήτημα. εἰδὲ παρὰ τὸ κερῶν, ἐνέλιπε τὸ ἦ. κερῶν, κερῶν, κερῶν, καὶ κῆρις.

Κῆτος, φύλαξ.

Κερήτες, αποπεριπαῖται ὅπῃ τὸ ἔθνος. ὡς τὸ Κερήτες τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοί, οἱ τὴν Πλόρωνα κατοικῶντες ἀπὸ ὅρας τοπικῆς. ἢ ἀπὸ τῆς κορᾶς, παρὰ τὸ μὴ κείρεσθαι. ὅπῃ τῶν νέων δὲ αποπαροξύνεται, ὡς τὸ Κερήτες Ἀχαιῶν, τῆς τῶν οἱ νεανίαι.

Κερήτες δὲ οἱ τὸν Δία ἔχοντες φαντες.

Κόφινος, παρὰ τὸ κόπον ἀφίνει τοῖς βασιλεύουσιν. ἢ παρὰ τὸ κῆπον ὃ σημαίνει τὸ βαδῖ καὶ κοῖλον χώρημα.

Κοχλίδιον, ἀπὸ τῆς κόχλος γίνεται. καὶ ὡς ἀπὸ τῆς κοιλίας γίνεται κοιλίδιον, ἔπειτα καὶ ἀπὸ τῆς κοχλίας κοχλίας, κοχλίδιον. κοχλίας δὲ, παρὰ τὸ κόχλω τὸ γυρίζω. ἢ παρὰ τὸ ὁλῶ τὸ συστρέφω, γίνεται ὁλίας, καὶ πλεονασμῶ τὸ κχ, κοχλίας.

Κόχλος, παρὰ τὸ χαλῶ, συγκοπῇ, χλῶ, γίνεται χλός. καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, κόχλος, ἔπειτα ἐπαλλήλιον, τὸ κατ' ἐλλήσιν χαλῶμενον κάτω. ὅθεν καὶ Θεοκυδίδης ἐν τῇ τετάρτῃ, ἔπειτα ἅ λέγει κάχλακας. ὡς παρὰ τὸ ἱερὸς γίνεται ἱέραξ, καὶ νέος νέαξ (ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ, Καὶ τῶν νεήκων ἔδωκε οἱ τομῶται), καὶ μύρμος μύρμαξ, ἔπειτα καὶ κόχλος κόχλαξ.

Κραδαῶν δολιχόσκιον ἔγχος, ἀντὶ τῆς κινῶν καὶ σείων. ἔστι δὲ ἕκτῃς συζυγίας τῶν βαρυτονῶν. ἐκ τῆς καὶ τὸ κραδαίνω. οἶμαι δὲ ἀμφότερα γέγονεν ἀπὸ τῆς κᾶρα κραδαίνω καὶ κραδαίνω.

Κράδη, ἢ συκῇ, ἔπειτα τὸ σιωχῶς κραδαίνεσθαι τὰς θαλάσας τῶν κραδῶν. κράδη δὲ ἕμῳ τῆς συκῆς οἱ κλάδοι, ἀλλὰ καὶ παντὸς ἀκροδρύος, ἀπὸ τῆς κραδαίνεσθαι.

Κραδία, ἀντὶ τῆς καρδίας, μεταθέσει τὸ ρ. ἵππο τὸ κραδαίνεσθαι τὸ κινεῖσθαι. καρδία ὅρα κινεῖται.

Κραμβη, τινὲς κοράμβη, ἢ ἀμβλυώσα τὰς κόρας. βέλτιον δὲ ἢ τῆς κόρας ἀντιβαίνουσα. ὅθεν καὶ παρὰ τὸν ἐν τοῖς συμποσίοις δίδεται, καὶ παρὰ ἀμπέλω ἢ φύεται.

Κράμα, παρὰ τὸ κέκραμαι.

Κραναή, ἢ ἔραχεϊα. Ἰθάκης κραναῆς περὶ ἐσθῆς, ἔραχεϊας, ὅρεϊς, κάρηνα ἐχέσθης. ἢ παρὰ τὸ κραναόν. τὸ παρὰ τὸ κρανίον, ὅπερ ἔστι ἔραχυν καὶ ὁ σῶδες. ἀπὸ δὲ τῆς κᾶρα, κραναῖον καὶ κρανίον.

Κράσπεδον, τὸ κρεμασμένον ἢ περὶ κεχλασμένον εἰς τὸ πέδον. παρὰ τὸ ἄκρα καὶ τὸ πέδον ἢ γῆ, καὶ ἀφαίρεσιν τῆς α καὶ πλεονασμῶ τῆς σ, κράσπεδον, οἶονε τὸ ἔξω ὄν, καὶ τῇ γῇ πλησιάζον.

Κραταίπεδον, λιθοστρωτὸν ἔδαφος, ἢ ψιφολογικόν, τὸ αὐτίτυπον.

Κράτα, τὴν κεφαλὴν. ἀπὸ τῆς κράτης, ὡς ἐν ταῦθα τὸ ἡγεμονικὸν τυγχάνοντος. ἢ παρὰ τὸ κρᾶνεν καὶ βασιλεύειν τὴν ἄλλαν σῶματος, ὅθεν καὶ κρανίον. καὶ κέρατα τὰ ἐκ τῆς κρανίος φύομενα. ἔπειτα Σαυανός. ὁ δὲ Χοιροβοσκός, παρὰ τὸ ὃ κρᾶς τὴν κρατὸς τῶν κρατῶν τὸν κράτα. καὶ Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο, ἀντὶ τῆς ἀπὸ τῆς ἀθανάτης κεφαλῆς. ἢ ὁ δὲ κρᾶς, κρᾶς, κρατὸς. ὁ κανὼν. τὰ εἰς ας ὁξύτο-

να μονοσύλλαβα, κύρια εἰσὶ, καὶ ἔπειτα τὴν κλί- νονται. οἶον, ζᾶς, φθᾶς, πρᾶς. τὸ δὲ κρᾶς, προσηγορικόν ἔστι. καὶ ὡς διήλλαξε τὸ σημα- νόμῳ, διήλλαξε καὶ τὸ τὴν κλίσειν. καὶ, ὅπῃ κρᾶσιν, Ἰλιάδος κ', ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς.

Κρατῶ, παρὰ τὸ κρᾶτος. τὸτο, ἐκ τῆς κᾶρα κᾶρα- τος καὶ κρᾶτος. ὁ δὲ κρατῶ καὶ ἄρχων, ἐκεῖνος ἔστι κεφαλὴ.

Κράτεια, παρὰ τὸ κρατῶ κράτεια, ὡς ἀνδῶ, ἀνδρεια. Κρατόπαιον, τῶν βᾶσεων, ὅθεν τῶν λίθων, ἐφ' ὧν οἱ ὀβελίσκοι τίθενται ὀπωμύσαν τῶν κρᾶων. οἱ δὲ τῶν λαβῶν τῶν ὀβελίσκων, εἶπον κακῶς.

Κράσις, ὁ ἡμίσηρος χόρτος. ὅθεν καὶ τὰ ζῶα κρᾶσι- ζεσθαι φασιν, οἶον, ἐμφορεῖσθαι τὰ ποικίλα χόρτα.

Κρατρίζων, ἢτοι τὸν οἶνον ἐν κρατῇ κινῶν, ἢ ἀπὸ τῶν κρατῶν ποτίζων.

Κρατερός, ἰσχυρός, ἀπειλητικός. τὰ εἰς περὶ τρι- σύλλαβα, αποπαροξύνεται. τὸτο δὲ ὁξύνεται, διότι ἐκ ἐξήμετο ἢ παραγωγῇ ἔπειτα τὸ περὶ, ἀλλὰ ἔπειτα τὸ ερὸς. ὁμοίον ἔστι καὶ τὸ βλαβερός, ἐκ τῆς βλάβη. τὰ δὲ ἔπειτα τὸ ερὸς ὑπὸ δύο συλλαβὰς ὁξύτονα τρι- ῖται, ἔπειτα τὸ εἰς φιλῶν ῥαφίται, μυσερός, κρυε- ρός, κρατερός. ἔπειτα ὁξύνεται; διότι τὰ μὲν ἄλ- λα, ἀπὸ τῆς παραγωγῆς ἔχον τὸ τ, τὸ μὲν πρό- τερος, ἐκ τῆς προπρόδεσεως καὶ παραγωγῆς. τὸ σφέτερος, ἐκ τῆς σφῶν ῥητικής τῶν πληθυντι- κῶν. τὸ κυώτερος, ἐκ τῆς κυῶς κυῶτερος, καὶ συγκοπῇ, κυώτερος, καὶ κυώτερον, τὸ χαλεπώ- τερον. τὸ δὲ κρατερός, ἐκ τῆς προπρόδεσεως ἔχει τὸ τ. ἐκ τῆς κρᾶτος, γίνεται κρατερός, ὡς θαλά- λω, θαλερός.

Κρατὺς ἀργεῖφότης. ἀπὸ τῆς κρᾶτος κρατὺς, ὡς πλατὺς πλατὺς.

Κραυγή, ὄνομα ῥηματικόν. ἐκ τῆς κρᾶζω, κρᾶζω, κέκραχα, κέκραγα, γίνεται κραυγή, καὶ πλεονα- σμῶ τῆς υ, κραυγή. κρᾶζω, τὸ κρα, βραχύ. ἔπει- τί; τὰ ἔπειτα τὸ αζῶ ῥήματα δισύλλαβα βαρύντο- να, ἐκτείνονται. οἶον, σφᾶζω, φράζω, πλὴν τῆς κρᾶζω. εἰ δὲ ὅστις ὑπὸ δύο συλλαβὰς, συσέλλε- ται. οἶον, ὑποπιάζω, ἀλαπάζω. πλὴν τῆς σφα- δάζω, μοτάζω, τεράζω. γίνεται δὲ ἐκ τῆς κρῶ καὶ παραγωγῆς. τὸτο ἐκ τῆς κλῶ. τὸτο ἐκ τῆς καλῶ καὶ συγκοπῆς. ἐκ δὲ τῆς κρᾶζω, καὶ Ἀτ- τικῶ καὶ Αἰολικῶ διπλασιασμῶ, γίνεται τὸ ἐκ- κρᾶξα. ἔδος ὅρα τοῖς Ἀττικοῖς διπλασιασμοῖς χρῆσθαι. τὸ δὲ κρᾶζω, ἀναλογώτερόν ἐστι τῆς κρᾶ- ζω τῆς παρὰ Ἀθηναιοῖς.

Κραίνω, τὸ ὀπτεῖν. παρὰ τὸ κᾶρα, κραίνω, ὡς χεῖμα, χεῖμαιναι, καὶ συγκοπῇ, κραίνω. εἴρηται δὲ κυρίως ἢ λέξις ὅπῃ τὴν τελειῖσθαι, καὶ τῇ κεφα- λῇ κάτω νύειν τὸν ὑποχόμῳ. Εἰδ' ἄγε τοῖς κεφαλῇ κατακλῶ, ὅρα πιπτοῖς. ὁ παρατα- τικός, ἐκραινόν, πλεονασμῶ τῆς αἰ διφθόγγης, κραινόν, καὶ ὀπτεῖν. ὁ μέλλων, κραινώ. ὅ-θεν καὶ τὸ κραινέσθαι, σημαίνει τὸ κεφαλῇ ὀπ- τεῖναι τῆς ἀρχῆς, τελειωθῆσθαι, ἢ τελείως λείπει.

λείφεται. ὁ ἀόριστος, ἔκρηνα. Ἰωνικῶς, ἔκρινα. τὸ προσεκτικόν, κρήνιον, καὶ πλεονασμῷ τῇ η, κρήνιον, ἀντὶ τῆς ὀπιτέλεσεν.

Κραιπνός, ὁ παχύς, καὶ τὸ συγκριτικόν, κραιπνότερος. ὡς τὸ κάπτω τὸ πνέω, ὅθεν καὶ κάπος τὸ πνεῦμα. καὶ καπνός, τὸ ἐκ καυθεύον ξύλων ἀναπνεύμα. καὶ καπνός, τὸ ἐκ καυθεύον ξύλων ἀναπνεύμα. τὸ καὶ πλεονασμῷ τῇ ρ, γίνεται κραιπνός, καὶ κατ' ἰσότητι, κραιπνός, καὶ πλεονασμῷ τῇ ι, κραιπνός.

Κραιπαλῶ, δούτερας συζυγίας τῆς περιπαυμένων. γίνεται ἐκ τῆς κραιπάλη, ὃ σημαίνει τὴν μέθην. τὸ ὡς τὸ κάρα καὶ τὸ πάλιν, ἰσότης καὶ συγκοπή.

Κρεβάτιον, ὡς τὸ κρεμῶ τὰς βάσεις.

Κρέας, ὡς τὸ κέρδι σημαίνει τὴν ψυχὴν, κατ' ἰσότητι. παῦν ἢ κρέας, ἔμφυχόν ἐστιν, εἴγε παῦν ἔμφυχον κρέας ἔχει. ἢ ὡς τὸ κερῶ τὸ κόπω. ἢ ὡς τὸ κερῶ, τὸ συγκριτικόν ἐκ τῆς σάρκων σοιχείων. τινὲς δὲ παρὰ τὸ κρατύνειν καὶ ἰχυροποιεῖν τὸ σῶμα. τὸ ας, βραχύ. τὰ εἰς ας ἐδέτερα, συσέλλει τὸ α παρὰ ἀντιθέσιν τῆς ἀρσενικῶν ὀνομάτων. καὶ εἰ μὴ ὥστε καθαρά, ἢ ἔχει παρὰ τῆς α τὸ ρ, ἐπιδέχεται καὶ κλίσιν. εἰ δὲ μὴ, καὶ κλίνεται. οἶον, βρέτας, δέπας, δέμας. χωρὶς τῆς ἀδελφολογίας τῆς λ. οἶον ἄλας, ἄλατος. ἐρυσσιπέλας, ἐρυσσιπέλατος.

Κρεκύδειλος, ἀπὸ τῆς κροκύδειλος, καὶ ἐναλλαγῶν τῆς σοιχείων.

Κρεμῶ, τῇ κρέσει, Ἀπολλώνιος.

Κρεμῶ, ἀπὸ τῆς κρεμῶ κρεμῆς, γίνεται ποιητικῶν πλεονασμῷ τῇ ο, κρεμῶ. ὡς γὰρ γελῶ, γελῶ. καὶ ὁρῶ, ὁρῶ. ἐνεσῶς δὲ ἐστὶ καὶ ἐμέλλων. ἐὰν ἢ τὸ κρεμῶ καὶ ἀγορῶ δῶμι μέλλοντας εἶναι ἀπὸ τῆς κρεμῆς καὶ ἀγορῆς, εἰς τὴν ἐλάττωσιν συλλαβὰς ἔχοντες τῆς ἐνεσῶς, ὅπερ ἐστὶν ἀδυνάτον. ἀλλ' ἐστὶν εἰπεῖν, ὅτι ἀπὸ τῆς ἀγορῆς καὶ κρεμῆς, γίνεται ὁ μέλλων ἀγορῶ καὶ κρεμῶ, καὶ ἀποβολὴ τῆς σ, ἀγορῶ καὶ κρεμῶ. καὶ κρέσει, ἀγορῶ καὶ κρεμῶ, καὶ μεταγεται εἰς ἐνεσῶτα. ταῦτα δὲ μέχρι τῆς ἀδελφολογίας κλίνεται. ὁ δὲ κρεμῶ σῶ μέλλων, ἐκ ἐστὶν ἀπὸ τῆς κρεμῶ, ἐπειδὴ κρεμῶ σῶ φέρονται εἶναι, ὡς βεμῶ βεμῆς, βεμῆς. ἀλλ' ἐστὶν εἰπεῖν ἐκ τῆς κρεμῆς. καὶ τὸ ἀγορῶ, ἐκ ἐκ τῆς ἀγορῆς, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀγορῆς, ἐπειδὴ φέρονται εἶναι τὸ α μακρόν, ἀλλ' ἐστὶ βραχύ. μήποτε ἐκ τῆς ἀμφιῶς ἢ ἐνεσῶς ἐστὶν, ἢ μεταβέβηκον εἰς ἐνεσῶτα. χωρὶς εἰμήτις εἶποι, ὅτι τὰ τῶ ι ἀδελφολογία τῆς περιπαυμένων, δούτερας συζυγίας εἰσὶν, καὶ ἐπρώτης. οἶον, αἰῶ, κοπιῶ.

Κρεῖον, παρὰ τὸ κρέας, κρεῖον καὶ κρεῖον. λέγει δὲ Ὁδύρως, ὅτι τὸ κρεῖον, ὁμοίον ἐστὶ τῷ θεῖον ἐν τῇ Ἰλιάδι προσόδῳ. Ἰσέον ὅτι ἡ μὴ κοινὴ δόξα ἔχει, ὅτι τὸ κρεῖον κρεῖν δόχον ἀγγεῖον σημαίνει, ὃ δὲ Εὐφορίαν τὸ κρέας λέγει εἶναι. ὃ δὲ Ἡρώδης, πῶ ἐκ τῆς ὡμῶν κρεῖων πεπληρωμένῳ ἔαπεζαν. ὃ δὲ Πτολέμαχος, τὸν ἀπὸ τῆς ἑσέως πλακῶν

τα φησὶν αὐτὸ σημαίνει. Χοιροβοσκός, ὃ δὲ κρεῖων ἐρατίζων, ἀντὶ τῆς τῆς κρεῖων ὀπιθυμῶν. ἀπὸ τῆς κρεῖων γίνεται καὶ πλεονασμῷ τῇ ι. ἐκ ἐστὶ δὲ μετοχή, ἀλλ' ὄνομα.

Κρεῖτων, ὁ ἐπικρατέστερος ἀπὸ τῆς κρατεῖν, κυρίως ὁ νικῶν τὰς ἡδονὰς, ὅθεν καὶ ἐγκράτεια.

Κρεῖων, ὁ βασιλεύς. ἐστὶ δὲ ὄνομα μετοχικόν. ἀπὸ τῆς μετοχῆς παρήχθη εἰς ὄνομα. ἐστὶ δὲ κρατῶ, καὶ σημαίνει τὸ ἀρχῶ. ἐξ ἧς καὶ ἀδελφολογία, γίνεται κρατεῖω, ὡς ὁ φῶς φείω. ἡ μετοχὴ κρατεῖων, καὶ συγκοπή, Κρεῖων ἀγαμέμνων. καὶ ἀπὸ μετοχῆς μετῆχθη εἰς ὄνομα. ὁμοίως καὶ τὸ θηλυκὸν κρατεῖσα. καὶ συγκοπή, κρεῖσα, σημαίνει τὸ βασιλεύσα.

Κρεῖσων, παρὰ τὸ κρατὺς ὄνομα συγκριτικόν. ὁ πρῶτος τύπος, κρατύτερος. ὁ δεύτερος, κρατίων, καὶ ὁ τρίτος, κρεῖων, καὶ καὶ ἑοπῶν Αἰολικῶν τῆς α εἰς ε, καὶ πλεονασμῷ τῇ ι. ἐδέποτε δὲ παρὰ τῆς δύο ας ἀδελφικῶς δίδωται, πλὴν τοῦ λούσων, γλαύσων τὸ φωτίζω, καὶ κρεῖσων, καὶ τῆς ἐξ αὐτῆς ῥήματος γινόμενα.

Κρήνιον, τὸ ἀληθές καὶ ἀγαθόν. παρὰ τὸ κῆρ ἢ ψυχὴ καὶ τὸ ἡδύ, γίνεται κρήνιον, τὸ τῷ κέρει ἡδύ, καὶ προσκλίνεις, ὃ ταυτὸν ἐστὶ τῷ θυμῷ. καὶ συγκοπή καὶ ἑοπῆ τῆς δ, εἰς γ, γίνεται κρήνιον, τὸ τῷ ψυχῇ ἡδύ.

Κρήδεμνον, τὸ κεφαλὸς ἐσμῖον, παρὰ τὸ κάρη καὶ τὸ δέω τὸ δεσμός, κρήδεμνον, καὶ συγκοπή, κρήδεμνον, τὸ τῷ κεφαλῷ δεσμεῖον. ὃ δὲ Ἡρώδης φησὶ κρήδεμνον λέγεται, παρὰ τὸ δέμα, τὸ κατεσκαδισμένον καὶ πεποιημένον εἰς κεφαλῇ τῆς νέων. σημαίνει δὲ καὶ τὰ τεῖχη, οἶον τὰ περιβλήματα.

Κρήνη. Κρήνη σεαυτῷ ἐκ μέσης ἀπὸ τοῦ ὕδατος. ὡς ἀπὸ τῆς ἰσημι, ὁ ἀδελφικὸς, ἰσῶ, ἰσης, ἰση, καὶ τὸ προσεκτικόν, ἰση, ἔγω καὶ ἀπὸ τῆς κρήνῃς, γίνεται κρήνημι, ὁ ἀδελφικὸς, κρήνῃς, κρήνης, κρήνη, καὶ τὸ προσεκτικόν, κρήνη.

Κρημνός, παρὰ τὸ κρεμῶ κρεμῶς, καὶ πλεονασμῷ τῇ ν, καὶ ἑοπῶν τῆς ε εἰς η, γίνεται κρημνός. ἢ παρὰ τὸ κάρα καὶ τὸ νόω, γίνεται κάρανος, καὶ κρημνός, ὃ ἐπὶ κάρη νόων.

Κρήνη, ἡ πηγὴ, παρὰ τὸ ρέω ρήνη, καὶ κρήνη. ἢ ἐστὶ ῥήμα κρῶ μονοσύλλαβον, συγκοπή ἐκ τῆς κερῶ, ὃ δηλοῖ τὸ ἐγγχεῖν. καὶ ὡς παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω γίνεται κρήνη, ἔγω κρῶ κρήνη. καὶ νεοκράτης ἀπονδῆς Αἰχύλος, τὰς νεωστὶ ἐγγυθείσας. καὶ Ὀμηρος, Κέρασε δὲ νίκταρ ἐρυθρόν, ἀντὶ τῆς ἐπέχουσιν. καὶ ὡς ὕδατι κινᾶται τὸ νέκταρ.

Κρηπὶς, παρὰ τὸ ἐρπῶ ἐρπῆς, καὶ ἐν ἰσότητι βεμῶ, ἐρπῆς, καὶ πλεονασμῷ τῇ κ, ἑοπῆ τῆς ε εἰς η, γίνεται κρηπὶς, δι' ἧς ἐρπειν καὶ βαδίζειν δυνάμεθα. ἢ παρὰ τὸ ράπτω.

Κρητὲς, παρὰ τὸ ἐπὶ κέρῳ βιοτόλειον, κυνηγετικοὶ γάρ. ὁ Ἀπολλόδοτος, παρὰ τὸ εὐ κερᾶται τὸν ὡς τῷ νῆσον ἀρχ.

Κρητὲρ, δηλοῖ τὸ πῶμα. κυρίως δὲ ἐστὶν ἐπιβόλαιον τῆς κεφαλῆς ποιόν. οἷοι δὲ περιβλήνιον ποιόν εἶναι

Κρόμμον, ὡδὲ τὸ τὰς κόρας μύειν τῷ ἐθιόντων αὐτῷ, δειμύ γάρ.

Κρόνος, ὁ κρόνος τῆς νοεράς ζωῆς ὅτι δοτὴρ, κóρος ὦν τῆ νῦ. μάλλον δὲ κορός νῦς καὶ καθαρός. πάντες ἐν οἱ νοεράς ζῶντες, κροίαν ἔχουσι πολιτείαν. ὅθεν καὶ βασιλοῦς ἀντὶ τοῦ Κρόνος λέγεται. τὸν Κρόνον φασὶν ἐκ τῆ κροῦ καὶ κροῦν ἔκαστα τῷ ἡριθλιωμάτων, καὶ μίξονται τὸ θῆλυ τῷ ἀρρενί. Χρυσίππος δὲ φησὶν ὅτι κατὰ φύσιν ὄντων τῷ ὅλων, καὶ ὁμῶς κατὰ φερουμένων πολλῶν, τὴν ἔκκεισιν τῶν Κρόνον ὠνομάδαι. τὰ δὲ ὡδὲ τὴν ἐκτομὴν, οἷοι ἔπος ἀναλύειν. ὅτι τῆς τῆ Οὐρανῆς καὶ τῆς γῆς μίξεως γινόμενης, ἐξωγονεῖτο πολλὰ. εἴτα τῆ Κρόνος, ἡ τοι τῆ χρόνῃ ἔκαστα διακρίναντος, καὶ τῷ ἡνιθεύων ἐκ τῆς πρὸς ἀλλήλα μίξεως ἔκαστον ζωογονῶντος, ἐκτεμνῆσαι τὸν χρόνον εἰρήκασιν. ἄλλοι δὲ φασὶν αὐτὸν Κρόνον εἰρῆσαι, ὅτι πρῶτος θεῶν εἰς κρίσιν ἐπέβαλε. νομίζεται παῖς Οὐρανῆς καὶ Γῆς, ὅτι ἐκ τῆς ἐπιτολῆς τῷ ὑπὸ γυνὴ καὶ ὑπὸ γυνὴ ἄνδρῶν ὁ χρόνος γίνεται. ὡς γὰρ τῶν καὶ ἡμερονύκτιον, καὶ μὴν καὶ καιρὸν διορίζου. καταπίνειν δὲ λέγεται τὰ τέκνα, ὅτι ὅσα διὰ χρόνον γίνεται, τῷ χρόνῳ πάλιν σωσθέντα βίβεται. Φώτιος πατριάρχης.

Κροῖων, παρῶνυμικόν. κλίνεται Κρονίανος. τὰ εἰς ὦν παρῶνυμικὰ, φυλάττει τὸ ὦ ἐπὶ ἡλικίᾳ. εὐρίηται καὶ σωσαμένη ἢ ἢ συλλαβῇ, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ. Ὅς ῥα ὡδὲ Κρονίανι κἀθητο. τὸ γὰρ, Ζηνὸς καὶ ἐγὼ Κρονίανος, ὑπερβασμὸν ἔπαθε χρόνῳ. καὶ τὴν μὴ προῤῥαλήγασαν ἐξέτεινε, τὴν δὲ ὡδὲ ἀλήγασαν σωσέειλεν. ἄλλως. τὸ Κρονίαν ὡδὲ τῷ ἰ. ἐπεὶ δὲ τὸ Κρονίδης ὡδὲ τῷ ἰ. τὰ γὰρ εἰς ὦν παρῶνυμικὰ, τὴν παρῶνυμικὴν θέλει ἔχειν τῷ εἰς δις. Ἀφείδης, Ἀφείων. Πηλείδης, Πηλείων. ἔπω καὶ Κρονίδης, Κρονίαν. τὰ δὲ εἰς ὡς, εἰ μὴ καθάρᾳ, ὡδὲ τῷ αὐτῇ ποιῶσι τὸ παρῶνυμικόν. οἷον, Θυέσιος, Θυεσιάδης. Τελαμώνιος, Τελαμωνιάδης. εἰδὲ μὴ καθάρᾳ, ὡδὲ τῷ ἰδης, οἷον, Περίamos, Πελαμίδης. Κρόνος, Κρονίδης.

Κρόσας, οἱ μὴ φατὶ κεφαλίδας τῆ τέχνης σημαίνειν. ἄλλοι δὲ τὰς πορομαχῶνας. Ἀεῖσαρχος δὲ κλίμακας τινὰς, ἢ ὄργανα πρὸς τειχομαχίαν ἐπιπίδεια. ἄλλοι δὲ τὰ κρηπιδώματα. καὶ γὰρ κρόσας τὰ ἄκρα τῶν ἱματίων λέγουσιν, ὃ καὶ βέλτιον. οἷον κρόσας τινὰς ὄντας, ὡδὲ τὴν κόρην τὴν κεφαλὴν. ἢ μεταφορὰ ὑπὸ τῷ πλοκάμῳ. καὶ μιτάθουσιν τῷ ρ, κρόσας. ἔπω φιλόξενος ἐν τῷ ὡδὲ ἰάδος ἀλλέκτα. τὸ δὲ τῆς κλίμακας ὄνομα ἐγνώσκει Ὁμήρος. ἔδωκα γὰρ ὑπὸ τὰ πολεμικὰ ὄργανα. καὶ ταῦτα μὴ ὁ Ωείων. ἐγὼ δὲ εὐρον χρόλιον ὡδὲ ἀκρίμῳ ὑπὸνοια παρέχον μοι ἵνα σημαίῃ καὶ τὰς κλίμακας, καὶ τὰ ἐξέχοντα τῆς τοίχους, ἔχει δὲ ἔπος. Ὅτι εἰ μὴ ὡδὲ ἀκρίμῳ εἰς τὸν μὴ συνδισμόν, ἡφύειτ' αὖ Κρόσας μὴ πύργων ἔρπον, οἷον, ἐπὶ τῶν πύργων τὰς κλί-

μακας εἶλκον, εἰ δὲ συνάπτουμι κρόσας πύργων, τὰς ἐξουχὰς φησὶ, ὡδὲ ὦν ἐν ταῖς ὡδὲ ναυσάθμῳ ἀλλέξισι, Σπύλας τε προβλήτας, αὐτὶ τῶ τὰς ποροκαταβεβλημένους θεμελίους. ζήτει εἰς τὸ ποροκρόσας.

Κρόσας, ὡδὲ τὸ ἐν κρυφῇ ἔχειν τὴν πορείαν, ὃ ὅτι τὴν αὐξήσιν. οἷον, κρύσιός τις ὦν. ἔπος εὐρον ἐν ὑπομνήμασι τῇ Ἰλιάδῳ.

Κροτός, ὡδὲ τὸ ἄκρα καὶ τὸ κάρα. ἢ ὡδὲ τὸ ἄκρον καὶ τὸ σείω τὸ ἐν ἄκρῳ σείομαι, καὶ κρομάμενον. ἐκ δὲ τῆ κροτός, γίνεται κροσῶ, κροσῶσα, καὶ κροσετός.

Κρότων, ὁ φθέρ, ὑπὸ τῆ κρατεῖν οἷς ἀνέμφη. ὁ δὲ Ωίρος, βοτανῆς ὄνομα λέγει, ὡδὲ τὸ ὅξιν αὐτῆς τὸ σπέρμα ὡδὲ βιβόμενον ἐν τοῖς δακτύλοις ὁμοίως τῷ ζῶν, ὡδὲ τὸ κρότων ἐκλήθη. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα πόλεως παρ' αὐτῷ, ὑπὸ Κρότωνός τινος, ὅς τις ὑπὸ Ἡρακλέους ἀνιρέθη.

Κρότος, ἐκ τῆ κροῦ, κροσῶ, κέρκκα, κέρκμαι, κέρκται, κροτος, κροτῶ.

Κρόταφοι, κυρίως ἐπὶ τῷ ζῶν τῷ κερατοφόρῳ, ὡδὲ τὸ ἐξ αὐτῆς τῶν μερῶν φυεῖσθαι κέρατα, οἷον κροτοφύεις ὄντες. ἢ ὅτι κροσὶ τὴν ἀφῶν παλλόμενοι, οἷον, κρόταφοι. ὡς δὲ Ἀπολλόδαμος ὅτι συγκακρότλυνται ἀμφοτέρωθεν. ὡς δὲ Ἀπίων, ὅτι τῆς κόρσης ἀπτοῦται, ταῖς τῆς ἐφαλῆς. ἔπω Σωρατός. ἢ ὡδὲ τὴν κόρην, κρόταφος, καὶ κρόταφος, καὶ ἐν ὑπὸ φέσει, κρόταφος. ἢ ὅτι τῆς κόρσης ἀφῆ εἰς. κόρση, κρόση, καὶ κρόσας. καὶ τὸ κροτός, ἔπος ἐτυμολογείται ὑπὸ τέλους. φησὶ γὰρ ἡ κεφαλὴ τὸ τελευταῖον ὁ κροτός καλεῖται. ἢ ὅτι ὁ κροτός εἰς αὐτὸν τῶν ἔχει καὶ ἐμπληκτός γίνεται. ὡς τὸ, Τάφος δ' ἔλε παῖτας Ἀχαιῆς.

Κρωσός, ὕδρα, ἢ τί ἄλλο ἄγγος εἰς τὸ ἐπιχεῖν ὕδωρ. παρὰ τὸ κρῶ τὸ ἐπιχέω. τὸ ἐκ τῆ κέρῳ, ὅθεν κέρωσκον.

Κρώβυλος, εἶδος ἐμπλοκῆς, ἢ ὄνομα κύριον.

Κρῶν, ἐκ τῆ κρῶ, καὶ ὡδὲ ἀγωγῶν, κρῶν, καὶ πλεονασμῶ τῷ υ. ἢ κρῶν, καὶ πλεονασμῶ τῷ σ. κυρίως δὲ ἐπὶ τῷ κερατοφόρῳ κροσῶν γὰρ τὸ τοῖς κέρῳ παῖεν, καὶ καὶ συγκροτῶν, κρῶν. ὁ παθητικὸς ὡδὲ αἰμίς, κέρκμαι, κέρκται, κρότος, καὶ ῥήμα κροτῶ.

Κρῆνος, τὸ ῥεῖμα καὶ κρῆνῶν, ῥομάτων. ἐκ τῆ κέρῳ, κρῶ, γίνετ' κροτός καὶ κρῆνός, ἢ ὑπὸ τῷ ῥεῖω, ῥῆνός, καὶ κρῆνός.

Κρέζω, κροβύζω, ἀραιεῖται τῷ β, καὶ κράτει τῷ σοιχείων, κρέζω.

Κρύος, παρὰ τὴν γινόμενῳ κρῶσιν τῷ ὁδόντων ἐν τῷ κρῶν ἡ γὰρ φύχει, γίνεται κρῶς καὶ κρύος. ἐκ τῆς κρῶν καὶ κρῶν, φελετός φοβρός. συμβαίνει γὰρ τὰς φοβρῶν, συγκρῶν τὰς ὁδόντας. ἢ παρὰ τὸ κρῶν κρῶν, κρῶ, καὶ κρύος. καὶ κρύος, κρῶν, κρῶσα, φελετός, φοβρός, ἢ φουροποιός, ἀφ' ὃ νεκροποιός.

Κρύσταλλος, τὸ ὡδὲ τῆ κρῶν ἡλκωμένον ὕδωρ. ἢ παρὰ τὸ σαλάσσω καὶ τὸ κρῶ.

Κρυμός, παρὰ τὸ κρυπτο, κέρκμαι, κρυμός, καὶ ὑποβλή.

βολῇ τῇ. κρυμὸς δὲ ὠνόμασαι αὐτὸ τὸ πάθος, ὃ ἐπὶ
κρυπτόμεθα χειμερὶς ὅν καὶ τὸ πάθος.
Κρύπτω, ἐκ τῆ καλύπτω, καρύπτω, καὶ καὶ συγχο-
πῶ. ἢ ἐκ τῆ κάρα, καρύπτω, καὶ κρύπτω.
Κτέανον, εἰς τὸ φιλοκτευνώτατε.
Κτέρας, κτῆμα, ὅτ' ἐκ τῆ κτῶ τὸ κτῶμαι.
Κτεάσι, κτήμασιν. ὅτ' ἐκ τῆς κτεάσεως. ἀμει-
νον δὲ μεταπλάσμων ἀδελφείῃ, ὅτ' ἐκ τῆς κτεά-
σεως δοτικῆς, ὡς περὶ καὶ ποροβάσις ποροβάσις. ἀμα
δὲ τῇ μεταπλάσει, καὶ ἐπέκτασιν ἐπαθεῖ.
Κτάμμος, ἐκ τῆ κτῶ τὸ φονδύω καὶ ἀναρῶ, γίνε-
ται κτῆμι, ὃ μέλλων, κτήσω, ὃ παρακείμμος,
ἐκτῆμα, ἐκταμαι, ἐκτάμω, ἐκτάμω, ἢ μετο-
χῇ, κτάμμος.
Κτενῶ, δὲ δύο γὰρ, ὃ μέλλων, κτανῶ, ἢ ὅτ' ἐστὶ
κτανῶ κτανῶ.
Κτεῖς, τὸ μόριον, ἢ γὰρ τὸ αἰδοῖον, κτείνεται κτενός.
ἢ τὸ ἐκτείνεται ἐν ταῖς σωστικαῖς. ἐπὶ δὲ τῆ
κόσμου τῆς ἑξῆς, ἢ τὸ ἐκτείνεται τὰς τείχας, ἢ
τὰς χεῖρας. ἢ τὸ ἐκτείνεται τὰς φθείρας. ἐπὶ δὲ
τῆς θαλάσσης, ἢ τὸ ἐκτείνεται καὶ ἐξαπλεῖται.
Κτῆσις, παρὰ τὸ κτῶ τὸ φονδύω, κτήσω, κτῆσις.
ἢ παρὰ τὸ κτῶ τὸ κτῶμαι, ἐξ ἧς καὶ κτῆμα καὶ
κτῆσις. ἢ ὅτ' ἐκ τῆς κτείνω, ὃ δὲ κτείνω ἀόριστος,
ἐκτανον, ἐξ αὐτῆς κτάνος, καὶ κτῆνος.
Κτῶν, κυρίως ἐπὶ τῇ σφαιροειδῶν εἰς βράσιν.
κτῶναι ὅτ' ἐκτείνεται. καταχρηστικῶς δὲ καὶ
ἐπὶ τῇ ἄλλῃ. κυρίως μὲν, τὰ θυόμωρα ὅσα
νόμος σφάζει καὶ κτείνει. καταχρηστικῶς δὲ καὶ
ἐπὶ τῇ θυσίμων τε καὶ μή.
Κτίλος, ὃ φορηγέμμος τῇ ποροβάσι καὶ ποροξάρ-
χων τῆς ποιμένης κείος. παρὰ τὸ κίω τὸ ποροῦ-
μαι, κίλος καὶ κτίλος. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ
τὸ κίειν τῇ λοιπῇ, ἢ γὰρ πορορῶνται. ἢ πα-
ρὰ τὸ ἀγῶ, ὃ μέλλων ὅξω, ῥηματικὸν ὄνομα,
ἀκτίλος, καὶ ὁποβολῇ τῆς αἰ, κτίλος. ἢ ὅτ' ἐκ τῆς ἰκω,
ἰκτός. ὡς τῆς αἰ, τικτός. καὶ πλέκω, πλεκτός. καὶ
ὡς περὶ παρὰ τὸ πείθος γίνεται πενθίλος, ἔπειτα
παρὰ τὸ ἰκτός ἰκτίλος, καὶ μὲν τῆς ἐπάρσεως τῆς ἰ,
κτίλος. οἱ δὲ νεώτεροι, τῆς αἰ, τῆς ἐπάρσεως τῆς ἰ,
τῆς εἰδισμῶς, καὶ γεγονότος ἡμέρας ζῶς.
Κτύπος, παρὰ τὸ τυπῶ τυπός, καὶ πλεονασμῶ τῆς
κ. τὰ ὅτ' τυπτόμωρα φορεῖ.
Κτῶμι, πῶ τῇ ἰ. Σοφοκλῆς ὅτ' ἐκ τῆς κταοίμω.
Κυάθος, ἀντλητήριον, μέτρον ὕδατος.
Κυανός, ἐκ τῆς κυμα γίνεται κυμανός, καὶ ὁποβολῇ
τῆς μ, κυανός, ὃ μέλας. κυανέος, καὶ κυανίος. καὶ
ἢ κυανέα τῆς κυανέας.
Κυάρις. Ἰβυκος, Οὐδὲ Κυάρις ὁ Μινδαῖν στρατηγός.
τινὲς λέγουσιν ὅτ' ἐκ τῆς Κυάρις γέγονε καὶ συγχο-
πῶ. ἄλλοι δὲ ὅτ' ἐκ τῆς κυρά, καὶ πλεονασμῶν.
Κυβερνήτης. αἰαλόγας οἱ Αἰολεῖς κυμνήτην λέγου-
σιν, ὅτ' ἐκ τῆς ἐρῶναι τὰ κίματα, καὶ ἀπὸς αὐτὰ
ἰδῶναι τὴν ναυῶ. ἡμεῖς δὲ ἔρομεν τῆς μ εἰς
β, κυβερνήτην ναυῶ.
Κύβητες, ὅτ' ἐκ τῆς κύβη. ὅθεν καὶ κύβος καὶ κίβος,

καὶ ἀμφικύπελλον, καὶ ἀμφίκυτον. καὶ Ῥωμαῖοι
τὸ ἐγκωμα, κύμηνον λέγουσι. καὶ κύμβιον, τὸν
ἀπὸνδύλον τῆς βοῆς. κυρτός γὰρ ἔστι.
Κύβυος, παρὰ τὸ κύπτω, ὃ κατακύβας.
Κυβήβειν, κυρίως τὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ῥίπτειν. καὶ
κύμβαχος, ἐπεὶ οἱ μαριώδεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν
πάθος γινόμενοι, τοῖσι γίνονται. ὅθεν καὶ τὴν
μυτέρα τῇ θείῃ ὅτ' ἐκ τῆς ἐνθουσιασμῆς Κυβήβειν
λέγουσιν. αἰτία δὲ ἐνθουσιασμῆς τοῖς μύσαις γί-
νεται. ἐστὶ δὲ καὶ ἐν Φρυγίᾳ ἱερὸν μήκος θείων.
ἢ ἐκ τῆς κυβῶ, κυβήσω, τὸ κατατρέφω. καὶ κύ-
βος, τὸ γεωμετρικὸν χῆμα.
Κύβος, ὃ κύκλωθεν βάσιν ἔχων. ἢ πᾶσα τετραγών-
ος ψῆφος. Ἀπολλόδορος δὲ ὅτ' ἐκ τῆς κρυόπτης. τὰ
ὅτ' ἐπὶ κεφαλῇ κύβηται κυλιθῆναι, κυβισθῆναι
ἐλεγον. καὶ κυβιστῶν, τὸ ἐπὶ κεφαλῇ πηδᾶν.
κύβητ' ὅτ' ἐλεγον τὴν κεφαλὴν. παρὰ τὸ κύπτω
κύβη, γίνεται κύβος. ἐξ αὐτῆς κυβιστής, καὶ
κυβιστῆρ, ὃ κολυμβητής.
Κυδός, ἢ δόξα, παρὰ τὸ κύειν δέος. ἢ παρὰ τὸ κύειν
ἡδονῇ, κυδός, καὶ κρᾶσει κυδός. ἢ παρὰ τὸ κύειν
τὸ φιλῶ, ὃ μέλλων, κύσω, ἔρομεν τῆς σ εἰς δ. τὴν
ὅτ' ἐκ τῆς πάντες φιλεῖν. κυδός, κυδότερος, κυ-
δοτάτος, καὶ κυδίστος ὡς ἐπὶ τῇ. πλεονασμῶ τῆς ρ,
γίνεται κυδρός, τετρεῖς, ἀγαθός, τίμιος.
Κυδάλιμος. ἐκ τῆς κυδός γίνεται κυδίμος, καὶ πλεο-
νασμῶ τῆς αἰ συλλαβῆς, κυδάλιμος, ὃ ἐνδοξός.
Κυδοίμεον, ἐκλόνειν, ἐδορύβειν. ὅτ' ἐκ τῆς κυδοίμης,
γίνεται ῥῆμα κυδοίμω. κυδοίμης δὲ τῆς ἀρχῆς, ἐδο-
ρυβός, ἢ πόλεμος, ὅτ' ἐκ τῆς κύειν δέος, ἢ δέμα.
Κύθρα, ὅτ' ἐκ τῆς κύτος, κύθρα. ἢ παρὰ τὸ κύθω.
Κυθρίσαι, ἐπὶ τῆς σκῶφαι καὶ γελάσαι. πανήγυ-
ρις ἐστὶ παρὰ Ἀθῆναις οἱ κύθροι, ἐν ἧς ἄλλη-
λας ἔσκωπον.
Κύδαρον, εἶδος πλοῖος.
Κυθέριον, ἢ Ἀφροδίτη. παρὰ τὸ κύθειν τὸν ἔρωτα,
ἢ κύθου τῆς ἔρωτος. ἢ παρὰ τὸ χύδω θέρειν
καὶ φλέγειν τὴν πάθει. ἢ παρὰ τὸ κύθειν καὶ κρύ-
πτειν τὸ αἶμα, κρυφαῖαν ἔσσαν τὴν μίξιν. ὃ δὲ
Ἡσίοδος ὅτ' ἐκ τῆς Κυθῆραν πόλεως. ἢ ὅτ' ἐκ τῆς
χέειν τὸν ἔρωτα. ἢ δὲ καὶ ἡ σῆναι, ἢς ἐστὶ ἀπο-
κρυφῆναι τὸ ὄνομα ἀκεί, ἐπεὶ μυσηλιάδης ἢ
ἀφροδίτης αὐτῆς. τινὲς δὲ τὰ Κύθρα ἀπ' αὐτῆς, ὅτι
ἀφροδίτη ἐκεῖ ἐκρύπτετο. τὴν δὲ Κυθέριον νοῦσι
τινὲς, ὡς κρυφίπορον, διὸ καὶ σκοτίας Ἀφροδί-
της ἐν Φαισῶ ἱερὸν εἶναι φασί.
Κυκῶν, ἢ πόσις. ἀπὸ τῆς χύειν χυλίων τις αὖν, πό-
μα κατασκευασθῆναι παυσικὸν δίψης. ἐστὶ δὲ δίψης
ἵαμα ὁ κυκῶν, ἐκ δὲ φέρων εἰδῶν σκευάζουσιν.
Κυκωῖα, ὅτ' ἐκ τῆς κυκῶ τὸ ταρασσῶ. εἰ δὲ κυρ-
κωῖα, πλεονασμῶ τῆς ρ.
Κύκιος, ὄνομα ὅσιν εἰδικόν. τὸ ὅτ' ἄλλος ὅτι, τό, τε
ὄρις καὶ τὸ πετῶν, ὃ ὅτ' ποιητὴς πάντοτε τὰ ἄλλα
ἀποκατεῖ, καὶ ἔπειτα εἰδικόν. γίνεται δὲ παρὰ τὸ
κλῶ τὸ φωνῶ, κρητικὸν γάρ ἐστι τὸ ζῶν, ὡς καὶ ἡ
χλῶ. ἐκ τῆς κλῶ ἐν, παράγωγον κλῶ, καὶ ἐξ αὐτῆς
ἀποκατεῖ.

ὄνομα ῥηματικόν, κλύκος, κὺ ὑπερθεῖται καὶ μεταθέσει τὴν εἰς ὦ, κύκνος. ἢ παρὰ τὸ κύκλος. ἔστι καὶ εἶδος πλοῖου. ὀνομάζεται δὲ, ὅτι κύκνος ἔχει ἐνπετυπωμένους ἐπὶ τῆς πτερύρας.

Κύκλωπες. Κύκλωπες δ' ἔνομ' ἔσαν ἐπώνυμοι, ἕνεκ' αὐτοῖς κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἔεις ἐνέκειτο μετώπῳ. κυκλώπες, καὶ καὶ συγκοπῶν κύκλωπες. καὶ Κυκλώπειον ὄρος ἐν Λιβύῃ, παρὰ τὸ κύκλος, καὶ τὸ ὦψ. ἢ παρὰ τὸ κυκλοτερὴ ὦπα ἔχειν.

Κύκλω, ἐπὶ ῥήματι τοπικόν. παρὰ τὸ κυλίω, γίνεται κύλος καὶ κύκλος. ἔχει δὲ τὸ ἰ. προσγεγραμμένον, ὡς ἄπὸ δοτικῆς. τὸ μὲν τοι πόρρω, καὶ ἔξω, καὶ ἄφνω, ἐπὶ ἀπὸ δοτικῆς. διὸ ἐδὲ προσγεγραμμένον ἔχει τὸ ἰ. ἢ ἔστι ῥήμα κλῶ, ἐξ ἧς μονοσύλλαβον ὄνομα, κλός. καὶ ἐπειδὴ ἐδὲν εἰς ος λήγει μονοσύλλαβον, διπλασιασμένον ἀναδέξασθαι, ἐξήρτο κύκλος. ὡς παρὰ τὸ θῶ τὸ θηλάω ἐγένετο θός, καὶ θηθή. ἢ κύκλος λέγεται ὁ δούλιος. τὸ δὲ κύκλα ὁ σημαίνει τὰς ῥοχὰς καὶ μεταπλάσμων ἐξήρτο ἄπὸ τῆς κύκλας, κύκλα. ὡς ταρσὺς, παρσά. ὁ δὲ τοῖστος μεταπλάσμος, φυλακτικός ἐστι τῶν τόνων. εἰς τὸ κέλδθος.

Κυκλήσομεν. Κυκλήσομεν ἐνθάδε πάντα, Ἰλιάδος ἢ, αὐτὶ τὰ ἐφ' ἀμαξῶν ἄξομεν. ἄπὸ τῆς κυκλῶ κυκλήσω, κύκλα ὅθι οἱ ῥοχοί.

Κυλίω, παρὰ τὸ ἀλῶ τὸ πλανῶ, ἀλίω, καλίω, καὶ κυλίω. ἢ παρὰ τὸ κινῶ κινίω καὶ κυλίω, ἐξ αὐτῶ τὸ κυλίνδω βαρύτερον.

Κυλινδήθρα, κυλίστρα, ἄπὸ τῆς κυλινδῶ.

Κυλίξ, τὸ ποτήριον κύκλιξ τίς ὦν, ἄπὸ τῆς κυκλοειδὲς εἶναι. ἢ παρὰ τὸ χύω, χύλιξ, καὶ κύλιξ.

Κυλίχραι, λεκανίδες καὶ ῥύβλια, ἢ φιάλαι. λέγεται δὲ καὶ κυλίχρη καὶ ῥοπῶν τὰ χ εἰς κ. καὶ κυλικνίδες παρὰ Ἀθῆναιοις αἱ πυξίδες. οἱ δὲ, οἱ λιβανωτοί. ἄλλοι ἀγγεῖα κράμεια.

Κυλλῆνιος, ὁ ἐν Κυλλήνῃ ὄρει τῆς Ἀρκαδίας. Κυλλῆνῃ δὲ Ἀρκαδίας, ἱερὸν Ἑρμῆ καὶ Ἀπόλλωνος. καὶ ὑπ' αὐτῶ πόλις ὁμώνυμος. ἢ ὁ ὕπνε δωρητικός, ὡς τὸ, κυλάδων ἔχων τὰς λυίας. κυλάδες ὅθι συνεσταλμένοι τῶ ὦ, τὰ ὑπὸ τῶ ὀφθαλμοῦ μέρη. ὅθεν καὶ τὸ ταῦτα οἰδεῖν, κυλοιδιᾶν καλεῖσιν. ἔστι καὶ ὄνομα κύριον.

Κυλλοποδίων. ὡς ἄπὸ τῆς Οἰδίπας Οἰδίποδος γίνεται Οἰδιποδίων, ἔπο καὶ παρὰ τὸ κυλλόπας κυλλόποδος, γίνεται Κυλλοποδίων.

Κύλλοι καλίζονται. ὁ δὲ ποιητής, παρὰ τὸ κύλον. καὶ Ἀττικῶς καὶ τῶ ἀκύλων καὶ τῶ βαλαίων. καὶ ἡ ἑτυμολογία βοηθεῖ, ἀκύλος λέγει, καὶ ῥοπῶν τὰ χ εἰς κ. πρὸς τὴν ἑτυμολογίαν, ἀφαιρέσει δὲ δῶκαμν.

Κῦμα. κυῶ, κύσω, κύημα, καὶ κῦμα. παρὰ τὸ κύω, τὸ κυῶμεν. ἢ παρὰ τὸ κυῶ συζυγίας δούτερας τῶ περιπαυμένων. καὶ ἡ γῆσις, Δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλλῆα κυκώμενον ἴσατο κῦμα. καὶ ἔστι μακρὸν τὸ ὦ. τὰ εἰς μᾶ δισύλλαβα τὸ ὦ ἀδραχ-

γόμενα, συσέλλει αὐτό. οἶον, χύμα, πλύμα, δύμα. σισημείωται τὸ κῦμα, τὸ ὅν λῦμα ποιητικῶς ἐκτείνεται, τὸ δὲ δύμα ἴσται Ἀριστοκλῆς τῶ πῶλ δαλέκτη, ἐκτεινόμενον.

Κύματι κωφῶ, τῶ δίχα ἀνέμῳ ἐπαιρομένῳ, τῶ ἀφ' ὁφω, καὶ μηδὲν ἤχον ὑποτελεῖται. αὐτὸ ὅν ἀνέμῳ, τὸ κῦμα ἡρεμεῖ, μηδέπω ἀνέμῳ δύνει ὄντος.

Κύμινδις, ὄρνειον, οἶον κρύμινδις. κρύπτει γὰρ ἐαυτῆς τὴν κεφαλὴν εἰς τὰς σήραγγας τῶ δειδρῶν καταδυόμενα. ἢ δὲ τὴν τῆς φωνῆς ὁμοιότητα, ταύτης ἔτυχε τῆς ὀνομασίας.

Κύμβαχος, σημαίνει τὸ ἄκρον τῆς περικεφαλαίας. ὡς τὸ, Κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔγχει ὀξύουσι τῶ δὲ τῶ κεφαλῇ πτόματος, ὡς τὸ, Κύμβαχος ἐν κοινήτῃ ἐπὶ βρεγμόντε καὶ ὤμας, ἐπίσει δηλονότι. κύμβαχος ἐν, τὸ σκεπάζον τὴν κεφαλὴν βρέγμα. τὸ σκεπτόν, τὸ δέρμα, παρὰ τὸ κύφον, τῆς τῆς περιφέρειας καὶ περιαγῆς. κύμβη ὅθι ἡ κεφαλὴ. ὅθεν κυμβητιαῖ, κυβίως τὸ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ῥίπτειν. εἰς τὸ κυβίβειν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ κατ' ἄκρον τῆς περικεφαλαίας, ὃ ἐμβάλλεται ὁ λόφος.

Κυμβῆον, εἶδος ποτηρίου, ἀδελφίσιον τῶ χήματι πλοῖον, ὃ καλεῖται κυμβη.

Κύμβαλα, παρὰ τὸ κύφος κύφαλά τινα ὄντα. καὶ κυμβία, τὰ κύφα ἐκπώματ' αὐτῶ, δὲ τὸ περιφερὲς εἶναι. κύφον δὲ τὸ κυρτεῖδες καὶ περιφερές. καὶ κύμβαι, πλοῖα περιφερὴ παρὰ Ῥωμαίοις.

Κυνή, εἶδος περικεφαλαίας. κυβίως ἢ ἐκ κυνείας δέρματος κατασκευασθεῖσα. ἐκ τῆς κύων κυνὸς κυνείας, καὶ κυνεία ὑποβολὴ τῆς ἰ. ἢ κυνὴ, ὑποτινὸς κυνὸς κατασκευασθεῖσα πρῶτον.

Κυνίζω, παρὰ τὸ κίω τὸ κινῶ, κινίζω καὶ κυνίζω. τὸ δὲ κίω, παρὰ τὸ ἰω τὸ πορεύομαι.

Κυνόμυα, τῆς τῆς ἀναιδῆς. ἐχημάτισται τὸ ὄνομα ἐκ δύο ἀναιδῶν τελείων, τὰ τε κυνὸς, καὶ τῆς μῆας, δὲ τὸ ὑπερβαλὸν τῆς ἀναιδείας. ὁ μὲν ὅν ἀναιδῆς, ἢ δὲ, θρῆσκα.

Κυνῶπα, ὃ ἀνεδέσαστε, ἀνεδὲς πρόσωπον ἔχων καὶ κυνὸς. ἄπὸ τῆς κύων κυνὸς, καὶ τῆς ὦψ ὠπὸς, γίνεται κυνώπης, ὡς γλαυκώπης. κλίνεται ἡ γῆρική εἰς ἔ, καὶ ἡ κλητικὴ εἰς ἄ. καὶ τὸ θηλυκὸν κυνώπις κυνώπιδος. καὶ ὅσα ἄπὸ τῶ εἰς ἢ ἀρσενικῶν.

Κυνώτερον, παρὰ τὴν κυνὸς γῆρικήν, γίνεται κυνώτερον, καὶ συγκοπῇ, κυώτερον, τὸ χαλεπώτατον. ὡς μέλαν μελανώτερον, καὶ μελάντερον. ἢ παρὰ τὸ κῶδω.

Κυπέλλον, παρὰ τὸ κύφος. ἢ παρὰ τὸ κύπτω τὸ κυρτωμένον καὶ περιφερές. ἑτυμολογεῖται χυπέλλον τι ὄν, παρὰ τὸ χύειν τὸν πηλόν, ἢ γὰρ τὸν οἶνον. ὅθεν καὶ κάπηλος, παρὰ τὸ χέειν τὸν πηλόν.

Κύπρος, παρὰ τὸ κυφόρον καὶ λιπαρὴν γλῶττιν ἔχειν.

Κύπτω, παρὰ τὸ γῆν γύπτω, καὶ κύπτω.

Κυωραϊσίων κροτώνων, οἶον φθειρῶν φαίνεσθαι ὅθι τὰς κυίας πίνοντες τὸ αἷμα αὐτῶν.

Κύμ-

Κύμβαλον, παρὰ τὸ κύπελον, κύπαλον καὶ κύμβαλον. ἢ παρὰ τὸ πεποικυμένῳ φωνῷ ἔχειν. κύμβαλον γὰρ ἐκ πεποικυμένης φωνῆς εἰληπται. αἱ δὲ πεποικυμέναι φωναὶ αὗται. κυμ, καρ, κερ, ρε, κει, κε, ρι, χθα.

Κύπρις, τὸ ὀπίθετον τῆς Ἀφροδίτης. ὃ ἐκ ἐνόησαν οἱ πορὶ ἡμῶν τί σημαίνει. συμπληρωθέντες δὲ τῷ Ἡσιόδῳ, ἔδοξαν ὅτι Κύπρις λέγεται ὡς φησὶν Ἡσιόδος Κυπριόχρηστα. διὸ φηνᾷται ἐν τῷ περικλυτῷ ἐνὶ πότῳ. ὡς περ καὶ τὴν φιλομειδῆ, ὅτι μηδὲν ἐξέφαυθῃ. Ὁμηρος δ' ἐκ ἐπέσηςεν, ἀλλὰ τὴν μετὰ ματα φιλῶσαν, οἷον ἰλαρὰν καὶ τὴν ἐγκειμένην αὐτῇ δυνάμειν ἀπὸ τῆς σωστικῆς. ὡς περ γὰρ τὸ πῦρ Ἡφαιστον λέγεται ὁμωνύμως τῷ δρόντι, ἔπειτα καὶ τὴν ἀνδρὸς πρὸς γυναικᾶ σωστικῶν, ὡς ἡ καὶ τῷ ἡμῶν ἡρώων λέγει, Καὶ ἐκλεάθοντ' Ἀφροδίτης, ὡς ἄρα ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον, μίσγοντο δὲ λαθρῶν. τὸ μὲν γὰρ ὀπίθετον τὸ καὶ τῆς Κύπρις σημαίνει, ἀπὸ τῆς παρ' αὐτῇ δυνάμειος Ὁμήρῳ παρέληπται. ἔστιν γὰρ καὶ συγκοπὴν εἰρημνίον, ἀπὸ τῆς κύω, κυόποις, ἢ τὸ κύειν πορίζουσα πᾶσι παρέχουσα. ἴδιον γὰρ Ἀφροδίτης τῆτο. ἢ γὰρ ἄλλως γυναικῆς κυίσκασι χωρὶς τῆς ἀφροδισιακῆς σωστικῆς. τὸ δὲ πλανήσαν τὸν Ἡσιόδον καὶ τὰς ἄλλας, ἔστι τὸ ἐν θ' Ὀδυσσεύς λεγόμενον, Ἡ δ' ἄρα Κύπρον ἴκασεν φιλομειδῆς Ἀφροδίτη ἐς Πάφον. Ἐνθα δὲ οἱ τέμνους βαμὸς τε θυόεις. καὶ εἰ τις οὕτινι τόπῳ τετίμηται, κείθι καὶ γιγνῆται, καὶ τῷ τῷ ὀπίθετῳ κοσμεῖται. ἐδέπω γὰρ Διήλιος Ἀπόλλων παρ' Ὁμήρῳ, ἐδὲ Πύθιος. καίτοι γε καὶ ἑκάτερον τῶν ἱερῶν οἶδε. διὸ φησὶ ποτὲ μὲν, Διὶ δὴ ποτὲ τοῖον Ἀπόλλωνος καὶ βαμῶν, φοινίκος νέον ἔρνος ἀνιρχόμενον ἐνόησα. ποτὲ δὲ, Οὐδ' ὅσα λάϊνος ἐδὸς ἀρήτορος ἐντὸς ἐέρχει Φοῖβος Ἀπόλλωνος Πυθοῖ ἐνὶ περὶ νείῳ. ἐδ' ἐπεὶ φησὶν Ἰκετο εἰς Αἰγᾶς, ὅθι δὴ κλυτὰ δώματ' εἴσι. Αἰγαῖος ποτὲ ὁ Ποσειδῶν εἴρηται παρ' Ὁμήρῳ. Κυθήρεια δὲ καθ' Ὁμήρον ἐκ ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις. οἷδε μὲν τὰ Κυθήρα, ἐκ ἀπὸ τῆς δὲ εἴρηται, ἀλλ' ἢ κούδοιμον ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ τὸν πᾶσι τῆς ἐρωτικῆς φιλίας ἐξηρημνίον ἰμαῖα. οἷον, τὸν ἐρωτα, ἐν πᾶσι τοῖς νέοις ἐφίησι. καὶ γὰρ τὰ κείθι ταῦτα παρέπιται. Ἐνθα δὲ μὲν φιλότης, ἐνδ' ἡμέρος, ἐνδ' ὁ αἰετὺς πάρεσσιν, ἢ τ' ἐκλεφε νόον πύκαπερ φρονέοντα. καὶ Ἀλαλκομήνης Ἀθλῶν καὶ θαλογιζομήνοις ἀπὸ τῆς ἐνεργείας, ἢ ἀπαλλάξουσα τῷ ἰδίῳ μῦθι τὰς ἐναντίας. οἱ γὰρ πιθόμοι τοῖς νεωτέροις, φασὶν ἀπὸ Ἀλαλκομήνης τινὸς εἰρηδαί. ἐδ' ὡς Ἐρατοδωκῆς παρήκασεν Ὁμήρῳ εἰπόντος, Ἐρμείας ἀκάνηται, ὅτι ἀπὸ Ἀκακῆς ὄρεας, ἀλλ' ὁ μινδενὸς κακῶς μεταδοτικός, ἐπειδὴ καὶ δοτὴρ ἐάων. πᾶν γὰρ ἀπὸ τῆς Παρεπομῶν τοῖς θεοῖς. καὶ γὰρ ἢ γλαυκῶπις ἐκ ἀπὸ τῆς, Ἡ τὰ χρυσινὰ γλαυκῶπιον ἵζει, ἀλλ' ἀπὸ τῆς καὶ τὸ πρὸς ὥπαι καὶ τῶν ὀφθαλμῶν καταπλήξεως, καὶ τ' ἄλλα δὲ τῶν

ὀπίθετων ἐπὶ ἡμῖν παρέσιν ὄραν, ἐκ ἀπὸ τῶν ἱερῶν τόπων ὠνόμασαι, ἀπὸ δὲ τῶν ἐνεργειῶν τῶν ψυχικῶν. ἢ καὶ συμβεβηκὸς τῶν καὶ τὸ σῶμα, ὡς Λοκῶντος Ἡρῆ, καὶ Ἀργυρόπεζα Θέτις, καὶ φοῖβος Ἀπόλλων, καὶ ἀκερσεκόμης. καὶ πάλιν ἀπὸ τῶν καὶ, ἐκατβελέτης. Ἀρτεμις δὲ καὶ ἀρεοτέρη καὶ ἰοχέαιρα, καὶ πάντα τὰ ἀπὸ τῆς ἀπλήσια. καὶ γὰρ εἰσπαιῶς ἐλικάωνιον τὸν Ποσειδῶνα εἴρηκεν ἀπὸ Ἐλικάωνος, ὡς Ἀεῖσαρχος βέλεται, ἐπεὶ ἡ Βοιωτία ὅλη ἱερὰ Ποσειδῶνος. ἢ γὰρ ἀρεσκεῖ ἀπὸ Ἐλίκης, ἐπεὶ φησὶν, Οἱ δέ τοι εἰς Ἐλίκην τε καὶ Αἰγᾶς δῶρ' ἀνάγξιν. Ἐλίκη γὰρ γὰρ εἰπε συγχωρῆντος τῆς μέγας. διώταται δὲ Ἐλικάωνος λέγεσθαι καὶ τὸ ἐλίκας καὶ περιφρεῖς εἶναι τὰς δίνους τῆς θαλάσσης. ἐτι δ' εἴπερ ὡς ἡ Κύπρις ἀπὸ τῆς Κύπρου, καὶ ὁ ἐν Κύπρῳ τιμάται, πολὺ μᾶλλον ἀπὸ τῆς Πάφου. ἐν ἡ βωμὸς τε θυόεις αὐτῇ, Παφίῃ ἐλέγεται. ἀλλ' ἐδέποτε Παφίῳ αὐτῇ εἴπερ Ὁμήρος, ὡς οἱ νεώτεροι. καὶ γὰρ εἴποτε σπανίως ὀπίθετα ἐξενόμοχον ἀπὸ τόπου, ἐδέποτε καὶ αὐτῇ, ἀλλ' ἐξ ἡρώων προσώπων, καὶ τὸ εἰκὸς ἑαυτῇ λέγων. Ἀχιλλεύς μὲν γὰρ Θεσσαλὸς ὢν, φησὶ, Ζεῦ πάτερ Δωδωνάϊε Πελασγικέ. καὶ Ἐκάβη, Ἀλλ' εὖ καὶ σὺν ἔπειτα, κελαινεφέϊ Κρονίῳ Ἰδαίῳ, ὅτε Τροίῳ καὶ πᾶσαν ὀράται. εἰ γὰρ Ἰδὴ τῆς Τροίας οἰκείως, ἢ Ἐκάβη ἔχουσι παρανομισμῶν τὸν Ἰδαῖον. ὁ δ' Ὁμήρος ἐκ αὐτοῦ εἴποι ἀπὸ τῆς Κύπρου τὸ ὀπίθετον ἐξ ἰδίου προσώπου λέγων, Ὁ δὲ Κύπρῳ ἐπὶ ἔχουσι νηλεῖ χαλκῷ.

Κύρῳ. τὰ καὶ τῆς ὑρῶ ρήματα βαρυλόμην μὲν, ἐκτείνει τὸ ὄ, περιπαύμενα δὲ, συσέλλει. κύρῳ, κυρῶ. φύρῳ, φυρῶ. πύρῳ, πυρῶ.

Κύριος, τῶν πρὸς τὴν ὄξιν. ἔχει δὲ πρὸς τὸν οἰκέτῳ.

Κύρβεις, αἱ τὰς τῶν θεῶν ἐορτὰς ἔχουσαι, ἢ τοὶ ἀπὸ κατασκευῆς. εἰσὶ γὰρ κυρβασαί, ἢ κύρβεις, ἐπεὶ τὰ τῶν θεῶν ἀποκρυπτόμενα δεῖ εἶναι. Ἀσκληπιάδης δὲ ἀπὸ Κύρβειος τὰς τῆς ἐστίας οἰκίας, ὡς φησὶ Φανίας ὁ Ἐφῆσιος. ἢ ἀπὸ τῆς ταῦτα κυρῶθῃ τῶν γεάμασιν. Ἐρατοδωκῆς ἔτι γῶνας αὐτὰς φησὶν εἶναι, ἢ τῆς γῶνας. Αἰετοφάνης δὲ ὁμοίως εἶναι τοῖς ἄετοις, πλὴν ὅτι οἱ μὲν ἄετοις, νόμοις. αἱ δὲ κύρβεις, οὐσίας ἔχουσιν. ἀμφοτέρων δὲ τὸ κατασκευάσμα ποῖτον, πλινθεῖον μέγα ἀνδρόμηνες, ἡμισμῶνα ἔχον ζύλα τῆς γῶνας τὰς πλοῦρας πλατείας ἔχοντα, καὶ γεάμασιν πλήρεις. ἐκατέρωθεν δὲ δόνακας, ὡς κινεῖσθαι καὶ περιφέρεισθαι ὑπὸ τῆς γεάφοντος.

Κυρίως, κέρσι τύπτει καὶ μάχεται. κυρίως δὲ ὅπῃ κελῶν. καὶ κυρίζοντες, κερατίζοντες, κέρασι πλῆσσοντες.

Κυρίβια, τὰ πίτυρα.

Κύρην παρὰ Κνιδίοις ἢ Δημήτρῳ, καὶ τὸ κυρία εἶναι τῆς ζωῆς. Ὡς.

Κυριβάσει, μαχήσεται. λέγεται μὲν ἀπὸ τῆς κριῶν. ἐλέγετο τὸ τοῖσιν καὶ κορύπτειν, οἶον, κερύττειν καὶ κυριβάττειν. Ὄρος.

Κύριος, ἐκ τῆς κύρος ὁ σημαίνει τὴν ἐξουσίαν. ἐξ ἧς καὶ ῥήμα κυρῶ κυράσω, τρίτης συζυγίας. ἐκύρωσε σημαίνει τὸ ἐποίησεν αὐτὸν δεσπότην τῶν πραγμάτων. ὅτε δὲ ἔστι πρῶτης συζυγίας, σημαίνει τὸ ἐπιτυγχάνω. κυρῶ κυρήσω, ἐκύρησα. ἡ μετοχή, κυρήσας καὶ κύρσας καὶ συγκοπῶ. οἶον, Μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας, ἀντὶ τῆς μεγάλης ζωῆς ἐπιτυχῶν. ἐστὶ καὶ βαρύτονον κύρω, τὸ ἐπιτυγχάνω, ἢ ὁ μέλλων, κυρῶ. Αἰολικῶς, κύρτω. ὡσπερ ὁρῶ ὁρῶ, ὄρσω. πλεονάζει δὲ τὸ σ. οἱ γὰρ Αἰολεῖς βαρυντικοὶ ὄντες, ἐκ ἄλλο πλεονάζουσιν, ἀλλ' ἢ τὸ σ. πᾶς γὰρ βαρύτονος μέλλων, πρὸ τῆς ὠθέλει ἔχειν τὸ σ, ἢ δυνάμει ὡς τύφω, λέξω. δυνάμει γὰρ διαιρεθῆσεται εἰς πσ καὶ κσ. ἡ ἐνεργεία, ὡς τὸ ποιήσω. τῆτο δὲ γίνεται, ἵνα μὴ διριθῇ τὰ χαρακτηριστικὰ τῶν βαρυτόνων ἐνεσῶτος, τῆς τῆς ἀμετάβολα, χαρακτηριστικὰ βαρυτόνων μέλλοντος. καὶ ὁρῶ τὸ αἰεὶ ὁ μέλλων τῆς πέμπτης συζυγίας περιπαῶντος. καὶ πᾶς μέλλων ἐνεργητικὸς μὴ ἔχων τὸ σ, ἢ δυνάμει ἢ ἐνεργείᾳ, περιπαῶνται θέλει. οἱ δὲ περιπαῶντες μέλλοντες, αἰεὶ βραχεῖα θέλουν παρὰ τὴν ἀλήθειαν, χωρὶς τῆς Δωριέων. οἱ γὰρ Δωριεῖς πάντας τὰς ὀρεστικὰς μέλλοντας περιπαῶσιν. ὁ δὲ μετ' ὀλίγον μέλλων ἐπεννοήθη, ἐπειδὴ ὁ παρωχὴ μὲν χρόνος εἰς πολλὰ διέσκειται καταμεριδείς, τῆς χάριν καὶ ὁ μέλλων πρῶτος ὢν, εἰ ἄρα μετ' ἐπολὺ μέλλει, εἰ ἄρα μετ' ὀλίγον, ἐπεννοήθη ὁ μετ' ὀλίγον μέλλων.

Κυρον, τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆς κυρεῖν, οἶον ἀπτόμενον καὶ συνερειδόν. ὡς τὸ, Αἰὼν ἐπ' αὐχένι κύρε φαεινὴ δόρος ἀκμή, τῆς τῆς ἡγίσης, ἐπέτυχε.

Κυρτοφῆλη, ἑταῖρα ἕως ἐκαλεῖτο, ὅρα τὸ μέλαν ἔχειν τὸ ἐφίβαιον. διὸ καὶ ἐν ταῖς σωματικαῖς ἐκ ἀνεκαλύπτειτο. Ὄρος.

Κυρκῆ, ἡ παραχὴ καὶ ὁ θόρυβος. εἴρηται παρὰ τοῖς παλαιοῖς, παρὰ τὸ κυκῶ τὸ παράσσω, κυκῆ, καὶ πλεονασμῶ τῆς ρ.

Κύρμα, ἐπιτύχημα, εὖρεμα, παρὰ τὸ κύρω τὸ ἐπιτυγχάνω.

Κυρτός, ὁ ξυτόνως τὸ ἐπίθεται, ἀπὸ τῆς κύπτω, κύπτως, καὶ πλεονασμῶ τῆς ρ, καὶ ὁποβολῇ τῆς συμφώνως, κυρτός, ὁ παρ' ἡμῖν λεγόμενος. κύρτος δὲ βαρυτόνως, εἶδος δικτύου, ὡς πυρίδιον τὸ λεγόμενον κυρτῆρα. κυρτὸν σημαίνει καὶ τὸ μετῶρον καὶ ὑψηλόν, ὡς τὸ ἐπὶ τῆς κύματι Ἰλιάδος δ'. Τὸ μὲν εἶπετα κυρτὸν εὖ κορυφᾶται, διογκᾶται, αὖξεται, ἀπὸ τῆς κίειν εἰς ὕψος, ἢ τοι ἐπαίρειται.

Κύσις, ἀπὸ τῆς κλύειν τὸ ἔρον. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐροδόχον ἀγγεῖον, τὴν λεγομένην φύσαν.

Κύδος, ἀπὸ τῆς δι' αὐτὴν γίνεσθαι τὴν ὕψιν, ἢ ἀπὸ τῆς κλύειν τὸ ἐντός.

Κυεῖα, σημαίνει τὴν προφασμίαν, καὶ τὴν ἐκκλησίαν, ἐν ἣ τῆς ἀρχοντας ἐχειροτόνουν.

Etymologicòν.

Κύφω, σημαίνει τὴν κυρτόματι. ἡ δὲ θεῖα, κύφω. καὶ ὡς παρὰ νυμὸν φυλάττει. γίνεται γὰρ παρὰ τὸ κύφος, ὅπερ ἔστι σκευὸς ἐγγεγλυμμένον κοῖλον, τὸ λεγόμενον σκαφίδιον. παρὰ τὸ κύπτω, κύφος. ὅθεν καὶ τὴν κεφαλὴν τινὲς ἀπὸ τῆς κυρτόματος ἐτυμολογῶσι. τὸ γὰρ περιφέρει, κυφὸν λέγουσιν. ἀφ' ἧς καὶ κύμβιον τὸ περιφέρει ποτήριον ἢ τοι κυφίδιον. καὶ ἀμφικύπτειον, τὸ περικυφὸν ἑκπωμα. Ὀμπος, Κύμβαχος ἐν κοίτην, ὅτι κεφαλῶν, ἐπὶ τὸ κεκυρτωμένον μέρος.

Κύφειλα, τὰ νέφη, οἶον ἐκρύφειλα. ἀπὸ τῆς κρύπτειν τὴν σελήνῳ. ἡ κύφειλα, ἀπὸ τῆς κλύειν τὴν ἑλῶν, ἢ γὰρ τότε ἤλιον καὶ τὴν σελήνῳ. ἢ τὰ κέφαλα ἐλαυνόμενα. καὶ κύφελον τὸ ποτήριον, ἀπὸ τῆς κύφω ὁ σημαίνει τὸ βλάψω.

Κυφέλη, πλεονὸν ἀγγεῖον. λέγεται δὲ καὶ τὸ κοῖλον τῆς ὀπίσθας, ὅρα τὸ κύφον τε καὶ κογχουίδες καὶ τοῖς ἀγγείοις εἰκνῶν. καὶ κυφέλης ῥῦπος, ὁ ἐν τῇ ὀπίσθῳ φυέμενος. καὶ σιτηρὰ ἀγγεῖα, καὶ τὰ κοινὰ σμύλην.

Κύων, τὸ κάτω τῆς πόθης συμπεφυκὸς τῆς δέρματι. παρὰ τὸ κεκυρῶσθαι καὶ ἀναδιδόσθαι ἢ σπυδαδῶσθαι. κύων λέγεται ἐπὶ μὲν τῆς ἀλόγῃ ζωῇ, παρὰ τὸ κυνεῖν καὶ σάινειν. ἢ παρὰ τὸ ἀκύνε· τὸ γὰρ ζῶν ταχύ ἐστίν. ὑπερβασμῶ καὶ ἀναδίδει τὰ τόνους. ἢ παρὰ τὸ ὅξυ εἶναι τὸ ζῶν, καὶ μετὰ θένειν τῇ σιτηρῶν. ἢ παρὰ τὸ κίω τὸ κινῶ. κινῶνται γὰρ οἱ δεσπότες ὑπὸ τῆς ὑλακῆς αὐτῆς. ἢ παρὰ τὸ κύω τὸ φιλῶ, κυνῶ, ἐξ αὐτῆς κύων. φιλοδέσποτον γὰρ τὸ ζῶν, καὶ φιλοτιμεῖται πρὸς τὰς αὐτῆς δεσπότης. τὸ δὲ κύω, σημαίνει ἔλα. τὸ φιλῶ, τὸ προσκυνῶ, καὶ τὸ τίκτω. κύων δὲ ἐπὶ τῆς φιλοσοφίας, ὁ κυστὶν ὁμοίᾳ ποιῶν. ἐπὶ μὲν τῆς ὑλακτικῆς ζωῇ, ὡς δὲ κύων ἀμαλῆσι περὶ σκυλάκειας βεβῶσα, ἐπὶ δὲ τῇ ἀναιδῶν, Εξελῶν ἐνθύνει κύωνας κηρασιφορήτας. καὶ ἐπὶ τῇ τετορνεύμεν, Χρῦσοι δ' ἐκάτερθεν καὶ ἀργυρεοὶ κυνέες ἦσαν. καὶ ἐπὶ τῇ ἄστει, ὅντε κύων ὀρειῶνος ἐπὶ κλησιν καλέονται. καὶ ἐπὶ τῇ θαλασσῇ, Δελφίνας τε κύωνας τε. κύων, παρὰ τὸ σιωπῶν κύειν. κυνός. ὁ κυνῶν. δύο κυνόνες εἰσὶν οἱ μαχόμενοι ἀλλήλοις. ὁ μὲν εἰς λέγει, ὅτι τὰ εἰσὼν βαρυτόνα κατὰρχ διχρὸν παραληγόμην σιωπαλμῶν φυλάττει τὸ ἐπὶ τῆς γῆρας, ἀμφιγύων ἀμφιγύωνος. ὁ δὲ ἑτερος λέγει, τὰ δὲ κοινὰ τῇ γῆρας ὅρα τὸ κλίνεται. ἀπαιτῶντος ἐν τῇ μὲν, τὸ ὦ, τῇ δὲ, τὸ ὁ, σιωπῶν τὸ ἀμφίβολον καὶ ἐγγύς τοι κυνός. ἡ μὲν τοι κλητικὴ εὐρίσκει ὅρα τῇ ὁ. μικρῇ, ὡς ἀπὸ τῆς τῆς κύωνος γῆρας, Εξ αὐτῆς νυνὶ ἐφυγες θάνατον κύων.

Κώεα, κώεα, σρώματα. μεταπέπλασαι τὸ κῶας εἰς τὸ κῶος, ὡς τὸ ὕδαρ εἰς τὸ ὕδος. Ἡσιόδος, Γαῖαν ὕδει φῦρειν. τὸ κῶος ἐν τῇ κῶας, ὡς τὸ τεῖχος τῇ τεύχας. ἡ δὲ θεῖα τῇ πληθυντικῶν, τὰ κῶεα, καὶ ἡ δοτικὴ, κῶεσι.

Κώδεα, ἡ τῆς μήκανος κεφαλὴ, ἢ εἶδος βοτάνης. ἀπὸ τῆς τῆς γδομνῆς αὐτῆς κωματώδεις φιλεῖν ποιεῖν. κῶμα δὲ ὁ ὕπνος. ὅθεν κῶδιον ἐφ' ἧς

S

ποιεῖ

κοιμάμεθα. κώδεια σημαίνει κὶ τὸ σφαιρίον. κὶ κώδιξ, ἄπο τῆς ὁμοιότητος τῆς πρὸς τὴν κωδείαν. κώδη, ὁ καρπὸς τῆς μήκωνος.

Κώδιον. Ἰστέον ὅτι τὸ κώδιον κὶ σῶδιον, ὁλόγως ἔχει τὸ ἰ. τὸ δὲ λαγώδιον ἁδολόγως. ἔστι δὲ σοιὰ σοιᾶς. κὶ ἐπειδὴ ἡ τελειοτάτη συλλαβὴ τῆς ῥητικῆς τῷ πρῶτῳ ἔχει ἄπο φωνήεντος ἄρχεται, ἐλθόντο ἡ ἁδωγαγὴ δὲ τῷ διῶ, σοῖδιον. ὡς ρεαφεῖον, ρεαφείδιον. κὶ κτὶ ἔκτασιν, σῶδιον, κὶ ἔχει τὸ ἰ. τὸ δὲ κώδιον, σημαίνει τὸ τῷ προβάτῳ δέρμα, ἁδὲ τὸ ἐπ' αὐτῷ κοιμάσθαι. ἁδὲ τὸ κῶ τὸ κοιμάμαι, γίνεται ὄνομα ῥηματικόν, κῶς. Νικόχαρις Δημνία, Ἐπλέομαι κῶ κῶν κῶς. τὸ γίνεται κτὶ πλεονασμὸν κῶας, ὡς ἄπο τῆς ὥς ὥτως γίνεται ὥας. Κῶας ἄγειν κερύοιο μεμαῶτας. κλίνεται κῶατος. κὶ γίνεται δὲ τῷ ἰδιῶ ἡ ἁδωγαγὴ κωατίδιον. ζῆται εἰς τὸ ἀργυρίδιον κὶ συγκοπῇ τῷ ατ, γίνεται κωίδιον, κὶ σωμαρίζεται κῶδιον. τὸ δὲ λαγώδιον, εἴτε ἄπο τῆς λαγῶς λαγῶς γέγονεν, ὥφειλεν εἶναι χωρὶς τῆς ἰ. ἐπειδὴ ἡ τελειοτάτη συλλαβὴ τῆς ῥητικῆς τῷ πρῶτῳ ἔχει ἄπο φωνήεντος ἄρχεται, κὶ δὲ τῷ ἰδιῶ γίνεται ἡ παραγωγὴ. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἄπο τῆς λαγῶς λαγῶς, γέγονε λαγῶδιον, κὶ ἔχει τὸ ἰ ὥτα κτὶ σωμαρομῶ τῷ κῶδιον, καὶ σῶδιον. σωμαξέδραμε τῶτοις κὶ τὸ κωλῶδιον.

Κῶθωνες, νῦν ὑβρίζοντες τὴν λέξιν ἔλεγον, ὅτι δὲ μέθῳ ἔπος ἐκλήθη. κῶθων δὲ εἶδος ποτιέει.

Κωκυτός, σημαίνει δύο, τὸν θρῦλόν, κὶ γίνεται ἐκ τῆς κωκύω, ὅθεν κὶ κωκύματα, τὰ περὶ τῆς θρῦλας. κὶ Κωκυτός, ὁ κτὶ ἄλλῳ ποταμός, ἄπο τῆς ἀχὴ εἰς αὐτὸν χεῖσθαι, χωαχυτός, χωχυτός. ὁ δὲ κύτος, φωνῆς ἔστι μίμημα. λέγει δὲ κὶ Ἀλίβαντα πάλιν τινὰ εἶναι ποταμὸν, ἄπο τῆς ἅπαντα καταξηραίνειν, κὶ μηδὲ λιβάδα ἔχειν.

Κωλῶ, ὄνομα κύριον. ἁδὲ τὸ κῶλον ὃ σημαίνει τὸ ὅσον, δὲ τὸ ἰσχυρὸν τῷ ἀνδρὶ. σραπηγὸς δὲ λῶ.

Κῶλα, κυρίως ἐπὶ τῷ μελοποιῶν, μεταφορικῶς δὲ κὶ ἐπὶ τῷ πεζολόγῳ, κῶλοις μὴ χρωμένων. κὶ ἰσόκωλα δὲ λέγουσιν οἱ λογογράφοι.

Κωλύω, τὸ ἐμποδίζομαι, οἶονε τὰ κῶλα λύω.

Κωμάζειν, τὸ ποιῶς ὀρχεῖσθαι. ὅς ἐκ κῶμος εἶδος ὀρχήσεως, οἱ δὲ μέλεις. κῶμος ἔστι μεθυτικὸς αὐλὸς ἐγχεονίζων ὀνοῖς κὶ κυμβάλοις κὶ αὐλοῖς, καταθέλγων τὰς δαιτυμόνας. κωμάζειν δὲ κυρίως, τὸ ἐπὶ τὸ κοιμάσθαι βαδίζειν. ἐκ τῆς κῶμος, κωμάζω. κῶμος δὲ ὁ καιρὸς ὃς ἄπο τῆς δειπνῶν πρὸς ὕπνον καλῶν. γίνεται δὲ ἁδὲ τὸ κῶ τὸ κοιμάμαι. ἔ ὁ μέλλων, κῶτω. ὅθεν κὶ κῶμη τὸ χωρεῖν, ἡ κοιμητικὴ καὶ ἀνάπαυσις ζῶντες κὶ αἰδρώπων ἄπο τῆς ἀρεῶν.

Κῶμος, παρὰ τὸ αὐτὸ ῥῆμα. ἐμφαίνει δὲ τὸν ἄπο δειπνῶν κὶ μέθης ἐπὶ τὸ κοιμηθῆναι βαδίζειν καιρόν. κὶ τὸ κωμάζειν τὰς ἐραῖντας πρὸς τὰς ἐρωμῆας. οἱ ἐπὶ τὸ συγκοιμάσθαι βαδίζουσι.

Κῶμα, ὁ ὕπνος, ἡ ληθῶδης καταφορά. ἄπο τῆς κοιμῶ, κοιμήσω, γίνεται κοίμημα, συγκοπῇ, κοῖμα, κὶ ἔοπη

τῆς οἱ εἰς ὦ, κῶμα. ἡ παρὰ τὸ κῶ τὸ κοιμάμαι. τὰς δὲ τὸ πᾶσι οἱ παλαιοὶ, κῶμους ἐκάλεον. κὶ κῶμαι ἐν αἷς ἔμελλον κοιμάσθαι. λέγεται κὶ κῶμη τὸ χωρεῖν. ἄπο τῆς χῶ τὸ χωρῶ, χῶμη, κὶ κῶμη ἡ χωρητικὴ.

Κωμφῶν, ζῆται εἰς τὸ βραγυδία.

Κῶνειον. Καίπερ κῶνεις βλαβόρον τεμαίρειο πῶμα κεινόποτον, Νίκανδρος. ἔστι τὸ κῶνειον, παραπλήσιον ἔστι τῷ καυλῷ τῆς λαπάθης. τὰ δὲ φύλλα, σελίνῳ ἀγείω. λέγεται δὲ καὶ ὑπόπικρος. καλεῖται δὲ κὶ ἐφήμερον, δὲ τὴν ὀξύτητα τῆς ἀναιρέσεως. κῶνειον δὲ αὐτὸ καλεῖται, δὲ τὸν γινόμενον εἰλιγμὸν κὶ σκότον τὰς πίπτει. τὸ δὲ σρέφαι, κωνῆσαι ἔλεγον οἱ παλαιοὶ. ἡ παρὰ τὸ κῶνεν κὶ κόπτειν. ἡ παρὰ τὸ κοῖμημα.

Κωνῆσαι, κυρίως τὸ κέρατον πιπᾶται. κωνῶν δὲ τὸ σρέφειν. κὶ τὰς βείμικας, κῶνας λέγουσι. κὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Ταγλῶναις, τὸ περιουεῖν κωνῆσαι λέγει.

Κῶρος, αὐτὴ τῆς κὶ οἶνος, κτὶ σωμαρομῶ. ὁ μὲν τῆς γράφεται. Ἀριστοφάνης Βαβυλῶνι. Κῶρον κερῶν γλυκύτατον, αὐτὴ καὶ τῶ οἶνον. Ὄρος ὁ Μιλήσιος.

Κῶρος, αὐτὴ τῆς γράφεται, ἐπειδὴ εὐρίται κτὶ δὲ τῶ. Καλλίμαχος, Τῷ ἰκίλον τὸ γράμμα τὸ κῶρον. ἡ ὅτι τὰ εἰς ὅς κητικὰ, τῷ ἰ θέλει παραλήγεσθαι, χωρὶς τῆς θηλυκῆς, ὁ τῆς θήλειος. Λιβυκός, ὁ τῆς Λιβύης. ἄλυκος, ὁ τῆς θαλάσσης. ἔσσαν δὲ παραδείγματα τῆς κωνόρος ταῦτα. Ἡρόδοτος, Θηβαῖκος, παβῶϊος. ἔπος ἐν κὶ Κῶρος.

Κῶπη, ἡ τῆς ἐρεῖς, παρὰ τὸ κόπτειν τὸ ὕδωρ. λέγεται κὶ ἡ λαβὴ τῆς ξίφης, ἡ κόπτειν δουλέμεθα. κόπτω κοπή, ἀναβιβασμῶ κὶ ἔοπη, κῶπη. ἐκ τῆς κόπτω, κόπη, τῆς θέσει μακρὰς ῥημομένης φύσει. ὡς ἀπὸ τῆς κολλῶ καλύω. κὶ Κωπήντα ξίφη, μελανόδετα, σιδηρόδετα. ἡ μέλανας λαβὰς ἔχοντα. ἔστι δὲ ἡ λαβὴ δεσμόςτις τῆς ξίφης.

Κῶνος, κῶνος ἔστι τὸ σροβιλοειδές, τὸ ἄπο πλατείας βάσεως εἰς ὀξύ λῆγον.

Κωρύκιον, εἴρηται εἰς τὸ Πλειστοῖο. ἐνταῦθα δὲ κωρύκιον ἔστι τόπος Λυκίας, ἐν ᾧ δὲ φορος κρόκος γίνεται. οἶον Τῆς δ' ἡτοι αἰθῶς μὲν ὅσον πηχυῖον ὑπερθεῖν χροῖν κωρυκίῳ ἰκίλον κρόκῳ ἐξέφαισθαι, κωλοῖσι διδύμοισι μετήωρον. ὅτι φησὶν ἡ γῆ ἀνέδωκε βοταίας ἐκ τῆς ἰχῶρος τῆς Προμηθέως ἡπατος, ὃν ἀρῆκεν ὁ αἰτὸς ἐδίωκεν αὐτὴν ὅτι ἡπαρ ἐν τῷ Καυκάσῳ ὄρει. καὶ Ὁππιανὸς ἐν τέτῳ ἀλιότικῳ, Πανὶ δὲ Κωρυκίῳ βυθίῳ παρακάθεο τέχνῳ παιδὶ τῷ.

Κωτίλων, πανέργως κολακάζων κὶ λέγων. ἄπο τινος ὀρνέας χελιδὼν καλεμένης. ἀρ' ἔκ κὶ οἱ πολλὰ λαλῶντες κὶ κολακάζοντες, κωτίλοι λέγονται.

Κωφός, παρὰ τὸ κηκόφθαι κὶ ἀφαιρεῖσθαι τὴν ὅπα ἐν τῷ ἀκχεῖν, κὶ ἐπὶ τῆς ἀλάλῃς τὸ αὐτό. ἡ παρὰ τὸ ἐγκηκόφθαι τὴν ὅπα κηκοπόςτις ὦν, ὁ μῆτε φθιγγόμενος, μῆτε ἀκῶν. τὸ ἔτυμον τῆς λέξεως ἀρμόζει ἀμφω. ἔπος Ἀπολλωνίος ἐν ταῖς γλώσσαις

σαις Ἡρόδοτος. ὅτι δὲ κωφὸς καὶ ὁ μὴ φθεγγόμενος μαρτυρεῖται, ὁ αὐτὸς λέγεται ἐκ παραλλήλου εἶναι τὸ, Καὶ κωφὸς ζωνίημι, καὶ ἡ λαλέοντος ἀκῶ. δυνάται διαφέρειν. καὶ κωφὸν μὲν, τὸν κενὸν ὁπός, ὁ παντελῶς κενόπος. ἡ λαλέοντος δὲ τὸν δυναμῶν λαλεῖν, ἡ λαλῶνται δέ.

Κοπτός, πόλις Αἰγύπτου, εἰς ᾧ φασὶ τὴν Ἰσλὺ ἀφικομένην τὴν Ὀσίαν τὸν ὑὸν ἀναζητεῖν. μαθῶσαν δὲ αὐτὸν διασπαράχθαι, τὴν κόμην τὴν

ἐαυτῆς ἐκκόψαι. παρ' ὃ καὶ Κοπτός ἀνόμασαι ἡ πόλις. εἰδείκνυτο δὲ καὶ ὁ πλόκαμος τοῖς ὀπιδιμῶσιν αὐτόθι ἀπισόντι τευχῶν πλῆθος, ὅσον ἐξ ἀνδράπων κεφαλῆς εἰκάσαι.

Κλητῆρες, ἄνδρες ἦσαν δι' ὧν τὰς δίκας προσκαλῶνται οἱ δικαζόμενοι. καὶ κλητόντες, τὸ μαρτυρήσεις. ἴδει γὰρ παρῆναί τινας ὥσπερ μάρτυρας τῆς προσκλησεως. ἵνα μὴ ἀποσκλητοὶ αἱ δίκαι εἰς τὰ δικαστήρια εἰσάγωνται. μὴ δὲ ἐκλείπῃ τὴν δίκην ὁ κατηγορούμενος.

Α'ΡΧΗ ΤΟΥ ΛΑΜΒΔΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Λ Αμβδα τὸ στοιχεῖον, οἶονεὶ λάβα τι ὄν. παρὰ τὸ λείως βαίνειν ἐν τοῖς μέθοις, καὶ ἀδυνάει εἶναι πρὸς τὸ μηκύνειν τὰς συλλαβάς.

Λάας, σημαίνει δύο, τὸ κύριον ὄνομα, καὶ τὸ προσσηγορικόν, τῆς τὸν λίδον. διαφέρει δὲ καὶ δύο ῥόπας, καὶ χρόνον καὶ καὶ κλίσιν. πῶς ἐν; τὸ μὲν κύριον Λάας μακρὸν ἔχει τὸ ᾧ, τὸ δὲ προσσηγορικόν, βραχύ. καὶ τὸ μὲν κύριον, ἰσοσυλλαβὼς κλίνεται, ὀποβολῇ γὰρ τὸ σ ποιεῖ τὴν γενικήν. οἶον, ὁ Λάας τὸ Λαα. τὸ δὲ προσσηγορικόν, περιτοσυλλαβὼς. οἶον, λάας, λάαος. καὶ ἐπεὶ τὸ κύριον μακροκατάληκτον καὶ δυσύλλαβόν ἐστι, καὶ πάντα φυλάττει τὰ τὴν κινόντος, ὥσπερ τὸ Αἴας, ἔστιν ἐκ ἐκλήθη ἔστι τὴν ντ; ἐπεὶ δὲ κινῶν ἐστιν ὁ λέγων ὅτι τὰ σωρημῆα τὴν τῇ ἐντελῶν φυλάττει κλίσιν. καὶ γὰρ ἀπὸ τῆς λάας τὴν προσσηγορικῇ, γίνεται τὸ κύριον. καὶ γὰρ ἐκεῖνος, λίδο γλύφος ὡς. ἔστι τὸ ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς προσσηγορικῆς κλίνεται τὸ κύριον. ἐκ γὰρ τῆς λάας ῥημῆς, γίνεται ὁ δεικνύων, λάαος, καὶ κλίνεται λάας. ὥσπερ Καππάδοξ Καππάδοκος, ὁ Καππάδοκος τὸ Καππάδοκος. τὸ γὰρ Καππάδοκος, μεταπλασμός. καὶ ὁ Θεολόγος, Τὸς ἐμὲς Καππάδοκος φησὶ. καὶ ὥσπερ Μενέλαος Μενέλας, καὶ Περέλαος Περέλας, ὥσπερ ἀπὸ τῆς λάας ὁ δεικνύων γίνεται λάας κρᾶσει τὴν αὐτὴν εἰς ᾧ μακρόν. καὶ κλίνεται λάας. καὶ ἐπεὶ τὴν κλίσιν τὴν ἐντελῆς ἐφύλαξε, ἔστι καὶ μὴ τὴν κατάληξιν αὐτῆς; ἐπεὶ δὲ τὸ ὄνομα Δωριεὶς ἐστιν. οἱ δὲ Δωριεῖς εἰς ἄλφα περατῶσι τὴν ῥημῆν τὴν Παπία καὶ τὴν Ἑρμεία. καὶ πάλιν ἐκ τῆς λάας τρισυλλαβὴ ῥημῆς, γίνεται τρίτη κρᾶσει τῇ δύο αἰς ᾧ μακρόν, λάας. καὶ ὁ Ὀμηρος Ἰλιάδος μί, Λαὸς ὑπὸ ῥίπης, τῆς τῆς τῆς λίδος φορᾶς. αὐτὴ πάλιν ἡ λάος ῥημῆς, μετατρέχεται εἰς ὁ δεικνύων, καὶ κινῶν, γίνεται Λας, καὶ κλίνεται Λα. σημαίνει δὲ τὸ πρὸς καὶ ποταμὸν, καὶ πόλιν, καὶ λίδον. Λαβὼν, αὐτὴ τὴν λάβω, δέχω. ἀπὸ τῆς λαμβάνειν.

Λαὸς, οἱ ὄχλοι. λάες καὶ ἑλεγκτον οἱ λίδοι λέγονται. ζῆται τὴν ἰσορῶν τῇ λεικῶ τῆς Ἰλιάδος. Προμηθεὺς παῖς Διὸς καὶ ἑλεγκτον γινόμενος.

Λαὸς, ὄνομα ἀρσενικόν. εἶδος παραγωγῆς ῥηματικόν. εἶδος τῇ ὑποπεπτοκόπων τῇ ὀνόματι περιληπτικῇ. γίνεται παρὰ τὸ λαλῶ, λαλός, καὶ λαός. ἡ παρὰ τὸ λάας ὁ σημαίνει λίδον. ἡ γενική Λάας, καὶ κρᾶσει, λαός. καὶ μετατρέχεται ἡ ῥημῆς εἰς ὁ δεικνύων, καὶ ὁ δεικνύων. ἔστι; αἱ γὰρ ῥημῆς μετατρέχεται εἰς ὁ δεικνύων, πολλὰς αἰετῶν βασιλεὺς τῶν οἶον, οἱς οἱ οἱ, ὅς οἱ. ὥσπερ ἐν καὶ λάας λάαος, λαὸς λαός. καὶ ἄλλως. τὰ εἰς ὅς λήγοντα καθαρά μονοῤῃ μακρὰ παραληγοῦντα προπεριπατῶνται. ὅσα δὲ μὴ κύρια, μηδὲ ἔχοντα ἑδτέρη παραχηματισμὸν, ὁ δεικνύων. οἶον, λαός, κρείος. τὸ δὲ πρᾶς καὶ Χίος, ἐκ εἰς προσσηγορικῇ. τὸ δὲ λάας τὸ προσσηγορικόν, καὶ τὸ μέγας τὸ ὀπιδιμῶν, συτέλλει τὸ ᾧ. σημαίνεται γὰρ τὸ μέγας λάας. τὰ δὲ κύρια, ἰσοσυλλαβὼς κλίνεται, καὶ ἔχει τὸ ᾧ μακρόν. οἶον, ὁ Μέγας τὸ Μέγα. ὁ Λάας τὸ Λαα. τὸ δὲ λάας τὸ προσσηγορικόν καὶ τὸ μέγας τὸ ὀπιδιμῶν, ἔστι καθαρά τὸ ὅς κλίνεται. ἐναλλάσσονται γὰρ καὶ τὸν τόνον, ἐνέλλαζον καὶ καὶ κλίσιν. οἶον, ὁ λάας τὸ λάος, ὁ μέγας τὸ μέγας. ἡ γὰρ μεγάλη ῥημῆς, ἐπερόκλιτος ἐστιν, ὥς ἀπὸ τῆς μεγάλης ὁ δεικνύων. ὁ δὲ λαλῶ δὲ πάλιν ἡ μεγάλη ὁ δεικνύων. ἐπεὶ δὲ γὰρ τὰ ἔστι τὸ αλὸς ὑπὲρ δύο συλλαβάς ὁ δεικνύων, ὥς τὸ ὀμφαλός, Ἰταλός. ἡ προπαρῆται, ὥς τὸ κεκρύφαλος, Ἀτταλός. τὸ μέγας μόνον παροξυσμῶν, ἔστι τὸ ἀχαρακτῆρισον τὸ τὸν ὁ δεικνύων. ὅτι δὲ παροξυσμῶν τὸ μέγας, δεικνύων ἐκ τῆς ὁ δεικνύων τῇ πληθυντικῶν. οἱ μεγάλοι γὰρ φαμῶν. ἔστι τὸ κλίνεται ἐπερόκλιτος, οἶον, ὁ μέγας τὸ μέγας. τὸ μὲν τὸ μέγας τὸ ὀπιδιμῶν, συτέλλει τὸ ᾧ, ὥς ἔχει καὶ τὸ ἑδτέρον τὸ μέγα. καὶ τὰ εἰς ὅς λήγοντα μὲν διχῶν, ὀποβολῇ τῇ σ τὸ ἑδτέρον ποιῶντα, σωρημῆς ἔχει τὸ διχῶν. τὸ δὲ λάας τὸ

προσηγορικόν, ἔχει ὁμοίως βραχυ τὸ α, δι' αἰτίαν πιάυτην. τὰ εἰς ας καθαρὰ ὀνόματα δισύνλλαβα ἀρσενικά, εἰδέποτε εἰσὶ προσηγορικά, ἀλλ' ἢ κύρια ὡς τὸ Θάας, Δρύας. ἢ ἑθνικά, ὡς τὸ Υἱας Υἱαντος. (Υἱαντες γὰρ λέγονται οἱ κατοικοῦντες τὴν Βοιωτίαν.) ἢ ἐπιθετα ὡς τὸ εὐας εὐαντος. ἔστι δὲ ἐπιθετον τὸ Διονύσεα. ἐπεὶ δὲ ἐν τῷ λαῷ προσηγορικόν ἐστιν, ὡς διήλλαξε παρὰ τὸ σημαίνον, διήλλαξε καὶ παρὰ τὸν χρόνον. τὸ δὲ λαός, μακρὸν ἔχει τὸ α, ἢ ὅτι ἀπὸ κράσεως, ἢ ὅτι κράτει. ἢ τὰ εἰς ος ὀξύτονα ἀρσενικά δισύνλλαβα καθαρὰ διχόρως παραληγομήνα, ἐκτείνει αὐτὸ, οἶον, ναός, λαός, κελός, ἰός, βίος. οὗθεν καὶ ὁμαδος εἴρηται τὸ πλῆθος, οἶον ὁμαυδός τις ὢν. ἄλλοι δὲ παρὰ τὰς λίθας.

Λάβρος, ὁ ἀδνηφάγος. ἐκ τῆ βορά ὃ σημαίνει τὴν τροφήν, καὶ τῆ λα ἐπιπατικῆ μορίᾳ. ἔστι δὲ καὶ ἀπὸ τῆ βορέας ὃ σημαίνει τὸν ἀνέμον. ὡς τὸ, Λάβρος ἐπαιγίζων, σφοδρὸς ἐπικαταπνέων. ἢ παρὰ τὸ λα καὶ τὸ βῶ τὸ βαίνω.

Λάβραξ, ἐκ τῆ βορά γίνεται λάβρος, καὶ συγκοπή, λάβρος. καὶ λάβραξ παρώνυμον, ὡς λίθος λίθαξ. ἔστιν ἐν παρὰ τὸ λάβρος ἐδίδειν. ἀδνηφάγον γὰρ ὅτι τὸ ζῶν. ὡς ἰσορεῖ Ὀππιανὸς ἐν τοῖς Ἀλιεπτικοῖς.

Λαβρόσυτος, ὁρμικός. ἀπὸ τῆ σόβω καὶ λάβρος. Λαβραγόρην, ποροπετὴ ἐν τῇ λέγειν, οἶον λαυρον καὶ θρασυ.

Λαβή, ἀφορμή, μέμφις.

Λαγαρόν, ὡς λαγαρόν, ἐκκινῶται γὰρ αὐτὸ τὸ πάγος εἰς πλάτος, καὶ λιανθεὶν ἀδυνάτερον γίνεται. παρὰ τὸ πλῆγω.

Λαγγών, ὁ δούτεως λανθάνων τῆ ἀγῶνος καὶ φόβου. Λάγυμος, ἡ παύσις δεκτικῆ, παρὰ τὸ λα ἐπιπατικόν, καὶ τὸ γῶ τὸ χαρῶ.

Λαγυεῖα, λαγυεῖα τις ἔσσα, παρὰ τὸ λα ἐπιπατικόν, καὶ τὴν γυναικα.

Λαγώς, παρὰ τὸ λα ἐπιπατικόν, καὶ τὸ ὡς ὥτος δωρικῶς γίνεται, ὁ μεγάλα ὦτα ἔχων. ἢ παρὰ τὸ λαεῖν ὃ ὅτι βλέπειν. λέγεται γὰρ μὴ μύειν κοιμώμενος. ἐκ τῆ λαγώς, γίνεται λαγῶς τὸ ἐπιθετον, καὶ λαγῶα κρέα.

Λαγῶδιον, μικρὸς λαγῶς, ὑποκοριστικῶς.

Λαρέοντι, παρὰ τὸ λα καὶ τὸ ρέω, λαρέοντι, μεγάλως ρέοντι, καὶ πλεονασμῶ τὸ δ'.

Λαιρτιάδης, παρῶνυμικόν ἐκ τῆ Λαέρτιος. τὰ γὰρ εἰς ος ὀνόματα, εἰ μὴ καθαρὰ, ἔχουσι τὴν ἀδὴν ποιεῖσι τὸ παρῶνυμικόν, οἶον, Νηληΐος, Νηληϊάδης, Θυέσιος, Θυεστιάδης. εἰδὲ μὴ καθαρὰ, ἔχουσι τὴν ἰδὴν, Κρόσιος, Κρονιάδης. Λαγός, Λαγιάδης. Ἰσέον ὅτι εἰ ποιεῖσιν ἀπὸ προσηγορικῶν παρῶνυμικά. τὰ γὰρ προσηγορικά, κοινὰ εἰσὶ καὶ καὶ πολλῶν λέγονται. εἰ δὲ ἀνδρῶν ἀνδρωπιδῆς εἰπωμεν, ἐδήλωσα μὴ τινὰ ἐκ πολλῶν γενεῶν εἶναι, ὅπερ ἐστὶν ἄποπον. μόνον δὲ λέγεται γενεῶν τὸν Πάνα ἐκ πολλῶν, ὅθεν καὶ αὐτὴν εἰληφε τὴν ὀνομασίαν.

Λαέρτιος. ὡς περ δὲ λέγεται Βασίλειος, ἔτω καὶ Λαέρτις Λαέρτιος. παρὰ τὸ δυνάσθαι λαῷς ἀεργάζειν, ἢ γὰρ κεφίζειν λίθας.

Λαίγγες, παρὰ τὴν λαός θηρικῶς, γίνεται λαίγξ, καὶ πλεονασμῶ τὸ γ, λαίγξ, κλίνεται λαίγγος. ὡς περ καὶ παρὰ τὸ ψῆφος γίνεται ψῆφις, καὶ ψάφις, καὶ ψάφιγξ.

Λάξετο. Λάξετο δ' ἔγχος, ἐκράτει. ἐκ τῆ λήβω τὸ λαμβάνω, ὁ δούτερος ἀόριστος, ἔλαβον, ὅθεν αὐτὴ ρήμα λαβίσσω, καὶ συγκοπή, λάξω. λάζομαι, ἐλαζόμην, ἐλάξω, ἐλάξετο, καὶ σωαρχομήσας, λάξετο.

Λαδικηδής, παρὰ τὸ κήδω, ὅθεν κήδομαι τὸ λυπᾶμαι, καὶ τῆ λήβω γίνεται, ὁ ἄλυπος. ὅθεν γίνεται δὲ, ὅτι παρὰ ρήμα ὅτι βαρύνον τὸ λήδω, κήδω. εἰ γὰρ καὶ παρὰ τὸ κήδος, ἐβαρύνετο αὐτὸ, ὡς παρὰ τὸ μήκος ὁ μήκης. λαδικηδέα μαζόν, τὸν λήδην ἐμποιοῦντα τοῖς παισὶ τῷ κακῶν πάντων. Ἰλιάδος χ.

Λάκκος, ἀπὸ τῆ λακίσσω λακίσσω, ὃ σημαίνει τὸ λακύνω, ὁ δούτερος ἀόριστος, ἔλακον, καὶ ὅθεν αὐτὴ λάκκος, πλεονασμῶ ἑτέρω κ. ἢ παρὰ τὸ λαχαίνω.

Λακεία, ὄνομα πόλεως, παρὰ τὸ λα καὶ τὸ ρέειν, οἶονεῖ ἡ μεγάλως ἐπὶ ῥέομεν.

Λαικάσεια, ἡ πόρις, ἀπὸ τῆ λαικάσειν, τὸ ἐξαπατᾶν τὰς προσιόντας.

Λακινία πόλις, ἀπὸ τῆ Λακίης, ὅθεν καὶ τὸ νῆϊα.

Λάκτιν, σημαίνει ἡ λέξις σκυτάλλω, πορεύω. Καλλίμαχος, Αὐδῆς ἀπαιτίζεσσαν ἑκὼν δούρεα λάκτιν.

Λαμπρός, παρὰ τὸ λάμπω. τῆτο, παρὰ τὸ λῆαν καὶ τὸ φῶ τὸ φαίνω, γίνεται λιαύφα, καὶ τροπή, λάμπω. ἐτυμολογεῖται δὲ λαμπρός, παρὰ τὸ λυεῖν τὴν πῆρσιν.

Λακέρυζα κορώνη, Ἡσίοδος. ἐκ τῆ κρῶ κρύζω, ὃνομα κρύζα, πλεονασμῶ τὸ ε, κέρυζα, καὶ καὶ τῆ λα ἐπιπατικῆ μορίᾳ, λακέρυζα, ἡ μεγάλως κρύζουσα, ὅθεν καὶ ρήμα λακέρυζω. τὸ λακεῖν ἡ λέξις πεποιήται ἀπὸ τῆ ἡχου.

Λαλῶ, πρώτης συζυγίας τῷ περιπατῶμεν. παρὰ τὸ λῶ τὸ φέλω, γίνεται καὶ ἀναδιπλασιασμός, λαλῶ. ὃ γάρ τις φέλει, ταῦτα καὶ λαλεῖ. τὸ δὲ λῶ, σημαίνει τὸ ἀπολαύω. ὅθεν καὶ λάρυγξ. ἔστι παράγωγος τῆ λῶ, λάσω, καὶ πλεονασμῶ τὸ κ, λάσκω. ὅθεν Εὐριπίδης, Τοιαῦτα λάσκεις τὰς ἀσχαλίας φίλους.

Λακίδες, ἐπιχρίσματα ἱματίων. παρὰ τὸ λακεῖν καὶ φορεῖν ἡρέμα ἐν τῇ χίττει.

Λακοκαταπύγων, ὁ πόρος, ἀπὸ τῆ λάκκος, καὶ πυγή, ὁ πορὸς.

Λαλιά, παρὰ τὸ λῶ τὸ λαλῶ, ὅθεν γίνεται. τὰ σημαίνοντα ἄθροισιν ἢ περιεκτικὰ τινῶν προσηγορικῶν, ὅθεν γίνεται. οἶον, ἀχυρμιά, πυρκαϊά.

Λάλαξ, ἀπὸ τῆ λαλαγή τῆ σημαίνοντος τὸν θόρυβον.

Λάλαι, ἐκ τῆ λαλῶ γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα λάλη, καὶ πλεονασμῶ τῆ λ, λάλη. Λάλαι δὲ εἰσιν αἱ ψῆφοι αἱ ἀριθμητικαὶ, αἱ ὑπὸ τῶν κυμάτων κινεῖσθαι καὶ φόρον τινὰ λατοπεῖσθαι.

Λάμια, θηρίον, ἀπὸ τῆ ἔχειν μέγαν λαϊμόν, λαίμια, λάμια.

Λάμυρος, ὁ λάλος, ὁ σωμύλος. καὶ λαμυρία, ἡ σωμυλία. ἢ ἡ ἀλόγιστος ἀνδρεία. καὶ λαμυρόν, τὸ πολὺ καὶ ἄφρον. καὶ λαμυρῶ, τὴν θάλασσαν, οἷον πολλὴν.

Λαμπετῶ. ὡς περ ἀπὸ τῆ εὐχῶ γίνεται ὀχέτης, καὶ βάλω βιλέτης καὶ ἐκατηβιλέτης, ἔγω καὶ παρὰ τὸ λάμπω, λαμπετής. καὶ ἐκ τῆ λαμπετῶ. ἔστι δὲ δευτέρως συζυγίας τῶν περιπατωμένων. καὶ οἱ ποιηταὶ ὅτι τῆς δευτέρας συζυγίας ἔθος ἔχουσι πλεονάζειν τὸ ο. καὶ γίνεται λαμπετῶ. ἡ μετοχή, λαμπετόων λαμπετόωντος, λαμπετόωντι.

Λάξ. ἀπὸ τῆ λήγω ῥήματος, ὁ μέγας, λήξω, λήξ καὶ λάξ, τὸ τῆ λήγοντι μέρει τῆ ποδός (τετέσι τῶ ἀκρῶ) πλήττειν. καὶ Ὁμήρος Ἰλιάδος κ'. Λάξ ποδὶ κινήσας, ὁπότε τῆ μεγάλῃ δακτύλῳ τῆ ποδός, τῆ κοίλῃ μέρῃ ἀφ' αὐτῆς τῆ Διομήδους ποδός, ὡς δὴλον ἐκ τῶν ὁπηρευμένων, ὡς αὐτὴ νεῖκισέ τ' αὐτῶν, ὁ Νέστωρ δηλονότι.

Λάξις, ὁ ὅστις οἰκοδόμημα αἰμασιᾶς. οἱ δὲ Ἀττικοί, λίθους ἐκλέγοντες, ἀνικοδόμην.

Λαοδίκη, ὄνομα κύριον, ἐκ τῆ λαός, καὶ τῆ δίκη. τὰ δὲ εἰς ὅς ὀκταχῶς σωτίζονται. ζήτει εἰς τὸ δῆτα.

Λαομεδοντιάδης, εἶδος τῶν ἀγαγῶν πατρωνυμικῶν. τὸ τι, ἰ. πᾶσα ῥηκὴ εἰς ὅς, ἔχῃ τῆ ἰδῆς ποιεῖ τὸ πατρωνυμικόν. Λαομέδοντος, Λαομεδοντιάδης. καὶ ὡς περ Τελαμῶν Τελαμῶνος Τελαμωνιάδης, καὶ πλεονασμῶ τῆ α, Τελαμωνιάδης, ἔγω καὶ Λαομέδων Λαομέδοντος Λαομεδοντιάδης. ἡ κλητικὴ ὡς Λαομέδων.

Λαοσόν, τὴν Ἀμφιάραον τὸν δὲ μαυτικῶν σώζονται τὰς ἀνθρώπους. ἡ λαοσός ἡ Ἀθῶνα, καθ' ὅσον ζεῖ καὶ παρορμᾷ τὰς λαάς.

Λάπαθος, ἡ κενωτικὴ τῆς γαστρός βοτάνη. παρὰ τὸ λαίνειν τὰ πάθη. παρὰ τὸ λαῖσπατικόν καὶ τὸ πάθος, ἡ ἀπελαυνῶσα τὸ πάθος. ἢ ἀπὸ τῆ λαπάσσειν. ἔστι δὲ λαχανον εὐθετον εἰς γαστέρα, ἀπαλύνει γὰρ. οἱ δὲ Ἀττικοὶ λάπαθον λέγουσι τὰ ὀρύγματα τῶν θηρίων, ὅτι λανθάνει τὰς θιωρῆντας. οἷτινες μὴ εἰδότες, ἔρχονται εἰς τὸ παθεῖν τι. καὶ ὑπολαπάξας, τὸ ὑποκινῶσας ὁμοίως.

Λαξόπτερον, παρὰ τὸ λάας ὁ σημαίνει τὸν λίθον καὶ τὸ ξύον, τὸ τῆς λίθου ξύον. ἢ ξέω, καὶ πλεονασμῶ τῆ υ μὴ τῆ λαῖσπατικῆς, λαξόω τὸ πάνυ ξέω. ὁ δὲ καὶ λαξόπτερον.

Λαπάρα, γίνεται ἐκ τῆ λαπάξω, ὁ σημαίνει τὸ κενῶ, ὅθεν καὶ τὸ ἐξαλαπάξας. καὶ λαπάξαι, τὸ κενῶσαι, παρὰ τὸ λάπαθον τὴν βοτάνην, κενωτικῶν Etymologicῶν.

ἔστιν γαστρός. ὅθεν καὶ λαφύρα ἀπὸ τῆς κενώσεως τῆς πόλεως. καὶ, Λάπτοντες γλώσσας, οἷον κενῶντες καὶ ἐξαυτλήντες, Ἰλιάδος π'. καὶ οἷον τὰς γλώσσας προσηκείμηνον τῶ ὕδατι. τί δὲ ἔστι λαπάρα; ὁ κενός τῶ ὅσων τύπος, ὁ ὑπὸ καπῶ τῶν πλοῦρων κείμηνος.

Λαπιδόρχας, ὁ μεγάλως ὀρχεῖς ἔχων.

Λαπίζειν, ἀλαζονεύεσθαι.

Λάρναξ, κυρίως ἡ δὲ λάρων ὁ ὅστις λίθων κατασκευασθεῖσα θήκη. ἡ ἀπὸ τὸ λίαν νάσσειν τὸν ἐκτενέμενον.

Λάρος τὸ ὄρνειν, τὸ λατολαυτικὸν ἔχον τὸν νοῦν, Λάρω ὀρνιθὶ εἰκώς.

Λαρόν, τὸ ἡδὺ πόμα, ἀπὸ τὸ ἰλαρόν, λαρόν. ἢ ἀπὸ τὸ λῶ τὸ θέλω. τὸ καὶ γεῦσιν, ἢ κατ' ὄψιν θελήσιν. ἢ ἀπὸ τὸ λίαν γέγονε. λέγεται καὶ ὅτι τῆ ἀπαλῆς. Ἡσίοδος, Βαίνας λαροῖς ποσίν. ἐκ τῆς τὸ λαρεῖος. ἢ ἀπὸ τὸ λαῖσπατικόν μὴ τῆ ῥινόος.

Λάρυγξ, παρὰ τὸ λαρύσσω, λαρύξω, λάρυγξ. τὸ δὲ λαρύσσω, παρὰ τὸ λῶ τὸ λατολαύω, ὅς ἐστι καὶ τὸ λείον. δὲ τὸ τῆ λαίμῃ καὶ τῆ φάρυγγος, τὴν ἀπολαυσιν ἔχουσαν τῶν τροφῶν. ἢ παρὰ τὸ λῶ τὸ λαλῶ. καὶ τὸ φεῖς πόροι εἰσὶ τῆ φραγῆς, λάρυγξ, φάρυγξ, καὶ ὁ νοτιαῖος μυελός. λάρυγξ μὲν, δι' ἧς λαλεῖται καὶ ἀναπνέεται. φάρυγξ δὲ, δι' ἧς ἐδίδουται καὶ πίνουται. εἰ δὲ νοτιαῖος μυελός, δι' ἧς τινος τὰ νεῦρα ἐκφύονται.

Λαρυγγίζειν, εἰς τὸ λαχανίζειν.

Λάσιος, ὁ δασύς. ἐκ τῆ λαῖσπατικῆς, καὶ τῆ σδῶ τὸ ὀρμῶ, ὀρθῶς τὸ ὀρμῶνται δι' αὐτὰ τὰ νοήματα. ἢ τὸ δέρμιν, αἰτία τῆς ἐκφύσεως τῶν τριχῶν. καὶ δὲ ἀπὸ τῆς θερμότητος μέγας τῆς ψυχῆς φησὶν. ἀπ' ὧν λέγεται, Σπῆσαι λασίοισι, τετέσι θερμότης. ἢ τὸ δέρμιν, ἐν τοῖς δασέσι καὶ σωπεῖς τοῖς ποῖς. ὑπὸ τὸ τὰ σέρνα κείται ἡ καρδία, ἐν ἧς τὸ πυρῶδες ἢ ξηρῶδες καὶ θερμόν καὶ μακρόν τῆς ψυχῆς. λασιῶν δὲ, πολὺ τριχῆς ἢ σωπεῖς.

Λάσαιον, ἐφ' ὃ οἱ δασεῖς τόποι οἰζύνειν, ὡς, Λαισῆϊά τε περὶόνται. λάσια δὲ τὰ ἀπὸ τὸν φόρον.

Λάσαιρος, ἀπὸ τὸ λάς. οἰδαμὲν τὸ τί σημαίνει παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς.

Λάπαυρος, τὸ ἱμάτιον. ἀναλόγει τὸ τῆ λαπίᾳ τῆ δέρματι.

Λάτεις, ὁ ὅστις μιδῶ δαδῶν, λάττειν τὸ ὀμιλῶς. ἢ παρὰ τὸ λαῖσπατικὸν μόριον, καὶ τὸ φεῖν τὸ φοβεῖσθαι. ἔστι δὲ ἀρσενικόν καὶ θηλυκόν.

Λατύπος, ὁ λατόμος, ἀπὸ τῆ λαῖς, καὶ τυπῶν.

Λαφεία, ἐκ τῆ λαφείω. τὸ ἐκ τῆ λάττειν, ὁ σημαίνει τὸν μιδῶν δαδῶν. τὸ ἐκ τῆ λάττειν, ὁ σημαίνει μιδῶν. τὸ ἐκ τῆ τῆς τὸ βλέπω, καὶ τῆ λαῖσπατικῆς, λαφείον, καὶ συγκοπῇ, λάττειν, πρὸς ὃ λατοβλέπει ὁ μιδῶν.

Λαύρα, ἡ πλατεῖα ῥύμη, οἷον, ὡς ὁδὸς ἐς λαύρην, παρὰ τὸ λίαν ἔχειν αὐραν. ἢ δι' ἧς ὁ λαός ῥεῖ εἰς τὴν ὁδόν.

Λάυρας, τὰς ὁδούς, ἢ τὰ ἄροδα, ἢ τὰς πλατείας

ρύμας. ἢ παρὰ τὸ δι' αὐτῶν τὸν λαὸν ὄρειν, τε
τέσιν ὀρμῶν.

Λάσκω, σημαίνει τὸ λαλῶ. Εὐεπίδης, τοιαῦτα
λάτκεις τὰς ἀναγκαίους φίλους.

Λάπαξ. παρὰ τὸ λαῖ βῆπτατικὸν καὶ τὸ σάξω, σάξω,
σάξ καὶ λάπαξ, ἡ μεγάλη σαγὼν, Ἡσίοδος.

Λάχεια, σημαίνει τὴν καλῶς ἐσκαμμένον γλῶττι, παρὰ
τὸ λαῖ βῆπτατικόν. ὡς δὲ τὸ χαίρω χάρεα, καὶ αὐ-
θῶ αὐθεια, καὶ κρατῶ κράτεια, ἔπω καὶ τὸ λαχῶ
λαχεια. τὰ γὰρ δὲ ἐν ἐνιστῶτος γινόμενα τροπαρο-
ξύπνα, ὅσα διφθόγγῃ γράφεται, μήδω, Μή-
δεια. Θέρω, Θέρεια.

Λαχαίνειν, τὸ σκάπτειν, ἢτοι παρὰ τὴν λάχεια γί-
νεται τὴν γλῶττι θρυπτομένην, ἢ παρὰ τὸ σφόδρα
χαίνειν αὐτὴν σκαπτομένην. καὶ λάχανον ἐντεῦθεν,
παρὰ τὸ δεῖσθαι τὴν σκάπτεσθαι. καὶ λάχεια νῆσος,
ἀπὸ τὴν σκάπτεσθαι καὶ εἰς βάθος δύεσθαι, οἱ δὲ λέ-
γουσιν αὐτὴν ἐλάχεια εἶναι ὅτι σμικρὰ. ἀλλ' ἐκ
τῆν περιεχομένην ἐλέγχονται. Πάρος λιμὴν τετά-
νυσαι. πῶς γὰρ ἀδραπέταται, μικρὰ ἔσσει;

Λαχανίζεσθαι, αὐτὴ τὴν λάχανα συλλέγειν.

Λαρυγγίζεν, τὸ πλατυίνει τὴν φωνὴν καὶ μὴ καὶ
φύσιν φθιγγεσθαι, ἀλλ' ὅπως δέσιν περιεργότερον
τὴν λαρυγγίαν γίνεσθαι.

Λάχη, ἡ τείχεσις, ἐκ τῆν λαῖ βῆπτατικῆ καὶ τῆν ἔχω
τὸ κρατῶ, γίνεται λαέχη, καὶ κρατῶν λάχη, ἡς
ἔστιν ἔχεισθαι καὶ λαβέσθαι. ἢ τὸ πάνυ κεκρατημένην.
ἢ γὰρ τείχεσις, εὐληπτος. παράγεται δὲ, παρὰ
τὸ λάξω τὸ κρατῶ, ὁ μέλλων, λάξω, καὶ ἔξ αὐτῆν
λάχη, ἔδεν γὰρ ὁ εὐληπτότερον τῆν τείχεσις.

Λαχμῶν, τὴν δασεὶ τῶν ἐρίων, παρὰ τὸ λῆαν ἔχεισθαι.

Ἀντίμαχος δὲ τῶν ἵππων τὸν λακτισμόν. οἶον,

Λαχμὸν δ' εἰς δειδὸν ἵππων. Σέλευκος δὲ ἀξιοί

ἔσσει τὴν γράφεται λάχων, ὃ σημαίνει λάχων.

Λαχόων. ἔστι λάχοιμι, λάχοις, λάχοι. τὰ το γίνε-
ται καὶ πλεονασμὸν τῆν Ἀττικῶς, λαχοίην. εἴ-
τα ποροδέσει τὰ σ', λαχοίης. καὶ ῥοπή τῆν σ' εἰς
ν', γίνεται τὸ πρῶτον, καὶ ἁποβολὴ Αἰολικῇ τῆν ι,
λαχόων.

Λαυκανίη, ὁ λαιμός, ἀπὸ τῆν ὑπολαύσεως.

Λαιμός, παρὰ τὸ λῆαν μῶν. ἢ παρὰ τὸ λάπτω, ὃ
σημαίνει τὸ καὶ δίφης φλέγομαι. ἢ παρὰ τὸ λῆαν,
ὅστιν ὑπολαύειν. εἰς τὸ λῆμμα.

Λαιδρός, ὁ θρασὺς, παρὰ τὸ λαῖ βῆπτατικόν, καὶ τὸ
δρῶ, τὸ παρῶ.

Λαίθαργος κύων, ὁ λαθραῖα δάκνων, ἐκ τῆν λήθω.

Λαῖς, κάπρος ὁ λάγνος καὶ λάμυρος, παρὰ τὸ λαῖ βῆπ-
τατικόν, πλεονασμῶ τῆν ι. ὡς ἐν τῆν μαισροπός,
αὐτὴ τῆν μαισροπός.

Λαισθία τε περόντα, μικρὰ ἀσπίδισκια, ὡμοβύρ-
σια. ἔστι δὲ βαρβαρικὸν ὄπλον. γίνεται παρὰ τὸ
λαῖ βῆπτατικόν, καὶ τὸ σόλω τὸ ὀρμῶ. ἢ παρὰ τὸ ἐν
τῆν λαῖ βῆπτατικῶν. ἢ παρὰ τὸ λῆσιον, ἀπὸ τῆν
ὡμαῖς βύρσαις περιβεβληθῆναι.

Λαῖα χεῖρ, ἡ ἀριστερά, ἀπὸ τῆν λελιάσθαι καὶ κεχω-
ρίσθαι τῶν ἀράων.

Λαῖφος, λινοῦφες ἄρμυρον. ἢ παρὰ τὸ λῶπος, λά-
φος, καὶ λαῖφος. ὡς γλῶσσα, γλάσσα.

Λαῖμα, τὸ χάσμα, καὶ μέγα πέλαγος, ἢ τὸ οἶδη-
μα τῆν θαλάσσης.

Λαῖλαψ, παρὰ τὸ λάπτω, λάψω, λάψ, καὶ καὶ
ἀναδιπλασιασμόν, λαῖλαψ. δηλοῖ δὲ τὴν σφο-
δρὰ καὶ ὅπως ταυρὶν λαβρότητα τῆν πινύματος. τὸ
δὲ λάπτω, ἐκ τῆν λαῖ βῆπτατικῆ, καὶ σημαίνει τὸ
λίαν ἄπτεσθαι.

Λέα, ἡ ἐν τοῖς ἰσίοις λίθος. ὅτι λίθος ἐξήρτην,
Λεβητός, τὸ τῆν ὄφως γῆρας.

Λέβης, τὸ χέρνιβον, ἀπὸ τῆν τῆν λιβάδας τῶν χειρῶν
ὑποδέχεται. ἢ ὁ χυβόπος, εἰς ὃν λείβεται καὶ ἐμ-
βάλλεται τὸ ὕδωρ. σημαίνει δὲ ὅτι μὴ τῆν παρ' ἡ-
μῖν λεγομένην χέρνιβος, Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος
ποροχὼν ἐπέχου φέρεσθαι, καλὴν χρυσεὴν ὑπὸ ἀργυ-
ρέοιο λέβητος. ὅτι δὲ τῆν λεκάνης, Γρήνους δὲ λέβητι
ἐλε παμφανόοντα, τῶν πόδας ἐξαπενίζοντο. ὅτι
δὲ τῆν ἡμῖν, σωήθης, ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἐνδον ἐπει-
γόμενος πυρὶ πολλῶν. ὅτι δὲ τῶν ἀναθεματικῶν,
Λεθῶνας δὲ λέβητας εἰκόσι.

Λεγῶν, τὸ εἶπος τὸ ἐκλεκτόν, ἀπὸ τῆν λέγω τὸ συλλέ-
γω. τὸ δὲ λέγω, σημαίνει ἔξ. καὶ γίνεται παρὰ
τὸ λῶ τὸ θέλω. λέγω τὸ λαλῶ, ἔξ εἰ καὶ λόγος. λέ-
γω τὸ μέγῳ, ἔξ εἰ καὶ ὠρολόγιον, τὸ τῆν ὥρας μέγῳ.
λέγω τὸ κοιμῶμαι, ἔξ εἰ καὶ λέχος ἡ κοίτη. λέγω τὸ
φροντίζω, ἔξ εἰ καὶ ἀλέγω. λέγω τὸ συλλέγω, ὡς
τὸ, Ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο. λέγω τὸ λαγ-
χῶν, ἔξ εἰ καὶ ὁ μέσος ἀδρακίμυρος, λείλογχα,
ὡς τὸ, Τιμὴν δὲ λελόγχασι ἴσα θεοῖσιν.

Λῶ, σημαίνει δ' ὁ λαλῶ. λῶ, τὸ ἀπολαύω. λῶ,
τὸ βλέπω, ἔξ εἰ καὶ λέων. λῶ τὸ ἐπιθυμῶ, ἔξ
εἰ τὸ, λιλαιόμυρον χροὸς ἄται.

Λέγω, τὸ λῆ φιλον. ὅστις; τὰ δὲ τῆν ἐγὼ ῥήματα,
ὅσα τῆν ἑλῆ γράφεται, φλέγω, φέγω. ἢ καὶ τὰ
ἔχοντα τὸ ὁ ἐγκείμενον ἐν τοῖς ὀνόμασι, ἔχουσι τὸ
ἐ ἀντιθέτως ἀδρακίμυρον ἐν τοῖς ῥήμασι. ὁ δὲ ὁ ἀδρα-
κίμυρος, ἔλεγον, καὶ ὡφείλου εἶναι ἐλαγον, καὶ τὸν
λέγοντα κυνόν, καὶ περὶ τὴν τὸ ἐ σὺ ἀμεταβό-
λῳ, εἰς αὐτὸν ἔπει ὁ δὲ ὁ ἀδρακίμυρος, ἀλλὰ σε-
σημειώται τὸ λέγω, ἔλεγον. φλέγω, ἐφλεγον. καὶ
αἶρω, ἤρον. καὶ ὡφείλω, ὡφείλον. τὸ λεγόμεθα
καὶ φερόμεθα, οἱ Αἰολεῖς εἰς εἰ ποιεῖσι λεγόμεσθαι καὶ
φερόμεσθαι μὴ τῆν ν. ἀλλὰ καὶ τὰ εἰς τῶν λήγοντα ἐ-
πιρρήματα, εἰς αὐτοῖσιν, ὅπως, ὅπως. ἄ-
περθεν, ἄπερθα. χωρὶς τῆν ν. ὅτε γὰρ ὡς εἰς εἰ τὰ ἐ-
πιρρήματα, τότε καὶ τὸ ν. ὅτε δὲ εἰς ἄλλα, ἀρί-
σταται τὸ ν, ὡς καὶ τὸ λεγόμεθα, φερόμεθα.
εἴτα λεγόμεσθαι, ἐπλεόνασε τὸ ν.

Λεηλατῶ, παρὰ τὸ λῆω καὶ τὸ ἀπὸ τὸ βλάπτω,
γίνεται λεωλατῶ, πλεονασμῶ τῆν λ, εἴτα ἔξ-
πεται τὸ ὦ εἰς η, καὶ σημαίνει τὸν λαὸν βλάπτων.
καὶ ἐλεηλάτει, ἡ χμαλώττειν, ἐλέησεν, ἡρ-
παζε.

Λεκανή, ἡς τὸ χάσμα ὅτι λεῖον, πεπλάτνται
γὰρ. Λειοχάνη ἐν ἡ ἐτυμολογία καὶ λεκανή.

Λελῆσθαι, πρὸς ἁφ' ὅσον σημαίνοντο, ἁφ' ὅσον ἔχει καὶ τὴν γραφὴν. εἰ μὲν ἀπὸ τῆς λήθω τὸ λανθανῶ ἔστιν, ἔκ' ἔχει τὸ ἰ. εἰ δὲ ἀπὸ τῆς λήζω, λήσω, λελήκα, λελήσμαι, λελήσαι, λελήσθαι καὶ λελῆσθαι καὶ συναίρειν.

Λελογχῶς, ἀπὸ τῆς λήχω, ἔλογχα, καὶ λέλογχα. καὶ λέλικας. ζῆται εἰς τὸ λεπτός.

Λελυῶτο, προπερισσᾶται τὸ ἔκτικόν.

Λελυμασμός, παρὰ τὸ λύμη, λυμαίνω, ὁ ᾧδα- κείμηνος, λελύμαγκα, λελυμαμμαι, λελυμαμ- μῆος, καὶ ἔσπῃ τῆς ἀμεταβόλου εἰς σ' γίνεται. ὡς παρὰ τὸ ἡδύω, ἡδυκα, ἡδυμαι, καὶ ἡδυσμαι, ἔξ' ἔ καὶ ἡδυσμα. ἔστι δὲ καὶ λυμάζω, λυμάσω, λελύμακα, λελύμασμαι.

Λελίκα, ἀπὸ τῆς λίσω τῆς σημαίνοντος τὸ ποροθυμᾶ- μαι, περισπῶμενον λίσω, λήσω, λελίκα.

Λελημένος, ποροθυμῆμος, παρὰ τὸ μῆος, ἢ παρὰ τὸ λίαν τετραμμένος. ἢ ἔστι ῥῆμα λᾶ σημαίνον τὸ θέλω καὶ ποροθυμῆμαι. ἐκ τῆς λᾶ, γίνεται λιλᾶ, καὶ καὶ ᾧδαγωγῶ, λιλαιῶ. τῆς λιλᾶ ὁ ᾧδακεί- μῆος, λελίλικα, ὁ παθητικός, λελίλικμαι, λελι- λημένος, καὶ καὶ ὑποβολῶ τῆς λ' λελημένος.

Λέλικα, ἔκ' ἀπὸ τῆς λέγω, ἀλλ' ἀπὸ τῆς λαλῶ, λα- λήσω, λελάλικα, καὶ συγκοπῇ τῆς λ'.

Λεξείδιον, εἰ μὲν ἀπὸ τῆς λέξις λέξεως, ἁφ' ὅσον εἰ διφθόγγα. εἰ δὲ ἀπὸ τῆς λέξις Ἰωνικῶς, ἁφ' ὅσον ἰ. ὡς καὶ ἀπὸ τῆς ῥήσεως ῥησείδιον. ἀπὸ δὲ τῆς ῥήσιος ῥηκίης. Ἰωνικῶς ῥησείδιον. καὶ τὰ ὅμοια. Χοιροβοσκός.

Λέξασθαι, τὸ κοιμηθῆναι. παρὰ τὸ λέχριον πεσεῖν. κυρίως ἐν ὅπῃ ἀνθρώπων, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ὅπῃ ἀλόγων. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἐπιλέξασθαι, ὅ ἔστι λεχθῆναι, καταρῆμθῆναι.

Λεοντοκόμος, ὁ τὸν λέοντα ἐπιμελόμενος. ἐκ τῆς κομῶ τὸ ἐπιμελεῖσθαι καὶ τῆς λέων. τὸ δὲ λέων, παρὰ τὸ λάω τὸ φέρω, ὁξυδερκέσασθαι ὅ τὸ θηρίον, ὡς φησὶν ὁ Μανέθαν ἐν τῇ πρὸς Ἡρόδοτον, ὅτι ἔδεδό- τε καθόλου οἱ λέων. τῆς δὲ ἀπ' ἰδανον. ἐκ ἐνδε- χεται ὅ ἄξινα ἐκρηγοῦναι, ἀλλ' ἴσως ὡς ἡ δὲ καὶ ἀνέγκυρας ἐν τῇ καθόλου τῆς ὀφθαλμῶς ἔ- χει, καὶ λοιπὸν ὑπόνοιαν παρέχει τῇ μὴ καθό- λου. ἔπω καὶ ὁ λέων ἀνέγκυρας ἔχει τῆς ὀφθαλ- μῶς, ἐπεὶ δὲ τῇ ὀφθαλμῶν μεγάλων ὄντων, τὸ ἐπιμελόμενον δὲ τῆς ὀφθαλμοῦς μικρότερον ἐ- στί, καὶ ἡ δυνάμει σκεπάζει αὐτὴς.

Λεῶς, ἐὰν μὲν ὁξυώνται, Ἀττικόν ἔστιν ἀπὸ τῆς λαός. εἰ δὲ βαρύνεται, ὑποβολὴ ἔστι τῆς τελέως. ὃν ὅ ἔσπον προέρχεται ἢ τῆς ἐν τῇ τέρμομος, ἀ- φαιρεῖται ἐν τῇ τελέως, λέως.

Λεύτιον, παρὰ τὸ λειάινω τὸ καθαίρω, λελείαμμαι, λελειάται, γίνεται λειάτιον, καὶ συγκοπῇ, λεύτιον.

Λέπαδνα, οἱ καὶ τῇ ἰππίων σιθῶν ἱμῶντες, οἱ μα- χαλίστρεις. πλεονάζει δὲ τὸ δ'. ὡς ὅ κῶπῳ κῶ- πανον, ἔπω λέπω λέπῳ καὶ λέπαδιον.

Λεπτός, παρὰ τὸ λείπω, λεπτός, ὁ λείπων καὶ ἐν-

δέων, ἢ λέπῳ λεπτός, ὁ ἐξελιπτισμένος. ἢ πα- ρὰ τὸ λέπος. τῆς τοῦ ᾧδα τὸ λέπω τὸ λεπίζω, ὁ μέλλων, λέψω, ὁ παθητικός ᾧδακείμηνος, λέ- λεμμαι, λέλεψαι, λέλεπται, λεπτός.

Λέλογχα, ὑπὸ τῆς λήχω, ὁ μέλλων λήζω, ὁ ᾧδακεί- μῆος λέλικα, πλεονασμῶ τῆς ν', λέλικα, καὶ ἔσπῃ τῆς ἡείσῳ, λέλογχα. τὸ δὲ λέλικα, ἔκ' ἀπὸ τῆς λέ- γω, ἀλλ' ἀπὸ τῆς λαλῶ, λαλήσω, ὁ ᾧδακείμηνος, λελάλικα, καὶ συνεκῶπῃ ἢ λα συλλαβή.

Λέπτωιν, αἰτιατικὴ ἔστι ᾧδα Λυκόφρονι, οἱ μὲν τὸν ἄδῳ, οἱ δὲ, τὴν Περσιφόνῃ, οἷον τὴν λεπτύ- νεσαν τὰ σώματα τῇ ὑποθησκόντων, οἱ δὲ τὴν ψυχῇ, λεπτομέρεσσαν γάρ ἔστι.

Λέμβος, τὸ ἐφόλκιον. παρὰ τὸ λίαν βαίνειν, ὅ ἔστι πορεύεσθαι ἁφ' ὅσον σμικρότητα. καὶ λέμβαρχοι, οἱ ἐν ἐφολλκίῳ πλέοντες.

Λέκτρον, ἢ κοίτη, πλεονασμῶ τῆς ρ', ὑπὸ τῆς κατα- κλίνεσθαι καὶ λήγειν ἡμᾶς εἰς αὐτό.

Λεπρός, ᾧδα τὸ λέπος λεπρός, καὶ συγκοπῇ, λε- πρός. καὶ λέπρα, (σημαίνει τὸν ἐλεφαντιασμόν) παρὰ τὸ λέπος ὁ σημαίνει τὸ δέσμα, γίνεται λέπη- ρα, καὶ συγκοπῇ, λέπρα. εἰς ὃ τὴν ὀφθαλμῶν τῆς σώματος γίνεται ὁ ἐλεφαντιασμός. ἔστι δὲ ἐλεφαν- τισμός, ὁ δίκην ἐλεφαντος τινὰ μὲν ἰδοῦναι, τινὰ δὲ μελῶν τῆς σώματος ἔχον. ἢ παρὰ τὸ λέπος καὶ τὸ ραίω τὸ φθείρω, ἢ διεφθαρμένη σὰρξ.

Λέχη. λέχει παρὰ Βοιωτοῖς, τὰ κοινὰ δειπνήματα. τινὲς δὲ τὰ φρύγια καὶ τῆς ἀλγεινῆς τόπης, λέχας κα- λῶσι. συμβαίνει ὅ τῆς ἐν ταῖς οἰκίαις ταύταις χεῖν θέρμης καθεζομένης λόγος συναίρειν. γίνε- ται παρὰ τὸ λέγω, ὁ ᾧδακείμηνος, λέλεχε, ἔξ' αὐτῆς λέχη καὶ πλεονασμῶ τῆς σ'.

Λεχάροι, οἷον αἱ χολαί, ἀπὸ τῆς λέξαι τί. ἐκεῖ ὅ ὠμίλῃν.

Λέχος, σημαίνει τὴν κοίτην, παρὰ τὸ λεχεῖν ἡ- μάς, ἢ γενεὴν πλαγίως ποιεῖν. ἢ παρὰ τὸ λέγω τὸ κοιμῶμαι. καὶ λεχεποῖν Ὀμηρὸς ὅπῃ τῆς πο- ταμῶ, λεχοποῖν καὶ λεχεποῖν, καὶ ἔσπῃ, ἐν ᾧ ἔστι λέχος ποιῆται, ὅ ἔστι κοίτην. ἢ λοχεῖσθαι, τῆς ἐν ἐνδρεῦσαι. εἰ δὲ τὸ ἔχειν ἔγκειται, πλεονασμός ἔστι τῆς λ', καὶ σημαίνει τὴν ἔχσαν ποτῶν πόνον, ὅ ἔστι δάση.

Λεχωῖος, τῇ λεχοῖ ὀπιπείδης.

Λευγαλέον, τὸ ὑγρόν. Σοφοκλῆς, Μύρῳ λευγαλέῳ. καὶ Ὀμηρὸς Ἰλιάδος φ', Νηὶ δέ με λευγαλέῳ θανά- τῳ εἴμαρτο ἀλῶναι. τῆς τῇ δι' ὕδατος, ἢ χα- λειῶ, ἀδόξω. παρὰ τὸ χεῖν λευγαλέον. σημαί- νει δὲ καὶ τὸ ὀλέθριον, παρὰ τὸ λοιγὸν λοιγαλέον, καὶ μεταθέσει τῇ στοιχείων, λευγαλέον.

Λεύκος, παρὰ τὸ λεύσω τὸ βλέπω, λευκός, ὁ ἁφανής καὶ λαμπρός καὶ ὑπερῷος καὶ δει- δής. ἔξ' ἔ καὶ λευκὸν λέγεται χῶμα ἁφαντικόν ὀφείας. τὸ μὲν ὅ λευκόν, ἁφαντεῖ καὶ ἁφαντεῖ τὴν ὄψιν, τὸ δὲ μέλαν συγκρύπτει καὶ συνίχει τὴν ὄψιν.

Λεύκωνι, ὑπότις; Λεύκῃς προσαγορεύουσες.

Λόκιμμα, πίναξ γυφώδης εἰλημμένος, πρὸς γράμματα πολιτικά γραφόμενα ὀπιπόμενος.

Λόκοόπωρος λόκα μῆλα φύων.

Λόσυρα, τὸν λιθοβόλον. Λυκόφρων.

Λόρον, τὸ λεῖον καὶ πλατὺ, ἀπὸ τοῦ λίαν οὐρύ. ἢ λε-
λιθόμεινον. λόειν ὃν τὸ λίθους βάλλειν.

Λόκαριον, κατ' ἰσχυροῦς Δόκαλίων. καὶ Λόκα-
διον, ἔοπῃ τῷ δ, εἰς ρ, Λόκαριον.

Λόκανία, σόμαχος, λαιμός, τὸ ἀπρητισμὸν τῷ
φαργαριῶνος, παρὰ τὸ λόκον εἶναι φύσει. ἢ ὅτι
λίαν κέχλων. ἢ παρὰ τὸ χόλω χόδαλιν, καὶ λού-
κανία. καὶ διαμετρίσεως αὐτῆς, ὅς τις ἔοφῃς ἀρα-
νίζεται πόρος.

Λόσσω, τὸ βλέπω. ἔστι ῥῆμα βλέπω, ὅθεν καὶ ὀπο-
βλεπῶ. ὅπερ Αἰολικῶς γίνεται βλέσω. ὡς ὀ-
πτω, ὄσω. καὶ κατ' ὀποβολὴν τῷ β, καὶ πλεονασ-
μῷ τῷ υ, γίνεται λόσσω.

Λόσσετε, ὁράτε. ἄλλοι δὲ εὐὸς σ' γράφουσιν, ὡς
ἀπὸ τοῦ λόσσω μέλλοντος. ὡς περ καὶ τὸ, Ἀξέτε δὲ
πειάμοιο βίλω, καὶ, Οἴσετε δ' ἄρνας. καὶ, Κατα-
βήσεο δίφρος.

Λεαίνω, ἐκ τοῦ λεαίνω, τὸ οἶονεῖ ὀπποογγίζω καὶ
ἐκμάτω. ἔο μέλων, λειανῶ, ἐλείλω. Λεῖναν
δὲ χῶρον. τὸ ἐκ τοῦ λεῖον, ὃ σημαίνει τὸ ὀμαλόν.
τὸ ἐκ τοῦ λαύω ὃ σημαίνει τὸ ὀπολαύω. τὸ ἐκ τοῦ
λῶ τὸ θέλω, γίνεται λαύω, καὶ ῥηματικὸν ὄνομα,
λαῦος, καὶ ἔοπῃ τῷ α εἰς ε, τῷ δὲ υ εἰς ι, γίνεται
λεῖος, ἔ πας τις ἐφίεται. τὰ δὲ λεῖα καὶ ὀμαλὰ θέ-
λομεν, ὡς περ τὰ κρυμνῶδη ἐκφύγομεν.

Λεῖαξ, παρὰ τὸ λεῖον.

Λεῖόβατος, εἶδος ἰχθύος, παρὰ τὸ λεῖον.

Λεῖώδης, ὄνομα κύριον. οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ λεῖον λέγου-
σι. λεῖος ὃν λῶ. ὡς καὶ ὁ ποιητὴς διλοῖ λέγων. ὁ
δ' ἐπεὶ καὶ με χεῖρας ἀνέλκων ἀξέπτως ἀπαλάς. οἱ
δὲ παρὰ τὸ λεῖον ἄδεν, ἤγαν ἀρέσκων, οἷον λεῖ-
δης καὶ Λεῖώδης. ἐμίσει γάρ φησι τὰς μάχας. ὡς
καὶ ὁ ποιητὴς διλοῖ λέγων, Ἀταδάλιαι δὲ οἱ οἶον
ἐχθραὶ ἦσαν. κρεῖττον δὲ λέγεσθαι παρὰ τὸ λεῖον.
ζήτει εἰς τὸ ἀκτῖνα.

Λειμών, ὁ παράδεισος, ὅς τις εἰ διφθόγγως γράφε-
ται. παρὰ τὸ λείβω τὸ κατασάω, λειβῶν καὶ
λειμών. ἐστὶ δὲ καὶ περιεκτικόν, ὡς καὶ τὸ χειμῶν.

Λεῖμαξ, ὁ λειμών, παρὰ τὸν λειμῶνα γίνεται.

Λεῖριον, τὸ αὐτός. παρὰ τὸ λεῖον λείριον, πλεονασ-
μῷ τῷ ρ. ὡς ἐγγὺς ἐγγχει ἐγγχειδίον, καὶ πλεονασμῷ
τῷ ρ, ἐγγχειρίδιον. ἐκ τῆς λειριόεις, καὶ λειριόει-
σα, γλυκεῖα, ὀπιθυμητὴ, ἡδεῖα.

Λειρόφθαλμος, εἰ μὲν σημαίνει τὸν προσλήν, ὅς τις
εἰ διφθόγγως γράφεται, καὶ γίνεται παρὰ τὰ λείρια
τὰ αὐτῇ. εἰ δὲ σημαίνει τὸν ἀναιδῆ, ὅς τις ἰ γρά-
φεται, καὶ γίνεται παρὰ τὸ λειρός, ὃ σημαίνει τὸν
ἀναιδῆ, παρὰ τὸ λίαν ὀραῖ. οἱ δὲ ἀναιδεῖς, λίαν
ὀρώσιν. ἢ παρὰ τὸ λίαν ἀπογυλῶναι.

Λεῖκνον, σημαίνει τὸ πτυαεῖον, διφορεμνόν. καὶ εἰ
μὲν ὅς τις εἰ διφθόγγως, χηματίζεται ἔπος. ἐκ τοῦ
λέχος, γίνεται λέκνον καὶ λέκνον, καὶ πλεονασμῷ

τῷ ι, λεῖκνον. καὶ ὃν οἱ ἀρχαῖοι ἐν τοῖς πτυαεῖοις
ἐποίουν τὰς οἰκείας ὑπὲς καθόδου δὲ τὸ πολύγο-
νον. εἰ δὲ ὅς τις ι, ἔπος. ἐστὶ λικμαῖ, ὃ γίνε-
ται παρὰ τὸ λίαν καμῖν. ὅς τις γίνεταί λίκμων,
καὶ μεταθέσει τῷ μ εἰς ν, λίκνον. τινὲς λέγουσιν
αὐτὸ λέγασθαι, καταλείπει ὃν τὰ χήματα, καὶ τὰ
ἄχυρα ἀποβάλλει.

Λειπεργός, ὁ τοῖς διοικηταῖς ὑπεργῶν καὶ ὑπεκονῶν.
τὸ δὲ περταεῖον ἤγαν τὸ δημόσιον, λήϊον ἐκαλεῖτο.
ἐκ τοῦ λήϊον ἔν καὶ τὸ ἔργον, γίνεται καὶ συστολὴ
λειπεργός, καὶ κατ' ὁμοεισιν τῷ ε καὶ ι εἰς τὴν εἰ
διφθόγγον. καὶ λειπεργεῖν, τὸ ὑπηρετεῖν.

Λειχλῶ, παρὰ τὸ λείχω. καὶ γάρ φασιν ἐκ τοῦ λείχων
τὸ πάθος ἐπαίρεται. ἢ παρὰ τὸ λεῖον καὶ ἀντίφρα-
σιν, τὸ μὴ δὲν λεῖον. ἔραχλῶι δὲ τὸ σῶμα. ὡς τὸ,
Ἀπαλοῖο δι' αὐχένος. καίτοι παρὰ τὸν αὐχμόν.
καὶ αὐχλῶ ἔραχλος, παρὰ τὸ ἔραχῦ.

Λεῖφανον, παρὰ τὸ λείπω, λείφω. λείφανα γάρ εἰ-
σι τὰ ἐγκαταλείμματα. ἢ παρὰ τὸ λείβω, λεί-
φω. καὶ ὃν ἔσσανδον ὅπῃ τῷ περταεῖον.

Λεῖφύδιον, τόπος τῆς Ἀττικῆς, παρὰ τὸ λείβω,
καὶ τὸ ὕδωρ.

Λήϊα, τὰ σιτοφόρα χωρία, καὶ σωμαίρει, λῆα. ἐ-
τυμολογεῖται παρὰ τὸ λα ἐπιπατικόν, καὶ τὸ ἰσῆαι,
λάϊον, καὶ λῆϊον, παρὰ τὸ λίαν ἰσῆαι καὶ αὐξῆσαι
τὸ σιτοφόρον πεδίον. ὅθεν καὶ λεία ἢ ὅς τις τῆς ἀπόδων
κτῆσις ἢ νημομένη τὰ λῆϊα.

Λεωργός, ὁ τῷ ἀνθρώπων πλάσσης, ὅπῃ φησιν Προ-
μηθεύς, παρὰ Λιχλῶ.

Λεῖα, ἡ λαφυραγωγία, ἡ τρωαῖδα, καὶ ἐν διαιρέσει, λῆϊς.

Ληϊάδες καὶ ληϊτίδες, ὅπῃ τῷ γυναικῶν αἱ αἰχμαλώ-
τοι, λαφυραγωγοί, πολεμικαί.

Ληῖσοι, οἱ ἐκ λείας καὶ ληϊείας κητοί, ἀπὸ τοῦ ληῖζω
τὸ τρωαῖδω. ληῖζεσθαι δὲ κυρίως, τὸ τὰ σιτοφόρα
χωρία ἐκκόπτειν. ληῖσῆς ἔν ἐκείθεν, καὶ σωμαίρει-
σει, ληῖσῆς. ληῖσῆς κυρίως, ὁ τὰ τῆς ἀποδοῦ ἀπὸ
λαῶων. λεία ὃν ἢ τῶν κτῆσις, ὅς τις τὸ ἐν πῖς
ληῖσις βόσκειται. καταχρηστικῶς δὲ ληῖζεσθαι, καὶ
ὅπῃ τῷ ἀπὸ πολέμου κητοῦν. ὅθεν, Οὐς μοι
ληῖσατ' Ὀδυσσεύς. καὶ, Ληῖσοι μὲν γάρ τε βόες.
ἀπὸ τίνος ὃν αὐτὸ λῆϊον ὀνομάζοιτο, ἢ ἀπὸ τῷ ὅς
αὐτῆς ἔφορμῶν λαῶν; λῆϊα ὃν λέγονται τὰ ἐκ
πολέμου λάφυρα, ἢ τὰ ἀπὸ ληϊείας.

Λήδιον, Φιλήμων φησὶ σημαίνειν ὀπελὲς χιτῶνιον,
ἢ χλανίδα παλαιά. ζήτει εἰς τὸ ἀκτῖνα.

Ληδάριον, ἱμάτιον.

Ληθαργός, ἔστιν ἐκ τοῦ ἀργός.

Λήκυθος, ἀγγεῖον ἐλαιοδόχον. ἢ τὸ λεγόμενον λα-
γυῖον, λάχυτος τις ἔσα, παρὰ τὸ μεγάλως χω-
ρεῖν. ἢ παρὰ τὸ κύπελ λάχυτος ἢ μεγαλόκυτος. ἢ
λεῖον κούδων.

Λῆμα, καὶ λῆμμα, οἷον τὸ θέλημα. ταύτη δὲ ὅς τις
ἐκείθεν καὶ ὀλόγως τὸ λῆμμα τῷ λήματος. τὸ
μὲν ὃν τίθεται ὅπῃ ψυχικῆς ἀφασήματος. τὸ δὲ,
ὅπῃ τῷ λαμβανόμεν. καὶ ἔστι τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ λῶ
τὸ θέλω, τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ λήβω τὸ λαμβάνω.

Λημα-

Λήμμα, κέρδος, θράσος, δυνάμεις, πόλημμα, αξίωμα.

Λήμω, τὸ ἀμβλυότω. λήμη γὰρ λέγεται τὸ σπινθάρμιον ἐν τῷ ὀφθαλμῷ λόκον ὕψον, καὶ ἀμβλυώττειν ὡδασκάζειν. ὡδὰ τὸ λάω τὸ βλέπω καὶ τὴν μὴ ἀπαγόρευσιν. ἔστιν εἰς τὸ λιγνός. Ἡρακλείδης δὲ ὁ Σαυρινός λέγει λήμω λέγεται τὸ ὑπολαυστικῶς βλέπειν ὡδὰ τὸ λάω, ὃ ὅστις ὑπολαύειν. καὶ Ὁμηρος, Ἀσπαίροντι λάων. ὅθεν καὶ λαίμος, ἐπειδὴ καὶ τῷ ἐδεσμάτων καὶ τῷ ποτῶν ἔπος ὑπολαύει.

Λήμνος, ἡ πόλις, ὡδὰ τὸ λα ὀπτατικόν καὶ τὸ ὑπνος, λαύπιος, καὶ συγκοπὴ καὶ ἔοπη τὰ αἰς ἡ, λήμνος.

Λιμός, ὡδὰ τὸ λεαίνω τὸ λεπτιώω, λεανῶ, λεανός, καὶ κράσει λιμός παρὰ τὸ λεαίνεσθαι πατεμένης τῆς σαφυλῆς.

Λιμός, σημαίνει τὴν βάνχην, παρὰ τὸ λιμόν. ὡς θηλυκὸν ὀξύνεται, καὶ ὅθεν τὸ ἱερὰται.

Λιναίων, Ἡσίοδος, Μῆνα ληναιῶνα καὶ ἡματα, βέδορα πάντα, τὰ τὰς βῆς ἐκδέρονται ὅθεν τὸ κρύος, τὸν κατ' Αἰγυπτίους λύακον καλέωμεν. ἐκλήθη δὲ ληναιῶν, ὅθεν τὸ τὰς οἰκίας ἐν αὐτῷ κομίζειν. ἔπος δὲ ὁ μῆν, ἀρχὴ μηνῶν ὅστις. οἱ δὲ ληναιῶνα φασὶν, ἐπειδὴ Διονύσου ἐποίησεν ἑορτὴν ἐν τῷ μηνὶ τῷ τῷ, ὡς ἀμβροσίαν ἐκάλεσεν. καὶ λιναίον ἱερὸν Διονύσου.

Λιγνός, εἶδος γραφῆς. ὑπὸ τῷ λαγχάειν.

Λιγρός, ὁ ὁρρῶν, καὶ τὴν μνήμην λανθαίνων, παρὰ τὸ λήθω λήσω, λήρος, σημαίνει τὴν φλυαρίαν. καὶ ληρεῖν, ὡδὰ φρονεῖν, ματαιολογεῖν.

Λιπὸν, παρὰ τὸ λήθω τὸ λανθαίνω. ὁ μὲν Πλάτων φησὶν ἐλεπῶ. ἐλεήμων γὰρ ἡ θεὸς καὶ παρὰ τὴν, καὶ παύσας ἐλεῖσα. καὶ δέτινας, ληθῶ. τὸ γὰρ ἡμερον καὶ παρὰ ἐκ τῷ ὀπληλῆσθαι τῷ εἰς αὐτὴν πεπλημμελημένων ἐμφαίνεται. ὁ δὲ Αἰεταρχος, παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω. ὅθεν καὶ τὸ λῆσεν τὸ θέλει, κῶς. ἐπειδὴ ὁ αὐτὸς θέλει, παρ' αὐτῆς λαμβάνει.

Λισρός, Ἰλιάδος λ. Καὶ ὕδατι λυαῶν, δικάτω, χλιαρῶ, πορρωεῖ. ὑπὸ τῷ χλιαρός, καὶ ὑποβολῶν τῷ χ. τὰ γὰρ χλιαρὰ πορρωεῖ. ἡ παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω, γίνεται λαρὸν, ὃ θέλωμεν. ὡς νῶ, ναρὸν, καὶ πλεονασμῶ τῷ ἰῶτα, λιαρόν. ἡ λιλῶ τὸ λίαν θέλω. καὶ ὡς μαδῶ μαδαρός, πλαδῶ πλαδαρός, ἔπο λιλῶ λιλάρός, καὶ ὑποβολῇ τῷ λάμβδα, λιαρός. τὰ γὰρ πορρωεῖ θέλωμεν καὶ ὀπθυμεμεν.

Λιάμαθοι, οἱ αἰπόλοι, ὑπὸ τῷ εἶναι λίαν ἀμαθεῖς. Λιαθεῖς. ἔστιν ἀλῶ τὸ πλανῶ καὶ ἐκκλίνω, ὅθεν ἀλίζω, καὶ καὶ μεταθέσιν, λιάζω, ὅθεν οὐ τὸ λιαθεῖς.

Λίβνος, παρὰ τὸ λίαν βαίνειν. ἡ παρὰ τὸ λείβω τὸ σάζω, ἡ σπείδω, ὁ λειβόμορος καὶ σπινθόμορος. δοκῶσι γὰρ αὐτὸν οἱ Ἰσθαῖοι ὅλον εἶναι πνεῦμα καὶ θεόν. ἀναφερὴς γὰρ ὅστις. ὅθεν καὶ αὐτὸν σέβονται.

Λιβανώτης, ὁ καρπὸς τοῦ λιβάνου. παρὰ τὸ λείβω. κατεσάζεται γὰρ ἀπὸ τοῦ φυτῶ. λίβανος, παρὰ

τὸ λείβω τὸ σπείδω, τὸ εἰς σπονδὰς καὶ θυσίας ὀπιπείδω.

Λιβδέμεθα, ἀπὸ τῆς λιβάδος, οἷον εἰς ἐμβουθίζομεθα. ἀφ' ἧ καὶ ἡ Ἰνὰ Βυὴν ἐπεκλήθη, ἐπεὶ βεβύθισαι. Εὐφορίαν δὲ, βυὴν τὴν θάλασσαν λέγει, οἷον, Πολύβορα δάκρυα βυὴς, τὰς ἄλλας βελόμορος εἶπειν. καὶ καὶ σωμαλοφίῳ, ἀλιβδοῦμαι, οἷον εἰς ἄλλα βυθίζομαι.

Λιβρός, ὁ σκοτεινός. καὶ λιβρῶν, τὴν λίαν ἐρεβεννῶν, διότι ὀπιπείδω τῆς νυκτός. ἡ λιβρῶν ὅθεν τὸν λιβάδα, ὅθεν τὸ ὀδρόστον τῆς νυκτός.

Λιγυχής, ἡδέως ἄδων, ἀπὸ τῆς λιγνός, καὶ ἡ χείω.

Λιμβρός, ἡ σκοτεινὴ νύξ, παρὰ τὸ λίαν βαίνειν.

Λιγνός, σημαίνει δύο, τὸν ἡδύν, ὡς τὸ, Λιγνός πυλίων ἀγορητής, ὁ ἡδὺς ἐν τῷ λέγειν, ἡ ὀξὺς. γίνεται παρὰ τὸ λέγω λιγνός καὶ λιγνός. ἡ παρὰ τὸ λίαν εἶναι ἡδὺς.

Λιγνός, παρὰ τὸ λυγρός λυγνός καὶ λιγνός. ἡ παρὰ τὸ λυγίζω, λυγινός καὶ λιγνός.

Λιγυρῆ. Μάστιγι λιγυρῆ, λιγυρῆ καὶ ὀξείς τοὺς ἵππους ποιεῖσθαι καὶ τὸν δρόμον. ἡ ὀξὺ ἡχον ὑποτέλῃ.

Λίγεια. τὰ εἰς ἃ λήγοντα θηλυκὰ ἀπὸ τῶν εἰς υς ἀρσενικῶν γινόμενα εἰ μὴ βαρύνεται τὰ ἀρσενικὰ, προπαροξυῖται τὰ θηλυκὰ, οἷον παρῆσβυς παρῆσβεια, ἡμισυς ἡμίσεια. εἰ δὲ ὀξύνεται τὰ ἀρσενικὰ, προπερισσῶνται τὰ θηλυκὰ. σισσημείωται τὸ ἐλαχὺς ἐλάχεια, σημαίνει δὲ τὴν μικρὰν, καὶ τὸ λιγνός λίγεια. καὶ ἔστιν εἶπειν ὅτι αὐτὴ παρὰ αὐτῷ τὸ λίγω, τὸ ὑμῶν, ῥῆμα, ὅθεν καὶ τὸ λιγαίνειν, γίνεται παρὰ τὸ λίαν ἰαίνειν, ὃ ὅστις διαφραίνειν. τὰ δὲ ἀπὸ ἐνεστώτος παρηγμῆνα ὅθεν τὰ εἰς θηλυκὰ, προπαροξυῖται. οἷον μῆδω, μῆδεια. λίγω, λίγεια. τὰ εἰς υς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς συσέλλονται τὸ ὕ, προπαροξυῖται. οἷον, λόκοφρος, ἡμισυς, ἀφάφξυς. ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης χρυσολαχάνης. ἔπος γὰρ καὶ ἐλαχὺς ὡφείλεον εἶναι, ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ εἰς ης ἔχοντα ἐδιδέρκετο ὡδὰ χηματισμὸν, ὡδὰ ληγόμενα τῷ α, ὀξύνεται. οἷον παρῆς, παχὺς, τῶν χάριν καὶ τὸ ἐλαχὺς ὀξύνεται. τὴν γὰρ κεχρησσημῶν τῶν τῶν ἐν τοῖς θηλυκοῖς ἀνιδέξασθαι.

Λιγνός, ἡ ἀνάδοσις τῆς πυρός, ὁ καπνός. παρὰ τὸ δεικνύω δεικνύς τις ἔσα, ἡ δεικνύσασα τὸ πῦρ. ἡ παρὰ τὸ λίαν ἰκνεῖσθαι. καὶ λιγνῶδες, τὸ ἀσβολῶδες καὶ καπνῶδες. Ὁμηρος, Λιγνὸν αἰθαλόεσσιν. ὅθεν φέρει γὰρ παρ' Ὁμήρῳ καπνός καὶ κνίσα καὶ λιγνός καὶ αἰθάλη. καπνός γὰρ λέγεται ὁ ἀπὸ ξύλων γινόμενος, κνίσα δὲ ἀπὸ κρεῶν καιομένων. λιγνός, ὁ ἀπὸ καιομένων ἐλαιῶν γινόμενος καπνός. αἰθαλή δὲ, ὁ ἀπὸ ἀσβέστης καπνός. τὸ αἰθαλόεν δὲ, θερμόν ἢ λαμπρόν. σημαίνει καὶ τὸν καταθαλάθηναι ἄξιον. καὶ ἡ τῆς πυρός ὑποφορά, καὶ ἡ τῆς ὀροφῆς προσεγγίζεσθαι μελάνια. καὶ ὅθεν τῷ μελάθρῳ, αὐτῇ δ' αἰθαλόεντος ὡδὰ μεγάρσιο μελάθρῳ. καὶ ὅθεν τῶν, παρὰ τὸ αἰθαλῶν μὴ ἔχειν, ἀπὸ τῶν καιο-

καιομένη πυρός. οἱ δὲ παλαιοί, ἐκ ἐχθῶντο ἐ-
λαίῳ καὶ λύχνῳ, ἀλλὰ ξύλοις. Ὀμηρος, Νήσαν
ξύλα πολλὰ, φάος τ' ἐμφυ, ἡδὲ θέρεσθαι. διὸ καὶ
σεσημαίνεται τὸ, Χρύσειον λύχνον ἔχουσα.

Λήμη, ἢ παρὰ τὸ λήθω, λήσω, λέλῃκα, λέλῃ-
μαι, λήμη. τὸς δὲ λημώντας μὴ βλέποντας λαν-
θάνοντες, παρεχόμεθα. λήμη ἢ ὡς τὸς καν-
θὰς τῶν ὀφθαλμῶν πεπιγυῖα σύσασις. ἢ παρὰ
τὸ λίαν μαῦν, ὅθεν ζητεῖν. οἱ δὲ λημώντες καὶ τῷ
φωτὸς σερπύλλοι, λίαν ζητεῖσιν. ἢ παρὰ τὸ λα καὶ
τὸ μὴ ἀπαγορεύσεως. ἐν τῷ τέλει τίθεται, ὁ-
μοίως τῷ χελώνῃ, ὅπερ γίνεται παρὰ τὸ κέλλω
τὸ ἔχω, καὶ τὸ μὴ σερπητικὸν μόριον.

Λίδος, παρὰ τὸ λίαν θέειν καὶ ἀντίφρασιν.

Λικριφίς, ἔστιν ἐπιρρήμα καὶ σημαίνει τὸ πλαγίως.
λέχριον δὲ τὸ πλάγιον. οἷον λικριφίς. ἢ παρὰ
τὸ ἵκρια τὰ πλάγια ξύλα ἱκριφίς, καὶ πλεο-
νασμῷ τῷ λ. ἄλλοι δὲ παρὰ τὸ λα ἐπιπαιτικόν
καὶ τὸ κύπτειν, λικυφύς καὶ μετάθεσιν τῷ υἱ εἰς
ἰώτα. παρὰ τὸ λίαν κικυφύειν, καὶ πλεονασμῷ
τῷ ρ, λικριφίς.

Λιλαϊόμφοι. Ὀλοσιό λιλαϊόμφοι πολέμοιο. ἐπιθυ-
μῶντες, παρὰ τὸ λῶ, διπλασιασμῷ, γίνεται λι-
λῶ τὸ πάνυ θέλω. καὶ λιλαίω καὶ ἀδραγωγῶ,
ὡς κερῶ, κεραίω. περῶ περαίω,

Λιμός, ἢ λείψις τῶν ἐπιπιδείων. γίνεται παρὰ τὸ
λείπω λείψω, λιμός. καὶ ὡφείλε δὲ διφθόγγου
γράφεται, ἀλλὰ συνέπαθεν ἡ φωνὴ τῷ σημαίνο-
μῳ. ἐπεὶ δὲ δὲ εὐδαιαν δηλοῖ, τῷ χάριν καὶ
εὐδαιαν φωνήεντος ἀνιδέξατο ὁ Τρύφων. ὁ δὲ Α-
πολλώνιος ἐξ ἀφορμῆς τῷ λιμπαίνω, Ἰσέον ὅτι
παρὰ μὲν τοῖς Ἀθῆναιοῖς, ἀρσενικῶς λέγεται ὁ
λιμός, παρὰ δὲ τοῖς Δωριεῦσι, θηλυκῶς ἢ λι-
μός. ἔστιν εἰς τὸ λοιμός.

Λιμῶν, ὁ ὄρμος, ἐκ τῷ λίαν ἐν αὐτῷ νῆας μένειν.

Λιμβός, παρὰ τὸ λίαν καὶ τῷ βόσιν τῷ ὄφω,
ὁ σφόδρα ὡς ταύτῃ ἔχων.

Λιμπαίνω, ἀπὸ τῷ λείπω γίνεται. τὰ δὲ δὲ τῷ ἀνῶ, εἰ
μὲν πλεονάζει τὸ ν, συσέλλει τῷ ἀρχλῷ. οἷον λή-
θω, λανθάνω. πῆθω, πανθάνω. ἡδω, αὐδάνω. ἔ-
πως ἐν καὶ λείπω, λιμπαίνω. εἰ δὲ μὴ πλεονάζει τὸ
ν, φυλάττει τῷ ἀρχλῷ, οἷον, αὐξω, αὐξάνω.

Λίμνη, τὰ συνεισῶτα ὕδατα, παρὰ τὸ λίαν καὶ διό-
λε μῆεν. διὸ καὶ ὁ Ὀμηρεὺς ἀκαλαρείτης ὦν,
λίμνη κέκληται. Ἡ ἑλίας δ' ἀνόρεσε λιπῶν πε-
ρικαλλέα λίμνῃ. οὕτως εὖρεν ἐν ὑπομνήμα-
σι τῆς Ἰλιάδος. καὶ ἐν ἄλλῳ παρὰ τὸ λείβειν,
ὅθεν ῥεῖν. καὶ λιμνῷ ὁμοίως, παρὰ τὸ λίαν
μῆεν ἐν αὐτῷ τὸ ὕδωρ. λίμνη λέγεται καὶ ἐπὶ
τῆς θαλάσσης.

Λιμήρη, Πινδαρος. τὸ το διαδόν ὅτι. ὁπότε παρὰ
τῷ λιμός, λιμνήρη. ἢ παρὰ τὸ λειμῶνος λει-
μανήρη, λιμήρη. ἔπος Ἡρώδης.

Λιόν, τὸ λίος, σημαίνει τὸ ἔριον. λιόν δὲ, τὸ λι-
ον, τὸ ἔριον, ἀπὸ τῆς λειότητος. ἢ τὸ λεπτόν ὕ-
φασμα λιόν ἔλεγον, παρὰ τὸ λίαν νοηθῆναι.

Λίμνη, σημαίνει ἑξία. ἐπὶ τῆς θαλάσσης, Βαθεῖν
δ' ἐμπεσε λίμνη. ἐπὶ τῷ Ὀκεανῷ ὡς εἴρηται. καὶ
ἐπὶ τῷ συνήθως ἡμῖν νοηθῆναι. Λίμνη κεκλιμῆτος
Κιφισίδι.

Λιμπαίνω, παρὰ τὸ λίπος. τὸ παρὰ τὸ λίαν ποιό-
νται ἔχειν. ἀπὸ δὲ τῷ λιπαίνει, γίνεται λιπα-
ρός. τὰ δὲ εἰς ναὶ ἀπαρέμψαται ποιεῖσιν εἰς ὃς ὁ-
νόματα ἰσοσύλλαβα τοῖς ῥήμασι. καὶ ἢ τῷ α πα-
ραλήγεται, ἢ τῷ ε. μιάναι, μιάρος. χλιαῖναι,
χλιάρος. θλιβῆναι, θλιβήρος. συγλῶναι, συγε-
ρός. μυσαῖναι, μυσάρος. τακύναι, τακῆρος.

Λιπαρεῖν, σημαίνει τὸ ἀδρακαλεῖν. παρὰ τὸ λίαν
παρεῖναι τὸς ἀδρακαλεῖντας. ἀπὸ δὲ τῷ λιπαρὸν
γίνεται καὶ ὀποκοπῇ, λίπα. οἷον Λίπ' ἐλαίῳ,
αὐτὴ τῷ λιπαρῷ ἐπιρρήμα, ἢ ἐκτενῶς.

Λιπερνήτης, θηλυκόν. τὸ ἀρσενικόν, λιπερνήτης.
σημαίνει τὸν ἐνδεῖ καὶ πτωχόν, παρὰ τὸ λείπε-
σαι ἐρῶν, ὅθεν φυτῶν. ἢ λιπερνήτης φησὶν Α-
ριστότερος πρὸς ἀλκίους καὶ θαλασσίους, ἀπὸ τοῦ
τὰ τῆς ἀλός διαπιπράσκειν καὶ ζῶν. τινὲς δὲ
λιπερνήτης τὸς λιπόντας τὸ βλάστημα τῷ αὐτῷ
πρὸς πλούτου.

Λίπτω, σημαίνει τὸ ἐπιθυμῶ, οἷον, Λίπτοντα γά-
λακτος. ἐκ τῷ λῶ τὸ θέλω, γίνεται παράγωγον
λίπτω. ἢ παρὰ τὸ λίαν ἀπτεσθαι, ὅθεν προσεγ-
γίζειν. ὁ δὲ ἐφέταί τις προσεγγίζει.

Λίς, ὁ λέων, παρὰ τὸ λιάρων. ἐνθερμον γάρ ἐστι τὸ
ζῶον. Ὡς τε λίς ὑψηλός. ἢ ἡ αἰτιατικὴ, Ε-
πίτε λίν ἡγαγε δαίμων σίτιν. τὸ πλήρης λί-
να, ὅθεν λίοντα Δωρικῶς. ἔδει μὲν τοῖς περιπα-
σαι, ὡς μῦς, μῦν, ἀεισάρχῳ δὲ ἐπέσθη ἡ
παράδοσις ὁξύνειν. τὸ δὲ πληθυντικὸν παρὰ
καλλιμάχῳ λίες, καὶ λίεσιν, ὡς μύσι. λαμβά-
νει δὲ καὶ ἐπὶ θετον ἐπὶ τῆς λείας πίεσας, Ὡς τὸ
πέφη δὲ λίς ἐστι περιεξεῖν εἰκῆα.

Λισροῖσι, ξυσῆρσι, πτυοῖς, ἀπὸ τῷ λίαν σφεν-
νύειν δὲ αὐτῶν τῷ ὑποκειμένῳ ὕλῳ.

Λίσφοι, τὰ ἰχθία οἱ Ἀττικοί. παρὰ τὸ λείπει αὐτὰ
σαρκῶν. δυνάται καὶ λίσφοι εἶναι καὶ τῷ ὀσφύν.

Λίσσεται, παρὰ τὸ λίαν ἴζω. τὸ θέμα, λίσσω, ὁ
μέλλων, λίσσω. ἢ παρὰ τὸ λιπῶ τὸ ἀδρακαλῶ.
ἢ ὡς φασὶ τινὲς ἀπὸ μέλλοντος παρήχθη εἰς ἐνε-
σῶτα, καὶ ἐλθῆτο πλεονασμῷ ἐτέρῃ σ, λίσσω, καὶ
σημαίνει τὸ ἱκετεύω. Ἰλιάδος α. Δία λίσσαι.

Λιτέδαι. ὡφείλε προπαροξυνεῖσθαι, ὡς τὸ ἐρεῖσαι,
πύθεσθαι, ἐπεὶ δὲ μέσῃ ἀορίστῃ δούτερος ὅτι. προ-
παροξυνεῖται, ὁμοίως τῷ δέρεσθαι καὶ φέρεσθαι ἐ-
νεσῶτος. ἔπω καὶ ἐπὶ τῷ, Κῆρα λιτέδαι, ὡφείλε
μὲν προπαροξυνεῖσθαι, ὅτι ἐνεσῶς ὅτι, ἀπὸ πῦ
λίτομαι βαρυτόν, ἀλλ' ἐπεὶ τὰ εἰς θαῖ ἀπα-
ρέμματα τῷ ε ἀδραληγόμενα, ἐκ ὄντα ἀπὸ τῶν
εἰς μι, ἔχοντα ἐν τῇ εἴτῃ ἀπὸ τέλους συλλαβῇ
τὸ ἰ συνεισληφθῶν, μὴ ἐπιπροσμενῶς αὐτῷ διπλῶ,
παροξυνεῖται, οἷον, λιτέδαι, ἱκέδαι, πιθί-
σαι, ἔπος ἐν καὶ λιτέδαι, ἢ τῷ λόγῳ τῷ ἐνεσῶ-
τος παροξυνεῖται, ἀλλὰ τῷ χορηκτικῷ.

Λίπτω

Αίταργος κύων, σημαίνει τὸν ταχυῶ, παρὰ τὸ λίαν ἄργον, ἢ γὰρ ταχυῶ.

Λιτὸς, ὁ πρῶτος, καὶ δημόσιος, ἢ ὁ ἐκ λιτανείας ζῶν, ἢ ὁ ἐπὶ τῆς γῆς κοιμώμενος. λιτὸς σημαίνει καὶ τὸν ἀπελὴν χιτῶνα καὶ ἀποϊκίλον, παρὰ τὸ λείος. τὰ δὲ τῆς ἰπὸς ἀποσρέφεται τῷ εἰ διφθόγγον, σίτος, μῖτος, ῥίτος, λιτός.

Λιτί. Εἰς τὴν λιτὴν κάλυψαν. Ἰλιάδος σ', ἀντὶ τῆς λεπτοῦ πέπλω. ἢ λιτῶ καὶ ἀποϊκίλτῳ ὑφάσματι, ὅθεν λιτῶ. οἱ δὲ ὅτι ἀντιφράσεως τῷ ποικίλῳ. οἱ δὲ, ὅφασιν Ἀττικοὶ λιτῶν. δεῖ δὲ ὁ ζῶν ἔσθαι τὸ λιτὴν, καὶ τὸν κανόνα Ἡρώδαντος. Πᾶσα δοτικὴ δισύλλαβος, ἐπὶ ὀνόματος ὁζυῖσθαι δεῖται, φωτὶ, θυτί. εἰσὶ δὲ οἱ ἀποπειρασμοί, καὶ καλῶς. παραιτητέον δὲ τὸν ἀσκαλωνίτῳ, οἷον μῆλον ἀπὸ τῆς λῆς ὁζυῖσθαι καὶ κλίνεσθαι τὴν λιτὴν δοτικῶν, καὶ λιτὰ αἰτιατικῶν. καὶ γὰρ ποτε ἐμῆκε τὰ εἰς ἰς μοιούσθλαβα δὲ τῆς κλίνεσθαι. μεταπλασθεὶς δὲ ἔστιν, ἀπὸ τῆς λιτὸν λιτῆς τῷ λιτῶ, καὶ λιτί. ὡς ἀπὸ τῆς κλάδος κλάδω τῷ κλάδῳ, καὶ μεταπλασθὸν κλαδί. καὶ ἡ αἰτιατικὴ ὁμοίως καὶ μεταπλασθὸν, ἐκ τῆς λιτὸν λιτῆς, ὡς ἐκ τῆς κρόκη κρόκα, οἷον. Κατὰ λιτὰ πετάσας. Ἰλιάδος σ', ἀντὶ τῆς ἰμάτιον λιτῶν. ἢ λιτὸν καταπετάσας, τῆς εἰς ἀπλῶσας. ἔχ ὁμοίους δὲ ἡ λιτὰ τῇ λιτῶν, ἐπεὶ δὴ πᾶσα αἰτιατικὴ εἰς ἁ λήγασα, βαρύνεται.

Λίχνοι, οἱ πολυπράγμονες καὶ ὀφθαλμοί, ἢ λαίμαργοι. παρὰ τὸ λίαν χαίνειν, ἢ ἰχαίνειν, ὅθεν ὀφθαλμοί.

Λιχμώμενος, περιλείχων, ἀποπογγίζων. ἀπὸ τῆς λιχμῶ δούτερας συζυγίας τῷ περιπλωμένῳ. τὸ ἀπὸ τῆς λείχῳ πλεονασμῶ τῷ μ. τὸ λι, ἰ. ἔστιν; ἐπεὶ δὴ πάντα ἀκόλυστα τὰ παράγωγα τοῖς πρωτοτύποις.

Λίψ, σημαίνει τὸν ἄνεμον καὶ τὴν ἡτταν, καὶ λιβίδα, ἀμφότερα παρὰ τὸ λείβω λείψω γέγονεν, ἢ παρὰ τὸ λείπω λείψω. τὰ δὲ εἰς ψ λήγοντα πάντα τῷ διφθόγγον ἀποσρέφεται, κνίψ, κνιφὸς καὶ κνιπός. Νίψ νιβός, ὄνομα κρῆνης. ἐπὶ καὶ λίψ λιβός. ὁ δὲ ἄνεμος λέγεται κατὰ λείπει ὁ ἥλιος.

Λογός, ὁ ὁλεθρός, παρὰ τὸ λείπω λοιπός καὶ λογός. λείψιν γὰρ τῷ ἀνθρώπῳ ἐργάζεται. τὸ δὲ λοιμός, σημαίνει τῷ λοιμικῷ νόσον. μεταφορικῶς δὲ τὸν βλαπτικὸν αἶρα. γίνεται γὰρ παρὰ τὸ λείπω λοιπός, καὶ λοιμός ἡ φθορά. ἢ παρὰ τὸ λίαν μᾶλλον πλεονασμῶ τῷ ο. ἢ παρὰ τὸ λιμός. λιμός μὲν ὅτι εὐδαι σίτις, λοιμός δὲ εὐδαι τῷ σωματικῶν. γράφεται τὸ λι, ἰ. πολλὰ γὰρ εἰσιν ὀνόματα ἀπὸ ῥημάτων γινόμενα γράφομεν τῷ ῥημάτων δὲ διφθόγγῳ, τῷ δὲ ὀνομάτων δὲ τῷ ἰ. οἷον, πείθω, πείθω. οἰκτεῖω, οἰκτιρμός. σείω, σίτος. νείφω νιφτός. λείχω, λιχανός. ἢ παρὰ τὸ λίαν χαίνειν. ἢ ὅτι πολλὰ εἰσι συμπάροντα τῷ δηλημένῳ. οἷον χεῖρ δὲ διφθόγγῳ, χιρὰς δὲ πάθος ὡς τὴν χεῖρα δὲ τῷ ἰ. καὶ ἐμμήσατο τὸ πάθος ἡ γράφη. ἢ ὅτι τὰ εἰς μὲς ὁζύοντα τῷ ὕ ἐκτεταμένῳ ἀδελφῶν.

γόνται. οἷον θυμός, ῥυμός, δρυμός. σιτημείωνται τὸ λοιμός δὲ τῆς διφθόγγῳ γράφομεν. τὰ εἰς μὲς κατὰ δισύλλαβα διφθόγγῳ ἀδελφῶν, ἀπὸ συμφώνων ἀρχόμενα σπινὰ εἰσὶ καὶ ὁζύονται. οἷον λαιμός, λοιμός. τὰ δὲ μὴ ἀπὸ συμφώνων ἀρχόμενα, βαρύνονται. Αἶμος, οἶμος.

Λοιδορία, παρὰ τὸ λοιμός, λοιμορία καὶ λοιδορία. ἢ παρὰ τὸ βάλλειν τῆς λόγῳ ὡς δόρατα.

Λεῖον, βαρύνεται, ἐπεὶ δὴ παῖς εἰς τὸν λῆγον ἀπαρχημάτισον, βαρύνεται, καὶ ἔον, δένδρον, σείρον. τὸ δὲ λεῖον, πρὸς ἑαυτοῦ σημασινομένη. ὅτι μὴ γὰρ τῷ πῶς, βαρύνεται, ὅτι δὲ τῷ ὕδατος ὡς λείοντα, ὁζυῖται.

Λοῖδος, ὁ ἔχατος, παρὰ τὸ ὀλιδος, κατὰ τὸ ὀλιδος τῷ λ' λοῖδος καὶ λοῖδιος, οἷον ὁ ἐξολιδήσας καὶ ἐμποδιδής. ἢ παρὰ τὸ λείπω, λόσος καὶ λοῖδος. ἢ παρὰ τὸ λάθῃ ὁ σημαίνει τῷ λοιδορίῳ, λοῖδος καὶ λοῖδος, ὁ γὰρ ἔχατος, ὕβρις.

Λεῖα, τὰ εἰς λυσιν ἄγοντα τῆς ἀκαθαρσίας. καὶ γὰρ λῦμα καλεῖται ὁ ῥύπος. Λύματα πάντα κάθηνται.

Λεῖον, παρὰ τὸ λῆω, τὸ λῆον. καὶ γὰρ αὐτοὶ καθαίρονται τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ καθαίρονται. δεῖ δὲ βαρύνεσθαι. ὡς τε ἀδελφῶν ὁζυῖται.

Λεῖοφόρος, τὰ λεῖα φέρων τοῖς γαμῶσι, οἷς ἔθος ἡ καὶ τῷ τῷ γάμῳ ἡμέραν τὰ λεῖα μεταπέμπεσθαι ἐκ τῆς ἐν νεακροῦ καλεμένης κρήνης Ἀθηναίῳ, ἢ καὶ Καλλιρρόῃ καλεῖται. ἔθος δὲ ἡ καὶ τῷ ἀγάμῳ ἀποθανόντων λεῖοφορεῖν. ταῦτα δὲ ἀμφότερα ποιῶν ἡ παῖς ἄρῳ ὁ ἐγρύπταται ἄρῳ.

Λοισάμενος. ἔστι λεσάμενος, καὶ καὶ ἀγλυσιν τῆς ε, γίνεται λοισάμενος. τὸ γὰρ λῆω γίνεται ἀπὸ τῆς ὀλύω κατὰ τὸν βιβασμόν.

Λοβοί. λοβοὶ λέγονται τὰ κάτω μερὴ τῶν ὠτων, Ἰλιάδος ε', παρὰ τὸ λαμβάνειν τὴν καὶ δέχεσθαι, λαβός καὶ λοβός. οἷον, Εὐφύπτοι λοβοῖσι, τοῖς ἄκροις τῶν ὠτίων τοῖς ἀπαλοῖς, τοῖς καλῶς τῆς μῆνις, καὶ παρὰ τοῖς θυτικοῖς τὰ κάτω μέρη τῆς ἡπατος ἐπὶ λέγεται. καὶ ἀγγεῖον ἐρβίνθης καὶ ἀνάμης. Λοβοὶ λέγονται, ἐπεὶ δὴ μαρτυροῦμεν τινὶ, λαμβανόμεθα αὐτῶν. οἱ δὲ, ὅτι λοβώμενοι τινὰς, ἀποτέμνουν ταῦτα τὰ μέρη.

Λογάδες, οἱ ἐκλεπτοί. εἴποτ' ἀνάγκη ἄλλοις ἐκπέμψαι στρατιὰν, ἢ ἐνεσθῆκοι τὴν ἄλλαν κίνδυνον, κατὰ λογὸς ἐλέγγο τῷ ἐπιπιδείων πρὸς τὰς μάχας. εἴποτ' ἐν λογάδῃ ἐκαλῶντο. καὶ παρὰ τὸ ἐκλέγω καὶ ἐκλέγω, λεκτός. ἀπὸ μὲν ἐν τῷ λέγω λεκτός, καὶ ἐκλεπτός, σωθεῖον ὁζύοντο. ἀπὸ δὲ τῷ ἐκλέγω σωθεῖον ἀδελφῶν, δὲ λεκτός. βαρύνεται. ἔστιν εἰς τὸ λῦχος.

Λογέον, σημαίνει εἶδος κρητῆρος, καὶ τὸν τόπον τῆς θεᾶς. ὡς περὶ γὰρ ἀπὸ τῆς αἰδῶ γίνεται αἰδεῖον, κείρω κρητῆρον, σκαφῶ σκαφεῖον, γράφω γράφειον, ἐπὶ καὶ ἀπὸ τῆς λέγω λογέον. καὶ γὰρ τὰ ἀπὸ τῆς εἰς ὡ ῥημάτων δὲ τῷ εἶναι ἀδελφῶν, ἀποπειρασθῆναι, καὶ δὲ τῆς εἰ διφθόγγῳ γράφεται.

Λογισαί, ἄρχοντες εἰσὶ σκληρωτοὶ δέκα, ἐφ' ὧν πάντες οἱ ἄρξαντες ἀρχιῶτινα, λόγον ἀπέφερον τῷ διωκημῶν.

Λόγχας. λόγχας τὰς μερίδας Ἰῶνες λέγουσιν. Ἰῶν ἐν Κίου κήσει, ἐκ τῆς Τέω λόγχης λόγχας ποιεῖν. εἴρηται δὲ παρὰ τῷ λήξιν λάχῳτινα ἔσαν, καὶ κατὰ μετὰθεσιν τὰ αἰεὶς οὐ, καὶ πλεονασμῷ τὸ γ, λόγχι. παρὰ τῷ λόγχῳ, καὶ ῥήμα λογχῶ. ὁ ἀδελφεὶσμός λελόγχηκα, ὁ μέσος ἀδελφεῖσμος, λέλογχα.

Λογγῶν. ἐν Συρακυσαῖς λιμνὴς εἰσὶ διττοὶ λογγῶνες. λογγῶνες δὲ καλοῦνται, οἱ ὅπῃ τῷ λιμνῶν ἔητοί λίδοι. ἔς ἔρπασιν, ἵν' ἐξαρπῶσι τὰ χερσὶν αὐτῶν νεῶν ἐξ αὐτῶν. τὰς δὲ πύλας λίδας καὶ λογγάσια ἔλεγον.

Λοξίας, ὁ Ἀπόλλων. ὡς μὲν οἱ πυθαγορικοὶ, ἀπὸ τῆς λοξῆς ἔχειν τῷ Ἰῶν, τῆς τῷ φωνῶν. ἢ παρὰ τὸ λοξῶς ἰσῆναι τὸν ἥλιον ὅτε τὸ ζωδιακὸν. καὶ λοξίας, ὁ λοξῶν κίνησιν κινεῖσμος. ὁ αὐτὸς δὲ τῷ ἡλίῳ. τὸ δὲ λοξός, παρὰ τὸ λέχος ἢ κοίτη.

Λόπος, τὸ λέπισμα, παρὰ τὸ λέπω ῥήμα. Ὁμηρος, Οἶον δὲ κρομύσιο λοπός,

Λόφος, ὁ ὑψηλὸς τῶ ὄρους τόπος, παρὰ τὸ λείπω τὸ λεπτιῶν. εἴθ' ἐν καὶ λοπός τὸ τῶ κρομίσ λεπτόν. ἢ λόφοι πάντα τὰ μετέωρα, καὶ εἰς ὕψος ἀνέχοντα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῷ βοῶν. λόφος δὲ ἐπ' αὐτῷ ἀπὸ τῆς λέπεισθαι καὶ ἐκδέρεσθαι. παρὰ τὸ λέπω τὸ λείπω λόπος καὶ λόφος. ἀπὸ τῆς δὲ τῶ μέρες ἄρχονται ἐκδέρεν τὰ ζῶα. σημαίνει καὶ τὸν ἑαχίλον, ὡς τὸ, Ἐσβαίντες κνήμας τε ἡδὲ λόφον ἀμφότε μῆρες. νῦν ἀνχρία, ἑαχίλον. λέγεται καὶ λοφίη θηλυκῆς. σημαίνει ἄκρον, καὶ τὸ ἐπ' ἀσπίδι τῆς περικεφαλαίας, ὡς τὸ Ἄκρον ὑπὸ λόφον αὐτόν. καὶ, Δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεον εἶδεν.

Λοφνίς. Τεὰς αἰῶν λοφνίδας ἔχων, τὰς λαμπάδας. κυρίως δὲ λοφνίδες λέγονται αἱ μονόξηλοι λαμπάδες, καὶ δαλῶ ἀδελφιστοὶ δάδες, κατισκοδῆς τιὸς καὶ κόσμος γενοῦναι. λαμπάδες δὲ αἱ ὅπως δῆποτε κατισκοδασμῶν καὶ αὐτὸς ἀκόσμως δεδιμῶν ὥσι. καὶ Ὁμηρος δὲ τὰς λέξεις ἴσως μὲν ἐκ αὐτῆς, ἀλλὰ τὸ πῦρ τὸ δι' αὐτῆς. εἴησι δὲ λοφνίδας λέγουσι, τὰς ἐκ τῆς φλοῖς τῆς ἀμπέλου ἡραμῆς.

Λόχος, ἡ ἐνέδρα, παρὰ τὸ λέγω τὸ ὀπλέγομαι. ὁ δὲ καὶ ὀπλίτης, ὅτι ποιεῖται ὀπλίτης ἐπὶ ἐλέγοντο εἰς τὰς ἐνέδρας. ἢ παρὰ τὸ λέχος, οἱ δὲ λοχῶντες οἰοῦνται κοιτάζονται, καὶ ὡς εἰς λέχος ἀνακλίνονται, ἵνα ἀφαιρήσονται ὥσιν. Ὡς ἄρα φανήσαντε παρ' ἐξόδου ἐν νεκρῶσι κλινθήτω, Ἰλιάδος κ. παρὰ τὸ λόχος γίνεται λοχίτης, καὶ σημαίνει τὸν ἐνεδρεύοντα. τὰ δὲ ἀπὸ τῆς εἰς ὅς δὲ τῆς ἱππῆς γινώμενα δὲ τῆς ἱππῆς γράφεται, πόπος, τοπίτης, σύλος, συλίτης, τέμνος, τεμνίτης. ἐκ τῆς λέχης, γίνεται λοχῶ, λοχήσω.

Λόχη, θάμνος, ὕλη, σπυδαῖος τόπος. παρὰ τὸ λοχῶν ἐν αὐτῷ, τῆς ἐν ἐνεδρεύειν ἐν τοῖς τοῖς τοῖς. λοχῶ ἐν λόχη, καὶ πλεονασμῷ λόχη.

ὁ δὲ Φιλόξενος, παρὰ τὸ λάζω ῥήμα, ὀλιπποτέρων ὄντων τῷ δασέων. ὁ μέλλων, λάζω, ὀνομα λαχμός, ὡς παρὰ τὸ κράζω κράζω κραγμός. τὸ δὲ γ εἰς τὸ χ μεταπεσόντος, λαχμός. τῆς τὸ θηλυκόν, λόχη.

Λάβη, ἡ ὕβρις, ἢ ὅπῃ κακῶ περιβόητος. παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω καὶ ἀντίφρασιν, λῶ εἰς θέλει. ἢ παρὰ τὸ βλάβη. ἢ ἐκ τῆς λαβός. τῆς ἐκ τῆς λαβός. τὸ δὲ τῶ μικρὰ κατ' ἐπαύξεισιν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῷ ἡκρωτισμῶν. οἱ δὲ παλαιοὶ τὰς εἴδησι ἀποπήματι ἀλόντας ἐνυβρίζοντες, τὰ ἄκρα τῷ ὧν ἀπέτεμον. ὡς καὶ ὁ ποιητὴς πρὸς τὸν Ἰερίν. καὶ ταῦτα ὁ Ωερίων. ὁ δὲ Ἡρώδης λέγει, ὅτι ἐκ τῆς λαβῆς, ὁ σημαίνει τὸ ξίφος γίνεται λάβη, καὶ ἔσπῃ τῶ αἰεὶς ὦ, λάβη, ὡς φάρος φωριαμός. τὸ λῶ, μέγα. τὰ εἰς βῆ λήγοντα δισύλλαβα βαρύτονα φύσει μακρὰ θέλῃσι ἀδελφῆσαι. οἶον, ἡβη, Θήβη, εἰβη.

Λάϊον, παρὰ τὸ λῶ τὸ θέλω. καὶ τὸ συγκριτικόν λῶν, ὡς ῥῶν. καὶ ὄνομα ἐξ αὐτῆς λῶϊος, καὶ λῶϊον. τὸ γὰρ καλὸν, πάντες θέλομεν. κρεῖσσον, βέλτιον. ὁ γὰρ τοῖς αὐτῷ συμφέρον τῶ καὶ θέλει.

Λῶτοι, βέλτιοι, ἡγαπημῶν, πεποθημῶν. ἔστι δὲ ὄνομα ὑπερθετικὸν ἀπὸ τῆς λῶς.

Λῶμα, τὸ γυναικεῖον, ὁ ὑπὸ Ἀττικῶν ὀχθοβος λέγεται. λῶμα λέγεται καὶ τὸ εἰς τὸ κατώτερον τῆς ἱματίου ὀπίβλημα, ἐκ βύσσου καὶ πορφύρας καὶ κόκκου.

Λωποδύτης, ὁς ὑποδύει τὰς παρόντας τὰς ἐδῆτας. παρὰ τὸ λῶπος τὸ ἱμάτιον, καὶ δύω τὸ ὑποδύω. λησῆς.

Λῶπος, τὸ ἱμάτιον. ἀναλογεῖ γὰρ τῇ λωπίᾳ τῷ δέρματι.

Λωπεύω, ἀφῆναι, ἡγεῖν λωτὸν ἔχοντα. λωτὸς δὲ ὅστις εἶδος βοτάνης. ἀπὸ τῆς λωπύοντα, ὑπερθετικῶς λωπύοντα, καὶ κράτει τῶ καὶ ὁ εἰς τὴν δόφθογγον λωπεύω. εἰ δὲ λῶ ἀπὸ τῆς λωπύοντα, λωπεύω ἀφῆναι εἶναι.

Λωφῶ λωφήσω, πρῶτης συζυγίας ὅστις. κυρίως δὲ λωφήσαι τὸ παύσασθαι ὅπῃ τῷ ὑποζυγίων τὸ ὄπο. θέσθαι ἀπὸ τῆς λῶφαι τὸν ζυγόν, καὶ ὑπολύεσθαι ἀπὸ τῆς ἔργων. ἐκ τῆς ἐν λόφος, λωφῶ κατ' ἐπαύξεισιν τῶ εἰς ὦ. καὶ ἔστιν ἡ λέξις μεταφορικῇ ἀπὸ τῆς βοῶν τῷ ὑπὸ λόφον, ἢ ἐν τῷ λόφῳ ἀναπαυομένων, λῶϊκα ἀνέδωσι τῶ ζυγῶ. ὡς τὸ, Τερέμνοι καμάτω μετελάφειον. σημαίνει τὸ πῦρ. καὶ λωφῆσασα, παυσάμενη, λήξασα. μετακλίνεται ἡ λέξις, ἀπὸ τῆς τῶ φορτικῆς κατατιθεμένης.

Λυαῖος, ἀπὸ τῆς λύσεως τῆς ῥίμματος. προσερίσθη δὲ τῷ μῦθῳ τῶ Διός. ἢ παρὰ τὸ λύεσθαι τῷ οἴῳ τῆς μεθυσκομένης.

Λυγαῖον, τὸ φοβερὸν, ἢ τὸ σκοτεινόν. παρὰ τὸ λύειν τὸ αἶμα, καὶ μὴ εἶναι σῶμα αὐτό. καὶ Ὁμηρος, Νύχθ' ὑπὸ λυγαίῳ.

Λύγος, τὸ σκότος ἐδιδέρως, ἀπὸ τῆς λύειν τὴν αὐγὴν.

ἢ τὸ κρύπτεσθαι, ὑπολγίζεσθαι λέγεται. σημαίνει δὲ καὶ φυτὸν, ὡς ἐν τῷ μ' στοιχείῳ εἰσόμεθα.

Λύθρος, τὸ μὲν κοινὸν αἷμα. κυρίως τὸ τῆς λύματος καὶ καθάρματος δεινόν. λέγεται καὶ ἡ ἀκαθαρσία.

Λύη, ἐπὶ τῆς εἰσόδου, ὡς τὸ λύειν τὴν ὁμόνοιαν. καὶ λύμη ἡ φθορὰ ἢ λύουσα τὸ σῶμα. ὅθεν καὶ λυμάνω.

Λυκόφως, τινὲς λυκόφως τὸ σκοτεινόν, οἷον ἔχοντες λυμὸν φάος, ἢ αὐγὴν ἔχοντες. ἢ λυκόφως λέγεται, τὸ μετὶ σκότους καὶ φωτός, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς τειχῶν τῆς λύκων, αἵτινες τὸ μὲν κάτω μέρος τὸ πρὸς τῷ δέρματι λευκὸν ἔχουσι, τὸ δὲ ἄνω μέλαν.

Λύμη, φθορὰ τίς ἐστιν ἐπὶ ψυχὴν ἁβαίνουσα. παρὰ τὸ λύω. σημαίνει δὲ τὴν ἀκαθαρσίαν.

Λυμαντήρ, δαιτῶν ὑπολυμαντήρ. ἢ ἀπὸ παρέλκει. λυμαντήρ τὸν καθαρτήρ τῆς δαιτῆς, τὸν ἐκ τῆς σκυβάλλων τὰ βρώσιμα ὑποκαθαίροντα. ἢ τὸν ἐδίδουσι καὶ λυμάνονται τὰς δαίτας.

Λύπη, παρὰ τὸ λύειν εἰς δάκρυα τὴν ὥπας, λυάπη τίς ἐστίν. ἢ ἔστι τὸ λυμάνεσθαι δι' αὐτῆς τὴν ὥπας. ἔπω Σωρῆος. ὁ δὲ Ἡρώδης παρὰ τὸ λύω, λύη, καὶ πλεονασμῷ τῆς π, λύπη. λύσις δὲ ψυχῆς τὸ πάθος τὸ λυπηρόν. διαιρεῖται δὲ εἰς δ'. εἰς ἄχος, ἄχος, φθόρον, καὶ ἔλεον. ἢ λύπη, λείπη τίς, ἐπὶ λείφει ὅτι σπένδεται.

Λύβρον, παρὰ τὸ λύω λύβω, ὅθεν καὶ λύρα, λύβρα τίς ἐστίν. ἐδόθη δὲ τῷ ἀπόλλωνι παρὰ τῷ Ἑρμῇ, ὡς ὅταν ἐκλεῖψι βοῶν τῷ Ἀπόλλωνος ὁ Ἑρμῆς.

Λύσσα, ἡ μανία, παρὰ τὸ λύειν τὸν νῦν. παρὰ τὴν λύσιν τῆς καὶ ψυχῆς λογισμῶν, καὶ τῆς παλαιᾶς τῆς φρονέων κατασπέρματος. ἢ παρὰ τὸ ἀφίεται εἶναι τὴν κατεχόμενους ἐξ αὐτῆς.

Λυσίτελει, συμφέρον ἐστίν, παρὰ τὸ λύειν τὰ τέλη. λύειν ὅτι τὰ τέλη συμφέρει ταῖς πόλεσι.

Λύτο. Λύτο δ' ἀγών. Ἰλιάδος ὦ. εἰ μὴ ἐστὶ μέσος ἀόριστος β'. ἀπὸ τῆς εἰς μί, ὡς περὶ ἡδὴ ἐπιτάσσεται λέγεσθαι, οἷον, Νυνὶ δ' ἐλύμην εἰς τόσσα πορών. καὶ τῆς δ' ἄρα κλαίσεως λύτο γένεσθαι, ἔκπαισις ἐγέρτο δὲ τὸ μέτρον. εἰ δὲ ἀδραστηρικὸν τινὲς ἐκδέχονται, δύναιται εἶναι κράτις ἀπὸ τῆς ἐλύετο λύτο, ὡς τὸ ρύεσθαι ρύναι, καὶ ἰχθύες ἰχθύς. ἢ ἀπὸ τῆς ἐλέλυτο, ὡς βέβλητο, βλήτο.

Λύχνος, ἀρσενικῶς, λέγεται καὶ τὸ λύχνον, ἐδέτερον ὡς παρὰ Ἰππώναντι. παρὰ τὸ λύειν τὸ νύχλος τινὲς τὸ σκότος, λυόνυχος καὶ λύχνος. ἔπος Λεϊόνικος ἐν τῷ περὶ σημείων τῷ Ομήρῳ.

Λογχάδες, τὰ ἐπὶ τῆς ὀφθαλμῶν λευκά. Καλλιμάχος, ὅς τις ἀλιξοὺς ἀνγάζειν καθαρὰς οὐ δύναται λογχάσιν. εἴρηται δὲ οἷον λογχάδες, ἐν αἷς αἱ κόραι λοχῶσι, καὶ οἷον λέχος εἰσὶν αὐταῖς. ἢ οἷον λοχάδες καὶ συγγένειαν τῆς κ πρὸς τὸ γ. ἢ ὅτι λοχουῦται ἐν τῷ βλέπειν καὶ τὰς ἐπιστροφάς. Σώφρων ἐν Θυμοθήρῳ, λοχῶν τὰς λογχάδας. ἔπω Σωρῆος.

Λύχνα, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ, λύχνα φανείη κατὰ μεταπλασμόν. ἐδὲ γὰρ ἐστὶν εἰσεῖναι τὸ λύχνον, ὡς περὶ ἐδὲ τὸ δάκτυλον, ἀλλ' ἀπὸ τῆς οὐ λύχνος οἱ λύχνοι μεταπλασμός γίνεσθαι, τὰ λύχνα. ὡς ὁ δάκτυλος οἱ δάκτυλοι τὰ δάκτυλα. Δεῖ δὲ εἰδέναι ὡς ὁ ποιῆτος μεταπλασμός ἐπὶ προσωποποιήσεως γίνεται ὀνόματος. εἴθε μὴ δύνατον τῇ εἰσεῖναι τῆς ἐδέτερος τὴν ἰσχυρὰν ἀδραστεῖσθαι. ἐν ᾗ τοῖς ἐπιθέτοις πάντα καὶ ἀναλογίαν ὑποτελείται. τὸ ἐδέτερον ἐν ἀδραστηρισμῷ, ὁ καλός, τὸ καλόν. διὸ καὶ τὴν εἰσεῖναι τῆς πληθυντικῶν τὰ καλὰ, ἐφαμὲν μεταπλασμόν ἀπὸ τῆς οὐ καλοὶ ἀρσενικῆς πληθυντικῆς γινομένης. προσκείται ὅτι ἡ εἰσεῖναι ἐνίκη τῆς ἐδέτερος ἀνάλογος.

Λυχνῆχος, ὁ φέρων τὴν λύχνα, ἀπὸ τῆς ἔχειν, καὶ λύχνος.

Α'ΡΧΗ ΤΟΥ ΜΤ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΜΤ τὸ στοιχεῖον, ὅτι μυζμόν τινα ἔχει ἢ τὰς ἐκφώνησις. μυζμός δὲ ἐστὶν ὅτι μὴ ἦχος δὲ τῆς μυζήσεως ὁ ἐκφώνησις.

Μαγίστηρ, διδάσκαλος, ἐπιστάτης, λέγεται δὲ καὶ ὁδηγός.

Μάγος, ὡς τὸ μάσσω τὸ μαλάσσω, ὁ δὲ τῆς μαγικῶν ἐμπλάσεων τὰ μέλλοντα προλέγων.

Μαγανεία, ἐκ τῆς μαγανείας. τὸ ὡς τὸ μάγανον. ἐκ δὲ τῆς ἄγαν, ἄγανον καὶ μάγανον.

Μαγίς, ἡ ἑσπέρια εἴδη τὰ μιμαγμένα. μαγίς δὲ λέγεται ὡς Ἄραφι τὸ σκεπτικόν. λέγονται δὲ μαγίδες καὶ οἱ μετὰ πολλοὶ, ὡς ἀπομαρτυροῦσι καὶ καθαίρουσιν. ἐτι μαγίδες, μάζαι, ποτέ

εἰν ἄρτοι, ὅς καταφέρουσιν οἱ εἰς Τροφῶνις κατιόντες.

Μάγειρος, ὡς τὸ μάσσω. Ἡρώδης, οἷον ὁ τὰς μάζας μερίζων. ὁ δὲ Φιλόξενος, πλεονασμὸν λέγει τῆς μ, ὡς τὸ ἀγείρειν τὸ σωμαθροῖζεν, ἢ τοῖς ὅς ὡς ἀρτύνει, ἢ ὡς ἀδραστηρικῶς ὅσον.

Μάδδα, ἀπὸ τῆς μάζα, Δωρικῶς. ἀπὸ τῆς μάττειν.

Μάζα, ἡ ἑσπέρια. ὅθεν καὶ ὑπερμαζα, τὸ ὑπερφυρᾶ, πλατύνει, σπιννῶ. Ἡσίοδος, Μάζα τ' αὐτοῦ γαῖν, ἄρτος, φωμός. ἀπὸ τῆς μάσσω τὸ μαλάσσω γίνεται ἑσπέρια Δωρικῇ τῆς δύω αὖ εἰς ζ. ἢ παρὰ τὸ μῶ τὸ ζῆτω, γίνεται μάζα, ἢ ζῆτω γαῖν ἑσπέρια. λέγεται δὲ μάζα, φύραμα γινόμενον, ποτέ

ποτὲ μὴ ἐξ ὕδατος, ποτὲ δὲ ἐξ ὀξυκράτους, ἢ ὀξυμέλιτος, ἢ ὑδρομέλιτος. ἔστι δὲ ὁ ὀφίμων. ἀμολγαίω δὲ, τρέψι κρατίσω, ἀκμαίω. τὸ δὲ ἀμολγόν, ὅπῃ τῷ ἀκμαίῳ τίθεται. Ἐραποθεύης δὲ ποιμνικῶ.

Μαζονομεῖον, ἀγγεῖον ἐν ᾧ ἡ μάζα φυράται. ἢ ξύλινον πινακίον καὶ κανῶν.

Μαθητής, ἀπὸ τῆς ἑμαθον δούτερς ἀορίστ.

Μακάριος, ἀπὸ τῆς κῆρ τῆς σημαίνοντος τὴν θανατηφόρον μοῖραν, γίνεται καὶ ὁδωγωγὸς κήριος, ὁ τῇ φθορᾷ ὑποπεπτωκός. καὶ μὴ τῆς σερητικῆς α, ἀκήριος, ὁ ἐσερημῆος τῆς φθοράς, καὶ ἔσπῃ τῇ ἢ εἰς α καὶ πλεονασμῶ τῷ μ, μακάριος. πλεονάζει δὲ τὸ μ ἐν πολυλαῖς λέξεσιν. ὡς ἐν τῷ μία, καὶ μισός, καὶ ἄλδρον μάλδρον. μακάριος ἐν ὁ μὴ κηρὶ, τρέψι φθορᾷ ὑποκείμενος. ἔστι δὲ εἶδος τῆς ὑποπεπτωκῶν τῶν ὀνόματι ὁπιδέτε, καὶ λαμβάνεται ἀπὸ ψυχῆς.

Μάκαρ, πόσας δειθείας ἔχει; ἔεις. μακάριος, ἀποκοπὴ τῆς δύο συλλαβῶν γίνεται μάκαρ, καὶ μόνοντος τῆς σ γίνεται μάκαρς. μάκαρες, οἱ μὴ πεπτωκότες ὑπὸ κήραν. οἱ δὲ μακαρίζονται οἱ ἀποθανόντες, οἱ ἥδη τὸ μῆκος ἐπιλαμβάνοντες, οἱ μήσιχοι. ὁθεν καὶ μακραίων, ὁ τύμβος ὁ ἐς μακράν.

Μακάριτος. Ἰστέον ὅτι τὰ συγκριτικὰ χηματίζονται ἀπὸ τῆς ληγόντων εἰς ὦν, ἢ εἰς ας, ἢ εἰς υς, ἢ εἰς ες. καὶ ταῦτα, ἐὰν φυλάττῃ ἑξηχέται. διόπερ μεμπτόν Σάφρονά λέγονται, Φωροπάτες αἰεὶ καπύλας παρέχεται. ἔδε δὲ τὰ εἰς ὦ λήγοντα ῥήματα ὁδωχηματίζει συγκριτικὸν καὶ ὑπερθετικόν. ἔτι ἀμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες μακάριτος. τὸ μὴ τοι φέρπερος φέρπιτος, βέλπερος βέλπιτος, ὕσερος ὕσατος, ἐκ οἷονταί εἶναι συγκριτικά, ἢ ὑπερθετικά, συμπεπτωκῆναι δὲ τοῖς συγκριτικοῖς. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ πρότερος. εἰ δὲ ἀπὸ τῆς πρώτης, ἀφείλε δὲ τῆς ὦ μεγάλας γράσσεται.

Μάκαιρα, ἀπὸ μάχης. ὁ δὲ Ἰὼν κατ' ὁμοιότητα ἀπὸ τῆς εἰπεν καὶ ὑποχωρεῖν, δηλὸν γάρ. μάκαιρον ἐν ἡ μακαρία.

Μάκιλλα, ἢ μὴ κέλλισσα τοῖς ὁδοῖς.

Μακκοῦ, τὸ ἀνοηταίνειν, καὶ μαωραίνειν, παρὰ τὸ μῆ καὶ τὸ κοῦ τὸ νοῦ, μικροῦ, καὶ καὶ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα ὅτι ἡ ἐπίστροφος τῆς συμφωνίαν ἔσπῃ ποιεῖ, ὡς ἡδὲ αὐδῶν, ἐπεισῆλθε τὸ π, καὶ ἐξάπη τὸ ἢ εἰς α. ἢ ὅτι Ἀκκῶ γυνὴ γέγονεν, ὅπῃ μωρία δὲ βαλδομῆν. ὡς φασὶν ἐνοπτειζομένη, τῇ εἰκόνι ὡς ἑτέρα δὲ λέγεσθαι. Ἀκκῶ ἐν ἀκκοῦ, καὶ πλεονασμῶ, μακκοῦ.

Μακρυῖω, παρὰ τὸ μακρός. τὰ ἐν τῷ μῆκος μικρός, καὶ συγκοπὴ μικρός καὶ μακρός. ἀμα δὲ τῷ πλεονασμῶ τῆς συμφωνίας ἐξάπη τὸ μακρόν εἰς βραχύ. ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ μέγχις ἀκρὸς διήκειν, τρέψιν ἀρχῆς. τὸ δηλὸν μακρά. ἔξ ἧς γίνεται μακρῶν, ἐπὶ ῥῆμα τοπικόν, ἢ μισότιτος. τὸ δὲ μακρὰ βιβῶνται, ἔστιν ἐπὶ ῥῆμα μισότιτος, ἀντὶ τῆς μεγάλης. τὸ δὲ μακρόθεν ἐπὶ ῥῆμα τοπικόν.

Μαλακογνώμων, ὁ τῷ γνώμῳ μαλακῶ ἔχων.

Μαίτις, ἀπὸ τῆς μαίνεσθαι, ἐν θρασυασμῷ γὰρ οἱ μαίτιες ἐμυττόντο.

Μαριλάδης, ὁ αἰθρακός, ἀπὸ τῆς μαρίλης, τοῦ σποδῆς.

Μέγα, σημαίνει ἑία. τὸ πολὺ, ὡς τὸ, Ναῦ δ' ἐμεῖο μέγ' ἐπέγρετο. σημαίνει καὶ τὸ μεγάλως, ὡς τὸ, Ἡ καὶ μέγ' οἰμώξετε γέρον. σημαίνει καὶ τὸ ἐπίμυκτες, ὡς τὸ, Μέγα τόξον ἔτεινεν.

Μέγας, σημαίνει δύο. τὸ κύριον ὄνομα, ὡς τὸ, Καὶ Πέριμον Μεγάδω. σημαίνει καὶ τὸν πλατυὸν καὶ μέγαν, ὡς τὸ, Οἱ ἐμέγαν περιέονται. καὶ, Ἡ ὕστε μέγας τε. γίνεται ὁδω τὸ μὴ ἀπαγορευτικόν καὶ τὸ γῆ, μήγας τις ὦν, ὁ μὴ αἰεὶ ἐν τῇ γῇ ὦν, ἀλλ' ὑπὲρ ἄλλων αὐτῆς, καὶ εἰς ὕψος ἐπαυρόμενος.

Μεγακήτεα πόντον, τὸν μεγάλην κήτη ἔχοντα, ἢ ἀπλῶς μέγαν, ὁδω τὸ κήτος.

Μεγακήτει νηὶ, μεγάλη, ὁδω τὸ κήτος. ἢ μέγα κύτος ἔχουσα, ὁδω πλατεία.

Μεγαλοπρέπεια, ἐκ τῆς μεγαλοπρεπῆς. τὰ το ὁδω τὸ μεγάλως καὶ τὸ πρέπω γίνεται ἐν σωθέσει.

Μεγαλείον, ἔστι μῦρον ἀπὸ μεγάλης σικελιώτης πρώτης δρόντος.

Μέγαρον, ὁ οἶκος, ὁδω τὸ μεγάριον. ἐγκώμιον δὲ οἶκος τὸ μέγα καὶ ἄξιον φθόνου. τὸ δὲ μεγάριον, σημαίνει τὸ φθονῶν, καὶ γίνεται ὁδω τὸ μέγα. οἱ δὲ μεγάλοι φθονοῦνται, ἢ δὲ πλεον καὶ δόξαν, ἢ δι' ἀρετῶν.

Μεγύρατα. Ἡσίοδος, μεγύρατα τέκνα θεῶν, μεγάλως ἐπέραςα, ἢ ὑπερβῶντα δὲ τὸ κάλλος. ἢ μέγα ἐρίζοντα πρὸς κάλλος. ἢ πρὸς ἑς ἐδίδου νάται ἐρίσαι, ἀλλὰ μετ' ἀλλήλων ἐρίζοντες.

Μέγεθος, ὁδω τὸ μέγα, μέγαθος, καὶ ἔσπῃ μέγεθος.

Μεδίω. Δωδώνης μεδίω, ἀντὶ τοῦ βασιλεύοντος, ὡς φιλέων. μεδῶ καὶ ἐδῶ, εἰσὶ καὶ βαρύτονα καὶ περισσώμενα. ἀναλογώτερα ἐν εἰσὶ τὰ περισσώμενα. καὶ μέδων ὁ βασιλεύς. γέγονε δὲ ἀπὸ μετοχῆς ὄνομα μετοχικόν. τὸ θέμα, μέδω τὸ βασιλεύω, γίνεται ὁδω τὸ ἐξω τὸ καθεζομαι, ἐδῶν καὶ μέδων, ὁ ἐδραῖος καθεζόμενος. ἢ ὁδω τὸ μέδω τὸ βασιλεύω μεδῶ, οἷς ὁ βεβλῆας δει. ὁθεν καὶ βεβληφόροι λέγονται. καὶ μέδοντες, πρόβηλοι, βασιλεῖς.

Μέζα, τὰ αἰδοῖα, ὅτι μέσα εἰσὶ τῆς ἑρᾶς, μέσα ὄντα. Σικελιοὶ δὲ καὶ Ταυριῆται μέσα αὐτὰ ἀποκαλεῖσιν. Ἡσίοδος, Καὶ ὑπὸ μέζῃ ἔδοντο. ἢ καὶ μετὰδεσιν τῆς δ, εἰς ζ, μέζα.

Μέθες, ἄφες, βάλε. ἀπὸ τῆς ἱνι, ὁ δούτερος ἀόριστος, ὡς, ἢ μετοχή, εἰς οὔτος, τὸ προσωπικόν ἐς, καὶ μὴ τῆς μετὰ προθέσεως, μέθες. ἔστι ὁφείδον εἶναι, ἀλλὰ σσημειώται.

Μεθέμεν, μεθέσθαι, συγχωρεῖσθαι, καταλιπεῖν. ἔστι δὲ ἀπαρέμρατον, καὶ Ἰωνας ἐνεσῶς. ἀπὸ τῆς εἶναι πλεονασμῶ τῆς με, ἐμμεναι, καὶ συγκοπὴ ἑμμεν, καὶ μὴ τῆς προθέσεως μεθέμεν. ἢ ὁδω τὸ ἱνι τὸ πέμπω, μεθέμμι, ὁ ὁδω τῆς μεθέμμι, τὸ πληθύνω.

Θωπτικὸν μεθιέμεν, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον μεθιέμεναι, καὶ καὶ συγκοπῶν, Μεθιέμεν χρόνον, ἤγουν ὑποπέμψαι τὴν ὀργάνω.

Μεθίω, ἀμελήσω, καταλείψω. ἀπὸ τῆ μεθῶ μεθίω, ὡς τελῶ τελείω.

Μεθίω. τὸ θῖ, μακρόν. τὰ εἰς ᾧ καθαρὸν βαρύνοντα ὑπὸ δύο συλλαβὰς τῷ ἰ ᾧ ἀληγομένη, ἐκτείνεται. τὸ θῖ, ἰ. τὰ δὲ τῷ ἰ ῥήματα ὑπὲρ δύο συλλαβὰς κλινομένη εἰς μέλλοντα, δὲ τῷ ἰ γραφίται.

Μεθύω, γίνεται ἐκ τῆ μεθύ, ὃ σημαίνει τὸν οἶνον. μέθυ δὲ ὁ οἶνος ἀπὸ τῆ μεθύειν καὶ ἀμελεῖν τὸς πίνοντας αὐτόν.

Μεθήμων μεθήμονος, ὁ ἀμελής. ἀπὸ τῆ μεθῶ μεθήσω, μεθήμων. ὡς δειδήσω, δειδήμων.

Μεθύω, παρὰ τὸ μέθη. τῆτο παρὰ τὸ μὴ θείν, ἤγουν ῥέχειν. οἱ δὲ μεθύοντες ἀκίνητοι εἰσὶ, μέχρις αὐτομεθυδῶσιν.

Μεθύσος, παρὰ τὸ μέθυ. τῆτο παρὰ τὸ μέθη. τῆτο παρὰ τὸ μεθείω τὸ ἀμελῶ. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ἐνέθειν, ἤγουν σφαγιάζειν.

Μεθυσοκόταβος, ὁ μεθυδεῖς. παρὰ τὸ μέθυ, καὶ κόταβος, εἶδος συμποσίης.

Μεθυμναῖος, ὁ Διόνυσος. ὅτι μεθ' ὅμων ἦλθεν. τάχα δὲ καὶ παρὰ τὴν μέθυ εἴρηται, ὡς μεθυδότης.

Μέλαινα, γίνεται ἐκ τῆ μέλας μέλανος. ὁ κυανῶν. τὰ εἰς αὐτὸν ὀνόματα περιτοσυλλαβὰς κλινομένη, δὲ τῷ ἰ κλίνονται. μέλας, μέλανος. ἐξ ἧς τὸ, Μελαίντερον ἢ τε πῖσα. τάλας, τάλαντος. ἐπεκράτησε δὲ ἡ συνήθεια δὲ τῷ ἰ μόνον αὐτὰ κλίνειν.

Μέλας, ὁ μὴ βλέπων. Αἰολικῶς δὲ μέλαις καὶ τάλαις, πλεονασμῶ τῷ ἰ. ἐπεὶ καὶ χαίρει τῇ βαρείᾳ τάσει, ὡς τὸ, Πήλεις. χαίρει καὶ τῇ βραχυτέρᾳ συστολῇ, τὸ κέρω κέρρω λέγοντες. τῆτε χάριν προσθίσει καὶ ᾧδε ἰ, ἵνα βραχυτέραν τὴν συλλαβὴν ποιήσωσι. τὸ δὲ αὐτὸ μακρόν μεῖζον ἔστι τῆς ἐχέσης τὸ ἰ ἐκφωμένον. ἐπὶ δὲ τῷ Αἴας, ἐ προσθίεται δὲ τὴν ἐπαλληλίαν. εἰ δὲ τῷ αἴαις, ἀλλεπάλληλος δέρεσκετο ἢ αἰ δέφθογγος καὶ τῷ κακόφωνον.

Μελαμπέταλον, τὸ δειδρον, ἔχον μέλανα πέταλα.

Μελανόχρους κύαμις, Ἰλιάδος ὕ. τὸ μελανίππος καὶ μελαγχροῖς, παρὰ τὸ μέλαν ἢ σῶθις. τὸ δὲ μελανοπτέρυγες καὶ τὰ ὅμοια, παρὰ τὴν μέλανος ἡλικὴν ἢ σῶθις. ὡς τε πῇ μὲν τὴν ἡλικὴν λαμβάνουσιν, ὡς τὸ μελανόχρους, πῇ δὲ τὸ ἐδέτερον, ὡς τὸ μελαγχροῖς. ὡς ὅταν εὐρωμεν δρυπέτης, ἀπὸ τῆς δρύος δρυπέας λέγομεν εἶναι. τὸ δὲ δρυκολάπτης, ἀπὸ τῆς δρύος ἡλικῆς.

Μελαγχρῆς, ἀπὸ τῆ μελαγχρῆς σιωκόπη.

Μελάθρον, κυρίως λέγεται τὸ μέσον τῆς σέγης ξύλον τὸ ὑπόπουν καλόμενον. ἀπὸ τῆ μελαίνεσθαι ὑπὸ τῆ καπνῶ. ὅταν ἐν εἴπῃ Ὀμηρος, Αὐτὴ δ' αἰθαλόεσσα ἀνὰ ἕσασα μελάθρῃ ἔζετο, τῆτο φησὶ δηλῆν. τινὲς δὲ τὸν ὄροφον, ἢ τὴν οἶκον.

Μελδόμενος, πηρόμενος. κυρίως δὲ μέλδεν ὅστις, τὰ μέλη ἔδειν, ὅστις ἐδείν, οἶον, μελέδειν, καὶ συγκοπῶν.

Μελεδῶναι, αἱ τὰ μέλη ἔδωσαι φροντίδες. ὅθεν Ἡσίοδος γυιοκόρος αὐτὰς λέγει, τὰς ἕως κόρα τὰ γῆα ἀναλύσας. καὶ οἱ Αἰολεῖς σαλαγμόν τὴν ὀδύϊν λέγουσιν. ἀποσάξαι δὲ καὶ ῥέσιν. Ὀμηρος, Τηκεδόνι συγερῇ μελέων ἐξείλετο θυμόν.

Μελεδήματα, μεριμνήματα, φροντίδες. παρὰ τὸ ἔδειν τὰ μέλη καὶ βλάπτειν.

Μιλέαχρος, ἐτυμολογεῖ Εὐριπίδης, Μιλέαχρε, μέλεων γὰρ ποτ' ἀρεδαίς ἄρεων.

Μέλεον, τὸ μάταιον. παρὰ τὸ λέω λαὸ τὸ θέλω, ὃ μὴ λόγῳ, τῆτεσιν ὃ μὴ θέλω. εἰς δὲ θέλει τὸ μάταιον. ἐκ τῆ λαὸ ἐν γίνεται ἡλιος καὶ μήλιος, καὶ συστολῇ τῷ ἡ εἰς ε, μέλεος. σημαίνει ἄθλιον, παλαιπάρων, δυστυχῆ. καὶ τὸ θηλυκόν, Μιλέη δὲ οἱ ἐπλετ' αὐτῇ. Ὡς μέλει, μὴ τλήτε παρέξ ἐμὰ θέσφατα βῶναι, Ρῆβαν ἀκυρόν ποταμόν ἀκτῶν τε μέλαιναν.

Μελιπῶν, οἶκος ἐν ᾧ οἱ ῥαγῶδοι ἐμελέπων.

Μελιπῶ, δούτερος συζυγίας ὅστις. γίνεται παρὰ τὸ μελέπ. τὰ δὲ τῆς δούτερος συζυγίας ὡς ὅπιοπλεῖσον ἀπὸ τῆς εἰς ἡ θηλυκῶν γίνονται. τὸ δὲ μελέπ, παρὰ τὸ μέλι καὶ τὸ ἐπεόν, ἡ ἀληθινὴ γλυκύτης. τὸ δὲ μέλι, παρὰ τὸ μέλω τὸ φροντίζω. ὃ θεῖ πολλὰ ποιῶμεθα καὶ φροντίζομεν. τὸ δὲ μέλω τὸ φροντίζω, δι' οὗδ' λ. ἔχει; ἐπεὶ δὲ εἰς ποτε βαρύνοντος ἐνεσὼς δι' οὗδ' λ' ἐκφέρεται. καὶ δὲ τῆτο τὰ φθάσαντα ἡρεῖσθαι βαρύνοντα καὶ τὰ ὅμοια, ἄχρη τῆ ἀδραστηρικῆ κλίνονται, ὡς βαρύνοντα. ἀπὸ δὲ τῆ ἀδραστηρικῆς ὡς περισσώμεθα. μέλω ἐν τὸ φροντίζω, ὡς τὸ, Σοὶ δὲ καὶ τὰ δὲ πάντα μέλει. ὅθεν καὶ μελέπ. τὰ δὲ μαθήματα, φροντίζων πολλῶν ἄξια. τὸ δὲ μέλλω, σημαίνει δ'. τὸ ὀφείλω, ὡς τὸ, Ὡς μέλλεις εὐχεσθαι ἰὼν ἐς δέπον ἀκόντων. καὶ τὸ φαίνομαι, ὡς τὸ, Οὕτω περ Διὶ μέλλει ὑδρὸν φῖλον εἶναι. καὶ τὸ, πρίπω, ὡς τὸ, Εἰ μέλλων ἄρα πολλὰς ἡμῖν ὑποθέσεις. καὶ τὸ βραδυῶν, ὡς τὸ, Τί μέλλεις; τί ἀναδύει, καὶ μέλλεις ἢ βραδυτής. καὶ μέλλων ὁ ἐκείθεν χρόνος.

Μέλαινα, σημαίνει ῥία. τὸ σκοτεινόν, ὡς τὸ, Εἰλκον ὑπὸ τὰ μέλαινα. καὶ τὴν σῶσιν, ὅθεν καὶ φρενὲς ἀμφιμέλαινα. καὶ τὸ βραδυ, ὅθεν καὶ, Κρήνη μελανόδρος, ἢ βραδεία. τῆ δὲ μελαίνεσθαι αἴτιον τὸ βάθος. φύσει δὲ μέλαν τὸ ὕδωρ, ἀλλὰ λάμπεται ταῖς ἡλιακαῖς ἀκτῖσι.

Μέλη, ἢτοι σωματώμενος, ἀπὸ τῆ μεμελῖσθαι, μέρος καὶ μέλη, ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς μεσικῶν μελῶν, ἐπεὶ παρ' ἐνίοις ἐδόκει οἱ ἄνθρωποι μεθ' ἀρμονίας σῶσθαι. ἔγω δὲ καὶ τὰ σώματα, τὰ μέλη, ἢτοι σωματώμενος καὶ αὐτὰ μέρος καὶ μεῖζονα καὶ ὀλοχερῆσαν νομήν περιγραφή. ἢ ἀπὸ τῆς καὶ μεσικῶν μελῶν, ἐπεὶ καὶ ἀρμονίαν σῶσθαι τὸ σῶμα.

Μέλος, καὶ σύγκρισιν τῆς ἔπας, τὸ μεμελισμόν. ἢ ἀπὸ

ἢ ὑπὸ τῆς τῆς μέλιτος γλυκύτητος. Μύσιμβλος δὲ, τὰς ἐν λείσβῳ γλυκύτητας παρθεύας Μάσας ὅπῃ τὰ πρύθνη καὶ φοιτᾷ καὶ θρίβειν. ὅθεν ἐπεκράτησε τὰ ἀδόμῃα μέλια κληθῆναι. οἱ δὲ, ὑπὸ τῆς μελιγῆ-
 ρυος. Μελιαστοδέκτων κηρίων ἐμὰ γλυκερώτερα ὁμ-
 φακος. καὶ ἐτι τὸ μέλος τὸ ἐκάτω μεμελημένον. καὶ ὅ
 μὴ φροντίδος σκευάζεται. σημαίνει δύο. τὴν ὥδην,
 παρὰ τὸ μέλω τὸ φροντίζω, ἢ παρὰ τὸ ἔλω τὸ ἐλαύ-
 νω. σημαίνει καὶ τὸ μέρος τῆς σώματος, παρὰ τὸ
 μείρω τὸ μερίζω, μέρος, καὶ ἔσπῃ μέρος.
 Μελίφρονα πυρὸν, τὸν ἰδὼν, παρὰ τὸ μέλιασα. καὶ
 μελίηδέα θυμὸν, τὴν προσφιλεσάτω ψυχῇ.
 Μελιηδέα, φίλως. ἀρκεῖ ὅτ' τὸ μέλι πρὸς τὸ ἐμ-
 φανίσαι τὴν ἰδού. ὅταν δὲ εἴπῃ τυρῶ καὶ μέλι-
 τι γλυκερῶ, ἐκ ἐκ περιστάσεως τὸ ποσὲθικον,
 ἀλλὰ πρὸς ἀντιθέσολω. ἐπεὶ πικρὸν γίνεται τὸ
 μέλι.
 Μελιτίδης, καὶ ἔπος ἡδ' ἀνέθων, ὡς ὁ Μαργίτης, καὶ
 ὁ Κόρυβος.
 Μελιασα, παρὰ τὸ μέλειν. οἰκονομικὸν ὅτ' τὸ ζῶν
 καὶ ἐπιμελές. ἢ ἐκ τῆς μήλον, ὃ σημαίνει πάντα τὸν
 καρπὸν, μήλιζά τις ἔσσα, ἢ πᾶσιν ἐφιζάνεσσα τοῖς
 μήλοις. ἢ ὅτ' μέλιασα ἡδ' ἀνέθων τὰ χρησιμώτατα
 συλλέγεσσα, τὸ μέλι ποιεῖ. τὰ μὲν καλὰ ἐκλέγε-
 σα, τὰ δὲ φαῦλα ἀπορρίπτεσσα. λέγονται δὲ καὶ
 μέλιασαι καὶ ἱέρειαι παρὰ τῆς ποιητῆς, παρὰ τὴν μέ-
 λισαν τὸ ζῶν καθαρῶτατον ὄν. καὶ μελιαστοκόμοι
 μελιτεργοί, οἱ τὰς μέλιασας κομῶντες, τῆς ἐν ἐ-
 πιμελείας ἀξιῶντες. ὑπὸ τῆς εἰς αἶ, οἱ Αἰολεῖς
 μελιασῶν, οἱ δὲ Δωριεῖς πυλέων.
 Μελίχλωρος, ὅπῃθεον ἔστι τῆς δέας.
 Μελίνος, οἷον μελίνα ἔδω, παρὰ τὸ μέλια μελέϊ-
 νος, ἀποβολὴ τῆς εἰ.
 Μελίνη, εἶδος ὁσπερὶς, λέγεται θηλυκῶς καὶ ἀρσενι-
 κῶς. μέμνηται Δημοδοκῆς, καὶ Ἡρόδοτος, καὶ Ξε-
 νοφῶν.
 Μελιταῖα κυνίχα, λέγεται ὅτι πλησίον Ἰταλίας
 ἡσος ὅτ' Μελίτη, ὅς ἡς γίνεται. ἢ τὰ μικρὰ τὰ
 ἐπιμελείας χρεῖαν ἔχοντα. παρὰ τὸ μέλω τὸ
 φροντίζω.
 Μέλος, ἢ ὥδῃ, ὑπὸ μεταφορᾶς ἡδ' μελῶν τῆς σώμα-
 τος. ὥσπερ καὶ ὅπῃ τέτων τὰ μὲν ὅτ' βραχεία, τὰ δὲ
 μακρά. καὶ τὰ μὲν εἰσὶν εἰς ἐργασίαν ὡς ὅπῃ τῆς
 χειρῶν, τὰ δὲ εἰς τὸ περιπατεῖν, ὡς ὅπῃ τῆς πο-
 δῶν καὶ τὰ ὅμοια, ἔπως ὅπῃ τέτων τὰ μὲν εἰσὶν ὁ-
 ξύφονα, τὰ δὲ βαρύφονα, καὶ ἔπως ὁποτελεῖσιν τὴν
 τῆς ὀργάνων φωνῇ.
 Μέλω τὸ βραδυῶ. παρὰ τὸ μῶ τὸ ζῆπῶ, καὶ πα-
 ραγωγῇ γίνεται μέλω. καὶ ὅτ' ὁ βραδυῶν, αἰεὶ
 ἐν ζῆπῳ ὅτ' ἐστιν. ἢ παρὰ τὸ τὰ μέλη ἔδειν. ὃ ὅτ'
 φροντίζων, τίκεται ὑπὸ φροντίδων. καὶ ἀμελῆσαι,
 τὸ ἀφροντισῆσαι.
 Μελύγειον, πεμάτιον Σκυθικὸν γινόμενον ἐκ μόνου
 μέλιτος μετ' ὕδατος, βοτανῆς τινὸς ἐμβαλομένης.
 Μελπηδρα, παίγνια. παρὰ τὸ μέλπω τὸ παίζω.
 Διήφω μέλπειται Ἀρπὶ. κυρίως παίζειν, νῦν δὲ

κινεῖσθαι ἀ' χειρῶς, ἢ τέρπεισθαι ἀ' χειρῶς καὶ ἐμπεί-
 ρως καὶ τὴν μάχην. ἢ κινεῖσθαι καθάπερ παίζων
 καὶ ὀρχεῖσθαι. γίνεται παρὰ τὸ τὰ μέλη ἡγεῖν τὰς
 ρυθμὸς ἐπεὶ ἡτοι λέγειν.
 Μέλπω, τὸ ὕμνῶ, ὅς ἔ' καὶ μολπὴ ἢ ὥδῃ καὶ ὁ ὕμνος.
 Μέλποντες ἐκάεργον, αὐτὶ τὰ ὕμνουντες.
 Μελχισεδέκ, τὸ χι, ι, ὑπὸ ἀδελφώσεως. μελχι-
 λέγεται βασιλὸς, τὸ σεδέκ, εἰρήνη. λέγεται ἐν
 βασιλὸς εἰρήνης, καὶ ἀνάγεται εἰς τὸν Χριστόν.
 Μεμαῶτες, ποροθυμέμφοι, παρὰ τὸ μέμνω, ὃ δη-
 λοῖ τὸ ποροθυμεῖν, ὃ μέλων μεμῶ, ὅθεν καὶ
 μέμονας, ὃ μέσος ἀδελφείμμος. Ἀλλ' ἄγε πῶς
 μέμονα, πῶς ποροθυμῇ. τῆς ὃ μέσος ἀδελφεί-
 μμος μέμακα, ἢ μέμνηκα, καὶ καὶ συγκοπῶ με-
 μακῶς, καὶ ὑποβολῇ μεμαῶς. κλίνεται μεμαῶτος
 μεμαῶτος, καὶ σωαίρεσιν, καὶ πλεονασμῷ τῆς α ποιοι-
 τικῶς, μεμαῶτος. τὸ θηλυκὸν μεμαῶσα, ἢ με-
 μαῖα. ἔστιν εἰς τὸ γεγαῖα. ἢ ὑπὸ τῆς μῶ μά-
 σω, ἀφ' ἧς μεμαῖασιν, ἀποβολὴ τῆς κ. ἢ ὑπὸ τῆς
 μῶ, μῖσα, μέμνηκα, μεμνηκῶς, καὶ συσολῶ καὶ
 ἀποβολῇ μεμαῶς.
 Μέμβλωκα. Ἰωδ' αὐτε φιλομεδῆς Ἀφροδίτη αἰεὶ πα-
 ραμέμβλωκεν, Ἰλιάδος δ', αὐτὶ τῆς ἀδελφείας,
 πάρεσιν. ὑπὸ τῆς μολῶ μολήσω, μεμολήκα, καὶ
 καὶ συγκοπῶ, μέμνηκα, καὶ δὲ τὸ ἀσωπτικόν
 πλεονασμῷ τῆς β', γίνεται μέμβλωκα, καὶ ἔσπῃ
 τῆς ἢ εἰς ὦ, μέμβλωκα. ἢ ὑπὸ τῆς μέλω μεμῆλη-
 κα καὶ μεμῆλωκα, καὶ καὶ συγκοπῶ καὶ πλεονασμῷ
 τῆς β', μέμβλωκα.
 Μέμβλεται, ἐν φροντίδι ὅτ' ἐστιν, ὑπὸ τῆς μέλω. καὶ
 μέμβλεται, τὸ ἐπιμελεῖσθαι.
 Μεμῆφέαται. μεμῆῶ, μεμῆῖσω, μεμῆῖνηκα, μεμῆ-
 ξημαί, μεμῆξεται, καὶ Ἰωνικῶς μεμῆφέαται,
 παρὰ Ἰππώνακτι. Ὁ μὲν ἐν Βόσπορος καὶ ὁ Πόν-
 τος καὶ πάντα μοι μεμῆφέαται.
 Μεμνήως, παρὰ τὸ μέλω τὸ φροντίζω, ὃ μέσος
 παρακείμμος μέμνηκα, καὶ κατ' ἐπέκτασιν γίνεται
 μέμνηκα, ὅθεν ἢ μεμνή. ἢ ὑπὸ τῆς μεμῆληκα
 γέγονεν. Ἰλιάδος εἰ, Μέγα πλῆτοιο μεμνήως,
 αὐτὶ τῆς πᾶν πεφροντικῶς τῆς πλῆτε, καὶ ἐπιμέ-
 λειν αὐτῆς ἔχων.
 Μεμνήτο, ὑπὸ τῆς μῆνω, καὶ συγκοπῶ, μῆνω μνή-
 σω, μέμνηκα, μέμνημαι. τὸ δὲτικόν, μεμνή-
 μω μεμνήο μεμνήτο.
 Μέμνη, ἔστιν εἰς τὸ Κάθη.
 Μεμνέωτο. Ὡς μεμνέωτο δρόμους, Ἰλιάδος ψ', ὅπως
 ἐπισκοποῖ καὶ ἐπιμελοῖτο τὸν δρόμον, μή τις ὥρῃ
 τὸν καμπήρα παναργήσῃ. προπαροξυμῆται καὶ
 σωῇ τῆς ἰ γράφεται. ὑπὸ τῆς μεμνέωτο, αὐξήσει
 τῆς ὃ εἰς ὦ, μεμνέωτο. Ξενοφῶν δὲ μεμνέωτο αὐτῷ
 τῆς εἰ. Κράτης δὲ μεμνοῖτο. τὸ δὲ ἀνάλογον μεμνή-
 το δὲ τῆς ἢ, προσκειμῆς τῆς ἰ. Πίνδαρος δὲ Δω-
 ρικώτερον δὲ τῆς αἰ, μεμναῖατο.
 Μεμνηκῶναι, κρύψαι, κολλῆσαι, ἢ καμνῦσαι. σημαί-
 νει δὲ ἡχῆσαι. ὑπὸ τῆς μῆνω, ὃ μέλων, μῆκῶς, ὃ
 παρακείμμος, μεμνήκα. ὃ μέσος, μέμνηκα. τὸ
 τῆς.

ἔϊπον, μέμυκε, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, μέμυκεναι. Ἡσίοδος, Μέμυκε δὲ γαῖα καὶ ὕλη, αὐτὶ τὰ ἤχησεν. εἰ μὲν ἔν σημαίνει τὸν ἤχον οἶονεῖ ὅποτε λείν, ὅτῳ τὸ μὲν καὶ ὅτῳ. εἰ δὲ δηλοῖ τὸ σωισφίχθαι καὶ πεπιληθῆναι ὅτῳ τὸ κρύας, δηλονότι ὅτῳ τὸ μὲν ὅτῳ. καὶ Ὁμηρος Ἰλιάδος ε. Αὐτόματα δὲ πύλαι μύκον ἔρυν, αὐτὶ τὰ ἤχισαν, ἀνέφχθησαν, ὅτῳ τὸ ἀφρολεθῆναι.

Μέμφομαι. μέμφεται, καὶ ὀποβολῇ τὸ τ, μέμφεται. ἐνεργητικὸν ἐκ ἔχει. τὸ γίνεται ἐκ τοῦ μορμῆ. ὡς τὸ μέμφω τὸ λαμβάνω.

Μενέλαος. Μενέλαος τε καὶ Ἀγαμέμνων, ὅτῳ τὸ μνέλαος. ἀμφίβολον, εἴτε συγκοπῇ Μενέλαος καὶ Δορύλας, εἴτε κράσει τὸ καὶ αἰς ἄ μακρόν, ὡς ἐλέξαο ἐλέξα, ἐφάρια ἐφάρια, ἐπαιδούσαο ἐπαιδούσα.

Μενέδης. ὡς ὅτῳ τὸ Ἀργος γίνεται Ἀργένης, ὅτῳ ὡς τὸ μνός Μενένης, καὶ Μενέδης κατὰ ἔοπλιν.

Μενέας. ὡς ὡς τὸ Θράσος Θρασέας, καὶ Θάλος Θαλέας, ὅτῳ καὶ παρὰ τὸ μνός Μενέας, καὶ πλεονασμῷ τὸ ν Μενέας.

Μένω, τὸ ποθυμεῖν, ὅτῳ εἰ καὶ μνός. μνών, τὸ ἐπιμνών. καὶ μνῶς, ἡ πολυχρόνιος μνησικακία. ταῦτα δὲ τὸ εἰ φίλ. μνῶν δὲ, τὸ ὀργίζομαι, ὅτῳ διφθόγγα.

Μενέλαος, παρὰ τὸ μνός ὃ σημαίνει τὴν ψυχικὴν ποθυμίαν καὶ τὸ λαός, γίνεται μνόςλαος. ἀλλὰ πᾶς εἰς ὅς ὀνόματα ἐν τῇ σωθέσει τῆς ἐπαγομένης λέξεως τῆς ὀποσυνθετικῆς ἀρχομένης, ὀποβάλλει τὸ σ καὶ φυλάσσει τὸ ο, οἶον, Θεός, Θεόδωρος. λόγος, λογοποιός. καὶ δῆμος, Δημοδοκίης. καὶ τὸ ἀττικόν ὃ Μενέλαος. πόθεν γίνεται; παρὰ τὸ μνών καὶ τὸ λεώς, καὶ γίνεται Μενώλεως. ἀλλὰ πᾶς εἰς ὃ λήγοντα ῥήματα δυσύλλαβα βαρύνοντα σωθετα μὲν τὸ ἀμεταβόλε, ἔπειτα τὸ αἰς ε. οἶον, φέρω φερέοικος, μνών Μενέλαος, πλῶν τὸ τέρπω τερπικέραυνος. Δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι εἰ πάντοτε ποιεῖσιν οἱ Ἀττικοὶ ἰδίᾳ κλίσειν, ἀλλ' ὅτι τῷ ἐκπεταμένον ἔχοντων τὸ α.

Μνός, παρὰ τὸ μνών τὸ ἀδανείων, μνός, ὡς παρὰ τὸ δένω, δένος. σημαίνει ἔϊα. ὅτι μνός τὸ θυμῶ, Μνός δὲ μέγα φρονέας ἀμφιμέλαιναί πῆμπαντο, Ἰλιάδος α, αὐτὶ τὰ θυμῶ, ὀργῆς. ὅτι δὲ τῆς ἰχύος, Δῶκε μνός καὶ Θάρσος, αὐτὶ τὰ ἰχθυῶ καὶ δύναμιν. καὶ πάλιν, Ἐτίμοι μνός ἐμπεδόν ἔσιν. ὅτι δὲ τῆς ψυχῆς, μνός Ἀρμός, περιφραστικῶς ὁ πόλεμος. παρὰ τὸ μνός γίνεται μνέαινα, καὶ σημαίνει ἔϊα. ὅτι μνός τὸ χολῶναι, Οὐδέ τιτε καὶ ἀσκελέως αἰεὶ μνέαινέμεν, ὅτι δὲ τὸ ποθυμεῖν, Μνέαινε δὲ κύδος ἀρίδαι, ὅτι δὲ τὸ λειποφυχεῖν, Κτενόμενος μνέαινον.

Μενήσιος, ἐκ τῆς μνός μνός μνός μνός, ἔοπλιν τὸ τ εἰς σ. μνός δὲ λέγεται παρ' Αἰγυπτίους ὃ ἔατος. ἡ ὅτι τοπικόν ἔστιν, ὡς θαλάσσιος ἑρμῆος.

Μνοεικός. τὸ τῷ μνός καὶ τῇ ψυχῇ εἰκός καὶ ἀρεσόν. Etymologicόν.

Μνέτοιγε, ὁπρῆμα μεσόπτος. ἐκ τῆς μνός καὶ τῆς τοῖ ἀδανείων μεσόπτος.

Μενέγε, ἐκ ἔϊων σωδέσμων, καὶ σημαίνει τὸ ἀλφῆς.

Μερίμνω, παρὰ τὸ μέριμνα. τὸ παρὰ τὸ μερίζω, μερίζω, μερίμνω, μερίμνω, μερίμνω. ἐτυμολογεῖ δὲ παρὰ τὸ μερίζω τὸν νῦν.

Μέρη, ὅτῳ τὸ μεμερίσθαι, καὶ ἄλλο ἄλλο διαφέρει. συστατικὰ δὲ τὸ ὅλα σώματός ἐστι.

Μέρμις, μέρμιθος, τὸ σπάρτινον χρινίον. παρὰ τὸ εἶρω τὸ συμπλέκω, ἔρμις, καὶ μέρμις.

Μενήρην, αἱ φροντίδες, οἶονεῖ μνέοθῆναι, αἱ θηρώμεναι τὸ μνός, τῆς τῇ ψυχῇ. καὶ ὅτῳ ἄλλο θηράται ἡ ψυχὴ καὶ κρατεῖται, ἡ τῆς φροντίσεως.

Μερίμνα. ὡς παρὰ τὸ μερίζω γίνεται μερίμνα, ὅτῳ καὶ παρὰ τὸ μερίζω μερίμνα, καὶ ἔοπλιν τὸ δ, εἰς μ.

Μέρμερα ἔργα, τὰ μερίμνης καὶ φροντίδος ἔργα, οἶον χαλεπά.

Μερίμνιζε, παρὰ τὸ μερίζω τὸ μερίζω, ἀφ' ἧς τὸ φροντίζω. ἀλλ' ὅτι μερίμνιζον, εἰς μέρη ἐμερίζετο, ἐμερίμνα. καὶ διαίονα μνός ἡ ἐδρῆς, μερίμνα δὲ ἡ μερίμνη. ἀπὸ τῆς μερίζω, διπλασιασμῷ καὶ ἔοπλιν τὸ εἰς ἡ, μερίμνιζω. οἱ δὲ φροντίζοντες, μερίζονται τὴν γνώμην, ἀπὸ τῆς ὅτι τὰ δὲ καὶ τὰ δὲ μερίζεται τὴν ψυχὴν τὸ μερίμνωτος. ὅθεν μερίμνης τὰς μερίμνας οἶον λέγεται. τὸ δὲ μερίζω, παρὰ τὸ μερίζω μερίζω μερίζω. ἡ παρὰ τὸ μνός. τὸ παρὰ τὸ μερίζω παρὰ τὸ ὅλον. ἡ παρὰ τὸ μερίζω, μερίζεται ὅτῳ κατ' ἐκείνα τὰ μέρη τὸ σῶμα. καὶ τὸ μνός δὲ ὁμοίως.

Μέροφ, σωάνυμον. γίνεται παρὰ τὸ μερίζω τὸ μερίζω, ὃ μερίμνω τὴν ὅπα, ὃ ὅτι τὴν φωνὴν ἔχων καὶ ὀνάρθρον, ὡς παρὰ σύγκρισιν τῷ ἄλλων ζώων. ἐπεὶ δὲ εἰς εἶπα ἄνθρωπος, μερίζεται εἰς συλλαβάς. ἡ ὅτι εἰ πάντες τὴν αὐτὴν φωνὴν ἔχουσι.

Μέσος, παρὰ τὸ μερίζω, μερίζω, μερίζω, καὶ συγκοπῇ, μέσος. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ τὰ μέρη ἴσα ἔχειν. ὅθεν καὶ μεσίτης ὁ μεσάζων.

Μεσός παρὰ τὸ εἶω τὸ πληρῶ, ὃ μέλλων, ἔσω. ἐκ τῆς ἐσός ὃ πλήρης, καὶ πλεονασμῷ τὸ μ, μέσος. καὶ ἐδέπερον μεσόν, τὸ πλήρες.

Μεταλλῶ, δούτερας συζυγίας τῷ περιπατωμένον, καὶ σημαίνει τὸ πολυπραγμονῶ. καὶ γίνεται ἐκ τῆς μεταλλῶν. καὶ τί μετέχει τὰ μέταλλα παρὰ τὸ μεταλλῶ; ἐπεὶ δὲ ταῦτα ἐρύθνης καὶ τῆς τυχῆς, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναγκῆς δεόνται. μέταλλον δὲ σημαίνει τὸν τόπον ἐν ᾧ ὁ χρυσός τίκεται, ἡ τὴν χρυσίτιν γλῶ. καὶ γίνεται παρὰ τὸ μῶ τὸ ζῆπῶ, ὅτῳ τὸ ζῆπῶ ἐν αὐτῇ τί. καὶ τὸ ζῆπῶ, μεταλλῶν ἔλεγον. καὶ οἱ ἐργαζόμενοι μεταλλεῖς.

Μεταφρονον. ἡ μετα, τὸ ἔχατον σημαίνει καὶ τὸ ὀπίσω. ὡς τὸ, Μετ' Ἀχιλλῆα, καὶ μὲν Θησέα. σημαίνει καὶ τὴν αἰῶν ἔχουσιν, ὡς τὸ, μέπωπον. ὡς δὲ τὸ ἔχατον ὡς εἰπωμεν. σημαίνει τὸ ἀπὸ τῆς ἡπατος καὶ τῆς κοιλίας. ἀπὸ ὅτῳ τῶν ἔστιν ἐκείνο.

Μέσος, παρὰ τὸ μετέχειν τῆ ἴσως.

Μεσόδμη, μεσοδόμη συγκοπῇ.

Μεσαύλιος, ἡ καὶ τὸν ἀγρὸν ἐπαυλὶς. Ἀττικῶς καὶ τὴν μέσῳ τῆ πυλῶνος καὶ τῆς αὐλῆς, ἢ τῆς ἀνδραγίτιδος, καὶ γυναικωνίτιδος.

Μεσόπτος. μεσόπτος λέγεται εἶναι ὑπερήματα, ἀπὸ τῆ μεταξὺ εἶναι ὀνόματα, καὶ ῥήματα. οἷον ἄπο τῆ φιλοσοφῶ, καὶ φιλόσοφος καὶ φιλοσόφως. τῆτο δ' ἐκ αἰεὶ δίδασκεται, διὸ καὶ σεσυκοφαντῆται. τὸ δὲ καλῶς καὶ σοφῶς, ῥήμα ἐκ ἔχει παρακείμενον. βέλτιον ἐν σημειώσεως ποιότητος δηλατικὰς αὐτὰς καλεῖν. Ὡς.

Μετάρρηνα, τὰ ὀπίθεν τῆς κεφαλῆς, ἢ γυν μὲν τὰς φρονέας. ἐν τῇ κεφαλῇ δὲ αἱ φρονέες.

Μετριοπαθεῖν, ἐκ μέρης τὰ πάθη καταδέχεσθαι, συγγνώσκων.

Μεσημβρία, παρὰ τὸ μέσος καὶ τὸ ἡμέρα, γίνεται μεσημερία καὶ μεσημβρία.

Μετάρρηνα, τὰ νῶτα, ὅτι ἐξόπιδεν τῷ φρονέων καίται. φρονέες δὲ ὑμνεῖς εἰσὶ μεταξὺ τῆς καρδίας καὶ τῆ ἥπατος.

Μεταμέλειν, χῆμα ἀδρασύθετον, ἐκ τῆ μεταμέλομαι καὶ μετανοῶ καὶ μεταγινώσκω.

Μετωροφύακες, οἱ ὧδε τῷ μετῶρων ἀχλερόμενοι, ὥς τε ἐξαπατῶν, ἄπο τῆ φανακίζω, καὶ μετῶρα.

Μετέμφυτος, ὁ ἐνκεκοτρισμένος, ἀπὸ τῆ φύειν, καὶ μετῶ.

Μετένσι, τὸ θέμα εἰμί, ἡ μετοχή εἰς εἶδος, καὶ τὸ ὑποτακτικόν, ὦ, ἦς, ἦ, καὶ πλεονασμῶ τῆς σὶ συλλαβῆς ἦσι, καὶ τῆ εἰ ποικιλῶς, εἴσι καὶ μετένσι.

Μετωροσμός, ἐκ τῆ μετωρίζω. τῆτο παρὰ τὸ μετῶρος. τῆτο παρὰ τὸ αἶρω τὸ κερίζω. ῥηματικόν ὄνομα, αἶρος, καὶ ῥοπή τῆ αἰ εἰς ὁ, ὀειρος, καὶ ἐν ἰσφθέσει, εἰρος, καὶ ῥοπή τῆς σὶ διττόλογος εἰς ὦ, ἔωρος, καὶ μὲν τῆς μετῶ ποροθέσεως, μετῶρος ὁ κῆφος. τὸ αὐτὸ δὲ διηλοῖ καὶ τὸ μεταχρόνιος. μετῶρος ἐν, παρὰ τὸν ὦρον, ὃ σημαίνει τὸν χρόνον.

Μετανάσης, ὁ μέτοικος καὶ φυγάς, ἐκ τῆς μετῶ ποροθέσεως καὶ τῆ νάσσω τὸ οἰκῶ.

Μετόπαρον, ὁ μὲν τὴν ὀπάρων καιρός.

Μετῶν, ὡς ἀπὸ τῆ φέρω γίνεται φέρῶν, ἔπω καὶ ἀπὸ τῆ μείρω τὸ μείζω καὶ ἀειδμῶ, γίνεται μερῶν, καὶ ὑποβολῇ τῆ ρ μετῶν, ἔπω καὶ ἀπὸ τῆ δαίρω δέρῶν.

Μάτερον, τὸ ταπεινόν. παρὰ τὸ μετῶ, τὸ ἰσοταπεινέμενον. τῆτο παρὰ τὸ μετῶν. τὸ δὲ μετῶν, μετωροποιεῖν ἐτυμολογεῖται.

Μετῶπον. εἰς ἐνταῦθα ποροθέσεις αὐτῇ ποροθέσεως. τῆτεςιν ἰσφάπον, τὸ ἰσφ τῆς ὥπας ὄν. καὶ ὅπ τῆς γάλαγγας μετῶπιδόν σισάμνοι, αὐτῇ τοῦ ἐμφορῶν τῷ ὀφθαλμῶν.

Μεῖων. παρὰ τὸ μεῖων μεῖσος ὁ ἐλάττων, ὡς πλείων πλείσος, τῆ λόγῳ τῷ συγκριτικῶν.

Μεῖον, παρὰ τὸ μέρος μερίων, καὶ ὑποβολῇ τῆ ρ, μεῖων, καὶ συναίρεσις τῆ εἰ καὶ εἰς τὴν εἰ διφθογ-

γον, γίνεται μεῖων μεῖσος, τὸ ἐδέπερον τὸ μεῖον. σημαίνει δὲ τὸ μικρόν. ὅθεν καὶ μειονεκτεῖν, τὸ μεῖον ἔχειν. καὶ εἶναι ἐναντίον τὸ μειονεκτεῖν, τὸ πλεονεκτεῖν. καὶ μειονεκτεῖσθαι, τὸ μικροῖς ἡττάσθαι, καὶ οἷον ὅπ μιν μιν ἐχέσθαι, τῆτεςιν κρατεῖσθαι. ἢ ἀπὸ τῆ μικρὸς γίνεται, ἢ ἀπὸ τῆς μίας. τῆς δὲ μίας ἐδὲν ὅθεν ἐλάττωτον.

Μεῖζων, εἶδος τῷ ἀδραγῶν συγκριτικῶν. ἐκ τῆ μέγας ὁ παρῶτος τύπος, μεζάπερος. ὁ δὲ δεύτερος, μεζῶν, ὁ τρίτος, μέσων, καὶ ῥοπή Αἰολικῇ τῷ δύο σ' εἰς ζ, μεζών, καὶ πλεονασμῶ τῆ ι, μεζών. τὸ δὲ μέγας, εἶδος τῷ ὑποπεπνωκόων τῷ ὀνόματι ποροτί ἔχον, πορὸς δὲ τὸ μικρόν ἔχει.

Μεῖδιῶ, παρὰ τὸ μεῖον γίνεται. ὅθεν μεῖδιῶν, μεῖον κέχρηται γέλωτι. καὶ παρὰ τὸ μεῖδιῶ, γίνεται Μειδίας ὄνομα κύριον, ὡς παρὰ τὸ φεῖδω Φειδίας.

Μεῖδυλος. ἔπος ἐλέγετο ὁ πατὴρ Βακχυλίδης. καὶ γίνεται παρὰ τὸ μεῖδιῶ, ὡς παρὰ τὸ φεῖδω Φειδύλος. εἰς τὸ ἀμειδής.

Μεῖλιος, σημαίνει τὸν ἄπο μελίας γενημένον, παρὰ τὸ μελία, γίνεται μελίιος, καὶ συγκοπῇ, μελίνος, καὶ πλεονασμῶ τῆ ι, μελίνος. ὡς καὶ ὧδε τὸ μέλας μελίνος, Μεῖλιαν πόντω. καὶ Μελινίαν, Μελινίαν.

Μεῖλιγμα, σημαίνει τὰ τραυματικά, ἄπο τῆ μελίσσω, μεῖλιγμα.

Μεῖλια, σημαίνει τὰ ποικίλα πράγματα, τὰ ἐξ ἁποικῶν. ὧδε τὸ μελίσσω γίνεται. Ἰλιάδες ι. Πολλὰ δ' ὅπ μεῖλια δώσω, τὸ ἐξῆς, Ἐπιδώσω μεῖλια, οἷς μελίσσονται τὰς ἀνδρας. τὴν ποικίλα δὲ λέγει τὴν ἰδέως ἀντιμετῶν τὴν ψυχῇ.

Μεῖλιχος καὶ μελίσχιος, σημαίνει τὸν πορῶν καὶ πορῶντικόν. γίνεται ἀπὸ τῆ μέλι ὡς τῆς φασιν. ἢ παρὰ τὸ μέλος γίνεται μελίσσω, καὶ πλεονασμῶ τῆ ι, μελίσσω, καὶ ἐκείθεν μελίσχιος, ὡς παρῶσσω παρῶχος. ἢ ἀπὸ τῆ μέλος μελίνος, καὶ ῥοπή τῆ κ εἰς χ, καὶ ἀναβιβασμῶ τῆ τόνος, μελίσχιος, ὡς Ὀλυμπικός, Ὀλυμπικός, καὶ παρῶικός, παρῶικός, καὶ πλεονασμῶ τῆ ι, μελίσχιος. εἶτα πάλιν καὶ ὑποβολῇ τῆ ι καὶ διπλασιασμῶ τῷ συμφῶνων Αἰολικῶς, γίνεται μελίσχιος, ὡς κέρω, κέρρω. ἔποι δὲ κακῶς λέγασθαι ὡς λέγει ὁ Ἡρώδης. ὅτι ἐδέποτε οἱ Αἰολεῖς ὅπ τῆ πλεονασμῶ τῆ ι ἀντιδιπλασιάζουσι τὰ σύμφωνα. οἷον, τὸ κενὴ γίνεται κενή, καὶ εἰ γίνεται παρῶν καὶ κενή. τὸ δὲ ξένος, ἐκ ἀπὸ τῆ ξείνος, ἀλλ' ἀπὸ τῆ ξένος ἐξῆς. ὅπ τῷ τῷ βραχέων ποῖσιν ἀντιδιπλασιασμόν. οἷον, θεράπων, θεράπων. εἴη, εἴη. καὶ ὄνομα πόλεως.

Μεῖρεται, εἰ μὴ σημαίνει τὸ μερίζεται, γίνεται ἀπὸ τῆ μέρος μέρω μερομαι, καὶ πλεονασμῶ τῆ ι, μείρομαι. εἰ δὲ σημαίνει τὸ ἐπιθυμεῖ, γίνεται ἀπὸ τῆ ἴμερος ἰμέρω καὶ ἰμεῖρω, τὸ παθητικόν, ἰμείρομαι, τὸ τρίτον, ἰμεῖρεται, καὶ καὶ ἀφαιρέσιν, μεῖρεται.

Μεῖραξ, ὧδε τὸ εἶρω τὸ λέγω γίνεται εἶραξ, ὅθεν εἶράκιον καὶ μεῖράκιον, καὶ πλεονασμῶ τῆ μ, μεῖ-

μεῖραξ, ὁ δυνάμενος ἥδη λέγειν. Ἰστέον δὲ ὅτι
δηλοκῶς λέγεται. καὶ κρείττον λέγειν αὐτὸ ἀπὸ
τῆ ἰμεῖρα ἰμεῖραξ καὶ μεῖραξ, ἢ πιάτε χρόνα ἔ-
σα, ὥς τε καὶ ἐπιθυμῆσαι.

Μεῖς, σημαίνει τὸν μῆνα. μὴν ἦν, καὶ ἔφαπτο τὸν Δω-
ρικῶς εἰς τὴν εἰ δίδρογγον, ἐπειδὴ τὰ εἰς τὴν λή-
γοντα ἀρσενικά, καὶ θέλει ἔχειν πρὸς τὴν δίδρογ-
γον, οἶον, σωλῶ, Πλάτων, ἔφειφε τὸν εἰς σ',
καὶ ἐφάπτο μεῖς. πρόσκειται ἀρσενικά, ὅθεν τὸ χρυ-
σῶν ἐδέτερον. ἔστι δὲ ἀκλίτων. εἰ γὰρ ἐκλίνετο,
μῆρος εἶχεν εἶναι ἢ ἡρική. ἢ παρὰ τὸ μεῖος γί-
νεται. ὥς δὲ παρὰ τὸ ῥήσασ ῥηγμῖς, ἔτω καὶ πα-
ρὰ τὸ μεῖω, μεῖς. ἐχημάτισται μακρῶς τε ἅμα καὶ
ὀξύτῳ παρὰ τὸ μεῖος, μεῖω εἰρηται, ὅτι μεῖς
μῆρος εἰς ἄκρον τῆς σελήνης, πληρῆται ὁ μῆν.
τὸ δὲ μὴν, γίνεται ἀπὸ τῆ μῆνις ὁ σημαίνει τὴν
σελήνῳ, δι' αὐτῆς γὰρ τελεῖται ὁ μῆν. ἢ παρὰ τὸ
μεῖον τὸ μικρόν, γίνεται μεῖω, καὶ συζκοπῇ μὴν,
ἢ εἰς ἄκρον ἐλάττωσις καὶ ὑποπερμάτωσις τῆς σελή-
νης. τὸ δὲ μῆνις, ἢ ἀπὸ τῆ μῆνις ὁ σημαίνει τὴν
ὀργήν. αὐτῇ γὰρ τὸ πάθος ἀνάπτειν. ἢ ἀπὸ τῆ
μῆ μῆνιν ἐν τῷ αὐτῷ, ἀλλὰ ποτὲ μῆνις μεῖναι,
ποτὲ δὲ αὐξάνει. τὸ δὲ μῆνις, παρὰ τὴν μα-
νίαν, μῆνις τις ἔσα. εἰκόσκι γὰρ μαινομένοις οἱ
ὀργίζονται. ἢ παρὰ τὸ μῆναι τὸ ἐπιμῆναι, ἢ ἐπι-
μῆναι ὀργή. ἢ παρὰ τὸ ἐμῆναι τὴν μῆνιν ὀν-
τι καὶ ὀργίζονται. ἐνθεν ὀργίζονται μῆνι τὸ πρὸς φί-
λους καὶ ἰδίους καὶ ἑαυτοῖς, μῆνιεν δὲ τὸ πρὸς ἐχθρούς.
ἐφ' ὧν μῆνι γὰρ ταχὺ ἐκλάττωται, ἐφ' ὧν δὲ ἐπι-
μῆναι πολὺ μνησικακῶντες. καὶ ὑπομῆνις, τὸ
μνησικακῆσας καὶ ὀργιθεῖς. ἀπὸ δὲ τῆ μῆνις μῆ-
νιῶ, ὥς μῆνις μῆνιῶ. ἔστι καὶ μῆνιῶ μῆνιῶς, ἀ-
πὸ τῆ μῆνιῶ μῆνιῶν γινόμενον.

Μηδαμῶ, καὶ ἐκδιδίφιν, αὐτὶ τῆ μηδαμῆ.

Μῆνιγγες. λέγονται οἱ σκέποντες ὑμῖς τὸν ἐγκέ-
φαλον, ὅθεν τὸ μῆνιν ἐν αὐταῖς τὸν ἐγκέφαλον.

Μῆνις, ὅθεν τῷ αἰδοῖαν, παρὰ τὸ μέδω καὶ ἄρ-
χειν τῆς ἡφίστης, ἐκτάσει τῆ εἰς ἡ. λέγεται δὲ
μῆνις, καὶ τὰ βαλόμενα. ἢ ὁ δῖος, μῆνις.

Μηοῖα, ἢ λυδία. γίνεται ἐκ τῆ Μαῖων Μαῖονος. ἔστι
δὲ ὄνομα κύριον, Μαῖονία, καὶ ἔστι τῆ αἰς ἡ, Μη-
οῖα. ὁ καιῶν. τὰ εἰς ὧν ὀξύτῳ τῇ αἰδιδρόγγῳ
ᾤοντο ἔμμενα, εἰ μὴ ὧν ἐθνικά, ἔρεπτοι τὸ ὦ
εἰς ὅ ἐπὶ τῆς ἡφίστης. οἶον, Παιῶν Παιῶνος, Παι-
ῶνας ἄνδρας ἄγαν, Μαῖων Μαῖονος. εἰ δὲ μὴ ὧν
ἐθνικά, φυλάττει τὸ ὦ, οἶον, Βαιῶν Βαιῶνος,
ἔστι δὲ εἶδος ἰχθύος. Παιῶν Παιῶνος κύριον.

Μῆνυμα, παρὰ τὸ μῆνυῶ. τὸ παρὰ τὸ ἀνῶν, ὁ
σημαίνει τὸ δειρῆσαι, πλεονασμῶ τῆ μ, μα-
νῶ. ἢ παρὰ τὸ μῆναι μῆνυῶ, καὶ πλεονασμῶ τῆ ἡ.
Μῆλη ἰατρική, δι' ἧς φιλαφᾶται τὰ ποικίλα.
μῆλην γὰρ τὸ φιλαφᾶν λέγεται. καὶ μῆλωδον, τὰ
πορφυρά βάμματα. γίνεται παρὰ τὸν μήσω μελ-
λοντα δηλῶντα τὸ ἐργάζομαι. Ὁ μῆρος φησὶ, Μῆ-
σατο ἔργα. μῆλην ἔν ἢ ποικίλων καὶ τῶν ἰατρικῶν
ἐργασιῶν.

Μήδομαι, παρὰ τὸ μῆδω δηλῶν τὸ μανθάνω, ὁ γίνε-
ται κατὰ ἑοπλὴν τῆ δ', εἰς δ', ἀπὸ τῆ μῆδω. ὁ
διδάσκων ἀσέβητος, ἔμαθον, ἀφ' ἧς τὸ μαθεῖν.

Μηκῶν, εἰρηται ὅτι ἐνταῦθα πρῶτον εὑρεῖ τὸν τῆς μή-
κανος καρπὸν ἢ Δημήτηρ. μήκων δὲ ἢ βοτάνη, παρὰ
τὸ μήκος ὅθεν. μήκος δὲ, τὸ ὅτι πολὺ ἦκον μακρόν.
Μήκιστος, παρὰ τὸ μακρὸς μακρίων καὶ μακίων, καὶ
ἑοπλὴν μήκιστος, ὅθεν τὸ μήκιστος.

Μῆλα, πάντα τὰ τῆ ἀποδο. ὅθεν καὶ πᾶσα βύρσα,
μῆλωπ λέγεται. καὶ περιγράφειν καὶ τὰ πρόβατα
καὶ αἰγες, ἐπειδὴ καρποφορεῖ ταῦτα τῇ ῥιχί, κεί-
νεται γὰρ καὶ πάλιν φέρει. φησὶ γὰρ ἐπεξηγητὴς
πρόβατα τὸ ἄρσος, ἐπὶ ὧν καὶ τὰ β' εἶδη. καὶ σημαί-
νει γ'. μῆλον, Μῆλ' οἷός τε καὶ αἰγες. λέγεται δὲ καὶ
ὁ καρπὸς τῆς μῆλας. λέγεται δὲ μῆλα καὶ πάντα τὰ
δένδρα, ὥς ὅταν λέγῃ, Αὐτῇσι ῥίζησι καὶ αὐτοῖς
αὐτῇσι μῆλων, αὐτὶ τὰ σὺν τοῖς καρποῖς. μῆλα,
τὰ πρόβατα, οἱ μὲν ἀπὸ τῆ μῆλας ὅθεν ἀνάρμο-
σον, ἄλλοι δὲ ἀπὸ τῆ μῆλῳδον καρπὸν ἔδεσθαι. Ἀτ-
ταλος δὲ, παρὰ τὸν μαλλόν. ἐγὼ δέφημι, μᾶλλον
ἀπὸ τῆ μῆλα ὁ μαλλὸς εἰρηται. ἀπὸ γὰρ τῆ μέ-
λω καὶ μέλωμαι, γίνεται μῆλον καὶ μῆλα, ἐπιμειλίας
γὰρ ἡξίωται, καὶ ὅθεν πολλῆς φροντίδος ἦσαν τοῖς πα-
λαιοῖς. ἢ παρὰ τὸ μῆλον, τὸ ἡσυχον καὶ ἡμερον, καὶ
χαῦτον, πιάτον γὰρ τὸ πρόβατον. ὁ δὲ καρπὸς κατ'
ἐξοχῶν. πᾶς γὰρ ἔπος ἐλέγετο, οἶον, Καὶ αὐτοῖς
αὐτῇσι μῆλων. ἀνέστραμμένως δ' εἰρηται, ἔδει γὰρ
εἰπεῖν ἀνθέων. Ἰλιάδος ι.

Μηλόβοτος, ὁ τὰ μῆλα, τῆς τῆς πρόβατα βό-
σκων.

Μηλωπ, προβάτης δόρα. ἀπὸ τῆ μῆλα, ἢ ἀπὸ τῆ
μῆλῳδον.

Μῆρος, παρὰ τὸ μέλας, ἑοπλὴ τῆ ἀμεταβόλου εἰς ἀμε-
τάβολον, καὶ ἐκτάσει τῆ εἰς ἡ. ἢ παρὰ τὸ μέρος, ἢ
παρὰ τὸ μεῖον, ὅθεν τὸν μερισμὸν τῆ σώματος.

Μήρομα, ἀπὸ τῆς ὑποστατικωτέρας ὑπάρξεως εἰς τὸ
μεῖον καὶ ἐλάττω ἐλκεῖται. οἱ δὲ, μορμηκ. ἐπεὶ
ὅθεν πόνος ἐργάζεται. μορεῖν γὰρ τὸ πονεῖν.

Μηρινθος, ἢ χοῖνος. καὶ μηρίνθας, χοιρία, σπάρ-
τα, δεισμός. ὅθεν τὸ μύριται καὶ καταρρεῖν ἐν τῷ
μύριται αὐτῶν, τῆς τῆς σωχέειται. ἢ ὅθεν τὸ
μύριται καὶ ἐλκεῖται ἐν τῷ γίνεσθαι.

Μηρινθος, ἢ σπάρτος. ὅθεν τὸ μύριται καὶ καταρ-
ρεῖν ἐν τῷ κλώσθαι αὐτῶν, ἢ τοῖς νήθειται.

Μηρυκισμός, ἐκ τῆ μερυκίζω. τὸ ἐκ τῆ μερύκω.
μερύκειν γὰρ λέγεται τὸ ἐκ βέθης ἀρύεσθαι καὶ εἰς
μικρὰ κόπτειν. τὸ ὅθεν τὸ μερύω τὸ ἀναλέγω-
μαι. τὸ παρὰ τὸ μέρος μερύω καὶ μερύω, τὸ εἰς
μέρη κοπτόμενον.

Μήτηρ, ὅθεν τὸ μή τρεῖται. αἱ γὰρ γυναῖκες πρὶν
ἡρῶνται μήτρες, φυλάττονται πρὸς τὸ μή λυμαν-
θῆναι τὴν αὐτῇ παρθεῖναι. λυίκα δὲ ἡρῶνται
μήτρες, καὶ τρεῖται. ἢ ὅθεν τὸ μῶ τὸ ζῆτω, ἢ ὅ-
θεν τῇ τέκνων ζῆτω. ἢ ἡ μαστεύουσα τὰ πρὸς ἑο-
φῶν τοῖς κυνθεῖσιν. ἢ ὅτι φυσικῶς αὐτὰ μασθεῖ
τὰ κυνθεῖντα ἢ μήτηρ. ἢ ἐκ τῆ ματῶ, μάτηρ καὶ μή-
τηρ,

τηρ, ὡς μάτις μήτις, ἢ τῷ ἀδύλῳ ζητητική. τὸ μῆ, ἢ. ἐκ τῆ μήσω μέλλοντος. ζῆται εἰς τὸ ἀσύν. Μῆρα, παρὰ τὸ μήτηρ μητέρος μήτερα, καὶ συγκοπὴ μῆρα, ὅτι μήτηρ ὅστις τὸ ἄνωμα. ὡς πατήρ πατήρα καὶ μητρίδισιν τῶν, καὶ μήτηρ μῆρα.

Μήτις. σώσις, τέχνη, βελή. ὅθεν καὶ μπιτώσασθαι, τὸ κατεργάσασθαι καὶ βελύσασθαι. γίνεται παρὰ τὸ μῆδω, ὁ μέλλων μήσω, ῥηματικὸν ὄνομα, μήσις, καὶ μεταθέσει τῶν σ εἰς τ, μήτις. ἀπὸ τῆς γίνεται μπιτόσις. καὶ, Μπιτόσις φάρμακα, εὐ ὁπισθομεσία καὶ ἐνεργα. ἐκ τῆ μήτις, γίνεται μπιτίς, καὶ πλεονασμῶ τῶν ε, μπιτίσις. ἡ αἰτιατική, τὸν μπιτίτην καὶ μπιτίται καὶ μεταπλασμὸν προπαροξυσμα. αἱ δὲ καὶ μεταπλασμὸν εἰς α αἰτιατικὰ μὴ ἀπὸ ἡγεμένης ῥητικῆς ἢ δοτικῆς εἰς α μεταπλαθεῖσαι, (ὡς τὸ ἱππότης ἱππότις ἱππότα, προμετεπλάθῃ γάρ. ὡς δύο συλλαβὰς, ὅρα τὸ λίτα) προπαροξυσμῶνται. οἷον εὐφορον, εὐφορα. ἀλίφορον ἀλίφορα. ἡ κλητική μπιτίται. καὶ ὠφείλον εἶναι μπιτίται, ἀπὸ τῆς μπιτίτις ὁδίας. κινῶν δὲ ὅστις ὁ λέγων. ὅτι τὰ εἰς ἡς ἰσοσύλλαβα, εἰς τὸ τ ἔχει, εἰς α ποιεῖσι τὴν κλητικὴν. ἀλλ' ἐτι κινῶν, ὅτι πάντα πτώσις σωμενίπτεσσα ἑτέρα πτώσει, τὸν αὐτὸν τόνον ἀναδέχεται. τῆς χάριν καὶ ἡ κλητικὴ τὸν αὐτὸν τόνον ἐφύλαξε τῆς αἰτιατικῆς, καὶ ἡ ὁδία πάλιν τῇ αἰτιατικῇ ὁμοφωνήσῃ.

Μηχανή, παρὰ τὸ μῆδω, μήσω, μηχανή.

Μήχες, μηχανήμα, τέχνασμα, ὄνομα ὅστις ἐδέπερον. καὶ λέγουσι τινὲς ὅτι ἐκ τῆ μηχανῆ, γίνεται μήχος καὶ ἀδραχηματισμός. ὡς ἡδονή, ἡδός.

Μηρία, τὰ μερία ὅσα, ἀπὸ τῆς μηρός. ὑποκοριστικόν, μερίον. ἐκ δὲ τῆς μερίω ἢ μερίζω, γίνεται μέρος καὶ μηρός. ἀπ' αὐτῆς δὲ τῆς τύπης μερίζεται τὸ σῶμα τῶ ἀνθρώπου. μέχρι δὲ αὐτῆς ἐνεσι τὸ αὐτό. Ἐπεί καὶ μῆρεκα. Πτολεμαῖος τὸ ἐπελδοταῖον λαμβάνει τὸ μῆρε, ἢ Ἰωνικώτερον ἐκδέχεται τὸ κῆν. καὶ Δείσαρχος δὲ ἔπω. δυνάται δὲ καὶ ἐκῆν εἶναι τὸ πλήρες, ἐκδλίφως ἄνωμα τῶ α, ὡς περ καὶ ὅτι τῶ ἐντελέσειον εἰρημονα, Κατὰ πτόνα μῆρεκα. τὸ δὲ πτόν, πολὺ παρὰ τὴ ποιητῇ. ἀπεφωλῶν δὲ ἐντελέσειον εἶναι τὸ μερίον τῶ μηρόν, ἐκ δὲ συγκοπῆς αὐτῆς ἐχέτο, ἐπείτοι ὁδύεται ὁ τόνος. τὰ δὲ εἰς ὅς λήγονται μεταπλαζόμενα εἰς ἐδέπερον, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττει. ὁ ζυγός, τὸ ζυγόν. ὁ δίφρος, τὸ δίφρον. ὅθεν καὶ μηρός μηρόν καὶ μῆρα. εἰ δὲ μῆρα καὶ μηρός, μεταπλασμός ἐστι. καὶ ὠφείλον εἶναι μῆρα ὀξύτωνος. τὰ δὲ ἀπὸ ἀρσενικῆς ἢ θηλυκῆς εἰς ἐδέπερον ῥῆος μεταπλαθεῖν, τὰ αὐτῆς σημασιολογίου ὁμότονα καθεστήκασιν. ἐρετμοί, ἐρετμά. αἱ πυραὶ, τὰ πυρά. αἱ οἰκίαι, τὰ οἰκία. τῶν δὲ ἐκ ἐστίν. ἔδειξε δὲ ὁ τόνος τὸ πάθος. ἐστὶ τὰ δὲ μερία, καὶ καὶ συγκοπῶν τὰ μῆρα. ὁ φέρει δὲ τὸ ἀρσενικόν τῶ ἐδέπερον, ὅτι τὸ μὲν ἀρσενικόν ὁ ποιητὴς τίθησι καὶ ὅτι τῷ ἀγιαζομένῳ, ὡς τὸ, Μῆρας ἐξέταμον. καὶ ἐπὶ τῷ ἀνδραπείῳ, Μιάνδρω αἵματι μῆροί.

τὸ δὲ ἐδέπερον, ὅτι τῷ ἀγιαζομένῳ, ὡς τὸ, Αὐτὰρ ἐπεὶ καὶ μῆρεκα.

Μῆ. μῆ, ἀπαγορευτικὸν ὅστις ἐπὶ ῥήμα, οἷον, μὴ φάγῃς, μὴ μοιχέσῃς, ὅπερ καὶ ὑποτάσσεται. σημαίνει καὶ διατακτικόν, οἷον, μὴ ἀπέθανον ὁ δεῖνα, καὶ μὴ μάτω ῥεχομῶ, ὅπερ καὶ ὑποτάσσεται. καὶ ὅταν κεῖται ἀντὶ τῆς ἀπαγορεύσεως, καὶ ὑποτάσσεται. τὸ δὲ ἐ μῆ, ὑποτάσσεται. σημαίνει δὲ πρὸς. ἀρνητικόν, ὡς τὸ, Μὴ δὲ ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων πημαίνει ῥῶας. ἀπαγορεύσιν, ὡς τὸ, Μῆμοι οἶνον ἄειρε. διαγμὸν, ὡς τὸ, Μῆμιν ἐγὼ μῆν ἱκώμαι ἰών, ὁ δὲ μὴ ἐκ ἐλέησει. συλλογισμὸν, ὡς τὸ, Μὴ ὁ κοιμώμενος ἐχὶ προδήσει τὰ ἀνίστηναι. καὶ ἀντὶ τῆς εἴδε, Μὴ δέτι σοῖσι πόδεςιν ὑπερβάλλεις. σωπάττεται δὲ μῆ, ῥῶαν ἐγκλίσειον. μῆ προσακτικῶν, ὡς τὸ, Μὴ φεῦδ' ὅπισθ' ἀμῆρος σάφα εἰπεῖν. μῆ δυνάμει, ὡς τὸ, Εἰ μὴ ἐγὼ τὰδε τόξα φαεινῶ ἐν πυρὶ θείλω. καὶ μῆ ὑποτακτικῶν, ὡς τὸ, Μὴ δῆπω ὑπ' ὀχισφί λυάμεθα μώνυχας ἵππους. καὶ μῆ ποίων προσώπων σωπάττεται ἐν τοῖς προσακτικοῖς; εἰς μῆ τὸν ἐνεσῶτα, μῆ δολέρε καὶ ῥίτε. οἷον, Μὴ δὲ ἔα νῆας ἄλλαδ' ἐλκόμεν. καὶ μῆ ῥίτε, ὡς Παῦλος φησὶν. Ὁ ἐδῶν τὸν μῆ ἐδῶντα μὴ ἐξέσθονεῖτο, καὶ μὴ κενέτω. ὅτι δὲ τῶ ἀρσενικῶ πρώτῃ ἐνεργητικῇ, παθητικῇ καὶ μέσῃ, μετὰ τῷ ῥίτων μόνον σωπάττεται. ἐδὲ λέγεται μὴ τύπον, ἢ μὴ τύφαι, ἢ μὴ τύπτει. εἰ δὲ τῇ ὀρσει καὶ ἐγκλίσει σωπάττεται, ἐ μῆ τῆς ἰδίας δυνάμειος τίσσεται, ἀλλ' ἀντὶ τῆς ἀποφάσεως. ὡς ἐν τῷ, Μὴ δὲ ἐμὴν ἰότητα, ἀντὶ τῆς ἐκ τῶ ἐμὴν βέλυσιν. καὶ ἐν τῷ, Μὴ ὀφείλες λίσσασθαι, ἀντὶ τῆς ἐκ ὀφείλες. ἀπαρμυγῶν δὲ εἰ σωπάσσεται ἢ μὴ ἀπαγορεύσιν, ἐ ξείον. διότι παντὶς ῥήματος ἀρχεῖ τὸ ἀπαρμυγῶν. κρείττον δὲ ὅστις εἰπεῖν, ὅτι λῶνα μῆ ἀπαρμυγῶν σωπάσσεται, ἀντὶ προσακτικῆς ἐγκλίσεως κεῖται. ὡς ἐν τῷ, Μῆτ' αὐτὸν κτείνεν (τὸν Ἀγαμέμνονα ὁ Αἰγιδος), μήτε μνῆσθαι ἄκοιτιν, ἀντὶ τῆς μὴ ἔσο μνηστῆρ τῆς γυναικὸς αὐτῆς. καὶ ἐν τῇ Ἰλιάδι, Μὴ μῆν ἐγὼ κέρρη Βρισηῖδι χεῖρ, ἐπενέκαι. σωχῶς δὲ ὁ ποιητὴς τοῖς ἀπαρμυγῶν ἀντὶ προσακτικῶν ἐχέσαστο. ὡς ἐν τῷ περσῶν, ἀντὶ τῆς ἀπόπεραν ποιησάτω. καὶ ἀγορεύμεν, ἀντὶ τῆς ἀγορεύσιν.

Μήποτε, ἐπὶ ῥήμα διαγμῶν, ἐν μέρος λόγῳ. σωτίθεται ἐκ τῆς μὴ ἀπαγορεύσεως, καὶ τῆς ποτὲ ἐπὶ ῥήμα.

Μηλιαυθμός. Λυκόφρων, Καὶ μηλιαυθμὸν ἡδὲ χερσαίας πλάτης. σημαίνει τὸν ἐν τοῖς περσῶν κοινῇ μῆσις τύπον, ἢ γὰρ τὴν μῆδραν. παρὰ τὸ μῆλα τὰ πρόβατα, καὶ τὸ ἰκῶν τὸ κοιμῶμαι, γίνεται ἰαυθμός ἢ κοίμησις. καὶ ἐν σωθέσει, μηλιαυθμός. ὡς κλαῖω, κλαυθμός.

Μῶ. ὡς ὁδία τὸ Κέφαλος γίνεται Κεφαλῶν, κῶλος κωλῶν, μέγιστος μεγιστῶν καὶ μεγιστῶν, ἔπω καὶ ὁδία τὸ μεῖος μειῶν, καὶ καὶ συγκοπῶν μῆν. ἀφ' ἧς καὶ μῶν ἢ σελῶν.

Μηριόνης, ὁ δὲ τῶν μηρῶν τὴν ὄνησιν φέρων, καὶ
ἐαυτῷ ἐμποιῶν, παχὺς γάρ. καὶ Μόλος δὲ ὁ τῆ-
τε πατὴρ, ὑπὸ τῆ μολίσκειν.

Μηδαμινός, ἀπὸ τῆ μηδαμῶς, ὅτι τῆ ὄντος, ἀπὸ τῆ
μηδαμὸς ὀνόματος. συγκειμένη ἀπὸ τῆ μὴ ἀπα-
γορευτικῆ καὶ τῆ δαμὸς τῆ ἰσοδυναμῆντος τῇ τίς.

Μήτωρ, ὅπισθμων. ὡδὲ τὸ μήτω μήσω, ὁ δυνά-
μηνος μήσαδαι, ὁ ὅστις βελούσαδαι.

Μεταίχιμιον, σημαίνει τὸ μεταξὺ δύο τινῶν παρα-
μάτων ὑπάρχον. κυρίως δὲ ὁ μεταξὺ δύο στρατῶν
τύπος, ὑπὸ τῆς αἰχμῆς.

Μεταμάζιον, μεταξὺ τῶν μαζῶν. ἐν ᾧ ποιητέον ὡς
μετάφρενον καὶ ἐνώτιον. παρήκται δὲ ὡδὲ τὸ μα-
ζός καὶ τὴν μετὰ πρόθεσιν. ὡς περ παρὰ τὸ χδο-
νός καὶ τὴν ὅτι ὀπχθόνιος, καὶ τὴν παρὰ καὶ πο-
ταμός, ὡδὲ ἀποτάμιος. γίνεται ὅδ καὶ ἀπὸ δύο
λέξεων ἐντὶ ὡδὲ γων, ὡς τὸ Νεαπολίτης, καὶ
ἄλλα μυρία.

Μετανάσω, μέτοικον, φυγάδα. ὑπὸ τοῦ νάσω,
ὁ μέλλων νάσω, νείασμαι, νάσης, καὶ μετα-
νάσης.

Μεταδρομάδω, ἐπιδραμών, ἢ ἐν τῷ ἔχειν ὄμῃ,
Μετέρρα. τῆτο τὸ πάθος τῆς Αἰολικῆς ὅτι δὲ λέκτε.
οἶον, Αἰτιάο τὰ μετέρρα. ὁ ὅδ μετρίος, μετέρ-
ρος παρ' αὐτοῖς εἴρηται.

Μιαρόν, παρὰ τὸ μιάινω, ἢ παρὰ τὸ μία, γίνεται
παρώνυμον μιαρόν, ὡς σκιά σκιαρόν, οἶονεὶ τὸ
μερογαμῶν, ὡς ἐκ αὐτῆς ὅτι τῷ αὐτῷ σωέλθῃ
δὲ τὸ μύσος, τῆτε τὸ φολκτόν.

Μία, ἐκ τῆ εἰς, τὸ θηλυκὸν μία. ὁ κυνών. δύο
κυνόνες εἰσὶν οἱ μαχόμενοι. ζήτει εἰς τὸ εἰς.

Μιαυφόνος, μαινόμηνος φόνους, ἢ καὶ ἔοπλῳ Δωρι-
κῶ τῆ β, εἰς μ. οἶον, βιαυφόνος. ἢ καὶ πλει-
νασμὸν τῆ μ, οἶον ἱαινόμηνος τῆ φόνω.

Μίγδ' ἄλλοις, ἀναμεμιγμένος τοῖς ἄλλοις. ἀπὸ τῆ
μίσγω, ἢ μίγω μίγδα.

Μιγέωσι, ῥήμα ὑποτακτικὸν δούτερος ἀόριστος. εἰ ὅδ
τῷ ἐνισῶς, μακρὸν ὠφείλου ἔχειν τὸ ἰ. ὡδὲ δὲ
ὅτι βραχύ. ὁ χάριν ὅτι δούτερος ἀόριστος. ἔστι
μίγω, τὸ μῖ, μακρὸν. εἰς τὸ μίσγω. καὶ ἢ θέ-
σαι μακρὰ, μετεβλήθη εἰς φύσει. τὸ μῖ, ἰ. εἰ ὅδ
ἐνέαρετο δὲ διφθόγγῃ, ὠφείλου εἶναι ὁ μέσος
ὡδὲ ἀκείμηνος μέμοιγα. ὁ δούτερος ἀόριστος, ἔ-
μιγον, βραχύ τὸ ἰ. ὁ παθητικὸς ἐμίγην, μι-
γείς μιγῆτος, ἐὰν μιγῶ, μιγῶμεν, μιγῶσι, καὶ
πλεονασμῶ τῆ ε, Ἐπεικὶ τομῶ μιγέωσι.

Μίκκος, σημαίνει τὸν μικρόν. Καλλιμάχων, τοῖς
μίκκοις μίκα διδῶσι θεοί. ἀπὸ τῆ μικρὸς γί-
νεται. τῆτο παρὰ τὸ μείον τὸ ἔλαττον, γίνεται
καὶ δὲ λυσιν, μείον, καὶ ἐκτάσει μῆϊον, μῆϊκρός,
καὶ συγκοπῇ τῆ ἦ, μικρός. τὰ ἔχοντα προηγέμε-
νον σύμφωνον, ὑποτρέφεται τὴν εἰ δίφθογγον.

Ἰμβρος, ὄνομα πόλεως. Κίβρος, ἐθνικόν. λι-
βρός, ἢ σκοτεινὴ νύξ. φίβρός. δίβρος, τὸ φερκίον.

Ἰγκρος, ὁ ἐγκέφαλος. λίβρος, ὁ ξυστήρ.

Μικκίλος, μικρός, ὑποκορευτικῶς.

Etymologicón.

Μιλίγματι δαιτός, τὰ λείψανα. οἱ δὲ τὸ σαῖς ὁ
κατέμασσαν τὰς χεῖρας καὶ τὸ λίπος ἀπέψαν. ὁ-
περ ὑπομαρδαλίαν οἱ Ἀττικοὶ καλεῖσιν. ἴσως
ἀπὸ τῆ μελίζω μίλιγμα καὶ μίλιγμα. τὰ δὲ
παραυντικά, τὸ μεῖ δίφθογγον.

Μιμαλῶνες, ἐκλήθησαν κυρίως αἱ γυναῖκες, πο-
λεμικαὶ γάρ, ὡδὲ τὸ μιμεῖσθαι τὰς ἀνδρας, ἢ-
τοι δὲ Μακεδονικῶ ἰσορίαν, ἥτις κεῖται ἐν τοῖς
Καλλιμάχῃ.

Μίμησις, ὡδὲ τὸ μῖμος, ἢ μνήμη τις ἔσα. Μί-
μντος, λέγεται πόλις καὶ χώρα ἐν Θράκῃ. ἔσι-
κε δὲ λέγεσθαι ἐκ τῆ μίμντος. μίμης γάρ ὁ-
ρος ἐν Θράκῃ, ὡς παρὰ Ἀμμωνίῳ. Ἡ δὲ δ' ὁ-
φιστενῆς τε μίμης ὑπελείπειτ' ὀπίσσω, καὶ Πι-
πληίδος ἄκρης.

Μιῶθη, ὡς τινες ὑδύοσμον καλεῖσιν. ἔστι δὲ κα-
λάμινθος ἄγειον ὑδύοσμον. ὅπερ λυπαρμῆν ἢ
Δημήτηρ ἰδῶσα, ἐμίσησε καὶ ἀκαρπον ἐποίησε.
μήποτ' ἐν ἡμεῖς μίθρον καὶ ἀντίφρασιν τὴν δυ-
σαδία καλεῖται.

Μῖν, ἀντωνυμία ὅτι εἶπε προσώπῃ πρωτότυπος. ἐ-
γώ, σὺ, ἰ. τῆτο ὅδ τὸ ἰ ὡς εἶπον βραχυνόμῃον
πρόσωπον, ἐφελκυσάτο τὸ ν, καὶ πλεονασμῶ τῆ μ,
ἐλθέτω μῖν. σημαίνει δὲ εἶα ῥῆν. ἀρσενικόν,
θηλυκόν, καὶ ἑδέτερον. αὐτόν, αὐτήν, καὶ αὐτό.

Μίνυθα, ἐπ' ὀλίγῳ χρόνῳ, παρὰ τὸ μινύθω, μί-
νυθα, καὶ πλεονασμῶ τῆ ν, μίνυθα, καὶ ὡδὲ
γωνῇ, γίνεται μινυθάδιος, ὁ ὀλιγοχρόνιος.

Μινυρίζω, σημαίνει τὸ ἡσυχῇ κλαίειν καὶ θρη-
νεῖν. ἢ ἀπὸ τῆ μύρω ὁ σημαίνει τὸ κλαίω, καὶ
ἀναδιπλασιασμὸν, μυμυρίζω, καὶ ἔοπῃ τῆ ὕ εἰς
τὸ ἰ καὶ τῷ μ εἰς τὸ ν, μινυρίζω. ἢ παρὰ τὸ
μύω, μυίζω, καὶ καὶ ἀναδιπλασιασμὸν, μυμυ-
ερίζω, καὶ ἔοπῃ.

Μιζονίδης, παρὰ τὸ μίσγω, μίζω, γίνεται μί-
ξις, ὡς παρὰ τῶ παρῆξις, καὶ Μιζίας, ὡς σώσω,
Σωσίας, καὶ λέξω, Λεξίας. καὶ Μίζων Μίζο-
νος, Μιζονίδης.

Μισγάκεια, παρὰ τὸ μίσγω καὶ τὸ ἄγκος, γίνεται
ἄγκεια, καὶ μισγάγκεια. ἔστι δὲ τὸπος κοῖλος εἰς
ὃν καταφερόμενα τὰ ὕδατα ἐκ τῶν ὀρῶν, μίσγον-
ται. ἐκ δὲ τῆ κῆω τὸ κῆμαι ὁ γίνεται καὶ σωα-
λοιφῶ καὶ, γίνεται ὄνομα μονοσύλλαβον καὶ, καὶ
μῖ τῆ ὀπτατικῆ ἢ πλεονασμῶ τῆ γ γίνεται ἄγ-
κος, τὸ πᾶν κοῖλον καὶ βαθύ.

Μιμαλόνες, αἱ βάνχαι καὶ βοηδρόμοι, ἥτοι αἱ
μετὰ βοῆς καὶ ἐκπλήξεως διὰ τὸ κάτοχοι εἶναι
προϊούσαι δρόμῳ. ὅς καλοῦσι καὶ γεγωνοκώ-
μας οἷοι, τῷ γεγωνίσκειν ἥπουν θορυβεῖν τὰς
κώμας.

Μίφα, κυρίως οἱ ἀπὸ φασκίων καὶ ὠαρίων γινό-
μενοι σέφανοι. ἐν κατοχῇ δὲ πᾶς σέφανος μί-
φα λέγεται, ὡς καὶ ἐνταῦθα. ἔπος εὐρον εἰς τὸ
χόλιον τῆ Πινδάρῃ. Ἐφαρμόσῃ ὀπαντίῳ.

Μῖσος, παρὰ τὸ μῖ ἴσος εἶναι, ὡς ἀνάρσιος ὁ ἐχθρός.
ἢ ἀπὸ τῆ μύω μύσω, μύσος καὶ μῖσος. ὁ πᾶντες
μύσος.

μύοντες ἐκφύγουσιν. ἔστι δὲ τὸ μὴ μακρὸν, ἀπὸ πᾶσδ' ὁδοῦ.

Μισήτος, παρὰ τὸ μισῶ, μισήσω, μισήτος, ὡς λαλῶ, λαλήσω, λαλήτος, μισήτη δὲ ἡ πόρνη καὶ ὑποβολὴν τῷ γ, μισήτητις ἔσα, παρὰ τὸ μίσγεσθαι.

Μιδός, κυρίως ὁ εἰς μὴν κατατιθέμενος, καταχρηστικῶς καὶ ὁ ἐφ' ἡμέραν. παρὰ τὸ πείθω πείσω, οἰοῖται πιδόσθις ὦν, ἐν ᾧ τις πείθεται, ὁ πείθων τινὰ ὑπηρετεῖν. ἢ παρὰ τὸ μῖσος ὠθεῖν.

Μιδαρία, ἐκ τῆς μιδός καὶ τῆς ἀρῶ τὸ ἀντικαταλλάσσομαι, γίνεται μιδαρία.

Μιδαρχίδης, ὁ ἀρχὸς ἐν τῇ λαμβάνειν τὸν μιδόν. Μίσυλλον, εἰς μικρὰ διέκοφαν. ἢ παρὰ τὸ μείον, γέγονε μῖσος, καὶ μισύλλω.

Μίτρα, λέγεται ὁ γυναικεῖος τῆς κεφαλῆς ἀνάδεσμος. μίτρα, ζώνη ἢ ἔξ τῆς μίτρε ὑφαντομένη. ἐφορεῖτο δὲ ἐσωτέρα τῆς λαγόνος ἢ χαλκῇ λεπίδι, ἣν ζώννυται περὶ τὸν κοιλίαν χάριν πλείονος ἀσφαλείας. ἔστι δὲ πορφυρεῖδος οὐλοῖς ἀλυσειδωτῇ, ἣν πορὶ τῆς ἡτῆς φυλακτικῇ.

Μνεία, ἀπὸ τῆς μνήω μνήα. καὶ καθ' ὑπερβασμὸν μέγα, καὶ συναιρέσει, μνεία.

Μνήμη, παρὰ τὸ μνήω, μνήμη, καὶ συγκοπῇ μνήμη. ὅθεν μνημοσύνη ἢ ὑπόμνησις, καὶ μνήμα τὸ μνημόσιον.

Μνήμων, ὁ ποιεῖν καὶ ἐπιμέλειαν ποιεῖμενος φόρτε, ὃν ἡμεῖς ἐπιπλὴν καλέμεν.

Μόγος, μόλις, μὴ πόνος, ἀπὸ τῆς μόγος, ὁ πόνος.

Μοῖρα, ὡς περ ἀπὸ τῆς σπείρω γίνεται σπορά, ἔπω καὶ ἀπὸ τῆς μείρω μορὰ ὥφειλε λέγεσθαι, ἀλλὰ πρὸς ἀντιθέσιν τῷ τὰ γένος τῆς μορᾶς, ἔθηκετο βαρίπτον μορὰ, καὶ πλεονασμῷ τῷ ι, μοῖρα. ἢ αὐτὴ εἰμαρμένη. παρὰ τὸ μιμεῖσθαι ἐκαστῷ. σημαίνει τὴν δεινότητα, ὡς τὸ, Ὡς μάκαρ ἀφείδη μοιρητὴς ὀλβιόδαιμον, τῆς ἐν ἀγαθῇ μοῖρᾳ γέννημένη. σημαίνει καὶ τὸν θάνατον, ὡς τὸ, Μοῖραν δ' ἔτινα φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἄνδρα. σημαίνει καὶ τὴν μερίδα, ὡς τὸ, Μοῖρας δαδάμενοι δαίνυντο. σημαίνει καὶ τὸ πρέπον, ὡς τὸ, Κατὰ μοῖραν εἵπεις.

Μοιχός, ὁ πόρνος. παρὰ τὸ εἶκω τὸ πρέπω, ὁ παρακεῖμενος, εἶχα, ὁ μέσος, οἶκα. οἶκος, καὶ μετὰ τῆς μὴ ἀπαγορευτικῆς, μοιχός, καὶ ἔοπη, μοιχός, ὁ τὰ μὴ πρέποντα πράττων, ἢ ὁ ἐξω ὦν τῷ οἴκῳ. καὶ μοιχάγεια, τὰ ἀντὶ τῆς μοιχείας ἀρεσάματα ἐπὶ τῇ ληφθῆναι μοιχὸν ὑποτεινόμενα, καὶ οἰοῖται ἢ τῆς μοιχῆς μοῖρα ἀρεσάμενη.

Μῶσα, τινὲς φασὶ μύσαι εἶναι αὐτὴν. ἢ δὲ μεσική, ὅθεν ἀφαιρέσει μυστικῶν. ὡς δὲ ἄλλοι μῶσα τίς ἐστι. μῶ δὲ καὶ μῶμαι τὸ ζητῶ. Ἐπίχαρμος ὁ κωμικός. Πύρρον γεμῶ καὶ Δολκαλίωνα, καὶ τὴν τῆς Ἑρμῆ (ὁ δὲ τὴν τῆς λόγῃς μῆτρα), Μαῖαν λέγει, παρὰ τὴν ζήτησιν καὶ εὕρεσιν τῆς μαθημάτων. καὶ μαῖα τὸ ζητῶ, ὅθεν καὶ μαῖα καὶ μῶσα. ἐτυμώτερον δὲ οἱ Δωριεῖς λέγουσι Μῶσα γὰρ μῶσα λίγεια.

Μόγος, παλαιωγία, κάματος. παρὰ τὸ μέγας, ἐν ᾧ τοῖς μεγάλοις παρὰ μῶσι κοπιῶμεν. ἢ παρὰ τὸ οἰμαγῆ. ἢ παρὰ τὸ μὴ εἶναι τὴν ψυχὴν γαίνυνθαι, ὅθεν χαίρειν. μόγος δὲ λέγεται καὶ κακοπάθεια.

Μόθος, ὁ πόλεμος, ἢ μάχη. παρὰ τὸν μολυσμὸν τῆς φόνων. ἢ παρὰ τὸ ὅμως θῆναι τὰς μαχομένους καὶ εἰς ταῦτο σωφρέχειν.

Μοθωνία, ἀλχηζονεία τῆς τῆς σώματος κινήσεως. ὅθεν καὶ μόθος, καὶ μόθων ταρκατικός.

Μόλις, ἔστιν ἐπιρρήμα μεσόπτης, παρὰ τὸ μέλλω. ἔπος ἔχον. ἐκ εὐ δὲ ἀπὸ τῆς μόγος, ὅπερ παρὰ τὸν μόγον γίνεται. ἢ ἀπὸ τῆς μολῶ.

Μολοβρός, ὁ γαστρίμαργος, ἢ ὁ προσαίτης, ὁ πτωχός, καὶ συγκοπῇ μολοβρόσθις ὦν, παρὰ τὸ μολεῖν ἐπὶ τῷ βορᾷ.

Μολιβος, καὶ μολυβδος. εἰ μὴ τὸ δῖον, τὸ δ', ἐκ ἔστιν. οἶον, Καὶ μολιβος ὡς περ δίκτυον κατῆγε, Σοφοκλῆς. ἐὰν δὲ τὸ ὅ, τὸ δ'. Ἡ δὲ, μολυβδαῖνη ἰκέλη, Ἰλιάδος ὡς, τῆς μολίβης ὁρμῆς. μολιβος δὲ ἐπὶ κεῖται τῷ ἀγκίστρῳ εἰς τὸ κατέλκειν αὐτὸ τῷ βάρεϊ κάτω, παρὰ τὸ μολεῖν εἰς βάθος.

Μόθων μόθωτος, ἔπω καλοῦσι Λακεδαιμόνιοι τὸν οἰκογενὴ δούλον, ὃν οἱ Ἀθηναῖοι, οἰκότρεβα φασί.

Μολυνῶ, παρὰ τὸ ὀλύω ὀλυῶ, καὶ μολυνῶ, καὶ μολυσμός. ἢ παρὰ τὸν μῶλον, ὃ σημαίνει τὴν συμβολὴν τῆς πολέμου, καὶ ἔοπη τῷ ὦ εἰς ὃ,

Μολπῇ, σημαίνει δύο. ἐπὶ μὴ τῆς ὕμνης, Μολπῇ θ' ὃν ἱλάσκοντο. ἐπὶ δὲ τῆς παιδείας, Ναυσικάα Λοκώλενος ἤρχετο μολπῆς.

Μόνος σημαίνει δύο. τὸ μοναδικόν, ὡς ὅταν λέγωμεν, Ἐνὰ θεὸν μόνον. καὶ τὸ πρὸς ἀντιθέσιν τῷ ὁμοζύγων λεγόμενον, οἶον, Ἀπελείφθη τις ἐν τῇ πόλει δόρυ μόνον ἔχων. καὶ, Ἀπελείφθη τις ἐν τῇ ἀείψῳ ἄρτον μόνον ἔχων. ἐκ ὅτι χεῖρας καὶ πόδας ἐκ ἔχον, ἀλλ' ὅτι τὰ ὁμοζύγα τῶν ἐκ ἔχον, οἶον οἶνον, κρέας, καὶ τὰ λοιπὰ προσφάγια.

Μονίος, σημαίνει τὴν μεμονωμένην ἄρτον, παρὰ τὸ μονία.

Μοναχός, παρὰ τὸ μόνον θεῶν προσδύχεται. ἢ παρὰ τὸ μόνος ἄχῃ ἔχειν, ἢ γὰρ λύπας. ζῆται εἰς τὰς διαφοράς.

Μόρα τὰγμα στρατιωτικὸν παρὰ Λακεδαιμονίους ἔπω λεγόμενον. καὶ εἴρηται παρὰ τὸ μείρω μορὰ, ἐπὶ μέρεσιν ὅχλων, ὡς φθείρω φθορά. ἔστι δὲ ἡ μόρα τάξις ἐξ ἀνδρῶν πεντακοσίων, ἢ ἑπτακοσίων, ἢ τετράκοντα.

Μορίον, ἐπὶ τῆς αἰδοῦς κατ' ἐξοχὴν τῆς ἄλλων μορίων τῆς σώματος, ἐπεὶ δὲ ὁρμίσσεως ὅθεν ὄργανον. οἱ μὴ, παρὰ τὸ μείρω, ἐγὼ δέφημι, ἀπὸ τοῦ μὴ ὀράσθαι, παρὰ τὴν αἰδῶ, ἀλλ' ἐν κρυφῇ ταῦτα κατεχεν.

Μορίαν, οἱ μὴ πᾶσαν ἐλαίαν ἔπω καλέσιν, οἱ δὲ τὰς ἱερὰς τῆς θεῶν, ὅτι δημοσίαν μοῖραν ἐκ τῆς κρητῶν ἐλάμβανον. Ζῶν δὲ ὁ Μῦθος ὅτι τὸ βρύον

βρύον τῷ ἐλαίῳ ἐκάλειν μόρον, εἴθ' αὖ αὐτῷ-
σαι ἐλαίαι μορίαί ἐλέγοντο. τινὲς δέ φασι διὰ
τὸν ὅπ' Ἀλirroθίᾳ μῦθον, ὃν Ἀρης ἀνείλε πέ-
λεκε, βιασάμενον τὴν θυγατέρα αὐτῆς Ἀλκίπ-
πῳ. ἀπὸ ἐν τῷ ᾧ αὐτὸν μόρος, ὅτι ἀνιρέθη
κόπτων τὰς ἐλαίας, μορία ἐκλήθη. Σέλευκος,
μορίαί, τῆς Ἀθηνᾶς ἱεραὶ ἐλαίαι.

Μορμουκεῖον, περιπεριπατάται. ἐστὶ προσωπεῖον ἐ-
πίφοβον. Ἀεισοφανὴς γῆρα. διηλοὶ δὲ καὶ φόβη-
ρον ἀπλῶς, ἐν Οἰσμοφοριάζουσας. ἐστὶ δὲ πε-
ποιμηνὴ ἢ φωνή. ἢ τὰ τῷ ἑάγων προσωπεῖα
λέγονται. αἰνιγμα, παρὰ τὴν Μορμῶ. ἐστὶ δὲ
ὄνομα γυναικός. μεταφορικῶς ἐκ ταύτης τὰ πρὸς
κατὰ πληξίν τυπωθέντα προσωπεῖα, ἐκάλειν μορ-
μουκεῖα.

Μορμύρονται, πλημμυροῦνται. ὀνομαστικοποιῖται.
πέπονθε δὲ ἢ λέξεις ἀπὸ τῆς φύσεως τῆς ἐν τοῖς
ὕδασι γινόμενης. καὶ μόρμυρος, ὄνομα ἰχθύος,
ἀπὸ τῆς μορμύρας.

Μόρος, ὁ θάνατος. ὡς περ παρὰ τὸ ἀπείρω γί-
νεται σόρος, ἔπω καὶ παρὰ τὸ μείρω μόρος, ὁ με-
μεισμένος τοῖς πᾶσιν. ἐκ δὲ τῆς μόρος γίνεται μό-
ριμον, καὶ πλεονασμῷ τῆς σ' μόρσιμον τὸ πεπω-
μένον ἢ τὸ εἰμυμένον. παρὰ τὴν μοῖραν μοῖρι-
μον, συγκοπή, καὶ πλεονασμῷ τῆς σ'.

Μορύνεται τὰ μὲν πολλὰ μόχθου καὶ κακοπαθείας γί-
γνηται. μόρος ὅδ' ἢ κακοπάθεια. ἀπὸ τῆς μο-
ρῆσαι ὅδ' ἢ κακοπαθεῖσαι.

Μορφή, παρὰ τὸ μείρω τὸ μερίζω, μορῆ, καὶ πλεο-
νασμῷ τῆς φ, μορφή.

Μόρφον. Μόρφον θηριπῆρα, Ὀμῖρος, ὅπ' τῆς αἰ-
τῆς, Ἰλιάδος α'. παρὰ τὸ μάρπτω τὸ καταλαμ-
βαίνω, γίνεται μάρπνος, καὶ ἑοπῇ τῆς α' εἰς ὁ καὶ
τῆς π' εἰς φ, μόρφνος, ὁ καταλαμβαίνων. ἐξ οὗ
γίνεται ὁ παχύς καὶ δυνατός καταλαμβαίνων. ἢ
παρὰ τὴν ὄρφυ, πλεονασμῷ τῆς μ, ἵνα σημαί-
νεται ὁ μέλας. οἱ δὲ παρὰ τὸ μέρος ἢ μόρος, καὶ
τὸ φόρος, μοροφόρος, οἶονεῖ ὁ δὲ μόρος φόρον ἐ-
πιφέρων ταῖς ὀρῖσιν, ὁ μεμωρημένος καὶ πεπονη-
μένος ᾧ τῶς φόρος. καὶ συγκοπή τῶς δύο οὐ, μόρφνος, ὁ φόριος. βαρύνεται. τὰ ὅδ' εἰς ος λή-
γοντα δισύνλλαβα μὴ ἔχοντα ἀδραχηματισμὸν
διηλυκῆ ἁφῆς, ἔχοντα πρὸ τέλους τὴν ὀρ συλλα-
βὴν, πάντα βαρύνεται, ὑπεσαυμένον τῷ εἰς μὸς
ληγόντων, οἶον, ὄρδος τὸ μονοθῆν. φόρτος,
πτόρδος, καὶ μόρφνος. πρόσκειται τὰ εἰς μὸς, δὲ
τὸ κορμός, φορμός. τὸ μύρτοι περνώος, ὁξύνεται
ὡς τὸ πυκνός. ὃν καὶ περνώον καλέσιν, τὸν αὐ-
τὸν τὸν προειρημένον μέλανα. ἀφ' ἧς καὶ τὸν μελα-
νόμυρον καρπὸν, περκαΐζειν λέγεται.

Μόχος, ὁ ἀρωματικός, παρὰ τὸ ἐκ μέσῃ χειρῇ. ἢ
ἀπὸ τῆς μῶς τῆς ζῆτος, ὁ πῖς πᾶσι ζῆτέμυρος. ἢ ἀπὸ
τῆς ὄζω γίνεται ὄχος, καὶ πλεονασμῷ τῆς μ. ἢ κα-
τὰ σέρντιν τῆς δυσωδίας, ἀπὸ τῆς ὄζω ὄχος, καὶ
μόχος. δύο ὅδ' σημαίνει τὸ ὄζω. καὶ μόχος τὸ μοχα-
ειον, παρὰ τὴν ἐν τῇ κράζειν αὐτὴν λέγειν μῶ. ἢ πα-

ρὰ τὸ ὁσμᾶσαι τῇ μῆρῃ. ἢ παρὰ τὸ μῶς τὸ ζῆ-
τῶ καὶ τὴν χέσιν ἡ ἔχασιν πρὸς τὰς μητέρας.

Μόσσω, παρὰ τὸ μῶς τὸ σιωτῖδῶ. σημαίνει δὲ τὴν
ξυλίνην οἰκίαν. ἢ παρὰ τὸ μάσσω τὸ μαλάσσω.
σημαίνει δὲ τὸν μεμαλαγμένον λῶρον.

Μόχοισι λύγοισιν. σημαίνει ἱμαντῶδες φυτὸν. ἢ με-
ταφορὰ ἀπὸ τῶς ἀπαλῶν ἔτι βρωῶν ὅπ' τὰς ἑυφερὰς
τῶς φυτῶν ἀγομῆν. λύγος δὲ ἔστι ἱμαντῶδες
φυτὸν, καὶ ἀπαλὸν, ὃ καὶ οἶτον καλέσιν, ἐξ ἧς καὶ
τὸ ἰσόκαρπον. καὶ μοχυνύται, ἑρέφεται, κυρίως
τὰ μοχεῖα, ἢ τῶς λεπτῶν λαχανῶν φυτεῖα, ἢ
φυτῶν. τινὲς δὲ αὐτὸ καὶ ἄγνον καλέσιν. ὁ δὲ τῆ-
τε καρπὸς ἐσθιόμενος, ἀφανιστικός ἐστιν ἀρροδισίων.
καὶ οἱ ἱερεῖς δὲ τῶς φυτῆς τῆς κόμας τῇ ἐαυτῶν
κλίμῃ ὑποτιθέασιν ὡς φυσικῶς τινα δύναμιν ἔ-
χοντας πρὸς ἀγνεῖαν.

Μοτόν, τὸ εἰς ἀναπλήρωσιν σαρκὸς τιθέμενον. εἴθ' αὖ
καὶ ὁμολύτειον, οἶον πεπληρωμένον σαρκός. παρὰ
τὸ βῶ, βιβῶ, βίβημι, βήσω, βέβηκα, βέβη-
μαι, βατός, καὶ ἑοπῇ τῆς β' εἰς μ καὶ τῆς α' εἰς ο,
μοτός. μοτῶ μοτώσω, καὶ μοτώσις, καὶ μοτάσειον.

Μοχθηρία, λέγεται ἢ κακία. ἀπὸ τῆς μοχθηρός,
ὃ σημαίνει τὸν κικόν. τῆτο ἐκ τῆς μόχθος. τῆτο
παρὰ τὸ ἄχθος. πλεονασμῷ τῆς μ καὶ ἑοπῇ τῆς α'
εἰς ο. ἢ παρὰ τὸ μόγος ὃ σημαίνει τὸν κόπον. πλεο-
νασμῷ τῆς σ, καὶ ἑοπῇ τῆς γ' εἰς χ. μοχθηρός ἔν
κυρίως, ὁ ᾧ μόχθον ἀνὰ σφοδρόμυρος. καὶ πονη-
ρός, ὁ ᾧ πόνον. ἀπὸ δὲ τῆς σώματος ὅπ' τὴν
δύναμιν μετενήκεται, ὃ τῇ δὲ θέσει κακός.

Μοχλός, παρὰ τὸ ὁμῶς ἔχει τὴν κλεῖν, ὃς ἄμα αὐτῷ
τὴν κλεῖν ἔχει. ἢ παρὰ τὸ μολῶ, πλεονασμῷ τῆς
χ. ἢ παρὰ τὸ ἔχω τὸ συνίχω, ὄχος, ἐπεὶ καὶ Ὀ-
μῖρος, ὁχῆα λέγει τὸν μοχλόν. ἢ παρὰ τὸ ὀχ-
λεῖν καὶ ὀχλίζεῖν παρ' Ὀμήρῳ καὶ ἄλλοις τῶς πα-
λαιῶν, τὸ μὲν βίας κινεῖν. σημαίνει καὶ τὸ ὀχλῶ
ῤῆμα. τὸ μᾶ πρὸς ἡλθον ὅπ' ἵπταισιν δηλῶν, μίχοχ-
λος, καὶ μοχλός. Φιλόξενος δὲ φησὶν ὅτι καὶ καὶ
τὴν νῦν χῆσιν εἴρηται ὁ μοχλός παρ' Ὀμήρῳ,
ἀλλ' ὅπ' βλήης καὶ ὀχλῶς εἴρηται παρ' αὐτῷ. μοχλόν
ὅδ' λέγεται καὶ τὸν συνέχοντα τὰς θύρας φησὶν, ἀλ-
λὰ μοχλόν λέγεται, ὡς αὐτὸν δὲ μοχλεύσασθαι
καὶ σαλεύσαι. ἔπος οἱ δὲ τὴν ἐτυμολογίαν τῆς ὀνό-
ματος ὁ ποιητής. ὅτι παρὰ τὸ ὀχλῶ τὸ κινῶ καὶ
μοχλεύω. τοιγαρὶν ὅπ' τῆς Κύκλωπος φησὶν, Εἰ-
μοὶ σὺ μοχλὸν ἄερας ἔειπαι ἐν ὀφθαλμῷ. καὶ
οἱ μὲν μοχλόν ἐλόντες ἐμόχλευον. Σπῖλας τε προ-
βλήτας ἐμόχλευον. καὶ, Μοχλοῖσιν ἄρα τὴν γε
κατεῖρυσαν εἰς ἄλλα δῖαν. ἐκ τῆς ὀπιδον τὴν χι-
δῖαν μοχλοῖς ἐρείδαν, εἰναι εἰς τοῦ μ' πρὸς τὸν.
οἱ δὲ μὲν τὸν ποιητὴν ὡς ἢ συνήθεια ἐχρήσαντο
τῷ ὀνόματι. εἰς τὸ ὀχλίζω.

Μῶλος, ἢ πολυχρόνιος μάχη, κυρίως παρὰ τὸ μὴ
λύσασθαι ταχέως. ἢ ὅτι ὁμῶς ὀκλύει, ταχέως ὀλο-
θρεύει. ἢ παρὰ τὸ μῶλεῖν, καὶ μῶλον Ἀρης,
τὸν ἐν τῇ πολέμῳ μολυσμὸν καὶ τὴν μάχην.
ἢ μῶλωπα, ἑσῶμα, ἀπὸ τῆς μόλις δυναθῆαι
ἐκφυ-

ἐκφυγεῖν, ἢ ἀπὸ τῆς μόλις κινεῖσθαι αὐτόν. καὶ μωλεῖν, τὸ μάχεσθαι. μολεῖν δὲ τὸ παρὰ γίνεσθαι, ὅτε τὸ ὀ μικρὸν.

Μωλύτερον, τὸ ἀμβλύτερον καὶ ἀσθενέστερον καὶ αἰσθητὸς ἔχων.

Μώλωψ. ἔστι ὄλλωψ, σημαίνει τὸ συσφύω καὶ φθείρω, ὁ μώλων, ὁλῶ, ὁ παρὰ κείμηνος, ὡλκα, ὁ παθητικός, ὡλμαι. ἐξ αὐτῆς ὡλμος, καὶ ἐν ὡλβιασμῶ, μώλος ἡ συστροφή. ἐξ ἧς μώλωψ, ἡ γυνὴ ἢ ἐκ πολέμου ἡγομένη πληγὴ. ἢ παρὰ τὸ βῆς βοὸς καὶ λέπω τὸ λεπίζω, βώλωψ, καὶ μώλωψ. Δημήτριος ὁ πύκτις ἐν τῷ περὶ Διαλέκτου. βώλωψ ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τῆς βοὸς λέπος ὅθεν δέρμα, καὶ οἱ ἱμάτιες σκιδάζονται. μήποτε ἐν ὅ ἔλλος ὁ νόστος καὶ οἱ ἔλλοπες ἰχθύες, ἐκ ἀπὸ τῆς τῶ ὅπα ἔχειν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς τῆς μὲν ἔλλοπες εἶναι, τῆς δὲ ἔλλοπας. λεπίς γὰρ καὶ λέπος, τὸ περικείμενον τῇ σαρκὶ δέρμα. λῶπος μὲν γὰρ τὸ ἱμάτιον καὶ μεταφορᾷ, λῶσις δὲ καὶ λέπυρον καὶ λεπίς. κυρίως τῶν φωλίδων τῶν φωλίδων ἐν αὐτῇ. κυρίως γὰρ μώλωπες λέγονται, αἱ ἐκ τῶν βοείων λῶρων πληγαί.

Μωκός, χλόαςῆς, μωρός, σκώπτης. ἐξ ἧς καὶ μωκωμῆς, ἡ γυνὴ χλόαζομένης.

Μάινυχας ἵππας, ἀπὸ τῆς μονος καὶ τῆς ὄνου ὄνυχος, γίνεται μονόνυχας, καὶ ἀποβολὴ τῆς ν καὶ κράσει, μώνυχας.

Μαρός, παρὰ τῶν ὥρα ὁ σημαίνει τὴν φροντίδα, μὲν τῆς μὴ ἀπαγορεύσεως καὶ συγκοπῇ, οἶονε ὁ μηδὲν φροντίζων. ἢ παρὰ τὸ μὴ ὄραν τὸ συμφέρον.

Μῶμος, παρὰ τὸ μῶ, ὁ μῶλων, μῶσω. δηλοῖ καὶ τὸ ζητῶ. μῶμος ἐν ὅ αἰετίζοντι, καὶ μηδὲν τῶν ἄλλων ἱκανὸν εἶναι νομίζον, ἀλλ' ἐνδεῖν τῷ κρείττονος, αἰετὶ πάντοτε λέγων καὶ διασύρων.

Μυδαῖ, ἔστι δὲ τέρα συζυγία τῶν περιπατωμένων. σημαίνει τὸ ὄζειν, καὶ τὸ οἰδαίνειν, ἡ γυνὴ τὸ φουσᾶσαι καὶ ὀγκᾶσαι. οἰδαίνεσι πίνυν οἱ τάφοι καὶ τὸ ἐνδον. γίνεται ἐν παρὰ τὸ μύω. ἢ ἀπὸ τῆς μύζειν, καὶ ἐκθλίβειν τὸ ὕδρον. κυρίως γὰρ τὸ ὄζω καὶ σήπω σημαίνει. καὶ μυδαίνω, σημαίνει τὸν ὄζοντα, παρὰ τὸ μύειν τῆς μυκτῆρας, ἡ γυνὴ κλείειν. ἐξ αὐτῆς μυδῶ μυδᾶς. καὶ, Μυδῶστα δὲ ἀπὸ χροὸς ἔρρεε λάχνη, ἀπὸ τῆς διυραιομένη. ἀπὸ τῆς ὕδαρ ὕδω ὕδωσιν, καὶ πλινθασμῶ τῆς μ, μυδῶ. καὶ μυδαλίον, τὸ σισιπὸς καὶ ὄζον. καὶ, Εἰσας μυδαλέας, Ἰλιάδος λ', ἀπὸ τῆς διαβρόχης, δῖυρως. καὶ ἐμύδαινε, τὸ ἐβρεχε.

Μυδρος, ὁ πεπυρακτωμένος σίδηρος. εἴρηται παρὰ τὸ μύρεσθαι καὶ διαρρεῖν. λέγεται δὲ καὶ ὁ χρυσός, παρὰ Λυκόφρονι. Πακτώλιον σαθμοῖσι πλαιυγὴ μύδρον.

Μυελός, παρὰ τὸ ἐν τῇ μυχῇ εἰλεῖσθαι, μυελός τις ὢν. ἢ παρὰ τὸ μύω τὸ ἀσφαλίζω, ὁ ἐσφαλισμένος ὑπὸ τῆς ὁσέως. ὅθεν καὶ μυαλῶ.

Μύζει. τί μύζει; Ἀριστοφάνης. παρὰ τὸ μύω, μύζω, ὡς ἔζω, ἔζω. σημαίνει δὲ τὸ θηλάζω.

Μύσεις, τὸ μυσῆριον, παρὰ τὸ μεμυκέναι. ἀπὸ τῆς μύω τὸ μανθάνω. ἀφ' ἧς καὶ τὸ, Μυεῖται πινύματος γινώσιν.

Μύθος, σημαίνει δύο, τὸν τε σκοτεινὸν λόγον, παρὰ τὸ μύω τὸ καμύω, καὶ τὸν ἀπλῶς λόγον, παρὰ τὸ μύω μύσω τὸ διδάσκω, μύθος καὶ μύθος. Κρατερόν δ' ὅτι μύθον ἔτελλον. μύθος σημαίνει καὶ τὴν εἰρήνην. ἀπαξ εἴρηται παρ' Ομήρῳ. εἰδὲ τὴν Ἀλλῶ μύθη ποιήσασθαι ὅπως εἰλῶ ἐδῶσθε. ὅθεν καὶ Ἀπκρέων ἐν τῇ δελτέρῳ τῶν μελῶν, Μυθίας, τῆς εἰρησίας, ὅτι τῶν ἀλίων λέγει.

Μῦα, ἐκ τῆς μῦων. σημαίνει δὲ τὸ παχύ καὶ σαρκώδες τῶν ὀπίθων, τὸ σωισφιγμένον ὑπὸ τῶν νόδων μέρος. εἴθι, Πάχιστος μῦων ἀνθρώπων πέλεται, γίνεται παρὰ τὸ μύω τὸ συσφίγγω, ὁ σωισφιγμένος τόπος. μῦων ἐν ἡ λεγομένη γαστροκνημία, Ἰλιάδος π'. ἡ τις σωίστηεν ἐκ πολλῶν νόδων καὶ σωιστραμμένων σαρκῶν. ἐξ αὐτῆς γίνεται μῦα, ἡ σαρκώδης στα καὶ παχεῖα.

Μυκαλή, παρὰ τὸ ἐκεῖ μυκᾶσθαι τῆς Γοργόνας διωκόμενος τὸν Περτιά.

Μύκης. μυκῆς ὅστις ἡ λαβὴ τῆς ξίφους. οὗ τὸ ξίφος. καὶ ἀπὸ τῆς μύκτης τῆς ξίφους τῆς Περτιάς ἐκεῖ ὄντος, ἐκλήθη ἡ πόλις Μυκλή. μῦν δὲ τὸ κατακτεῖν τῶν θήκων τῆς ξίφους, τὸ καὶ τὴν λαβίδα ὅπερ κρατεῖται, παρὰ τὸ μύω τὸ κατακτεῖν. Νίκανδρος, Εἴθι καὶ φησὶν ἐὰν δῶρ, μύκης ὅστις κάππισεν ἀρπῆς. σημαίνει δὲ τὰ καρβόνια, ἡ γυνὴ τῆς σπινθῆρας, ἀπὸ τῶν λύχων ἀναπεμπομένης ἐν χειμῶνι. ὡς τὸ, Λύχνοιο μύκτης ἀγέρονται περὶ μύζαν. Ἀρατος. Μύκον. Ἀμφὶ δὲ πύλαι μύκον ἔραν, Ἰλιάδος ε', αὐτὶ τῆς ἡχισαν, λυγρόχθισαν. ὀνομαστικοποιεῖται ὁ ἔοπος, ἀπὸ τῆς παρὰ κολοῦσθαι, μυκῶ.

Μύκλος, καλεῖται ἡ ἐν τῇ ἑαχίλῳ τῶν ὄνων ὑποδίπλωσις. μύκλος ἐν εἰπον ἐνταῦθα τῆς μινθῆρας, ὅτε τὸ ἀδιδάγον καὶ κατωφερές. ὡς καὶ Καλλίμαχος, Εἴ μοι μάχης ἐννεάμυκλος ὄνος. οἱ δὲ, μύκλος φατὶ τῆς κατωφερέως γυναικός. εἴρηται δὲ ἀπὸ οὗτος Μύκλος αὐλὴ τῆς κατωφειδέντος ὅτι μαχλοπτι. Λυκόφρων, Μύκλοις γυναικὸν κλῶψιν, ἡ δὲ βρασάρα.

Μυκτῆρ, παρὰ τὸ μύζω μυκτῆρ. ἢ ἀπὸ τῆς τῆς μύζαν δι' αὐτῆς ὀξείας. ἢ ἀπὸ τῆς μύζας τινὰς ἐφ' αὐτῆς ἔχειν, περὶ πόρος. ἢ ἀπὸ τῆς ἡγεμονικῆς πεταγμένης τῆς αἰσθήσεως. ὅθεν καὶ μυκτερίζειν λέγεται τὸ ἐν τῇ διαπαίζειν τινὰς, τῆς τὸ πῶς τὸ μέρος ὁπωπῶντας.

Μύξα, παρὰ τὸ ἀπὸ τῆς μυκτῆρος ἐκκρίνεσθαι.

Μύλη. μυλαί τινες τῶν ὀδόντων ἔπος λέγονται, ὅτε τὸ ἐπ' αὐτῶν λαινεῖσθαι, ἡτοι ἑβίβεισθαι τῶν ἑοφίω. ἢ παρὰ τὸ μῦν λίαν, ἢ παρὰ τὸ εἰλῶ. ὅτι τῆς ὀπιογατῆδος, ἀπὸ τῆς ἑξω τῶς τῆς μύχανῳ ἐμφερείας, ὅτε τὸ εἶναι αἰὼν τῆς ἀρδρῆς τὸ κοῖλον, ὡς καὶ τῆς μύλης τὸ ὑπερθεῖν, καὶ τὰ ἐμβαλλόμενα τῶς τὸ ἀλεθύναι τὰ σπέρματα. ἢ μύλη, ἡ μόλις κατεργαζομένη.

Μυλήκορον, κόρημα, τὸ σαρεν λέγεται. ἐνθα μη-
λύκορον.

Μυλήφατος, ᾧ τὸ ὑπὸ μύλης σωτέριφθαι.

Μύλη, ᾧ τὸ μείον καὶ τὸ ἀλοαῦ, οἶον, εἰς λε-
πτὰ ἀλοαῦ.

Μυλωθρος, πλεονασμῷ τὸ ρ, οἶον, ὁ τλὼ μύλω
ᾧθων, μυλωθός τις ᾧν. λέγεται ὁ μυλῶνα κε-
κμημένος.

Μυλιῶντες, Ἡσιόδοι, τὰ χεῖλη κινῶντες ὑπὸ τῆς
φυροπότητος, ἢ σωλῶντες, ἢ τὰς μύλας συγκρόον-
τες. Κράτης δὲ γερεῖ, μαλκισῶντες. ἐστὶ δὲ τὸ δῆ-
φύχος μὴ ἔχειν δίκινητόν δυναμει χρῆσασθαι.

Μυῖν, πορφασίς. ὁπμιονῆς ᾧ χεῖρα τῷ ποροφασί-
μῶν εἰς τὸ φεῖδεται καὶ μὴ εἰπεῖν τὰ ληθές. ὥστε
ὑπὸ τῷ μυνῇ, μυῖν, ὥς γοῖν, γυνή. τὰς ποροφά-
σεις δὲ μύλας καλεῖσιν οἱ Αἰολεῖς. ἐνθεν ἴσως καὶ
τὸ ἀποφασίσαι τινὶ βοηθεῖν, ἀμυῖν λέγασιν.
Οὐδὲ μυῶμῆρος, ἀπὸ τῆς ποροφασισαμῆρος. Ἀλλ'
ἄγε μὴ μυῶσι παρέλκεται, ποροφάσι. ᾧ τὸ
μεμυκῆναι τοῖς χεῖλεσι.

Μυῶδες, Μυῶδες ἰχθύς, Σοφοκλῆς, ὁ μὴ ἀνδῶν,
ᾧθων καὶ ἔλθοι, ὑπὸ τῆς ἐλλειπῆς τλὼ ὅσα ἔχειν.

Μυσοβῆς, ὁ τὰς μύλας ἐλαυνῶν, ὑπὸ τῆς σοβεῖν.

Μύστρον, τὸ ὅππῃ τελευτῆς ἀπολεπτυσμῶν.

Μυρία, τινὲς τὰ μὴ ὠρεισμῶν, οἱ δὲ τὰ πολλὰ. οἱ δὲ
τὰς δέκα χιλιάδας, ὑπὸ τῆς μεμυκῆναι τὰς δακτύ-
λας ἐν τοῖς φηφοῖς, ἀπὸ τῆς πολλὰ ἀορίσως. το μῦ,
βραχύ. ὅππῃ μῦ ᾧ τῆς ἀλλὰ τῆς σημαίνοντος ὠρε-
μῶν πληθός, ἐκτεταμῶν ἔστιν. ὑπὸ τῆς μῦ
γίνεται σοιχεῖς, τῆ μακρῆς. τὸ δὲ σημαίνει τὸ ἀ-
ορίσον πληθός, συσέλλεται. μύρια, τὸ μῦ, φη-
λόν. ἔστιν σοιχεῖς ὄνομα εἰς δίφθογγον λήγει.
ἢ ἄνω. ὁ πεσάρωντα ἀειθμός ὑφ' ἑαυτὸν πο-
λυπλασιαζόμενος, γίνεται χίλια ἑξακόσια. εἴ-
τα τὰ χίλια ἑξακόσια ἐφ' ἑαυτὰ ἐξαπλασιασά-
ντα, γίνεται ὀκτακίχλια ἑξακόσια. εἴτα λειπεί
τὸ ὕ σοιχεῖον τὰ τετρακόσια. καὶ ποροφῶν, γίνε-
ται δέκα χιλιάδες, ὅ ἐστι μύρια. ᾧ τὸ μῦ
σοιχεῖον, γίνεται μύριος. ἐξ ἑ μύριος, κλίεται
μυριάδος. τὸ αῖ, βραχύ. τὰ εἰς αῖ ὀξύτονα δι-
λυκὰ συσέλλεται τὸ αῖ. ὀξυῖται. τὰ εἰς αῖ ὀνόμα-
τα δῆ τῆς δὸς κλιόμενα, βραχύ ἔχοντα τὸ αῖ, ὀ-
ξυῖται. οἶον, ἔδας, φυγὰς.

Μυριαπός, ὁ μυριάς ὀφθαλμὸς ἔχων, ὅππῃ τινος
Ἀργεῖ ᾧ τὸ Αἰγυλῶ.

Μυρεῖται, τὸ κλαίειν, ᾧ τὸ ρεῖν τὰ δάκρυα,
ὑπὸ τῆς μύρω τὸ ρεῖν.

Μύρον τινὲς ὑπὸ τῆς Μύρας, ἢ ἀπεδενδράθη. ἢ
μύρον ὑπὸ τῆς ἐκπύεσθαι τὰ ἀρώματα καὶ ὑπο-
σάειν ἐκεῖνα.

Μυροπόλος, εἰ μὲν ὁ τὰ μύρα πωλῶν, τὸ πᾶν μέγα,
εἰ δὲ ὁ ᾧ τὰ μυρα ἀναστρέφειν, μικρόν.

Μύρτος. Μύρτον εἰς ὠπύοντα παλαιφαμῆς τε ἄγ-
νοιο. μύρτος πλεπτόν ἐστιν ἀγγεῖον ἐξ ἄγνης πλε-
κόμενον λύγων.

Μύσις, παρὰ τὸ μύσης, τῆτο παρὰ τὸ μῦ. ἐμό-

νον δὲ ὑπὸ βαρυτόνῃ γίνεται εἰς ἴ παράνομον,
οἶον πλανήτης, πλανήτης, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ ὀξύτονα.
οἶον, ὕβρις, ὕβρις. αἰχμητής, αἰχμητής.
βελότης, βελότης. Τῶν δὲ βελότης πόνων. ἐν
ταῖς Ζευταῖς.

Μύσαξ, ἐν ᾧ οἱ μυκῆρες σάξουσιν.

Μῦς σημαίνει δὲ τὸν θαλάσσιον, καὶ τὸν γηινόν,
καὶ τὸ μέρος τῆς σώματος, καὶ ὄνομα ἔθνους, ἐξ ἧς
καὶ Μυσία ἡ πόλις.

Μύσις, παρὰ τὸ μῦ τὸ καμμῶ. μύοντες ᾧ τὰς
αἰδήσεις, καὶ ἐξω τῆς σαρκικῆς φροτίδων γι-
νόμενοι, ἔπω τὰς θείας ἀναλαμψαί εἰδέχοντο.

Μυσηρία, μυθηρία, μύθος ᾧ ὁ λόγος. βέλτιον
ἐν, ἢ δὲ μυσαντας τρεῖν ἐῖδον.

Μύστρον, ἀπὸ τῆς μυστρίδας τῆς μικρῆς ἐπαί-
ρειν. καὶ μύστρον, τὸ κίλῳ τῆς ἀρτῶς ἐδίειν, μυ-
σίλλας δὲ ἔλεγον, ὅθεν καὶ τὸ μύστρον. ἐγὼ δὲ
μύστρον τὸ κοῖλον, παρὰ τὸ εἰσπεσεῖν θαλάσσιον
μῦ. καλεῖται δὲ μῦς ἐκεῖνο, ὅτι μῦται καὶ
συγκλείεται ὅτε θέλει.

Μύσαχθες, παρὰ τὸ μύσος. τὸ δὲ μύσος παρὰ
τὸ μύσω. τῆτο παρὰ τὸ μῦ τὸ καμμῶ, ὅν
ᾧ μισθῶν, τῆτον καὶ ὑποστροφόμεθα. εἰς τὸ μύ-
σαξ. παρὰ τὸ μυσάγω, ἢ παθητικὸν μυτα-
τομαι. μῦν βιρτόνον τὸ καμμῶ, περιωσμέ-
ιον δὲ τὸ διδάσκω.

Μυτωτόν, τείμμα ἐξ ἀρτυμάτων πολλῶν σωτιθέ-
μῶν. οἱ Ἀττικοὶ ὑπὸ τείμματι μῦ σκορόδων καὶ
τυρῶ γίνεσθαι λέγεται. ἐνίοι δὲ πλακῆντα δῆ-
λαχάων σωτιθέμῶν. βέλτιον δὲ τὸ δῆ σκο-
ρόδων τείμμα ὡς εἶναι παρὰ τὸ μυσάγεσθαι τὴν
δυσωδίαν, μυσωτόν, καὶ μυτωτόν.

Μυχοπάτος, ἀπὸ τῆς ἐσώπατος ἀπὸ τῆς μυχός. ἀντίκει-
ται δὲ ὡς φησιν Ἀριστοφάνης, τῷ, Ἐστὶ πόλις Ἐφύρη
μυχῶ Ἀργίος ἱπποπόσιος. καὶ ᾧ ἐσώπατι ἔστι τῆ
Ἀργεῖς, ἀλλὰ ποροφῶνται αὐτῇ. Δεῖ δὲ νοεῖν ὅτι
ἐκ τῆς πόλεως λέγει, ἀλλὰ τῆς Πελοποννήσου. μυχός
δὲ σημαίνει τὸν ἐνδότητον τόπον, παρὰ τὸ νύξυ-
χός, καὶ ἔσπῃ τῆς ἀμεταβόλης εἰς ἀμεταβόλον μυ-
χός, οἶονεῖ ὁ ἐνδότητος καὶ σκοτεινός τόπος.

Μύδρος, ὁ ἀργός σίδηρος. τίθεται δὲ καὶ ὅππῃ αἰαι-
δήτης. καλεῖται δὲ καὶ ὁ δῆ πυρός σιδηρός μύ-
δρος. ἐστὶ δὲ ἡ φωνὴ πεποιημένη, ἐκ τῆς μύζας
τῆς ἡχῶς ῥήματος.

Μύωψ, ἐστὶ δὲ μῦς τις ἐρεθίζεσθαι τὰς βῆς, ὁ
μῦεν σωεχῶς τὰς ὥπας ποιῶν, παρὰ τὸ μῦα
τὸ καμμῶ.

Μῶν, ὑπορρηματικὸς σωδισμός ἀπὸ τῆς ἀρα. σω-
τέθη δὲ ἀπὸ τῆς μὴ ἀπαγορευτικῆς καὶ τῆς ἐν σω-
δέσμε, καὶ ἐγγετο μὴ ἐν. ὑποβολὴ τῆς ἡ, μῶν,
καὶ ἔσπῃ Δωρικῇ τῆς εἰς ᾧ, γίνεται μῶν, διό
καὶ περιωπάται.

Μετόπωρον, τὰς ὥρας τῆς ἑως ἀπὸ τῆς καρπῶν ὀνο-
μάσκει. θέρους ἐν ὅτε θέρεσθαι ὁ πυρός. ὅππῃ-
ραι, ὅτε ἔσπῃται ἡ ὥρα, τὸ δὲ μετὰ ταῖς,
μετόπωρον.

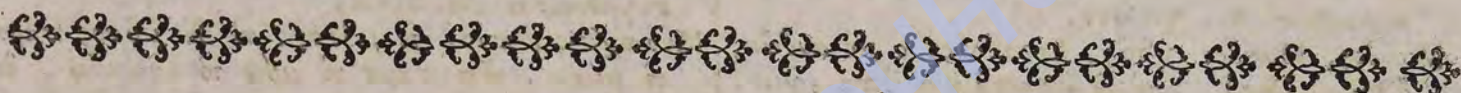
Μέτασαι, ἢ ἔντο πάντες τῆτο εἶναι μεταίταται, αἱ μεταξὺ, καὶ ἐν ὑπερθέσει μετασαι, ὥς εἶναι μεταξὺ τινός. δυνάται δὲ καὶ ἄνω ὀπίστας λέγεσθαι Ἰωνικῶς, παρ' Ἑκταίω. ἔστιν ὀπίστας αἱ ὀπιγινόμεναι τοῖς προγόνοις. ὥς ὅτι ἐν, ἔπιασαι, ἔπω μετα, μετασαι.

Μυρινή. τὰ δὲ τὰ οἰνὴ ὑπερδύο συλλαβάς ἔχοντα πρὸ τῆς ὑπὸ τοῖς δίφθογγον ἐκείνῃ γνήσια. γίνεται παρὰ τὸ μῦρ τὸ ποροθυμέμαι, μῦρ, καὶ μῦρην, καὶ ἀναδιπλασιασμόν. ὥς καὶ παρὰ τὸ ἔδω ἐδή, καὶ ἐδωδή, καὶ ἔοπη τῶ ὦ εἰς τὴν οἱ δίφθογγον, ὥς παρὰ τὸ ἀγκῶνος ἀγκῶνη καὶ ἀγκοῖνη. καὶ μῦρινω ῥήμα, ὃ σημαίνει τὸ ποροθυμέμαι. ὅθεν μῦρινά νάα δόλερον πρὸς ὁπῶν Ἰωνικῶς, ἐνεσῶτος παθητικῆς. τὰ δὲ εἰς ἡ λήγοντα θηλυκὰ τρισύλλαβα ἀπὸ ῥήματος γινόμενα, ἔχοντα ἐν τῇ τελευταίᾳ συλλαβῇ, καὶ τῇ πρὸ αὐτῆς τὸ αὐτὸ σύμφωνον, ἢ ἀντίστοιχον, τῶ ὦ μέγα ἀδελήγεται. ὃ δὲ λόγος ὅτι τρισυλλάβων. οἷον, ἀγωγῇ, ὀδωδῇ, ἐ-

δωδῇ. ὅπω ὀπωπῇ. ἔχω ὀχῇ, ὀκωχῇ. ἦκα, ἀκῇ, ἀκωκῇ. ἔπος ἔν καὶ μῦρ μῦρην ὀφείλου εἶναι. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι τὰ ἐδέτερα διπλασιάζονται, ἀπὸ φωνήεντος ἀρχεται. τὸ δὲ μῦρινὴ μόνον ἀπὸ συμφώνου. καὶ ὥς διήλλαξε καὶ τῆτο πρὸς τὰ ἄλλα, παρήλλαξε καὶ καὶ τὴν ἀδελήγεται. ἔπος Ἡρωδιανός, ὥς λέγει Θιόγνωτος.

Μύρμηξ, παρὰ τὸ μερμερίζω τὸ φροντίζω μερμερίζω, καὶ συγκοπῇ μέρμηξ, καὶ ἔοπη τῶ εἰς ὃ μύρμηξ, ἦγαν ὃ τὰ χειμερινὰ καιρὰ τὴν ἔοπλιν μερμινῶν. ἢ παρὰ τὸ μείρω, ἔπος ὅδ' ἔα τὸ μὴ ἀναφύειν τὸν σῖτον εἰς δύο μερίων ὑποτίθῃσι. καὶ τὰς Μυρμιδόνας φασὶν ἀπὸ τῶ μυρμῖκων γεγονέναι, ὅπν' ὀπίσταντες τὰ Διὸς ἔα τὸ ὀλιγαθύναι τὰς ἀνθρώπους.

Μωτῆς, κλίσιν ὀπιδέχεται, Μωτῆς Μωτῆ, Μωῦσῆς Μωῦσῆος, ὥς ὀσεβῆς ὀσεβέος, καὶ Μωτῆς Μωτῆος, ὥς Πηλῶς Πηλέως. Μωῦσῆς Μωῦσῆ μαῖλλον ὃ θεοχάρης.

Α'ΡΧΗ' ΤΟΥ' ΝΥ' ΣΤΟΙΧΕΪΟΥ.

ΝΥ' τὸ στοιχεῖον, ὅτι νυγμόν τινα ἔχει ἢ τῆς ἐκφώνησις.

Νάκη, τὸ αἰγείον δέρμα. κωδία καὶ κώδιον τὸ ποροβάτιον. ἐκ ἄρα τὸ ἐν Κόλχοις, νάκος ῥητέον. κακῶς ἐν Σιμωνίδης νάκος φησὶ. τὸ δὲ νάκη, ἔστιν ὄνομα πορονηγοικόν. ὃ νάκης, τῶ νάκε, τῶ νάκη, τὸν νάκω. τὸ ὅδ' θηλυκόν, ὡδῶ τὸ νάκος, νάκη. ὥς ὡδῶ τὸ βλάβος βλάβη. ἄκος ἄκη. σκέπος, σκεπη. τὸ, τὸ ἀρσενικόν ὡδῶ τὸ νάκη. τὰ ὅδ' θηλυκὰ, ποροδῆκη τῶ σ' μὴ κωλύμενα ὑπὸ χαρακτῆρος ὅτι θρηκῆς εἰς οὐ λήγει. πλάτη, πλάτης, πλάτῃ. λέχη, λέχης, λέχε. αἴτη, ἀράχνη, μὴ κωλύμενα ὑπὸ χαρακτῆρος, ἔα τὸ πλάνης καὶ κόμης.

Νάμα, ὡδῶ τὸ νῶ τὸ ῥέω, ἔ ο' μέλινον νάσω, ἔξ αὐτῆς νάμα. ὥς δρᾶσω δράμα.

Ναῖος, ὃ μὴ αὐξόμορος, ὃ πίθικος. παρὰ τὸ αἶω, ὃ θηλοῖ τὸ αὐξάνω γίνεται αἶος, καὶ μῦ' τῶ νη σερητικῆς καὶ συγκοπῇ.

Νάπυ, τὸ σίνηπι καὶ σέρησιν τῶ ἡπίε δὲ τὴν δειμύτιζα. τὰ εἰς ὃ λήγοντα ἐδέτερα μακρὰ παραληγόμενα, ἔα τῶ εὐς κλίνονται. σεσημείωται τὸ νάπυος.

Νάπαι, δρυμοί, φάραγγες, κοιλάδες. παρὰ τὸ πῖω ῥήμα γίνεται μῦ' τῶ σερητικῆς ἄλφα, ἄπη, καὶ μῦ' τῶ νη ἑτέρας σερήσεως, γίνεται νάπη, καὶ συγκοπῇ, ἰάπη, οἷοις ἢ ἄγαν πίνεσσα. αἱ ὅδ' δύο σερήσεις ποιεῖσι μῖα ὀπίσταν. ἢ παρὰ τὸ νη καὶ τὸ φω, γίνεται νήφαι καὶ νάπαι, καὶ ἔοπλιν

τῶ ἢ εἰς α'. ὥς νηαῖος καὶ ναῖος, ἔπος νήπαι καὶ νάπαι. σημαίνει δὲ τὰς συμφύτας καὶ καπτασκήεις τῶ ὀρῶν τόπας, ἢ τὰς ὀρενῆς καὶ ὑλώδεις.

Ναρόν, τὸ ὑγρόν. παρὰ τὸ νῶ ῥήμα θηλοῖ τὸ ῥέω, ὃ μέλινον νάσω, γίνεται ναρός, καὶ τὸ ἐδέτερον, ναρόν. Σοφοκλῆς, Πρὸς ναρὰ δὲ κρῖνα αἰα χωρῶν ποτῶ. ἔπος Φιλόξενος. καὶ ἴσως ἢ σωηθεῖα ἔβησας τὸ α' εἰς ε' λέγει νερόν.

Νάρθηξ, σημαίνει δύο, τὸν πῆς ἐκκλησίᾳς νάρθηκα, καὶ γίνεται παρὰ τὸ νέρθεν εἶναι τῶ ναῖ. σημαίνει καὶ τὸν ἐν τῇ κοινῇ σωηθείᾳ λεγόμενον νάρθηκα, καὶ γίνεται παρὰ τὸ νεαρόν νάρθηξ, καὶ νάρθηξ, ἢ παρὰ τὸ ναρόν, ὃ σημαίνει τὸ ὑγρόν, νάρθηξ, καὶ νάρθηξ. νάρθηξ ὅτι καὶ ἰατρικόν τι τεύχος, κυρίως τὸ ἐκ νάρθηκος γενημένον, κατεχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ ἐξ οἰαςδήποτε ὕλης.

Νασός, ὃ πεπιλημένος ἄρτος, ὃ μεσὸς πλήρης, καὶ μὴ ἔχον τι κῆρον, ὑπὸ τῶ νάσεσθαι ἀρτύμασιν, ἢ ἔα γήμασί τισι. Λυκόφρων. Οὐ γάρ τις αὐτῶς ἦσεται πύρρον γνάθῳ, πρὶν αὐ' κρατῆσιν νασόν εἰσὶ χῶ λίδῳ. νῶ ὅτι ἄρτε κατεχρηστικῶς ἔθηκε. νασός δὲ κυρίως ὃ πλακῆς ὃ μῦ' σαφίδων πεπεμμένος, ὃ πυκνός.

Νασμός, ὃ μῦβρος. ὑπὸ τῶ νάω, ὅθεν καὶ νάμα καὶ ναύτης. Λυκόφρων. Ζῶος καχλάζων νασμός. σημαίνει δὲ ἐνταῦθα τὸν κατεκλυσμόν. Ἰλιάδος ξ'. Πατὴρ δ' ἐμὸς Ἀργεῖ νάθη πλαχθεῖς, αὐτὶ τῶ ἀπώκιδι.

Νάρκησεν, Ἰλιάδος ζ'. ἐνάρκησεν, ἐλύθη, ὑπὸ τῆς νάρκης τῶ ἰχθύος.

Ναῦς γ'. δ'θείας ἔχει. ναῦς, ναός. νῆς, νηός. νῆς, νηός. ναῦς, ναός, ὁ κυανῶν, δύο μόνα εἰσὶν εἰς αὐτὴν θηλυκὰ, ναῦς καὶ νηαῦς. κλίνονται δὲ ἀμφότερα ὅσα κατὰ τὴν οὔ. ναός ἡ γῆ, καὶ Ἀττικῶς νηός. γίνεται δὲ κατὰ τὸ νῶ τὸ κολυμβῶ. ἡ νῆα, κατὰ τὸ νῶ τὸ κολυμβῶ. ὁ μέλλων νῆα. νῆς καὶ ναῦς. Ὁμηρος παρετυμολογεῖ, ὅτι τὴν νῆα, ὅτι σωρεύσαι, Ἰλιάδος ἱ. Νῆα ἄλλης χρυσῆ καὶ χαλκῆ νηοσάτω.

Ναῦφι, ὡς ὅτι τὸ παναόποδος γίνεται ταυόποδος κρᾶσει τῆ αὐτῆς τῶ αὐτῆς διφθόγγου (σημαίνει δὲ τὸν σύροντα τὸν πόδα,) ἔπει καὶ τὸ νῆα ναός γίνεται ναόφι, καὶ καὶ κρᾶσιν, Ναῦφιν ἀμυνομένοι, ἀντὶ τῆ ἐκ τῆ νῆα ὑποσώβεντες.

Ναυσικάα, κεκασμένη, (ὅτι κεκοσμημένη) ταῖς ναυσί.

Ναῦτης, ὁ ἄγων τῶ ναυῶ. ἡ δὲ τὸ τὰ νάματα τέμνειν. ἡ δὲ τὸ τὰ νάματα τείνειν, ἢ γινεῖ λαυεῖν.

Νάφθα, ὅτι τὸ ἀνάπτω ἀνάψω ἀνῆφα, ἀνῆμμαι, ἀνῆφαι, ἀνῆπται, νάπτει καὶ νάφθα. παρσκάσαι ὅτι ὁξάπτειν.

Ναῦλον, τὸ εἰς τὸ σόμα τῆ νεκρῶν ἐμβαλλόμενον νομισμάτιον.

Ναύλοχος, ὁ λιμὴν, ἐν ᾧ αἱ ναῦς κοιμῶνται. ὅθεν καὶ δῖναί αἱ ἀγκυραὶ, δῖναζον ὅτι τὴν ναυῶ.

Ναῖω, σημαίνει τὸ οἰκῶ ὅτι τῆς αἰ διφθόγγου. ὡς τὸ, Ναῖε δὲ Σαττιόοντος εὐρείπιο παρ' ὅχθας. ὅτι ἔγινετο καὶ ναός. νῆα δὲ τῆ εἰς τὴν πορδύομαι, ὡς τὸ, Νῆα δ' ἐπεὶ εἰς νεομαί γε φίλῳ ἐς πατεῖδα γαίῳ. καὶ τὸ κολυμβῶ, ὡς τὸ, Στόμα καλλιόοιο ἴξε νῆων.

Ναιετάωσιν, ὅτι τὸ νῆα γίνεται ναιέτης. καὶ ὡς κυεγέτης κυοηγεῖται, ἔπει καὶ ναιέτης ναιεταῖα ναιετῶ. ναιέτης δὲ σημαίνει τὸν μέτοικον. ἡ μετοχὴ ναιεταῖων, τὸ θηλυκόν, ναιεταῖα. καὶ Δωρικῶς, ναιεταῖα. ὡς ἰδρῶσαι, ἰδρῶσαι. καὶ βῆν, βῶν.

Νεαῖρα, τὸ ἔχατον τῆς κοιλίας μέρος. κατὰ τὸ νῆα τὸ πορδύομαι γίνεται. εἰς αὐτὴν ὅτι πορδύονται τὰ ἐδιόμην. καὶ πλεονασμῶ τῆ ἱ, νεαῖρα. ὡς τὸ, Νεαῖρη δ' ἐν γαστρὶ ὅτι ζῶς ἦρος ἔλασεν. ὡς νεατός, νεάτος. Νεάτον ἐς κενεῖα. καὶ, Εἴκειτο δὲ νεάτος ἄλλων παρὰ τὸ νῆα γίνεται νεάτος, καὶ πλεονασμῶ τῆ ἱ. ὡς ὅτι κατὰ τὸ μέσον γίνεται μέστος. νεάτον δὲ, τὸ ἔχατον. ὅθεν καὶ λαγῶν τὸ αὐτὸ εἶρηται κατὰ τὸ λήγειν.

Νεάτη, ἡ ἔχατη, ὅτι τὸ νῆος, οἱ ὅτι νῆοι, ἀπὸ λῆς εἰς ἡ ἔχατοι.

Νεαλῆς, ὁ νεωστὶ ἐαλωκὴς ἰχθύς. ἡ ὁ νεωστὶ ὀτιανὴν πιποικῶς, ἡ πιποικῶς.

Νεαροί, παρὰ τὸ νῆα καὶ τὸ ἀρύω, τὸ νεωστὶ ἀρύω ὕδωρ. μεταφορικῶς δὲ ἡ λέξις καὶ ὅτι τῶ παιδίων τῶ νεωστὶ γινώσκων.

Νεανίας, κατὰ τὸ νῆος γίνεται νεῶν, ὡς μέγιστος μεγιστῶν. καὶ κατὰ τὸ νῆος γίνεται νεῶν, ὡς μέγιστος μεγιστῶν. καὶ κατὰ τὸ νῆος γίνεται νεῶν, ὡς μέγιστος μεγιστῶν. καὶ κατὰ τὸ νῆος γίνεται νεῶν, ὡς μέγιστος μεγιστῶν.

Νεανδρος, κύριον ὄνομα. ἐπεὶ νέος λυδρὸς αὐτοῦ. ἡ νέος ὢν, ἀνδρεὺς λῷ.

Νεάται, Ἰλιάδος ἱ, Πᾶσαι δ' ἐγγυὲς ἀλὸς νεάται Πύλη ἡμαθόοντος, ἡτοι ἔχατοι, ἡ κατωκισμῶν εἰσί. συγκοπὴ δὲ ὅτι τῆ νεάται. ἔστι δὲ νῶ ῥῆμα, δηλοῖ τὸ σωρεύω. ὁ κατὰ τὸν νεάται, νεάται. ὅτι ἔγινετο Ἰωνικῶς, νεάται. Φρυγῶν φακέλοι σωνεάται. νῶ, σημαίνει τὸ οἰκῶ, ὁ κατὰ τὸν νεάται, νεάται, ὁ παθητικὸς, νεάται, νενήμεθα νενήμεθα νενήμεθα, καὶ Ἰωνικῶς νεάται. τὸ νεάται ἐν, ὅμοιον τῶ διδέχεται δέχεται.

Νέηαι, πορδύτης, ἐπανελάτης. νῆα τὸ πορδύομαι, τὸ ὑποκτικόν ἐπ' ἐνέμει, τὸ τέλειον νένται, καὶ Ἰωνικῶς νέηαι. συσέλλαται ὅτι τὸ τ' οἱ Ἰῶνες τῆ ἱ τῆ προσώπων, καὶ ποιῶσι δόλπον προσώπων, Ἰλιάδος α, Σαώτερος ὡς κε νέηαι.

Νέηλος. τὰ υς σωθῆται εἰ μὴ ὡς τῶν ὅτι εἰς οὗς ἀπλῶν σωθῆτων, τὴν τῶ ἀπλῶν φυλάττει κλίσιν. οἷον βραχὺς βραχίος, τείβραχους τείβραχους. ὅφρως ὅφρως, λείκοφρως λείκοφρως. εἰ δὲ ὅτι ἄλλων τινῶν εἰς σωθῆται, ὅτι τῶ δὲ κλίνονται, οἷον ἐπῆλος ἐπῆλος, νέηλος νέηλος. σημαίνει δὲ τὸν ἔχον. ἐκ ἔστιν ὅτι τῶ εἰς οὗς, ἀλλ' ὅτι τῶ ἐλῶται γίνεται ἡλος, καὶ νεηλος, ὁ νεωστὶ ἐληλυθώς. Ἰλιάδος β. κατὰ τὸ Χοιροβοσκῆ. δεκάπηχους δεκάπηχους, ἀρσενόδηλος ἀρσενόδηλος, καλλίχθους καλλίχθους.

Νεβροί, ἐλάφων γῆνηματα, οἱ νεωστὶ ὅτι βορᾶν ἐλθόντες, ἡ ἰόντες. ἡ κατὰ τὸ νεωστὶ πρὸς πορείαν ἰόνται. ἡ νεπόροι, οἱ μηδέπω πορδύεσθαι δυνάμενοι. ἡ κατὰ τὸ νε σερπητικόν καὶ τὸ βορᾶ, τὸ ἐσερμημόν τῆς βορᾶς, ὅτι τῆς βορᾶς. καὶ νεβρίζειν, τὸ νεβρὸν δέρμα φρεῖν.

Νεκρός, κατὰ τὸ κῆρ, (ὁ δηλοῖ τῶ ψυχῶ) καὶ τῶ νε σερπητικῶν, γίνεται νεκρός, ὁ ἐσερμημόν τῆς ψυχῆς, καὶ καὶ συγκοπῶν νεκρός. ἡ ὅτι τῶ νε σερπητικῶν.

Νεαλῆς, κυρίως ὁ νεωστὶ ἐαλωκὴς ἰχθύς, ἡ ἀλιθεῖς, ὁ πρόσφατος.

Νέμειν, διαίρειν, μερίζειν, βόσκειν, νομίζειν, ἀναγινώσκειν. καὶ χειρονομεῖν Ἰῶνες.

Νέκυς. ὡς ὅτι κόπος κόπος, ἔπει καὶ νεκρὸς νέκυς, καὶ ὅτι τῶ τῶ νέκυς. ἡ κατὰ τὸ νέκυς (ὁ σημαίνει τῶ δυνάμειν καὶ ἰχθυῶ.) καὶ τῶ νε σερπητικῶν γίνεται νέκυς, ὁ ἐσερμημόν τῆς νέκυς, καὶ συγκοπῶν νέκυς, σημαίνει δὲ τὸν νεκρόν.

Νεκάδες. Ὁμηρος εἶωθε λέγειν νεκάδας, τὰς τῶ νεκρῶν τάξεις, κατὰ τὸ νεκρῶν, νεκρῶν τινῶν ἔσας. οἱ δὲ νεώτεροι καὶ τὰς τῶ ὀπλιτῶν τάξεις, ἔπει κατὰ τὸ νεκρῶν, αἱ εἰς πόλεμον ἡτοιμασθῆναι, ἡ ἀχάριτοι. τὸ ὅτι τῶ νε σερπητικόν ὅτι. κατὰ τὸ χωρῆσαι. Ἰλιάδος δ, Δαναῶν κεκαδησόμεθα. κατὰ τὸ μὴ τοῖς κυκλικῶς, αἱ ψυχῆ νεκάδες λέγονται. ἡ τῆ κε δηρὸν αὐτῶ πῆματ' ἐπαχον ἐν αἰνῆσι νεκάδεσσιν, Ἰλιάδος ε.

Νέκταρ. Νέκταρ ἐνοχόει, τὸ τῶ θεῶν πόμα, οἶονεῖ τὸ

τὸ σπύλον τῆς πίοντος αὐτὸ ἐν νεότητι. παρὰ τὸ νέον, καὶ τὸ ἔχω, νεότης, καὶ καὶ συγκοπλῶ νεότης. διὸ καὶ ἡ ἔβη αὐτὸ κρινῶ, Ἰλιάδος δ'. τινὲς δὲ ὅππῃ τῆς θείας πόματος, παρὰ τὸ νῆ σερητικὸν καὶ τὸ κτῶ τὸ φονδύω καὶ ἀναιρῶ γίνεται, οἶονεὶ τὸ σερῶν τῆς κτῶν καὶ φονδύω τῆς πίοντος αὐτὸ. ἀφ' ἧς δηλοῖ τὸ ἀθάνατον, οἶον τὸ μὴ κτενομήριος, ἀλλὰ πῶς ἀθανάτοις διδόμενον. κλίνεται νεκταρός. καὶ τὸ κητικὸν νεκταρείος. ὁ νεκταρείος τῆς νεκταρίας, τῆς θείας, θαυμαστῆς, ἀκράτης.

Νέμεσις, μέμψις, μομφή. οἶμαι ὅππῃ τῆς νεμῶ γίνεται. ἡ δοτικὴ νεμέσει, ἐκ τῆς νεμέσις, ἔοπῃ τῆς εἰς σ. ἡ καὶ συγκοπλῶ, καὶ πλεονασμῶ τῆς σ, Ἰλιάδος ζ', Οὗτοι ἐγὼ φῶν τῶν χόλω, ἐδὲ νεμέσις ἥμῃ ἐν θαλάμῳ.

Νεμειστής, μεμῆς. ὅππῃ τῆς νεμεισῶ δούτερας συζυγίας. ὅθεν καὶ τὸ, Νεμειστής ἐνὶ θυμῷ, αὐτὴ τῆς ἐμέμφοις, Ἰλιάδος β'. ἔστι δὲ ἀόριστος παθητικὸς. καὶ οἱ Βοιωτοὶ ὅππῃ τῆς μὴ ἔχοντων τῷ μετοχῇ, ὡς περὶ κόσμησεν. τὸ δὲ νεμεισῶ γίνεται ἐκ τῆς νεμῶ περισπωμένης.

Νέος, ἀπὸ τῆς νέεσθαι, ὅθεν πορεύεσθαι καὶ ἔρχεσθαι εἰς αὐξήσιν. ἡ παρὰ τὸ ὀρμάσθαι, ὀρμῆς ὅθεν ἡ ἡλικία ἀνάπλεως.

Νεογνός, ὁ νεωστὶ γενημένος, ἡ νεόγονός τις ὧν καὶ καὶ συγκοπλῶ.

Νεομυρία, παρὰ τὸ νέος καὶ τὸ μύω μύω.

Νεοσός, ὁ νεωστὶ σολόμενος. ἡ παρὰ τὸ νεάζω.

Νεώτερος, ὁ νέος τῇ ὀράσει ζῆται εἰς τὸ νεῦν.

Νεοχμῆτες, μετακοσμεῖντες. καὶ νεόχμωσι, τῷ νεοκίησιν. καὶ νεοχμός, ἀκοπος, ἀπονος, ἡ ἀπειρος, νεωστὶ ἐργασμῆς.

Νεοαρδέα, νεωστὶ πεποτισμένη καὶ ἀρδύθεισα. Ἰλιάδος φ'.

Νεοκόρος, παρὰ τὸ κορῶ τὸ καθαίρω καὶ ἐπιμελείας ἀξίω, καὶ τὸ νεῶς Ἀττικῶς, ὅθεν νεῶς ἐπιμελέμενος.

Νεωσί, οἱ νέοι τῆς νέων, ἐπὶ ῥήμα νεῶς, καὶ νεωσί.

Νέωπα. Αἰεὶ γεωργὸς ἐς νέωπα πλάσιος. καὶ, Εἰς νέωπα τὸν πόλεμον μεταδίδαι, τὸ ἐπὶ ὅν ἐπος, ἡ τὸ μέλλον. παρὰ τὸ νέος, ὅ σημαίνει τὸν ἐπ' αὐτὸν, γίνεται νέωπα, καὶ ὅποσιν τῆς σ' οἶον, καὶ ἐκτάσει τῶ ὁ εἰς ὦ, καὶ ὡς δέσει τῆς ν, νέωπα. Ἀττικοὶ δὲ, παρὰ τὸ νέος νέωπα κατ' ἐκτασιν. ἡ νέος νέωπα κατ' ἐκτασιν, ὡς ἄλλος ἄλλοτε, καὶ ἔοπῃ αἰολικῇ τῆς εἰς α, νέωπα.

Νεόχμωσεν, ἡλκίσωσεν, ἡ ἐκαινοποίησεν, ἀπὸ τῆς νέος καὶ τῆς ἔχω, γίνεται νεοχῶ, καὶ καὶ συγκοπλῶ καὶ πλεονασμῶ τῆς μ, νεοχμῶ.

Νεωλκῶ, ἐκ τῆς ναῦς ναός καὶ ἑαδικῶς νεῶς καὶ τῆς ἔλκω, γίνεται νεωλκῶ τρίτης συζυγίας.

Νεῦν, τὸ ἀποτελεῖν. ἀπὸ τῆς ἐκ τῆς ἀποτελεῖσθαι νέων ἀναλαμβάνειν τῷ γλῶ.

Νεῦσις, νεῶσις.

Νεωσός, παρὰ τὸ νῆ σερητικὸν καὶ τὸ σόω τὸ ὀρμῶ. τὰ πρὶν ἢ πτεροφυῖσαι σόεσθαι μὴ δυνάμενα. ἐκ τῆς καὶ τὸ νοσίου. ζῆται εἰς τὰς διαφοράς.

Νεώσοικοι, καταγῶγια εἰσὶν ἐπὶ θαλάσσης οἰκοδομημένοι πρὸς ὑποδοχὴν τῆς νέων. νεῶς δὲ ἡ τῆς ὄρων περιβολή.

Νεῶνται. ἡ καὶ συγκοπλῶ τῆς ἡ ἀπὸ τῆς νεοῖνται, ὅπερ καὶ νεοῖνται ἰωνικῶς γίνεται, ἡ ἀπὸ τῆς νεῶνται καὶ συσολῶ. ἔστι ὅθεν ῥήμα τρίτης συζυγίας. ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ. οἶον, Ἐλκῶς γαμῶ νεῶνται. καὶ παρὰ Ἀνακρέοντι, ἡ μετοχή. Ὁ δ' ὑψηλὰ νεομῆος καὶ ὁ Ἀΐλιος, ἐν τοῖς Σομίων ὄροις. Ἀλλὰ λέξεσθαι νεῶνται. καὶ πάλιν ὡς χρυσόονται χρυσῶνται, ἔπω καὶ νόονται νεῶνται. Δημόκριτος, Φῆνι θεῶν νεῶνται, θεῶν παθῶν.

Νεπόδις. οἱ ἰχθύες, παρὰ τὴν νῆ σερησιν καὶ τῆς πόδας, οἱ ποδῶν ἐσσημῆροι. καὶ ὅπερ τίθεται ὅππῃ ἀπόδων ἰχθῶν, ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς βρεφῶν τῆς μήπω τοῖς ποσὶ κρημνῶν. Ὡς.

Νέπως, παρὰ τὸ πῶμι, ὅ σημαίνει τὸ πίνω, ὁ μίλων πῶσω, ὅποσιν τῆς ὦ μῆ τῆς σερητικῆς, Νέπως. αὐδρον ὅθεν τὸ ὄρος ἐκεῖνο.

Νέσωρ, παρὰ τὸ νέα ἰσορεῖν. ἡ παρὰ τὸ σερῶν ἔχειν τὸν νῆν.

Νεῦρον, παρὰ τὸ νεῖσθαι δι' ὅλης τῆς σώματος.

Νόρις, ἀπὸ τῆς νόρας πλεονασμῶ τῆς ε.

Νόρολαλος, ὁ εὐφωγός, ἀπὸ τῆς νεύρον, καὶ λαλέω.

Νεφρός, παρὰ τὸ νεφρεῖν τῆς ἔρω, ὅθεν βρέχεισθαι. φέρεται ὅθεν εἰς αὐτὴς τὸ ἔρον. ἡ δὲ τὸ ἐν νῶτῳ φέρεται.

Νέφος, οἶον νέφας τὸ ἐσσημῆρον φάας, ὅθεν φωτός. ἡ παρὰ τὸ νεῖφω τὸ βρέχω, τὸ δὲ νεῖφω κυρίως, ὅππῃ τῆς ἐκ νέφας καταφοράς τῆς ὑδάτων εἴρηται τῆς νιφίτῃς. ἀπὸ τῆς νέφος νέφω καὶ νεῖφω. σημαίνει τὸ χιονίζω. ὁ κυανός. τὰ δὲ τῆς ἐφ' ὅθεν εἰς δι-σύλλαβα μονοσύνθετα δὲ τῆς εἰς φιλῆ γραφεται, χωρεῖς τῆς λαίφως. καὶ τὰ δὲ τῆς ἐλῆ θηλυκῆ ὡς δύο συλλαβὰς βραχύνεται, ἐνὶ φωνῇ αὐτῇ ἀδελφῶν, Σεμέλη.

Νεφελή, παρὰ τὸ νέμα ἐφέλκειν ἐκ τῆς θαλάσσης.

Νεφελιγενής, ὁ τῆς νέφω ἀθροιστικὸς Ζεύς.

Νεῖκος, ἡ φιλονεικία. παρὰ τὸ νεοῖς εἰσὶν. ἡ ὅθεν φιλονεικία τοῖς νεοῖς ἀρμόζει. Σοφοκλῆς. Ὑβρις δέποι εἰς πῶποδ' ἡβήσει τῶ σῶφρονι ἵκτο, ἀλλ' ἐν νέοις αἰθεῖτε καὶ πάλιν φθίνει. ἡ παρὰ τὸ νῆ σερητικὸν καὶ τὸ ἔχω τὸ ὑποχωρῶ, γίνεται νεῖκος, καὶ καὶ κρασιν τῆς ε, καὶ τῆς εἰς διφθόγγην εἰς τῷ εἰ διφθόγγον, νεῖκος. ἡ ὅθεν φιλονεικία τῆς ὑποχωρεῖν ἐσσηται. εἰ ὅθεν ὑποχωρήσεν ἐκείνι γίνεται φιλονεικία. καὶ παρὰ τὸ νεῖκος, γίνεται νεῖκῳ ὅππῃ τῆς ὀνειδίζω, καὶ λοιδορῶ.

Νεῖλιος, ἡ παρὰ τὸ νέος καὶ τὸ λῆος, ἡ ὡς περὶ ἡ ἀβλήτος καὶ ἡ ἀβήτος ἡλικία, καὶ μεταγίνεται εἰς δούειαν καὶ προπαροξύνεται, τὸν αὐτὸν ἔοπον καὶ ἡ Νηλέως ἡλικία ἀπὸ τῆς Νηλῆος ἀδελφῆς, μεταγίνεται εἰς δούειαν καὶ προπαροξύνεται. οἶον, Νεῖλιος καὶ ἔοπῃ Βοιωτῶν τῆς ἡ εἰς εἰ διφθόγγον. ὡς περὶ ἐπίσω, ὡς περὶ.

Νεικίησι. Ὅφρα μὴ αὐτὲ νεικίησι πατὴρ, Ἰλιάδος
α. ὅπως μὴ πάλιν κακολογήῃ καὶ ονειδίσῃ. ὥτ' οὐ
νικῶ τὸ πλῆσιν, γίνεται νεικία. τὸ ὑποτακτι-
κόν, ἐὰν νεικίῳ, ἐὰν νεικίῃ, καὶ κατ' ἐπέκτασιν
τῆς σὶ συλλαβῆς. ὁ ἀδραπατικός, ἐνείκειον ἐνεί-
κεις ἐνείκει, καὶ σωαρχομήας, νεικίε. καὶ νεικίε-
σκε, ῥήμα ἀδραπατικῆς τελεῖτε προσώπων.

Νείος, ἡ ἀρόσιμος γῆ. παρὰ τὸ νεῶν, νεός, καὶ
πλεονασμῶ τ' ἰ, νεός. σημαίνει δὲ τὴν ἀνανεω-
μένην γῆν. ἀνανεῖται γὰρ ἡ γῆ ἀρμελή. νεῶν δὲ
τὸ ἀνανεῶ.

Νῆ, σερπητικὸν ὄζιν ὀπὶ ῥῆμα. ὁρᾶται δὲ καὶ ὀπτατι-
κόν, ὡς ἐν τῷ νηλῆς, νηέμος, νηχτοῦν ὕδωρ.
Φιλίπτας, καὶ μαράθ' δὲ νηχτοῦς ὀρπηξ.

Νηγάτεον, τὸ νεωστὶ κατεσκευασμένον, ἡ νενησ-
μένον. ὡς παρὰ τὸ γείνω γείνομαι, γατος καὶ
νεήγατος, ἔοπῃ τ' ὁ εἰς ἡ, ὥτ' οὐ νεός, καὶ
ἐκδιδέσκει τ' ἰ, γίνεσθαι νηγάτος, ὁ νεωστὶ γεγο-
νώς. ἡ παρὰ τὸ θεῶν τὸ θαυμαζῶ καὶ νηθῶ τὸ
κλώθω, γίνεται νηγάθειον τὸ ἄγαν θαυμαστόν.
ἡ νηγάθειον τὸ θαυμαστῶς νενησμένον καὶ εἰργασ-
μένον, Ἰλιάδος β. ἡ τὸ ἐσερμημένον τῆς βλάβης,
πλεονασμῶ τ' γ.

Νηχρετος, ἡ δισος, ἡ ἀνέγριτος δι' ἡδονῶν, βχθός.

Νηδυμος ὕπνος, ἡδύς καὶ γλυκύς. τινὲς ἐκ τῆς ἡδύς.
λέξεως δὲ δασυομένης, εἰ σωτίζεται τὸ ν κατ'
ἀρχάς. ἐστὶ δὲ ὥτ' οὐ τὸ δυνάδυσω, ῥηματικὸν ὄνο-
μα, δύμος, καὶ μὴ τ' οὐ νηδύατικῆς. ἡ ἄδυμος, ὅν
εἰδωτὸν ἀποδύσασθαι δεῖ τὸ βαδός. φασὶ δὲ τι-
νὲς ὅτι τὸν βαδῶν σημαίνει καὶ μεταφορικῶς παρὰ
τὴν νηδυῶν, ἡ ὅστις κοιλία. βχθύατον δὲ ὄζιν ἐν
ἡμῖν τὰ τοῦ τὸ μέρος. ἡ τὸν αἰώδυμον σημαίνει.

Νηδύς, ἡ γαστήρ. ὥτ' οὐ τὸ νῶν νήσω τὸ σωρόω, νηδύς,
εἰς τὴν σωρόονται αἱ ἔσφαί. ἡ ἐν ὥτ' οὐ τὸ διανοῦ-
σαι τὰ τῆς ἔσφαίς ἐν αὐτῇ, ὅστις σισαρεῦσαι τὰ
βρώματα. ἡ ἀπὸ τῆς ἰδέν ὅστις ῥεῖν. ἡ δὲ ἐπάρ-
δοσις τοῦ σώματι τῆς ἔσφαίς ἀπὸ ταύτης γίνε-
ται. σημαίνει τὸ νηδύς καὶ τὴν βχθίαν.

Νηδυμος, τὸ δὴ βραχύ. τὰ εἰς μὲν λήγοντα ὀνό-
ματα ἐκ δὴ δύο συλλαβῶν προπαροξύτονα, μὴ ὄν-
τα σωτίζεσθαι, τῷ ὕ ἀδραπατικῶς, συσέλλει αὐ-
τό. ἔρυμος, ἑλυμος, ἔπυμος, δίδυμος. τὸ γὰρ
προδυμος, σωτίζεσθαι.

Νηίτης, ἀπὸ τῆς νεῶς νείτης καὶ νηίτης. ἡ ἀπὸ τῆς
νῆος. τὰ ἀπὸ τῆς εἰς αὐτὴν διηλυκῶν μονοσυλλα-
βων, δεῖ τ' ἰος παράγωγα, δεῖ τ' ἰῶτα γρά-
φεται. οἷον, ναύσιαος, ναῖος, καὶ ἔοπῃ, νηίος.
καὶ νηῖον ξύλον, τὸ πρὸς νηῶν κατεσκευασμένον ὀπτι-
δεῖον. ἐστὶ δὲ καὶ ὅρος πλησίον τῆς Ἰθάκης ἔπω
καλέμενον. οἷον, ἡμεῖς δ' ὅστις Ἰθάκης ὡς νηῖον,
τῆς ὡς τῷ νηῖῳ ὅρει κειμένης. ἔπω δὲ Θήβη ὕ-
ποπλακίη, ἡ ὡς τῷ Πλακίῳ ὅρει. γραῦς
ἡρᾶς γράϊος. καὶ, Γρήϊον εἶδος ἔχασα.

Νηλῆς, ἀνιλεῖς, σκληρός. ἀπὸ τῆς λῶ τὸ θέλω καὶ
τῆς σερπητικῆς, οἷον, ὁ μὴ θέλων, ἀλλ' ἀκαμ-
πῆς ὢν.

Νηλῆς, ἀπὸ τῆς ἑλῆος καὶ τῆς νῆς σερπητικῆς γίνεται. οἷον
νεῖ ὁ ἐσερμημένος τῆς ἑλῆος. γίνεται καὶ ὀπτι-
πλεονασμῶ τ' ἰ. οἷον, Νηλῆος μελῆσι κιδαιό-
μενος, θανέειν. ἀντὶ τῆς ἀνιλεῖς, καὶ καὶ μέ-
λος κατακοπτόμενος καὶ κατατεμένομενος.

Νηλίπος, ἀνυπόδοτος καὶ μονοχίτων καὶ σέρπουν τῆ
νῆ. τὸ δὲ νηλίτοι ἀνυπόδοτοι, σωτηριᾶται ἀπὸ τῆς
νηλίποδος. εἰς τὸ ἀνιλεῖς.

Νῆμα ἐκ ἐστὶν ἀπὸ τῆς νῆθῶ, νῆσμα γὰρ αὐτὸ λῶ, ἀλλ'
ἀπὸ τῆς νῶ δὲ σημαίνει τὸ νῆθῶ. ὅθεν καὶ νῆματα
Ἡσίοδος. καὶ ὁ ἀδραπατικός, μάλιστα μὴ εἴη.
ἀπὸ τῆς οὐδὲ γίνεται νῆμα, ἐκ ἀπὸ τῆς παθητι-
κῆς. οἷον, νῆματος ἀσκητοῦ βιβυτμόν, τῆς πρὸς
νῆσιν ὀπτιδεῖς μινύματος. βιβυτμόν δὲ, τὸ
πεπληρωμένον. καὶ βιντάων ἀνέμων, τῶν πλησι-
στῶν ἀπέδωκαν τινές.

Νηλεῖ χαλκῶ. ἡ δὲ θεῖα νηλῆς. γίνεται ἐκ τῆς ἑλῆος
ἐλῆος, καὶ συγκοπῇ, νηλῆς ὁ ἐσερμημένος τῆς ἑλῆος.
ἐστὶ δὲ καὶ νηλῆς, δύο γὰρ ἔχει δὲ θεῖας. ὅστις ἔχει
ἡ κλητικὴ αὐτῆς νηλῆς. καὶ νηλῆς ἡ πορ' ἐδετέρως, τὸ
ἀπλῶς καὶ ἀπότομον.

Νημερτής, ὁ ἀληθής. παρὰ τὸ ἀμαρτῶ ἀμαρτής, ἔο-
πῃ τ' αἰς ἡ καὶ τῆς νῆς σερπητικῆς, καὶ συγκοπῇ,
νημερτής, οἷον, ὁ ἐσερμημένος τῆς ἀμαρτεῖν.

Νηλήτης, σημαίνει τὴν ἀμαρτωλὴν. ὡς περ ἀπὸ τῆς
δὲ σερβῆς γίνεται δὲ σερβῆς δὲ σερβῆς, ὅπως ἀπὸ τῆς
νηλῆς νηλήτης, νηλήτης. γίνεται δὲ παρὰ τὴν
τὸ ὀπτατικόν, καὶ τὸ ἀλῆτεῖν ὁ σημαίνει τὸ ἀμαρ-
τάνειν. καὶ ἄξιον ζητεῖν δεῖ τὸ νηλῆς δεῖ τ' ἡ γρά-
φεται, τὸ δὲ ἀλῆτεῖν δεῖ τ' ἡ; ὅτι Διολικῶς ἔφαπῃ
τὸ ἰ εἰς ἡ. ἔπω γὰρ τὸ ἀκτὶν καὶ τὸ ψιμνύδιον δεῖ τ' ἡ
προφέρουσιν Αἰολεῖς. ἔπειτα δὲ τὰς ἀμαρτητάς λέ-
γουσιν, ἀπὸ τῆς νῆς σερπητικῆς καὶ τῆς ἀλῆτεῖν.

Νηῖς. ὀπτι μὴ τῆς δαίμονος βαρυτόνως λέγεται,
νηῖδες. αἰτίνες καὶ νύμφαι ὀρεσιᾶδες προσαγορεύο-
νται, παρὰ τὸ νῶν τὸ ῥεῖν, αἱ ἐν νάμασιν ἔσται,
ὡς φησιν Ἡσίοδος, Καίτε πρὸς κρῶν ἰοειδέα
πρὸς ἀπαλοῖσιν λασσαντο. ὀπτι δὲ τῆς νύμφης, ὁ-
ξυτόνως, Ἰλιάδος ζ, Οὐς ποτὲ νύμφη Νηῖς Α'-
βαρβαρὴν τέκ' ἀμύμονι Βακχίῳ, ἡ πρὸς τὸ
γεῖναι, καὶ σωαχορῶν νηῖς, καὶ ὀποβολῇ τ' ἰ,
νηῖς. ὀξυῖται. ἡ παρὰ τὸ εἶδω τὸ γινώσκω, ὁ
μέλλων εἶσω, ὀποβολῇ τ' ὦ καὶ τ' ἰ, γίνεται ῥη-
ματικὸν ὄνομα ἰς. καὶ μὴ τ' οὐ νῆς σερπητικῆς, γίνε-
ται νηῖς ἡ ἀπειρος γάμων, ἡ μὴ γινώσκουσα γά-
μον. ὅθεν καὶ τὸ νηῖς τὸ ἀρσενικόν καὶ βαρυτόνον
ἀντὶ τῆς ἀπειρος. οἷον, Νηῖς αἰθλῶν.

Νηπίος, ἄρρων, ἀνόητος. παρὰ τὸ ἡπίος, πλεονασμῶ τ' ἰ
ὁ πρὸς καὶ προσκλήσας, καὶ νηπία ποιῶν. ἡ παρὰ τὸ
νῆς σερπητικόν καὶ τὸ εἰπεῖν, γίνεται νηπίος, καὶ
καὶ συγκοπῇ, ὁ μὴ δυνατός λέγειν. ἡ νηβίος,
ὁ ἐσερμημένος τῆς βίβ. καὶ νηπίον, τὸ ἐσερμημένον τῶν
βιωτικῶν φροντίδων. ἡ παρὰ τὸ νῆς ὀπτατικόν καὶ
τὸ πῖον τὸ λιπαρόν. ἡ ἡπίον τὸ πρᾶον καὶ μὴ ἔ-
χον ὄργην. μὴ τ' ὀπτατικῆς. ἡ νέον πῖον.

Νηπίαχος, παρὰ τὸ νῆς σερπητικόν καὶ τὸ ἰάχω. τὸ το

ἐκ τῆς ἰα, ἢ ἐκπεμπομένη βοή. τὸ παρὰ τὸ
 ὅτι πᾶσαν ἀκούω ἰαίαι.
 Νηπιέη ἀλεγεινή, Ἰλιάδος ἰ, ἐν τῇ χαλεπῇ παιδο-
 φοβίᾳ. ἐκ τῆς νηπίος κτητικός τύπος νηπίεος, καὶ
 ἀποβολῇ τῆς ἰ τῆς διφθόγγης, νηπίεος νηπιέα, καὶ
 ἔσπῃ, νηπιέη, ὡς νέα νέη Ἰωνικῶς. ἢ αἰτιατι-
 κῇ τῇ πληθυντικῶν νηπιέας, καὶ μεταθέσει τῆς
 εἰς α, Νηπιάας ὀχέειν. ἢ καὶ πλεονασμὸν γί-
 νεται τῆς α, ἄπο τῆς νηπίας.
 Νηπύτιος, ἄφρων, ἀνόητος. παρὰ τὸ νῆ σερητικόν
 καὶ τὸ πινυτόν, γίνεται νηπινύτιος, καὶ συγκοπῇ,
 νηπύτιος.
 Νηπυνδές, ἀπένδυτον, μέγα. ἢ μεγαλοπενδές,
 προσφάτως πενδυμένον, ὡς τῆς νῆ σέρησιν καὶ
 ὁπίσασιν δηλῶντες.
 Νηποινί, ἀτιμωρητί. καὶ νήποινον, τὸ ἀτιμώρητον.
 ἄπο τῆς νῆ σερητικῆς καὶ τῆς ποινῆς, ὃ σημαίνει
 τὴν τιμωρίαν, καὶ τὴν ἐκδίκησιν.
 Νηρός. ὁ θαλάσσιος δαίμων ἄπο τῆς νίξεως καὶ τῆς
 ραδίως νεῖν, οἶονεὶ ὁ νηρόμυθος θεός.
 Νηρείτης, σημαίνει τὸν θαλάσσιον κοχλίαν. τινὲς λέ-
 γουσιν ἄπο τῆς Νηρός γίνεται. ἀλλ' ὠφελεῖ γράφε-
 σθαι ἄρα διφθόγγῃ. ὁ δὲ τεχνικός λέγει ἄπο τῆς
 Νηρείς. ἀλλ' ὠφελον εἶναι νηρείτης. ὡς ἄπο τῆς
 ὀρέως ὀρέος ὀρείτης καὶ ὀρείτης. ἀλλ' ἔστιν νέα νῶ,
 τὸ ἀπαρέμφατον, νεῖν, οἶον, Πιζῇ πορόν, νεῖν
 ὅτι ἐκ ὁπίσασθαι. ὁ μέλλων, νήσω. ἐκ τῆς γί-
 νεται νηρός, λέγεται ὁ ἰχθύς ἄπο τῆς νήχου.
 ὅς ἐστι νηρείτης, ὡς τόπος τοπίτης.
 Νηρείτης ὕλη, Ἡσίοδος, μεγάλη, πρὸς τὴν εἰς φι-
 λονεικήσειν ἄρα τὸ πλήθος.
 Νηρός, Λυκόφραν. Ἐν χθονὶ νηροῖς μυχοῖς, τοῖς
 κοίλοις, ἢ τοῖς καθύρτοις.
 Νηρῆδες, ἔχει τὸ ἰ. ἄπο τῆς νηρῆδες καὶ βελονῆδες καὶ
 χρυσῆδες καὶ καθμῆδες αὐτοῖς, νηρῆδες βρησῆ-
 δες χρυσῆδες, καὶ καθμῆδες.
 Νῶ. νησαντες, σαρδύσαντες. ἐκ τῆς νῶ νήσω τὸ σω-
 ρῶν, ὅς ἐστι νηδύς. καὶ νῶ νήσω τὸ κολυμβῶ, ὅς
 ἐστι νήσος, καὶ ναῦς, ἢ παῦ μέρος ἐν τῇ θαλάσῃ
 ἔχουσα, ὡς περ τὰ νηρόμυθα σώματα. νῶ τὸ ρῖω,
 ὅς ἐστι μέλλων, νήσω, ὅς ἐστι καὶ νῆμα.
 Νησιδίων. ἄπο τῆς νήσος, γίνεται νησιδίων, ὡς περ ὀ-
 φείδιον, ὀφειδίων, βιβλίων βιβλιδίων. ὁ δὲ λέγειν
 ὅτι ἄπο τῆς νήσος νήσος γίνεται, ἐπεὶ καὶ
 βραχὺ ἔχει τὸ ἰ. ὡς ἰκα ὅτι ἡ τελευταία συλλαβὴ.
 Νήσος. ἄπο τῆς νῶ νήσω τὸ κολυμβῶ. νήσος δὲ ἐστὶ
 γῆ περιπετειχισμῇ ὑπὸ θαλάσσης, πάντοτε ἐ-
 χουσα ἐν ἑαυτῇ πόλεις πολλὰς ἢ καὶ ὀλίγας. ἴ-
 σως δὲ εἴρηται ἀπὸ τῆς ὀρνέας τῆς νήσους, ἥτις καὶ
 αὐτὴ ἔχει πάντοτε τοῖς κύμασι τῆς ὑδάτων νήχεται.
 ὡς παρὰ τὸ δόξω δόξα, ἔτω καὶ παρὰ τὸ νέω τὸ
 κολυμβῶ, νήσα, καὶ ἐπαναδιπλασιασμῷ τῆς αὐ-
 τῆς συμφώνου, νήσα.
 Νήσις, ὁ περὶ ἑαυτὴν λεγόμενος, οἶονεὶ νήσιτις, πα-
 ρὰ τὸ κενὸν εἶναι σιτίων, καὶ ὁ νήσις ἀνθρώπος,
 παρὰ τὸ αὐτὸ, καὶ τὸ νησύνειν, παρὰ τὸ σερύνειν.

σιτίων. ἔχεται ὅτι τὸ νῆ σερητικόν. ἢ παρὰ τὸ
 ἔδω ἔσω, ἔσις, καὶ νήσις. ἀλίνεται νήσιος.
 Νηῦς. γίνεται παρὰ τὸ νέω τὸ νήχομαι. τὰ ὀνόματος
 αἱ δὲ θεῖαι, ποικίλαι, οἶον, νεὺς ἄρα τῆς ε. νηῦς
 ἄρα τῆς η. ναῦς ἄρα τῆς α. νᾶς παρὰ Δωριεῦσι. καί-
 νηται ἐν ὁ ποιητῆς ταύταις ταῖς φωναῖς. νηυσί, νη-
 σὶ νέεσιν, νήεσιν. οἱ Διολεῖς, νᾶεσι. τί οὐκ
 ἐκ οἶδον Ὀμηρος τὴν ναυσίν; καί. ἐν σωθέ-
 σει ναυσίδος, ναυσίκλητος.
 Νηῦγμος. Ἡσίοδος, Κεῖται νηῦγμος, ἄπνους, ἄ-
 φωτος.
 Νήφω, τὸ ἐρηγοῦν ἄρα τῆς η, ἄπο τῆς τῆς ὕδατος προσφο-
 ρᾶς. οἱ γὰρ τῶν χρώμενοι, ἐρηγοροῦν εἰσιν. ὅθεν
 καὶ νηφάλια λέγεται θύειν, ὅταν ὕδωρ ἐπιπυνδῶ-
 σιν. Ἀπολλώνιος δὲ ὁ τῆς Ἀρχιβίης, καὶ τὸ νήφω τὸ
 θύω, καὶ τὸ νήφω τὸ μεθύω, ἄπο τῆς νεύφω τὸ χιονί-
 ζω λέγει γινώσθαι καὶ ἔσπῃ Βοιωτικῶ τῆς εἰ δι-
 φθόγγῃς εἰς η. τῆς γὰρ λειποφυχέντας, πολλὰς
 ταῖς τῆς ὕδατος φωναῖς νήφειν ποιῶν ὡς φησιν Ὀ-
 ρος. ὅθεν δὲ τὸ νήφω, ὄνομα ῥηματικὸν νήφιος, καὶ
 πλεονασμῷ τῆς αλ' συλλαβῆς, νηφάλιος.
 Νήχω, τὸ κολυμβῶ. νῶ καὶ νέω, καὶ μεταθέσει τῆς ε
 εἰς η, ἰήω, καὶ πλεονασμῷ τῆς χ, νήχω.
 Νίξε, σημαίνει τὸ νίπτει. οἱ Διολεῖς τὰ εἰς πᾶν
 ῥήματα εἰς δύο α' μεταβάλλουσι, νίπτω, νίσ-
 σω. Ταρωντιῶν δὲ φωνῇ, γίνεται νίξω. ὅθεν
 τὸ νίξω γίνεται νίξον, ὡς μάσω μάξον, καὶ
 πλῆσω πλῆξον.
 Νίκη, ἢ νῆξ τὴν ἐνὶ δοτικῇ καὶ τὸ κῶ τὸ ἀδελφίνο-
 μαί, γίνεται ἐνὶ κῆ, καὶ κράτει τῆς δύο εἰς εὐ
 μικρόν, νίκη, ἀποβολῇ τῆς ε. καὶ γὰρ πολλὰς πέ-
 φυκεν ἀποβάλλειν καὶ τὴν ἀρχὴν τὸ ε. οἶον, ἐρύω
 ἐρυπῆς, ῥυπῆς, ἔχω ἔχειρ, χεῖρ. ὅθεν καὶ ἡ Ἀ-
 θηναῖα, Νίκη προσταγοῦνται. νομιζομένης γὰρ αὐ-
 τῆς πολεμικῆς καὶ φρονητικῆς, ἀκόλουθον αὐτῇ εἶναι καὶ τὸ
 τὴν νίκην αὐτῇ ξυνεπιδεῖν. τὸ γὰρ ἐμμέλως πολε-
 μῆν, νικητικόν. τὸ δὲ ἀφρόνως, καὶ ἀποπειρῶς, καὶ
 χωρὶς νῆς, σφαλερόν καὶ ἐλαττωτικόν. ἢ ὅθεν τὴν
 ἐνὶ δοτικῇ καὶ τὸ κῶ τὸ ὑποχωρῶ γίνεται ἐνὶ κῆ,
 καὶ καὶ ἀποβολῇ τῆς δύο εἰς καὶ κράτει τῆς δύο η,
 γίνεται νίκη, οἶονεὶ ἢ ἐνὶ ὑποχωρῶσα. ὡς καὶ ὁ ποιη-
 τῆς δηλοῖ λέγων, ἐπερχέμεν νίκην, τὴν ἐπερχομένην.
 τινὲς δὲ χηματίζουσιν ἄνω. ὅθεν τὸ νῆ σερητι-
 κόν καὶ τὸ κῶ τὸ ὑποχωρῶ, οἶονεὶ ὁ μηδενὶ ὑποχω-
 ρῶν. κακῶς δὲ λέγουσιν, ἀντίκειται γὰρ αὐτῇ ἡ
 γρηφή. ἐκ τῆς νίκης δὲ γίνεται τὸ νικῶ. ὁ μέλλων, νι-
 κήσω. καὶ ἔστι δούτερας συζυγίας, οἶον, νικᾶς. νει-
 κῶ δὲ ὅτι τὸ φιλονεκῶ, πρῶτης ὅτι συζυγίας.
 Νίκων. παρὰ τὸ νικῶ γίνεται. ὡς ὅθεν τὸ κρατῶ
 Κράτων καὶ μέδω Μέδων. Νικίας δὲ ἢ παρὰ τὸ
 νίκη, ἢ παρὰ τὸ νικῶ, ὡς ἄρχω, Ἀρχίας.
 Νίσσομαι, τὸ περὶ ἑαυτὴν καὶ νισόμενον πόλεμον, σημαί-
 νει τὸν περιγρησόμενον. ὠφελεῖ γὰρ ἄρα τῆς εἰ διφ-
 θόγγῃς, ἀντιπῆ γὰρ τὸ εἰ ἐν τῇ νέομαι. ἀλλ' ἢ
 παράδοσις ἔχει τὸ ἰ θεματικόν, ὡς ἄπο τῆς νῶ
 νήσας, ὁ μέλλων, νίσσω. τὸ νῆ μακρὸν.

Νικῶ, καὶ ἡ μετοχή νικῶντος. τὸ δὲ κτικόν, νικῶ-
μι, τὸ γ' νικῶ, πλειονασμῶ τῆ ἡ Αττικῶς νι-
κῶν, ἐξ ἑ νικῶν.

Νίφα. νίφα λυκόν ἀλδαίμφοι. ἄπο τῆ νίφας νι-
φάδος, ἡ αἰτιατική νιφάδα, καὶ καὶ συγκοπῇ,
νίφα. ἡ παρὰ τὸ νίκος. τῆτο παρὰ τοῖς εὐαῖ κεν.

Νόες, ὅτι κακῶς λέγεται καὶ παρὰ ἀναλογίαν οἱ φι-
λόσοφοι χρῶνται λέγοντες τὸν νόα τὴν αἰτιατικῇ
τῷ εἰκῶν. καὶ οἱ νόες καὶ τὰς νόας. δέον ὅδ τὸν νῆν
λέγειν καὶ οἱ νοί. οἱ νοί σεσημειῶνται παρὰ Φι-
λήμονι τῷ κωμικῷ. τὸ οἱ εὐνὰς ὅδ εὐνοες τὸ πα-
ρὰ φιλοσόφοις εἰρημῶν, γέγονε καὶ κράστιν εὐ-
νας, οἱ εὐνοὶ δὲ δεῖ λέγεσθαι. Πόθεν νόος, πα-
ρὰ τὸ νέω τὸ πορεύομαι. ἐδὲν ὅδ παχύπερον τῆ
νόος. Οἶμος, ὡς δ' ὅταν αἰξή νόος ἀνέρος.

Νόθος, παρὰ τὸ ὄνῳ τὸ μέμφομαι καὶ βλάπτω, γί-
νεται ὁ νότος, καὶ καὶ ἄποβολῇ τῆ οὐ καὶ ἔσπῃ τῆ
τ εἰς θ, γίνεται νόθος. εἰς τὸ γνήσιος.

Νεαχόντως, ὑφ' ἐν ἀναγνωστέον. πολλάκις ὅδ ἄπο
δύο διωγῶν μερῶν τῆ λόγῃ, γίνεται ἐνότις.
οἶον Ἀρείος πάγος, ἀρειοπαγίτης. Νέα πόλις,
Νεαπολίτης. τὸ αὐτὸ, ταυτοῖς. ἔπο νῆν ἔχων,
συνδέσπον νεαχόντως.

Νέμω. νέμω σημαίνει τέσσαρα. τὸ μερίζω, ἐξ ἑ
καὶ νόμος καὶ ὄνομα, ἐκ τῆ νέμομα μέσῃ ἀδαι-
κῆ. τὸ βόσκω, ἐξ ἑ καὶ νομῶς ὁ βοσκός, καὶ
νομή ἡ βοσκή. τὸ πορεύομαι. τὸ φθονῶ καὶ μέμ-
φομαι, ἐξ ἑ καὶ νέμεσις, ἡ μέμφις. νέμω, καὶ
ὁ μέλων νεμῶ. ὁ ἀδαικῆς ὡφείλον εἶναι
νεμέμκα, ἀλλ' ἐπειδὴ τὸ μ' ἀπὸ τῆ κ' ἔτε καὶ
σύλληψιν ὅδιν, ἔτε καὶ ἔχασαν, ἐξέλειψε καὶ
ἐχρήετο ἄπο περιπαμῆς, νεμέμκα. ὁμοίον ὅδ
καὶ τὸ μεμῆμκα. ἐξ εἰσι τὰ ἡμχρημῆς. νέμω,
νεμῶ, νεμέμκα. δέμω, δέμῶ, δεδέμκα. βρέ-
μω, βρεμῶ, βιβρέμκα. ἔμω, ἔμῶ, τεβέ-
μκα. τέμω, τεμῶ, τετέμκα.

Νόμος. νόμος, σημαίνει πέντε. νόμος ὁ χρᾶπτος ὃν
ἐχομεν, καὶ ὃν ἔθηκεν ὁ θεὸς τῷ Μανυσῇ. νόμος
καὶ τὸ νόμισμα. νόμος καὶ ὁ τὴν γλῶττῃ μερίζων παρ'
Αἰγυπτίοις. νόμος καὶ ἡ χάρα. νόμος καὶ ἡ σωή-
θεια. σημαίνει καὶ μέτρον γῆς καὶ τὸ ἀγγέλιον.
νόμος δὲ ἀπὸς ἑξάφρον σημαίνον μῆρον ἡ νομή τῆς
βοσκῆς. νόμος δὲ ὁ νέμων πᾶσι τὸ δέον.

Νομισμα, παρὰ τὸ νομίσω, τὸ νομιζόμενον μὴδὲν
εἶναι.

Νόσος, παρὰ τῇ σωηθείᾳ ὁ γλυκασμός λέγεται,
μεταφορικῶς δὲ ἄπο τῆ ἐδισμάτων. νόσος λέγε-
ται καὶ ἡ εἰς τὸν οἶκον ἀνακομιδὴ καὶ ἀναστροφή,
παρὰ τὸ τῆς πατείδος ἡδύ. καὶ Οἶμος, Οὐδὲν
γλύκιον ἢς πατείδος. παρὰ τὸ νέω τὸ πορεύομαι,
ὁ μέλων, νέσω, νεσός, καὶ νόσος. καὶ νοσῶ νοσήσω,
καὶ ἄπονοσήσειν, τὸ ἐπανελθεῖν, ὑποσρέψαι.

Νόσφι, σημαίνει χωρὶς, πόρρω. παρὰ τὸ νό σεριτι-
κόν, καὶ τὸ ἔπο τὸ ἀκολουθεῖν, γίνεται νόεπι, ὅπρ-
ρημα, συγκοπῇ καὶ ἔσπῃ καὶ πλειονασμῶ τῆ σ, γίνε-
ται νόσφι, τὸ μὴ ἀκολουθεῖν, ἀλλὰ πόρρωθεν, καὶ

χωρὶς ὑπάρχον. ἡ ὅδιν νόσος ἡ ἐπ' αἰόδος, νόσος, καὶ
ἐπέκτασιν γίνεται νόσοςφι, καὶ συγκοπῇ, νόσφι.
ὅθεν καὶ νοσφίζω τὸ χωρίζω. βαρύνεται. τὰ εἰς ἱ
λήγονται ὅπρρηματα σωισαλμῶν ἔχοντα τὸ ἱ,
βαρύνεται. νόσφι, ἱφι, ἡχι, καίχι. ὅθεν καὶ τὸ
παρὰ ἀναλογίαν ὅδιν παρὰ τῇ ποιητῇ βαρυνό-
μενον. παρὰ δ' ὑπ' ἡοί. τὸ δὲ χωρὶς, ἄποβάλλει τὸ
σ, καὶ ἔχῃ τὸν κανόνα βαρύνεται, χωρὶς. παρὸς κεῖται ἑ-
χοντα τὸ ἱ σωισαλμῶν, ἔχῃ τὸ νόσι, νωσι, καὶ κοί.
ἐστὶ δὲ μίμημα φωνῆς χοίρων, ἐχρήσατο Ἀλκίνοος
τῇ λέξει. τὸ ἀεῖ, ὅπρρημα σωισαλ-
μῶν ἔχει τὸ ἱ, καὶ βαρύνεται. καὶ ἐκ αὐτίκειται ἡ-
μῖν, ἐδέποτε ὅδ δέσκειται αὐτὸ κατ' αὐτὸ, εἰ μὴ ἐν
συνδέσει. τὸ δὲ ἐχί, ὡφείλε βαρυνέσθαι. ἀλλ'
ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἑ ἀρνήσεως γέγονε καὶ ἐπέκτασιν τῆ
χί ἀδαικῶς ὀξύνεται, καὶ καὶ τῇ ἐπέκτασιν.

Νότος, παρὰ τὸ ἐσπερῆσαι τὰ σώμα καὶ ἔσπῃ τῆ αἰς
ο. τὸ ὅδ ἰο, σεριτικόν ὅδιν, καὶ μεταβολῇ ἄπο τῆ
ἰῶ σεριτικῆ, καὶ πλειονασμῶ τῆ ἰ ἰωνικῆς, νῆσος.
ὡς κόρος, κῆρος. μόιος, μένος. ἡ παρὰ τὸ ἰο
σεριτικόν καὶ τὸ σῶμα τὸ ὄρμα, ἡ μὴ ἐῶσα ἡμᾶς
κινεῖσθαι καὶ σῶσθαι. ἡ παρὰ τὸ ἰο σεριτικόν,
καὶ τὸ ἔχῃ τῆ οὐ χρᾶμῆς σοος ὁ ἀκέραιος.

Νότος. ὁ ἀνέμος, παρὰ τὸ ὄνῳ τὸ βλάπτω, ὁ μέλ-
λων ἐνόσω, ὁ νότος, καὶ νότος ἀραιρίζει τὸ ο, οἶο-
ναι ὁ βλαπτικός τῷ καρπῶν καὶ τῷ σώματι.
ἡ ἄπο τῆ νοτεῖν καὶ τῆς νοτίδος. αὕτη δὲ ἡ νοτίς
ἄπο τῆ νεῖται, ὅδιν διέρχεται καὶ πορεύεται.
σημαίνει δὲ τὴν ὕδατιν.

Νότιος, Ρωμαϊκὴ ἡ λέξις. νότιος τὸ χρᾶμκα
Ρωμαῖσι. νότιος ἐδέτερως, σημαίνει διδῆαι τῷ
πληθυντικῶν. τὸ ἀρσενικόν, ὁ νότος. τὸ νῶ,
μέγα, ἀπὸς ἀντιθέτου τῷ ἀνέμῳ. καὶ ἡ διδῆα
τῆ ἐδέτερως; ἐκ ἔχει. ὡς παρὰ τῇ ποιητῇ, Κα-
τὰ δὲ νότιος ῥέειν ἰδρῶς, ἀντὶ τῆ καὶ νῶτις ἐφέ-
ρετο ὁ ἰδρῶς, ὡς ἐξ ἔσπῃ εἶναι τῆ αἰς ο. ἡ
παρὰ τὸ νῶ τὸ ὑπάρχω, ὡς, καὶ νῶπος. νότιος
δὲ, ὁ ὕψος, ἡ πολὺς, ἐκ τῆ νοτεῖν τὸ σῶμα
γινόμενος. νῶπος δὲ τὴν ψίαν σημαίνει, καὶ γί-
νεται παρὰ τὸ νοτίς, κατ' ἐπαύξησιν τῆ αἰς ο.

Νῶς, παρὰ τὸ νῶ τὸ κολυμβῶ.

Νωθής, ὁ βραδύς καὶ ἐκλελυμένος. παρὰ τὸ νῶ τὸ
σεριτικόν καὶ τὸ θέω τὸ ἔρχω, γίνεται νωθής.
ὡς ἄρδω, νεαρδής ὁ ἐσπερῆς τῆ θεῖν. καὶ νω-
θρός, παρὰ τὸ νῶ, καὶ τὸ θορῶ τὸ πιδῶ, νω-
θρός, καὶ καὶ συγκοπῇ, νωθρός, οἶοναι τῆ θο-
ρεῖν καὶ ὀξείως κινεῖσθαι ἐσπερῆς.

Νῶκαρ, τὸ δυτικῆς καὶ ἔδ' ὅπως ἐν ἑρῶν μῆρον.
ἄπο τῆ νῶ σεριτικῆ καὶ τῆ σκίρω τὸ σκίρω. ἡ
καίρω τὸ ἔρχω, γίνεται νῶκαίρω, καὶ καὶ ἄπο-
βολῇ τῆ αἰς, νῶκαρ.

Νωλεμέως, συνεχῶς καὶ ἀδελείπτως. παρὰ τὸ νῶ σε-
ριτικὸν μόριον καὶ τὸ λείπω τὸ λιμπάνω, γέγονε νω-
λεπέως, καὶ ῥοπή, νωλεμέως, οἶονεὶ τὸ μὴ λειπό-
μερον, ἀλλ' ἀδελείπτως ὃν καὶ μὴ παυόμερον.

Νανύμης, Ἰλιάδος μ', ἀντὶ τῆς ἀνδ' ὕμνων καὶ διφρημίας
τῆς δ' αὖ τῆς θρῦλῶν γινομένης, ἢ ἀνώνυμης.

Νώσατο δ' Ὀρφέως, ἀντὶ τῆς ἐπέγνω, ἀπὸ τῆς νοήσα-
το καὶ κρᾶσιν τῆς οὐ καὶ ἡ εἰς ὦ. ὡς οὐδοῦντα, ὁ-
γδῶντα.

Νωμῆσαι βῶν ἀζαλέω, Ἰλιάδος ἡ. δινευκεῖν, βα-
σαῖσαι, ἢ κινῆσαι. ἀπὸ τῆς ὦμος ἢ μεταφορά, (ὡς
εἶμαι) ὦμῳ, καὶ νωμῳ. ὅπῃ δὲ τῆς διεμέρισαν, καὶ
διέδωκαν, ὡς τὸ, Νώμισαν δ' ἄρα πάντιν, ἐκ τῆς
νέμω γίνεται νωμῶ νωμήσω, ἐνώμισα.

Νάροπα χαλόν, σημαίνει τὸν λαμπαρόν, παρὰ τὸ νῶ
τὸ σεριτικόν, καὶ τὸ ὦψ, πλεονασμῶ τῆς ρ, γίνεται
νάροψ, ὃ μὴ εἶναι εἰς αὐτὴν ἀφορᾷ τὴν ὦψιν, δὲ
τὸ ἄγαν λαμπαρόν. ἀμαυροὶ γὰρ τὴν ὦψιν τὰ πάν-
τα λαμπαρά, καὶ δὲ χαλεῖ.

Νωχελῆς, ὁ ἰωθρὸς καὶ ἀδελφὸς καὶ δυσκίνητος καὶ ῥο-
πῶν τῆς π εἰς χ, νωχελῆστις ὢν, ὁ ἐσερημῆτος τῆς
κέλλειν. κέλλειν δὲ ἐστὶ, τὸ παχέως ῥέχειν. ὅθεν
καὶ κέλλης ὁ μονόζυξ ἵππος, καὶ δρομικός.

Νύμφη. ὡς περ παρὰ τὸ νέος γίνεται νύος, καὶ ῥοπή
Αἰολικῆ ἰνός. (ὡς τὸ, Νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητῶν,
ἀντὶ τῆς νύμφης), ἔτω καὶ ὡς τὸ νέος καὶ τὸ φῶ τὸ
φαίω, γίνεται νύμφη, καὶ συγκοπὴ καὶ ῥοπή,
νύμφη, ἢ νέον φαινομένη.

Νυμφίος, ὁ γαμήτις τυχών, ὡς τὸ νυῦ ἡμφιάσαι
καλῶς. ἢ νυμφίος, ὁ νυῦ φίλῶν τὴν νύμφην.
νύμφιος δὲ, ὁ νυμφικός οἶκος.

Νυῦ. τὸ νυῦ κατ' ἐκτασιν τῆς ἰ, γίνεται νυυί, καὶ δὲ
φέρει τῆς νυῦ. τὸ μὲν γὰρ νυῦ κατὰ τὴν ὁπρῆματικῶς
τάσσεται ὅπῃ τῆς τελῶν χρόνων, τὸ δὲ νυυί, ὅπῃ
μόνη τῆς ἐνεσῶτος.

Νυκτάλωψ, παρὰ τὸ ἐν τῇ νυκτὶ ἀλάδαι, ὅθεν
πλανᾶσαι.

Νυῦ, ὁπρῆμα χρόνος δηλωτικόν. σημαίνει δὲ γ.
ἐνεσῶτα, ὡς τὸ, Νυῦ μὲν περᾶται, τάχα δι' ἰ-
φεται λαῶν ἀχαιῶν, καὶ, Νυῦ γὰρ δὴ θῆρος ἐστὶ σιδή-
ρευς. παρεληλυθότα, ὡς τὸ, Νυῦ μὲν Μενέλαος
ἐνίκησεν σὺν Ἀθηνᾶ. καὶ, Νυῦ ὤλετο πάντα κατ'
ἄκρης. καὶ μέλλοντα, ὡς τὸ, Νυῦ αὐτ' ἐρχεῖται πει-
ρήσομαι αἰκε τύχοιμι. καὶ, Νυῦ δὴ Αἰνείας βίη
τρώεσιν ἀνίστει.

Νύξ, παρὰ τὸ νύσσω, νύξω, νύξ, δι' ἧς κοπτόμε-
θα, ἢ νύσσω ἡμᾶς πρὸς ὕπνον. ὁ δὲ Βησιαντίνος
ἐν τῷ ὡς χηνομαθίας, παρὰ τὸν νύξω μέλλοντα,
(δηλοῖ τὸ πληῖσαι) δὲ τὸ νύσσεσθαι καὶ προσπαίειν
ποῖς ἐνεργᾷσι τί ἐν σκοτεινῇ. ἢ παρὰ τὸ προσκόπτειν
καὶ πλῆττεσθαι τῆς βαδίζοντος ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. κλί-
νεται νυκτός. ὁ καιῶν. πᾶν ὄνομα ἔχον ὅπῃ τῆς δι-
θείας τὸ σύμφωνον τῆς μέλλοντος, θελεῖ ἔχειν καὶ
ὅπῃ τῆς θηλικῆς, ποτὲ μὲν τὸ σύμφωνον τῆς ὡρα-
κεμῆς, ποτὲ δὲ τῆς μέλλοντος. καὶ ποῖον ἐστὶ τῆς
ὡρακεμῆς; τὸ χ. καὶ γίνεται νυχός. πλεονάζει

ὅτ' ἐν πολλαῖς λέξεσιν. ὡς τὸ ἀνὰ ἀναχός,
καὶ ἀνακτός. καὶ ἐπεὶ φίλον φίλῳ, καὶ δατὺ δασέος
προηγείται, ἐξάπη τὸ χ εἰς κ, καὶ γέγονε νυκτός.
σημαίνει πᾶσα, τὴν σωματοειδῆ θεὸν, ὡς τὸ,
Εἰ μὴ νύξ δμῆτρα θεῶν, καὶ τὴν παρ' ἡμῖν νοσ-
μήνῳ ὅπῃ τῇ σωηθείᾳ, ὡς τὸ, Νύξ ἡ δ' ἡ δὲ δαρ-
ράσει σρατὸν, ἢ σαώσεται. καὶ τὴν σκοτίαν καὶ γνο-
φάδην κατὰσασιν, ὡς τὸ, Ἀλλ' ἐπεὶ νύξ ὅλοσ' ἐ-
τάται δειλοῖσι βροπῆσι. σημαίνει καὶ τὸν θάνατον καὶ
σκοτασμόν τῆς ὀφθαλμῶν, ὡς τὸ, Τόνδε κατ' ὀ-
φθαλμῶν ἐρεβονῇ νύξ ἐκάλυψε.

Νυκτοπεριπλανήτος. ὁ ἐν νυκτὶ πλανώμενος.

Νύσσα, ὁ καμπτός, παρὰ τὸ νύσσω τὸ κάμπω, ἢ
τὸ πλῆττω. ἐπεὶ ἐκεῖ νύσσονται οἱ ἵπποι. ἢ πα-
ρὰ τὸ νύσω νύσσω, νύστα, καὶ ὑποβολὴ τῆς ε, καὶ
πλεονασμῶ τῆς σ, νύσσα.

Νυσάζω, ἀπὸ τῆς νύσσειν, παρὰ τὸ ὅπῃ νύσσειν κάτω,
ἐξ τῆς ἐπιγινωσκῆς ἐκ τῆς ὕπνης καταφορᾷ. ἐπει-
δὴ ὅπῃ νύσσειν οἱ κοιμάμενοι τὴν κάταν. παρὰ τὸ
νύσσειν νύσσειν, καὶ ὑποβολὴ τῆς ε, καὶ ῥηματικὸν ὁ-
νομα νυσαλογιρότιον.

Νῶ. ἀπὸ ἐξήσατο ταύτῃ τῇ λέξει ὁ ποιητὴς ἐν τῇ
Ὀδυσσεΐᾳ, καὶ ἐν Ἰλιάδος ε, Πηλεὺς ὅπῃ καὶ τῷ δ'
ἀνδρὶ, ἀντὶ τῆς πρὶν ἡμᾶς, ὅπῃ τῶν πλεονασμῶν
κῶς τῆς ἀνδρῶν, ἢ καὶ τῆς ἀνδρός. ὅτι τὸ νῶ καὶ τὸ
σφῶ, σὺν τῷ ἰ τινὲς γράφουσιν λέγοντες ἀπὸ τῆς νῶ
καὶ σφῶϊ γίνεσθαι, καὶ συναίρεσιν τῆς ὦ καὶ ἰ εἰς τὴν ὦ
δίφθογγον, ἀλλ' ἢ παράδοσις ἐκ οἷοι τὸ ἐγκρί-
μενον. ἐτι γὰρ καὶ συγκοπῶν λέγεται χωρὶς τῆς ἰ. ἀλ-
λά λέγει ὁ τεχνικός, ὅτι εἰ ἀπὸ τῆς νῶ καὶ σφῶϊ συ-
νεκῶπη, ὡφείλει περισσῶσαι. ἀλλοὶ δὲ λέγεται τὸ
νῶ καὶ σφῶ, ἐκ ἐξήρτο ἀπὸ τῆς νῶ καὶ σφῶϊ ἀλλὰ καὶ
ταῦτα ἐτέρων θέματα εἰσι, καὶ ἐκείνων ἑτέρα θέμα-
τα. λέγει δὲ ὁ τεχνικός, ὅτι ἀπὸ τῆς νῶ καὶ σφῶϊ
γέγονε καὶ συγκοπῶν τῆς ἰ. καὶ ὁξύνεται ἀναλόγως.
καὶ γὰρ τὸ ἐν τοῖς δυνάεσσι ὦ, ὑποτρέφεται τὴν περι-
σσωμένῳ τῶν, δὲ τῆς ἡνῶ καὶ σφῶϊ δυνάεσσι ἀν-
τινομία ὑποκόπεται καὶ γίνονται νῶ καὶ σφῶ; ὅτι
ἐδέποτε ἐν τοῖς πτωτικοῖς τῶν δυνάεσσι ἀπὸ τῆς ἰ
περισσώμενον, ἀλλ' ἢ προπαροξυσμῶν ὡς ὅπῃ
τῆς ἡνῶ, ἢ ὁξυσμῶν, ὡς ὅπῃ τῆς ἡνῶ. ἐπεὶ
ἐν αὐταῖς προπερισσῶνται, δὲ τῆς πάχουσιν ἵνα
δὲ τῆς ὑποκοπῆς ἐξαμαυρωθῇ. ἢ παράλογος τῶ-
σις. τῆς γὰρ ἐπαθόν καὶ ἡ νῶ καὶ ἡ σφῶ κατὰ
συναίρεσιν γινώσκονται καὶ σφῶν, ἵνα δὲ τῆς συ-
ναιρέσεως ἐξαμαυρωθῇ ἢ παράλογος τῶσις. Δεῖ
γινώσκον ὅτι Αἰετάρχης, τὸ ε γὰρ σφῶν ὑπό-
λωλε ποικίλῳ ἐστὶν δὲ Ὀμήρῳ, χωρὶς τῆς ἰ ἀξιοῖ
γράφειν, λέγων ὅτι τῆς προσώπῃς ἐστὶ τῆς πλε-
θυτικῶν, ἡμῶν, ὑμῶν, σφῶν, αὐτὶ δὲ δυνάεσσι
δυνάεσσι, ἀντὶ γὰρ τῆς σφῶν κεῖται. ἀλλ' ἐστὶν εἰ-
πεῖν ὅτι χωρὶς τῆς ἰ γράφεται, ἐπειδὴ ἐδέποτε
τῇ θηρικῇ καὶ δοτικῇ τῆς δυνάεσσι καὶ χηται ὁ ποιη-
τὴς, εἰ μὴ καὶ δὲ λυσιπ, ποῖν, ποῖν. ὡμοῖν, ὡ-
μοῖν. εἰ ἐν ἐνταῦθα τὸ ἰ εἶχεν, ὡφείλει καὶ δὲ λυ-
σιν εἶναι.

Ξυίες, σωίς, ἄκισον. οἱ δὲ Ἀττικοὶ τὴν συμφορὰν, συμφοραῖφασι. καὶ τὸ σύμπαν ξύμπαν, καὶ τὸ σωίεσαν, ξυίεσαν. ἄπο τῆ ξυίημι, ὁ ὠδρατατικός ξυίω ξυίεμυ τὸ πληθυντικόν, τὸ δῶτερον ξυίετε, τὸ τρίτον ξυίεσαν.

Ξυύγκλυδες, σύμμαχοι, παρείσαντοι.

Ξυίςωρ, συμπαράκτωρ, σύμβελος, συγγνώσης, παρὰ τὸ εἶδω ῥήμα, τὸ σημαίνειν τὴ γινώσκω, ὁ μέλλων, εἶσω, ἐκ τῆς ἴσωρ, καὶ ξυίςωρ.

Ξύμφυτος, ὁ συγγυής, ἄπο τῆ ξυῦ, καὶ φύω.

Ξυῖον, Καὶ μύμω βελίων ξυῖον, ἀντὶ τῆ ἐπέειδοντο, ἐπῆκον. ἡ μεταφορὰ ἄπο τῆς ὅπῃ σκοπὸν βαλλόντων. σωίει δὲ τὸ ὅπῃ αὐτὸ τῇ τῆ συμβαλλόντος γνώμη συμφέρεται. σωίω ἔν, καὶ ὁ παρρατατικός σωίεν, ὁ δὲ δῶτερος ἀόριστος σωῖον καὶ ξυῖον.

Ξυνήϊα, κοινὰ χήματα. ἄπο τῆ ξυωός ξυῖος, ξυνὸν ξυῖον. (κητικὸς τύπος, ὡς περ κοῖον κοῖνιον) καὶ διαίρεσει Ἰωνικῇ, ξυεῖον, καὶ

ξοπή τῆ εἰς ἡ ξυνήϊον.

Ξυτεκνώ, ὅμω τὰ τέκνα φύω.

Ξυρίζεν, τὸ ξυρικῇ χηῖται φωνῇ καὶ μὴ ὅπῃ χηῖται. ἡ τὸ ξυρικοῖς χηῖται ὅπῃ δούμασι, καὶ ἐκδεδηῖται τῶ παξίαν ἐδῶν. σημαίνει καὶ τὸ ὅπῃ ξυῖος εἶναι, καὶ τὸ ὑποδέχεσθαι ξυῖον.

Ξυραλοιφεῖν, τὸ ἐν ταῖς παλαίστραις γυμναζόμενον κόνει χηῖται.

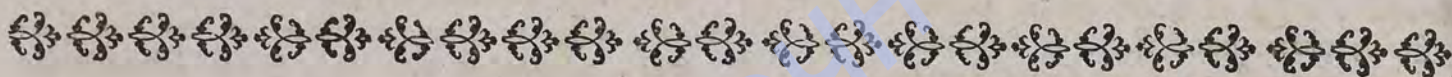
Ξυσίδες, οἱ μὲν εἶδος ὑποδημάτων. οἱ δὲ, κόσμη γυναικεῖς, οἱ δὲ, σκῶες, ἡ ἱματίες.

Ξανῖον, κτενῖον ὁ φορεῖσιν αἱ γυναικεῖς, ἡ ἐν φυλακτεῖοις ἔχουσι.

Ξυός, ἀνείμμος τόπος τοῖς ἀθληταῖς εἰς γυμνάσιον, καὶ ξυτὸν δόρυ, ἀκόντιον, σημαίνει καὶ τὸ ξυλεῖον. ἐστὶ δὲ χιτῶν γυναικεῖος. οἱ δὲ, ἑαγικὸν εἶδμα.

Ξυτὸν, λεπτόν, ἀπαλόν, ἐλαφρόν, χλωρόν, ὑγρόν.

Ξυρός ἰδρώς, ὁ μὴ ὑπὸ λειψῶν, ἀλλ' ὑπὸ γυμνασίῳ καὶ πόνῳ ἁρόμμος.

Α'ΡΧΗ' ΤΟΥ' Ο' ΣΤΟΙΧΕΪΟΥ.

Ο Τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ ἐμφερῆ εἶναι τῷ χαρακτὲρι τῷ ἐκφώνησιν. καὶ ὅτ' ἐκκλασιν φωνῆς ἐκφέρεται τὸ ὄνομα τῆς στοιχεῖας.

Ο'α, τὰ εἰς ἃ λήγονται καθαρὸν τῷ ὁ ἀδελφολόμω, σπαῖα. καὶ χεδόν ἄπο πάθους γέγονεν. ἐστὶ δὲ τὸ ο'α, ὅπερ ἄπο τῆ ο'α γέγονεν, ὅτ' εἰ καὶ τὸ δὲ τῆς ὡ διφθόγγης ὡα. (δηλοῖ δὲ δῆμον Ἀττικόν, καὶ τὴ χιτῶνος τὸ ἄκρον) καὶ τὸ χροα, ἄπο τῆ χροα, καὶ τὸ σοα, ἄπο τῆ σοα. ἴσως δὲ καὶ τὸ ποα ἢ βοτάνη, ἄπο τῆ ποα γέγονε. Θεόγνωτος.

Ο'αροι, αἱ γυναικεῖς, αἱ γαμεταί. οἷονεὶ ὁμόαροι τινες εἶσαι, παρὰ τὸ ὅμω ἀρρεσθῆναι γάμῳ καὶ σωτηρῶνται. ὅτ' αὐτῆ δὲ καὶ ὁ αείζειν λέγεται, τὸ τῆς ἀνδρας γυναιξὶν ὁμιλεῖν. Ἰλιάδος ζ'. Ο'θι ἡ ὁ αείζει γυναικί. καὶ ὁ αείζειν, τὸ γυναικῶδες προσδεδέχεται λόγος, Ἰλιάδος χ'. εἴθ' οὐ αείζεις, Ο'αρεῖς παρφασις, ἀντὶ τῆ ὁμιλία παρασκευαστική. Ἰλιάδος ξ'. καὶ, μὲν πορομάχων ὁ αείζω, ἀντὶ τῆ ἐν τῇ τῇ πορομαχίᾳ ὁμιλία καὶ σωτηρίας. Ἰλιάδος ι'. ὁ αείζω ἔν, σωόμενον, συνανασφρόμω, ἄπο τῆ ὁ αείζειν.

Ο'βδω, ὁπρῆμα ὅτ' ἐμίσότης. ἄπο τῆ ὦμμαι, ὁβδω. ὡς ἄπο τῆ ἔσσηκα εἰδω. σωίσειλε τὸ ὦ εἰς ὦ. Μεσση δὲ ἦλθεν εἰς ὁβδω.

Ο'βελίσκος, οἷονεὶ ὁφελίσκος τῆς ὦν, ὁ εἰς μῆκος ὁφελόμενος. ὁφείλει δὲ τὸ αὔξειν, καὶ ὁβελός. σημαίνει δὲ ἀμφοτέρωθεν σάβλας. παρὰ τὸ βάλω ἢ βέλω γίνεται. τὸ μὲν ἑδῆτερον βέλος, τὸ δὲ ἀρ-

σενικόν, βέλος. καὶ πλεονασμῶ τῆς ὦ, ὁβελός, ὁ εἰς καὶ βέλει. Φώτιος δὲ ὁ πατριάρχης ὀβολὸν κληθῆναι φησὶν, ἐπειδὴ τὸ ἀρχαῖον χαλκὸν νόμισμα τῶ Ἀθηναίων, ὀβελίσκον εἶχεν. Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Βαξάχοις. Ναυτὴς δὲ εἶπεν, δὴ ὀβολὸν μισθὸν λαβὼν. Φεῦ, ὡς μέγα δυνάμειον πανταχῶ τὸ δὴ ὀβολῶ. ἔοπῃ δὲ γίνεται τῆ εἰς ὦ. πρὸ τῆς δὲ ὀβελίσκοις, ἑαχέσιν ἐνομιέσθων. οἱ μὲν ἔν Ἰωνες ὀβελός, ἡμεῖς δὲ ὀβολός. Παύτων δὲ πρῶτος Φεῖδων Ἀργεῖος νόμισμα ἐκοίεν ἐν Αἰγίνῃ. καὶ δὴ τὸ νόμισμα ἀναλαβὼν τῆς ὀβελίσκου ἀνέθηκε τῇ ἐν Ἄργει Ἡ'ρα. ἐπειδὴ δὲ τότε οἱ ὀβελίσκοι τῷ χεῖρα ἐπλήρην τέτρετι τῷ δράκῃ, ἡμεῖς καίπερ μὴ πληρῆντες τῷ δράκῃ τοῖς ἐξ ὀβολοῖς, δραχμῶν αὐτῷ λέγομεν, παρὰ τὸ δράξασθαι. ὅθεν καὶ νῦν λέγομεν ὀβολοσάτῃ τὸν πικιστῶν, ἐπειδὴ σαθροῖς παρδίδαν οἱ ἀρχαῖοι. ὁ δὲ Ὀ'ρος λέγει, ὅτι τὸ σῆσαι δυνεῖσθαι δηλοῖ. ὀβολοσάτης ἔν, ὁ τὰ μικρὰ δυνεῖζων φίλοις. ἡ ὁ τοκογλύφος λεγόμενος. καὶ ὀβολοσάτης, τὸν καὶ λαβῶν.

Ο'βειμος, ἰχυρός, ἡλιθίος. ἀπειλητικός, δυνατός. παρὰ τὸ βεῖ ἐπιπατικὸν μόριον, (δηλοῖ τὸ ἄγαν, ἡ τὸ μεγάλως καὶ ἰχυρῶς) γίνεται βείμος, καὶ πλεονασμῶ τῆς ὦ, ὀβειμος. καὶ ὀβειμοεργός, ὁ μεγάλως ἐργοῖς ὅπῃ δέμερος, καὶ ἰχυρα δὴ παρὰ τῆς ὦ.

Ο'βρυζος, παρὰ τὸ ἀβρὸν, ὁ σημαίνει τὸ ξυφρόν. Ο'γδος, παρὰ τὸ ὀκτώ, ὀκτος καὶ ὀγδος. τὰ δὲ τῶ οὖς ὀνόματα παρπαροξιάται, οἷον, σίγδος, πείρος, ψιλῆται. πᾶν φωνῆν τῶ ἀριθμῶν δασιεύεται, πλὴν τῆ ὀκτώ καὶ εἰκοσι.

Ο'γμῶ, ὁ γμῶ,

Ο γμύω, καὶ ταῖςιν διερίζω.

Ο γμος, ἡ ἐπίσιχος φυτεία τῷ δένδρῳ, καὶ καὶ ταῖςιν ἀγωγή. ὡς περὶ παρὰ τὸ δαίζω γίνεται δαίγμος, καὶ παρὰ τὸ φράζω φραγμός, ἔγω καὶ παρὰ τὸ ἄγω ἄγμος, καὶ ὁ γμος καὶ μετὰθεσιν τὰ αἰς ὁ Αἰολικῶς, καὶ παροξύνεται. ἡ παρὰ τὸ ἔχω ἔχμος, καὶ ὁ γμος, παρὰ τὸ ἔχειται ἄλλο ἐπ' ἄλλο, καὶ παρὸς ἄλληλα ἔχειν τὴν χάσιν. δηλοῖ δὲ ὁ γμος τὴν τομὴν τῆ ἀρόβης, παρὰ τὸ οἰγεσθαι τὴν γλῶτταν ὑπὸ τῆ ἀρῆντος.

Ο γκιον, ἀγγεῖον ἐν ᾧ ὑποτίθενται τινὰ, παρὰ τὸ ὀγκυῖσθαι πληρέμενον. ἡ ὅπως ὑποτίθενται τὰ σιδῆρα τῷ βελῶν. ὀγκυς γὰρ τὰς ἀκίδας λέγεται καὶ ἐξοχὰς τῷ βελῶν, ὑπὸ τῆ ἐξέχειν, Ἰλιάδος δ', ὧς δὲ εἶδε νεῦρόν τε καὶ ὀγκυς. νεῦρον δὲ ἐν ᾧ δέδεσται τὸ σιδῆριον τῆ βέλους παρὸς τὸν κάλαμον.

Ο γε, δύο μέρη λόγος εἰσὶν, ἡ αὖ; δύο. ὁ ἄρθρον, γὰρ συνδέσμος. ἐν συνθέσει ἔστιν, ἡ ἐν ἀφασίᾳ; παρὰ ἄλλος συντάξις ἔστι λέξεων, ἐκαστὴς τὸν ἴδιον τόνον φυλαττέσης. τὰ ἐπεκτενόμενα δὲ τὰ δὲ, δὲ τὰ γὰρ ἐκ ἐπεκτείνονται. οἶον, ποῖος, ποῖος δὲ. ποῖος γε, καὶ λέγεται. τὸς, τὸς δὲ. καὶ τὰ ἐπεκτενόμενα δὲ τὰ γε, δὲ τὰ δὲ ἐκ ἐπεκτείνονται. οἶον, ἐγὼ, ἐγώ γε. ἐμοί, ἐμοί γε.

Ο, ἄρθρον ὑποτακτικὸν μεταχθὲν εἰς ἀντωνυμίαν ἀναφορικῇ. ἔδος γὰρ τῷ ποιητῇ τὰ ὑποτακτικὰ τῷ ἄρθρῳ εἰς ἀντωνυμίαν μεταγιν, ὅτε καὶ ἔχει ὄνομα πορὺποκείμενον εἰς ὁσωπαχθῇ. σημαίνει δὲ τὸ ο, ἔξ. ἄρθρον πορτακτικόν, ὡς τὸ, Τόνδ' ὁ γέρων ἠγάσαστο. καὶ ὑποτακτικόν, ὡς τὸ, Ὅσφιν εὐφρονέων. καὶ ἀντωνυμίαν τρέψω πορτώπε, ἀντὶ τῆ ἔπος, ὡς τὸ, Ὅ γὰρ ἡλθε θεός ἐπὶ νῆας. καὶ ἀντὶ τῆ τῆτο, ὡς τὸ, Ὅ μὲν ἔτι πόσον τελέθει κακόν, εὐδοξομιμνον. καὶ ἀντὶ τῆ ὅτι, ὡς τὸ, Δόξατε γὰρ τὸ γε πάντες ὅμοι γέρας ἔρχεται ἄλλη. καὶ ἀντὶ τῆ διότι, Τοῖς γὰρ παῖδες, ὁ καὶ πεπνυμένος βάζεις.

Ο σφιν. ἀντὶ τῆ ὅς ἐν αὐτοῖς. ἔστι πορτακτικόν. καὶ εἰσάγει ὁ ποιητὴς τὰ πορτακτικὰ, ἀντὶ ὑποτακτικῶν χρῆσθαι. ὡς τὸ, Ἐνθα Σίσυφος ἔσκεν, ὁ κέρδιος γῆρ' ἀνδρῶν. καὶ, Αἰδοῖος νεμεισπός, ὁ με πορτέκει πυθέσθαι, ἀντὶ τῆ ὅς τις. χωρὶς εἰ μὴ τὸ μέτρον κωλύσει, Ὅς μάλα πολλὰ πλάγχθη. καὶ λέγεται ὅτι, ἄρα ἀναλόγως τῶν χρῆται ὁ ποιητὴς, ἡ ἀναλογίως; ἀναλόγως. ἐπεὶ δὲ τὰ ὑποτακτικὰ τῷ ἄρθρῳ ὁμοιοκατάληκτα θέλει εἶναι τοῖς ἰδίοις πορτακτικοῖς. τῆ, ἔ. τῶ, ᾧ. εὐθα Αἰετάρχης εἰδώς ὅτι ὁ ποιητὴς πορτακτικοῖς χρῆται ἀντὶ ὑποτακτικῶν, τὸ, ὅσφιν πορτέει, καὶ τὰ λοιπὰ δὲ εἰς ὁ σ' χράφεται.

Ο τὶς ὁπορτον ὁμοῖται, ἀόριστον ὄνομα. συντετέθη ἐκ τῆ ὁ ἄρθρου πορτακτικῆ καὶ τῆ τὶς. σημαίνει δὲ τὸ, ὅς τις. αἰ γὰρ ὁ ποιητὴς τὰ πορτακτικὰ ἄρθρα ἀντὶ ὑποτακτικῶν χρῆται, χωρὶς εἰ μὴ μέτρον κωλύσει.

Ο τὶς, ὄνομα ἀναφορικόν, καὶ συντετέθη ἐκ τῆ ὁ ἄρθρου ὑποτακτικῆ καὶ τῆ τὶς ὀνόματος ἀόριστος. τὸ γὰρ

τὶς τὸ ἐρωτηματικόν, αἰ τὸν οἰκεῖον τόνον φυλάττει, καὶ ἔδὲ ποτε ἐγκλίνεται.

Ος, ὁς κράτος ἔστι μέγιστον. ἄρθρον ὑποτακτικόν. τὸ δὲ ὁ λέγεται πλεονάζειν. λέγει δὲ Ἡρώδης ὅτι ὁ πλεονασμὸς τὸν οἰκεῖον τόνον φυλάττει. οἶον, ὦρακα, ἑώρακα. εἰ ἄρα ἐν καὶ τὸ ὁ καὶ πλεονασμὸν ἐγγίπτω, ὡφείλου εἶναι ὁς περισσώμενον. καὶ ἔστι δὲ πλεονασμὸς, ἀλλὰ διαίρεσις. τὰ γὰρ ἄρθρα εἰσάγει διαίρεσθαι καὶ πλεονάζειν. οἶον, ἦς, ἦς. ἔ, ὅς. τί διαφέρει διαίρεσις πλεονασμῶ; διαφέρει. ὅτι ὁ μὲν πλεονασμὸς τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττει. οἶον, εἰκοτίν, εἰκοσι. ἡ δὲ διαίρεσις, ἀλλὰ ἀσπεί τὸν τόνον. δασυνεται. τὰ πλεονάζοντα φωνήεντα ἐν δασυνωμένη λέξει, μεταληπτικὰ γίνεται τῆ δασείας πινύματος. ζῆται εἰς τὸ εἰπεῖν.

Ο δεῖνα, ὡς περὶ τὸ Νέα πόλις δύο ὀνόματα εἰσὶ κατ' ἐνὸς ὑποκειμένου, ἔγω καὶ τὸ ὁ δεῖνα, δύο ἀντωνυμίαι εἰσὶ κατ' ἐνὸς ὑποκειμένου. τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι μία λέξις ἔστι καὶ δύο, οἵτινες κακῶς λέγουσιν. εἰ γὰρ μία λέξις, καὶ ὡφείλει καὶ πῶς ἐν ἀλλήλῃ τεταῖ ἡ ἀρχή, οἶον, ὁ δεῖνα τῆ δεῖνατος. τῆς γὰρ μίας λέξεως, φυλάττεται ἐν τῇ κλίσει ἡ ἀρχή, οἶον, φιλανθρώπος φιλανθρώπου φιλανθρώπου. χράφεται δὲ διφθόγγος ἔπος ἔχουσης τῆς ἀφασίσεως, καὶ ἴσως πλανηθείσης ἐκ τῆ τινὰς λέγειν, ὅτι μία λέξις ἔστιν. οἱ γὰρ λέγοντες ὅτι μία λέξις ἔστιν, λέγουσιν ὅτι παρὰ τὴν ὁδὸν ἀντωνυμίαν γέγονεν ὁ δεῖνα καὶ ὁ δεῖνα. αἱ γὰρ μίαν συλλαβὴν μονοπρόσωποι ἀντωνυμίαι, θέλουσιν ἔχειν διφθόγγον, αὐτὸς, ἔπος, ἐκείνος, μόνον τὸ ὁδὸν καὶ ἔχει. τῆς χάριν τὸ ὁ δεῖνα ἔχει τὴν εἰ διφθόγγον. πορσκειται γὰρ μίαν συλλαβὴν, δὲ τὴν μὴ καὶ σφιν μονοπρόσωπον. μονοπρόσωποι δὲ λέγονται αὐταί, ἐπεὶ δὲ καὶ ἔχουσι πορῶτον καὶ δούτερον πορῶτον τὴν ἀκολουθίαν. τὸ γὰρ ἐγὼ, σύ, καὶ εἰς τῶν, ἀλλὰ τῆ ι.

Ο δός, παρὰ τὸ ἔω τὸ πέμπτω ὁδός καὶ ὁδός, ὡς σβίω σβιδός καὶ σποδός. τὸ δὲ ἔδος, πλεονασμὸς ἔστι τῆ ὕ. Καὶ ἐπὶ γήραος ἔδω, ἀντὶ τῆ ἐπὶ ἐξόδῃ τῆ γήραος, ὅτε ἡδὴ πεπέρασαι ὁ βίος καὶ διεληλυθε δὲ αὐτῆ. καὶ, Οὐδὸν ἐς λαύρην, βατῆρα βαθμόν. σημαίνει δὲ τὴν δημοσίαν ὁδόν. λαύρην δὲ Φιλόξενος τὴν ῥύμην φησὶ. καὶ τινὲς μὲν ὁδὸν ἐπέδωκαν, τινὲς δὲ τὸν κορῶνα, ὡς Ἰππῶναξ.

Ο δῖος, πορὸ τέλεος ἡ ὁζεία, ἐπεὶ κύριον ἔστι. τὸ δὲ πορσνηγορικόν ὁδῖος, ὡς σκότιος.

Ο δάξ λαζοίατο γαῖαν, ἀντὶ τῆ τοῖς ὁδῶσι δάκοισιν τὴν γλῶτταν. τῆτο δὲ σημαίνει αὐτοῖς ὁδωμένοις. παρὰ τὸ δάκω, δάξω, δάξ, καὶ πλεονασμῶ τῆ ὁ, ὁδῶξ.

Ο δόντες οἱ ἐπὶ ἐδωδῇ ὄντες, ἔδοντες τινες. παρὰ τὸ ἐδω τὸ ἐδῶ γίνεται ὁδός, καὶ κλίνεται ὁδόντος. ὁξύνεται δὲ καὶ ἔξ τῆ ντ κλίνεται ὡς μετοχή. αἱ δὲ εἰς ἔξ μετοχαί, δὲ τῆ ντ κλίνονται. οἶον, διδῶς διδόντος. ἄξιον δὲ ἔστι ζητῆσαι, εἰ ἄρα τὰ εἰς ἔξ λήγοντα γὰρ μίαν συλλαβὴν ὀνόματα, ἔδὲ ποτε σωτίζονται, δὲ τὸ ὁδός, οἶον, τριδός, κυνός.

πρόσκειται ὑδρμία συλλαβῶν, ἔξ τὰ μονοσύλλαβα. εὐνῆς, εὐχῆς. καὶ εἰς εἰπεῖν, ὅτι τὰ εἰς ἑς οἰόματα ἐδέποτε ὀξύνονται, ἀλλ' ἢ βαρύνονται ἢ περισπῶνται. ἐπεὶ ἔν τὸ ὀδὸς ὀξύνεται. τὴν χάριν σωτρίθεται, ἵνα βαρυνθῶν ἐκφύγη τῷ παράλογον τάσιν.

Οἰδμή, παρὰ τὸ ἔδειν τῷ ψυχῶ. καὶ οἰδμήφατα φάρμακα, τὰ τὰς οἰδμῆς παύονται καὶ φθείρονται, παρὰ τὸ φθίω. παρὰ τὸ ἔδω ἔν οἰδμῇ, καὶ ῥήμα οἰδμῶ. σημαίνει τὸ πίκραι καὶ καταπονέμαι, καὶ ἔσπῃ τῷ ἔν εἰς ῥ, γίνεται οἰδμῶ. τὸ ἐνεργητικὸν ἔχ' εὐρίθεται. τὸ δὲ παθητικόν, Οἰδυρομένη φίλα τέκνα.

Οἰδμή, παρὰ τὸ ὄζω ὀδῇ, καὶ οἰδμή πλεονασμῶ. ὄζω ὄζέσω, ὅθεν τὸ προσώζεσθαι, ὥσπερ πιέζω, πιέζω. ἐκ δὲ τῷ ὄζω, ὁ μέλλων ὄσω, ὁ ὀδωκείμενος, ὠκα, ὁ μέσος, ὠδα, καὶ Ἀττικῶς, ὀδωδα. ἢ ἐκ τῷ ὀδῶ ὀδῶσω, ὠδωκα, ὁ μέσος, ὠδα.

Οἰζος, ὁ κλάδος, παρὰ τὸ ἰζω τὸ καθίζω. ἢ παρὰ τὸ ἔζω τὸ κάθημαι ἔζος καὶ ὄζος, τὸ ἐγκαθήμενον καὶ ἐμπεπαρημένον τῷ ξύλῳ, εἰς ὃν καθίσταται οἱ νεοσσοί, οἶον, Οἰζω ἐπ' ἀκροτάτοις μετέλοις ὑποπεπτηώτες.

Οἰδομαι. Οὐδ' ὀδομαι κοτέοντος, ἀντὶ τῷ ἐπιστροφῇ ποιῆσαι ὀργίζομαι. ἢ ὀδομαι, τὸ παράττωμαι, παρὰ τὸν ὄταβον, ὃ σημαίνει τὸν πύραχον. ἔπω δὲ λέγεσθαι Ἰῶνες. ἢ ἐκ τῷ ὄδω τὸ συσρέφω καὶ κινῶ, ἀντὶ τῷ ἐκινῆσαι, ἐκ ἐπιστρέφομαι. ὅθεν καὶ ὀδόνῃ, ἢ δύνῃ καὶ ὀδῶν. δύνῃ δὲ λέγεσθαι τὸ λεπτόν καὶ ἁφανῆς ἰμάτιον. παρὰ τὸ ὄδμα τὸ ὄμμα, ὀδμῶν καὶ ὀδόνῃ. ἢ ἐκ τῷ ὄδω τὸ ἐπιστρέφομαι, οἶονεὶ τὸ μαλακόν καὶ δένδρον, καὶ ἐπίστροφον.

Οἰδνεῖον, τὸ ξένον. ὥσπερ παρὰ τὸ ἀριεὶς, γίνεται ἀριεῖον, καὶ κότταβος κοτταβεῖον, ἔπω καὶ παρὰ τὸ νόθος νοθεῖον. ἢ ἐκ τῷ νοθεύω, καὶ ὑπερβιβασμῶ, ὀδνεῖον, οἶονεὶ τὸ νόθον. καὶ ὀδνεῖα.

Οἰδν καὶ ὀδι, ἄπο τῷ πόθον ὑποβολῇ τῷ π, ὅθεν, καὶ δασιώται. καὶ ὥσπερ ἐκ τῷ ὑπόθον ὑπόθι, ἔπω καὶ παρὰ τὸ ὀθον γίνεται ὀθι. σημαίνει δὲ τὸ οὐδα, ὅπως. ἔξ φέρει δὲ, ὅτι τὸ μὲν ὀθι, ἐπὶ ῥήμα ἔστι πικρὸν, καὶ δηλοῖ τῷ ἐν τόπῳ χέσιν, τὸ δὲ ὀθον τῷ ἐκ τόπου. ἢ ἐκ τῷ ὀ ἄρθρῳ, κατ' ἐπέκτασιν τῆς δι γίνεται, ὀθι.

Οἰθρὺς, ὅρος Θεσσαλίας, οἶονεὶ ἄθρὺς τὴν ὥν, ὅθεν ἔστιν ἀθροῖσαι ἔξ τὸ ὕψος.

Οἰ, σημαίνει ἔξ. ἄρθρον προτακτικὸν ἀρσενικὸν πληθυντικόν, ὡς τὸ, Οἱ δὲ θεοὶ παρ' Ἰλίου καθήμενοι. καὶ ὑποτακτικόν, ὡς τὸ, Ἀλλ' ἔξ Κυκλώπων, οἱ πόδεσσι σινέσκοντο. καὶ ἀντὶ τῷ ἔποι, ὡς τὸ, Οἱ μὲν παρ' Ἰνυσὶ κορωνίσιν ἐμάχοντο. καὶ ἄρθρον ἀπωνυμικὸν συζυγῆν τῇ ἐμοί, σοί, οἱ, ἥτις ἐγκλιθεῖσα, σημαίνει ἀπωνυμίαν ἀντὶ τῷ αὐτῷ, ὡς τὸ, Ἡ δὲ οἱ καὶ θυμὸν ἀρίστη φαίνεται βελή. ὀρθοτομήν δὲ σημαίνει ἑαυτῷ. ὡς τὸ, Ἡ ὀλίγον οἱ παῖδα εὐκότα γείνατο Τυφός. ὥσπερ δὲ λέγεται

σφεῖς αὐτοί, καὶ ἐξῆς σφῶν αὐτῶν, σφῆς αὐτῶν, ἔπω καὶ ἐπὶ τῷ οἴκῳ, οἱ αὐτοί.

Οἱ νεῶν, σὺν τῷ ἰ. πρῶτον ἄπο τῷ οἱ Μενέλαοι καὶ οἱ ναοί, γέγονε καὶ ἔσπῃ τῷ οἱ εἰς ὦ, καὶ μῦθε τὸ ἰ προσγεγραμμένον. δόλερον δὲ ὅτι πᾶσα δόλεια ἀρσενικῶν καὶ δηλυκῶν πληθυντικῶν εἰς φωνῆσιν λήγῃσα ἀνεπέκτατος, εἰς ἰ θέλει λήγειν, οἶον, οἱ καλοί, αἱ νεῖσαι. αἱ δὲ θεματικαὶ δόλεια πληθυντικαί, ἦγαν αἱ μὴ ἄπο οἴκῳ κεκλιμέναι, οἶον, οἱ πόντε, καὶ οἱ ἐπτά, ἐκ ἀντίκεινται ἡμῖν μὴ λήγῃσαι εἰς ἰ. ἐπεὶ δὲ ἐκ εἰσὶν ἄπο οἴκῳ κεκλιμέναι, εἰ ἄρα ἔν οἱ Μενέλαοι καὶ οἱ νεῶν εἰς φωνῆσιν λήγῃσιν, εἰς τὸ ἰ δηλονότι θέλει καταλήγειν.

Οἰαξ, ὁ κανὼν δι' ἑ τὸ πηδάλιον φέρεται. γίνεται παρὰ τὸ οἶω τὸ κομίζω καὶ φέρω, ὁ μέλλων, οἶσω, ὅξ αὐτῷ οἰαξ, καὶ κλίνεται οἰακος. ὅξ δὲ γίνεται οἰκίον, καὶ κατ' ἐλκίφιν τῷ π, οἰκίον. σημαίνει δὲ τὸ πηδάλιον τῆς νηὸς, ἀφ' ἧς φέρεται ἡ ναὺς. ἢ ἄπο τῷ οἶω οἶσω, γίνεται οἶον, καὶ πλεονασμῶ τῷ ἦ. ἔπω Φιλόξενος πρὸ Ἰάδος ἔχλεπτε, Ἰλιάδος τ, Οἶπε κυβερνῆται, καὶ ἔχον οἰήα νηῶν.

Οἰακοςρόφος, ὁ οἰακονόμος, ὁ ἰθαῶν τῷ νῆα, ἄπο τῷ οἰαξ, (ὃς ἔστι κανὼν, δι' ἑ τὸ πηδάλιον φέρεται) καὶ ἄπο τῷ σρέφειν.

Οἰαξίς, χωρίον Κρητικὸν ὑψηλόν. τινὲς δὲ ὅτι πλεονασμὸς ἔστι τῷ ἰ, Οἰαξίς ἔστι λῷ. Δραξάμμος γαίης Οἰαξίδος.

Οἰδίπας ὁ μὲν θεόγνωτος ἄπο τῷ οἰδήσω οἰδησίπας, καὶ συγκοπῇ τῆς ἡς συλλαβῆς. ὁ δὲ Ἡρακλείδης λέγει μὴ εἶναι ἔπος, ἀλλ' ἄπο τῷ οἰδῶ οἰδίπας. ἀμεινον ὅν τὸ ἀπαθὲς τῷ πεπονθότος. ζῆται εἰς τὸ εἰλίπας.

Οἰδα, ζῆται εἰς τὸ οἰδεῖ.

Οἰδαίνει, εἰς ὕψος αἵρεται ποιῆ, πληρῆται ὑπὸ τῆς ὀργῆς, ἄπο μεταφορᾶς τῷ οἰδημάτω, ἦγαν τῆς φλεγμονῆς. παρὰ τὸ οἰδῶ, ὅπερ ἄπο τῷ οἶω γίνεταί. Ἰλιάδος ι, Ἀλλ' ὅτε δὴ Μενέλαον ἔδω χάλος, ὅς τε καὶ ἄλλων οἰδαίνει ἐν σῆθεσι νόον πυκάπερ φρονέοντων.

Οἰδμα, τὸ κύμα, ἐκ τῷ οἰδῶ τὸ ἐξογκῆσαι, οἰδήσω, οἰδημα, καὶ συγκοπῇ, οἰδμα. Οἰδματι θύων. Ἰλιάδος ψ.

Οἰδματα, ἐπάρματα, φυσθήματα. καὶ οἰδημα, ὄγκωμα, φλεγμὸν.

Οἰέτας, ὡς διομήδεας. ἔστι δὲ ἐπὶ τῷ τῷ ἡμῶν παρὰ λόγος ὁ νόμος. τὰ δὲ ἄπο τῷ εἰς ὅς ληγόντων ἐδετέρων δισυλλαβῶν σωθῆτα εἰς ἡς λήγοντα ἐπὶ θετικῇ, μὴ ἔχοντα τὸ ὁ πρὸ τῶν λας, πάντα ὀξύνεται, ὀξυνῆς, ἀκλεῖς. ἐκ τῷ ἔν καὶ παρὰ τὸ ἔπος τὸ αὐτὸ ἀναδέχεσθαι. νυνὶ δὲ καὶ βαρεῖαν τάσιν ἀναγινώσκειται, ὡς ὀξεβία.

Οἰκαδε, ἐπὶ ῥήμα τοπικὸν τῆς εἰς τόπον. καὶ ἔστι ἔστι ποτε ἢ ἐν τόπῳ; ἐπεὶ δὲ εἰμὴ ἐν τόπῳ ἦς, εἰς τόπον ἐδιδάσθαι ἀπελθεῖν.

Οἰκαδεις, ἀντὶ τῷ οἰκαδε, ὡς καὶ ὡς

Οἶκος, παρὰ τὸ εἶκω τὸ ὑποχωρῶ, ὅφ' ἔχωρεμεθα, ὅθεν καὶ οἶκος. οἱ γὰρ οἰκτεῖροντες, εἰκασίη καὶ ὑποτάσσονται.

Οἶκος, παρὰ τὸ εἰκός, καὶ καὶ ἀραιρέτιν τὴν εἰ, οἶκος.

Οἰκῆας, οἰκέας, οἰκέτας, δέλας. οἶμαι ὑπὸ τῆς οἰκῆς ὡς Ἀχιλλεύς.

Οἶκος, σημαίνει τὸν θρόνον. ἔστιν οἶκω τὸ πορεύομαι. ἡ μετοχή οἰχόμενος. κατοιχόμενος, ὁ κάτω πορεύομενος, ἦγαν ὁ νεκρός. τῆς ὁ ἀδελφείμους, ὡχα, ὁ παθητικός, ὡχμαί, ὡχται. καὶ ὡς αὐτὸς οἰκτός, ὁ ἀποθανών. οἶκος δὲ βαρύνεται, ὁ ἐπὶ θανάτῳ θνήσκος.

Οἰκῆδες, ἐλεεινός.

Οἰδαίνειν, θυμᾶσαι, ἐπαίρειν, φουᾶσαι. παρὰ τὸ φῶδ σημαίνει τὸ προῖω, γίνεται φοιτῶ, ἐκ τῆς φοιταίνω, ἀποβολῇ τῆς φ, καὶ φοπῇ τῆς τ εἰς δ, οἰδαίνω, καὶ ὁ ἀδελφικός, οἰδαινον. ἔρεπεται γὰρ τὸ ὁ ἐπὶ τῆς ἀδελφικῆς εἰς ὦ, οἶον, οἶκῶ, ὡκην. πλὴν ἐνδεκα, οἶῶ εἶεν, τὸ μονῶ. οἶμῶ, οἶμην. οἶσῶ, οἶσεν. οἰωνίζομαι, οἰωνίζομαι. οἰωνοσκοπῶ, οἰωνοσκοπῶ. οἰωνοπολῶ, οἰωνοπολῶ. οἰακονομῶ, οἰακονόμην. οἰακροφῶ, οἰακροφῶ. οἰκρῶ, οἰκρῶ. οἰδαίνω, οἰδαινον. οἰμάζω, οἰμάζον. ταῦτα δὲ διαφορεῖται. καὶ ἔρεπονται δὲ καὶ ὁ φανίαν, Ἰωνικῶς εἶται, ὡς τινες φασίν.

Οἶδα. ὡς περ ὑπὸ τῆς εἶκω γίνεται εἶοικα, ἔπω καὶ ὑπὸ τῆς εἶδα μέσῃ ἀδελφείμους, γίνεται ἐχλύσει εἶδα καὶ εἶοικα, καὶ οἶδα. τὸ μὲν τοῦ σῶοικα, Αἰολικόν ἐστι κατὰ τὸν τόνον ἀνέβιβασε. εἶδει γὰρ ὡς εἶκα σῶοικα, ἔπος οἶδα συνοἶδα.

Οἶμος, ἡ ὁδός, παρὰ τὸ οἶμῶ τὸ σημαίνει τὸ ὄρμῶ, ὁ μέλλων οἰμήσω, ἐν ἡ ὄρμῳσι τινὲς καὶ ὁδὸν σι. καὶ ἡ ῥάβδος οἶμος λέγεται, παρὰ τὸ ὄρμῳ εἰς ὁδὸν ἐν τῇ φύσει, οἶον, τῆς δὴ τε δέκα οἶμοι ἔσαν μέλλωνος κυνέοιο, Ἰλιάδος λ'. ὁ δὲ Φιλόξενος παρὰ τὸν οἶσω μέλλοντα οἶμος, ἡ ὁδός, δι' ἧς παντοίας φέρονται φορὰς οἱ κατ' αὐτῇ ὁδὸν ὄντες τῆς κακείσε.

Οἶμη, ἡ ὁδὸς, παρὰ τὸ ἐν ταῖς οἶμοις, τῆς ταῖς ὁδοῖς ψάλλεται. Ὄρος. ἀφ' ἧς καὶ προοίμιον ὅπτε ποιημάτων, καὶ μεταφορικῶς ὅπτε τῶν πεζῶν.

Οἶμα. Οἶμα λέοντες ἔχει, Ἰλιάδος π'. ὑπὸ τῆς οἶμῳ οἰμήσω, Οἶμῳ δὲ αἰεὶς ὡς αὐτός, οἶμημα, καὶ καὶ συγκοπῇ, οἶμα τὸ ὄρμημα.

Οἶμῶζεν, τὸ θρήνην, παρὰ τὸ οἶμοι θρήνητικόν ἐπὶ ῥήμα. ἡ ἔστιν ὦ, χιτλιαστικόν ἐπὶ ῥήμα, ὅθεν τὸ ὦμοι, ὅπερ ἐκ ἔχει προσγεγραμμένον τὸ ἰῶτα. ἐκ γὰρ τῆς ὦμοι ἐπὶ ῥήματος, γίνεται κατὰ ὑπερβασιμὸν οἶμῶζω, ὁ ἀδελφικός, οἶμῶζον καὶ ὦμῶζον, διαφορεῖται.

Οἶμῶγῃ, στυγμός, ὀλοφυρμός, ὑπὸ τῆς οἶμῶζω. τὸ δὲ οἶμοι ἐπιυῖται φησὶν Ἡρώδιαν ὅτι τῆς οἶ φιλίμους, τὰ δ' ἄλλα δασιύνονται. ὁμοίως καὶ Οἰόγῳ. Ὄρος.

Οἶος, οἶνος τῆς ὦν, παρὰ τὸ οἰήσεως καὶ πλάνης αἰ-
Etymologicόν.

τιος τοῖς ἀνθρώποις ἡρόωμος. ὡς Ἀριστοφάνης, Σὺ πολὺς εἰς ἐπὶ νοῖαν λοιδόρειν οἶνον; ὁρᾷς; ὅταν πί-
νωσιν ἀνθρώποι, τότε πλατῆσι, ἐκπράττεισι, καὶ κλίνεσι δίκας. ἡ παρὰ τὸ ὄνῳ τὸ ὄφελῳ, παρὰ τῷ ὡς αὐτὸς ὄνησιν. Ἰλιάδος ζ', Εἴπειτα δὲ καὶ αὐ-
τὸς ὄνησαι αἰεὶ πίηδα. ἡ παρὰ τὸ οἶς ὁ σημαίνει τὸ πορῶτον. οἱ γὰρ παλαιοὶ ἐγαλακτοῦ ὄφην πορῶ τῆς ὄρεθῶναι τὸν Δημητριάκον καρπὸν.

Οἰνίζεσθαι, σημαίνει τὸ οἶνον ἀγοράζειν.

Οἶνοποιᾶν, οἶνον πίνων.

Οἶνοπε. Βόε οἶνοπε, τῆς μελάνες. ὡς αἰθίοπα οἶον τῷ μέλανα ἐν αὐτῷ. ἔπος Ὄρος.

Οἶνόφλυξ. φλύειν ὅτι τὸ ὄρμῳ ἔχειν πορῶσι. ὅθεν οἶνόφλυξ, ὁ εἰς τὸν οἶνον ὄρμῳ.

Οἶοκασιγνήτοιο, τῆς ἰδίας ἀδελφῆς. ἡ ὁδὸς, ὅς, εἰ, καὶ Ἰωνικῶς οἶο. ὁ κυνέων. οἱ Ἰῶνες καὶ οἱ Θηταῖοι τὰς εἰς ὅς ὁδὸς ἀδελφῆς τῆς οἶο πορῶσιν.

Οἶονεῖ, εἰς τὸ ἐνθαδί.

Οἶονόμος, ὁ ποιμὴν τῆς οἶας νέμων.

Οἶοπόλῳ, Χώρῳ ἐν οἶοπόλῳ, ἐν ᾧ οἶες πολύνται. ἡ οἶός τις πολεῖται μόνος, ὅς, ἐν ἐρήμῳ. οἶος, ὁ μόνος, καὶ οἶη, ἡ μόνη. παρὰ τὸ ἰός, ὁ σημαίνει τὸ αὐτὸ, καὶ καὶ πλειονατῶν τῆς ὁ, οἶος. Οἶόςθεν οἶος ἀντίβιον μαχέσασθαι, Ἰλιάδος η'. ἐκ μόνος μόνος, νῦν δὲ μόνος πορῶ μόνος.

Οἶός. Εὐστροφῶ οἶός αὐτῷ, καλῶς ἐστρεμμένῳ εἰ-
ρίῳ, τῆς εἰρία, σφενδόνη, πορῶσιν αὐτῷ, ὁ ἔστιν εἰρία.

Οἶδα, αὐτὴ τῆς γινώσκεις. ἔστιν εἶδῳ περιπατώμενον, καὶ ἄλλο εἶδῳ βαρύτονον, ὁ μέσος ἀδελφείμους οἶ-
δα, τῆς δὲ περιπατώμενος ὁ μέλλων, εἰδήτω, πα-
ράγωγον εἰδήμι, τὸ δὲ ὑπερὸν εἰδῆς, καὶ κατ' ἐπέκ-
τασιν τῆς δᾶ συλλαβῆς, εἰδήδα. καὶ καὶ συγκο-
πῇ τῆς δᾶ, καὶ φοπῇ Αἰολικῇ τῆς εἰς τὸ ὁ, οἶ-
δα. ἡ τὸ οἶδα Αἰολικῶς, οἶδημι λέγεται, τὸ δὲ ὑπερὸν οἶδῆς, καὶ κατ' ἐπέκτασιν οἶδηδα, καὶ συγκοπῇ, οἶδα.

Οἶσατε, ῥήμα πορῶσιν ἐνεσῶτος καὶ ἀδελφικῆς. ἔστι γὰρ οἶσω μέλλων, καὶ μετατρέπεται εἰς ἐνεσῶτα. τῆς μεταγώμενον, μέλλοντα ἐκ ἔχει. τὰ γὰρ ποιη-
τικὰ ὑπὸ μέλλοντος εἰς ἐνεσῶτα μεταγώμενα, ἄ-
ρχει τῆς παρατατικῆς κλίνεται. τῆς τὸ πορῶσιν
κὸν οἶσατε, οἶσέτω. καὶ οἶσατε, αὐτὴ τῆς ἄρχει. Ἰ-
σέον ὅτι τῆς φέρω μέλλων ἐκ ἔστι, τῆς δὲ οἶσω ἐνε-
σῶς ἐκ ἔστι. πλὴν ἔθος τῆς ποιητῆς μετατρέψαι ὑπὸ
μέλλοντος εἰς ἐνεσῶτα. ἔπος ἔχει καὶ τὸ ἄρχει,
αὐτὴ τῆς φέρετε.

Οἶς πάπῃ, ὅπλῃ πορῶσιν. ἐκ τῆς οἶς καὶ τῆς παπῶ,
οἶς πάπῃ, καὶ φοπῇ τῆς αἰ εἰς ὦ.

Οἶστυπρᾶ εἰρία, τὰ ῥυπαρά. καὶ οἶστυπον λέγασιν.
ἀλλ' Ἀριστοφάνης ἐν Λυσιστράτῃ, οἰσπᾶτῳ εἰρη-
κον. ἐκ εὐ δὲ τὸ μακρυτέρῳ παρατίθεται. ἔ-
στι γὰρ οἰσπᾶτῳ τὸ τῆς πορῶσιν δὲ χάριμα. ἔστιν ἐν
(ὡς οἶμαι) οἶστυπος, οἶστυπος, οἶος ῥήπος. καὶ
ἐκ τῆς οἶστυπος, οἶστυπρός.

Οἶστυνα, Γέρρα οἶστυνα, οἶστυνα, ῥήπος τῆς ἰτέας, ἀφ'
V 3 ἧς

- σα. καὶ ῥῆμα ὀκρυόω. ὑπὸ δὲ τῶ ὀκρυόεις, γίνε-
ται ὀκρυόεις ὁ ἀκρότατος καὶ ἀκρατος φόβος. ἢ παρὰ
τὸ κρύος κρυόεις καὶ ὀκρυόεις πλεονασμῶ τῶ ὀ, ὁ
κρύος καὶ φόβος ποιητικός.
- Ὀκτάκνημα, ὀκτάραβδα, ὀκτάκέρκιδας. κνήμαι γάρ
εἰσιν αἱ ἐντὸς τῆς ἑοχῶν ῥάβδοι ἐμπιπηνυμῆναι
πρὸς τῇ χοίνικι.
- Ὀλέκρυνα, τῆς ἀγκώνων τὸ ὄσαν.
- Ὀλέχων, καὶ ὀλβαχων, εἰς τὸ Δερβισήρ.
- Ὀλβιος, μακάριος, εὐδαίμων, πλεσιος, καὶ ἐν μη-
δονί ἐνδεήςων, οἰονεὶ ἑλπίος τις ὦν. ἔλον ἢ ἐνταυ-
θα τὸ ὑγιές. ἢ παρὰ τὸ ὀβλος, ὁ ὅστις ὀλοκληρὸς καὶ
τέλειος. τὸ δὲ παρὰ τὸ ὀλος, πλεονασμῶ τῶ β,
ὀλβος. ὀλβιοὶ δὲ λέγονται οἱ ὅλον τὸν βίον τῆς ζωῆς
ἢ χρόνον ἐν εὐδαιμονίᾳ ἔχοντες.
- Ὀλέκοντο. Ὀλέκοντο δὲ λαοί, ἀπώλλοντο. παρα-
τατικός Ἰωνικός. ἀρχεται ὑπὸ τῶ ὀ, καὶ ἔστιν ἀ-
κλιτον, ὡς ὑπὸ μέλλοντος. παρὰ τὸ ὀλῶ ὀλέσω
ὀλέσσω, καὶ κατ' ἐνδεῖαν τῶ σ, ὀλέκω. καὶ τὸ ὀ
λέκεται, τὸ ὀπτερόφως καὶ ἐρρωμύνης ἐπ' αὐτὸς
εὑρέσθαι.
- Ὀλκίαι, Τυρηνίων ποταμῶν, καὶ τὸ ἰ ποταμῶν, αἱ
οἰόμενος παρέλκειν τὴν αἰ. ἔτω καὶ ἐπὶ τῶ πρώτῳ ἐ-
παύρηται. ἔστι δὲ μέσος ἀόριστος δῶτέρως, καὶ ἐπερι-
σπᾶται, ὅθεν ποταμῶν τὸ ἰ. τὸ μῦθος, Αὐτὸς
ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὄρηται, ἐκ τῶ ὄρηται γίνεταί ἐνεσῶς,
ὡς ὑπὸ τῆς πρώτης συζυγίας κατ' ἐκτασιν, ὡς δι-
ζῆσαι, διζῆσαι. λέγεται ἢ οἱ Ἴωνες ὀρέω, ὡς ὑπὸ
τῆς πρώτης συζυγίας. Ὁρος ὁ Μιλήσιος.
- Ὀλίγον, παρὰ τὸ ὅλον καὶ ἀντίφρασιν, τὸ μὴ ἐν
σῶν. καὶ ὀλίγος, ὁ μικρὸς, παρὰ τὸ ὅλος, ὁ
σημαίνει τὸν ὀλοκληρὸν.
- Ὀλιγοῖα, ἢ ἀμέλεια, παρὰ τὴν ὥραν τὴν φροντίδα
καὶ τὸ ὀλίγον. τὸ δὲ ὀλίγον, καὶ ἐπὶ τῶ ἐδαμῶς εἴρη-
ται. ὡς τὸ, Ἡ ὀλίγον οἱ παῖδες οἰκότα γείνατο
Τυδίδης, αὐτὴ τῶ ἐδαμῶς. Ὁρος.
- Ὀλιγαρτία, ἢ ἐνδεῖα τῶ σίτῃ.
- Ὀλιγαίμας, παρὰ τὸ αἷμα ἔστιν. Ὁρος ὁ Μιλήσιος.
- Ὀλιγηπτελέων, ὀλιγοδραπέων, ὀλίγον ἰχθύων, ὅστις
δραπέων. δραπέων ἢ τὸ ἰχθύων.
- Ὀλίος, καὶ ὀλιόκων. Ταρυντίνοι ἢ τὸ ὀλίγος, ὀλίος
λέγεται, αὐτὸ τῶ γ. ἐν Δελφείοις Μελεάγρῳ. Ὀλίοι-
σιν ἡμῶν ἐμπέφυκ' εὐτυχία. καὶ ὀλίον μισθόν. Πλά-
των μῦθος ὁ κομικός ὁλοπαίζει τὴν λέξιν ὡς βάμβα-
ρον. καὶ τὸ, ὀλίγος, γίνος φησὶ. τὸ δὲ εἴρηκε τὸ ὅτι
ἰππευμὴν μῆκος, παρὸς δὲ ὄνα. ὅθεν παρὰ τῶν.
- Ὀλίζων. Ὀλίζονος ἐμπορε τιμῆς, Διονύσιος ὁ Πε-
ρινηγῆς, ὀλίζης, μικρᾶς, εὐτελῆς, παρὰ τὸ ὀ
λίγον γίνεταί.
- Ὀλκός, ἢ ἰχυρά φονά. παρὰ τὸ ἔλκω, ὀλκός, ὡς
φέρβω, φερβός. ὅθεν καὶ ὀλκᾶδες αἰνῆες. καὶ ὀλκοί,
οἱ τόποι δι' ὧν ἔλκονται αἰνῆες. ἢ χοινία τινὰ εἰς
τὸ ἔλκειν ἐπιπείδεια. λέγεται δὲ καὶ ὀλκός, ὁδός,
συμμός, ἀγωγός. ἢ πόρος ὕδατος.
- Ὀλκίαι καὶ ὀλκίαι, ὁ ἀπαιρολόγος, παρὰ τὰς ὀ-
λκᾶς, ὁ τὰς ὀλκᾶς βάλλων. Ὁρος ὁ Μιλήσιος.

- Ὀλος, παρὰ τὸ ὀλῶ τὸ πληρῶ.
- Ὀλοκαύτωμα, ἐκ τῶ ὀλῶ τὸ φθείρω, καὶ τῶ καίω.
- Ὀλιδος, παρὰ τὸ ὅλως θείειν. ἢ παρὰ τὸ ὅλος καὶ
τὸ ἴζω τὸ κάθημαι, ἢ ὅλος καταπίπτων. καὶ
ῥῆμα ὀλιδάινω τὸ καταπίπτω.
- Ὀλεθρος, παρὰ τὸ ὀλέω, ὀλέσω, ὀλεκα, ὀλεσ-
μαι, ὅθεν αὐτὸς ὀλεθρος. ἢ παρὰ τὸ ὅλως θραύειν.
- Ὀλιγορνηκότες, ἡφροντικότες, ἡμελικότες.
- Ὀλύω. οἱ μὲν, παρὰ τὸ ὀλῶ ὀλύω, καὶ πλεο-
νασμῶ τῶ λ. ὀλύω. οἱ δὲ, παρὰ τὸ ὀλλῶ
ὀλλῶ. τὰ δὲ ὀλλῶ τῶ ὑῶ ποιεῖν παραγωγή,
εἰ μὴ ὥσιν ὑπὸ δύο συλλαβᾶς, ἀλλ' ἔτι παρα-
τατικῶς κλίνεται. οἶον ὀλλῶ, ὀλλυμι. εἰ δὲ ὀ-
σι δισύλλαβα, κλίνεται καὶ μὴ τὸν παρατατικόν.
κλύμι, κλύσω.
- Ὀλοή, καὶ ὀλειή, σημαίνει τὴν ὀλεθρίαν. παρὰ τὸ ὀλῶ,
ἢ ὀλλῶ, γίνεταί ὀλοός ὀλοή, ὡς θοός θοή.
- Ὀλολυγή, φωνὴ γυναικῶν, ὡς ποιεῖται ἐν τοῖς
ἑρῶσι δόχουμαι. ἢ ἀπλῶς ὁ μὴ ἦχε κλαυθ-
μός καὶ θρήνός, παρὰ τὸ ὀλολύζω. τὸ παρὰ
τὸ ὀλῶ ὀλύω ὀλύζω, καὶ καὶ ἀναδιπλασιασμόν,
ὀλολύζω.
- Ὀλοφυδνόν, γοερόν, θρήνητικόν, παρὰ τὸ ὀλοφύ-
ρω, ὀλοφυρόν καὶ ὀλοφυδνόν.
- Ὀλοφυρόμενος, κλαίων, θρήνων. κυρίως δὲ τὸ μὴ
τιλμῆ τῆς τειχῶν κλαίειν, παρὰ τὸ ὅλως φύρειν
ἐαυτόν.
- Ὀλοφῶϊα, ὀλεθρία, καὶ χαλεπὰ, παρὰ τὸ τὰς φῶ-
τας ὀλλῶν ὅθεν ὀλοφῶϊα. παρὰ Νικηδῶν ἐν
Θηερακοῖς.
- Ὀλοοίχορος, Ἰλιάδος ν'. Πολεμαῖος καὶ Ἀρεσόνικος
φιλοσι παροξύνοντες, ἀκόντες τὸν ἐπὶ τὸ ἔε-
χειν ὀλέον. ἐπεὶ θάσις δὲ τῶ ἰ περιτῇ. οἱ δὲ,
δασύνοντες, ἢ ἢ ὅλος ἑοχοειδής, καὶ καὶ παῖς με-
ρος ἀσκήριος. Δημόκριτος δὲ, τὸ κυλινδρικόν
χῆμα ὀλοοίχορον καλεῖ. ἐκ δὲ τῶ ὀλοός γίνεταί
ἢ κλητικὴ ὀλοή, καὶ καὶ συγκοπτικῶς ὀλέ. ἐν δὲ ὀ-
λός ἢ ὀλεῖα, ὅθεν αὐτὴ ἢ κλητικὴ ὀλέ, καὶ ἐκ ἐ-
σι συγκοπῇ. οἶον, Ἐχέ μ' ἄχος ὡ ὀλέ δαίμον.
τὸ δὲ ὅθεν παρὰ τῶν Ἡρώδῃος.
- Ὀλοώτερος, ἐκ τῶ ὀλοός. ἔστι δὲ συγκριτικὸν ἀντὶ
ἀπλῆς. τὸ δὲ δικαιοτάτος καὶ ὀλοώτερος, παρὰ τῆς
ποιητῆς ἀντὶ ἀπλῆς παραλαμβάνεται. τύπε γάρ ἐ-
στι συγκριτικῆς, σημαίνοντι δὲ ἀντὶ ἀπλῆς πα-
ραλαμβάνεται.
- Ὀλμος, ἐπὶ τῶ κορμῷ τῆς ἡμιτέρων σωματῶν ὅθεν
τὴν ὀρυχωρίαν τῆς ὑποκεκλιμῆναι τῆς χειρῶν ὀλ-
μῶ ἰοικας. οἶον, Ὀλμον δ' ὡς ἑσθλοὺς κυλινδρῶς
δι' ὀμίλῃ. παρὰ τὸ λῶ, λῶμος, ἐμβολῇ τῶ ὕ,
λόμος, καὶ κατ' ὅθεν τῆς, ὀλμος. ἢ παρὰ τὸ
ἄλλω τὸ πηδῶ.
- Ὀλπις. Καλλίμαχος, Καίριον παρὰ σκαλιοῦ βραχίλο-
νός ἐμπλεον ὀλπιν. σημαίνει δὲ ἢ λέξις τὴν λήκυ-
θον. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ οἶονεὶ ἐλαίοπιν τινὰ, ὅθεν
τὸ δι' αὐτῆς ὅτι πᾶσι τῶν τῶν.
- Ὀλυμπος, δύο σημαίνει, τὸν ἑρῶν, καὶ τὸ ὕψις.

τον ὄρος τῆς Οὐλύμπου. εἴρηται παρὰ τὸ ὀλοαμπής
εἶναι πῖς ἄστροις. ἢ παρὰ τὸ ὀλλύειν τὰς ὥπας δὲ
τῆς κρύας. καὶ ἡ μὲν πρῶτη ἐτυμολογία, μόνον τῷ
τῆς ἔραντος ἀρμόζει σημασιολογία, ἢ δὲ ἑτέρα καὶ τῷ
ὄρει, ὡς ἀγγινεφεί καὶ ἔρανομήκη ὄντι.

Ὀμαδος. Ὀμαδος δ' ὡς, Ἰλιάδος β'. Θόρυβος,
κραυγὴ, οἷον εἰ ἀμαυδός τις ὢν, παρὰ τὸ πολλὰς
ὁμὰς αὐδαῖν.

Ὀμαρτεῖν καὶ ἀμαρτεῖν, ἀμφοτέρωθεν τῆς ἐπιτυχίας
καὶ ἀποτυχίας. τὸ δὲ δεινότερον, καὶ ὅτι τῆς συμ-
πράξεως. οἷον, Τῷ δ' ὅς οἱ κεν ἐβησαν ἀμαρτήσαν-
τες ἀμ' ἀμφοῖν. δὲ δὲ τῆς ὁ, Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ
σπύδατον. παρὰ τὸ ἄνω βαρύντον, ὁ μέλλων
αιολικῶς, ἄρσω, ὄνομα ῥηματικὸν ἀρτός, ὅς
αὐτὸς ῥήμα ἀρτῶ, καὶ ἐν σωθέσει μὲν τῆς ἁμα ε-
πιρρήματος τῆς δηλῆναι τὸ ὁμὰ, γίνεται ἀμαρ-
τῶ, καὶ ἐν συγκοπῇ, ἀμαρτῶ καὶ ὁμαρτῶ. καὶ ὁ-
μαρτήσαντες, ὁμὰ ἀρμόσαντες. καὶ παρομαρτάντες
τὸ παρακολυθάντες, ἢ σωτυχόντες. παρὰ τὸ ἄ-
ρῶ τὸ ἀρμόζω.

Ὀμβρος, παρὰ τὸ ὁμὰ ρεῖν, ὁμόροος, ὁμορος, καὶ
συγκοπῇ ὁμος. καὶ ἐπεὶ τὸ μὲν πρὸς τῆς ῥ καὶ δὴ-
τάται εἶναι, πλεονάζει τὸ β, καὶ γίνεται ὁμ-
βρος, ὁ ὁμὰ ρεῖων καὶ κατερχόμενος. ἢ δὲ τὸ τῆς φέ-
ρω καὶ συγκοπῇ φρὸς καὶ βρός, καὶ προδῆκη τῆς
ὁ, ὁβρος. ὡς περ σεν ὅσεν, καὶ πλεονασμῷ τῆς
μ, ὁμβρος. ἢ δὲ τῆς βάρους βρός καὶ ὁμβρος, ὁ
βαρέως φερόμενος.

Ὀμαιοχμία, ἢ συμμαχία. παρὰ τὸ αἰχμὴ καὶ τὸ ὁ-
μὰ γίνεται ὁμοαιοχμία, καὶ συγκοπῇ. σημαίνει
δὲ τὴν εἰρήνην. σημαίνει γὰρ εἰρηνοδόντων τῶν
ὁμὰ τὰς αἰχμὰς ἔχειν.

Ὀμδνέτης, ὁ σύγκοιτος.

Ὀμήγυρις, ἄθροισμα, πληθος.

Ὀμηγέρις, ὁπρῆμα ἄθροισμα, παρὰ τὸ ὁμὰ καὶ
τὸ ἀγείρω τὸ συναθροίζω, ὁμοαγερής, ὁμοα-
γερίας ὁμηγέρις, καὶ ἡ ὁμὰ τῆς πληθυστι-
κῶν.

Ὀμῆρος, παρὰ τὸ ὁρῶ καὶ τὸ μὴ ἀπαγορευτικόν, μῆ-
ρος, καὶ ἐν συγκοπῇ καὶ ὑπερθέσει, Ὀμῆρος. ἢ ὡς
τὸ πῆρος ὁ σημαίνει τὸν τυφλόν, γίνεται ὁπῆρος,
καὶ Ὀμῆρος. καὶ Ὀμῆρις δὲ ἄλλος τι.

Ὀμῆρος, ὡς τὸ σῶναι πῖς λαμβάνειν, οἷον ὁμὰ
σῶναι. ἢ δὲ τὸ ἁμα ἀρῆσαι, ὡς οἷος οἰνῆρος,
ἔπος ὁμὸς Ὀμῆρος. εἰς τὸ ἀμῆρῃσεν. Ἡσίοδος,
Φωνὴ ὁμῆρῃσαι, τέττιν ὁμὰ εἶρεται.

Ὀμῆλις ὁμῆλικος, ὁ ἴστω ἡλικίαν ἔχων. γίνεται
ἐκ τῆς ὁμὰ καὶ τῆς ἡλῖς.

Ὀμίλος, ὅτι μὲν τῆς πολέμου, ὡς τὸ ὁμὰ τὰς ἱ-
λας βάλειν, ὁ ὅστις τὰς συστροφάς. ὅτι δὲ τῆς
ἀστροφῆς τῆς ὁχλῆς, ὡς τὸ ὁμὰ εἰλεῖσθαι. ἔ-
πος Ὀμῆρος.

Ὀμιλαδόν, καὶ ἱλας καὶ συστροφάς, ἢ ἀθροί-
ματα.

Ὀμίχην, σημαίνει τὸ ἔρειν, ὡς τὸ ὁμὰ ρεῖν καὶ
χεῖν τὴν ἀμίδα, οἷον ἀμίδαχεῖν, καὶ καὶ συγ-

κοπῇ καὶ ἔροπῃ τῆς αἰς ὁ, ὁμίχην. ἔστι δὲ
καὶ βαρύνον ῥήμα. οἷον ὁμίχων, ὁ μέλλων ὁμί-
ξω, ὡς ὡς ἱππώνακτι, οἷον, Ὀμίξεν αἰ-
μα, καὶ χολῇ ἐτίλησεν.

Ὀμίχλη, ὁ παχὺς καὶ ὑγρότατος ἀήρ, παρὰ τὴν
ὁμὰ εἴλησιν τῆς νεφῶν, ὁμίλη, καὶ πλεονασμῷ τῆς
χ. ἢ παρὰ τὸ ὁμὰ ἔχειν εἴλησιν. ἢ παρὰ τὸ πῖς
ὁμμασι παρέχειν ἀχλὺν. δασιώται. τὸ ὁ πρὸ
εἰδός μ, δασιώται. τὸ ὁμίχῳ σεσημειώται. καὶ
τὸ παρὰ τῆς ποιητῆς λεγόμενον, Ἡὐτ' ὁμίχλη,
καὶ δὲ λεκτὸν Ἰωνικῶς. οἱ γὰρ Ἴωνες, πῖς ἱ-
λοῖς ἀντὶ δασέων χεῖνται. τὸ ἀφικόμεθα γὰρ,
ἀφικόμεθα λέγεται. καὶ τὸ ἔχι, ἐκί. ἔτω καὶ τὸ
ἡὐτ' ὁμίχλη, ἡὐτ' ὁμίχλη.

Ὀμματα, οἷον εἰματα καὶ οἷματα ὄντα. ἐπεὶ δι' αὐ-
τῶν ἀρίεται καὶ ὁρμάται τὸ ὁρατικόν. Αἰολικῶς
ὄπτα, τὰ ὡς τῆς ὥπας.

Ὀμνύω. ὁμῶ, ὁμονύω, καὶ συγκοπῇ ὁμνύω. ὡς
παθῶν. ἢ παρὰ τὸ ὁμὰ καὶ τὸ νόειν. ἢ παρὰ τὸ ὁμ-
μα καὶ τὸ νόειν. οἱ γὰρ ὁμνύοντες, κατανόεισιν.

Ὀμοῖος. ἐκ τῆς ὁμοῖος πλεονασμῷ τῆς ι. ὡς γελοῖος
γελοῖος. ὁμοῖος ὁ αὐτός, ποιεῖται ὅτι τῆς
ἐπῶν.

Ὀμοκλήσασκεν. ἐκ τῆς ὁμοκλή, ῥήμα ὁμοκλῶ, ὁ
μέλλων ὁμοκλήσω, ὁ ἀόριστος, ὁμοκλήσει, τὸ τεί-
νον ὁμοκλήσει, καὶ ὁμοκλήσασκεν. ἐλθὼν καὶ
ἐλθὼν καὶ ὁμοκλήσει. ἰστέον ὅτι ταῦτα τὰ Ἰωνι-
κά γίνεται δὲ τῆς σκ. ὅτι μὲν βαρύνον ὄντα, ἔχει
πρὸς τῆς σκ τὸ ε. οἷον, τύπτεσκε, λάβασκε, λέγε-
σκε. ὑπερθεσὶς τῆς πρῶτης ἀόριστος, ὡς ἔχει
ὀλίγον εἰρήσεται. καὶ τῆς πρῶτης συζυγίας τῆς πε-
ριασπασμῶν καὶ τῆς εἰς μί, ὁμοῖως τὸ εἰ ἔχει πρὸς τῆς σκ.
οἷον, ποίεσκε, τίθεσκε. τὰ δὲ τῆς δευτέρας συζυ-
γίας τῆς περιασπασμῶν ἐν τῇ ὡς τῆς πρῶτης μόνῳ τὸ α
ἔχει πρὸς τῆς σκ, οἷον, βόασκε, γέλασκεν. ἐν δὲ
τῇ δευτέρῳ ἀόριστῳ ἐὰν ὅλως ᾔρῃνται, τὸ εἰ ἔχει πρὸς
τῆς σκ. οἷον, μυκῶ μυκῆς, ἐμυκον, μύκεσκε. τὰ
δὲ τῆς δευτέρας συζυγίας τῆς εἰς μί, καὶ ἐν τῇ ὡς τῆς
πρῶτης καὶ ἐν τῇ δευτέρῳ ἀόριστῳ, δὲ τῆς αἰκίονται.
οἷον, ἴσημι, ἴσω, ἔσω, σάσκε. τὰ δὲ τῆς τρίτης
συζυγίας τῆς περιασπασμῶν καὶ τῆς εἰς μί, δὲ τῆς
ἐκφύονται, ἐχύσαν, ἐχύσοσκεν. ἐδίδων, ἐδί-
δοσκε. τὰ δὲ τῆς τεταρτης συζυγίας τῆς εἰς μί, συ-
σέκει τὸ δίχρονον μόνον πρὸς τῆς σκ, ἐζύγνυ, ζύ-
γνυσκεν. ἐδῶ, ἐδως, ἐδυ, δύσκεν. ὁ δὲ ἀόρι-
στος πρῶτος ὅτι τῆς βαρύνον καὶ περιασπασμῶν, καὶ
τῆς εἰς μί, τὸ αἰ ἔχει πρὸς τῆς σκ. οἷον, τλάσκε, γέ-
φασκε, βοήσασκε, φύσασκε, πῖσασκε. καὶ τὰ
εἰκόπος. τὸ γὰρ κεχρίσθη μόνον αἰ τῆς τριτῆς προσώπου
ἀνδρέξατο ἐνταῦθα. προτερχομένη γὰρ τῆς σκ ἐν
τῇ πρῶτῃ προσώπῳ τῆς ἀόριστος, ἐκίετι ἐχρίετο ὁ-
μόφωνον μὲν τῆς α. ταῦτα δὲ οἱ Ἴωνες. οἱ δὲ
ποιεῖται καὶ μίμνησιν τῆς Ἰωνικῶν πολλὰς καὶ
τὸ πρῶτον καὶ τὸ δεύτερον προσώπον ποιου-
σιν. οἷον, τύπτεσκον, χαίρεισκον, τύπτεσκε,
χαίρεισκε. λέγει δὲ ὁ Ἀμβρόσιος, ὅτι εἴτι ποστ-
λαμ-

ξὺς γίνεται ὄξος, ὡς παχὺς πᾶχος. παχὺς πᾶ-
χος, ταπεινὸς εἰς ὄξυ μεταβεβληκώς οἶνος, ἐπει-
δὴ

ρος βοῦς, ὡς ὄμιλος. καὶ ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ. Γε

δαί τέμνη κ' κεντρίζῃ ὡς εἰπεῖν τὴν γεῦσιν. ἔ-
 τω κ' ὀξείαν σαφυλὴν λέγομεν τὴν κεντρίζουσαν τὴν
 γεῦσιν. κ' ὀξυὴν ἀνδραπον, τὸν ταχέως θυμέμενον.
 κ' μάχαιραν ὀξείαν, τὴν ἠκονημένην. οἱ δὲ Κυρηναῖοι
 τὸ ὄξος ἡδὺς φασί, κ' ἄλλοι γλυκάδιον. Ὡς.
 Ὀξυβελῆς, ὁ ταχέως βάλλον, ἢ ταχέως βαλλό-
 μενος.
 Ὀξυῶ, ἐκ τῆς ὀξυῆς. ὡς περ δὲ παρὰ τὸ χέω χόος χῆς,
 ἔτω παρὰ τὸ ξέω ξόος ξῆς, κ' ἐν ὑπερβιβασμῷ,
 ὀξυῆς, κ' ὀξυῶ, τὸ αὐτὸ ἄσπελτο μὲν τῷ ἀμβλεῖ.
 Ὀξος, ἢ παρὰ τὸ ἔχω τὸ κρατῶ, ἔχει γὰρ αἰδήσεις,
 ἢ παρὰ τὸ ὀξυεῖν τὰς αἰδήσεις ἐν τῷ γάλλεσθαι.
 Ὀπα, παρὰ τὸ ἔπω τὸ λέγω, ὁ μέλλων ἔψω,
 κ' ὑποβολὴ τῆς ὦ, ἔψ, κ' ἔσπῃ τῆς εἰς ὦ, ὦψ.
 κλίνεται ὁπός, σημαίνει δὲ τὴν φωνὴν.
 Ὀπαδός, ὁ ἀκόλεθος. ὡς περ παρὰ τὸ πέμπω γί-
 νεται πομπός, ἔτω κ' παρὰ τὸ ἔπω τὸ ἀκολοῦθαι,
 γίνεται ὁπός, ὅς ἐπαράγωγος ὁπάζω, ὡς γυμ-
 νός γυμνάζω, μόνος μονάζω, κ' ἵππος ἵππάζω.
 Ὡς ἔκτωρ ὠπάξει, οἷον εἰ ἐπόμφοις ἐδίωκε. παρέ-
 πέται γὰρ τῷ διακονεῖ, ἐπεσθαι τῷ διακομίζω. δὴ
 τότε ἐγὼ κήρυκατ' ὁπασάμενος, κ' ἐταίρας, αὐτὶ τῷ
 ἐπεσθαι ποιήσας. ὡς τὸ, Οἶνον δὲ φθίνουσιν,
 αὐτὶ τῷ φθίνειν ποιῶσι. κ' ὁπῇ, ἢ ὀξόπιδον ἐπα-
 μνητισίν. ἐκ τῆς ἐν ὁπάζω, ὁπάσω, γίνεται ὁπα-
 δός. ὡς φράζω, φράσω, φραδὴ. κομίζω, κομίσω,
 κομιδὴ. ἐκ δὲ τῆς ὁπαδός γίνεται κ' μετεπλάσ-
 μόν ὁπιδός, ὅς ἐρῆμα, ὁπιδῶ κ' ὁπιδῶ.
 Ὀμῆρος Ἰλιάδος β'. Ὡς οἱ ὁπῆδαι. κ', Μῆλ' ὁπῆ-
 δάουτε τομῇ, Ἀπολλώνιος ἐκ τῆς ὁπαδός γίνε-
 ται κατ' ἐλλειψίν, ὁπάος, κ' ἐκ τῆς ὁπάος, Ὀ-
 πάων Ἰδομένης, σημαίνει τὸν ἀκόλεθον.
 Ὀπάζω. σημαίνει δὲ ἡ λείξις πλείονα. ποτὲ μὲν,
 τὸ περιποιεῖν κ' διδόναι, ὡς τὸ, Τρωσί τε κ' Ἑκτο-
 ρὶ κῦδος ὁπάζει. ποτὲ δὲ, τὸ καταφέρειν, οἷον,
 Χειμάρρην κατ' ὄρεσιν ὁπαζόμενος Διὸς ὀμβρῶ.
 ποτὲ δὲ τὸ ἐπιλέγειν. οἷον, Ἡ', καὶ νεώτερον
 υἱὸν ὁπάσαστο κῦδος. ποτὲ δὲ τὸ διακείν, Ἀλλ'
 ὅτε δὴ ῥέκευχε πολὺ κατ' ὄμιλον ὁπάζων.
 Ὀπάξος, κασίγνητος. φιλεῖται. τῷ ὁ παρὰ τῷ π μὴ
 κ' ἀναφορικῶς εἰνοῖται, φιλεῖται, ὁπάρα. ἔτω
 κ' ὁπάξος. παρὰ τὸ ὁμός κ' τὸ παξός. τὸ δὲ
 ὁμός, σημαίνει τὸ ὁμοῖος, οἷον, Οὐ γὰρ παῖτων
 ἦεν ὁμός θρόος. παρόσκειται κ' ἀναφορικῶς, ὅς
 τὸ ὁπόσος. τὸ ὁπλῆ, ἀντιπίπτει.
 Ὀπῇ, κυρίως τόπος τεθνημῆρος, ἀφ' ἧς τις δυνάται
 ὀπῆσθαι, κ' περιβλέψασθαι. ἔτως Ἀριστο-
 κος ἐν σημείοις.
 Ὀπῇ, εἰς τὸ ἀμαρτῇ.
 Ὀπῆτιον, παρὰ τὸ ὁπάς ἐμποιεῖν.
 Ὀπῆς, σημαίνει τὴν μέλιν, ἐκ τῆς ἔπω, παρὰ τὸ
 ἐπεσθαι κ' ἀκολοῦθαι τοῖς ἀμαρτανέουσιν. ὅς ἐκ
 φίλοπις, κ' θεῶν ὅπιν.
 Ὀπίζεσθαι, τὸ ἐν ἑσπείδει, ὅπερ ἦν ὡπῶν ἦν ὀφ-
 θαλμῶν. οἷον, Θεῶν δ' ἐποπίζετο μέλιν, αὐτὶ
 τῷ παρόρα τὴν ἦν θεῶν μέλιν, κ' ἐπὶ σφοδρῶς ποιεῖ.

κ' Ἀπολλώνιος ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς λέγει ὁπί-
 ζετο, αὐτὶ τῷ ἐπεσρέφετο.
 Ὀπίδοδος, τὸ ὁπιδον παντὸς οἰκήματος. Ἀθη-
 ναῖοι δὲ τὸ ταμεῖον ἦν ἱερῶν χρημάτων, ἐπεὶ
 ὡς ὁπιδον τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνῶν.
 Ὀπιπτόεις, Ἰλιάδος δ'. Ὡς τὸ ὅπῳ τὸ βλέπω,
 Ὡς ἄγωγος ὀπτόει, καὶ κ' αἰαδιπλασιασμῶν,
 ὀπιπτεύω ὀπιπτόει, τὸ περιβλέπομαι.
 Ὀπίσω. ἐπὶ ῥήμα τοπικόν. ποίας χέσεως; τῆς ἐν
 πῶ. ἐστὶ δὲ κ' χρόνος δηλωτικόν, καὶ σημαίνει
 τὸ μέλλον. πόσαι χέσεις ἦν τοπικῶν; ἔξ. ἄ-
 νω, κάτω, ἐμφορῶν, ὀπιδον, δεξιᾷ, ἀριστε-
 ρᾷ. γίνεται δὲ Ὡς τὴν ὀπῇ ὀπίσω, ὡς Ὡς
 τὴν ὅξ, ἔξω, κ' ἔσπῃ τῆς εἰς ὦ, ὦψ. σημαίνει
 δὲ τὸ μὲν ταῦτα. ἢ παρὰ τὸ ὀπίζω τὸ ἐπιστρέφο-
 μι. ἢ παρὰ τὸ ὀπίζω τὸ ἀκολοῦθαι, κ' κατόπιν
 διώκω. τὸ δὲ ὀπίζω, ἐκ τῆς ὀπῆς, ὁ σημαίνει τὴν
 ἐπιστροφὴν. Θεῶν ὅπιν κ' ἀλέγοντες. κ' ὀπιδον
 διχῶς, Σπῇ δ' ὀπιδον, ὅπερ τῷ ὀπίσω ὀπίσω-
 θον, κ' συγκοπῇ τῆς σῶ συλλαβῆς. εἰ δὲ ὀπιδον,
 ὅπερ κοπῇ τῆς ὦ. κ' μετόπιδον, Ἰλιάδος α'.
 Ὀπίσασον, τὸ τελοῦταῖον.
 Ὀπλα, παρὰ τὸ ὀφέλλω τὸ αὖξω, ὀφλα κ' ὀπλα,
 τὰ κ' μῆκος ἐξελαινώμενα ὀπῇ τῷ ἀκμονος. ἢ
 παρὰ τὸ ἔπω τὸ ἀκολοῦθαι, ἔπλον κ' ὀπλον. Ἀν-
 τὰρ ἐπεὶ πάντ' ὀπλα καὶ περικλυτὸς ἀμφι-
 γυῖεις. σημαίνει κ' τὰ τῆς νηὸς χοινία, Ὀπλα
 τὰ πάντα εἰς αὐτὸν κατέχουσιν. σημαίνει καὶ τὰ
 χαλκοῦτα ὄργανα, ἢ γοῦν ἐργαλεῖα, φύσας.
 ὡς φησὶν Ἀπίων, Ἰλιάδος σ'.
 Ὀπλῇ, οἷον εἰ ἀπλῇ τίς ἐστὶ, καὶ ἔσπῃ τῆς α
 εἰς ὦ, ἢ παρὰ τὸ ἔπω τὸ ἀκολοῦθαι.
 Ὀπλοῖτοι, οἱ νέοι. οἱ μάλιστα ὀπλα φέρειν δυνά-
 μενοι. ὡς τὸ, Αἰχμᾶς δ' αἰχμάσασσι νεώτεροι οἱ-
 περ ἐμοῖο ὀπλοῖτοι γεγάασιν. οἱ γὰρ ὑπερβιβηκό-
 τες, τῶν ἀπηνάγησαν. Ὀμῆρος, Γῆραϊδὴ πο-
 λέμοιο πεπαυμένοι ὅπερ ἦν ὀπλων ἐν ὀπλοῖτοι.
 ἐπεὶ πρὸς ὀπλων ἀνείρεσιν εἰσὶν ἐπιπῆδαι ὡς
 πρὸς τὰς γέροντας. κ' ὀπλοτέρων, αὐτὶ τῷ νεωτέ-
 ρων. εἶδες ἦν Ὡς ἄγωγος συγκριτικῶς. ὡς περ τὸ
 νεώτερος πρὸς βύπερος, τύπε μὲν εἰς συγκριτικῶς,
 τὴν δὲ φωνὴν αὐτὶ ἀπλῶς Ὡς ἀλαμβανέουσιν.
 Ὀπότερος, τὸ ἐρωτηματικόν, πότερος; κ' τὸ ἀναφο-
 ρικόν πλεονασμῶ τῷ ὦ, ὀπότερος. χήματος σω-
 θέτε, ἐκ τῆς ὀποῖος κ' τῆς ἔπερος, ὀποῖότερος καὶ
 ὀπότερος, ὁ ἔπερος ἦν δύο. πλεονάζουσι δὲ τὸ
 π' οἱ ποιεῖται, ὡς περ καὶ τὸ ὀπῇ ὀπῇ, κ' ὀ-
 ποῖος ὀποῖος.
 Ὀπός. Ἀπίων τὸ ἦν δεσφῶν δάνυον. ὅθεν κ' ἡ
 σμύρνα κ' ὁ λίβανος ἔτω λέγεται. ἀφ' ἧς καὶ ἡ
 ὀπῶρα, ὅτι ὁπός αὐτὴν ὠρεῖ, ὅς ἐστι φυλάσσει,
 ἐκ ἀπιδάνας, ὁπός γὰρ ἐστὶν ὅπερ τῷ ἐπείναι
 καὶ τὴν ἐπιτομῇ. Ὀμῆρος ἰδικῶς ὁπὸν καλεῖ.
 Ὡς δ' ὅτε ὁπός γάλα λόκον ἐπειγόμενον σω-
 πῆξεν. Ἰλιάδος ε'.
 Ὀπωροφρεῖν, τὰς ὀπῶρας φέρειν, τῶν τε φύειν.
 Ὀπῶ-

Ο'πώρα, παρὰ τὸ ἐπεῖσαι τῇ ᾠρᾷ.

Ο'πυομήνη, μεμνησμένη, γεγαμημένη.

Ο'πωπή, πόροσις. ὁ δ' Ἀπίων τὴν ἐν τῷ πο-
σώπῳ ὑποδίδωσι. παρὰ τὸ ὅπῳ γίνεται ὀπή,
ὡς κόπῳ κοπή, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν
καὶ ἔκτασιν, ὀπωπή. Ἀπολλώνιος δὲ τὴν χη-
σιν εἶπε, Δρύφε δὲ οἱ βλέφαρον, γυμνὸν
ἀπελείπει ὀπωπή. βλέφαρον καλεῖται τὸ ὅπῳ
καλύπτει τὰς ὀφθαλμούς. ὀπωπή δὲ ἡ
κόρη, ἢ ἡ ὄρασις. ὑπὸ τῷ ὅπῳ, ὄφῳ, ὁ πα-
ρακείμενος, ὄφα, ὁ μέσος, ὄπα.

Ο'πωπα, ἀπὸ τῷ ὅπῳ ὄπα καὶ ὄπαπα. τῶν δὲ
οἱ κοινοὶ μέσοι ἀφ' αὐτῶν. φημι δὲ τῷ ὄπα
καὶ τῷ λοιπῷ, ἔχ' ἀνέσκειται ἐν χησίν, ὡς
λέγει ὁ Χοιροβοσκός.

Ο'πυαλία, ὀπῶ, ἀπὸ τῷ ὀπῶ. τῶ, παρὰ τὸ
πέτῳ πῶ, καὶ πλεονασμῷ τῷ ὀ, ὀπῶ. ἢ πα-
ρὰ τὸ ὅπῳ, δεῖ γὰρ βλέπειν συνεχῶς πρὸς τὸ
μὴ καίεσθαι τὰ ὀπῶμυα.

Ο'πυανέον. Δεῖ γινώσκειν ὅτι δὲ τῆς εἰς διφθόγγῃς
γράφεται, σημαίνει δὲ τὸ μαχεῖσθαι. πρῶτον μὲν
ὅτι λέγεται ὀπτανήιον, δεύτερον δὲ τῷ λόγῳ τῷ
βαλλόμενον. λέγει δὲ ὁ Ἡρόδοτος καὶ ἐνταῦθα καὶ
ἐν τῇ καθόλῃ, ὅτι παρὰ τοῖς Ἀττικαῖς καὶ δὲ τῷ
ἰ γράφεται καὶ ποροπαροξύνεται. οἶον ὀπτανέον.

Ο'ργή, ἀπὸ τῷ ῥέζω τὸ ποράτω, ὅθεν τὸ ἔργον
γίνεται. ἢ παρὰ τὸ ὀρέγω τὸ ὀπιδυμῶ ὀρεγή, καὶ
συγκοπῇ ὀργή. ἢ παρὰ τὸ εἶργω, εἶργή, καὶ
ὑποβολῇ τῷ ἰ, καὶ ἔσπῃ τῷ εἰς ὁ, ὀργή, ἢ
καλύπτειν ἡμᾶς τὰ δέοντα βαλόμεθα. ἢ παρὰ τὸ
ὄρω τὸ διεγείρω, ὀρή καὶ ὀργή. σημαίνει δὲ δύο.
αὐτῷ τὴν ὀργῶν, ὡς τὸ, Κύριε μὴ τῷ θυμῷ
σε ἐλέγξῃς με, μὴ δὲ τῇ ὀργῇ σε παιδέσῃς με.
καὶ τὴν κρυφίαν, ὡς τὸ, Εὐοὶ μὲν εἰρηνικά ἐλά-
λουν, καὶ ἐπ' ὀργῶν δόλως διελογίζοντο.

Ο'ργῶνες, σὺνταγματὶ ἀνδρῶν, ὡς τῷ ἡγεμονίῳ,
καὶ τῷ φρατρίῳ. ὠνόμασαι ἀπὸ τῷ κοινῇ ὀργιά-
ζειν τὸ θύειν τοῖς θεοῖς, παρὰ τὰ ὀργια αἰεὶσι
μυστήρια ἱερά.

Ο'ρασις, ὀρεσίς τις ἔσα, δὲ τὸ πρὸς ὄρας τετέσι
τὰ πέρατα τῷ σώματι καταλαμβάνειν.

Ο'ργάδα γλῶ, παρὰ τὸ ἀργήτης εἶναι καὶ ἀνέργαστος.
ἢ δὲ τὸ ἐν αὐτῇ τὰ φυτὰ πρὸς αὐξήσειν ὀργαῖ.
τὰ δὲ βέλτιον παρὰ τῆς κατεργασίας εἴρηται,
ὡς φύγω φυγᾶς, ἔθω ἐθᾶς, ἔργω ἐργᾶς. ἐλε-
γετο γὰρ καὶ χωρὶς τῷ ἰ τὸ εἶργειν. Καλλίμαχος δὲ
φησιν, ὀργάδα λέγεται τὴν μελάγχρειον καὶ οὐ-
δρον γῆν. καὶ γὰρ ὀργάσαι τὸ πηλοποιῆσαι ὅθεν καὶ ὁ-
ρεῶ ξηρὸν μίξαι. Σοφοκλῆς, Θέλοισι πηλὸν ὀρ-
γάσαι. ἐστὶ δὲ γῆ ἐν Μ. γάροις ἔπο καλεμένη Ορ-
γᾶς. λέγεται δὲ καὶ ἡ εὐχρῆς καὶ σύμφυτος.

Ο'ργια, τὰ μυστήρια. κυρίως δὲ τὰ Διονυσιακά,
δὲ τὸ ἐν ταῖς ὀργᾶσιν αὐτὰ ὀπιδυμῶν. ἢ δὲ
τὸ ὀργῶ καὶ ὀπιδυμῶν. ἢ παρὰ τὸ ὀρέγω τὸ ἐ-
πιδυμῶ. τὸ δὲ ὀρέγω, σημαίνει καὶ τὸ ἐπεκτείν-
ω τὰς χεῖρας, ὅθεν τὸ ὀρεγνύς.

Ο'ργανον, ἀπὸ τῷ ὀρέγω τὸ ὀπιδυμῶ, γίνεται ὀρέ-
γανον καὶ ὄργανον, γινώσκει γὰρ καὶ χαίρει τὰς κατα-
λαμβάνει ποιῇ. ἢ παρὰ τὸ ὀρέγω τὸ διεγείρω.

Ο'ργῶ, σημαίνει τὴν ἔκτασιν τῷ χερσίν, σὺν τῷ
πλάττει τῷ ἑσθῆς, παρὰ τὸ ὀρέγειν καὶ ἐκτείνειν
τὰ γῆα, ὅθεν τὰς χεῖρας.

Ο'ργῶντας, ἐπιπεταμένους ὀπιδυμῶντας, ἀπὸ τῷ ὀρ-
γῶ, ὁ σημαίνει τὸ ἀκμάζω, ὅπῳ ἀπὸ τῷ ὀρέγω
τὸ ὀπιδυμῶ γίνεται καὶ συγκοπῶ.

Ο'ρετύπος, ξυλοτύπος, ἀπὸ τῷ ὄρας, καὶ τῷ τύ-
τειν, τετέσι τὸ τέμνειν.

Ο'ρεσίβατος, ὀρεινός, ἀπὸ τῷ ὄρας καὶ τῷ βάλειν,
τετέσιν ὁ ἐν ὄρεσι βάλων.

Ο'ρέσκιος, ὀρεινός, ἀπὸ τῆς τῷ ὄρων σκιάς.

Ο'ρεκτῆσι μελίησι, παρωνύμως, αἷς ὀρέγδω
χρῶνται ἐκ χερσὶς ὑψαυόντες.

Ο'ρός, ὁ ἡμίονος, παρὰ τὸ ἐν ὄρεσι μάλλον τῷ
ἄλλων ζώων δύνασθαι ἐργάζεσθαι. ὄρος ὀρός,
ὡς τὸ λυίοχος λυιοχός. πλεονασμῷ τῷ ὕ, ὀ-
ρός. κλίνεται ἔρως καὶ Ἰώνας. ἢ αἰτιατικῇ τῷ
πληθυντικῶν, ἔρως. ἢ παρὰ τὸ ἐρώδη γονῶν
ἔχειν. ὅθεν ἐν ταῖς συνθεταῖς ἐ συλλαμβάνουσιν.
ἐδὲ περνογονέσιν.

Ο'ρραι, ἀπὸ τῷ ὄρω, ὄρω, ὄρρα, ὄρραι. εἰς τὸ ὄρραι.

Ο'ρεσκύνειν, τὸ ἐν ὄρεσι διατελεῖν. Νίκανδρος ἐν
Θηριακοῖς.

Ο'ρεσκῶς, ὁ ἐν ὄρεσι διατελεῖς, ἀπὸ τῷ κείω τὸ
κοιμῶμαι, γίνεται ὀρεσίκιος, καὶ καὶ συγκοπῶ
καὶ ἔσπῃ τῷ ὁ εἰς ὦ, ὀρεσκῶς, καὶ μὲν τὸ
πορογερμαμῶν.

Ο'ρίων, τὸ διεγείρω καὶ παράσσω. ἀπὸ τῷ ὄρω τὸ
διεγείρω, ὀρύω καὶ ὀρύω, καὶ ἔσπῃ τῷ ὕ εἰς ἰ,
γίνεται ὀρίων.

Ο'ρίωνον. ὡφείλου ἐκ τῆς ἐτυμολογίας δὲ διφ-
θόγγῃς γράφεται. τὰ γὰρ ἀπὸ δοτικῆς τῷ εἰς ὅς
ἐδιδέρων συνηθέμενα, γίνεται τῶν τῶν ἔσπον.
εἰ μὲν φωνῆν ἐπιπληρῆται ἢ ἐν ἀπλῶν σύμφωνον,
φυλάττεται ἢ εἰ διφθόγγος. οἶον, ὄρει, ὀρείου-
λος. ὀρεινός, ὁ ἐν τῷ ὄρει ἡγεμονεύς. (τὸ γὰρ
κύριον ὄνομα, καὶ βαρύνεται, καὶ δὲ τῷ ὦ μεγα-
λου γράφεται καὶ διὰ τῷ ἰ). ἔρχει, ἐρχέμο-
ρος. εἰ δὲ δύο σύμφωνά ἐπιπληρῆται, ὑποβάλ-
λασι τὸ εἰ, ἔρχει, ἐρχέκτυπος. ὄρει, ὀρείου-
φος. χωρὶς τῷ παρὰ τὸ κάλλος καὶ τὸ ὕψος,
οἶον, καλλιπάρθενος, ὑψίθρονος. κρεῖττον δὲ ση-
μαίνει μόνον παρὰ τὸ κάλλος. ὅθεν γὰρ τῷ δοικῶν
παρὰ τὸ ὕψος εἶναι, λέγεται ὅτι παρὰ τὸ ὕψος
πύρρημα εἰσὶ. τῶν ἔσπον ἔχοντων, τὸ ὀρίωνον ὡ-
φείλε δὲ τῆς εἰς διφθόγγῃς γράφεται. παρὰ γὰρ τὴν ὄ-
ρει δοτικῇ, καὶ τὸ γανός τὸ σημαίνει τὴν χαρὰν γίνε-
ται. τὸ γὰρ ὀρίωνον, ἐν τῷ ὄρει χαίρει. ἢ παρὰ τὸ ὄ-
ρῶ καὶ τὸ γανῶ τὸ λαμψύνω, οἶον τὸ λαμψύνον
τὴν ὄρασιν. ὄρῶ γὰρ καλῶς ποιῇ τὸ ὀρίωνον. Ἡ-
ρωδιανός. ὁ δὲ γεωμετρικὸς Θεόδοτος λέγει διὰ
τῷ ἰ γράφεται, ἐπειδὴ παρὰ τὸ ῥίγῳ γίνεται
ρίγανον, καὶ πλεονασμῷ τῷ ὁ, ὀρίγανον, οἶον τὸ
τὸ φύ-

τὸ φύχον τιὰ καὶ ἀντίφρασιν, διερμαίνει γάρ. ἢ ἐπει-
δὴ ὡς φησιν Ωριχθὴς εὔρηται ἐν συστολῇ ἢ ἐν συλ-
λαβῇ, ὡς παρὰ τῆς Τιμοθέου τῆς κιθαρωδῶ. οἶον,
Τεταμῆρον οἰζανον δὲ μυιλοπεφῇ, Οἰδυσείας δ'.
σύγκειται δὲ ἔπος ὁ εἶχος ἅπτο προκειλοσματο-
κῶν. ὁ δὲ τελευταῖος πᾶς ἀνάπαισός ἐστι, τῷ δὲ δύο
βραχέων εἰς μίαν μακρὰν συναιρεθεῖσων. Ἰσέον
δὲ ὅτι λέγεται καὶ ὁ οἰζανος καὶ ἡ οἰζανος καὶ τὸ
οἰζανον. καὶ διηλυκῶς μὲν εὔρηται παρὰ Αἰσο-
φάνει ἐν Εὐκκλησιαζέσαις. ἀρσενικῶς δὲ παρὰ
Ἀναξανδρίδῃ ἐν Φαρμακομάντει. ἑδαιτέρως δὲ,
ἐν ἐλεγείοις, καὶ Ἐπιχάρμῳ ἐν Ἀταλάντῃ.
Χοιροβοσκός.

Ορείχαλκος, εἶδος ὕλης ἔκτο καλυμμένης, ἥτις νυῦ
ἐκ δέεισκειται. ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι χυμώσις ἐστὶ
χαλκῆς, τῇ νυῦ δέεισκειται καὶ λούκῃ χαλκῆς. ἔπος
ᾧ σκόλας τινὶ γίνεται λούκος φύσει.

Ὀρθός, ἐκ τῆ ὄρω ὄρω, ῥηματικὸν ὄνομα ὀρθός καὶ
ὀρθός. ἢ ἔστιν ὄρω τὸ διεγείρω, καὶ θεῶ τὸ βλέπω,
γίνεται ὀρθός, καὶ καὶ συγκοπῶν ὀρθός, ὁ διεγει-
ρόμενος καὶ πρὸς τὰ ἄνω βλέπων.

Ὀρθασία, ἡ ἀρεμία, παρὰ τὸ ὀρθῶν πᾶς βίης τῷ
ἀνθρώπων.

Ὀρθογόν, ἡ μεγάλης θρῆνῶσα. ἢ ὑπὸ τὸν ὀρθρον
ἡχῶσα. Ἡσίοδος, Πρὶν ὀρθαι, διεγείρω, ἅπτο
τῆ ὀρθαι ἀπαρμυράτῃ, καὶ συστολῇ ὀρθαι.

Ὀρθοκραράων, τῷ πᾶς κεφαλᾶς ὀρθῶς ἐχασῶν,
κραίραν ᾧ λέγουσι τῷ κεφαλῷ. λέγεται δὲ δὲ
τὸ πᾶς πρὸς τὰς κεφαλὰς ἀναπέτασθαι, ἐκ με-
ταφορᾶς τῷ βοῶν. σημαίνει δὲ καὶ τῷ ἐχόντων ὀρ-
θὰ κέρατα.

Ὀρθρος, παρὰ τὸ αἶρειν, καὶ ὀρθῶς ἡμᾶς ποιεῖν λε-
χίρεις ὄντας. ὅθεν καὶ ἡ εἰ λέγετο, ὁμοίως παρὰ
τὸ αἶρειν.

Ὀρκος ἐκ τῆ ὄρος, οἱ δὲ ὁμνύοντες ὀρίζονται καὶ ὁμνύ-
σιν. ἢ παρὰ τὸ ἀρκῶ τὸ βοηθῶ. ὥστε τῷ βοηθῇ-
ματι αὐτῷ ἐχῶντο οἱ ἀδικοῦμενοι. ἢ παρὰ τὸ ἔρ-
γω, ὅπῃ ῥηματικὸν γάρ ἐστι τῷ παραβλῦναι βελομενῶν.
παρὰ ἔν τὸ εἶργειν καὶ καλύειν τῆ παραβαίνειν, ὀρ-
γος, καὶ ἔστι τῆ γ' εἰς κ', ὀρκος. ἀπὸ δὲ τῆ ὄρκῃ,
γίνεται ὀρκίος, ἢ παρὰ τὸ ἔρκος καὶ τεχνίον εἶναι τῷ
ὁμνύοντι, μὴ παραβλῦναι τὰς συνθήκας. προπα-
ροξυμῆται. τὰ δὲ τῆ ἰοῦ ὑπὸ ἔρως συλλαβὰς προ-
σσηροεικᾶ, ἔχοντα πρὸς τῆ ἰοῦ σύμφωνον, προπα-
ροξυμῆται, ὅποτε δὲ πρὸς τῆ ἰοῦ ἐκ ἔστιν ἀμετάβολον.
οἶον, κυμβίον, ἰχίον, ἐρκίον. τὸ μὲντοι ὀρκίον
προπαροξυμῶμεν, κητικῆς τύπῃ ἔχεται. ἐπεὶ
δὲ αὐτοσημῶν ἐστι τῷ ὀρκῳ, παρωνύμῳ εἶδει ὑπο-
πιπτικῶναι φαμὲν, ὡς τὸ κάπειρος, αἰζήνιος. εἰ-
πεν ὅποτε πρὸς τῆ ἰοῦ, δὲ τὸ ἰκρίον, καὶ ἰχνιον.

Ὀρμος, σημαίνει δύο, τὸν λιμνῶν, καὶ τὸν περὶ θα-
λάσιον κόσμον. παρὰ τὸ ἔρμα τὸ ἀσφάλισμα,
γίνεται ὄρμος ὁ λιμνῶν. ὅθεν καὶ ὀρμίσαι, τὸ ἐν
ἀσφαλείᾳ εἶναι τῷ ναυῷ. ἢ παρὰ τὸ εἶρω τὸ συμ-
πλέκω, ἐξ ἧς καὶ ὀρμιά ἢ σείρω, πρὸς τὸ ἀγκι-
στρον ἐπισφάλισαι δεδεμένον.

Ὀρμῶ, εἰ μὴ ἐπὶ ἐμφύχων, δεινέρας συζυγίας,
ἀπὸ τῆ ὀρμῆ. εἰ δὲ ἐπὶ ἀφύχων, πρώτης, ἀπὸ τῆ
ὀρμης. καὶ δὲ φέρει. ὀρμῆ μὲν τὸ πλοῖον, ὀρμῶν δὲ
τὸ ἀπλῶς ἐπέρχεσθαι. ἅπτο τῆ ὄρω τὸ διεγείρω,
πλεονασμῶ τῆ μ' γίνεται. ἢ ῥα καὶ ὀρμῆθι ὀ-
ρεῖ νιφόεντι εἰκώς. Ἰλιάδος ἦ.

Ὀρμήν, ὁρμήν, Ἰλιάδος φ'. ἅπτο τῆ ὄρω τὸ διε-
γείρω, ὄρω, ὄρω, ὄρω, ὄρω, ὄρω, καὶ καὶ
συστολῶ καὶ ἀνάδοσιν τῆ τόνου, ὄρωμος. ἢ ἅπτο τῆ
ὀρόμης ὄρωμος, καὶ συγκοπῶν.

Ὀρμήματα, ἐνθυμήματα, φροντίδας.

Ὀρμαθός, εἶχος, ἦγεν τὸ σύστημα, ἅπτο τῆ ἐν
αὐτοῖς ἀρμόζεσθαι.

Ὀρμασαι, ἅπτο τῆ ἀρμόζω, ὁ παθητικὸς παρακεί-
μενος, ἡρμοσμαι, τὸ τρίτον ἡρμοσαι, ὑπὸ θεῶν,
ὄρμισται, καὶ καὶ συστολῶ τῆ ἦ, ὄρμασαι.

Ὀρμεν, παρὰ τὸ ὄρμεν. ἢ ἅπτο τῆ αἰρεσθαι, Ἰλιάδος
ἦ, ὅς ῥατ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης περιμήκεος ἀρ-
θρῶν, ὄρμεναι πεδίοιο δῶκεν ὄρμεν ἄλλο, ὄ-
μμεν δὲ τὸν ἱέρακα. ἢ παρὰ τὸ τὰ ὄρη νέειν, ἢ
γενεῖν δῶκεν, γίνεται ὄρμεν.

Ὀρμης, παρὰ τὸ ὄρω ὄρμης, καὶ πλεονασμῶ τῆ ἦ (τί ᾧ
ὀρμητικώτερον πτῶς), γίνεται ὄρμης. ἑδῶ δὲ
ὀρμητικώτερον τέταρτος ὄρμης. ὄρμης. ὁ κινῶν. τὰ
εἰς ἰς λήγοντα, ἔχοντα πρὸς τῆ ἰοῦ ἀμετάβολον,
δὲ τῆ ὄρμης κλίνεται, δέλλης δέλλης, (ἐστὶ δὲ εἰ-
δος ζώου ὁμοίου μελίτῃ) μέρμης μέρμης, τὸ χοι-
ρίον. ἔλλμης ἔλλμης. πλῶν τῆ Τράλλης Τράλ-
λης (ἐστὶν ὄνομα πόλεως) τῶν δὲ δὲ καὶ τῆ
ὄρμης κλίνεται. τὸ ὄρμης, Ἀττικῶς ἐκτείνεται, ὡς
βραχύ ἐστι. τὰ δὲ εἰς ἰς βαρύνοντα, εἴτε ἀρσενι-
κᾶ, εἴτε θηλυκᾶ, συσέλλει τὸ ἰοῦ. ἐπὶ δὲ τῆς γε-
νικῆς, μακρόν ἐστι. κινῶν γάρ ἐστιν ὁ λέγων, ὅτι
ἐδέποτε παραλήγησα θηρικῆς περιτοσυλλάβα
μείζων τῆς ληγῆσης τῆς ἰδίας δεινῆς δέεισκει-
ται, πλῶν τῆ ὄρμης καὶ κώμης καὶ πόλης. ὡς
ἐμάθομεν ὅτι ἐπὶ τῆς δεινῆς βραχύ ἐστι τὸ ἰοῦ, ἐ-
πὶ δὲ τῆς θηρικῆς μακρόν. Ἰσέον δὲ ὅτι τὸ ὄρμης καὶ
τὸ πετεινὸν θηρικᾶ εἰσι, τὰ δὲ εἰδικᾶ τῶντα, χλῶν,
γέρανος, κυκνος.

Ὀρμιδοκλός, ἅπτο τῆ κοῦν τὸ σωθῆναι, γίνεται
ὀρμιδοκλός, εἴτε ὀρμιδοκλός.

Ὀρμιδοπῆς, ὀρμιδοπῆρας.

Ὀρμῶν, ἐκ τῆ ὄρω τὸ διεγείρω, ὄρω, καὶ πλεονασ-
μῶ Δωρικῶ τῆ ἦ, ὄρμῶν, καὶ ὑπὸ βιβασμῶ, ὄρ-
μῶν, ἐξ ἧς ὄρμῶν, καὶ ὄρμῶν. Ἀλλὰ σύγ' ὄρμῶν
δι τῶν, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός.

Ὀρμῆ, ὁρμῆ, ὁρμῆ, ἀκινῶν.

Ὀρμος, σημαίνει δύο, τὰ ὄρη, καὶ τῆς χώρας τὰ τέλη.
καὶ συνίδιον ἐπὶ τῆς δεινῆς ταῖς οἰκίαις καὶ τοῖς χωρίοις
ἐκείνοις, πηγνύμενον πῆς ἐνεχυραζομένων πρὸς
ἀ ὀρεῖσιν οἱ διαπύονται. καὶ ὀρεῖσιν, ἀρχὴ τίς ἐ-
στιν, ἥτις ἀφορίζει τὰ ἰδῆ καὶ τὰ δημόσια οἰκίμα-
τα, ὡς πέρτινες γεωμέτραι καὶ ὀρεοδείκται. ὄρος καὶ
γεωργικὸν σκεῦος, ὅφαστι τινες χοιρίον.

Ὀροβός, ὁροβός, εἶδος.

Ὅρος ἔστιν, ὁ τῷ ὄντι εἶναι δηλῶν. ἢ λόγος ἐκ τῆς καθόλου καὶ κοινῶν, ἰδιόντι ἀποτελῶν. οἷον, Ἀνθρώπος ἐστὶ ζῶον λογικόν θνητόν, ἐκ τῆς καθόλου καὶ κοινῆς, ἰδιόντι ἀπτετέλεσε τὸν ἄνθρωπον. τῆς καθόλου ἔστι τὸ ζῶον, τῆς κοινῶν τὸ λογικόν. ἐληπται δὲ ὁρος, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς πρὸς γῆς ὁροθεσίῳ. ὥσπερ γὰρ τὰ ὁροθέσια χωρίζουσι τὴν γῆν, ὡς τὴν γῆν ἀπὸ τῆς θαλάσσης, καὶ ἐκάστω τὸ ἴδιον φυλάττει, τὸν αὐτὸν ἔσπον καὶ ὁ ὅρος ὁ τῷ ἄνθρωπῳ χωρίζει τὸν ἄνθρωπον ἀπὸ τῆς ἰσπυρ καὶ τῆς ὁμοίᾳς. γίνεται δὲ ἀπὸ τῆς εἴρας τὸ σωαπύω καὶ συμπλέω, ὡς ἀπείρω ἀπὸρος. ἐπὶ δὲ τῆς ἀδεύρας, οἷον τὸ ὅρος, παρὰ τὸ αἶρω ἄρος καὶ ὅρος, τὸ ἀπὸ γῆς πρὸς ὑψος αἰρόμενον. ἢ παρὰ τὸ ὄρω τὸ ὀρμῶ. ἢ παρὰ τὸ ὀραῖν εἰς ὑψος δι' αὐτῆς. ὁρος δὲ ἢ ἀπόστασις τῆς γάλακτος, ὁξύνεται.

Ὅρσεν καὶ ἀνὸρσεν, ἐκ τῆς ὀρέω τὸ ὀρμῶ γίνεται. ἀπὸ τῆς ὀρω ὀρύω, ὡς πληθῶ πληθύω, πηδῶ πηθύω, καὶ πλεονασμῶ τῆς ὀ Βοιωτικῶς, γίνεται ὀρσεν. οἷον Βοιωτοὶ τότε πλεονάζουσι τῷ ὑποστρεφῶν τὸ ὀ, λυῖκα τὸ ὑ ἔχ' ὑποτάσσεται φωνήεντι. οἷον, κυνέες, κύνες. κύμα, κῆμα. ἐπλεονάζει δὲ τὸ ὀ, λυῖκα ὑποτάσσεται, οἷον, δυνή, αὐλή.

Ὅρσεν, παρῶρμηνεν. εἰς τὸ ἀγλαϊεῖσθαι.

Ὅρπηξ, ὁρόδαμνος, καὶ ὀρπηξ ὁμοίως ἐπὶ τῆς κλάδων λέγεται, παρὰ τὸ ὀρσεν καὶ τὴν αὐξήσιν ὀρπηξ ὁ κλάδος, παρὰ τὸ ὀρσεν καὶ ὀρσεν εἰς ὑψος πεποιήται. ἢ ὀρμηκὲς τινὲς ὄντες. ἢ ὀρμηκὲς, οἱ εἰς ὁροφῶν ἐπιπείδουσι.

Ὅρογχα, ὀρέγω τὸ ἐκτείνω, ὁ μίσος ἀδελφείμῳ, ὠρεγχα, ἢ μετοχὴ ὠρεγῶς, τὸ θηλυκόν, ὠρεγῆα, συσολῆ καὶ ἔσπῃ, ὀρόγχα.

Ὅροθυῶ, τὸ παρορμῶ καὶ διεγείρω, καὶ ἐρεθίζω, παρὰ τὸ ὀροθῶ. ἢ παρὰ τὸ ὄρω ὀρῶ καὶ τὸ θυῶ, γίνεται ὀροθυῶ.

Ὅρων, παρὰ τὴν ὄρασιν, ὁ δὲ τῆς ὄρασις τὴν καταλαμβάνων. ἢ παρὰ τὸ ὄρος, ὁ δὲ τῆς ὄρων τὰ πέρατα τῆς σωματικῆς καταλαμβάνων. ἔστι καὶ ὄρῶ περιπατῶμενον, τὸ διεγείρω καὶ ὀρμῶ. ἐπὶ δὲ τὸ νεῖκος ὀρεῖται. τὰς δὲ μίσος ἀδελφείμῳ ὠρα, καὶ ὄρωρα, καὶ κατ' ἀδελφίαν ὠρορα. ἢ ἐκ τῆς ὄρω τὸ διεγείρω, ὁ μίσος ἀδελφείμῳ, ὠρα, καὶ Ἀττικῶς ὄρωρα, ὁ ἀδελφικὸς, ὀρῶρειν.

Ὅρώτε, Ἰλιάδος δ', ἀπὸ τῆς ὀράοιτε ὀρώτε, καὶ πλεονασμῶ τῆς ὀ. ὀρῶ ἔν, ὁ μέλλων, ὀρήσω, ὁ ἀδελφείμῳ, ὠρηκα, ὁ μίσος, ὠρα, καὶ τὰ ἐξῆς.

Ὅρωρέχατο, Ἰλιάδος λ', ἦγαν ἢ τῷ κυρτώματι, ἢ τῷ χρώματι, ἢ πρὸς τὴν δάσασιν αὐτῆς ἢ ὁμοίωσις. σημαίνει τὸ ἐκρέμαντο. ἀπὸ τῆς ὀρέγω, ὀρέξω, ὁ παρακείμενος, ὠρεχα, ὠρεγμαι, ὁ ἀδελφικὸς, ὠρεγμαι, ὠρεκτο, ὠρεχατο, καὶ κατ' ἀντιπλάσιασμον, ὠρωρέχατο.

Ὅροτύπος, ὡς ἀπὸ τῆς χοροτύπος γίνεται πλεονασμῶ τῆς ἰ χοροτύπος, καὶ δολοφονῆσαι δολοφονῆσαι, ἔτις ὀροτύπος καὶ ὀροτύπος, ὁ ὅν ὄρει τὰς φύβη (ὁ

ἔστι σελέχη) κόπτων. Ἀρχίλοχος. Οὐρέων ἀπετύπαζον. σημαίνει δὲ τὸν ξυλαργόν.

Ὀρυγμαδός, θόρυβος, κραυγὴ, ὁ ὅν ὄρει γινόμενος, παρὰ τὸ ὄρος καὶ τὸ ὄμαδος. οἱ δὲ φασὶ παρὰ τὸ θορυβάω θορυβάσσω, καὶ Δωρικῶς θορυβάω. ὁ μίσος παρακείμενος, πεθορύβαγα, θορυβαγός, καὶ ἀφαιρέσει τὰς δ', καὶ ἔσπῃ τὰς β', εἰς μ', καὶ πλεονασμῶ τὰς δ', ὀρυγμαδός, ἐπὶ τῆς ἀπλῶς θορύβη.

Ὀρρώδω καὶ ἀρρώδω, ζήτησις εἰς τὰς διαφορὰς. καὶ κατωρρώδης, τὸ φοβεύμενος. ἀπὸ τῆς ῥῶ τὸ ὑγιαίνω, (ὁ δὲ καὶ τὸ ἔρρωμαι) ἀδελφείμῳ ῥῶζω, καὶ μεταφασεῖ τὰς ζ', εἰς δ', ῥῶδω, ὡς μύζω μυδῶ, καὶ ἐρίζω ἐριδῶ (ἐρίζω τὸ, ἐριδῶσαι) καὶ τὰς σερπητικῆς, ἀρρώδω (Ἡρόδοτος, Καὶ ἀπεμάχετο τὴν ψυχὴν ἀρρώδων) καὶ ἔσπῃ τὰς α' εἰς ὁ ὀρρώδω τὸ μὴ ἐμῶν τὴν ψυχὴν ἀπὸ φόβου. Φιλόξενος, ὀρρώδω, ἀπὸ τὸν ὀρρὸν ἰδεῖν. ὀρρὸς δὲ ἔστι τὸ ἰερὸν ὅσον. συμβαίνει δὲ πῶς τοῖς φοβεύμενοις ἰδρῶντα γίνεσθαι καὶ τὰ ἰερὰ ὅσον.

Ὀρσο, ῥῆμα προσεκτικόν ἐνεσώτως καὶ ἀδελφικῆς. ὁ κανὼν. οἱ ἰῶνες τὴν δ' ἀδελφείμῳ εἰς ὁ καὶ ὁ ἀδελφείμῳ, ὄρσο ὄρσο. τὸ ῥῆμα, ὄρτω. γίνεται ἐκ τῆς ὄρω τὸ διεγείρω, ὁ μέλλων Αἰολικῶς, ὄρτω, καὶ μεταφασεῖ εἰς ἐνεσώτως, καὶ κλίνεται ἀπὸ τῆς ἀδελφικῆς, ὄρτω, ὄρσομαι, ὠρσόμενος ὄρσο, καὶ ὄρσο τὸ προσεκτικόν Ἰωνικῶς καὶ συσολῶ τῆς πρώτης συλλαβῆς, ὡς ἐμῶς, ἐμέο. τύπτω, τύπτεο.

Ὀρσοθύρη, θυρὴς δι' ἧς εἰς ὑδάτων ὑπάρχει ἀνάβασις. παρὰ τὸ ὄρω ὄρτω καὶ τὸ θύρα, Ὀρσοθύρη δὲ τις ἔσκεν, θυρὴς τις ἔσκεν ἐπὶ τὴν δημοσίαν ὁδὸν φέρουσα, ἐφ' ἣν ἔδει ἀναβῆναι δάκτυλος κλίμακος. δυνάται δὲ καὶ δι' αὐτῆς ἀνὰ ὁδὸς τις εἶναι φέρουσα ἐπὶ τὴν θύραν ταύτην. εἴρηται παρὰ τὸ ὄρσεν ἐπ' αὐτῇ. λέγει δὲ Σιμωνίδης κακοχόλως. Καὶ τῆς ὀπίσθεν ὀρσοθύρης ἡσάμην. φησὶ δὲ Ἀπολλόδορος, ὀρσοθύρα ὑπ' ἐνίων λέγεσθαι, δι' ἧς τὸ ὑδωρ ὀρρῶται. Κράτης δὲ, ὀρσοθύρη, θύρα πρόβασις ἔχουσα, καὶ εἰς τὰ ὑδάτα φέρουσα. τινὲς ὑψηλὴν θύραν.

Ὀρσολέπος, ὀρσοπόος, ἵνα λάβῃ τὸ λ. ὡς παθῶν.

Ὀρπῆ, ἀπὸ τῆς ὀρπῆ, καὶ ἀφαιρέσιν. ὡς παθῶν.

Ὀρταλίζειν, τὸ ρίπτειν ὡς Ἀριστοφάνης. οἷον, Ἀνωρταλίζει, κακέρτατος, ἀπὸ τῆς ἀναρρίπτειν ἐποίησι. παρὰ τὸ ὄρω τὸ διεγείρω, ὁ παθητικὸς ἀδελφείμῳ, ὠρται, ῥηματικὸν ὄνομα ὀρτός, ἀπὸ τῆς περιπατῶμενον ῥῆμα ὀρτῶ, καὶ παράγωγον ἐρτίζω, καὶ πλεονασμῶ τῆς αλ' συλλαβῆς ὀρταλίζω. δηλοῖ δὲ κυρίως ἢ λέξις τὸ ἀναρρίπτειν τὰ νήπια τῆς παιδείας, οἷον ὄρσεν εἰς ὑψος. κατεχῶντο δὲ τῇ λέξει καὶ ἐπὶ τὸ ἀλλῶν ὡς νῆπια ποιεῖσθαι κινήσιν ὡς ἀνωτέρω εἴρηται παρὰ Ἀριστοφάνη.

Ὀρπηγομήξα, παρὰ τὸ ὄρω τὸ διεγείρω.

Ὀρταίλιχος, ὡδὲ τὸ γλίχεσθαι τὴν ὀρέειν καὶ πέ-
τεσθαι.

Ὀρφανός, ὅτ' ὁ ὀρφος ὀροφανός, καὶ ὀρφανός, ὁ μὴ
ἔχων τινὰ βοηθόν. ἢ ὡδὲ τὸ ὀρφνόν ὁ σημαί-
νει τὸ σκοτεινόν. ζῆται εἰς τὸ ὀρχομήμον.

Ὀρφη, ἡ σκοτία. καὶ, Νύκτα δι' ὀρφαίνω, τὴν
σκοτεινὴν. ὅτ' ὁ ἔρέφω τὸ σκέπω, γίνεται ὀ-
ροφή, πλεονασμῶ τῆς ν, ὀροφή, καὶ συγκοπή ὀρ-
φη, ἡ σκέπασα τὸ φῶς.

Ὀρχαμος, ἡγεμών, ὡδὲ τὸ ἄρχω, ἄρχαμος καὶ
ὀρχαμος.

Ὀρχατος, σημαίνει τὸν ὡδιδέειν, τὴν φυτεῖαν
δι' ἧς ἐρχόμεθα. διαφέρει δὲ ὀρχε. ὀρχός γάρ ε-
στιν ὁ βότρυς, εἰς ὃν ἐντίθεται τὰ φυτὰ πρὸς μο-
χείαν, ὡδὲ τὸ ὀρύσσω, ὀρυχόν τινα ὄντα, ὀρχα-
πος δὲ ἡ ὀπίσιχος φυτεία, ὡδὲ τὸ ἐρχεσθαι. καὶ
Ἀεισοφανής τὸ μεταξὺ τῶν φυτῶν, μετόρχιον ἐκά-
λεσαν ἐν τοῖς Γεωργοῖς. ὁ δὲ Ἡσίοδος, ὀρχόν
λέγει τὴν ὀπίσιχον φυτεῖαν τῶν ἀμπέλων. Οἷδ'
αὐτ' εἰς τὰ λάρες ἔφερον βότρυας μεγάλων ὅτ' ὀρ-
χῶν. καὶ πάλιν, Παρὰ δέσφισιν ὀρχός χύ-
σεος ἴω. ἐστὶ δὲ ὅτε διλοῖ καὶ κῆπον. Ἀππῖω
δὲ ἐτυμολογεῖ, ὡδὲ τὸ ὀρυδαί τὴν πρὸς φυ-
τεῖαν. καὶ Ὀμῖρος, Πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὀρχα-
τοι ἀμφίς, Ἰλιάδος, ξ'.

Ὀρχισαί, τὴν τάξιν τῆς φυτείας, ὀρχεῖς εἰώθασιν
λέγειν οἱ ποιηταί, καὶ ὀρχισαί ἐντεύθεν, ὅτι κα-
τὰ τὴν τῶν βοτρυῶν συγκομιδὴν ἐν τοῖς τόποις
τέτοις, ἐπειδὴ ἔτυχον θυγῶντες, ἀπῆρχοντο τῶν
θεῶν χορεύοντες καθάπερ κωμῳδοί. εἰς δὲ καὶ τὸ
ὀρχῶ, ὀρχήσω. οἱ δὲ, παρὰ τὸ ὀρέγειν καὶ ἐκ-
τείνειν τὰς χεῖρας καὶ ἔροπλιν τῆς γ' εἰς χ. καὶ ὀρ-
χιστὴς Ἀρης, ὁ δολιχὸς κατὰ πόλεμον, ὡς τὸ,
Μηριόνη τάχα κέρσε καὶ ὀρχιστὴν περ ἔοντα, Ἰ-
λιάδος π'. ἐπυρρίχιζον γὰρ ὅπλοις οἱ Κρήτες πρὸς
ἄσκησιν τῶν πολεμικῶν, ὅς ἐστι σὺν τοῖς ὅπλοις
τὴν πυρρίχιον, καὶ εὐοπλον ὀρχισιν ἡσκούτο.
Εἶα γὰρ εἶδη ὀρχήσεως, πυρρίχι, σίκινις, ἥτις
ἔστιν ἱερατικὴ. καὶ ὁ κορδακισμὸς αἰχρὸς τις ὦν,
καὶ μάλλον κωμικοῖς ἀρμόδιος.

Ὀρχομήμος, δύο εἰσὶ, Βοιωτικὸς καὶ Ἀρκαδικός.
ἀλλ' ὁ μὲν Βοιωτικὸς, Μινυεῖος καλεῖται. ὁ δὲ
Ἀρκαδικός, πολύμηλος. καὶ τοῖς ὀρθέτοις διατέλ-
λεται ἡ ὀμωνυμία.

Ὀρφανός, ἢ παρὰ τὸ οἶος ὁ μόνος, γίνεται οἰοφα-
νός, καὶ ὀρφανός ὁ μόνος φαινόμενος, καὶ γονεὺς μὴ
ἔχων. ἢ παρὰ τὸ ἀρπάζω, ἀρπανός καὶ ὀρφανός,
ἕτινος οἱ γονεῖς ἡρπάγησαν.

Ὀς, ἄρδρον ὑποτακτικόν. σημαίνει δὲ καὶ ἀντωνυ-
μίαν κητικὴν εἰς τὴν προσώπων, ἐμός, σός, ὅς.
σημαίνει καὶ ἀντωνυμίαν ἰσοδυναμεῖσαν τῇ ἑτος,
οἶον, ὅς γὰρ δόλ' ἔτιπες ἦλθεν ἀχαιῶν. διώταται ση-
μαίνει καὶ τὴν αὐτὸς, οἶον, Ἀλλὰ καὶ ὅς δέδοικε
Διὸς μέγα κεραιῶν. ἐστὶ δὲ καὶ ἀόριστον μόριον
ἰσοδυναμῶν τῶ ὅστις, ὑποτακτικῶ ἄρδρον ὁμό-
φωνον, οἶον, ὅς αὖ ἔλθῃ, μενᾶτω. καὶ, Ἀν-

θρῶπος ὅς ἦλθε. ἀξίον δὲ ζητῆσαι, ὅτι ἐκ εἰ-
σὶν εἰς ὅς ὀνόματα μονοσύλλαβα; τὸ γὰρ ὅς, ἄρ-
δρον ἔστιν ὡς εἰπεῖν, καὶ τὸ πός, (οἶον, Ὡς πός
χειμαινόμενος) ὅτ' ὁ πρὸς γέγονε καὶ ὑποβολὴν
τῆς υ. καὶ ἐστὶν εἰπεῖν ὅτι κανὼν ἔστιν ὁ λέγων, ὅ-
τι πᾶν ὄνομα μονοσύλλαβον, μακροκαταληκτεῖν
θέλει φύσει ἢ θέσει, χωρὶς τῆς τίς. ἄλλως τε,
δύο κανόνες εἶχον μάχεσθαι. καθὸ μὲν γὰρ εἰς ὅς
εἰσὶν, ἀφείλετο εἰς ἑ ἔχειν τὴν ἡλικίαν, καθὸ
δὲ πάλιν ὅτι πᾶσα μονοσύλλαβος εἰδεία, ἰσο-
συλλάβως κλινόμενη, ὑποβολὴ τοῦ σ ποιεῖ πῖν
ἡλικίαν, ὁ Χνᾶς τῆς χνᾶ, ὁ Δρῆς τοῦ δρῆ. τῶν
δύο ἐν κανόνων μαχομένων, ἀπέλιπον τὰ εἰς ὅς
μονοσύλλαβα ὀνόματα.

Ὀρῶς. ὡδὲ δὲ τὸ ὀρῶς ἐστὶν εἰπεῖν ὡς λέγει ὁ
αὐτὸς Χοιροβοσκός, ὅτι τὰ εἰς ὡς Ἀττικὰ τῆς
κοινῆς εἰδείας ἔχουσι τὸν τόνον. καὶ φθάσῃ προ-
παροξυσθῆναι ἢ εἰδεία, πᾶσα πτωσίς προπα-
ροξυσταί. σισημειώται τὸ ὀρῶς καὶ τὸ λαγῶς.
ταῦτα γὰρ ἐκ ἐφύλαξε τὸν τόνον τῶν κοινῶν. τὴν μὲν
γὰρ ὀρῶς ὁ τόνος, ὀρφος ἔστι βερύπτος. τὴν δὲ
λαγῶς, λαγός, ὀξύπτος. ὡς Ἡρωδιανὸς φησὶν
ὅτι ἐν τοῖς εἰς ὡς ἑστὶ μίαν συλλαβὴν, ἑστὶν πε-
ριαπτάται, πλὴν τῆς ὀρῶς καὶ λαγῶς.

Ὀσῖος, ὡδὲ τὸ ἄζω τὸ σέβομαι γίνεται, ἔροπῃ
τῆς α εἰς ο. διὸ καὶ ὡδὲ τῆς ἰ γράφεται. τὰ γὰρ πα-
ρὰ μέλλοντος ὡδὲ τῆς ἰος γινόμενα ὡδὲ τῆς ἰ γράφε-
ται, ἄζω, ἄσω, ἄσιος καὶ ὀσιος. καὶ κῆσω, κῆ-
σιος. ἀλέξω, ἀλέξιος. τὸ δεξιὸς καὶ ἀνέφιος,
καὶ τόνον μόνον διήλλαξεν.

Ὀσημέραι, πάντοτε, καθ' ἡμέραν, ὅσαι ἡμέραι.

Ὀσπεριον δὲ λέγειν, καὶ ἐκ ὀσπεριον. παρὰ τὸ ὀσ-
ρος ὀσπεριον, καὶ ὑπερβιβασμῶ, ὀσπεριον. Χοιρο-
βοσκός.

Ὀσα, θεῖα φήμη καὶ κληδόν. Ὀσαν ὅδ' ἄμβρο-
τον ἰεῖται. οἶμαι παρὰ τὸ ὀπω. σημαίνει καὶ τὸ
ὄρος τὸ Θεταλικόν. Ἡσίοδος τὴν πᾶσαν φω-
νὴν ὅσαν λέγει.

Ὀσεῖ, σημαίνει τὴν ὀφθαλμῶν. παρὰ τὸ ὀπω τὸ
βλέπω, Αἰολικῶς ὄσω, ὡς κόπτω κόσω, καὶ
πέπτω πέσω. ἐστὶν οὐδέτερον τὸ ὄσος. κλίνε-
ται τὸ ὄσος καὶ ὄσας. ὄσει, καὶ ἀφαιρέσει τῆς
ενὸς ε, ὄσε. κλίνεται δὲ ἀρσενικῶς ὁ ὄσος,
ὡς περ καὶ ὁ σκότος.

Ὀσόμενος, σημαίνει τὸ περιβλεψάμενος.

Ὀσατο θυμός, προεώρα, τέπει καὶ ψυχὴν προσε-
δέχετο. οἶον ἡ κατ' ὀπνοῖαν γνώσις, ἀπὸ τῶν ὀσ-
σαν τῶν ὀφθαλμῶν.

Ὀσαφίς, πλεονασμῶ τῆς ο, καὶ ἀσαφίς, πλεονασ-
μῶ τῆς α. σαφίς γάρ. σαπίον γὰρ τὸ σαφίς· χε-
δόν γὰρ ἡ εἰς α χησις ἀσαφίς ἔχει. ὡδὲ παθῶν.

Ὀσέον, παρὰ τὸ σῶ σέον καὶ ὀσέον, τὸ αἵτιον τῆς
σάσεως. ἢ παρὰ τὸ ἴσημι.

Ὀσρακον, παρὰ τὸ σερᾶν ἀκμὴν ἔχειν.

Ὀσλιγγες. Ὀσλιγγες μαλεροῖο πυρός, αἱ λαμπρ-
δόνες. παρὰ τὸ Ὀσε καὶ τὴν ἰλιγγα, ὡς ἰλιγγες τι-
νές.

- νές εἶναι, καὶ καὶ συγκοπὴν. σημαίνει δὲ καὶ ῥί-
χας ὡς καὶ Καλλιμάχῳ ἐν τῷ πρώτῳ, Αἰπὼν
ἀπ' ὀσλίγγων αἰσὺν ἀλειφα ρέει. καὶ τὸ ὅσον εἰ-
λεῖσθαι, ὅσοι λίγγες τινὲς εἶναι, αἰσὺν τὸ ὅσον
εἰλεῖσθαι. καὶ καὶ τὸ ὅσον μέρη τῆς κεφαλῆς εἰ-
λεῖσθαι καὶ συνωροῦσθαι. Ὄρος, καὶ ἄλλοι.
- Ὄσφυς, ῥάχης, καὶ φύα. ὡς μὲν Αἰσώπης, ἡ ἴ-
ση πρὸς τὰ ἄνω ἐμπεφυῖα ἰσόςφυς τις εἶσα. ὡς
δὲ Ἀπολλόδαμος, οἶονε ὀσφυής τις εἶσα. ὅσω-
δης γάρ. ὀσφυς λέγεται τὸ ῥίτον μέρος τῆς ῥά-
χεως. ἡ γὰρ ῥάχης, ῥέει ἐπ' αὐτοῦ εἶναι. καὶ ἡ
μὲν πρώτη καλεῖται αὐχλὺς, ἡ δὲ δεύτερα ἰξυή,
ἡ δὲ τρίτη ὀσφυς, οἶονε ὀσφυής.
- Ὄχιος, ὀχλῶς, ὀχιός, καὶ πλεονασμῷ τὸ σ, ὀ-
χιός, ὡς φιλῶς, φιλῶς.
- Ὄτ' αὖ, τὸ ὅταν ὑπὲρ ῥήμα εἰσὶν αὐτῶν εἶναι. τὰ γὰρ
εἰς αὐτὰ ὑπὲρ ῥήματα, ἐκτείνεται. τὸ δὲ πᾶν
ῥῆμα τὸν ἀναδιπλασιασμὸν συσέλλεται. τὸ δὲ ὅ-
ταν καὶ συσολῶ δύο μέρη λόγου εἰσὶν, ὅτε αὖ.
ὁμοίως καὶ τὸ ὅποταν.
- Ὄτεισιν, Ἰλιάδος ὁ, ἡ μὲν ὀτεισί κῦδος ὑπὲρ
τὸν ἐγγυαλίζει, καὶ ὅτινας μινύθει, αὐτὶ τοῦ
οἴεσσι. τὸ ὅτισι ῥισύλλαβον, ὑπὲρ τὸ ὅ εἶχει
τὸν τόνον, τὸ δὲ ὀτεισιν ἐκ ἔτι.
- Ὄτλος, ὁ μόχθος, ἡ κακοπάθεια. καὶ τὸ τλῶ
τὸ κακοπαθεῖν, ῥηματικὸν ὄνομα τλός, καὶ πλεο-
νασμῷ τὸ ο. ἡ μὲν τὸ ὑπὲρ ῥήματι α, ἄτλος καὶ ὄτ-
λος, ὡς ἄχθος, ὀχθήσατο.
- Ὄτι. Ἰστέον ὅτι τὸ ὅτι, πῇ μὲν ὅτι συνδέσμος αἰ-
τιολογικός, πῇ δὲ ὄνομα ἐδέτερον. ὅπερ γέγονεν
ἀπὸ τῆς ὅς τις ἀρσενικῆς. τὸ θηλυκόν, ἡ τις, καὶ τὸ
ἐδέτερον, ὅτι. καὶ ὡς περ ἐν τῷ ὅς τις δύο λέξεις
εἰσὶν, ἔπω καὶ ἐν τῷ ὅτι, ὅπερ ὅτι ἐν μέρος λό-
γου. τοῖς γὰρ πυσματικοῖς, εἰώθε προτέρως εἶναι
ἀναφορικὸν μόριον τὸ ο. ποῖος, ὁποῖος, τίς, ὅς
τις. τὸ δὲ τίς, κοινόν ἐστι τῷ ῥήματι, καὶ ὄνομα ἀνα-
φορικόν. εἰώθε δὲ ἀναδιπλασιασμὸν δεξιῶν τὸ
ὅ, ττι, μόνον εἶναι ὄνομα ἐν μιᾷ λέξει ἀκρόμῳ,
καὶ ἐκτείνεται συμπίπτει συνδέσμῳ, ἀλλ' εἶναι ἐδέτε-
ρον ὄνομα. Ἰστέον ὅτι ὑπὲρ μὲν τὸ ὁποῖος καὶ τῷ ὅ
μοίῳ, ἐκ ἔτι τὸ ὅ ἄρθρον, ἀλλὰ μόριον προσιόν
τοῖς πύσμασιν. ἐδέποτε γὰρ ἄρθρον μὲν πυσμά-
των συντάσσεται. τὰ γὰρ πύσματα ἀγνοεῖ. τὸ δὲ
ἄρθρον, ἀναφέρει τὸ προεγνωσμένον.
- Ὄπτος, ὄψος, καὶ τὸ ἀσαφές τῆς λέξεως, ἡ γὰρ
τὸ λέγειν, ἡ καὶ τῷ ὄπτον βοή. Ἡσίοδος, ὅτ' αὖ
ὄπτος δ' ἄτλητος ὀρώρει.
- Ὄφθαλμός, ὀφθαλμός. καὶ τὸ ὄφθαλμὸς τὸ φοβεῖσθαι καὶ
σπῶσθαι, γίνεται ὄφθαλμός, καὶ καὶ συναλοιφῶν τὸ ε
καὶ ἡ εἰς τὸ αὐτὸ ἡ, καὶ πλεονασμῷ τὸ ο, ὄφθαλμός,
ἀφ' ἧς ὑπὲρ ῥήμα εἰς ὡς, ὄφθαλμός καὶ ὄφθαλμός, ὡς ὄφ-
θαλμός ὄφθαλμός, ὄφθαλμός ὄφθαλμός, καὶ πλεονασ-
μῷ τῆς αλ συλλαβῆς. Ἰλιάδος γ', τοῖδ' ὄφθα-
λμός ὄφθαλμός. ἐστὶ ῥήμα ὄφθαλμὸς τὸ φοβεῖσθαι, ὅς
αὐτὸ ὄνομα ῥηματικόν, ὄφθαλμός, καὶ μετὰ τὸ σερ-
τικῆ α, ὄφθαλμός, ὁ ἄφοβος, ὄφθαλμός ὄφθαλμός, ὅτ' αὖ

- τὸ λαὸς ὄφθαλμός. ἡ ῥηκὴ τῷ πληθυντικῶν, ὄ-
φθαλμός, καὶ τὸ ἔπος ὄφθαλμός. καὶ ὡς περ παρὰ τὸ κάρ-
πιμος πλεονασμῷ τῆς αλ συλλαβῆς γίνεται καρ-
πάλιμος, ἔπω καὶ ὄφθαλμός.
- Ὄφθαλμός. Ὄφθαλμός ὄφθαλμός, δρακίκοι, σπυδαῖοι.
παρὰ τὸ ὄφθαλμός, ὄφθαλμός, καὶ ὄφθαλμός, ὄφθαλμός, ὁ
δὲ αὐτὸς παρὰ τὸ ὄφθαλμός πρὸς τὸ ἐνεργεῖν, ἡ δὲ
ἐτέρη. ὁ δὲ Φιλόξενος, παρὰ ὄφθαλμός ὄφθαλμός, γίνεται
ῥηματικὸν ὄνομα ὄφθαλμός, ὡς σφάλλω, σφαλερός,
καὶ κράτει, ὄφθαλμός, ὁ δειλός. (ἀφ' ἧς παρὰ τὸ ὄφθαλμός
ὄφθαλμός). μὲν τὸ σερτικῆ α ὄφθαλμός, ὁ μὴ δει-
λός, ἀλλὰ δρακίκοι. καὶ ὄφθαλμός τῷ γνώμῳ.
καὶ μεταθέσει, ὄφθαλμός.
- Ὄφθαλμός, οἰετέας, καὶ ὄφθαλμός, οἶονε ὁμοτέας καὶ
ὁμοιόφθαλμός, καὶ ὁμοφθαλμός, καὶ κατὰ συγκο-
πῶν, ὄφθαλμός. ἡ ὁμοῦ λέγει τὸ αὐτὸ, ὅτ' αὖ καὶ
ὁμοῦμον.
- Ὄφθαλμός, ὄφθαλμός, ὁ δὲ ὄφθαλμός καρπός. ὅς ε
ὄφθαλμός, καὶ πλεονασμῷ τὸ ο, ὄφθαλμός.
- Ὄφθαλμός, ὄφθαλμός, τὸ διεγείρω, ὄφθαλμός, ὄφθαλμός, καὶ πλεο-
νασμῷ τὸ τ, ὄφθαλμός. σημαίνει τὸ ὑπὲρ ῥήματι
καὶ παρὰ τὸ διεγείρω, ὡς τὸ, ὄφθαλμός δὲ
γέρονται παρὰ τὸ διεγείρω. σημαίνει καὶ τὸ
ὄφθαλμός, ὡς τὸ, Αὐτὰρ ἐμοὶ πομ-
πῶν ὄφθαλμός.
- Ὄφθαλμός. ὄφθαλμός μὲν ὄφθαλμός παλαιὰς Ἀθηνῶν, Ἰλιάδος
ὁ. συσέλλεται τὸ α, καὶ βαρύνεται. τὸ μὲν ἐν
ἐντελὲς τὸ ἐνεσώπτος ὄφθαλμός, ὄφθαλμός, ὄφθαλμός, μὲν τὸ
τ. τὸ δὲ ὄφθαλμός, ὄφθαλμός, ὄφθαλμός, καὶ μετὰ
τὸ τ, καὶ τὸ προσακτικόν ὄφθαλμός. εἰ ποῖν τὸ ὄφθαλμός
τὸ, ὄφθαλμός μὲν ὄφθαλμός, μόνον αὐτοῦ τὸ α, καὶ ὁ πα-
ρατακτικὸς ὄφθαλμός ἰσοδυναμῶν τῷ ἐνεσώπτι. εἰ δὲ ἐ-
νεσώπτος ὄφθαλμός, αἰεὶ περιπατάται, καὶ αὐτὸ τῷ τ ὄφθαλμός
ταί, δὴλον ὅτι πολλὰ πάθη, συσολῶ τὸ α, καὶ
ἐκβολὴ τὸ τ, καὶ μεταβολὴ τὸ τ, εἰ μὴ ἐκδεῖται
μετὰ, ὡς ὄφθαλμός τῷ ποιητῇ τὰ ῥήματα τῆς δό-
τερας συζυγίας κατὰ τὸ δότερον καὶ τρίτον πρό-
σωπον πολλαῖς διαλύειν εἰς δύο αἶ. ὡν τὸ μὲν
πρῶτον αὐτοῦ αὐτοῦ, τὸ δὲ δότερον ἐκτεταμέ-
νον, καὶ αὐτὸ τῷ τ ὄφθαλμός, οἶον, ἐκ ὄφθαλμός
οἶος καλῶ. καὶ ὑπὲρ τὸ τρίτον, ἐκ ὄφθαλμός Κρονίδης.
τὸ γὰρ τὸ ὄφθαλμός, αὐτῶν κατὰ ὑποκοπῶν εἰ-
ρηθῆναι. οἶον, Τρεῖν μὲν ὄφθαλμός. ὄφθαλμός καὶ συσέλλε-
ται τὸ α καὶ βαρύνεται. ἐκ ὄφθαλμός δὲ καὶ ἐνεσώπτος
ὑποκοπῶν καὶ ὄφθαλμός χρόνος, ὡς τὸ, Οὐτὰρ καὶ
λαπαρῶν. εἰδέ τις ὑπὲρ ῥήματι ὁμοιότητα, ἀπὸ τῆς
εἰς ὡς περιπατῶν ἡ βαρυτόνων ὑπὲρ τὸ ὄφθαλμός α-
ποκοπῶν ἐκ ὄφθαλμός, καὶ ἐδὲ τὸ ὄφθαλμός ὄφθαλμός,
ἐαυτὸν λήσει. καὶ γὰρ τὸ ὄφθαλμός καὶ λαμβάνομαι.
- Ὄφθαλμός. τί ὄφθαλμός αἰ ἐκτετατῶν αὐτοῦ
μῆται τῷ ὄφθαλμός; ὄφθαλμός, ὅτι αἰ μὲν ὄφ-
θαλμός, ὄφθαλμός, ὄφθαλμός, ὄφθαλμός, ὄφθαλμός, ὄφθαλμός,
οἶον, ἐμοὶ ὄφθαλμός καὶ ἐκ ὄφθαλμός, ἐμὲ ὄφθαλμός καὶ ἐκ
ὄφθαλμός. αἰ δὲ ἐκτετατῶν, ὄφθαλμός, ὄφθαλμός, ὄφθαλμός,
ὄφθαλμός. ὄφθαλμός, ὄφθαλμός, ὄφθαλμός, ὄφθαλμός.
- Ὄφθαλμός. τὸ μὲν, ὄφθαλμός, ἐπειδὴ αἰ ὄφθαλμός
λέξεις,

λέξεις, ὅτε τὴν σωπέειαν ῥέπουσι τὴν ὀξεῖαν εἰς βαρεῖαν. ὁπφορομῆς δὲ ἐγκλιτικῶς μορίου, τὴν ἰδίαν τὰς φυλάττει. Ζῶς δ' ἐπεὶ ἔν. καὶ, Ζύς με μέγα Κρονίδης.

Οὐ ἔδον, ἐκ τῆς ἑ ἀρνήσεως καὶ τῆς ἔδον Ἀττικῶς ἀδωγώγου ἀνωρυμίας. Ἰσέον ὅτι τὸ ἑ ἔδον, χωρὶς τῆς ἑ δρέθη, διότι ἐγκλίνεται. τὰ δὲ ἐγκλινόμην, ἑδέποτε προσλαμβάνει, οἶον, ἔμα, ἡκσέμα. ἄλλως δὲ, αἰτία μὴ ὅτι ἑ ἀρνήσις τῆς πλεονασμῶ, ἀλλ' ἑ δυνάται λήγειν εἰς ἑ. ἑδέποτε ᾗ ὅτι λέξις ἐλλωική εἰς ἀφωρον λήγασα. δεῖ ἔν αὐτὸ ὁπφέρειν τῇ ἐτέρᾳ λέξει. εἰ ἔν ἔλαβον αὐτὸ ἐν τῷ ἔδον, ἡμεῖς φυλάττειν ἐν πλεονασμῶ, καὶ ἐκείνι ἐνεκλίνεται.

Οὐδὴ μιν, πόσοι τόνοι; δύο. ὅτι; ὡς δὲ δρέθη ἐγκλιτικὰ ἐφεξῆς ἀλλήλων κείμενα, πολλὰ ἔσσονται καὶ παράλληλοι αἱ ὀξεῖαι. Ἡ ῥά νύπε. ὅτι παθῶν.

Οὐχ ἄπτομαι. πότερον ἀπὸ τῆς ἑ ἀρνήσεως γέγονεν, ἢ ἀπὸ τῆς ἐχί; ἑ ᾗ ἔχει ἀπόστροφον. καὶ τὸ δῆλον καὶ ὅτι ἐπὶ ῥήματος, ἐκ ἔρχομαι, ἐκ ἄγω. εἰ ᾗ ἐκ τῆς ἐχί αἱ σωθέσεις ἐλέγοντο, ἄρῃεπον αὐτὸ χ φυλάττετο. φιλὴ ᾗ ἑ δυνάται μεταβάλλειν τὸ δασύ εἰς φιλόν, ὡς τὸ ἀμφέμοι. ἡ δασεία δὲ μᾶλλον τὸ φιλόν μεταβάλλει πρὸς δασύ. πορῶν ἔν ὅτι ἐκ τῆς ἑ ἀρνήσεως μᾶλλον τὰ ῥήματα σωτίζεται, καὶ πλεονασμῶ τῆς ἑ δὲ τὴν ἐπαλληλίαν μεταβάλλεται, ὅπῳ δὲ δασύ τὸ ῥήμα. ὡς τὸ ἐχ ὀρῶ. ἀποπον ἔν εἰ τὸ μὴ ἐκ ἄγω ἐκ τῆς ἑ σωτίζεται, τὸ δὲ ἐχ ἄπτομαι ἐκ τῆς ἐχί. ὡφείλε ᾗ λέγεσθαι ἐκ ἔρχομαι. Ἰσέον δὲ καὶ τὸ, ὅτι τὸ σύμφωνον προσελθὼν δὲ τὴν ἐπαλληλίαν τῷ φωνηέντων τῇ κάτω συλλαβῇ ἀκολουθεῖ διῷσάμην τῆς ἑ ἀρνήσεως. ἔπως εὐρον ἐγὼ εἰς τὴν ὀπρεῖαν καὶ λύσειν Εὐλογίᾳ χολασικῶ. Οὐ. τὸ ἑ ὁπρήμα ὅτι ἀρνήσεως, τὸ ἑ πλεονάζει διὰ τὴν χασμαδίαν. καὶ ὅτι φιλὸν φιλῶ ἡγείται, καὶ δασύ δασέως. καὶ ὅτι ἡ ἑ ἀρνήσις σωτιθέμενη ἐτέρα λέξει τῇ ἀπὸ φωνηέντος ἀρχομένη, φιλεμένης μὴ αὐτῆς, πλεονάζει τὸ ἑ. ὡς τὸ ἐκ ὀνοσά, αὐτὶ τῆς ἑ μεμπά, καὶ ἐκ ὁπρῆτον, αὐτὶ τῆς ἑ ὑποχωρῶν τινί, ἐνικώμενον. δασυμένης δὲ, πλεονάζει τὸ χ, ὡς τὸ, ἐχ ἔπως. ἔστι δὲ ὁπρήμα μεσόπτος, ἐκ τῆς ἑ ἀρνήσεως, καὶ τῆς ἑτος ἀνωρυμίας.

Οὐχί. τὸ ἐχί, κατ' ἐπέκτασιν ὅτι τῆς χί συλλαβῆς ἐκ τῆς ἑ ἀρνήσεως, ἢ καὶ πλεονασμόν. τὸ δὲ ἐκί, καὶ πλεονασμόν καὶ μόρον ἑ κατ' ἐπέκτασιν. αἱ ᾗ ἐπέκτασεις, δὲ δασέων γίνονται καὶ ἑ δὲ φιλῶν. εἰ, καὶ ἐχί, καὶ ἐκί. σημαίνει τὸ ὀδαμῶς, καὶ ἔστιν ὁπρήμα ἀρνήσεως. καὶ οἱ Ἰῶνες ἀντὶ τῷ δασέων, εἰς τὸ ὀμίχλη. τὸ δὲ ἐχί, παράλογόν ἐστι καὶ τόνον. ὡφείλε ᾗ βαρυνέσθαι. ἐπεὶ δὲ παραλόγως ὀξυῖται τῷ εἶναι ναίχι, ἢ, ἡχι πρὸ τῆς ἐπέκτασεως, τῆς χάειν καὶ μὴ τὴν ἐκτασιν ἀδολόγως ὀξυῖται. εἰς τὸ νόσφι.

Οὐας, σημαίνει τὸ ἑς. παρὰ τὸ αὐτὸ τὸ φωνῶ, γίνεται αὐας, καὶ ῥοπή τῆς αἰς ὀ, εἰς, τὸ τῆς φωνῆς ἀντιληπτικὸν αἰσθητικόν. κλίνεται ἕατος, ὡς δέρας δέρατος. ἐκ δὲ τῆς γίνεται καὶ ὀπρεῖαν, ὡς. τὸ δὲ, Ἀμφῶες νεοτόχες παρὰ Θιοκρίτω, γίνεται ἕπως. ὡς παρὰ τὸ ἕδας γίνεται τὸ ἕδος, καὶ παρὰ τὸ γῆρας γῆρος, καὶ παρὰ τὸ κῶας κῶος, ἔπω καὶ παρὰ τὸ ὄας ὄος. εἴτε πάλιν, ὡς περ παρὰ τὸ εἶδος εἰδήης, ῥῆος εἰρήνης, ἔπω καὶ παρὰ τὸ ὄος γίνεται ἀμφῶες. ἀπὸ ᾗ τῷ εἰς ας ἑ γίνεται σωθέτον, ἀλλ' ἀπὸ τῷ εἰς ὄς. ὅτι παθῶν. τὸ δὲ ἑς, ἀκλιτόν ἐστιν, ὡς λέγει ὁ Χοιροβοσκός. ἔδον ᾗ ἑδέτερον εἰς ἑς λήγει, εἰ μὴ μόνον τὸ ἑς. ὅδον ὡς μονήρης ἔμεινεν ἀκλιτόν. ὡς περ τὸ δέμας ἀκλιτόν ἐστιν. ἔδον ᾗ ἑδέτερον εἰς ας εἰσάγεται ἔχον πρὸ τῆς αἰς τὸ μ. καὶ μὴ ἔχον τὸ μ, ἔμεινεν ἀκλιτόν.

Οὐδαμῶς, ὁπρήμα μεσόπτος. ἀπὸ τοῦ ἀμὸς γίνεται, ὅτι ἑ καὶ τὸ ὀδαμόδον. ζήτει εἰς τὸ ἀμωγέπως.

Οὐδεῖς. Ἰσέον ὅτι τὸ ἑδεῖς ὅτε ἰσοδυναμεῖ τῷ ἑτις, δύο μέρη λόγῳ εἰς, τὸ, τε ἑ, καὶ τὸ δεῖς. ἑ δὲ ᾗ ἐστὶ σωθέτον. εἰ ᾗ ὡς σωθέτον, ἡμεῖς πρὸ μιᾶς ἔχον τὸν τόνον. πᾶν ᾗ ὄνομα μονοσύλλαβον σωτιθέμενον ἀναβιβάζει τὸν τόνον. πᾶς, εὐπαις, χθῶν, αὐτόχθων. Θραξ, σαρμόθραξ, χωρὶς τῆς πτώξε, πολυπτώξε. δηλοῖ δὲ καὶ ἡ ῥητική ὀξυωμένη. εἰ δὲ ὡς ἐν σωθέσει, ἡμεῖς ἡ ῥητική βαρυνέσθαι. πᾶσα ᾗ ῥητικὴ ὑπὸ δύο συλλαβῶν εἰς ὄς λήγασα, ἀπέσραπται τὴν ὀξεῖαν τὰς, χωρὶς τῆς γυναικὸς καὶ θυγατρὸς. λέγει δὲ ὁ Φιλόπονος, ὅτι καὶ τὴν ῥητικὴν τῷ πληθυντικῶν περιπαῖται ὀφείλει δὲ τὸν κληῖον τὸν λέγοντα, ὅτι πᾶσα ὀδεῖα πληθυντικῶν εἰς ὄς λήγασα δι-σύλλαβος, περιπαῖται καὶ τὴν ῥητικὴν, ἀνδρῶν. ἡ δὲ παράδοσις ἀντίκειται αὐτῇ, πάντες ᾗ οἱ ῥήπτες ἑδῶν βαρυνόντες ἀναγινώσκουσιν. αὐτὲ δὲ τῆς ἑδεῖς τὸ ἑδέτερον, δον, χωρὶς τῆς ἑ ἀδωδέσεως, ἔχομεν παρὰ Ἀλκαίῳ ἐν τῷ ἐνάτῳ, Κέδον ἐκδῶν ῥηοίτο. Ζηῶβιος.

Οὐδενόταρα, Ἰλιάδος θ', τὰ ἑδὲ μιᾶς φροντίδος ἄξια. ὑφ' ᾗ καὶ σωθῆσιν. εἰ καὶ σπανίως ἡ ποιαὶ σωθῆσις ἐκ τῆς ἑ ἀποφάσεως, καὶ τῆς δονὸς ῥητικῆς καὶ τῆς ὥρα ἡ φροντίς. αἱ ἑδῶν δὲ αὐταὶ σωθέσεις, ποιητῶν πολυμήματα. καὶ ᾗ ἐκ ἔχει τὴν ἑπερον μιμήσασθαι. τὸ ᾗ ἐκκαίδεκα δωρα, πρῶτον ἐστὶν ἐκκαίδεκα, καὶ ἔπειτα τὸ δῶρα προσελθὼν, ἐπὶ ἐκκαίδεκα δωρα. καὶ ὁ μὴ Ἡρώδης ἔπος, ἔπειτα δὲ ἐκ τῆς ἑ ὀποφάσεως, τῆς δὲ σωδέσμε, τῆς ἐνὸς ῥητικῆς, καὶ τῆς ὥρα, τὸ φασὶ συγκεῖσθαι.

Οὐδέτερον. ἑδέτερόν ἐστι τὸ μὴ ὄν ἐκ τῷ αὐτῷ πρὸς ποικεμένων ῥητῶν, λέγω δὲ τῆς ἀρσενικῆς καὶ θηλυκῆς. εἰ ᾗ εἰσάγεται καὶ ἀπὸ τῆς αἰσθητικῆς ἀρχομένης, ὡς τὸ ἀφίλος, ἀτεμνος, τί ἀποπον καὶ ἀπὸ τῆς

τῆς ἐξ ἀποφάσεως ἀρχεῖναι τῶτο; ἐδὲ ᾧ ἁφ' ἑρ-
 σιν ἀλλήλων ἢ τε ἀπίφαισις καὶ ἐρήσις, ὅσον καὶ τὸ
 εἶναι ἀμφω ἀναιρετικά. εἴτε κατὰ ἄλλον ῥόπον
 ἁφ' ἑρσι, κατ' ὃ ἡ μὲν ἐρήσις ἐπιβάλλοντος
 (ἢ γὰρ ἀρμόζοντος) ὅτιν ἀπὸξία, τῆς ἐν ἀπο-
 τυχία. ὡς ὅταν εἰπωμὴ ἀτεχνος ὁ ῥήτωρ. ἐπι-
 βάλλει μὲν ᾧ (ἢ τοι ἀρμόζει) αὐτῷ τὸ εἶναι
 εἰτεχνον, καὶ ἐτυχε δὲ τῆς. ἡ δὲ ἀπόφαισις,
 ὡς ἐτυχε λαμβάνεται. δυνατὸν ᾧ λέγειν ἐτεχ-
 νικός ὁ ὄνος, ἀτεχνος δὲ ὁ ὄνος καὶ δυνατὸν λέ-
 γειν, ἐπειδὴ ὡς εἴρηται καὶ ἀρμόζει τῷ ὄντι τὸ
 εἶναι τεχνικόν. ἀμέλει ὡς καὶ ἡ ἀπὸ ἐρήσις μὴ ση-
 μαίνει ἐπιβάλλοντος ἀποτυχία, τότε ἀντὶ ἀπο-
 φάσεως λέγουσιν αὐτῷ εἶναι, καὶ ἀφ' ἑρσι λαμβάνε-
 ται ὡς ἐν τῷ ἀθανάτῳ, ἄλογον, ἀντὶ τῆς ἀθα-
 νατέμῃ, καὶ λογικόν. ἐδὲ ᾧ ὅτιν ἐνταῦθα ἐπι-
 βάλλοντος ἀπὸξία. καὶ δύναται ᾧ ὁ ἀθανάτος εἶ-
 ναι θνητός, ἐδὲ τὸ ἄλογον λογικόν. ὥτως ὁ Χοι-
 ροβοσκός εἰς τὰ προλεγομένα τῆς ἐδέτερας. σύ-
 γκεται δὲ ἐκ τριῶν μερῶν τῷ λόγῳ, τῆς ἐξ ἀ-
 ποφάσεως, καὶ τῆς δὲ σπυδίσμου, καὶ τῆς ἑτέρας ὁ-
 νομα. καὶ εἰσιν ἀναλογώτερον τῆς ἐδέτερας, ὅπερ
 ἀπὸ τῆς τῆς σπυδίσμου γίνεται ἐτέρας, καὶ ἁφ'
 τῷ δασεῖαν, ἐξ ἀπὸ τὸ τ εἰς ε. ὁ ᾧ τῆς σπυ-
 δίσμος, ἀπαιτεῖ καὶ ἑτέρας σπυδίσμον, ὥτε τῶτο,
 ὥτε τῶτο. ὅθεν σισημείωται τὸ παρὰ Μοναδρῷ,
 ἐδὲ μέλειτοι, ὅτι καὶ ἔχει ἐτέρας σπυδίσμου ἐ-
 πιφορῶ. μήποτε δὲ καὶ εἰσιν ἀπὸ τῆς τῆς σπυδίσ-
 μου, ἀλλ' ἀπὸ τῆς δὲ καὶ ῥοπλῷ, ἐδέτερας, ἐδέ-
 τερας, ὡς δάτος, Θάτος.

Οὐδ' αὖ ἀρέρης, τὸ λιπαρώτατον καὶ καρπιμώτατον
καὶ κάλλιστον τῆς γῆς. οἶμαι ὅτι τὸ θῶ τὸ ἔ-
φω, ἢ θάλλω γίνεται πλεονασμῷ τῷ ὀ. ἢ παρὰ
τὸ θῶ τὸ θηλάζω, γίνεται θάρ, καὶ πλεονασμῷ
τῆς εἰς συλλαβῆς, ἔθαρ. σημαίνει δὲ τὸν μαζόν.

Οὐδὲν. ἔστιν ὄνομα δέεις, καὶ ἰσοδυναμεῖ τῷ τῖς,
ὑπὸ τῆς εἰς σφός, καὶ τὸ ἐδέπερον δέυ. Μετὰ τῆς
ἔ ἀρνήσεως καὶ συγκοπῇ, ἐδέν, καὶ ἔοπῃ τῷ δ,
εἰς δ, ἐδέν.

Οὐλαμός, παρὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν, ἡ τάξις
παρὰ τὸ ὁμῶς εἰλεῖσθαι. ὅθεν καὶ τὰς εἰρήνας ἐ-
λάς φασίν. Ἰστέον ὅτι ἐλαμός ἐστι τάξις σωστῆ-
κῆα ἐκ τεσσάρων τεσσάρων ἀνδρῶν. φάλαγγ
δὲ ὅστιν εἴς ἐκατὸν εἴκοσι ἀνδρῶν.

Οὐλος, σημαίνει τέσσαρα. τὸν ὁλόκληρον καὶ ποροση-
νῇ, ὡς ἐν Οὐδυσείᾳ. Οὐλον τ' ἄρπεν ἐλῶν ἐπέ-
νειμε ἔραπέζη. καὶ τὸν μαλακὸν, ὅθεν Οὐλῶν τε
παπήτων. καὶ τὸν ὀλέθριον, ὡς τὸ ἔλος Ἀῤῥης, ὁ
ὀλέθριος. (παρὰ τὸ ὅλω ὀλῶν , ἔλος) καὶ
τὸν σωιστραμύχον, ὡς τὸ ἐλοκάρηλος, ὅπῃ τὸ Οὐ-
δυσείως. παρὰ τὴν τῇ τειχῶν διαστροφῇ. ση-
μαίνει καὶ τὸ ὑγίαινε, ὡς τὸ, Οὐλέ τε καὶ μέγα
χαῖρε. ἔλον δὲ ὄνειρον, ἐκ αὐτὸν ὀλέθριον ὄν-
τα, ἀλλὰ τὸν ἐπ' ὀλέθροις πεμπόμενον. ἢ ἔλον
τὸν ὑγιῇ, ὥσπερ λέγεται ἐλὴ ἔραύματα. Οὐλὴ
δ' ἐπικνώσθε λάχνη, ἀπαλὴ, ἢ ἔρυφρά. καὶ
Etymologicòn.

πάλιν, Χλαίνας τ' ἐνθέμεναι ἔλας. ὅντα ὕδασι
μαίνει πᾶς σωμασραμμένος. εἰσὶ δὲ αἱ ἐλικοει-
δεῖς τείχες, παρὰ τὸ εἰλεῖσθαι. ὡς ὅξ ὀνατῖα,
αἱ ἄλλαι τέτανες λέγονται, παρὰ τὸ τεταῖσθαι.
ἔλη δὲ βαρυῖται, καὶ τὸ ἀρσενικὸν αὐτῆς. καὶ μή-
ποτε ἀνάλογος ἡ παρὰ τῆς ποιητῆς ἀνάγνωσις πρὸς
τὴν κοινὴν σωήθειαν, εἴγε ὀξυνέται τὸ ὄνομα
λεγόμενον ἔλος ἀνθρωπος καὶ ἔλη κόμη. καὶ δέον
δέ. τὰ γὰρ εἰς λόγους λήγοντα δυσίλλαβα, μὴ ἔχον-
τα πρὸς τὰ ἄλλα σύμφωνον, παραληγόμενα δὲ
τῆς οἰκίας, ἢ τοῦ μόνου, ἢ μετ' ἑτέρου φωνήεντος, βαρύ-
νεται. πόλος, σόλος, κοῖος, κεῖος, δέλος. προ-
σέθηκε δὲ μὴ ἔχοντα σύμφωνον, διὰ τὸ μοχλός.
τὸ μύπτει θολός, ὀξυνόμενον, πρὸς ἀντιθέσει
λίω ἔστιν.

Οὐλή, τὸ ὑγιαίνον ἔσθμα, παρὰ τὸ ἐλῶ τὸ ὑ-
γιαίνω. Οὐλέ τε καὶ μέγα χαῖρε. οἶνονεῖ ἢ τῶν ὀ-
λῶν αἰαλαβῆσα σάρκα. ὁ δὲ Ἡρώδιανός, πα-
ρὰ τὸ εἰλῶ τὸ συσρέφω γίνεται ἐλῆ ἢ σωστραμ-
μῆ σάρξ. τὸ ᾧ ἐναντίον, ὅπο τῷ διελευσαι ἐλ-
κος λέγεται. ἢ ἐλῆ ἢ σωχθεῖσα σάρξ, ὡδᾶ
τὸ ἐλῶ ὀλῆ καὶ ἐλῆ.

Οὐλλιος ἀστὴρ, Ἰλιάδος λ', ἐπιγράφεται, καὶ ἐχὶ αὐ-
λιος, ὥς τινες, ἵνα σημαίνει τὸν φθοροποιὸν κυβία
καὶ λαμπρότατον. αὐλιος δὲ ὁ ἑσπερος, ὁ εἰς ἀνά-
παυσιν ἀγωντὰ ζῶα, ἀλυπίος τις ὢν. ἴσως δὲ
καὶ τὸν τῆς κυβίας λέγει, ἀλλ' οὐα ἴσθ' κωμικῆς. διὸ
καὶ φθοροποιός, ὁ φθορὰν προμύθων. παρὰ τὸ ὁ-
λοός ὁ σημαίνει τὸν ὀλέθριον, γίνεται ἔλος.

Οὐλον, ἡ συνίχουσα πρὸς ὀδόντας σάρξ. ὠνόμα-
σαι δὲ ἔλα τὸ βυφίον. ἔλον γὰρ τὸ ἀπαλόν.
οἶον, Οὐλας ἦκε κόμας. ἡ παρὰ τὸ εἰλεῖσθαι πε-
ρὶ πρὸς ὀδόντας. ἔσῳ γάρ τινα τειχῶν τάξιν ἐ-
πέχει εἰς ἑκακράτισιν τῷ ὀδόντων. ἡ παρὰ τὸ ἐ-
λῶ ἔχειν, ἐκ τῆς γινομένης ἑκακοπῆς τῷ φουμέ-
νων ὀδοιπων.

Οὐλομένην, Οὐλομένην μὴν, σημαίνει τὴν ὀλε-
θραίαν. ὅπο τῷ ἐλόμνος. ἢ ὅπο τῷ ἔλος ὁ ὀλέ-
θριος, γίνεται ἐλῶ ἐλίσσω. μετοχὴν δὲ εἶπεν
αὐτὴ ὀνόματος. ἀλλὰ καὶ Ἡσίοδος ἔλαβε πὴν χη-
σιν, ἐλομένην πενήν εἰπάν. ἢ ὅπο τῷ ὀλῶ ὀ-
λέσω, ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῷ θηλυκῷ ἐλεμένη,
καὶ ὠφείσεται ἐλομένη. ἢ ὅπο τῷ ὀλω τὸ ἀπολύω,
καὶ πλεονασμῷ τῷ ὕ. καὶ εἶσι μετοχὴ αὐτὴ ἐπιθετι-
κῷ ὀνόματος τῷ ὀλοῇ, ὡς καὶ τεναντίον εἶσιν δι-
ρεῖν ὄνομα αὐτὴ μετοχῆς, φάμω κυανῇ, αὐτὴ
τῷ κυανίζῃ.

Οὐλοχύτας παρέβέλοτο. κριθαίεσι μὲν ἁλῶν μι-
μιγμένα, ἃς ἐπέχεον τοῖς ἱεραρχουμένοις ζώαις
πρὸς τὸ θύεσθαι, ἦτοι πολυπληθείας χάριν, ἢ
μνήμη ποιέμενοι τῆς ἀρχαίας βρώσεως. περι-
νὴ δὲ μάθωσιν οἱ ἄνθρωποι ἀλεῖν τὸν Δημι-
τρικόν καρπὸν, ἔγω σῶας αὐταῖς ἦδιον. ὅθεν
ὅλας αὐταῖς φησὶν ὁ ποιητής. ἐκ τῆ ὁλος, πλει-
νασμῶ τῆ ὕ, γίνεται ἕλος ἄρτος, ὁ ὀλοκληρος.
καὶ θηλυκῶς ἕλη, ὅπῃ τῇ κριθῶν. λοιπὸν ἐκ τῆ

ἔλη καὶ τὰ χύω, γίνεται ἐλοχύτης. παρὰ τὴν δὲ δι-
ρεθῆναι τὸν Δημητριάδην σῆτον, ὁλοκλήρως τὰς
χειρὰς ἡδίων.

Οὐμός. ὅτι Ἀπολλώνιος φησὶν ἐν τοῖς πινύμασι τὴν
δασεῖαν ἐπικρατεῖν, ὁ ἐμός ἐμός, ἃ ἐπαθον, ἃ-
παθον. καὶ ὅτι φησὶ τὸ ὠπόλος δασυμόμρον καὶ
ψιλέμρον σωμαλήλιπται.

Οὐνεκα, συνδεδεσμός αἰτιολογικός, χήματος ἀπλῆ.
ἔχει δὲ συνδυασμὸν συνδέσμου, αὐτὴ τὴν ἔτινος ἐνεκα.
ἀλλὰ καὶ ὡς τὸ λέγων. τὰ ἐν αὐταποδοσει τέτοις
παθалаμβανόμενα, ἀπλᾶ καθεστήκασιν, οἶον,
τέως, ἔως, πόσος, ὅσος. τὸ ἐν ἐνεκα, ἐν αὐταπο-
δοσει τέτοις παθалаμβανόμενον, λέγεται τῆνεκα,
τέτοις χάριν ἐν ἀπλότητι καθεστήκασιν. τὸ δὲ τῆνε-
κα, συνδεδεσμός αὐταποδοτικός.

Οὐπῶ, ἐπὶ ῥήμα ἀρνήσεως, σωετέθη ἐκ τῆς ἀρ-
νητικῆς, καὶ τὴν πῶ παθалаμπληρωματικῆς συνδέσμου.

Οὐπὶς, ἐπὶ ῥήμα Ἀρτέμιδος. ἢ παρὰ τὸ ὀπίσκειν
τὰς τιμώσας αὐτῷ, ἢ παρὰ τὴν τῷ θρέψαν
αὐτῷ Οὐπῖν. ἢ παρὰ τὰς ὑπερβορέας κόρας. Οὐ-
πῖν, Ἐκατέρῳ, Δοξῶ, ἃς ἐτίμησεν Ἀπόλλων
καὶ Ἀρτεμις. καὶ ἀπὸ μὲν τῆς Οὐπιδος, ἢ Ἀρτε-
μις Οὐπῖς. Δοξίας δὲ, καὶ Ἐκατέρῳ ἀπὸ τῆς
ἄλλων ὁ Ἀπόλλων.

Οὐράδιον, εἰς τὸ γεάδιον.

Οὐρά. κυρίως ἐρᾷ λέγεται ἐπὶ τῷ λέοντος, παρὰ τὸ
ὄρω τὸ διεγείρω καὶ ὀρῶ, παρορμητικὴ τις ἔστι ὡς
φησὶν Ὀμηρος, Οὐρὴ δὲ πλοῦράς τε καὶ ἰχία ἀμφό-
τερα μασιζέται ἐξ αὐτὸν ἐπὶ ῥῶνι μάχεσθαι. ὁ
ρᾷ ἐν, καὶ πλεονασμῶ τῷ ὤ, ἐρᾷ.

Οὐρανός, παρὰ τὸ ὄρω τὸ βλέπω, ὁ πᾶσιν ὁρά-
μνος, ἡτοι φαινόμενος. ἢ παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ φυλάτ-
τω, ὁ πάντα περιέπων, ὡς φησὶν Ἡσίοδος, Γαῖα
δὲ παρῶν μὲν ἐγείνατο ἴσον ἑαυτῇ ἕρῳ ἀσε-
ρόντα, ἵνα μὴν παρῶν πάντα καλύπτει. ὁ δὲ Ἡ-
ρακλείδης, ἕρῳ φησὶ καὶ τὸν φύλακα τὸν ἐν τοῖς
ἀγροῖς. ὅροι γὰρ φησὶν οἱ φυλάσσοντες τὸ ἴδιον ἀπὸ
τῶν ἄλλων.

Οὐρανίσκος, ἢ ἡ ὄρασις αὐῶ, ἢ ὁ ὁράμνος αὐῶ, ἢ
ὅτι ἐρᾷ αὐῶ. ὑποκειμενικὸν ἐπὶ τῷ σωματικῷ μέ-
ρῳ, οἶον οἱ μικροὶ ἐρῶν. ὅτι μετὰ ῥῶνι ἐστὶ
τῆς ἀρρυχωρίας ἐπὶ ὁ τύπος, ἀπὸ μεταφορᾶς τῷ ἐν
ὄλῳ τῷ κόσμῳ ἐρῶν.

Οὐρεσιφοίτης, ὁ ἐν ὄρεσι φοιτῶν.

Οὐρος, σημαίνει τέσσαρα. τὸν φύλακα, ὡς τὸ, Οὐ-
ρος ἀχαιῶν, παρὰ τὸν νέσσορα, Ἰλιάδος δ'. καὶ γί-
νεται παρὰ τὸ ἐρῶ τὸ φυλάσσω, ὁ ἐπὶ τῷ ὄλῳ
πεταγμῶν καὶ ποσοῶν. λέγεται ἐρῶ καὶ ὁ φορὸς
αἵματος, Ἰλιάδος α', Τοῖσιν δ' ἱκμῶν ἐρῶν ἴει,
παρὰ τὸ ὄρεσιν καὶ ὀρμῆς αἷτιον εἶναι. λέγεται
δὲ καὶ ὁ δίδυμος, καὶ ἡ παρὰ τὴν θάλασσαν ὁδός. ση-
μαίνει καὶ τὰς τόπας ἐν οἷς ἐλκονται αἱ νῆες. Ἰλιά-
δος β', Οὐρεὺς τ' ἐξέκαθ' ἄνδρα. καὶ γίνεται παρὰ τὸ
ἐρῶν ἐρῶν, ἀποβολὴ τῶ ὤ καὶ πλεονασμῶ τῷ ὤ,
ἐρῶν. δι' αὐτὴν δὲ ἐγείρονται καὶ καθελεῖνται αἱ
νῆες εἰς τὴν θάλασσαν. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ὅρον τῆς

γῆς. ὡς τὸ, Ἀμφ' ἐρῶσι θηείοντο. καὶ, Ε' μμῆ-
ναι ἐρῶν ἀρῆς. λέγεται δὲ ἐδεπῶν καὶ ἐρα τὴν
ὄρα, ὡς τὸ, Ὅσον τ' ἐπὶ ἐρῶν πέλονται ἡμιόνων.
καὶ, Ὅσα δὲ δίσκῳ ἐρα.

Οὐρεοδρομήσαντες, αὐτὴ τὴν φορὰν ἀνέμῳ πλοῦσαν-
τες.

Οὐρεὺς δὸς, ἢ αἰμῖς, ἀπὸ τῆς ἐρῶν.

Οὐσία, παρὰ τὸ ἴσος ἰσία, ἔρῶν τῷ ἰ εἰς ὤ, καὶ
πλεονασμῶ τῷ ὠ ἰσία. ζῆται εἰς τὸ ἐρῶν.

Οὐσα, τὰ χονεῖα οἷς φέρεται ἡ ναῦς. παρὰ τὸ οἶσα
τὸ κομίσω, ὄνομα ἐδεπῶν οἶσον, καὶ ἔρῶν τῷ ἰ
εἰς ὤ, ἔσον, παρὰ τὸν λυκόφρον. ἐκ ἄρα πλεονασ-
μῶς, ἀλλὰ παρὰ τὴν γῆν.

Οὐτά με Τυδείας υἱός, αὐτὴ τὴν ἐρῶν με. ἀπὸ τῆς ἐ-
τάζω, ὁ μέλλων, ἐτάζω, ὁ ἀόριστος, ἐτάσα, ἐ-
τασε, καὶ καὶ συγκοπῶ, ἐτα.

Οὐτάμνοι. παρὰ τὸ ἐπὶ περιπατῶν γίνεσθαι πα-
ράγωγον εἰς μὴ, ἐπῶν. ἀρ' ἐ ἀπαρέμφατον ἐπῶναι
καὶ ἐπῶν, ἀπὸ τῆς ἐπῶν καὶ ὁ δηλοῖ τὸ ἐρῶναι.
τὸ παθητικόν, ἐπῶναι. ἢ μετοχή, ἐπῶντος. ἢ
παρὰ τὸ ἐπῶν, ὁ παθητικὸς παρακείμενος, ἐ-
πῶναι, ἐπῶντος, καὶ ἀποβολὴ τῷ σ, ἐπῶντος.
προπαροξύμεται δὲ ὑπὸ Ἀετάρχει παρὰ τὴν χαρα-
κτῆρα. ἐπεὶ αἱ τοιαῦται μετοχαὶ προπαροξύμεν-
ται, ὡς τὸ ἰσῶντος, κιχῶντος. ὁ δὲ ποιητὴς
τῷ χαρακτῆρι μᾶλλον τὰς τῶν προσημέριον, ἢ
ὅτι καὶ ἡ ἀφαίρεσις τῷ σ ἀναδρομῶν ἀπεργάζε-
ται τὰ τῶν. εἰς τὸ ἐπῶντος.

Οὐτιδανός, ἐδανός λόγος ἄξιος, ἐλαχίστος. ἐν τῇ
ἀρνήσει, καὶ τῇ τῆς ὁ σημαίνει τὸ ἐδῶν γίνεται
ἐτις, ἢ ἡρική ἐτις, ἐτιανός, καὶ πλεονασμῶ τῷ
δ' ἐτιδανός. δύο εἰσὶ συνδέματα εἰς ὅς, ἐτιδανός
ἐτιδανή, καὶ μηδαμῶς μηδαμῶν. καὶ τὸ μὲν γί-
νεται παρὰ τὸ ἐτις ἐτιδανός, τὸ δὲ παρὰ τὸ μη-
δαμῶς. διὸ ἀπολογέμεθα ὑπὸ αὐτῷ, ὅτι πα-
ρασυνδέματα εἰσὶ, καὶ παρὰ τὸ καὶ τὰ θηλυκὰ ἐν ἡ-
λαξε, καὶ γέγονεν εἰς δύο. τὰ δὲ κινὰ τῷ γί-
νει, συνδέματα εἰσιν.

Οὐτις, τὸ ἐπὶ ῥήμα, τὸ τῆς ἀόριστον. τὸ δὲ ἐτις ἐπὶ
τῷ Ὀδυσσεῖ αὐτὴ ὀνόματος κυρίως λαμβάνεται,
καὶ ἐστὶν ἐν μέρος λόγος, καὶ προπεριπατῶν. τὸ
δὲ, Ἀλλ' ἐστὶν δυνάμει ἰδέσθαι, καὶ συγκοπῶν ἐπὶ
ἀπὸ τῆς ἐτις. ἐπῶν δὲ ἐπὶ Ὀμήρῳ, οἶον,
Οὐτὶν δέ με κιχῶντες, ἐπῶν ἐπὶ κινῶνται.
παρέλαβε δὲ αὐτὸ ὡς κύριον, Οὐτὶν ὡς Πάριον.
ὁ δὲ γε ὡν δὲ τὸ ἐτις ἐπῶν. εἴγε ἐν δύο μέρη
λόγος ὡν, ἐτις ἐγίνετο. παρὰ τὸν παθῶν.

Οὐτος, ἀντωνυμία μονοπροσώπου. τὸ δὲ δεικτι-
κόν, ἐπῶν. τὸ δὲ ἐπῶν, ἐκεῖνο, καὶ ὁδὶ,
γίνεται κατ' ἐπέκτασιν τῷ ἰ, παρὰ τὸ ἐμψῶν πλεο-
νός δειξίως. ἢ δὲ αὐτὸς ἐπῶν τῆς δει-
ξίως, ἐπῶνται καὶ τῆς παρὰ τὸ ἐπῶν τῆς δει-
ξίως, καὶ ἡ κλητικὴ ὡς ἐπῶν Ἀττικῶς. ὁμοίως
καὶ τὸ ἐκείνος. ἢ δὲ αὐτὸς, κλητικῶς ἐκ ἔχει.
ἢ γὰρ οὐτος καὶ ἡ ἐκείνος ἀντωνυμία, δεικτι-
καὶ εἰσιν. ἢ δὲ αὐτὸς, ἀναφορὰν δηλοῖ. ἐναντία
δὲ

- δεῖ ἢ δεῖξαι τῇ ἀναφορᾷ. τὸ ὑποστῆ, παραγωγὴ ἀντωνυμίας, καὶ πλεονασμός. αἱ τοιαῦται γὰρ ἀντωνυμῖαι ἐπεκτείνονται, καὶ ἐπλεονάζουσιν.
- Οὕτω, ὑπὲρ ῥήμα. ἐκ ἐστὶ γὰρ ἀπὸ τῆς γενικῆς σισημειωμένων, ἀλλ' ἀπὸ δευτέρας γίνεται. εἰ γὰρ ἀπὸ τῆς ἁρξικῆς, ὥφειλον εἶναι τῆτως, ἐκ τῆς εἰπεῖν καὶ τὸν τεχνικόν. τὸ δὲ ὡς, ὁξύνεται, ἐπεὶ ἀπὸ τῆς ὅς γεγρονε. καὶ τὰ ὅμοια. καὶ ὅτε μετ' ὑπερέχεται σύμφωνον, ἐξέρχεται τὸ σ'. ὅτε δὲ φωνῆσεν, φυλάττεται τὸ σ'. ἐστὶ δὲ τὸ ἔπος, αἰαλογώτερον τῆς ἔπω. ἐπεὶ δὲ τὰ ὑπὸ ἑξηκῶν ὀνομάτων γινόμενα μεσότητος ὑπὲρ ῥήματα, εἰς ὡς λήγειν ὀφείλει. ὅταν δὲ μὴ ἑξηκῇ ἢ, εἰς ὡς λήγει, κύκλος, κύκλω. ἰδωμεν ἐν εἰς τὰ τοιαῦτα ἑξηκῇ. ἔπος, ἔποι. αὐται, ταῦτα. ἔπος ἄρα τὸ αἰαλογόν. τὸ δὲ ἔπω, κατ' ἐλλείψιν.
- Οφείλεις, ῥήμα ἐστὶ καὶ παντὸς ἀριθμοῦ φερόμενον. κατέφεται καὶ μέγα καὶ μικρόν. Καλλιμάχος δὲ, ὑπὲρ ῥήμα δυνάμει, ὥφειλε μὴ δ' ἐξήκοντο θοαίνης.
- Οφείλον. κανὼν ἐστὶν ὁ λέγων, ὅτι τὸ ὀφείλον ἀδελφὰ πτωχὸν ἐστὶ, καὶ ἀπαρεμφάτω σωπάζεται, καὶ ἐκ ἄλλῃ τινὶ ἐγκλίσει. σημαίνει δύο, ἐστὶν ὁ χῆς σημαντικόν, καὶ ῥήμα.
- Οφείλος, ἀκλιτὸν ἐστὶ. τὰ γὰρ διὰ τῆς ελὸς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς, ἐκ εἰσὶν ἐδέτερα. τὰ γὰρ διὰ τῆς ελὸς ἐδέτερα, δισυσλλαβὰ εἰσι. τὸ ἐν ὡς μὴ ἔχον τί μιμήσασθαι, ἔμεινεν ἀκλιτὸν.
- Οφείλω, σημαίνει τὸ αὖξω, ἐξ ἑπλεονασμοῦ τῆς ἰ, γίνεται ὀφείλω. ὅθεν καὶ ὀφείλημα τὸ αὖξανόμενον ἐν τῇ τῶν δάνειον.
- Οφελῆ δ' ὡ. Οφελῆ δ' ὡς κοσμεῖσαι πέδον, Λυκόφρων. σημαίνει τὸ καλλιῶσθαι.
- Οφείλη, σημαίνει τὸ χέρος. γίνεται παρὰ τὸ ὀφείλω. ἀπαντίως δὲ εὐρίσκει ἐν χήσει. δεικνύεται δὲ παρὰ Ξενοφῶντι ἐν τοῖς περὶ πόρων.
- Οφεις, παρὰ τὸ ὅππω τὸ βλέπω, ὀπτικόν γάρ. ὅτι κοιμώμενον, ἀντιφωμύνας ἔχει τὰς ὀφείας. ἢ παρὰ τὸ ἰός. ἐν ὑπὲρ δέσει, ὅς, καὶ πλεονασμῶ τῆς φ. ὡς δὲ παρὰ τὸ φύσις, γίνεται φυσικός, μάντις μαντικός, ἔπος ὅφισ ὀφικός, καὶ ὀφιακός καὶ πλεονασμῶν τῆς α. σωξήκολεθ' ὅσπερ τῶν θηριακός.
- Οφλω, σημαίνει τὸ χρίω. καὶ γίνεται καὶ συγκοπλῶ ὑπὸ τῆς ὀφείλω, ὅθεν καὶ βαρυνέται. ὀφλεῖν, ὀφείλειν, ἐκ καταδίκης χρίω.
- Οφθαλμοί, ὄνομα ποσειδημονικόν. γίνεται παρὰ τὸ ὅππω καὶ τὸ ἄλλομαι τὸ πηδῶ, ὀπταλμός καὶ ὀφθαλμός, δὲ ἑ ἀλλεῖται τὸ ὁρατικόν. ἢ ὑπὸ τῆς παρέχειν ἀπαντὰ ὀφθαλμοῖς. ἢ ὀφθαλμοῖτινες καὶ ὀφθαλμῶ τῆς εἰς ἢ εἰς μ, ἐξ ὧν ἐνάλλεται ἢ ὀφίς. ἢ ὀφῶν θάλαμοι ὄντες κατὰ συγκοπλῶ, καὶ ὀφῶν τῆς π εἰς φ. ἢ ὀφασίς θολασμένη ὡμῶς, ταῦτα χαλεπῶς.
- Οφρα. τὰ ὑπὲρ ῥήματα σωμπεσόντα σωδέσμοις, ἔπος ἀναφέρονται. εἰ μεν ὑποτακτικὸν ὑπερέχεται, σωδέσμος ἐστὶν αὐτῇ τῆς ὅπως. ὡς τὸ, Οφρα καὶ ἐκείνη, Ἰλιάδος β'. εἰ δὲ ὀριστικὸν ὑπὲρ ῥήματι,

- ῥήματι, ἐστὶν ὑπὲρ ῥήμα. ὡς τὸ, Οφρα μεν ἡώς ἦν, αὐτῇ τῆς ἑως, Ἰλιάδος θ'.
- Οφρύς, παρὰ τὸ φέρω φρύς, καὶ ἐν ὑπὲρ δέσει, ὀφρύς. ἢ ὑπὸ τῆς φέρω συγκοπῇ, φρῶ, φρύς καὶ ὀφρύς. ὁ δὲ Ἡρώδης παρὰ τὸ ὀρῶ ὀρύς, πλεονασμῶ τῆς φ. οἱ δὲ, παρὰ τὸ ὅππω, ὠφα, ὀφύς καὶ ὀφρύς πλεονασμῶ τῆς ρ. ἢ ὠπαρῦες, ἢ μάλλον ὠπόφρυες τινὲς εἶναι, αἱ τὰς ὠπας ἢ τὴν ὠπα φραρῆσαι ἀπὸ τῆς ὀμβρῶν καὶ τῆς καταφερομένων ἰδρώτων, ὡς μὴ ἐπ' αὐτὰς φέρεται. ἢ ὠποφύες τινὲς εἶναι καὶ συγκοπλῶ, καὶ πλεονασμῶ τῆς ρ, αἱ ὑπὲρ τῆς ὠπῶν φύσιν. ἢ ὠπαροφύες τινὲς εἶναι, οἱ ὀροφοὶ τῆς ὠπῶν. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις, καὶ τὴν προβολὴν ὅτε δὴ ποτε τόπος καὶ τῆς ὀρέων καὶ τῆς ὀφείων ἡμῶν. ἢ καὶ τὸν ὄρον ἡμῶν τῆς ὀφείων.
- Οφρυάζειν λέγεται τὸ ταῖς ὀφρύσι νύειν, ἀπὸ τῆς ὀφρύς ὀφρυάζω.
- Οχ' αἰετός. σημαίνει τὴν ἔσοχον, ἢ ἔσοχος ἐνδοχόν. γίνεται ὑπὸ τῆς ὀξέχω, ἔσοχος. τὸ ἐδέτερον ἔσοχον. ἢ ὀξεία τῆς πληθυντικῶν ἔσοχα, καὶ ἀφαιρέσει τῆς ὀξ' ὑποδέσεως, ὀχα. ἐστὶ δὲ ἔπος ὀνομαστικόν.
- Οχθαλμιῶν, αὐτῇ τῆς ὀρῶντες ζήλων καὶ ὑπὲρ θυμοῖ ἐν τῇ αὐτῶν.
- Οχετοκρανία, τὰ κηλόνεια, ἢ ἐκχύσεις αἱ λεγόμεναι τῆς μηχανημάτων. εἰσὶ δὲ αὐταὶ ξύλιναι ἢ κεραμαῖαι. οἱ δὲ φασὶ τὰς ὑπονόμους καὶ τοὺς ὑπὸ τῶν γλῶ ὀχετῆς.
- Οχέον, ὁ δεσμός καὶ ὁ λαῶς, ἐξ ἑ ὑποκρέματα ἢ ἀσπίς. γίνεται δὲ ὡς τὸ ἔχω ὁ σημαίνει τὸ κρατῶ, ἔχων καὶ ἔχων.
- Οχός, ὁ σωίχων καὶ συσφίγγων τῶν ὡς κεφαλῶν ἰμάς, ὑπὸ τοῦ σωίχειν, παρὰ τὸ ἔχω ὀχός. σημαίνει δὲ καὶ τὸν τῆς θύρας μοχλόν, ὑπὸ τῆς αὐτῆς ἐννοίας. λέγεται δὲ καὶ ζωστήρος ὀχῆας, τῶν τῆς θώρακος ζώνων.
- Οχίσφιν. Δεῖ γινώσκειν ὅτι τὸ ὀχίσφιν, καὶ ὀρίσφιν, ὁ μὲν δίδυμος λέγει γεγονέναι ὑπὸ τῆς ὀχίσι καὶ ὀρίσι δοτικῆς τῆς πληθυντικῶν, κατ' ἐπεὶ θῆσιν τῆς φ. ὁ δὲ Τρύφων ἐναντιῶται αὐτῇ λέγων, ὅτι ἐδύναται ὑπὸ δοτικῆς γενέσθαι, ἐπεὶ δὲ ἁρξικῆς σημασίαν ἐπέχουσι. τὸ γὰρ κατ' ὀρίσφιν, αὐτῇ τῆς ἐν τῆς ὀχίσι, καὶ τὸ ὀχίσφιν, αὐτῇ τῆς ἐν τῆς ἄρματος χηματίζεται ἔπος, ὡς περ' ὑπὸ τῆς θεόφαντον γίνεται θείσφιν, τὸν αὐτὸν ἔσφιν καὶ ὑπὸ τῆς ὀρίσι καὶ ὀχίσι ἁρξικῆς, γίνεται ὀρίσφιν, καὶ καὶ συγκοπλῶ τῆς σ, καὶ πλεονασμῶ τῆς φι συλλαβῆς. ἔπος Ἡρώδιανός.
- Οχέον, αὐτῇ τῆς ὀχίμα. ἢ καὶ τόπος εἰς ὀχίαν ὑπὲρ ῥήματος.
- Οχός, σημαίνει τὸ ἄρμα, καὶ γίνεται ἐκ τῆς ἔχω ἢ ἐλαυνῶ. ἐξ αὐτῆς ῥήμα ὀχῶ, ὀχίτω. ὅθεν ὄνομα ῥηματικόν, ὀχίμα. σημαίνει δὲ τὸ ἄρμα.
- Οχθαί, τὰ χεῖλη τῆς ποταμῶν τὰ ὀξέχοντα. παρὰ τὸ ἔχω ὀχος. τὸ θηλυκόν, ὀχη, καὶ πλεονασμῶ τῆς θ, ὀχθι. σημαίνει καὶ τὸ ἀνάστημα τῆς γῆς, ὡς τὸ, Αὐτὰρ ὁ διοχρῆς δόρυ μοῖ λίπεν αὐτὴ ἐπ' ὀχθι. εἴρηται δὲ ὑπὸ τῆς ὀξέχειν.

Ο'χθαβος, τὸ λῶμα τὸ γυναικεῖον, ὑπὸ ἀττικῶν ὀχθαβος λέγεται.

Ο'χθήσας, δεινοπαθήσας, σενάξας. παρὰ τὸ ἄχθω βαρύτονον, ἀφ' ἧς παρὰ τὸν ἄχθω, καὶ ὀχθήσας καὶ ἑσπῶν τὰ αἰς ο. σημαίνει δὲ καὶ τὸ μεταπειθεῖς τὴν ψυχὴν ὑπὸ τῆς ὀχθῆς, οἱ ἀνασήμετά εἰσι τῶν ποταμῶν.

Ο'χλος, ἄδρα τὸ χλῶ ῥήμα, ὄνομα κατ' ἐπὶ-θεσιν τὰ ο, ὀχλος. ὅθεν καὶ τὸ παρὰ Πινδάρῳ ἐν Ὀλυμπιονίκῃ. Τειπλόος ὁ κεχλαδῶς, αἰτί τοῦ ὁ πληθύων. ὁ δὲ Ἡρώδιανός, παρὰ τὸ ἔλλω τὸ συσρέφω, πλεονασμῶ τοῦ χ, ἔχλω, ἀφ' οὗ ῥηματικὸν ὄνομα ὀχλος, ὁ σωιστραμμένος λαός.

Ο'χλίζω, σημαίνει τὸ κινῶ, ὅθεν καὶ μοχλός, ὁ μὴ εἶναι κινεῖσθαι τὰς θύρας. ὀχλος δὲ σημαίνει τὴν ὀχλήσιν καὶ τὸ πλῆθος.

Ο'χμάζω, σημαίνει τὸ κατέχω. ἐκ τῆς ἔχω τὸ κατέχω, παράγωγον ἔχάζω, ὡς κύπτω κυπτάζω, παροδῆκη τὰ μ καὶ ἑσπῶν τὰ βραχέος εἰς βραχύ. ἢ ἐκ τῆς ἔχω ὀχμός ὀχμάζω, ὡς πλέκω πλοχμός, ἢ ἐσιν ἔχω τὸ κρατῶ, ὁ μέλλων ἔχω, ὁ παθητικός παθακείμηνος εἶναι, ὅς αὐτὸ ὄνομα, ὀχμάς ὀχμάδος, καὶ ἐκ τῆς ὀχμάζω, ὁ μέλλων ὀχμάσω, ὁ ἀόριστος ὀχμασα, ἢ μετοχὴ ὀχμάσας, σημαίνει δὲ τὸ κρατήσας καὶ κόψας.

Ο'χνη, ἢ ἄχας. ἐστὶ δὲ εἶδος φυτῶν, οἰοῦνται ἀχόντις ἔσα δὲ τὸ μὴ ποτίζεσθαι, ἄχνη καὶ ὀχνη κατὰ πλεονασμόν. ἢ παρὰ τὸ ἄγειν ὡς ἔραχαι ἔσα. ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλη ἑτέρα ἥτις καὶ ἄπιος καλεῖται, οἰοῦνται ἢ ἡκιστα πίνεσα.

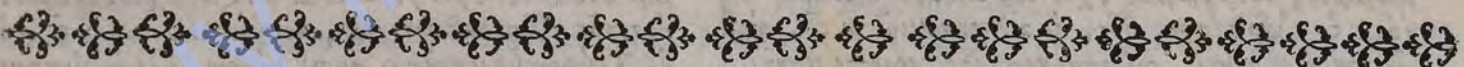
Ο'φίς, ὡς μὲν Ποσειδώνιος, παρὰ τὸ ἄπτω ἄφω ἄφίς τις ἔσα, ἢ φῶς ἐμποῖσας καὶ καταυγάζεσας τῆς ὑποκειμένων ἑκαστα, ὡς πῦρ. ὡς δὲ τινες παρὰ τὸ ἄπτω τὸ σινάπτω ἄφίς καὶ ὀφίς, ἢ δὲ τῆς ὀρατῆς φαῦσιν ποιημένη πρὸς κατανόησιν. ἢ παρὰ τὸν ὄφω μέλλοντα.

Ο'φία, οἰοῦνται ἐφίαις ἔσα. παρὰ τὸ ἔπω ἔφω τὸ ἀκολουθῶ, ἢ ὀπίθεν ἔσα καὶ ἐπακολουθεῖσα ὑπὸ τῆς ἔργων. ὅθεν καὶ παρὰ τὰ, τὸ ἐναντίον κατὰσημα.

Ο'φέ, ὅτι τῆς ἐσπέρας. ἄδρα τὸ τὴν ὥραν ἐπιπιδεῖν εἶναι, εἰς τὸ ἄφ' ἰσῆαι οἴκαδε, ἑσπῶν τὰ αἰς ο, ὀφέ. εἴρηται δὲ καὶ ὅτι τὰ βραδύ καὶ μὲν πολὺν χρόνον, οἶον, Ο'φέ δὲ δὴ μετέειπε γέγων. ἐκ δὲ τῆς ὀφέ, γίνεται καὶ μεταπλάσμων, ὅφ'ι βαρύτονον. καὶ ὅς εἰς ἰλήγοντα ἐπιρρήματα. ζήτει εἰς τὸ νόσφι. τὸ δὲ δὲ καὶ καὶ καὶ, μακρὸν ἔχει τὸ ἰ. παρὰ τὸ ὀφ'ι καὶ τὸ τελεσόν, γίνεται ὀφ'ιτελεσόν, ὡς ἀπὸ τῆς γόνος ὀφ'ιγονος, καὶ ἀπὸ τῆς ἑμαθον καὶ τῆς ὀφέ ἐπιρρήματος τὰ σημαίνοντος τὸ βραδύ, (ὅπερ ἔστι καιρὸς ἄδραστατικόν), γίνεται ὀφ'ιμαθής.

Ο'φον, σημαίνει τὸ προσφραγιον. ἐκ τῆς ὀππὸ ὀπτον, ἑσπῶν τὰ τ εἰς ο, καὶ κρατεῖ τὰ π σ εἰς φ, ὀφον. καὶ ὀφάειον, παρὰ τὸ ὀφον αἰρεθαι ἐκ τῆς θαλάσσης. καὶ ὡς περ παρὰ τὸ οἰκία γίνεται οἰκίδιον, καὶ γωνία γωνίδιον, ἔπω καὶ παρὰ τὸ ὀφάειον ὀφάειδον.

Ο'φείοντες, εἰς τὸ κακείοντες. τὸ δὲ ὀφείδε Τρῶες καὶ Τρῳάδες Ἐκτορα, ἐνεσῶντα εἶναι φησὶν Ἡρώδης, ἀπὸ τῆς ὀφμαι γινόμενον μέλλοντος. ἢ ὅταν μαντεύεται, αὐτὸς φησὶν, ἀλλ' αὐτὶ τὰ ἴδετε. καὶ πάλιν, Ἀλλ' ὀφείδουσιν. ἐκ ἑστὶ δὲ οὕτως, ἀλλὰ μάλλον μέλλοντός ὅστις ἢ σημασία. ἢ γὰρ παρὰ τὴν ὀρώσι τὸν Ἐκτορα λέγει ἢ Κασάνδρῃ. ὀφείδε γὰρ φησὶ προσιόντες, ὥστε εἰς θεῶν αὐτοὺς προσκαλεῖ. ὡς τὸ, Ἀλλ' ὀφείδ' ἵνα πῶγε καθεύδουσιν. προσκαλεῖται τοὺς θεοὺς εἰς θεῶν, ὡς αὐτὶς λέγει, δεῦτε καὶ ἀκούσατε, δεῦτε καὶ ὀφείδε. ἢ ὅτι ἐδὲ τὸ φ' ὅστις χαρακτηριστικὸν τὰ ἐνεσῶτος. ἐκ ἄρα ὅστις ἐνεσῶς, ἀλλὰ μέσος ἀόριστος παρῶτος. ὀφαι ὀφάδω, ὀφάδε ὀφάδωσαν. ἔπω Ζηνοδοτος.

Α'ΡΧΗ' ΤΟΥ' ΠΙ' ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Π τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ παῖω. ὅδ' ὅτι τὰ φθόγγος, ὡς παῖοντος καὶ κρείοντος ἢ χ. ὅστις. Πᾶα. τὸ πᾶα, ὡς λέγει Ἡρώδης, ὅθεν παθῶν, ἀπὸ τῆς πᾶσα γίνεται.

Παγίς, παρὰ τὸ πῆσσω τὸ πηγνύω πηγίς, καὶ παγίς. λέγεται καὶ παγὴ δίκτυον, ἢ θηρατικὸν ὄργανον τετραγώνον.

Παγιαθεῖς, ἐδραιωθεῖς, βεβαιωθεῖς ἀπὸ τῆς παγῶς. τῆτο, παρὰ τὸ πάγιος. τῆτο, παρὰ τὸ πῆσσω, πάξω, ὅθεν καὶ τὸ ἐπάγνυ, καὶ ἢ μετοχὴ παγείς. ἐκ τῆς ἐπαγόν γίνεται παγίος, ὁ πέπνηγμένος.

Πάγος, τὸ πέπνηγμένος ὕδωρ ὑπὸ φύχας, ἀπὸ τῆς πηγνυμι.

Πάγυροι, οἱ καρκίνοι. παρὰ τὸ ἔρειν καὶ φυλάττεσθαι ἐν τοῖς πάγοις. πάγοι δὲ εἰσιν οἱ κρημνώδεις τόποι, παρὰ τὸ πεπνῆχθαι εἰς ὕψος. κατασφραγίζονται εἰς τὸ διακρίβειν ἐν τοῖς δὲ πάγοις, ὡς τὸ, Δυσκνήδης νύκτα φυλάξω, αὐτὶ τὰ διακρίβω.

Παιδραστής, ὁ τῶν παίδων ἐραστής, ἀπὸ τῆς ἔραμαι, καὶ παῖς.

Πάγχυ, τὸ πνευλωδὲς σημαίνει. γίνεται δὲ παρὰ τὸ πᾶν, καὶ πλεονασμὸν τῆς χ.

Παγκρατίας, ἀθλητής, πυκνός. καὶ πυγμή, ἀγών καὶ ἀθλησις.

Παλαιός, παρὰ τὸ πάλαι ἐπιρρήματα. καὶ παλαιόν, παρὰ τὸ ἐπὶ πάλαι εἶναι. καὶ εἰς αἰλήγοντα ἐπιρρήματα.

ρήματα, ὧν χειτλιαστικά εἰσι τὰ πλείω, ὅτε τῆς αἰ διφθόγγης γράφεται, παπαί, βαβαί, εαί. ἔπος ἐν καὶ πάλαι. τὸ λαί, βραχύ. διατί; Ἰστέον γὰρ ὅτι ἡ αἰ καὶ οἱ διφθόγγος ἐν τοῖς δὲ κτικοῖς καὶ ἐν τοῖς ἐπὶ ῥήμασι, τέλειαι λογίζονται μακραί, πλὴν τῆ πάλαι, ἐξ ἧ καὶ τὸ πρό-παλαι καὶ ἐκπαλαι.

Παλαιφάτης, παλαιφαμῆνης, ἀντὶ τῆς πάλαι τε-μημῆνης δρυός. ἢ τῆς ἐκ παλαιῶν χρόνων πεφι-μισμῆνης, ὡς ἀνθρώπων γηρητικῆς ὑπαρχέσης. μυθολογεῖται ὅτι πάλαι ἄνθρωποι, ἐκ δρυῶν καὶ λίθων ἐγγύοντο, οἷον, Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός εἴσι παλαιφάτες.

Παλαίμων, ἐκ τῆ πάλη ὃ σημαίνει τὴν παλαίστραν γίνε-ται καὶ τῆ αἵμων, τῆς ἐκ τῆς παλαιστῆς.

Παλαίω, ὡς τὸ πάλλω τὸ σείω, ἢ ἀπὸ τῆς πα-λάμης.

Παλαισίνη, ἀπὸ τῆ πάλαι ἐπὶ ῥήματος.

Παλαιστή, σημαίνει τὴν τῆς πεσάρων δακτύλων ὀρ-διναιῶν συνθέσιν, πελαστήτις ἔσα, ὅτι πέλας σωάγει τὰ ὅσα, τῆς ἐκ πλησίον ποιεῖ τῆς δακ-τύλης. ὡς τὸ πελάζειν ἐν τὰ ὅσα, παλαιστή. ἔστι δὲ τετραδάκτυλον μέτρον. λέγεται καὶ δόχη, ὅτι πλατεία τῇ χειρὶ μετῆμῃ. ποιεῖ δὲ ἀπὸ τῆς μεγάλων δακτύλων πρὸς τὸ λιχανὸν ἄκρον δακτύλης δέκα. ἢ δὲ σσιθαμῇ, ἔχει δόχμας ἑῖς, οἷον, παλαισῆς ἑῖς, δακτύλης δὲ δώ-δεκα, ὡς ἐχέσης τῆς δόχμης δακτύλης ἑῖς, ὁμοίως καὶ τῆς παλαιστῆς. ἀπὸ δὲ τῆ μικρῆς δακ-τύλης διῖσαμῶν τῆς δακτύλων ἕως τῆ ἀντίχει-ρος, λέγεται σσιθαμῇ, παρὰ τὸ ὑποσασμὸν ποιεῖν, ὅτε τὸν ὑποσασμὸν τὸν ἀπὸ τῆ μεγάλης τῆ ἀντίχειρος, πρὸς τὸ τοῦ μικρῆς ἄκρον. ὡς δὲ Χρύσιππος, ὅτε τὸ ὑποσάσθαι τὴν ὄλυν χεῖρα. καὶ παλαισῆς ἐν τῇ λή φαλμῶ ἀντὶ τῆ μετῆμῃς, γίνεται ἀπὸ τῆ παλαιῶ.

Παλάμη, ἐκ τῆ πάλλω τὸ κινῶ, ὃ παθητικὸς ὡς κείμενος, πέπαλμαι, καὶ ἐξ αὐτῆς παλάμη, δι' ἧς ἡ χεὶρ κινεῖται. εἰς τὸ παλιμπετές.

Παλαμναῖος, ὃ τῆς αὐτοχειρὶ φονδύσαντας τιμωρέ-μῆτος, Ζῶς παλαμναῖος, λέγεται καὶ ἐν Χαλκίδι παλαμναῖος. καὶ ἀπὸς δέτις τῆς θηριῶν παλαμ-ναῖα καλεῖται. καὶ ὁ ἐχθρὸς δὲ καὶ πολέμιος, πα-λαμναῖος καλεῖται, ὃ ὅτε χειρῶν καταγωνιζόμε-νος τὴν μάχην, παρὰ τὴν παλάμην. παλαμ-ναῖος, φονδύς, ἀντίθετος τῇ θεῷ, μεμιασμένος, πικρὸς, φόνιος, σοβαρὸς. παλαμναῖος γὰρ οἱ Ἀτ-τικοὶ τὸ ὅτε χειρὸς ἐργάζεσθαι. γίνεται πάλαμ-νος, καὶ παλαμναῖος ἐξ αὐτῆς.

Παγρῆ, ἐπὶ ῥήματι μισόπητος. μετεβλήθη δὲ ἐξ αἰτιατικῆς πώσεως εἰς ἐπὶ ῥήματι. ὃ παγρῆς, τῆ παγρῆος, τὸν παγρῆ. παρὰ τὸ πᾶν καὶ τὸ ἅλως.

Πάλη, μεταφορικῶς, ἀπὸ τῆς πυγῶν ἀλόφρων ἢ κερδίων. ἔπος γὰρ καλεῖται τὴν διαλυομένην γλῶσσαν. καὶ Ὁμήρος, ἐπάλλω, διέλυσε, καὶ ἐθρυ-
Etymologicōn.

καὶ χαυῖον ὅτε αὐτὸν ἀπὸ τῆς χιόνος συμβαίνει γίνεσθαι. ἢ ἀπὸ τῆ παλαίειν τὸ θηριῶν τῆς τοῦ ἀντιπάλης μερῶν, δι' ἧς διωθήσεται αὐτὸν ἀναξέ-φαι. τινὲς δὲ ἀπὸ τῆ βάλλειν καὶ ὥσπερ μεσο-λαβεῖν, βάλλω τινὰ ἔσαν. Παλάσιον δ' αἵμα-τι θάρηξ, Ἰλιάδος ἐ, ἀντὶ τοῦ ἐμολυέτο, ἐ-βρέχτο. ἀπὸ τῆ πάλλω τὸ βρέχω, γίνεται πα-λάσιον, σημαίνει τὸ μολυῖν. τὸ δὲ πάλλω, πα-ρὰ τὸ ἄλλω τὸ πιδῶ. ἐν γὰρ τῇ βροχῇ ἄλλονται τὰ ἐκ τῆς γῆς ὕδατα.

Παλίγκοτος, ὃ μνήμων τῆ κόπης, ἀπὸ τῆ πάλιν, καὶ κόπος ἢ ὀργή.

Πάλη, ἢ ἀπὸ τῆς παλμῶν, ἢ ἀπὸ τῆ πάλλεσθαι τὸ σώ-μα, ἢ ἀπὸ τῆ καταπάσσεσθαι τὸ σῶμα τῇ κόπῃ.

Πάλιν, σημαίνει ἑῖς. τὸ εἰς τὴν πίσω, ὡς τὸ, Χει-ρὶ πάλιν ἐρύσατο. καὶ τὸ ἐκ δώτερος, ὡς τὸ, Οὐ-δὴ μιν πάλιν ὀνήσεται θυμός. σημαίνει καὶ τὸ ἐξεναντίας, ὡς τὸ, Οὐτίς τοι τὸν μῦθον ὀνόσε-ται, ἐδὲ πάλιν ἐρίει.

Παλίσιον, τὸ ὑποσκιαζόμενον ὑπ' ἄλλου.

Παλιναρρετον, παλισύλλεκτον, εἰς τὴν πίσω ληπτόν. ἐξ ἧς φούδες, ἢ μεταβλητόν.

Παλινόρτος, παρὰ τὸ ὄρα γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα ὀρτός, καὶ παλινόρτος. ἐχέτω δὲ τὴν γράφεται, ἐχέτω δὲ τὴν σ. ἢ ἡ, ὃ πάλιν ὠρμημένος. σημαίνει δὲ τὸ ὀπιθόρμητος. ἐκ τῆ πάλιν τῆ σημαίνοντος τὸ εἰς τὴν πίσω, καὶ τῆ ὄρω Αἰολικῆ μέλλοντος.

Παλινορμῶν, Ἰλιάδος λ'. Τυραννίων, δύο μέρη λόγος ποιεῖ, ὃ δὲ Ἑρμαπίας, συνθετὸν ἐκδέ-χεται. καὶ Ἀγίσταρχος, ἀντὶ τῆ ὀπιθεν ὀρμῶν-τες, ὡς παλιμπλαχθέντες, καὶ ὀρμικρεῖων. ση-μαίνει δὲ τὸ ὑποσρέφαντες καὶ παλινορμήσαν-τες. κρεῖττον δὲ τὸ πρῶτον.

Παλινοδία, ὡς τῇ προτέρᾳ ἐναντία, ἢ δόγμα ἀ-νόμοιον τοῖς πρῶτον, οἷον, Ἀλλὰ περὰ θητι τὰ καὶ Σπιδίχορον πολινωδίων ἔσαι.

Παλιώξις. παλιώξις λέγεται ὅταν οἱ διωκόμενοι εἰς τὴν πίσω τραφεύτες, τῆς πρῶτης διώκοντος ἐ-λαυνώσι, γίνεται ἐκ τῆ πάλιν καὶ τῆ διώξις. πα-λιώξις καὶ ὑποβολὴ τῆ ν καὶ τῆ δ, καὶ κράσει τῆς δύο ἢ εἰς ἰ μακρόν, παλιώξις. σημαίνει δὲ τὴν ἐκ δώτερος διώξιν καὶ φυγὴν τοῖς ἐναντίοις. ἢ τὴν ἐξ ὑποστροφῆς τῆς φεύγοντων διώξιν, ὅταν οἱ πρότερον φεύγοντες, ὑστέρων πάλιν αὐτοὶ διώ-κωσι θάρρησαντες, Ἰλιάδος μ'.

Παλιγκάπηλος, ὃ μεταβολῆς, ὃ τὸ αὐτὸ ἀγοράζων καὶ πωλῶν.

Παλίμμημα, κακὰ ἐναντία.

Παλίμμογος, Ἰλιάδος α', ἀντὶ τῆ πάλιν σύλλεκτα, ἐκ δώτερος πάλιν συναγόμενα. παρὰ τὸ πάλιν καὶ τὸ λέγω τὸ συλλέγω, πλεονασμῶ τῆ λ'.

Πυλίμβολος, ὃ ἑξίωτος καὶ ὑποδοκίμος, καὶ ὃ πολλὰ-κισ τῇ μεταβολῇ ἀπεμπολημένος. ἢ ἀκατάλληλος καὶ ἀπερίστατος καὶ ἀνάρμος. ἢ ὃ πονηρὸς ὃ πολλὰ-κισ μεταβαλλόμενος, ὃν Ὁμήρος ἀλλοπρόσαλον φη-σίν. ἢ ὃ δῆλος ὃ δὲ πονηρίας πιπρασκόμενος.

Παλιμπετές, τὸ ὀπιθόρμητον, ὡδὲ τὸ ἔμπαλιν καὶ εἰς τὸ ἐναντίον πεσεῖν. Ἰλιάδος π'.

Πάλαμη, ἀπὸ τῆς πάλλειν τὸ κινεῖν καὶ σείειν, ἢ ὅτι δι' αὐτῆς παλαμώμεθα, καὶ τεχνώμεθα. παλάμαι γὰρ αἱ τέχναι, παρόσον δι' αὐτῆς παλαμώμεθα. ἐτυμολογείται παρὰ τὸ πολλὰς αἰμῶν, εἰς ἧ καὶ παλαμαῖος, καὶ πλεονασμῶ τῆς ὕ, παλαμαῖος. σημαίνει δὲ τὴν αὐτοχειρὶ φονεύσαντα τιμωρόν, καὶ τὸν ἐπὶ τινὶ μιάσματι κατεχόμενον.

Παλιμπλαχθούτας. Δεῖ γινώσκειν ὅτι ἐὰν ἔσιν ἐν σωθέσει ἐν μέρει λόγῳ, ὅρα τῆς μὲν γράφεται. εἰ δὲ ἔστιν ἐν ὡδαθέσει. ὅρα τῆς ὕ. λέγουσιν οἱ τινες ὅτι ἐν ὡδαθέσει ἔστι. τὰ σημαντικὰ ἐπὶ ῥήματα μὲν τῆς ῥημάτων καὶ τῆς μετοχῶν, ἐν ὡδαθέσει παραλαμβάνεται, οἷον καλῶς γράφω, καλῶς γράφω. μεγάλως γράφας, μεγάλως ἔγραφε. τὰ δὲ συσσημαντικά, ἐν σωθέσει ὡδαλαμβάνονται. οἷον, ἔστι χῶ, εἰς ἧ καὶ τὸ ἀχῶμαι μετὰ τοῦ σερητικῆς α. ὁ γὰρ λυπούμενος, οὐκ ἔστι χωρητικὸς τῆς λύπης. εἰ ἄρα οὖν τὸ πάλιν σημαντικόν ἔστι, δηλοῖ ὅτι μὲν τῆς πλαγχθούτας αἰτιατικῆς ἐν ὡδαθέσει ἔστι. τινὲς δὲ λέγουσιν ὅτι ἐν σωθέσει ἔστι, λέγοντες ὅτι τὸ πάλιν ἐν ὡδαθέσει μὲν ὅν σημαίνει τὸ ἐκ δούτερς, οἷον, πάλιν ἦλθον, ἀντὶ τῆς ἐκ δούτερς. ἐν σωθέσει δὲ ὅν, σημαίνει τὸ εἰς τῆς πίσω, οἷον, παλίσυτος. ἐὰν ἔν τὸ παλιμπλαχθούτας λαμβάνεται ἐν παραθέσει, δέρεται σημαίνει τὸ ἐκ δούτερς πλαγχθούτας, ὅπερ ἔστιν ἄποπον. ὁ γὰρ ποιητὴς ἐκ οἶδον ἐδὲ ἄπαξ τῆς Ἑλλήως πλαγχθούτας. τὴν γὰρ πλαγχθού τῆς Μουσίας ἀγνοεῖ. ἔστι δὲ εἰπεῖν ὅτι κακῶς λέγουσιν, ἐδὲ ποτε γὰρ λέξις ἄλλο σημανόμενον ἔχει ἐν ὡδαθέσει ἔσα, καὶ ἄλλο ἐν σωθέσει, ἀλλὰ πάντως τὸ αὐτό. αἱ γὰρ σωθέσεις, φυλάττειν λείπονται τῆς σημασίας τῆς ἀπλῆς, οἷον, καλῶς γράφω, καλλιγγραφῶ. πῶς ἐν δυνάται τὸ πάλιν ἄλλο καὶ ἄλλο σημαίνειν. ἄλλως. τὸ πάλιν ἐν τῇ ὡδαθέσει καὶ ἐν τῇ σωθέσει, δύο σημανόμενα ἔχει. σημαίνει γὰρ καὶ ἐν τῇ ὡδαθέσει καὶ τὸ ἐκ δούτερς, καὶ τὸ εἰς τῆς πίσω, καὶ ἐν τῇ σωθέσει ὡσαύτως, σημαίνει καὶ τὸ ἐκ δούτερς καὶ τὸ εἰς τῆς πίσω. λέγουσιν ἔν ὅτι τὸ παλιμπλαχθούτας ἐν τῇ σωθέσει ἔστι. καὶ γὰρ ὁ ποιητὴς ἔθος ἔχει τὰς σωθέτας λέξεις ἀναλύειν, οἷον, κηρύσσει, ἔς κῆρες φορέσει. γρηὶς πυκιμήδεος, εἴπα ἀγλῶν τὴν σωθέσει, ἐπφέρει, Πυκινὰ φρεσὶ μὴδὲ ἔχσας. εἰ ἄρα ἐν τῇ παλιμπλαγχθούτας διέλυσεν εἰπὼν, ἄψ ὀπορήσει, δηλὸν ὅτι ἐν σωθέσει ἔστι.

Παλλὰδιον. παλλὰδρα ἐκάλειν ὡς λέγει Φερεκύδης τὰ βαλλόμενα εἰς γλῶττιν ἐκ τῆς κρανὸς ἀγάλλματα. πάλλειν γὰρ τὸ βάλλειν.

Παλλανίς, ἡ παῖς, καὶ Δωρεῖς, παλλὰξ λέγεται.

Παλυῖα, ὡς μὲν Ἀππίων, τὸ μολύνειν καὶ βρέχειν. ἀμεινον δὲ τὸ λουκαίνειν, Ἰλιάδος κ', ὅτε πέρτε

χιῶν ἐπάλλωνεν ἀρέρας. παρὰ τὴν πάλιν, ἢ παλίνην, ἣν οἱ Ἀττικοὶ πασάλην λέγουσιν. ἔστι δὲ τὸ λεπτομερέςατον τῆς ἀλδύρας, παρὰ τὸ ὀποπάλλεσθαι, τῆς ἐν ὀπορίσσει εἶναι τῆς ἀλδύρας. Παμφαίνουσι, ἔχουσι, καὶ τὰ τοιαῦτα, ἔχει τὸ ἰσοσχευόμενον καὶ τὴν ὡδαλήγειν. ἔστι γὰρ ἐὰν παμφαίνω, καὶ τὸ εἶπον παμφαίνω, καὶ λοιπὸν κατ'ἐκτασιν τῆς σὶ συλλαβῆς, γίνεται παμφαίνουσι καὶ ἔχουσι. ἢ ἔστι φαίνω, φαίνεις, φαίνει. διαλέκτῳ δὲ Ῥηγίων, γράφεται τὸ τρίτον ὡδῶσπον διὰ τοῦ ἡ μετὰ τοῦ ἰ. τὸ γὰρ νοεῖ καὶ φιλεῖ, νοῆσι καὶ φιλεῖσι λέγουσιν ἐκεῖνοι, πλεονασμῶ τῆς σὶ συλλαβῆς. ἔτω καὶ τὸ παμφαίνουσι, Ἰλιάδος ε'.

Παμφαλῶν, σημαίνει τὸ ἐπὶ φέρεσθαι καὶ περιβλέπεσθαι παντί. παρὰ τὸ τὰ φωνῶν καὶ κείσε ἄλλεσθαι. φωνῶ καὶ παμφαλῶ, καὶ πλεονασμῶ τῆς λ, παμφαλῶ. Πολλὸν παμφαλῶντες οὐκ.

Πανάρητος, ὁ αἰετὶς γρηγορῶν. ἀπὸ τῆς παν, καὶ ἄρητος, καὶ ὕπνος.

Πάμπαν, ἀντὶ τῆς παντελῶς, Ἰλιάδος α'. γίνεται ἀπὸ τῆς παν, καὶ ἀναδιπλασιασμόν, πάμπαν.

Παν, φωνὴ τῆς ὦν, ὅρα τὸ ἐπὶ φαίνεσθαι ἀκέρως τοῖς ἐνθεσιῶσιν.

Πανδαρος, πάντων ἀρχὴ, τοξότης γὰρ ὡς.

Πανδαριῶς κυρίως, ὁ πάντα δράσας ἐνεκα κέρδους καὶ πλεονεξίας. Ὡρος.

Πανδῶρη, εἴρηται ὅτι παρὰ πάντων δῶρα ἔλαβον, ἢ ὅτι δῶρον πάντων τῆς θεῶν, ὡς φησὶν Ἡσίοδος.

Πανδίων, παρὰ τὴν ἰὼν μετοχῇ καὶ τὸ παν, γίνεται πανίων, καὶ πλεονασμῶ τῆς δ, Πανδίων.

Πανδοκὺς, πανδοχὺς, ὁ πάντας δεχόμενος.

Πανέφθρα κασιπτεροῖο, Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι, ἀντὶ τῆς ἐφθῆ καὶ ἀγλῶν καὶ ὕψος τὴν φυσιν. Ἡρόδοτος δὲ ἀπέφθρα φησὶν, ἀπὸ τῆς ἐφθός.

Πανήγυρις, ἐορτὴ συνάθροισις, ἀπὸ τῆς ἄγυρις, εἰς ὧς πάντες ἀγείρονται.

Πανόφιον ἔγχος, τὸ οἶνον πανόριον καὶ ἐπὶ φανές. δυνάται δὲ καὶ τὸ πάντων τελευταῖον ἀκείσθαι, ἵνα τὸ ὅφθῃ ἐγκείται καὶ μὴ ἐπὶ τῆς ἐγκείσε δὲ χαμῆδα, ἀλλὰ πῶς νοῶμεν. τὸ δὲ πάντων ἔχαστον, αὐτὴ τὸ ἔγχος λαβῆσα ἐπ' ἐμὲ ὥστε.

Πανομφαῖον Ζηνὶ, πάσης φήμης καὶ κληδόνος ἀκρόντι. ἐκ ἔστι δὲ καθόλου τὸ ἐπὶ φέπον ὁ πανομφαῖος, ὁ κληδόνιος καὶ πάσης κληδόνος παραίτιος, ἀλλ' ἄπαξ.

Παννύχιον, ἐπὶ ῥήματι μεσότητος, ἀντὶ τῆς παννυχίας. ὄνομα γὰρ ὅν, μετὰ χθὲν εἰς ἐπὶ ῥηματικῶς αὐτῆς, ὡς περὶ τὸ ἡδῖσα. ἐκ τῆς νύξ νυχός, νύχιος, καὶ παννύχιος.

Πανσαγία, ἡ πανοπλία. καὶ ἴσως ἀπὸ τῆς σάκης εἴρηται. ἔπος εὖρον εἰς τὸν Σέλεον.

Πανσυδίη, ἐπὶ ῥήματι ἔστιν ἀθροίσεως, πανπληθεῖ. ἔστι δὲ πανσυδίῳ μὲν τῆς ὕ, παντὶ τῷ πλήθει, πανσρατῖα. παρὰ τὸ οὐκ αὐτῶς εἶναι καὶ σβένδειν, ἦσαν ὁρμῶν καὶ ἐπακολυθεῖν.

Παπῶ παπᾶς, δούτερας συζυγίας. Τὸν ἀπαλὴν χειρὶ παπήσαντα. Ὑπὸ τῷ ἀπῶ τὸ φιλαφῶ, καὶ ἀναδιπλασιασμόν φαφῶ, καὶ ἑοπῇ τῷ δασέων εἰς τὸ φιλόν, παπῶ.

Πάππα, προσφώνησις τιμητικὴ ἢ ἂν πρὸς πατέρα. οὐδέ τιμιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάξουσιν, Ἰλιάδος ε. οὕτω λέγεται καὶ Συρακουσίοις ὁ πατήρ. πᾶς, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν τῷ π, πάππα.

Παπταίνων, περιβλεπόμενος, ὅπτηρῶν. πανταχοῦ τὰ φάν τιταίνειν, γίνεται φαπταίνω, καὶ ἑοπῇ παπταίνω. σημαίνει δὲ τὸ βλέπειν καὶ περισκοπεῖν τῇδε, κακεῖσε. ἢ καὶ τὸ πέτω, πτῶ, παράγωγον πταίνω, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν παπταίνω, οἷον τὸ περιάγω παντὶ τὰς ὀφείας, καὶ περιπέτεσθαι ποιῶ, καὶ οἷον πεπταμύλαις εἰκέναι, Ἰλιάδος δ'.

Παπτίας, παρὰ τὸ πάπα, ὃ σημαίνει τῇ τῷ Ρ' ὠμαίων φωνῇ, τὸν πατέρα.

Πανῆργος, παρὰ τὸ εἰς παῦ ἐνεργεῖν. σημαίνει καὶ τὸν φρόνιμον καὶ νοήμονα ὅπῃ καλοῖς. σημαίνει καὶ τὸν κακοποιεῖν δυνάμενον, ὅθεν τῆς ἐαυτῆ σοφιστικῆς κακίας.

Πάρα, σημαίνει ἔξω. Τίς ἐστὶ ὁ πωλῶν τ' ἀνδράποδα; ἐγὼ πάρα, ἀπὸ τῆς πάρεμι. πάρα δ' ἀνὴρ, ἀπὸ τῆς πάρεσι. Πάρ' ἐμοίγε καὶ ἄλλοι, ἀπὸ τῆς πάρεσι μοι. τίνας ἄρα ἢ ἀποκοπή; πρὸς τὸ σημαίνοντα καὶ ἢ ἀποκοπή. καὶ παθῶν.

Παρα, ἢ πρὸς θεοῖς, σημαίνει ἔξω. τὴν ἐκτὸς χάσιν, ὡς τὸ, αἶμος, παραῖμος. λαλῶ, καὶ λαλῶ. καὶ εἶπω, παρείπω. καὶ τὴν πλησιότητα, ὡς τὸ, ἔξετο, παρέξετο. καὶ τὴν πλείονα χάσιν, ὡς τὸ, ὀρμῶ, παρορμῶ. Παρα δὲ ἄλλος, ἢ παρὰ, τὸ ἔξω δηλοῖ, ὡς περ καὶ ἀπαπλεῖν, τὸ ἔξω πλεῖν. αἰγιαλὸς μὲν ἐν εἰρηταὶ κοινῶν ὀνόματι παρὰ τὸ αἶον ἔχειν ἐγγυὲς ἄλλος. ἔχει δὲ ἀφ' ὧς ἔξω, ἀκτῖνα, καὶ ρηγμῖνα, καὶ θῖνα. ἀκτῖν μὲν ἐν εἰρηταὶ ὁ περὶ ὧς αἰγιαλὸς, ρηγμῖν δὲ ὁ πρὸς ἄνεμον αἰγιαλὸς, θῖν δὲ ὁ εὐδῖος καὶ ἡσυχὸς αἰγιαλὸς, παρὰ τὸ μὲν γαλιωῆς καὶ ἰλιμερίας ἐκείσε τὰ κύματα ἀποτίθεσθαι.

Παραβλῶπες τ' ὀφθαλμῶν, Ἰλιάδος ι, παρὰ τὸν βλέφω μέλλοντα, ἀποβολὴ τῷ ὦ, βλέφ, καὶ ἑοπῇ τῷ εἰς ὦ, καὶ ἐκτάσει, βλώφ, καὶ καὶ βλώφ, ἀπὸ τῆς στραβαί.

Παράδεισος, παρὰ τὸν δόσω μέλλοντα, ὃς δηλοῖ τὸ βρέχω, ρηματικὸν ὄνομα δεῦρος, καὶ παράδεισος καὶ ἑοπῇ τῷ εἰς ὦ. οἱ δὲ φασὶ παρὰ τὸ δεῖσαν ποιεῖσθαι, ὃ ἐστὶ τὴν τῷ βοτανῶν συλλογῇ.

Παραβολή, εἰς τὸ παροιμία.

Παράβυσον, ἀπὸ ἀπικρυμμένον, λάθρα γινόμενον. παρὰ τὸ βύω, ὃ σημαίνει τὸ κλείω. σημαίνει ὅτι καὶ τὸ πληρῶ. Ὁδυσσεύς δ', Νήματος ἀσκητοῦ βεβυσμῶν, ἀπὸ τῆς πεπληρωμῆς. καὶ δὲ καὶ παρὰ βυσο. δικαστήριον, ὃ λάθρα ἐκτελεῖ.

Παράκοπος, ὁ φρενὸς πληγῆς, ἀπὸ τῆς κόπτειν, καὶ παρὰ.

ἀπὸ τῆς κόπτειν, καὶ ἑοπῇ τῷ εἰς ὦ, καὶ ἐκτάσει, βλώφ, καὶ καὶ βλώφ, ἀπὸ τῆς στραβαί.

Παραπληγες, οἱ πεπληγμένοι. ἀπὸ τῆς πληγῆς, μαινόμηνος, παράφρων, τὰς φρενὰς βεβλαμμένος.

Παρχαίρια ρέζων, Ἡσίοδος, καίρια τὰ δικάειρος γινόμενα ἀρχαίρια, τὰ ἀκαίρια καὶ σαφῆ καὶ ἀποπα. ἢ παρὰ παρελκεται.

Παράσημα, τὰ κίβδηλα τῷ ἰομισμάτων λέγονται, τὰ φαῦλα καὶ ἀδόκιμα. παρὰ τὸ κακῶς σεσημνωθῆναι, ὃ ἐστὶν ἐσφραγίσθαι. καὶ παράσημος ρήτωρ, μεταφορικῶς ὁ φαῦλος.

Παραφάμμος, παραινέμμος, πλεονασμῶ τῷ ἰ ποιητικῶς. Παρὰ ποσὶ κάππεσε θυμός.

Παρασάγγαι, τὰ ἑτάκοντα σάγγα παρὰ Πέρταις, παρὰ Λίγυπτιοις δ' ἐξήκοντα. παρὰ δὲ Σοφοκλεῖ ἐν Ἀνδρομάχῃ, ὅπῃ τῷ ἀγγέλει εἰρηται.

Παρασάται, ὑπὸ ἐνίων καλεῖνται αἰ γόνιμοι φλέβες, αἱ τῇ χυμῇ παρεσῶσαι. λέγονται καὶ οἱ νυῦ ὑπηρετῆτες βιτανισαί.

Παραίσια, ἐναντία, ἀπρεπῇ, χαλεπῇ, παρὰ τὸς αἰσῖς.

Παραίτεσθαι, ἐκ εὐρηται ἐν χρείσῃ ὅπῃ τῷ σημαίνοντα τῷ ἀρνεῖσθαι καὶ ἀποβάλλεσθαι καὶ μὴ δέχεσθαι, ἀλλ' ὅπῃ τῷ αἰτεῖν, ὡς παρὰ Μενανδρῷ, Παραίτεμαί σε συγγνώμῃ εἶναι. ὡς τε περιττῶς εἶναι τὴν πρὸς θεοῖς, ὡς ὅπῃ τῷ καθεδῶ, τὸ ὅτι εὐδῶ δηλοῖ. ἀπανίως δὲ δέχεται καὶ ὅπῃ τῷ σημαίνοντα μὲν τῷ λεγομένῃ ἐν τῇ συνειδήσει παραιτεῖσθαι, καὶ καλεῖν, συγγνώμῃ αἰτεῖν.

Πάρδαλις, πότε πόρδαλις, καὶ πότε πάρδαλις; φυλακτέον ὅτι ὅπῃ μὲν τῷ ζῶν, ὅθεν τῷ ὁ δεῖ προφέρεισθαι, ὅπῃ δὲ τῷ δέματι, ὅθεν τῷ α. τὸ ζῶν ἐν, παρὰ τὸ προάλλεσθαι καὶ ἀτάκτως κινεῖσθαι, πόρδαλις, καὶ πλεονασμῶ τῷ δ, καὶ ὑποθέσει. ὡς δὲ ὄρος, παρὰ τὸ τὸν πόρον αὐτῆς ποιεῖσθαι μετ' ἄλματος, πόρδαλιν ὅτι τὸ ζῶν. οἱ Ἰῶνες τὸ ἰ τῆς εἰ διφθόγγῃ ἀποβάλλουσιν, οἷον παρδαλῖος παρδαλῖος. καὶ τὸ θηλυκὸν παρδαλῖα παρδαλῖ ὅπῃ τῆς δόρας, ὡς περ λεοντῆ λεοντῆ. καὶ τὴν παρδαλῖαν τὴν παρδαλῖαν, ὡς τὴν λεοντῆν.

Πάρεξ, παρὰ τὴν παρὰ πρὸς θεοῖς καὶ τὴν εἰς, ἢ τις δηλοῖ τὸ ἐκτὸς. βαρύνεται δὲ καὶ ὀξυνεῖται πρὸς ἀφ' ὧς σημαίνοντα. τὸ μὲν ἐν βαρυνόμενον, σημαίνει τὸ χωρὶς, καὶ συντάσσεται χρεῖα, οἷον, Πάρεξ τῷ Κυρίῳ. καὶ, Πάρεξ τῷ Σκυρῶν ἐθνῶς, ἀπὸ τῆς χωρὶς. τὸ δὲ ὀξυνόμενον, ἰσοδυναμεῖ τῇ παρὰ ἢ τῇ εἰς πρὸς θεοῖς, ἢ τις σημαίνει τὴν ἔξω χάσιν. ὡς παρ' Ὀμηρῷ, Πάρεξ ὁδῶ ἐν νεκύεσσιν, ἀπὸ τῆς ἐκτὸς τῆς ὁδῆς, καὶ, Πάρεξ ἄλλα φύκος ἔχοντα, ἀπὸ τῆς παρὰ μόνον. καὶ, Πάρεξ τὴν νῆσον ἐλαυνετε, ἀπὸ τῆς ἐκτὸς.

Παρακρέσται, ἀπατᾶ, ἀπὸ μεταφορῆς τῷ παλαιῶν καὶ καταβαλλόντων, ἀλλ' ἐν ὧρα ἀπακρύνοντων ἢ ποδῶ, ἢ χειρῶ, καὶ ῥιπτόντων. ἢ ἀπὸ τῆς ἐν τοῖς ζυγοῖς ἰσώντων, οἱ τοῖς σαθροῖς ἀπακρύνονται, ἵνα ὁ βέλονται μέρος κατέλην βαρυνόμενον τῇ κρεσται.

Παρασησάμμος, ἐλὼν, ᾠδὴ λαβὼν, κατασρεφά-
μμος. καὶ ᾠδακατάσσεις.
Παράσημος, ὁ ἀδοκίματος, κακός, μεταφορικῶς. λέ-
γεται ὅτι ᾠδήσημος ἐπὶ τῷ νομισμάτων ὑποκιβδή-
λων, ὑπὸ τῆ σῆμα ὧ κόπτεται τὰ νομίσματα.
Παρέσησαν, Δημοδοχῆς, ἐνίκησαν. ἐπεὶ οἱ ἡττώμε-
νοι ᾠδίζονται τοῖς νενικηκόσιν ὡς δέλοι δεσπόταις.
Παρακατάσσεις, ἀργυρείδιον ὅστις ᾠδακαταβαλλόμε-
νον ἐν τοῖς διαίτηταις ὑπὸ τῷ δικαζομένῳ, ἢ
ᾠδακατάσσεις. λέγεται καὶ ᾠδακαταβολή. καὶ
ᾠδακαταβάλλειν, τὸ παῖγμα.
Παρασκήναι, αἱ εἰς τὴν σκηνὴν ἄγειν εἰσοδοί.
σκηνὴ δὲ ὅστις, ἢ νῦν θυμέλη λεγομένη.
Παρεκ νόον ἡγαγὼ Εἴκωρ, Ἰλιάδος κ', αὐτὶ τὴ πα-
ρηπάτησε τὸν νῦν, ὅστις πατήσε.
Παρεκτικός, ᾠδὴ τὸ παρέχω παρέξω, ὁ ᾠδακείμε-
νος παρείχα, ὁ παθητικός παρείχμαι, παρείκ-
ται, καὶ ὅστις παρεκτός, καὶ παρεκτικός κητικόν.
Παρεβάθλω, ὑπὸ τῆ βίβημι, βέβηκα, ὁ παθητι-
κός, βέβαιμαι, ἐβάθλω, καὶ παρεβάθλω.
Παρέσομαι, ἐκ ὑπὸ τῆ εἰμι χηματίζεται, ἀλλ' ἀ-
πὸ τῆ ἔω. εἰ ὅτι ὑπὸ τῆ εἰμι τὸ πορεύομαι, εἰ-
σομαι ἀπὸ τῆ καὶ παρείσομαι, ἵνα τὴν αὐτὴν ἔχη
τῷ ἐνισῶτι ᾠδαλήγῃσαν.
Παρείατο δακρυχέεσσα, αὐτὶ τὴ παρῆν ἢ κόρη δακρύ-
σα. ἔω τὸ κάθηναι, ἢ τὸ ὑπάρχω. ᾠδὴ γάγον
εἰμι, ὁ μέσος ἀόριστος, ἐμῶν, ἔσο, ἔπο, καὶ ἔπο,
καὶ πλειονασμῶ τῆ α, εἶπο, καὶ παρείατο. οἱ δὲ,
πληθυντικὸν αὐτὶ εἰς. τὰ ὅτι εἰς τὸ λήγοντα,
πληθυντικὰ εἰσιν εἰ ἔχει τὸ α, πυθοίατο.
Παρεία, Ἰλιάδος γ', χωρεῖς τῆς, ἢ ἡ εἰς ἄλλο. τὰ ὅτι
ἀπὸ τοῖς τε θηλυκῶς μεταποιούμενα εἰς εἰς ἄλλο ὅπως
τὴ αὐτὴ σημαίνοντες μύθους, τὸν αὐτὸν φυλάττει
τόνον. πλῆρα, πλῆρα. πυραῖ, πυρά. ἐκ αὐτί-
κειται τὸ νύρα νύρα. ὁ ἄφορος ὅτι σημαίνοντες.
ἔστι δὲ μεταπλασμός. τὸ δὲ ὅτι τὸν ὁξυῖται.
ἔπος αἱ παρεία τὰ παρεία. τὸ ρεῖ δίφθογγον καὶ
ἄλλο. οἱ ὅτι Αἰολεῖς παρηὰ λέγουσι ὅτι τῆ ἢ,
ὅτι καὶ παρηίον. τὴν γὰρ εἰ δίφθογγον εἰς ἢ
ῥέπει. τὸ ὅτι πλεῖον, πλεῖον λέγουσι.
Παρείας, ᾠδὴ τὸ πεφυσιασμένος ἔχειν τὰς γνά-
θας, ἢ γὰρ τὰς παρείας, αἱ καὶ φεῖναι λέγονται.
ἢ τὸ δῆγμα βλάβης ἀλλότριον.
Παρήιον, τὸ ᾠδὴ τὰς παρείας χαλινάειον. ζῆται
εἰς τὸ καλλιπάρης.
Παρήιος εἴδα καὶ εἴδα, Ἰλιάδος υ', αὐτὶ τὴ κατὰ
πλάτος καὶ κατὰ μήκος παρηγορημένος τῷ σώματι,
τῆς ἐν ἐκλελυμένος ἐν ἄλλῳ. νῦν δὲ αὐτὶ τὴ μέ-
γας παραιωμένος καὶ εἰς μήκος ἐκτεταμένος. γί-
νονται δὲ ἀμφότερα ἀπὸ τῆ αἰρώ, ῥηματικὸν ὀ-
νομα καὶ ὑποβολὴ τῆς ἰ, ἄρος, καὶ μὴ τῆς ᾠδὴ
προθέσεως, καὶ ἐκτάσει τῆ α εἰς ἢ, παρήιος. καὶ
Ὀμήρος παρηγίας λέγει τὰς τῆ παρήιος ἵππας
λυίας, ὅτι αἱ ὅτι τῆς ἵππος τῇ ξυνοδία δέδε-
ται. καὶ ὁ μὴ καὶ χάραν ἔχων ἀραρυίας τὰς φρέ-
νας, ἀλλ' αἰωρημένος, οἷον οἱ ἄφρων. ᾠδὴ τὸ

ἀρῶ τὸ ἀρμόζω. καὶ ὁ πεπτωκὴς τῷ σώματι,
παραιωμένος ἐν τῷ ἐκτάσει. καὶ ὁ ἐν τῷ τῆ
ζυγῇ παρὶ ζυγῆς ἵππος.
Παρηγορημένος, ἐκβεβλημένος, ὑποκεχωρισμένος,
καὶ οἷον ἐκβεβλημένος. ἀπὸ τῆ αἰρώ τὸ κατα-
βάλλω, ὁ παρακείμενος ἦρκα.
Παρεῖδμια, τὰ ᾠδὴ τὸν φάρυγγα, ὅτι τὸ ᾠδακεί-
ναι τῷ ἰδμῶ, ἰδμὸς δὲ ἔστι φωνὴς τῆς, δὲ ἢ
ἵονται τὰ ἐδιόμια, καὶ πιόμια. ἢ παρὰ τὸ ἰε-
ναι τὴν πιόμια. ἔπος Ἡρώδιανός. λέγονται δὲ καὶ
αὐτιάδες, ἀπὸ τῆ αὐτικεῖν αἰδήλους.
Παροιμία, ἢ ἐν οἷν ἀτάξια.
Παροιτέρος, παλαιότερος καὶ ἀρχαιότερος. ἀπὸ τῆ πα-
ρος ὁ σημαίνει τὸ πρὶν ἢ πάλαι, γίνεται παροι-
τέρος καὶ παροίτατος. σημαίνει δὲ καὶ τὸ περαιτέρω,
οἷον, καὶ δέμας μνηστέρι τὸνδε παροίτέρω ἐξέρχεται.
σημαίνει δὲ καὶ τὸ πρῶτος, ὅτι μιν ἔτυφε παροι-
τατος. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆ παρος, ὑποβολὴ τῆς.
Πάρης, ὁ παρθένος, εἴρηται ἐκ ὑποκοπῆς, ἀλλὰ
μεταποιήσεως καὶ μεταχηματισμός. ᾠδὴ παθῶν.
Παροίς, τὸ μέγα ἔμβολιον.
Παροιμία, παρὰ τὸ οἶμος ὁ σημαίνει τὴν ὁδὸν,
οἰμία καὶ παροιμία. ἔστι δὲ παροιμία λόγος ὡ-
φέλιμος μετ' ὅπρῳ φεως μετὰ αὐτὸν ἔχων
τὸ χησιμον, καὶ πολλὴν τὴν ἐν τῷ βάθει ὅτι
νοῦν. ὅτι καὶ ὁ Κύριος ταυτά φησιν, Ἐν πα-
ροιμίαις λελάληκα ὑμῖν.
Παραβολή. ἢ παραβολὴ ποσαχῶς; παραβολὴ ὁ ὀ-
νειδισμός, ὡς τὸ, Ἐθὲς ἡμᾶς εἰς παραβολῶν
παραβολή, αἰνιγματώδης λόγος, ὁ πολλοὶ λέ-
γουσι ζήτημα, ἐμφαίνον μύθῳ, ἐκ αὐτῶν δὲ
πάντως δῆλον ὅτι ἀπὸ τῆς ῥημάτων, ἀλλ' ἔχον
ἐν τῷ διαόκῳ κεχυμένῳ, ὡς ὁ Σαμφὼν ἔλε-
γῃ, Ἐξήλθεν ἀπὸ σώματος πικρῆς γλυκύ. καὶ Σο-
λομῶν, Τότε νοήσεις παραβολῶν καὶ σκοτεινὸν λό-
γον. παραβολὴ καὶ ἡ ὁμοίωσις, ἀλλὰ ὅτι παραβό-
λην φησὶ παρέθηκεν αὐτοῖς λέγων, Ὁμοία ὅτι ἢ
βασίλειά τῃ ἐρανῶν ἀπείροντι. παραβολὴ ὅτι ἢ
ῥοπικῶς λεγομένη, οἷον ὅτι τὸ, Ὅτι ἀνθρώπων, εἰ-
πον αὐτοῖς τὴν παραβολὴν ταύτην. ὁ αἰὶς ὁ μέγας ὁ
μεγαλοπτερυξ, αἰτὸν λέγων τὸν βασιλέα.
Πάεις, παρὰ τὸ παρῆναι τὸν μόρον, τούτῃς ἐκ-
φυγεῖν τὸν θάνατον. ἢ παρὰ τὴν πῆραν, ὁ ση-
μαίνει τὸ μαρσίπιον, ἀπὸ τῆ ἐν τῇ ποιμαντικῇ
πῆρα ἀναβαλῶναι.
Παρεγγελαμμένος, ὁ μὴ κατὰ νόμον τοῖς πολίταις
τεταγμένος. δημοποίητος δὲ, ὁ ὑπὸ δήμῳ προῖ-
κα πολιτοῦν. παρεγγελάπτει, δὲ νόθος.
Παρθένος, παρὰ τὸ παρακαταθέειν τὴν παιδικὴν ἡλι-
κίαν. ἢ παρὰ τὸ παραθέειν τῇ μητρὶ, ὡς ὁ ποιητής,
Ἡθ' ἄμα μητρὶ δέσσει ἀνελθεῖν αἰώγει. ἢ παρὰ
τὸν θῆσω μέλλοντα γίνεται θῆλη, καὶ μὴ τῆς παρὰ
προθέσεως, παραθῆλη, καὶ κατὰ συγκοπὴν παρ-
θένος. ἢ ᾠδὴ ταύτην ἡλικίαν ἔσα, κατὰ τὴν ὡ-
ραν ἔχει ἐκτρέφει καὶ ἐκπῆσαι μαζῆς, καὶ ἡ φύσις
ἔπαυται. τὰς γὰρ μικρὰς παῖδας καὶ προσαγορεύει
παρ-

παρθένος, ἀλλὰ πᾶς ἦδη ὅτι τὸ γυναικας μέλλειν
 ἰσθας. ἔγω Φιλόξενος. ὁ δὲ Ἡρώδιανός, ἡ παρ
 ἑδονός ἑδον λαβύσα εἰς ἑδνα.
 Παρθενία, ὅτι παρὰ θεῶν ἐδίδθη. φησὶ γὰρ, Εἴλα-
 βε Καὶν ἑαυτῇ γυναικα, ταῖς ἐκ ἐκ θεῶ.
 Παρθενοπίνης, ἰλιάδος γ'. σημαίνει τὸν περιβλεπό-
 μνον τὰς γυναικας. παρὰ τὸ ὅπως ὀπτόω, γί-
 νεται ὀπίπης, καὶ ἐν σωθέσει παρθενοπίνης,
 ὅτε τὸ ἰ. τὰ γὰρ παρὰ τὸ ὀπιπτόω ὅτε τὸ ἰ ρε-
 φεται, οἶον, παιδοπίπης.
 Παρμέμβλωκε, ἰλιάδος δ'. πάρεισι, προθυμεῖται.
 ἐκ τῆ μέλω, μεμέλκη, καὶ μεμέλκη, ὡς ὤ-
 χηκα, παρῶχηκα, εἶτα καὶ συγκοπῶ, καὶ πλεο-
 νασμῶ τῆ β, μέμβλωκα. ἡ παρὰ τὸ μολῶ μο-
 λήσω μεμόλκη, καὶ ἐξῆς.
 Παρρησία, οἱ μὲν ὑπὸ τῆ παντορρησία, καὶ συγ-
 κοπῶ, ὁπέρῃσι ἀτοπον. ἀλλὰ παρὰ τὸ πᾶν
 γίνεται, συγκοπῇ γὰρ ἔ, ἀλλὰ ῥοπή, ἡ πάντα
 ἐν αὐτῇ ἔχουσα καὶ λέγουσα. ὡς παθῶν. ἔγω
 καὶ ὦρος.
 Πᾶς, δύο σημαίνει. καὶ τὸν πατέρα, ὁ καὶ ἀναδι-
 πλασιασμὸν παπᾶς. τὰ δὲ οἱ μὲν Ρωμαῖοι
 βαρύνουσι παπᾶς λέγοντες, ἡμεῖς δὲ περισπῶ-
 μιν. ἀμφίβολον. ἐδέποτε γὰρ δασυμόμην αἱ ἀ-
 φαιρεῖται. πῶς ἐν τὸ ἅπας γέγονε πᾶς; ἐπλεό-
 νασε τὸ α. πῶς δασυνεται; τὸ γὰρ πλεονάζον α,
 ἐδέποτε δασυνεται. ὡς τε ἀμφίβολον. ὅρῳ δὲ
 καὶ τὸ θρῆς ὄνομα λαμβάνον τὸ α καὶ βαρυνόμε-
 νον καὶ δασυμόμην εὐεκεν ἐμφάσεως, ἐν τῇ α-
 θρῆς. ἐκ ἄρα κειώλνται καὶ ταύτῃ τῇ ἀναλο-
 γίᾳ, καὶ τὸ πᾶς, ἅπας. ὡς τε μάλλον εἶναι πρό-
 σodos, ἢ περ ἀφαιρέσεις. ὁ δὲ Ἡρώδιανός βελε-
 ται ἐκ τῆ ἅμα πᾶς εἶναι ἐν συγκοπῇ. ὡς
 παθῶν. Πόθον παράγεται τὸ πᾶς; πρῶτον-
 τόν ὅτι καὶ ἀδραγωγῶν ἐκ ἔχει. τὰ δὲ εἰς αὐ-
 μονορρῆν ὅτε τὸ ἰτ κλιόμην, ὁξύνεται, οἶον
 ζᾶς, ζαντός. πρᾶς, πρυντός. ἰσοσυλλαβῶς δὲ
 κλιόμην περισπᾶται. Θωμᾶς, Θωμᾶ. τὸ μὲν-
 τοι πᾶς περισπᾶται ὡς ὅτε καὶ ἔξω καὶ τῷ ρη-
 κῶ, καὶ ἐν τερήεις. τὸ θηλυκὸν ἢ πᾶσα, καὶ
 τὸ ἐδέτερον τὸ πᾶν.
 Πάσαλος, παρὰ τὸν πᾶσιν μέλλοντα. ἐστὶ δὲ ξύ-
 λον ὅτι μνηκὲς πρὸς τὸ κρεμάσθαι ὅπερ δεῖ.
 Πάσαθαι, εἰς τὸ ἐπάσαντο.
 Πάσαν, ὄνομα συγκρητικόν. γίνεται ὑπὸ τῆ πα-
 χὺς πᾶσαν, ὡς βραδὺς βράσαν.
 Πάσανα, τῷ ὀπαγεσέραν, ὑπὸ τῆ πᾶσιν.
 Πάσιν, σημαίνει τὸ ὅτι πᾶσι καὶ ὅτι πᾶσι, ἢ τὸ
 ποικίλῳ. πόθον δῆλον; ἐπειδὴ καὶ τὰ ποικίλα
 ἀδραπεύματα καλεῖται.
 Πᾶσος, ἡ ἐκ ἀδραπεύματων ποικίλων κατασ-
 κιδασμῶν σκῆψις, ἥτις ὅτι πεποικίλμην. καὶ
 νυμφικός οἶκος, παρὰ τὸ πάσαι. ὅτι ἔ καὶ τὸ
 Πολέας δ' ἐνέπασεν ἀέθλης, ἰλιάδος γ', αὐτὶ τῆ
 ἐνεποικίλμην.
 Πας, ὡς ἡμεῖς πασάδα λέγομεν. καὶ εἴρηται ἔγω

ὅτε τὸ ἐν αὐτῇ ἡμᾶς σιτεῖται, παρὰ τὸ πάσαι-
 δαι. Ἀπολλώνιος.
 Παταικός, καὶ ἀφαιρέσιν τῆ α ἀπαταικός γάρ.
 ὦρος.
 Πασείλη, σημαίνει τὴν τελειοτάτην ἡμέραν τῆ ἐνιαυτοῦ.
 γίνεται δὲ ἐκ τῆ πᾶς καὶ τῆ τέλος, ἐν ἣ τελειύεται
 πάντα τὰ τῆ ἐνιαυτοῦ.
 Πατάσιν, ἐκ τῆ πῶ τὸ φοβῆμαι, ὁ μέλλων,
 πῶσιν, συστολῇ τῆ ἢ πῶσιν, καὶ πλεονασμῶ,
 πατάσιν, μεταγομῶν τῆ μέλλοντος εἰς ἐνέστωτα.
 ἡ παρὰ τὸ πατῶ πατάσιν, θυμὸς ἐν ἐνέστωτα
 πάτασιν, ἰλιάδος ἡ, αὐτὶ τῆ ἐπαλῶν, ἐπὶ δὲ
 ὑπὸ τῆ φόβος.
 Πατήρ, παρὰ τὸ πατεῖν ἐν τῇ σωστίᾳ, ὑπὸ με-
 ταφορᾷ τῆ ἀλόγων ζώων. ἡ παρὰ τὸ ἀπείρω
 πατήρ καὶ πατήρ. ἡ παρὰ τὸν ἦχον τὸν γινόμενον
 ἐν τῇ καταφιλεῖν τὰ παιδία. πάππος δὲ, ἀπὸ
 τῆς τῆ παιδῶν τῆ μικρῶν προσφωνήσεως, ὡς φη-
 σιν Ὀμηρος, Ποτὶ γένασι παππάσιν. ὄνομα-
 τοπεποιήται ἐν ἡ λέξεις. οἱ δὲ ὅτι καὶ σωστήδαιον
 πίπτα λέγουσιν αὐτὶ τῆ φίλει. ὡς Ἀριστοφάνης ἐν
 Πλάτῳ, Ἰκαρὸν γὰρ αὐτῷ ὅπῃ τῶν, αὐτὶ τῆ ἐφί-
 λην. ὦρος. πατήρ, παρὰ τὸ τὰς παῖδας τηρεῖν.
 ἡ ὅτι ἵπποι ἐν τῇ σωστίᾳ πρῶτον παπῶσι τὰς
 θηλείας. πατήρ ἐν, ὁ τὰς παῖδας ὑποκάτω τῆ
 ποδῶν αὐτῆς ἔχων. εἰ δὲ σημαίνει τὸν θεόν, γί-
 νεται παρὰ τὸ τὰ πάντα ὁρᾷ.
 Παταικίῳ, ὁ ὅτι συκοφαντία καὶ κλοπῇ καὶ τοιχωρυ-
 χία τὸν βίον ποιέμενος.
 Πάτος. Ὀμηρος, Πάτον ἀνθρώπων ἀλείνων, ὡς
 λόγον, ἰλιάδος ζ'. τὰ γὰρ εἰς τὸς λήγοντα δι-
 σύλλαβα βραχεῖα παραληγόμενα μονορρῆν, βα-
 ρυνῶνται. κρότος, νότος, μέτος, πότος. ἔγω καὶ πά-
 τος. δοκεῖ αὐτικεῖσθαι τὸ εἰσός. τὸ γὰρ βροτός,
 καὶ δύο ῥόπας ὑποφύγει. ὅτι καὶ κοινόν, καὶ ἔ-
 χει ἀντέμψασιν. σημαίνει δὲ τῷ πεπατημένῳ
 γῆν τῷ λεωφόρον.
 Πατῶ, πατήσιν, ἐκ τῆ πάτος. τὰ ἐκ τῆ τόπος.
 Πάβα, λέγεται ἡ πατεῖς.
 Πατεῖσις, οἶον πατήρ τῆ κοινῆς.
 Πατεῖα, ἀπὸ τῆ πατήρ πατέρος γίνεται, ὅτε φέρει
 δὲ πόλειος.
 Παφῶς, ὄνομα κητικόν. ὅπερ ἀγλύσει γίνεται
 παφῶς. ὅτε φέρει δὲ τῆ παφῶς. παφῶς γὰρ
 λέγεται ὁ παρὰ τῇ σωστήδαι πατεῖος. πα-
 φῶς τὸ κητικόν, οἶον, παφῶς δελος, πα-
 φῶν κῆμα.
 Παῦρον, τὸ ὀλίγον. γίνεται παρὰ τὸ παύω,
 παύσω, παῦρος, ὁ παχὺς, καὶ δι' ὀλίγων ρη-
 μάτων τῆ παύεσθαι ἀφιστάμενος. ἡ ὁ μὴ μέλει
 πολλῶς διήκων, ἀλλὰ ταχέως παύων. καὶ τὸ ἔ-
 δέτερον, παῦρον. τὸ γὰρ ὀλίγον, ταχέως παύε-
 ται.
 Πausωλή, ἡ ἀνάπαυσις, ἀπὸ τῆ παύσω μέλλοντος,
 καὶ προσθήκῃ.
 Παφλάσιν, σημαίνει τὸ ἐκ βρασμῆς ἀνάδοσιν γίνεσθαι.
 ταύ-

ταύτῳ δὲ πὺν λέξιν πεποιῆσθαι παρὰ Ομήρῳ ὡς ἤχε μιμητικῶν, ὅπερ ὁ τῷ κυμάτων ἀναπέμπειν εἴωθε βρασμός. ἐστὶ δὲ φλέω, ὃ καὶ φλύω λέγεται τὸ ἀναπέμπω καὶ ἀναδίδωμι. καὶ συγκοπῶ, φλώ, ἀφ' ἧς παράγωγον φλάζω, ὡς ῥίπτω ῥιπτάζω, καὶ ἐνθασιάζω ἐνθασιάζω. καὶ καὶ ἀναδιπλασιασ- μόν, παφλάζω.

Πάχετον, παχυτερον καὶ συγκοπῶ τὸ ὕ καὶ ῥ.

Πάχη, παρὰ τῷ πῆξιν, πάχη τις ἔσται. καὶ Οἶμος, Παχύνεται, αὐτὶ τὴν φθείρεται, λυπεῖται, Ἰλιάδος β'. ἡ δὲ μεταφορὰ, ἀπὸ τῆς πάχνης τῆς φθειρέσεως καὶ φείκω ἐμπορεύσεως τὰ φυτά.

Παχυνάσω, Ἡσιόδου, Εὔπαχυντε φίλον ἦπρ, ἐλύ- πησεν, ἐφθίρην.

Παιών, ὕμνος ὡδῆς ὅπῃ ἀφίσει λοιμὸν ἀδόμῃος, ὡς τὸ, Καλὸν αἰδόντες παιήονα κῆροι ἀχαιῶν, μέλ- ποντο ἐκάεργον. ἔτω δὲ ἰδίως αὐτὸς τῷ Ἀπόλλωνι καὶ τῇ Ἀρτέμιδι προσέφερον ὡς αἰτίοις τῷ λοι- μικῶν παθῶν. τὸν μὲν δὲ Ἀπόλλωνα, ταυτὸν φασιν εἶναι τῷ ἡλίῳ, τῷ δὲ Ἀρτεμιν, τῇ σε- λῳῃ. οἱ δὲ αὐχοὶ καὶ τὰ λοιμικὰ συστήματα καὶ αἱ νόσοι, δι' ἡλίου καὶ σελῳῆς ἐμπίπτουσιν, ἀπὸ τῆς τῷ αἵματος παχύτητος καὶ περιέχοντος τῆς αἰθρῆς. εἴρηται ἔν ἀπὸ τῷ παύω, παυῶ, καὶ παιῶν, ἔοπῃ τὸ ὕ εἰς ἰ, ὃ καταπαύων ὕμνος τὸν λοιμόν. καὶ πάλιν ἀπὸ τῷ παύω παιῶν, ὃ παύων τὰς νό- σους καὶ τὰ λυπεῖντα. καὶ πλεονασμῷ τῷ ἦ, γίνεται παιήων. Παιῶν δὲ ἔστι καὶ ἔθνος Θρακικόν, ὃ Παν- νονίης φασί, νυνὶ δὲ Μακεδόνες.

Παιωνίσαντες, ἀφηνήσαντες, ἀλλ' ἀλάξαντες, τὸν παιῶνα ὀπηκαλεσάμενοι. ὡς δὲ ἔθος καὶ ὅπῃ ἔργα Ἀρχομήδης, καὶ ὅπῃ νίκη τῆς το λέγειν.

Παιήων, σημαίνει δύο, τὸν τε ὕμνον καὶ τὸν τῷ θεῶν ἰατρόν.

Πᾶσαι, ὅπῃ μὲν τῷ ἡμῖν συνήθεις, φύσαι δ' ἐν χοαίοισιν εἰκοσι πᾶσαι ἐφύσαν. ὅπῃ δὲ τῷ ὀ- λαι, Πᾶσαι δ' ὠίγνυντο πύλαι. καὶ δὲ πολλαὶ ὑπέκειντο πύλαι καὶ τὸν Ἀείσαρχον. καὶ, πᾶσα, δὲ ἐπ' ὧχατο, αὐτὶ τῷ κελευσμένῳ ἦσαν.

Πάσων, ὅπῃ μὲν τῷ ἡμῖν νοσηλίας, Πάσας δ' ἀλὸς θείοιο. ὅπῃ δὲ τῷ ὀπῃκίλλε, Πολέας δ' ἐνέπασ- σεν ἀέθλης.

Παῖλος, ἀπὸ τῷ παῖσω μέλλοντος, παῖλος, καὶ παῖλος, καὶ ἀναδιπλασιασμὸν τῷ λ. Ὡρος.

Παλιπάλημα, σημαίνει τὸν πανῆργον καὶ ποικίλον ἐν κακίᾳ, καὶ παμπόνηρον συν ἀγχινόῳ. λέ- γεται δὲ καὶ ὁ ἔραχὺς ἀνθρώπος καὶ ἀνώμαλος. ἐπεὶ καὶ τῷ ὀρῶν τὰς ἀνώμαλίας παιπαλήματα καλεῖται.

Παίζω, παρὰ τῷ παιδί δοτικῶν, γίνεται παράγω- γον παιδίζω, ὡς ποδῶ ποδίζω, καὶ συγκοπῇ, παίζω. φίλον δὲ τοῖς παισὶ τὸ παίζειν,

Παῖς, παρὰ τὸ παίζω, ὃ μέλλον παῖσω, ὑποβολῇ τῷ ω. ἢ παρὰ τὸ πάλλεσθαι, ἀκίνητος δὲ ἡ ἡλικία. ἢ παρὰ τὸ βαιόν, γίνεται βαῖς καὶ παῖς. ἐκ δὲ τῷ παῖς, γίνεται καὶ σωαίρεσιν παῖς, καὶ κλίνεται

παιδός. ὃ καιῶν. τὰ σωρημελῆ τῷ ἐντελῶν φυ- λάττει τῷ κλίσιν. ἢ ἔτω. δύο μόνον εἰσὶν εἰς αἷς μονοσύλλαβα, κλίνεται δὲ ἀμφοτέρωθεν τῷ δός. καὶ ὡφελον εἶναι δαῖς δαυδός, ἀλλὰ δὲ τῷ ἐπαλλη- λίαν τῷ δύο δός. ἐστὶ δὲ καὶ τὸ σαῖς. ταῦτα δὲ τὰ τεῖα, κλίσιν μὲν ἀνιέξοντο, κανόνι δὲ ἔχ' ὑπέ- πεσον. ἐξ αὐτῶν ῥήμα παιδῶν, ὅθεν καὶ τὸ παιδεία. σημαίνει δὲ πολλὰ. σημαίνει τῷ παιδῶσιν, καὶ τῷ παιδικῶ ἡλικίᾳ, καὶ τῷ ἀναξοφῶν, καὶ τῷ μίξιν. τὸ δὲ σημαίνει τὸ παίγνιον, δὲ τῷ ἡλάρε- ται. καὶ παρ' ἡμῖν μὲν ὀξυῖται, οἷον παιδία, παρὰ δὲ τοῖς Ἀθῶναις, βαρυῖται, οἷον παι- δία. τὰ δὲ σημαίνοντα ἄθροισιν ἢ περιεκτικὰ τινῶν προσηγορικὰ, ὀξυῖται, λαλιά, παιδία, πυρκαῖα.

Παιδνός, κυρίως ὅπῃ τῷ νεωτάτῃ παιδός, παρὰ τὸ παίζω.

Παιδίον, παρὰ τὸ παιδείας δεῖσθαι.

Παισός, σημαίνει τῷ πόλιν. εἰς τὸ Ἀπαισός,

Παιπαλόεντος, τῷ ἔραχέως, καὶ πλεονασμὸν τῷ π. ὅπῃ τῷ ἄλῃ, δὲ τὸ σκολιότῃ ἔχειν. καὶ ἐστὶ καὶ τὸ ἔτυμον αἰπαλήματα, τὰ μέγιστα ἀλήματα. ἢ παρὰ τὸ αἶπος ὃ σημαίνει τὸ μέγα καὶ ἔρα- χύ, αἰπαλόεν, καὶ καὶ ἀναδιπλασιασμὸν, παι- παλόεν τὸ ἔραχύ.

Παιπαλάσας, ἐνθασιασάς ὁρμῶσα, ὅπῃ τῷ Ἀθῶναις, Ἰλιάδος β'. ὅπῃ δὲ τῷ Τυδείῳ ὅτε λέγει, Πολεμίζειν ἐκ εἰασκον, ἐδ' ἐκπαιφάσκειν, αὐτὶ τῷ ἐκ εἰῶν ἐμ- φανῇ αὐτὸν καὶ περιφανῇ ποιεῖν τοῖς Θεβαίοις, ἀλλ' ἐν τῷ τῷ ἀγγέλλῃ χήματι μύροντα δὴ καλεῖται. αὐ- τὸς δὲ τῷ ἐμφύτῳ αὐτῷ ἀνδρείᾳ ἐκφύομενος, προσ- σεκαλεῖτο τῷ Θεβαίῳ. ἐστὶν ἔν ῥήμα φῶ, δηλῶν τὸ φαίνω, ὡς παράγωγον φάσω, καὶ καὶ ἀναδιπλα- σιασμὸν παφάσω, καὶ προσδέσει τῷ ἰ, παιφάσω. καὶ δὲ ἀρμόζει τὸ ἐνθασιάζω, δηλοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὸ ἄλῃ καὶ ἄλῃ περιέχειν τὰς ὀφεις.

Πέδι, σημαίνει τὰς δεσμούς, ὡς οἶμαι, παρὰ τὸ δέω ἔδι καὶ πέδι. ἢ παρὰ τὸ πῆξιν τὰς πόδας, Ἰλιά- δος ν'. Ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβηλιν. ἢ παρὰ τὸ πεδῶ πεδήσω. τὸ παρὰ τὸ πᾶς ποδός, γίνεται ποδῶ, καὶ ἔοπῃ τῷ ὀ εἰς ε, πεδῶ. πεδήσαι δὲ κυ- εῖως, τὸ τὰς πόδας δεσμῆσαι. λέγεται δὲ πέδιον ὡροπαροξυτόνως τὸ ὑποκοριστικόν τῆς πέδης, τῷ τε- εἰν ὁ μικρὸς δεσμός. πέδιον δὲ λέγεται ἐπὶ τῷ ἀ- ναπεπταμένῳ καὶ μακρῇ καὶ ὀπῃκίλλε τῷ πε. παρὰ τὸ πέδον ὃ σημαίνει τῷ γλῶ ἀπλῶς, γίνεται πεδόον καὶ πεδίον, ἔοπῃ τῷ βραχέος εἰς βραχύ. τίσεται δὲ τὸ πέδον καὶ ἐπὶ τῷ οἰκήματος. τὸ δὲ πέδιον, μεῖ- ζόν ἔστιν ἐν σημαίνοντι τῷ πέδε, ἐκ ἐστὶ δὲ ὑποκο- ριστικόν. πέδον δὲ ἡ γῆ, ἐφ' ἧς Βεβήκαμεν τοῖς πο- σὶ τὰ πεζεύειν. καὶ πεζὺς φασί, τὰς δὲ τῷ ἰ- δίων ποδῶν τῷ ὁδὸν ποικιλήεις, οἷον πεδῆς. καὶ καὶ ἔοπῃ, ἀπὸ τῷ πέδον. πεζός δὲ, ὃ δὲ τῷ πέδε ποροδόμῃος, παρὰ τὸ ἔζω τὸ κάθημαι, ἐ- δον καὶ πέδον ἡ γῆ.

Πέζαι, ἑταῖραι αἱ χωρὶς ὀργάνων εἰς τὰ συμπόσια φοιτῶσαι. Ὡρος.

Πέδον, τὸ ἔδαφος, παρὰ τὸ πεζεύειν, τὸ πορεύεσθαι.

Πεζέτεροι. πολλαὶ ὡς τὰτε φέρονται ἐξηγήσεις. οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν, λέγουσιν ὄνομα στρατεύματος ἔπιν λεγομένης. οἱ δὲ, ὅτι τινὲς ἦσαν παρ' αὐτοῖς στρατιῶται, τὸν ἕτερον πόδα γυμνὸν ἔχοντες, τὸν δὲ ἕτερον ὀπλισμένον. διόφασιν καὶ πεζέτερας αὐτὰς καλεῖσθαι, ὡς τὸ τὸν ἕτερον πόδα γυμνὸν ἔχειν. πέζα γὰρ τὰ κάτω τῆς ποδός. ὅθεν καὶ πεζεύειν, τὸ χαμαὶ περιπατεῖν. οἱ δὲ φασὶ τὰς ἀπὸ τῆς πλήθους τῆς πεζῶν ὧν εἶχε ξυνωνεταίρας καὶ φίλας ἡγουμένης αὐτῶν, οἷον ἐτινας ἐκ λελεγυμένων διὰ τὸ ἀνδρεῖον, ἵνα φυλάττωσιν αὐτὸν. ἡ δὲ γραφή, πρὸς διαφορὸν ἐξηγήσιν. ζητεῖ εἰς τὸ τέλος τῆς γραμμᾶτος.

Πέδιλα, τὰ ὑποδήματα, παρὰ τὸ περιλειθεῖν αὐτὰ τοῖς ποσίν. ἢ παρὰ τὸ ἐν τῇ πέδῳ εἰλεῖσθαι. καὶ πάντως δὲ τὰ ῥηματικὰ ὀνόματα φυλάττει τὴν γραφὴν τῆς ῥήματος, ὥσπερ εἶρω ἱρὸς, καὶ νεύω νιφάς. ἢ ὅτι πέδιλλα λέγουσιν οἱ Λιολεῖς, ὥσπερ ὁμιλος ὁμιλλος. εἰδὲ ἐγράφετο δὲ τῆς εἰς διφθόγῃς, πέδελλα αὐτὸ ἐλέγετο, ὥσπερ κείρω κέρρω, φθεῖρω φθεῖρρω.

Πέλας, καὶ ποπικὸν καὶ χρονικόν, καὶ ὅπιν συγχρησίας.

Πελιώματα, τὰ ἔχνη τῶν πληγῶν.

Πέλαντοι ὅπο τῶν πελάζειν, καὶ ἰκετεύειν τὸν θεὸν ὡς τέπων.

Πελαγός, τὸ μὴ πέλας τῆς γῆς, ἢ παρὰ τὸ πῆλε καὶ τὸ γῆ, πῆλεγός τις ὢν, τὸ πόρρω τῆς γῆς ὢν.

Πελαγός, ἐκλειψὶς τῆς ῥ ποιητικῶς, πελαργός γάρ. τῆς ἐπειδὴ λολκα καὶ μέλανα περὰ ἔχει, ἔπιν καλεῖται τὸ ζῶον. πέλον γὰρ τὸ μέλαν. καὶ τὴν ὅπιν ἀνιαν τῶ σώματος, λωίκα αὐτὸ ὑποδρομῶν αἵματος δέξεται καὶ μεταίνεται, πελιώματα καλεῖται.

Πέλαντοι, πέμματα εἰς τινὰ ποιά. Ἀττικοὶ δὲ λέγουσι πέλανον πᾶν τὸ πεπηγός, ὡς Εὐριπίδης περὶ τῆς ἀφρῶς τῆς πεπηγῆτος ὡς τῆς ὁδοῦ τῆς, ἔπιν ἐθηκε τὴν λέξιν ἀφρώδην πέλανον εἰπών. Ἀπολλώνιος. Παιδήμοιο μύλης πελάνας ἐπαλεξέσθαι. πέλαντοι λέγονται τὰ πόπανα, ὅπο τῶν πεπλατυῖσθαι, ἢ ὅπο τῆς παιπάλης. ἀπὸ γὰρ τῶν λολκοπέτῃς κατασκευάζονται. καὶ Ὀμήρος τὸ λολκῶναι παλῶναι ῥησὶ. πόπανα δὲ ὅπο τῆς πέφως. πέττειν γὰρ ποῖσιν. ἔπιν Εὐριπίδης Τρωσὶ.

Πέλεκυς, παρὰ τὸ πέλεν ὠκύς. τὸ γὰρ πέλω σημαίνει καὶ τὸ γίνεσθαι καὶ εἶναι, σημαίνει καὶ τὸ ἀνασρέφεισθαι. ὅθεν ὁ μέλλων πελήσω, ὅς ἐστι καὶ πόλος ὁ ἐρανός.

Πελεμίχθη, ἐκινήθη, ἐσεῖδθη, ὅπο τῶν πάλλω ὡς οἶμαι, ἢ ἀπὸ τῶν πέλω. καὶ τὸ πεπλεμίζετο, ἐκινεῖτο σημαίνει.

Πέλεια καὶ κίρκος. ἔπιν εἶδος ἱέρακος. εἰς δὲ ἡρὴν ἱέρακος ὀκτώ, ὡς φησὶ Καλλίμαχος ἐν τοῖς ὡς ἰ ὀρνέων. πέλεια δὲ περὶ ἑρᾶς εἶδος, οἷον φάσαι. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ πέλαν, ὃ σημαίνει τὸ μέλαν. καὶ ὡς περ παρὰ τὸ μαῖα γίνεται μαῖας

μαῖαδος, ἔπιν καὶ παρὰ τὸ πέλεια, πελειᾶς πελειᾶδος. καὶ πελιώμα τὸ μέλαν. καὶ γὰρ πέλλω λέγουσι βῆν, τὸν τοῖσιν χρώμα ἔχοντα. καὶ Πέλλη, πόλις Μακεδονίας, ὅτι βῆς αὐτῶν εὐρε. πέλλη τὸ χρώμα, καὶ ὁ πελίας ὄνος.

Πελαῶ, βαρυμόλυνον μὲν, σημαίνει τὸ ὑπάρχω, περιπαλῶμενον δὲ, τὸ ποροεγγίζω.

Πέλλας, Ἰλιάδος π'. Γλαγῆας κατὰ πέλλας, ἀπὸ τῆς πεπελεκεῖσθαι. εἰς δὲ ξύλινα ἀγυρεῖα.

Πέλλμα, παρὰ τὸ πεπιλῆσθαι πλέον τῆς ἄλλης δερμάτος. ἢ παρὰ τὸ πέλλας αἰεὶ καθεσθῆναι τῶν πέδων.

Πελοπνῆς. ὡς περ παρὰ τὴν Κέκροπι δοτικῶν, γίνεται Κεκροπῆς, Αἰθίοπι Αἰθιοπῆς, ἔπιν Πέλοπι Πελοπῆς. καὶ πλεονασμῶ τῆς ἡ ὡς παθῶν.

Πελοπόννησος, διῶνται καὶ τῆς πλεονασμῶ ἔχειν τὸ ν, παρὰ γὰρ τὴν Πέλοπος ἡλικῶν. ὡσαύτως καὶ τὸ Πρεκόννησος, ὅπο τῆς Προκόννησος. ὡς παθῶν.

Πελαγῆς, νῆσος, ἢ τόπος. Διονύσιος ὁ Περιηγητής. γράφεται δὲ μικρόν, ὡς τὸ, Ἀκρα δὲ οἱ πᾶσι, Πελαγῆς τε Λύβητε. καὶ μέγα, ὡς τὸ, Ἡνεμόεσσα πελαγῆς, ἐς Αὐσονίῳ ὀρώσῃ. λέγεται δὲ πελαγῆς καὶ εἶδος ὀσρέας, παρὰ τὸ πέλωρον, ὃ σημαίνει τὸ μέγα, ἐπειδὴ μείζον ὅτι τῆς χήμης, καὶ τῶν ἄλλων ὁμοίων ὀσρέων.

Πελαγῆος, μέγας. παρὰ τὸ πέλω τὸ ὑπάρχω καὶ τὸ ὦρα ἢ φροντῆς, ὃ πέλει φροντῆς δὲ τὸ μείζονος. καὶ πελαγῆος, τὸ μείζον.

Πεμπάσεται, ἀπὸ τῆς πεμπάζω. σημαίνει τὸ διελεθεῖν καὶ ἐρόνῃσαι, ἴσως ἀπὸ τῆς πέμπω. Αἰολικῶς δὲ τὸ καὶ πέντε ἀριθμήσειν.

Πέμπελος, Λυκοφρων, ἡ γραφῆς, παρὰ τὸ εἶναι πλησίον τῆς πέμπεσθαι εἰς ἄδην.

Πένθος, κυρίως ὅπιν τῶν καταχομῶν, παρὰ τὸ ἐν βαθυτάτῳ εἶναι τὴν ἐπ' αὐτοῖς λύπην. παρὰ τὸ βάθος, πλεονασμῶ τῆς ν καὶ ἑοπῇ τῶν σοιχείων. ἢ ὡς τὸ ἐν βαθυτάτῳ εἶναι τῆς τεθνεώτας. τὸ δὲ καταπατῶ καὶ ἀφαιρῆς, βένθος ἐλέγετο. ὁ δὲ Ἡρώδης παρὰ τὸ βάθος λέγει.

Πένης, σημαίνει τὸν ἐκ πόθου καὶ ἐνέργειας τὸ ζῆλον ἔχοντα, παρὰ τὸ πένω τὸ ἐνεργῶ καὶ παράγω, ἐκ τῆς πένιχρός, ὡς μελιχρός.

Πένοντο, καὶ ἀμφιπένοντο, ἀντὶ τῆς ἐνέργειαν καὶ ἡχολῆντο, ἀπὸ τῆς πένω τὸ κάμνω. ἀφ' ἧς καὶ πόνος καὶ πόντος.

Πενταχα κοσμηθέντες, Ἰλιάδος λ', ἀντὶ τῆς πενταχῶς.

Πεντηκόντορος, εἰς τὸ ἐρέτης.

Πεντηκοντόγυον, εἰς τὸ γυῖς.

Πέντης, ἡ χεὶρ, παρὰ τὸ πέντε ὅζως ἔχειν.

Πελαγαί, τοῖσιν τῆς ξυσῆς κατέχοντες.

Πέλ-

Πέλπη, ἀσπίς ἰτιω μὴ ἔχουσα, ὅθεν καὶ πελπίσαι ἐρατίζονται τινὲς οἱ πέλτῳ ἔχοντες. ὁ δὲ πέλτης, εἶδος ἔστιν ὄπλε οἷον ἀσπίς.

Πεντηκοστόμῳ, τῷ εἰσαγομῶν εἰς τὸν Πειραιᾶ φορτίων ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς πεντηκοστῶ ἐτέλεον οἱ ἔμποροι, καὶ τὸτο ἐκάλεον πεντηκοστέδαι. καὶ οἱ τὸ τέλος εἰσράττοντες, πεντοκοσολόγοι καλεῖνται.

Πέλωρα, ὄνομα ὑδέτερον, τὸ ἀρσενικὸν ὁ πέλωρ. τί σημαίνει; τὸ ἐξάισιον καὶ φοβερόν. ὡς τὸ πέλω καὶ τὸ ὦρα, οἷς ὑπάρχει αἰεὶ ἡ φροντίς ὅττι τὸ μέγεθος. ἔπος ἐτυμολογεῖται. ὡς λέγεται δὲ ὡς τὸ προσεγγάζειν καὶ προσεγγίζειν τῷ Ὠρείῳ, ὡς λέγει ὁ ποιητὴς ἐν τῷ χ', ὅτι τὸ μέγεθος αὐτῆς, ὡς τ' ἀστέρα ἐπεσφύμενον πεδίῳ, ὅς ῥά τ' ὁπώρας εἴσι, καὶ ἐξῆς. λοιπὸν πέλωρ πέλωρος, καὶ τὸ ὑδέτερον πέλωρον, καὶ πελώριος, τὸ ρι, ι. ὡς ἔλωρ ἔλωρος ἐλώριος. καὶ ὅττι τῷ εἰς ὦρ, εἰ μὴ ἔπει το ὦ, ὅττι τῆς εἰ διφθόγγης γίνεται τὰ κητικά, Νεσώριος, εἰ δὲ φυλάττει, ὅττι τῆ ι.

Πενταέτηρον, τὰ ὅττι τῷ πρὸς ἑαυτὸ δύο συλλαβὰς ὁ ζύποινα καὶ βαρύποινα, μὴ ἔχοντα ἀναφανόμενον τὸ ὁ, μήτε ῥήμα ἀντιπαρκαίμενον, ὅττι τῷ ἡ γράφεται, Αὔδιρος τόπος, Ἀβληρος κύριον, Φάληρος, ὅττι ἔ τὸ τετραφάληρος, πενταέτηρος. σέση μείνεται βαρυνόμενα δύο, Κάμειρος, Ἀΐρος. ὁ ζυῖται καυσεῖρος, ὅπερ γίνεται καὶ ὡς ἀλεκτον Βοιωτῶν, ὡς τὸ τέθνηκα τέθεικα. μὴ ἔχοντα ἀναφανόμενον τὸ ὁ, ὅττι τὸ ὄνειρος. ὄνειρος ὅττι λέγεται Αἰολικῶς. μὴ ἔχοντα δὲ ῥήμα, ὅττι τὸ μάγειρος. ζήτει εἰς τὸ Κάμειρος.

Πέος, σημαίνει τὸ αἰδοῖον. οἶμαι ὅτι κατ' ἔλλειψιν τῷ σ', ὅτι ἀπὸ καὶ ἐντείνεται. ἡ κατ' ἔλλειψιν τῷ κ', πλέος ὡς τὸ πλησιάζειν. ἡ ὡς τὸ πῶ τὸ κτῶμαι, δι' ἑ κτῶμεθα τέκνα. ἡ φέος, οἷον φύος, δι' ἑ φύομεν τέκνα, ἐγὼ ἐπενόησα.

Πεπάλαδε, κληρώσαδε, λάχετε. πάλος ὅττι ὁ κλῆρος, παρὰ τὸ πάλλω ῥήμα τὸ κινῶ καὶ σείω, παλῶ παλάτω. ἐπειδὴ λυῖκα αὐτὸ κληθῶσιν οἱ κλῆροι, πάλλονται. οἷον, Πάλλεν δὲ Γερήνιος ἱππότης Νέστωρ, ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος κυνέης.

Πεπαλαγμῶν, μεμολυσμῶν καὶ κατεσυμμῶν, ὅττι τῷ παλάσω, ὅπερ ὅττι τῷ πάλῃ τῷ ἀλόφει γίνεται. πάλῃ δὲ εἴρηται τὸ λεπτόν τῷ ἀλόφει, ὅπερ δυνάται ἐπιπλάσσεσθαι ὡς λεπτότητα. παρὰ τὸν πάσω μέλλοντα πάλῃ, ὡς δαμάσω δαμάλη, ἀνθήσω ἀνθήλη. καὶ ὅττι ὁ εἰς σῶ μέλων, τῷ σῶ ἔπει εἰς λῆ. εἰδὲ ἔχει διπλῆν, προσέρχεται, οἷον ζώξω ζώγλη, ἔξω ἔξωγλη. ἔπος ἐν πάσω πάλῃ, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμόν, παπάλῃ, καὶ ῥοπή, πεπάλῃ. οἱ δὲ Ἀττικοὶ παπαλῇ λέγουσι πλεονασμῷ τῷ σ'.

Πέπειρος, εἰς τὸ ὄνειρος.

Πέπει, παρὰ τὸ πέπω πέσω, τὸ εἰς πέφιν ἄγον τῇ θερμότητι τῷ πινύματος.

Πεπαρμῶν, Χρυσέοις ἡλοῖται πεπαρμῶν, ὡς πεπονημῶν. ἔστι δὲ πείρω τὸ κεντῶ, περῶ, πέπαρκα, πέπαρμαι. ἡ μετοχή, πεπαρμῶς.

Πεπείθεται, ὅττι τῷ πείθω, πείσω, πέπεικα, πέπεισμαι, πέπεισαι, καὶ ἰωνικῶς, πεπείθεται. καὶ τὸ ἐπέπιθον, πείθω, ὁ δὲ ἄλλος ἀδελφός, ἐπέπιθον, καὶ ἀναδιπλασιασμῷ Ἀττικῶ, ἐπέπιθον. ὅττι ἔ καὶ τὸ, Σπερδῇ παρπεπιθόντες. καὶ τὸ ἀπαρέμματα, πεπιθεῖν, πεπιθέδαι. καὶ τὸ πεπιθόμενον, αὐτὶ τῷ πείσασθαι. καὶ πεπιθεῖν, μετοχή ἀδελφός, καὶ μέλλοντος. εἰδῶσι ὅττι τῷ δὲ ἄλλος ἀδελφός ἀναδιπλασιάζειν οἱ ποιηταί. τὸ δὲ πεπιθήσω, γίνεται ὅττι τῷ πείθω πείθω, καὶ καὶ ἀναδιπλασιασμόν.

Πεπεμῶς, ὁ μεμαγμῶς. ὅττι τῷ ἄρτε λέγεται, παρὰ τὸ πέπτειν, τὸ μάττειν.

Πεπιλημῶς, σωσφιγμῶς, ὅττι μεταφορᾶς τῷ πῖλε, ὅπερ ἐν τῇ ἐργασίᾳ ὑπὸ τῷ τεχνίτῳ κατασφίγγεται.

Πέπληγε, πλήσω, ἐπλάγων ὅττι τῷ ψυχικῷ πάθῃ, ὅττι δὲ τῷ σωματικῷ ὅττι τῷ ἡ. ὁ δὲ ποιητὴς εἶπε κατεπλήγη ὅττι τῷ ἡ, ἵνα μὴ νομίσωμεν ὅττι τῷ σωματικῷ λέγεται, εἶπε φίλον ἡτορ, ἡ γὰρ τῷ ψυχῷ.

Πέπλος, τὸ γυναικεῖον ἱμάτιον καὶ ποικίλον, οἷον ἐπὶ τῷ ἐπὶ τῷ ὦν, ὁ ὡς τὸν φορέντα περιπελόμῃ καὶ εἰλεμῃ, καὶ πέπλος καὶ συγκοπῶν τῷ ρε συλλαβῆς καὶ τῷ ε. ἡ παρὰ τὸ ἀπὸ πῶ, ἀπὸ παλός, καὶ συγκοπῇ πέπλος.

Πεπνυμῶς, εἰς τὸ ἀπινύσω.

Πεποιήκασι, Δωρικῶς. ἐπὶ ὅττι ἔπεισι τὸ σ' εἰς τ', ἐπεισώδω ἔπλεονασμῷ τῷ ν. τὸ ὅττι κοινόν, πεποιήκασι.

Πέπονες, ὡς πέπον. ὅττι μὴ τὸν δὲ ἄλλοτον δηλοῖ καὶ ἀδελφῇ, ὅττι δὲ τὸν ἀδελφῷ, καὶ τότε λαμβάνεται ὅττι ἐπαίνε. καὶ ὅττι μὴ τῷ ἐκλύτῃ, ἀπὸ μεταφορᾶς τῷ πεπαινομένων καρπῶν. οἱ μετέως μὴ πεπανθέντες, εὐχρηστοὶ εἰσι καὶ ἀπόδεικτοι, ὡς πεπανθέντες δὲ, ἐκλυτοὶ καὶ σεσηπότες. διόπερ ἡ λέξις τὰ ἐναντία σημαίνει, ὅττι τῷ πεπείρω καὶ ἀσφαλές, καὶ ὅττι τῷ σεσαπηνός. ἡ τῷ πεπότων, ἃ τῷ μὴ γόσει ἔστιν ἡδέα, τῇ δὲ θίξει καὶ τῇ ἀρῇ, μαλακὰ καὶ ἀνύδοτα. ὅταν δὲ σημαίνει τῷ ἀφραγῆς, ἐκ τῷ φόνο. φόνο δὲ ἔλεγον οἱ Δωρικεῖς τῷ ἐπονείδισι, ἡ γὰρ τῷ ἀξία φόνο δίδρακότας. καὶ παρὰ Φρυγικῶ ἔδει καὶ ἀναδιπλασιασμῷ, πέπονες, καὶ ῥοπή, πέπονες. συσέλλεται δὲ, ὡς κοινόν τῷ ἄρτε.

Πέπονθα, ὅττι τῷ πονῶ, πονήσω, πεπόνηκα, πέποννα, καὶ πλεονασμῷ τῷ σ', πεπονθα.

Πέποχε, ὅττι τῷ πάχω, πάξω, πέπαχα, τὸ τριπλὸν πέπαχε, καὶ κατὰ ῥοπήν τῷ ἄλφα, πέποχεν. ἐν Ἀρπαγαῖς Ἐπιχάρμῃ, Ἀδὲ Σικελία πέποχε.

Πέποδε, Ἰλιάδος γ', αὐτὶ τὰ πεπόνθατε. ὁ μὲν
 Ἡρώδιανός, ἀπὸ τῆς πῆθω τὸ πυνθάνω, ὁ μέλ-
 λων, πῆσω, πέπηκα, πέπιτμαι, πεπήσμι-
 θα, πέπιθε, καὶ συτολή τῆς ἢ εἰς ὁ. ἄλλοι δὲ ἀ-
 πὸ τῆς πεπόνημαι, πεπόνήμεθα, πεπόνηθε, καὶ
 συγκοπῇ τῆς νη, πέποδε.

Πεποθήσεται, ὅτῳ τῆς πέτω γίνεται πεπόθημαι, πε-
 πόθεται, πεποθέσεται ἰακῶς, καὶ καὶ Ἰῶνας καὶ ἐκ-
 τάσει, πεποθήσεται.

Πέπρακα, ὅτῳ τῆς περῶ, περάτω, πεπέρακα,
 καὶ καὶ συγκοπῇ, πέπρακα. ζῆται εἰς τὸ ἐμ-
 πρήτω.

Πεπρωμένος, σημαίνει τὸ εἰμαρμένον καὶ αἰετισμένον,
 καὶ οἷον ἐπεπραπωμένον. ἀφ' ἧς γίνεται καὶ συγ-
 κοπῇ πεπρωμένος, οἷον τύχῃ τῷ τὸ πέρας τῆς
 βίης οὐδέξωσαν καὶ περατῶσαν. Βάβριος, Ἄσοι πέ-
 πρωται, ταῦτα τλήθι θνηταίως. καὶ, μὴ σοφί-
 ζε, ἢ καὶ χρεῶν ἢ ἐφ' ὅλῃ. καὶ Πείραμος λέγει,
 Ζῶς μὲν περὶ τῶν οἰδὲ καὶ ἀθανάτοιο θεοῖ ἄλλοι,
 ὁποτέρῳ θανάτιο τέλος πεπρωμένον ἔστι, Ἰλιά-
 dos γ'.

Πέπταμαι, ἐκ τῆς ἔπτμι γίνεται, ὁ παθητικὸς ᾠδα-
 κείμηνος, ἔπταμαι, ἔπτασαι, ἔπταται, καὶ πλεο-
 νασμῷ τῆς π, πέπταμαι Ἀιολικῶς. οἱ δὲ Αἰο-
 λεῖς, εἰώθασι προσιδεῖν σύμφωνον, ὥστε τὸ
 ἐπτερύγωμαι, πεπτερύγωμαι, καὶ ἀπὸ τῆς ἔπτω-
 κα, πέπτωκα. ἢ ὅτῳ τῆς πτώ, ὁ ᾠδακείμηνος,
 ἔπτωκα, καὶ πλεονασμῷ τῆς π.

Πέπτωκα. ὅτῳ τῆς πετώ, πετήσω, πεπέτηκα, καὶ
 καὶ συγκοπῇ, πέπτωκα, καὶ πέπτωκα. ὡς οἰ-
 χῶ, οἰχήσω, ὠχηκα, καὶ ὠχακα. ὅτῳ τῆς πετώ,
 παράγωγον πετώ, ὡς χαλῶ χαλέω. τῷ τὸ γίνε-
 ται καὶ συγκοπῇ, πεπτῶ, πεπτήσω. ὁ ᾠδα-
 κείμηνος, πέπτηκα, καὶ ἔοπη. ὅτῳ τῆς πέδον γί-
 νεται πεδῶ, πεδώσω, πεπέδωκα, καὶ καὶ συγκο-
 πῇ πέπδωκα. ἐπεὶ δὲ δασέα δασέων, καὶ φι-
 λὰ φίλων, καὶ μέσα μέσων προσηγείται καὶ σύλλη-
 φιν, οἷον πῶσις, κτήμα, ἐξάπη τὸ δ', εἰς τ', καὶ
 γέγονε πέπτωκα. Ἀπολλώνιος, Κύζικον ἐν κονίῃ-
 τε καὶ αἵματι πεπτηῶτα.

Πεπτηῶτα, αὐτὶ τῆς ἐκτεταμένον. σημαίνει δὲ καὶ τὸν
 πεπτωκότα, ὡς τὸ, Πητάλοις ὑποπεπτηῶτα. ἢ
 ὅτῳ τῆς πέτω, ἢ ὅτῳ τῆς πτήσω, πτήξω, ἔπτη-
 χα, ἔπτηχώς, καὶ ἰωνικῶς, πεπτηχώς, καὶ ὅτῳ
 βολῇ πεπτηῶς.

Πέπυσμαι, ἀπὸ τῆς πύσσω, πύσσω, πέπυσα,
 ὁ παθητικὸς, πέπυσμαι. ἄρον τὸ ε', πέπυσ-
 μαι, εἰδέτις εἶποι ὅτι ἀπὸ τῆς πυνθάνω δυνάται
 εἶναι, εἶπε ὅτι τὰ δὲ τῆς ἀνὼ ἀκλιτὰ εἰσιν. ὡς
 τε πέπυσμαι ἐνδεία τῆς ε', ὡς καὶ τὸ τέτυγμα ἀ-
 πὸ τῆς τέσσω.

Πεπρωμένον, ἀπὸ τῆς μετοχῆς μετήχθι εἰς ἐπρήμα-
 τικῇ συντάξιν, ὥστε καὶ τὸ εἰμαρμένον. ἢ δὲ με-
 τοχή, ἐκ τῆς περατῶ περατῶ, περατῶτω. καὶ ἔστι
 πεπερατωμένον, καὶ συγκοπῇ πεπρωμένον. σημαί-
 νει δὲ τὸ περωμένον καὶ εἰμαρμένον. ἔστι δὲ παρ

Εἴησιν ἢ λεγομένη παρ' ἡμῖν ὑπόνοια. τῷ δὲ
 αὐτῷ εἰμαρμένῳ ἔλεγον καὶ ἀδράειαν, δὲ τὸ μὴ
 ἀποδιδράσκειν ἅπαντα τὰ προερισμένα.

Πέρας, παρὰ τὸ τέλος τέλας, καὶ ἔοπη τῆς εἰς π καὶ
 τῆς ἀμεταβόλης, πέρας. ἢ παρὰ τὸ τῆς ἔρας παύ-
 σις εἶναι. ἐκ τῆς πέρας γίνεται ῥῆμα περῶ, καὶ
 σημαίνει τὸ τελειῶ. ἢ ἐκ τῆς περῶ περάσω, καὶ
 ἀποβολῇ τῆς ὦ, πέρας.

Περάτη, λέγεται ἢ ἀνατολή, ὡς τὸ, Ἐκ περάτης ἀ-
 νίσσα, δὲ γλαύσσει δ' ἀπαρτοί. δυνάται δὲ καὶ
 ἐπὶ δόσεως καὶ ἐπ' ἄρκτε καὶ μεσημβρίας. λέγεται
 περάτη καὶ τὸ τέλος.

Περατέρω, πλεον παύ. ἀπὸ τῆς πέρας περατέρω,
 πλεονασμῷ τῆς τ, περατέρω. ὅσοι τὸ ἐγγυτέρω καὶ
 ἐγγυτάτω καὶ τὰ ὅμοια αὐτῷ τῷ βέλονται γράφε-
 θαι, ὅτῳ δοτικῆς λέγουσιν αὐτὰ εἶναι. ὁ ἐγγύτα-
 τος τῆς ἐγγυτάτης τῷ ἐγγυτάτῳ. καὶ ὁ ἀνώτατος τῆς ἀ-
 νωτάτης τῷ ἀνωτάτῳ. καὶ λέγει ὁ Ἐπαφρόδιτος, ὅτι
 τινὰ τῶν ἀρχαίων ἀντιγράφων αὐτῷ τῷ εἶχον αὐτὰ
 γεγραμμένα. κρηττον δὲ ἔστι χωρὶς τῆς τ ταῦτα γρά-
 φεσθαι. λέγει καὶ ὁ τεχνικός ὅτι εἰς τὸ ἔξω αὐτῷ τῷ
 ἰῶτα γράφει, ἐπεὶ οἱ Συρακούσιοι ἔξοι λέγουσιν,
 ἐκ δὲ χειρὶ καλῶς. ἰδὲ ὅτῳ τὸ ἐνδον ἐνδοῖ λέγου-
 σιν, ὡς παρὰ Θουκυδῶ, Εἰδοῖ Πραξινόα. καὶ ὁ-
 μως τὸ ἐνδον καὶ γράφεται δὲ τῆς ὦ καὶ τῆς τ. τί ἐν ἄτοπον
 καὶ τὸ ἔξω γράφεται χωρὶς τῆς τ, εἰ καὶ λέγουσιν οἱ Συ-
 ρακούσιοι ἔξοι; ζῆται εἰς τὸ ἔξω.

Πέπταται, πτώ, πτήμι, ὁ μέλλων πτήσω, ὁ ᾠδα-
 κείμηνος πέπτηκα, ὁ παθητικὸς πέπταμαι, πέ-
 πταται.

Πέρδιξ, ᾠδα τὸ περισσῶς ἄδειν. ἢ ᾠδα τὸ πηδῶ
 ὅτῳ τόπῳ εἰς τόπον. ἢ πέρδιξ, ὁ περισσῶς διω-
 κόμηνος καὶ φέγων. ἢ ᾠδα τὸ πέδον, ὁ σημαίνει
 τὸ χαμαί, τῷ γλῶ. χαμαιπετὴς ὅτῳ τὸ ζῶν, καὶ
 μὴ σφόδρα εἰς ὕψος αἰρόμενον, μὴ δὲ περιδινεί-
 θαι ἐν αἰεὶ δυνάμενον.

Πέρθω, τὸ πορθῶ, τὸ πολιορκῶ. γίνεται παρὰ το
 περιθῶ, πετῆσι περιθῶ τὴν γλῶ καὶ τὴν πόλιν.
 ὁ ᾠδακείμηνος πέπερκα, ὁ παθητικὸς πέπερμαι,
 πέπερται, τὸ ἀπαρέμφατον πέπερθαι. ἄρον τὸν δι-
 πλασιασμόν, καὶ γίνεται πέρθαι.

Περίδραϊον, περιδραχίλιος κόσμος, ὅτῳ τῆς δέρρη
 Αἰολικῶς, ὁ σημαίνει τὸν ἑαχίλον. ὁ δὲ Ὠρος ὁ
 Μιλήσιος, δὲ τῆς αἰ διφθόγγῃς γράφει καὶ δι' ἐνός
 ρ, ἢ μᾶλλον πετῆρον.

Περίδωμιθα. καὶ Ἀριστοφάνης, Περιδῶ νῦν ἐμοί.
 καὶ, Εἰμέθον περιδώσομαι, αὐτὶ τῆς κατ' ἐμαυ-
 τὸν συνθηκοποιήσομαι. εἴρηται ὅτῳ τῆς δῶ τὸ
 δεσμεῶ.

Περίδωξω, ζῆται εἰς τὸ τέλος.

Περίρως, ἐκ τῆς περιέρως, ἄρον τὸ ἦ, περιέρως.
 ταύτῃ εἰσὶν ὁμοῖα παρ' Ἀλφμαῖ, ὅτι κλίνον
 αὐτὸ, μὴ κλίνης, καὶ ὅτῳ ἀκολουθεῖ ἢ καταλήγεις,
 εἰς ἄλλοιτο περιέρως, πρὸς τῷ περιέρως διδῆται.
 περιπαδῶν.

Περίκαλλης, ἐκ τῆς κάλλος γίνεται. Ὅστις πάρος πε-
 ρει-

Περσιφόνη, παρά τὸ φέρω καὶ τὸ φόρος, οἶονεὶ φέρσιφο-
νι τις ἔσται, πρὸς ἡν δὲ φέρονται οἱ πεφονδευμένοι,
καὶ ῥοπή.

Πέσκος, σημαίνει κυρίως τὸ τῷ προβάτῳ δέρμα.
παρὰ τὸ πέικω, πέκω, πέκος, καὶ πέσκος κατὰ
πλεονασμὸν τῷ σ. ἢ παρὰ τὸ σκέπω σκέπος ἑ-
δετέρως, καὶ μεταθέσει πέσκος. τὸ δὲ δέρμα τὸ
σκεπάζον σημαίνει. ἢ ἔτι τοῖς ἐρίοις ἐπὶ σκέπῳ
ῥαμίδα.

Πέσειν, ὅτε τῷ πέδῳ ὅστις τῆς γῆς. τὸ ῥῆμα πε-
σῶ. πέσειν; παρὰ τὸ πέδον ὃ σημαίνει τὴν γῆν.
κυρίως δὲ πεσεῖν ἔστι, τὸ ὑποῦψος εἰς γῆν κατενε-
χθῆναι. καὶ πεσόντος, μετοχή δούτερος ἀορίστου, αὐ-
τὶ τῷ ἀναιρεθέντος, φονδευθέντος. ἐκ δὲ τῷ πεσῶ
πεσῆσω, γίνεται ὁ δούτερος ἀορίστος, ἔπεισον, καὶ
τὸ προσαντικόν, πέσε, πείσάτωσαν. σισημειώ-
ται δὲ ὁ ἔπεισον καὶ ἔχουσιν δούτερος ἀορίστος, ἔχον-
τες τὸ σ' χαρακτηριστικόν. ἐκ δὲ τῷ ἔπεισον ἢ μετο-
χή πεσῶν πεσόντες, ὅθεν τὸ δούτικόν, πέσοιμι.
γίνεται δὲ ἐκ τῷ πίπτω πέσω.

Πέσει, καταχεῖ, ἢ καταπαύει. καὶ πείσῃ, ὅτε
ἐνεσῶτος. τὸ πέμα ἔστι πείσω, ὅθεν τὸ καταπέ-
ψῃ, αὐτὶ τῷ κατὰ χῆν, καταδαπανήσῃ, ὅστις κα-
ταπαύει. ἢ δὲ μεταφορὰ, ὅτε τῷ ἐν τῇ γαστρὶ
πλείονι χρόνῳ κτεχομένην σιτίων, καὶ ὅτε αὐτὰ αὐ-
τὴν κρατῇ τὸν ὠλεσμένον καιρὸν, ἀδυνάτου τῆς
κοιτικῆς δυνάμεως, ἐπέττειται, ὅτε τῷ πεί-
ψῃ ἐν τῷ ἐν αὐτῇ γινόμενῳ, τὸ πέμα πέττω,
ὁ μέλων, πέψω.

Πέσοι, βόλια κυβισῶν. πείσα ὁμωνύμως, ἢ τε
γραμμὴ καὶ ὁ ψῆφος. πρῶτε δὲ ἦσαν οἱ ἐχθρῶν. καὶ
πέσα πέντα γραμμὰ, καὶ τάχα ἢ πείσα, οἶονεὶ
πενταί τις ἔσται. εὖρε δὲ αὐτῷ Παλαμῆδης, καὶ
δηλοῖ τὸ πέντα γραμμὰ τῷ λς πρὸς τὰς τέρας ἔς ἔχει
τὸ Παλαμῆδιον ἀββάκιον. ἔστι πέτω ὃ σημαίνει τὸ
καταπίπτω, ὁ μέλων πέσω, ὅθεν αὐτῷ ὄνομα πεί-
σος, ὁ πίπτων ἐν τῷ βάλλεσθαι, καὶ ῥοπή πέτος.
καὶ πετᾶν, τὸ μεταφέρειν, ὅτε τῷ πετῇ, πετᾶ-
σι τῷ κύβων. πετᾶν δὲ καὶ τὸ πάλιν. γίνεται
δὲ ὅτε τῷ πετῶ πετᾶν. δηλοῖ δὲ τὸ μετατιθέναι
καὶ παίζειν. ἐπὶ δὲ τῷ πρῶτῳ γραμμῶν τὰς ψῆφους ἐ-
τιθεῖν. ὡς ἢ μέση γραμμὴ πρὸ ἐκαλείτο.

Πέταλον, σημαίνει τὸ φύλλον. παρὰ τὸ πίπτω, πί-
πτω. πίπτει δὲ ὁμοιωταί. Ἰλιάδος β'.

Πέτασαν, ὅτε τῷ πετᾶν, πετάσω, ἐπέτασα, καὶ
τὰ λοιπὰ δῆλα. Ἰ' σὶα λέονα πέτασαν. τὸ τὸ ὑπο
τῷ πέτω βχυτόν, πετῶ δὲ ἐκ εἰρηται.

Πεφωσῶνται, τὸν ὀφθαλμὸν πεπαχῶνται.

Πετεινόν, οἱ μὲν δὲ διφθόγγῃ γράφουσιν, ἐκ τῷ
τῷ πτέρυγα τείνειν ἐτυμολογῶντες. ὁ δὲ Ἡρώ-
διανὸς ἐκ τῷ πετῶ πετάσω, πτῶ πτήσω πτῶν
καὶ πετῶν. τὸ δὲ πετελῶν ὡς ῥηματικὸν δὲ τῷ
ἐ. ἐκ τῷ πετῶ πετήσω, πετῶν, καὶ πλεονασμῷ
τῷ ε' ποιητικῶς, πετελῶν. πάντοτε δὲ ὁ ποιητὴς
δὲ τῷ ἐ καὶ ἡ προφέρει. ἔστι δὲ καὶ τὸ γνησιόν. ἔ-
χεις εἰς τὸ ὄρνις.

Πετῶ. ἢ δὲ δὲ ὁ Πετῶς τῷ Πέτῳ, καὶ πλεονασμῷ
τῷ ὁ Ἀττικῶς, Πετῶ.

Πέπεσαι, ἐπὶ τῆς πτήσεως, παρὰ τὸ πέτω τὸ πίπ-
τω, παντὶ δὲ τῷ τῷ σώματος μέρει δοκεῖ πίπτειν
τὰ πετόμῃ καὶ τῷ αἵματι. ὁ παθητικὸς ἐνεσῶς,
πέτομαι, ὅθεν καὶ πέτονται. ἐκ τῷ γίνεται πέ-
τος, καὶ σημαίνει τὸ ὑψος, ὅθεν ἔτι γίνεται πετῶ
πετᾶς, καὶ ῥοπή, πετῶ. καὶ ὑπο μὲν τῷ πε-
τῶ, γίνεται προπετής, καὶ χαμαιπετής, ὅτε δὲ
τῷ πέτω, ὁ δούτερος ἀορίστος ἔπειτον, οἶον, ἔπει-
τον κυροχρῆας.

Πέφα, παρὰ τὸ πέττειν ῥαδίως, καὶ ἀντίφρασιν.

Πόδω, σημαίνει τὸ ἀκῶ. ὅτε τῷ πόδῳ, ὁ δὲ
ἐρωτῇ καὶ μανθάνων τί παράτιτος, ὅτε κυροχρῆ-
ας πρῶτος γινώσκων ἐρωτᾷ μαθεῖν. ἢ μάλα
λυγρῆς πόδῳ ἀγγελίης. τὸ δὲ πόδω, ση-
μαίνει καὶ τὸ ἐρωτῶ. ζῆται εἰς τὸ πυθέσθαι.

Πόκαλμας φρεῖας, οἶονεὶ δειμείας καὶ σάφρονας.
ἀπὸ δὲ τῆς πόκης ἢ μεταφορὰ. ἢ δὲ πόκη, εἰ-
δός ἔστι δούδρα.

Πόκεδανός, κυστικός, θερμός. λέγει δὲ τοῖσιν τὸν
πόλεμον, παρὰ τῷ πόκῳ τῷ πρὸς καυσὶν ἐπι-
τηδεῖαν. σὺν δὲ ὁ μὲν τὸν πόλεμον πυρὶ πα-
ραβάλλειν, δὲ τὸ τῷ μαχομένων πυρῶναι τὸ πρὸς
καρδίον αἶμα, ἢ ὁ πικρός, δὲ τὸ τῷ πόκῳ εἰ-
ναι πικρῶν, ὡς ὁ ὀπὸς δηλοῖ.

Πέφῃ, ζῆται εἰς τὸ ἔπειτον. ἐκ τῷ φῶ τὸ φονδῶ,
παράγωγον φῶν, καὶ ἐξῆς. ἔστι καὶ τὸ παράγωγον
τῷ φῶ τὸ φονδῶ, φῶν, φῶν, πέφικα, πεφισ-
μένος. δύο σημαίνει, ἢ τὸ λεγόμενον, ἢ τὸ πεφο-
νδῶν.

Πέφαται. ἐκ τῷ φῶ, παράγωγον φῆμι, φῆσω, πέ-
φικα, πέφαμαι, πέφασαι, πέφαται. καὶ τὸ πέ-
φωται, πεφονδῶνται εἰσὶν, ἀναιρεῖνται. ἔστι καὶ
ἐκ τῷ πέφακα, πέφαμαι.

Πεφονδῆται, εἰς τὸ βεβλήκατο.

Πεφῆσαι, αὐτὶ τῷ φονδῶσθαι, ἀπὸ τῷ φῶ τὸ φονδῶ.

Πεφῆσται, αὐτὶ τῷ φῆσται, πεφῆσται. ἀπὸ
τῷ φῆδω φῆδω, ὡς πεφῶ πεφῶ.

Πεφαργμῆτος, αὐτὶ τῷ πεφαργμῆτος. καὶ ἐφάρξαντο,
αὐτὶ τῷ ἐφάρξαντο. καὶ τὸ φαρκτὸν, φαρκτὸν. ὡς τε
ὑδρεῖς. περὶ παθῶν.

Πεφωσμένος, αὐτὶ τῷ κικαυμένος, ἀπὸ τῷ φῶν
ὡς φῶν. ἄπερ ἔχει τὸ ἰ.

Πέφωκα. φαίνω, φῶν, ὁ φῶν κείμῃος πέφακα,
ὁ μέσος πέφωκα.

Πεφύζοτες. ὡς ἀπὸ τῷ κῆσα γίνεται ῥῆμα κῆσῶ,
ἔτω καὶ ὅτε τῷ φύζα, φύζω, φύζω, πεφύζωκα,
πεφύζωκα, καὶ συγκοπῇ, πεφύζω. πεφύζω-
τες, καὶ συγκοπῇ πεφύζοτες. ἢ δὲ ὡς τε ὅτε εἶναι
μέσος φῶν κείμῃος. ἔδέποτε δὲ μέσος φῶν κεί-
μῃος δὲ δύο συμφώνων καὶ συλλήβιν ἐκφέρεται,
ἔδε δὲ δύο διπλῶν χαρακτηρίζεται.

Πείνα, φῶν τὸ πείνω τὸ ἐνέργω. τὰ δὲ δὲ τῷ ἰ τῷ
λικῷ πρὸ μιᾶς τὸν τόνον ἔχοντα δὲ τῷ ἰ γράφε-
ται, Φαυσίνα, Μαρίνα, πλὴν τῷ πείνα.

Πείρα, παρὰ τὸ πείθω τὸ πείσσω.

Πείκω καὶ πέκτω, ἔστι τὸ κτενίζω, ὅθεν καὶ πεξα-
μύη. ἢ ᾧ τὸ πέκω, καὶ πλεονασμῷ τῇ ι, γί-
νεται πείκειν, σημαίνει τὸ ξαίνειν.

Πειραταί, οἱ καὶ θάλασσαν λησάει καὶ καταποντισαί,
ᾧ τὸ πείρειον ὅστις διαπερᾷ, οἷον, Ἀλεγει-
νάτε κύματα πείρων. ἢ ᾧ τὸ πείρων, ὃ
δηλοῖ τὴν ἐφοδὸν καὶ ἐπέλδουσιν.

Πειρῶ, ᾧ τὸ πείνω πείνομαι, ὃ παρέπεται πολ-
λάκις τῷ π.

Πείρησαι, ἀντὶ τῆς ἀπόπειραν λάβε, ᾧ τὸ πειρά-
ζω. ἢ ᾧ τὸ πειρῶ, πειρᾶς ἐπείρασά, καὶ προ-
σακτικὸν πείρασαι, καὶ ἔσπῃ πείρησαι.

Πείρας, πείρας, τέλος. τὸ μὲν πείρας τῆς χοινίης, Πεί-
ραρ ἐπαλλάξαι περὶ ἀμφοτέροισι ταύουσιν. ὅπῃ δὲ
τῆς πείρατος, Πείραρ οἰζύος. καὶ πειράτῃ, ὅπῃ μὲν
τῷ δεσμῶν, Ἐκ δ' αὐτῆς πείρατ' ἀνήφθη. ὅπῃ
δὲ τῆς πείρατος, Ἐς ἡλύσιον πεδίον καὶ πείρατα
γαίης.

Πειραιδής, πλεονασμῷ τῇ ι πειραιδής τις ὢν. ὡς δὲ
ὅτε ἐσωήπετο τῇ γῇ, ἀλλ' ὡς νῆσος. γίνεται δὲ
ᾧ τὸ πειραιῖσθαι. ὑπὸ τῆς πείρῳ, πειραῖω, πει-
ραιδής, καὶ πλεονασμῷ τῇ ι.

Πειρῶν, πηγὴ ὅστις ἐν Κορίνθῳ, ᾧ τὸ πείρα. ἢ
ᾧ τὸ πείρας ἀπειρῶν, καὶ ὑποβολῇ τῇ α, οἰο-
νεῖ ἢ πολλή. ἢ ὑπὸ Ἀπειρῶν τινὸς ὠνόμασαι.

Πειρατήριον, ὑπὸ τῆς πείρα ὃ σημαίνει τὴν ἐμπειρίαν.
τῷ δὲ γίνεται παρὰ τὸ πείθω, τὸ καταπείθω.
ἢ ᾧ τὸ πείρῳ τὸ τελειῶ.

Πείθω, σημαίνει τείνα. τὸ ἐλπίζω, ὅς ἐστι καὶ πίσις.
τὸ φιλονεικῶ, ὅς ἐστι καὶ πείσμα. σημαίνει δὲ τῇ ι
καὶ τὸ πάχω, ὅς ἐστι καὶ τὸ ἐπαθόν δόλπερος ἀόρι-
στος. ἐκ δὲ τῆς πείθω τὸ ἐλπίζω, γίνεται ὁ μέ-
σος παρακείμενος, πέποιθα.

Πειρίδας, παρὰ τὸ περιείδω περιείδης, καὶ πλεονασ-
μῷ τῇ ι. ὃ δὲ Ζῆς ὁμοιωθεὶς ἵππῳ περιέβηχε
τὴν μητέρα αὐτῆς Δίαν, καὶ ἔπειτα σωζέμετο αὐτῇ,
καὶ ἐκεῖθεν ἔπος ἐτέχθη. ἡμάρτηται δὲ κατὰ δύο
ῥόπους, ὅτι πλεονασμὸν ἔχει τῇ ε, μηδέποτε τῆς
περιείδω πλεονασμῷ τῇ ι. καὶ παρὰ τοῖς Δωριεῦσι δὲ τῇ
ἢ γράφεται.

Πείρινδος, ἢ καὶ πείρινθα λέγεται. σημαίνει δὲ τὸ
περιείδω, τὸ ἐπ' αὐτῇ τῆς ἀμάξης εἰς ὃ ἐντίθεται
τὰ κομίζόμενα. ἔπος Ἀπίων. ὃ δὲ Δίδυμος, τὸ
ἐκ ῥιπῶν πεπλεγμένον πλινθίων, ῥίπονθα, καὶ
καθ' ἑαυτῶν καὶ πλεονασμῷ τῇ ι πείρινθα. ἢ
παρὰ τὸ περιείδω, γίνεται πείρινδος, καὶ πλεο-
νασμῷ τῇ ι. ἢ περὶ ἑμόνον ἐν τῇ Πειρίδης, ἀλ-
λά καὶ ἐν τῇ πείρινδος.

Πείρω, ἀντὶ τῆς πείρῳ, Ἰλιάδος ψ, πᾶμφιλος πε-
ρισπωμῶν, λέγων τὴν ἀφροδισιαν τῇ ι μὴ ἐξαλ-
λάσσειν τὸν πότον. ὃ μὲντοι Ἀείσαρχος βαρύνει.
φισὶ γὰρ, Πείρε κέλευθον. εἰ δὲ περὶ σπᾶτο, ὡς
αὐτὸς ὁ παραπαικτικὸς ἐπείρεν. ἔστιν ἐν διττὸν τὸ ῥή-
μα, καὶ τὸ μὲν σὺ τῇ ι βαρύνεται, πείρω, τὸ
δὲ χωρεῖς, περισπᾶται.

Πειώλης, σημαίνει τὸν πόρνον, παρὰ τὸ πέλος καὶ τὸ
ὄλω γίνεται πειώλης, καὶ πλεονασμῷ τῇ ι, πειώ-
λης, τῆς τῆς ὅς τὸ πέλος ὑποκλύμενος.

Πείσμα, εἴπε ὅπῃ τῆς ἐν τῇ σωτηρίᾳ λεγομένη,
εἴπε ὅπῃ τῇ ἀπογείων χοινίῳ, δὲ διφθογγῇ
γράφεται. παρὰ δὲ τὸ πείθω, πείσω γίνεται.
τὰ γὰρ ἀπόγεια χοινία, πείθειν καὶ εἶκιν τὴν
ναυὴ ποιεῖσιν. ἐκ τῆς πείσω μέλλοντος γίνεται καὶ
πείσα ἢ πεισῶ. τὸ δὲ πείσεται ὅπῃ τῆς παθεῖν.
ἀπὸ τῆς πῆθω πῆσω ὅστις καὶ ἔσπῃ τῇ η εἰς εἰ
δίφθογγον.

Πεισίστρατον, παρὰ τὸν πείσω μέλλοντα. φισὶ δὲ Ὡ-
ρος, ὅτι ταῦτα τὰ δυσύλλαβα ῥήματα σωτηρίᾳ με-
να, κατ' ἀρχὰς εἰς εἰ μεταβάλλει τὸ ὦ, φῖρω φε-
ρέοικος. ἢ εἰς ι, τέρπω, τερπικέραυνος, τὰ δὲ εἰ-
χοντα τὸ ὄ, ἀπὸ τῆς εἰς ὦν εἰσὶν ὀξύτων μιτο-
χῶν, ἔφρων, φωνῶν φωνόδημος. φυγὰ φυγόπο-
λις. οὗια δὲ τὸ εἰ ἔχει, δακῶν δακέθυμος, δακτι-
κάρδιος. καὶ τὰ παρὰ μέλλοντος ὡς ὅπῃ τὸ πλεῖστον
δὲ τῇ ι. φύσω, φυσίζωος. μέμψω, μεμψίμοι-
ρος, σείσω, σείσιχθων. ἔσθ' ὅτε καὶ εἰς ὄ, βείσω,
βεισόμενος. εἰ δὲ τὸ ι παραλήγεται ὁ μέλλων,
δὲ τῇ ὄ σωτρίθεται, μιζόθης, μιζοβάρβαρος.
σσημεῖται τὸ δρυφόπαις μὴ παραληγόμενον τῇ
ι, καὶ δὲ τῇ ὄ γινόμενον. σημαίνει δὲ τὸν κατεπα-
ρχόμενον παῖδα, ὅπῃ δὲ τῆς ἐνέστωτος, ἐκθλιφίς
γίνεται ἐν τῇ ῥήματι φωνήεντος, τέρπω Τέρπαν-
δρος. ἔχω, ἐχέγγυος. Φείδιππος, ἀλλεξάνιμος.
Πείσανδρος, πεισιπῶρ. ὅπῃ δὲ μετοχῆς ὁμοίως
ἐκθλιφίς γίνεται, λιπῶν, λίπανδρος, λίφαιμος.
ἀντίκειται τὸ ἵσιπῆς μὴ ἐκθλιφίς ποιῆσαν τῆς φω-
νήεντος. σημαίνει δὲ τὸν εὐσοχὸν ἐν τῇ λέγειν,
παρὰ τὸν ἴσω μέλλοντα.

Πῆ, ὁπῇ ῥήμα ἐρωτήσεως ἀντὶ τῆς πῆ; ἔστι καὶ ἀόριστον.
ὅτε δὲ ὅστις ἐρωτηματικόν, περισπᾶται. διαφέρει δὲ
τῆς πῆ, ὅτι τὸ μὲν πῆ, τὴν εἰς τόπον χίσι σημαί-
νει. ὡς Ὀμῆρος φισιν, Πῆ ἔβη Ἀνδρομάχη. τὸ δὲ
πῆ, τὴν ἐν τόπῳ, Πῆ δειρὸ κιῶν λίπες Ἐκτορα;
ὅθεν εἰδὲ λέγειν, πῆ ἀπέρχη, ὅλθα πῆ.

Πηγῇ, παρὰ τὸ πηδῶ ῥήμα.

Πηγισμάλλω, σημαίνει τὸν ἀπαγῇ καὶ ἀφᾶφῃ. ὃ
εὖ πεπηγμένους καὶ δασεῖς ἔχων τὰς μαλλὰς. παρὰ
τὸν πῆσω μέλλοντα, καὶ τὸ μαλλός, γίνεται πηγε-
σίμαλλος, πλεονασμῷ τῆς σὶ συλλαβῆς. καὶ σημαί-
νει τὸν μέλανας μαλλὰς ἔχοντα. πόθεν δὴλον; ἐκ
τῆς εἰπεῖν τὸν ποιητὴν, Ὅς τ' οἰῶν μέγα πῶς δῖρ-
χεται ἀργυράων. ὃ γὰρ ποῖτος φοβρός φαίνεται
ἐν πλήθει προβάτων.

Πηγός, σημαίνει δύο. τὸν ἀπαγῇ καὶ ἀφᾶφῃ, ὡς
τὸ, πηγὸς ἀθλοφόρος. σημαίνει καὶ τὸ μέλαν,
καὶ διάλεκτον, ὡς τὸ, Κύματι πηγῷ. ἢ τῇ ἡυ-
ξημῶ.

Πῆος. τὸ πῆ, ἢ ὅτι καὶ δαλέκτον ἀρέθῃ παός, ἢ
ἐκ τῆς παραγωγῆς αὐτῆς. ἔστι δὲ πῶ τὸ κτῶμαι, ὃ
μέλλων πάσω, ὅς ἐστι καὶ πάμων, καὶ πολυπάμων,
γίνεται ἐν παός. καὶ ἔσπῃ, πῆος. ἢ παρὰ τὸ
πά-

πάσθαι (ὅ ἐστι γόσταται ἐξ ὑπολλῆς) τῆς συγγραφείας , καὶ οἷον ἐπὶ κηπτον ἔχειν καὶ μὴ ἐξ αἵματος αὐτῶν προσωκειωμῆν . πῶς δὲ κυρίως ὁ κατ' ἐπιγραφίαν συγγραφεὺς , ὡς παρ' Ομήρῳ , πῆρες φίλους τε . διαφέρουσι δὲ ἀλλήλων . φίλοι μὲν λέγονται οἱ μὴδὲν τῷ ᾧ πρόσωπον προσήκοντες , πῶς δὲ , οἱ κατ' ἐπιγραφίαν συγγραφῆς , καὶ οἰκεῖοι .

Πηδάλιον . πῆδος ἔστιν εἶδος δένδρεος , οἷον , Μέγα δ' ἔβραχε πῆδινος ἄξων . λέγεται ἔν πῆδος , ἢ πλάτῃ , ὅτι ἐκ πῆδος κατασκευάζεται ξύλον .

Πηλαμύς , ὡς τὸ ἐν τῷ πυλῶ μύειν .

Πάλιξ , κυρίως σημαίνει τὴν ὕβριν . ἔστι δὲ ἡ λέξις πεποιημένη , ὥσπερ καὶ τὸ πηροινία . εἴρηται δὲ ὑπὸ τῆς τῷ παλῆκων ὕβριος , πάλιξ πάλινος , παλινκίζω , οἷον παλινκισμός , καὶ ἐν ὑποθέσει πηλακισμός , ποπιηλακισμός . ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι οἱ ἀρχαῖοι ὅτε ἤθελον ὑβρίσασθαι τινὰ καὶ ἐμπαῖξαι , πηλὸν ἔχειον τὸ πρόσωπον αὐτοῦ . ὑπὸ τῷ πηλός , πῆλαξ πῆλακος , πηλακίζω .

Πηλαγόνες , οἱ γίγαντες . Καλλιμάχος , Πηλαγόνων ἐλατῆρα . εἴρηται ὡς τὸ ἐκ πηλῆ γεγονέναι τῶν τῶν ἐκ γῆς .

Πηλός , ὡς τὸ πάλιν τὸ κινῶ , γίνεται παλός , καὶ ἔστι τῷ αἰεὶς ἢ , πηλός . τὸ παρ' ὀνομαστικόν , πηλείδης , καὶ ὁ ἀλυσιν πηλείδης , ἔστι τῷ αἰεὶς ἢ , πηλείδης . Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ὧς εἰ μὴ καθαρὸν ἔχει τὸ εἶναι , σωκρεῖται ὡς τὸ πῶς Αἰθιναίοις , Στεριδὸς Στεριδῶς , Στεριδῶς . ζῆται εἰς τὸ βασιλεύς . εἰδὲ μὴ καθαρὸν ἔχει τὸ εἶναι , ἐγίνεται κράσις ἐπὶ τῶν , καὶ ἡ αἰτιατικὴ εἰς αἰετὸν κινῶνται καὶ ἐκ εἰς ἢ . τῆς δὲ κλητικῆς εἰς φωνῆς ληγῆς , ἐθέλει ἡ Αἰτιατικὴ εἰς ἢ καταλήγειν , ὥς παρ' ἡμῖν , ὥς ὡς τῷ πῶς Αἰθιναίοις . ὡς δὲ τῷ Δωριεῦσιν , ὁρίζεται ἡ αἰτιατικὴ εἰς ἢ , ὡς ὡς τῷ ποιητῇ , Ἀγγελλίω ἐπὶ Τυδῆ σείλων ἀχαιῶν , ἀντὶ τῷ ἐπὶ τὸν Τυδέα . ὅτι ταύτῃ τῷ αἰτίᾳ ἐγίνεται ἐπὶ τῷ ἔχοντος σύμφωνον ἢ κράσις , ὥς ἐπὶ τῷ καθαρῶν γίνεται κράσις καὶ τῷ κοινῷ ἡρικῶν , ἀλλὰ αἰτιατικῶν . ὥς ἐπὶ τῷ εἰς ὧς ἡδύς ἡδέος . ὥς ἐπὶ τῷ εἰς ἰς , ὅφιν ὅφιν , ἐπειδὴ ἐμελλον αἰ αἰτιατικῶν τῶν εἰς ἢ καταλήγειν . Δεῖ δὲ γινώσκον ὅτι τῷ Πέρσης ἡ κλητικὴ τῷ κυρίως ὀνόματος , εἰς ἢ ἔστι , πρὸς ἀντιθέσιν τῷ ἐθνικῷ . τὰ δὲ εἰς ἡς , ἰσοσυλλαβῶς κλητικῶν , καὶ ἐξῆς . δεῖ πορθεῖναι χωρὶς τῷ Αἰθιῶ ὡς Απολλωνίῳ , καὶ ὡς Καλλιμαμπέτῃ , καὶ ὡς Εὐαρέτῃ . σημειῖνται τὸ λάγνης λάγνης , ὡς λάγνα . Πυραίχης πυραίχης , ὡς πυραίχης . καὶ Μονέχθης ὡς μόνεχθα . προσκείται ἐν τῷ κανόνι ἐθνικῶν , ὅτι τὸ Σκύθα καὶ Καππαδόκα . παράκειται ῥηματικῶν , ὅτι τὸ ἀρτοπώλης ἀρτοπώλα . ἢ εἰς πῆς ὥσι , ὅτι τὸ κυνῶ πῆς κυνῶπα . ταῦτα δὲ τὰ εἰς πῆς , ποιητικῶν λέγονται εἶναι . διὸ καὶ καὶ ποιητικῶν ἐξῆς εἰς αἰετὸν τῷ κλητικῶν . Χοιροβοσκός εἰς τὸν τέταρτον κανόνα τῷ ἀρσενικῶν . ἐκ τῷ πηλείδης , ὅτι

Etymologicon.

λύσει καὶ ἔστι καὶ πλεονασμῶ τῷ αἰετῷ τῷ κακοφωρίαν ἢ ὅτι τῷ σωεμπωσιν , γίνεται πηλείδης . ἔχει δὲ τεχνολογίαν τῷ παρ' ὀνομαστικῶν . τὸ ἄλλο ἐτυμολογικόν ὡς .

Πήλιξ , ἡ περικεφαλαία . ὅτι τῷ πάλιν καὶ σείεσθαι τὰς περικεφαλαίας ἐν τῷ κλήρῳ , ὡς Ομήρος , Κλήρης ἐν κυνῇ πάλιν ἐλόντες .

Πηλός , ἐκ τῷ πάλιν ἢ παλάτω τὸ βρέχω καὶ μολύω , γίνεται πηλός , ἢ β. βρεγμένη γῆ . πηλός λέγεται καὶ ὁ οἶνος , ὡς τὸ πάλιν καὶ σείειν ἡμῶν τὰς φρενάς . οἱ δὲ πίνοντες αὐτὸν , σείονται . ὅθεν καὶ κριπάλι .

Πηλυγίς , Πηλυγίς ὀκρυόσας ἀναπνεύσας μυχοῖο , σωκρῆς ἀργυρόσας αἰετῶν περὶ τῷ πάλιν , ἢ ἐκ τῷ κρύει πῆξις . εἴρηται ὡς τὸ πῆσι πηλός , ὡς πηλῶν πηλῶν , ὅτι ἡ πηλυγίς . ἐκ δὲ τῆς ἀχαιρσίας ἀκρας ἐπὶ τῷ γλῶττι κοίλῃ νάπη , ἐν ἣ ὅτι σπῆλαιον τῷ ἄδῃ , ὕλη καὶ πέτραις καὶ ὁμοίον πεπυκνωμένη . ὅθεν ἀνάπνοια ψυχροτάτη ἀνίστα , πῆγνυσιν ἐκεῖ τὸ ὕδωρ , καὶ γίνεται πάχη .

Πῆμα , σημαίνει τὴν βλάβην καὶ τὸ κακόν . ὡς τὸ πῆμα τὸ πάχον . ὅτι ἡ πῆμα , ὅθεν πῆμα , τὸ βλάπτειν .

Πηλέως , ὡς τὸ πῶς Πηνέλαος , καὶ Πηλέως , Ἀττικῶς .

Πῆρα , τὸ σακκοπάθιον , ἢ τοι σακκίον μικρόν , φέρεται ὅσα , ἢ πρὸς τὸ φέρειν τὴν εἰργασμένην , ἐκτάσει τῷ καὶ ἔστι τῷ φ . ἢ ἡ πρὸς τὸ φέρειν καὶ φυλάττειν τὰ παρ' αὐτῆς κατεχόμενα εἰργασμένα , πῆρατις ἔσα . διὸ καὶ τὰ παρ' αὐτῇ συγκείμενα , ὅτι τῷ ἢ ρεάφεται , πῆρος , κακόπῆρος , μονόπῆρος .

Πῆρος , ὁ τυφλός . ὑπὸ τῷ πῆμα , πῆμα , πῆρος , ὁ ἐπὶ παντὸς μέρας πεπονθώς , ὅθεν πῆμα , τῷ ὅφιν .

Πῆρ , δικατάληκτον ὅτι , σημαίνει δὲ τὸν ὄρχιν . ἀπὸ τῷ σπείρειν σπείρειν καὶ πῆρ , παρὰ τὸ σπείρειν δι' αὐτῶν τέκνα .

Πῆχος , ἐπὶ τῆς χειρός , ὑπὸ τῷ πεπληγμένῃ ἄκρῳ τῷ βραχίονι .

Πῆχον πρῶτον , Ἀπολλωνίος . οἱ μὲν μικρὸν ἱματίδιον τὸ σπῆχον τὴν κώπην πρὸς τὸν σκαλμὸν , ὅπερ Ἀττικοὶ πηχυαλῆα καλεῖσιν . οἱ δὲ τὸ ὀπίσθιον μέρος τῆς κώπης , ὅπερ κατέχων ὁ ναυτὴς κωπῆλαται . τὸ δὲ Πῆχον βόθρον ὀρύξας ἐν Ὀδυσσεῖα , ἀντὶ τῷ πηχυαλῶν ὅτι .

Πῆρ , παρὰ τὸ πῆμα ὁ σημαίνει τὸ λιπαρόν . ὑπὸ τῷ πῆμα δὲ , ὅτι ὅτι ὑβρῖναι , γίνεται πῆμα , ὅτι ἀνὰ ὁδοῦ τῷ σιτίῳ . παρὰ τὸ πῆμα ὁ σημαίνει τὸ ποτίζω , ὁ μέλων πίσω . καὶ πῆμα , ἢ καύσος , λιβάδα ἔχουσα . ἐκ τῷ πῆμα .

Πῆμα , σαγῶν , πηγή . παρὰ τὸ πῆμα , ἀρ' ἢ καὶ πῆμα . τινὲς δὲ παρὰ τὸ πῆμα καὶ μετάφρασιν τῷ ἢ εἰς τὸ ἰ Βοιωτικῶς . ὥσπερ ἡ καὶ ἰκα . πῆμα δὲ λέγεται καὶ ἐπὶ τῷ ἀλλομῶν ὕδατος καὶ μετάφρασιν Ἀιολικῶν . ὑπὸ τῷ γίνεται καὶ πῆμα , καὶ πῆμα τῆς κύριον .

Υ

Πῆ-

Πιέζω κὺ ὑποπιάζω, γίνεται παρὰ τὸ ἰπῶ τὸ θλίβω, ἰπάζω, κὺ ὑποθέσει, πιάζω. τὸ δὲ πιέζω, τὸ πιάζω ἀναλογώτερόν ἐστι. τεία δὲ μόνα εἰσὶν εἰς ζῶ δισύνλλαβα πρὶν εἶ παραληγόμηναι, ῥέζω, ἔζω, χέζω. ἔδον δὲ ὑποδισύνλλαβον, πρὶν εἶ παραλήγεται. κτὶ ἔοπλῳ ἐν γίνεται πιέζω. Ἰῶνες μὲν ἐν καὶ Ἀττικοί, πιέζω λέγουσιν, οἱ δὲ Δωριεῖς πιάζω.

Πιδνέσσης, πηγᾶς ἐχέσσης, καθύρρεα. πίδαξ δὲ ἡ πηγὴ. ὅθεν κὺ πολυπίδακα, τὴν πολλὰς πηγὰς ἔχουσαν κάθυρρον Ἰδνὴ λέγει. κὺ, Ἰδης ἐν κορυφαίς κάθεται πιδνέσσης, Ἰλιάδος λ'.

Πίδι Πακτωλῆ ροᾶς, αὐτὶ τὴν πῖε. Ἰῶν ἐν Οἰμφάλῃ. ὅτῳ τὴν πῖω γίνεται πῖε, κὺ κατ' ἐκτασιν τῆς δι' σὺλλαβῆς πῖεσι, κὺ κτὶ κρᾶσιν τὴν εἰς κὺ ἰ εἰς ἰ μακρόν, πῖσι.

Πίδος, παρὰ τὸ πῖω, ἀρ' εἰς ἐστὶ πῖεῖν.

Πιδάκη, τὸ μικρὸν πιδάειον.

Πίδικος, παρὰ τὸν πιδήσω μέλλοντα, ὅπερ ὅτῳ τὴν πιδῶ γέγονεν, ὅς εἰς κὺ τὸ πιδέσθαι. πείθει δὲ ἡ μᾶς τὸ ζῶον εἰδεχθεὶς ὄν, προσέχειν αὐτῷ.

Πικρὸς, παρὰ τὸ πῖος τὴν πικρίαν. σημαίνει ὀδυνηρόν, χαλεπόν. ἢ παρὰ τὸ πέκος, ὃ σημαίνει τὴν πικρίαν, πλεονασμῷ τὴν ρ καὶ ἔοπῃ πικρὸς, πικραίνω.

Πιλᾶπς, ὅτῳ τὴν σπῖλος ὃ σημαίνει τὸν ῥῦπον, γίνεται σπιδᾶπς, κὺ κτὶ ἀφαιρεσιν τὴν σ πιλᾶπς. τὸ λα, μακρόν φύσει.

Πῖλος τὸ ἐξ ἐρίων εἰργασμῶν ὡρὸς τὸ κοιμάσθαι ὅππῃ δεινόν, ὃ ἡμεῖς πιδῶν φαμῶ. Ἰλιάδος κ', Μέση δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει, ἐν τῇ ὠκυπέδα. κὺ Ἡσιόδος, Κεφαλῆφι δ' ὑπὲρθεν Πῖλον ἔχειν ἀσκητόν, τὸ καμελαύκιον λέγει. σημαίνει δὲ κὺ ὀρτιάειρα, παννία, ὡς παρὰ τὴν αὐτῶν, πέδιλα. κὺ ἔξῃς, Πῖλοις ἐπὶ τῶν πικρῶν. γίνεται παρὰ τὸ πῖζω, πῖσω, οἶονεῖ πῖερός τις ὢν, κὺ κτὶ κρᾶσιν πῖλος, ἐπεὶ συμπεπίληται. ὃ δὲ Ἀπολλώνιος, παρὰ τὸ πῖλῳ ῥῆμα ὃ σημαίνει τὸ προσελάζω. κὺ δὲ πῖλῳ αἰσῶσι κὺ σπῶνεται, ἵνα κατασκόβαδῃ. οἱ δὲ παρὰ τὸ πῖλάζω, ἐπεὶ συμπελάζεται ἀλλήλοις τὰ ἔρια. ὡς παρὰ τὸ φίλος γίνεται φίλῳ, ἔπω κὺ παρὰ τὸ πῖλος πῖλῳ, κὺ ἔστι πρώτης συζυγίας. ὃ μέλλον, πῖλῳ, κὺ εἰς πῖλῳ, ὡς ἐν τῇ σπῖλῳ φαμῶ.

Πῖμπλῶντο. ὅτῳ τὴν πῖλῳ γίνεται, καὶ κτὶ συκοπῶν πῖλῳ, καὶ κτὶ ἀναδιπλασιασμόν ἐπεσθῆσει τὴν μ, πῖμπλῶ. παράγωγον πῖμπλημι, σημαίνει τὸ πληρῶ. κὺ τὰ λοιπὰ δῖλα. ὅτῳ δὲ τὴν πῖμπλῶ, πῖμπλῶν. κὺ πῖμπλῶνται, σημαίνει τὸ πληρῶνται, Ἰλιάδος ι'.

Πιμίλη, παρὰ τὸ πῖον κὺ τὸ μέλος, πιόμελητις ἔσα, ἡ πῖνῶσα τὰ μέλη. ἢ ὅπῃ μέλη ἔχουσα. σημαίνει δὲ τὸ λίπος. κὺ ἔστι θηλυκόν, κὺ ὀξύωται.

Πιπᾶσαι, φυσᾶσαι. Ἀπολλώνιος.

Πίναξ, ἡ σάνις. Πίνακας τε νεῶν. καταχρηστικῶς δὲ κὺ τὸ σκευὸς λέγεται, ὡς τὸ, Κρεῖων πίνακας πα-

ρέθηκεν. ἐνταῦθα δὲ τὰ σκευὴ λέγει. ἐπεὶ δὲ πάλαι ὅπῃ σάνιδων ἴσως τὰ κρέα ἐτίθεσαν ὅπῃ τες, ἢ κατακόπντες. ἔπος ὦρος. ὃ δὲ Χοιροβοσκὸς εἰς τὸ ἀνεκφώνητον λέγει πίνακας, ἐν οἷς αἱ ἀναγραφαὶ ἦσαν τῶν δραμμάτων. ὃ ἐν Καλλιμάχῳ ὁ γραμματικὸς ἐποίει πίνακας ἐν οἷς ἦσαν αἱ ἀναγραφαὶ τῶν ἀρχαίων, οἷς ἐντυχὼν ὁ γραμματικὸς, ἐποίησεν τὰς ὑποθέσεις τῶν δραμμάτων.

Πινάκιον, τὸ τῇ πείνῃ ἄκος φέρειν. λέγεται κὺ ἡ γραφή, ὡς παρὰ τὴν Δημοδοκίαν, Μικρὸν πινάκιον ταῦτα ὅπῃ εἶναι ἐδωκότο. κὺ τὸ νῦν πινάκιον τῶν κοινῶν γραμμάτων, σημαίνει συμβόλαιον δικαστικόν ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο τὸ πρᾶγμα τὸ κρινόμενον, κὺ ὁ δῆμος.

Πινάρος κὺ πινάδης, ὁ ῥυπαρὸς, παρὰ τὸ πῖνος ὃ σημαίνει τὸν ῥῦπον. τὸ παρὰ τὸ σπῖνος ὅτῳ βολῇ τὴν σ. τὸ παρὰ τὸ σπῖλος, ἔοπῃ τὴν λ εἰς ν.

Πινοπῆρης, ὃ τὴν πῖναν τῶν ἡγῶν τὸν λίθον. παρὰ τὸ πῖνα ἐν ὃ λίθος, κὺ τὸ τῶν. τὸ πῖ, ἰ. δῆτι; τὸ δὲ πῖνα τὸ ὅπῃ τῆς ἐνδείας, δίφθογγον.

Πινύσκω, παρὰ τὸ πνέω πνύω, ὃ μέλλον πνύσω, πλεονασμῷ τὴν κ, πνύσκω, κὺ ἐπεσθῆσει τὴν ἰ. ἢ ἀναδιπλασιασμῷ, πινύσκω, κὺ ὅτῳ βολῇ τὴν π κὺ ἐκτάσει τὴν ἰ, πινύσκω, ὡς γινώσκω, γινώσκω. ἄμεινον δὲ λέγειν πλεονασμόν, ἢ περ διπλασιασμόν. ὡς παρὰ τὸν.

Πινυτὸς, ὃ σῶφραν κὺ σωπῶς, ὅτῳ τὴν πνύω πνυτὸς, κὺ πλεονασμῷ τὴν ἰ πινυτὸς. ἢ παρὰ τὸ πονῶ πονύω, πνυτὸς, κὺ πλεονασμῷ τὴν ἰ, ὃ διεγνηγεμμένος. ἐκ τῆς πινυτῆ, ἡ σωφροσύνη κὺ ἡ φρόνησις.

Πίνω, ὅτῳ τὴν πῖω γίνεται κατ' ἐπεσθῆσιν τὴν ν. κὺ Ἰσέον ὅτι τὸ πῖνω μόνον ἐκτείνει τὸ ἰ, Πίνοντα περ ἔμπης, Ἰλιάδος π'. τὸ δὲ πῖω ἐκτείνει καὶ συτέλλει. ἐκτείνει μὲν ὡς τὸ, Πίοντο ἐκ βοτάνης, Ἰλιάδος ν'. κὺ Αἰετοφάνης ἐν Ἡρώσι, Πῶς πίονται. συτέλλει δὲ, ὡς τὸ, Οἶκ' ἐμὸν αἶμα πῖοντες, ἀκρόντο τε δίψῳ.

Πίπτω. ὅτῳ τὴν πέτω πῖω, διπλασιασμῷ πίπτω. τὰ δὲ πέτω, τοῖς πίπτωσι ὅμοια. τὰ δὲ εἰς πῖω λήγοντα ῥήματα διχρόνῳ παραληγόμηναι, συτέλλει αὐτὸ, βάπτω, σκάπτω, τύπτω, ἵπτω, λίπτω. σεσημειώται τὸ πίπτω φύσει μακρὰ παραληγόμηναι, ἀλλὰ κὺ ῥίπτω. ὅτῳ δὲ τὴν πέτω, γίνεται πίπτω, τὸ δὲ ἐν πλεονασμῷ συμφάνη γινόμενον, ἔρεται εἰς ἰ. ὡς παρὰ τὸ ὅτῳ Αἰολικῶς ὅσω, ἔπω κὺ πίπτω πῖσω.

Πίσσα, ὄνομα πόλεως. οἱ μὲν δὲ Πίσσα τινὸς ὀνομάσθαι, ἢ ὅτι κάθυρρος ὅστις ὁ τόπος, κὺ πολὺ ὕδωρ ἔχουσα. πίσση δὲ τὰ τοιαῦτα λέγουσιν οἱ παλαιοί, ὡς Ὀμηρος, Καὶ πίσσα πῖνεντα, αὐτὶ τὴν καθύρρεα τόπας. κὺ παρὰ Ἀπολλωνίῳ, Πίσσατε προλιπὼν κὺ ἐλπίδας. δῆ τὴν ἰ γράφεται, ἐπεὶ δὲ παρὰ τὸ πῖω πῖσω, ὡς λύω λύσω. ἐκ τῆς ῥηματικῆς ὀνομα πῖσος, κὺ πίσσα. τὸν δὲ πῖσω μέλλοντα ὁ τεχνικὸς μὴ εἰρηδαί φησὶ, καὶ ταῦτα

ταῦτα εἰρημύει αὐτὴ, καὶ παρὰ Πινδάρῳ, οἶον, Πίσωγῃ Δίρκης ὕδωρ. καὶ παρὰ Εὐπόλιδι, Τῷ δ' αὖ οἶνος εἴη πολὺς, πίσει. ἀλλὰ μή ποτ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι μὴ εἰρηδῆαι ἐν πλάτει.

Πισὸς παρὰ τὸ πτίσαι τὸ καθαίρειν, πιστός καὶ πισός. Πισὸς παρὰ τὸ πείθω γίνεται.

Πίστρα σημαίνει τὴν πίτριν, καὶ γίνεται παρὰ τὸν πίσω μέλλοντα.

Πίσωρος διττὸς, πεπισδύκως, τεθαρρήκως, πεποιθώς. παρὰ τὸ πισὸς πισόσωρος, ὡς δῆλος δελόσωρος, καὶ συγκοπῇ πίσωρος.

Πίσυρες, ἀντὶ τῶν πέσαρεις, καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν τ' ὡρὸς τὸ π, καὶ τῶν ε' ὡρὸς τὸ ι, καὶ τῶν α' εἰς τὸ υ, οἶον, τέσαρεις καὶ πίσυρες.

Πιτῶ, σημαίνει τὸ θαρρήσω. ὁπότε τὸ πέτω πιτῶ, ὡς ὀρέγω ὀριγῶ. ὡς ᾧ λέγει θεὸς παθῶν Ἡρώδανός, ἐδωάται εἶναι ὁπότε τὸ πίπτω καὶ πλεονασμὸν τῶν υ, ἐπειδὴ μὴ δύο ἀντιστοιχῶν μόνον τὸ ρ τίθεται, οἶον ἐχθρός.

Πίτυς, παρὰ τὸ πίπτω πίπτυς καὶ πίτυς. Ὁλολυζέτω πίτυς ὅτι πέπτωκε κέδρος.

Πίτυλος, κτυπιστής, φαντασιοκόπος. παρὰ τὸ τύπτω τύπτιλος, καὶ ἀποβολῇ τῶν τ' καὶ μεταθέσει τῆς ἐν ἀρχῇ συλλαβῆς, πίτυλος.

Πιφάυσκω, ἐμφανίζω, ὃ ὅστις φανεροποιῶ. ἔσι φῶ τὸ λέγω, παράγωγον φάζω, ὁ μέλλων φάτω, καὶ φάσκω, καὶ πλεονασμῶ τῶν υ, φαύσκω, καὶ ἀναδιπλασιασμῶ, πιφάυσκω. ὁ δὲ Φιλόξενος ὁπότε τῶ φῶ, παράγωγον φαύω, ὁ μέλλων φαύσω, καὶ πλεονασμῶ τῶν κ, καὶ ἀναδιπλασιασμῶ, πιφάυσκω. λέγεται καὶ πιφραύσκω, πλεονασμῶ τῶν ρ.

Πίφιξ, εἶδος ὀρέει. παρὰ τὸ πῖω, χαίρει ᾧ τὸ ὄρνον τῶν ποῖς ὕδασι.

Πίων, σημαίνει τὸν λιπαρόν. ἔσι πῖω, ὃ ἔστι καὶ πῖω, ὁ δὲ ἄλλος ἀόριστος, ἔπιον. λοιπὸν ἐκ τῶν πῖω γίνεται ὄνομα πίων. ὁ ᾧ λιπαρὸς, πῖοιται ἔχει. αὐτὴ δὲ ἡ πῖοις, ἔχει τὸ ὑγραίνεσθαι τῇ ἀναδόσει τῶν σιτιῶν. οἱ δὲ παρὰ τὴν πόσιν. τὸ πῖ μακρόν. κανὼν ἔστιν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς αὐτὴν δισύλλαβα τῶν ι ἀδελφίγομῶρα μὴ ὄντα κύρια, ἐκτείνει αὐτὸ, οἶον, κίων, πρίων, ἔτω ἐν καὶ πίων.

Πλαγγών, ἐκ ἀπὸ τῶν πλάσσω, ἐρχέτο ᾧ αὐτὸν πλάδων, ὡς σπᾶσσω σπᾶδων, ἀλλὰ παρὰ τὸ πλάζω πλαγών, καὶ πλεονασμῶ τῶν γ, πλαγγών. τὸ το ᾧ εἰς πλάττω γίνεται καὶ ἀπ' αὐτῶν τῶν κορωνῶν.

Πλάχθη δ' ἀπὸ χαλκοφί χαλκός, ἀπεκρέθη δὲ ἀπὸ τῶν σιδήρεω. παρὰ τὸ πλάζω πλάζομαι πλάχθη, καὶ πλεονασμῶ τῶν γ. τὸ δὲ πλάζω, ἐκ τῶν πλανῶ πλανάζω, καὶ καὶ συγκοπῇ. ἡ ἀπὸ τῶν πλάζω πλάζω, καὶ πλάζοσι τὸ πλανῶσιν, Ἰλιάδος β'. τὸ δὲ πλανῶ, ἐκ τῶν πλάνη. τὸ δὲ πλάνη, ἐκ τῶν ἀλη, ἡ ἔχει τὸ πλανάζειν τὸν νῆν. ζήτει καὶ τὸ ἐν τῶν πλαγγνῶν.

Πλάσιγξ, ἡ μάσιξ. ἀπὸ τῶν πλῆσσειν παρὰ αἰχὺλῳ. πλάσιγξ δὲ ἡ τῶν ζυγῶ, παρὰ τὸ πλατεῖα εἶναι.

Πλαδαρὸν, χαυτὸν, ὕγρον. καὶ πλάδος, ἡ ὕγρασις ἡ ἐν

τῷ σωματικῷ. παρὰ τὸ πλάζω τὸ πλανῶ, ἡ παρὰ τὸ περιπεπλάσθαι. καὶ παρὰ Ἀπολλωνίου, Πλαδῶσαν ὀπιχίζοντες ἄρσεν, αὐτὶ τὰ δι' ὕγρον ἔσαν.

Πλακῆς. πλάκας ἐκάλεον πάντα τὰ εἰς πλάτος ἐκτεταμῆα, ὅθεν πλακοίς, καὶ Ἀττικῇ σωμερίσει, πλακῆς. τὰ δὲ εἰς ἑξ σωρημῆα τῶν ἐντελῶν ἔχει τὴν κλίσιν. καλῶς δὲ εἴρηται τὰ σωρημῆα καὶ ἐχὶ τὰ πεπονθότα τῶν ἀπαθῶν. ἰδὲ ᾧ ἡ εἰκῶν, καὶ ἀποβολῇ τῶν υ, γίνεται εἰκῶ. ὅπῃ τὰ αὐτὰ σημασιολογῶν, καὶ ἐφυλάττει τὴν αὐτὴν κλίσιν, ἡ μὲν ᾧ κλίνεται εἰκότος, εἰδὲ εἰκῶς, ὡς Σαπφῆς.

Πλάτος, παρὰ τὸ πλῶ τὸ πληρῶ, ἡ παρὰ τὸ ὅπῃ πολὺ τεταῖσθαι. ἡ παρὰ τὸ πολὺς καὶ τὸ ἄτος, ὃ σημαίνει τὸ εὖρος.

Πλαταγῆ, κρόταλον ὅστις χαλκῶν. Ἀπολλωνίος, Χαλκὸν κείτω πλαταγῆν ἐνὶ χερσὶ τινάσκων δέπει.

Πλαταῖστος, ὄνομα παρώνυμον. τὸ ᾧ πλαταῖστος, καὶ πρώτιστος, τῇ μὲν φωνῇ εἰσιν ἰσοφθιτικά, τῶν δὲ σημασιολογῶν καὶ τῶν χαρακτῆρ, αὐτὶ ἀπλῶν εἰσι, καὶ εἰςὶ παρώνυμα. γίνεται δὲ ἐκ τῶν πλάτῶς. λέγεται ᾧ εἶναι αὐτὴν πλατύφυλλον. εἰς τὸ χαλεπῆστος.

Πλαίσια, τὰ ποιῶντα πλίνθας. οἶον, πλάτια, παρὰ τὸ πλάττεσθαι ἐν αὐτοῖς τὰς πλίνθας. δηλοῖ δὲ καὶ τὴν τῆς χωνοειδῆ τῶν στρατιωτῶν σῶταξιν, ὡς λέγει Ἡρόδιανός. καὶ γίνεται παρὰ τὸ πέλας πελάτιον, καὶ συγκοπῇ καὶ πλεονασμῶ τῶν ι, πλαίσιον.

Πλέας. ἐκ τῶν πλείων, πλέων, ἡ δὲ θεῖα τῶν πληθυντικῶν, πλέονες, ἄρον τὴν οὐ συλλαβὴν, πλέες, ἡ αἰτιατικὴ ὁμοίως, πλέας.

Πλώραι, οἶον αἱ πλήρεις ἔσται καὶ ἀμύχωτοι. ἡ πλεωρεῖτινες ἔσται, αἱ φυλάττεται τὸν πνέοντα. ἡ πολυδωραῖτινες ἔσται ὡς πλατεῖαι. καὶ πλώρην, παρὰ τὸ πέλειν δώρῳ, ἡ γὰρ πλατὺ. καὶ πλώρη, παρὰ τὸ πολὺς καὶ τὸ εὖρος, πολυδωράτινα ὄντα, τῆς τε πλατεῖα. τὰ ᾧ ἀρσενικὰ ἡ θηλυκὰ εἰς ἐδέτερον γένος μεταπλαττόμενα, τὰ σημασιολογῶν ὄντες, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττει, αἱ δὲ δισμῆ, τὰ δισμᾶ.

Πλεῖαι, Πλεῖαί τοι χαλκῆ, αὐτὶ τὰ πλήρεις, γέμισσαι. ἀπὸ τῶν πλείων καὶ μεταπλατμόν, γίνεται πλεῖος, καὶ πλεῖα. τὸ θηλυκόν, πλεῖαι. ἐκ τῶν πλεῖος, ὡς τὸ, Πλεῖοι μέλανος θανάτιο. ἐκ δὲ τῶν πολὺς πολέος, ἐν συγκοπῇ πλέος καὶ μὴ τῶν ι, πλεῖος. καὶ τὸ συγκριτικόν, πλείων. καὶ τὸ ἐδέτερον, πλείον. σημαίνει δὲ τὸ πλείον. ἡ παρὰ τὸ πολὺς πολεῖον, καὶ συγκοπῇ πλείον.

Πλειότερος, ἔτω κατεσκέασται. ὅτι ἐπ' αὐτὰ τὰ εἰς αὐτὸν ὀνόματα ποιεῖται συγκριτικά, ἀλλὰ μόνον τὰ ἀδελφίγομῶρα θηλυκῶ καὶ ἐδέτερον γένος. τῶν γένων οὕτως αὐτῶν, ἐδὲ εἰς συγκρίσιν κλίνεται. ἐδὲ ᾧ τοῖς γένεσι ἀδελφίματιζέται, οἶον, σωφρονέστατος, τλημονέστατος, ἀπὸ τῶν σώφρων καὶ τῶν τλημών. οἶον, Ἀλλ' εἰμι ᾧ ἡδὴ τλημονέστατος ὁδόν. τὸ ἐν παρὰ Καλλιμάχῳ πλειότερη, ἐπ' αὐτὴν τὸ πλείον

πλείον πεποιήται, πλειονέστερον ὅν αὐτὸν ἐλέγετο, ἀλλὰ ὡς τὸ πλείος. ἀφ' ἧς καὶ Ὁμήρος, Πλείοι μέλανος θανάτοιο. καὶ, Πλείαι τοιοῦτα κλισίαι. πλείος ἐν καὶ πλειότερος. ἡμάρτηται δὲ ὁμολογημέτως τὸ πολὺ χειρότερον ὡς ἡσίοδος. καὶ ὅν συγκριτικὸν ὃν τὸ χειρόν, ἐξ αὐτῆς συγκριτικὸν ἐποίησεν, ὅπερ ἀδυνάτον. καὶ εἰ ὅλως ὠφείλεον εἶπεν, χειρονέστερον ὠφείλεον. ἴσως ἐν ὃ ἡσίοδος ὡς τὸ χειρὸς τὸ ἐποίησεν, ὡς ἄπο τῆς πλείος, τὸ πλειότερος. ἔγωγε Φιλόζενος.

Πλειάρεν. τὸν ὅν πλήρην, ἔπος ἔφη πλειάρεν. οἱ ὅν Λίολεϊς, τὸ ἢ εἰς εἰ διφθογγὺν μεταβάλλεσσι. τὸ ὅν πείης, πείεις λέγουσι. ὡς παθῶν.

Πλέκω, ὡς τὸ ἐλκω τὸ σύρω, γίνεται λέκω, καὶ πλεονασμῷ τῆς π, πλέκω.

Πλειάς, σηματικαὶ δὲ καὶ θέρης καὶ χειμῶνος αὐται. ἢ ὡς τὸ πλεῖον ὃ σημαίνει τὸ πλήρες γίνεται. καὶ πλειῶν ἐξ αὐτῶν ὃ ἐνιαυτός, οἷον, ὃ πλήρης χρόνος. ἢ ἄπο τῆς πλείονας χρόνος περιέχειν ἐν ἑαυτῷ. ἢ ὡς τὸ πολεῖν καὶ διέρχεσθαι καὶ τὰς πεταγμῆρας χρόνας, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ τῷ ἀντρέφεται, πολεῶν, καὶ συγκοπῇ πλειῶν. ἢ ὡς τὸ πλειάς γίνεται, καὶ ὅν οἱ Πλειάδες σηματικαὶ εἰσι τῶ ἐνιαυτῷ. δυνάσται μὲν ὅν, τῷ ἀρχῇ τῶ ἐνιαυτοῦ δηλοῦσιν, ἀνατέλλεσθαι δὲ, τὸ τέλος. ὁξυμένει δὲ τὸ πλειῶν, ἐπειδὴ δοκεῖ περιεκτικὸν εἶναι.

Πλειοδύνει, ἀπὸ τῆς πλεόν καὶ τῆς δύνει, Πλειοδύνει, καὶ καὶ κράσιν ἀττικῶν, Πληθύνει.

Πλεισοδίκεα. τὸ μὲν πλεισοδίκεα, ὡς τὸ πλεισοδίκη ἔστιν, ὅπερ ἄπο τῆς δίκη ἔστι. τὸ δὲ πλεισοδίκεα, ὡς τὸ πλεισοδίκη, ὅπερ ἀπὸ τῆς δέχομαι ἰωνικῶς ἔστι τῶ σημαίνοντος τὸ δέχομαι. ἀμφοτέρω δὲ διφθογγῶν τῷ λόγῳ τῶ Πλειοδύνει.

Πλεισοῖο. Ἀπολλώνιος, Πολλὰ δὲ Καρυκίαι ὑμφοι Πλεισοῖο θύγατρεις. τινὲς ἀναγινώσκουσι προπερσωνίως, ἐπεὶ δὲ καὶ ὑπὸ τῷ ἐγχωρίων λέγεται Πλεισὸς ὁξυτόως, ἔστι δὲ ποταμός ἐν Δελφοῖς. Ἡρώδης δὲ ἐν τῷ καθόλου, Πλεισὸς βαρυῖ. Καρυκίον δὲ ἔστιν ἄνθρον ἐν Παρνασσῷ, ἀπὸ ὑμφοῦ Καρυκίας καὶ Ἀπόλλωνος.

Πλεισός. Δεῖ γινώσκων, ὅτι τὰ εἰς τὴν ὑπερθετικὰ δισύλλαβα ὄντα, φυλάττει τὴν διφθογγὺν, λῶν, λῶσος. ρῶν, ρῶσος. μείων, μείσος. πλείων, πλείσος. εἰδὲ εἴη ὑπὸ δύο συλλαβάς, ὑποβάλλει τὸ ε, ἀρείων, ἀρείσος. χείρων, χείσος.

Πλεισηλιάσαντες, τὸ πλείονος πωλήσαι τιμῆς ὃ τὶς ἀνήσαιο.

Πλέκος, εἶδος τῆς πλέγματος, ἀπὸ τῆς πλέκειν.

Πλημμέλεια, ἀπὸ τῆς πλημμελῆς. τὸ δὲ πλημμελῆς, ὡς τὸ πάλιν ὃ σημαίνει τὸ ἐκ δούπερε, καὶ τὸ μέλω τὸ φροντίζω, γίνεται παλιμμελῶ, καὶ συγκοπῇ πλημμελῶ. σημαίνει δὲ τὸ ἐκ δούπερε τὰ αὐτὰ φροντίζειν τῷ λέγειν, ἢ ἐπαυλαμβαίνειν.

Πλημμυεῖς, ἢ πλημμύρα. τὰ δὲ ἀπὸ βαρυτόνης ῥήματος, ὁξυμένει. βασιλόω, βασιλῆς. πλημμύρω, πλημμυεῖς. τὸ ἀπὸ τῆς πλήθω πλήθω,

πλήμη, καὶ πλημμύρα. οἷοι δὲ ἐπὶ ῥήμα οἷονταί εἶναι, ὡς τὸ λικεῖν καὶ ἀμοιβαδῆς. εἰ μὲντοι ὄνομα ἔστιν, ὁλόγως βαρύνεσθαι αὐτὸ δὲ τῷ παρὰ Βακχυλίδην αἰτιατικῶν, οἷον, Πλημμύειν πόντη φυγῶν. τὰ μὲν ὅν ὁξυτόνα ἔστι εἰς ἱς θηλυκῶν, μόνως περιτοσύλλαβα καὶ τὰς πλαγίως πώσεις, ἀσπῆς, ἀσπίδος, ἀσπίδι, ἀσπίδα. τὰ δὲ βαρύτονα, ἰσοσύλλαβως ἔχει τῷ αἰτιατικῶν, Θετῆς, Θετίδος, Θετίδι, Θετίν. παρὰ δὲ τῇ ποιητῇ ἑκατέρως, Κύπριδα μὲν πρώτῳ. καὶ, Ὁ δὲ Κύπριν ἐπώχετο.

Πλήμναι, δι' ὧν ὁ ἄξων ἐντρέφεται, παρὰ τὸ πληρῶσαι ὑπὸ τῆς ἄξωνος. ἢ παρὰ τὸ πλήθω.

Πλήμνας, τῆς ἔροχας, τὰς σύειγγας. ἄς οἷοι χοινκίδας καλῶσιν, εἰς ἄς ὁ ἄξων ἐντρέφεται.

Πλῶ τὸ χωριστικὸν ἐπὶ ῥήμα. εἴρηται δὲ καὶ ἀντίφρασιν, ἄπο τῆς πλῶ. τὸ δὲ, ἀπὸ τῆς πέλω τὸ πλησιάζω καὶ συγκοπῇ. σημαίνει τὸ χωρῆς, σημαίνει καὶ τὸ ὅμως. ἔστι δὲ ἐπὶ ῥήμα τῆς τῆς.

Πλῶτο, ἀπὸ τῆς πέλω πλῶ. σημαίνει δύο, τὸ πρὸς ἐπέλασαν, ὡς τὸ, Καίρινες ἔδει πλῶτο, Ἰλιάδος ἔ. σημαίνει καὶ τὸ ἐπληρῶτο, ὡς τὸ, Πλῶτο δ' ἀρ' αἰθέρα τε καὶ ἔρκε ἀνδρῶν.

Πληθύνω, ἐκ τῆς πληθύνω. τὸ παρὰ τὸ πληθύνω, καὶ πληθός. τὸ παρὰ τὸ πλῶ πληθῶ, ὡς τῷ νῆθω.

Πλήρης, παρὰ τὸ πολὺ πολυήρης, καὶ καὶ συγκοπῇ, πλήρης. ἢ ἔστι πλείος πλειήρης, καὶ καὶ συγκοπῇ, πλήρης. κλίνεται πλήρης, καὶ ἔστι τελερῆς.

Πλησίον, ἔστιν αἰτιατικὴ ὀνόματος, καὶ μετὰ χθι εἰς ἐπὶ ῥήμα, καὶ ἔστι μονόπτωτον. ζῆται εἰς τὸ ἀσπασίος.

Πλός, ἀπὸ τῆς πλέω γίνεται πλός καὶ πλῆς. καὶ τί δήποτε τὸ γόος καὶ χλόος μὴ ἐποίησιν γῆς καὶ χλῆς, εἴπερ τὸ πλός γίνεται πλῆς, καὶ τὸ νόος νῆς; καὶ φανερὸν, ὡς τὰ ἀπαθῆ ἐκ εἰσὶ διήλικη, ὅθεν ἀδεις ἐγκληθεῖ τοῖς ἀπαθῆσιν, ἀλλὰ τὸναντίον ὑπὸ πέπονθον ἀπολογῶνται.

Πλύτης, εἰς τὸ ὑφάντης.

Πλόκαμοι, αἱ μικραὶ τεῖχες, αἱ ἐπιπλέουσαι εἶσαι πρὸς τὸ πλέκεσθαι, παρὰ τὸ πλέκω, ὅθεν καὶ πλοχμός καὶ πλόκαμος.

Πλῆσιος, οἷον πολυέσιος καὶ συγκοπῇ. ἐκ τῆς πολὺς καὶ τὸ εἰς, ὃ πολλῶν εἰς ἔχων.

Πλῆτος, παρὰ τὸ πολὺς, καὶ τὸ τῇ τὸ λαμβάνω καὶ δέχομαι, πολυέτος, καὶ συγκοπῇ πλῆτος. καὶ Πλῆτων λέγεται ὁ ἄδης, ἄπο τῆς ἀποθανόντας μηδενὸς δεῖσθαι ὡς οἱ πλῆσιοι. ἢ ὅτι ἐκ τῆς γῆς ὃ πλῆτος οὐδέσκειται τοῖς ἀνθρώποις. ὅθεν καὶ ἡσίοδος, Δημήτηρ μὲν πλῆτον ἐγείνατο.

Πλωοί, τόποι ἐν οἷς πλωσσίτι, καὶ πλωέας τῆς πλύτας.

Πλώω, ἔχει τὸ ἰ, σημαίνει δὲ τὸ πλωίζω. ὡς ἀπὸ τῆς λέπω γίνεται ληπίζω, ἔγωγε καὶ ἀπὸ τῆς πλώω πλωίζω, καὶ καὶ σωμαίρεσιν. ἢ ὡς ἀπὸ τῆς λέγω λόγος, ἔγωγε ἀπὸ τῆς πλέω γίνεται πλῆος, ἐξ ὧν πλῆος, ὡς ἀπὸ τῆς πλέω γίνεται

νον, ἔχαι τὴν αὐτὴν ἀποβάλλοντες τὸ ἴ, ἐκ ἐκτείνε-
σι τὸ ο, εἰς τὸ ὦ; καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι οἱ Ἀθη-
ναῖοι ἀποβάλλοντες τὸ ἴ, τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττε-
σιν ἐν τῷ κλάῳ κάτω. τὸ δὲ ποιῶν καὶ μὴ τὴν ἀπο-
βολὴν τῆς ἱ ἀναγκάζεται περιπαθεῖν. εἰ δὲ ἐξε-
τάθῃ τὸ ο εἰς τὸ ὦ, ἐκ ἡδυνάτο περιπαθεῖν. Τὰ
ἦν δὲ τὰ ὦ μὴ ἔχοντα ὀνόματα προῦποκείμενα
βαρύνονται. μὴ ἔχοντα δὲ ὀνόματα εἶπε, ἔχαι τὸ
ἐρωῶ. λέγεται δὲ τινες ὅτι ἔπαυτος οἱ Ἀθηναῖοι
ἀποβάλλοντες τὸ ἴ καὶ τὸν αὐτὸν τόνον φυλάττεσιν. ἰ-
δὲ ἦν τὸ χροῖα, γινόμενον παρ' αὐτοῖς καὶ ἀποβολὴν
τῆς ἱ χροα, βαρύνεται. ἔστι δὲ εἰπεῖν, ὅτι ἐκ ἐ-
γρήτο ἀπὸ τῆς χροῖα ὀξύτης, ἀλλ' ἀπὸ τῆς χροῖα
βαρυτότης. καὶ ἦν τὸ χροῖα χροῖα λέγεται βαρυτό-
τως. ἢ ἀπὸ τῆς χροῖα χροῖα γέγονεν ἢ χροῖα Ἀττι-
κῶς. καὶ ἐκεῖθεν ἢ χροῖα, ἐν ὀξείᾳ τᾷται.
Πόκος, τὸ σιωπελιγμῶν ἔριον. παρὰ τὸ πείνω τὸ
ἔαινω, ὡς σπεῖρω σπόρος. ἐξ αὐτῆς γίνεται καὶ
πόκος.
Πόλεμος, παρὰ τὸ τὰς πόλεις μείν. ἢ παρὰ τὸ
πολλὰς ἀμύνει ὅστις θερίζειν καὶ κόπτειν. ἢ πα-
ρὰ τὸ πόλεις ὀλύειν. ἢ παρὰ τὸ ὀλῶ, ὀλεμος,
καὶ πολέμιος. ἐδετέρως τὸ πολέμιον. καὶ πλεονα-
σμῶ τῆς ἡ. πολεμῖα ἔργα.
Πολεῖς, ἀπὸ τῆς πολλὺς πολέος, ὡς ἡδύς ἡδέος. ἢ δι-
θεῖα ἦν πληθυντικῶν, πολέες καὶ κράσει πολεῖς.
ἢ αἰτιατικὴ πολέας, αὐτὴ τῆς πολλῆς.
Πόλις, σημαίνει δύο. τὰ κτίσματα, ὡς τὸ, ἀλλ' ἄ-
γε δὴ τὸν δύσλινον ἄγ' εἰς πόλιν. σημαίνει καὶ τὸ πλῆ-
θος καὶ τὸν λαόν, ὡς τὸ, Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα
βέβηκε Θάρσυνος. γίνεται ἐκ τῆς πέλω τὸ ἀνασρέφο-
μαι, παρὰ τὸ πολεῖν ἐν αὐτῇ, ἐν ἣ ἀνασρέφονται
οἱ ἄνθρωποι καὶ τὸ αὐτό. ἢ παρὰ τὸ πολίτω τὸ οἰ-
κῶ. ἢ παρὰ τὸ ἐκ πολλῶν συνίστασθαι. ἐκ δὲ τῆς πό-
λις γίνεται πολίτης, καὶ πλεονασμῶ τῆς ἡ, πολήτης.
Πολίσταμν, τὴν πόλιν ἐτεχίσταμν, περιεβάλομν,
ἦν οἰκοδομήσαμν, Ἰλιάδος ἡ.
Πολιά, ἐπὶ τῆς τειχὸς, παρὰ τὸ λολυκῶ εἶναι. τὸ ἦν
λολυκὸν πολιδὸν λέγεται. ἢ παλαιὰ καὶ πολιά. ὡς ἦν
ἐπιποπλῆστον ἐν γῆρᾳ γίνεται. ὅθεν καὶ πολίτης ἀλὸς
τῆς λολυκῆς ἔχαι τὸν ἀφρόν, ἢ τῆς παλαιᾶς.
Πολικροτάφης τε γέροντας Ἰλιάδος θ', ἀπὸ μέρες πο-
λὺς σιωπεδοχικῶς. ἢ τὰς ἐντίμους καὶ λαμπρὰς ταῖς
ἐχνοῖαις.
Πολιοὶ λύκοι, ρεῖονται καὶ πελαιοὶ, πυρροὶ ἢ μέλα-
νες. ὡς παρὰ τῆς παικτῆς Ἰλιάδος κ', ῥῶν πολιοῖο
λύκοιο, ἢ ὑπόπεφροι, ἢ τίμιοι. τίμιον ἦν τὸ ζῶν.
καὶ παρ' Ἀθηναίους ὁ ἀποκτείνας λύκον, ἀγείρει
αὐτὴν τὰς τὰς ταφῶν. καὶ ἴσως ἐπειδὴ ἡ Ἀττικὴ ἐγ-
κυρος ἔσται δώδεκα ἡμερῶν εἰσῆλθε μεταβαλεῖσα
εἰς λύκον. διόπερ καὶ τὸ ὠρεῖσθαι τίντεται παῖδα
λύκαινα. ἢ πολὺς λέγει τὰς λολυκῆς, αἱ ἦν ῥί-
χες αὐτῆς τὸ μὲν ἔχαι πυρρόν, τὸ δὲ λολυκόν, τὸ
δὲ μέλαν ἐν αὐταῖς. οἷον, τὸ μὲν κάτω πρὸς τὴν
δέρματι λολυκόν, τὸ δὲ μέσον μέλαν, τὸ δὲ ἄνω
πυρρόν, καὶ τὸ ἀνάπαλιν· ὁρίσκειται ἢ ἢ θρεῖ

ῥεῖς ἔχαι χροῖας. πολὺς ἦν ἀπὸ τῆς λολυκῆς μέρες
ἦν τριχῶν, τὰς λύκας εἶπον.
Πολιδόντες σίδηρον, οἷοι φασίν, ὅτι πυρρῶντες ὁ σί-
δηρος λαμπρότερος γίνεται, φύσει μέλας ὢν. καὶ
ἄλλα δὲ πολλὰ αὐτὸ πάχει. ἄλλοι πολιδόν, αὐτὴ
τὰς ἐντίμους ἔχαι τὰς χροῖας. ἢ ὅτι λαμπρῶντες καὶ
ἀκονηθεῖς λολυκὸς φαίνεται.
Πόλιον, σημαίνει βοτάνην, ἔχαι τὸ πολιδόν εἶναι, ἦν
λολυκῶ, ὡς παρὰ Νικάνδρῳ ἐν Ἀλεξίφαρμακοῖς.
Πολλοὶ, ἢ διθεῖα ὁ πολλός. εἶδους ἦν ὑποπεπτωκό-
των τῶν ὀνόματι ἀορίστου, χήματος ἀπλῆ, εἶδους
πρωτοτύπου. ὀξυῖται. Τὰς λολυκῆς λήγοντα δυσύλ-
λαβα τριχῶν ἐπὶθετα, ἐτέρῳ ἢ παραληγομένη,
μὴ ἔχοντα τὸ ὦ, ὀξυῖται, κυλλός, ἰλλός, φελ-
λός. σπληνέωται τὸ ἄλλος, ὡς ἐπιμεριζόμενον.
τὰ ἦν ἐπιμεριζόμενα ἅπαντα βαρύνονται. τὸ δυϊ-
κὸν ἐκ ἔχει. τὰ δὲ δυϊκὰ τὰ πολλὸς ἀπέλειψαν
καὶ σημασίαν. γίνεται δὲ παρὰ τὸ πέλω, τὸ
μᾶλλον ἦν ἄλλων ὑπαρκτικόν. τὸ θηλυκόν, πολ-
λή. ἔχαι τὴν πολλὴν, ὅτι δι' ἐνός ἢ.
Πολλοὶ, οἱ ἐν τῷ ἔρανῳ. ἔστι δὲ ἄσρων θέσις. παρὰ
τὸ ὥρ' αὐτὰς ἀνασρέφεται τὸν κόσμον, ἦν τὸν
ἔρανόν, ἅτε πόλον καλῶμενον.
Πολυαῖκος πολέμοιο, πολλὰς ὁρμὰς καὶ κινήσεις ἔ-
χοντος, ἀσάτε. ἀπὸ τῆς αἵσας, αἵξω, γίνεται
πολυαῖξ.
Πόλυβος, συγκοπὴ καὶ ἐχ' ὑφαίρεσις. εἰ ἦν κατ' ἔλλει-
ψιν ἐγρήτο τῆς ὤ, ὥφειλον εἶναι πολύβος, ὡς ὠκύ-
πος. προπαροξυῖται τίνυν. ἢ ἀπὸ τῆς πολύβος
συγκοπῆς, ἢ ἀπὸ τῆς πολύβος. ὥρ' παθῶν.
Πολυδύκης Πολυδύκης. τὰ εἰς ἡς ὀνόματα κύρια
συνίσταται ἀπὸ ῥήματος παρηγομένη, εἰς ἔξ' ἔχει τὴν
γῆρῶν, ὡς Ἀριστοφάνης Ἀριστοφάνης. ζῆται εἰς
τὸ ἀδύκῃς.
Πολλὰ, σημαίνει δύο, ἐπὶ ῥήματι, αὐτὴ τῆς πολλα-
χῶς. Πολλὰ δ' ὅγ' ἐν πόντῳ πάθον ἄλγος. ἐπὶ
δὲ τῆς ἡμῖν σωήθης, Πολλὰ δὲ οἱ πρόβητα ἔσπον.
Πόλτω, παρὰ τὸ πέλω τὸ ἀνασρέφομαι, καὶ αὐτί-
φρασι. σημαίνει δὲ τὸ ζυλόκαστρον.
Πολυείδος, Ἰλιάδος ε'. Ὁ δ' Ἀβαντας μετῴχετο καὶ
Πολυείδον. ἐν ἄλλοις δὲ ἔχαι τὰ ἱ σιωπεδοχικῶς,
ὡς παρὰ Σοφοκλεῖ, ὅρῳ πρὸ χειρῶν Πολυείδος τὰ
μαύτας. καὶ πάλιν ὁ αὐτός, Οὐκ ἔστιν εἰμὴ Πω-
λυείδω. Χοιροβοσκός.
Πολυθρύλιτον, πεφημισμῶν, ἔχαι βεβοημῶν, ὀνο-
μασώτατον.
Πολύζυγος, ὄνομα θηλυκὸν ἐκ τῆς πολλὴς καὶ τῆς ζυγός.
κανὼν ἔστιν ὁ λέγων, ὅσα τὰς πολλὴν ἔχει ἐν τῇ σω-
θέσει καὶ τὴν ἀρχῇ, ὀνόματος ἐπιφερομένη ἢ ῥήμα-
τος ἐν τέλει, προπαροξυῖται. πολυκαρπός, πολυῖ-
δος. τὸ δὲ πολυφάγος παροξυῖται. καὶ τὰ παρὰ τὸ
φαγεῖν σωτηριεῖα, καὶ τὸ τέλος παροξυῖται,
πομφάγος, ὁ ποιμὴν, παμφάγος, ὠμοφάγος.
Πολύκριμος μὲν ἔχαι τὰ ἡ, ἢ πολλὰς κρημνὰς ἔχαι-
σα. ἔχαι δὲ τὰ ἱ, ἢ πολλὰς κρημνὰς ἔχαισα, ἔχαι
τὸ εὐκαρπον τὰ τόπε.

Πολυάγκης, πολύξυρος, ξηραντικός. ἐκ τῆ καὶ τὸ καίω γίνεται πολύκης, καὶ καὶ ἀσπλαστισμὸν πολυκάκης, καὶ πλεονασμῷ τῆ γ, πολυκάγκης. πολυκάγκεια δέφω, Ἰλιάδος λ.

Πολύκεσος, πολυκύντος, πολύραφος, ποικίλος. Πολυλήϊος, πλέσιος, πολλὰ λήϊα ἔχων, ἢ πολλὰ θρέμματα. τὸ δὲ πολύλιτος, ἐλλείπει τὸ σ.

Πολυτάμμων. Πολυτάμμος ἀνδρὸς, ἀντὶ τῆ πολυθρεμμάτε, πλεσίς. πάω πῶ, ἔστι τὸ κῶμι, ὁ μέλων πάω, ρηματικὸν ὄνομα πάμμων, καὶ πολυτάμμων. καὶ πάσαθαι τὸ κησαθαι κυρίως θρέμματα, καταχρηστικῶς δὲ παῖναι. καὶ πασάμμος πολλοῦ ἔκδοτος λέγει, ἀντὶ τῆ κησάμμιος. καὶ Θεόκριτος, Πασάμμος ποτίτασε. Συρακοσίους ἐπιτάσεις, ἀντὶ τῆ κησάμμιος.

Πολυτέλεχος, ὁ πολυτέρεμος, ἀπὸ τῆ τέλεχος.

Πολυφορβίω τὴν πολλὰς ἐφορβαν γλῶσση. ὅθεν καὶ ἵπποφορβία καλεῖται, τὰ τὰς ἵππων ἐφορβὰ χωρία.

Πολυωπὸν τὸ δίκτυον, ἀπὸ τῆ πολλὰς ὀπὰς ἔχειν. ποῖτο καὶ τὸ περιωπὴ, ἐκτείναν τὸ ὁ εἰς ὦ.

Πολυωρῶ, πολυωρήσεις με. ἔστιν ὡρῶ τὸ φυλάσσω, καὶ καὶ τὸ πολὺ ἐπὶ ῥήματος, γίνεται πολυωρῶ, πολυωρήσω, ἦγαν ἐπὶ πολὺ φυλάξω.

Πομπός, ἄγγελος, σωὸδος. καὶ πομπὴ ἢ ἄποσις. Ἰλιάδος ζ. λέγεται δὲ πομπὴ καὶ ἢ μὲν σαυρὲ λιπὴ καὶ ἀφοδὸς καὶ δημοσίαισις.

Πομφόλυγες, αἱ ἐκ τῆς ὀμβρῶν, ἢ ἄλλων καταφερομένων ὑδάτων ἐπὶ ὕδασι δὲ ἄλλοι κερπύσεις, ἦγαν τὰ φυσήματα. ὅθεν καὶ ἐπὶ τῆς ἔκδοσης φυσικῶν, ἢ ὅλως ἐπαιρομένων, λαμβανέται ἢ λέξις. ὡς τῆς παμφαλῶς ῥήμα ἄλλο παράγωγον, παμφαλύζω, ὁ μέλων παμφαλύξω, ρηματικὸν ὄνομα παμφάλυξ, καὶ ἔοπη τῆς δύο αἰ εἰς ὁ, πομφόλυξ.

Πόνος, ὡς τὸ πόνω τὸ ἐνέργω καὶ κάμνω. σημαίνει δὲ τὸ γυμνάσιον, ὡς ὡς Ἰπποκράτης, Ἀσκήσις ὑγίης, ἀκορὴ βροφῆς, ἀκονίη πόνων. σημαίνει καὶ τὴν ὁδὴν ὡς παρὰ τῆς αὐτῆς, δύο πόνων προκειμένων μὴ καὶ τὸν αὐτὸν τόπον. σημαίνει καὶ τὴν βλάβην, ὡς ὁ αὐτὸς πάλιν, Ἐν ᾧ νόσηματι ὑπὸ πόνον ποιεῖ, θανάσιμον. ἐκ δὲ τῆς πόνος γίνεται πονῶ πονήσω.

Πονηρόω, ὡς τὸ πονηρὸς πονηρόω. καὶ εἰ μὴ καὶ ψυχῇ πονηρὸς, ὁξύνεται, εἰδὲ καὶ τὸ σῶμα πονηρὸς βαρύνεται. ὥς καὶ τὸ, Ἰώβ ἐπεσεν ἔλκει πονήρῳ. ζήτει εἰς τὰς διαφοράς.

Πονέμενος, ἐπιπονέμενος, μαχόμενος. ἐκ τῆς πονέομαι πονέμενος, καὶ κράσει Δωρικῇ πονέμενος.

Πόντος, σημαίνει τὴν θάλασσαν. ἀπὸ τῆς πνέω, ἐν ἢ αἱ πνέαι καὶ οἱ αἵμοι. ἢ ἀπὸ τῆς πόνος πόντος, καὶ ὅν πεπονται ὡς τὸν πλὴν τὸ τῆς ἀνθρώπων ἄνθρωπος. καὶ ἀπὸ τῆς πνέω πνότος καὶ πόντος, ὥς καὶ αἱ πνέαι ἄνθρωποι. Ὁμηρὸς, Αἶψα δὲ πόντον ἵκανον ἀνέμωι. καὶ πόνων ἐπὶ πνέω ὁ πόντος. ἢ παρὰ τὸ πίνω, ὁ πίνων τὰς κινδυνεύοντας. ἢ ὡς τὸ πίνω, ἀπὸ τῆς πῶμι.

Πολύξυρος, Ὀδυσσεύς α. ἔδαμῃ τῆς Ἰλιάδος παρὰ λὶμβολόντινα τῆς ἡρώων ἀνόμεσε. τάχα ἐν πολυξορον φησὶ τὸν λόγιον, τὸν ἰκνῶ πιδάλω τῇ γλῶττι χρώμενον, ἐπὶ πολλὰ ἔχοντα τὴν ἔκδοσιν, σωτὸν ἢ πολλῶν ἐμπερὸν τόπων.

Πομπία, τὰ εἰς τὰς πομπὰς κατασκευάζόμενα. οἶον, θυμιατήρια καὶ φιάλαι. πομπὴ γὰρ, ἀφοδὸς ἐξ ἀποστολῆς δημοσίαις. καὶ πέμψαι, εἰ μόνον τὸ ἀποστέλλαι, ἀλλὰ καὶ τὸ πομπεύσαι.

Πομπύσματα, κολλεῖται ἵπποις ἀδαμάσοις.

Πόπανα, πλακύντια ἀπὸ ἄρτε. παρὰ τὸ πέπτω τὸ χανόω. ἢ παρὰ τὸ κόπτω κόπανον, καὶ ἔοπη, πόπανον.

Ποῖ κήχος. ζήτει καὶ τὸ, Ποῖ κήχος; εἰς τὸν ἕρπον. καὶ Αἰετοφάνης, ποῖ κήχος; ὁδὸς Σικελίας. καὶ παρὰ Φερικράτης, ποῖ κήχος; καὶ εἰ μὴ παρὰ Ζωγμύρον, ὁρήσεις τὸ ποῖ τῶ κήχει. Ἐρμπαδονίης δὲ λαμβανέται ἐκ ταύτης τῆς συντάξεως, πᾶ ἔγγυς, καὶ εἰς τὴν ἑνότητα. πᾶ ἄγχος, πᾶ κήχος; τὸ πῆ, καὶ, πῆ, ἔγγυς. πῆ ἄγχος. ὁπέρ ἐστιν ἐν τῇ ἐναγχος κήχος. ἔλκειται ἀρα τῆ γ. κήχος, ἄγχος. ἔχει αὐτὸ ἐν τῇ ἐναγχος. Ἡρώδιανός τε παθῶν.

Πορῶν, παρὰ τὸ πόρος. τὸ δὲ πόρος, παρὰ τὸ περῶ τὸ τελειῶ. σημαίνει δὲ τρεῖς, τὸν περάσιμον τόπον τῆς ποταμῆς, ὡς τὸ, Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἴξον. καὶ τὸν ἔαχυν, καὶ λιθάδι τὸν. καὶ ὡς τῶ μεγάλῃ, σημαίνει κύριον ὄνομα.

Πόροι, διέξοδοι, τρίβοι, ἀπὸ τῆς πορεύεσθαι δι' αὐτῶν. εἰληπται δὲ παρὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν. πόρος δὲ λέγεται καὶ τὰς ποταμῆς, ὅτι πορεύεται αὐτῶν τὸ ῥέειν εἰς τὴν θάλασσαν. οἱ δὲ τὸ ἔαχυν μέρος τῆς ποταμῆς πόρον φασὶ λέγεσθαι, ἀπὸ τῆς πορεύεσθαι δι' αὐτῶν.

Πορθμός. ὡς τὸ πορῶ γίνεται κορμός, ἔπα καὶ ἀπὸ τῆς πείρω τῆς σημαίνοντος τὸ περῶ, γίνεται πορθμός, καὶ πλεονασμῷ τῆς θ, πορθμός, ἢ μεταξὺ δύο ἡπείρων θάλασσα. ζήτει εἰς τὸ ἰδμός.

Πόρκις, πόρκιος. οἱ μὴ πόρκιον δίκτυον ἀπέδωκαν, ἐκ εὐ. ἔστι δὲ χοινὴ πλέγμα. οἱ δὲ, κύρτον. ἐδὲ ἔποι ὑγιῶς. ὁ γὰρ Πλάτων ἔπερον φησὶν εἶναι τὸν κύρτον τῆς πόρκης, ἐν Σοφιστῇ λέγων ἔπος, Κύρτες δὲ καὶ δίκτυα καὶ βρόχες καὶ πόρκες καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐκ ἄλλοι πλὴν ἔρηκε δὲ προσαγορεύειν. καὶ Φίλων μνημονοῖ τῆς πόρκης, Θάπτον πλέκειν κέλευε τῆς πόρκων πυκνοπέρας. καὶ Ἀντιφανὴς κισθαρώδῳ, Εἰσδυόμενος εἰς πόρκον, ὅθεν ἔξω πάλιν ἐραδίως ἔξεμι τὴν αὐτὴν ὁδόν. ἔλεγον δὲ τὸ πλέγμα πόρκον, ὡς τὸ περιλαμβάνειν καὶ ἀμπεχεῖν τὸν εἰσδυόμενον ἰχθυῶν. καὶ καθάπαξ τὰ ἐν κύκλῳ πάντα καὶ περιφερῆ ἔπος ἔλεγον, ἀπὸ τῆς οἴονεαι περιχεῖσθαι. καὶ ὁ ποιητὴς δὲ πόρκην φησὶ, τὸν ὡς τῆς δόρατι κέλευε. Περι δὲ χρύσεος θῆε πόρκης, ἦγαν ὁ σωίχων τὸ σίδηρον πρὸς τὸ ξύλον τῆς δόρατος, Ἰλιάδος ζ. παρὰ τὸ περιέχειν. ἔπος Ὡρος. ὁ δὲ Ὡρίων, ἀπὸ τῆς πείρω.

Πόρις, παρά τὸ πέρνῳ τὸ πωλῶ. ὅθεν τὸ, πέρ-
νας νήσων ὅπῃ πηλεδαπάνων, ἀντὶ τῆς πιπράτ-
των, οἶονεὶ πέρνῃ τις ἔσα, ἢ τὴν μίξιν πω-
λῆσα. ὅπῃ δὲ τῆς ἀνδρός, παρά τὸ πεπωρωμῆτον
ἔχειν τὴν νῆν, τῆς τῆς ἐσκατισμῆτον.

Πόρπη, ἐκ τῆς περόνη.

Πόρρω παρά τὴν πῶρος πῶροισιν γίνεται πῶρος,
καὶ κατὰ μεταθεσιν πόρτω, καὶ ἔοπῃ τῆς σ̄ εἰς ρ
πόρρω. ὡς μυρσίνη, μυρρίνη.

Πορσύνω, σημαίνει τὸ ὀξείζω, καὶ ἐτοιμάζω καὶ
κοσμῶ. ὅπῃ τῆς πῶρος πορσύνω, καὶ πλεονασμῶ τῆς
σ̄, πορσύνω. ὅθεν καὶ τὸ Ἰλιάδος ν̄, Κεῖνος πορσα-
νέσσα λέχος, ἀντὶ τῆς ἐτοιμάζουσα, δωρεμῆς. ἢ
παρά τὸ πῶρος καὶ τὸ σαίνω τὸ καλῶπιζω, καὶ ὀ-
ξείζω, γίνεται πορσαίνω, ὁ μέλλων πορσανῶ
καὶ τὸ θηλυκὸν πορσανέσσα, ὁκαλύσει Ἰωνικῇ, πορ-
σανέσσα. ἢ πλεονασμῶ τῆς ε̄. ἢ ἐκ τῆς ἔρω τὸ
διηγείρω, Αἰολικῶς ὄρσω, ὄρσανῶ καὶ ὀξείζω
γῶ, καὶ πλεονασμῶ τῆς π̄. ἢ ἐκ τῆς πῶρος τὸ
παρέχω, ὁ μέλλων πορῶ, καὶ Αἰολικῶς πόρσω,
καὶ ὅθεν αὐτῆς πορσαίνω. Οὐγατέρ ἰφθίμῳ ἀδμή-
τα πορσαίνεσκον, Ἀπολλώνιος,

Πόρτα, παρά τὸ τὸν πόρον τηρεῖν.

Πόρτις, Ἰλιάδος ρ̄. πόρτις δὲ ὅστις ἡ μικρὰ βῆς
ἡ δάμαλις, παρά τὸ ἄρτι εἰς πορείαν καὶ νομῶ
ἔρχεσθαι, οἶον, πόρος πόρις, καὶ πλεονασμῶ τῆς
τ̄, πόρτις. ἢ πορεία πόρις, καὶ πόρτις, ἢ ἀρ-
ξαμένη νῦν τὴν καὶ νομῶ πορείαν.

Πορεία, εἴρηται πηροεῖα, ἢ ὅθεν τὸ τὸν νῆν πηρῶν,
ἦσαν ἐκτυρῆν, ἢ ὅθεν τὸ πορρῶθεν νῆειν.

Πορεῖον, τὸ διδομῆτον πῶρος πῶροισι τῶς
πορῶσθαι εἰς τὴν πῶρος πῶρος, ὡς πῶρος ἐφόδιον.

Πορφύρα. ὅπῃ τῆς πορφύρας ῥήματος τῆς σημαίνοντος τὸ
βαλόμεναι, γίνεται πορφύρα. τῆς πο, παρά τὸ πε-
ριφέρειν τὸν νῆν ὡς καὶ κείσε. Οὐδυσσεύς δ', Πολ-
λά δὲ οἱ κραδίη πορφύρε κίοντι. Ἰλιάδος ξ̄, Ὡς
δ' ὅτε πορφύρε πέλαγος, ἀντὶ τῆς μελανίζει. καὶ
ὅπῃ πορφύρεον θάλατταν λέγεται τὸν μέλανα. καὶ κύμα
πορφύρεον, τὸ μέλαν. οἷοι δὲ μετέφρασαν τὸ πορ-
φύρε, ἀντὶ τῆς καὶ βάθος κινεῖται. ὅθεν καὶ τὸ
καὶ βάθος μεμνηνῶν, πορφύρεν λέγεται.

Πόσις, δύο σημαίνει, τὸ τε πόμα καὶ τὴν ἀνδρα. λέ-
γεται ὅπῃ μεταφορᾷ τῆς ὕδατος ὁ ἀνὴρ, πόσις,
παρά τὴν τῆς ὕδατος φύσιν, ἐπειδὴ μιγνύμενον τῇ
γῇ, ὀρνιθικὸν γίνεται ἢ φυτῶν καὶ σπερμάτων.
ἔτω καὶ ὁ ἀνὴρ μιγνύμενος τῇ γυναικί, αἷσιος
γίνεται τῆς ἢ παίδων ὀρνιθίας.

Ποσειδῶν, λέγεται καὶ ὅθεν τῆς ε̄, καὶ ὅθεν τῆς εἰ διφθόγ-
γας. καὶ εἰ μὴ ὅθεν διφθόγγας λεγεται, ἔχει λόγον
ποιῶτον. ὅπῃ τῆς πέδον καὶ τῆς σείω, γίνεται πέδο-
σίων, καὶ ἐν ὑπερβασμῶ ποσειδῶν, ὅθεν τὸ
σείειν τὸ πέδον, ὁ αὐτὸς ὅθεν καὶ ἐνοσίχθων. εἰδὲ ὅθεν
τῆς ε̄, παρά τὸ τῆς πόδας δειν, ὅθεν δεισμοῦν, ση-
μαίνει ὅπῃ τὴν θάλασσαν. ἐκεῖσε ὅπῃ ἀφικόμενοι,
βαδίζουσι καὶ δυνάμεθα. ἢ παρά τὸ τὴν πόσιν δεσ-
μεῖν, εἰδὲ ὅθεν ἐκ τῆς θάλασσης πίνει ὕδατος

αὐθαιρέτως. ἢ ὅθεν τὸ τὴν πόσιν τὰ πάντα ἀπ' αὐτῆς ἔχειν καὶ ἀντίφρασιν, εἰδὲ ὅθεν ὡς εἴρηται ἐκ τῆς θάλασσης ἀπογίνεται ῥέθρων. ἢ παρά τὸ τὴν πόσιν τῶν δάει, ἦσαν τῶν ἡλίου ἀναπέμπειν, ἐκ ὅθεν τῆς θάλασσης ὁ ἥλιος ἀνιμάται τὴν ὕδατος. ἐκ τῆς γίνεται καὶ Ποσειδῶν. ἢ παρά τὸ τῇ πόσει ἐνδεῖν, γίνεται Ποσειδέης, καὶ ὅθεν αὐτῆς Ποσειδέων, ὅθεν Ποσειδῶν. καὶ ἔοπῃ Δωρικῇ τῆς ε̄ εἰς ᾱ, ὡς ὅπῃ ἄλλων ποσσῶν, γίνεται Ποσειδῶν. καὶ κλίνεται Ποσειδάωνος. καὶ ὡς παρῶν-
μον φυλάττει τὸ ᾱ. καὶ κλίνεται ὅθεν τῆς ντ̄, ἐπειδὴ τὰ εἰς ὧν περιπατῶμεν, εἰδὲ ποτε εἰς ἡδυσμῶ-
δετα, ἀλλὰ σιῶδετα, ἔσσοφῶν, Ἀγλαοφῶν. τὸ δὲ Ποσειδῶν παρασώδετον ἐστίν, ἐκ γὰρ τῆς ποσειδέης γέγονε. καὶ ὡς διήλλαξε ὅθεν τὸ χῆμα, διήλλαξε καὶ ὅθεν τὴν κλίσιν. καὶ ἄλλως. τὰ εἰς ὧν περιπατῶμεν καὶ παραλήγεται φύσει μακρὰ. οἶον, Κησιφῶν, Δεξιφῶν. τὸ δὲ Ποσειδῶν, φύσει μακρὰ παραλήγεται. εἰκότως ἐν σισημείωται, ὡς Ποσειδῶν. ὁ κανὼν, τὰ εἰς ἀμπαβολὰ λή-
γοντα μακροκατάληκτα. καὶ ὡς ἐκ ἐστὶ βαρύτο-
νον. ἀλλὰ πάντα τὰ περιπατῶμεν, δυνάμει βα-
ρυμῶμεν εἰσιν, οἶον Ποσειδῶν Ποσειδῶν, ἔ-
σοφῶν ἔσσοφῶν.

Πόδι, τὸ αἰδοῖον, πλεονασμῶ τῆς σ̄, οἶον, πόδι,
δι ἧς τὰ τῆς πόδος γίνεται. Ὡς ὅθεν. ὁ δὲ Ἡρώδης-
νός, πόδι. περὶ παθῶν.

Πότος, ὡς μυχὸς μύχας, τρίτος ἔστιπας, ἔβδωμος
ἔβδωματος, ἔτω πότος πόσας, καὶ κατὰ συγκοπὴν
πότος, ὅθεν παθῶν.

Ποταμός, παρά τὸ πότος παρῶνμον. ποτὸς δὲ ὅθεν
νόμῶν, σημαίνει τὴν πόσιν. παρῶνμον δὲ,
σημαίνει τὸ συμπόσιον. ἢ παρὰ τὸ ποτίζω τὸ ῥέω.
ἢ παρὰ τὸ πότιμον ὕδωρ ἔχειν.

Ποταίνιον, τὸ ξόνιον, τὸ πρῶτον. καὶ οἷμαι παρὰ
τὸ ῥέον, ἵνα ἢ ποταίνιον τὸ νερόν. ὅπῃ τῆς παρα-
κολοῦσθαι, ὡς παρὰ Πηδάρῳ Ἀγασιδάμῳ.

Ποτή, ἢ πῆσις. ὡς ἔχω ὅχνη, ἔτω πέτω ποτή.

Ποτήριον. λέγεται ποτήριον, παρὰ τὸ τὴν πόσιν
τηρεῖν. σημαίνει καὶ τὴν τιμωρίαν, ὡς τὸ, Ὅτι
ποτήριον ἐν χειρὶ Κυβέλης. καὶ, Ποτήριον σωτηρίας
λήφομαι. καὶ τὸν θάνατον, ὡς τὸ, Πάτερ εἰ δυ-
νατὸν, παρελθέτω ἀπ' ἐμῆς τὸ ποτήριον τῆς πο. ση-
μαίνει καὶ τὸ ἀγγεῖον, ἐν ᾧ πίνωμεν. καὶ παρὰ τὸ
ποτὸς, ἢ πότον, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ποτῆς ποτῆς,
ποτῆρ, ὡς ποιητῆς ποιητῆρ (ὅθεν καὶ οἶνοποτῆρ)
παρ' ὅθεν κητικὸν ποτήριον.

Ποτινιάσεται, ἀντὶ τῆς προσοδῆται, προτέρχε-
ται. ὅθεν ἀνάκειται. ἀπὸ τῆς εἰμι τὸ πορῶσ-
μαι. ἢ ἀπὸ τῆς νῆω νῆσω νῆσεται, καὶ ποτινιά-
σεται πλεονασμῶ τῆς σ̄. τὸ δὲ ποτί, τὴν πῶρος
πῶροισιν σημαίνει Δωρικῶς. ἢ ὅθεν πῶρος κατ'
ἐπέκτασιν γίνεται πῶρος. ὡς ἐν ἐνί, ἀναλό-
γως. παρῶνται ὅπῃ ταῖς πῶροισιν τὸ μέγε-
θος διστυλῆσθαι ἀναμέτρηται. καὶ ἔοπῃ Δωρικῇ τῆς
σ̄ εἰς τ̄, καὶ ὅπῃ βολῇ τῆς ρ̄, ποτί. ὡς πῶρος, πῶρος.
Πό-

Πράμνειος οἶνος, παρὰ μόνῃς, ὁ παρ' αὐτῶν τὸ μόνος
καὶ σέλλων. οἱ δὲ, τὸν ἐπὶ τοῖς παρέμνοις φυτα-
γωγὰ μὲλλον φασίν. οἱ γὰρ τῶν Ἰταλῶν γεώμο-
ροι, βόβῳ ἐπὶ ταῖς τῶν δένδρων χαίταις μι-
ταρσίοις ἐλδοθεριάζοντα κλίμασι τιθιλοῦνται.
ἢ ὑπὸ παρμνεῖας ἀμπέλου. παρέμνον δὲ, τὸ
ὑπογυράσκον τῶν σιλέχων λέγεται. καὶ τὰ μι-
γάλα ξύλα. καὶ παρμνίζειν. οἱ δὲ, τὸν ἀκραί-
φῃ καὶ μὴ μετὰ τοῖς μὲλλον παρὸς τὴν ἀνδρῶν
ῥῆσιν, ἀλλὰ τῷ γῆρα συνειάζοντα καὶ συνωδῶν-
τα. ἢ ἀπὸ τοῦ παρμνύειν παρμνύειον φασὶ λέ-
γεσθαι καὶ παρὰ μνείον. ἢ τὸν μέλανα.

Πρωῆς, εἰς τὴν ἀποδοῦναι, ἐπὶ σώματος, ἐπὶ προσώ-
 πῳ. παρὰ τὸ προσώπου νεύουσαι, κερνῆς, καὶ κατ'
 ἑκτασιν. τὸ ὡρῆ, ἡ. διότι ἀνιφανὴ τὸ ἄνθρωπος τῶν
 νῆς. τὸ ἐδέτερον ὡρῆς καὶ ἀπὸ ὀνόματος μετῆ-
 χθη εἰς ἐπιρρηματικὴν σωτάξιν. καὶ ἔστιν ἐπιρρη-
 μα τοπικόν· τὸ ὡρῆς. γυνὴ ἔστι κυρίως, τὸ εἰς
 γόνου πεσεῖν. τινὲς δὲ αὐτοφασί τινος τῶν ὡρῆ-
 νῆς. κακῶς. ὁμοίᾳ γάρ· ὁ δυνάται γάρ τις
 ἄλλα ὡρῆς καὶ ὁμοίᾳ ἐπὶ τῇ γυνάτει.
 τὸ δὲ ὡρῆς καὶ, ἐπὶ τὸ προσώπον. ὁ δὲ Ἡ-
 ρόδωτος τὸ πᾶν ἐξέφησε, μεταφορικῶς δὲ χρῆ-
 σάμενος εἶπε τὴν πόλιν εἰς γόνου πεσεῖν, τὸ
 δηλῶν, ὡς εἰς δαλείαν αὐτὴν ἐπηγαγῆναι. ὁ δὲ Εὐ-
 φορίαν, ἐκ ὁρῆς λέγει ὡρῆς τῶν Διονύσας, ὅτι
 ταῖς γυναικαῖς τάξιν ἐγκειλόσας, ἐπὶ
 νῆς τὴν Εὐρυμέδοντος πόλιν, ταῖς τὸ Ἄργος.
 Εὐρυμέδων δὲ ὁ Περσὺς ἐκαλεῖτο.

Πρηξίνος, παρά τὸν πωρᾶζω μέλλοντα, γίνεται πρηξίνος καὶ ἔκτασιν.

Πρήθω, ἀπὸ τῆς πρίω γίνεται καὶ πρηθωγυλὴ πρίθω, καὶ καθ' ὑπαλλαγὴν, πρήθω. ἔξ ἑ Η' σίοδος, Πάσας ἔκτισε θιαπείας κεφαλὰς. ἔξ οὗ γίνεται κατ' ἔκτασιν τὰ εἰς ἡ. σημαίνει δὲ τὸ ἐμπυρίζω, ὡς τὸ, Πρήσαι δὲ πυρὸς δηλοῖο θυρεῖα. σημαίνει καὶ τὸ φυσᾶν, ὡς τὸ, Ἐπρησε δ' αἶμος μέσον ἰσίων. καὶ, Δάκρυον πρήσας, αὐτὶ τὰ ἀναφυσήσας. ὅθεν καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ συνθεσὶ τὰς πεφυσμημένας, πεπρησμημένας λέγομεν. γίνεται παρὰ τὸ πιμωρῶ δαυτέρας συζυγίας τῷ πρησάμενων, παράγωγον πίμωρημι, ὁ μέλλον πρήσω, ὁ ἀόριστος ἔπρησα. σημαίνει δὲ τὸ πνεῦμα τῆς φύσεως. ἔστι καὶ πρῶ τὸ πιμωρᾶσκω, ἀπὸ τῆς περῶ, ὅθεν τὸ πέμωρα. καὶ ὅτ' τὸ πωλέμενον περᾶ ἀπὸ τῆς πωλέντος πρὸς τὸν ἀγοράζοντα. πρῶ ἐν, ὁ μέλλον πρήσω, ἡ μετοχὴ πρήσων. καὶ, Διαπρήσασα κελεύθους. ἡ ἐκ τῆς πρῶ τὸ περῶ, γίνεται πρήθω, ὡς κινῶ κινήθω, καὶ ἐμωρήθω. ὁ παθητικὸς πρησκέμενος, ἐμπέπρησμαι, ἔξ ἑ ἐμωρησμός.

Πρήσσω, τὸ ἐνεσὼς ὅστις, καὶ μέλλοντα ἐκ ἔχει. ὡς ἀπὸ μέλλοντος πρησάμενος. περῶ, περάσω, συγκοπὴ πρᾶσω, καὶ ῥοπή μὴ πλεονασμὸς ἑτέρου σ, πρήσσω. ὁ πρησάμενος ἔπρησεν. καὶ Διέπρησεν πεδίον.

Πρίε, ἐνταῦθα αὐτὶ τὰ λάβει ὅστις. Λαβυγαλῖος δὲ οἱ πρηνεχόλος. Ἀπολλωνῖος.

Πρίων, παρά τὸ πρίζω. ὅπερ ἀπὸ τῆς περῶ πείζω, ἡ πρῶ πρίζω, ὡς κπῶ, κτίζω.

Πρίεται, Ἰσέον ὅτι οἱ Ἀθῶναιοὶ ἐλέγχεσι πρίζω, ἀλλὰ χωρὶς τῆς ζ, πρίω. καὶ παρὰ Μενανδρῶν, Ἐνδοθεν δὲ πρίεται. ἔστι δὲ ἀπὸ τῆς πρίζω. εὐρηται δὲ καὶ ἐν συσολῇ.

Πρίεμος, ἐκ τῆς πρίω τὸ πρῶν, τῆς ὀνομασίας ταύτης ἔτυχε. τὰ δὲ τὰ αὐτῶν ὀνόματα, εἰ μὴ ὥσι κύρια, βαρύνεται, ὡς Σίσαμος. εἰ δὲ μὴ, ὀξύωται, ὡς φωειαμός, χηραμός.

Πρίν, ὁπρῆμα χρόνος δηλωτικόν. ἐκ τῆς πάρος παρῖν, καὶ συγκοπὴ, πρίν.

Πρόβατον. πολλάκις καὶ κοινῶς ὅτι πάντων τῶν βοσκυμάτων εἶρηται ἡ λέξις. παρὰ τὸ πρὸ τῆς ὀπιθείας βάσεως ἑτέρω βάτιν ἔχειν. ὅθεν καὶ πρὸβάσις ὅτι τῆς τῶν τετραπόδων βάσεως, παρὰ τὸ πρὸ τῆς ὀπιθείας βάσεως, ἐμπροσθεν βάσιν ἔχειν. ἡ πρὸβάτον, παρὰ τὸ προβαίνειν τῇ βοσκῇ. ἡ παρὰ τὸ πρᾶν βαίνειν τὰ ὀπίσθεν πόδες τὸν ἐμπροσθεν πόδα.

Πρόβα, αὐτὶ τὰ πρὸβηθι.

Προβατεῖα, ἡ τῶν προβάτων νομὴ καὶ κτήσις.

Προβλήτι, τόπω προβεβλημένῳ καὶ πρὸνυκτόντι εἰς τὴν θάλασσαν. εἰς τὸ ἀβλήτα. ζῆται εἰς τὸ τέλος προβολή. καὶ ἄλλα.

Προηγεῖν, τόπος ὅστις ὅπως ἀγείρεται ἡ ῥοπή.

Πρόδομος, ἡ πρὸ τῆς οἰκίας σοὰ, ἢ καὶ αἰθυσαν καλεῖ Ὀμῆρος. οἷοι μὲν, πατάδα. τινὲς δὲ προ-

πάδα προσαγορεύουσιν, ἢ Ὀμῆρος πρόδομον εἵρηκε. Πρόες, εἰς τὸ ἔς.

Προῦ, ἀπὸ τῆς ἱμῖ το πέμπω, ὁ δαυτέρος ἀόριστος, ἢ ὁ μέσος, ἔμην, τὸ δαυτέρον ἔσω, ἔτο, ὑπαβολὴ γίνεται ἔο, καὶ ἑ, καὶ συνθέσει, πρὸς, ἡγοῦν προπέμψον, καὶ πρησάται. ἡ δὲ γὰρ συνθεσὶς μὴ μονοσυλλαβῆς προθέσειως πρησάται, οἷον πρὸς, ἡ δὲ μὴ δισυλλαβῆς, βαρύνεται, ἀπόθεν, κατὰ θε.

Προηροσία, ὄνομα θυσίας ὑπὲρ τῶν καρπῶν γινόμενῃ.

Προθέλυμνος, προόρριζος, ἡ πυκνός. παρὰ τὸ τέλος τέλυμνος καὶ θέλυμνος. θέλυμνα λέγεται τὰ ἐπαλλήλως ἔχοντα τὰς κλάδας δένδρα, ὅτε τὸ θηλυμνεῖν μεταφορικῶς, Ἰλιάδος ν', Φράξαντες δόρυ δειλὸν, σάκος σάκει προθέλυμνον.

Προθεσμία, ἀπὸ τῆς προθεῖναι τὴν ἡμέραν, ἐν ἣ τὸ δεχθῆναι χρῆσιμον, ἐκ ἀπὸ τῆς προθεσσίειν, ἡ ἀπὸ τῆς θεσμός, ὁ σημαίνει τὸν νόμον.

Προήλε, ἀπὸ τῆς εἰλῶ εἴλε, ἐν ὑπὸ θέσει, ἔλε καὶ ἱήλε. σημαίνει δὲ δύο, ὅτι μὲν τὰ προσέφερε καὶ προῖξτε, καὶ προέθηκε, Πρῶτον μὲν ὅτι προήλε ἔαπεζαν, Ἰλιάδος λ'. ὅτι δὲ τὰ ἐξέπεμψε, Ζῶς δ' ἐλῖδα προήλεον, Ἰλιάδος λ'.

Προίκτης, προσάτης. ἡ πρὸ, αὐτὶ τῆς πρῶ, παρὰ τὸ ἰκνεῖσθαι. τινὲς δὲ παρὰ τὸ ἰζεῖσθαι δωρεῖν τινα λαμβάνειν, ὡς Ἀρχιλόχος. Ἐμὲ δ' ἐκείνος ἐκαταπροίξεται. ζῆται εἰς τὴν κατὰ. ὁ δὲ Ἡρώδανός, παρὰ τὸ ἰσῶν, ὡς Ἀρχιλόχος, Προτεῖναι χεῖρα προΐσομαι.

Προίξ, παρὰ τὸ προίκω, προίξω, ἡ προδιδόμενῃ εἰς τὸν τῆς αἰδρός οἶκον. καὶ ἐκαταπροίξει, αὐτὶ τοῦ ἐπιδώσει, οὐ καταφρονήσει. ἡ παρὰ τὴν πρὸ προΐσειν καὶ τὸ οἶκος, προοίξ, ἡ προῖκνεμῃ εἰς τὸν οἶκον, κατὰ ὑποκοπὴν, ἡ κατὰ συναίρεσιν. τὸ δὲ προίκα, ὁπρῆμα ὅστις ποιότητος. Προίκα χρῆσός ἢ, ὁ Θεολόγος, αὐτὶ τῆς δωρεῖαν ἀγαθός ἢ.

Προκράσας ἔρπον, ὅτε τὰς νῆας λέγει, Ἰλιάδος ζ'. αὐτὶ τὰ ἄλλας ἐπ' ἄλλαις, ἐξισουμένης, οἷον, μίαν καὶ μίαν. προκαρσοῖ τινες ἔσαι. παρὰ τὸ κάρα, αἰ καὶ κεφαλῇ συντιθέμεναι, καὶ οἷον τὰς κεφαλὰς ἀλλήλαις ὁπρῆσαι. ἐπεὶ καὶ ἡ συνήθεια λέγει τὰς κεφαλὰς τῶν ὀφονίων καὶ ἀρχαί, κροστές. καὶ τῶν τεχνῶν αἱ κεφαλαί, καὶ ἰσῶς ἀρχαί, κροστοὶ λέγονται, οἷον, Κρόσας μὲν πύργον ἔρπον.

Προμολῇ, ἔστιν ἡ προαυλία καὶ προέξοδος, ἀπὸ τοῦ προμολεῖν καὶ προαυλίζεσθαι, ὅθεν Ἀπολλωνίῳ. καὶ πρόμαλοι, εἶδος ἀρχαίας δρυός.

Προμηθεύς, καὶ μεταβολῇ, προμηθεύς, ὁ προορῶν τὰ μῆδεα, τὰ βεβλόμενα.

Προμηθεῖνοι εἰσέλθετε, μὴ δ' ἄμα πάντες, αὐτὶ τὰ πρησάμενοι ἀλλήλους καθ' ἑαυτοὺς ἀπὸ τῆς ἀγαθός Ἀγαθίνος, ὅπως ἀπὸ τῆς μὲν μνηστίνος, καὶ συγκοπῆς, καὶ μὴ τῆς πρὸ προθέσειως, προμηθεῖνος.

Πρό-

Πρόμος, δηλοῖ τὸν πρόμαχον, ἀπὸ τῆς πρόμαχος καὶ συγκοπῶ. βέλτιον δὲ ᾧ τὸ βῶ τὸ βαίνω πρόβος, ὁ πορβαίνων ἐν τῇ μάχῃ, καὶ καὶ μετὰ-
 θισιν, πρόμος. οἱ δὲ, ᾧ τὸ νῶ τὸ πορβό-
 μαι, πρόνος καὶ πρόμος.

Προμῶτος, Ρωμαϊκὴ ἔστι ἡ φωνή, καὶ δηλοῖ ὁ πορ-
 κόφας τὸν πορκόφαντα. ὅθεν καὶ πορμωτίωνες αἱ
 πορκοπαί. δηλοῖ δὲ καὶ τὸν πόρρω ὠδυνά.

Πρόνοια. ἡ πορ, ἀντὶ τῆς ὑπὸ κεῖται. οἶονεῖ τὸ
 ὑπὸ τινων νοῆσαι.

Πρόπαρ, εἰς τὸ ρά.

Προπετής, εἰς τὸ πετῶ.

Προπάροιθεν, ὁπρῶμα τοπικόν. ἐκ τῆς πορ πορ-
 θέσεως, καὶ τῆς παροίθεν. τὸ ἐκ τῆς παρος πά-
 ροθεν, καὶ πλεονασμῶ τῆς ἱ. τὸ δὲ παρος, ἐκ
 τῆς πορ, ὡς τὸ, Μικρόν τι πορ, ἀντὶ τῆς ἐμ-
 πορθεν. σημαίνει δύο. τὸ ἐμπορθεν ὅτι τό-
 πες, ὡς τὸ, Πάροιθεν αὐτοῖο καθύπαι, καὶ ὅτι
 χρόνος, ὡς τὸ, Τόνδ' Ὀδυσσεὺς πορπάροιθεν ἰ-
 δών, Ἰλιάδος κ'.

Προπηλακισθέντα, ἀδικηθέντα, ὑβριζθέντα, δαρυ-
 θέντα. πορπηλακισμός λέγεται ὑβρις καὶ πορ-
 σαφῆς τῆς σώματος. ὅθεν τῆς πάλῳ τὸ κινῶ, ἢ
 ὅθεν τῆς παλῳκίς. ἢ ᾧ τὸ πηλός, ὁ καὶ βέλ-
 τιον. οἱ γὰρ Ἀττικοὶ τὸν ὅτι τινι ἀμαρτήματι ἀ-
 λόντα, πηλῶ χρίοντες ἐδημοσίουν.

Πρὸς τῆς Διός. ἡ πορ, πολλαῖς λαμβάνεται καὶ ἀν-
 τὶ τῆς ᾧ. καὶ τὸ πρὸς ἄλλης, τῆς ἐν ὑπὸ δε-
 σποίνης.

Προσέλλωσι. προσελλεῖν λέγεται τὸ ὑβρίζειν. καὶ οἱ
 Ἀρκάδες, ἐπεὶ δὲ λοιδορητικοὶ εἰσιν. ἕως ἐν ὑπὸ
 μνήματι Προμηθέως δεσμῶν.

Πρόσειλος οἰκία, ἡ πρὸς τῷ ἔλῳ τετραμμένη. ἔλῳ
 γὰρ ἡ τῆς ἡλίας αὐγή. ἔξ ἧς πρόελος καὶ πρόσειλος.

Προσήλυτος. ὅθεν τῆς ἐλῳθῶ, ἡλῳσμι, ἡλῳσαι,
 ἡλυτος καὶ προσήλυτος, ὁ μέτοικος καὶ φυγάς.

Προσήκατο, σημαίνει τὸ προσελάβετο. ὅθεν τοῦ
 προσήμι, μέσος ἀρεῖας. σημαίνει δὲ μετὰ τῆς
 πορ πορθέσεως, τὸ πορδίδωμι, οἶον, Οὐ πορ-
 μι τῷ ψυχλῷ.

Προσηκόν, τὸ πρέπον. ἐκ τῆς ἡκω τὸ ἔρχομαι, μετὰ
 τῆς πορθέσεως. ἢ γὰρ πορθέσεις, τὸ πλησιάζον
 καὶ πορσεγγίζον σημαίνει. τὸ γὰρ πρέπον καὶ ἀρ-
 μόζον, πλησιάζει. ὡς περ τὸ ἀπαρέσκον, πορ-
 ρω καθίσταται.

Πρόδεμα καὶ πορδέματα, ὅτι τῷ αἰδοίῳ, ᾧ τὸ
 τὸ ἀλλήλοισ ἐν ταῖς σωσσίαις πορσίθεσθαι. ἢ
 ᾧ τὸ ὅτι τῆς ἐμπορθεν μέρη εἶναι.

Προχῶν, ζῆτες εἰς τὸ τέλος.

Πρόσκλητον, τὸ λεγόμενον πορσκλητόν. καὶ κλην-
 θῆρ, ὁ πορὸς ὁ ἔχων πορσκλητόν.

Πορσκλητῶ, συζυγίας πρώτης. ἐκ τῆς πορ πορθέ-
 σεως καὶ τῆς κινῶ. τὸ πορ, ᾧ τὸ κινῶ τὸ φιλῶ.

Πορσώδισι, ᾧ τὸ πορσιόντας ναοῖς ἢ βωμοῖς πορ-
 αὐλὸν ἄδειν. ᾧ δὲ τῷ ὕμῳ, ὅτι τῆς ὕμῳ πορ-
 κισθῶν ἐς ὧτες ἄδειν. ἕτω Δίδυμος ἐν τῷ ᾧ.

λυρικῶν ποιητῶν. ἢ ᾧ τὸ πορ αὐτοῖς ἄδειν
 ἡμᾶς ταῖς φωναῖς. ἢ ᾧ τὸ πορ αὐτοῖς ἄδε-
 θαι τὰ ποιήματα, ὡς γὰρ οἱ παλαιοὶ τὰ
 ποιήματα ἐκάλαν. ἢ ᾧ τὸ πορσάδειν καὶ ἀρ-
 μόζειν τῇ ὑποκειμένη λέξει. ἐκ τῆς πορ πορ-
 θέσεως καὶ τῆς ὠδῆς.

Πορσάδιον, λιτανεία καὶ ὕμνων. ᾧ τὸ πορσιέ-
 ναι καὶ τῆς πορ θεοῖς. Ἰσέον ὅτι τῷ μελῶν καὶ
 τῷ ὕμνων, τὰ μὴ καλεῖται πορσάδιον, τὰ δὲ
 ὑπορχήματα, τὰ δὲ σάσιμα. καὶ πορσάδιον μὴ,
 τὰ λεγόμενα ἄσματα, εἰσφερομένων εἰς τὸν βω-
 μὸν τῷ ἱερείῳ, ᾧ τὸ πορσιόντων εἰς τὸν
 βωμὸν τῷ θυμάτων ταῦτα λέγειν. ὑπορχήματα
 δὲ, ἅτινα πάλιν ἔλεγον ὀρχέμενοι καὶ ἔχοντες
 κύκλῳ τῆς βωμῆς, καιομένων τῷ ἱερείῳ. σάσι-
 μα δὲ, ἃ ἐς ὧτες ὕπερον ἔλεγον ἀπαυδόμενοι
 καὶ τὸ κύκλῳ δραμεῖν τῆς βωμῆς. ὅτε δὲ ᾧ ἱε-
 ρέχον τὸν βωμὸν, ἀπίεσαν πορτερον μὴ ὅθεν τῆς
 ἀρεῖας μέρας ὅτι τὸ δεξιὸν καὶ μίμησιν τῆς ζω-
 ᾧ κύκλῳ, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς τῷ ἐναντίῳ τῷ ἱε-
 ρεῶ ποιεῖται κίνησιν, ὅθεν θυμῶν ὅτι ἀνατο-
 λὰς φερόμενος. ὕπερον δὲ πάλιν, ὅθεν τῆς δεξιᾶς
 ὅτι τὸ ἀρεῖον ἔσαν, καὶ μίμησιν τῆς ἐρανῆς. τε-
 λούταιον δὲ πάντα τὸν βωμὸν περιέχεον.

Πορσῶπον. ἐκ τῆς ὠψ ὠπός, ὁ σημαίνει τὸν ὀφθαλ-
 μὸν ὠπον, καὶ πορσῶπον, τὸ πορ τῷ ὠπα ὄν.
 ἢ ὅθεν τῆς πορσῶ, τῆς ἐν ἐμπορθεν, ἀλλ' ἐκ ἐκ
 πλαγίᾳ τῆς ὠπας ἔχειν. διὸ καὶ μόνοις αἰθρῶ-
 ποις ὁπκατηγορεῖται.

Πορσφατος, κυρίως ὅτι τῆς νεωσὶ πεφονδευμένους εἴρηται,
 οἶον, νῦν δὲ μοι ἐρσήεις καὶ πορσφατος. ἐκ τῆς φῶ τὸ
 φονδῶ. καὶ πορσφατον κρέας, τὸ νεοσφαγές. κατα-
 χηρικῶς δὲ ὁ πορσῶ τῆς νεωσὶ ἐληλυθῶς πρᾶγμα.

Πορτερος, παρὰ τῷ πορ πορθέσιν.

Πορτέρω, πορρῶτέρω, εἰς τῆς ἐμπορθεν, ἢ ἐνδοτέρω,
 ἢ πορτερον. γίνεται καὶ συγκοπῶ ὅθεν τῆς πορ-
 ρῶτέρω. καὶ πορτέρωσε. Ἀπολλώνιος.

Πορτόνον, σημαίνει τὸ χοινίον.

Πορτόμισι, ὁ καὶ τὸν ὀμφαλὸν καὶ τῷ λαγόνᾳ τόπος,
 ἐπεὶ καὶ τῶν τὸν τόπον πορτέμενεται τὰ ζῶα καὶ
 πορέρχεται. κυρίως δὲ ὅτι τῷ ἀλόγων ζῶων. ἐ-
 νιοι δὲ κακῶς πορτόμισιν τὴν ὀσφύν ὅθεν πορδέδωκας.

Πορνεῖκας, σημαίνει τῆς ὑβριδας, καὶ τῆς αἰσῆς τῆς
 ἱσαμῆας ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ φέροντας τὰ ὠνια καὶ
 λαμβάνοντας ὑπὸ τῶν μιθόν. καὶ εἰ μὴ τῆς ὑβρι-
 σας σημαίνει, γίνεται παρὰ τῷ πορ πορθέσιν
 καὶ τὸ νεῖκος, πορνεῖκος, καὶ πλεονασμῶ τῆς ὠ. εἰ
 δὲ τῆς ἄλλης, παρὰ τὸ ἐνεῖκω Βοιωτίον, ὁ ση-
 μαίνει τὸ ἐνέγκω, γίνεται πορνεῖκος, καὶ κράσει
 τῆς ὠ καὶ εἰς τῷ ὠ δίφθογγον, πορνεῖκος.

Πορργαίτερον, πορφανές καὶ πορφανόν, καὶ οἶον πορ τῷ
 ὀφθαλμῶν κέμενον, τὸ πορ τῆς ἐργᾶς αἰρετώτερον.
 ἐκ τῆς πορ πορθέσεως, καὶ τοῦ αἰρῶ τὸ ποραι-
 ροῦμαι.

Πορργα, τῷ αἰσῆας καὶ τῷ πορ τῆς ἐργᾶς. οἶον,
 τὸ μὲν ἐργον αὐτὸς ὁ γάμος, τὰ δὲ πορ τῆς ἐρ-
 γᾶς

γὰρ τὰ εἰς τὸν γάμον ἀναγκαῖα, ἔπως ὦρος ὁ Μιλήσιος.

Πρόφαισις, ἄπο τῆς φημί, φήσω, πέφαμαι, πέφαται, ἢ ἄπο τῆς λόγος φάσις.

Πρόφρων, προθύμως, παρὰ τὴν πρό καὶ τὸ φρῶ.

Πρόφρασσα, ἐνόησαν τινὲς εἶναι θηλυκόν, ἐκ ἔστι δέ. Φιλοξενος γὰρ ἐν τῷ περὶ μοιουσουλῶν φησὶν ὅτι ἔστιν ἰδιοτύπευ ῥήματος χαρακτήρ. ὡς περὶ τὸ βήσω βήσα, ἔπως ἄπο τῆς φρῶ φρήσα, καὶ φράσα, καὶ ἐν σωθίσει, Ἰλιάδος κ', Σωσοῖ δὶαθεῖα ὅτε οἱ ἀπόφρασσα παρέσης. σημαίνει δὲ τὸ ἀποδιασπείσσει πρὶν ἐκείνου προσκαλέσασθαι, αὐτεπαγγέλτος, ἢ ἀπόθυμος.

Προχέοντο, ἀφ' ἑαυτῶν, μεταφορικὸς ὁ ῥόπος. κυρίως γὰρ τὸ χέω, ὅπῃ τῷ ὕδατι λέγεται.

Προφήτης. φῶ, φήσω, ὁ παθητικὸς, πέφημαι, πέφηται, φήτης, καὶ ἀποφήτης.

Πρώδος, μέλος τῶν μεμελισμῶν ἐν κομῶδαις.

Πρόχυν. Πρόχυν καθεζομένη, οἶον ἐπὶ γόνυ, καὶ καὶ συγκοπῶ, ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ. ἢ γὰρ ἀφ' αὐτῆς τῆς ἐπὶ κεῖται. οἶον ἐπὶ γόνυ, ὅθεν παντελῶς ἐκλάσαι, Ἰλιάδος ι'. ὅπῃ δὲ τὰ παντελῶς, ὡς ἀφ' ἑαυτοῦ ἐκείνης ἄπο φύλον ὀλέσθαι ἀφ' ἑαυτοῦ, ἐπεὶ πολλῶν ἀνδρῶν ἕως γέναι ἔλυσεν.

Πρωῖον, σημαίνει τὸ ἀφ' ἑαυτοῦ. ἔχει τὸ ἰ. ὡς περὶ ἄπο τῆς χθῆς γίνεται χθίζον, οἶον χθίζατε καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ, τὸν αὐτὸν ῥόπον καὶ ἄπο τῆς ἀφ' ἑαυτοῦ γίνεται ἀφίζον, καὶ κατὰ συναίρεσιν ἀφίζον. ἐκ τῆς ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀφίζος καὶ ἀφίζα, καὶ ἀφίζον. ἀφίζον.

Πρωῖ, καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ. ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν πρό πρόθεσιν, καὶ ἐπέτασιν τὸ ὁ εἰς ὡ καὶ τὸ ἰ, γίνεται πρωῖ. ὅθεν καὶ καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ, πρωῖος. τὸ θηλυκόν πρωῖα. ὡς ὁ φῆ, ὁ φῆς, ὁ φῆς, ἢ αἰτιατική, πρωῖαν, καὶ ἰωνικῶς πρωῖαν, καὶ καὶ συναίρεσιν πρωῖαν. καὶ χωρεῖ εἰς ἐπιρρηματικὴν αὐτῇ αἰτιατικήν, ὡς καὶ ἡ ἀκὴ, τῆς ἀκῆς, τῇ ἀκῇ, τὴν ἀκὴν. καὶ ἐπιρρημα, Ἀκὴν ἐγένετο σιωπῇ. Δεῖ ἔν γινώσκον ὅτι τὸ πρωῖαν σὺ τῷ ἰ γράφεται, ὡς γινώσκον ἄπο τῆς πρωῖ. ὅπερ οἱ μὴ ποιηταὶ βαρυνούσιν. οἶον, πρωῖ δ' ὑπ' ἡοί. οἱ δὲ κοινοὶ καὶ Ἀττικοὶ καὶ Ἀθηναῖοι, ὀξύωσιν. ὀξύεται δὲ εἰς τὴν Ἐπιμερισμῶς. τὰ εἰς ἰ λήγοντα ἐπιρρήματα δισύνλλαβα, καὶ ἐξῆς. ζῆται εἰς τὸ ἰόσφι. βαρυνέται, οἶον, τὸ, καὶ τὸ, σινημεῖται τὸ πρωῖ.

Πρωῖα, ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν πρό πρόθεσιν χρόνον διηλῶσαν. ἢ ἄπο τῆς προῖαι ἡμᾶς, κατὰ ταύτης ἐπιφαιέσης, προῖαι οἱ ἀνδρες. ἢ ἄπο τῆς προῖαι δαι τῆς ἡμέρας τὸν καιρὸν τῶν. ἢ ἄπο τῆς πρωῖος, ὅθεν τὸ ἐδέτερον πρωῖον. ὡς ἀφ' ἑαυτοῦ τῷ ποιητῇ, Ἰλιάδος ο', οἶον, Νόρην δ' ἐξέρρησε νεόστροφον ὡς ἐνέδησα πρωῖον, αὐτὴ τῆς ἑωθεν, ὅρθρα. ἢ πρόσφατον, νεωστὶ ἐστραμμένον, καινὸν.

Πρωῖα, αὐτὴ τῇ ἰ. οἱ μὴ λέγουσι παρὰ τὸ πρόχειν καὶ

προορῶν τὴν σκῆψιν. ἢ παρὰ τὸ πρῶτον εἶναι, ἢ παρὰ τὴν ὥραν ὁ δηλοῖ τὸν καιρὸν, γίνεται πρῶτα. ὅθεν καὶ πρῶτος. ἔργον γὰρ τῷ πρῶτῳ, πρὸ ὥρας ὁρᾶν. ἀλλ' ἔπως εἰ εἶπεν, ἐκ ἑαυτοῦ τὸ ἰ προσγεγραμμένον. ἄπο δὲ τῆς ἐτυμολογίας ἄπο τῆς προῖαι, καὶ ἄπο τῆς ἑστέρας. ἐπειδὴ εὑρίσκει καὶ ἑστέρας, ὡς ἀφ' ἑαυτοῦ τῷ ποιητῇ, Κυανοπρωῖος. καὶ παρὰ Σιμωνίδην, Κυανοπρωῖαν. τὸ δὲ πρῶτα, οἱ μὴ ἑστέρας ἰ λέγουσιν ὡς ἀπὸ τῆς πρῶτα, καὶ ἑστέρας τῇ ἰ, πρῶτα. ὁ δὲ Ἡρώδης ἑστέρας τῆς ἐστέρας γράφει, πρὸς τὸν χαρακτήρα τῷ ἑστέρας. ζῆται εἰς τὸ ἐστέρας. τὸ δὲ ἰ, ὡς ἑστέρας μὴ ὅπῃ τῆς πόλεως ὅθεν, ἑστέρας ἰ γράφεται. ἔστι γὰρ καὶ πόλις ἑστέρας λεγομένη. τὸ δὲ ὅπῃ τῆς ἐκκλησίας, διφορεῖται καὶ παρὰ δόξιν. ἔστι ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ εἰς τὸ εἶναι.

Πρῶτα, ἀφ' ἑαυτοῦ προορῶν καὶ προβλέπειν τὰ ἐμ-προσθεν.

Πρωῖαι, ἀφ' ἑαυτοῦ, πρὸ τῆς ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον.

Πρωῖαι, οἱ ἐν τῇ πρώτῃ ἡλικίᾳ ὄντες, παρὰ τὴν ἡβλὴν καὶ τὸ πρῶτον.

Πρωῖος, πρωῖος τίς ὅθεν, παρὰ τὸ δι' αὐτῆς προῖαι τὰ ἀφ' ἑαυτοῦ.

Πρωῖες, οἱ ὑψηλοὶ τόποι. ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν πρό πρόθεσιν καὶ τὴν ἰὼν μετοχὴν, γίνεται προῖαν, καὶ προῖαν, καὶ καὶ συναίρεσιν προῖαν. κλίνεται πρωῖος. ἢ δι' αὐτῆς τῇ πληθυντικῶν, πρωῖες. καὶ πλεονασμῶ τῷ ὁ, πρωῖες ἄκροι.

Πρωῖαι, αἱ τῇ ποταμῶν διεξοδουτικαὶ ἀφ' ἑαυτοῦ εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἢ ἐκ παντὸς ὕδατος ἐκροή.

Πρωῖος, ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν πρό πρόθεσιν, γίνεται κατὰ τὴν πρόθεσιν πρότατος, ἀποβολὴ τῆς τ καὶ κράσει, πρωῖος. ποσαχῶς λαμβανέται; πενταχῶς. κατὰ χημικῶς, ὅτι πρωῖοι εἰσὶν οἱ προῖαι τῇ Ἀποδόλῳ. κατὰ φύσιν, ὡς περὶ πρωῖον ὅθεν τὸ ζῶν τῆς ἀνθρώπου. καὶ τῇ, ὡς περὶ τὰ σοιχεῖα τῇ συλλαβῶν. καὶ ἀξίαν, ὡς περὶ οἱ ἄρχοντες τῇ ἀρχομένων. καὶ αἰτίαν, ὡς περὶ ὁ πατὴρ τῆς υἱ. αἰτίος γὰρ ὁ πατὴρ τῆς υἱ. πρωῖος γὰρ ὅθεν. σημαίνει δύο. τὸ παρ' ἑαυτοῦ λεγόμενον, ὡς ἀφ' ἑαυτοῦ ὅθεν ὁ Πέτρος τῇ Παύλῳ, καὶ τὸ ἄκρον τῇ ῥύμῳ, ὡς τὸ, Ἀξίωτ' ἐν πρώτῳ ῥύμῳ.

Πρωῖα, νεοτὸς, νεωστὶ λαμβανόμενος, νεοκατασκευαστοί, νεωστὶ κατασκευασμένοι. εἰς τὸ ἀλαβεῖς.

Πρωῖα, τὰ ἀφ' ἑαυτοῦ τῇ ληῖαν, καὶ τῇ τῆς πολέμου λαφύρων ἐξαιρέτα καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ. ἀφ' ἑαυτοῦ εἰσὶν οἱ ἀφ' ἑαυτοῦ λαμβανόμενοι. οἶον ἢ Χρυσῆς ἐδοθὴ τῷ Ἀγαμέμνονι, καὶ ἢ Βελισσῆς τῷ Ἀχιλλεῖ. δηλοῖ δὲ τὰς ἀπαρχάς.

Πρωῖα. Πρωῖα δ' ἐγὼν ἐπεσι πενήσομαι, αὐτὴ τῆς ἀφ' ἑαυτοῦ, ἢ ἀφ' ἑαυτοῦ. ἔστι δὲ ἐπιρρημα μεταχθὲν ἀπὸ ἐδέτερος οἴματος.

Πρωῖος, ἀφ' ἑαυτοῦ. καὶ τὸ συγκριτικὸν ἐκ ἑαυτοῦ. τὸ δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀφ' ἑαυτοῦ, χαρακτὴρ μόνος. ἐπειδὴ τὰ ἀφ' ἑαυτοῦ ἑστέρας εἰσὶν, τὰ δὲ ἐδέτερα ἐκ ἑαυτοῦ. ζῆται πλατωνιστὸν. τινὰ μὴ γὰρ αὐτῶν εἰσὶ

Ποῦ, ἐν τῷ ποταμῷ, καὶ ὑψήσεις, ποῦ ποτή-
σω. ἔθεν τὸ, Ἐποτήθην ὡς περ κατεπέπρω-

Πυθαρίζειν, ὅπῃ τὸ ἀλλεῖσθαι. ἢ τοὶ ποδαρίζειν, ὡς ὄνομα ὄνουμα Διολικῶς. ἢ πυθαρίζειν, ὡς τὸ πυγῶ. δηλοῖ δὲ τὸ λακτίζειν. Αἰετοφάκης Ἰππεῦσιν, Ἀπεπυθαρίσα μόθονα παρὰ τὴν πόδας. ἔπος Εἰρήναιος ἐν τῷ περὶ τῆς Ἀλεξανδρέων ἱστορίας.

Πύελος, κυρίως ὅπῃ τὴν πυρὸς πλυνῶσι, πυρέλως τινὰς ὄντας, ἐκβολὴν τῆς πυρέλως. πύες δὲ λέγεται καὶ διὰ τὴν τῆς πυρὸς. εἰσὶ δὲ σκαφίδες ἐν αἷς λεγόμεναι. παρὰ τὸ πεπυθός, (κατέειπε τὸ σεσηπός) ἐλεῖν. ἔπος δὲ ἔλεγον τὴν πλυνῶν, ὡς Θεῶν ἐν ὑπομνήματι Οὐδυσσεύς.

Πύθειν, τὸ σήπειν. ἐκ τῆς πύθω τὸ σήπω.

Πυθέειν, τὸ ἀκῆσαι καὶ μαθεῖν. ἐκ τῆς πύθω, πύθω, ὁ δὲ πύθω ἀκῆστος, ἐπυθόμην, ἐπύθειτο, καὶ τὸ ἀπαρέμψατον πυθέειν.

Πυθαίειν, μαθαίνειν, διδάσκων, ἰσορῶν, ἐρωτᾷ. ἐκ δὲ τῆς πύθω, γίνεται πύθω τὸ μαθαίνειν καὶ ἀκῆσαι, ὅτι καὶ τὸ πυθαίειν.

Πυθόιστο. ἐκ τῆς ἐπυθόμην, τὸ δίκτικόν. πυθόισμην, πύθοιο, πύθοιτο, καὶ πυθόιστο. ζήτησις εἰς τὸ δόλοιστο.

Πύθων, ὁ ξυνομήμων μὴ καὶ θυλὸν, ὁ τόπος. βαρυνομήμων δὲ καὶ ἀρσενικόν, ὁ δράκων.

Πυθμῶν, φυτοθεμῶν τίς ἐστιν, οἷον τῆς φυτῆς θείας, φυθμῶν καὶ πυθμῶν. ἔπος Ὄριος. ἢ ὡς τὸ φύω φύω φυθμῶν, καὶ σημαίνει τὸν κοῖλον τόπον. ὁ δὲ θεόγνωτος ὡς τὸ κρύβω τὸ κρύπτω, κρύβω καὶ πυθμῶν. πλεονασμῶς τῆς μὴ καὶ ἔσθῃ, πυθμῶν. βαθυπυθμῶν, ἀπυθμῶν. τὸ ὕψιόν.

Πύκασσι, περιεκάλυψεν, ἐσκέπασσεν, ὅπῃ τῆς πύσσω πυκάζω.

Πυκνά, τὰ σιωπῇ καὶ σιωπῇ. ἢ ὅτῃ φρόνιμος διάνοια, πεπυκνωμένη ἐστίν, ὡς περὶ τὴν νύκτιν ἢ ἐξήχως, ἢ ραιωμένη. τὸ ἀρσενικόν, ὁ πυκνός. τῆς, ἐκ τῆς πυκνός. ὅθεν καὶ πυκνῶν βελῶν, τὴν πυκνῶν καὶ συνεπὴν καὶ σώφρονα. ἢ ἐκ τῆς πύσσω πυκνός καὶ πυκνός. τὸ δὲ πυκνός, ἐκ τῆς πύκα ὁπρὸς ἡμέρας, ὁ σημαίνει τὸ ὁπρὸς ἡμέρας ἔχειν. τῆς, ἐκ τῆς πύσσω τὸ σφαλίζω, πύκα καὶ πύκα. τὸ δὲ πύσσω, ἐκ τῆς πέτω. τὸ ὅτῃ πύσσειν, ἐδὲν ἄλλο ἐστίν, ἢ τὸ ὁπρὸς ἡμέρας ἔχειν ἑτέρον πρὸς τὸ ἑτέρον.

Πύλη, ἐκ τῆς πύσσω τὸ σφαλίζω. καὶ, Πυλάρταο ἄδω, τῆς τῆς πύλας ἰσχυρῶς ἀρτῆρος, ὁ ἐστὶ κατασκευάζοντος καὶ συναρμόζοντος. καὶ Πύλαιος τὸ κύριον ὄνομα, περὶ παροξύνων, πρὸς ἀντιθέσει ἢ τὸ πῶς.

Πύματος, ἔλκει τῆς τῆς. ὡς τὸ πυθμῶν ὄνομα, ὅτῃ μεταφορᾷ τῆς ἀγχείων. ὁ ὅτῃ πυθμῶν ἔχων, εἰ καὶ τὴν ἀρχὴν ἔχει. πύματος ἐν, καὶ ἀποβολὴ τῆς τῆς, πύματος. σημαίνει δὲ τὸ ἔχων.

Πυξίς, πύχος ἰατρικόν. καὶ κυρίως ἢ ἐκ πύξω ἡρομῶν. καταχρηστικῶς δὲ ἢ ἐξ οἰασθῆναι ὕλης, καὶ χαλκῆς ἐν καὶ μολύβδου.

Πύος, τὸ σεσηπός αἷμα καὶ μεταβεβλημένον. παρὰ τὸ πύθω τὸ σήπω, καὶ τὸ γάλα ὁμοίως. ἔπος Αἰετο-

φάνης, Πύος ἡμῖν ἐδὲν, τὸ πεπνηγὸς γάλα, ὅτῃ τὸ καὶ αὐτὸ μεταβεβλημένον. καὶ ἔμπυον, τὸ γαλακτώδες τῇ ὁμοιότητι ὕγρον. τὸ πρωτόγαλα, πύος, ὅτῃ τὸ παρὰ τὸν ὕγρον ἐν τῷ σώματι. ἐστὶ δὲ ἐδέτερον τὸ πύος.

Πύρ, πυρός. ἐστὶν ὅπῃ τῆς δυνάμεως μακρόν, ὅτῃ δὲ τῆς ἡλικίας βραχὺ, πρὸς ἀντιθέσει ἑτέρῃ σημαίνον. ἐστὶν ὅτῃ πυρός, τὸ πύ μακρόν, καὶ σημαίνει τὸν σῖτον. τὸ δὲ πύρ, φῦρ τί ἐστίν, ὅτι φυσώμενον ἐξάπτεται. ἢ παρὰ τὸ φύω τὸ ἀναβλάσκειν, φῦρ. τί ὅτῃ πυρός ὁφείσκειν ἰσχυρὰ ἐπιδράσκει ὕλης; φῦρ ὅτῃ, λαβόμενον ὕλης. ἐκ δὲ τῆς πύρ πυρός, πυράζω, ὁ μέλλων πυράζω, ὄνομα ῥηματικόν, πυράκτος, καὶ ῥήμα πυράκτω, ὅτι ἐπυράκτεον.

Πυραῖ, πυραῖα, ὅτῃ τῆς φύω.

Πυργοβάρεσι, ποταμῶν, οἱ ὁχυρώτεροι τῆς πύργων.

Πύραυμος, ὁ χυρὸς πύργος, παρὰ τὸ πύρ ἐν αὐτῷ ἐν αὐτῷ.

Πυρρίχισαι, οἱ τὴν ἐν ὀπλῶν ὀρχήμενοι ὀρχισιν.

Πυρορράγες, ὁ ἡχος τῆς σκῆδων κεραικῶν ἐν τῷ πυρὶ κατεσφύγαν, ὅτῃ τῆς πύρ καὶ ῥήγνυμι.

Πυραμῖς, ἢ ἐκ πυρῶν καὶ μέλιτος, ὡς περὶ σισαμῖς, ἢ ἐκ σισαμῶν καὶ μέλιτος. τινὲς δὲ ὅτῃ τῆς συμβαίνοντος αὐτῇ γήμερος, πλατέος κάτωθεν ὄντος, καὶ εἰς ὅτῃ λήγοντος, ὅτῃ τὸ φλογὶ ἀναφερόμενον εἰσὶν. τοῖς δὲ καὶ ὁ πύργος. ἢ παρὰ τὸν πύρον. πυραμίδες δὲ πάλιν λέγονται ὡς εἰς βασιλικὰ σιποδόχια ἀκατεσφύγαν ἰωσήφ.

Πύργος, παρὰ τὸ πύρ ὡς γῆς ἵσταται. σημαίνει δὲ ὅτῃ μὴ κυρίως τὸν πύργον, ὡς τὸ, Πύργω ἐφεσῆκει γούρῳ. ὅτῃ τὸ τείχος, ὡς εἶδον Εὐκλείω ὅτῃ πύργον ἵσταν. καὶ τὴν τάξιν, ὡς τὸ, Εἰδέκε πύργοι Ἀχαιῶν. καὶ ὁπρὸς ἡμέρας, πυργηδόν. καὶ μέρος τι τῆς τείχους, τῆς δὲ πρὸς πύργον ἵσαν, ἰλιάδος μί. ὅτῃ δὲ μεταφορικῶς, ἀτφαλείας καὶ φυλακῆς, τοῖς γὰρ σφιν πύργος ἀπώλετο. λέγεται δὲ καὶ μέρος τι τῆς νεώς.

Πυρήϊα. Πυρήϊα δινέεισκον, Ἀπολλώνιος. λέγεται τὰ ξύλα ἀτελόμενα, πύρ ἐγγύς. τινὲς δὲ τῆς πυροβόλης λίθους.

Πυρός, σημαίνει τὸν φῶμόν. κινωτέρως δὲ ἢ ἔσθῃ. ὅτῃ τῆς πύρ, ὅτῃ τῆς σίτης.

Πυρός, οἱ μὴ παρὰ τὴν ἐκφύσιν, φῦρ καὶ πυρὸς, οἱ δὲ ἀπὸ τῆς πυρὸς καὶ πυρὸς. σημαίνει καὶ κατὰ τὴν. κυρίως δὲ σῖτον.

Πυρόεις. Πυρόεις ὁπολᾷμπεται ἀσῆρ, Ἀπολλώνιος. ὅτῃ ἀσῆρ ὁ Ἄρης, ὡς μὴ Ἑλλήνων Ἄρης λέγεται, ὡς δὲ Αἰγυπτίων καὶ ἀστρονόμων, πυρόεις. ὡς δὲ Χαλδαίων, Ἡρακλῆς. ὡς παθῶν.

Πύσις, μήπως παρὰ τὸ πέπυσμαι πύσις, καὶ πλεονασμῶς τῆς τῆς. ἐδύναται δὲ πλεονασμός εἶναι, ἀλλὰ ὡς ἀγωγὴ. ἀπὸ τῆς πυρός πύσις, ὡς ὕβρις ὕβρις.

Πυτίζω, παρὰ τὸ πύω πυτιζώ, παράγωγον, καὶ ἀποβολὴ τῆς τῆς. τινὲς δὲ παρὰ τὸ φύω φυσίζω, καὶ ἐναλλαγὴ τῆς φ, πυτιζώ.

Πάγων. ὡς μὴ Ἀπολλόδορος, ὅτῃ πῆξιν ἡλικίας

σημαίνει . ὡς δὲ ἄλλοι , ὅτι ὅπῃ τὸ εἰπεῖν ἄ-
γει . ἱκανοὶ γὰρ ἦδη οἱ ἡμεῶντες , πρὸς τὸ λέ-
γειν . **Ὡς** τὸ πῆσσω ἐν , πῆξω πέπηγα , πῆ-
γων , καὶ πάγων , ὁ πεπηγὼς καὶ ἐδραῖος τόπος .
Πωγωνιότης . πάγων πάγωνος πωγωνίης . λέγεται
δέ τινες ὅτι ὑπὸ τῆς εἰς ὧν ληγόντων , ἔκ ἔχει
γεγονέναι πωγωνία . Κράτης γὰρ ἐν Μεισίοις ,
λειποπωγωνία ἔφη . δυνάται ἐν ὡς περ οἰκία
οἰκιάτης , ἔτω πωγωνία πωγωνιάτης καὶ πωγω-
νιότης γινέσθαι .

Πῶλοι οἱ νέοι ἵπποι, πόαλοί τινες ὄντες, ὡς ἵπ-
πος ἵππαλος, οἱ ~~οὐ~~ ἐξὶ πόαν ἀλλόμφοι.

Πωλικὸν παράδειγμα. ὡς περ ὁ νεώτερός πῶλος ἀνιθεῖς, ἐκ τῆς ἀνιθητάσεως αὐτὸν ἐδὸν χωρίζεται, ἔτω καὶ ἐν ταῖς ἀρεταῖς τὸν πατέρα μακρὸν ἐκ χωρίζομαι.

Πωλῶν, ~~ὡς~~ τὸ πῶλῶ τὸ σωμασρέφομαι καὶ ὀπι-
φοιτῶ, ἐπεὶ δὴ ὁ πωλεῖν καὶ ὁ πωλῶν, ~~ὡς~~
τὸν αὐτὸν τύπον ἀσρέφεται, ἵνα θεωρῆται ὑ-
πὸ πάντων. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ πῶλῶ διαφορεῖται
κατὰ τε γραφὴν καὶ σημαίνοντο. ὅτι μὲν ὅτε
πιπράσκω, ~~ὡς~~ τὸ ὦ μεγάλε, ὅτι δὲ τὸ κινῆμαι
ἢ περιπατῶ, ~~ὡς~~ τὸ ὀ μικρῶ. ἀμφοτέρω δὲ ἐν
τῇ σωθέσει τὴν ἰδίαν φυλάττει γραφὴν. ὅθεν
Ἀρτοπώλης μὲν καὶ τὰ ὅμοια, ~~ὡς~~ τὸ ὦ μεγά-
λε, οἰκονόμος δὲ καὶ τὰ ὅμοια ~~ὡς~~ τὸ ὀ μικρῶ.
σεισημειῖται τὸ ἀπεμπολῶ καὶ πυρπωλῶ, τὸ
μὲν ὑπὸ τῷ πῶλῶ τὸ πιπράσκω ~~ὡς~~ τὸ ὦ με-
γάλε γράφεται, τὸ δὲ ὑπὸ τῷ πῶλῶ τὸ σωμα-
σρέφομαι, ~~ὡς~~ τὸ ὀ μικρῶ. τέτε δὲ τὴν ἐτυ-
μολογίαν εἶναι ἔνδον. ὡς οἶμαι δὲ, ~~ὡς~~ τὸ πέ-
λω ἔστι τὸ ὑπάρχω. οἱ ὅτε σωμασρεφόμενοι,
~~ὡς~~ τὸν αὐτὸν ὑπάρχασιν τύπον. καὶ Πωλέσκειτο,
Ἰλιάδος ἁ, τὸ σωμασρέφειτο, διῆσθαι. ἐκ τῷ πο-
λῶ, ὁ μέλλων πολέσω, πλεονασμῷ τῷ κ', πο-
λέσσω. ὡς ἀρῶ, ἀρέσω, ἀρίσκω. καὶ γίνεται
ὑπὸ μέλλοντος ἐνεσὼς πολέσσω, ὁ παθητικὸς,
πολέσκομαι, ἐπολεσθήμην, καὶ τὸ τρίτον κατ'
ἑκαστην ποικτικῶν τῷ ὀ, εἰς ὦ, πωλέσκειτο.

Πῶ, καὶ πῶμαλα. τὰ πρῶτον ὁ ἀδελφηγόμῃρα ἐπὶ ῥή-
ματα ὁτοκοπή τῆς θέν, καὶ ἐκτάσει τὸ ὅ, εἰς
ὦ, γίνεται ἀδᾶ Δωρεῦσιν. οἶον, αὐτόθεν,
αὐτῷ. πτόθεν, πῶ. ἐπὶ καὶ πόθεν, πῶ. καὶ
ἀδᾶ Σώφρονι, Πῶστις ὄνον ἀνάσσει; ἀπὸ
τοῦ πόθεν. τὸ δὲ πῶμαλα ἀδᾶ Ἀττικοῖς,
προσλήφει τὸ μάλα γίνεται, οἶον, Ἡ μάλα
δὴ τέθνηκε Μενoitίς ἀλκιμος υἱός. καὶ, Ἡ μά-
λα φερὸς ἀνὴρ. τὸ δὲ πόθεν, ἐπὶ τῆς ε. ἀρνή-
σεως λέγεται. οἶον, ἔγραφε, πόθεν; ἀπὸ ε.
καὶ καὶ πιαύτῳ σημασίαν τὸ πῶμαλα, ἀδᾶ
Ἀττικοῖς, σημαίνει τὸ ἐδαμῶς. καὶ τὸ πῶπο-
τε, ἀπὸ τῆς πῶ, ἐπὶ ῥήματος. ἐστὶ δὲ καὶ ῥῆμα
ἀδᾶ Αἰολεῦσιν, οἶον, Χαῖρε καὶ πῶ, ὅπερ λέ-
γεται ἐν ἐτέρῳ σύμπῳδι, ἕϊπης συζυγίας ἔστιν,
ὡς μυρῶ διδῶ, πῶ, ὅταν γῆται πῶδι, ἐπαύ-
ξις ἔστιν, ὡς ζῆδι καὶ ζῶδι.

Πωλοδαμνεῖν, ὡδὴ τὸ πῶλος καὶ τὸ δαμνῶ δαμνᾷς.
Πωληταί, ἀρχήτις Ἀθλήωσιν, οἱ τὰ πῆς πόλειως
πωλᾷσι καὶ φροντίζουσιν ὑποδιδόντες τῇ πόλει.
Πυρρίχην, σημαίνει τὴν σμύττον ὄρχησιν. ὑπὸ
Πύρρες ἢ Πυρρίχε. ἢ ὡδὴ τὸ δῆπυρον τῇ ὀρ-
χαμῶν.

Πᾶν, κλίνεται πάεος, ἢ σημαίνει τὸ ποίμνιον. ~~ᾧ~~ τῷ πᾶν ἡ νέμεται. ἢ ~~ᾧ~~ τὸ πᾶν τὸ κτῆναι, ἢ ~~ᾧ~~ τὸ πᾶν τὸ πίνω, ὅτι ποτὶς ἡ-
δεται καὶ δύφραίνεται. ἢ ὅτι τὰ κτήματα πάμ-
ματα ἔλεγον ὡς πολυπάμμουνα.

Πωρός, ὅθου τὸ παλαίπωρος. ἀδὰ τὸν πῆσω μέλ-
λοντα πηρός καὶ πωρός, ἔσπῃ τῷ ἦ, εἰς ᾧ, ὡς
ἀρήγω ἀρηγός καὶ ἀρωγός.

Πῶς γὰρ, αἱ αἰθεραὶ αἱ κληθεῖσαι βῆγες, ὥσθ' αὖ
τὴν βολὴν καὶ τὴν ἰσχυρίαν.

Παραφυλακτῶν δούλοισι, οἷον τὰς φυλακὰς καὶ φρουρὰς
ἀνατείνοντες ἐπὶ τὰ συμφέροντα τῆς πολιτείας.

Παραπέτασμα, τὸ ποικύλυμμα κυρίως τῶν πορνῶν, ὃ
πορβάλλονται καὶ τὸ μὴ ὀράσθαι πρὸς εἰσιόντας.

Προκαλεῖν, ποροξεπειν, δεῖδαι, ἰκετεύειν.

Πρόβολοι, αἱ εἰς θάλασσαν ἐγκείμεναι πέτραι ὀξείαι.
 καὶ προβόλιον, εἶδος δόρατος. καὶ προβλήτης, πρὸς
 θιμελίας λίθος, παρὰ τὸ προβεβλήσθαι.

Πάρεδροι, οἱ αἰρέμενοι τοῖς ἄρχουσιν, οἷον, βοηθοί,
σύμβουλοι, καὶ φύλακες. Δημοδοσίης, Παριδρσίον-
τος ἄρχοντος τῆς γῆς. ἀνίστασθαι δὲ ἔγω παρὰ τὸ
τὸν ἄρχοντα ἰζόμενον καὶ σωιδρσίοντα, συνδικεῖν
τὰ τῆς ἀρχῆς.

Προβάλλεσθαι. ἔθος ὑπὸ Ἀθηναίοις πρὸς ἀρχοντας εἶτις
δοκοῖν καὶ πρὸς συκοφαντας παράγειν εἰς τὴν ἐκκλη-
σίαν τὸν βελομήτρον, καὶ ἀποφαίνειν ὡς ἔστι.

Πειροχίζεται, Δημοδρόνης ἐν δολιγῶν Φιλιππι-
κῶν. ἐς δὲ οἷον αἶρεῖ, λαμβάνει. ἀπὸ μεταφο-
ρᾶς τῶν κυνηγῶν, οἵτινες σοίχας περιβάλλουσι
πῶς ὄρεσι. σοῖχοι δὲ εἰσιν αἱ λεγόμεναι σάλι-
κες, ἀφ' ὧν τὰ δίκτυα κηδύεται. ταύταις οὖν
περιβάλλοντες, αἶρῃσι τὰ θηρία.

Περιδέξιος. Ὅπως ἀποφύξῃ θεὸν περιδέξιοι, καὶ
τῇ αἰσθεῖ ἔργαζόμενος. καὶ περιδέξιοι ὅτι πάν
διλήμματος. ἐκατέρωθεν ἢ ὃ βέλεται σωά-
γει. καὶ παρὰ τῷ Θεολόγῳ.

Παύλειπνον, ἢ ἐπὶ τοῖς ὑποθανόντι γινουμένης εἰσῆσις.

Περιγράφαι, τὶ ἀποκτεῖναι. ἐπεὶ οἱ ἀποθνήσκοντες
περιγράφονται.

Πεζίταιρος, Δημοδοχῆς Φιλιππικῶν δουτέρω. Καὶ
τῷ Μακεδόνων τὸς πεζαιτέρους μὲν καλεμύρας, ὄν-
τας δὲ ὑπολέκτες, ἔβαλον εἰς τὴν Ἰλλυρίδα ἔ-
χων. πεζιταίρους εἶναι φατὶν ἀπὸ ὁδοπορικῶν ἔρ-
γων ἐταίρους γεγονότας. οἱ δὲ, τὸς πεζοὺς τὸ σῶμα
τῶ Φιλίππου φρενέας. ἦσαν δὲ ἔτοι καὶ παῖτες καὶ
ἰσχυροὶ, ἀπὸ μεταφορᾶς τῷ πεζῶν. πεζαὶ γὰρ
λέγονται αἱ ὧαι τῷ ἱματίῳ, ἐπεὶ ἔξωθεν περὶ
τὸ ἱμάτιον εἰσὶ κατασκευασμέναι.

Προφειῖς, οἱ νέοι μὲν ὄντες, παρ' ἐσβύπτοι δὲ φαι-
νόμενοι.

Πρόσαντες, τὸ δύσκολον, τὸ ποῖς-ῖ-μῖον τῇ γνώ-
μη. ἄπο μεταφορᾶς τῆς ἐν ὄρεσι ποῖσαμενίων καὶ
ἐμποδιζόντων.

Προκάνια, γυνή θυριαμάτων. οἱ δὲ, τὰς ἀφρύκτας
κεφαλὰς. ἢ οἷον πυροκάνια πυροὶ, μέλιτι κεχρισ-
μένοι, καὶ ἐν ἡλίῳ ὠπτημένοι.

Προσφόπαιος, δαίμων τις ἐπὶ τῆς ἐναγῶν, προσ-
φόπαιον, ἄγος, μίasma.

Προσέπηκε, προσκεκόλληται.

Προσφυῶς, οἰκείως, ἀκολούθως.

Παρέγγραπτος. πάντες δὲ οἱ πολῖται παρὰ Ἀθη-
ναίοις ἐν γραμματείῳ ἐνιγράφοντο. εἴτις ἐν μὴ
ὦν πολίτης ἐνεγράφη παρ' Ἀξίας, ἐκαλεῖτο πα-
ρέγγραπτος.

Προχῶν. τὸ ποτὲ μὲν δι' ἐνὸς σ' γράφεται, ποτὲ δὲ
διὰ δύο. διὰ δύο μὲν, ὅτε σημαίνει τὸ προσωμί-
σας. ὅτε δὲ σημαίνει τὸ ἰδῶν, δι' ἐνὸς. ποιῶν
ὅστι καὶ τὸ προσλῶναι. εἰάν ᾧ εἶπα προσλῶναι με τὴν
βοήθῳ ἐπὶ τῷ σομάχῳ, διὰ δύο σ' γράφεται. ὅτε
δὲ σημαίνει τὸ ποῖσαθαι, δι' ἐνὸς.

Α' Ρ Χ Η' Τ Ο Υ' Ρ' Ω' Σ Τ Ο Ι Χ Ε Ι' Ο Υ.

Ρ Ω' τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ ρέω. ὑγρὸν γάρ
ἔστι καὶ δυνάμετον, καὶ ὡσεὶ ἔλαιον ρεῖ ἐν
τοῖς μέθοις τὰ ἀμεταβολα.

Ρά, σημαίνει τὸ ὀχέρης. τινὲς δὲ ἄπο τῆς
ρέα χηματίζουσιν αὐτό. οἷς καὶ ὁ πόνος, καὶ ἡ πα-
ράδοσις αὐτίκεινται, καὶ ἡ τῆς Αἰολέων διάλεκτος.
ὁ πόνος μὲν, ὅτι εἰ μὴ ἄπο τῆς ρέας, ὠφείλε περι-
σπᾶσθαι. ἡ παράδοσις δὲ, ὅτι ἐκ ὠφείλου ἔχειν
τὸ ἰ. ἡ τῆς Αἰολέων δὲ διάλεκτος, ὅτι εἰ μὴ ἄπο
τῆς ρέας, ἐκ ὠφείλου οἱ Αἰολεῖς προσιδεῖναι τὸ β,
καὶ λέγειν βρά. τότε ᾧ προσιδεῖται τὸ β τῷ ρ,
λυγὶκ' ἐπιφέρεται τὸ κ, ἢ τὸ δ, ἢ τὸ τ ἢ τὸ ζ.
ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν ὅτι τὸ ράδιον λέγεται βράδιον
Αἰολικῶς, ὡς ἐπιφρομῶς τῷ δ. ἐκ τῆς γίνεται
καὶ ἄποκοπῶν, καὶ δολόγως ἔχει τὸ ἰ. ἐδὲν δὲ ἔξ-
ον εἰ δύο συλλαβῶν γέγονεν ἄποκοπή. καὶ ᾧ
πολλὰκις καὶ δύο συλλαβῶν γίνεται ἄποκοπή.
οἷον, μακάριος, μάκαρ. ποροπαροῖσθαι, πορόπαρ.
ἔπως ἐν καὶ ράδιον, ρά. τὸ δὲ ράδιον, ἔχει τὸ ἰ
προσγεγραμμένον, ἐπεὶ δὲ δέσκειται τὸ ἰ καὶ διὰ
σασιν ἐν τῷ ρηίδιον, ὃ σημαίνει τὸ εὐκολον καὶ
ὀχέρης. καὶ ὅτι ἄπο τῆς ρέας γίνεται ρηίδιον, καὶ
βοήθῳ τῷ εἰς τὸ η, ρηίδιον. ἢ ἄπο τῆς ρᾶος ρᾶς.
εἰσὶ ᾧ παράγωγα καὶ διὰ τῶν διῶν καὶ διὰ τῶν διῶν.
ζητεῖ εἰς τὸ γραίδιον. ἀλλ' εἰ μὴ ἄπο τῆς ρᾶος ἐκ
ὠφείλε εἶναι τὸ α εἰς ἡ ἐν τῷ ρηίδιον. τὰ ᾧ
διὰ τῶν διῶν ἄπο παρωτύπε φωνῶν ἔχοντα τὸ α,
εἰπέται. ὡς κεφάλαιον κεφαλᾶδιον, καὶ ἐλά-
διον καὶ σπηλάδιον. καὶ εἰ λέγεται κεφαλῆδιον καὶ ἐ-
λῆδιον καὶ σπηλῆδιον.

Ράδιεργεῖν, σημαίνει τὸ μὲν πανεργείας τι διὰ παρὰ
πᾶσι. τὰ δὲ παρὰ τὸ ράδιον, ἔχουσι τὸ ἰ ὡς
προσγεγραμμένον, οἷον, ράθυμος, ραζώνη.

Ράθυμος, ἐκ τῆς ρα καὶ τῆς θυμός, ὁ δυνάμως μετα-
στροφόμενος. ἢ ὁ ὅστις τὰ ἄπο τῆς ψυχῆς ἔχων,
τὸ ᾧ ρᾶ, σημαίνει τὸ ἡδέως.

Ρᾶον, παρὰ τὸ ρέω. τὸ ᾧ ὀχέρως γινόμενον, ρύ-
σει ἔοικε. τὰ δὲ εἰς ὧν συγκριτικὰ δισύλλαβα
διφθόγγῳ ἀδελφύται, οἷον, πλείων, ρᾶων,

καὶ ῥᾶον, ὁμοίως ἔχει τὸ ἰ, ὅτι δέσκειται καὶ καὶ
διασασιν.

Ραζώνη, εὐρεῖς, ἢ κατὰ τινος, πείρασσις, ἡσυχία
πάντοθεν. παρὰ τὸ ῥᾶον τὸ εὐκολον, ῥᾶσον, καὶ ἐκ
τῆς ραζώνη, ἀδεια, ἀνάπαυσις, ἡδυπάθεια, ἢ
δυσκολία, παρὰ τὸ ῥᾶος.

Ράμνος, παρὰ τὸ ῥᾶον μῦθον. σημαίνει δὲ τὴν με-
γάλῳ ἀκωνθῶν.

Ραιβός, ὁ διεσπασμένος, ὁ πλάγιος, ὃν καλεῖσιν οἱ
πολλοὶ σκελόν, παρὰ τὸ ῥᾶον βαίνειν καὶ ἀντίφρα-
σιν. ἢ παρὰ τὸ ραίω τὸ φθείρω καὶ τὸ βαίω, ὡς πα-
ρὰ Λυκόφρονι. καὶ ραιβώσας, καὶ ρεβιδόν.

Ραικός, ἄπο τῆς γραικός, ἀποβολὴ τῷ γ. εἰς τὸ
δρακίσει.

Ραιστήρ, ἡ σφύρα, παρὰ τὸ ραίω τὸ φθείρω, ὁ μείλ-
λων ραίσω, ραιστήρ, ἡ φθέρουσα καὶ σωτρίβουσα
τὰ ὑποκείμενα.

Ρέα ἐπὶ τῆς διῶ. Πλάτων μὲν, παρὰ τὸ ρεῖν καὶ μὴ
μῦθον τὸν χρόνον. οἱ δὲ, ἐπεὶ παρὰ τῆς παιδὸς
αὐτῆς Διὸς, ὁμβροὶ καταρέουσι. Κρόνος δὲ λέγουσιν
αὐτῷ σωτῆρ, καὶ ὅσον ἐξ αἰδῆς χρόνος ἡ τοιαύτη
ρύσις γίνεται. Αἰγύπτιοι δὲ φασιν αὐτῷ εἶναι
ρύσιν καὶ φωνὴν τῆς γινόμενων παραγμάτων. Χρύσιπ-
πος δὲ λέγει τὴν γλῶσσαν κεκλήσθαι, ἐπεὶ ἀπ'
αὐτῆς ρεῖ τὰ ὕδατα. Κρόνος δὲ ἔστι τὸ ἀμνηστική-
μα, αἷτιον κατάρχον μεθόδων.

Ρέα, παρὰ τὴν ἐπὶ τὰδε ρεῖσιν. τὴν αὐτῇ ᾧ φα-
σι τῇ παρονοία, αὐθῶν ἐπὶ γλῶσση.

Ρέθη, σημαίνει τὰ μέλη. Ψυχὴ δ' ἐκ ρεθῶν πα-
μῆν, διὰ τὸ ραδίως φαίνεσθαι τὰ ἡθῆ δι' αὐτῆς. ἔπω
ᾧ ἐκ τῆς ποιᾶς αὐτῆς συστάσεως τὰ πάθη τῆς ψυχῆς
θεωρεῖται, χαίρεσις, λυπηρότης. ἐτυμολογεῖται
δὲ παρὰ τὸ ρεῖν τὰ ἡθῆ τῆς ψυχῆς. Αἰολικῶς δὲ
ρόθος, ἢ ρεῦθος λέγεται τὸ πρῶτον. ἢ προ-
σώπε ἐρύθημα, μέλος, σπλάγχνον.

Ρέζας, παρὰ τὸ ἔρδω τὸ θυῶ, ὑπερβιβασμῶ, ρέ-
δω, βοήθῳ Δωρικῇ, ρέζω, ὁ μέλλων, ρέζω. ση-
μαίνει τεία. τὸ παρὰ τῷ, ὡς τὸ, Μεγ' ἐν Ἀργεῖ
ἔρεζας. τὸ θυῶ, ὡς τὸ, Ἄλλος ἄλλῳ ἔρεζε θεῶν.

καὶ τὸ τῇ χειρὶ καταψῶ, ὡς τὸ, Χεὶρ τέμιν κατέρειξεν.

Ράβδος, ᾧ τὸ ράσσω, ἢ ᾧ τὸ ραπίζω. ἢ ᾧ τὸ ράπτω τὸ ραπίζω, ράβδος καὶ ράβδος. ἐτυμολογείται δὲ ᾧ τὸ ράον βαίνειν ἐν τῇ ὁδῷ. βαριώεται. τὰ εἰς δὸς δισύλλαβα εἴτε ἀρσενικά εἴτε θηλυκά εἴτε κύρια εἴτε ποσειδηονικά, μετ' ὅπιν πλοκῆς συμφώνως, βαριώεται, φρεδός, πάρδος, σάρδος, ράβδος ὄνομα ποσειδηονικόν.

Ράδαμανθυς, ἢ ὅτι ᾧ τὰ ρόδα ἐμάνη τὰ ὑπὸ τῶ ταύρου ποσὶ ἐμῆρα, ἢ ὅτι ἐν Ρόδῳ ᾧ τὰς Ἰλιάδεσσιν ἐπιδόλθην.

Ράδαλὸν δονακῆα, ἰλιάδος σ'. ἔπω Ζηλόδοτος. Αἰσαρχος δὲ ραδηνόν. ραδηνόν δὲ ἀκασίον τὸ δὴ κρᾶσαντον καὶ δὴ ἄσσειον δὲ τὸ ὕψος. ρεάφεται δὲ καὶ ᾧ Ροδανόν. ἐστὶ δὲ ποταμός.

Ράθυμειν, τὸ ἀργεῖν, ἢ καὶ ἔρυαυ, ἢ τὸ τοῖς Ἀφροδισίοις χολάζειν.

Ράσαι, ἑρσύλλαβον. οἱ Ἀττικοὶ τὸ ἐκνόσε ἀναλαβεῖν.

Ράμιος, ὃ καὶ ἄγνον φασι δὲ τὸ συγγλῆς, ᾧ τὸ σερμένιον καὶ καρτερόν πορὸς ἡδονάς. ὅθεν καὶ τὸν, Ἡλίαν ἐκ πορσώπης τῆς ἱεζάβελ φεύγοντα ὑπὸ ράμιον ἐλθεῖν, ὅτι τῷ φεύγοντι τὸν οἶτρον καὶ τῷ γυναικὸς ἡδονῇ, καταγώγιόν ἐστι τὸ τῆς ἀγνείας ξυλον, ἄπο τῶ ἀρχιπαρθένου Χειρὸς περυττόμενον τοῖς τὴν ἀγνείαν ἀσπάζομεν.

Ράδανίζεν, τὸ τινάσσεται καὶ κινεῖται, τὸ ᾧ τὰς γυναιξὶ λεγόμενον, ὡς Ἡρακλέων ἐν ὑπομνήματι σ' Ἰλιάδος. Ὡρος.

Ράδικα, ράβδον, βακτηρίαν, ἐπειδὴ τὰ βοτὰ ταύτη ἐλαύνεται. ἢ βατος, ἄπο τῶ ἐπ' αὐτῇ βαίνειν. Νίκανδρος ἐν Θηεακοῖς.

Ράδινώπερον, κῆφον, ἐλαφρότερον, ᾧ τὸ δαμάζεσθαι ράον. ἢ ἐκ τῶ ρέω ρεάδω, ὅθεν ἔστι ραδινός.

Ράδαμιγγες, σαγόνες ρανίδες. γίνεται ᾧ τὸ δαμάδαμιζω, δαμιζέ, καὶ πλεονασμὸν τῶ γ' μὲν τῶ ρέω, ρεάμιγξ, καὶ ἔσπῃ τῶ εἰς α', ρεάδαμιγξ. σημαίνει δὲ τὰς συνειχὲς καὶ πυκνὰς καὶ ἀλλεπαλήλως ρανίδας, Ἰλιάδος λ'. ἢ ὃ ἄπο τῷ ἱππῶν κοινιορτός.

Ράκος, ᾧ τὸ ρήσσω ρήξω, γίνεται ρήχος καὶ ράκος, καὶ ράκιον ὑποκοριστικῶς.

Ράμιος, εἶδος ἀκανθώδους φυτῆ, ᾧ τὸ ράον τέμνεσθαι καὶ ἀντίφρασιν. ἢ ᾧ τὸ ράον δονεῖσθαι, καὶ ἔσπῃ τῶ δ', εἰς μ'. ἢ ᾧ τὸ ράπτω (ὃ σημαίνει δύο, τὸ τε πλήτω, καὶ τὰ διεσῶτα συνάπτω) ὅπα θητικὸς ᾧ δακείμενος, ἔρραμαι τὸ πέπληγμαι, ὅθεν αὐτὸς ράμιος, καὶ ἔσπῃ τῶ ἀμεταβόλῃ εἰς α' μετὰ βολον, ράμιος ἢ πλήσαστα.

Ράπιται, τὸ πατάξαι τὴν γνάθον ἀπλήσῃ χειρὶ.

Ραντίζω. ἐκ τῶ ράινω ρανῶ ρανίζω, καὶ πλεονασμῶ τῶ τ', ραντίζω.

Ραπίδες, κρηπίδες. ἄρον τὸ κ, καὶ ἔφον τὸ η' εἰς α'. ἢ ἄπο τῶ ἀρπὶς ὅξυτον μὲν τῶ τ', ὑπερθεσὶ καὶ συσολῇ χρονικῇ, ραπίς.

Ράρος, οἱ μὲν λέγουσιν ὄνομα τόπων, οἱ δὲ, τὴν γὰρ Etymologicῶν.

τέρα. ὅθεν καὶ ράριον λέγεται τὸ βρέφος. ἔπος εὐρον τὸ λεξείδιον.

Ράσφιν, τὸ πλήρες, ἄρασφιν. πέπονθεν ἐκ θλίψιν τῶ α'. εὐρηται ἢ σφι ἀνωρυμία ᾧ τὸ ποιητῇ σωὶ τῶ ν. Συρακᾶσιοι δὲ ψιν λέγουσι. Λάκωνες σφιν.

Ράχης, ὡς μὲν Ἀπολλώδωρος ἄπο τῶ ρήξιν εἶναι, καὶ τὰ δεξιὰ μέρη δακρύειν ἄπο τῶ δυνάμει. ὡς δὲ τινες ἔραχης, δὲ τὴν ἔραχύτητα τῶ συνεισπρόπων αὐτῇ κονδύλων. δὲ τὸ δὲ καὶ ἀκανθώδης τῆς ἐκ τῶν ἄποφύσεις εἶναι. ἐστὶ δὲ καὶ ὅπιν πέφας καὶ ὅπιν σώματος. καὶ ὅπιν μὲν σώματος εἴρηται ᾧ τὸ ἔραχυν, ὡς Εὐριπίδης ἐν Ἐκάβῃ ἀκανθώδης εἶπε τῷ ράχιν. ἢ ᾧ τὸ ἐν αὐτῇ πορσάσσειν πάντα τὰ πλοῦρά. ὅπιν δὲ τῆς πέφας, ᾧ τὸ ὅξια τινὰ ἔχειν καὶ ἔραχεν. κυρίως δὲ πᾶς ὁ πέφας αἰγιαλός, ραχίας καλεῖται. καὶ γὰρ δέ τις ἐν τοῖς μεταλλοῖς οὕτω καλεῖται. ᾧ τὸ Σοφοκλεῖ, ραχία λέγεται ἢ τῶ ὄρεος, παρ' ἑτέροις δὲ, ὁ πυρρὸς ποταμός. εἴρηται ραχία, ᾧ τὸ ράχει εἰσκέσθαι. ἢ ᾧ τὸ ράσσω, ἢ ὁ δολίτερος ἀόρετος, ἔρραγον.

Ράχος, ἀρσενικῶς, ὁ σκόλοψ ὁ ἀκανθώδης. καὶ ὅπιν τῆς ἀμπέλους, ἐπεὶ ἄποξενεται ἐν τῷ ἄποτέμνεσθαι, καὶ ραχῶσαι, τὸ τέμνειν.

Ρεῖα δακρύειν, λέγεται καὶ ρεῖα, καὶ ρεάφεται ᾧ τὸ ρέω, ρεῖα, καὶ πλεονασμῶ τῶ τ', ρεῖα. καὶ τί μετέχει; τὸ γὰρ δὴ χεῖρες, ρεῖσαι εἰσέκειν, ὡς τὸ ἡρέμα ᾧ τὸ ἡρέμω.

Ρεῖθρον, ᾧ τὸ ρέω ρεῖθρον, καὶ κράτει, ρεῖθρον.

Ρεῖθρον σημαίνει δύο, τὸ ρεῖμα, καὶ τὸν λιμνῆα. ἐν Ὀδυσσεῖα.

Ρεῖωνη, τῷ Ἡῶν φησὶν Εὐφορίων.

Ρεῖτης, ἐκ τῶ ρέω, ρεῖτης, καὶ καὶ συνειρσιν, ρεῖτης. ὅθεν ἔστι τὸ βαθυρρεῖτης καὶ εὐρρεῖτης. ρεῖτος, ἢ ρεῖτος. ρεῖτοι δὲ ποταμοὶ εἰσὶ δύο, δὲ φάραγγος ὑπὸ γλῶ ρέοντες ἐν τῷ Θηεατῷ πλησίον Ἐλδυσίνος. λέγει Ὡρος δὲ διφθόγγῃ ρεῖτος καὶ ὅξενεται. ὁ δὲ Ἡρωδανός, δὲ τῶ τ' ρεῖτος καὶ βαριώεται ὡς σῖτος.

Ρήγνυμι, πορσασόμενον, φθειρόμενον τὸ κύμα, ἄπο τῶ ρήσσω. τῶ τ' ᾧ τὸ ρῶ τὸ φθείρω. καὶ ρήγνυω, ρήγνυσω, ρήγνυσκα.

Ρήγμιν, κυρίως ὅπιν τῶ πορσασόμενον τῇ γλῶ ὕδατος, ὡς τὸ, Ἀλὸς ρήγμιν βαθεῖαν. καταχρηστικῶς δὲ καὶ ὅπιν τῶ αἰγιαλῷ, Βαῖνον ὅπιν ρήγμιν θαλάσσης, ᾧ τὸ ἐκεῖ ρήσσεσθαι καὶ οἶονε κελᾶσθαι τὰ κύματα.

Ρήγος, τὸ πορφυρὲν περιβόλαιον, ρεῖται γὰρ τὸ βάψαι, καὶ οἶον μεταποιῆσαι. ὅτι δὲ ραχέες ἔλεγον τῶς βαφεῖς, καὶ ρεῖτος τὸ βάμμα, σαφὲς ἀνακρέων ποιῇ, Ἀλιπόρρυτον ρεῖτος. καὶ ᾧ τὸ Ἰβυκῶ, Ποικίλα ρεῖματα.

Ράφωδοι καὶ ραφωδῆντες, οἱ τὰ Ὀμήρῃ ἐπὶ ἀπαγγέλλοντες ἐν τοῖς θεάτροις. ραφωδῆσαι ἐν ὅσῳ

Z

ἢ τοι

ἦτοι τὸ φλυαρῆσαι. ἢ ἀπλῶς λαλεῖν καὶ ἀπαγ-
γέλλειν, χωρὶς ἔργου τινός.
 Ρῆτωρ, πόθεν ὠνόμασαι. ἢ ἄπο τῆ ρύδω λέγειν,
 ἢ ἄπο τῆ σωηγορεῖν τῷ νόμῳ. ρήξα ἦν καὶ Δω-
 ρεῖς ὁ νόμος.
 Ρῆμα, ἄπο τῆ ρῶ τὸ λέγω. ἔστι δὲ δουτέρας συζυ-
 γίας, ὁ μέλλων, ρήσω, ἐξ ἧς ρήσις, καὶ ρήτωρ,
 καὶ ρήτηρ, Ἰλιάδος ἰ, Μυθωντε ρήτηρ ἐμμελῆαι, αὐ-
 τὶ τῆ διδάσκαλον τῆς ἐσομένης λόγων.
 Ρῆξη, ἢ ὅπῃ τοῖς ρήσις σωθήκη.
 Ρῆξα, σωθήκη, ὁμολογία. Ταρυντῖνοι δὲ, νό-
 μον οἶον ψήφισμα. οἱ δὲ, σύγγραμμα. καὶ ρή-
 φορύλακας, τὰς γραμματοφύλακας.
 Ρῆτωρ, παρὰ τὸ ρῶ τὸ λέγω, ὁ πρὸ δῆμῳ συμ-
 βελούων τὰ συμφέροντα, καὶ ὁ ὅπῃ οἰκείοις λήμ-
 μασι σύμβουλος.
 Ρῆξωρα, τὸν ρηγνύται τῇ λωρέῃ, πτεῖσι τῇ αὐ-
 δρεῖα, ἀνδρεῖον. ἢ τὸν ρέξαι τὴ καὶ παρᾶσαι τῇ
 λωρεῇ δυναμῆον.
 Ριγδαλῆς, Ἐλδῆς, Ἰλιάδος γ', παρὰ τὸ ρίγος,
 ριγδαλός, ὡς μήκος μηκεδαλός.
 Ρίγησε. ριγῶ, ὁ μέλλων, ριγῆσω, συζυγία δου-
 τέρα, ὅπῃ τῆ φοβέμαι, ὡς τὸ, Ρίγησεν δ' ὁ
 γέγων. ριγῶ δὲ ριγῶσω, συζυγία τρίτη, ὅπῃ
 τῆ φύχας, ὡς τὸ, ἐκ ἐφάμην ριγασέμεν, αὐτὶ
 τῆ ἐκ ὑπέλαβον ριγῶσαι. ἀμφοτέρω δὲ ἐκ τῆ
 ρίγος γίνεται. πρὸ ἄπο τῆ φείσω φείγος καὶ
 ρίγος, ὅθεν τὸ ἰ μακρόν. ἢ ὅδ' ἀποβολὴ τῆ φ,
 ἐκτασιν πεποιήται τῆ ἰ. σημαίνει δὲ τὸν φόβον.
 ἐκ δὲ τῆ ρίγος ρίγιον τὸ κητικόν. σημαίνει δὲ
 τὸ φεικνόμεν καὶ χαλεπόν. ὅθεν καὶ, Ρίγισα,
 Ἰλιάδος ε', τὰ φεικτὰ καὶ χαλεπὰ. ὁμοίως δὲ καὶ
 ὅπῃ τῆς ἰόσε, τὸ μὲν ρίγος, παροξύνεται, τὸ
 δὲ φεικτὸν, ὀξύνεται.
 Ρίξα, δι' ἧς ῥέει τὸ ζῶν αὐτὸς τοῖς δούδοις. παρὰ
 τὸ ῥεῖν δι' αὐτῆς τὸ ζῶν. ἢ παρὰ τὸ ἰζω τὸ
 κἀδημαι, ἰζα καὶ ρίξα, παρὰ τὸ προσίζανεν ἐν
 τῇ γῇ. ἢ παρὰ τὸ ἔρα ἢ γῇ, ῥεῖς ἄ τις ἔσα καὶ
 ἀποβολὴ τῆ ε.
 Ρίκοις. Ρίκοις ἐπισκάζει πόδεσσιν, αὐτὶ τῆ
 ἐφθαρμύοις. καὶ, Ἀφεία ρικνὰ, μέλη τὰ ρυτίδας
 ἔχοντα. παρὰ τὸ τὸν ῥινὸν κατὰ κεννίδαι, ἦγαν
 τὸ δέρμα φθείρεται.
 Ρίμφα, σημαίνει τὸ ταχέως, ὡς ὅτι ρίπτειν αὐτὸν
 ἐκ ταχέως. ὡς ὅτι τὸ κρύπτω, κρύφα, ἔπο παρὰ
 τὸ ρίπτω ρίφα, καὶ πλεονασμῶ τῆ μ', ρίμφα.
 Ρῖν, ὡφείλε δὲ διφθόγγῃ γραφῆσθαι. ἄπο ὅδ' τῆ ῥέω
 γίνεται, ἐκ ὅδ' τῆς ῥιός, ῥέει καὶ κατέρχεται τὰ
 περιττώματα τῆς κεφαλῆς. ἀλλ' ἢ παράδοσις ὅτι
 τῆ ἰ ὡς δικατάληκτον.
 Ρῖνός. Ρῖνός ἐστὶ πυμάτης. ὡς ὅτι τῆ μυκῆρος
 δέρματος. ὅπῃ δὲ τῆς ἀσπίδος, Σωῖδ' ἔβαλον
 ῥινὰς. σημαίνει βύρσας, ἀσπίδας. ῥινός, τὸ δέρ-
 μα, ἄπο τῆ ῥίνη ὅπερ ἔστιν εἶδος ἰχθύος. ἢ πα-
 ρὰ τὸ ῥινὸν ὃ σημαίνει τὸ ἄκρον, καὶ ὅδ' τὸ δέρμα
 ἄκρον ἔστι, καὶ οἶον ἐπιφανεία τῆς σαρκός. Χοι-

ροβοσκός. ὁ δὲ ὄρος λέγει. ῥινός λέγεται, ὅ-
 τι δι' αὐτῆς ῥέει οἱ ἰδρώτες.
 Ρῖνότερος, σημαίνει τὸν ἁλὸς πρὸς τὴν, καὶ τῆς ὥσ-
 κοντα τὰς ῥινὰς. ῥινοὶ δὲ καλεῖται αἱ ἀσπίδες.
 Ἡσίοδος, Ρῖνοπρω. κυθήρια φόβον καὶ Δει-
 μον ἔτικτον, ἦγαν ἀρροσύνῃ τῆς θράσει σω-
 μίσγετο.
 Ρῖον, τὸ ἀκρωτήριον, ἐπεὶ περιρρέται ὕδατι. ἴσως
 δὲ καὶ τὸ ἀκρωτήριον γέγονε μῖστος. ἴναι ἔστι
 παρὰ τὴν συλλαβαί ὡς ἀρρημύσει. ἢ ὅτι ὅτι ἔστι,
 ἐξ ἧς ἔστιν ὄρω. καὶ ὅδ' σκοπῇ λέγεται.
 Ρίπις, σημαίνει τὰ κατεγχεσμένον πλέγματα ἐκ
 τῆς οἰσῆς, ἢ ψίαδοι. ἴσως ἄπο τῆ ρίπτειν ἐν
 παντί. καὶ ρίπια, πλέγματι ἔστιν ἐκ λυγῶν.
 Ρίπη, παρὰ τὸ ρίπτω ρίπη, ἢ ρίπτομην. τίθε-
 ται δὲ ἢ λέξις ὅτι βίας πνυμάτων. ἔστι δὲ καὶ
 ὄνομα πόλεως ὡς λέγει ὁ Χαιροβοσκός παρὰ τῷ
 ποιητῇ, παρὰ τὸ ρίπιζω, ὁρῶπις γὰρ ἔστιν ἢ
 πόλις. σημαίνει δὲ καὶ φορὰν. ἄπο δὲ τῆ ρί-
 πτω, ρίπιζω, καὶ ἄπο τῆ ρίπτω, ρίπη καὶ
 ρίπη.
 Ρίπιαζον, ρίπτων. παρὰ τὸ ῥινὸν τὸ ἀκρωτήριον,
 ρίπτω ἔστι τὸ πετάζω, βαρύνον, ρίπτω δὲ τὸ
 ἐκθεσθῶ περισπῶμεν. ἐξ ἧς, καὶ τὸ, Ἐξελείξα-
 μιν ἀφαιρῶνται. τὸ δὲ ρίπιασκον, ἐκ ἔστιν
 ἰωνικόν. ὅθεν ὅδ' τῆ ε ἀφαιρήγεται. καὶ τινὲς μὲν
 φασιν ἄπο ἐνισῶτος αὐτὸ εἶναι, παρῆνται ὅδ' ἄπο
 τῆ ρίπιαζω ρίπιασκω, ὡς φάζω, φάσκω. ἢ συ-
 γκοπῇ ἰωνικῇ, ρίπιαζεσκον, ρίπιασκον. τὸ δὲ
 ρίπτω, ἀφαιρῶν ἔστιν ἄπο τῆ ρίπτω.
 Ροῖα. τὰ εἰς ἀλήγοντα θηλυκά, εἰ μὴ τὸ ὁ ἀφαι-
 ρήγεται, παροξύνεται, οἶον, ῥοῖα, ῥοῖα, ῥοῖα.
 εἰδὲ τῇ οἱ διφθόγγῃ, ὀξύνεται, οἶον, ῥοῖα,
 ῥοῖα, ποῖα.
 Ροδωνία, οἱ μὲν τῷ ῥοδέαν φασιν, οἱ δὲ τῷ
 ῥοδοδάφνῳ. ἄλλοι δὲ εἶδος ἀμπέλου, τῆς ἐχ-
 σης ξανθὴν σαφυλῶ.
 Ρόδον, παρὰ τὸ ὄζω, ὄδον καὶ καὶ αὐτίφρασιν, τὸ
 μὴ ὄζον, ἀλλ' εὐδισμόν ὄν.
 Ρόδος, ῥόδουρος, καὶ ῥόδιον σημαίνει τὸ ὀρμητικόν.
 ῥόδιον λέγεται καὶ τὸ κύμα τὸ καταταχύνον τῇ ῥοῇ,
 καὶ ἀπλῶς τὸ κύμα, καὶ ἢ σφοδρὰ ἰδὲ κωπῶν κινή-
 σις, καὶ ὁ ἐκ τῶν ἦχος, παρὰ τὸν ῥόδον τὸν ἐκ
 τῆς κωπῶν ἀκρόμῳ.
 Ροῖζος, πεπονημένη φωνή. σημαίνει δὲ ῥύμῳ, ὀρ-
 μῳ, ἦχον. ἄπο τῆ τρίζω, γίνεται τρίζος, πλεο-
 νασμῶ τῆ ο, ῥοῖζος, ἀποβολὴ τῆ τ, ῥοῖζος. ἢ ἄπο
 τῆ πυρ πυρός πυρίζω, καὶ συγκοπῇ πρίζω, πλεο-
 νασμῶ τῆ ο, πορίζω, καὶ ἐξ αὐτῆς πορίζος, καὶ ἄπο-
 βολῇ τῆ π, ῥοῖζος, ὅθεν καὶ ῥοῖζιδῶν. καὶ ῥοῖζη-
 σεν, Ἰλιάδος κ', αὐτὶ τῆ ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσε,
 πτεῖσι συριγμόν. πεπονημένη δὲ ἢ λέξις.
 Ρόπαλον, παρὰ τὸ εἰς ἔτερον μέρος ῥέπειν. ἢ παρὰ
 τῷ ῥοπῶν καὶ τὸ ἀλοιᾶν τὸ τύπτειν.
 Ρομφαῖα, παρὰ τὸ ῥέπω ριπή ῥοπαῖα καὶ ῥομ-
 φαῖα.

Ροφῶ, οἱ Ἀττικοὶ ρόφω λέγουσι βαρυτόνως, ἔχ' ὑ-
γιῶς. ὁ δὲ μέλλων, ροφήσω. ἔστι ἐν ροφῶ, οἱ
δὲ Δωριεῖς, ρυφῶ.

Ρόχθει. Ρόχθει δὲ κύμα, πλεονασμῶ τῷ χ, παρὰ
τὸ ρόθιον, ροθῶ ροθῆι. ἐν ἄλλοις δὲ σημαίνει τὸ
πρὸς τῷ ξηρῷ ἀντικρῆεν, ἴσως παρὰ τὸν ῥαν καὶ
τὸν ἦχον, ῥοιχεῖ καὶ ροχθεῖ. ἢ ἀπὸ τῆς ῥέως ροχῶ,
ὡς λέγω, λοχῶ, καὶ πλεονασμῶ τῷ σ, ροχθῶ,
ὡς τὸ, Ρόχθειον ὑπὲρ κύμα, ποιά φωνὴ ὅστις. τὸ δὲ
ὑδωρ εἰς τὰ κοιλάματα τῶν περὶ ὧν εἰσιόν, δοκεῖ
τινὰ ποιεῖν ἦχον, ρόχθ, ρόχθ.

Ρῶ, σημαίνει ἐπτά. τὸ λέγω, ἔξ' εἰ καὶ ῥήσις καὶ ῥῆμα
ὁ λόγος, ἀπὸ τῆς ῥήκη, ὁ παθητικὸς, ῥρήμαι.
τὸ ῥέω, ἔξ' εἰ καὶ ῥεῖθρον. τὸ φθείρω, ἔξ' εἰ καὶ
ῥαῦς καὶ ραῦς, ἢ διεφθαρμένη. τὸ ὀρμῶ, ἔξ' εἰ καὶ
ῥώσασθαι, τὸ ὀρμῆσαι. τὸ σπείδω, ἔξ' εἰ καὶ ῥώ-
σασθαι τὸ σπείδασθαι. τὸ φράττω, ἔξ' εἰ καὶ τὸ ῥέ-
ζω. τὸ ὑγιάινω, ἔξ' εἰ καὶ ῥώμη.

Ρῶγας μεγάλη, παρὰ τὸ ῥήσας ῥηγᾶς καὶ ῥωγᾶς,
ὡς τὸ πῖπασεν, πῖπασεν. ῥωγᾶδες δὲ, πέτραι
εἰσὶ. καὶ τῷ ὀρσόθυρα, ῥωγᾶδα καλεῖσιν, οἷον,
ἐκρηγμα ἔσαν καὶ ὄρσος τῷ τῷ τοίχῳ. ζῆται εἰς τὸ
αἰὶ ῥωγᾶς. καὶ ῥωγαλέον, τὸν διεῖρῳγόντα καὶ ἐ-
χισυλόν.

Ρῶμη. ὅπῃ μὲν τῆς ὑγείας, παρὰ τὸ ῥῶ, ἔοικα
κείμενος ἔρρωμαι, ὁ μέλλων, ῥώσω, ῥηματικὸν
ὄνομα, ῥώμη, ὡς γινώσκω γνῶμη. ὅπῃ δὲ τῆς πό-
λεως, ἀπὸ Ρῶμης καὶ Ρῶμυλῆς τῶν Αἰνείδης παί-
δων. Ὡρος.

Ρῶξ, ζῶν ὅστις μικρὸν, ῥαγίῳ σαφυλῆς ὅμοιον.
περιφερὲς γάρ ὅστις ὡς οἱ ἑωρακότες μοι εἶπον.
Ὡρος, παρὰ τὸ ῥήσας ῥήξω, καὶ ῥῶξ. ἔστι δὲ
εἶδος σκερπίος.

Ρῶπες, ὕλη καὶ ὑλώδη φυτά. καὶ ῥωποχεῖρες, τὰς
τὰ τοιαῦτα ὑποχέροντας. καὶ τὸν κέρον φόρτον,
ῥῶπον λέγουσιν. ὅθον καὶ ῥῶπια, τὰ ἐς ἐρε-
μνία. καὶ ῥῶπῆα, δρυμοὶ, φρύγανα, ἱματώ-
δη φυτά. ἀπὸ τῆς ῥέως ῥέψω, ῥοπή, ῥόψ,
καὶ αὐξήσει, ῥῶψ, ὡς βλώψ. καὶ ῥῶπος, ὁ παν-
τοδαπὸς φόρτος.

Ρῶχμος. Ρῶχμος ἔλω γαίης, Ἰλιάδος ψ. τόπος
ὅστις κεχαρμμένος ὑπὸ ὀμβρίῳ ὕδατος. παρὰ τὸ
ῥήσας, ῥηγμός, καὶ μεταθέσει, ῥωχμός. σημαί-
νει δὲ ῥήξιν.

Ρυδόν. Ρυδὸν ἀφνειοῖο, ἄγαν πλεσίς, ἀπὸ τῆς
περιρρεῖν τὸν πλεόν.

Ρυφεία, σημαίνει ἢ λέξεις τὸν πλεόν. καὶ ρυφει-
νῶν ἀνδρῶν, τῶν πλεσίων. παρὰ τὸ ρυλῶναι τὸν
ἀφρον. σύγκειται δὲ ἢ λέξεις παρὰ τὸ ρυδῶν καὶ
ἀφρονος, τῆς τῷ τῷ πλεσίς ῥυσιν.

Ρυθμός, τῇ τῆς κινήσεως τάξει, ρυθμὸς ὠνόμα-
σαι. ῥύμη δὲ ὅμοιον ὑποποιεῖ. ὁ δὲ Ὡρος,
ἀπὸ τῆς ῥύως ῥύσω, ῥηματικὸν ὄνομα ρυθμός,
καὶ ῥοπή τῷ σ εἰς σ. ἢ ἐκ τῆς ῥύως τὸ ἐλ-

κύω, ἐρυσμός, καὶ ἀφαιρέσει τῷ εἰ καὶ ῥοπή, ῥυ-
θμός. καὶ ρυθμίζει, ἀπὸ τῆς ῥατυποῖ, κανονί-
ζει, ὁδωθεῖ.

Ρυμβόνης, εἰσὶν αἱ εἰλήσεις καὶ κινήσεις τῆς σπεί-
ρας, οἷον, τὰς κοτυλάδας καμπὰς, Ρεμβό-
νας ἀζαλέησιν ἐπιρριφείας βολίδεσσιν. Ἀπολ-
λώνιος.

Ρυμβός. ῥύω ἔστι ῥῆμα, ἀπὸ ῥύσις καὶ ῥυτός καὶ
ῥυσμός, εἴτ' ἐλλείπει τῷ σ, καὶ πλεονασμῶ τῷ β,
ῥυμβός.

Ρυμβῶ. Ρυμβῶ καὶ τυμπῶν Ρεῖλω Φρύγες ἰλίσ-
κονται, μουσικῶσανιδίῳ ὁ σφραγιστὴς εἰς τὸν αἶρα,
καὶ ἦχον ἐμποιοῦσι. ῥύμβος δὲ καὶ ῥόμβος διχῶς
λέγεται. ἔστι δὲ ῥοχίσκος, ὃν τύποντες ἱμάσι
καὶ σφραγιστῶν, ποιεῖσι περιδονεῖσθαι καὶ φόρον ἀπο-
τελεῖν. ῥύμβον δὲ αὐτὸν Εὐπολὶς εἶπε. καλεῖ-
ται δὲ καὶ θρυτήρ.

Ρύμη. ῥέω ἔστι ῥῆμα, καὶ ῥύω ῥύσω ῥύμη. τὸ δὲ
ῥύω, παρὰ τὸ λύω, ῥοπή τῷ ἀμειβαζόμεν εἰς ἀ-
μειβαζόμενον.

Ρύμος, τὸ μεταξὺ καὶ μήκος ξύλον τῷ ἄρματος, ἢ
γενν τὸ προσηρημένον πρὸς ζυγῶν ὀρθὸν ξύλον, παρὰ
τὸ ἐρύω ἐρύσω, ῥηματικὸν ὄνομα, ἐρυσμός, καὶ
ἀποβολὴ τῷ εἰ καὶ σ, ῥύμος.

Ρύσμος, εἰκὼν, ἰδέα, σχῆμα. Διονύσιος ὁ περιη-
γητής. Σχῆμα δέτοι Αἰσίνης ρύσμος πέλει.

Ρύπος, παρὰ τὸ ῥῥος καὶ τῷ ὑπὸν μίτοχλῳ, ὁ ὑ-
πὸν τῷ ῥῥῳ.

Ρύσια, ἐνερχυρώματα σωτήρια. Ρύσι ἐλαυνόμενος,
Ἰλιάδος λ', αὐτὸ τῷ ἐνερχυρά, τὰ αὐτὴ τινῶν ἐλ-
κόμην, ἅπερ αὐτὴ τῷ ἡρπασμῶν ἀρπάζονται.
λέγεται ρύσια, καὶ τὰ ὑπὲρ ὑγείας καὶ δυνάμειας δι-
χαριστήρια, παρὰ τὸ ῥύεσθαι, ὡς παρὰ Διονυσίῳ
τῷ περιηγητῇ, Ρύσια δ' Ἀπόλλωνι χορὸς ἀνά-
γασιν ἅπασαι.

Ρύσος, παρὰ τὸν ἐρύσω μέλλοντα, ὁ σωλεκυσμένος
τῷ σάρκα καὶ ρυτιδῶν.

Ρύσαι, αἱ ἀπογεγραμμέναι, καὶ ρυτίδας ἔχουσαι. ρυ-
τίδες δὲ καλεῖται αἱ ὅπῃ τῷ μίτῳ τῷ δέρματος
συστροφῇ. παρὰ τὸ ἐρύω, ἐρυτὶς καὶ ρυτὶς, ἢ συ-
νελεκυσμένη σάρξ.

Ρυσάζειν, τὸ μὲν βίας ἔλκειν. παρὰ τὸ ἐρύω, ἢ
ῥύω, καὶ πλεονασμῶ, ρυσάζειν. ἔστι δὲ τὸ μὲν
βίας καὶ ἀνάγκης ἔλκειν καὶ μίγνυσθαι γυναικί. καὶ
Λυκοφρῶν, ρυσαγμάτων λέγει.

Ρυτήρ, ἐλκυστήρ. ἀπὸ τῆς ἐρύω ἐρυτήρ, καὶ ἀποβολὴ
τῷ εἰ, Ἰλιάδος η', Ἐν δὲ ρυτήρσι ταύμασιν, παρὰ
τὸ ἐρύειν ὅστις ἐλκύειν.

Ρυτίς, μεγάλοις, ἐλκυστοῖς, ἢ κυλιστοῖς, ἀπὸ τῆς
ἐρύω. καὶ, Ρυτίσι λάσσι, τοῖς ἐλκυστοῖς λίθοις
ἔξ' τὸ μέγεθος.

Ρυτήρ, ὁ ἱμάς κυρίως, καὶ τὰ λυτῆα. παρὰ τὸ ῥύε-
σθαι ἱππας καὶ τὰς ἐποχεμύδας, ὅπερ ἔστι σώ-
ζειν.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΣΙΓΜΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Σίγμα τὸ στοιχεῖον, παρὰ τὸ σίζω, σίγα, καὶ σίγμα, ἀπὸ τῆς τοῦ φθόγγου δυνάμεως. τὸ σί, ἰ. τὰ ἥν εἰς ἅ λήγοντα ὀνόματα τῶν στοιχείων ἐνὶ φωνήεντι θέλει παραλήγεσθαι α, β, γ, δ.

Σαβάσιος, ὁ Διόνυσος, ἔχων τὸν γινόμενον τοῦ αὐτοῦ διόσκου. τὸ ἥν εὖ βυθίζειν, οἱ βάρβαροι συμβάλλουσιν λέγουσιν. ὅθεν καὶ τῶν Ἑλλήνων τινὲς Ἀπολαθῆντες, τὸν διόσκον σαβασμόν προσηγόρευον. Σάγμα, ὡς Ἀεισοφάνει ὑποθήκη τῶν ὀπλων, παρὰ τὸ σάγη, τέττις ἀσπίς.

Σαθρός, σημαίνει τὸν σισιμύχον. ἐκ τῆς σήπω, σήψω, ὁ δόλιχος ἀόριστος, ἔσπεον, καὶ ἐκείθεν σαπρός, καὶ πλεονασμὸν τῆς ρ καὶ ῥοπή τῆς π εἰς φ. ἢ ὑπὸ τῆς σαθρῶς σαθρός, καὶ σαθρός καὶ ἀντίφρασιν. ἢ παρὰ τὸ σείεσθαι ῥαδίως. ἢ παρὰ τὸ σείεσθαι τὰ ἄρθρα. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ σισιμύχον ἔχει τὸ ἄρθρον.

Σακέρδης, ῥωμαῖσι ἱερός. σάρκα ἥν παρ' αὐτοῖς λέγεται τὰ ἱερά. σακέρδης ἔν, ὁ τὰ ἱερά ἔρδων, ἐλλείπει τῆς ρ. λέγεται δὲ καὶ σέβω τὸ σφάζω. δυνάται καὶ παρ' αὐτοῖς εἶναι ὁ σέβων ἐν τῇ ἔρδει.

Σακέσπαλος, πολεμικός. ὑπὸ τῆς πάλλειν τὸ σάκος καὶ κινεῖν τὴν ἀσπίδα. σάκος δὲ ἡ ἀσπίς, ὑπὸ τῆς Σάκων πρώτως ὀνόματι. οἱ δὲ Σάκες, ἔθνος ἐστὶ Ὀρῆνης. ἢ παρὰ τὴν σάγην σάγος καὶ σάκος. ἢ παρὰ τὸ σαύω σάκος, ὡς σάωω σωκος.

Σάκος, παρὰ τὸ σάσω τὸ φορτῆ. τέσσαρα δὲ εἰσὶν εἰς κοινὰ ὀνόματα χερσὶν ἔχοντα ἔχοντα δύο κε, σάκος, λάκος μάκος, κοκος.

Σαλαμβας, σημαίνει τὰς θυρίδας τὰς αἰεὶ ἐν σάλῳ ἔσας, Λυκόφρων. ἢ παρὰ τὸ δι' αὐτὰς εἰσβαίνειν τὸ φῶς, τὸ σέλας. καὶ σαλαμβας ἡ δαίμων, παρὰ τὸ αἰεὶ περιφέρεισθαι καὶ ἐν σάλῳ εἶναι. καὶ ὅτι περιέρχεται θρῆνῶσα τὸν Ἀδωνιν. καὶ σαλαίζειν Ἀνακρέων, ὅτι τῆς θρῆνῆς. σαλαίνει ἥν καὶ παρὰ τὴν τὴν διανοίαν ἡ πιαύτη ὁδυνη τῆς θρῆνῆς.

Σαλόω, ὑπὸ τῆς σάλος. τῆτο παρὰ τὸ ἄλς, ἄλός. Σαλακωνεία, ἡ βλακεία.

Σάλπιξ, παρὰ τὸ σαλπίζω. τῆτο παρὰ τὸ σέλας καὶ τὸ ὅψος ἡ φωνή, ὁπίζω, σελαπίζω, καὶ συγκοπή καὶ ὑπερβασμῶ, σαλπίζω. Σάλπιγξ Ἀθηναῖος. ἔχων τὸ πρῶτον αὐτὸν εἶναι σάλπιγγα, καὶ ἰδρύσασθαι σάλπιγγος Ἀθηνᾶς ἱερὸν ἐν Ἀργεῖ.

Σανίς, οἶον, τανίς, παρὰ τὸ τεταῖναι, τὸ ὀπμηκὲς ξύλον. σανίδες δὲ, ἐν αἷς ἐγχεύονται οἱ ὀφείλοντες τὴν καὶ οἱ ἰδισηκότες τὴν.

Σάπειρος, ὁπότερον. ἡ ὀφεία, Σάπειρ. παρὰ δὲ τῆτο γινέσθαι καὶ ὁ σάπφειρος λίθος λέγεται.

Σαπρός, ὁ σισιμύχος καὶ παλαιός. εἰς τὸ σαθρός.

Σαπρῶ, παρὰ τὸ σάρω τὸ σαφινίζω. ἢ παρὰ τὸ σάρω τὸ ψιλαφῶ. σάρω Σαπρῶ, ὡς κλάω, Κλωθῶ, καὶ πλεονασμῶ τῆς π, Σαπρῶ. ἢ παρὰ τὸ σαφής.

Σαργάνη. σάσω ὅτι ῥήμα. καὶ σαγάνη, καὶ πλεονασμῶ τῆς ρ, σαργάνη. ἐστὶ δὲ πλεγματίον ὑπὸ χοιρίαις γινόμενον εἰς ὑποδοχὴν ἰχθύων.

Σάρδις, καὶ οἱ πολῖται καὶ ἡ πόλις ἔχον τῆς ἰ. ὡς περ παρὰ τὸ πόλις καὶ ὄφεις, γίνεσθαι πόλις καὶ ὄφεις καὶ κράσιν, ἔτω καὶ παρὰ τὸ Σάρδις Σάρδις. τί ἐν οἱ πολῖται Σάρδις λέγονται; ἐχέ. ἀλλ' ὅτι ἀμφότερα ἔχον τῆς ἰ χεῖρονται. Σαρδίνοι ἥν λέγονται οἱ πολῖται.

Σαρκάω, σημαίνει τὸ φιδέσι λόγοις μέχει τῶν σαρκῶν κεῖσθαι. ἐτυμώτερον δὲ λέγουσιν οἱ Αἰολεῖς σύρκα, παρὰ τὸ ὑποσύρεσθαι τὸ δέρμα ἀπ' αὐτῆς. τὰς ἥν σάρκας, σύρκα οἱ Δωρεῖς λέγουσιν. παρὰ τὸ σύρω σύρξω, σύρξ καὶ σάρξ.

Σάριστα, εἶδος ἀκοντίων Ἑλλήνων.

Σάω. Σάω δ' εἰρήνης ἑταίρας. ἐστὶ ῥήμα σέω τὸ σάωω, ῥοπή γίνεσθαι σάω, τὸ παθητικόν, σάομαι, ἐσαόμην, ἐσάω καὶ ῥοπή δωρικῇ τῆς εἰς ὦ, καὶ σωαρχομῶς, σάω.

Σαπέρδας. σαπέρδας πέντε, καὶ τέσσαρας πέρκας. Λυκόφρων. σαπέρδα, αἱ ἀρῆαι καλὰ μοῖς διηρημένοι καὶ πεταρχομῶν. ἢ τὰ ὕδα τεμάχη αἰ ἰόντων Παφλαγονίαις καλεῖσιν. αἱ πέρκαι δὲ, εἶδος ἰχθύος καὶ αὐτὸ πεταρχομῶν. καὶ εἰσὶν ὑπὸ τῆς καὶ ὁ σαπέρδης, τὰ ὑπὸ τῆς ἀφῶν νύ πετρίχη σημαίνει. οἱ δὲ ἀκρεβέστεροι, σαπέρδων φασὶ τεμάχος πεταρχομῶν ἰχθύος. τὸν ἥν καρκίνον ἰχθύω, σαπέρδων οἱ Ποντικοὶ φασί.

Σαρπηδών, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ ἄρπη ὁ σημαίνει τὴν δριπῶν.

Σαρέμνον, κλυδωνίζομενον. Λυκόφρων. ὑπὸ τοῦ σαίρω. τῆτο, παρὰ τὸ αἶρω τὸ κεφίζω. πᾶς ἥν ὁ κλυδωνίζομενος, αἶρεται, καὶ κεφίζεται. ὁ μίλων, σαρῶ, καὶ μεταγεται εἰς ἐνεσῶτα, καὶ γίνεσθαι σαρῶ σαρώσω. καὶ ὅτι τῆς χανεῖν. σάρμα ἥν τὸ χάσμα φασί, ἀφ' ἧ καὶ ὁ γέλως σαρδάνιος. καὶ σαρωνίδες, αἱ κοῖλαι δρύες.

Σάτυρος, παρὰ τὸ σάθη τὸ αἰδοῖον, σάθηρος καὶ σάτυρος. κατωφερές ἥν τὸ γῆρος τῶν σατύρων.

Σαυρωτήρ, ξυστὸν δόρυ, ἢ ὁ σύραξ ὁ οὐνοὶ καὶ ἐλίκων καλεῖσιν, ὅπως ἐμπήσεται τὸ σιδήρειον τῆς δόρυτος. παρὰ τὸ σαυρεῖσθαι καὶ ὀρθεῖσθαι ἐπ' αὐτὸ τὸ δόρυ, σαυρωτήρις ὦν. οἱ δὲ αὐτὸ τῆτο τὸ σιδήρειον, σύρακα καλεῖσιν. ἐστὶ δὲ καὶ εἶδος δούρου σύραξ, καὶ ὁ καρπὸς ὁμωνύμως λέγεται σύραξ. λέγεται δὲ σαυρωτήρ, καὶ ἡ τῆς δόρυτος ἀρχὴ ἐφ' ἣ σφρίζεται.

Σαώ

Σαώτερος. ἔστι ῥῆμα γὰρ τὸ ὑγιαίνειν, παράγωγον, σάω, ὅξ ἔστι ὄνομα σάος, ὅξ αὐτὴ σαώτερος. ἔστι δὲ ὑπὸ τῷ σῶ ῥήματος καὶ σείω, ὅξ ἔστι σόος.

Σαίνω, σημαίνει τὸ κολακεύω. καὶ σαίνεροι, οἱ τὰς ἑρὰς σιωχῶς κινεῖντες ἵπποι καὶ κυνέες.

Σέλας, ἡ λαμπρότης τῆς πυρός, ἦγεν ἡ λαμπριδών, παρὰ τὸ σάλος, σέλας, ὡς βάλλω, βέλος, τὸ αἰκνύνον πυρ. ἢ παρὰ τὸ σαλεύεσθαι πνοῇ, τὸ καϊόμενον καὶ κεραύνιον πυρ. οἱ δὲ, τὴν ἄσραπλιν. οἱ δὲ, τὸ φῶς. ἢ παρὰ τὸ σδῶ τὸ ὄρμῳ.

Σελλήν, παρὰ τὸ σέλας νέον ἔχειν, ἢ παρὰ τὸ σέλας αἰεὶ εἶναι. ὅθεν καὶ εἶδος ὁ ἐνιαυτός ὁ αἰεὶ νεάζων.

Σέλινον, ἐτυμολογεῖ ὦρος, τὸ ὅξ ἔλας σδούμενον, ὡς Ὀμῖρος φησὶν, Ἐλίοθρεπτον σέλινον.

Σέκρετον, παρὰ τὸ σείειν τὰς κείσεις.

Σελμών. ὄνομα βάρβαρον. ἀπὸ τῷ ἔλκω, ὁ παθητικός ὁδρακείμωτος, εἶλμαι, ὅξ αὐτὴ εἰλμών, ὑποβολὴ τῷ ἱ, ἐλμών, καὶ πλεονασμῷ τῷ σ, σελμών. ἢ ἀπὸ τῷ ἐλδύω, ἐλμών καὶ σελμών.

Σιμέλη, παρὰ τὸ σέλας μέλειν, ἦγεν φροντίζειν. Δία ᾧ ἠπύσατο μὲν ἄσραπλιν καὶ βροντῇ συγχεῖσθαι αὐτῇ. ἔζη οὐρανὸς καὶ κεραυνωθεῖσθαι, ἐσείσθη τὰ μέλη, καὶ ἐντεῦθεν σιμέλη.

Σιμίδαλις, παρὰ τὸ σμῶ καὶ τὸ ἄλις, τῆς τῆς τὸ ἄλις σμῆμα, τὸ πᾶν, οἶον, τὸ λεπτομερέςατον.

Σεμνός, παρὰ τὸ σδῶ σεβνός, καὶ σεμνός, ὁ σεβασμὸς ἄξιος, ὁ θαυμαστός καὶ ἄξιος ἐνφοπῆς. καὶ τὰ ἄρρητα δὲ καὶ ἀνέξιχνίαστα, σεμνὰ λέγεται. καὶ παρὰ Λυκόφρονι, Σεμνῶς κατωρδύεσθαι, ἀντὶ τῷ αἰχρῶς.

Σός, σημαίνει τὸν σκώληκα. ἐκ εὑρίσθαι δὲ ἐν χήσει ἡ δέσφαι, ἀλλ' αἱ πλάγιοι, ὡς παρὰ Ἀλκαιοφάνει. Ὑπὸ τῷ σέων κατακαμπτόμενος. ὠφείλει δὲ περιπαᾶσθαι, ὡς χλῶες χλῶων, ἀλλὰ σισημεύεται καὶ τῷ μὲν τῷ ἄλλων ἐννεᾶ, ὡς περ καὶ τὸ ἐδόνες ἐδόνων, καὶ τὸ φῶδες φῶδων. Χοιροβοσκός.

Σδῶ, ἀπὸ τῷ σῶ, γίνεται σδῶ, σημαίνει τὸ ὄρμῳ καὶ τὸ διώκω. ὁ μέλλων, σδῶσω, ὁ πρῶτος ἀδελφός, ἔσδωσα. οἱ δὲ ἀδελφοὶ πρῶτοι, ἢ τὸ σ' ἔχουσιν ἢ τὸ ξ', ἢ τὸ ψ' ἢ εἰς τῷ ἀμεταβόλων. σδῶσας ἐν ὅσιν ἡ μετοχὴ τῷ πρῶτῳ ἀδελφῷ, καὶ χδῶσας, ὡς ἀλδῶσας, καὶ ἱππδῶσας. ἀλλὰ κατ' ἐνδειαν τῷ σ, γίνεται σδῶσας καὶ χδῶσας καὶ ἀλδῶσας. καὶ τὸ σδῶ μένος, ἀπὸ τῷ σδῶσάμενος καὶ ἀλδῶσάμενος.

Σειλιωός. σειλιωοὶ λέγονται οἱ γέροντες τῷ σατύρων, παρὰ τὸ σείεσθαι ὡς τὸν λινόν. ἢ παρὰ τὸ σισηρύναι καὶ χαίνειν, γίνεται σείλιωος, καὶ κατὰ πρόθεσιν τῷ ἱ καὶ μεταθέσει τῷ λ' εἰς ρ, σειλιωός. Χοιροβοσκός. σειλιωός, ὁ γέρον, παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω, σειριωός καὶ σειλιωός. σειλιωοὶ δὲ οἱ τὰς σαφυλάς πατῆντες, παρὰ τὸ σείεσθαι ἐν τῷ λινῷ. συλλωός ἔχει δύο λ' καὶ ἔχει τῷ ἱ.

Σεῖρά, παρὰ τὸ εἶρω τὸ συμπλέκω, γίνεται εἶρά, καὶ πλεονασμῷ τῷ σ, σεῖρά. σημαίνει δὲ τὴν ἄλυσιν.

Etymologicὸν.

Σειρῶ, παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω εἶρῶ, καὶ πλεονασμῷ τῷ σ, σειρῶ.

Σειραίνω, σημαίνει τὸ ξηραίνω, ὡς λέγει ὦρος ὁ Μιλήσιος, παρὰ τὸν σείριον τὸν ἀστέρα. σείριος δὲ ὁ κύων ὅστις ἀσὴρ. καὶ εἴρηται παρὰ τὴν ζέσιν ζείριος. ἢ παρὰ τὸ ἐκκενῆν ἡμᾶς ἰδρῶσι ρεομήκας. σείρειν γὰρ τὸ ὑποκενῆν λέγεται. ἢ παρὰ τὸ σισηρύναι, σείριος καὶ σείριος. τὰς γὰρ κυνέας διαχάσκειν τότε ποιεῖ. ἢ παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω, εἶριος καὶ σείριος. λέγει γὰρ καὶ μιλῶναι ἡμῖν τὸν καιρὸν τῷ θέρους. οἷοι δὲ πάντα τὰ ἄσρα σείρια καλεῖται, τείρια ὄντα καὶ σημεῖα τῷ πλεόντων. ὁ δὲ Ἀντίμαχος, σείρινα τὸν Δία ἔφη ἔχει τὸ ἄστρον.

Σεισάχθεια, τὸ κότκινον, παρὰ τὸ ὑποσείεσθαι τὸ ἄχθος. τὸ δὲ, παρὰ τὸ σείω. Χοιροβοσκός. Πλατάρχος ἐν Σόλωνι. Ἡ σεισάχθεια χρεὼν ἡ ὑποκοπή παρὰ Ἀθηναίους. τινὲς δὲ φασὶ τῶν μετεωρίων εἶναι, καὶ μέτρων ἐπαύξεισιν καὶ τιμῶν τῷ νομίσματος, ἐγὼ ἀνέγνω.

Σείω, ἐκ τῷ σῶ, σείω καὶ σείω, ὡς πλέω πλείω, καὶ πνέω πνεύω. ἐκ δὲ τῷ σείω, γίνεται σείτρον.

Σήδω, ἐκ τῷ σῶ ὁ δηλοῖ τὸ σείω, ἕτερον παράγωγον ῥῆμα σήδω, τὸ κοσκινίζω, ὁ δηλοῖ τὴν αὐτὴν κίνησιν σιωχῇ τῷ ἐν τῷ κοσκίνω. Ἡρόδοτος δὲ τῷ σῶ, τὸ τείπον πρόσωπον τῷ πληθυντικῶν σῶσιν, ἀντὶ τῷ σήδωσιν. οἱ δὲ Ἀττικοὶ τὸ σῶ, τῷ λέγουσιν, ὡς σήμερον, τήμερον. παρὰ δὲ τὸ τῷ σῶσθαι, καὶ πλεονασμῷ τῷ τ, ἔστι τῷ λέγουσιν Ἀττικοί.

Σηγῶρ, ἐκ ὁδραδόσεως ἔχει τῷ ἡ. καὶ δὲ τῷ ἐτυμολογίῳ ἔχει τῷ ἱ. καὶ γὰρ ἐρμηνεύεται μικρὰ ἢ ταπεινὰ, ἦγεν παρὰ τὸ σιγᾶν. ὁ γὰρ ταπεινός ὁ μὴ δυναμικός, κατ' ἐαυτὸν σιγᾶ.

Σηλαίμ, φαλμός οἷος. τὸ σῆ, ἡ, τῷ ἐθνηκῶν καὶ βαρβάρων αἱ προσκτικαὶ ὁδραδόσεις εἰσὶ μάλλον, ἐκ δὲ ὁδραδέσει ὑποπίπτει.

Σηκῶς, σηκός τίς ὅστις. καὶ γὰρ σαθμός ἔστιν, ἀπὸ τῷ ἴσασθαι ἐν αὐτῷ τὰ θρέμματα. ὅθεν καὶ οἱ νεώτεροι τῷ ποιητῇ, σηκὸν λέγουσι τὸν ναόν. παρὰ τὸ ἴσασθαι ἐν αὐτῷ τὸ ἄγαλμα. καὶ σηκοκός, παρὰ τὸ κορεῖν τὸν νεῶν, ὁ ὅστις καλλυμέν. κορεῖν γὰρ τὸ σαίνειν καὶ καλλυμέν. ὅθεν καὶ μηλοκόρος, ἐν Ἰλιάδος 5. Καὶ νῦν σηκαθῶν καὶ Ἰλίου νῦν τε ἄρνες, ἀντὶ τῷ εἰς σηκὸν κατεκλεισθῆσαν, ἀπὸ τῷ σηκός σηκῶ. σημαίνει δὲ ποτὲ μὲν ὁδραδραγμα, ποτὲ δὲ τῷ ἐπαυλιν καὶ τῷ ὁδραγωγῷ τῷ προβάτων, καὶ τῷ πολυκάρπον ἐλαίαν.

Σῆμα, παρὰ τὸ σῶ τὸ ὑγιαίνειν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ γράμμα. Ἰλιάδος 3, Καὶ ἦτε σῆμα ἰδέσθαι τὸ σημεῖον, ὡς τὸ, Σῆμα δὲ τοι ἐρέω μάλ' ἀεὶ φραδές. καὶ τὸν τάφον, ὡς τὸ, Ἀνδρὸς μὲν τὸδε σῆμα πάλαι κατὰ περὶ θνήσκοντος.

Σημαίνω, ἡγεμόνης. παρὰ τὸ σημαίνειν τὸ προσάσσω Ἰλιάδος 4, Μὴ γὰρ ἐμοίγε σήμαινε.

Σήμων, παρὰ τὸ σῶ τὸ σωρῶν.

Σήπω, παρὰ τὸ σῆς σπῆτος ὁ σημαίνει τὸν σκώληκα,

σήπω κὴ σήπω. ὁ μέλλων, σήψω. ὁ ἀόριστος, ἔσηψα. ὁ δούτερος, ἔσαπον, ἔσάπλω.
 Σῆς, ὁ σκώληξ, παρὰ τὸ σῶ τὸ κινῶ, ὁ μέλλων σήσω, κὴ δόποβόλῃ τῷ ᾧ, σῆς.
 Σημαίας, Ἰταλοὶ τὰ σίγμα κὴ τὰ λεγόμενα βαῦδα καλῶσι, τὰ ἐν ταῖς ταῖσι βήσιμα, ἀκοντοῖς ἤρτλυνται. αἰτῶν ἢ λεόντων ἢ δρακόντων ὑφάσμασι ποικίλα καὶ ἀδυσήμοις κατασκευτά, ἐκάστῳ τῷ ταῖσιων ἀδυσήματα.
 Σησός. ὅτι μὴ πῆς πόλεως, δὲ τῇ γράφεται. ὅτι δὲ τῇ σεισμῶν, δὲ διφθόγγῃ.
 Σήραγξ, ὁ βαθύς κὴ κρημνώδης τόπος. γίνεται παρὰ τὸ ρήσω τὸ ρηγνύω καὶ δακρόπτω, ρήσαγξ, κὴ ὑπερβασμῶ, σήραγξ. κὴ σήραγγες, αἱ ὑπὸ γλῶ ὑπομήκεις ἐκρήξεις, οἷον φλέβες τινὲς ἔσσαι πῆς γῆς, ἃς ὑποφύχον τὸ ὕδωρ, διεξοδὸν ζυτεῖ. ἐντεῦθεν σήραγγώδης τόπος εἴρηται ὁ κοῖλος καὶ δακρυήμιος, δὸ τὸ σεισμεῖν καὶ διεσφάδαι.
 Σηταίειοι, πυροί. εἴρηται παρὰ τὸ σῆτες. σῆτες δὲ λέγουσιν οἱ Ἰῶνιες πῆς ἐπέτης. Δωρεῖς μὲν σῆτες σφόδρα σωήδεις ἔχουσι τὸ ὄνομα, Ἀττικοὶ δὲ μεταβαλόντες τὸ σ εἰς τ, ὡς σεῦτλον πεῦτλον, πῆτες λέγουσιν. ὅθεν Δωρεῖς μὲν σατίνες λέγουσιν, Ἀττικοὶ δὲ πτίνες. Φαβωρίνος δὲ ὡς παιδοπαῖς ὕλης, ἔπω. πταίειος σίτες, δηλοῖ δὲ ἡ λέξις τὸν καθαρὸν. καὶ σπτανεῖς πυρῆς, ἐπετίες.
 Σθενός, δυνάμις. κὴ σθενῶ, τὸ δυνάμει. οἶμαι παρὰ τὸ θένω, σθενός κὴ σθενός. ὁ δὲ παχύς, κὴ δυνατός, θέει. ἢ ὡς τὸ ἴσημι σήσω, σθενός κὴ σθενός.
 Σιαγών. ὅτι σείνεται περιεγόμενος. ἢ ὡς τὸ σιγαῶν, αἷς ἔστι σιγαῶν, κὴ λέγειν ἀνδριόμηναι. Ὁρὸς. ἢ παρὰ τὸ τὰ σιτία ἀγνυδαὶ δι' αὐτῶν. τῷ ἐγὼ εὐρον.
 Σιάλος, τὸ λεπτὸν κὴ οἷον ὁρὸς τῶν ἄλλων ὑγρῶν δόποσειόμενον ἄλις καὶ ἀδρόως. δαφέρει πτυάλῃ. πτύαλον τὸ ἀποπτύόμενον καὶ ἀραιεῖν καὶ τὴν τῶν χειλέων ἐπὶ πτυξίν. ὁ δὲ σιάλος, αὐτομάτως ρεῖ. κὴ σιαλίζει μὲν τὰ βρέφη, κὴ οἱ ὑπερβασμῶντες, ἔς ἀναιδήτους λέγουσι. πτύειν δὲ πῆς καὶ ἀραιεῖν ἐκείποντας αὐτό. πιδανὸν δὲ καὶ τὰ παρακολυθῆντος ἐν τῷ πτύειν ψόφα. λέγεται δὲ σιάλος, καὶ ὁ ὄψαφός σῦς, παρὰ τὸ ἄλις σισιταῦνται, ἢ ὁ ἄρρῳ σῦς, παρὰ τὸ ἀφρόν προτεῖναι, ὃν λέγουσι σιάλον.
 Σίβδαι, αἱ ῥοαὶ, πλεονασμῶ τῷ β.
 Σιγαλόεντα, σημαίνει τὰ πιπτοικίλμῃα. παρὰ τὸ σίζω, σιγαλόεντα, κὴ σιγαλόεντα.
 Σιγυῶς ἰδὺς ἀναχόμενοι, Ἀπολλωνίος. ἀλλὰ καὶ μὲν ἀσπίδισκία μικρά, πελταῖα λεγόμενα. ἐν ταῦτα δὲ δόρατα ὀλοσίδηρα. ταῦτα δὲ ἐπιποίητο εἰς θήραν συῶν τὸ παλαιόν, δὲ τὸ ἄγαν θερμόν καὶ ἰχυρόν τῷ ζῷ. ἐνθεν καὶ σιγυῶς εἴρηται. σὺγκινός τις ᾧ, ὁ πῆς σῦς καίνων, οἷον κεντῶν. κὴ οἱ Κύπριοι δὲ τὰ δόρατα σιγυῶς φασί.

Σιγῶ. παρὰ τὸ σιγῇ, σιγῶ, ὡς παρὰ τὸ τιμῇ, τιμῶ. ἢ ἐκ τῆς σίζω τὸ ἦχον καὶ ἀντίφρασιν.
 Σίδηρος, δὸ τὸ σίζω τὸ ἦχον ἀποτελεῖ. τὸ δὲ, ἢ. σίδαρὸς ὃ δὲ Δωρικῶς λέγεται ἢ Αἰολικῶς. τὸ δὲ σιδηρᾶ, ἐστὶ κτητικὸν δὸ τὸ σιδηρῆς.
 Σίζω, ὀνομαστικῶς ποιοῦμαι. ὀνομαστικῶς δὲ ὅτι φωνῆς μίμησις πρὸς τὴν ποιότητα τῆς ὑποκειμένης ἡχῆς, ὡς τὸ σίζε. ἐπεὶ δὲ καιομένης τῆς Κύκλωπος ὀφθαλμοῦ, ποιῶν ἀπετέλει φωνὴν, καὶ μίμησιν φησίν. ὁμοίως δὲ καὶ τὸ λίγξε βίος, μίμησις ἐστὶ τῆς ἡχῆς, ὃν ἀφιεμένης τῆς βίβας ποιεῖ ἡ ἰδούρα. τῇ ἐν σίζω ἐνέσωτος, ἕτερον μὴ ζῆται χόρον μήτε ἐγκλίσιν, μηδὲ ὡς τὸ σίζω κλίνης τὸ σίζω. πάλιν τῇ λίγξε ἀορίστου ὄντος, μὴ ζῆται θέμα μήτε ἄλλοτι. πάλιν τὸ παφλάζοντα μὴ κλίνης παφλάσω παπάφλακα, ὡς τὸ θαυμάζω, ἀραιήσεις δὲ τὴν λέξιν πῆς ἐμφάσεως πῆς τῆς ἡχῆς μίμησης. τὸ δὲ σίζω, χαρχηπῶν ἔχει ἐνέσωτος. καὶ τὸ λίγξε, χαρχηπῶν ἔχει ἀορίστου. ὅθεν Νίκανδρος ἐν πῆς Ἀλεξισαρματίαις, Ἐπιδίξοντας οἷσας. τῇ λίγξε τὸ θέμα διλήσας εἰπεῖν, ἐφθερε τὴν τῆς ἡχῆς μίμησιν. καὶ δὸ τὸ θέματος ἐν ταῦτα, ἀλλ' ὅτι τῷ φωνῶν αὐτῶν ἢ οἰομαστικῶς ποιοῦμαι.
 Σίκινις, σατυρικὴ ὀρχησις. ἐμμελία δὲ, ἑραγική. κόρδαξ δὲ κωμική, ὡς Ἀριστοφάνους ἐν πρώτῳ ὡς ἑραγικῆς ὀρχήσεως. εἴρηται Σίκινις, ὡς τὸ σείεσθαι καὶ κινεῖσθαι. ἢ δὲ τὸ Σικανῶν τῆς Ἀθηναίων βασιλείας. οἱ δὲ, δὸ τὸ παιδαγωγῆσαι ὁμιλοῦντες παίδων Σικανῶν.
 Σίλλοι, ἐπὶ σκώματα, καὶ ὅτι τῇ τ εἰς σ, τίλλοι τινὲς. τίλλειν δὲ τὸ σκώπτειν, ὡς λέγει Ἀνακρέων, τίλλει πῆς κυάμης ἀσπιδιώτης, οἷον σκώπτει καὶ χλοάσει. δηλοῖ δὲ καὶ χλοασικὸν ποίημα, παρὰ τὸ ἔχασειν πῆς ἱλίας καὶ ἔχασυρην τῷ χήματι τῷ ὀφθαλμῶν. ἱλλοὶ δὲ λέγονται οἱ ὀφθαλμοί. καὶ σιλλαῖναι, τὸ τραβίζειν. ὁ δὲ σίλλος, λοιδορίας καὶ ἔχασυρὸς περιεσπῆναι ἀνδράπων ἔχει. μέλος δ' ἔστι.
 Σιμός, παρὰ τὸ σίγμα σιγμός καὶ σιμός. καὶ ὅτι τῇ σιμῇ ἢ ῥίς δοκεῖ τὸν τύπον τῆς σίγματος μιμεῖσθαι.
 Σιμωνίδης, ὅτι μὲν τῇ ἰαμβοποιῇ, δὲ τῇ ἡ γράφεται. καὶ ἴσως παρὰ τὸ σῆμα ὅτι. τὸ δὲ ὅτι τῇ λυρικῇ, δὲ τῇ ἰ, καὶ ἴσως παρὰ τὸ σιμός ὅτι. Χοιροβοσκός.
 Σίμβλα, τὰ ἀγγεῖα τῶν μελισσῶν, παρὰ τὸ συμβεβληθῆναι ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ, οἷον σιμβληῖά τινα οἶτα. Ἡσίοδος, Ἐπὶ ῥιφῆας καὶ σίμβλας. ἢ ὅτι σιμᾶς ἐκάλεον οἱ ἀρχαῖοι τὰς μελίσας. αἱ δὲ μελίσαι, πρὸς σύγκλεισιν τῶν σφηνῶν, ἀμβλυπῶν ἔχουσι τὰ κεντῶν. καὶ ἐκ τῆς σίμβλας τὰ κύθρα, οἷον σιμοβόλας.
 Σινάμοροι πολεμίζουσι θυρωροί. ἐν δούτέρῳ Ἀνακρέων, μεμορημένοι φησὶ πρὸς τὸ σίνεσθαι. ὅτι ἢ ἡκίσμεθα πῆς ὅτι ἅπαντος κακουργεῖν προαιρῶντες. οἱ μὲν Ἀττικοὶ λέγουσιν ἀμοργεῖν τὸ λιχνεῖν.

χιδέν. κὶ Φερεκράτης τὰ ποικύτα κλέμματα σι-
ναμορδύματα καλεῖ. ὦρος.

Σίνηπι, τὸ νῆ, ἢ. διότι ἀνεφάνη τὸ α̅ ἐν τῷ σινάπιον.
τὸ πῖ, ἰ. ἔστι; τὰ εἰς ἰ λήγοντα εἰς ἑτέρα, ἔστι τῷ
ἰ γράφεται. παρὰ τὸ σίνεθαι τὸς ὥπας, ὡς ὁ ἰα-
τεικὸς λόγος μαρτυρεῖ. βλάπτει ὅτ' τὸς ὀφθαλ-
μοὺς. κὶ σίνος, τὸ βλάβος.

Σινιάσαι, κοσκινῆσαι.

Σιπτοί, πυκνοὶ κὶ σερροί, Ἀριστοφάνης. εἴρηται δὲ
ὑπὸ τῷ καινῶν ἐσθίων, αἵτινες παμπθεῖσαι ὑπὸ
τῆς ἀραιότητος εἰς πυκνότητα συνάγονται.

Σίπαλος, ὁ εἰδεχθὴς κὶ ἄμορφος. Ἀλλὰ σὺ μὲν
σίπαλός τε κὶ ὀφθαλμοῖσιν ἐφελος.

Σιπύη, σημαίνει τὴν ἀρτοθήκην, οἷον εἰσιποβοήτης
ἔσα, παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ τὰ σιτία ἐμβαλλέσθαι.

Σιροί, τὸ ἐπιπείδειον ἀγγεῖον εἰς ὑπόθεσιν πυρῶν
κὶ τῷ ἄλλων ὁσπερίων. Ἀμύνιος δὲ ἰσπεῖ ὡς
οἱ Ἀττικοὶ ἐξυώντες τὸ ὄνομα, τὸ ἰ βραχυῶσι,
κὶ ἡ τριβὴ τῆς ἀναγνώσεως ἐκτείνεται. δέξκε-
ται δὲ κὶ βραχὺ ὡς παρ' Εὐριπίδῃ Φεῖξω. Ἀνοῖ-
ξαι μὲν σιρὸς ἐκ ἡξίε. εἴρηται δὲ οἷον εἰσιπρός
τις ὦν, κὶ ἐν συγκοπῇ, σιρὸς, ὁ εἰς τὰ σιτία
ὦν ἐπιπείδειος. εἰσὶ δὲ καὶ ὀρύγματα τινὰ σιροί.

Σισύρα, ἀγγεῖον σέλαστρον, πετεχωμένον δέρμα.
πολλάκις δὲ κὶ τὸ βραχὺ κὶ ἀγναπτον ἰμάτιον,
ὡς Ἀριστοφάνης. Ἐν πρῶτῃ σισύραις ἐγκεκορδυ-
ληνός.

Σισύρα, ἔστι παχὺ περιβόλαιον, ἢ δερμάτινον.
ἰμάτιον. λυκόφρων, Σισυρνοῦται καρκῖνοι.

Σίσυφος, κύριον. τὸ θεὸς οἱ Λάκωνες, σιὸς λέ-
γασιν. ὑπὸ ἐν τῷ σιὸς καὶ τῷ σοφός, γίνεται
σιόσσοφος καὶ σίσυφος, οἷον καὶ ἄλλοι θεοί.
Χοιροβοσκός κὶ ὦρος. ἢ ὑπὸ τῷ σιῶν, (τετῆσι
τῷ θεῶν) σοφός.

Σίτος. λέγει ὁ τεχνικός, ὅτι ὡς περ παρὰ τὸ ἐργά-
ζομαι, γίνεται ἐργάσης κὶ ὑποβολῇ τῷ σ̅ ἐργά-
της βαρυνόμενον, καὶ ἀπὸ τῷ διασπῆς διασπῆς,
οἷος οἶτος, ἔτω καὶ παρὰ τὸ σέττειν σείσος,
ὑποβολῇ τῷ σ̅ κὶ τῷ ε̅, σίτος. λέγει δὲ ὁ ὦρος
ὅτι κρεῖττον ἔστι παρὰ τὸ σίω τῷ ε̅ τῷ ἰῶτῃ γε-
φομένῃ γεγονόσαι. ἔστι ὅτ' κὶ σίω ε̅ τῷ ἰῶτῃ ὡ
ῥηται Ἀνακρέων. οἷον, Ὀρνιθίῳ σίοντα χαίτην.
ἢ ὅτι πολλά εἰσιν ὀνόματα ἀπὸ ὀνομάτων γινό-
μενα γεφομένων. ἢ τὰ ε̅ τῷ ἰῶτῃ ὑποσφύεται
τῷ εἰ διφθογγῶν. τὸ σι, μακρὸν καὶ ποιητικῶν
ἀδειαν. βαρύνεται. τὰ εἰς τὸς δισύλλαβα μοιο-
ῦνται ἀφ' ἀληθινῶν τῷ ἰῶτῃ ἐκτεταμένῳ, βα-
ρύνεται, κρείτος, ρίτος, τρίτος ὄνομα ποταμῶ.
ἐπὶ ὅτ' τῷ α̅ ε̅ μίε, βραχυῖται τὸ ἰῶτῃ. ἔτω
κὶ σῆτος. τὸ λίτος κ̅ καὶ τῷ γεφύῳ ε̅ δὲ καὶ τὸν
ῥεῖον, εἰμὴ μόνον ε̅ ε̅ τὸν διηλλαξί. τὸ μῆ-
τοι λίτος τριγλῆς ὅν ἐξυῖται.

Σίτα, ἢ ἐκ τῷ σίτος μεταπεποιήται, ἢ ἀπὸ τῷ
σιτία. Ἡρώδης ε̅ ε̅ παθῶν.

Σιτώνης σιτώνη, σημαίνει τὸν σῖτον ἀγοράζοντα κὶ
ὑποτιθέμενον.

Σιποδεία, σίπεσδεα, σιποσδεα κὶ σιποδεία. πα-
τες ἔτω. ἢ ἀπὸ τῷ σιποδῆς, σιποδέεια, κὶ καὶ ἀ-
φαίρισιν τῷ ε̅.

Σιφλός, πλεονασμῶ τῷ φ̅. κὶ κυρίως, ὁ ἐσιναιμῆος
τὸς ὀφθαλμοὺς. καταχρηστικῶς δὲ, κὶ ὅτ' ἄλλ' κ̅ μέ-
ρες σώματος. Ἰλιάδος ξ'. Θεὸς δὲ ἐσιφλώσει,
ἐκλύσει, μακρὸν ποιήσει. ἀπὸ τῷ φλῶ, τὸ
ὀρμῶ ἔχω, ἄλλοι δὲ τὸν εἰδεχθῆ. ἢ ἀπὸ τῷ
σιφλὸς σιφλῶ, ἵνα σημαῖν τὸ βλάπτει.

Σίφων, παρὰ τὸν ποιὸν ἡχον τὸν ἐν τῷ ὑποσπῶν κὶ
πίνειν. ἢ παρὰ τὸ σίζω.

Σιφνός, σημαίνει ὡς οἶμαι τὸν ἀσπάλαν. Λυκό-
φρων.

Σιών, εἰμὴ σημαίνει τὴν πόλιν, γράφεται ε̅ τῷ
καὶ παράδοσιν. εἰδὲ σημαίνει τὸ κύριον ὄνομα, γρά-
φεται ε̅ τῷ ἡ. ὡς τὸ, τὸν σιῶν βασιλέα τῷ Ἀμορ-
ρίων. τὰ εἰς ἰ λήγοντα βαρβάρων ὀνόματα, ἐξυ-
νούνται. οἷον, Θιατῶν, Εῤατῶν. Ἀτμῶν, Τελα-
μῶν. ἔτω κὶ Σιῶν. χωρὶς τῷ Μεγαλῷ, Βαραβαῖ,
Βαριανῶν. ταῦτα δὲ περιεσπῶται. ἔστι ἀκλίτα.

Σιωπῇ, ἐκ τῷ σιγῇ κὶ τῷ α̅ φ̅ ὡπός, ἢ τῷ ὅπῃ ὁ
σημαίνει τὴν φωνὴν, γίνεται σιγνοπῇ, κὶ ἀπο-
βολῇ τῷ γ̅, κὶ κρᾶσι τῷ ἡ κὶ τῷ ὁ μικρὴ εἰς ὦ
μέγα, γίνεται σιωπῇ. ἢ ἐκ τῷ σιγῶ σιγνοπῇ, κὶ
ἐκβολῇ τῷ γ̅, τὸ δὲ σιωπῇ κὶ σιγῇ, ἔστι ἐπὶ ῥή-
μα μισότητος. κὶ ἔστι τὸ σιγῇ μακρὸν, τὸ δὲ σιω-
πῇ, βραχὺ, ὡς παρὰ τῷ ποιητῇ.

Σκαλμός, ε̅ ε̅ ὅν δεσμύεσι τὰς κώπας πάσχαλον.
ὑποσκαλμῶς δὲ, ἢ τῷ σκαλμῷ βάσις. ἐκ τῷ σκαί-
ρω σκαρμός, γίνεται τὸ ὑποσκαρμῶν, σκαρμῶς,
καὶ ῥοπῇ τῷ ἀμειβάσθαι εἰς ἀμειβάσθαι, σκαλ-
μῶς. ὅτ' τῷ πλοῖε παρὰ τὸ μὴ ε̅ ε̅ τῷ ναῦν
σκαίρειν, ἦσαν πηδῶν.

Σκάλοφ, ὁ σπάλαν λέγεται παρὰ Ἀττικοῖς. κὶ λέ-
γει Νικομήδης σκάλοπας ὡς παρ' Ἀριστοφάνει ὁ κ̅-
καλυμμένος ἔχων τὰς ὄπας.

Σκαῦδαλον, παρὰ τὸ σκάζω ὁ σημαίνει τὸ χωλαί-
νω. λέγεται κὶ σκαῦδαλον ἢ ε̅ ε̅ ε̅.

Σκαυδάλιθρον, τὸ πέταρον τῷ παγίδων, ἀπὸ τῷ
σκαζόμενον συμπίπτειν κὶ κρᾶσιν τὸ ἐμπετόν.
ἔστι δὲ τὸ ἐν τῇ παγίδι καμπύλον ξύλον ὃ ἐρεί-
δεται. Ἀλξίρχος δὲ ῥόπρον ἔφη. οἷον, ῥό-
προν ἐρεῖδόμενον.

Σκαλόα, εἰς τὸ σκῆψις.

Σκάμανδρος, ε̅ ε̅ τὸ γεγονέναι καμάτε παραίτιος, ἢ ε̅
τὸ ἐσκαφθῆαι ὑπ' αὐτοῦ ἐκλήθη Σκάμανδρος. Ξε-
δος δὲ, ἐπειδὴ ἐκεῖ λεσάμενοι αἱ θεαί, ξανθὰς
ἔχον τὰς κόμας, ὁπότε Ἀλεξάνδρῳ ἦγον οὐκ ἐκ
κάλλος κερδισόμενοι. Ὀμπος, ὅν ξανθὸν κα-
λεῖται θεοί, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

Σκαῦδαλον, τὸ σκαζόν ε̅ ε̅ τῷ ἀλήθειαν.

Σκαμβή, ε̅ ε̅ τὸ σκαίως προβαίνειν. ἢ παρὰ τὸ
σκαπῶ τὸ κατρύσσω. ὁ δὲ διεσραμμένος, πολ-
λὰ κατρύσσει καὶ τῷ πλυσίον.

Σκαλῶν, σκολῶν, πολύγωνον. τῷ δὲ τριγώνῳ.
εἰδὴ ε̅ ε̅, ἰσόπλευρον, ἰσοσκελές, σκαλῶν.

Σκαφίς, ὁ καδίσκος ἐν ᾧ καταχέονται αἱ γυναῖκες. ἐκαλεῖτο δὲ ὕψος, ἐπεὶ καὶ σκάφη εἶδος τι πλοῖα καὶ ὁμοιοῦσός ἐστι τῷ πλοίῳ ὁ καδίσκος. ἔστι δὲ καὶ κερὰς εἶδος, καὶ σμινύης γεωργικῆς.

Σκαρδαμύσσειν, ἄρα τὸ μύω, μύσσω ἄρα γαῶν, καὶ ἄρα τὸ σκαίρειν τὸ κινεῖν, παρὰ τὴν συνεχὴ κίνησιν τῶν βλεφάρων, ἃ δὴ τὸ μύειν παρέχει. τὸ δὲ σκαίρω, ἀποβολὴ τῆς σ, καίρω, καὶ διπλασιασμῷ καρκαίρω. οὗθεν καὶ τὸ, Κάρκαίρε δὲ γαῖα πόδεσσιν ὀρνυμένων ἀμυδρῶν, οἷον ἐν κινήσει καὶ παραχῇ ἢ γῇ ἐρρήετο, ἃ τὸ πλῆθος τῶν σειόντων αὐτῷ ποδῶν. καὶ τὸ σκαρδαμύσσειν ὑπὸ τῆς σκαίρω, ἀποβολὴ γέγονε, τὸ κινεῖν καὶ μύειν τὰ βλέφαρα. ὡς τὸ, Βλέψον εἰς ἐμὲ ἀσκαρδαμυκτὶ, ἀεισοφάνης Ἰππεῦσι. παρὰ τὸ σκάω, σκαίρω, ὡς παρὰ σπαίρω.

Σκάφος, παρὰ τὸ σκάπτω τὸ κοιλαίνω, σκάψω, ἑσκαφα, ὥς αὐτὴ σκάφος, ὑπὸ μεταφορᾶς τῶν σκαπτομένων καὶ γινομένων βαθέων.

Σκαιός, ἐκ τῆς σκάω τὸ χαλάνω, ἢ τὸ ἐκ ὀρθῶς βαδίζω. ὥς ἔσκαμβός, ὁ μὴ ὀρθῶς βαδίζων. καὶ σκαιὸς ἀνδρῶπος, σκαμβόστις ὧν καὶ μὴ ὀρθός, σκαὸς καὶ σκαιός. καὶ σκαιή, ἡ ἀριστερὰ χεὶρ. σκαιῶς ὃν ἔχει πρὸς τὰς πράξεις. παρὰ τὸ σκάζειν ἐν ᾧ τὰς πράξεις ἐνδέχεται. ἢ ὅτι ἀδυνάστερα τῆς δεξιᾶς. ὁ δὲ ἀδυνάτης σκάζει.

Σκέλος, ἢ παρὰ τὴν χάσιν, διέχεται ὃ ἀπ' ἀλλήλων. ἢ παρὰ τὴν κέλδω τὸ δι' ἧς βαδίζομεν. ἢ παρὰ τὸ ἐσκληκύναι καὶ σκληρότερα εἶναι τῶν ὑπερθεῶν. ἢ κέλδωτος πλεονασμῷ τῆς σ, σκέλδωτος, καὶ συγκοπῇ σκέλος, δι' αὐτῶν ὃ τὴν ὁδὸν τελευτῇ. ἢ παρὰ τὸ χίζω, χέλος, καὶ σκέλος. ἀπεχισμῶν γάρ εἰσιν ἀπ' ἀλλήλων. ἐκ δὲ τῆς σκέλος, γίνεται σκελίζω.

Σκελετός, ὁ νεκρός, ὑπὸ τῆς σκέλλεσθαι, τὸ ξηραίνεσθαι.

Σκέλλω, σημαίνει τὸ ξηραίνω, Ἰλιάδος ψ'. Μὴ πρὶν μῆρος ἡελίοιο σκῆλη ἀμφὶ ᾧ χροά ἵνεσιν. καὶ σκελτός, ὁ ἀπεξηραμμένος.

Σκευός, παρὰ τὸ χῶ τὸ κρατῶ καὶ φυλάττω χεῦος καὶ σκευός. ἢ παρὰ τὸ κέδω τὸ κρύπτω.

Σκεπάω, ἐκ τῆς σκέπω τὸ το, παρὰ τὸ χέδω τὸ κωλύω, χέπω, καὶ ἔοπη καὶ πλεονασμῷ τῆς τ, σκέπτω. ἢ παρὰ τὸ σκιά καὶ τὸ ἔπω.

Σκείρων, ὄνομα ληστῆ, πολλῆς φθορᾶς γεγονότος αἰτίς. τὸ σκεῖ δὲ φθογγόν, καὶ ἀναλογίαν. ὑπὸ τῆς κείρω κείρων καὶ σκείρων. καὶ τὸ κσεύρων.

Σκλῶ, παρὰ τὸ σκλῶ. τὸ το, παρὰ τὸ χῶ τὸ κρατῶ, χλῶ καὶ σκλῶ, ἢ κρατῶσα καὶ φυλάττωσα ἡ μᾶς. ἢ παρὰ τὸ ἴσημι. σκλῶ δὲ λῶ ἔχασιν. Δημοδοκῆς ἐν τῷ πρὸς Σπερδαίον.

Σκλῶος, εἰσὶ δὲ σκευός τι εἶναι. ὅπερ οἱ μὲν, κόσμον τινα γυναικείον εἶναι φασίν, οἱ δὲ σκιάδειον. ῥηπεική. σκλῶος καὶ τὸ σῶμα, παρὰ τὸ σκλῶωμα καὶ σκλῶω εἶναι τῆς ψυχῆς, οἷον οἰκητήρεον.

Σκηπαῖον, σκηπῆρον, ῥάβδος. Ἰλιάδος ν'.

Σκηπῆρον, παρὰ τὸ σκήπτω τὸ ἐπακμβίζω, ἀπὸ τῆς σκήπτεσθαι καὶ ἐπερείδεσθαι αὐτῷ, πλεονασμῷ τῆς ρ. ἔστι δὲ βασιλικὴ ῥάβδος.

Σκῆψις, ἡ πορφασίς, ἀπὸ τῆς σκήπτω τὸ πορφασιζομαι. τὸ το, παρὰ τὸ σκῆπτω. οἱ δὲ πορφασιζόμενοι, σκέπτονται τί εἴπωσιν. καὶ ἐπέσκηψε, σημαίνει ἐνετείλατο, ἢ πορφασίσατο. ἔστι καὶ δίκη τις ὑπωμοσία καὶ ἄρα γραφή. Δημοδοκῆς ἐν τῷ πρὸς Πανταίνετον, Ἀλλ' ὅτι ταύτης τῆς σκῆψως εἰσελθὼν, ἀμφοτέρωθεν ὅπως εἴπω. ἔστι δὲ καὶ ὄρχησις τις ἢ σκῆψις. σημαίνει καὶ ἀναβολὴν, ἢ φροντίδα. ἔστι δὲ καὶ πόλις ἐν Τροίᾳ ἧς μέμνηται Δημοδοκῆς ἐν τῷ κατὰ Ἀλκιμάχου. λέγεται δὲ σκῆψις, καὶ ἡ ἐκ μελέτης ψυδομαρτυρία παρὰ τὸ σκῆπτω σκέψις καὶ σκῆψις, ὁ σκεπτόμενός τι εἰπεῖν ψυδές. ἔστι δὲ καὶ ὁπισκηνιάμενον, καὶ τὸ ἐπιβαρῆσαντα. καὶ ὁπισκηνιάσθαι, τὸ ἐπιβαρῆσαι καὶ ὁπισσημεῖσθαι.

Σκαλδῶ. ὡς τὸ, Εἴ μὴ αὐτὴς ἐσκαλδυνότες φαινόμεθα, σεσαλδυνότες, ἐρδυνήσαντες, παρὰ τὸ σάλος, σαλδῶ.

Σκέπτεσθαι. σκέπτεσθαι μὲν ἔστι τὸ βελούεσθαι τι, σκήπτεσθαι δὲ τὸ πορφασιζέσθαι μετ' ἰσοκρίσεως.

Σκέπαρνον, τὸ ἔριον ἃ τὸ σκῆπτειν τὸν ἄρνα.

Σκείρων ἄνεμος, ὑπὸ τῶν Σκείρων ἰδῶν περὶ τὴν καταιγέαν.

Σκείρα, ἑορτὴ Ἀθηνᾶς. καὶ σκείραφια, τὰ κυβεῖα. ἢ τοῖς ἐπὶ σκείραφός τις ἔστιν ὄργανον κυβητικόν. ἢ ἀπὸ Σκείραφας τινὸς κυβητῆ. ἢ ὅτι ἐν τῇ τῆς Σκείραδος Ἀθηνᾶς ἱερῷ οἱ κυβηταὶ ἔπαιζον.

Σκιά, παρὰ τὸ κίω τὸ ἀκολουθεῖν, κιά, καὶ πλεονασμῷ τῆς σ, σκιά, ἢ συνακολουθεῖσα, καὶ σκιάς ὁ σκιά ἀποτελῶν.

Σκιάς, τὸ ὁδεῖον ἐκαλεῖτο τῶν Λακεδαιμονίων καὶ τὴν ἀρχαίαν φωνὴν. οἶκος ὃν ὅτι στρογγύλος. τὰς δὲ τοιαύτας ἃ τὸ τὴν ὀροφὴν ἔχειν μιμήματα τῶν σκιαδῶν, σκιάδας οἱ πάλαι ποροηγόρευον. ἐπεὶ δὲ μετωνόμασαι σκιάδης, καὶ τὸ πολὺ πλῆθος καὶ Ἐλλῶν θολιάς ἐκάλεον αὐτάς. καὶ τὰς οἴκους τὰς περιφερεῖς οἱ μὲν θόλους, οἱ δὲ θολιάς, ποροσαγορεύουσι.

Σκιδνῶ, ἐκ τῆς σκεδῶ σκιδνῶ, ὡς πέτω πινῶ, κερῶ κερνῶ. ὥς ἔσκαρῶν, σκιδνῶμι, τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν σκιδνῶσι, τὸ παθητικόν, σκιδνῶμαι, ἐσκιδνατο, καὶ ἐσκιδνῶτο.

Σκίπων, παρὰ τὸ σκινῶ τὸ ἀποβολῶν τῆς τ, καὶ τῆς ρ. καὶ συγκοπῇ τῆς η, σκίπων. σημαίνει δὲ τὴν βακτηρίαν.

Σκίμπος σκίμποδος, ἄρα τὸ σκλῶ καὶ τὸ πῶς ποδὸς γίνεται, σκλῶίμπος τις ὧν, ὃ σκλῶσι τὰ σώματα, καὶ συγκοπῇ, σκίμπος, λέγεται δὲ τὸ μέρος τῆς κραββάτης. μεταφορικῶς δὲ ὅλος ὁ Κράββατος. λέγεται καὶ σκίμπος χωρὶς τῆς υ, ὡς ἀελλόπος, σκινόπος τις ὧν, ὁ σκλῶ ὁμοιος.

Σκιρωθῶναι. φανερὸν ὅτι τὸ ρῦπν τὸ σφόδρα ἐμ-
μύροντος καὶ δυσεκπλῦτος. Σώφρων ἐν τοῖς γυναι-
κείοις ἑσπαιοῖς, Περὶ αὐτῶν τὰ νόσον εἰς τὸν
μυελὸν σκιρωθῶναι. σκίρον δὲ τὸν αἰδῆ ρῦπον
καὶ Κρατῖνος λέγει. καὶ Εὐπολις ὅτι τὸ ἐν τῇ
τυρῷ ρῦπν. ἀλλὰ καὶ Ξενοφῶν ἐν τῇ ᾧ ἐπὶ Ἰπ-
πικῆς ἔτι λέγει.

Σκίφος, τὸ ξίφος, διαιρέσει τὸ ξ, εἰς κς, καὶ ὑ-
περθέσει.

Σκιρῶ, παρὰ τὸ σκαίρειν τὸ πηδᾶν, ὑφαιρέσει τὸ α,
καὶ πλεονασμῷ τὸ τ, καὶ περισπασμῷ τὸ πνε.

Σκληρός, παρὰ τὸ σκλῶ μονοσύλλαβον, ὅθεν ἀπὸ
τὸ σκέλλω.

Σκνίπος, ὁ μικρολόγος καὶ σκνιφός, παρὰ τὴν σκνί-
πας καὶ τὴν τῶν σμικρότητα. σκνίφ δὲ ὅτι κω-
νωποιδὲς πτηνόν. Ὄρος. λέγει δὲ ὁ Χοιροβοσκός
ὅτι λέγεται σκνίφ καὶ κνίφ. καὶ τὸ μὴ σκνίφ,
κλίνεται καὶ ὅτε τὸ π, καὶ ὅτε τὸ φ, οἷον σκνιφός
καὶ σκιπνός, τὸ δὲ κνίφ, ὅτε τὸ π μόνον κλίνε-
ται. ἐστὶ δὲ ζῶον ὀτελής. ὅθεν καὶ ὅτι μικροφύ-
λων ἀνδρῶν εἰώθε λέγεσθαι ὅτι σκνιφός ὅτι. με-
τάγεται ὅδ' ἡ ὁρικὴ εἰς ὀφθαλμῶν.

Σκόλοπες, ὅθεν ἐξ ὅλα ἅπερ ἐπήγνυον τῷ τείχει.
παρὰ τὸ κολάπτω, κολάφω, κολάφ. ἢ παρὰ
τὸ χίζω χόλαφ, καὶ σκόλοφ, τὸ διεχισμῶν,
καὶ ἀπαξυμμῶν ἐξ ὅλων.

Σκολιός, παρὰ τὸ σκάζω τὸ χωλαίνω, ὁ μὴ ὀφθαλμῶν
ὁδὸν πορεύμενος, ἀλλὰ διεσπασμένος. ἢ παρὰ τὸ
σκαίος. ἢ παρὰ τὸ σκέλον ὃ σημαίνει τὸ σκολιόν.
σκολιὸν πόρον λέγουσι καὶ τὸν ἀπὸ Βυζαντίου πλῆν,
ἕως τῆς Σομίας τῆς Πόντου. ὅθεν εἰσὶν αἱ κυανεαὶ
πέτραι. ἢ ὅτε τὸ σκαμβόν εἶναι καὶ ἐκίσον. εἰκο-
νὲ δὲ τῷ ξ, σοικεῖω καὶ θηεῖω ἔρποντι.

Σκολιά, τὰ συμποτικά ἄσματα. Δίδυμος φησὶ
ἁφ' ὅρων ἐτυμολογίας ἐν τῷ βίτῳ τῷ συμποσια-
κῶν. Ὄρος. ἀπὸ τῆς μεθύσεως καὶ σκολιῶς ἔχουσι
τὰ αἰσθητικὰ ἀδεῖν.

Σκολύθειον, Πλάτων τίθεισιν αὐτὸ τὸ ὕψος ἡμῶν λε-
γόμενον ὑποπόδιον, ὑπὸ ποιητῶν δὲ ὑποθρονίον.
Πλάτων, ὅς περ οἱ τὰ σκολύθεια τῷ μεγάλων
καδίζησθαι, ὑποσπῶντες χαίρουσι καὶ γε-
λῶσιν, ἐπειδὴ ἴδωσιν ὕψιον, ἀνατετραμμέ-
νον. τινὲς δὲ ὅτι τῷ μικρῶν διφρεδίων ὁξεδέ-
ξαντο τὴν λέξιν.

Σκόπελος, λίθος προβεβλημένος τῆς θαλάσσης,
ἀπὸ τῆς σκοπεῖν. ὅτι ὀπτιδίως ἐκείθεν γίνεται
περιωπή.

Σκοπός, σημαίνει β. τὸν κατέσκοπον, ὡς τὸ, σοὶ
δ' ἐγὼ Οὐχ ἄλλος σκοπός ἐσομαι, Ἰλιάδος κ'.
ὅτι τῆς ἀπλῶς ἀφαιρέσεως, Δμῶων σκο-
πός ὅτι, καὶ μέγαρον ἡμετέρων.

Σκοπία, ὁ ὑψηλὸς τόπος καὶ σκόπελος. ὁμοίως καὶ
σκοπαὶ ὑψηλοὶ τόποι. ἀμφότερα ἀφ' ὧν ὅτι πε-
ρισκοπῆσαι καὶ ἰδεῖν, τὰ πόρρω καὶ κύκλῳ. ἐν
δὲ τῇ σκοπία, γίνεται καὶ σκοπιάζω, σημαίνει
τὸ βλέπω.

Σκηνιάριος, τῆς Δακτικῆς ὑπάρχων τάξεως, Λατί-
νων φωνῇ, ὅθεν νοτίριος Ἑλληνικῶς, ἢ χαρτο-
φύλαξ. σκηνίον ὅδ' τὴν δρυφρακτικὴν λάρνακα
οἱ Ῥωμαῖοι καλεῖσι.

Σκορακισμός, οἱ παλαιοὶ ἀπὸ δύο λέξεων διε-
ζυγμῶς, παράγωγα ποιεῖσι πολλάκις, Νέα
πόλις, Νεαπολίτης. παρὰ ποταμὸν, ἀπὸ ποτά-
μιος. οὕτω καὶ τὸ σκορακίζειν εἰς κόρακας, ἐσ-
κορακίζειν, καὶ ἀποβολῇ τοῦ ε, σκορακίζειν.
ἔτι Ὄρος. ἀλλὰ καὶ Ὀρείων καὶ Ἡρώδιανός, πε-
ρὶ παλαιῶν.

Σκορδινᾶσαι, τὸ παρὰ φύσιν τὰ μέλη κτείνειν. καὶ
τὸ χασμάσθαι ὁ κλωμῶν λέγεται. γίνεται δὲ
παρὰ τὴν ἐγείρωμεν ἐξ ὕπνου ὅταν χασμάσθαι
ὄντες, ἐκτείνωσι τὰς χεῖρας ὅπερ καὶ παρὰ τὴν ἀλ-
λως πῶς βασανισμῶς καὶ ὁλεσμοῦς τὰ μέλη,
οἷον σκορδινᾶσαι ἀπὸ κόρας ὕπνου καὶ ἑσθῆς, ἢ
καρδινᾶσαι τὴν κεφαλὴν. Ὄρος.

Σκορπίζω, ἐκ τῆς καρπὸς καρπίζω καὶ σκορπίζω.
ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται ἡ λέξις, ἐπεὶ ὁ καρπὸς
σκορπίζεται.

Σκορπίος, σημαίνει τεῖχος. τὸν χειρταῖον, καὶ γίνε-
ται παρὰ τὸ σκορπίζειν τὸν ἰόν. καὶ τὸν θαλάσ-
σιον, καὶ γίνεται ἐκ τῆς πλήττειν καὶ τὸν ἰόν ὀπ-
βάλλειν. ἢ παρὰ τὸ σκαίως ἔρπειν. σημαίνει καὶ
τὸν ἀέρα. καὶ λέγουσιν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν χειρταῖον
ὁμοιότητος. ἐπειδὴ ὅτε ἐναντίος ὅστις ὁ ἥλιος, τό-
τε τὰ ἀστέρια ὅτι τὴν γλῶσσαν σκορπίου ἀνεί-
ροντες. ἢ ἐπειδὴ ἐκ τῆς κόλπας σκορπίζειν τὰ ἀστέ-
ρια εἰς ὀφθαλμῶν.

Σκόροδον, οἷον σκαῖον ῥόδον.

Σκότος, ἀπὸ τοῦ σκαίειν ἀνόμασαι. οἱ δὲ φασιν
σκοπός ὅστις, ὅτι δὲ σκοπεῖσθαι τὸν προσερ-
χόμενον ἐν τῇ αὐτῇ. ἔτι Ἡράκλειτος. ὁ δὲ
Ἡρώδιανός, παρὰ τὸ χεῖν ἡμᾶς πολλάκις
σκοπεῖν, ὅθεν ὅστις ἐπὶ χεῖν. Ὄρος.

Σκοτόμαινα, νύξ ὅστις ἐν ἡ μαινεται καὶ ἀκατασταεῖ
τὰ ἑρᾶνα.

Σκοποδασυπυκνόθριξ, παρὰ Ἀριστοφάνη. μελανόθριξ,
ἀπὸ τῆς σκοπῆς, καὶ δασύς, καὶ πυκνός, καὶ θριξ.

Σκῶλος, εἶδος ὅστις ἀκαίτης, ἢ πυρῶδεις αὐτο-
νώτερος γίνεται, Ἰλιάδος ν'. Ὄς τε σκῶλος πυ-
ρκαυτός. ὁ δὲ Ἀππίων ῥάβδος πεπυρκαυμέ-
νη. ἐστὶ δὲ καὶ πόλις ἐν τῇ Βοιωτίᾳ. ἐστὶ δὲ ἀ-
πᾶς τὸ ὄνομα. λέγεται δὲ ἀπὸ τῆς σκῆλλω τὸ
ξηραίνω, ὁ ὑπὸ πυρὸς ὁξηραμένος.

Σκῶληξ, παρὰ τὸ μὴ ἔχειν κῶλον, ἢ γὰρ ὅστις καὶ
ἀντίφρασις, πλεονασμῷ τὸ σ. τὸ δὲ κῶλον, πα-
ρὰ τὸ κλῶ. τὸ δὲ κλῶ, παρὰ τὸ σκέλλω τὸ ξη-
ραίνω. καὶ ὅδ' σκληρότερον ὅτι καὶ ξηρότερον.

Σκῶπις. ἐστὶ τὸ ζῶον σκῶφ λεγόμενον, κόβαλλον
δὲ καὶ μιμηλὸν τὸ ὄρεον. τινὲς δὲ κακοφάνον αὐ-
τὸ λέγουσι. καὶ εἴρηται ἔτι, παρὰ τὸ σκαίαν ἔ-
χειν ὅπα. φασὶ δὲ ἀπὸ τῆς ζῶας καὶ τὸ σκῶπτειν
εἰρηδαί, περὶ τὸ λαιδορεῖν.

Σκύβαλον, τὸ δὲ ἐν τέρων ἐκδιδόμενον κυσίβαλον τι ὄν.
Σκυδ-

Σκυδμαίνειν, τὸ σκυδρωπάζειν καὶ ὀργίζεσθαι. κυ-
ρίως ἐπὶ τῶν λεόντων ἐπὶ τοῖς ἀφαιρεμένοις σκύμ-
νοις ὀργίζομεν. ὅτε ἐν τῷ σκύμνῳ καὶ τῷ με-
ταίνειν, γίνεται τὸ σκυδμαίνειν. ἢ ὅτε τοῦ τῆς
ᾠδῆς τὸ πρόσωπον συστολῆς τοῦ σκύλλους ὅστις
δείγμα, ὃ συμβαίνει ἐπὶ τῶν ὀργίζομεν, Ἰ-
λιάδος α'.

Σκυῖον λέγεται ἡ ὀφρὺς καὶ ὅτε αὐτὴ γίνεται σκυ-
νίζω καὶ σκύζω.

Σκύνεσθαι, σημαίνει τὸ ὀργίζεσθαι ᾠδῆς τῆς σκύ-
δας, οἱ τινες ὀργιλώτατοι ὄντες, τὸ ἐπισκυῖον
καθέλκονσι.

Σκυδρωπάσαι, πλεονασμός ἐστι, τῷ ρ. σκυδρωπά-
σαι γάρ ἐστι ᾠδῆς τὸ σκυδικὸς ἔχειν ὥπας. ἢ
σχυδρωπὸς παρὰ τὸ σκύζω τὸ ὀργίζομαι καὶ
τὸ ὠφ' ὠπὸς ὁ ὀφθαλμός. ἢ παρὰ τὸ χύβρα
καὶ τὸ ὠφ' γίνεται χυδρωπὸς, καὶ πλεονασμῷ
τῷ ς, καὶ ἔσπῃ τῷ χ' εἰς κ, ταῦτε οἱ ἀφανῆς
πρόσωπον κεκτημένος.

Σκύλα, σημαίνει τὰ ὅτε τῷ πολέμου συναγόμενα
λήϊα, καὶ τὰ ἐκ τῶν πολεμίων λαμβανόμενα ἐτι-
ζώντων λάφυρα. τὰ δὲ τῶν θεῶν σκύλα. γί-
νεται δὲ παρὰ τὸ συλῶ σύλον καὶ σκύλον. ὅθεν
τὸ σκῦ μακρόν. παρὰ τὸ φωνῶ ἔχειν σκύλα-
κος. Ὁμηρος, τῆς δ' ὡς φωνῇ μὲν ὅσον σκύλα-
κος νεογιλλῆς. Ὀδύσειον.

Σκύλλος, κυρίως ἐπὶ κυνὸς νεογιλλῆς. ὅτε τῷ ἐπὶ χεῖν
ἐπὶ τὸ ὑλακτεῖν σκύλλαξ τίς ὦν. Ὀδύσειον.

Σκύμνος, τὸ τῶν λεόντων ἐκγονόν, παρὰ τὸ σκύζω
τὸ ὀργίζομαι, σκύμνος λέγεται ἐπὶ λέοντος,
σκυμνός δὲ, ἐπὶ τῶν ἄλλων ζώων.

Σκύπος, τὸ δέρμα, καὶ σκυποδέφης, παρὰ τὸ ξύω
ξύτος, εἴτα δαλύσει τῷ ξ', καὶ ἀφ' ὧς γίνεται
σκύπος, τὸ ξυόμενον, οὐδὲν γὰρ οὕτω ξύε-
ται. ἢ παρὰ τὸ χίζω, χίπος καὶ σκύπος κατὰ
ἐναλλαγὴν καὶ ἔσπῃ. ἐχισμὸν γάρ ἐστι ἅπαν.
σκύπος δὲ λέγεται παρὰ τὸ μεταξὺ τῶν ταινιό-
πων τῷ ἑαχίλῃ δέρμα. ὡς Περσέωνος φησι. τι-
τὲς δὲ φασὶ σκύπος λέγεσθαι τὸν νωτιαῖον μυε-
λόν. οἱ δὲ τὸν μεταξὺ τῶν ὀφρύνων καὶ τῷ μετώπῳ
τόπον. οἱ δὲ, τὸ ἰνίον, ὅπερ ἐπισκυῖον καλεῖ-
ται. ἄλλοι δὲ τὸ τῆς κεφαλῆς δέρμα, παρ' ὃ καὶ
σκύπος εἴρηται ἡ κεφαλὴ.

Στυτίνης, περιζώματα ὅτε λάρων, παρὰ τὸ σκύ-
πος ὅστις δέρμα.

Σκυταλωτοὺς ἑοχοὺς, ῥαβδωτοὺς. ἢ σκυτάλη παρ'
Ἀττικοῖς βακτηρίαν σημαίνει, καὶ ὅπως δέ ἐστι τι
εἶδος ἔσω καλὸν κέρον. καὶ παρὰ Λακεδαιμονίοις
ἐπὶ βακτηρίας τὰ τεταται. καὶ σκυταλίδες, καμπῶν
εἶδος, ὅστις ζῶντι. παρὰ Ἀλεξανδρεῦσι τε εἶ-
δος καρέδων, καὶ σκυτῶς τι ἐν τῇ νηϊ. καὶ σκυτα-
λεμνῇ, ξύλῳ τυπτομνῇ. σκυτάλη δὲ, πίναξ,
δέλτος. ἔδος δὲ Λακεδαιμονίοις χρῆσθαι σκυτά-
λην, ὡς τῇ ῥαμματεῖαν.

Σμαραγεῖ, φορεῖ, κτυπεῖ, ἀπὸ τῆς σμάργος, σμα-
ραγῶ. τὸ παρὰ τὸ σμαράσσω σμαράγος καὶ σμά-

ραγος, φόφος, ἥχος. κυρίως γὰρ σμαράγος
ὁ ἀπὸ σμαραγμῆς ἥχος. ἔστι δὲ καὶ ἔπειτα σμα-
ραγῶ, καὶ σημαίνει τὸ λάμπω. ἐξ οὗ καὶ
σμάραγος, ὁ λαμπρότατος λίθος. παρὰ τὸ
μαίρω τὸ λάμπω, ὁ μέλλων, μαρῶ, κατὰ πα-
ραγωγὴν, μαράσσω, πλεονασμῷ τῷ σ, σμα-
ράσσω, καὶ ῥηματικὸν ὄνομα, σμάραγος καὶ σμά-
ραγος.

Σμερδαλίος, καταπληκτικός, φοβερός. ἐκ τῆς σμερδ-
νόν, σμερδαλῆος, ὁποδελῆ τῷ ν. καὶ σμερδνόν,
τὸ καταπληκτικόν. ἀπὸ τῆς μερίζειν τὴν ψυχὴν
τῶν ὁρώντων τῷ φόβῳ, καὶ μὴ εἶναι αὐτῶν ἐν τῷ
μυῖν. παρὰ τὸ μερίζω μεριδνός, καὶ συγκοπή
καὶ πλεονασμῷ τῷ σ.

Σμῖλος, τὸ μελλισσόβοτον, ἢ τὸ σύστημα τῶν μελλισ-
σῶν. σημαίνει καὶ τὸ πλῆγμα, καὶ γίνεται ἀπὸ τῆς
σμῶ σμήσω, τὸ πλῆσσω.

Σμηγεγγα, τὴν εἴχα τῆς κεφαλῆς. ἀπὸ τῆς μή-
ειγος ὅπερ σημαίνει τὴν κεφαλὴν, πλεονασμῷ
τῷ σ. Λυκόφρων. καὶ σμηκρός, ἀπὸ τοῦ μικρός
πλεονασμῷ τῷ σ.

Σμινθεός, ἐπίθετον Ἀπόλλωνος. οὕτω καλοῦσι
Κρήτες τὴν μῦαν. ζήτει τὴν ἰσορίαν ἐν τῷ α'
τῆς Ἰλιάδος.

Σμυγερὴ, ἅμα ἐπίπονος καὶ αἰχρὰ. Ἡσίοδος.

Σμύξαι, καῦσαι. ζήτει εἰς τὸ ὑποσμήχεστα.

Σμῶδιξ, ἡ ὑφαιμος πληγὴ. παρὰ τὸ σμῶξαι. ἔπειτα δὲ
λέγουσιν οἱ Ἴωνες τὸ πατάξαι. ὁ δὲ Θεόγνωτος, ἀπὸ
τῆς σμῶ τὸ πλῆσσω, καὶ ἀδραγωγῶν, σμήγω, καὶ
ἔσπῃ τῷ μακρῷ εἰς μακρόν, σμῶγω, σμῶξω, καὶ
σμῶδιξ. ἢ ἐκ τῆς σμῶ σμήσω, ἐξ ἧς καὶ σμήτος, τὸ
πλῆγμα. ἢ παρὰ τὸ μάλωφ μάλωπος μάλωπι-
ζω, ὁ μέλλων, μάλωπιζω, ἐξ αὐτῆς μῶλιξ, καὶ
πλεονασμῷ τῷ σ, καὶ ἔσπῃ τῷ λ εἰς δ', σμῶδιξ.

Σμῶνι, ἡ ἐκ τῆς ἀνέμου πληγὴ. ἀπὸ τῆς σμῶ ῥήμα-
τος. τὸ σμῶ, μέγα. ὡς τὸ ζῶνι. δύο δὲ εἰσιν
εἰς γὰρ δισύνθετα τῷ ὠ ἀδραγηνόμην βαρύτο-
να, ῥῶγω, καὶ σμῶγω.

Σμύρνα, ἡ τῷ μυρίζω μύρνα καὶ σμύρνα. ἢ πα-
ρὰ τὸ μύρον, πλεονασμῷ τῷ ν, καὶ ἀφ' ὧς τῷ
σ. τὸ δὲ ὄνομα τῆς νησε, Σμύρνη.

Σοβαρός, παρὰ τὸ σεσοβῆσθαι, ἢ παρὰ τὸ σεσεῖ-
σθαι, σεαρός καὶ σοβαρός πλεονασμῷ τῷ β'. εἰς
τὸ δυσάος. εἴρηται γὰρ ᾠδῆς σοβαρὸς οἶον ὁ σοβῶν
καὶ μὴ σεμνότητος ἀπορίαν.

Σόλος ὁ δίσκος, ἀπὸ τῆς σῶ τὸ σείω, τὸ ὀρμῶ καὶ
κιῶ. τὰ τε δὲ τῷ σῶ, ὁ μέλλων, σῶσω, καὶ ῥη-
ματικὸν ὄνομα καὶ συστολῇ τῷ ὠ εἰς σ, σόλος.
ἢ παρὰ τὸ ὅλον σέβειν.

Σόλοικοι, οἱ βάρβαροι, ἀπὸ Σόλωνος Κίλικος. Ἰσέων
ὅτι ἐξέρπει τὸ βαρβαρίζειν τῷ σολοικίζειν, καὶ ὁ
τὸ μὲν βαρβαρίζειν, ᾠδῆς μίαν λέξιν ὅτι ἀμάρ-
τημα. καὶ τόνον μὲν, ὡς ὅταν τὸ ἀνδρωπος ὀξυτό-
νως εἴπωμην ἀνδρωπός. καὶ ῥαφῆν, ὡς ὅταν τὸ
Νεῖλος δὲ τῷ ῥαφῶ. καὶ κλίσιν, ὡς ὅταν τὸ
Αἴας, αἴε κλίνω. καὶ ῥόνον, ὡς ὅταν τῷ αἴας,
τὸ α

τὸ αὐτὸ εἶναι. καὶ πνεῦμα, ὡς ὅταν τὴν ὑπὸ πό-
 θεισιν ψιλῶ. σολοικίζεν δὲ ὅστις, τὸ φεῖ σὺ-
 παξιν, καὶ τὴν φράσιν ἀμαρτάνειν. τέστιν ἐκά-
 της λέξεως κατ' ἐαυτὴν κειμένης, καλῶς ἐχού-
 σης, ἐν δὲ τῇ συντάξει, ἀτάκτως καὶ ἀνακολουθῶς
 ἀδραγμανομένης. ὡς ὅτι τῷ, ἐγὼ φεῖ πατὴρ
 ὁ τείχος ἐπέσεν. ἰδὲ ὅδ' ἐνταῦθα ἐκίστη λέξις
 κατ' ἐαυτὴν ἔσα, καλῶς ἔχει, ἐν δὲ τῇ συντά-
 ξει, ἀτάκτως καὶ ἀνακολουθῶς ἀδραγμαίνεται.
 ὅθεν καὶ σολοικισμός λέγεται, οἷον, ὁ τῷ σώου
 λόγῳ αἰκισμός, ἦγαν ὕβρις τῷ ὀλοκλήρῳ λόγῳ.
 δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι σολοικίζεν καὶ βαρβαρίζεν
 δεῖ λέγειν, καὶ σολοικίζουλον, καὶ βαρβαρίζου-
 νον, σολοικισμός δὲ καὶ βαρβαρισμός καὶ δεῖ λέ-
 γειν. Χοιροβοσκός.
 Σορός, ἡ τῷ λειψάνῳ, ὡς τὸ σεισυροῦναι τὰ σώ-
 ματα ἐν αὐτῇ. ἡ παρὰ τὸ εἶρω τὸ καλύω, σο-
 ρός, ἡ καλυπτική.
 Σοφός, παρὰ τὸ σέβω, σοβός καὶ σοφός. σέβωσι ὅ-
 τον σοφὸν ἅπαντες.
 Σοφιστής, κυρίως ὁ σοφισζόμενος. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης
 σοφιστὰς λέγει πᾶς ἐπὶ τὰ σοφός. ἐλέχθη δὲ καὶ ὁ
 ἐτελοφιλόσοφος, σοφιστής. ὁ δὲ τῶντι, σοφός.
 ὅθεν ἐπεπόλαξε λέγειν, Φιλοσόφει, ὁφρεῦ γι-
 νώσκῃς ἡμῶν θεὸν ἡδὲ σοφιστῶν. νυνὶ σοφιστὰς, πᾶς
 ἑξαφιστῶν ποιοῖσάμενός. ἔπος Ἀπολλώνιος ἐν ἐ-
 ξηγήσει τῷ Ἡρόδοτῳ γλωσσῶν. ὥρος. λέγεται
 καὶ ὁ ἐπιρριάζων ἐκὼν ἐν πῶς λόγοις.
 Σέσιον μύρον, τὸ κένινον Ἐλλήνας πορσαγορεύουσι.
 τὰ ὅδ' λείρεα ὑπὸ τῷ Φοινίκῳ σῆσα λέγεται.
 σῆσον δὲ τὸ κένινον ὑπὸ φρυγῶν λέγεται.
 Σπάδων, σημαίνει τὸν δύνεχον, παρὰ τὸ ἄποσπᾶ-
 δαίτι μέρος αὐτῷ.
 Σπάθη, τὸ ὑφαντικὸν ἐργαλεῖον, παρὰ τὸ κατασπᾶν
 τὴν κρόκην.
 Σπάδαι, αἱ τῷ πλόρῳ, ἄπο τῷ σπᾶδαι πορὸς
 ὅπκιμπίαν.
 Σπάργανον, ὡς τὸ σπαράσσω σπαράγανον, καὶ συγ-
 κοπή. λέγονται δὲ αἱ πρῶται φασκίαι σπαργα-
 γώματα, ὅθ' αὖ δεσμῶνται οἱ παῖδες ρυθμιζόμε-
 νοι ὅτι τὸ ὀρθότερον.
 Σπαῖον, τὸ ὀλίγον, ἐκ τῷ σπαῖος. τῆτο, ἄπο τῷ σπα-
 νίζω ὃ σημαίνει τὸ ἐλαττῶ καὶ φθείρω. τῆτο, παρὰ
 τὸ σπαῖος ἡ λείψις. τῆτο, παρὰ τὸ σπᾶν σπαίνω,
 σπαῖνις καὶ σπαῖος. ἡ παρὰ τὸ παίνω, καὶ κατὰ ὡς
 χρηματισμὸν, παῖς, καὶ πλεονασμῷ τῷ σ.
 Σπάρτα λέλειπται, Ἰλιάδος β'. παρὰ τὸ σπείρω τὸ
 εἰλίσσω, σπαρτίον. καὶ ὡς περ μύρια μῆρα, ἔπω
 καὶ σπαρτία σπάρτα, καὶ συγκοπῶν, ὡς ὑποκο-
 ριστικόν.
 Σπαρτιάτης, ἄπο τῷ Σπάρτῃ Σπαρτίτης, καὶ πλεο-
 νασμῷ τῷ α, Σπαρτιάτης. ὁμιόν' ὅστις καὶ τὸ Κρο-
 τωιάτης. Ἡρώδης δὲ φεῖ παθῶν.
 Σπαίρω, ὅστις ἡ ἀσπαίρω γίνεται. τὸ δὲ σπαίρω,
 ἐκ τῷ σκαίρω. ἑξαφέρει δὲ κατὰ Ἀττικῶν σπῶ-
 θεαν. Ἡ' ῥά οἱ σπαίρεσθαι καὶ ἐρίσθαι πελέμιζε.

καὶ, ἡσπαίρεν, ὡς ὅτε τις βᾶς ἀσπαίρει. καὶ δίο-
 τι τὸ μὴ σπαίρειν καὶ ἀσπαίρειν, ἀμυστόντινα κί-
 νησιν δηλοῖ, ὃ γίνεται ἐν ἰχθύσι καὶ ἐν τῇ δε-
 δειμῇ καὶ τὸν ποιητὴν βοῖ. τὸ δὲ σκαίρειν, εὐ-
 μυστόντινα ὀρχησικῶς τε καὶ εὐρυθμον κίνησιν δη-
 λοῖ. ὅθεν παράγονται σκάρος καὶ σπάρος ἰχθύες.
 ὅθεν τὸ σκάρος εὐμυστόντινα καὶ εὐρυθμον κίνησιν
 δηλοῖ. ὅστις καὶ τὸ σκιρτᾶν παράγεται. σπαρί-
 ζειν, ὅτι ἰχθύων λέγεται.

Σπείρω, παρὰ τὸ σπείω σπείρω. ἀδραγωγὴ καὶ ἡ
 πλεονασμός. ὡς κυλίω, κυλίνδω. ἀμείρω, ἀ-
 μέρω. σημαίνει δὲ τὸ μὴ δυσίων φιλιῶμαι καὶ
 καταλλάσσομαι καὶ θεῶ καὶ ἀνθρώποις.

Σπίος, τὸ σπῆλαιον, τὸ ἀφώτιστον οἶκημα. παρὰ
 τὴν σβέσιν τῷ φωτός. ὡς ὅτι τὸ πολὺ ὅδ' φωτός
 ἐστὲρμηλὸν ὅστις. ὅθεν φησὶ, Σπίος ἡεροειδής.
 παρὰ τὸ σβᾶ σβέω, σβέος καὶ σπῖος. κλίνεται
 σπῖος. ἡ δὲ θεῖα τῷ πληθυντικῶν, τὰ σπῖα,
 καὶ συγκοπῇ, σπῖα.

Σπέρμα, παρὰ τὸ σπῶσθαι σπῶν ἔχειν ἐν ἑαυτῷ
 τὴν δυνάμιν τῆς τελειότητος. καὶ σπῶναι, τὸ
 παιδοποιεῖν.

Σπέργυς, παρὰ τὸ σπῶσθαι, σπῶν τῷ β, εἰς γ,
 σπῶν γυς, καὶ ὑπερθεῖται, σπῶν γυς. περὶ παθῶν.

Σπῶδω, παρὰ τὸ σπῶν γίνεται σπῶδω, καὶ σπῶ-
 δέσει τῷ σ. ὃ ὅδ' ἀγωνίζόμενος, γλῶσσαι διεγείρει.
 ἡ παρὰ τὸ ἔω τὸ περιπατῶ, γίνεται ἔδω, σπῶ-
 δω, καὶ σπῶδω.

Σπέρχω, σημαίνει τὸ κτεπεύομαι, σπῶδω, καὶ
 συσπῶν, ἴσως ἄπο τῷ περιέχειν. συμπεριέ-
 χω ἔν, καὶ κατὰ συγκοπῶν, σπέρχω.

Σπῶδαι, τὸ ἀκροαθῆναι. ἄπο τῷ ἔπειται, τὸ ἀ-
 παρέμφατον ἔπειται, πλεονασμῷ τῷ σ, ἔσπειται
 καὶ σπῶδαι.

Σπείρας. αὗται εἰσὶ μόναι παρὰ τῷ ποιητῇ εἰς ἑξ
 λήγασθαι ἄπο τῷ εἰς ὅς ἐδετέρων. αἰδὲ ὅδ' ἐντελῶς
 λέγεται τείχος, σάκιος. τὸ δὲ αἴτιον, ἡ δὲ θεῖα,
 κατὰ τὸ σπῶν καὶ σπῶν. εἰ προσέλαβον ἡ γλῶσση ἑ-
 τερον ἑ, σπῶν καὶ σπῶν, κακόφωνον αὐτὸ ἐγένετο.
 ὅθεν ἐποίησε δέας, σπῶν, καὶ πλεονασμῷ τῷ
 τ, δέας καὶ σπῶν.

Σπείρα, τὰ ἱμάτια, ὡς τὸ ἐνσπείρεται καὶ συσ-
 φίγγεται ἐν αὐτοῖς. καὶ σπῶν, τὸ τῷ ὀφείως
 εἰλίσσω. γράφεται δὲ καὶ δῆ τῷ τ. ὡφείλε δὲ
 δῆ διφθόγγῃ. ἀλλ' ἡ παράδοσις ἔχει τὸ τ. καὶ
 ἴσως τῷ λόγῳ τῷ ῥηματικῶν. εἰσὶ γάρ τινα ὀ-
 νόματα τὰ ἄπο ῥήματος γινόμενα, αἵτινα δῆ τῷ
 τ γράφεται, λείβω λιβάς. ἔπος ἄπο τῷ σπῶν
 σπῶν καὶ σπῶν.

Σπῆλαιον. ἐκ τοῦ σπῶν, ἡ δοτικὴ τῷ πληθυντι-
 κῶν, σπῶσι, καὶ ἐκτάσει, σπῶσι. καὶ ἐν σπῶσι,
 σι, καὶ συγκοπῶν.

Σπῆρμολόγος, μικρὸν ὀρνίθιον κολοιῶδες. ὠνόμα-
 ζαι δὲ ἀπὸ τῷ τὰ σπῶν ἀναλέγειν. λέγεται
 ἀπὸ τῆς καὶ ὁ ἀτελής καὶ ἀκαταφρόνητος ἀνθρω-
 πος. καὶ ἴσως ἀπὸ τῷ ἀλλοφύῳ ἑξῶν.

Σπῆρ-

Σπείρων, ἀπὸ τῆς σπῶς τὸ κατασπῶ. σπυμῶν ὅδ' ἡ γῆ, δέχεται τὰ σπέρματα. παράγωγος ἔστι τοῦ σπῶ, ἅμα γὰρ τῷ καταβληθῆναι τὴν σποράν, σπᾶται ὑπὸ τῆς γῆς τὸ χωρῆσαν εἰς αὐτὴν. ἔτι Φιλόξενος. ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ τῶν θηλειῶν, ὅτε δέχονται τὸ σπέρμα.

Σπείσαι, ὡς τὸ πῖσαι, ὅστις ποτίσαι τὴν γῆν τῷ οἴνῳ. Ὠρος.

Σπῆλαιον, παρὰ τὸ σπῶ τὸ κατασπῶ, καὶ τὸ λάας ὁ λίθος. σπῆλαιον ὅδ' ἐδὲν ἄλλο ὅστις ἢ λίθος κατασπασμένος.

Σπῆλυγγες, τὰ βιβραμῖνα τῶν πέτρων, παρὰ τὸ σπᾶν.

Σπιλάδες, αἱ ὑφαλοὶ πέτραι, οἷον, ὑπασπάδες. ἢ ὅτι μελαίνεται τὸ κατ' αὐτὰς μέρος. ἢ σπυλὴ γῶδεις εἰσὶν αἱ κοῖλαι πέτραι, παρὰ τὸ σπῆος. ἔτι Ὠρείων. ὁ δὲ Ὠρος, ἀπὸ τῆς λεπίζεσθαι ὑπὸ τῶν κυμάτων τῆς θαλάσσης, οἷον ἐπὶ τῆς ἕσας. ἢ παρὰ τὸ χίζεσθαι, ἢ ἀπὸ τῆς χάζεσθαι, ἢ ἀπὸ τῆς συμπεπιλῆσθαι.

Σπιθαμῇ, εἰς τὸ παλαισῆ.

Σπινθήρες, βολίδες καὶ ἀκοντισμοὶ πυρός. παρὰ τὸ σπῆραι πεποῖνται, τὸν τῆς πυρός ἔχον λόγον, οἷον σποράς τις ὧν τῆς θέρωντος πυρός. ἢ παρὰ τὸ μὲν σπῆδης ἵεσθαι ἢ θηρᾶσθαι. ἢ παρὰ τὸ ἐν τῇ σποδῷ θεωρεῖσθαι.

Σπλάγχνα, οἷον ἐπέλαχνα, ὅθεν τὸ πλυσίον ἀλλήλων ὑπάρχειν καὶ ἐφάπτεσθαι, καὶ ὅθεν τὸ σπᾶν τὴν τροφήν. Ὠρος.

Σπλῆν, ἀπὸ τῆς εἰς ἑαυτὸν ἐπισπᾶσθαι τὰ φαυλιδύοντα τῶν ὑγρῶν.

Σπόγγος, εἰ μὴ ὅθεν τῆς π, παρὰ τὸ σπᾶν τὰ ὑγρά. εἰδὲ ὅθεν τῆς φ, παρὰ τὸ σφίγγειν καὶ τὰς ἐκθλίψεις. ζῆται εἰς τὸ φῶς.

Σποδός, ἀπὸ τῆς σβέσσω, σβοδός καὶ σποδός, ἢ ἀμαυρῶσα τὴν φλόγα. ἢ ἀπὸ τῆς πρὸς ποδός, πλεονασμῶς τῆς σ, τὸ ἐν ποσὶ κείμενον. ἢ παρὰ τὸ σπῆδω, ὡς ὅδ' ἐν τῇ πυρὶ ἔθουον οἱ Ἑλλῆνες.

Σποράδες νῆσοι, ἢ ὅθεν τὸ σποράδην κείσθαι, ἢ ἀπὸ σπαρτὸν καὶ σπαρτὸν.

Σπῆδῃ, ἐπὶ ῥήματι μεσόπτης, ἢ ἀθροίσματος. τὸ δὲ ἢ. τὰ παρὰ δοτικῶν γινόμενα ἐπὶ ῥήματα καὶ τὴν αὐτὴν γραφὴν φυλάσσει.

Σπυρίς, πλεονασμὸς ἐστὶ τῆς σ' ἀπὸ τῆς πυρός, πυρεῖς. Ἡρόδοτος λέγει ὅτι τὰς πυρὰς σπυρὲς λεγούσιν οἱ Συρακοῖται, παρὰ τὰς σπόρας.

Σπαγών, παρὰ τὸ σπᾶ ῥήμα, ἢ παράγωγος σάζω. οἷον, ἢ ῥύμιον, ἀλλὰ σάσιν τῆς φορᾶς τῆς ὑπερῶς λαβύσης.

Στάδιον, ἢ τοι ὅθεν τὴν σάσιν, ἐσώπης ὅδ' ἐθεῶντο. οἱ δὲ φασὶ περιττὸν εἶναι τὸ σ. εἶναι ὅδ' ἐτάδιον, παρὰ τὴν ἐν τῇ δρόμῳ τάσιν.

Σταδίη, ἢ ἐν τῇ συστάσει μάχῃ. ἢ ἀπὸ τῆς στατήματος τῆς οὐρανίας, ἢ ἀπὸ τῆς σάσιν τὸν Ἡρακλέα τῆς δρόμου σταπνεύσαι.

Σταθερὸν ἡμᾶρ, Ἀπολλώνιος, τὸ μέσον τῆς ἡμέρας

τὸ μισημερινόν, ὅτε ἵσταται ὁ ἥλιος, ἥτιον ὅδ' ὀκτεῖ τότε κινεῖσθαι. οἱ δὲ, ἐπὶ τῆς ἰσχυρῆς πεθεῖσθαι.

Σταθμός, λέγεται καὶ τὸ σταθμίζον, καὶ τὸ σταθμίζόμενον, καὶ ἢ ὡς σταθμός. σταθμός δὲ λέγεται, καὶ ἢ μαῖδρα τῶν τροβάτων. ἀμφοτέρω παρὰ τὴν σάσιν.

Σταθμῶ, παρὰ τὸ σταθμῆ. τῆτο παρὰ τὸ ἵστασθαι.

Στακτῇ, παρὰ τὸ σάζω, σάξω, ἵσταμαι, ἵσταται στακτῇ.

Σταλαγμός, σὺ ῥήμα, ἢ παράγωγος σάσσω, ὁ μέλλων, σάξω, ὅθεν ἢ σταγμός, ὡς φράζω φραγμός, πλεονασμῶ τῆς αλ' συλλαβῆς, σταλαγμός. ἢ ἐκ τῆς σαλάσσω, τῆτο ἐκ τῆς σάσσω, πλεονασμῶ τῆς αλ' συλλαβῆς.

Σταμίνας, τὰ καταστρώματα τῆς νηὸς, ἐφ' ὧν ἵσταντο. Ἀεὶσαρχος δὲ ὀρθὰ ξύλα, οἷον, σήμονσιν ἐοικότες. Ὠρος.

Στάμιος, μέτρον τι.

Σταν, ἀπὸ τῆς ἵσσω.

Στάσιμον, τὸ μέρος τῆς χορᾶς. ὅταν ὅδ' ὁ χορὸς μὴ τὴν πάροδον ἀγαθίστηται μὴν ἀκίνητος, πρὸς τὴν ὑπόθεσιν αὐτῇ εἰκότως στάσιμον λέγοιτο.

Στασιμῶς καὶ περιστάσιμον θυμῶν, περιττῶς, καὶ πέρα τῆς δέοντος θυμῶν καὶ ὀργίζεται.

Στασιάζειν. ὁ μὴ Ἡρώδης πλεονασμὸν λέγει εἶναι τῆς α, ἀπὸ τῆς σάσις στασιάζω. ὁ δὲ Ὠρος λέγει, ὅτι τῆνομα ἔλαβον ἀπὸ τῆς ἵστασθαι καὶ συσρέφειν τινὰς περισσοτέρως πρὸς ἀλλήλους.

Στατήρ, ἀπὸ τῆς ἵστημι, σῆσω. καὶ παρ' ἡμῖν, ἐπὶ τῆς νομίσματος τίθεται. οἱ δὲ ἀρχαῖοι, ἐπὶ τοῦ δανίζειν. ὀβολοσάτας γὰρ οἱ Ἀττικοί, τὰς ὀλίγας δανείζοντας ἔλεγον ὀβολοσάτας. καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ ποιητέον. Δείδω μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσονται ἀχαιοὶ χρεῖος, Ἰλιάδος γ', ἀπὸ τοῦ δέδια μὴ ὁ χθιζὸς οἱ Ἑλλῆνες ἐδάνεισαν χρεῖος, σήμερον ἀπολάβωσι. τῆτες τὴν νίκην ἢν δέδωκασιν ἡμῖν χθιζὸς ἡττηθέντες ὑφ' ἡμῶν, μὴ σήμερον ἡμᾶς νικήσωσι. τὸ δὲ ἀποστήσονται, αὐτὴ τῆτο ἀπολάβωσιν. ὁ δὲ πρὸς τὸ δίδόναι καὶ λαμβάνειν ἐπιπείθει, στατήρ ἀνόμεσαι, παρὰ τὸ ἵστασθαι. ὁ δὲ Ὠρος, στατήρ τὸ νόμισμα ἐρρήθη, ὁ πρὸς δανεισμός καὶ ἀποδόσεις ἐπισημαίνει τῷ βίῳ. ὅθεν καὶ στατήρες, οἱ χρεῶσαι. οἷον, Πολλοὶ στατήρες, ἀποδοτήρες ἐδ' αὐτῷ εἰς. Ἐπίχαρμος Προμηθεῖ.

Σταυρός παρὰ τὸ σάσις καὶ τὸ εὖρος, οἷον, ὁ μῆκος ἔχων καὶ πλάτος. παρὰ δὲ τῷ ποιητῇ, σταυροὶ λέγονται ὀρθὰ καὶ ἀπὸ ξυμμετρίας ξύλα παρὰ τὴν σάσιν, ἀπὸ ἑξῶθεν περιτίθενται ταῖς αὐλαῖς πρὸς τὸ μὴ σκονοχωρεῖσθαι τὰ ζῶα ἐν τοῖς συφείοις.

Σταφυλή, παρὰ τὸ σήπω σταφυλή καὶ σταφυλή. πῶς παυθεῖσθαι ὅδ' τῆς ἀμπέλης, τότε καὶ ἢ σταφυλή γίνεται σταπῆς. ζῆται εἰς τὸ τέλος.

Σταρ, παρὰ τὸ σάζω, ἢ ἵστημι σῆσω, παρὰ τὸ σάσιν καὶ πῆξιν ἔχειν.

Στεγὰ-

Σπγάζω, ᾧδ' τὸ σέγν. τῆτο, ᾧδ' τὸ σέγω τὸ ὑπομῖν.

Σπγανός, ὁ ἐσεγασμένος καὶ ἐσκεπασμένος, ᾧδ' τὴν σέγν. λέγεται δὲ σπγανὸν καὶ τὸ σπγανότερον. καὶ σπγανόποδες ὄρνιθες, οἱ ἐν ὕδασι ἔχοντες πόδας ἔχοντες σπγανούς, οἱς αἱ μεταξὺ τῶν δακτύλων ἐρυχωρεῖαι δερμάτια ἐλημμένα εἰσὶ. καὶ σπγανώματα ἐν τοῖς ποίχοις οἱ οὐδεσμοί. τὸ δὲ σέγν, ᾧδ' τὴν σπγανώματι, καὶ τὸ πέγγω τὸ βρέχω, ἢ ὑπὸ τῆς βροχῶν σωπεγγομένη.

Σπλγίσματα, ἄποξύσματα. σπλγίδες γὰρ αἱ ξύσαι αἱ τὰς παλγὰς τῶ σώματος ἄποξύουσαι. Λυκόφρων.

Σπλεός, τὸ τῆ πελέκειος ξύλον.

Σπλγνοφύης, ὁ σερεῖς φύσεως, ἄπο τῆ σπγνός, καὶ φύσις.

Σπναγμός, ᾧδ' τὸ σπνάζω. τῆτο, ᾧδ' τὸ σέγω. τὰ δὲ παθητικὰ οὐχ εὐρίσκειται ἐν χρήσει, ἐναντίας δὲ ἔχει τὸ σημαίνον μὲν τῆς φωνῆς χαρακτῆρι.

Σπέργω, εἰ μὴ συντάσσεται μὲν δοτικῆς, σημαίνει τὸ ἀρκᾶμαι. εἰ δὲ μὲν αἰτιατικῆς, σημαίνει τὸ ἀγαπᾶ καὶ φιλῶ. γίνεται ᾧδ' τὸ σέγω ὁ σημαίνει τὸ ὑπομῖν. τῆτο, ᾧδ' τὸ σῶ ρήμα ὁ σημαίνει τὸ ἰσῶ, καὶ ἐδραῖω, καὶ βεβαιῶ. ἀπὸ τῆ σῶ ἐν, σέγω, καὶ πλεονασμῶ τῆ ρ, σέργω. ὡς φῶ, φέβω, φέρβω.

Στέλεχος, εἰ μὴ ὁ κορμός ἦγεν ἢ ῥίζα, ᾧδ' τὸ τέλος ἔχειν, ἢ ᾧδ' τὸ σερεῖν. εἰ δὲ οἱ αἰῶν τῆς κορυφῆς κλάδοι, ᾧδ' τὸ εἰς τέλος ἔχειν.

Στέλλω, τὸ ἀπὲρπίζω καὶ κοσμῶ. Ἀποστέλλω δὲ ἢ ἀποστέλλω περιεσύντι δηλοῖ, ἦγεν ἐκπέμπω τῶ ἀποστομᾶσαι καὶ κοσμεῖν, καὶ διδιδεῖν πᾶν. σημαίνει τὸ κοσμῶ, ὅς ἐ καὶ σολή. τὸ κρύβω, ὅς ἐ καὶ συσολή. τὸ ἐπιστέλλω, ὅς ἐ καὶ ἐπισολή. καὶ τὸ πλέω, ὅς ἐ καὶ σόλος.

Στέρρον, ἄπο τῆς σερεῖστος. ἢ ᾧδ' τὸ σερεῖν εἶναι, ἢ παρὰ τὸ σερεῖν εἶναι. παρὰ τὸ σῶ σεῖς, τὸ ἐντελές, σέω, σερόν, καὶ πλεονασμῶ τῆ ρ, σέρρον, τὸ σῆθος.

Σπέρρος. βέλονται τινὲς ἄπο τῆ σερεῖστος εἶναι, συγκοπῇ σερός. καὶ πλεονασμῶ ἐτέρω ρ, σέρρος. ἐμοὶ δὲ δοκεῖ μάλλον τὸ σερεῖς, ἄπο τῆ σερεῖστος εἶναι. τὰ δὲ εἰς ναὶ ἀπαρέμματα, παρὶ εἰς ὅς ὀνόματα ἰσοσύλλαβα. οἶον, μιλῶναι, μιανός. διῆναι, διερός. ῥυπῶναι, ῥυπαρός. σαθῶναι, σαθερός. ἔγω σῶναι, σερός, καὶ σέρρος.

Στέρφος, ἐστὶν ἐρεφός καὶ σερφός. οἱ δὲ, παρὰ τὸ σέφειν ὅδ' σκέπειν τὸ σῶμα, σέφος, καὶ πλεονασμῶ τῆ ρ, σέρφος. σημαίνει τὸ δέρμα, παρὰ τὴν σφυρότητα καὶ πυκνότητα, ἢ παρὰ τὸ ἐρέφειν καὶ σκέπειν. καὶ σερφόπιπλος ὁ Ἡρακλῆς, ὅς τὸ δέρμα τῶ λέοντος, ὃ ἔχῃτο ἀπὸ περιβολαῖς, λέγεται δὲ καὶ σκαπανός, διότι ἐσκαφεῖ τὰς κόφρας τῶν Αὐγείας βοῶν. βυγαλάδας δὲ, ὅς τὰς Γηρυόνας βῆς. Λυκόφρων.

Σπύται, ὅς βεβαιῶνται, ὑπὸ χυεῖται. παρὰ τὸ σῆ-

θος, οἶον ἐν τοῖς σῆθεσι διανοεῖται. ἐκεῖ δὲ τὸ λογιστικόν, κατ' Ὁμήρον, οἶον, Σπῆθος δὲ πλήξας καρδίην ἠνίπαπε μύθῳ. ἢ ὡς παρὰ τὸ ἀθλῶ ἀθλόω, οἶνοχοῶ οἶνοχοῶ, λαβῶ λαβῶ, ἔγω σῶ, σέω, σέομαι, σέεται, σέεται ὅπῃ τῶ ὠεσμῶς τῇ ψυχῇ, καὶ σάσιμον λαβεῖν, καὶ ὑποδέμνός τι, ᾧδ' ἔδιδυχεῖται εἰπεῖν.

Στεφανίτης, ἄπο τῆ σέφανος. τῆτο, παρὰ τὸ σέφω. στεφανίτῳ δὲ λέγασιν Ἀττικοὶ τὸν ἀγῶνα, ἐφ' ᾧ σέφεται ὁ νικῶν. Χοιροβοσκός.

Στεφανή, εἶδος περικεφαλαίας. ἐστὶ καὶ κόσμος γυναικεῖος. τίθεται δὲ καὶ ὅπῃ ὄρας, ὅπῃ τῆς κυκλοτερῆς καταφοράς, Ἰλιάδος ἡ, Ὄντε καὶ στεφανῆς ποταμὸς χειμάρρος ὅστις. Ἰσέον δὲ ὅτι, ἐκ ἄπο τῆ σεφανῶ, ὡς περ ἄπο τῆ λήθω τὸ λανθάνω, καὶ μήθω τὸ μανθάνω, τὸ δὲ σημαίνον μὲν, ὁμοῖον. τὸ δὲ σέφω καὶ σεφανῶ, ἐκ ὁμοῖον. εἰς μὲν δὲ σεφανοῖ, ἔπος πάντως καὶ σέφει. ἐκ εἰς δὲ σέφει, ἔπος πάντως καὶ σεφανοῖ. σέμματα μὲν γὰρ ὅς πᾶν τὸ ἐν οἰκῇ ποτε ἔσῳ περιτιθέμενα καὶ περὶ χεῖρα καὶ περὶ ῥάχιλον, σέφανος δὲ μόνῃ τῇ κεφαλῇ περιτίθεται, ὡς ἐν ἀπο τῆ σέφους γίνεται σέφω, ἔγω καὶ ἀπο τῆ σέφανος, σεφανῶ.

Στελειά, τὸ ἔνμα τῆ πελέκειος, δι' ἃ τὸ σελεῖον ἐνείρεται, ὡς ἔνμα Ἀττικοὶ λέγασιν. Ἀεισοφῆς, Τρήμας ἔχει. καὶ τὸ ἔνμα δὲ ὡς Εὐπολῆς, Οὐδὲν καινὸν ἔνμα ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτοῦ εἶναι. ἢ δὲ ἔνμα, Δώριον.

Σταῖνος. Σταῖνος δὲ ὅτι ἔσεται οἶον, ἀποπείσεται. ἔσεται γὰρ. πᾶν δὲ εἰς ὅς ἔσεται ἐν ὀνόμασι βαρύνεται. καὶ μακρὸν ἀρσενικὸν ὑπάρχον, ὁζύνεται. εἰ δὲ ἔσεται ἄνδρως, βαρύνεται. Ἰσέον δὲ ὅτι τὸ καὶ τὴν γέφυραν σῶμα λέγεται σεῖνος, τὸ δὲ ἔσεται ἀπὸ τῆ ἐλαττωθήσεσθαι καὶ ἔσεται. ἔσεται δὲ τὰς ἔσεται οἱ Ἰῶνες καλεῖται. Καὶ, οἶνός σε ἔσεται μελιδικῆς. ἔπος εὐρον ἐγώ.

Στεῖρα, ὅπῃ πλοῖα εἶρηται, παρὰ τὸ σέρρα εἶναι καὶ εὐτονος. σέρρα, ἄποβολῇ τῆ ρ, καὶ πλεονασμῶ τῆ ι, σείρα. ἀφ' ἃ καὶ τὴν μὴ τετοκῆν γυναικα, σείρα λέγασιν, ὅς τὸ σερεῖστος καὶ ἀποπείσεται εἶναι τῆς τετοκῆς. ἢ ἄπο τῆ σερεῖστος σέρρα καὶ σείρα, ἢ σερεῖστος τῆ τῆς. ἢ παρὰ τὸ σῶ σείω (ὡς σῶ σείω, καὶ σῶ σείω) σείρα, ἢ τῆ κυῖσαι σῶσιν ἔχασα.

Στεριός, παρὰ τὸ σερεῖν γίνεται σεριός, καὶ πλεονασμῶ τῆ ι.

Σπῆθος, παρὰ τὸ ἴσημι, σῆτω. καὶ τί μετέχει τὸ ἰσάμενον, ὁρδόν. ἄπο τῆ ἴσωναι ἐν, διότι ἴσημι ἀσάλοτον. τὰ δὲ ἄλλα μέρη τῶ σώματος κλίνεται, τὸ δὲ σῆθος ἐ κλίνεται. ὡς δὲ ἄλλοι, ὅτι ἐν αὐτῷ τὸ ἡγεμονικὸν ἴσημι. ἢ ὅτι δι' αὐτῶ τὰ σιτία διωθῆται, σιτίωθος δὲ, καὶ συγκοπῇ σῶθος, καὶ ἔσῳ, σῆθος.

Σπῆθιον, ὑποκοριστικῶς μέρος τι τῶ σῆθος. Σπῆθι, παρὰ τὸ σῶ, σῆτω. σημαίνει δὲ τὸν ἐν τῇ κεφα-

κεφαλῇ κείμενον τὸ πεδνεῶτος λίθον, ὃς ἔστι καὶ σι-
λίτης. καὶ σιλιτόει, τὸ θριαμβεύει, ὡς πολίτης
πολιτεύει, παρὰ τὸ σῶσιν γίνεται καὶ σήμων. τὸ
δὲ σῶ σημαίνει ὑπομνήω, Ἰλιάδος λ', Ἀλλ' ἄγε
δὴ σέωμ' καὶ ἀλεξόμεθα μύοντες.
Σπῶσιν, εἰ μὴ χωρὶς τῆς ἰ, ἀπὸ τῆς σῶ σείω, τὸ
πληθύνω, σῶμ' καὶ σῶσι, καὶ πλεονασμῶ τῆ
ἡ, σῶσιν. εἰδὲ μὲν τῆς ἰ, ἀπὸ τῆς εἰσ σῆς
σῆ, καὶ πλεονασμῶ τῆς ἡ, σῆν, καὶ σῆν, σῆμ' καὶ
σῆντε, σῆσι, καὶ σῶσιν, ὃ καὶ βέλτιον.
Στίβος, σημαίνει τὴν ὁδὸν, παρὰ τὸ σείβω τὸ πε-
ριπατῶ, ὃς ἔστι καὶ θροσιβής. σημαίνει καὶ τὸ σω-
ρὶδὸν τίθηναι, ὃς ἔστι καὶ σοιβή ἢ σοιβασία.
Στιβάς, παρὰ τὸ σοιβάζω. Ρῦθμῳ δὲ τὸ φεῦδος
σιβάζουσιν, αἰτὶ τὸ δραπέτευσι, διαφέρουσι. καὶ
σιβάνειν τὸ ἰχθυεῖν.
Στιβαρόν, εἰς τὸ σείβω τὸ περιπατῶ. καὶ τί μετέ-
χει; οἶονεὶ τὸ πεπιλημνόν καὶ συνημνόν καὶ
πυθαγορίαν, ἢ γὰρ μὴ ἔχον ἔξοδον μηδὲ ὀπλῶ.
ἢ ἀπὸ τῆς ἰσημι σιβαρόν, τὸ ἰχυρόν. ἀπὸ τῆς
σειβῶ, ὃ δούτερος ἀόριστος, ἔσιβον, ὃ παθητι-
κός, ὁρῶν, καὶ τὸ ἀπαρέμφατον, σιβύω. καὶ
ἐπειδὴ κανὼν ὅστις ὁ λέγων, ὅτι πῖς εἰς ναὶ ἀ-
παρέμφατος εἰσὶν αἰτιατὰ καὶ οὐκ ὀνόματα εἰς
ρος, οἶον μινάει, μινρός, ἔπω σιβύω, Δωρι-
κή ἔσπ' ἢ σιβαίει, ὃς ἔστι τὸ σιβαρός.
Σπείριγμα, παρὰ τὸ σπείρω. τὸ παρὰ τὸ ἰσημι
σῆσω, καὶ ἀδραγωγῶ σπείρω.
Στιγματίας, καλεῖται τὸς οἰκέτας τῶν σιζομένων ὡς
ἀχρησίμους.
Στιγμή, παρὰ τὸ σίζω σιγῇ, καὶ πλεονασμῶ τῆς μ.
ὡς δὲ φοιτῶ φοιτίζω, ἔπω σῶ σίζω, τὸ τὸν δια-
κεχυμνόν καὶ πεπλανημνόν λόγον σῆσαι. ὃ δὲ Φι-
λόσοφος σίζειν, τὸ πῖς ἐν τῇ ἀναγνώσει φορὰς σά-
σιν ποιεῖν. σίζω, σίζω, σιγμή.
Στίλβω, τὸ λάμπω. παρὰ τὸ σείλω, σίλβω, ὃς
ἔστι καὶ σιλπνός, ὡς τέρω τέρπνός. ἢ παρὰ τὸ
σέλας καὶ τὸ βῶ τὸ βαίνω. ἢ παρὰ τὸ πῆλε,
οἶον, τὸ πόρρωθεν λάμπω καὶ διαυγάζω.
Στιχάει, ἀδραγίνεται. ἀπὸ τῆς σείχω τὸ ἐν τάξει
ἀδραγίνωμαι, γίνεται περισσώμενον δούτερας
συζυγίας, σιχῶ, ὃς ἔστι καὶ σίξ ἢ τάξις τῶν πε-
σσαρκοῦται ἀνδρῶν, ἐκ τῆς σείχω σείχω. ἢ ἀπὸ
τῆς σίζω σίζω, ἔσιχα, σιχῶ, καὶ σοίχος καὶ σοι-
χεῖον.
Σποά, ἀπὸ τῆς σοιά. σοαὶ δὲ αἱ καμάραι, ἢ τὸ
λεγομένον προσκλιτόν.
Σπλή, ἀπὸ τῆς σέλλω, ὑποβολὴ τῆς οἶος λ'. κυ-
εῖως ὑποσέλλειν ὅστις, τὸ διακινεῖς ἐκπέμπειν,
(ὅθεν καὶ σόλος, ὃ πολλῶν πλοίων ὑπόπλευς)
καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὸ δι' ἐτέρω τινὸς ἐκπέμπειν
ἐν αὐτῷ. ὁρῶς. παρὰ τὸ σέλλω ἐν τὸ πλῆω,
γίνεται σόλος.
Στόμα. ἀπὸ τῆς τέμνω, τέτομα, τόμα καὶ σό-
μα. ἢ παρὰ τὸ τὰ σιτία αἰμαῖ. στόμα δὲ λέ-
γεται ἢ ἐπειδὴ δι' αὐτὸ τέμνεται τὰ σιτία,

ἢ ἐπειδὴ αὐτὸ μόνον τὸ μέρος τετμημνόν ὅστις
τῆς ὀφείας.
Στόμαχος, σημαίνει τὸν φάρυγγα, δι' ὃ κατεπίνο-
μ'ον τὴν ὑγρὰν καὶ ξηρὰν τροφήν, παρὰ τὸ στόμα καὶ
τὸ χέω, δι' αὐτὸ δὲ ἡ τροφή πρὸς τὴν γαστέρα χέι-
ται. καὶ ἡτοί ὅτι τὰ ἀπὸ τῆς σόματος εἰς αὐτὸν χέι-
ται, ἢ ὅτι στόμα ὅστις τῶν χειρῶν. ἢ ἐκ τῆς σόμα
καὶ τῆς μήχος ὃ σημαίνει τὴν μηχανήν. ἢ σιτομά-
χος, ὃ πῖς σιτίοις μαχομένης, θλίβουσι δὲ αὐ-
τόν. ἢ ὃ θλίβων ἐμπαλιν ταῦτα.
Στόνος, στυαγμός, λύπη, ἀπὸ τῆς σῶν. καὶ στυόου-
ται, τὰ τῶν πολλῶν στυαγμῶν αἰτία.
Στόνυξ, καλεῖται τὸ εἰς ὅξυ λήγον. Περὶ σόνυ-
χι, ἔριψε σφυρόν.
Στορέσας, κατασρώσας. οἶμαι ἀπὸ τῆς σροφῶ, ὑ-
περθέσει καὶ ὑποβολῇ τῆς φ, σροῶ. Εὐσώρεσε δὲ
θεὸς μέγα πόντον, ἀπὸ τῆς σροῖω σροῶ σροῖ-
σω, τὸ γαλλύνω.
Στοχάζομαι, ἐκ τῆς σείχω τὸ καὶ τάξιν σκοπῶ καὶ
βλέπω καὶ βαδίζω. στοχάζεσθαι δὲ λέγεται, τὸ
πρὸς ὁρῶν ὁδὸν τὸν λογισμὸν ἀποδιδύναι.
Στρατός, τὸ πλήθος τῶν πολεμούντων. παρὰ τὸ σρέ-
φω, σρέφω, ἔσραφα, ἔσραμαι, ἔσραπται,
στραπτός, καὶ καὶ ὑποβολῇ τῆς π στρατός, ὃ δὲ πε-
ρίστροφος, ἢ ὃ σωι-στραμμένος καὶ σωιδεδιμένος ὁ-
χλος. ἀλλὰ μὲν οἱ Αἰολεῖς σροφῶ λέγουσι τὸ ρῆ-
μα, καὶ σροτὸν λέγουσι τὸ σωι-στραμνόν πλήθος.
ἢ παρὰ τὸ σερρῶς ἵστασθαι, στρατός. ἢ παρὰ τὸ
σερρῶς ἄττειν, ἢ γὰρ ἐφάλλεσθαι.
Ὀρβικίς, τῶν περὶ τὸ στρατόμα τάξιων.
Ἰσέον δὲ ὅτι τῶν περὶ τὸ στρατόμα τάξιων καὶ ἡγε-
μονιῶν, ὃ μὴ πρὶν ἀνδρῶν ἀειθερός, καλεῖται
πεμπάς, ὃ δὲ ἀρχων, πεμπάδάρχος. ὃ δὲ τῶν
δέκα, δεκάς, καὶ δεκάδάρχος. ὃ δὲ τῶν πεντε καὶ
εἴκοσι, λόχος, καὶ λοχαγός. ὃ τῶν πεντήκοντα,
πεντηκοσός, καὶ πεντηκόταρχος. ὃ τῶν ἑκατὸν,
τάξις, καὶ ταξίαρχος. ὃ τῶν πεντήκοντα καὶ διακο-
σίων, σωταγμα, καὶ σωταγματάρχης. ὃ τῶν πεν-
κοσίων, πεντακοσιοσός, καὶ πεντακοσιάρχος. ὃ
τῶν χιλίων, χιλιοσός, καὶ χιλίαρχος. ὃ τῶν δι-
χιλίων, μισρχία καὶ τέλος, καὶ μισάρχης καὶ
τελάρχης. ὃ τῶν τετρακισχιλίων, τετραγῆς, καὶ
φαλαγγάρχης. ὃ τῶν μυρίων, μυριοσός, καὶ μυ-
εάρχης. αἱ δύο τετρακισχιλίας, τετραφαλαγγ-
γάρχια, ἀνδρῶν μυρίων ἑξακισχιλίων. καὶ ὁ
ἀρχων, τετραφαλαγγάρχης. τὸ μὲντοι πεζικόν
ἅπαν στρατόμα, ὁμωνύμως πῖς μεγικοῖς τάγ-
μασι, λέγεται τετραγῆς. καὶ ὁ ἡγεμνός, στρατι-
γός. τῆς δὲ ἰππικῆς, ἵππαρχος. τὸ δὲ σωμα-
φόρον πεζοίτε καὶ ἵππεις, στρατιά. τῆς δὲ στρα-
τίας τὸ μέγεθος λεγομένον, ὃ καὶ πρῶτον ζυγόν
καλεῖται, πρῶτοςτάται. καὶ ὁ ἡγεμνός, πρῶτοςτά-
της. οἱ δὲ παρ' ἐκάτερα ταττόμενοι κέρατα, δε-
ξιόντε καὶ ἀώνυμον, οἱ αὐτοὶ καὶ ἀδυστάται. ὃ
δὲ ἀρχός, ὁμωνύμως. οἱ δὲ ὀπίθεν αὐτῶν ὡς
ὅτι τὸ βάθος ταττόμενοι ὀπιστάται. τὸ δὲ ὅτι τῆς

ποις πρὸς τὸ βάθος ἔχατον ζυγόν, ἔρα καὶ ἐραγία καὶ ἐραγός. ὁ αὐτὸς δὲ ὀπιθοφύλαξ. ἡ σωήθεια, πεντηκονταφύλακα αὐτὸν καλεῖ. ὁ δὲ γὰρ τὰ παντὸς στρατὸ ἡγεμονεύων, βασιλεύς.

Στρατεία, τὸ ἀξίωμα καὶ ἡ ἐκστράτευσις. στρατιὰ δὲ κινῶς τὸ πλῆθος τῶν πολλῶν καὶ τῶν ἀγγέλων ὁμοίως.

Στίφος, ὄχλος, ἄθροισμα, τὸ πλῆθος καὶ ἡ τάξις τῶν ἀνδρῶν. ἐκ τῆς σίξ σιχός, μεταγίνεται ἡ θρηκὴ εἰς δέθειαν καὶ βαρύνεται, καὶ ῥέπεται τὸ χ εἰς σ, καὶ προπεριεσάται.

Σωμύλος, λάλος, πολυκομύλος, πειθανολόγος, ἀξάπελος, ἑφιδρος τῶν λόγων, ἀπατεῶν, κόλαξ, πέριπρος. καὶ σωμύλειται, τὸ περιεφάνως λέγειν. καὶ σωμύλματα, τὰ περιελαλήματα.

Σφατόπεδον. Σφατόπεδον ἐποίησατε, αὐτὶ τῆς σκηιάς. δύο γὰρ σημαίνει ἡ λέξις, καὶ τὸ σφάττωμα λέγεται, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τῶν σφάττωσιν. ἕως Δεισοφάνης, Σφατίος Ἀρης, καὶ Ζεύς. ἡ δὲ δέτερα συλλαβὴ, βραχεῖα. καὶ σφατεῖον, τὸ μέγα καὶ σοβαρόν.

Σφαττίς, ὡς περ παρὰ τὸ Βάκχος γίνεται Βάκχης, Κρόνος Κρόνις, δῆμος Δῆμις καὶ Δάμις, ἕτω στρατὸς Σφατίς, καὶ πλεονασμῶ τῆς Σφαττίς.

Σφαβός, παρὰ τὸ σρέφω, ῥοπή τῆς εἰς α, οἶον, ὁ διεσραμμένος τῆς ὀφθαλμῶς.

Σφάγξ, παρὰ τὸ σάζω σάξω σάξ, καὶ πλεονασμῶ τῆς γ καὶ τῆς ρ, σφάγξ. ἡ γὰρ ἐπιχεθεῖσα, ῥύσις ὅτι. καὶ Μένανδρος, ὕδατος σφάγγα ἔχων.

Σφαγγαλίδες, τὰ δύσλυτα αἵματα.

Σφελός, παρὰ τὸ ἐσραμμένα τὰ βλέμματα ἔχειν. σφελὸν γὰρ τὸν σραβὸν λέγομεν. παρὰ δὲ τὸ σρέφω σρέφω, γίνεται σφελή, ὡς σήσω, σήλη.

Σφύγιται, Ἰλιάδος ὁ, οἶον σφαγγίζεσθαι, τῆς κατ' ὀλίγον κινεῖσθαι καὶ ἐκλείπειν.

Σφελγομένη, σρεφομένη.

Σφειμάλλος αἰθρωπος, παλαίπωρος, κακοπαθής.

Σφείλον, ποροακτικόν. ἐκ τῆς σρέφω, ὁ μέλλων, σρέφω, ὁ ἀδρακεῖν, ἔσραφα, ὁ παθητικός, ἔσραμαι, καὶ ὅφειλον εἶναι ἔσρεμαι, ἀλλὰ τὰ εἰς ὦ λήγοντα ῥήματα ἔχοντα τὸ ε καὶ ρ μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνως τῆς πρώτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων, ῥέπει τὸ ε εἰς ἄλφα ἐν τῇ παθητικῇ ἀδρακεῖν. ὁ πρῶτος ἀρσενος, ἔσρέφθην, καὶ ὅφειλον εἶναι ἔσρέφθην, ἀλλ' αἰὶ ὁ παθητικός ἀρσενος φυλάττει τὴν ἀδραλήγαν τῆς παθητικῆς ἀδρακεῖν, πλὴν τῶν παρὰ τὸ αἰρῶ περιεσώμενων, σωήρημαι, σωήρην, καὶ τὰ ὅμοια. καὶ πλὴν τῆς ἐπὶ πᾶσι ἐπὶ πᾶσι, καὶ τῆς εὐρῶ εὐρημαι δέρεθην, καὶ τῆς ῥῶ ἔρρημαι ἔρρεθην, καὶ τῆς μέμνημαι ἐμνήθην, πορολαμβάνοντος τὸ σ, καὶ τῆς σέσωμαι ἐσώθην, ἀποβάλλοντος τὸ σ. τὸ δὲ

ἐρρώθην, ἐκ ἀπὸ τῆς ῥῶ, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ῥῶζω. καὶ χωρὶς τῶν ἔχοντων τὸ ρ καὶ ε μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνως τῆς πρώτης συζυγίας τῶν βαρυτόνων. ταῦτα γὰρ ἐν μὲν τῇ παθητικῇ παρακειμένῳ, ῥέπει τὸ ε εἰς α, ἐν δὲ τῇ παθητικῇ ἀρσενῶ, πάλιν ἐπαναλαμβάνει αὐτὸ, οἶον, σρέφω, ἔσραμαι, ἔσρέφθην.

Σφελωῖν, παρὰ τὸ σρεῖν καὶ ἀποσπᾶν τὰς λυῖας, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀλόγων ζώων. τινὲς δὲ παρὰ τὸ σφελῶς τὸ σκληρόν. Σφελῶς δὲ περιεσφελήθην ἀκτῇ. ὅθεν γίνεται τὸ σφελωῖν.

Σφελών, οἱ μὲν τὸ ὄξυ καὶ ἀναπτεπταμένον. Νικόστρατος δὲ τὸ ῥαχὺ καὶ ποτότατες τῇ ἀκοῇ φθέρημα.

Σφίφον, σημαίνει τὸ σφιγκτόν καὶ σφιδόν. παρὰ τὸ σφύφω σφιδόνος καὶ σφιδόνος. ἐκ τῆς σφύφω, πλεονασμῶ τῆς ρ. σημειῖται δὲ ὅτι τὸ ὕ μακρὸν ἔχει, τῶν ἄλλων τῶν εἰς νοσ μετ' ἐπιπλοκῆς συμφώνως συναλμύρον αὐτὸ ἔχοντων, οἶον, σκύμνος, κύκνος, καὶ τὰ ὅμοια.

Σφιδός, παρὰ τὸ μῆ οἶον θείν. ἡ παρὰ τὸ σερῶς θείν. ὅξ αὐτῆς καὶ σφιδόν. ὅφειλε βαρύνεσθαι. τὰ γὰρ εἰς θός δισύλλαβα μοιολογῶν φύσει μακρὰ παραληγόμενα, βαρύνεται. Σφιδός κύριον, μύθος, κῶθος, ζῆθος. ἀλλὰ τὰ παρὰ τὸ θείω σφιδόμενα, ἀπαντα ὀξύνεται, βοηθός, ἀγαθός. ἕτω καὶ σφιδός.

Στελγισδοποιός, ὁ χαλκῶν καὶ ποιῶν τὰς στελγίδας, αἰεῖσι ξύσαι.

Σφρόβιλος, παρὰ τὸ σρέφω σρόφιλος καὶ σρόβιλος. σημαίνει δὲ ἡ λέξις τῆς κοχλίας, καὶ τῆς θαλασσίας κήρυκας, καὶ εἶδος ὀρχήσεως καὶ ἀνέμων, καὶ τὸν τῆς δειδρε καρπὸν, ἡ γὰρ τῆς πίτυος.

Συσρός, ἀπὸ τῆς σροβῶ, σημαίνει τὸ περιερχόμενος κύκλω.

Σφρόμβος, ῥόμβος, ἀπὸ τῆς περιεσφείσθαι. καὶ σροβεῖ, πατάττει, κινεῖ.

Σφροφαῖος, ὁ παρὰ ταῖς θύραις ἰδρυμένος Εὐρυφῆς, παρὰ τὸν σροφῆα τῆς θύρας.

Σφροφαλιγγί, τῇ συσροφῇ, Ἰλιάδος π'. παρὰ τὸ σρέφω σρόφος σρόφιγξ, πλεονασμῶ τῆς γ καὶ τῆς αλ συλλαβῆς ποροσφίσης, σροφαλιγγί. γίνεται γὰρ εἰς ἰξ ὄνομα ἀπὸ τῶν εἰς ος, ὡς φοῖνος φοῖνιξ, λαός, λαίξ. καὶ ῥῆμα σροφαλίξω. ὡς κωαχὴ κωαχίζω, ὀργὴ ὀργίζω, ἕτω σρέφω σροφῇ σροφίζω, ποροσφίσει τῆς αλ.

Σφρόφιον, τὸ σρογγύλον ζωνάριον. Ἀεισοφάνης, τὸ σρόφιον ἦδη λύομαι.

Σφρόφος, ὁ τῆς πήρας κρεμαστήρ. παρὰ τὸ ἐσράφθαι, καὶ πᾶν τὸ σρεφόμενον ὁμοίως.

Σφῶμα, τὸ λέχος, ἀπὸ τῆς σρωννύω.

Σφωμνή, παρὰ τὸ σρῶ σρῶσω. ἡ παρὰ τὸ σρῶ σρῶσω, ὁ σημαίνει τὸ γαλλισθῆναι, γίνεται σρεμ ἡ, καὶ συγκοπῇ, σφωμνή. ἀπὸ δὲ τῆς σρῶ γίνεται σρωννύω, καὶ σρωννύω λέγεται μὲν ἐν τῇ πωνθείᾳ τὸ πλέγμα τὸ ἀπὸ τῶν παπύρων εἰς σκῆλας καὶ καλύβας πεποιημένον.

μύρον. οἱ δὲ ῥήπτες, σρωπῆρας καλῶσι τὰ μικρὰ δο-
κίδια, τὰ ἐπάνω τῶν δερροδόκων τιθέμενα, ἢ τὰ εἰς
ὄροφας πεποιημένα. ἄλλοι δὲ πλέγμα λέγουσι τὸν
σρωπῆρα ὑπὸ ῥάβδων εἰς ὄροφῳ πεποιημένον.

Σφωφάσαι, ἰλιάδος ἰ, ἀνὰ σφρέσθαι, ἔλγειν, ἀ-
πὸ τῆ σφρέω σρωφῶ.

Στυγρός. ὡς παρὰ τὸ ἔραγον ἔραγρός, ἐπιθονπι-
θανός, ἔπω καὶ παρὰ τὸ σύζω συζῶ ἔσυγον, συ-
γανός, καὶ συγκοπῇ στυγρός. οἱ δὲ, παρὰ τῷ
Στύγα φασὶν εἰρηθῆαι. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι, τὰ μὲν
ἀνδρῶν καὶ λυπηρὰ, ὑπὸ τῶν ψυχρῶν ὠνόμασαν,
τὰ δὲ ἡδέα καὶ τερπνὰ, ὑπὸ τῶν θερμῶν. τὸ ἐν
συγείν, ὑπὸ τῆς συγός, ἥπερ μυθολογείται ψυχρό-
τατον ἔχειν ὕδωρ. ὁμοίως καὶ ὁ στυγρός παρ' αὐτῶν
εἴρηται. ὡσαύτως καὶ τὸ φόβος κρυόσεως, ὑπὸ τῆς
κρύως τῆς ψυχρῆς. ὑπὸ δὲ τῶν θερμῶν, τὴν τέρψιν
θαλπωρῶν ἔλεγον. καὶ τὸ τέρπεσθαι, ἰαίνεσθαι. ἔ-
πω φιλόξετος ἐν τῷ παρὰ τῆς Ρωμαίων ἑξαλέκτε.
κατέσυζαν, ἐφόβισαν, ἢ ἐφοβήθησαν. ὑπὸ τῆς
σύζω ἢ σύζω. καὶ τὸ ἐσυγνυμένη, ὑπὸ τῆς συγῶ
συγνήσω, ὅς ἐστι καὶ συγνῆτος ὁ μισήτης. καὶ συγνῆ
ἐκ τῆς συγῶ ὁ σημαίνει τὸ φοβεῖσθαι καὶ τὸ μισῶ.
τῷτο, ἐκ τῆς συγός. καὶ τί μετέχει; μυθολογείται
οἱ ἀρχαῖοι ὅτι τὰ μὲν ἀνδρῶν ἐκ τῶν ψυχρῶν καθε-
στήκασιν, τὰ δὲ ἡδέα ἐκ τῶν θερμῶν.

Στυλος. ὡς ὑπὸ τῆς ἀνω ἀνύω, ἔπω καὶ σῶ σύω σύσω,
σύλος. ὡς χάω, χύω, χύσω, χυλός. τὰ γὰρ ῥη-
ματικά ταῦτα ὀνόματα, ἑξαφόρως πονίζεται.

Στύπος. Λυκόφρων, Πεύκης ὀρέμενον ἢ σύπος δρυός.
καλεῖται τὸ ὀρέμενον τῆς ἀμπέλους. ἀφ' ἧς Ἀρχί-
λοχος, Ὀρέων ἀπισύπαζον. πάνθ' ἐξ δρυῶν
σκληρόν καὶ σερρόν, σύπος λέγεται. ἢ τὸ ταπει-
νὸν παρὰ τὸ σφρέσθαι ἐν συμφύτοις πίπτει. ση-
μαίνει δὲ σέλιχος, κλάω, κλάδον. παρὰ τὸ
τύπτω, τύπος, καὶ σύπος.

Στυπεῖν, τὸ τυππόμενον λιπάριον, καὶ πλεονασμὸν
τῷ σ, τυπεῖον γάρ, καὶ αὐτὸ παρὰ τὸ τύπτω.

Στυππεσπώλης, ὁ τὰ στυπεῖα πωλῶν, τοιῦτοι
καυτάβητα λίνα. δηλοῖ δὲ ὁ Ἀριστοφάνης τὸν Εὐ-
κράτη, ὅς στυππαξ ἑκαλεῖτο, διὰ τὸ στυππειο-
πώλης εἶναι.

Στύπιον ἢ σίπιον, εἶδος λινοῦ.

Στύραξ, τὸ κάτω τῆς δόρυτος ἑαχίλιον, ὃ καταπι-
γνύειν εἰς τῷ γλῶν εἰώθασιν. καὶ Θεκυδίδης, συ-
ρακίῳ φισὶν ἀκοντίῳ, αὐτὶ βαλαῖα χρησάμενος
εἰς τὸν μοχλόν. ἢ ὁ σαυρωπῆρ καλέμενος ἢ τῆς δό-
ρυτος ἀρχή, ἐφ' ἣς σπείζεται τὸ δόρυ.

Στυρικήζειν, κενερίζειν, ὑπὸ τῆς στυρακος.

Στυφοκόμπος, ὁ μάχιμος ὄρνυξ, παρὰ τὸ σεριῶς
κόπτειν, ὅμοια ὄρνυξ ἐπλάσσει Ἀριστοφάνης, πα-
ρὰ τὸ κολάπτειν τῷ κεφαλῶν, ὃ συμβαίνει τοῖς
ὄρνυξι.

Στυφελός. Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ. Στυφελὸς διὰ
χώραν, αὐτὶ τῆς σκληρῆς, ἑαχίος, καὶ στυφελίζειν,
τὸ σκληρῶς ἑατίζεσθαι. ἀπὸ τῆς σφωφάλλω, ἀ-
ποβολῇ τῆς ρ καὶ σφωφῇ. κυρίως δὲ ἀπὸ πέτρας συ-

φλῆς ἀλλεῖσθαι. καὶ στυφελόν, τὸ σκληρόν. ἢ συ-
φελίζειν, κινῆσαι, σείσαι, ἀπὸ τῆς τοῖς σφύσειν
ἐλαυνεῖν, ὃ ἔστι σείλεσθαι.

Στύφλα νάπονται κλίτη, λέγονται δὲ τὰ ἑαχέα
κλίματα. Λυκόφρων.

Συβαρίζειν, παρὰ τῷ συβαρίζῃ ἑυφῶ. φασὶ
γὰρ τῆς Συβαρίτας πολυτελέσι χρῆσθαι ἑαπέ-
ζαις. ἔστιν ἐν αὐτῇ τῇ ἑυφῶ. ἢ παρὰ τὸ συβαρίζειν
ἐπηρεάζματα, ἃ εἰσι παρ' Ἐπιχάρμῳ.

Συβλήν, ἡ δερματίνη αὐλοθήκη, ἢ ἡ φαρέβα.

Συβειάζειν, ἀπὸ τῆς συβαρίζειν, ἐν ὑπερθέσει.
συβειῖται γὰρ ἐπὶ ἑυφῇ διεβέβλωτο.

Συβότια, τὰ τῶν συῶν νόμια.

Σύγε. ἔστι τῷτο δεῖξαι ἀπὸ ἑξαλέκτε, ὅτι αὐτὸ μέρος λό-
γου ἔστιν. ἐπεὶ οἱ Δωριεῖς σύγα λέγουσιν. εἰ δὲ
ἦσαν δύο μέρη λόγου, καὶ αὐτὸς ἔλεγον. ἐπὶ γὰρ
συνδέσμῳ, ὃ ἔρεπται τὸ εἰς α, καὶ δὲ γὰρ τῷ μὲν
συνδέσμῳ ἢ τῷ δὲ τὸ εἰ ἔρεπται. ἔστι δὲ εἰπεῖν
ὅτι κακῶς λέγουσι. καὶ γὰρ ἐπὶ συνδέσμου ἔρε-
πται. οἷον, αἰεὶ, Αἶκα μὴ θαλφθῇ λόγοις.
καὶ ἐπ' αὐτῇ δὲ τῷ γὰρ ἔρεπται, οἷον, Τῆρα τὸ
τῷ γόγγρου τέμαχος. ἀλλὰ μάλλον κάλλιον ἔστι
δεῖξαι ἀπὸ τῆς Ἀτθίδος ἑξαλέκτε αὐτὸ μέρος λό-
γου. τὸ σύγε, ἐπέκτασιν ἔχει τὸ γ, ὡς τὸ ἐγω-
γε. εἶχον καὶ ἄλλο, ἐγάδε. ἀλλ' ὡς ἀνωφελὲς τῷ-
το κείνας κατέλιπον. τὰ δὲ τῆς χρήσεως ζήτει
εἰς τὸ ἐγαγε. καὶ ὄγε.

Συγκοίτιον, τὸ ἐταῖρα συγκοιμηθείση μίθωμα.

Συγκομισοί, ἦσαν ἄρτοι ρυπαροί, ἔκ τῶν πάντων τὰ
ἀλδύρα ὅμῃ συγκομίζεσθαι, καὶ μὴ ἑακρίνεσθαι
παρὰ τῇ ἱπποκράτει.

Συγκοπή, εἶδος νόσου. παρὰ τὸ συγκόπτειν, τὸ
συμπύπτειν.

Συκάζω, τὸ τὰ σῦκα σπάζω, τὸ ἐκλέγω τὰ σῦ-
κα ὑπὸ τῶν συκῶν.

Σύκινοι ἄνδρες, ἦσαν ἄδυνεῖς, καὶ ἀχρεῖοι, ὅτι τὸ τῆς
συκῆς ξύλον εὐθραυστον, ἀδυνεῖς, καὶ ἀδυνάτον.
ὅθεν καὶ παροιμία, συκίνη ἐπικωρία, ἢ μηδὲν
ἠφελῆσα ὑπὸ μεταφορῆς τῆς συκῆς.

Σύγκλητος. τῶν ἐκκλησιῶν αἱ μὲν ὅς ἐστι καὶ καὶ μὴ-
να ἔλεγον ἐγίνοντο. εἰδέναι ὅτι καὶ κατεπεξέχον
ὡς τε ἀρῆσθαι ἐκκλησίαν, αὐτὴ ἐκαλεῖτο σύγκλη-
τος ἐκκλησία. Δημοδοκῆς ἐν τῷ καὶ Αἰχίνῃ.

Συγκόψαι, ἐπὶ τὸ πληγαῖς αἰκίσασθαι. ἔπος οἱ
μεταχθόνες.

Συγκομιδή, ὡς ἐπὶ καρπῶν. Θεκυδίδης ἐν ἑτίῃ.
Καὶ ἐν συγκομιδῇ καρπῶν ἦσαν. καὶ Λυσίας ἐν τῇ
παρὰ Ξενοκράτῳ. συγκομίσας δὲ δῶρα καὶ ὑπο-
δὲς τὸν ἀρχόν.

Συζυγία, ἐκ τῆς σὺν ποθέσεως καὶ τῆς ζυγός. κα-
λεῖται δὲ ἔκ τῶν σὺν ζεύγματος ἔχειν ἐκάστην σύμ-
φωνον ἀλλήλοις, δι' ὧν ἐκάστη παράγεται.

Σύζον, ὥρμησαν, παρὰ τὸ σῶζω, ὅθεν καὶ σύτο.
Συζωία, καὶ συζωία ἀμαθία, σκαιότης, παρὰ Φερε-
κράτη. καὶ συζωεῖν Πλάτων, τὸ ἀμαθῶς ἀνατρέ-
φεσθαι, καὶ συνῶδες τί ποιεῖν.

Συκῇ, παρὰ τὸ σόω τὸ ὄρμῳ, ὀρμητικὴ γάρ ἐστι. τὰ δὲ τὰ αἰᾶ παροξύνοντα θηλυκὰ μὴ ὀπιδεχόμενα σωμαίρεσιν, δὲ διφθόγγῃ γράφεται. ἐλαία, ἀλκαία, συκομοαία. μὴ ὀπιδεχόμενα σωμαίρεσιν, δὲ τὸ συκέα συκῇ, ἀμυγδαλία ἀμυγδαλῇ. καὶ τὰ ἐπὶ δένδραν, δὲ τὰ ἐ γράφεται.

Συκοφαντία, ἡ ψευδὴς κατηγορία. καὶ συκοφαντεῖν, τὸ ψευδῶς κατηγορεῖν. κεκλήσθαι δὲ τὸ το φασί παρὰ τοῖς Ἀθιναίοις, πρῶτον ἐκείσε ὀρεθύντος τὸ αὐτὸ τῆς συκῆς τῆς ἐφημέρας φοφῆς. Κακλίσων δὲ ὄντων τῶν Ἀθιναίων, σύκων, καὶ δὲ τὸ το κωλύοντων ἐξάγειν αὐτὰ, ἐκλεπτον αὐτὰ τινές, καὶ ἐξήγον ἐξω. τὰς δὲ μινύοντας καὶ φαίνοντας τὰς ἐξάγοντας, ἀπεδέχοντο μὴ, ἐξ ὧν δὲ ἔπαρττον, συκοφαντίας ὠνόμασαν. σωίβη δὲ καὶ τὰς ὁπωσὲν κατηγοροῦντας τινὸς φιλαπεχθιμόνως, ἔπω ποροσαγορεύεσθαι. Λαμβάνεται δὲ καὶ ἄλλως τὸ συκοφαντεῖν παρὰ Πλάτωνι καὶ Μενανδρῷ, οἷον, κνίζειν ἐρωτικῶς. καὶ Πλάταρχος ἐν Σόλωνι, Οὐκ αὖ ἄντις ἡγήσαιο παντελῶς ἀπιθαίως τὰς λέγοντας ὅτι καὶ σύκων ἐξαγωγή τὸ παλαιὸν ἀπείρητο. καὶ τὸ φαίνειν ἐνδεικνύμενον τὰς ἐξάγοντας κληθῆναι συκοφαντίας.

Συκοφανταί, οἱ ἐπιρεάζοντες. φαίνειν γὰρ τὸ ἐγκαλεῖν. καὶ συκασάς, τὰς φιλεγκλήμονας ἔλεγον. καὶ συκοβίβης, καὶ συκώρες, καὶ συκώδεις, καὶ συκολόγες, καὶ φιλοσύκες.

Συλῶ, τὸ ἀφαιρῶ καὶ αἰχμαλωτίζω.

Σύλαι. αἱ συλήφεις παρὰ δημοθύνει ἐν τῇ περὶ σεφάν. ἐν δὲ τοῖς ἐξῆς, ὡς περ ἐπεξηγέμενος αὐτὸ φησὶ, Σεσυλήμεθα δὲ τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ Φάσηλι τῶν ὡς περ δεδομένων συλῶν. ἐπειδὴ γὰρ μὴ θελωσιν ἀποδεῖναι ἃ ἔλαβον τί αὐτὶς ἔχοι ἄλλο ὄνομα θεῖσθαι τῇ ποιῶν, ἢ ὅτι αἰαιρεμῶν τὰ ἀλλοφία.

Συλλεκτός, ἡ νύμφη, ἀπὸ τῆ σω, καὶ λέκτρον, ἐν ᾧ κεῖται μὴ τῆ νυμφίς.

Συλλαμβάνειν, τὸ βοηθεῖν. κυρίως δὲ λέγεται ἐπὶ τῶν βασιζόντων βαρύτι, καὶ ὑπ' ἀλλήλων βοηθόντων, ἀφ' ἧ καὶ συλήπτωρ, ὁ βοηθός.

Σύμβαμα, ἀπὸ τῆ βίβημι τὸ πορεύομαι.

Συλλήβδην, ὁμῶς, συλλαβὴν ἀφ' ὧν. ἀπὸ τῆ λήβω, λήφω, λήφομαι, λήβδην καὶ συλλήβδην.

Σύμβολα, σημεία, τέρατα, μυστήματα, οἰωνίσματα. οἷον, σημεῖον τῆ φθαρτῆς ἡμέρας τῶν ἀνθρώπων πορὶ θανάτου, οἱ δερμάτινοι χιτῶνες, εἴρηται δὲ σύμβολον, ἐκ τῆ συμβάλλειν καὶ ἐξ ὑπαντήσεως ποροσπίπτειν μόνον, ὡς εἰ συμβολικάτις εἴποι.

Συμβῶμν, αὐτὸ τὸ συμβιβαδῶμν. Ἀριστοφάνης, αἰάμενον, ἵνα συμβῶμν. καὶ ὁ Θεολόγος, συμβῶμν ἀλλήλοις, καὶ σωίβησαν, αὐτὸ τὸ συνεβιάθησαν.

Συμβολα, τὰς σωθήκας ὡς αὐτὰ ἀλλήλαις αἱ πόλεις θέμεναι πάττωσι τοῖς πολίταις, ὡς τε δίδοναι καὶ λαμβάνειν τὰ δίκαια πολλαίς. Δημοθύνει ἐν ἐβδόμῳ Φιλιππικῶν. Σύμβολον ὁ ἐλάμβανον Etymologicon.

οἱ δικασαὶ εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιόντες, εἴτα τὰ το δόντες, τὸ δικαστικὸν ἐκομίζοντο.

Συμμορία, ὑπὸ τῆ μέρας ἦγεν οἱ τῆς αὐτῆς μερίδος, σωπάγμα ἢ φραξία. Δημοθύνει καὶ Ἀφόβη. ἐδεῖ δὲ θαυμάζειν πῶς ὁ μὴ Δημοθύνει φησὶν ἐξήκοντα ἀνδρας ἔχειν τὴν συμμορίαν, ὁ δὲ Ὑπερίδης, δεκαπέντε. ἐν γὰρ τῇ καὶ Πασιπλέας λέγων τὴν αἰτίαν γράφει, Ἐως μὴ οἱ πλείστοι πειρακρόμενοι τὴν πόλιν σωέ. καὶ ἐξ ἑνερρχῶντες, μέτρια ἀνήλiskon, ἡσυχίαν ἦγον ἔποι. ἐπειδὴ δὲ ταῦτα κατεῖδε Δημοθύνει, νόμους ἔθηκε τὰς ἑτακοσίας ἑνερρχεῖν, καὶ βαρεῖαι γεγονάσιν αἱ τεληρρχαί. ὅτι δὲ καὶ οἱ δημοποῖντοι ἐνεγείνοντο εἰς τὰς συμμορίας, δεδήλωκεν Ὑπερίδης ἐν τῇ καὶ Πασιπλέας. συμμορεῖται δὲ εἰσιν οἱ τῆς αὐτῆς μετεχόντες συμμορίας. διηρέθησαν δὲ πρῶτον Ἀθηναῖοι καὶ συμμορίας, ἐπὶ Ναυσινίκα ἀρχόντος ὡς Φιλόχορος.

Συμφοιτητής, ὁ συμμαθητής, παρὰ τὸ σω, καὶ φοιτᾷ, τῆς τὸ ὁμοῦ πορεύεσθαι εἰς τὰ διδασκαλεῖα.

Συμφορά, παρὰ τὸ φορά. φορὰ δὲ ἔλεγον οἱ Ἑλλήνεις τὴν τύχην. συμφορὰ δὲ ἔστιν ἡ ὑπότις τύχης συμβεβηκυῖα.

Συναγωνίζεσθαι, σημαίνει βοηθεῖν, ἀλλὰ κυρίως ἐν τῇ ἀγωνί.

Συνάρορος, σημαίνει τὴν γαμετὴν, παρὰ τὸ συναρρεῖναι. ἡ συνάρορστις ὅστις καὶ σωτόμιλος, μεταθέσει τὰ α.

Συνώδιοι. Ἰσαῖος ἐν τῇ καὶ Ἑλπαγόρῃ. συνώδιοι ἦσαν πρὸς ἑς τὰ δημοδόμνῃ ἀπεφέροντο. καὶ Λυκούργος φησὶ περὶ τούτων, μή ποτε οὐν ἀρχήτις ἡ καθεσταμένη μὴ τὴν ἐκ Πειραιῶς κἀθοδον οἱ συνώδιοι.

Συνάλλαγμα, τὸ συμβόλαιον, παρὰ τὸ συναλλάττω.

Συνδύασω, συζύχθω, κοινωνήσω, συμπαράξω. λέγεται δὲ καὶ παρὰ τὸ δύω τὸ ὑπείσέρχομαι δύαζω.

Συνέδριον, τὸ δικαστήριον, παρὰ τὸ συνεδρεῖν.

Συνωχμῶ, ἐν τῇ σωφῇ τῆ λύκῃ, ἐν τῇ σωδέσμῳ. καθὸ συνδέσθαι ὁ ἑτάχηνος τῇ κεφαλῇ. ἔχω ἐέχμῳ, ὡς ἔλδωρ ἐέλδωρ. εἴτα ἐέχμῳ, ὡς πλεγμῳ πλογμῳ.

Συνεῖρα, εἰς τὸ συνεῖρω.

Συνηβολία, ὑπανήσει, σωτυχία. Ὀμηρος, Ἀρεῖν δὲ συνηβολίῃ κεχάροντο.

Συνέλκωσις, σωός, παρὰ τὸ ἐλδύθω, καὶ σω, εἰς ἡν σωίρχονται πλείστοι.

Σωίς, ἐκ τῆ σωίημι τὸ σωῖω καὶ γνώσκω, ὁ παρὰ τῆς σωίης, σωίω. καὶ τὸ ποροσπικόν, ἔς, καὶ σωίς. τὸ δὲ σωῖω, γίνεται καὶ ἀδραγῶν ἐκ τῆ σωῖ, ἢ ἐκ τῆ σωῖω.

Σύνδρομος, ὁ σωίδρος. θρόνος γὰρ ἡ κἀθεδρα.

Συνώδιο καὶ σωίδρο. ἀμφοτέρω καὶ πλεονασμόν, ὑπὸ τῆ σωῖω σωῖτο.

Σωθήμα, σωθήκη, σύστημόν, λόγος ἐν πολέ-
 μῳ ὅπῃ γνωρισμὸς τῶν οἰκείων διδόμενος.
 Σωτήγρος, προσάτης ὑφ' ἑστιν λόγων. εἶκει παρ'
 Ἀθιναίοις τινὰς χειροτονεῖσθαι σωτηγόρους, ὅπῃ
 τὰ ἀγορεύειν, ὡς Ἀιτιφῶν φησί.
 Σωτήμονας, ἥτοι παρὰ τὸ ἡδαι, ἢ ἡ σωίδρας, ἢ
 παρὰ τὴν ἐστὶν ἢ ἡ συναγωνισὰς, ὃ καὶ βέλτιον.
 σωήθεις, καὶ ἐταίρους, ὁμοῦθεις.
 Σωυφίς, τὸ σκοτεινόν, παρὰ τὸ νέφος.
 Σύγας, ὁ εὖ φρονῶν, ὁ μὴ ἔλαχέμενον τὸν νῦν ἔχων.
 Σωώδος, ἡ ἐκ πολλῶν πόλεων συναγωγή ὅπῃ
 τινι, ὡς Θεκυδίδης, αἰεὶ σωώδοι ὅπῃ τὸ ἱερὸν
 ἐγέροντο.
 Σωυμοσύας, ἰλιάδος χ', σωθήκας. παρὰ τὸν
 ἡσὼ μέλλοντα, τὸ εἰς αὐτὸ ἀφικνεῖσθαι τὰ τῆς
 διανοίας.
 Σωυώτετο, ἀπλώτετο, ποιητικά. καὶ ἐν ἀπλώσει
 καὶ σωυώτεσι.
 Σωυίζησις, ὅτι σωυίζησι τὸ εὖ φωνῆσαι καὶ σωυάγεται
 καὶ κατέζεται κρυπτόμενον ὅστις τὸ ἐτέρω φωνήεντος.
 Σωυίτωρ, εἰς τὸ ἴσωρ.
 Σωυοίμιον ὕμνον αἰδον. Ἀπολλώνιος, σύμφωνον καὶ
 σωυφδον. εἶμῃ ὅδ' ἡ φδῆ.
 Συνοχωκόπε, συμπεπτακόπε, σωυημύω, Ἰλιάδος
 β'. ἐστὶ δὲ μετοχή παρώτης συζυγίας τῶν περιπα-
 μύων. ἐκ τῆς σωυέχω, σωυόχος, ῥήμα σωυώω,
 σωυοχάσω, ὁ παρὰ κείμενος, σωυώχηκα. τὸ νῶ
 μέγα. τὸ δὲ ὁ εἰς ὦ, καὶ τὸ ἡ τὸ μακρόν εἰς μα-
 κρόν, γίνεται σωυώχωκα. ἡ μετοχή, σωυωχά-
 κως σωυωχωκόπος, καὶ συσολῇ ἰωνικῇ ἢ ποιητικῇ,
 γίνεται ἡ δέθεϊα τῶν δυϊκῶν, σωυωχωκόπε.
 Σωυώμεθα. Ἀλλ' ἐπὶ ὅφρ' ὅπῃ νησι σωυώμεθα,
 αὐτὶ τὰ σωυθήκας ποιησώμεθα.
 Σωυτάξις, δολτέρων παρὰ γράμματα εἴωσις, καὶ τὸ λαμ-
 βάειν καὶ ποιεῖν δέοντα. ἡ αὐτὶ τὰ σωυεταγμένη
 οἰκισις. Δημοθένης Φιλιππικῶν, Καὶ μίαν σωυ-
 ταξιν εἶναι τὴν αὐτὴν τῆς λαμβάνειν καὶ τὰ ποιεῖν
 τὰ δέοντα. ἐλέγον ἐκάστας φόρος σωυτάξεις, ἐ-
 πε δὲ χαλεπῶς ἔφερον οἱ Ἑλλῆνες τὸ τῶν φό-
 ρων ὄνομα, Καλλιστράτης ἔγω καλίσσαντος. καὶ ὑφ'
 σωυτάξεως ἐν τῇ παρόντι εἰ δίδεται.
 Σωυτελής, χρήσιμος. ἡ ὅτι οἱ ἱεράρχοντες νεῶς
 μίας ἅμα ἐπιμελῆντο, σωυτελεῖς ἐλέγοντο. ἢ
 οἱ σωυδαπανῶντες καὶ σωυεσφόροντες. τὸ δὲ
 πρᾶγμα, σωυτέλεια καλεῖται.
 Σωυτιμηθῆναι, ἔγω καλεῖται τὸ πολλῆς τιμῆς γε-
 νέσθαι τὰ ὄνια,
 Σωυφοχάσαι, καταπῆσαι, πληρωθῆναι, ἀπὸ με-
 ταφορᾶς τῶν φοχῶν.
 Συρβλῶς, ὁ παραχώδης, ἀπὸ τῶν αὐλοῦντων μῦ-
 θορύβου, ἢ πένης, ἔλα τὸ τὰς αὐλοθήκας καὶ φα-
 ρέβας κενὰς. καὶ συρβλῶν χορὸς, ὁ τετραγ-
 μῶς καὶ συῶδης, ἀπὸ τοῦ τοῖς κυσὶν ὁπρῶν-
 μῶς.
 Συρβάβυττα, τὸν τάραχον, καὶ σύρβη, ὡς Ἀριστο-
 φάνης, ὁ γραμματικός.

Σύργαστρος, ὑφορβὸς, ἐργάτης.
 Συρακῆς. Καὶ τὰς κλεινὰς Συρακῆς, ἀποβολὴ ἐκ
 τῆς Συρακῆσας.
 Σύριγξ, σημαίνει τὴν ὀπλὴν τῶν μαστικῶν αὐλῶν,
 καὶ τὸ πάθος, καὶ τὴν δορατοθήκην. ἐστὶ δὲ κατὰ
 μίμησιν τῆς ἁρμονίας ἡχος. ἔπος Ἡρωδιανός.
 Σύριγμα ὁ συριγμός, ἀπὸ τῆς συρίζειν.
 Συρμαία, τὸ καθαρτικόν δι' ἐμέπων καὶ κοιτίας. καὶ
 συρμαίσειν, τὸ κενεῖσθαι. καὶ συρμαίαν βλέπων,
 αὐτὶ τὰ ναυτιῶν.
 Συρφετός, ἀγυρπώδης ὄχλος ἢ λόγος, ἢ ἡ ἐξ ἀ-
 νέμης σπληνεγομένη κόπρος καὶ φρυγανώδης. γίνε-
 ται δὲ ὡς παρὰ τὸ πνίγω πνιγέτος, ἔγω σύρφα
 συριτός, καὶ πλεονασμῶ τῆς φ. Ἡσίοδος δέφησι
 σημαίνει τὸ ἄχυρον, ὡς τὸ, Χόρτον δ' ἐς κομί-
 σαι καὶ συρφετον.
 Σύς, δυνάται εἶναι παρὰ τὸ σύω τὸ ὀρμῶ, ὀρμη-
 τικόν ὅδ' τὸ ζῶον. καὶ ἀποβολὴ τῆς σ, ὅς, ση-
 μαίνει δὲ τὸν χοῖρον. ἢ παρὰ τὸ ὕω ὕσω ὅς, ἀ-
 πὸ τῆς ὕεσθαι ὅδ' ἐστι βρέχεσθαι, καὶ ὅδ' ὅπῃ τοῖς ὕ-
 δασιν τέρπεται, καὶ πλεονασμῶ τῆς σ, σύς. τὰ
 δὲ εἰς ὅς περιπαύμεθα καὶ τὴν ἁρμονίαν συτέλ-
 λει τὸ ὕ, σύς σύος, καὶ ὅς ὅος.
 Συφός, τὸ χοιρομαύριον, καὶ ἡ τῶν σωῶν ὀνί.
 Σύς, τὰς ἱπποκράτης ὕψος ἐλέγον καὶ τὰ Παναιτίου
 καὶ Μέμνονος, εἰς ὑνίαν κωμωδῶντες.
 Συσίτιον, δαχία, αἰσον. καὶ συσιτία τὰ δεῖπ-
 να ἃ κοινῇ ποιεῖσι Λακεδαιμόνιοι. καλεῖται δὲ καὶ
 φιλίτια, ἐπεὶ καὶ φιλίας ὅστις συναγωγὰ.
 Συσῆσαι. ἡ σωῦ πρόθεσις ὁπρῶν τῆς σ' ἐτέρω
 συμφῶν, ἀποβάλλει τὸ ν, ὡς τὸ συστρατιάτης.
 εἴρηται ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἵππων καὶ τῶν ἡμιό-
 νων. ἐπεὶ μῦς τῶν σωυήθων ἴσονται καὶ ὁσαυτῶ-
 σιν ἐν ταῖς φάτναις.
 Σύφαρ, ἔχ' ἀπλῶς τὸ γῆρας, ἀλλ' ὡς ὅπῃ γῆρη-
 μα γῆρας, καὶ τῆς ἐχάτης ἡλικίας τὸ κατερ-
 ρυσωμένον, ταῖς τὸ δέσμα. καὶ Σώφρων ἐν τοῖς
 ἀνδρείοις δεδήλωκε μίμοις εἰπῶν. Τί μὲν ξύ-
 σιλος; τί γάρ; σύφαρ αὐτ' ἀνδρός. ἐν πύπῃς
 γάρ τὸν ἀσχετόμενον γέροντα, ξύσιλον παῖ-
 ζων εἴρηκεν, ἀπὸ τοῦ κινεῖσθαι καὶ ξύειν τὸ δέρ-
 μα. καὶ περὶ δὲ ἀποκρινόμενον σύφαρ αὐτ' ἀνδρός,
 ταῖς δέσμα φιλόν ὡς τῶν ἄλλων ἡδὴ δεδαπα-
 ρημένων. τινὲς δὲ καὶ τὸ τῆς ὀφείας γῆρας, σύφαρ
 λέγουσι, τὸ ἀποσυρόμενον. Λυκόφρων δὲ, τὸ
 λίαν γεγηρακός.
 Σφαδάζειν, Ἀττικοὶ μὲν ὅπῃ τὸ χαλεπῶς φέρειν καὶ
 χεῖλ' ἀλῆσαι λέγουσι. Ἐπιοφῶν ὅπῃ τὸ ἀλγεῖν.
 οἷοι δὲ τὸ σπαίρειν ἐκδέχονται. οἱ δὲ τὸ χα-
 λεπῶς φέροντα πηδᾷ. οἱ δὲ ἀπλῶς τὸ δυσφο-
 ρεῖν, ἢ παρὰ τὸ μῦς βίας. ἐν δὲ τῇ ῥητορικῇ λε-
 ξικῇ, εὖρον τὸ σφαδάζειν σημαίνει τὸ διδανα-
 τεῖν, ματαίως παῖσθαι, χαλεπαίνειν, μετ' ὀρ-
 γῆς σφραζειν. ὡς Εὐριπίδης καὶ Πλάτων, Διὰ
 παντὸς βίης σφαδᾷ. γίνεται παρὰ τὸ σπῶ, σπᾶ-
 δω, σπᾶδᾶω, ἀποβολὴ πύ ὕ, καὶ ῥοπή, πύ
 πει

π' εἰς φ' καὶ τὸ ε' εἰς α', σφαδάζω. Ἰστέον ὅτι τὸ σφαδάζειν καὶ ματάζειν καὶ βοράζειν καὶ περάζειν, ἔχει τὸ ἰ προσγεγραμμένον. πρῶτον μὲν ὑπὸ τῷ ματαίζειν καὶ σφαδαίειν καὶ ἴσθ' ὁμοίων τῷ α' καὶ τῷ ἰ σωαιρεμῆς. δεύτερον δὲ ὡς φησιν ὁ τεχνικός, τὰ εἰς ζῶ λήγοντα ῥήματα κοινολεκτέμνα, εἰς ποτε ἔχει τὸ α' ἐν τῇ ἀδελιγῇ μακρὸν φύσει. σισημείωται τὸ κράζω, οἶον, ἡρτιάζω, ἐτοιμάζω, ἀρπάζω. ἰδὲ ὅδ' ταῦτα μὴ ἔχοντα τὸ ἰ, ἔκ' ἔχει τὸ α' φύσει μακρὸν ὡς δῆλον εἰς τὸν ἡρτιάσω, ἐτοιμάσω, ἀρπάτω, μέλλωντα. ἐν ταῦτα δὲ βραχὺ τὸ α'. εἰ ἄρα ἐν τῷ σφαδάζω καὶ ματάζω καὶ περάζω φύσει μακρὸν ἔχει τὸ α', ὡς δῆλον ἐκ τῆς λοιπῆς κλίσεως τῆς μὴ ἔχουσας τὸ ζ', δῆλον ὅτι ἔχει ἐγκείμενον τὸ ἰ. προσκείται κοινολεκτέμνα, ἐπειδὴ τὸ πλῆστω πλάζω λέγουν οἱ Αἰολεῖς. καὶ ἔστι τὸ α' φύσει μακρὸν, καὶ ἐκ ἔγκειται τὸ ἰ.

Σφαδάζοντες, σπώμφοι ἢ δυσφορέντες.

Σφάζω, ᾧ τὸ φῶ (σημαίνει τὸ ἀναιρῶ καὶ τὸ φονδύω) ᾧ τὸ γῶγον φάζω, ὡς βῶ βάζω. πλεονασμῶ τὸ σ, σφάζω, ὁ μέλλων, σφάζω. καὶ σφαγὰς τὰς κατακλείδους.

Σφαγεῖον, τὸ ἀγγεῖον εἰς ὃ τὸ αἷμα ἴσθ' σφαζομένων ἱερέων δέχονται.

Σφαγή, καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ σφάζεται τις, καὶ ἡ ἐργασία αὐτή.

Σφάλμα, ἀμάρτημα, ᾧ τὸ σφάλω.

Σφακελίζοντες, δασιῶντες, πιδῶντες, ὑποβέμοντες. σφαδάζειν ὅδ' ἔστι τὸ σπᾶσαι. καὶ τὸ σφακελίζειν δὲ ἐν τεύθει, τὸ ἀλγεῖν μὲν σπασμῶ. καὶ σφακελισμός, ᾧ τὸ σφακλίσαι, ἢ ἡ σήψις ἴσθ' μυελῶν. γίνεται δὲ ἐκ τῷ σφακλισμῶ καὶ σπασμῶ. λέγεται δὲ σφακέλος, ὁ μέσος τῆς χειρὸς δάκτυλος. λέγεται δὲ καὶ ὁ σφυγμός καὶ ὁ παλμός. σφάκελον δὲ οἷοι τὴν σήψιν λέγουσι ἴσθ' ὅσων. καὶ σφακελίσαι, κατασπῆναι, ὑπονεκρωθῆναι.

Σφάραγον, ὁ Ἀππίων τὸν φάρυγγα, ὑπὸ τῷ σφῶ αὐτὸν γινόμενα ἴσθ'.

Σφραγιωτο, ἡ γον προῖεντο. ὀνομαστέονται ἢ λέξεις. οὗτα καὶ ὁ βρόχος ᾧ τὸ φωνὴ ἀφ' ἑμέδα, ἀσφάραγος καλεῖται. καὶ σφραγίζω τὸ ἡχῶ, ὡσαύτως δὲ ὀνομαστέονται.

Σφαῖρα, παρὰ τὸ σπᾶν καὶ ἐν κινήσει εἶναι, μεταδέσει τὸ π' εἰς φ', ἢ καὶ τὸ κ'. τὸ δὲ σπᾶν, σπᾶν ἔστι. καὶ τὸ πῶς, κῶς εἴρηται. Ὀρος.

Σφάττεται ἔστι τὸ δῆ λῶντα ἐν αἰτίαν φωνάσθαι, καὶ ἐπ' ἀνθρώπου τάττεται.

Σφαιρώτηρ, σανδαλὶς ζινίχιον, οἶον τὸ λωρεῖον τοῦ ὑποδήματος. ἐν τῷ ῥιπτεῖν ἔπω.

Σφείας. τὸ σφείας, καὶ πλεονασμὸν ἔστι τὸ ε', ἢ τὸ σφᾶς καὶ σωαίρεσιν; καὶ λέγεται ὅτι τὸ σφείας καὶ πλεονασμὸν γίνεται τὸ ε', δῆ τὸν κινῶνα τὸν λέγοντα καθόλου ἐν πληθυντικῷ ἀριθμῷ ἢ τῷ εἴτε προσώπῳ ἀντωνυμία ἀρχομένη ὑπὸ τῷ σφῶ, ἐν δὲ συλλαβῇ καὶ τὸ δεύτερον καὶ εἴτε προσώπῳ τοῦ

πρώτου καὶ δεύτερου προσώπου, οἶον ἡμεῖς, ὑμεῖς, σφεῖς. ἡμῶν, ὑμῶν, σφῶν. ἡμῖν ὑμῖν σφῖν. ἔπος καὶ ἡμᾶς ὑμᾶς σφᾶς, ὡς τε τὸ σφείας κατὰ πλεονασμὸν ἔστι τὸ ε', ὑπὸ τῷ σφᾶς.

Σφείας, αὐτὶ τὸ οἶον αὐτοῖ, ὅτι τῆς δίδείας ἴσθ' πληθυντικῶν τῆς πρωτοτύπου ἀντωνυμίας.

Σφειδανόν. Ἐπειδὴ σφειδανόν Δαναοῖσι κελδίων. ἑκατέροις δυνάται προδίδοσθαι. σημαίνει δὲ ἡ λέξις σφειδανόν, ὑπὸ τῆς σφειδάνης, οἶον ἐπεικτικὸν καὶ ἐπετραμμένον, ἢ σιωπῶν. ἀφ' ἑ καὶ σφῶ καὶ σφίγγω. οἱ δὲ, σφειδανόν λέγουσι σπῶνικῶς, ᾧ τὸ σπᾶν σφειδανός καὶ σφειδανός, Ἰλιάδος λ'.

Σφείων, ποιητικῶς, ὅτι τῆς ἡλικῆς, αὐτὶ τῷ σφῶν, ὑπὸ τῷ σφείων, πλεονασμῷ τῷ ἰ, σφείων.

Σφειτερίζομενος, ἰδιοποιούμενος, ὑπὸ τοῦ σφείτερος.

Σφείας, τὸ ὑποπόδιον, παρὰ τὸ φλάσαι εἰς αὐτὸ τὰ γόνατα, ὅδ' ἔστι φλάσαι καὶ κάμπτεσθαι ἐν τῷ κατῆσαι.

Σφειδόνη, τὸ δακτυλὶς ἢ περιφέρεια, καὶ ἡ εἰς λίθων βολὰς καὶ πέμψις ἐπιπείσει. γίνεται παρὰ τὸ σπᾶν τὸ ἀναιρῶ (Ἐγὼ δὲ ἡδὴ σπᾶνμαι) σφειδόνη καὶ σφειδόνη. ἢ ᾧ τὸ σφᾶζω, ἢ ᾧ τὸ σπᾶν.

Σφῆκες, καὶ τὰ μικρὰ καὶ εἰς ὅζον συνηγμένα ξύλα.

Σφίγγξ, ᾧ τὸ σφίγγω, δῆ τὸ ἐσφίγγω καὶ αἰεῖται λέγειν ῥήματα.

Σφηνάδες, οἱ κάτιχοι τοῖς σώμασι. καὶ ὅδ' οἱ σφῆκες τὴν κοιλίαν ἐπισυνηγμένῳ ἔχουσι.

Σφηνῶσαι, τὸ δῆσαι. ἔπω Φρυνίχος. ὅθεν καὶ σφηνάμενος, σφειδόμενος, βασανίζομενος.

Σφονδύλος, ᾧ τὸ ἐσφίχθαι πρὸς ἀλλήλους. Μυελὸς αὐτὲ σφονδυλίων ἐκπαλτο.

Σφόδρα, ἐπὶ ῥῆμα ἐπιτάσεως. ἐκ τῷ σπῶ καὶ κατασπῶ, σφῶδρα καὶ σφῶδρα.

Σφειγῶν, νεάζων, σφύζων, βράζων, δισωματῶν, ἀκμάζων, ἀνδῶν. καὶ σφειγῶσιν, ἀκμάζουσι. καὶ ὡς περ διεσφύωμενοι εἰσὶν ὑπὸ πυκνότητος καὶ ἀκμῆς, ᾧ ἰπποκράτει. καὶ σφειγῶν, τὸ ἀκμάζον λέγεται. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ περιέτανται, ἢ περιτείνονται. καὶ μάλιστα ἐπὶ θηλῆς, καὶ οἶον δισωματούσης. οἷοι σφύζουσιν, ὑγιεῖς τυγχάνουσι.

Σφραγιδοουχαργοκομήτης, ὁ ἄσματος, ᾧ ἀριστοφανεί. ὑπὸ τῷ σφραγίς, καὶ ὄνυξ, καὶ ἀργός, καὶ κόμη, οἷοι, ὅς φέρει τὰς δακτυλίας μέχρι ἴσθ' ὀνύχων, καὶ ὅς ἀργός ἔστι, καὶ κοπάται.

Σφραγίζω, σημαίνω, ᾧ τὸ σημαίνωμαι, ὑπὸ τῆς σφραγίδος, ὅς ἔστι ἐν τῷ δακτυλῷ λίθος.

Σφωῖπρον, παρ' Ομήρῳ αὐτὶ τῷ σόν, δυτικὴ ἀντωνυμία αὐτῇ οἰκῆς.

Σφῶε, ἀντωνυμία ἔστι εἴτε προσώπῳ, αἰτιατικῆς πτώσεως. καὶ δῆτι ἐκ ἔστιν ὀρθῆς καὶ αἰτιατικῆς; διότι ἡ ὀρθὴ πῶσις εἰς ποτε ἀναδίδωσι τὸν τόνον, οἶον νῶϊ, σφῶϊ. τὸ δὲ καὶ ὁξύνεται καὶ ἐγκλίεται,

κὺ ἀναδίδωσι τὸν τόνον. διὸ ἀπέλειψεν ἡ δίδεῖα, κὺ ἔστι μόνῃς αἰτιατικῇς. τὸ δὲ πρῶτον πρόσωπον τῷ δυνάμει, δίδεῖας κὺ αἰτιατικῇς πτώσεως ὅτιν, οἶον, νῶ. τὸ δὲ δεύτερον πρόσωπον, ὀρθῇς πτώσεως, οἶον, σφῶι. τὸ τρίτον αἰτιατικῇς πτώσεως κὺ μόνον, οἶον σφῶι. τὸ δὲ ἀπὸ γγος, δὲ τὸ π λέγεται, ἔδῃ τὸ φ. πᾶσα δὲ λέξις δισύνλλαβος δὲ τὸ π σ ἀρχομένη ὧς ὑποτίθεται συμφῶν, τὸ ὁ παρρηγομένη, ἔδῃ τῷ δασέων ἀντιστοίχων ἔχει δὲ περὶ οὐκ, ἀλλ' ὅτι τῷ φιλῶν, οἶον, ἀπόρος, σκόπος, εἶνος.

Σφυρόν, τὸ πρὸς τὸν ἀσφράγαλον, ἢ γυναικὶ δὲ τοιμήγονται μέρη πρὸς τῷ ἀσφράγαλῳ, πρὸς τὸ συνεισφέρειν τὰ ἀρθρα τῷ συνδέσει κὺ τοῖς νόμοις.

Σφύριον, κὺ ὀπισφύριον, κηρικόν. κὺ γίνεται ἐκ τῆς σφυρόν. τὰ δὲ γινόμενα δὲ τὸ ἵ υποκοριστικά, εἰ μὴ ὡς δακτυλικά, πρὸ μιᾶς ἔχει τὸν τόνον. εἰ δὲ ἑβραϊκά προπαροξύνεται, κὺ δὲ τὸ ἱ ῥαφίζεται.

Σχαδόνες, τὰ τῷ κηφύων κηρία. κὺ ζῶν ἄπτερον, ἄπτεν. κὺ χαδίσαι, τὸ θηλάσαι. κὺ αἰσχρον, τὸ ἀπτερον καὶ ἀθήλασον.

Σχεδόν, σημαίνει ἐγγύς, πλησίον, πέλας, ἢ ἐκ χειρός. γίνεται πρὸς τὸ χέειν τὸ καλύειν, χέειν κὺ χεδόν. ἐτυμολογεῖται δὲ πρὸς τὸ χέειν ἔχειν ἄλλον πρὸς ἄλλον.

Σχεδίω, σημαίνει τὸ ἐκ τῆς σῶεγγος, ὡς τὸ, Τύφον δὲ σχεδίω μηδ' ἄλλο θῆρον Ἀρνα. κυρίως δὲ σχεδίη ὅτιν, ἢ πρὸς τὰχος γινόμεν.

Σχεθεῖ, ἀπὸ τῆς χῶ γίνεται χέειν, ὡς φλέγω φλέγειν, ὁ πρὸς τὸ χέειν, ἔχειν, ἔχεις, ἔχεις. κὺ κλίνεται ἄλλοι τὸ πρὸς τὸ χέειν καὶ πᾶσαν ἔγκλισιν.

Σχεῖν. ἔχω, ὁ μέλλων ἔξω, ὁ δὲ δεύτερος ἀόριστος ἔχον, ὁ μέλλων δέύτερος, χῶ, χεῖς, χεῖ, τὸ ἀπαρέμμετον χεῖν.

Σχέδος, πρὸς τὸ χέειν, χέδος, κὺ χέδος.

Σχέσις, πολλαχῶς λέγεται. ἢ δὲ καὶ τὸ χέειν ὅτιν, ὡς ἡ τὸ διδασκᾶν πρὸς τὸν μαθητήν. ἢ καὶ τὸ χέειν, ὡς ἡ τὸ δειπνᾶν πρὸς τὸν δειπνόν. ἢ καὶ πρὸς τὸ φέειν, ὡς ἡ φέειν πρὸς τὸν φέον. ἢ καὶ φύειν, ὡς ἡ τὸ παῖς πρὸς τὸν υἱόν.

Σχέος, κὺ πρὸς χεῖς, ῥήμα προσεκτικόν, καταλήξεως τῷ εἰς μί. τὸ ῥήμα, ἴσχυμι. κὺ γίνεται ἐκ τῆς χῶ, ὁ μέλλων, χήσω, ὁ δὲ δεύτερος ἀόριστος, ἔχην, ἢ μετοχή, χεῖς χεῖτος, καὶ τὸ προσεκτικόν, χεῖς. ὁμοίως τὸ σῶεις. ὁ δὲ Ἀπολλώνιος ἀπὸ τῆς χῶ καλονίζει, μόνον αὐτὸ σημειώμενος. ὡς πρὸς τὸ σῶεις ἀπὸ τῆς σῶ, κὺ τὸ φρεῖς ἀπὸ τῆς φρῶ, ἔπω κὺ τὸ ἀπὸ τῆς χῶ. ἀλλὰ κακῶς, ἔχ δύεσκεται ὁ τεχνικός σημειώμενος ὅτι τῷ εἰς ὧς εἰς εἰς προσεκτικόν. Χοιροβοσκός. εἰς τὸν ἐ φάλμον, Σῶεις τῆς κραυγῆς με, πρὸς τὴν φωνὴν τῆς δεινείας με. ἀπὸ τῆς χῶ, ὁ μέλλων χήσω, ὁ δὲ δεύτερος ἀόριστος ἔχον, κὺ κατέχον, καὶ ἡ μετοχή χῶν. καὶ ὡς πρὸς ἀπὸ τῆς φωνῆς μετοχῆς γίνεται τὸ προσεκτικόν φάγε,

κὺ πῶν πῖε, ἔπω κὺ ἀπὸ τῆς χῶν χεῖ κὺ κηπέχε. ἐν πλεονασμῷ δὲ τὸ σ, χεῖς, κὺ κατὰ χεῖς. τὸ δὲ σῖς, ἀπὸ τῆς σῶ, (σημαίνει τὸ λέγω) ὁ μέλλων, σῖσω, ὁ δὲ δεύτερος ἀόριστος ἔσων, ἢ μετοχή, σῶν κὺ ἐνισπῶν. κὺ τὸ προσεκτικόν, σῖς, κὺ πλεονασμῷ τὸ σ, σῖς. ἔπω Ζηνοδοτος. πλεονάζει δὲ τὸ σ, δὲ τὸ μονοσύλλαβον.

Σχέτλιος, ὀδυνηρός, χαλεπός, ἀγνώμων, δυστυχής, ἀδίκος, ἄπορος, θλιβόμενος, τλήμων, ἐπαχθής. ἢ ὁ τὸ χεῖν λαβεῖν κὺ δυσφημεῖν καὶ λυπᾶν τινὶ διδόν. Ζεῖς με δὲ σχέτλιος, Ἰλιάδος β'. κὺ πάλιν, Σχέτλιος ἐστὶ γεραιέ. Ἰλιάδος κ', αὐτὶ τὸ χεῖν λαβεῖν ἄξιος. γίνεται πρὸς τὸ χέειν τὸ καλύειν κὺ τὸ λῆν, ὁ ὅστις χεῖν ἄξια ἔργα ποιῶν.

Σχετλιάζει, δυσχεραίνει, ἢ βλασφημεῖ.

Σχηματίζομαι, προσποιέομαι, ἢ συμπαιχνύμαι.

Σχησεῖται, Ἰλιάδος ι', ἀνδρέειν, αἰτιστῶναι, παρὰ τὸ χῶ τὸ κρατῶ, γίνεται χῆμι.

Σχοινίον, ἐκ τῆς χοῖνος. τὸ, ἐκ τῆς χῶ τὸ κρατῶ. κὺ χοινοφόρος, ἐκ τῆς χοῖνος κὺ τῆς φέρω. τὸ δὲ χοῖνος, μέτρον ὅτι γεωμετρικόν. σημαίνει ἑῖα. τὴν πόαν, ἢ νομὴν, ὡς τὸ, Ἀσωπὸν βαθύχοινον. καὶ μέτρον Περσικόν, ὁ παρὰ Πέρσαις πρὸς τὴν λέγεται, ἀπὸ μεταφορᾶς. κὺ ἡ κατὰ τὴν πηλὴν κατὰ τοῦ. καὶ ὁ φελεμῶδός φησὶ, Τὴν χοῖνον με καὶ τὴν χοῖνον με, σὺ ἐξὶν χεῖρας. ἐκ γὰρ τῆς χοῖνος τὸ μετρίως σαρτίς, κὺ τὰ μετρίως τῷ χοῖνον, χοινίσματα λέγεται.

Σχῖνον, τὴν σκίαν, καὶ χαμασθῶνται οἱ καλλωπιστοὶ οὕτως τὸ λούκην τὴν ὀδόντας, ἀφ' ἧς κὺ τὸ χινίζεσθαι.

Σχολή, ἔχ ὁ τόπος ἐν ᾧ χολάζετι κὺ δὲ χεῖν περὶ παιδείαν, ἔδῃ αὐτὴ ἢ ἐν λόγοις δὲ μετρία κὺ δὲ χεῖν, ἀλλ' ὡς οἱ πολλοὶ ἀκυρῶς καλεῖσιν δὲ καλεῖν. τὸ δὲ δὲ καλεῖν, βάρβαρον. αὐτὶ δὲ τὸ χολῶ ἀγειν λέγουσιν Ἀττικῶι χολάζειν. ἢ δὲ δὲ καλεῖν βάρβαρον καὶ ἐκ εἰς ὄνομα, πᾶνται δὲ ἐκ ὅτι χολῆς, ἀλλ' ὅτι καλεῖν τινὸς δὲ φύας καὶ ἀρετῆς. κὺ αὐτὶ τὸ ἐδαμῶς. ἀπὸ δὲ τῆς χολῆς χολαῖος. τὸ δὲ χολή, γίνεται παρὰ τὸ χῶ. ἐστὶ δὲ ὁ πρὸς τὸ χεῖν, αὐτὶ τὸ χεῖν. καὶ χολαῖον, ἀργόν, δὲ χεῖν ποιέμενον. κὺ χολαῖον, ἡμεῖς ὅτιν, ἀπὸ τῆς χολαῖος. ὡς πρὸς τὸ χολαῖος, ὁμοίως χολαῖος.

Σχέδος, παρὰ τὸ χέειν χέδος κὺ χέδος, οἶον τὸ δὲ χέειν καλῶς κὺ δὲ χεῖν τὰς λέξεις κὺ τὰς λόγους. ἢ παρὰ τὸ σκεδάω σκεδάω σκέδος κὺ χέδος. δὲ σκεδάωμεν δὲ αἱ λέξεις κὺ οἶον τὸ μετρίως εἰς λεπτὰ δὲ τὸ λόγους εἰς γνώσιν πρὸς λαμβάνονται.

Σχολίον, εἴρηται δὲ τὸ καταχολῶν παρὰ τὸ χεῖν πρὸς σαφείραν ἐρμηνείαν τῷ δυσνοήτων ῥήματων.

Σχοῖατο, παρ' ὁμήρου, αὐτὶ τὸ ὅστις χεῖν αὐτὴς, ἀπὸ τῆς ἐχόμεν, τὸ ἀπὸ τῆς χεῖν, τὸ χεῖν τῷ χεῖν.

πληθυστικῶν, χοῖντο, καὶ Ἰωνικῶς χοῖατο, καὶ τὴν ἀκολοθίαν τῆς πεποτιάτο.

Σχίδαξ, παρὰ χίζω. σημαίνει δὲ τὸ ἐχισμὸν ζύλον.

Σχολαστικός, ἀπὸ τῆς χαῖ το κρατῶ, χάζω καὶ χαλάζω ὃ ἐν τῇ διακράσει διαγών.

Σκεδάζω, παρὰ τὸ χεῖδαζω, τὸ ἐκ τῆς ἀδραχημάτι ποιῶ, χεδάζω καὶ σκεδάζω. ἢ παρὰ τὸ χίζω τὸ διαχωρίζω. πλεονασμῶ τῆς δα συλλαβῆς, χιδάζω καὶ σκεδάζω. τὸ δὲ σκεδαζόμενον, εἰς πολλὰ διαχίζεται.

Σχολή, ἀττικοὶ καὶ μόνον δὲ τὸ μηδὲν δρᾶν, ἀλλὰ καὶ τὸ θεωρεῖν σχολάζειν.

Σώσω, τὸ σώζω χωρὶς τῆς ἰ λέγει ὁ δίδυμος. ὡς περὶ δὲ ἀπὸ τῆς ἑω τὸ καθήμιαι γίνεται ἔζω, ἔπως ἀπὸ τοῦ σώω τὸ ὑγιαίνω, γίνεται σώζω πλεονασμῶ τῆς ζ. ἀλλ' ἢ παράδοσις ἔχει τὸ ἰ. τὸ δὲ σώζω, ὅτε μὲν γίνεται ἀπὸ τῆς σώος σωτίζω, ὡς λέπος λεπίζω, καὶ καὶ σωαίρειν σώζω, ἔχει τὸ ἰ. ὡς δὲ ἀπὸ τῆς σώος σωδίζω καὶ κρασει σώζω, καὶ ἔχει προσγεγραμμένον τὸ ἰ. Δεῖ δὲ γινώσκων ὅτι Ἡνίκα ἀπὸ τῆς σώ συλλαβῆς ἀρχεται ἐπιπλεονασμῶ τῆς ζ, ἔχει προσγεγραμμένον τὸ ἰ, σώζω σώζομαι, ἔσωζον. ὡς δὲ μὴ ἔπως ἔχη, καὶ προσγραφεται, οἷον, σαώζω.

Σωτηρία, ὄνομα παραινυμον ἀπὸ τῆς σωτήρος. τῆτο ἀπὸ τῆς σώζω, σώσω, σέσωκα, σέσωμαι, σέσωσαι, σωτήρ, καὶ σωτήρ. ἔστι δὲ καὶ ἄλλο σώ τὸ ὑγιαίνω. ὅς ἐστι ὁ παιδικὸς ἀδραχέμενος, σέσωμαι, σέσωσαι, καὶ ὅς αὐτῆς σωτήρ. τὸ δὲ σώος ἔλεγον ὁ δίδυμος αὐτὴ τῆς ἰ λαμβάνει, ὡς ἀπὸ τῆς ὁ σώος τῆς σώ. τὰ δὲ ἀπὸ τῆς εἰς ὡς διατῶος αὐτὴ τῆς ἰ, Μίνως Μινῶος, ἦρας ἠρώος, ἔπω σώος σώος. ὁ δὲ ἠρωδῆνός λαβόμενος αὐτῆς λέγει, ὅτι τὸ σώος ἀπὸ τῆς σώος πέπονθε, πρὸς δὲ ἔστιν εἰπεῖν, τί ἐν ἀπὸ τῆς πεπονθότος γίνεται παράγωγος; γίνεται δὲ ἀπὸ τῆς πατρὸς καὶ μητρός. πατρικός καὶ μητρικός. λέγει δὲ πάλιν ὁ τεχνικός, ὅτι ἐδὲν ἔστιν εἰς ὡς μοιοσύλλαβον πλέον ἀρσενικόν, εἰμὴ τῆτο. πρὸς δὲ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι σὺ ἐδίδαξας ἡμᾶς ἐν τῇ τῆς τῆς ζῶς μονοσύλλαβου βίβλῳ, ὅτι ἔστι τὸ ζῶς, καὶ τὸ Κῶς, καὶ Γλῶς. εἰσὶ δὲ ὀνόματα ἠρώων. Δεῖ δὲ γινώσκων ὅτι τὸ σώος αὐτὴ τῆς ἰ παράδοσις οἷδε. καὶ λέγει ὁ τεχνικός ὅτι ἔστι σώω σώσω διατῶ τοῦ ὦ μεγάλου, ὡς γνῶω γνῶσω, καὶ σῶω διατῶ τοῦ ὦ μικροῦ. ταῦτα ἔχουσιν τὸ τελοτάϊον ὦ εἰς ὡς. καὶ γίνεται ἐκ μὲν τοῦ σώω τὸ σώος, ἐκ δὲ τοῦ σώω τὸ σώος. σώω μονοσύλλαβον, οἱ σώοι. καὶ παρὰ Θουκυδίδην. ἢ δὲ σωήτης ρεαφῇ, σώος. λέγει δὲ Ὁμιλίσσιος ἔχειν τὸ ἰ προσγεγραμμένον, ἀπὸ δὲ τῆς οἱ σώοι οἱ σώ, ὡς περὶ οἱ ζῶοι οἱ ζῶ.

Σώεσκον, ἔσωζον. ἢ ἀπὸ τῆς ἔσωον, ἢ ἀπὸ τοῦ σώζω. τὸ δὲ σώω σημαίνει τὸ ὀρμῶ, ὡς τὸ, Σώεσθαι σφοδρᾶν παρὰ Ἀπολλωνίῳ.

Etymologicón.

Σώχω, τὸ εἶβω. παρὰ τὸ σώ σώχω, ὡς σμῶ σμῶχω. παρὰ τῆτο δὲ καὶ τὸ ψάχω.

Σώκος, ἐπίθετον ἑρμῆ, ἦτοι ὁ ἰχυρός. σωκεῖν δὲ τὸ ἰχυεῖν. Σοφοκλῆς ἐν Ἡλέκτρᾳ. Οὐκέτι σωκῶ. ἢ σώοικος. ἢ ὁ ὠκέως σοκόμενος, ἄγγελος γάρ. ἢ σωσίοικος, ἢ ὁ σωτικός θεός. παρὰ τὸ σώζω σώκος, ὡς θάσσω θάκος. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον.

Σῶμα, οἰονεῖ δῶμα ὃν τῆς ψυχῆς. ὅθεν καὶ σκλῶμα παῦν τὸ τεθνηκός. εἴρηται δὲ σῶμα, ὡς φησι Πλάτων, ὅτι σῆμα ἔστι, τῆς τετῆς τῆς ψυχῆς. δίκλῳ δὲ τὰς ἐντέθαιται ἡ ψυχὴ τῆς σώματι. ἢ σώαιμα, σῶν αἶμα. ἐν τῇ αἵμα.

Σαῶρος, ἐπὶ τῇ λίθῳ. ἀπὸ τῆς σαῶρος, σαῶδῶ, σαῶεία. καὶ σαῶρός, ἀπὸ τῆς σαῶδῶ. ὡς φιλῶ φιλῶρός. εἴρηται δὲ, ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῇ σαῶδῶσαι τὰ σώματα. ἢ παρὰ τὸ ἔσω ὠρεῖν, ὃ ὅστις φυλάττειν. ὡς τε τὸ σαῶρός μὴ πεπλιονακύναι, ἀλλὰ μᾶλλον ἐνδεδεικνύναι τὸ σαῶρός. τὰ δὲ εἰς ῥοῦς λήγοντα δισύνλλαβα, τῇ ὦ ἀδραχέμενος, μὴ ὄντα ἐπίθετα, βαρύνεται. Ὁρος, δῶρος, Φλῶρος, Βῶρος. ἐδὲν ἔχωμεν ὀξύτονον. σισιμείωται τὸ σαῶρός. τὰ ὀξύτονα ἐπίθετα εἰσὶ, χλωρός, φωρός, μωρός. πῶς ἐν ὀξύτῳ τὸ σαῶρός; ἢλόγηται ὅταν δισύνλλαβῇ. τὸ πρῶτον ἄρα σαῶρός, ὡς ὀχεός, λοχίος.

Σῶρος, ἐν ᾧ τὸ σῶμα ρεῖ, ἦγαν καταρρεῖ.

Σωφροσύνη, παρὰ τὸ σώζειν τὸ φρονεῖν. ἢ παρὰ τὸ σῶμα φρουρεῖν ἀπὸ ρύπτου, ἢ διὰ τὸ σῶα φρονεῖν.

Σωφρονιστῆρες, οἱ ἔσωθεν τῇ ἄλλων ὁδόντων διαφύομενοι καὶ τὴν τῆς φρονεῖν ὡσανεὶ εἰκοσὸν ἔτος. ὁ δὲ ἀριστοτέλης, καλεῖ αὐτὸς κριτῆρας.

Σωφρονισαί, ἄρχοντές τινες χειροποιητοὶ δέκα τὸν ἀειδὸν ἐκάστης φυλῆς. ἐπεμελῆντο δὲ τῆς τῆς ἐφίβων σωφροσύνης.

Σάωσε, τὸ ἐσάωσα σωαίρεθον εἰς τὸ ἔσωσα, διατῶ μὴ περιπατάται; ὅτι ὁ τύπος αὐτίκεται. οἱ δὲ ἔσω δύο σύλλαβας ἀόριστοι προπαροξύνονται.

Σταφυλή, ὀξύεται καὶ βαρύνεται ὡς φησι Πτολεμαῖος. τὸ μὲν δὲ βαρυνόμενον ὄνομα, ἐπὶ τῆς καθιεμένης μολίσδε παρὰ πῆς ἀρχιτέκτονι τίθεται. τὸ δὲ ὀξύομενον, ἐπὶ τῆς ὀπώρας παρῆχθαι. καὶ λέγεται τὴν ὀπώραν ἀπὸ σταφύλου τινός ὃς ἐλθῆτο ὑπὸς τῆς Διούσης. Ἡρακλείδης δὲ ἡμαρτε φησὶ λῆγον εἰς ὀξείαν. ἐδὲν δὲ τῇ εἰς λῆ ληγόντων θηλυκῶν ὀνομάτων ἀμέτοχον ὄντας ἐδετέρως ἀδραχέμενον τῇ ὦ, ὀξύεται. κρυώλη, φαισύλη, ἠδύλη, κορδύλη. οἱ ἐν ὀξύοντες, φατὶν ὅτι ἀπὸ βαρυτέρως ἀρσενικοῦ γέγονε. τὰ γὰρ εἰς ἡ θηλυκὰ ὀξύεται, εἰὰ τὰ ἀρσενικὰ βαρύνεται, οἷον πόθος, ποθή. φόις, φορή. ἰόμος, ἰομή. ὠνος, ὠνή. καὶ τὰ μάλιν, Δαναός Δανάη. καὶ πῶς τὸ κόγχος κόγχη, φίλος φίλη, μύλος μύλη, καὶ ἄλλα μυεῖα. καὶ ἐπὶ τῇ ὀξύτοτων καλὸς καλή, συμβαρύνεται.

ται καὶ ὀξύνεται τοῖς ἀρσενικοῖς. καὶ τινὲς βοηθεῖν τῇ σωτηρίᾳ βελόμβοι, φασὶν, ὅσα τὰ αὐτοῦ ἀπὸ θαλάσσης ἔχεται σημαυνομήνους, ὁμοιοῦν. ὅσα δὲ θαλάττει τὰ σημαυνομήνους, καὶ τὰ τὸν ὄμιλον θαλάττει. τὸ μὲν ἐν ξένος ξένῃ, φίλος φίλῃ καὶ τὰ ὅμοια, ἀπαράλλακτα εἰσι. τὸ δὲ χόλος χολῇ, ῥόπος ῥοπῇ, εῤόφος εῤοφῇ, γόνος γονῇ, δόμος δομῇ, θαφύρος θάφου. εἰ οὖν τὸ σάφυλος ἀρσενικὸν ἀφαιρῇ τὰ σημαυνομήνους, ἡ σάφυλη τὸ διπλοκὸν ἐπὶ τῆς ὀπώρας, ὀξύνεται, παρὰ τὸ σάζειν τὸν πηλόν.

Σκηνή, ἡ κρατῶσα καὶ φυλάττωσα ἡμᾶς. οἱ δὲ δέρματα καὶ ζωστῆρας καὶ δοκῆς, οἷς καταπήγνυται πᾶσα ἡ σκηνή. οἱ δὲ εἶδος κόσμος γυναικεῖς. οἱ δὲ σκευός τι ἔγω καλέμην, οἱ δὲ τὴν νῦν δελφικὴν καλέμην. καὶ σκηνότης, ὁ σκηνήντινα οἰκῶν.

Στάδιον, καὶ τὸ ἀρχαῖον ἐκαλεῖτο αὐλός. ὅθεν δῖαυλος, τὰ δύο στάδια, ἀπὸ τῶν δύο αὐλώνων ἔχειν. καὶ θαυλωνίζειν λέγουσι πρὸς ἀνέμους, ὅταν θάλασσα ἐμαλῇ καὶ εὐεὶ ἀπνέωσι. καλεῖται δὲ ὅτι φασὶ Δαναὸν ἐπὶ τοῖς γάμοις τῶν θυγατέρων ἀγῶνα

ἐπιπλέοντα, δεῖξαι τοῖς μνηστῆρσι τὸ τῷ δρόμῳ τέρμα ἐν ᾧ ἐπεφύκει σέλινα. ἔξ ὧν ἀπᾶσαι τὸν φθάσαντα, καὶ τὸ σύμβολον φθάνει τῆς νίκης, ὡς περ νῦν τὰ βραβεῖα. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀπᾶσαι, κληθῆναι ἀπάδιον καὶ σάδιον. ἢ ὅτι τετραποδιστὴ τὸ πάλαι περιπαιγνύς, μὴ τὸ ἀριθνεῖν τὸν ἀνιπτακὸν καρπὸν, ἀνέστησαν. καὶ οὐρανίας ἐπὶ δεξιῶν ποιέμενοι, δρόμον ἡγωνίζοντο. καὶ τὴν σάσιν ἐν, σάδιον. εἰς τὰ χόλια Πυδάρου.

Σκηνὴ ἔστιν ἡ μέση θύρα τῆς θαλάσσης. περισκελίᾳ δὲ, τὰ εὐδοκίαν τῆς μέσης θύρας, χαλκὰ καὶ κεῖλα. καὶ ἵνα σαφέστερον εἴπω, σκηνὴ ἡ μὴ τὴν σκηνὴν ἀδύς. καὶ τὰ περισκελίᾳ, ἡ ὀρχήστρα. αὕτη δὲ ὅστις ὁ πέπος ἐκ σανίδων ἔχων τὸ ἑδάφος, ἐφ' ἧς καὶ διαβίβωσιν οἱ μῦμοι. εἶτα μὴ τὴν ὀρχήστραν, βαμὸς ὡς τῆς Διονύσου, τετραγώνον οἰκοδόμημα κενὸν ἐπὶ τῇ μέσῃ, ὃ καλεῖται θυμὸν πρὸς τὸ θυεῖν, μὴ τὴν θυμὸν, ἡ ὀρχήστρα, τῆς τῆς κατὰ ἑδάφος τῆς θαλάσσης.

Σώστρα, τὰ σωτήρια, τῆς τῆς μισοῖς διδῶσιν οἱ σιτωσμεῖοι, ἀπὸ τῆς σώζειν.

Α'ΡΧΗ ΤΟΥ ΤΑΥ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΤΑὐτὸ στοιχεῖον, ὅτι ἐντεταμὲν ἔχει τοῦ χαρακτῆρος τῶν στοιχείων τὰς ἐντυπώσεις. ἀπὸ τοῦ μακρῆς τῆς αἰῶ καὶ τῆς ἰ, τὸ γράμμα ἔστιν. ἐντετυπῶν καὶ ταῦς ὁ τεταμὲν ἔχων τὰ περὶ. τὸν δὲ ἀλιρροδία πέλειω φησὶν μιμησάμενος, ἐντυπώσατο τὸ γράμμα.

Τάλινον, τὸ ἰωνικὸς τινὲς τίγανον λέγουσι. καὶ Ἡρώδανός ἀπὸ τῆς τίκω τίγανον, καὶ κατ' ἑρμῆναιον, οἷον, Ἐμὲ δὲ ὡς περ ἐπὶ τάλινον ἔστιζεν ἡ καρδία, καὶ κατεπίκοντο αἱ σάρκες, καὶ αὐτόματα ἐχώρει καὶ τῶν γυνάων τὰ δάκρυα.

Ταλινίας, πέμματα ἔστι τῶν ἀπὸ πηγαίων ἐκ σέας ὕδατος καὶ τυρῆ καὶ μέλιτος καὶ ἀσαφίδος.

Τάγυρι, τὸ βραχύτατον καὶ ἐλάχιστον, οἷον φιλά λέγουσιν, Εὐπολὶς Αἰγί, Μαθόντι δὲ μὴ τάγυρι μεσικῆς.

Ταλαεργοί, οἱ τλητικοὶ καὶ τλῆναι δυναμένοι πρὸς πᾶν ἔργον.

Ταλαίπυρος, εἰς τὸ ἀταλαίπυρος.

Τάλαντον, Χρυσεία πατὴρ ἐτίθαινε τάλαντα. σημαίνει δὲ τάλαντον τὸν ζυγὸν παρὰ τὸ τάλινον ῥῆμα. ὅπερ γίνεται καὶ ἀδιαπλασιασμένον τιταίνω. καὶ ὡς φαίνεται φαντός, ἔγω τάλινον παντός, καὶ τὸ ἑδέτερον ταυτὸν. καὶ πλεονασμῶ τῆς αἰ συλλαβῆς τάλαντον, καὶ σωθίσει ἀτάλαντον ἀντὶ τῆς ὁμοιοτάλαντον. ἢ παρὰ τὸ τάλαντον τὸ ὑπομονητικὸν τῆς βάρους. τάλαντον ἐν ἡ σάθμῃ. καὶ τάλαντον τὸ σάθμῃ καὶ ζυγισατῆν. ἐν Τιμαίῳ. τὴν δὲ γῆν τάλαντον αἰσμάτως σείσθαι μὴ ὑπ' ἐκείνων,

καὶ αὐτὸ πάλιν ἐκεῖνα σείειν. μεταφορικῶς, ἀπὸ τοῦ ζυγῶν. ἐπεὶ τὸ ζυγεῖν τάλαντα λέγουσι καὶ ὑποτάλαντα τὰ ὑποβαρεῖν. πολλὰ εὖρον σημαίνει τὴν λέξιν. ἢ παρὰ τὸ μέγιστον χρυσὸς καὶ ἀργυρεὶς μέρος. κατ' ὁ σημαυνομήνους Δημοδοκῆς φησὶ ποντίκοντα τάλαντα, ἢ σάθμῃ τὸ ὄνομα. ὡς περ Ἀλκυονίδος, ἀλλ' ἡ τάλαντα μεσικὴ κληθῆσεται. καὶ τὸ Ὀμήρῃ, χρυσεία πατὴρ ἐτίθαινε τάλαντα. ἔστιν σημαυνομήνους ἡ ῥοπή. τέταρτον, ἀριθμὸς τὸ ὄνομα, ὡς καὶ πολυτάλαντος ὁ πλάσιος. καὶ τὸ Ὀμήρῃ, Κεῖτο δ' ἄρ ἐν μέσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα. καὶ διτάλαντον δὲ καὶ ἑπτάλαντον, καὶ ἡμιτάλαντον λέγεται. ἀρχαῖα δὲ ἡ χρῆσις καὶ ἡ τῆς ἑπτά ἡμιτάλαντα, καὶ πέμπτου ἡμιτάλαντον. ἔστι δὲ τὸ μὲν ἑπτά ἡμιτάλαντον, δύο ἡμισυ τάλαντα. τὸ δὲ πέμπτου ἡμιτάλαντον, τέσσαρα ἡμισυ. καὶ τὸ ἑβδόμου ἡμιτάλαντον, ἔξ ἡμισυ. καὶ ὅλως ἕκτος ἀριθμὸς παρωνύμως μέρι ἐπονομάσει τις τὸ ἡμιτάλαντον, τῆς ὁ προηγούμενος ἀριθμὸς ἐφαρμόσει τὰ τάλαντα, οἷον, αὐτὸ μὲν ἡ, ἐπτά. αὐτὸ δὲ θ, ὀκτώ. συνεπιδεχόμενος δηλονότι καὶ τῆς ὁ ῥωμαϊκῆς. φίλον δὲ τοῖς ἀρχαίοις, καὶ τὸ ὡς ἡμισυ τάλαντον ἑπτά ἡμιτάλαντα λέγειν. ὡς καὶ ἑπτά ἡμίμνια, τὴν μίαν ἡμισυ μναῖ, καὶ ἄλλως τὸ τάλαντον καὶ τῆς παλαιᾶς χρυσῆς εἶχε ἑπτά. διὸ καὶ Φιλήμων ὁ κωμικὸς φησὶ, δύο εἰ λαβοὶ τάλαντα, χρυσῆς ἔχων ἑπτά, ἀποτίσεται. εἰς τὸ λεγικὸν τῆς Ἰλιάδος, ἐπταπύρες ἑπτάποδας,

ποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα. τὰ νῦν ἑξακί-
χίλια λεγόμενα παρὰ Ἀθηναίους. διαφόρων δὲ
νοεῖται. ὡς ὅδ' ἢ βραχύτι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.
ἢ ὁ ποιητὴς δὲ δῖλον ἡμῖν τὸ τοιοῦτον ποιεῖ, ἐν τῷ ἐ-
πιταφίῳ Πατρόκλη λέγων. Τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε
δύο χρυσοῖο τάλαντα. εἰ ὅδ' ὡς τὰ τάλαντα ἴσθ'
Εἰλλώνων, ἔστι βραχύτι τὸ τάλαντον τῷ χρυσοῦ.
ὡς παρ' αὐτοῖς ὡς ὁ Δίφιλος ἐν ἀργύρῳ, βραχύ-
τι τάλαντον φησί. τάλαντον δὲ, ἢ τάλαντα. ταῦ-
τα δὲ ἔστι χρυσία τάλαντον.

Ταλαιπείριος, οἱ ἑαγικοί τὸν ταλαίπωρον λέγουσιν.
ἢ ὁ πολλὸν πεπειραμένος, οἷον οἱ πολλοὶ πεί-
ραν ὑπομείνας τέττι πολυπείρος. ἢ ὁ πολλὰ τε-
ληκὴς ἢ πολλῶν πεπειραμένος. ἢ παρὰ τὸ πολλό-
ν πεπειραμένος, ταλαιπείριος, ἢ πλεονασμῷ
τῷ τ' ταλαιπείριος.

Τάλαρος, καλαδίσκος, κόφινος. κυρίως δὲ ὁ εἰς δὴ-
ρος. εἴρηται δὲ ὑπὸ τῷ τεταῖσθαι. ἢ ὑπὸ τῷ πρὸς
παρὸς, ἢ πλεονασμῷ τῆς αἰ συλλαβῆς τάλαρος,
ὁ εἰς τυρὸν ἐπιπείριος. Ἡσίοδος, Ἐς τάλάρους
ἐρόρευν. ἢ Ὀμηρος, Πλεκτοῖς ἐν τάλάρουσι φέ-
ρον μελιιδέα καρπὸν, Ἰλιάδος σ'.

Τάλας, σημαίνει τὸν ἄθλιον, παρὰ τὸ τάλω τὸ κακο-
παθῶ. οὗτα Ἡσίοδος φησὶν, Ἐξέφετο ἀπὸ τῶν
μέγα νήπιος, ἀπὸ τῷ μὴ κακοπαθῶν. τάλω ἔν,
ἢ καὶ συγκοπῇ τλῶ, ἢ τάλω. οὗτα τὸ τάλασ-
σης, ἀπὸ τῷ ὑπομείνης. ἢ τάλαστ' ὡν, ὁ καρ-
τερόφρων ἢ θνητός, παρὰ τὸ τλεῖν.

Ταλαυρινόν, πολλὸν ὑπομονητικὸν ἐν τῇ μάχῃ.
παρὰ τὸ τειλαὸν ἢ ῥιὸν γίνεται σιῶδετον.

Ταμίης, ὁ δεσπότης, παρὰ τὸ ὑποπετυνῆσθαι αὐτῷ
τῷ τῷ οἴκῳ ἑξαστῶν. ἢ παρὰ τὸ τέμνειν αὐτὸν ἢ
ὑπομείνειν τοῖς ἄλλοις, Ζεὺς ταμίης πόλεως.
ταμίαι, ἑφοροί, φύλακες, ταμιῆχοι, διοικηταί.
ἀρχὴ ὅδ' τῆς παρὰ Ἀθηναίους ἦσαν οἱ ταμίαι τὸν
αἰεθμόν. ἀδελφάμβανσι δὲ ἐπὶ τὸ τε ἀγαλμα
τῆς Ἀθηνᾶς ἢ τῆς νίκης ἢ τὸν ἄλλον κόσμον ἢ τὰ
χρήματα ἐναντίον τῆς βελῆς, ὡς Ἀριστοτέλης. εἰ-
σὶ ἢ ἄλλοι ταμίαι ἀρχόντες χειροπνητοὶ ἐπὶ τὰς
ἱεράς ἢ δημοσίας ἑτήρεις. οἱ καὶ τοῖς ἑτηράρχαις
παρεῖποντο ταμίαι δεδήλων Εὐπολῆς.

Τάμιον, ἀόριστος δούτερος. ἢ τὰμιτε, ὑποτακτικόν.
ἢ ἡ μεταχὴ ταμῶν, ἢ ποταμῶν, ἀπὸ τῷ ὑπο-
κόψας, ἢ τὸ σκληρὸν τῆς ἑοφῆς ποταμουργασά-
μενος. τὸ ῥῆμα τέμνω. τὸ δὲ τὰμιον δωρικόν. ὁ
μέσος ἀδελφείμηνος, πέτομα.

Ταμισίχρα, παρὰ τὸ ταμῶ ταμέσω ταμισίχρας.
σημαίνει δὲ τὸν τέμνοντα τὸν ῥῆμα τὸν τμητικὸν
τῷ ῥῆμα.

Τανύω, ὑπὸ τῷ τείνω.

Τανύποδας, ταχεία.

Τανηλεγὸς θανάτιος, παρὰ τὸ λέγω τὸ κοιμῶμαι
ταναλγῆς ἢ τανηλεγῆς. ἢ παρὰ τὸ πλε, πλελε-
γῆς ἢ τανηλεγῆς ὁ μακρὸν κοιμημα ἔχων τέττι
αἰώνιον. ἢ ὁ μακρὰν ἀφροισίαν παρέχων.

Τανυπόδας, εἰς τὸ ναῦφι.

Ταξίαρχος, ὁ τῆς τάξεως ἀρχός. κατ' ἐξοχὴν δὲ,
ὁ ἴσθ' ἐκατὴν στρατιωτῶν ἀρχός.

Τανήκες, πεταμένον ἔχον τὴν ἀκὴν, ἢ αἰχμὴν, τετέ-
σθην ἡκονημένον, ἐπὶ τῷ ξίφει. τὸ δὲ τανυκίας ὁ-
ζης, τῶν πεταμένων κλάδων. ἢ ἔστιν ἀπλή ἢ λέ-
ξιν, τῶν μέχρι πολλῶν ἡκοντες ἢ ἀδρατεταμένους.

Τανύπεπλος, ἐπιμήκη πέπλον ἔχουσα. ὥς ἢ τὴν
φορέσθαι ἐμήκη φαίνεσθαι διηλοῖ. γίνεται δὲ πα-
ρὰ τὸ τανύω, τανύσω, τανύπεπλος, ὡς γα-
νύω γανυμῆδης. ἢ τανύπτερος, ἢ ἀδρατεταμένη
πτερά ἔχουσα.

Τανύφλοιο, Ἰλιάδος π', τῷ μακρὸν φλοῖον ἔχα-
σαν, ἑοῖνον.

Ταπεινός. ἢ παρὰ τὸ θάπτω, ὁ δούτερος ἀόριστος ἐ-
θαφον, θαφεινός, ἢ ἑοπῇ ταπεινός. ἢ ὡς περ ἐκ
τῷ ὄρος γίνεται ὄρεινός, ἔπος ὑπὸ τῷ ἑδαφός ἐθα-
φεινός, ἢ καὶ ἀφαίρεισιν τῷ ε, ἢ ἑοπῇ τῷ συμ-
φάνων, ταπεινός. ἢ παρὰ τὸ πέδον πεδεινός, ἢ
καὶ ἑοπῇ τῷ δ, εἰς τ, ἢ τῷ εἰς τὸ α πατεινός,
ἢ κατ' ὑπόθεσιν. ἢ παρὰ τὸ δάπεδον δαπειδει-
νός, ἢ καὶ συγκοπῇ καὶ ἑοπῇ. ἢ παρὰ τὸ πατῶ
γίνεται πάτος, οἷον οἱ πατέμηνος. καὶ ἐκείθεν
πατεινός ἢ ἐν ὑπόθεσιν. ἢ παρὰ τὸ τάπης τάπη-
τος ταπεινός, ἢ συγκοπῇ.

Τάπητες, ἐπιβόλαια, ἢ σρώματα. ἔπος Ἀριστοφά-
νης. ἐτυμολογεῖ δὲ αὐτὸ Ὡρίων, παρὰ τὸ θάλλ-
πω, θάλλης, ἢ μεταθέσει τῷ θ εἰς τ, ἢ ὑπο-
βολῇ τῷ λ, τάπης. ἢ δάπης καὶ τάπης. ἢ παρὰ
τὸ θάπτω, θάρης καὶ τάπης. ἢ παρὰ τὸ πατῶ,
πάπης καὶ τάπης.

Ταλαῶς μὲν τῷ τινές. ὡς γάρφασι ταλαοῖο. οὐ
κατεπείγειδε, ἀπὸ ὅδ' ἴσθ' εἰς ὡς ὁ δειῶν Ἀττα-
κῶν κέκλιται. ἢ πλεονασμῷ τῷ ο, ὡς Μίνωι,
Ἀνδρογέω.

Ταρυτινόν, λεπτόν καὶ διαφανές ἱμάτιον. ἢ πάντως
πορφυρεὺν ὡς τινες ὑπέβαλον. ἢ ταρυτιναὶ βαφαί.

Ταλάσιχ, τὰ ἔρια. ἀφ' ἢ καὶ ταλασιεργοὶ καὶ ἱεραγοὶ.
τὸ σι, ἢ. τὰ δὲ τῷ ἰος κύρια ὑπερταύλαβα
ποροπαροξύνοντα δὲ τῷ ἰ γράφεται, χωρὶς ἴσθ' πα-
ρὰ τὸ κλέος καὶ ἴσθ' ὑπὸ τῷ εἰς δὲ, οἷον Προκό-
πιος, Γεώργιος. ὑπόσκειται ὑπερταύλαβα,
δὲ τὸ ἀρείος. παρὰ τὸ κλέος, δὲ τὸ Ἡράκλειτος.
ἀπὸ ἴσθ' εἰς εὖς δὲ τὸ βασιλείος. παρὰ Ἀχαιοὺς
οἶμαι τὰ ἀλουργά, ἢ τὰ ἀπ' ὀσρέων.

Τάρβος, σημαίνει τὸν φόβον. τρισὶ ἀδελφωγαῖς
ὁ Ἡρώδης τῷ ὑπέλαβε φῶτον, ἐκ τῷ τα-
ράσσω τάρβος, καὶ συγκοπῇ τάρβος, παρὰ τὸ
παράσσειν τῷ ψυχλῷ. β, ἐκ τοῦ ἑίπω, ὁ β'
ἀόριστος, ἑταπον, ἑάπος καὶ τάρβος. οἱ ὅδ' ὁ-
λαβεμένοι, φέγγουσι. εἴπον, ἐκ τῷ τείρω τὸ κα-
ταποιῶ, ὁ β' ἀόριστος, ἑταρον, τάρως, καὶ πλεο-
νασμῷ τῷ β, τάρβος. καὶ ῥῆμα, τάρβω. Τάρ-
βισαύτε, ἀπὸ τῷ ἐφοβήθησαν.

Ταραχή, ἐτυμολογεῖται μὲν παρὰ τὸ ῥῆμα χεῖσθαι.
παράγεται δὲ παρὰ τὸ ταρασσω. τῷ παρὰ τὸ ῥῶ
τὸ φθάρω, ῥάσσω. μὲν τῷ σιρητικῷ α, ἄρῶσω.

καὶ πλεονασμῶ τῷ τ, παράσσω, παράξω, πεπάρχα. τὸ ρᾱ, βραχύ. ὁρᾱτί; τὰ δὲ δύο αὖ ἐκφερόμενα παράγωγα ῥήματα ἑστὶ δύο συλλαβὰς βαρύτονα διχρόνῳ ᾠδῇ ἀληγόμενα, συσέλλει αὐτὸ, οἶον, ἀνάσσω, πατάσσω, παράσσω.

Τάμνε, σημαίνει τέσσαρα. ὅτι μὴ πῦ δατέμνεν, Τάμνε νέες ὀρπηκας, ἢ ἄρματος αὐτιγες εἰς. ὅτι δὲ τῷ παρελαύνειν, Τάμνον τ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλλω. ὅτι δὲ τῷ θῦσαι, Καὶ ἀπὸ σωμαχους ἀρνῶν πύμῳ Ἰλιάδος χ'. ὅτι δὲ τῷ δι' ἐντόμων ὄρκας, Οὐδ' ὄρκια τάμνη αὐτός.

Τάειχος, παρὰ τὸ ἐν τῇ ταειχείᾳ ἵσχεσθαι. ἢ παρὰ τὸ γάρη ἔχειν, ἔοπῃ τῷ γ' εἰς τ. καὶ ταειχάειν, τὸ πῆκιν καὶ ξηραίνειν.

Τάρχαον, παρὰ τὸ γάρων. σημαίνει δὲ τὸ πεπασμῶν λαρόδιον. τινὲς δὲ τῷ Ἰώνων, τὸ παρκατὸν καλῶσι.

Τάρπημῳ, ἐτέρφθισαν, ἐκέρειθμῳ, ἀπὸ τῷ τέρπω ἔταρπον, ἐτάρπω.

Τάρπη. Καὶ αὐτὸ βέλος ἐς τὰς τάρπας ῥίπτειν, κοφίνας μεγάλης, ἢ νεκροφορικὰ ἀγγεῖα. παρὰ τὸ αἶρειν τί. αἶρω ἔν, ὁ μέλλων, ἀρῶ, ὅς αὐτὸ ἄρῃ, καὶ πλεονασμῶ τῷ π, ἄρπη καὶ τάρπη.

Τάρροι, τάλαιοι καὶ ταρσοί, καὶ τὰ πλατύματα τῷ καρπῶν. αὐτὸ τὸ πτέρωμα, καὶ Οὐκυδίδης ἔπος εἴρηκε. καὶ τάρρωμα τὴν καπιλασίαν, ἔπος Ἀεσοφάνης.

Ταρσοί, τὰ ἀγγεῖα τῷ πυρῶν, καὶ τὰ ἔξω τῷ καρπῶν. καὶ ταρσοῖς, πεποῖς ἀκροῖς.

Ταρτός, ἐκ μέρης ἢ τὸ πλάτος τῷ ποδός, ἢ τὸ ἄκρον τῷ χειρός. ῥητορικὴ. ἔστι δὲ καὶ ποιητικὴ. οἶον, Νυῦ δὲ μ' ἐπέγραφε ταρσὸν ποδός. παρὰ τὸ τερσαίνεσθαι, ἢ γὰρ ξηραίνεσθαι. ἄσπερον δὲ τὸ πρὸς πῶς δακτύλος μέρος, ὠρός. σημαίνει τρία. τὸ ἀγγεῖον, ὡς τὸ, Ταρσί μῶ τυρῶν βεῖθον. καὶ τὸ ἄκρον τῷ ποδός, Ταρσὸν δεξιτεροῦ ποδός. καὶ τὴν πόλιν.

Τάρταρος, ὁ κατώτερος τῷ ἄδῃ τόπος. οἱ δὲ, τὸν περὶ τὰ νέφη τόπον ἔπω λέγουσιν. ἄλλοι δὲ τὸν σκοτεινότερον τόπον, παρὰ τὸ ἐκτεταράχθαι καὶ συκεχύθαι τὰ ἐν αὐτῷ πάντα.

Ταρτημόριον, δίχαλκον. τὸ γὰρ ὄγδοον τοῦ ὀβολοῦ, ταρτημόριον τινὲς καλοῦσι. οἶον, διχάλκου ἄξιον.

Ταρφείας, Ἀεῖσαρχος ὁξύνει ὡς πυκνάς. ὁ δὲ Θραξ Διονύσιος, ὁμοίως τῷ ταχείας, παρὰ τὸ ταρφύς ἀρσενικῶς, ἔ πολλὰ ἦσαν χρήσεις. καὶ δὴλον ὅτι ἀναλόγως μὴ ἀναγινώσκει ὁ Θραξ, ἐπεκράτησε δὲ Ἀεῖσαρχος ἀνάγνωσις.

Τάρφισι, πυκνώμασι, δάσισι. παρὰ τὸ ἔφεσθαι καὶ αὔξεισθαι. ἢ ὁ δὲ τῷ πληθυντικῶν, τάρφῃ. συμπίπτει δὲ πῶσις πληθυντικῶν, καὶ πληθυντικῇ ἑδωτέρῃ. οἶον, σκέπη, τὸ σκέπος καὶ τὰ σκέπη. βλάβη, τὸ βλάβος, καὶ τὰ βλάβη. σέγη, τὸ σέγος, καὶ τὰ σέγη. δερν, τὸ δέρος καὶ τὰ δερν. ἔπος ἔν καὶ τάρφῃ ἢ πόλιν. παράκειται

ὅδ' ἐκεῖ παρφεία λίμνη. τὸ ἑδέπερον, τάρφος, καὶ τάρφῃ. Ἡρώδιανός περὶ παθῶν.

Ταρχύσωσι, θάψωσι, τὰ νενομισμένα τῷ νεκρῶν, πρὸς κηδείαν ὀπτελέσωσι. ἀπὸ τῆς παραχῆς τῆς ἐν τοῖς νεκροῖς γινομένης ἐν τῇ θάπτειν αὐτὲς εἰρηται τάρχεα καὶ ταρχύω.

Ταῦρος, ἢ παρὰ τὸ τείνω καὶ τὸ ἔρα πανύερος τις ὦν. καὶ συγκοπῇ ταῦρος. ἢ παρὰ τὸ γαῖω τὸ γαυριῶ γαῦρος, καὶ ἔοπῃ πῦρος. καὶ ὁ ὑπὸ τῷ ἀχαιῶν τόπος ἔπος ἀνόμασαι, παρὰ τὴν ἀνάπαισιν.

Ταυρεῖλῳ, ταύρειον δέρμα.

Ταῦρος, ὅρος ὅτι χώρας κείμενον, ἐν ᾧ εἰσι βάλανοι πρὸς ἔοφλῳ τῷ συῶν. λοιπὸν ὅς αὐτὸ τῷ ὅρος εἰσφοράς ἔφερον, ἃς ταυρικὰς προσόδους φασί.

Τὸ ταῦτον ἢ πλεονασμός, ἀλλ' ἀναλογία. αἱ ἀντωνυμῖαι εἰς ὁ περατοῦνται κατὰ τὸ γ' ἑρῶσωπον, καὶ ἄλλος οὐδέτερον, αὐτὸ, ἐκείνο, τοῦτο. Ἀθηναῖοι ἐν μετὰ τῷ ἄρθρῳ φασὶ τὸ οὐδέτερον τῆς αὐτῆς, λέγοντες ταῦτο, ἀναλόγως. διδάξω τί ὅστις τὸ αἴτιον. ἢ ἐκείνος καὶ ἢ ἔπος ἀντωνυμῖαι σερῶνται ἄρθρῳ. ἢ οὐκ διαστῇ γένος ἀρσενικὸν καὶ οὐδέτερον, εἰς τὸ ὁ περατοῦνται κατὰ τὸ οὐδέτερον, ἐκείνο, τοῦτο. ἢ τὰ μὴ εἰς ὁ, σημαίνει τὸ οὐδέτερον, τὸ δὲ εἰς ὦ, τὸ ἀρσενικόν, ἐκείνον, τῶτον. ἢ δὲ αὐτὸς, ἄρθρον λαμβάνει. οὐκέτι ἄρα ὀφείλει ἔχειν τὸ οὐδέτερον εἰς ὁ ὁμοίως τῇ χωρὶς ἄρθρου, ἔχει γὰρ διὰ τοῦ ἄρθρου σημαίνει τὸ γένος. Ἀθηναῖοι πάλιν τὸ ἄρθρον προνομιῶντες, καὶ τὸ ὦ δίδασιν, ταῦτον θυμὸν φαγόντες, ταῦτο γὰρ ὀφείλει εἶναι. ὅταν ἐν Ἀττικῇ λέγουσιν αὐτὸ, τὸ ὀφειλόμενον λοιποῖς διδάσκειν ἢ πλεονάζουσιν. ἔδῃ ἐνθάδε πλεονάζουσι, πῶτον, πηλικίον, καὶ ὅδ' ἐγκρίται ἢ ἔπος ἀντωνυμία. περὶ παθῶν.

Τάφος, παρὰ τὸ θήπω τὸ ἐκπλήττομαι, ὁ δούτερος ἀόριστος, ἔθαπον, καὶ ὅς αὐτὸ τάφος, ὅπερ λοιποῖς τίθεται τὰ λείψανα. ἢ παρὰ τὸ θῶ, ἔ παραγωγόν, θάπτω, καὶ ἔοπῃ τῷ θ, εἰς τ καὶ τῷ π εἰς φ. περιττὸν δὲ τὸ τ ἐν τῷ ῥήματι. ἐτυμολογείται δὲ οἶονε φλάθαπος τις ὦν, παρὰ τὸ φλαῦ τῶς τεθαμμένης. ἢ παρὰ τὸ ἐκείσε κείσθαι τὸν τεθνεῶτα. σημαίνει δὲ ῥία. τὴν ἐκπληξιν, ὡς τὸ, Τάφος δ' εἶλεν πάντας Ἀχαιῆς. καὶ τὸν δειπνόν, ὡς τὸ, Ἡ τοὶ τὸν κτείνας δαίην τάφον Ἀργείοισι. σημαίνει καὶ ὄνομα νῆος, ὡς τὸ, Ξεῖνος ἔπος παρῶντος ἐν Τάφῳ ὅστις.

Ταφός, ἢ ἐκπληξίς. Ὁμηρος, Ταφός δέ μιν εἶλεν ἰδόντα. ἔστι ῥήμα θήπω τὸ παρὰ τῷ, ῥηματικὸν ὄνομα θάπος, καὶ ἔοπῃ καὶ Ἰωνας τῷ θ εἰς τ, καὶ τῷ π εἰς φ, ταφός.

Ταφήιον, παρὰ τὸ τάφος, τάφιος, καὶ πλεονασμῶ, ταφήιον. Τάφιοι ληστῆρες. τὰς Ταφίους πρῶτον Τηλεβόας φασὶ καλεῖσθαι. κληθῆναι δὲ αὐτὰς Ταφίους, ἀπὸ Τάφῃ τινὸς βασιλέως. καὶ αὐτὴ δὲ τὸ ἀνέκαθεν Φοίνικες τῷ μὲν Κάδμῳ σαλῶπων.

Τάφος, σημαίνει τὸ περὶ τὸ πείχος ὄρυγμα. Ἐκπῶσις δὲ

δὲ βαθεῖαν οὐρύομιν ἐγγυθι τάφρον. μὴ τῆς δὲ τοῦ
κὴ τὴ αἰρώ τὸ κεφίζω, γίνεται αφαιρώ, ἐξ αὐτῆς
ἀφαιρος, κὴ συγκοπή, ἀφρος, κὴ προδέσει τὴ τ,
τάφρος, ἀφρὸς τὸ ἀφαιρεῖσθαι ἐξ αὐτῆς τὸ χῶμα.
ἢ ἀφρὸς τὸ ἀποφέρεισθαι ἐν τῷ σκάπτεσθαι, ἄ-
φρος κὴ τάφρος. ὁ δὲ Ἡρώδης φησὶ γίνεσθαι ἀφ-
φορα ὀνόματα ἀπὸ ρήματων, ὡς παρὰ τὸ νέω τὸ
πορεύομαι, νεὸς κὴ νόος, κὴ παρὰ τὸ θέω, θεὸς
κὴ θοός.

Ταφών. Ταφών δ' αὐόρεσεν Ἀχιλλεύς, Ἰλιάδος ἰ,
ἐκπλαγεῖς, ἢ θαμβηθεῖς, ἢ θαυμάσας. ἔστι δὲ
δολέρος ἀόριστος. ἐκ τῆς θηπῶ, ἔθαπον, κὴ ἔτα-
φον, Ἰωνικῶς κὴ ταφών. ἢ δὲ μεταφορᾷ, ἐκ τῆς
τάφρων. κὴ ὅς ἡμεῖς ὀρώμετες τὰς τάφους, ἐκπλητό-
μεθα ὅτι τὸ μέλλον δεινόν.

Τάχος, παρὰ τὸ θάσσειν. ἢ παρὰ τὸ τάζω, τάξω, τέ-
ταχα, ἐξ αὐτῆς τὸ τάχος ἑδαιτέρως. κὴ τάχιστα, ἐ-
πίρρημα μεσότητος, ἀντὶ τῆς ταχέως. γίνεται ἐκ
τῆς ταχίων συγκριτικόν.

Ταῶν, πόθεν; παρὰ τὸ τείνειν τὴν ἑρᾶν. τὸ ὅς ζῶν
ἐναβρωόμενον τῷ ἑαυτῷ κάλλει, πῶς ὀρώσι τὴν ἑ-
ρᾶν ἐξαπλῶν ἀποδεικνύει. τινὲς δὲ ἀπὸ τῆς ταὸς
βελονταί εἶναι κατ' ἐκταίν τὸ εἰς ὦ, κὴ ἐναλλαγή
τῆς τῆς. ἀλλ' ἐκ ἔστιν, ἐπεὶ τὸ ταὸς ὡς φησὶν Ἡ-
ρώδης ὅτι τὸ ὀμικρὸν, ἐκ ἔστι σωήτης πῶς Εὐ-
λῆσι. κὴ λέγουσι τινὲς ὅτι ὠφείλον εἶναι πῶς, ὡς
λαὸς λεῶς. πρὸς ὅς ἔστιν εἰπεῖν ὅτι σωεσθαι μὲν
ἔχει τὸ α, κὴ τῆς χάριν ἐκ ἑρῆτο παρὰ Ἀττικῶς
ἔοπῃ τῷ α εἰς ε, ὡς περὶ τὸ Οἰόματος. ἄξιον δὲ ζη-
τῆσαι ὅτι ἐκλίνεται τῶς τῶς, κὴ τυφῶς τυ-
φῶτος, ὡς ἰδρῶς ἰδρῶτος; κὴ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἐκεῖνα
ὀξύνεται, ταῦτα δὲ περισσάται, κὴ ὅτι ταῦτα εἰς
ἡ λήγει. μηδεὶς δὲ οἶδω ταῦτα δικατάληκτα εἶ-
ναι. τὰ ὅς δικατάληκτα τὴν αὐτὴν κλίσειν φυλάτ-
τει, ῥῖν κὴ ῥίς ῥινός. ταῦτα δὲ ἐκ ἔχει τὴν αὐτὴν
κλίσειν. τυφῶν ὅς τυφῶνος, κὴ τῶν τῶνος, κὴ
τυφῶς τυφῶ, κὴ τῶς τῶ. Χοιροβοσκός.

Ταίγε, ἀρδρὸν δίδειαι τῷ πληθυντικῶν Δωρικῶς.
λέγουσι ὅς τὰ σύμφωνα ἀπὸ ἔχει ἢ δίδειαι τῷ
δυσκῶν, θέλει ἔχειν κὴ ἢ δίδειαι τῷ πληθυντικῶν.
Λάχητες, Λάχητες. ὁμοίως κὴ ὅτι ἀρδρῶν, τὸ ξύ-
λων, τὸ ξύλα. ἔπω κὴ τὰ Μέσα, ταῖ Μέσαι. κὴ
τὰ, ταί. τὸ δὲ γέ, συνδέσμος ἀφραπληρωματι-
κός. τὸ δὲ πόκεν, ἀρδρὸν ὅς προτακτικόν ἀντὶ
ὑποτακτικῶν. κὴ λέγουσι πῶς ὅς; ἢ δίδειαι ὅς, κὴ
τὸ πληθυντικόν οἱ ὠφείλον, ἀλλ' ἐπεὶ οἱ Δω-
ρεῖς τὴν ἀναλογίαν φυλάττει τῆς δίδειαι τῷ
δυσκῶν, πλεονάζουσι τὸ τ, κὴ ποιεῖσιν αὐτὸ ποί.
ὁμοίως κὴ τὸ, ὥμοι μία γείνατο.

Ταχύς, παρὰ τὸ ὠκύς, ἔοπῃ τῷ ὦ εἰς α, ἀκύς,
κὴ πλεονασμῶ τῷ τ, κὴ ἔοπῃ, ταχύς.

Ταινίας, ὅτι μὲν ἀνθρώπων, πεζεῖα, σέμματι,
σεφαῖν, ζώνη, ὅτι δὲ ξύλων, τὰ κυμάτια. ἐτυ-
μολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ταινῶ, ὅς ἀναδιπλασιασ-
μὸν γίνεται τिताίνω. ἢ παρὰ τὸ τανύω. σημαίνει
ἡ ἀρφασι τὸ σπινθόδεσμον, ὡς εἰ πολλοὶ ἀδοκίμας

φασκίαν λέγουσι. Πλάτων δὲ ἐν συμποσίῳ, κὴ
παῦ δὲ σενὸν ὕφασμα ἢ λινὴ ἢ ἐρεῖα ταινία
λέγουσι. κὴ τὸ ἀναδεῖν σεφαῖς, ταινιᾶται. κὴ
ταινίον, Ἀττικῶς τὴν σπινθόδεσμον, τῆς πε-
ριβαχίλιον κόσμον.

Τέγη, δαμάτιον, σέγη, οἰκία. κὴ τέγεοι, ὑφῆροι
ὑψηλοὶ, ἢ οἰκοί, σοαί.

Τέγγω, τὸ βρέχω. Πολιῆδ' ὀπκύματος ἀγῇ τέγ-
γε πόδας.

Τεθναίης, ἀντὶ τῆς ἀποθανῶς, δεικτικόν. ἐκ τῆς θνῶ
γίνεται κὴ ἀναδιπλασιασμὸν, τεθνῶ, ἐξ ἑ τῆς θ-
νημι συζυγίας δολέρας τῷ εἰς μί. ἢ μετοχή, τεθ-
ναῖς τεθναῖος, κὴ τὸ δεικτικόν τεθναίην, τεθναίης.
τὸ προσακτικόν τῷ ἐνεστώτος, τεθναθί. ὅτι δὲ ἐνε-
σῶς ἔστι τὸ τεθναθί, δείκνυται ἐν τῷ εἶναι βραχὺ
τὸ α. εἰ ὅς ὡς δολέρος ἀόριστος, ὠφείλον εἶναι μα-
κρόν. ἀεὶ ὅς εἰς τὴν προσακτικὴν ἀόριστος, μακρῶ
ἀφραλίνεται. ὁ ἀφραπτικὸς, ἐτέθναμ, ἐτέθ-
νατε, ἐτέθνασαν. τεθνημι, τὸ πληθυντικόν, τε-
θναμ, ἐξ ἑ τὸ ἀπαρέμφρατον, τεθναίην. τὸ
δολέρον τεθνατε, τὸ ἔριον, τεθνασιν. εἰδὲ μὴ
βέλοιο ἔπος, ἄλλως μάθε, τεθνήκασιν, κὴ κὴ
ἀφαιρέσιν κὴ συσολῶ, τεθνάσιν, κὴ κὴ συσ-
λοιφῶ, τεθνάσιν. τὸ δὲ τεθναίης, τινὲς ἀπὸ τῆς
τεθναίην λέγουσι. τὸ δὲ τεθνηκα κὴ πέπτωκα,
τῇ μὲν φωνῇ, ἐνεργητικῇ εἰσι, τῷ δὲ σημαίνο-
μῶν, παθητικῇ.

Τεθολωμῶς, κὴ ὅτι χαρᾶς. Φερεκράτης, Μυρμη-
κωνθράποις, γελῶντα κὴ χαίροντα κὴ τεθολωμῶν.
κὴ ὅτι λύπης, ὅτι τῆς ἀφῶς ἀνέθολωτο δ' ἢ
καρδία.

Τεκμαίρω, σημαίνει τὸ κατασκευάζω, κὴ τὸ σημειῶ-
μαι. γίνεται δὲ ἀπὸ τῆς τέκω. τῆς ἀπὸ τῆς
τέκω τέκω, κὴ τέκω, πλεονασμῶ τῷ μ. ση-
μαίνει δὲ τέλος, τεκμήριον.

Τεκμηριῶμαι, σκέπτεσθαι, φράζεσθαι. τῆς ἀπὸ τῆς
τέκω τέκωρος, τεκμηριῶ.

Τέκος, παρὰ τὸ τέκω τέκος, ὡς νέμω νόμος. κὴ
ἀφρὸς τὸ τέκω τέκων, κὴ τέκων.

Τεκτῶνατο, κατεσκευάσατο. οἶμαι ἀπὸ τῆς τέκω
τεκταίνω, ὁ μέλλων, τεκτανῶ, ὁ ἀόριστος, ἐτέ-
κτῶνα. εἰς τὸ τέκω.

Τελαμών, ὁ ἀναφορὸς τῆς ἀσπίδος, ὅς ἐστι πλατὺς
ίμας, ἀφ' ἑ ἤρπται ἡ ἀσπίς. ἔστι δὲ κὴ ἕτερος τε-
λαμών, ὁ ἀναφορὸς τῆς ξίφους. ἔρπται δὲ ἀπὸ τῆς
τείνεσθαι τὸν ἱμάτιον. ἢ παρὰ τὸ ταλάσσω, τελα-
μών, κὴ ἔοπῃ. τὰ δὲ εἰς μὲν ὀξύπνοια τῷ ἄλφα
ἀφραληγόμενα, φυλάσσει τὸ ὦ ὅτι γρηκῆς, τελα-
μῶνιος, πλαταμῶνιος. κὴ Τελαμῶνιος κητικόν,
ὡς Καλαμῶνιος. σημαίνει δὲ τέλα, τὸν τῆς ἀσπί-
δος ἀναφορᾶ, ὡς τὸ, ἰδρῶσαι μὲν τελαμῶν
ἀμφὶ στήθεσι βόειος. σημαίνει δὲ κὴ τὸν δεσμὸν,
ὡς τὸ, Δυσάμμος τελαμῶνι ὡς σφυρόν. σημαί-
νει δὲ κὴ κύριον ὄνομα.

Τέλος, παρὰ τὸ τίω τὸ ἀνταποδίδωμι κὴ τὸ ἔλω τὸ ἔλ-
κῶ, ἢ παρὰ τὸ ἔω τὸ πληρῶ, ἔλος κὴ τέλος, ἀρχή,
καί α.

πράξεις. σημαίνει ἕξ. τὸ πᾶγμα, ὡς τὸ, Αἶψα δ' ὅππ' Ὀρηκῶν ἀνδρῶν τέλος ἔχον, Ἰλιάδος τ'. τὸ πέρας, ἦγαν τὸ πλήρωμα, ὡς τὸ, Οἵδ' ἔπει τόσον μὲν ἔχον τέλος, ἔπει δ' ἔπει. τὸ πᾶγμα, ὡς τὸ, Οὐ γὰρ ἔγωγ' ἐφημι τέλος χαλεπότερον εἶναι, Ὀδυσσεύς ι'. τὴν ἐορτὴν παρα Εὐριπίδῃ, ὡς τὸ, Σιμνὴν ἐορτὴν καὶ τέλος προσάξομεν. τέλος καὶ τὸ διδόμενον τοῖς βασιλευσίν, ἦγαν τὸ δημοσίον. τέλος καὶ τὸ δαπάνημα, ὅθεν καὶ πολυτελής, ἔπειτα. καὶ πολυτελής, τὸ πολυδάπανον καὶ πολυσφάλωτον. τέλος καὶ τὸ πέρας καὶ ὁ γάμος, ὅθεν καὶ τὰ προτέλεια. ἐκ δὲ τῶν τέλος, γίνεται τέλειος, καὶ τελείω ῥήμα βαρύτερον. ἔξ ἑτελείομαι ἐτελείομαι ἐτελείετο. γίνεται γὰρ παράγωγον ὅτι τὰ εἶω καὶ ἀπὸ ἐνισώτος καὶ ἀπὸ μέλλοντος, νικῶ, νικεῖω. τελῶ, τελείω. θῶ, θείω. σῶ, σείω. γελαῖω, γελασῶ. ἀλλὰ τὰ ἀπὸ ἐνισώτος γινόμενα, ἔχουσι καὶ παρατακτικὸν μόρον, τὰ δὲ ἀπὸ μέλλοντος, ἐνισώτα μόρον. ὅθεν σημειώται τὸ ὦψον, ἀπὸ τῶ ὀφείω. τὰ δὲ εἰς ὦ λήγοντα καθαρά τῇ εἰ διφθόγγῳ ὠδολιγόμενα, βαρύνεται. εἰδέτι περιπαταί, πύτο ἀπὸ ὀνόματος γίνεται. τὸ γὰρ μειῶ, καὶ τελείω, καὶ ἀρεῶ, καὶ ἀχρεῶ, παρὰ τὸ μείος, καὶ τέλειος, καὶ ἀχρεῖος καὶ ἄρης.

Τελισκόμηνος, τελειόμηνος, πληρέμηνος, ἐνθασίων.

Τελονικίσαι, ἐν Σελήροις τὸ κοινῶσαι. ἀπὸ Τελονίας τινός, ὡς τὸ εἰκὸς ποιήτης πωπελῶς. καὶ λέγεται τις τελονίκιος ἡχώ, ἐκ μεταφορᾶς ἀπὸ τῶν κοινῶν ἀγγείων.

Τελιδύωαι, τὸ ἀναλωθῆναι. ἔπος Ἀντιφῶν.

Τελισιαζόμενα, θυόμενα καὶ τελέμενα.

Τελισφόρος, τέλειος μαίτις, ἐγγαστρίμυθος.

Τελεπῆ, θυσία μυσηλιάδης. ὁ δὲ Ὄρος ὁ Θηβαῖος λέγει, ὅτι τελεπῆς καλεῖται τὰς ὅππ' μείζους καὶ μετῆτινος μουσικῆς ὡραδοσίας ἐορτὰς τῶν εἰς αὐτὰς δαπανημάτων ἐν ἕξ. τελεπῆ γὰρ φανερὸν τὸ δαπανᾶν. καὶ πολυτελής, τὰς πολλὰ ἐδίδοντας. Χρύσιππος δέ φησι τὰς ὅδ' ἔξ ὧν θεῶν λόγος εἰκότως καλεῖται τελεπῆς. χλῦναι γὰρ τὰς τελοῦσας καὶ ἐπὶ πᾶσι διδάσκειν. τῆς φύχης ἐχέσης ἔρμα καὶ κεκρατημένης. καὶ πρὸς τὰς αὐμύτας σιωπᾶν δυναμένης. μέγα γὰρ εἶναι τὸ ἄθλον ὡς θεῶν ἀκῆσαι τε ὀρθά, καὶ ἐγκρατεῖς γινέσθαι αὐτῶν.

Τέλμα, τόπος πηλώδης ὡς ἔχων. καὶ τέλματα, τὰ πηλώδη καὶ τελοῦσθαι τὸ ὕδατος, ἢ βάρβα. Ἰσαῖος δὲ εἶπε τὰ γεωργήσιμα χωρία. καὶ τέλμινά καλεῖ τὸν ἐκ τέλματων πηλόν.

Τέλσον ἀρέρης, Ἰλιάδος ι', παρὰ τὸ τέλσω. Αἰολικὸς μέλλων, τέλσω. ὡς κέλλω, κέλσω.

Τελχίν, ὁ μόνον ὁ ἰχθυὶς ὡς ἀνδραπον ἔχων μιανὸς καὶ κακῆργος, ἀλλὰ καὶ τὰς νύκτας Κρήτας. καὶ τὴν Κρήτην Τελχινίαν λέγουσι. τελχίς, καὶ ἡ εἰς θάλατταν

καταφορά. καὶ τελχινιάδης, ὁ βαχινλιάδης. καὶ τελχινιάδης, ἀπείρως, σκληροβαχινλιῇ. λέγονται δὲ τελχινίαι, οἱ φθονεροὶ καὶ πονηροὶ καὶ βλάσκαροι δαίμονες. παρὰ τὸ θέλγω τὸ ἀμαυρῶ καὶ σκοτίζω, διελγίνες τινὲς οὐτε. ἢ παρὰ τὸ θέλγειν καὶ ἀπαταῖν τὰς ἀνθρώπους.

Τέμνη, ναοί, ἱερά, ἢ τὰ ἀφωρισμῶν καὶ τιμῶν χωρία. παρὰ τὸ τέμνω τέμνω, καὶ πλεονασμῶν τῶν, τέμνω, ὁ ὀποτεμνημῶς καὶ ὀποτεχωρισμῶς τόπος τῶν θεῶν.

Τέμπη, τὰ μεταξὺ τῶν Οἰτάλειαν ὁρῶν ὡς τὸν Ὀλυμπον καὶ τὴν Ὀσσων σκηνά. καθόλου δὲ καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄρεσιν, αἱ σκηνάται ὡς βοαί. ὡς Διονύσιος ὁ περιηγητής, Πυμάτης παρὰ τέμπη Κέρνης. λέγει δὲ τὰς καταδύσεις καὶ φωλῶσεις τῶν ὁρῶν, τὰς διύχους τόπας. τέμπη καὶ τὰ σκηνά τῶν ὁρῶν. λέγεται τέμπη, καὶ τὰ μεταξὺ τῶν ὁρῶν σκηνάματα, οἷον εἰς ἐπὶ τῶν ὄντων, τὰ μεταξὺ τῶν καμφοῖς ἔχοντα.

Τεναγοί, ὡς βροχοὶ καὶ κάθυροι τόποι, πηλώδη πελάγη. ἢ ἰλὺς ὅππολ' ὄρεος ὕδατος ἐπολλῆ, καὶ βοτάνης ἐπιφανομένης τῶν ὕδατι. εἰρήνεται δὲ οἱ ὑποβρύχιοι τόποι, παρὰ τὸ τέγγω τὸ βρέχω, γίνεται τέγγος, καὶ πλεονασμῶν τῶν, τεναγός, ἔσπῃ τὸ ἐνός γ' εἰς ὕ. ἢ τέγγω τέγανος, καὶ ὑπερθεῖται, τεναγός, ὁ ὑποβρύχος τόπος.

Τενης, παρὰ τὸ τένω τὸ τινύω. ἢ παρὰ τὸ τένω τὸ σκῆζω, τενης.

Τεύθης, γαστρίμαργος.

Τεύοντες, βαχινλίαι, τὰ ἀπαταμένα νεῦρα, ὁ βαχινλίος μὲν, τεύων λέγεται ἀπὸ τῆς τάσεως. αὐτὰ δὲ τὰ νεῦρα, ἀπὸ τῶν τεύων.

Τεὸ καὶ τεόν. τὸ μὲν τεόν, αὐτὸ τὸ τίνος κεῖται. τὸ δὲ τεόν, αὐτὸ τὸ σόν, καὶ τὸν Δωρικὸν πλεονασμὸν τῶν. ἔστι δὲ τίς τινος, καὶ ἐκβολὴ τῶν, τίος, καὶ μεταγίνεται ἡ γρῆκὴ εἰς ὀδῆαν, καὶ γίνεται τίος τίς. οἱ γὰρ Αἰολεῖς βαρυντικοί εἰσιν. ἢ ὅτι καὶ αἱ γρῆκαί μεταγόμεναι εἰς ὀδῆαν βαρύνονται, πολλὰς ἀμείβεσθαι τὰς τόνους. ἐκ τῆς τίς γρῆκῆς, καὶ κράσιν γίνεται τῶν, καὶ ἐκλύσει Γωική, τεόν, καὶ κράσει, τεύ.

Τέρας, τὸ σημεῖον. ἢ παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω, ὁ μέλλων, ἐρῶ, ἔρας καὶ τέρας. ὅτι γὰρ τῶν σημείων καὶ τῶν περὶ τῶν, ἔλεγον οἱ μύθους τὰ μέλλοντα. ὡς φέρει δὲ σημεῖα. τέρας λέγεται τὸ παρὰ φύσιν γινόμενον πᾶγμα, σημεῖον δὲ, τὸ παρὰ τὴν κοινὴν συνήθειαν γινόμενον.

Τερατεία, καὶ τερατολογία, ἢ φελολογία. καὶ τερατολόγοι, οἱ θαυμαστὰ καὶ παράδοξα μυθεύοντες.

Τερατοκόπος, τερατογός, μύθους, θαυματοποιός.

Τερεῖνα. ὡς παρὰ τὸ μάκαρ μάκαρος καὶ τάλανος, γίνεται μάκαρα καὶ τάλαντα τὸ θηλυκόν, ὡς ἀπὸ τῶν τέρενα τέρενος, γίνεται τὸ θηλυκόν τέρενα, καὶ προθέσει τῶν, γίνεται τερεῖνα. Διόφρων καὶ Ἀπολλώνιος, Τερεῖνης ἀνδρα γαίης. ἔστι δὲ πόλις. ὅθεν Ἡρακλείδης ὁ Τερεῖαιος. τὸ δὲ

τέρω, γίνεται παρὰ τῷ τέρω τὸ καταπονῶ. σημαίνει δὲ τὸν θυφερὸν καὶ ἀπαλὸν, ἢ τὸν θερμὸν, ὡς τὸ, Τέρων καὶ δάκρυ χέουσα. παρὰ τὸ θερμὸν καὶ τέρων, τὸ ὡς περ πεδερμασμένων καὶ διακεχυμένων. καὶ τέρων τὸ ἀπαλὸν, παρὰ τὸ διακεχυθῆναι καὶ μὴ ῥαχὺ εἶναι.

Τερετίζω, τοῖς μουσικαῖς κρηματίον τι κατείδισαι, τὸ λεγόμενον τέρων, ἀφ' ὧς τερετίζω λέγεται τὸ αἰεῖν. καὶ ἀλλοίωσιν τῷ αἰεῖν. καὶ τερετίσματα, αἰεταὶ ἀπατηλαὶ ἢ ἀσματα ἐκλυτα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῷ πέττιγος, ἢ τῆς χελιδόνος.

Τερέφον, ἑυπαῖον. ἔστι ῥῆμα ἑὼ ῥᾶς. ὁπέρ ἐστι καὶ συγκοπὴ τῷ τέρω. παρὰ δὲ τὸ τέρω, τέρφον, ὡς φέρω φέρφον. δηλοῖ δὲ τὸ ῥῶ, τὸ κόπω. οὗθεν τὸ ῥῶσαι, καὶ ἐκῥῶσαι, ὅ ἐστι διακόψαι τὸν τοκετόν.

Τερθρεία, γοντεία, περιπάθεια. παρὰ τὸ τέρας τέρας, τερατόν, τερατεία, καὶ συγκοπῇ, τερθεία, καὶ ῥοπή τερθρεία. ἢ καλεῖται τέρθρον, χοινίον τὶ τῷ πλοῖσι λιπτόν, οἷον τέρφον. διατεφύπηται γὰρ καὶ τῷ ἀκρῶν συνδόνων. φασὶ δὲ τινες τὰ αὐτὰ θυμμάτια τῷ ὅπῃ τὰ ἰσθ' ὄργανα, ἀφ' ὧς ἡρπῆται τῷ ἰσθ' ἢ κεραία. ἐκ τῆς γίνεται τερθεία ἢ λιπολογία. ἄλλοι δὲ τερθείαν φασὶ τῷ φλυαρίῳ τῷ ἐν τοῖς δύο μέρεσι καλεσμένῳ μήχλῳ. οἱ δὲ ὅτι ἔθος ἴσθ' ἢ ἐφίβας μὲν τὸ γενέσθαι περιπόλου τῆς χώρας, στρατεύεσθαι μὲν εἰ συμβαῖν πόλεμος. μὴ μόνον μὲν ἴσθ' ἄλλων, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐν μέρεσι τοῖς ἀκινδυνῶς τῆς μάχης. διὸ ἔπω καλεῖται τῷ στρατεῖαν τῷ ἐν τοῖς μέρεσι. σημαίνει καὶ ἀπάτην καὶ περιεργίαν. ἔπως εἰς τὸ ρητορικόν. ὁ δὲ Ὀϊκὸς ὁ Μιλήσιος λέγει, ὅτι εἶναι ὡς ἂν ἀρχιστῆς τινὲς ἀπατάσιν, ἀντὶ τῆς κωλοσπιδία. παρὰ τὸ τερθρόειν. καὶ τερθρόοιμον. Φιρικράτης τερθεία, πνοή.

Τερμινθός, καὶ τερμινθος, ἐμφερὲς λίαν φυτόν. ἐξ ὧς πλέκειν φασὶν Ἀθηνᾶς ὀρμιάς χερσίδες εἰς τὰ πάντα, καὶ πρὸς ἀλκιφάρμακα.

Τερμινθία, ἀπὸ τῆς τερματίζουσα, οἷον, μεγάλη καὶ τελεία.

Τέρπνισος. παῦ ὄνομα εἰς ὧν λῆγον καθαρόν, συγκρητικὸν τῷ ἰδίᾳ πρωτοτύπῳ μιᾷ συλλαβῇ πλεονάζει. οἷον, παχύς, παχίαν. κακός, κακίαν. βραδύς, βραδίαν. ἐλαχύς, ἐλαχίαν, ἐλαχίστος. τέρπνός, τέρπνιον, τέρπνισος. (Καλλίμαχος, Τέρπνισοι δὲ τοκεῦσι πόθ' ὕμεις.) ὡκύς, ὡκίαν, ὡκισός. γλυκύς, γλυκίαν, γλυκισός. πρέσβυς, πρεσβίαν, πρεσβισός. (Πρέσβισος δ' ἀνδρῶν νυκτὸς ὀφθαλμὸς ἀπέπει, Αἰσχύλος) βραχύς, βραχίαν, βράχισος, λαλίαν, λαλίστος, λαλίστατος. ψαδύς, ψαδίαν, ψαδίστατος. κλέπτης, κλεπτίς, κλεπτίστας. ἔπως ἐν καλὸς καλίαν, καὶ πλεονασμῷ ἑτέρῃ καλλίαν, καλλισός. ταῦτα δὲ πάντα τὰ δια τῶν διφορεῖται καὶ τὸν χρόνον. ἔχει γὰρ καὶ μακρόν καὶ βραχὺ τὸ δίχρονον.

Τέρπειναι, μεταθέσεις ἐστὶ τέρ. παρὰ τὸ ῥέπειναι καὶ μεταγέσθαι τῷ ψυχρῷ ἀπὸ τῆς βιωτικῆς φροντίδων. ἢ ἀπὸ τῆς θαλαπλοῖας τὸ τέρπειν.

Τερπικέραυνος. εἰ μὴ ἀπὸ τῆς τέρπειν, δηλοῖ τὸν τερπόμενον ἐν τοῖς κεραυνῶσι. εἰδὲ ἀπὸ τῆς ῥέπειν, παρὰ τὸ ῥέπειν τὴν ἐναντίαν τῷ κεραυνῷ.

Τερπνός, παρὰ τὸ τέρπειν τερπός, καὶ πλεονασμῷ τῷ ν. ἐκ τῆς τερπνός, γίνεται τερπνότης. ἢ παρὰ τὸ τέρπειν τὸν νῆν.

Τέρπειναι, ξηραίνεσθαι. παρὰ τὸν θερμὸν μέλλοντα Λιολικῶς, καὶ ῥοπή τῷ θ, εἰς τ. καὶ ἐτέρωτο τὸ ξηραίνετο.

Τεταγών, τεῖνας, ῥίψας. τὸ θέμα τάζω, σημαίνει τὸ τείνω καὶ ἔλκω, ὁ μέλλων, τάζω, ὁ μέσος ἀδρακεῖμος, τεταγὰ, ὁ δούπερος ἀόριτος, ἑταγόν, ἢ μετοχή παγών, καὶ ἀναδιπλασιασμόν, τεταγών, Ἰλιάδος α.

Τεταχάται καὶ τετόχεται, ἀπὸ τῆς τάζω, τάζω, τάζω, τάζω, καὶ Ἰωνικῶς, τετόχεται. τὸ δὲ ἀπὸ τῆς τάζω, τάζω, ὁμοίως Ἰωνικῶς.

Τέταρτος, παρὰ τὸ τέσσαρας ἀριθμὸς ἔχειν.

Τεταρτημορίον, τὸ τέταρτον μέρος τῷ ὀβολῷ, τέττι χαλκοὶ δύο. ὁ γὰρ ὀβολός, οὐκ ἔχει χαλκὸς ἔχει. τεταρτημορίον δὲ, τὸ ἐξ χαλκῆς εἶρηκε Φιλόξενος.

Τεταργαυμῆν, συμπαλεμῆν, σωμαλημῆν. ἢ γὰρ παρ' ἡμῖν σαργανή, παρὰ Ἀττικοῖς παργανή καλεῖται. καὶ τὸ σωμαληθῆναι, τεταργαυθῆναι. Λυκόφρων.

Τέτλαδι. Τέτλαδι μήτηρ ἐμὴ, καρτέρησον, ὑπομείνον. ἐκ τῆς τλῶ, τλήμι, τὸ πληθύντικόν, τλάμι τὸ προσαντικόν, τλάδι, καὶ καὶ ἀναδιπλασιασμόν τέτλαδι.

Τέτλαμν. τῆς δυνάται εἶναι καὶ συγκοπῇ καὶ κινήσει. βεβήκαμν, βέβαμν, πετλήκαμν, τέτλαμν. ἀξιοὶ Φιλόξενος εἰπαίτι καὶ τέτλημι ῥῆμα. ὡς παθῶν.

Τετιμῆν, τεταλαιπαρημνέ. ἀπὸ τῆς τίω τὸ τιμωρῶ, γίνεται τεταλαιπαρημνόν τι, καὶ σημαίνει τὸ λυπῶ. ὁ μέλλων τίσσω, τετίηκα, τετίημαι.

Τέτορε. Ἡσίοδος, Ἡ δὲ γυνὴ τέτορήβωοι, αὐτὴ τῷ τέσσαρα. ἑδείς δὲ ἀπαιτήσῃ το σὺκόν τῷ τέτορε, ἔστι δυϊκόν.

Τετραβάμων, τετραπῆς.

Τετραφάλιον, τέσσαρας φαλῆς ἔχον.

Τετραποδισαί, οἱ ὅτι παρὸν βίον ζῶντες.

Τέπηκα, μέσος ἀδρακεῖμος, καὶ διαθέσεις μέση. καὶ τί ἐστὶ μέση διαθέσεις; ἢ ποτὲ μὲν ἐνέργειαν, ποτὲ δὲ παθος παρῆσσω. καὶ τί παρῆσα; ἐπεὶ δὲ ὁ τῆς μέσων τύπος ἐπ' ἀμφοτέρων φθάνει τὰς διαθέσεις, εἰς ὅν ἢ ἐρμυλῆα. ὁ τῆς μέσων τύπος φθάνει καὶ ὅπῃ τῷ ἐνεργητικῷ χαρακτῆρος καὶ ὅπῃ τῷ παθητικῷ. καὶ ὅπῃ τῷ παθητικῷ μὲν, δια τὸ ὑποασάμην καὶ κατηρξάμην, παθητικῷ γὰρ τύπος ταῦτα. ὅπῃ δὲ τῷ ἐνεργητικῷ, ὡς τὸ κέκοπα καὶ πέπνυγα. ἄλλως. τὸ λέλογα καὶ πέφραδα, ἐνεργητικῷ ἔχει σημασίαν. τὸ δὲ τέθηπα καὶ διέφθορα, παθητικῷ. οἱ αὐτοὶ γὰρ

ἢ χηματισμοί, καὶ ὅπῃ ἐνεργητικῶς λαμβανόν-
ται καὶ ὅπῃ παθητικῶς.

Τετράφαται. Τέτρω, τέτρωφα, τέτρωμαι, τέτρω-
πται, τέτρωμεθα, τέτρωσθε, καὶ Ἰωνικῶς τε-
τράφαται.

Τετράπτερος, ὁ τετράπτερος, ἀπὸ τῆς πτερίδος, τὸ
πτερυγόν.

Τέτρωσι. τὸ παροξύτονον ἐντελές, οἶον, τέτρωσι. ἢ ἐκ τῆς
πείρασι, πέτασι, ἀποβολῇ καὶ ὑπερθέσει. τέτρωσι.

Τετράχισεν, οἶον, ὅπῃ πετάρῳ μέρει τι ποιεῖν.
Δεισοφάνης.

Τετάρχαι, τετάρων μερῶν ὄντων τῆς Οἰτταλίας,
ἐκαστον μέρος τέτρες ἐκαλεῖτο. ὄνομα δέφασις εἴ-
ναι ταῖς τέτρωσι. Οἰτταλιῶν, Φιδωτίν, Πιλασ-
γιῶν, Ἀσιωτίν.

Τετράχμον. ἡ δυνάται καὶ συγκοπὴν ἔχειν δὲ
τὸν τόνον. εἰ γὰρ συγκοπὴ γίνοιτο, ἀδελόλογος ὁ
τόνος. τέτρεδραχμον, καὶ ἀποβολῇ τῆς δρ, τέτρεδραχ-
μον, καὶ σωμαλοφῇ, τέτρεδραχμον, καὶ περιπαῖται.

Τετρώας λύχνες, Λυκόφρων, ἔχουπῆσας.

Τετρήγει. Τετρήγει δ' ἀγορὴ, ἐπετάρακτο. ἀπὸ τῆς
παράσας, παράξω, τετάραχα, ἐπετάραχεν, ὁ μέ-
σος ὑπερσυντέλικος, ἐπετάραχεν, τὸ τρίτον ἐπετα-
ράγει, καὶ καὶ συγκοπὴν, ἐπετάρει, ἐπετρήγει,
καὶ ἀποβολῇ τῆς ε. ἄλλοι δὲ ἀπὸ τῆς τείξω, ἡ κα-
λῶς. Καὶ ἀγορὴ τετρήγεια, ἡ τετρήγεια καὶ θορυβώ-
δης, ἡ τετράχυμνῃ ὑπὸ τῆς θορύβου, ἀπὸ τῆς
παράσας, ἢ ἀπὸ τῆς τετρήγεια.

Τετρυχωμένος, ἐκ τῆς τετρυχῶ συζυγίας γ. ἢ πε-
ριπαυμένων. τῆτο ἐκ τῆς τετρυχῶ βαρυτόνῃ. τῆτο ἐκ
τῆς τετρυχῶ καταπονῶ, τετρυχῶ καὶ ἀδελφωγῶν,
καὶ πλεονασμῶ τῆς χ.

Τετρώγον, παρὰ τὸ ἀρηρεῖν καὶ ἡρμόσθαι τὸς ἵπ-
πους ἐαυτοῦ.

Τέττα, προσφώνημα τιμητικὸν νεωτέρῃ φίλῃ παρὰ
παλαιότερον. ἀπὸ τῆς ἄττα, καὶ καὶ ἀναδιπλα-
σιασμόν, τέττα.

Τέττιξ, μουσικώτατον ζῶον. παρὰ τὸ περετίξω (τὸ
μουσικῶς φωνῶ) περετίξω, καὶ συγκοπὴν τέττιξ. ἢ
παρὰ τὸ πάτω πάξω τέττιξ, ὁ τεταγμένος ἔχων
καιρὸν ἐν τῇ ἀδειν.

Τετρυφῶμαι, ἀντὶ τῆς ἐμβιβρόντηται, ἔξω τῆς φρενῶν
γένονα. ἢ τοι ἀπὸ τῆς βροντῆς, ἢ ἀπὸ τῆς ὅπῃ τὸν
Τυφῶνα καταφρομένων σκηπτῆρ. ἢ ἀπὸ τῆς Τυ-
φωνικῶν καλεσμένων πνέματων, ἃ δὴ καὶ αὐτὰ ἐξί-
σπιν ἀθρόως καταρράγνυται. καὶ τετρυφῶνται τὸ με-
μλωσέναι. τὰ γὰρ Τυφῶνια πνέματα, μανίαν ἐμ-
ποιοῦν πεισόντα.

Τετύκοντο, παρεσκιάζον. ἀπὸ τῆς τέλχω, ὁ δὲ τε-
ρος ἀόριστος, ἔτυχον, ὁ παθητικὸς, ἐτυχόμεναι,
ἐτυχόμεθα, ἐτύχοντο, καὶ καὶ ἀναδιπλασιασμόν,
τετύχοντο, καὶ τετύκοντο καὶ ἔσπιν. ὥστε καὶ τὸ
κακῶς ἀπὸ τῆς χάξω. τὸ δὲ τέλχω, δύο σημαί-
νει. τὸ κατεσκιάζω, καὶ τὸ ἐπιτυγχάνω. ὁ μέλ-
λων τέλξω, ὁ ἀδελφός, τέτρεχα, ὁ παθητι-
κός, τέτρεγμα, τέτρεξαι, τέτρεκται, καὶ ἀποβο-

λῆ τῆς ε, τέτρεκται. ἐκ δὲ τῆς τέτρεκται, γίνεται τυ-
κτός, ὡς πέφυκται φυκτός, καὶ ἀφυκτός ὃν ἡ δύ-
ναται τις ἁλαθεῖν. καὶ ὁ Ἰωάννης, Σειραῖς ἀ-
φύκτοις ὃν ἁρπυγῶν δακτύλοις. ἐκ δὲ τῆς τέτρεκται,
γίνεται τέλκτος, ὅθεν τεκταίνω, ἡ ὁ ἀόριστος παρὰ
τὸς Ἰωνικῶς, ἐτέκνυα. ὁ μέσος, ἐτεκνύμεναι ἐ-
τεκνήνατο. καὶ Ὁμηρος Ἰλιάδος ε. καὶ ὡς περ ἀπὸ
τῆς πέφυγμα γίνεται ποιητικῶς πέφυγμα, ἔπω
καὶ ἀπὸ τῆς τέτρεγμα γίνεται τέτυγμα ἀπὸ τῆς
τέλχω βαρυτόνῃ. ὅθεν ὁ παθητικὸς ἀόριστος, ἐ-
τύχθη, ἀντὶ τῆς κατεσκιάθη, ἐτέκνυτο. ἔστι καὶ
περιπαυμένον τέλχω, ὅς ἐστι καὶ τὸ πετυχῆσθαι,
Ὀδυσσεύς ε.

Τεῦ, ὄνομα ἀόριστος ἁρπυγῶν, ἀντὶ τῆς τινός. λέ-
γεται καὶ τεῦ. ζῆται εἰς τὸ τέο.

Τεῦχος, σημαίνει τεῖχος, τὰ πολεμικὰ ὅπλα, καὶ
τὰ τῆς νεώς, καὶ ἀγγεῖόν τι.

Τεταίξω, παραγματούμεναι, ἡ σκιδωρεῖσθαι, ἡ στρα-
τεύεσθαι, καὶ πολλὴν ἁρπύξιν ἐν τῇ αὐτῇ. Λυκό-
φρων. ἔπω καὶ Δίδυμος, ποιεῖς ὅτι ἐνίσπει σημαί-
νει καὶ τὸ φροντίζειν. Ἡρώδης δὲ λέγει καταμει-
ψάμενος Λυκόφρονος, Φιστὶν εἶναι τὸ ὅπῃ σκιδωρεῖται
παρὰ τὴν ἡ ἐνεργεῖν. Πλάτων, Ἡ δὲ θορύβος
τεταίξοντων, ἀντὶ τῆς παραγματούμεναι ἡ ἁρπύ-
ξιν. καὶ ἐν Τιμαίῳ τεταίξοντι, ἀντὶ τῆς ἁρ-
πύξιν. γράφεται καὶ τεταυκός. Τηλεκλείδης,
Πάντες δὲ τεταύξασιν, ἀντὶ τῆς παραγματούμεναι,
σκιδωρεῖνται. σημαίνει καὶ τὸ σπιδάξω, καὶ τὸ ἡσυ-
χάζω. καὶ τεταίξω, τὸ αὐτὸ αἰεὶ λέγων, φλυα-
ρῶν. ῥητορικῇ.

Τετμήσατο, παρεσκιάσατο, ἐπεχρήσατο. εἴρηται
δὲ ὅτι τὸν τετμήσον τὸ ἔρος ὑπὸ τῆς Διὸς κατα-
σκιδωρόμεναι εἰς ἀποκρυφίαν τῆς Εὐρώπης, ἀπὸ
τῆς κληθῆναι τετμήσον ἀπὸ τῆς κατεσκιάσαι.
καὶ τεμνίσια Ἀλκίπῃ, Θηρίον.

Τέτρε, παρὰ τὸ τέφω τὸ καίω, ἡ κεκαυμένη σποδία.
Τέτρε, παρὰ τὸ τέλχω τὸ κατεσκιάζω, γίνεται
τετρεχῆ, καὶ συγκοπὴν, τέτρε.

Τετρεσόμενος, ἐκ τῆς τέκω, τέτρεχα, τέτρεγμα.

Τέτρε, τῆτο παραπλήσιόν ἐστι τῇ παρὰ τῆς, ὃ δὴ καὶ παρὶν
λέγεται. ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀντὶ τῆς ἔως τινὲς αὐτῇ ἐ-
χρήσαντο. καὶ ἀντὶ τῆς ἐν ποσῶν, ἔως, τέως.

Τεῖρα, τὰ ἄστρα. παρὰ τὸ εἶρω τὸ λέγω, εἶρα, καὶ
τεῖρα, πλεονασμῶ τῆς τ. καὶ γὰρ τὰ ἄστρα σημαίνε-
σι τινα σημεῖα. ἢ παρὰ τὸ τερας τὸ σημεῖον. ση-
μαντικὰ γὰρ ἐστὶ τῇ μελλόντων. ἢ παρὰ τὸ τεῖρω
τὸ καταπονῶ, πολλοὶ γὰρ ἐκ τῆς ἀσέρας καταπο-
νήθισαν, καὶ γεγονάσιν ἀσρόβλητοι, ὡς περ καὶ ἐμ-
βρόντητοι. καὶ Τεῖρας ὁ μάντις, παρὰ τὸ εἶρω
τὸ λέγω. ἢ παρὰ τὸ τεῖρα, πολλὰ καὶ γὰρ οἱ
μάντις ἐκ τῆς ἀσέρας τι λέγουσιν. ἢ παρὰ τὸ
τεῖρεσθαι, οἶονεῖ ὁ καταπονέμενος ἐκ τῆς σερή-
σιως τῇ ὀφθαλμῶν, τυφλὸς γὰρ ἴω.

Τεῖχος, παρὰ τὸ τεῖχω τὸ κατεσκιάζω, τεῖχος καὶ
τεῖχος. ἢ ἀντίκειται τὸ τοῖχος. ἐκ τῆς τεῖχος, γίνε-
ται τεῖχος, καὶ πλεονασμῶ τῆς ἰώτα, τεῖχισις.

Τεῖ-

Τειχεσιπλήτη, πῶς τείχεσι προσελάζων, πορθη-
τά. εἰδὲ δὲ τὸ β' χράφεται, ὃ τὰ τείχη κατα-
βάλλων.

Τῇ τῶτον ἱμαίτα, Ἰλιάδος ξ', αὐτὶ τῷ δέξαι, λάβε.
ἔστι πάω τῷ, σημαίνει τὸ δεχομαι. τάεις τῶς, τάει
τῶ, καὶ κράσει τῷ α καὶ εἰς ἡ δωρικῶς, πῆς, καὶ τῇ.
τῷ τῷ ὁ παρατατικὸς ἔπαιον, ἔπαιες, ἔπαιε, καὶ τὸ πο-
σακτικόν, τάε, καὶ κράσει Δωρικῇ, τῇ. Κύκλω-
τῇ, πῆε οἶνον.

Τήβεννα, ἱμάτιον, ἢ χλαμύς, ὡς φορεῖσι τύραννοι.
Τήξανον, παρὰ τὸ πήκω πήκανον, καὶ μετατρέσσει τὸ
κ' εἰς γ'.

Τῆδε, αὐτὶ τῷ ἐκείσε. καὶ ἔστιν ἐπὶ ῥήμα παπικόν.
ἀπὸ τῷ τῇ, ἄρθρε.

Τηθαλλωδὲς, γυναικοφόρος, ὑπὸ τηθῇ πεθραμύς.

Τήθεα, εἰς τὸ τιτᾶ.

Τῆς δὲ, ἐκ τῆς, ἡ λέγασα τῷ βρέφει λάβε, θήλα-
σον. ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ εὗρον σημαίνειν τὴν λέξιν
μάμμι, ἡ πρὸς πατρὸς ἢ μητρός μήτηρ.

[illegible]

Τηλε, ἐπιρρήματι χρόνου δηλωτικόν. καὶ δηλοῖ τὸ πόρρω. καὶ γίνεται ἐκ τῶ πολλοσι. σύγκοπον πὺν ὅς συναβλύ. ἐκ τῶ καὶ Τηλέμαχος, ἀπὸ τῶ ἴσασθαι καὶ πὺν ἰσορίαν.

Τηλεδαπός, ἔχ (ὥστινες) ἔγκειται τὸ ἔδαφος, ὁ
πόρρω ἔχων τὸ ἔδαφος καὶ τὴν πόλιν, ἀλλὰ παρά-
γωγόν ἐστι, διὰ τὸ δάπος πῆλε, τηλεδαπός, ὁ μα-
κραὶ ἀφεςηκώς, ὡς ἡμέτερος ἡμεδαπός, καὶ ὁ
μεδαπός.

Τηλεθάοντες, παρὰ τὸ θάλλω, θάλλοντες. διύα-
ται δὲ εἶναι καὶ παρὰ τὸ θαλέθω, καὶ μετατίσει
τὸ θ, εἰς τ, θαλεθάοντες καὶ τηλεθάοντες, κα-
ὶ ὃ ἐγκείται τὸ τηλε. καὶ τηλεθώσα, ἡ οὐ θαλῆς
καὶ μεγάλως θάλλουσα.

Τηλέπλαγκτες, ἀπὸ τῆς τηλῆ, καὶ πλάζομαι. καὶ
δηλοῖ τὸν τηλῆ πλανώμενον.

Τηλία, πῆγμα τεράγωνον, ἐφ' ἧτοι τὰ ἄλλα πει-
ρασθήσεται, ἢ ἀλεξιδύονες συμβάλλονται. ῥητοι-
κή. ὁ δὲ ὤρος, τηλίων λέγει τὴν περιφέρειαν τῆς
κοσκίνης. παρὰ τὸ σὼ τὸ δηλὸν τὸ σείω καὶ κινῶ, τὸ
σήθω. ἀφ' ἑὸν ὄνομα σηλία καὶ τηλία. ῥεφάντες ὧ
οἱ Ἀττικοὶ τὸ σ' εἰς τ', τὸ σὼ τῷ λέγουσι. καὶ ἐν
συνθέσει πῆς δια, δάπτω, πλεονασμῶ τὰ τ'. λέ-
γεται καὶ ἡ σάνις τῆς κύβων τηλία, ἐφ' ἧ οἱ κυ-
βόλοντες παίζουσι. καὶ ἀλφίτων πωλητῆριον, πλα-
τείας προσηλωμένης ἔχον κύκλῳ σάνιδας, τῇ
μὴ ἐκπίπτειν τὰ ἄλφισα.

Γηλῶ, ὁπρῆμα ἐς, καὶ σημαίνει τὸ πόρρω· καὶ γίνε-
ται παρὰ τὸ τέλος τῆς, καὶ ἔσπῃ τῆ εἰς ἡ, τῆς.
καὶ ὅ ἐπὶ τέλῃς σωτῆρόντα, μεγαθυρεῖται· ἐν
τῷ καὶ τῷ ἄλλῳ, ἄλλῳ, ἄλλῳ, γίνεται πη-
λυθύντος, καὶ συζωπῇ πλῦτος.

Τηλόσι, ἐπ' ἱρρήμα τοπικόν. σημαίνει τὸ πόρρω. καὶ

γίνεται παρὰ τὸ πλεῖ πλὸς, ὥσπερ παρὰ τὸ
ὕψος ὑψόσι, καὶ ἀρχὴ ἀρχόσι.

Τηλερὸς, ὁ πόρρω ἀπὼν, ἀπὸ τῆς τηλε, καὶ ὄρος.

Τηλυγέτιν, κατὰ χριστικῶς ἀγαπητὴν, μονογενῆ. κυ-
εῖως ᾧ τηλυγέτοι καλῶνται, οἱ πλεῖστές τῃς γονῆς ὄντες
παῖδες, ὅ ἐστιν οἱ ἐκ γερωντικῆς ἡλικίας παρόν-
τες. δοκεῖ ᾧ τὰ μῆ^{στ} ὀπτεῖσθαι τῆς παιδοποιίας
ἡνωμένα, μαῖλλον ἀγαπᾶσθαι.

Τημῇ, ἔχει τὸ ι καὶ τὴν λήγασαι. καὶ δὲ πὺν ἀρχῶν,
 ε. οἶον, Δι' αὐτὴν ἡμῇ κλισίῃ. ἔσι ᾧ τῇ ἐμῇ,
 καὶ ἐκθλίβεται τὰ ἄρθρα τὸ ι, καὶ κινᾶται τὸ η καὶ
 εἰς η. καὶ ἔσι χωρὶς τὰ ι. ὡς τὸ, Δι' ἐκ Μονοιτιᾶ-
 δη πῶμῳ κεχαρισμένῳ θυμῷ. ἔσι ᾧ τῷ ἐμῷ. καὶ
 ἐκθλίβει τὸ ι τὰ τῷ ἄρθρῳ, καὶ κινᾶται τὸ ὦ καὶ
 εἰς τὸ ὦ, καὶ γίνεται πῶμῳ χωρὶς τὰ ι.

Τῆμος, σημαίνει τὸ πνικαῦτα, καθ' ὅσον ὦρα,
τότε.

Τινάλλως, μάτην.

Τὴν ἐξά, τὸ ἐπαυλίματος μίμησης καὶ τὸ κρέ-
ματος.

Τῆς, ἐπὶ μὲν τῷ ἄρθρῳ, τῆς μὲν ἰῆς σιχὸς ἦρχε.
ἐπὶ δὲ τῆς αὐκωνυμίας, ὡς τὸ, τῆς πῆκετο καλεῖα
πάντα, ἀντὶ τὸ ταύτης.

Τὴν, ἐπὶ μὲν τὰ ἄρθρα, τὴν δὲ γυναικ' ἔχευρον.
ἐπὶ δὲ τῆς ἀντινομίας, ὡς τὸ, τὴν δ' ἀμπέλ-
ατος ἄνθρωποι φέρων, αὐτὴ τὰ παύτω.

Τὴν δ' ἐγώ, ἀπὶ τῆς αὐτῆς δι' ἐγώ. καὶ ἔστιν ἄρθρον
θιλικόν μεταπεσόν εἰς ἀπενυμιακὴν σημασίαν. τὴν
ὅν ἄρθρα, εἰμὶ ἔχει ἐπαγόμηνον ὄνομα, εἰς ἀπ-
ενυμιακὴν μεταίχεται σὺντάξιν.

Τὴν δέ, ὡς μέρος λόγου. εἰ γὰρ ὡς δύο, ὄφειλον εἶ-
ναι τὸν δέ.

Τῆς δὲ, ὁ πῦρ τὰ ἡδονὰ ἀγεῖν δύναμις, καὶ
ἀκρασία ἡδονῶν λεληθμένος.

Τῆρῳ. παρὰ τὸ θεῶν, θηρῳ. ὅπερ γὰρ ἔχει τις
καὶ θειρεῖ. ἢ ἐκ τῶ ὥρῳ τὸ φυλάττω, πλεονα-
σμῶν τῶ τ, πορῶ ὅτι τῶ ὦ μεγάλα, ὡς πωλ-
ρός, καὶ ἔσπῃ τῶ μακρῶ εἰς μακρὸν, τῆρῳ. ἢ ἐκ
τῶ ὁρῶ τὸ βλέπω.

Τητᾶ, Ἡσίόδος. σημαίνει τὸ ζητεῖς. ἐκ τῆ τάς τῆ
σημαίνοντος τὸ ζητῶ, γίνεται καὶ ἀναδιπλασιασ-
μόν, τατάω τατώ, καὶ κατ'ἐκτασιν τητῶ. ὁ παθη-
τικός ἐν εὐρώ, τητῶμαι. τὸ β. τητᾶν, τητᾶ. τὸ
εἶπον, τητᾶται, ὡς περῶμαι περᾶ περᾶται. καὶ
Ὁμηρος τίθει ἐκάλεσε τὰ ὄσρια, τίθει γάρεισιν ἅ
ζητῶντες καταδύουσιν, Ἰλιάδος π'.

Τῆς σῆς, ἡ ματαία, ὅσοι τὰ εἰς τ, καὶ τὰ εἰς ἡ.
δδούσιν γάρ εἰσιν, ἢ ἐκλυπος, παρὰ τὸ δδύω, τὸ
ὕψρον καὶ ἐκλυπον νοεῖται.

Τίτλαρ, κόσμος ὅπκι·φάλαιος, ὡ οἱ βασιλεῖς μόνου
ὀρθῶ ἐφόρεν παρὰ Πέρσαις. οἱ δὲ στρατηγοί, κί
κλιμῶν τὸ δ' αὐτὸ φασὶν εἶναι καὶ κίδαριν.

Τιβλῷ τιβλῦος, λέγεται ὁ ἕίπας, εἰβλῷτις ὦν
 ὑποβολῇ τῷ ῥ, παρὰ τὸ ἐπαύω εἰῶν βάτω
 κείσθαι.

Τίη, καὶ ὅτιη, ἐκ ἑσὶ πλεονασμός, ἀλλὰ δύο μέρ
λόγε

λόγῳ εἰσί. τὸ τῖ, πνευματικόν. ὁ ἦ, συνδεσμός παραπληρωματικός. καὶ παρολκῶ συνειλημμένος ἴσος τῷ δῆ. Τίη δὲ σύ.

Τιθασδῶ, ἐκ τῆ τιθῶ τιθάσω, (σημαίνει δὲ τὸ χειροῦ ποιῶ) καὶ παραγωγῶ τιθασδῶ, τὸ καταπραύνω καὶ τῇ χειρὶ ἐπιφῶ.

Τιθαιβάσωντος, Λυκόφρων, ἐπιμελείας ἀξιῶντος. κυρίως δὲ, ἐπὶ τῷ μελισσῶν λέγεται παρὰ τὸ τιθεῖν τὴν βόσιν. καὶ Ὁμηρος, τιθαιβάσσω Μενέλαος, Ὀδυσσεύς κ.

Τιθήμωρος, ὁμοίως τῷ κηχήμωρος καὶ ἀνήμωρος, ἡτοι ποιητικῶς ἑκτασίς, ἡ ἐκλεκτῶ ἀναπέμπεται. ὡς παθῶν. Ἀμφ' ὧμοισι τιθήμωρον εἴτεα καλά.

Τιθῶν, ἑοφές. παρὰ τὸν τιθῶν, (σημαίνει τὸν μαζόν,) γίνεται τιθῶν, καὶ ἀποβολῇ τῆ τ, τιθῶν. ἡ παρὰ τὸν θῆσω μέλλοντα τὸ ῥέφω, ῥηματικὸν ὄνομα, θῶν, καὶ διπλασιασμῷ, τιθῶν.

Τιθωνός, ἡ ἡμέρα, παρὰ τὸ τιθασός τὸ σημαῖον τὸ ἡμέρος. σημαίνει καὶ τὸν γέροντα παρὰ Ἀεισοφαίει. ἐστὶ καὶ ὄνομα κύριον παρ' Ὁμήρῳ.

Τίλλω, σημαίνει τὸ ξαίνω. γίνεται ἀπὸ μεταφορᾶς τῆ χειρ. κτίλος γὰρ λέγεται. ἡ ἐκ τῆ τείνω τὸ τανύω.

Τιμαλφέςατον, παρὰ Λυκόφρονι παῖγμα ἄγαν τίμιον. καὶ τιμαλφέςερον, τὸ τιμιώτερον καὶ λαμπρότερον, τὸ τιμῶν δόεισκον πλείω, ὃ δὲ συμβέβηκε τῷ χρυσῷ. ἄλφειν γὰρ τὸ δόεισκον. καὶ τιμαλφόμενος, ὁ τιμῶν δόεισκων.

Τί γάρ; τί ἐν, κατάφασιν δηλοῖ, ἀντὶ τῆ πῶς γὰρ; ἕξ; ἕξ; ἕξ;

Τίμῃ, ἐκ τῆ τίω τίσω. τὸ δὲ τίω, γράφεται ἕξ τῆ τ, ἐπειδὴ δόεισκειται καὶ ἐν συστολῇ. Πέρι μίσσε τίω δαναῶν καὶ, Πᾶς δ' ὄλβιον ἄνδρα τίει, ἀτίει δὲ πενιχρόν. ἐπὶ μὲν ἐν τῇ δόσει καὶ τῇ ἡμῖν νομικῇ σωήθης, Ἰλιάδος ψ'. Τιμῆς ἡ τέμ' εἰσὶν τε τιμῆσαι καὶ, τιμῇ δ' ἐκ Διός ἐστιν. ἐπὶ δὲ τῆς τιμωρίας, Τιμῶν ἀνρύμωρον Μενελάω. καὶ γράφεται ποιητῶν. ἐπὶ δὲ τῆ προσίμω.

Τιμῶν δ' ἀργείοις ὑποτινέμω. ἐπὶ δὲ τῆς ὥνης, Τιμῶν ἀλφίσκοντ' εἰκοσάβοιον ἐκάστῃ. ποτὲ δὲ καὶ τῆ ἐπὶ προσίμω λέγεται. ὁ δὲ Ἡρώδης καὶ τὴν βασιλείαν ἕως φησὶν εἰρηθεῖν, Ἡ' ἐτ' ἔχει τιμῶν πολέσι μὴ μυρμιδόνεσσιν.

Τίμημα, ἀντὶ τῆ ἐνέχυρον, καὶ οἷον ὑποτίμημα, ὡς Λυσίας. τίθεται δὲ ἀντὶ τῆ οἷον κεφάλαιον, ὡς ἐν τῷ ὡς τῷ συμμοριῶν Δημοθωνῆς. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐκ τῆς ἐστίας εἰσφερόμενον παρέκαστε τίμημα. ἐν δὲ τῷ καὶ Μενδία, ἐπὶ τῆς τιμωρίας ἔρηται. ῥητορικῇ.

Τιμήφοι, ἥρωες καὶ ἔφοροι.

Τιμήσεως, ζημίας.

Τιμητικὸν πινάκιον, τὸ ποῖς δικάζουσι τιμώμενον, ἐν ᾧ γράφασί τι χρήσιμον. Ἀεισοφαίης.

Τίμιος, παρὰ τὸ τιμή,

Τιμηλκῶν, ἔλκων τῶν τιμῶν, κατέστι βαρυτιμῶν.

Τιμωρός, ἀπὸ τῆ τιμῆ καὶ τὸ ὥρῳ τὸ φυλάσσω.

Τινάσσω, ἀπὸ τῆ ἰνός ἰνάσσω καὶ τινάσσω. ἐκ ἀπὸ τῆ τείνω, ἀλλ' ἀπὸ τῆ τιταίνω, ὁ μέλλων τιτανῶ, αἰολικῶς, τιτάσσω, ἀποβολῇ τῆ τ καὶ ὑπερβασμῷ, τινάσσω.

Τίνω, σημαίνει τὸ ἀποδίδωμι. ἀπὸ τῆ τίω, καὶ πλεονασμὸν τῆ ν, ὡς πῖω, πίνω. εὗρηται γὰρ σωισαλμῶν, ὡς τὸ, Καὶ τίνει ταύτην δίκην, Εὐριπίδης. ἐστὶν ἐν τῷ τίω, καὶ μακρὸν καὶ βραχυὸς ὡς τῷ ποιητῇ. τίνω δὲ τὸ τῖ, ἰώτα, πρὸς ἀντιθέσιν τῆ τείνω τανύω. ἐκ τῆ τίνω, γίνεται τινύω καὶ τίνυμι, τὸ παθητικόν, τίνυμαι. τὸ δοῖκον, τινύμεθον, καὶ τίνυθον ἀντὶ τῆ τιμωρεῖθον.

Τίπτε, ἀπὸ τῆ τίποτε καὶ συγκοπῶν. τὸ δὲ πότε, ἐπιζητικὸν χρόνος ἐστὶ. τὸ δὲ, Τίπτε διδάκρυσαι, ἐκ ἐπιζητεῖ τὸν χρόνον τῆ δακρύειν, ἀλλὰ καὶ παρολκῶ λαμβανέται. παρέλκον ἐν ἐστὶ.

Τίς, τὸ ἐδέπερον, τί. σημαίνει ἐρωτηματικόν. δηλοῖ δὲ καὶ ἐπὶ ῥήματι ἐπιτατικόν, ἀντὶ τῆ λίαν. ὡς τὸ, Κύριε τί ἐπληθύνῃσιν οἱ θλίβοντές με. δηλοῖ δὲ καὶ θαυμαστικὸν ἐπὶ ῥήματι, ὡς ἐν τῷ, τί ὧρος αἰτιάται. καὶ, τί καλὴ ἡ πλυσίον. λέγουσιν ὅτι τὸ τίος καὶ συγκοπῶν ὑπέρπερον, εἶτα καὶ πάθος τὸ τίς, δούτερον. καὶ γὰρ πνευματικὰ πάντα εἰς ὅς λήγει. ἁφῆρει δὲ τῷ λοιπῶν πλυσικῶν, ἐπειδὴ τῆς ἐστίας ἐστὶ ζητητικῶν. οἷον τίς ἐστι; καὶ λέγει σωκράτης. καὶ δὲ ἄλλα πλυσικά, ὡς τὴν ἐστίαν ἐστὶ. ποιότης, ζητεῖ ποῖος; λόγος, ἡ μέλας. ποσότης, πόσος; μικρός, ἡ μέγας. πότος, τάξις, πρῶτος, δεύτερος. τὸ ποδαπός, ἐθνηκόν. οἱ μῆτοι Διόλεις φατὶ τοῖσιν ὀφθαλμοῖσιν, ὡς ὡς Σαπφῶ. κλίνεται πρὸς ἁφῆρον σημαίνον. ἡ δὲ κλητικῇ, ἀπέλειπε. σημαίνει δέκα. ἐρώτησιν, ὡς τὸ, Τίς ἐστὶν ἕως ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; καὶ ἀπόφασιν, ὡς τὸ, Τίς μάχεται; ἐδεῖς. καὶ, Τίς ἐγὼ νῦν κυρίως, ἡ τίς σύμβελος αὐτῆς; καὶ, τίς ἐστὶν ὃς ζήσεται καὶ ἐκ ὀφείλει θάνατον; καὶ Ὁμηρος, τίς αὐτὰς γηθήσει; καὶ ἀόριστον, ὡς τὸ, Ἀνθρωπότης. καὶ Ὁμηρος, Εἰδέ τις ἐσὶ βροτός. καὶ προσδιορισμὸν, ὡς τὸ, Εἰσὶ τινὲς τῷ ὡς ἐσηκόντων. καὶ ἀγνώστησιν καὶ ἐπιτίμησιν, ὡς τὸ, τίς ἀνγγελέ σοι ὅτι γυμνός εἰ. καὶ, τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα; καὶ, τίς εἰ σύ ὁ κείνων ἀλλότριον οἰκέτην; καὶ, τίς ἐστὶν ὁ κρύπτων με βαλῶν. εἰδέ τις ἐρωτηματικῶς ταῦτα λάβοι, ἀγνοίαν τῆ θείας κατηγορεῖ. σημαίνει δὲ καὶ ἀπέλειαν, ὡς τὸ, τίς εἰμὶ ἐγὼ κύριε. καὶ τίς ἐστὶν ὁ οἶκος τῆ πατρὸς. σημαίνει καὶ τὸ σπᾶν, ὡς τὸ, τίς σοφός καὶ φυλάσσει ταῦτα. καὶ, τίς ἐπὶ τῷ τῇ ἀκτῇ ἡμῶν. εἰ μὴ γὰρ πάντες, ἀλλ' οὐ γὰρ τινὲς. σημαίνει καὶ θαυμασμὸν, ὡς τὸ, τίς ἕως ὁ παρὰ γένεσιν ἰδὲ ἐξεδώμ. καὶ, τίς ἐστὶν ἕως ὅτι καὶ ἡ θάλασσα

Τραπεζοφόρος, ἱερωσιῶν ὀνομάζεται. καὶ ὅτι αὐτῇ
καὶ ἡ κόσμῳ συνδιέπυσσα πάντα τὰ τῆς Αἰθέραις
ἱερεῖα.

Τραπέεσι, δηλοῖ τὸ παῖσι. παρὰ τὸ τρέφω τὸ
πῆσσω, ἐκ τῆς θρέψαι.

Τρακταῖζω, τὸ λολυκαίνω καὶ κατασκιδνάζω, ὅς ἐστι τὸ
τράκτον, ὁ κυρὸς ὁ πεποιημένος λολυκός.

Τράμνω, οἱ μὲν, τὸ τῆμα τῆς ἑδρας. οἱ δὲ, τὸ ὅτι
τὸ τύπε μέλει τῆς ἀρχῆς τῆ βαλάνης χωρίον,

Τραγωδία, ἐστὶ βίωσις καὶ λόγων ἡρώων μίμησις.
κρίνεται δὲ τραγωδία, ὅτι ἕλκος τῇ ὥδῃ αἰθλον
ἐτίθετο. ὥδῃ γὰρ ἡ τραγωδία. ἢ ὅτι ἔϋγα αἰθλον
ἐλάμβανον οἱ νικῶντες, ἔϋγα γὰρ ἐκάλαν οἱ πα-
λαιοὶ τὸν νέον οἶνον. ἢ ὅτι τρέφωνον εἶχον οἱ χοροὶ
τῆμα, ἢ ὅτι τὰ πολλὰ οἱ χοροὶ ἐκ σατύρων συνί-
σαντο, ὅς ἐκάλαν ἕλκος σκώπτοντες, ἢ ὅτι τὴν τῆ
σώματος δασύτητα, ἢ ὅτι τὴν τῆς ἀφροδίσια
σπαρῶν, ποιεῖται γὰρ τὸ ζῶν. ἢ ὅτι οἱ χοροὶ τὰς
κόμας ἀνέπλεκον, τῆμα ἕλκος μιμήματα. ἢ ὅτι
τῆς ἔϋγος τραγωδία. λῶ δὲ τὸ ὄνομα τὸ κοινὸν καὶ
πρὸς τὴν κωμωδίαν, ἐπεὶ ἔπω διεκέραιτο τὰ τῆς
ποίησεως ἑκατέρας, ἀλλ' εἰς αὐτὴν ἐν λῶ τὸ αἰθλον,
ἢ ἔϋξ. ὕπερον δὲ τὸ μὲν κοινὸν ὄνομα ἔχον ἡ τραγω-
δία, ἢ δὲ κωμωδία ὀνομάσται, ἐπεὶ δὴ πρότερον
καὶ κώμας ἔλεγον αὐτὰ ἐν ταῖς ἐορταῖς τῆς Διονύσου καὶ
τῆς Δήμητρος. ἢ ὅτι τὸ κωμάζειν, ἢ ὅτι τὴν κώ-
ματι ὥδῃ, ἐπεὶ δὴ ὅτι τὸν καιρὸν τῆς ὕπνου τὴν ἀρχὴν
ἐφιδρέθη. ἢ ἡ τῆς κωμῆτος ὥδῃ, κώμαι γὰρ λέγον-
ται οἱ μέζοντες ἀγροί. βλαμπύμυροι γάρ τινες γεωρ-
γοὶ ὡς τῆς ἐν Αἰθέραις πολιτῆς, κατήσαντες ὡς
τὸν καιρὸν τῆς ὕπνου, καὶ περιεόντες τὰς ἀγροὺς ἔλε-
γον ἀνωρυμὶ τὰς βλάβας ὅς ἐπαχον ὑπ' αὐτῆς.
οἶον, ἐνταῦθα μέλει τις τὰ καὶ τὰ ποιῶν. καὶ ἐκ
τῆς ἀνοχῆς τῆς ἀδικίᾳ ἐγίγνετο.

Τρασιά, παρὰ τὸ τέρσω τὸ ξηραίνω, τερσία καὶ τερσία,
ὡς παρὰ Σιμωνίδῃ, καὶ κατ' ἑσθ' ἑσθ' εἰσιν, ἑσθ' αἰ.

Τραῦμα, παρὰ τὸ τῶ τὸ τρέωσσω, τῶμα καὶ τῶμα.
ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ ρεῖν δι' αὐτὸ τὸ αἶμα.

Τραύξανα, τὰ ὅτι τῆς φάτνης ὁποπύπτονται τῶ ἵπ-
πων ἢ τῶ βοῶν, ἢ τῶ ἄλλων κτήνων λείψανα. ση-
μαίνει δὲ καὶ τὰ ἀκνωθῶν καὶ ξηρὰ ξύλα.

Τραφερά, ἡ ξηρὰ γῆ, ἡ πεπηγυῖα ὡς πρὸς τὴν θά-
λασσαν. θρέψαι γὰρ τὸ πῆσαι.

Τράφης τράφης, παρὰ Λυκόφρονι ἡ ὑποπλάκος
βάσις. λέγεται δὲ καὶ τὸ τῆς νεῶς χεῖλος, ἐφ' ὃ
οἱ σκαλμοὶ τίθενται. νῦν δὲ τὸ ξύλον, ἐνθα
τιθέασιν τὸν ἄρτον.

Τραχύς, σημαίνει τὸν σκληρόν. ὁπο μὲταφορᾶς τῆς
ράχειος, αὐτὴ γὰρ ὁσώδης ὅστις. ἢ παρὰ τὸ τέρ-
ραχος, παραχύς, καὶ τράχης. ὁ γὰρ τράχης, τέρ-
ραχον ποιεῖ.

Τράχιλος, παρὰ τὴν τράχυνται, ὁσώδης γὰρ τὸ μέ-
ρος. ἢ παρὰ τὸ δι' αὐτὴν τρέχειν τὴν ἑσθ' αἰ, οἶον ἑσθ' αἰ
χαλός. ἢ ὅτι τῆς ῥάχειος ὅλος ὅστις τράχιλος. ἢ πα-
ρὰ τὸ τράχης καὶ τὸ ἵλος, ὁ τράχης ἵλος ἔχων. ὅτε
δὲ φησιν Ὀμήρου, Αἶπας δὲ αὐχέος, κατ' ἀντί-
Etymologicōn.

φρασιν λέγει. ἔπος ὦρος. ἐν δὲ τῇ ῥήτορικῃ λε-
ξικῇ τράχιλον εὖρον σημαίνειν τῇ θάλασσῃ πορ-
φύραν. ἔπος Ποσίδιππος.

Τρέφεται, σωίσασθαι. Πλάτων ἐν τῇ ὡς ψυ-
χῆς. Τότε δὴ τὰ ζῶα σωτρεύεται, αὐτὶ τὰ συ-
νίσταται, πηγνύται.

Τρέφω, ὡς Εὐριπίδης. Ἀφρων αὖ εἴλω εἰ τρέφω
τὰ τῆς πύλας. γίνεται ἔπος. ἐστὶ τρέφοιμι, τρέφοι,
πλεονασμῶ τῇ Ἀττικῇ, τρέφοιμι, τρέφωμι, καὶ
συγκοπῇ τῇ ἡ.

Τρήραν, ὅτι τῆς περιεστῆς, ἡ δειλή. παρὰ τὸ τρέιν,
ὁ λαβὴς γὰρ τὸ ζῶν. παρὰ τὸ τρέω τὸ φοβεῖμαι,
τρέρος, καὶ συγκοπῇ, τρέρος. καὶ παρὰ νῦν,
τρήρων. ὡς ἄβρος, ἄβρων.

Τρητὸν λέχος, παρὰ τὸ τρέψαι καὶ τὰ ἐνύλατα, εἰς
ἃ ἐμβάλλεται ἡ σάρξ. ἢ παρὰ τὸ τρέψαι τὰς
πόδας, εἰς ὅς ἐμβάλλεται τὰ ἐνύλατα.

Τρεῖς. πᾶς ἀριθμὸς ἐντὸς τῆς χιλίων θάλει ἔχει
σοιχείον εἴτε φωνῆν εἴτε σύμφωνον, ἐκ τῆς ἐντὸς
τῆς δεκάδος, οἶον, τὸ εἰς καὶ τὸ ἐν, ἔχει τὸ εἰς
τῆς ἐντὸς τῆς δεκάδος. καὶ τὸ δύο ἔχει τὸ δ'. καὶ τὸ
πενήκοντα ἔχει τὸ εἰ καὶ τὸ ἡ καὶ τὸ α. τὸ ὀκτώ δοκεῖ
ἀντικεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ τὸ δύναμις ἔχει ἐκ τῆς ἐν-
τὸς τῆς δεκάδος. λέγεται γὰρ οἱ φιλόσοφοι ὅτι τὸ
ὀκτὼ καὶ ὀγδοάς, λέγεται παρὰ τὸ ἄγειν δύο τε-
τράδας, οἶον εἰς ἀγῶνας καὶ ὀγδοάς. τὸ δὲ α καὶ
τὸ γ καὶ τὸ δ', ἐκ τῆς ἐντὸς τῆς δεκάδος εἰσί. καὶ
τὸ τὸ τρεῖς ὅτι τῆς εἰς διφθόγγου γράφεται, ἵνα
καὶ τὸ ε. εἰ γὰρ ἐγράφετο ὅτι τῆς ε, καὶ ἐμείλιν ἔχειν
τὸ σοιχείον. ἐν δὲ τῇ σωθῆσει, ἡ γὰρ ἐν τῇ τρι-
κιδεῖα, ὁποβλήθει τὸ ε. ἔχει γὰρ ἄλλα σοιχεῖα
ἐκ τῆς ἐντὸς τῆς δεκάδος, οἶον, τὸ α καὶ τὰ σω-
θέσμεα, καὶ τὸ δ' καὶ τὸ ε καὶ τὰ δέκα.

Τριακοντέτης, παροξυτονεῖται. κοινὸν δὲ ἐστὶν ἀμφοτέ-
ρων τῆς ἡρώων. καὶ τὰ πληθυντικὰ, τριακοντέτης
παρὰ Θεοφύλῳ. Ἰσίου δὲ ὅτι τὰ παρὰ τὸ ἔπος παρ
ἡμῖν ὁξύτονα, οἱ Αἰθελῆοι βαρύνεσθαι. ἐ μόνον
γὰρ ὡς τὸν τόνον πταίεσθαι, ἀλλὰ καὶ ὡς τὴν κλί-
σιν. δωδεκατέτης γὰρ δωδεκατέτης κλίνεται, ὡς περ
οἰκέτης οἰκέτης. καὶ τὸ πληθυντικὸν δωδεκατέτης,
ὡς περ οἰκέται. δωδεκατέτης ὡφείλε κλίνεσθαι.
ὁμοίως δὲ καὶ ὅτι τῆς τριφυλῆς, ὡς ὁπο τῆς ἰσοσυλ-
λάβης κλινόμενον ποιεῖσι, τριακοντατέτης τριακον-
τατέτιδος, ὡς κωμηγέτης κωμηγέτιδος. καὶ καὶ κρᾶ-
σιν, τριακοντατέτιδος, ὡς παρὰ τῇ συγγραφῇ, τῇ
τριακοντατέτιδων νεῶν.

Τριακοντέτης. ὡς περ γίνεται ὅτι τῆς ῥημικῆς τῆς πλη-
θυντικῆς γερόντων γερόντων, ἔπος καὶ ὅτι τῆς ῥημ-
ικῆς τῆς ἐνίκων, τριάκων τριάκοντος, τριακοντέτης
καὶ πλεονασμῶν. ὡς παρὰ τῇ συγγραφῇ.

Τριασεν, τὸ νικᾷ, ὁπο μὲταφορᾶς τῆς παλαιστῆς,
ἐν ταῖς τριῶν παλαιστῆς νίκῃς καρπυμῶν. καὶ
ἀτελέατος, ὁ ἀήττητος.

Τριαχθῶναι λέγεται οἱ παλαιστῆται, αὐτὶ τὰς τρεῖς
πείσιν, ἢ τὸ πρὶν σοχάσασθαι νικηθῶναι σάδιον,
δίαυλον δολιχόν.

Τελέτης, ὁ μὲν χρόνος βαρύνεται, τὸ δὲ μετρητικὸς τῶ χρόνου, ὀξύνεται. ὡς εἶναι τελέτης μὲν χρόνος, τελέτης δὲ παῖς.

Τειβένος, ὁ χιλιάρχος.

Τειπαγωνιστής, ὁ Αἰχίνης, ὡς ἀδοκιμάτατος τῶν υποκειμένων ἐν τῇ τάξει καταειδυμένων.

Τείβακος, ἡ τειβή, παρώνυμον. ἔστι τὸ τείβαξ τείβακος, καὶ μετατίθεται ἡ θηρικὴ εἰς οὐδεΐαν, καὶ γίνεται ὁ τείβακος, ὥσπερ ὁ φύλαξ τῶ φύλακος, καὶ ὁ φύλακος. ἐν πολλοῖς δὲ μετατίθεται ἡ θηρικὴ εἰς οὐδεΐαν, ὡς καὶ αὐτὰ τῶ σοφοκλεί, Κυρὸς Λακαίνης ὡς τις εὐενης βᾶσις, αὐτὶ τῶ δύσφρητος πορεία. καὶ ἱέραξ ἱέρακος, καὶ ὁ ἱέρακος.

Τείβαλλοι, οἱ ἐν τοῖς βαλανείοις ἀναγῶγος διατειρόμενοι. οἱ δὲ, τὸς εἰκαίως τὸς βίβας κατατειρόντες.

Τείβος, παρὰ τὸ τείβω, ἡ καταπεπατημένη ὁδός, ἢ παρὰ τὸ ἔω τὸ καταπονῶ καὶ τὸ τείβω.

Τειβανόμοι, ἢτοι τειβάς ἐμποιοῦντες. ἢ αὐτὶ τῶ τεχνάζοντες τειβανες εἶναι παραγμάτων. τείβος δὲ ὁ ἔμπειρος. Καίτοι σοὶ τειβανότερα τὰ παῖδα καὶ ἀκρεβέστερα.

Τειβανοφόρος, ὁ φορῶν πολλὰ ἔχουσαν σημεῖα ὡς γραμμάτια. τείβων δὲ λέγεται, παρὰ τὸ ἦδη πετεῖσθαι ἐκ θαφῶν.

Τείγλωμα, οἶον τείκορα. γλῶνη δὲ ἡ τῶν ὀφθαλμῶν κόρη. ἢ πολὺ γλῶμα, τὰ πολλῆς θεᾶς ἄξια. παρὰ τὸ γλῶνη, τείγλωρον. ἢ τείκορα, ὡς τειῶν ζωδίων ἐφ' ἐκάπερον δεδημιουργημένων.

Τείγωνος ἀρσενικῶς, μεσικὸν ὄργανον, ψαλμείον τὴν ὀξάρπιν ὁμοίως ἔχον.

Τείζω. παρὰ τὸ ἔω, τείζω παράγωγον. δηλοῖ δὲ ὀδυνηράτινα φωνῶν, καὶ ἐπαλγὴν ἀφιστάει. ὅθεν καὶ πετειῶτας, Ἰλιάδος β.

Τειρέεις, πλοῖα πολεμικά, ἃ καλεῖνται λέβερνοι.

Τεινάρχημα, τὸ εἰς τὴν τεμπαρχίαν ἀνάλωμα. ὅπτεμπαρχημα δὲ τὸ ἀναλισκόμενον μὲν τὸν τῆς τεμπαρχίας χρόνον.

Τεικαλίνδης, τεικυλίνδης ῥητορικῇ.

Τεικέραλος, ὁ Ἑρμῆς λέγεται, ὥσπερ διδάσκων τὰς ὁδούς καὶ ἔχων υπογραφεύ, ποῖ μὲν αὕτη φέρει ἢ ὁδός, ποῖ δὲ αὕτη. ἴσως δὲ πρὸς ἐκάστῳ ὁδὸν κεφαλῶν εἶχεν. ἢ δὲ ὁ ἀναδείξων τὸν τεικέφαλον Ἑρμῶ Παῖον κλέιδης.

Τεικίσις νύξ, πολυλιτάνδρος γάρ.

Τείμων, τειῶν μνῶν ἄξιον.

Τεικυμία, ἡ σφοδρότατη καὶ δεινотаτὴ τῆς θαλάσσης παραχῇ. παρὰ τὸ ἔω τὸ φοβεῖσθαι καὶ τὸ κύμα, ὁ ἐκ τῶν κυμάτων φόβος.

Τειώτης, περὶ θαλήλιος κόσμος, καὶ μήποτε παρὰ τὸς ὅσους, οἶονεῖ ὁ ἔξω ἔχων ὅσους, ἢ γὰρ ὀφθαλμῶς. γράφεται δὲ ἔξω τῶ μεγάλῃ, ὥσπερ καὶ τὸ ἀμβλυώττειν ἀπὸ τῶ ὁστος ὄν.

Τροισβολιμαῖος, τειῶν ὀβολῶν εὖωνος.

Τειπαῖα, ἡ ἐναντία πνοή. ἔπω Σοφοκλῆς εἴρηκε!

Τειπῆρ τειπῆρος, πιθάνη ἐκπέτατος οἷα τὰ δηλωῖα. πολλὰ σημαίνει τῶνομα.

Τεισάται, οἱ παρὰ χεῖρα τῶ βασιλείως, οἱ ἔχοντες λόγους ἀνὰ ἑῖς καὶ χεῖρα. ἔστι; ὥσπερ ἀπὸ τῶ τεία τειάκοντα καὶ ἔξῃς, μὴ δύο δυνάμεις, ἀλλὰ εἴκοσι λέγεται; ὅτι ἐκ ἑῖς κυρίως ὁ δύο ἀειθμός, ὅθεν καὶ ἐν τῶ πολυπλασιασμῷ διηλλάγη. ἐὰν οἱ ἀειθμοὶ ἐκ τῶ ἀρσενικῶν σωτίζονται ἀρθρων, ὁ τεισκαιδέκατος, καὶ ὁ πεσκαρκαιδέκατος, καὶ ἐκ ἀπὸ τῶν ὑδέρων τεισκαιδέκατος καὶ πεσκαρκαιδέκατος. ἔστι μὴ ἐξήντητο καὶ ἀπὸ τῶ εἰς εἰσδέκατος, ἀλλ' ἀπὸ τῶ ὑδέρων εἰσδέκατος; ἐπειδὴ οἱ ἀειθμοὶ σωτίζονται, τὴν αὐτὴν ἀρχὴν θέλει φυλάσσειν ὅτι τῶ ἀρσενικῶ καὶ θηλυκῶ. οἶον, τεισκαιδέκατος, τεισκαιδέκατος. τὸ δὲ εἰς, ὅ λέγεται ὅτι θηλυκῶ ὥσπερ οἱ ἑῖς καὶ αἱ ἑῖς, ἵνα ἢ εἰσδέκατος εἰσδέκατος. διόλογος ἐν ἀπὸ τῶ ἐν γέγονεν, ἵνα ῥηθῇ ἐνδέκατος, καὶ εἰσδέκατος. πολλὰ καὶ τὸ ὑδέρων ὅτι ἀρσενικῶ καὶ θηλυκῶ τίθεται, ὡς ὅτι ἀρσενικῶ ὑδέρων τὸ παιδίον, ἀλλὰ καὶ ὅτι θηλυκῶ ὁμοίως. εἰδέτις ἀπορεῖ λέγων ἔστι μὴ γέγονε μία καὶ δεκάτις; λέγομεν ὁμοίως ὅτι ἀδυσκλῆτον ἔστιν εἰπεῖν ὅτι ἀρσενικῶ μιχαίδεκα. εἰδέτις ἀπορεῖ ἔστι παῖπων τῶ ἀειθμῶν σωτίζονται μὲν τῶ δέκα, πάντες τὸν καὶ σωθῆσθαι λαμβάνοντες, ἐγγίγονεν εἰσκαιδέκατος, ὡς τεισκαιδέκατος; λέγομεν, ἐπειδὴ ἐκ ἑῖς κυρίως ἀειθμός, ἀλλ' ἀρχὴ ἀειθμῶ ὁ εἰς, ὁ δύο. καὶ ἐπειδὴ ἀμφιβάλλεται εἶτε ἀειθμός ἔστιν εἶτε μὴ, καὶ ἐλαμβανει τὸν καὶ. ἴσθον ὅτι τῶ τεισκαιδέκατος ἡ σωθῆσις ἐκ ἐξήντητο ἀπὸ τῶ τεισκαιδέκατος, ἀλλ' ἀπὸ τῶ ἑῖς ὀνόματος. δηλοῖ δὲ ἡ σωθῆσις ὅτι τὸ τεισκαιδέκατος, τὸ τεισκαὶ δηλοῖ. τεισκαὶ δὲ ἔγραφα, αὐτὶ τῶ ἑῖς ἔγραφα. εἰ ἐν ἀπὸ τῶ τεισκαιδέκατος σωθῆσις, ἐμείλλε δηλῶν τὸ τεισκαὶ δέκα, ὅπερ ἔστι ἑῖς ἔκοντα. ἀλλὰ μὲν τῶ ἐσημαίνει, τεισκαιδέκατος δὲ ἔστι τὰ δέκα καὶ τεία. ὁ μὲν Ἀπολλώνιος λέγει ἀπὸ τῶ δέκα καὶ τεία, γίνεται δέκατος καὶ τεισκαὶ, ὁ δὲ Ἡρώδης, ἀπὸ τῶ δύο καὶ ἑῖς καὶ συγκοπῶν. ζητεῖται ἐν ποῖόν ἔστιν ἀναλογώτερον; καὶ λέγομεν τὸ ἐκ τῶ ὀνόματος. μάλλον ἰδὲ κατ' ἐντέλειαν τὰ παρὰ Ἀθήναιοις σωτίζονται, δοκεῖ ἡμῖν καὶ ταῦτα γίνεσθαι ἐξ ὀνόματος. οἶον, πεντέμικτος, ὀκταμικτος. καὶ δηλῶν ὅτι ἀπὸ τῶ ὀνόματος τῶ πεντάμικτος καὶ ὀκταμικτος, γίνεται πεντακτίμικτος, καὶ καὶ συγκοπῶν τῶ καὶ, πεντακτίμικτος καὶ ὀκτακτίμικτος. καὶ λέγομεν πρὸς αὐτὸς ὅτι τῶ ἀληθές. ἀλλὰ πολλὰ καὶ οἱ ἀειθμοὶ ἐν ταῖς σωθῆσις, καὶ ἀφαιρέσεις, ἑῖς πασι τὸ τέλος εἰς α, ὥσπερ δὲ ἀπὸ τῶ ὀκτώ, παράγωγον ὀκτακτίμικτος, καὶ ἀπὸ τῶ πεντε πεντακτίμικτος, ἔπω καὶ σωθῆσις ὄνομα, πεντακτίμικτος καὶ ὀκτακτίμικτος. δέδεικται ἐν τῶ προκειμένῳ ἔστι τῶ Ἀττικῶ ὀνόματος τῶ πεντέμικτος, καὶ ὀκτακτίμικτος. ὥσπερ ἐκ τῶ ὀνόματος γέγονε συγκοπῶν καὶ ἑῖς ὀκτώμικτος.

δύομιλος δύμιλος, καὶ δίμιλος, τειάμιλος, καὶ τείμιλος. τὸ διχίλιοι καὶ τεισμίριοι ὡς ἔχοντα τὸ σ, ἐν ᾧ ἀφαιρείται ὅτι. τὸ δὲ δις καὶ τρεῖς, ἐν τῇ συνθέσει ὑποβάλλει τὸ σ. σισιμείωται τὸ διδανέεις.

Τειττός, τὸ τείτον μέρος τῆς φυλῆς, αὕτη δὲ διήρται εἰς τρία μέρη, τειττός, καὶ ἔθνη, καὶ φατείας καὶ τειττυάρχης, ὁ ἄρχων τῆς τειττύος.

Τελαγί. τὸ ἀρσενικόν, τελαγός. ὃς ἔχει ῥῆμα ἑρισσῶ τελαγῶσω.

Τειττωὺς θυσίων, Καλλίμαχος μὲν τὴν ἐκ κελῶ καὶ ταύρων καὶ κάπρων. Ἰστρος, δὲ τὴν ἐκ βοῶν, αἰγῶν, ὕων ἀρσενῶν, πάντων τελετῶν.

Τείπων, ὄνομα ποταμοῦ. παρὰ τὸ εἶναι τὸ φοβεῖσθαι, ὁ φόβος ἐμποιοῦντος. ἢ παρὰ τὸ ρεῖν. ἢ παρὰ τὸ ἐκ τειῶν γινέσθαι, τειῶν, καὶ πλεονασμῶ τῷ τ, τείπων. καὶ γὰρ ἕκαστος ποταμός, τειῶν τινῶν μετέχει, γῆς, αἵρος, ὕδατος.

Τειχαῖκες, οἱ συνεχῶς κινῶντες ἐν πῆς πολέμοις τὰς καὶ λόφους τείχας. ποῖστο καὶ τὸ κορυθαίολος Ἐκτωρ. Ἡσίοδος δὲ ἔχει τὸ τειχῇ αὐτὸς οἰκῆσαι. οἶον, Πάπτες δὲ τειχαῖκες καλῶνται, ἐνεκα τελαγῶ γαῖαν ἐκὰς πάξης ἐδάσαντο. τεία δὲ ἑλληνικά ἔθνη τῇ Κρήτῃ ἐπώκησαν, Πελαγοί, Ἀχαιοί, Δωριεῖς.

Τείχαπτον, τὸ βαμβύκινον ὕφασμα, ἱμάτιον πολυτίμον.

Τειχθα καὶ περαχθα, εἰς τεία καὶ εἰς πέσαρα. ἔστιν ὀπρήριον μισόπιτος· παρήχθη ἐκ τῆς τείχα βαρυπύου, ὃ σημαίνει τὸ τελεῶς. τὰ εἰς χα εἰς πῆρρηματα ὅπῃ ποσόπιτος λαμβανόμενα, βαρύνεται. εἰ δὲ εἴη ὑπὸ δύο συλλαβῶν, τροπαροζυῖται. οἶον, δίχα, διαδίχα. τείχα καὶ πέραχα. καὶ πλεονασμῶ τῷ τ, περαχθα, ὀξύτονος. τὰ εἰς χα λήγοντα ὀπρήριμα, ἔχοντα τὸ χ ὑπὸ τῷ τ, ὀξύται.

Τείχεα, παρὰ τὴν ἑαχύτητα, ἑαχες τινὲς εἶναι. οἱ δὲ ὑπὸ τῷ τείχῃ ἐν τῇ κερῇ. οἱ δὲ, ὑπὸ τῷ πλῆθους. οἱ δὲ, ὑπὸ τῷ ἑυχεῖσθαι καὶ ἀφαιρεῖσθαι συνεχῶς.

Τειχίδες θείσαι, ἃ τὸ λεπτὸν ἔχειν ὅσα.

Τείχινον, παρὰ τὸ ἑυχεῖν τὸ καταπονῶ, τὸ καταπονῶν καὶ αἰγυῶν τὸ σῶμα.

Τειχολοχεῖν, τὸ τὰς τείχας ἀναλέγεσθαι, καὶ ὅτι αὐτῷ φροντίζειν.

Τειχοβρωθήειον, ὃ τὸς τῶν περικεφαλαίων λόφους διαβιβράσκει.

Τειχοβρωτες, σῆτες τῶν τειχῶν, ὑπὸ τῷ θείξ, καὶ βρώσκω.

Τροπαλῖς, παρὰ τῷ Ἀεριοφάνει, ἡ δέσμη τῶν σκορόδων, ὑπὸ τῷ ἑέπειν.

Τρόπηλις, ἡ τῶν σκορόδων δέσμη, ἀπὸ τῷ εἰληθῆναι. ἐν δὲ πῆς καιροῖς τῆς ἐορτῆς ἡθιον σκορόδα, οὕτως ἀπὲχεται ἀφροδισίων, ὡς μὴ μύρων πνέειν.

Τρόπης ὑποσηκίασμα, ἀντὶ τῷ ἀλλοιούσεως καὶ μεταβολῆς ἵχτες, καὶ ὁμοίωμα φαντασίας. ῥητορικῇ.

Τροπίας οἶνος, ὁ περαμμένος καὶ ὀξυστικός.

Τροπίδα, τὰ εἰς ἑοπὴν νεῶς διδιδόμενα ξύλα. μεταφορικῶς δὲ ὅπῃ καταβολῆς τινὸς καὶ ἀρχῆς πράγματος. καὶ ὁ ἑοπός, ἐφ' ᾧ τίθεται ἡ ἑοπὴς. ἔπω Πλάτων. ῥητορικῇ.

Τροχιδεῖσα, ὑπὸ τῷ ἑοχός, ὁπέρῃσιν ὄργανον βασανιστικόν, ἔχειν τὸν τὰ σώματα τῶν βασανιστῶν.

Τρόπαιον. πᾶν κητικόν ἡδέτερον ἀπὸ θηλυκῆς γένους, τείττω ὑπὸ τέλεος ἔχει τὴν ὀξείαν. οἶον, κεφαλὴ κεφαλαῖον, γυνὴ γυναικίον, ὅθεν καὶ ἑοπή ἑοπαιον. οἱ δὲ παλαιοὶ ἀττικὸὶ τροπιασῶσιν. εἴρηται δὲ ὑπὸ τῷ τρέφει καὶ διώξει τὴς πολέμιας τὰ ἱσάμην σύμβολα τῆς νίκης.

Τροπωτῆρες, οἱ ἱμάτες οἱ ἐν πῆς πλοίοις, ἐν αἷς αἱ κῶπαι ὅθεν τὰς σκαλμὰς περιδίδονται. τροπός δὲ, ὁ τροπωτῆρ, παρὰ τὸ τρέπειν τὰς κῶπας.

Τρόμος, εἶδος τῶν ὑποπεπποκότων τῶν ὀνόματι, εἰδικῶς. γίνεται παρὰ τὸ τρέμειν. τῶν, παρὰ τὸ θέρμειν τὸ θερμίνω.

Τροφαλῖς, σημαίνει τὸν τυρόν. παρὰ τὸ τρέφω τὸ πῆσσω, γίνεται τρεφίς, ὡς λέπω λεπίς, καὶ πλεονασμῶ τῆς αλ συλλαβῆς, καὶ τροπῇ, τροφαλῖς.

Τροφή, παρὰ τὸ τρέφω τὸ πηγνύω, ἡ πηγνύσασα καὶ εἰσαθῇ ποιεῖσα τὰ σώματα. λαμβάνεται καὶ ὅπῃ τῆς ἀγωγῆς καὶ παιδείας. καὶ τραφόν, ἀντὶ τῷ ἀχθόν καὶ παιδευθόν. καὶ ὅπῃ τῆς πολιτείας Πλάτων, τῶν ὅθεν τὴν τροφὴν καὶ γέννησιν. Τροφῶν μὲν δὲ βρώμην καὶ πόμα λεγομένη, γέννησιν δὲ τὰ ἀφροδίσια. ἐν δὲ τῷ Πολιτείας, Καὶ ὑπὸ τῷ σοφωτάτῳ Χείρωνι πετραμμένος, ἀντὶ τῷ πεπαυμένους.

Τρόφι κύμα, τὸ πετραμμένον καὶ συνισάμενον, ὅστις ἐστὶν ὀπρήρις, Ἰλιάδος λ'. Ἰσέον ὅτι εἰσὶ τινὰ ἡδέτερα μονορῶν εἰς τὴν λήγοντα πεπονθότα, ἀπὸ ἀκλῆται εἰσι, τὸ ἄλφι, καὶ τὸ ἔρι, καὶ τὸ κελ. καὶ τὸ τρόφι, γένοντο ὑπὸ τῷ τρόφιμον. ἡ πῆρ τὸ εὐτροφίς, τὸ ἡδέτερον εὐτροφι, ὡς τὸ λιπόπατος λιπόπατος. καὶ καὶ ἀφαιρίσιν, τρόφι. ἔχει δὲ καὶ εἰς τρόφους, καὶ τὸ ἡδέτερον τρόφι; εἰς εἰπεῖν ὅτι τὰ εἰς εἰς ἀπλᾶ καὶ ἔχει ἡδέτερον ἀδελφισμὸν.

Τροχός, παρὰ τὸ τρέχω, τροχός, ὡς παρὰ τὸ δραμῶν δρόμος. ὅπῃ μὲν τῶν ἀρμάτων, Ἐκ δὲ τῶν πεσῶν ὀξυκλιθῇ. ὅπῃ δὲ τῶν κεραικῶν ἐργαλείων, Ἰλιάδος σ', ὡς ὅτε τὸς τροχὸν ἀρμῶν ἐν παλάμῃσιν. ζῆται εἰς τὸ πῆς. τροχός δὲ βαρυτόνος, ὅπῃ τῶν δρόμων. Εὐειπίδης Μινδία, Ἀλλ' οἱ δὲ παῖδες, ἐκ τῶν πεπαυμένων, εἴχουσιν, ἀντὶ τῷ γυμνασίων δρόμων. ἡ ἐκ τῶν κατατρεχέμενων τόπων. τροχός δὲ παροξυτόνος καὶ τὸ παθητικόν, ὁ τρεχόμενος.

Τροχαλός. Ἡσίοδος, Τροχαλὸν δὲ γέροντα τίθεισιν, ἀντὶ τῷ ὀπρήρι. ἐκ μεταφορᾶς τῷ τροχῷ. ἡ ὀξύ ἐν τῷ δρόμῳ. ἀναγκάζεται δὲ ὁ γέρων ὑπὸ φύχας τρέχειν ὑπὸ θέρμῳ οἶκον. ἡ κυρτόν καὶ ὀπληνῇ.

Τρόχμαλος, ἢ ἐκ λίθων στρογγύλων αἵμασι, ἢ
πειλοποδομημένη τοῖς χωρίοις. Τρόχμαλα γὰρ κυ-
ρίως λέγονται οἱ μικροὶ λίθοι, οἱ κάχληκες,
παρὰ Λυκόφρονι.

Τροία. τὰ δὲ τὴν οἰᾶ θηλυκὰ δισύλλαβα μακροα-
τάληκτα, δὲ τῆς οἰ διφθόγγης γράφεται, καὶ βα-
ρυῖται καὶ ὀξύεται. οἷον, ποία, κοία, (ση-
μαίνει τὴν σφαῖραν. ἢ καὶ τὴν παρὰ Ἀντιμάχῳ,
Κοίας ἐκ χειρῶν εἰς σκοπεῖον μεταρριπάζει)
ποία, ροία, χροία. τὰ δὲ τὰς δύο συλλαβάς, ἅ-
παντα δὲ τὴν ψιλὰ γράφεται. οἷον, σικύα,
κωδύα, ἰξύα, ἀφύα, σπητύα, καρύα. ἔστιν ἔν
τὸ Τροία ἢ πάλιν, ὅνομα Βοιωτίου. Τρῶς Τρωὸς
Τρωϊκὸς Τρώϊος, ὡς Οὐλύμπιος. Τρωία, Ἰωνι-
κῶς Τρωίη. συσολὴ ποιητικῇ, Τροίη. καὶ σωμα-
ρέσει, Τροίη καὶ Τροία. ἢ ἐκ τῆς Τρωῖα Τροία,
ὡς τὸ Ἀχελώϊος, Ἀχελώϊος λέγεται.

Τρῶς, ὀξύεται. τὰ εἰς ὡς λήγοντα μοιόσυντα
ἀρσενικά, ὀξύεται, εἰμὴ ἐκ συναλοιφῆς εἶναι, ὡς
σῶος, σῶς, ἢ ἐκ μεταθέσεως. ἢ ὅτι οἱ Δωριεῖς
καὶ οἱ Ἰῶνες τὸ οἷς, ὡς λέγουσι. σημαίνει δὲ κύ-
ριον ὄνομα, καὶ ἐθνικόν. καὶ διαφέρει, ὅτι τὸ μὲν
κύριον ὄνομα, εἰς ποτε παρὰ τῆς ποιητικῆς λαμβά-
νεται ἐν πληθυντικοῖς, τὸ δὲ ἐθνικὸν πάντοτε ἐν
πληθυντικοῖς. κλίνεται Τρῶς. ὁ κινῶν. τὰ εἰς
ὡς ὀξύτονα μοιόσυντα εἰ μὲν ἔχει σύμμετρον
τῆς τρίτης συζυγίας τῷ βαρυτονῶν, δὲ κατὰ
τὸς κλίνεται. ὁμῶς ὁμῶς, θῶς θῶς. εἰ δὲ
μὴ, δὲ τὸ σ, φῶς φῶς, ὁ ἀνὴρ. πλῶς πλῶς,
ὁ ἰχθύς. κῶς κῶς, τὸ σῶμα.

Τρωῖας. τὸ μὲν ἔρωι, σημαίνει τὰς ἑωϊκὰς ἢ γυναι-
κας, ἢ ἵππους. τὸ δὲ δρωαί, τὰς δέσας. καὶ ἐκ ὧ-
ν φεῖται ἔχειν τὸ ἰ, ὅτι ἔστι Τρῶς Τρωὸς, καὶ ὁμῶς
δρωῖς, χωρεῖς τὸ ἰ. καὶ μετατρέπεται ἢ γυνικὴ εἰς δι-
δείαν, καὶ γίνεται ἑρῶς καὶ δρωῖς χωρεῖς τὸ ἰ. λέγει
δὲ ὁ τεχνικὸς ὅτι ἔχει τὸ ἰ, ἐπειδὴ εὗριται καὶ δῆ-
σασιν Τρωϊάδας γυναικας, καὶ ἵππους. καὶ Τρωῖας,
αὐτὶ τὰ ἑωϊκὰς ἢ ἀνδρας ἢ ἵππους, ὑποβολὴ τῆς
κ, Τρωῖας, καὶ σωμαρέσει, ἑρῶς.

Τρώω, παράγωγόν ἐστιν ἀπὸ τῆς ἑρῶς τὸ βλάπτω.
σημαίνει τὸ κατεργάζεσθαι τὰ βαλλόμενα, καὶ μὴ
εἶναι ὑγιὴ ἅτινα αὐτῶν τῆς.

Τρώεις, θηρία τὰ ἐν τοῖς ὁστέοις.

Τρώγλη, παρὰ τὸ τρώω, τρώω, γίνεται τρώγλη,
τὸ διαβεβρωμένον καὶ τετυπημένον μέρος τῆς τει-
χῆς. ἀπὸ δὲ τῆς τείρω γίνεται καὶ συγκοπὴ τὸ
τρώ τρώς. καὶ εἴτ' ἀσπετον. καὶ ὑποφέσαι, τὸ
υποχωρῆσαι.

Τρώκης, ἀποσειρητής, ἀπατεων, ἐκ παντὸς κερδαί-
ων. ἀπὸ τῆς ἑρῶς τὸ βλάπτω, τρώω, ὁ μέλλων
τρώω, ρηματικὸν τρώκης, ὁ δὲ βλάβη τινὸς ἅμα
ἐγκαταμίσγων, σφόδρα γὰρ ἅμα σισηρῶς καὶ γε-
λῶν. ἐκ τῆς τρώκης γίνεται καὶ φατταῖσαι τὸ κακερ-
γῆσαι. καὶ Ὀμηρὸς ἔπει τὴν Φοῖνικας φισί, Φοινίξ
κλαῖον ἀνὴρ ἀπατήλια εἰδὼς Τρώκης.

Τρωπᾶσαι, Ἰλιάδος π', αὐτὶ τὰ εἰς τὴν πίσω αἰσθρῆ-

φιδαι, ἀπὸ τῆς ἑπέσθαι. καὶ ἀδραβῶπῶσιν, αὐ-
τὶ τὴν ἀδραβῆσιν, Ἰλιάδος ι'. ἀπὸ τῆς ἑπέσθαι
ἑρῶς, ὡς σρέφω σραφῶ. καὶ ἑρῶς, ὅτι
ἑπέσθαι, ὅτι ἑπέσθαι.

Τρύγη, ὁ Δημητριακὸς καρπὸς, τὰ πεπονημένα καὶ
ἐκτετριμμένα, ἀπὸ τῆς τρύχω. καὶ τρύγοιπος, ὁ ὑ-
λιστῆρ, παρὰ τὸ ἵπτασθαι τὸν τρύγα. καὶ ῥήμα τρύ-
γῶ, ὅθεν τὸ τρύγον. καὶ ὡς τρύγῶ τὴν λόγον τῶν
δικτικῶν, ἔπει τρύγοιμι τρύγωμι, τρύγοις τρύ-
γῶς, τρύγοι τρύγῶ.

Τρυγίς, ἀπὸ τῆς τρύχης τρύγος. τῆς, ἀπὸ τῆς ἑρῶς τὸ
βλάπτω. Οἶνός τε τῶς μελιτῆς.

Τρύζει, ψιθυρίζει, γογγύζει, ἀσήμεως λαλεῖ. παρὰ
ὁ καὶ ἡ τρύγων, ἐπεὶ ἀσήμεως φέγγεται καὶ γογ-
γυστικῶς. ῥητορικῇ. ὡς ἀπὸ τῆς τρύγος ἢ με-
ταφορά.

Τρυτάνη, ἢ σάθμη, παρὰ τὸ εἰς τρία ἐσθαι, τρι-
τάνη. ἔστι δὲ εἶδος ζυγῆς.

Τρυπύπειον, ἔγκαυμα ἵππε γενηρακός, ὅτι
τῆς γνάθου ὅμοιον. ἔπος Ἀπολλωνίου.

Τρυφάλεια, περικεφαλαία, ὅσην τῇ εἰς ὅ, τριφά-
λαια τῆς ἑρῶς, ἢ ἑρῶς φαλῆς ἔχουσα. Ὀρος.

Τρυφή, παρὰ τὸ τρύπτω τὸ διακλῶ, τρυφή καὶ
τρυφή, ἢ διακλῶσα καὶ ἀφανίζουσα ἡμῶν τὸ σῶ-
μα. Ἰλιάδος γ'. καὶ τρυφῶν, αὐτὶ τὴν διακλῶσιν,
παρὰ τὸ τρύπτω τὸ εἰς μικρὰ διακλῶ, ὁ μέλλων
τρυφῶ, ὁ δὲ ἀπὸς ἀόριστος ἔτρυφον, τρυ-
φεῖς, καὶ τρυφῶν. καὶ τρύφος ὁ σημαίνει τὸ κλάσ-
μα, ὁμοίως ἀπὸ τῆς τρύπτω μεταθέσει τῶν σοι-
χείων. τρυφῶν γὰρ τὸ κλάσαι.

Τρύχεται, κακοπαθεῖται, καταπονεῖται, παλαιω-
ρεῖται, ἐκτετριμνέται. ἔστι ῥήμα τῶ, δηλοῖ τὸ
βλάπτειν καὶ κακῶν, καὶ παράγωγον τῶς καὶ
τῶς, καὶ προδέσει τὴν χ, τρύχω.

Τρύχων, τὴν πόαν λέγουσι θηλυκῶς. τρύχων δὲ
σὺ τῶ σ, ἑρῶς εὖρον.

Τυδῶς, παρὰ τὸ τυτθόν, μικρὸς γὰρ τῷ τῇ ἡλικίᾳ.

Τυχχῶν, ἀπὸ τῆς τύχῃ ὅτι παράγωγον, καὶ ἡ
πλεονασμός. ὡς φούγῳ, φυγγῶν. ἐρδῶν, ἐ-
ρυγγῶν.

Τυκτὸν κακόν, μεταποιεῖσθαι κακόν. εἰς τὸ τέτυγ-
μαι.

Τύμβος, ὁ τάφος, παρὰ τὸ τυφῆσαι ἐκεῖ τὸ νεκρὸν
σῶμα, τετέστι κατεῖσαι. καὶ τυμβοχοεῖ, θάπτει
χωρῶ τάφῳ.

Τυμβογέροντες, πέμπτη ἡλικία γερόντων, ὡς καὶ
Θεόφραστος, ἀδραβῆγες καὶ τῇ διανοίᾳ παρηλ-
λαγμένοι.

Τύμπαον, ἐκ δερμάτων ὅτι γινόμενον καὶ κρεῖον, ὁ
κατεῖχον αἱ βάκχαι. παρὰ τὸ τυπῶ, τυπῶν,
καὶ πλεονασμῶ τῆς μ. ἢ τύμπαον ὅτι τὸ τῆς δριμύ-
ξυλον, ὡς τῆς ἀδραβῆγες διαχειρίζεται. καὶ
τυμπανίζεται, ξυλῶ πλήσεται, ἐκδέρεται, καὶ
κρέματα.

Τυπῶν, εἰς τὸ ἐγῶν.

Τυπλάζειν, εἰς πηλὸν ἐμβαίνειν, ἢ ἐπὶ ῥαίνειν
πηλῶ.

πιλά. τυώτλος ὃν ὁ πιλάδης τόπος, ἢ πιλός, ἢ τάραχος. καὶ τυωτλάδες, αὐτὶ τῶ ὑλιάδης. ρη-
πεική. ἢ τυωτλάζειν, τὸ αὐτὸ λέγειν.
Τύρβη, ὑπέλαυσις, ἢ θόρυβος, ἢ τάραξις.
Τυρός, ὡδὲ τὸ πρῆν, καὶ ἔροπῳ. γάλα ὃν πρῆ-
μνον ἔστιν ὁ τυρός. καὶ τυρδύω, τὸ κατασκιάζω.
καὶ τυρδύεται καὶ τυρεῖται, αὐτὶ τῶ σωρίζεται καὶ
συμπήγνυται. καὶ τυρδύσεται, παραχρῆστα.
Τυρόκνησις, μαχαίριον καὶ χῆμα ἀκόλασον. καὶ ἡ
πόλις ὑπὸ γυναικός τινος ἔπος αἰσώμασαι, εἰς
τυρὸς φρώτης συμπηξάσης τὸ γάλα.
Τυτθόν, ὀλίγον. τυτθος λέγεται ὁ μασός. καὶ ὑ-
ποτίτθια παιδία, τὰ βρέφη. ὅθεν γίνεται τυ-
τθόν, τὸ ἐπ' ὀλίγον. καὶ τυτθῶν, λέγασιν ὀλί-
γῳ, ἢ μικρῶν.
Τύπος, ὡδὲ τὸ τύπτω γίνεται. ὥσπερ εἰς τὸ βελ-
λωπίριον τυπτομῆρος ὁ μόλιβδος, τύπον ποιεῖ καὶ
εἰκόνα ὑποτελεῖ.
Τυφλός, σημαίνει τὸν ἐστρημῆρον τῆς ὁμμάτων. τυ-
φλός ὃν κυρίως, ὁ μὲν τῶ γρηνηθῆναι τυφλω-
θεῖς, ὡδὲ ὃν τὸ ὑπολωλεκέναι τὸ φῶς γίνε-
ται. ἢ ὡδὲ τὸ τύπας τῆς ἰλῶν ἔχειν, ἢ γὰρ
τῆς ὀφθαλμῶν. ἢ ὡδὲ τὸ τύπας τῶ φωτός ἔ-
χειν. καὶ τυφλοπατεῖται, τυφλὸς πλάττεται.
Τυφλῶν οὐείρων, ἢ τοι τῆς ἀπατηλῶν. καὶ ἴσως πέ-
πλασαι τῶ. δοῖαι ὃν πύλαι φθασάν εἰσὶν ὁ-
νείρων. ἢ ὅτι μύσσι πορρολέγονται.
Τυφῶν, ὡδὲ τὸ τυφῶ τὸ καίω. τυφῶν ὃν ἔστιν ἡ
τῶ ανέμω σφοδρὰ πνοή, ὅς καὶ ὀρυκλύδων καλεῖ-
ται. ἢ ὡδὲ τὸ τυφός τυφῶν, ἔχῃ ἡ φλόξ ἡ ἐκ τῶ
αἴρος, ἀλλ' ἡ ἐκ τῆς ἀναθυμιάσεως συσροῇ πορ-
τῶ ἐπυρρῶναι, ὡς Πλάτων ἐν Φαίδωνι.
Τυφῶνος, πυρώδης δαίμωνιος.
Τυφῶς, ὁ καὶ θάλασσαν, ὑφ' ἧς τὰ πλοῖα φθέρεται.
εἰσὶ δὲ ἑκα. τυφῶν, φησὶν, κεραυνός. Ἰσέων
ὅτι τὸ Ποσειδῶν διαιρέμνον, Ποσειδάων Ποσει-
δάωνος, φυλάττει. τὸ δὲ Τυφῶν διαιρέμνον,
συσέλλει, Τυφῶνος.
Τυφῶδης πετυφωμένος καὶ ἀδουῆς, οἷον καπνός εἴ-
ναι. τυφῶ τὸ καίω. καὶ τυφῶδης, ὁ ἡλικίαν
ἔχων τῶ τυφῶναι, πῆστιν ὁ πορρὸν ὑποθυνο-
κόντων. καὶ τυφογέρων, ὁ δὲ τὸ γῆρας πετυφω-
μένος καὶ ὀπικεκαυμένος. τὸ γὰρ ὀπικεκαυμένον,
βέβλαπται.
Τύχων τύχωνος, δαίμων ὅστις ὡδὲ τὴν Ἀφροδίτην.
Τυχρότερον, ἀτυχεῖτερον. ὅθεν καὶ τυχηρῶς λέγε-
ται τὸ ὀπτυχῶς. τύχῳ ὃν ἀπλῶς, τὴν ἀγα-
θῶν τύχῳ καλεῖται.
Τυλιμός, δερμάτινον βαλαΐτιον.
Τωθάζει, σκῶπτει, χλοιάζει, λοιδορεῖ, καυχᾶ-
ται. καὶ ἐπὶ θάζον, τὸ ἔσκωπτον, καὶ διέσυρον.
τὸ ῥῆμα, τωθάζω. σημαίνει τὸ ἐμπαίζω καὶ ἀ-

πατῶ. ὑπὸ τῶ θωφὸς σημαίνει τὸν κόλακα,
γίνεται θωπάζω, καὶ ἔροπῃ τῶ φιλεῖ εἰς φίλον,
καὶ ὑπερβιβασμῶ τῶ θ, θωπάζω, τωθάζω. ἢ
ὡδὲ τὸ ὠθῶ ὠθάζω καὶ τωθάζω, σημαίνει δὲ
καὶ τὸ χολάζω.

Τῶς δὲσ' ἀπεχθέρω. ἔστι δὲ ὀπρῆμα μεσότητος.
γίνεται ἀφαιρέσει ἐκ τῶ ἔπος. τὸ δὲ τῶς, ὡς
σώδεσμός ἐστι δρασσηνικός. ὁμοίως καὶ τὸ ἡ-
γουν.

Τῶ, σημαίνει τὸ ἐξ αὐτῶ τῶ τόπῳ. πολλὰ εἰσὶν
ὀπρῆματα εἰς τὸν λήγοντα, αὐτὰ ὑποβάλλε-
σι τὴν τὸν συλλαβῶν, καὶ ἐκτείνουσι τὸ ο. οἷον,
πόθεν, πῶ, αὐτόθεν, αὐτῶ, καὶ γέγονε τῶ.
τῶ δὲ ὁ μὲν Ἀπολλώνιος ὀξυσε, ὁ δὲ Ἡρώ-
ξανός περιπαῖ, λέγων ὅτι ἔπος ἔχει ἡ ὡδὲ
δοσις. γέγονε δὲ ἔπος. πολλὰ λέξεις ἐλλείπον-
ται πορθέσεων, οἷον, ἔμεωσι, αὐτὶ τῶ δὲ σέ.
Ἡσίοδος, Πικρὰς ὠδίνας ἔχεται, αὐτὶ τῶ ἐπέ-
χεται. καὶ πάλιν, πολλαί εἰσι πορθέσεις ἐλλεί-
πεσαι ῥήματος, ὡς τὸ, ἀλλ' αὖ. καὶ οἷτοι φρέ-
νες. ἔστιν ἐν ἔξῃ τῶ, καὶ κατ' ἐλλείφιν τῆς πορθέ-
σεως, τὸ, καὶ κατ' ἐκτασιν, τῶ, ὡς ἐν Ἰλιάδος
β', Τῶ ἐκ αὐτῶ βασιλῆας ἀνὰ σόμ' ἔχων ἀγο-
ρόυσις. καὶ περιπαῖται καὶ Ἡρώξανόν. τῶ δὲ
τὸ πῶ, σημαίνει πῶτε. ὄνομα, ἄρθρον, αὐτῶν-
μίας, σῶδεσμον αἰτιολογικόν, καὶ ῥῆμα. ὄνομα
μὲν, οἷον, Οὔτε σοὶ ἔτε τῶ ἄλλῳ μῆδεα ὀξεί-
πῶν, αὐτὶ τῶ τινί. ὅπῃ γίνεται ἔπος, ὑπὸ τῶ
τίς τινός, ὑποβολῇ τῶ ν, γίνεται τίος, καὶ με-
τάγεται εἰς ὠθεῖαν, ὡς ὁ Καππάδοξ τῶ Καπ-
πάδοκος, καὶ ὁ Καππάδοκος τῶ Καππαδόκ. καὶ
γίνεται τίος τῶ, καὶ Ἀττικῶς τῶς, ὡς ναός
νεός. ἡ Ἰωνική, τῶ. ἡ δοτική, τῶ, καὶ κράτει
τῶ. ἄρθρον δὲ, οἷον, τῶ Ἀσκληπιῶ. δοτικῆς
δὲ ὅν ὠθεῖας καὶ αἰτιατικῆς, βιρῶνται. ὠθεῖας
μὲν, ὡς τὸ, Τῶ γ' αὐτιβίονισι μαχισαμένῳ ἐ-
πέεσσιν, αὐτὶ τῶ ἔποι. αἰτιατικῆς δὲ, ὡς τὸ,
Οὐδ' ἄρα τῶ γ' ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς, αὐτὶ
τῶ τῶς. αὐτῶν μίας δὲ, ὡς τὸ, Τῶ μιν εἰσά-
μνος πορσέφῃ νεφεληγέρετα Ζεύς, αὐτὶ τῶ ὁ-
μοιωθεῖς. καὶ πάλιν, Τῶ καὶ πεθνεῖωτι, νόον πό-
ρε Περσεφόνεια. σῶδεσμον δὲ αἰτιολογικόν, ὡς
τὸ, Τῶ ἐκ αὐτῶ βασιλῆας ἀνὰ σόμ' ἔχων ἀγο-
ρόυσις. καὶ πάλιν, Τῶ μήτις πῶν ἐπειγέ-
δω οἰκόνδε νέεσθαι, αὐτὶ τῶ διότι. καὶ γίνε-
ται ἀπὸ τῶ διό, σῶναιρέσει δῶ, καὶ ἔροπῃ
τῶ δ' εἰς τ, τῶ. ῥῆμα δὲ, οἷον, Κύκλωφ,
τῇ πῆε οἶνον. ἀπὸ τῶ θέματος. καὶ αὐτὶ ἔ-
πος, ὡς τὸ, Τῶ καὶ τῶ ἡμύσει πόλις Περί-
μοιο ἀνακτορ. σημαίνει καὶ τὸ ἐξ αὐτῶ τῶ τό-
πῳ, πῶ, οἷον αὐτόθι, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἀνωθεν
εἴρηται.

Τ Ε Λ Ο Σ Τ Ο Υ Τ Α Υ Σ Τ Ο Ι Χ Ε Ι Ο Υ.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Υ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Υ Τὸ στοιχεῖον, ὅτι αἱ ὑάδες τὸ πρόσωπον τῆ ταύρης, ὃ ὀππλάτυνόμενον ἀπὸ τῆ μετώ-
που, λεπτιύεται ἐξ ἀμφοτέρων ἀπὸ τῆς κά-
τω, ὥσπερ καὶ τὸ γράμμα.

Υάδες, οἱ ὅτι τῆς κεράτων τῆ ταύρης ἀσέρες πα-
ρὰ τὸ ὑεῖν. ὑετὰ γὰρ ὡδασκοδασικαίεισι διω-
σαι. ἢ ὡδὰ τὸ τῷ ὑ στοιχείῳ ἀπεικάζεσθαι.

Υἶαλος, δὲ τὸ α, ἔχ ὑελος. καὶ θηλυκῶς, ἡ
ὑαλος. καὶ ὑάλινον, αὐτὶ τῷ ὑαλον. ἐτυμολο-
γεῖται δὲ ὡδὰ τὸ ὑεῖν, καθ' ὁμοιότητα τῆς γι-
ομῆς συσάσειος καὶ μεδέξεως τῆ ὑδατος, ὑάλω
ὁμοίως.

Υβός, ὁ κυρτός. καὶ ὑβόν. ἔστι κυφόν, καὶ ὑποβολῇ
τῷ κ καὶ ἔοπῃ τῷ φ εἰς β. ὅθεν καὶ ὑβωσις, ἡ
λόρδωσις. εἰσὶ δὲ πάθη λόρδωσις, ἡ λίδωσις.
ἔστι δὲ τὸ ἔμφοδον, ὑβωσις, τὸ καὶ τὴν κεφα-
λὴν παρὰ τῆς ράχεως πάθος. κύρτωσις δὲ, τὸ μέ-
σον τῆς ράχεως.

Υβεις, ἡ μὲν ποροπηλακισμὸς καὶ ἐπηρείας αἰκία.
αἰκία δὲ, πληγαὶ μόιον. Λυσίας ἐν τῷ ὡδῷ
αἰκίας παρὰ Ἰσοκράτην, Καίτοι τίς ἐκ οἷδον ὑ-
μῶν ὅτι ἡ μὲν αἰκία χρημάτων ἔστι μόνον τιμῆ-
σαι, τὰς δὲ ὑβείζων δόξαντας, ἔξισιν ἡμῖν θα-
νάτῳ ζημιῶν. εἴρηται παρὰ τὸ ὑφαιρῶ ὑβεις, καὶ
ἔοπῃ ὑβεις. οἱ δὲ, ὑποβαρεῖς τις ἔσται. ἢ παρὰ
τὸ ὑβάλλω τὸ ἐμποδίζω, ὑβαλεις, καὶ καὶ συγ-
κοπῇ, καὶ ἔοπῃ τῷ λ εἰς ρ, ὑβεις.

Υβεις, παρώνυμόν ἐστιν, ἀπὸ τῆ ὑβεισῆς.

Υβάδαι, δῆμος τῆς Λεοντίδος.

Υγεία Ἀθλῶα, ὅτι θείον ἐστιν Ἀθλῶα. καλεῖται
γὰρ καὶ νίκη, καὶ ἰππία καὶ ἐργαία.

Υγίης, ὁ ἐν ὑγρῷ ὢν καὶ ζῶν, οἷον, ὑγρῆς. ὅθεν
διερὸς, ὁ ζῶν. καὶ ἀλίβας, ὁ νεκρός. ἔπος Ἡρώ-
δης. ἐγὼ δὲ οἶμαι παρὰ τὸ εὖ εἶναι τὸ σώ-
μα, ἢ παρὰ τὸ εὖ ἰαίνεσθαι, αὐτὶ τῷ εὐφραίνε-
σθαι. Ἰσέον ὅτι τὰ εἰς ἡς καθαρὸν ὀξύτονα τῆς
ὡδῆς ἀληγόμενα, δύο εἰσὶ, χαλεπὸς καὶ ὑγίης. ἐξ
ἑσυχέτικόν, χαλεπότερος καὶ ὑγιέστερος. ὥσπερ
δὲ παρὰ τὸ ὀσεβῆς ὀσεβεία, ἔπω καὶ παρὰ τὸ
ὑγιῆς, γίνεται ὑγεία, καὶ κράσις, ὑγεία, ὥς-
περ τὰ Ἀπολλωνίεια, τὰ Ἀπολλώνεια. οἱ δὲ
Ἀθλῶα οἱ ἐκτείνουσι τὸ α, καὶ καταβιβάζουσι τὸν
τόνον καὶ φυλάττουσι τὴν αὐτὴν ραφὴν, ὑγεία,
ὥσπερ τὸ ἱερέα. Ἰσέον δὲ ὅτι τὸ ὑγεία, τῇ
σύλλαβον ἔπος ἐν τῇ κωμῳδίᾳ, ἔπος ἐν τῇ
Τραγῳδίᾳ αὐτὸ εὐρίσκει. καὶ οἱ ῥήπρες δὲ τε-
τρασυλλάβως προφέρουσι. Χοιροβοσκός, Ἰσέον
δὲ ὅτι ὑγείαν καλεῖσιν οἱ Αἰτικοὶ τὰ πεφυ-
ρμημένα οἶνω καὶ ἐλαίῳ ἀλφίτα, καὶ παῦ ὅ, τι
ἐξ ἱερῶ φέρει. οἷον θαλόντινα ἢ ἀλειμνα. ζή-

τει τὸ παρὰ Σώφρο· ὑγιώτερον κολοκυντάς, πῶς
ἐλέγει ὑγιέστερον; ῥητέον ἔν ὅτι ἐκοιτὶ ἡμαρτε,
τὸ ἀκακὸν τῆς γυναικείας ἐρμηνείας μιμησάμε-
νος. ὃν ἔοπον κακεῖ ἐσολοίκισε πατώμενα τῷ κι-
τῆρος, αὐτὶ τῷ ἐνέχυρα θείας, ὁ τόκος ἐν ἀλφει-
ράκει. Φιλόζωνος.

Υγρὸν, ὑδαρτὶ ὃν, οἷον ἐν ὑδρὸν. ἢ παρὰ τὸ ὑα ὑσα
ὑρός, καὶ πλεονασμῷ τῷ γ, ὑγρός. ὑγρὸν ἐλαιον,
δὲ τὸ μὴ πηγνυδαί καθὼς τῷ ὑδαρ, ὅτι πολὺ
ἔχει τὸ θερμόν.

Υδωρ. παρὰ τὸ ὑα τὸ βρέχω, ὑωρ, καὶ πλεονασμῷ
τῷ δ. καὶ ὑδωρ αὐτοπαγές, τὸ σω-σηνὸς ἐν τοῖς
ἱεροῖς, ἢ τὸ αὐτομάτως πηγὰς ἔχον.

Υδρορρόα, ἡ χερσίδρα, ἀπὸ τῆ ὑδωρ, καὶ ῥέω.

Υδρία, κυρίως τὸ εἰς ὑδωρ εὐθεῖον ἀγγεῖον.

Υέτος, παρὰ τὸ ὑα τὸ βρέχω, ὑπος, καὶ πλεονασμῷ
τῷ ε.

Υλῶεις, ὑϊκόντι καὶ ὀζῶδες ποιεῖς. καὶ ὑλῶα, σκαιό-
της καὶ ἀμαθία. καὶ ὑλῶν, σκαιῶν καὶ ἀμα-
θῶν.

Υῦλος, ἡ φλυαρία, ἢ ἡ μωρία. ἐκ τῆ φλῶ, πα-
ράγωγον φλέω, καὶ φλύω, ὡς ῥέω, ῥύω, ὑδρὶ
σει, ὑφλος, καὶ ὑδλος.

Υϊκόν, ὑὸς ἰδίων, χοίρε ἐργον. Ξενοφῶντος ὑπο-
μνημονόμασι.

Υῖος, παρὰ τὸ ὑα τὸ βρέχω, ὁ τῷ πατρὸς καὶ τῆς
μητρὸς ὢν ὑφρασία.

Υῖος ὑῖος, δὲ τῷ ὀ. ἐ γίνεται δὲ παρὰ Ἀθλῶα οἷς
δὲ τῷ ε καὶ ὦ, ἀλλὰ δὲ τῷ ὀ, οἷον, Ὡ ὑῖος Πειά-
μοιο, Ἰλιάδος ἐ. γίνεται δὲ ὑὸς ἀπὸ τῆ φύω τὸ
γῆνῳ, φύος καὶ ὑός. ἔστι καὶ ὑῖος ὁ σημερινὸς τὸν
ὑόν. κλίνεται ὑῖος, καὶ καὶ σωκίρεισιν, ὑῖος. ἢ
δοτική, ὑῖ. ἢ αἰτιατική, ὑῖα. ἢ ὀδεῖα τῷ
πληθυντικῶν, ὑῖες. καὶ ἡ αἰτιατική, Υῖας ἀ-
χαιῶν. τῷ ὑῖς ἡ ὀδεῖα ἐ σωκίρειται. ἐδέπο-
τε γὰρ μὲν τὴν ὑ διφθογγὸν ἐπάγεται σύμφωνον.
ἢ δὲ γῆνῳ μεταγεται εἰς ὀδεῖαν, καὶ γίνεται
ὑὸς ὑῖς, ὡς ἀπὸ τῆ κῆρυξ κήρυκος, καὶ κήρυκος
κήρυκα.

Υῖωνός, ὑῖς ὑός, ὁ ὅστις ἐκγονός.

Υῖωσις, αἰγιοθεσία. καὶ ὑῖωσας, αὐτὶ τῷ ὑόν θείον
ἐποίησε, καὶ ὑῖωσαι, ἡ χηρῆσι παρὰ Αἰολεῦσιν.

Υϊκὸν δερμα, ἔχ εὐρίσκει ἐν χηρῇ, εἰμὴ παρὰ
Ἀξιοκῶ, ἡμάρτηται δὲ. ἐδέποτε γὰρ λέξις ση-
μαινέσθαι μέρος σώματος, ἔχει εἰς κοῦ κητικόν,
ἀλλὰ δὲ καθαρὰ τῷ ὢν. ἐ γὰρ λέγουμεν χοιρικόν
κρέας, ἀλλὰ χοίρειον. ἐδὲ ἀνθρωπικὸς πῆς,
ἀλλ' ἀνθρώπιος. ἔπος ἐδεῖ λέγειν ὑϊκόν, ἀλλ'
ὑεῖον δερμα. ὁποῖον τινὲς λέγοντες, δὲ τὴν Αἰαν-
τειος ὑὸς λέγεται, Αἰάντειος δὲ ἀδελφὸς ἐ λέγε-
ται;

ται; καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι τῶν κητικῶν αἰωνομυῶν, καὶ πρὸς μείζονας λαμβάνεται ἡ χάρις, καὶ πρὸς ἴσον καὶ πρὸς ἥττωνα. πρὸς μείζονας μὲν, οἷον ὁ ἐμὸς δεσπότης. πρὸς ἴσον δὲ, οἷον, ὁ ἐμὸς ἀδελφός. πρὸς ἥττωνα δὲ, οἷον, ὁ ἐμὸς δούλος. ὅπῃ δὲ τῶν κητικῶν ὀνομάτων, ἔδεντι ποιῆτον εὔρηται. αἰεὶ γὰρ πρὸς ἥττωνα θέλει εἶναι ἡ χάρις, καὶ ἔπε πρὸς μείζονα, ἔπε πρὸς ἴσον. εἰς γὰρ λέγει ἀριστάρχης πατήρ ἢ φίλος. ἀριστάρχης δὲ ἀρχὸς λέγεται. τὰ τε χάριν αἰώντιος μὲν ὕψος λέγεται, ἐπεὶ πρὸς ἥττωνα ἔστιν ἡ χάρις, αἰώντιος δὲ ἀδελφός ἐ λέγεται, πρὸς ἴσον γάρ. ὥστε γὰρ τὸ ὑδροφόρος παροξυτόνως μὲν σημαίνει ἐνέργειαν, προπαροξυτόνως δὲ πάθος. τὸ μὲν γὰρ ἔστιν ὁ φέρων τὸ ὕδωρ, τὸ δὲ τὸ ἀπὸ ὕδατος φερόμενον. ἄρα καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἀπὸ ῥιμάκων σωτιθεμένοις, ταυτὸν εἶναι εἰσκόμην; φασὶν ὅτι ὅπῃ πᾶν, ὅτι δὲ εἷμα μόρια ὁρᾷ βαίνοντα τὸν λόγον ὡς αἱ πορθέσεις καὶ τὰ ἐπιτακτικά, οἷον ὁπίσκοπος καὶ ζάχυσος, ἐνέργειαν σημαίνει ἐ πάθος, καὶ προπαροξυμῆται, καὶ τὰ ὁμοία. ὥστε τὸ ναύβατος παροξυτόνως μὲν παθητικός, προπαροξυτόνως δὲ ἐνεργητικός. τὸ μὲν γὰρ δηλοῖ τὸν ἐμβαίνοντα ὅπῃ τὴν ναυῶν, τὸ δὲ τὸν ὑπὸ τῆς νηὸς βαίνοντα. ἄρα καὶ τὰ λοιπὰ τὸν αὐτὸν λόγον φυλάττει; λέγεται πάλιν ὡς ὅπῃ πᾶν. ἰδὲ ἀπερπῆς μῦθος ὁ μὴ τέρπων, ὁζυμῆται ἐνεργητικός. καὶ ἀνηλεὴς, ὁ μὴ ἐλεῶν. καὶ φιλομνηδής, ἡ φιλοῦσα τὸν γέλωτα. καὶ ἀνέμοσκεπής χλαῖνα, ἡ ἐκ τῆς ἀνέμου σκέπασα. καὶ δυσανής, ὁ δεινῶς πνέων. πάντων δὲ ῥιμῆς ναὺς ἡ ὑπὸ ῥιμῶν ἐρεασομένη. ἐν γὰρ τοῖς παροξυτόνοις ἐστὶ παθητικόν. ὁμοίως καὶ ἀλκήρης καὶ πανώλης καὶ ἐζώλης, τὸ ἀπόλλυσθαι παθητικῶς ἐγκείμενον.

Υδνῶ, τὸ ῥέφω. καὶ ὕδνειν, τὸ ῥέφειν.

Υδῶ, τὸ ὕμνω καὶ λέγω. καὶ ὕδειν, τὸ ὕμνειν, καὶ λέγειν.

Υδαρ. τὸ ὕ, διαφορεῖται καὶ τὸν χρόνον. ἀλλὰ τὸ μὲν συσελλόμενον, ἀνάλογον. τὸ δὲ ἐκτενόμενον, ποιητικόν. κλίνεται ὕδατος. σισημειώται γὰρ ὅτι ἔστιν ἐπερόκλητον. ἡ γὰρ κλίσις αὐτῆς, ὡς ἀπὸ τῶν εἰς ας ἐστὶ τῆς ὕδατος ὕδατος, ὡς γήρας γήρατος. ὅρατι; πᾶν ἑξῆς τὸν ὕδρ μίαν συλλαβὴν ἀπαθὲς τῶν παρὰ τὸ πᾶς καὶ τῶν εἰς ὡρ καταλήξεων (ἔχῃ τὸ τέκμαρος) βραχεῖα καταλήγειν θέλει.

Υλακόμαροι, ὕλακτικοί, οἱ παρὰ τὸ ὕλακτεῖν ποινόμενοι. τινὲς δὲ τῶν ὁζυφώνων, ὡς καὶ ἐγχεσιμῶρες δὲ τὴν ὁζυτητα τῶν δούρων. μόρον γὰρ λέγουσι Κύπριοι τὸ ὁζυ. βαλτιον δὲ οἱ ὅτι τὴν ὕλακτὴν μεμορμημένοι, δὲ τὸ ἐργηγορεύει. ἡ τῇ ὕλακτῃ ὡρᾶντες, ὅς ἐστιν ὁζυία χρώμην ὕλακτῃ.

Υλάσειαι, καὶ ὕλαζομενοι, οἱ ξύλα συλλέγοντες. καὶ ὕλοφόροι, οἱ ξυλοφόροι. καὶ ὕλαργοί, οἱ ὕλοποιοί.

Υλῆς ὕλιος, μεταπλασμός ἐστιν, ὑπὸ τῆς ὕλης τῆς μακρῆς. γίνεται παρὰ τὸ ὑεῖσθαι ὅς ἐστι βρέχεισθαι, ἡ δὲ ὑγρῆς αὐξανόμενῃ. εἰς τὸ ἰλὺς.

Υλῆς σημαίνει ῥία. τὰ ξύλα, ὡς τὸ, Υλῶν ταμέμεν. καὶ τὸν σωδενδρον τόπον, ὡς τὸ, Ὡς δ' ὅτε πῦρ αἰδηλὸν ἐν ἀξυλῶ ἐμίχθη ὕλῃ. ἔστι καὶ ὄνομα πόλεως.

Υλοδρόμος, ὁ ἐν ταῖς ὕλαις ἐνοικῶν.

Υλομυκέντων, μεμυκέντων ὡς τὴν ὕλιν, τῇ ὕλῃ χαίροντων.

Υλῆων, ὕλην πληθυντικῶν ὡς Ἀπολλωνίω.

Υμῆριος, γαμικὸς ὕμνος, παρὰ τὸ ὁμῆναι. ὅτε ἐν σωρικίζεται αἰὲρ γυναικί. οἱ δὲ παρὰ τὸ ὕμνος. ἀλλ' ἔπε ὕμνος ὕμναιος καλεῖται. καὶ ῥήμα ὕμναιω, πρῶτης συζυγίας. ἀλλὰ καὶ ὅπῃ ῥήμα συζυγίας εἴρηται. καὶ ὕμναιον, τὸ ἄδειν τὸν ὕμναιον καὶ σωάπτειν γάμῳ. ἡ ὕμναιος, ὁ ὅπῃ δαλάμιος ὕμνος. ὑπὸ τῆς ὁμοιοῦς τῶν νυμφῶν ὁμοῖα ναιόντας, ῥοπήν Αἰολικῇ. ἡ δὲ τῆς Υμῆριος, ὅν φασι γήμαντα δοξάζειν.

Υμῆριος, λεπτότατον καὶ οἷον εἰπεῖν ἀρῶδες, ὁ δὲ ὕμνῳ, ὕψωτίς ἐστιν. ἡ ὕφασμα εἶναι λεπτὸν ὕμνῳ.

Υμῶν, ὕμνῳ, ὑπὸ τῆς ὕμνῳ, ῥοπήν τῆς αἰεὶς ἡ. ἡ συγκοπὴ γίνεται τῶν περὶ τῶν σοικαίων, ὑπὸ τῆς ὕμνῳ, καὶ γίνεται ὕμνῳ, ὡς ἐν Ἰλιάδῃς ἡ, ὡς τὸ ὕμνῳ ὕμνῳ. ἡ ὑπὸ τῆς ὕμνῳ, καὶ ῥοπήν.

Υμῆτιον μέλη, τὸ εὐχριστὸν πρὸς ἰαφείαν. Υμῆτιος τὸς τόπος Ἀττικῆς, ἐν ᾧ λέγεται εὐχριστὸν μέλι γίνεσθαι.

Υμνος, καὶ συγκοπῶν, ὑπομονός τις ὢν, καὶ εἰς ὑπομονὴν καὶ μνήμην ἄγει τὰς τῶν ἐπαινεμένων πράξεις καὶ ἀρετῶν, κεχώριται δὲ ἐγκωμίων καὶ προσωδίων καὶ ἐπαινῶν, καὶ ὡς κακείνων μὴ ὄντων ὕμνων. λεγόμενα δὲ ὕμνος προσωδίας, ὕμνος ἐγκωμίας, ὕμνος παιᾶνος, καὶ τὰ ὁμοία. ἔχεται ὡς εἰδὴ ἀπὸ ῥήμας, ἀλλὰ ἀντιδρατέλλοντα. προσωδία γὰρ, Ἀθῶναιοι προσιόντες ναοῖς ἢ βωμοῖς, πρὸς αὐτὸν ἦδον. τὸν δὲ ὕμνον, πρὸς κιθάραν. ἔπε Δίδυμος ἐν τῷ ὡς λυρικῶν ποιητῶν.

Υμνητολείτω, αὐτὶ τῶν ὕμνῳ. καὶ ὕμνῳ τῶν φίλων, αὐτὶ τῶν λεγόντων. Πλάτων Νόμων ἔκτω. καὶ ὕμνῳ, ὁδουεῖται, μέμνεται, λοιδορεῖν, κατ' ἐμφημισμὸν, ὡς ἐν πρῶτῳ Πολιτικῶν.

Υμνῶν, τὸ γεωργικὸν ἐργαλεῖον, ὑποβολὴ τῆς δ', δύμις τις ἔσα, ὅπῃ καὶ τῆς γῆς δύνει.

Υοσκύαμος, ὃν οἱ πίνοντες μαινόμενται. καὶ ὕοσκυαμῶν, τὸ μεμῶναι καὶ ὡς παίνεται, ὡς Φερεκράτης Κορινθίους.

Υπαγωγός, ἐργαλεῖον οἰκοδομικόν.

Υπάγει, ὡς πατὰ. καὶ ὑπαγωγὰ, αἱ ἀπάται. καὶ ὑπαγωγή ἡ ὑποχώρησις. καὶ ὑπαγωγὰς, τὰς ἀναχωρήσεις. Διῶξεις τε καὶ ὑπαγωγὰς, Θεοκυδίδης φησὶ. καὶ ὑπαγωγή δὲ λέγεται ἡ τῶν νηῶν σκέπη καὶ προσόρμησις, οἷον, ἐφόρμησις.

Υπακτεόν, πορδύτεον. ἐκ τῆς ἀγωγῆς, ἀκτεόν καὶ ὑπακτεόν.

Υπαρ, ἀληθῶς, ὡς τὸ ὑπαρχειν ὅτι μόνον τὰ ἀληθῆ ὑπαρχει.

Υπαρχος, ὁ ὑπὸ ἀρχόντος ἄλλος ὑποπαχθεῖς.

Υ"παρ, ἐρεγγόρσις, ὁπτασία ἀληθείας, ἐκ ἐνδονείρω, ἀλήθεια, ἐκ ὄνειρος. οἶον, Υ"παρ ἐκ ὄναρ φαινόμενον. ἔστι ῥήμα ὦ, σημαῖνον τὸ ὑπάρχω, ἀφ' ἑ ρηματικὸν ὄναρ, ὡς θυνῶ θυνῶρ, καὶ μὲν τῆς ὑπὸ ποροθέσεως, ὑπόναρ, καὶ ὑπερθέσει καὶ ὑποκοπῇ, ὑπαρ.
 Υ"παρκατὰ, μόνιμα, ὑπάρχοντα, παρὰ τὸ ὑπάρχω.
 Υ"παρχων, ποροκατάρχων. καὶ τὸ ὑπάρχειν, ἐκ ἀπλῶς τὸ εἶναι σημαίνει, ἀλλὰ τὸ πάλαι εἶναι καὶ ποροῦπείναι.
 Υ"πασιςαῖ, δορυφόροι, παρὰ τὴν ἀσιδα.
 Υ"πάτη, ἀνωτάτη. παρὰ τὸ ὑπατος, ὃ σημαίνει τὸν ὑπερῆχοντα καὶ ὑψηλόν. παρὰ τὴν ὑπὸ ποροθέσειν δηλῶσαν τὸ ὑπερῶν, ὑπότατος, καὶ συγκοπῇ, ὑπατος.
 Υ"παιθαλιάδῃ, Ἰλιάδος ὃ, ἀντὶ τῆς εἰς πλάγιον ἐξέκλινεν, ἢ εἰς τὴν ποροθεσιν.
 Υ"παίδειον, ὑπὸ τὸν αἶρα. καὶ ὑπαίδρον, ὁμοίως.
 Υ"πεμνήμυκε. Πάντα δ' ὑπεμνήμυκεν, Ἰλιάδος χ'. ἔστιν ἡμῶν, τὸ ἐπικλίω καὶ καταπίπτω, ὃ ποροκείμενος ἡμυκα, ὃ Ἀττικὸς ὠφείλεν ἡμῶνμυκα εἶναι, ἀλλ' ἐπεὶ ὁ Ἀττικὸς ποροκείμενος αἰεὶ ὑπὸ βραχείας ἀρχεται, σωισάλη τὸ ἢ εἰς ἔ, καὶ ἐχρηστέμῳμυκα, καὶ πλειονασμῶ τῶν ἑξ ἡμῶν ποιοτικῶν, γίνεται ἐμνήμυκε καὶ ὑπεμνήμυκε.
 Υ"πεξαιρήσαν, ἀντὶ τῆς ὑπεξελόν, ἀνεκκλιώσόν ἔστι. τῶν ῥήματος μὴ ὄντος, λέγω δὴ τῆς ἥρησα, ἐδὲ ἢ μετοχὴ αἰρήσας, ἐδὲ ἐδέπερον τὸ αἰρήσαν. καθόλου δὲ τὰ ἑξ τῶν αἰρῶ περιπαῖται, οἶον, διαιρῶ. καὶ τῶν ὁμοίων ἐκλέλοιπεν ὁ ἀόριστος, καὶ τὰ τῆς κινήματα.
 Υ"πεξηρήδωσαν. αἰρῶ, αἰρήσω, ἥρηκα, ἥρημαι, ἥρημῶν ἥρησο. καὶ τὸ ποροακτικόν, ἥρησο. τὸ πληθυντικόν, ἥρηθε ἥρηδωσαν, καὶ μὲν τῆς ὑπὸ καὶ ἐξ, ὑπεξηρήδωσαν.
 Υ"πιλύσαο λύω, λύσα, ἔλυσα, ἐλυσάμην, ἐλύσω, καὶ καὶ ἑλυσιν ἰωνικῶν, ἐλύσαο.
 Υ"περ ἄλα. ὑπερ λῶ, καὶ πλειονασμῶν, γίνεται ὑπερ, ὡς τὸ Υ"πείρεχον Ἡφαίστοιο μῦθος.
 Υ"πείροχον, ὑπερῆχοντα, πορῆχοντα. εἰς τὸ ὑπερβασία.
 Υ"πέρα, τὸ ἐξηρημῶν τῶν κέρατος τῶν ἰσθ' χοινίον, ὃ αἰνέται καὶ τείνεται τὸ χοινίον, παρὰ τὸ ὑπερῶν εἶναι.
 Υ"περάει, ἴσος ἀέλλῃ, τῇ ἄγαν πνεύσῃ συστροφῇ τῶν ανέμων. παρὰ τὸ ἄν τὸ πνέω, ὄνομα ὑπεράης ὑπεράεος, ἢ δοτικῇ ὑπεράει. ἢ αἰτιατικῇ ὑπεράει ὑπεράει. Ἰλιάδος λ'.
 Υ"περβασία, παραβασία, ἀδικία, καὶ τὸ ὑπερ τὸ δικαίον πορᾶττειν. γίνεται παρὰ τὸν βέβαιον παρακείμενον, βέβαιον, βασία, καὶ ὑπερβασία. κυρίως δὲ τῇ ὑπερβαίνοντων τῶν ἰδίας ὁρας. ταῦτα δὲ καὶ τῇ ὑπερφηφίας. δοκᾷ δὲ οἱ ὑπερφηφιοὶ ποιεῖντι ὑπερ ἑαυτῶν.
 Υ"πείρεχον. ἔστι ῥήμα ἔχω, ὃ παρατατικὸς ἔχον ποιητικῶς. μὲν τῆς ποροθέσεως, ὑπερῆχον, καὶ πλεονασμῶ τῆς ὑπείρεχον. ὠφείλε δὲ ἐν τῷ τέλει εἶναι ὁ πλειονασμὸς, ἢ ἢ ὑπερῆχον. αἱ δὲ ποροθέσεις καὶ τὸ τέλος πλεονάζουσιν. οἶον, ἐν, ἐνί. πορὸς, ποροσί. ἀλλ' ἐπεὶ δὴ παρέπεται τῆς ποροθέσει τὸ μέγεθος τῆς δυσυλλαβίας αὐξάνεται, τότε χάριν ἢ πλεονάζει, ἵνα μὴ ὀρεθῇ τρισύλλαβος ἢ ποροθέσις. διὰ τὴν ἀναβιβάζει τὸν τόνον; πᾶς ποροκημῶν χρόνος τὸν ποροσγινόμενον αὐτῶν χρόνον ὑποβαλὼν, ἐν τῇ σωθέσει ποροπαροξυῖται. οἶον, εἶχον, κατέχον.
 Υ"περβιον, ὑπερβίως, οἶον, ἄγαν βιαιῶς, ἢ ὑπερβαλλόντως τῇ βίᾳ, ὑπερφηφίως.
 Υ"περβολῶν, τὴν ἀναβολῶν καὶ ὑπερθέσειν. καὶ ἐν τῷ πορῇ ποροφάνει Δημοδοκῆς.
 Υ"περδέα δῆμον ἔχοντα, ὑπερβαλλόντως ἐνδεᾶ, οἶον, πάνυ ἐλάσσονα καὶ δυνάμιν. γίνεται δὲ ὑπὸ τῆς ὑπερδέας ὑπερδέας, ἢ αἰτιατικῇ ὑπερδέα, καὶ συγκοπῇ, ὑπερδέα.
 Υ"περδέξιον χωρίον, οἶον χαλεπώτατον. Ξενοφῶν.
 Υ"περδίκον, τὸν ἀκρῶς δίκαιον, καὶ σφόδρα δίκαιον.
 Υ"περήμεροι, οἱ ἐν ταῖς κατεδίκαις πορὸς ἔκτισιν ἡμέραν λαβόντες καὶ μὴ ἑλυσάμενοι. οἱ δίκην ὀφείλοντες ὅποιον, ποῖς ἐλᾷσι μὴ ὑποδιδόντες ἐν ταῖς τακταῖς ποροδισμίαις, ὑπερήμερον ἐκαλεῖντο. τὸ δὲ ποροῦμα, ὑπερήμερία.
 Υ"περδυμος, μεγαλόφυχος, Ἰωνάϊος.
 Υ"περφηφίᾳ ὑπερφηφίᾳ καὶ ὑπερφηφίᾳ, ἐκ τῆς ὑπερφηφίως. πορὸς ἐκ τῆς ὑπερ ποροθέσεως καὶ τῆς φῶ τὸ φαίνω, ὑπερφηφίως πορὸς τῶν, ὃ ὑπερφηφίᾳ πάντων φαίνόμενος.
 Υ"περφίδης, πορῇ τὴν ὑπερ ποροθέσειν, γίνεται ὑπερὸς καὶ Υ"περφίδης, ὡς Υ"φίλος, Υ"φίλιδης.
 Υ"περφηφίοντων, ἢ ποῖ τῇ ὑπερφηφίᾳ τῇ ὑπερφηφίᾳ, πορὸς ἀνδρείων, ἢ τῇ ὑπερφηφίᾳ δυνάμιν φρονέοντων, ὑπερφηφίᾳ.
 Υ"φίλιον, ὁ ἥλιος. ἢ ποῖ Υ"φίλιον ἔστι καὶ θεῶν παῖς, ὡς Ἡσίοδος. ἐντεῦθεν δὲ αὐτὸν παρὰ ποροφυμικῶς Υ"φίλιον καλεῖ. ἢ ὁ ὑπερφηφίᾳ ἡμῶν ἰῶν καὶ ποροπολῶν τὸν κόσμον. διὰ τῆς τῶν ὅλα συνέχεται.
 Υ"περφίος, ὑπερφηφίᾳ ποροφίος.
 Υ"περφίον, τὸ σφόδρα λεπτόν. ἢ ὡς τῇ ῥήμα τὸ ἐκκινῶ καὶ λεπτοῦ καὶ ὀξύω. ὅθεν καὶ ὑπερφίον ἀνδρᾶ λεγομένη τὸν λεπτόν καὶ ποροσάρκον.
 Υ"περφίονοντο. Πόδες δ' ὑπερφίονοντο, Κράτης τὸ ἄγαν ἐφάλλοντο, ὑπερφίονοντο. Λυσανίας δὲ τῇ ἑμέμιν φησὶ τεταχθῆναι. ἢ δασυέται, ὡς εἶναι.
 Υ"περφίονοντο. ἢ φιλεῖται, οἱ δὲ πόδες, δι' ἐκκινῶν διὰ τὴν χαρὰν ὑπερ τὸ μέγεθος τῆς δυνάμεως.
 Υ"περφίος, εἰ γέγονε παρὰ τὴν σύγκρισιν καὶ ὑπερφίος, ἐλέγεται αὐτὴ συγκριτικὴ καὶ ὑπερφίος, ὡς πορῇ τὸ φθίσις φθισικόν. πορῇ μῦθοι τὸ σύγκρις καὶ ὑπερφίος, ἢ συγκρίτης καὶ ὑπερφίος, ἐξ ἑ συγκριτικὴ καὶ ὑπερφίος.
 Υ"περφίονοντες, ἄγαν ὑπερφίονοντες. τὰ εἰς δαὲ ὑπερφίονοντες.

νασμῶ τῆς ὑπείρεχον. ὠφείλε δὲ ἐν τῷ τέλει εἶναι ὁ πλειονασμὸς, ἢ ἢ ὑπερῆχον. αἱ δὲ ποροθέσεις καὶ τὸ τέλος πλεονάζουσιν. οἶον, ἐν, ἐνί. πορὸς, ποροσί. ἀλλ' ἐπεὶ δὴ παρέπεται τῆς ποροθέσει τὸ μέγεθος τῆς δυσυλλαβίας αὐξάνεται, τότε χάριν ἢ πλεονάζει, ἵνα μὴ ὀρεθῇ τρισύλλαβος ἢ ποροθέσις. διὰ τὴν ἀναβιβάζει τὸν τόνον; πᾶς ποροκημῶν χρόνος τὸν ποροσγινόμενον αὐτῶν χρόνον ὑποβαλὼν, ἐν τῇ σωθέσει ποροπαροξυῖται. οἶον, εἶχον, κατέχον.

Υ"περβιον, ὑπερβίως, οἶον, ἄγαν βιαιῶς, ἢ ὑπερβαλλόντως τῇ βίᾳ, ὑπερφηφίως.

Υ"περβολῶν, τὴν ἀναβολῶν καὶ ὑπερθέσειν. καὶ ἐν τῷ πορῇ ποροφάνει Δημοδοκῆς.

Υ"περδέα δῆμον ἔχοντα, ὑπερβαλλόντως ἐνδεᾶ, οἶον, πάνυ ἐλάσσονα καὶ δυνάμιν. γίνεται δὲ ὑπὸ τῆς ὑπερδέας ὑπερδέας, ἢ αἰτιατικῇ ὑπερδέα, καὶ συγκοπῇ, ὑπερδέα.

Υ"περδέξιον χωρίον, οἶον χαλεπώτατον. Ξενοφῶν.

Υ"περδίκον, τὸν ἀκρῶς δίκαιον, καὶ σφόδρα δίκαιον.

Υ"περήμεροι, οἱ ἐν ταῖς κατεδίκαις πορὸς ἔκτισιν ἡμέραν λαβόντες καὶ μὴ ἑλυσάμενοι. οἱ δίκην ὀφείλοντες ὅποιον, ποῖς ἐλᾷσι μὴ ὑποδιδόντες ἐν ταῖς τακταῖς ποροδισμίαις, ὑπερήμερον ἐκαλεῖντο. τὸ δὲ ποροῦμα, ὑπερήμερία.

Υ"περδυμος, μεγαλόφυχος, Ἰωνάϊος.

Υ"περφηφίᾳ ὑπερφηφίᾳ καὶ ὑπερφηφίᾳ, ἐκ τῆς ὑπερφηφίως. πορὸς ἐκ τῆς ὑπερ ποροθέσεως καὶ τῆς φῶ τὸ φαίνω, ὑπερφηφίως πορὸς τῶν, ὃ ὑπερφηφίᾳ πάντων φαίνόμενος.

Υ"περφίδης, πορῇ τὴν ὑπερ ποροθέσειν, γίνεται ὑπερὸς καὶ Υ"περφίδης, ὡς Υ"φίλος, Υ"φίλιδης.

Υ"περφηφίοντων, ἢ ποῖ τῇ ὑπερφηφίᾳ τῇ ὑπερφηφίᾳ, πορὸς ἀνδρείων, ἢ τῇ ὑπερφηφίᾳ δυνάμιν φρονέοντων, ὑπερφηφίᾳ.

Υ"φίλιον, ὁ ἥλιος. ἢ ποῖ Υ"φίλιον ἔστι καὶ θεῶν παῖς, ὡς Ἡσίοδος. ἐντεῦθεν δὲ αὐτὸν παρὰ ποροφυμικῶς Υ"φίλιον καλεῖ. ἢ ὁ ὑπερφηφίᾳ ἡμῶν ἰῶν καὶ ποροπολῶν τὸν κόσμον. διὰ τῆς τῶν ὅλα συνέχεται.

Υ"περφίος, ὑπερφηφίᾳ ποροφίος.

Υ"περφίον, τὸ σφόδρα λεπτόν. ἢ ὡς τῇ ῥήμα τὸ ἐκκινῶ καὶ λεπτοῦ καὶ ὀξύω. ὅθεν καὶ ὑπερφίον ἀνδρᾶ λεγομένη τὸν λεπτόν καὶ ποροσάρκον.

Υ"περφίονοντο. Πόδες δ' ὑπερφίονοντο, Κράτης τὸ ἄγαν ἐφάλλοντο, ὑπερφίονοντο. Λυσανίας δὲ τῇ ἑμέμιν φησὶ τεταχθῆναι. ἢ δασυέται, ὡς εἶναι.

Υ"περφίονοντο. ἢ φιλεῖται, οἱ δὲ πόδες, δι' ἐκκινῶν διὰ τὴν χαρὰν ὑπερ τὸ μέγεθος τῆς δυνάμεως.

Υ"περφίος, εἰ γέγονε παρὰ τὴν σύγκρισιν καὶ ὑπερφίος, ἐλέγεται αὐτὴ συγκριτικὴ καὶ ὑπερφίος, ὡς πορῇ τὸ φθίσις φθισικόν. πορῇ μῦθοι τὸ σύγκρις καὶ ὑπερφίος, ἢ συγκρίτης καὶ ὑπερφίος, ἐξ ἑ συγκριτικὴ καὶ ὑπερφίος.

Υ"περφίονοντες, ἄγαν ὑπερφίονοντες. τὰ εἰς δαὲ ὑπερφίονοντες.

δύο συλλαβας, ἰσοσυλλαβας καὶ ὑποβολῶν τὴν σ κλίνεται. Ἀκάδας, Ἀκάδα. Ἰέδας, Ἰέδα. Τιμαχίδας, Τιμαχίδα. Λεωνίδας, Λεωνίδα. χαρὶς εἰμὴ ὑπὸ βαρυτόνῃ ῥήματος γίνοιτο. οἶον, οἶδα, Οἶδας Οἶδαντος. μέιδω, Μείδας Μείδαντος. φείδομαι, Ἀφείδας Ἀφείδαντος. ἔπω καὶ τὸ ὑπερκύδαντος, ὑπὸ τῷ ὑπερκυδαίνω, ὑπερκυδῆεις ὑπερκυδῆντος καὶ ὑπερκύδαντος. λέγουσι δέ τινες ὅτι ἐν τοῖς ἐπιμερισμοῖς Ἡρώδης λέγει ὅτι μετοχή ἐστι. κυδαίνω, ἐκυδῖνα, κυδανῆτος, καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ συνθέσει, ὑπερκύδαντος. ἐν δὲ τῷ Οἰοναστικῷ λέγει ὅτι ὀνομά ἐστι. καὶ μάλλον ὀνομα δεῖ λέγειν ἢ μετοχῶν. τὸ δὲ ὀνοματικὸν αὐτῷ, ἀμολόγηται εἶναι. οἱ δὲ Ἐπιμερισμοὶ ἐκ εἰσὶν αὐτῷ πάντες, ἀλλ' εἰσὶ καὶ φθόγγοι.

Υπέρμορα, ἐπὶ ῥήματι μεσόπτος, φύσει ἢ θέσει. τὰ εἰς ἃ λήγοντα εἰ μὴ μὲν ὀνόματος σωτεθῇ, ὀνόματά εἰσιν. οἶον, καλὰ ράμμα-τα. εἰ δὲ μὲν ῥήματος, ἐπὶ ῥήματά εἰσιν. οἶον, καλὰ ράφει, ἀντὶ τῷ καλῶς. ἔπω καὶ ὑπερ-μορα, ἀντὶ τῷ ὑπὲρ τὸ προσῆκον, ὑπὲρ τὴν εἰμαρ-μῶν. καὶ ὅν ἔσπον τὸ καλὸν καὶ τὰ καλὰ εἰσὶν ὀνόματα, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ ῥήματι, ἔπω καὶ τὸ εἰς σωτάξιν ἐπὶ ῥηματικῶν λαμβάνεται. ἢ ὅτι δύ-ναται καὶ τοῦτο καὶ τὸ ὑπερμερον κατὰ ῥαλ-σιν ἀναγινώσκεισθαι, ὁμοίως τῷ, Βῆ καὶ ὑπὲρ μοῖρων αἶδος. ἢ οὐ κατὰ ῥάσασιν, ἀντὶ γὰρ τῷ ὑπερμόρως εἰληπται. ἐκ δὲ τοῦ μόρος γίνε-ται ὑπερμορος. ἐξ αὐτῷ τὸ εἰς ἄλλο, καὶ τὰ πλι-θυστικὰ ὑπερμορα.

Υπερον, παρὰ τὴν ὑπὲρ πρόθεσιν παρῆκται.

Υπεροπλία, ἢ ὑπερφανία. γίνεται ὑπὸ τῷ ὑπερ-πλιος. μεταφορικῇ δέ ἐστιν ἢ λέξις ὑπὸ τῷ τὰ ὀ-πλα φερόντων. καὶ ὑπεροπλον, τὸ ὑπερφανον. ἀ-πὸ τῷ ὑπεροπλος γίνεται ὑπεροπλιος κτητικῶ τῷ-πω, ἐξ οὗ θηλυκὸν ὑπεροπλεία δὲ διφθόγ-γος. ἢ ὑπὲρ τῷ ὑπερπλῆς, ὅθεν τὸ ὑπεροπλῆσα-τος παρ' Ὀμήρῳ, ἀντὶ τῷ ὑπερφανότατος. ὡς Σο-φοκλῆς Σοφολῆος. καὶ, Οὐκ αὖτις αἰὲρ ὑπερ-πλῆσαιτο, ἀντὶ τῷ ὑπερφανῶς ἰδοὶ καὶ νεανικῶς ὑπερβαίνει, ὑπὸ τῷ ὀπλων.

Υπερπῆτος, μεγαλώτατος, Ἰλιάδος μ'. καὶ, ὑπερ-τερν εὐχος, Ἰλιάδος λ', ὑψηλότερον, μεγα-λώτερον.

Υπερφιάλος, ὡς τὸ φαίνω, ὑπερφαίνοντα τῷ ἄλ-λων ἑαυτὸν ἐπὶ χειρῶν ἐπιδείξαι. εἰ δὲ ὡς τὸ φῶ τὸ λέγω, ὁ ὑπὲρ τὴν ἑαυτῷ δύναμιν λέγων καὶ ἐπαγγελόμενος, ὁποῖον λέγει Ὀμηρος ὑφ' ἀγ-ορῶν. οἶμαι δὲ ὡς τὸ πῶ πῆλος, καὶ ὑπερφιά-λος ὁ ὑπερπῆτος. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ ἐγκω-μῆς. ἢ ὑπερφανος καὶ ἄθλος, καὶ ὑπερβαίνων τὴν δὲ φιλῶν γινόμενος ὄρκος. ἢ ὁ ὑπερβαλὼν τὴν ἀμετρίαν, ὡς τῆς φιλῆς ἀμετρία ἐστίν. καὶ ὑπερ-φίλων, λέγεται τὸ πολὺ καὶ ἀμετρίον.

Υπερῶα, ὑπερῶα, ὡς τὸ ὑπὲρ αὐτῷ ὀρμαίνει τὴν

ῥοφῶν, ἐρωή δὲ ἢ ὀρμή. ἢ μετακινῶνται ὑπὸ τῷ ὑπερῶα οἰκοδομημάτων καὶ τῷ μετεωρισμῶν ὑ-πὲρ τὴν ἑρῶν τὴν γῆν. ἢ αὐτὴ δὲ ἐτυμολογία καὶ ἐπὶ τῷ ὑπερῶα. ὑπερῶα δὲ τὸ μετέωρον, τὸ ὑπὲρ τὴν ἑρῶν καὶ τὸ ἐπὶ πῆδον, τὸ ὑπερῶα μόνον οἰκη-μα. ἔχει καὶ τὸ ἰ προσγεγραμμένον. καὶ ὑπερῶα οἶκος, κτητικόν.

Υπερῶα, ὑπερῶα ὄντι ὄν, τὸ ὑπὲρ αὐτῶ τῷ κάτω ὄν. ἢ παρὰ τὸ αὐτῶ ὀρμαίνει.

Υπερῶα δὲ οἱ ἵπποι, ὑπερῶα, ὑπερῶα.

Υπερῶα, ὑπερῶα, καὶ ἐκένιστο.

Υπερῶα, ἀκμαῖοι πρὸς τόκον, ὑπὸ τῷ συ-κῶν τῷ δὲ τῷ φῶας πεπεῖραν.

Υπερῶα, ὑπὸ τὸν αἶμον. καὶ ὑπερῶα ὡς δι-χα τὸ ὀχλοῦνται ὑπερῶα.

Υπερῶα, αἱ ὑπερῶα τῷ ὑπερῶα, ὑπὸ τῷ ὑ-πῆναι καὶ ὑπερῶα τῷ ὑπερῶα. ἢ ὑπὸ τῷ ὑπερῶα ὑπῆναι καὶ ὑπερῶα, παρὰ τὴν εἰσὶν τῷ ὑπερῶα. ἐκ ἐδεῖ δὲ φιλῶνται. ὡς. ἐν δὲ τῷ ῥητορικῷ λε-ξικῷ εὐρον σημαίνει τὴν λέξιν μύσας, ὑπερῶα, πῶα. ἢ τῷ αὐτῷ χεῖρας ὑπερῶα.

Υπερῶα, ἀκμαῖος, ἀρτιφύς. ὑπῆναι δὲ λέγεται ἢ τῷ αὐτῷ χεῖρας ὑπερῶα, ὑπῆναι τῷ ὑπερῶα, παρὰ τὸ αὐτῷ ὑπερῶα. μύσας δὲ λέγεται ἢ ὑπὸ τῷ μυχῶν ὑπερῶα. ζῆται εἰς τὸ ἱερός.

Υπερῶα, ἐκ τῆς ὑπὸ προθέσεως καὶ τῷ ἐρέσειν τὸ κωπυλατεῖν, γίνεται ὑπερῶα, ἐκβολὴ τῷ ὅ καὶ ὑπερῶα τῷ εἰς ἢ. ὑπερῶα. κυρίως δὲ ὁ ναύτης. καὶ ῥήμα ὑπερῶα.

Υπερῶα, ὁ διδόμενος μισθὸς τοῖς ὑπερῶα τοῖς στρατοῦσιν, καὶ ἐρέσειν, καὶ δαδύειν, ὑπὸ τῷ ὑπερῶα. ὑπερῶα κυρίως, ἐφ' ὃ καθεζοῦσιν οἱ ἐρέται, ἀπὸ τῷ ἐρέσειν. καὶ ὑπερῶα κυρίως, ἐπὶ τῷ ὑπερῶα, ἐφ' ὃ καθεζοῦνται ἐρέται, ὑ-περῶα τῶν ὄντων. ἔπω; Εἰρῶα ὁ Ἀττικιστής. ὡς. ἐστὶ δὲ καὶ ὄνομα πόλεως.

Υπερῶα, εἰς τὸ ὑπερῶα.

Υπῆτος, εἰς τὸ ὑπερῶα, ὡς παρὰ. τὴν αὐτῶ Ἀνιος.

Υπῆτος, παρὰ τὸ ὑπερῶα, ἢ γὰρ ὑπερῶα. ἐν αὐτῷ δὲ αἱ τῷ αὐτῶ αἰδήσεις ὑπερῶα. ἢ παρὰ τὴν ὑπὸ προθέσιν καὶ τὸ ἱερός, ὑπερῶα, καὶ συγκοπῇ ὑπῆτος. ἐν γὰρ τῷ ὑπῆτι, αἱ φρονεῖς καὶ ὁ νῆς ὑπερῶα. ἢ παρὰ τὸ λῦειν τοὺς πόνους, λυπῶν τις ὢν, καὶ συγκοπῇ καὶ ἀφαιρέσει τῷ λ', ὑπῆτος. σημαίνει τέσσαρα. τὸν θεόν, ὡς τὸ, Υπῆτος ἀναξ πάντων. καὶ τὸν διὰ σιδήρε θά-νατον, ὡς τὸ, Ἡ ὁ μὲν αὐτῷ πεσὼν κοιμήσατο χάλκειον ὑπῆτος. καὶ τὸν κοιῶς λεγόμενον ὑπῆτος, ὡς τὸ, Δία δ' ἐκ ἔχει νῆδυμος ὑπῆτος. καὶ τὸ τῷ αὐτῶ πᾶσι, ὡς τὸ, Υπῆτος καὶ φιλόπῃτα δαμῆς, τετέστι τῇ σωσείᾳ.

Υποβλήδω, ὑποβαλὼν λόγον ὑποκρησικῶς, ἐπὶ λέγοντός τινος, ὡς ἐπὶ τῷ Ἀγαμέμνονος ὁ Ἀχιλ-λεύς, ἐν Ἰλιάδος α'. ἐκ τῷ βλῶ βλήσω, γίνεται βλήδω καὶ ὑποβλήδω. ἀφαιρέσει δὲ τῷ ὑποβλή-δω. ὑποβλήδω μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ ὑποβλήδω τι-
α καὶ

Υπολαβών, υπονοήσας, ἢ ἀποκρίθεις, ἢ αἰτιπών, αἰतिकρέσας. ἀπὸ τῆς λήβω δὲ ἀμφοτέρα.

Υπόλοιπα, τὰ λοιπὰ, οἷονεὶ τὰ ὑπὸ (τετέσι ἐν τῷ βάθει) λελειμμένα.

Υπὸ μάλης, τὸ μὴ ὄνομα κεῖται παρὰ τῷ ῥήματι. ὅταν μὴ ἐν ἐνίκῳ λέγεται, ἔπως αὐτὸ τάτταται μὴ πῆς προθέσεως. ὅταν δὲ πληθυντικῶς, ἐμάλας λέγουσιν, ἀλλὰ μαχάλας.

Υπομιλαφῆσαι, υποφίλαφῆσαι.

Υπονομόοντες, αὐτὶ τῷ ὑπὸ νόμῳ ὀρύττοντες.

Υπόνοια καὶ υπονοεῖν, ἢ ὑπὸ προθέσεως ἐντελής ἔχνοιας ἔλλειψιν δηλοῖ. υπονοεῖν ἐν, τὸ μὴ τελείως νοεῖν τὸ προκειμένον.

Υπόξυλος, ὁ κίβδηλος, ὡς ὑπόχαλκος. ἔπως Ἀριστοφάνης.

Υπόρρητον, ὑπαρνον. ῥήτως ὅτ' τὰ πρόβατα.

Υποπέρων ὀνείρων. Διονύσιος ὁ Σίδριος παρῶτον ταύτη τῇ ἐπιβολῇ ἐχρήσατο, ἥπερ χρῶνται οἱ γραμματικοί. ὡς τύμβος τυμβίδος, παῦρος παυρίδης, χίδος, χίδιος, περὶ πειρίδης. ἐχρῆν ἐν εἰπεῖν καὶ τῷ υποπτεριδύων, ὑπὲρ τῷ υποπτεριδίῳ. ἔπως Ἡρώδανός ἐν τῷ περὶ παθῶν.

Υποσκιᾶζειν, ὑπεξαιρεῖν, ἀναλογεῖν. καὶ υποσκιᾶζειν πῆς ὁδὸς φασὶν, ἥτοι τὸ προκόπτειν καὶ ἀναλογεῖν. ῥητορικὴ.

Υποσιώπησις ἔστιν, ὅταν μέλλῃ τις ἐπιφέρειν ἑαυτὶ καὶ λοιδορίας ἐχόμενον, μὴ βέλοιο δὲ ἔχῃ τὸ ἐπαχθεῖς αὐτὸ λέγειν, ἀλλὰ δι' αἰνιγματῶν σημαίνειν.

Υποσμύχεται ὁπωπαί, ὑποτυφονται. ἔστι δὲ ὑποσμύχειν, τὸ ἡρέμα ὑπολάμπειν.

Υποσμύχουσιν. ἀπὸ τῆς σμυχῆς τῆς σκοτεινῆς πίπῃ καὶ ἀφελγῆς. ἢ τὸ τυφλῶνται καὶ μεμυκνῆσαι.

Υποσμύχουσα, διερεθίζουσα, ὑποκαίουσα, θλίβουσα, καταπονέουσα. ῥητορικὴ.

Υπόσπονδος, ὑπὸ φιλίας ὑποεταγμένος. παρὰ τὸ σπείδω.

Υποσειλάμενος, ὑποκρυψάμενος, φοβηθεῖς. καὶ ὑπεσειλάμενος, παρηγησάμενος. ὑποκρίνεται, φέγγει, δολιδύεται.

Υποσαῖν, ὑποχρῶτο.

Υποχέσθαι, τὸ ἐπαγγέλλεσθαι, οἷονεὶ, ὑποχέσθαι. ἔστι ὅτ' αὐτοὶ διηθέντες ἐπαγγελλόμεθα τι ποιήσιν, οἷονεὶ ἀχθοφορήσιν.

Υπόχῃ, αὐτὶ τῷ συγκατάθε. μέσος ἀόριστος δόπτερος παθητικός, ἀπὸ τῆς χῆς. καὶ ὑποχόμενος, τὸ ἐπηγγελάμενος. καὶ ὑπὸχόμενος, ἔχβεβαιούμενος, ἐπαγγελλόμενος. ἀπὸ τῆς ἰχῶ, Ἰλιάδος ἰ, ὑπὸχόμενοι μέγα δῶρον.

Υποσηπώμοι, ἀδελφωσάμενοι, ὑπεξάπω, Ἰλιάδος ἰ.

Υπέχετο. ἔχω, ὁ μέλλων ἔξω, ὁ ἀδελφωτικός εἶχον. καὶ ὁ δόπτερος ἀόριστος ἵνα μὴ σωμαμπέση τῷ ἀδελφωτικῷ, προσέλαβον αὐτὶ τῷ ἰ τὸ σ, καὶ ἐχέτω ἔχον, ἐχόμενος. ἔχω ἔχετο, καὶ ὑπέχετο.

Υποτεμνόμενος τὸν πλοῦν, αὐτὶ τῷ δὲ τῷ σωτομωτάτων πλέων, ἵνα καταλάβῃ τὸν διωχόμενον. ἔπως Ξενοφῶν.

Υποτείνουσιν, ὑποβάλλουσιν, ἢ προτείνονται.

Υποτίτθιος, εἰς τὸ τυτθός.

Υποτοπάζειν, τὸ σοχάζεσθαι καὶ ἐνθυμεῖσθαι. καὶ ὑπεπάζειν, αὐτὶ τῷ ὑπενόει, ἀπὸ τῆς ὑποτυπῆσθαι ἐν τῷ νοῖ. ἔστιν ἐν τύπος τυπῶ τυπάζω, καὶ ἔσπῃ ὑποτοπάζω. καὶ ὑποτύπωσις, χαρακτηρισμός.

Υπότρυμμα, ἔκτε φοινίκων καὶ μέλιτος καὶ ἄλλων τινῶν ἀρτυμάτων, ἀπὸ πῆς γινομένης ἐν αὐτοῖς τείφους.

Υπότρυπος, καὶ ὑποστροφῆς ἐπανηλυθῶς, παλινὸρμητος.

Υπὸ πάλος ἀνός, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἑαυμάτων ὑπονεμομένης ἑλῆς. οἷον, ὁ μὴ ποροφῆς πονηρός. ὑπόπλος ὅτ' ὁ ἐγγὺς τῷ ὑγιανθῆναι μάλα. ὑπὸ πλος, δόλιος, φαινόμενος δὴ εἰρήνικος, ὡς ἐπὶ τῷ ἐλκῶν τῷ ἐχόντων ἐλᾶς ὑγιεῖς ἐπιπολαίως, ἐνδοθεν δὲ σπινθηρόντας πυρῶδεις. ἔξ ἑ καὶ ἐπὶ τῷ ποροφῆς μὴ εἶναι χηρῶν ἀνθρώπων, ὄντων δὲ μοχθηρῶν, ἐλέχθη ἔτος ὁ λόγος. ῥητορικὴ.

Υπὸ πλά γόνατα, καὶ ὑπὸ πλον πόδα, καὶ ὑπὸ πλον χεῖρα, καὶ σῶμα, τὸ φλεγμαῖνον δὲ τινὰς πληγὰς, καὶ ἐγγὺς τῷ ἀφίστασθαι ὄν. ῥητορικὴ.

Υπορήται, ἱερεῖς, ποροφήται, χρησμολόγοι.

Υπόφορος, ὑπὸ φόρος.

Υπὸ κρίσον, ὑπὸ τέλος.

Υποφόνια, τὰ ἐπὶ τῷ φόνῳ διδόμενα χρέματα τοῖς οἰκείοις τῷ ἀναρθεῖν ἵνα μὴ ἐπεξίσωσιν.

Υποφύσεις, ἀδελφωτικαὶ φαύλων λογισμῶν ἔξωθεν φυόμενοι.

Υποχυτῆρις. ἑυβλία, δι' ὧν τὸ ἔλαιον εἰς λύχνους ἐπιχέσθαι.

Υποχόρδεια, τὰ ἀκροσάδια, τὰ ὑπὸ τὴν λαγύνα.

Υπόφιος, παρὰ τὸ ὑποπτος ὑπόπτιος, ἔσπῃ τῷ τ εἰς σ, καὶ κράσει τῷ πσ εἰς φ, ὑπόφιος. ἵν' ἡ ὑποπτόμεται ὑπὸ τῷ λοιπῶν πάντων, καὶ μισεῖσθαι ἄξιος. Ἡρώδανός δὲ ἔχῃ τῷ εἰς χράσει ἐπόφιος. ἔστι δὲ ἀρτιφανής, ἢ φανερός ἐπὶ κακῷ.

Υπτιος, ἐπὶ τῷ κείμενος. παρὰ τὸ ὅπῃ ὅπτιος καὶ ὑπτιος. τὰ ὅτ' ὑπτις, δὲ θεώρητα.

Υπώμοσις, τὸ ὑπὸ τῷ δίκῳ δίκῳ καὶ ἀναβάλλεσθαι ποροφᾶσει χρώμενος ἀποδημία ἢ νόσῳ, ἥτινι τῷ ἀδελφωτικῷ μετ' ὅρκου, ἔπως ἐλέγετο. καὶ τὸ ποιεῖν τῷ το, ὑπώμνυθαι. ῥητορικὴ.

Υπώρεια, ἢ ὑπὸ τὸ ὄρος πεδιάς.

Υπώπια, τὰ ὑπὸ τῆς ὀφθαλμῶς πελιώματα, ἢ τὰ ἐξ αὐτῶν ἐξίοντα πύα. ὥπεις ὅτ' οἱ ὀφθαλμοί. σημαίνει δὲ καὶ τὴν ὄψιν, ὡς Ὀμηρος Ἰλιάδος μ', ἔχῃ τὸν Εἴκτορα.

Υπώροφιοι ὑπὸ τῷ αὐτῷ οἰκίᾳ περιελημμένοι συγγενεῖς. καὶ ὑπώροφον, τὸ ὑπὸ τῷ σέγῳ. καὶ ὑπώροφον, τὸ ὑπόστρον.

Υρπικος, ὠμόμαχος ἀπὸ τῆς ῥύπικος.

Υσμίνη, παρὰ τὸ ὑπομῆν γίνεται ὑπομῆν, συγκαπῇ καὶ πλεονασμῷ τῷ σ, ὑσμίνη. δεῖ ὅτ' ὑπομῆν ἐν τῷ πολέμῳ. ἢ παρὰ τὸ δυσμῆν τις εἶναι.

Υσπληξ,

μερον, φαλάγγειον. λέγεται δὲ καὶ τὸ ζυγὸς ὁ κανὼν φάλαγξ. καὶ ὅπῃ τῆς νεώς ἡ δεξιάθρα. καὶ ὁ ἀράχνης δὲ ὁν εἴκοι φαλάγγειον λέγουσι. λέγεται δὲ καὶ θηλυκῶς, ἡ φάλαγξ. Πλάπρον ἐν Εὐλάδι. καὶ οἱ κόρακες δὲ παρὰ Ἀττικοῖς φαλάγγια. ἡ ὅτι τὸ παλαιὸν ζύλοις ἐμάχοντο. φαλάγγας δὲ τὰς πᾶσις ἐκάλεον οἱ ἀρχαῖοι. καὶ φαλαγγιδόν, τὸ καὶ πᾶσιν, Ἰλιάδος β'. φαλάγγες ἐν, αἱ μὲν τῶν νηῶν, παρὰ τὸ σπᾶν εἰς τὴν ἄλα. αἱ δὲ τᾶς, παρὰ τὸ πελάσαι ἄγχι.

Φάλαικον, ποίημα αὐτοχέιδιον, ὅπῃ τὰ φαλλῶ ἀδόμῳ.

Φάλακροι, φαλακροί. αἶθος ᾧ ἡ λούκη θείξ.

Φαλακρός, ὁ τὸ ἄκρον ἔχων φαλόν, ὅθεν λούκον. παρὰ τὸ φάος, φάλιον ᾧ τὸ λούκον.

Φαλά, κόσμος τῆς περικεφαλαίας. παρὰ τὸ φάω φῶ φάσω, ὄνομα φαλός, καὶ φαλά, δεξιὰ τὸ λαμπαρότατον. καὶ κόρυθος φαλός, τὸ πορμετωπίδιον ἀνάστημα τῆς περικεφαλαίας. εἰσι γάρτινες ἦλοι λαμπαροί, οὗτοι κόσμος τῆς περικεφαλαίας. φαλόν δὲ τὸ λαμπαρόν. ὅθεν καὶ φαλακρός, ὁ ἔχων φαλόν τὸ κάρα. καὶ φάλαρα, τῆς πορμετωπιδίως ἀσπιδίσκας, τὴν κόσμωσιν τὴν καὶ τὸ μέτωπον τῶν ἵππων. ἡ τὰ τῶν γνάθων σκιπᾶσματα, ἀπὸ τῆς φάος φαλός καὶ φάλαρος.

Φαλός, ἀσπιδίσκιον μικρόν καὶ λαμπαρόν, παρὰ τὸ φάος, ἡ παρὰ τὸ φῶ ρῆμα. καὶ φάλαρα, τὰ κοσμήματα διὰ τὴν λαμπαρότητα. καὶ ρῆμα φαληεῖω. ὅθεν Ὀμηρος ὅπῃ τῆς Κύματα φαληεῖοντα. ἐν δὲ τῶ ρητορικῷ λεξικῷ, εὖρον σημαίνει τὸ φαλός, βῶλον ἢ λόφον. ἡ ὑπερέχουσαν πέφαν ἐν θαλάσῃ.

Φάσαι, εἰ μὴ σημαίνει τὸ λέγειν, παροξυῖται, βραχέος ὄντος τῆς α, καὶ ἔστιν ἐνεσῶς καὶ ἀδρατικὸς, ἀπὸ τῆς φημί. εἰ δὲ σημαίνει τὸ φαίνειν, ἀποπεισάται ἐκτενομένη τῆς α, καὶ ἔστιν ἀόριστος παρῶτος, ἀπὸ τῆς φαίνω.

Φανή. Αἰσαρχος καὶ οἱ ἀκρεβεῖς γραμματικοί, ὑποτακτικὸν τῷτο ἔχουσιν. ἐστὶ ᾧ ἡ μετοχή φανείς, φανέντος. ἐκ φανή, καὶ πλεονασμῷ τῆς φανή.

Φανής φανήτος. Τὸν δὲ καλέουσι φανήτα, ὅτι παρῶτος ἐν αἰθέρι φαντός ἐξήλπε Ὀρφύς. ἔπος Ὡρος.

Φανοςράτη, Ἀπολλόδορος ἐν τῷ περὶ τῶν Ἀθηνῶν ἐταιρῶν, ταυτὴν φησὶν ἐπανομαθῆναι φειροπύλῳ, ἐπειδὴ ὅπῃ τῆς πύλης ἐσώτα ἐφειρίζετο.

Φάινον, τόπος, εἰς ὃν τὰ καθάρματα ἐξέβαλον. ῥητορικῇ.

Φάο. Ἐπὸς φάο, μὴ δ' ὅπῃ κεῖται. εἰς τὸ φᾶσαι.

Φαρέτρα, ἡ βελοθήκη. εἴρηται παρὰ τὸ φέρειν καὶ κομίζειν τὰ βέλωσποντα. ἡ γρηκὴ τῶν πλινθινητῶν, φαρέτρων. Ἰωνικῇ δεξιᾷ, φαρέτρων. ὑπερέσει καὶ διπλασιασμῷ, γίνεται φαρετῶν.

Φάραγξ, ἡ διεχισμὴν γῆ. ἐκ τῆς ρήσω τὸ ρηγνῶ, ἡ ὁ δούτερος ἀόριστος, ἔρραγον. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ φαίνεσθαι ἐν αὐτῇ ρήγμα.

Φάραγες, ἀπὸ τῆς σπαράσσω, σπαράζω, σπαράξ, ῥοπή, καὶ ἀποβολῇ τῆς σ, φάραξ, καὶ φάραγξ καὶ πλεονασμῷ τῆς γ. ἐστὶ δὲ τὸ ἀπόσπασμα τῆς γῆς.

Φάρμακον, φάρμακία, ὁμιλία. παρὰ τὸ φέρειν τὸ ἄκος, φέρκοντι ὄν. ὅπῃ δὲ τῆς κακῆς, παρὰ τὸ φέρειν τὸ ἄκος, τὸ σημαίνει τὴν βλάβην. καὶ φαρμακοφίβει, οἱ βλαβεῖς οἱ τὰ φάρμακα τεινοντες, ἡ παλιντες. ῥητορικῇ.

Φαρμακεία, ἐκ τῆς φαρμακῶ. τῷτο, ἐκ τῆς φαρμακός. Φαρμάξας, ὑποψήσας, γονιεύσας, ἰαφύσας ῥητορικῇ.

Φάρος, ἱμάτιον, περιβόλαιον, ἀπὸ τῆς φέριται, οἶονε φέροςτι ὄν. ἡ παρὰ τὸ τῇ ὑφῇ ἀνιρῶναι. λέγεται δὲ καὶ ὅπῃ γυναικῶν. Φάρος δὲ, ἡ παρὰ τῆς Αἰγύπτου, παρὰ τὸ φῶ τὸ φαίνω φάρος, παρὰ τὸ φαίνεσθαι αὐτῷ παρὰ τῆς Αἰγύπτου. ἔχει δὲ καὶ ἄλλον λόγον καὶ ὅπῃ τῆς πορφαίνουμένης πλέσιν πύργω. ἡτοι παρὰ τὸ φῶς ἀνᾶπτειν τοῖς πλέσιν, ἡ παρὰ τὸ φῶ φᾶσω, ἡ ὁ ἀδρατικὸς, ἡ φαν. οἶον, Φάε δὲ χρυσοθρόνος ἡώς.

Φαρά, σημαίνει τὸ ἀρόγιον, ἀπὸ τῆς ἀρῶ πλεονασμῷ τῆς φ. παρὰ καὶ ἄρρον τὴν λιπαραν γῆν, καὶ τὴν πολλὰς ἀρόγιον θείσαν. Καλλιμάχος, Ἄφαρον φάροςσι, μελεῖ δὲ σφισιν ὁμπνιον ἔργον, τὸ Δημήτερος δηλονότι. ἡ ἄφαρον, τὴν μηδὲν φέρεσαν. ζῆται εἰς τὸ ἀφάροτος.

Φάρυγξ, παρὰ τὸ φέρω, δι' ἧς φέρεται τὸ πνεῦμα. φέρω φέρος καὶ φάρος, καὶ παρώνυμον, φάρυγξ. ὡς Λυκόφρων, Εὐτύμβωστε φάρω, αὐτὶ τῆς φάρυγξ. Ὡρος δὲ λέγει δι' ἧς φέρεται ἡ ἰσὺς, ὅθεν ἡ φωνή. Ἰσέον ὅτι φάρυγξ φάρυγξ δι' αὐτῆς γ κλίνεται, καὶ θηλυκῶς μᾶλλον εἴωθε λέγεσθαι, ὡς οἱ Ἀττικοὶ χρῶνται. ἀρτορικῶς δὲ οἱ Δωρεῖς πορφέρουσιν. ὁμοίως δὲ καὶ λάρυγξ Ἀττικῶς.

Φαρυγίνδῳ, ὡς ἀειγίνδῳ, σκώπτοντες τὴν γαστριμαργίαν τῶν χορδῶν Ἀττικοὶ λέγουσι. ῥητορικῇ. Φάσγανον, παρὰ τὸ σφάζω σφάγανον, καὶ ὑπερέσει. ἡ σφάζοντι ὄν, παρὰ τὴν σφάζειν. ἡ παρὰ τὸ φᾶσαι, ὅθεν φονεύσαι.

Φάτο. φημί τὸ λέγω, (σημαίνει ᾧ καὶ τὸ φονεύω.) ὁ μέλων φήσω, ὁ δούτερος ἀόριστος, ἐφῶ. ὁ μέσος, ἐφάμην, ἐφατο, καὶ ἐφαο. ὅθεν καὶ Ἰωνικῶς τὸ πορσεντικόν, φάο. τὸ φῆτον, ἐφατο, καὶ ἀπαρέμφατον, φᾶσαι. ἡ ἐκ τῆς φῶ τὸ φαίνομαι, παρὰ τὸ φημί, φήσω, ἐφάμην, ἐφατο, συγκοπή, φάτο. οἶον, Ὡς φάτο.

Φάτις, λέγεται μὴ καὶ ὅπῃ δημοσίᾳ ἐγκλήματος, ὅταν τις ἀποφαίνῃ τί τῶν δημοσίων ἔχοντα τινα μὴ πειράμενον, λέγεται δὲ καὶ ὅπῃ τῶν ὀρφανικῶν οἰκῶν. ὅταν ᾧ μὴ ἐκμιδάσκειν οἱ ἐπὶ τῶν οἰκῶν τὸν οἶκον, ἐφανεν αὐτοῖς ὁ βελομήτης πορὸς τὸν ἄρχοντα ἵνα μιδαθῇ. ἐφανεν δὲ καὶ εἰ ἐλαττονος, ἡ καὶ τὴν ἀξίαν ἐμειδάτω. τῆ μὴ ἐν πορτέρη τὰς μαρτυρίας, ἐστὶν οὖρεν παρὰ τὸ Δεινάρχῳ καὶ Δημοδοκίᾳ. τῆς δὲ περὶ τῶν ὀρφανικῶν οἰκῶν φάσις, παρὰ Λυκαργῶ.

Φασίμη, κύλιξ, ὡδὴ τὴν φάσιν τὴν οὐδείην.
Φασειανός, συκοφαντής, ὡδὴ τὴν φάσιν, ἢ ὡδὴ
τὸ φαίνω ῥήμα.

Φασίανοι, ἀλεξυόνες καὶ ὄρνεις τινές.

Φασκώλιον, ἱμάτιον, φορεῖον. φάσκωλον δὲ μαρ-
σίπιον, πύρας τις ἔπος ἐκαλεῖτο, ὡς Ἰσαῖος καὶ
Λυσίας εἰρήκασιν. ἔπος ἔχει εἰς τὸ ἄλλο.

Φασκώλιον, τὸ δερμάτινον βαλαῦτιον, οἶονεῖ Ἀσ-
κώλιον, τὸ ἀσκή ἐοικός. φάσκωλον δὲ τὸ μέγα,
εἰς δὲ τὰ ἱμάτια ἐμβάλλεται. καὶ πρὸς γε μεσὸν καὶ
τὸ πλέον καὶ ἐμβριδέσασιν ποιῶν τὸ φασκώλιον.
ἔπος εἶχεν εἰς τὸ αἰμωδεῖν. εὖρον ἐγώ. τὸ δὲ
φάσκωλος, ἱμάτιό ἐστιν ὃ φορεῖται. φασκώλιον,
ἄγχιος δεκτικὸν βιβλίων καὶ ἱματίων καὶ ἀργυ-
ρίων. τάχα δὲ ἐστὶ καὶ τὸ ποτίειον.

Φάτνη, ὡδὴ τὸ φαγεῖν φάγνη καὶ φάτνη. δυνάται
δὲ καὶ ὡδὴ τὸ πᾶν πῶ τὸ ἐδίω, ὡς τὸ πᾶσ-
σαδαι, πάτνη καὶ φάτνη.

Φατνωτὸν, τὸ στανιδωτὸν. φατνώματα, στανιδώμα-
τα, εἴη δὲ γλῶσσα. ῥητορικὴ.

Φαξία, σκύταγμα. Ὀρος. οἶον, παξία, ὅταν
ἀφ' ἐνὸς καὶ ὁλίγου ἀνδρὸς ὡς παξός, καὶ ἁδο-
χὰς ἐπέκτασιν λάβῃ τὰ ῥή, τότε ὅπτινα ἀνα-
φέρεται, ὡς Ἡρακλεῖδαι καὶ Ἀχαιμενίδαι ὅτῳ
Ἀχαιμενὴς ὡδὴ Πέρταις.

Φαυλία, ἡ κότινος, καὶ ἀπλῶς εἶδος ἐλαίας. ῥητοι-
κὴ. φαύλια μῆλα, εἶδος τῶν μῆλων.

Φαυλίζει, ἀπελίζει, χλωαίζει.

Φαῦλος, ὡδὴ τὸ φῶ τὸ φαίνω, ὡδὴ γὰρ φαῦν τὸ
λάμπω. γίνεται φαῦλος, ὃ φανερωμένος εἰς ἃ
ἐργάζεται. ἢ ὅπῃ αἰχροῖς πράγμασι δὲ δῆλος καὶ
φανερὸς. ἢ ὡδὴ τὸ παῦν παῦλος καὶ φαῦλος.

τὸ ὅ κακὸν ταχὺ παύεται, τὸ δὲ καλὸν ἔ-
δέποτε. φαῦλον σημαίνει δέκα. τὸ ἀπλὸν, Εὐρι-
πίδης Δικυμνία, Φαῦλον ἀκομψὸν τὰ μέγιστα
γαθὰ. ἀπλὸν καὶ ὁποῖόν τινος λέγεται. ἐστὶ δ' ὅ-
τε τίθεται καὶ ὅπῃ τὸ κακὸν καὶ τὸ τυχόντος. Πλά-
των ἐν τῷ ὡδὴ ψυχῆς, Φαῦλον πᾶν ἔφη ζη-
τεῖς. καὶ φαῦλον πᾶν ἔστι, τὸ τυχὸν πᾶν
μα. καὶ ὅπῃ τὸ ἀπλῶς πρὸς τὸ ἔγωγε τυχόν, Πλά-
των, Πᾶν δ' ἔσται ὡς εἶκεν ἐ φαῦλον, ἐδὲ
μικρὰς διόμους ἀρετῆς. τίττοιτο δ' αὖ καὶ ὅπῃ τὸ
μοχθηρὸν, ὅταν αὐτὸ ἐξέλθῃ πρὸς τὸ σπασαῖον.
πεδείη δ' αὖ καὶ ὅπῃ τὸ μέγα. Σοφοκλῆς Αἰχ-
μαλώτισιν. Εἰ μικρὸς ὢν τὰ φαῦλα νικῆσας ἔ-
χω. καὶ ὅπῃ τὸ ῥαδίον. Πλάτων Πολιτικῶν πρώτῳ,
καὶ φαῦλόν γε ἔφη ἴσως αὐτοῖς προσάξομεν. καὶ
τότων δ' ἔτι ἐγὼ φαυλοτέρων. τίττεται καὶ ὅπῃ τὸ
μικρὸν καὶ ἀκαταφρονήτου, ὡς Δημοσθένους καὶ ὅπῃ τὸ
ταπεινὸν καὶ πενήτου καὶ ἀδόξου καὶ ἀνοήτου. ῥητορικὴ.
ἁφίρει δὲ φλαύρα. φλαύρον μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ μι-
κρόν καὶ κῆρον κακόν, φαῦλον δὲ τὸ μέγα.

Φαυλίζω. Ἐνεμέσιζε δὲ καὶ ἀπεφαυλίζε τὰ λεγόμενα.

Φαύσιγγες, οἱ ἐκ τῶν πυρὸς ἐν ταῖς κνήμας ἀπὸ ἰλοῖ.
ἔπος Ἀριστοφάνους.

Φαιδρωτὸν, τὸ τερπνόν καὶ χαρὸν πρόσωπον.

Φαίδιμος, ὁ λαμπρὸς, παρὰ τὸ φαίνω, φαίνιμος
καὶ φαίδιμος.

Φαίμων, δεικνύων. ἀπὸ τῶν φαίνω, ὁποβολῇ τῶν εἰ-
καζὶ συναίρεσιν φαίνω. ὡς ἀείρω, αἶρω. Φαινό-
μω, εἰ μὴτοι ὄντι γένηται τῇ ἀληθείᾳ. Πλάτων.
Φαῖον, χρῶμα σκιάζεται ἐκ μέλανος καὶ λευκοῦ, ἢ γὰρ
μύκον.

Φαινόλης, χιτῶν. οἱ δὲ παλαιοὶ, ἐφεξείδα. ὡς
τὸ, Τὰ φαίνολα ἀποδύσασθαι, ταῖς τὸ ἱμά-
τιον, ὡδὴ τὸ φαίνεσθαι ὅλον.

Φιλόνης, εἰλητὸν τομάριον, βέμβρων, ἢ γλωσσό-
κομον, ἢ χιτῶνιον.

Φιλῶδες, σκληρὸς, καὶ πείρωδες τόπος.

Φονακιστὴς, χλωαδιστὴς, ἀπατηστὴς, ἀπὸ τῶν
φονακίζω. τῶν, παρὰ τὸ τὰς φρονίας αἰκίζεν.
φονακίζειν ἐν τῷ ἀπατᾶν, ὅπῃ οἱ ἀρχαῖοι φη-
νακίζειν ἔλεγον. πεποιήται δὲ τὸ νομα καὶ ἐναλ-
λαγνὴν γράμματος, παρὰ τὴν πτωκίαν, ἥτις ἐ-
στὶ ὡδὴ τὸς κόμην, ἁπατῶσα τὰς πολλὰς. ἢ
παρὰ τὴν φονάκην. ἐστὶ δὲ κόσμος γυναικεῖος,
ἢ λεγομένη ἑρά. τὸ φῆ, φίλον. ἢ παρὰ τὸ φίλον
πεποιήται, ὅπῃ ἐστὶ τὸ ἀπατᾶν.

Φονάξ, χλωαδιστής, ἀπατεών.

Φονίς, παιδὴ δὲ σφαίρας γινόμεν. ἐστὶ δὲ φονί-
δα, ἀπὸ τῶν φονακίνδα καὶ συγκοπλή, ὁποῖος
ἀφ' ἑστέως ἢ σφαιριζόντων. ἢ ἀπὸ τῶν φονακίζεν
ἐν τῷ ῥίπτειν, καὶ μὴ ῥίπτειν ἐκείσε ἀλλ' ἐτέρω-
σε. ἢ ὁποῖος φονεῖ τὸ ἐφ' ὁρόντος αὐτῷ.

Φρυγὴς, κατάλαμπρος, ὁ φέρων τὴν αὐγλήν.

Φερέγγυτος, φερέγγυτος, ἀξίόπιστος ἐγγυητής, φέ-
ρων τὸ βέβαιον, ἀσφαλές. φέρειν λέγεται καὶ τὸ
λαμβάνειν. καὶ μισθοφόρος ὁποῖος τῶν.

Φερέκλος, ἀρμόζον ὄνομα τέκτονι, οἶον, φερέκλω-
νός τις ὢν.

Φερέοικος, καὶ φέροικος, ὁ κοχλίας καὶ ἡ χελώνη.
οἱ δὲ ζῶντες λαλὸν ὁμοῖον γαλῆν, ὑπὸ δρυσὶ
καὶ ἐλαίαις γινόμενον, βαλανοφάγον, ἔγωγε καλέ-
μενον ὑπ' Ἀρκάδων. οἱ δὲ, ζῶντες σφικτὸς ὁμι-
γένης μέγιστος.

Φερέσβιος, ζωποῖός. ὡς φερέπνοος, ἔγωγε καὶ φερέ-
βιος, καὶ πλεονασμῶ τῶν σ. ὡδὴ παθῶν.

Φέρσα. τῶν καὶ ἁλεκτον. οἱ δὲ Αἰολεῖς λέγουσι
τὴν φερνὴν φέρσα. ἴσως προφερέσειον, παρὰ τὸ φέ-
ρειν. ποιεῖ γὰρ ἐστὶ, ὡς ὅτῳ ἡ λογιμὸν τὸ φέρν.
τὰ ὅτῳ εἰς τὴν λήγοντα δισυλλάβη, ἔχοντα πρὸ τέ-
λος τὸ ρ, βριμύεται, οἶον, πέρν, πτέρν. μό-
νον τὸ φερνὸν ὁξύνεται. ἐν δὲ δώσῃ τὴν πλεονασ-
μὸν Αἰολικὸν εἶναι, καὶ εἴπη φέρσα, καὶ μιμήσεται
τὸ Ἑλόν, ἀπολείπεται τὸ ἡ λογιμὸν. ὡδὴ παθῶν.
Εὐεπίδης Μιδεία, φερνὴν δὲ τὴν ποιεῖ καὶ Αἰχί-
νης καὶ Μενάνδρος, ὁποῖος τὸ ὅπῃ φέρεται αὐτῷ.

Φέρνιξ, ποιεῖ, ὁποῖος τὸ φέρειν ὄντισιν.

Φερσεφόνη, παρὰ τὸν φέρσω μέλλοντα, ἢ φέρουσα
πάντα καὶ φέρουσα, ἢ αὐτὴ γὰρ ἐστὶ τῇ γῇ.

Φερέφω, τῇ τῷ νεκρῶν κλίνῃ, παρὰ τὸ φέρειν. Κεί-
μενον ἐν φερέφω, Ἰσαῖος.

Φέριον, ἔξοχώτατον, ἢ ἀγαθόν.
Φέρτερον, κρείττον, ἢ ταχύτερον, ὑπὸ τῷ ἀχθοφό-
ρων. καὶ ἀφαιρότερος, ὃ τὸ φέρειν οἶοντε ἥτων
κατὰ δυνάμιν. γίνεται δὲ τὰ συγκριτικὰ ὑπὸ
ὀνόματος, ὡς τὸ ὀξύς, ὀξύτερος. ὑπὸ ρήματος,
ὡς φέρω φέρτερος. ὑπὸ ἐπὶ ρήματος, ὡς πάλαι
παλαιότερος.

Φεδκτέος. τὰ ὑπὸ τῷ εἰς ὃς ὀξύτων, δὲ τὸ εὖς
γινόμενα, δὲ τὸ εὖς φιλῆς γράφεται. φεκτός, φεκ-
τέος. φολκτός, φολκτέος.

Φέψαλος, σπινθήρ, ὁ ἀναφερόμενος ἐκ τῷ καιομένων
ξύλων.

Φεῖδομαι, παρὰ τὸ φέδω τὸ δέναι. ἢ παρὰ τὸ
φείδομαι, φείδομαι. καὶ ἔοπῃ τὸ ὕ εἰς ἰ, φεί-
δομαι. τὸ δὲ Φιδός ὀνόματος, γράφεται τὸ φῖ δὲ
τὸ ἰ. εἰ δὲ ἐγράφετο δὲ διφθόγγα, φοῖδος αὖ
ἐλέγετο τὸ ρηματικὸν ὄνομα.

Φειδωλός, φειδόμενος, κνιπός. παρὰ τὸ φείδω φει-
δωλός, ὃ φέδων τὸ δίδοναι. καὶ φειδυλός ὁμοίως.
καὶ Φείδων ὄνομα κύριον μετοχικόν. ὡς λάμπω
Λάμπων, καὶ εἰλβω Στίλβων.

Φειδῶ, πρόνοια, φεισμονή, ἀσπασχυνία. σημαί-
νει δὲ καὶ τὴν φροντίδα, οἶον, Οὐ γάρ τις φειδῶ
νεκύων καταπεθνεύων, Ἰλιάδος ν'.

Φηγός, δρυς, ἢ πύκη, παρὰ τὸ φάγεσθαι, ὅθεν
καίεται. τὰ γὰρ ἔσω τῷ βαλαῶν ἐθιόντες,
τὰ ἔξω ἔκαιον πρὸς θέρμην. ἢ παρὰ τὸ φα-
γεῖν ἔξ αὐτῆς τὰς βαλαῶν τὰς ἀνθρώπων. καὶ
φήγιμος, δρύϊνος.

Φῆναι, ἢ δόλερος ἀόριστος ὅστις ὡς τὸ εἶναι, ἢ πρῶ-
τος ἀόριστος, ἔφανα, φαῖναι, καὶ φῆναι Ἰωνικῶς,
ὡς μιᾶναι μιλῶναι.

Φῆν, εἰς τὸ ἀλῆν.

Φηλάματα, ἔξαπατήματα. φηλοῦ γὰρ τὸ ἀπα-
ταῖ. καὶ φηλώσεις, τὸ ἀπατήσεις. οὗτα καὶ
φηλήξ τὸ ἡρέμα πεπαισθῶ σῦκον. καὶ φήλακας
δὲ φηλὸν τὰ διαπατῶντα τὰς ὀφεις σῦκα ὡς
εἰν πέπειρα.

Φῆμι. ὡς ἀπὸ τῆ γνώσω γίνεται γνώμη, ἔγω πα-
ρὰ τὸ φῶ φῆσω, φῆμι. τῆτο, παρὰ τὸ φῶς.
φῶς δὲ τῷ παραγμάτων οἱ λόγοι. γράφεται δὲ καὶ
καὶ δὲ τὸ ἰ, ὡς ἐν Ἰλιάδος κ', Εἴ τινα πε καὶ
φῆμιν ἐν Τρώεσσι πύθοιτο.

Φῆσι, κατ' ἐπέκτασιν ὅστις σῖ συλλαβῆς, ἀπὸ
τῆ εἰς φῶ εἰς φῆ. ὡς τὸ παμφανόωντα. Ἰσέον
ὅτι τὸ φημί, γινόμενον μὲν ἀπὸ τῆ φῶ, ἐκ ἀ-
ναγκάζεται διπλασιασθῆναι καὶ γινέσθαι πίφημι,
ὡς τίθημι, ἐπεὶ τὰ ἐγκλιτικὰ εὖ θέλει ὑπερ-
βαίνειν τὴν δισυλλαβίαν.

Φηρῇ, οἶον, Εὐκτιμῆν ἐν Φηρῇ. τὸ Φηρῇ περιπα-
ταῖ καὶ τὴν παράδοσιν, ἢ μὲν τοῦ ἀναλογίας ἡξίε
βαρύνεσθαι. τὰ δὲ εἰς ρᾶ δισυλλαβα μονοχρητῆ
ἢ ἀδελφολόμια, βαρύνεται, Ἡ' ρα.

Φῆς, εἰς τὸ βῆ. Δεῖ γινώσκων ὅτι τὸ φῆς πῦπ
κακίστον. ἐνιστάς ὅτι δόλερος προσώπων καὶ σὺ τῷ
ἰ γράφεται. καὶ ὅσον κατὰ ἀναλογίαν ἐκ ὠφει-

λων ἔχειν τὸ ἰ. τὰ δὲ εἰς μῖ, ἔοπῃ τῆς μῖ εἰς
σ', τὸ δόλερον ποιεῖν. εἰ ἐν τὸ φημί ἐκ ἔ-
χει τὸ ἰ, (τὰ δὲ εἰς μῖ εὖ θέλει διφθόγγα
ἀδελφολογία, χωρὶς τὸ εἰμί καὶ εἶμι.) δῆλον
ὅτι ἐδὲ τὸ φῆς ὠφείλον ἔχειν τὸ ἰ, ἀλλὰ καὶ
ἰσορῶν, ἡγοῦν κατὰ παράδοσιν ἔχει τὸ ἰ πρὸς
γεγραμμένον. πότε γὰρ τῇ ἰσορῶν γράμματα;
λύκα τι κατὰ παράδοσιν γράφεται, ὡς πρὸ τὸ
σκεῖρω. Ἰσέον δὲ ὅτι ἡ ἰσορῶν διττὴ ὅστις. ὅστις δὲ
ἡ γῆσις, ἥτις καὶ ὡς ὕλη ὑπόκειται τῇ ὀρθογρα-
φίᾳ. λέγεται δὲ ἰσορῶν καὶ ἡ μαρτυρία τῷ ἀρ-
χαίων καὶ ἐνδόξων ἀνδρῶν, ἥτις καὶ ὄργανόν
ἐστὶ τῆς ὀρθογραφίας. διατῆτο καὶ ἔχατον τέτακ-
ται ἡ ἰσορῶν, ἐπεὶ ἐκ αἰετῆς κεχρημέδα αὐτῇ,
ἀλλ' ὅτε οὐ δυνατὸν ἐστὶ τὴν λέξιν διὰ τῷ ἄλ-
λων κανόνων ὀρθῶσαι, ἀναλογίας διαλέκτου,
ἢ ἐτυμολογίας. τούτου χάριν, πελοῦται ἐπα-
γεται. τινὲς δὲ θέλουν λέγειν παρὰ τὸ φῆς,
ὅτι τὸν μὲν πῶν ἀπὸ τῷ εἰς μῖ ἔχει, τὴν δὲ
γραφὴν ὡς ἀπὸ τῷ εἰς ὦ, ἀπὸ τῆ φῶ. τὰ δὲ
εἰς ὦ θέλει ἔχειν ἐν δόλερον καὶ τρίτῳ πρὸς
σῶπῳ διφθόγγον μετὰ τοῦ ἰ. ἄλλοι δὲ θέλ-
λουσιν αὐτὸ εἶναι Δωρικὸν ὡς πρὸ τὸ ζῆς. οἷς
τις καὶ ὁ πόνος ἀντίκειται, ὠφείλει γὰρ περισπᾶ-
σθαι. καὶ τὸ δόλερον τῷ οἰκῶν, ὠφείλει δὲ ἀπο-
βολῇ τῆ σ' ποιεῖν τὸ γ.

Φθάμενος, φθάσας. ἐκ τῆ θῆς τὸ φέχω, πλεο-
νασμῶ τῆ φ, φθέω. ἐστὶ φθῶ, σημαίνει τὸ
καταλαμβάνω, ὅθεν Ἰλιάδος λ', φθῆτε τέλος
θανάτοιο. οὐ παράγωγον φθῆμι, ὁ παθητικὸς
ἐνιστάς φθάμαι, ἢ μετοχή, ὅς μ' ἔβαλε φθά-
μενος, Ἰλιάδος ε'. οἱ δὲ φασὶν ἀπὸ τῆ φθαζόμε-
νος καὶ συγκοπῶν, ὡς οἶμαι εὐκαλῶς. τὸ δὲ φθῶ,
γίνεται ἀπὸ τῆ φθῖω τὸ φθείρω. οἱ γὰρ κατα-
λαμβάνοντες, φθείρουν τὸν δρίμον, καὶ ἐλαττω-
σι τὸ καταλαμβανόμενον.

Φθαίνει, προοίκει, προλαμβάνει, παρὰ τὸ φθείνω.
ἐκ δὲ τῆ φθαζῶ φθάτω, γίνεται τὸ ὑποφθᾶς,
ἀντὶ τῆ προφθᾶσας, προλαβών.

Φθαίν, ἀπὸ τῆ φθᾶς φθαίνος, τὸ ἀκτικὸν φθαίνω,
φθαίνος. καὶ ἀφθᾶφθαίν, Ἰλιάδος κ', ἀντὶ τῆ πα-
ραδράμοι, φθᾶτοι, παρέλθοι, προλάβοι. ση-
μαίνει καὶ τὸ φθείρειν. τὸ δὲ φθᾶς, μετοχή ὅστις,
ὑπὸ τῆ φθῆμι, ἐφθῆν.

Φθέγμα, ὃ μὲν ὤρος δι' αὐτὸς γ λέγει γράφεται.
ὃ δὲ Ἡρώωνος δὲ δύο, φθέγγμα, καὶ ἴσως πα-
ρὰ τὸ φθέγγομαι. τὸ δὲ φθέγγεσθαι, καὶ πλεο-
νασμὸν τῆ φ, γίνεται. παρὰ δὲ τὸ φῶ τὸ λάμ-
πω, γίνεται φέγγος. καὶ φέγγω, φθέγγω, παρὰ
τὸ εἰς φῶς ἄγειν τὰ τῆ νῆ.

Φθεῖρ, παρὰ τὸ φθείρω, ἢ ἀπὸ φθορᾶς σωματι-
κῆς γινόμενον. λέγεται δὲ φθεῖρ καὶ ὁ τῆς πίτους
κερπός, τὰ λεγόμενα σροβίλια.

Φθειρῶν τ' ὅρος ἀκτιόφυλον. ὃ μὲν τεχνικὸς δὲ τῆ
ἰ γράφεται λέγει, ὅτι παρὰ τὸ φθεῖρ γέγονε τῆ
ἰ ὅτι ἡ δὲ Εὐδυμῖνος. ἔπειτα δὲ δὲ διφθόγγα
λέγει.

λέγασσι, ὡς τὸ φθεῖρ ὃ σημαίνει τὴν πίτυν. εἰσὶ γάρ τινες πίτυες φθεῖρας ποιεῖσαι. τὸ ὅρος τὸ ἔχον φθεῖρας, τῆς πίτυας. οἱ δὲ παρὰ τὸ φθεῖρ λέγουσιν ὁ ληψῆς, τῆς φθεῖρας, οἰοῦναι τὸ ὅρος τῆς ληψῆς. οἱ δὲ, ὅτι φθεῖρες λέγονται οἱ θῆρες, παρὰ τὸ φθεῖρειν τὸ ὅρος τῆς θηρῶν. Λυκόφρων.

Φθισιῶν, σημαίνει τὸν φθείροντα τὰς ἀνδρας. ἔστι φθείω ὅτι τῆς εἰς διφθόγγου. ἔστι καὶ φθίω ὅτι τῆς ι, καὶ φθίμι. ἀμφοτέρω δὲ σημαίνει τὸ φθεῖραι. ὅθεν τὸ, φθίσει σὲ πρὸν μῦθος, Ἰλιάδος ζ'. εἶπε ὅτι τὸ φθείω, εἶπε ὅτι τὸ φθίω. ὅς ἐστι καὶ τὸ φθιάδαι, πλειονασμῶ τῆς ὕ, γίνεται φθίνω. ὅθεν φθινύδω τὸ φθείρομαι. καὶ φθινόπωρον, ὡς τὸ φθείρειν τὴν ὁπώραν ἐν αὐτῇ.

Φθισίβροτος, ἢ ἡ φθεῖρεσσα τὸν ἀνδρα. ὡς τὸ φθίω, φθίσω.

Φθόϊς φθόϊς, εἶδος πλακῦντος. ἔστι τὴν κατασκύβω ἔτι τις περιλαλεῖ. τυρὸν ἐκπύσας τρέβει, καὶ ἐμβαλὼν εἰς κόσκινον χάλκειον διήθει. εἶτα ὀπίβαλον μέλι, καὶ σιλίγνεως ἡμίσειαν, ὅθεν ἡμισυμέριον, καὶ συμμαλάζον εἰς αὐτό.

Φθόλω, τὴν νῦν φθίσιν λεγομένην, ἔτι ἐκάλαν, ὡς Δημοδοκῆς. ἢ ὄνομα πάθους ἐξ αἵματος ἀγωγῆς.

Φθίσις, ἢ σήψις.

Φθόνος, πάθος λύπης ὅτι τῇ τῆς πέλας ὁφθαλμοῦ. ὁρος ὡς τὸ φθαίνειν. οἱ δὲ ὡς τὸ φρονῶν παρὰ τὸν εἶναι πολλὰς. εἶγε βάσκανος, ὡς τὸ τὸις φάσει καίνειν. ἐγὼ δὲ οἶμαι ὡς τὸ φόνος, φθόνος.

Φθονά, ὡς τὸ φθίω ρᾶον, ἢ τοι σήπεσθαι ὁφθαλμοῦ.

Φιάλη, καὶ μετὰ τῆς π εἰς φ, πιάλη τις ἔσται, ὡς τὸ πῖω, ἢ τὸ πῖναι ἄλλος παρέχουσα, ὅς ἐστι δαφιλῶς.

Φιαρός, Καλλίμαχος, φιαρὴ τῆμος ἀνέχων ἔως. ὡς τὸ φάος φαιρός, ὅτι τῆς εἰς ι, καὶ ὑφείκει, φιαρός.

Φιβάλεως, ἡρῶς συκῆς. λέγουσι δὲ ἔτι καὶ τὰς μυρρίνας. Ἀπολλοφῶν τὰ σῦκα, φιβάλεα. καὶ φιβαλέα ἰχθυοί.

Φιλακίζεται, χαλεπνίσσεται.

Φιλαπεχθήμων, φιλομίσητος.

Φίλεχθρος, φιλόμιστος.

Φιλεῖ γάρπως, τέρπεται γάρπως.

Φίλεργος, φιλόπονος.

Φιλερυσσῆσαι, φιλονεικῆσαι.

Φίλοι, Ἰλιάδος κ', Νεῦ αὐτε με φίλοι Ἀθλῶν, ἀντί τῶ φιλοφρόνησον, καὶ φίλον ἡγήσεται, β' προσώπου Ἰωνικῶς.

Φιλαμῶν Δημήτερα, ὅτι τῶ φιλῶ φιλήσω, ὁ ἀόριστος πρῶτος καὶ συγκοπῶν, ἔφιλα, ὁ μέσος ἐφιλάμην, ἢ μετοχή φιλάμηνος, καὶ τὸ θηλυκόν, ἢ ὅτι τῶ φίλος, φίλῳ, ὁ μέλλων φιλῶ, ὁ ἀόριστος ἐφιλα.

Φιλέσκον. φιλῶ φιλήσω, καὶ οἱ Δωρεῖς ἔπεισαν τὸ ἦ, εἰς δύο εἶ, καὶ γίνεται φιλέσω, καὶ πλειονασμῶ τῆς κ, φιλείσκω, ὁ ὡς παρὰ τὸν ἐφιλέσκον.

Φίλιος Ζεύς, ὁ παρὰ τῆς φιλίας ὁπισκοπῶν.

Φιλῖνος. τὰ δὲ τῶ ἱνός ὀνόματα, ἢ κύρια εἰσὶν, ἢ ἐθνικά. οἷον Σκοπελῖνος, Ἀκραγαντῖνος, ὁ πολίτης. ἢ ὀπίθεται, ὡς τὸ, ῥιγῖνος, ὁ δεινός. ἢ προσηγορικῶς, ὡς ἐχῖνος, γελαστῖνος (γελαστῖνοι δὲ εἰσὶν αἱ γυνόμηναι κοιλόπτες εἰς τὸ πρόσωπον ἐκ τοῦ γελαῖ) ἢ ὑποκοριστικῶς, οἷον φιλῖνος. (σημαίνει δὲ τὸν φίλον,) παλλαμῖνος, ὁ ὅτι παλλακῆς. ταῦτα δὲ, εἰ μὴ ὅτι ὀνόματος ὡς ἡχάσιν, ἢ ὅτι δίδεας, ἢ ἀπὸ ἡλικίας παράγονται. φίλος, φιλῖνος. ἀγαθός, ἀγαθῖνος. εἰ δὲ ἀπὸ ῥήματος, ἢ ὅτι ἐνεσῶτος, ἢ ὅτι μέλλοντος. ἐχῖω ἐχῖνος, πρᾶξιω πρᾶξιμος. τὸ δὲ σεβεῖνος, ὅτι διφθόγγου ῥαφίται.

Φιλήτης, ὅτι ὁμοῦ μὴ, σημαίνει τὸν ἐρᾶν, παροξυσμῶν δὲ, τὸν κλέπτειν. παρὰ τὸ ὁφείλειται γίνεται ὁφειλέτης, καὶ καὶ ἀφαιρέσειν τῶ ὁ καὶ τῆς ε, καὶ ἐκπύσει τῆς εἰς ἦ, γίνεται φιλητής. πολλὰ δὲ πάθῃ ἐν ταῦτα γέγονε. λέγει δὲ ὁ Τρύφων, ὅτι συνέπαθον ἢ φωνὴ τῆς σημασιολογίας, ὡς ἡμισυκυκλίον, ἡμικύκλιον. λείπω, λιμός. ὁ ὅτι κλέπτῃς ἐνδεῖαν ποιεῖ. ἔχειν καὶ φωνῆς ἐνδεῖαν ἐνδεῖατο. κρείττον δὲ εἶναι εἶπεν, ὅτι ὡς παρὰ τὸ οἰκῶ γίνεται οἰκέτης, καὶ γαμῶ γαμέτης, ἔτι καὶ παρὰ τὸ φιλῶ φιλέτης, ἐν ἐκπύσει τῆς ι, καὶ ὅτι τῆς ε. εἰς ἦ. παρὰ τὸ φιλεῖται, κατ' ἀντίφρασιν ὁ μισήμιος.

Φίλος ἀπὸ τῶ γινόμενος καὶ τὸ φιλεῖν ἢ ἔχει. ἢ παρὰ τὸ πῖνω, ἀπὸ ὅτι συμποσίων εἰσάσιν οἱ φίλοι γίνεσθαι. τῆτο δὲ καὶ τὸ ἀνὴρ καὶ ἀνέφιδος, καὶ Ἀπόλλων καὶ Ἀρης, παρὰ τῶ ποιητῇ ἐκτείνεται καὶ συσέλλεται. ἐκ δὲ τῶ φίλος, καὶ φιλόω φιλῶ τὸ ἀγαπῶ, φιλώσω, ὅς ἐστι καὶ τὸ φιλωθεῖς.

Φιλοθεάμονες, φιλοθεωρηταί.

Φιλοδωποτόμοι, ἔτι Ἀναξίλας.

Φιλογοργότερος, ἀπὸ τῶ φιλόγοργος. ἔτι γάρ ἐστι σωθεῖτον, ἀλλὰ ὡς σωθεῖτον. εἰ ὅτι τὸ σωθεῖτον, ὡφείλεον εἶναι κοινὸν τῶ ἡμῖν, ὡς τὸ φιλότεκνος.

Φιλοκομπῶν, μεγαλορρήμονων, ἑαυτὸν ὑψῶν.

Φιλοκτεανός, φιλοκλήματος, φιλοκλήμων.

Φιλοκτεανώτατος, παρὰ τὸ φίλος καὶ τὸ κτεανόν. τῆτο παρὰ τὸ κτῶ κταῖον, ὡς τύπτω τύπανον, καὶ πλειονασμῶ τῆς ε, κτεανόν.

Φιλοπράγμων, ὁ πολυπράγμων, ἐκ τῶ φιλεῖν τὰ πράγματα.

Φιλομειδής, φιλόγελος, παρὰ τὸ μέδω τὸ βασιλεύειν τῶ φιλεῖν, καὶ πλειονασμῶ τῆς ι. ἢ παρὰ τὸ μειδιῶ τὸ γελῶ.

φιλοπαιδείας, ὁ φιλῶν τὰς ὁπώρας.
 φιλοπότις. ἴστέον ὅτι διαφέρει. φιλοπότις μὲν διὰ
 τὸ ὁ μικρὸν, ὁ φιλῶν πότις ἢ συμπόσια. φιλο-
 πώτις δὲ διατὸ ὡ μεγάλη, ὁ φιλῶν ποτὶα πί-
 νειν. πῶμα δὲ τὸν ποτὸν ἢ πόμα. ἔτιως Ἡρω-
 δεινὸς εἰς τὰ ζιτῆμα ἢ μερῶν τὴν λόγῃ.
 φιλόπορος, φιλεργός, ὁ περὶ τὸ ποιεῖν πρόθυμος.
 φιλοσοφεῖν, σπουδάζειν, ἢ ποιεῖν.
 φιλότις, σημαίνει δύο. τὴν σωστήν, ὡς τὸ, Φι-
 λότις ἑαπείμην δυνάστες. σημαίνει καὶ τὴν
 φιλίαν, ὡς τὸ, Η' φιλότις μετ' ἀμφοτέροισι τι-
 θεῖται.
 φιλοψία, φιλία, δεξιότης διατὴς φιλίας. ἢ κύ-
 λυξ ἢ καὶ φιλίαν παρῖνον τοῖς φίλοις ἔτιως ἐ-
 καλεῖτο. καὶ φιλοψίαν πορίνειν ἔστιν, ὡς κατὰ
 ἐν ἀείρω ἀπὸ τῆς δοθείσης αὐτῇ φιλίας πῶν
 μέρος τὸ λοιπὸν παράσχῃ φίλῳ, χαρισάμενος αὐ-
 τῷ καὶ τῷ φίλῳ.
 φιλοτίμως, μεγαλοδώρας, ὑπερμέγας, ὅπως
 λῶς.
 φιλοτιμεῖται, ὅπως φιλοῦται, μεγαλοφρονεῖ, σπου-
 δάζει, ἀγαπᾷ.
 φιλοτιμία, δωρεά, ἢ πλεονεξία, ἢ κενοδοξία.
 φιλοφροσύνη, φιλοφρόνησις, φιλία.
 φιλοφρονέσασθαι, φιλικώτερα. φιλοφρονέμεθα, ἀδελ-
 φεύμεθα.
 φίλυδρα, φιλεῖσα τὸ ὕδωρ.
 φίλυδρας, φιλῶν τὸ ὕδωρ.
 φιμοί, κυβούτικα ὄργανα.
 φίλυρα, φυτὸν ἔχον φλοῖον, βύβλω παπύρω ὅμοιον,
 ὃς ἔστι τῆς σφύρας πλέκσι.
 φίλτερον. πᾶν συγκριτικὸν εἰς τοῦ λῆγον ὑπερ-
 σύλλαβόν ἔστι. τὸ μῆκειν φίλτερον καίτοι ὑπὲρ
 δύο συλλαβὰς ὄν, διαφωνεῖ ὡς πρὸς τὰ συγκρι-
 τικά. οὐκ ἔχει γὰρ τοῦ πρωτοτύπου τὸ ὁ. πε-
 ποῖνται οὖν παρὰ τὸ φίλος φιλωτέρος. (ὃς ἔ-
 τὸ δηλοῦν) Φιλῶ παιδοφιλωτέρα, καὶ καὶ συγ-
 κοπῶ, φίλτερος.
 φιλέας. παρὰ τὸ φιλῶ, φιλὸς ῥηματικὸν ὄνομα,
 ἔστι παράγωγος φιλέας, ὡς πρῶτος, Πρωτέας. ἄ-
 ριος, Ἀρτείας. Φιλέας δὲ ἔστιν, ὁ καὶ καλέμε-
 νος ἰσορικός, ὁ τὰ Νάξια σωθεῖς.
 φίλξον, δυνάται παρὰ τὸ φίλῳ βαρύτονον εἶναι.
 καὶ ἀπὸ τῆς φιλῶ περισπωμένη, φίληξον, καὶ συγ-
 κοπῇ, φίλξον.
 φιμοί, κυβούτικα ὄργανα. φιμός ἔστιν ὁ καλέμενος
 κημός, εἰς ὃν ἐμβάλλοντο. γίνεται ἀπὸ τῆς σφίγ-
 γω σφιγμός, καὶ φηγμός. καὶ φιμοί, ἄγχει, ἐπι-
 σομίζει.
 φινός, παρὰ τὸ ἴφι καὶ τὸ νῆν γίνεται, οἶονεῖ ὁ ἰ-
 χυρὸν νῆν ἔχων.
 φινέες, παρὰ τὸ φόνος.
 φίσκος, δημόσιον ταμίειον.
 φιβῶν, κορμῶν, ξύλων. παρὰ τὸ φυτὸν φυβόν καὶ
 φιβόν. ἀπὸ τῆς φίδαι ὃς αὐτὴ τὰ φυτά.
 Φιτύω, σημαίνει τὸ φυτεύω. Ἡσιόδος, Φιτύσα-
 Etymologicōn.

τὸ φαίδιμον ὕδρον. γίνεται ἀπὸ τοῦ φυτεύω,
 ἀποβολὴ τοῦ ε καὶ ῥοπῇ τοῦ ἐν τῇ ἀρχῇ ὡ,
 εἰς ι. καὶ φυτεύω, τὸ ἡγνῆσαι, ὅτι τοῦ πα-
 ρὸς τίθεται, ὅτι δὲ τῆς μήκος οὐκ ἔτι, ἀλλὰ
 ἡγνῆσαι. καὶ φυτεύοντος μὲν τὸ ἡγνῶντος. λέγε-
 ται δὲ καὶ τὸ ἡγνῆμα φίτυ. Εὐπολις Αὐτολύκῳ.
 Η' γὰρ καινὸν φίτυ.
 Φηρσί, καὶ μεταθέσιν τῆς ς, εἰς φ, αἰτὶ τῆς Φηρ-
 σί. ὡς τὸ Φλαῦ, φλαῦ.
 Φλαῦ, τύπτειν, ἢ μαλάττειν. καὶ τὸ ἀναμαλάττειν
 ἀναφλαῦ Ἀριστοφάνους.
 Φλαῦρον, εἰς τὸ φαῦλον.
 Φλῳάφος, δύο σημαίνει. φλῳάφος, ἢ φλυαρία.
 καὶ φλῳάφος ὁ φλύαρος.
 Φλεβάζοντες, βρύοντες. ἀπὸ τῆς φλέω ῥήματος. ἢ
 ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς φλεβῶν.
 Φλέβες, ἀπὸ τῆς τὸν χυμωδέστατον φλεγμὸν περιέ-
 χειν, τῆς τῆς αἵματος. φλέβες ἐν παρὰ τὸ
 δι' αὐτῶν βαίνειν τὸ φλογῶδες.
 Φλέγμα, παρὰ τὸ φλέω φλέξω, κατὰ αἰτί-
 φρασιν. ψυχρότατον γὰρ ἔστι. καὶ τὸ πικρὸν,
 φλέγμα λέγεται, οἷον χολή. καὶ ὅτι ἀποκρίθει-
 σα πηγνύται. ἐν δὲ τῷ, φλέγμα κακὸν φορέ-
 σι Ἰλιάδος φ', πύρωσιν καὶ φλόγωσιν σημαίνει.
 ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς ἐλκῶν τῆς δια φλεγμονῶν κιν-
 διωδόντων ἐκρήσιν.
 Φλεγύας, ἔστιν αἶμα, ἀπὸ τῆς φλέγειν καὶ λαμπαρός
 εἶναι. οἱ δὲ ὄρνειν ἀδελφίστιον γυπί. Ἡσιό-
 δος Ἀπιδί. Μορφοῖο φλεγύας, τοῦτέστι μέλα-
 νος αἵμα.
 Φλεδῶν, καὶ φλεδωνεία, ἢ φλυαρία. ἀπὸ τῆς φλέω,
 ὃ καὶ φλύω λέγεται, γίνεται φλεδῶν, καὶ φλεδο-
 νείω.
 Φλεισίον, τὸ Φλιάσιον πεδίον.
 Φλῳάφος, μωρολόγος, φλύαρος. παρὰ τὸ φλέω
 (ὅπερ ταυτὸν ἔστι τῷ φλύω. Ἀνὰ δ' ἔφλυε κα-
 λά ρέειν οἷον ἀνάδοσιν καὶ ἀναπομπῶν ἐποίει
 τῷ ὕδατος) γίνεται ὄνομα φλῳός, ὡς δὲ τὸ
 ἀλαβῆμαι δεινός καὶ δεινός, καὶ μεταθέσει τῆς
 ε φλῳός. Εὐριπίδης παράγωγος ῥῆμα ἀπὸ
 τῆς ποιήσας, φησὶν ἐν Κρήσας, Περὶ αὐτῆς ἐκ-
 φλυαίει καὶ μαθεῖν λόγον. τὸ δὲ φλῳός ὄ-
 νομα προσλαβὸν τὸ φῶ ῥῆμα δηλοῦν τὸ λέ-
 γω, ὑποδίδωσι ῥῆμα φλῳαφῶ, τὸ φλυαρίας
 λέγω. καὶ φλῳάφος, ὁ φλυαρίας λέγων. καὶ
 φλῳάφου παράγωγα, λήρου, λοιδορίου, ὕθ-
 λου. πολλὰς δὲ τὰ σωθεῖτα ἔχουσιν τὸ ὁ,
 εἰς α, ὡς κυνόμενα κυνάμενα. ποδόνιπτα, πο-
 δόνιπτα.
 Φλιά, τὸ πλάγιον τῆς θύρας, αἱ ἀδελφίδες, ἐν αὐ-
 τῇ αἰσθάνονται καὶ ἐπερίδεται. ἐκ τῆς Φλίβω, Φλί-
 ψω, Φλιά καὶ φλιά, ὡς Φηρσί, Φηρσί, διατὸ
 σενὸν τῆς ὁδῆς.
 Φλεδῶσα, διεργαγῆ. Νίκανδρος. εἴθ' αὖ τὸν φλοιῶν-
 τα παρὰ Ξενοφῶντι Ἀρτενικῶς, Ἀττικῶς.
 Φλῳί, μιμητικὸς ἡχος τῆς γαμψωνύχου,
 Φλόξ,

δυναμὴν ἐφ' ἑαυτῆς εἶναι, ὅταν θέλῃ. καὶ φο-
ράδην, τὸ ὀρμητικῶς φέρεσθαι.
Φορβεῖα, περιζόμενον, καπίσειον. ὅπου τὸ φέρειν βία.
Φορβή, ἡ ἔσφι. παρὰ τὸ βῶ τὸ φέρω, βορβή καὶ
φορβή.
Φορβή, Ἀντιφῶν φησὶν, ὅτι ἐπ' ἀνθρώπινον δερ-
ματος ἐλέγετο ἡ φορβή.
Φόρμιον, παρὰ τὸ φέρειν καὶ ὄρμαιναι τὰς ὀλκάδας ἐν
αὐτῷ, ἦσαν τὰ ναῦς ἐν τῷ λιμένι.
Φόρμιον, δαίμων θαλάσσιος, παρὰ τὸ φέρεσθαι ὡ-
κίως. τὸ δὲ φόρμιον, ἔχει κλίσεις ἐπιδέχεται.
σημαίνει δὲ β', τὸν λιμένα, καὶ ὄνομα κύριον.
Φόρμιον, ἡ κιθάρα, παρὰ τὸ προσηγείσθαι τῆς οἴ-
μης, προοίμιον. παρὼν ὃ ἐκιδάσκειν ὁ Ἀπόλ-
λων, εἶτα ἐπήγον τὴν ἀδύην αἱ Μῆσαι. καὶ φορ-
μίζειν, τὸ κιθαρίζειν.
Φορμικῆς, ὁ κιθαρωδὸς, ὅπου τὸ φορμίζειν.
Φόρτος, παρὰ τὸ φέρω φόρτος καὶ φόρτος.
Φόρτατον. Κακῶν δέκε φόρτατον εἶναι, Ἰλιάδος ρ',
τῷ δὲ παρόντων κακῶν τῷτο αὐτῷ εἶναι ἄριστον. ἡ
ἐκ πολλῶν ἰσχυρῶν προσηγοριῶν κακῶν τῷτο ἄμεινον
ἄριστον. ῥαφεται δὲ καὶ φέρτατον, κάλλιον.
Φορμίσκοι, καλαθίσκοι, πλεκτὰ ἀγγεῖα. ὅπου τὸ
φορμός, ὅπου προκάλυμμα, ἡ πλεκτὸν ἀγγεῖον
ἐκ φλοιῶν ἐν ᾧ εἰσθεσαν ἰσχάδες κομίζεσθαι. ἡ
κόφινον σημαίνει. παρὰ τὸ φέρω, φορμός. ἡ
σίοδος, Οἴσεις δ' ἐν φορμῷ, κφίνω.
Φορμυδόν, κοφινυδόν. φορμός ἐστι πλέγμα τινὸς με-
γάλης εἰδος, ἐν ᾧ ἐκοιμῶντο οἱ πρίντες, ἡ κα-
τετίθεντο τὰ ὄππαια. τάχα δὲ ἡ καλυμμένη νύξ
καλύβη, ἡ πλεκομένη ὅπου καλύβης. ἐκ τῆς δὲ
καὶ τὸ φορμυδόν.
Φορμυέτο, ἐμολυνέτο, ἐφύρατο τῷ αἵματι. ἐξ ἧς
τὸ αἰμοφορμυέτο.
Φραδέος νόστος, φρονίμος.
Φορυτός, ἡ χαράδρα, ὅπου τὸ φέρειν ἐκείσε τὰ
ρύπην.
Φορυτῶν, τῷ ὅπου τῆς γῆς αἰρομένην ὑπὸ τῷ αἵματι
χόρτω φρυγανιάει, ἀπὸ φορύω. τῷτο παρὰ τὸ
φέρω, ἡ φρυγῶ.
Φρυγελῶν, ἐκ τῆς φρυγγέλιον, ὃ σημαίνει σείραν
ἐκ χοίρων πεπλεγμένην, ἡ κελύβηται μάστιξ. γί-
νεται δὲ ἐκ τῆς ἔθνης. φράγγελοι ὃ ἐθνος ἰ-
ταλίας.
Φράδμων, ἐπιστήμων, σωυτός.
Φράζω, παρὰ τὸ φρῶ τὸ ποιεῖν, ὡς βῶ βάζω.
τῷ γὰρ νοηθέντων, ἐκδοσιν καὶ δεῖξιν διὰ τοῦ
φράζειν ποιοῦμεθα. ἐκ τούτου τὸ ἐπιφρασαί-
ατο, αὐτὸ τοῦ ἐπισκέψωται, ἐπινοήσωσι, μά-
θωσιν. ἐκ τοῦ φράζω, φράσω, ἐφρασα, ἐ-
φρασάμην. εἰς τὸ δόλοισιν. ἡ παρὰ τὸ φρῶ τὸ
λέγω, φάζω, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ρ, φράζω.
καὶ συμφράσατο ἀόριστος παθητικός, αὐτὸ τοῦ
σωυσκέψατο. σημαίνει δὲ δύο. τὸ φράσθαι καὶ
βλέπειν, ὡς τὸ, τοῖσι δ' ἐφράσατο προσιόντα.
σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἔχνοεσθαι, ὡς τὸ φράζω

Τυδείδην καὶ χάζω. παρὰ δὲ τῇ κοινῇ συνη-
θείᾳ, σημαίνει τὸ λέγω, ὁποῖόν τε τὸ φρόνημα
ὡς Εὐστράτιος φράσσον ἡμῖν.

Φράπρις, διδάσκαλοι, ἡ πατέρες, ἡ συγγράμεις. οἴ-
μαι παρὰ τὸ φαρία, ἡ παρὰ τὸ φράζω. φαρία
ὅπου τὸ εἶπον μέρος τῆς φυλῆς. φράπρις δὲ, οἱ
τῆς αὐτῆς φατείας μετέχοντες. καὶ φαρίαζεν, τὸ
τῆς αὐτῆς φατείας μετέχειν. φαρίαρχος δὲ ἐστίν,
ὁ τῆς φατείας ἄρχων.

Φρατήρ, παρὰ τὸ πατήρ, πλεονασμῷ τῆς ρ, καὶ ἔσ-
πῃ τῆς π εἰς φ.

Φρέαρ, παρὰ τὸ φλῶ τὸ ἀναδίδωμι. ἡ παρὰ τὸ
φέρω, συγκοπῇ φρῶ, φρέαρ. ὡς φείνω, φεύγω.
ἐξ ἧς φέρεται τὸ ὑδωρ.

Φρονήρις, φρόνιμος, ἡ παράφρων.

Φρεωρύχος, φριατορυκτής.

Φρῶν. παρὰ τὸ ποιεῖν τὸ προπέμπω, συγκοπῇ
φρῶ, καὶ φρῶ, ἐξ ἧς φρῶν, ἀφ' ἧς ποιεῖται τὰ
βελόματα. ὁρᾷ σσημειώται φρῶν φρῶν, ἐ-
δὲ εἰς λῶ λήγον ὄνομα μονοτύχου, μόνως
ὅπου φησὶν. ἀλλ' εἰ ἐπιδέχεται τὸ φησὶν γέ-
νος, ἐν κοινότητι ἐπιδέχεται, οἷον ὁ χλῶ, καὶ ἡ
χλῶ. ὁ ρῶν, καὶ ἡ ρῶν. σημαίνει δὲ τὸ πορὸβα-
τον. τὸ δὲ φρῶν, διήλλαξε.

Φρήνηφι. ἐστὶ φαρία, πλεονασμῷ τῆς ρ, φαρία,
καὶ συγκοπῇ καὶ ἐκτάσει γίνεται φρήνη. δὲ
δὲ γινώσκων, ὅτι ταῦτα ἔχει τὸ ἰ πορὸγι-
ραμμένον. τινὲς δὲ βούλονται ῥαφῆν αὐτὰ
χωρὶς τοῦ ἰ, λέγοντες ὅτι αἱ ἐπεκτείνουσαι
πρώτες διὰ τῆς φῖ συλλαβῆς, εἰ μὴ ἔχουσιν
εἰς φωνῆς κατὰ τὴν λήγουσαν φυλάττουσιν αὐ-
τό. εἰ δὲ β', ἀποβάλλουσι τὸ εἰ. ἔπειτα δὲ συ-
νηγοῦσι τῇ φησὶν, ἡ ὃ παρὰδοκίς τὰς
τελευταίας δοτικὰς αὐτῷ τῷ ἰ οἷδε ῥαφῆν. λέ-
γουσι γὰρ ὅτι αἱ δὲ τῆς φῖ ἐπεκτάσεις πορὸγι-
χόμεναι ταῖς πρώταις, εἰ μὴ φυλάσσεται τὴν
αὐτῶν φωνήν, καὶ τὴν αὐτῶν ῥαφῶν φυλάσσου-
σιν. εἰ δὲ μὴ φυλάττει τὴν αὐτῶν φωνήν, ἐδὲ
τὴν αὐτῶν ῥαφῶν φυλάττει. δὲ δὲ γινώσ-
κειν, ὅτι αἱ δὲ τῆς φῖ ἐπεκτάσεις κατὰ πᾶσαν
πρῶτην γίνονται. ἐν τῇ δὲ φησὶν, οἷον, ὁδὸς δ'
ἐτέρηφι παρὰδεῖν. ἐν φησὶν, οἷον, Πλάγχθη
δ' ἀπὸ χαλκοῦ χαλκός. ἐν δοτικῇ, βίη, βίη-
φι. ἐν αἰτιατικῇ, οἷον, ὅπου δεξιόφι παντὸς εἰ-
τῆς. καὶ ἐν κλητικῇ, ὅπου ἐραία, λίγ' αἶων καὶ ἐ-
ραίαφι. αὐταὶ δὲ αἱ δὲ τῆς φῖ ἐπεκτάσεις τὸ
αὐτὸ μέρος τῆς λέξεως φυλάττει, χωρὶς τῆς νό-
φι καὶ ἰφι. ταῦτα ὃ μετὰ τὸν εἰς ἐπὶ φησὶν
καὶ αὐτῶν. Χοιροβοσκός.

Φρητός. Ἰστέον ὅτι τὰ ἀπὸ τρισυλλάβου φρηκῆς
συνάρισιν πάχοντα, βαρύνονται. κίερος, κη-
ρος. ἔαρος, ἦρος. σσημειώται τὸ φρητός ὁξυνό-
μην, ἀπὸ τῆς φρητός καὶ κρητός. ὡφείδε γὰρ
βαρύνεσθαι. ἐδὲ ὃ δύναμις λέγειν ὅτι ἐπὶ τῆς
ἐν τῇ δὲ φησὶν ἐλπίδι ἡ κρητός, κακείθεν ἡ
κλήσις. ἐδὲ ὃ εὐρηται ἡ φρητός δὲ φησὶν ἐν κρητός.
C c 2 εἶναι

ἔστιν ἔν εἰπεῖν, ὅτι ἡ φρητός γενική, σωξέ-
δότη καὶ τὴν κρᾶσιν τῇ Κρητός, καὶ σιπτός, καὶ
σιπτός ἡφικῇ. Χοιροβοσκός εἰς τὸ πρὸς τὴν πό-
τις ἡφικῇ.

Φρίκη, φόμος, παλμός. ἄπο τῆ φρίσσω.

Φρίξ, ἡ ἀνώθεν καὶ ἐξέπιπολῆς τῆς κυμάτων κί-
νησις. ἡ ὁ ἐπιπολάζων τῶ κύματι ἀφρός, ὅ-
τε αἶμος ἀρχεται πνεῖν. ἄπο τῆ φρίσσω φρί-
ξω, ἄποβολῇ τῆ ὠ. καὶ ἐπὶ φρίξ, ἡ ἐπανά-
σας τῆς κυμάτων. ἡ τὸ ἐπιπολάζον τῶ κύ-
ματι ἀφρώδες ὅταν αἶμος ἐγερθῇ. ἡ αἰτιατι-
κὴ τὴν φρίκα, καὶ σημαίνει τὴν ἐπιφάνειαν τῶ κύ-
ματος.

Φριξότερα, ὀρθάντα τὰς τείχας.

Φρίσσειν, κυρίως τὸ ἐξορθεῖν τὰς τείχας. οἷον,
φρίσσω, καὶ ἔσπρω. φρίσσει δέ τις φόβω, ἡ φύ-
χει, ἡ ὀργῇ. ἐμφύχων ἔν τὰς φάλαγγας φρίσ-
σειν φησί.

Φριμαστόμην, χριμετίζουσα, ἀγριεμένη, ἡ ἀπάκτως
πιδῶσα. καὶ φριμαγμός, ὁ χριμετισμός παρὰ
Λυκόφρονι. καὶ φριμαστόμοι τε τῶ παράχῳ, καὶ
ἄποφυσῶντες. καὶ φριμαστόμοι, φουσῶντες. πα-
ρὰ τὸ φρυάζω φρυάξω, φρυαγμός, πλεονασμῶ τῆ
μ, φρυαγμός.

Φρονεῖν, σημαίνει καὶ τὸ νοεῖν. καὶ τὸ φρόνημα ἔχειν.
καὶ φρονηματιδύω, ὡς ὁ φρόνιμος.

Φρόνησις, ἡ φέρουσα ὀνησιν, φιρόνησις τις ἔσα, καὶ
συγκοπή, φρόνησις.

Φρόνις. Ὁμηρος, καὶ φρόνιν ἤγαγε πολλῶν. ὁ μὲν
Ἡρώδης παρὰ τὴν φρόνησιν, καὶ συγκοπήν.
ὁ δὲ Ὀδρὸς ἐκ τῆς φρῶν φρονός ἡφικῇ, γίνεται
φρόνις, καὶ ἡ αἰτιατικὴ φρόνις. τὸ δὲ φρῶν γί-
νεται ἐκ τῆς φρῶ, ὅθεν ἄφρων καὶ σώφρων. ἡ ἡφικῇ
φρονός, ἡ παράγωγος φρόνιμος. καὶ τὸ φρονῶ
ἐξ αὐτῆς.

Φροντὶς ἐκ τῆς φέρω φορτίς, ὑπερβασμῶ καὶ πλεο-
νασμῶ τῆς ν, φροντὶς. δίκην ὅν φορτὶς ἐγκτεται ἡ
φροντὶς ἐν τῇ ψυχῇ. εἰς τὸ ἀφροντισιν.

Φροτισήριον, ἡ τελεβή, ἡ μοναστήριον. ὅπερ Ἀτ-
τικοὶ σημειοῦν καλῶσι.

Φρῆδοι, παντελῶς ἀφνεῖς, ἔρημοι, οἷον ἀπελη-
λυθότες, ἐκδημοί. ἐκ τῆς ὁδός καὶ τῆς πρὸ προθέ-
σεως, γίνεται προόδος, καὶ καὶ συναλοιφῶν, πρῆ-
δος, καὶ φρῆδος, ὡς προοίμιον, προίμιον, οἷον
ὁ προποροδόμος καὶ ἡφρόμος ἀφανής, ἤγαν ὁ μὴ
φανόμος, ὁ μακρὰν ἡφρόμος, καὶ οἷον εἰς τὸ
ἐμπροσθεν τῆς ὁδῆς, αὐτὴ τῆς ἐκ ποδῶν. καὶ φρῆδα
τὰ ἀφνή καὶ ἀφαντα.

Φρερός, ὁ προορῶν, παρὰ τὸ προορᾶν. φρέριον
δὲ σημαίνει τὸ κάστρον, ἐκ τῆς φρερός, φρε-
ρεῖον ὅν αὐτὸν ὡς ἰαφρός ἰαφρεῖον, ἀλλ' ἄπο
τῆς φρερῶ.

Φρεροδόμος, ὁ φύλαξ τῆς δόμου, ἄπο τῆς φρερεῖν τὸ
φυλάττειν.

Φρύαγμα, ἡ τῆς ἵππων καὶ ἡμιόνων δὲ μυκτῶν ἡχὴ
ἀγρίῳ φουήματι ἐκπίπτουσα. λέγεται δὲ καὶ ὅτι

τῆς γελάσεως, ἄπο τῆς φρυάσσω. τὰ τὸ πρὸς τὸ ὀ-
φρύς ὀφρυάσσω, καὶ ἄποβολῇ τῆς ὀ, φρυάσσω. καὶ
φρυαττόμηνος, ἐπαιρόμηνος. καὶ φρυάττεται, τὸ κα-
ταπλήττεται. Μεναῖος.

Φρύγανα, τὰ εἰς τὸ καίειν καὶ φρύγειν ἐπιπείδεια.

Φρυγία κοινόν, Φρυγίη Ἰωνικόν. τὰ ἄπο τῆς εἰς
ξ, ἡ εἰς ρ ληγόντων δὲ τὰ ἰα πρὸς τὸ φρυγία
Φιλυκά, δὲ τὰ ἰωτα φρυγία, παροξυ-
ται, πλὴν τῆς ἀνδρακιά. ἐκ τῆς Φρύξ Φρυγός
ἐπὶ χώρας.

Φρυκτωρεῖν, κυρίως τὸ δὲ πυρὸς αἰατεινόμηνον ση-
μαίνει. ἐκ τῆς πῦρ πυρός, καὶ τῆς ὠρᾶς τὸ φυλάτ-
σομαι, γίνεται πυρκτωρία, καὶ καὶ ὑπερθεσιν
τῆς ρ, καὶ ἔσπρω τῆς π εἰς φ, φρυκτωρία. ἔστι δὲ ἡ
παρήμην λεγομένη βίγλα, ἡ φανός, ἡ λημπάς,
ἡ καύσις. πρὸς φυλακὴν πυρκτωρὴν, ἡ δὲ τῆς πυ-
ρός φυλακὴ.

Φρυγός, δηλονότι φρυγός. φρυγός πλεονασμῶ τῆς
ε, εἶδος βαρβάρου, παρὰ τὸ ἐμφερὲς εἶναι πρὸς
τῆς ἄλλης. ἡ ἄπο τῆς φέρειν ἄπο τῆς λιμνῶδους
φύσεως ἐπὶ τὸν χειρῶν.

Φύ. Εἴτ' ἀρά οἱ φύ χειρὶ, αὐτὴ τῆς προσεπέλα-
σεν αὐτῶν, καὶ προσήγγισεν τῇ χειρὶ. ἄπο τῆς
φύω φύμι.

Φύγα δ' ἔρεπε μάνυχας ἵππων, εἰς φυγὴν ἔρεπε
τῆς ἵππων. ὡς ἄλλαδε. καὶ ἡτοι τὴν φυγὴν φύγα
εἶπεν, ὡς τὴν σκέπην σκέπα, καὶ ὡς τὸ οἰκόνδε
οἰκαδε, ἔγω φυγὴνδε φύγαδε.

Φυλακινός, ὁ ὑπὸ τῆς δὲ δειλίας. φύλα καὶ ἡ μὴ
δέος φυγὴ. πρὸς τὸ φύγα γίνεται φύλα. τὸ
δὲ καὶ τὸ λεπτακινός, παρὼνυμα ὄντα ἐκ αὐτίκει-
ται τῶ κανόνι, ἐπειδὴ πεπρόνθασιν. ἄπο τῆς φύ-
ζα, καὶ τῆς λεπτός, γίνεται φυλακινός, καὶ λεπτα-
κινός. καὶ πλεονασμῶ τῆς αἰ, ἐγέρτο φυλακινός καὶ
λεπτακινός δὲ τῆς ἰωτα. ὡς καὶ ἄπο τῆς δίφα δι-
φρός καὶ διφακρός, ἅμα τῶ πλεονασμῶ συ-
λῆς γινομένης.

Φυλῶ, βλάσσειν, αὐξήσειν ἡλικίας. πρὸς τὸ
φύω.

Φύκος, τὸ χορτῶδες τῆς θαλάσσης ὑπερβλημα. οἱ
δὲ, φυκία φασὶ βοτανῶν τὴν ἐν τῇ βυθῶ τῆς
θαλάσσης γινομένην, πρὸς τὸ φύεσθαι. φυτὸν ὅν
ὅτι θαλάσσιον.

Φυκία, θαλάσσια ζῶα, ἡ ὁ ἀφρός, πρὸς τὸ φύω.
λέγεται δὲ καὶ τὰ βρύα φυκία καὶ φυκίς.

Φύκη, ὅτι τινι τὰς οἰκείας ὄφεις χρίσσι.

Φυλακὴς λάθη Ἰλιάδος ὡς, ἀγίσταρχος ὀξυῖ. τὰ
εἰς κοῦ λήγοντα ὑπερ δύο συλλαβᾶς, πρὸς ἀλήγον-
τα τῶ α, ἐπιθετικά ὄντα, ὀξυῖνται, παρδα-
κός, φαρμακός.

Φυλακτῆρες, αὐτὴ τῆς φύλακες, ἄπο τοῦ φυλακ-
τῆρ.

Φυλακτῆριον, τόπος εἴθ' αἱ οἱ φύλακες οἰκῶσι.

Φυλάσσω, πρὸς τὸ πύλην φυλάσσω καὶ φυλάσ-
σω. σημαίνει δὲ δύο. ὅτι μὲν τῶ κατ' ἡμῶν
συνήθους, Δῶμα φυλαστέμεναι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ
ἐπὶ.

ἔπιπρεῖν, ὡς τὸ, Καίσφιν ὀνειδέα τε ποροφείροις,
 νόσοντε φυλάσσοις.
 Φύλα, ἔθνη, δι' αὐτὸς Ἰ, πρὸς ἀντιδρασολῶν τῶ φύλ-
 λα ἔπῃ τῷ δειδρῶν. Ὡς ἔτυμολογεῖ, ἢ ἐκ
 πολλῶν ἄθροισις, ἀπὸ μεταφορᾶς τῷ φύλῶν.
 Οἷηπερ φύλῶν ἡμεῖς τοιήδε καὶ ἀνδρῶν. τὸ φύ, μα-
 κρόν, ἐκ τῶ φύω. ἢ τὰ δὲ τῶ υἱὸν ἔδετρα δι-
 σύλλαβα καθάρᾳ μονογενῇ ἐκτείνεσι τὸ υἱ, σε-
 σημειώται τὸ ξύλον.
 Φύλαρχος, ὁ καὶ φυλῶν ἐκάστω τῶ ἱππικῷ ἄρχων,
 ὑποπαρχμῶς τῷ ἱππάρχῳ.
 Φυλακή, ἀπὸ τὸ φυλάσσω. τῶτο, παρὰ τὸ φυλή.
 λέγεται ὅτι τὰς φυλακὰς αἱ φυλαὶ εἶχον. ὅ-
 θεν λέγεται καὶ πρῶτη φυλακή τῆς νυκτός, καὶ
 δευτέρα, καὶ τρίτη. κατὰ γὰρ ἔρεις ὥρας ἐφύ-
 λαττε μία φυλή, καὶ μετ' ἄλλας ἔρεις, ἄλλη. ὡς
 τε ἡ φυλακή τῆς νυκτός, ἔρεις ὥρας σημαίνει.
 φυλή δὲ, σημαίνει τὸ γένος, καὶ γένος ὅδε ἐφύλασ-
 σον. ἢ παρὰ τὸ πύλη, οἱ γὰρ φυλάσσοντες, ἐν
 πύλῃ ἐφύλασσον.
 Φυλοκελεῖ, ὁ καὶ φυλῶν ἐκάστω τῶ ἱππικῷ ἄρχων,
 ὑποπαρχμῶς τῷ ἱππάρχῳ.
 Φύλοπις, μάχη, ἔσπῃ τῶ μ. εἰς π, παρὰ τὸ ὁ-
 με τὰ φύλα εἶναι, φύλομῖς τις ἔσα.
 Φύλλον. παρὰ τὸ φύω τὸ ἀναβλασάνω, Φύλλον καὶ
 φύλλον, ὡς πύω πύαλον καὶ πύλον. δὲ δύο λα-
 πρὸς ἀντιδρασολῶν τοῦ φύλα τοῦ σημαίνοντος τὴν
 φυλῶν.
 Φυλλοκαίς ἀγῶνας, ἐν οἷς μὴ τίθεται ἀργύριον,
 ἢ τί ἄλλο ποῖον, ἀλλὰ σέφμος.
 Φυλλίς, παρὰ τὸ φύλλον. ὡς παθῶν.
 Φύλλον, παρὰ τὸ φύω φύαλον, ὡς πύω πύαλον,
 συγκοπή, καὶ πλεονασμῶ τῶ λ, φύλλον. ἔπος εἰς
 τὸ ἄλλο ἔτυμολογικόν. τὸ δὲ πρῶτον, εἰς τὰς Ε-
 πιμερισμῶς εὐρον.
 Φύξηντιν ἔοντα, ἀνδρῶν, φυγόν, παρὰ τὸ φύγειν
 τὰς ἴλας. καὶ φύξιν, τὴν φυγῶν.
 Φύξ, παρὰ τὸν φύξω μέλλοντα.
 Φύρει, μολύνει, ἢ ἐκβρέχει, ἢ ἐκπλύνει.
 Φυλλοροῖν, λέγεται ἔπῃ τῷ δειδρῶν ὅτε τὰ φύλλα
 ῥεῖ, τρέψιν ἐκπίπτει.
 Φύρδω, συγκεχυμῶς. Φύραμα, σῆμα, ζύμη, σαῖς.
 Φύσις, παρὰ τὸ φύω φύσω, ἢ ἐν ἅπασιν φύσσα καὶ
 κινεμῶν.
 Φυσίζω, ἢ τὰ πρὸς τὸ ζῶν φύσσα γῆ.
 Φύσαι, τὰ χαλκοειδῆ φυσήματα, οἱ ἄσκοι.
 Φύσιγγες, τὰ ἐν ταῖς κήμαις ἐκκαύματα.
 Φύσκη, τὸ παχὺ σῆμα, ἢ ἡ γαστήρ. ἀπὸ τῶ
 πεφυσῆσθαι πληρεμῶν λίπας ἀλφίτων καὶ αἱμά-
 των.
 Φύσα, τὰ ἀναπεφυμῶν μέλιτι ἄλδρα.
 Φύση, ἢ ἐν ταῖς σκάφαις τειβομένη καὶ ἱρέμα αἰα-
 δομένη μάζα.
 Φυτάλιμος, φυτὸν, φῆτιμος, καὶ πλεονασμῶ, φυτά-
 λιμος, καὶ φυτάλιμος. Σοφοκλῆς, Προσῆλθε με-
 τε καὶ φυτάλιμῳ πατρὶ. πολλὰ καὶ δὲ καὶ ἔο-
 πῃ φυτάλιμος.
 Etymologicón.

Φυτάλιζει, φυτῶν, πλησιάζει, παρὰ τὸ φυτὸν.
 τῶτο παρὰ τὸ φύω τὸ φυτῶν.
 Φυτοεργός, ὁ τὰ φυτὰ ἐμποιῶν. ἀπὸ τῶ ἐργάζομαι,
 καὶ φυτὸν.
 Φυτοκόμος, φυτοεργός, καὶ σωδενδρος τόπος, δὲ τὸ
 τοῖς φυτοῖς κομᾶν.
 Φυτῶσκαφος, ἢ τὰ φυτὰ ἐσκαμμένη γῆ. ἐνεργη-
 τικῶς δὲ φυτοσκάφος, ὁ τὰ φυτὰ περισκάππων
 γεωργός.
 Φυτῶν, παρὰ τὸ φυτὸν φυτῶν. εἰ δὲ παρὰ τὸ φύω,
 φυτῶν, ἐπεισὸς τῶ τ δηλονότι. καὶ ἐστὶ δὲ, ἐ-
 δέποτε ὅδε ἀπὸ τῷ δὲ τῶ υἱὸν γίνεται παράγωγον
 δὲ τῶ δῶ. Κακὸν μέγα πᾶσι φυτεύσαι, Ἰλιά-
 δος ὁ, κατασκαδᾶσαι, ἐμβλεῖν.
 Φυλακή, σημαίνει τὸ σκοτεινόν καὶ ἀφηνεγὸς οἶκημα,
 ὡς τὸ Ποία φυλακή καὶ ἔχει. καὶ τὴν τετάρτην μοῖ-
 ραν τῆς νυκτός, ὡς τὸ, Ἦσαν δὲ ποιμήνες φυλάτ-
 στοντες φυλακὰς τῆς νυκτός. σημαίνει καὶ τὴν γυν-
 σιν καὶ θεωρίαν, ὡς τὸ, Ἐπὶ τῆς φυλακῆς με-
 σομαί. σημαίνει καὶ τὸ σῶμα, ὡς τὸ, Ἐξάγαγε
 ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν με. σημαίνει καὶ αὐτὸ τὸ φυ-
 λάσκειν, ὡς τὸ, Ὡς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον.
 Φύω, παρὰ τὸ φύω τὸ ποῖω. σημαίνει δὲ τρία. τὸ
 ἀναβλασάνω, ὡς τὸ, Ὡς ἀνδρῶν γένος ἡμῶν φύει,
 ἡδ' ἀπολήγει. καὶ τὸ, Θεὸς πεφυκώς. καὶ τὸ κρα-
 τῶ, ὡς τὸ, Ἐντ' ἄρα οἱ φύ χειρὶ.
 Φωγνύω, καὶ φρύγειν. Ἀλλ' ἰχάδας μοι πορρεύω
 πεφρυγμῶς.
 Φῶς, φῶδες, ἔχει τὸ τ καὶ ὀξύνεται, ὡς δὲ δα-
 δός. εἴρηται παρὰ τὸ φῶς ὅπερ ταυτὸν ὅτι τῶ
 πυρὶ, καὶ σημαίνει τὰ ἐν τοῖς σκέλεσι γινόμενα
 ἐκκαύματα, ἀπὸ τῶ πυρός. ἔχει δὲ τὸ τ, ἐπει-
 δὴ λέγεται καὶ φῶδες, ὡς εὐρον ἐν ταῖς λέξε-
 σιν τῷ ῥιπῶν. σημαίνει δὲ τὸ αὐτό. λέγει δὲ
 ὁ Χοιροβοσκὸς ὅτι δισυλλάβως καὶ μόνον λέγεται
 καὶ τὸ παλαιὸν πορροφῶν τῶ τῶ τῶ τ. ἐν δὲ
 τῇ γρῆκῃ, ὡφειλε περισσῶσαι. φῶδες, φῶδων,
 ὡς περ χεῖρες χερῶν. ἀλλὰ σισημειώται καὶ τῶτο
 μετ' ἑνὶ ἄλλῳ βαρυνόμενον. Αἰετοφάνης, πλε-
 τῶ, Πλῶν φῶδων ἐκ βαλανεῖα.
 Φῶ, ἀντὶ τῶ φωτὶ αὐτῶ τῶ τ. Εὐεπίδης Μιλεάρεω,
 τὸ μὲν ἐν φῶ τὸ δὲ καὶ σκότος κακόν.
 Φῶζειν, αὐτῶ τῶ τ, σημαίνει τὸ καίειν. Στρά-
 τισ, Ἀλλ' εἰ μέλλεις ἀνδρείως φῶζειν ὡς περ μύ-
 σακα σεαυτὸν. Βιθλὼν δὲ, φῶγειν λέγεται.
 Φωλός, ὁ σκοτεινὸς τόπος, παρὰ τὸ ἀπολαλῶναι
 φῶς ἐκείσε.
 Φωνή, παρὰ τὸ φῶς καὶ τὸ νῆν, ἢ τὰ ἐν τῷ νῶ φω-
 τίςσα. ἢ τὸ τῶ νοός φῶς, παρὰ τὸ φῶς εἶναι τῶ
 νοός. δὲ τὸ τῶ φωνῆς τὰ τῶς ψυχῆς ἐνθυμήματα
 γινώσκοντα, φωνήτις ἔστα καὶ φωνή. τὰ δὲ εἰς
 μὴ δισύλλαβα τῶ τῶ ἀδελφότητος, βαρύνεται,
 πλῶν τῶ ἀπὸ τέλους ῥηματικῶν.
 Φῶ, σημαίνει δὲ. φῶ τὸ λέγω, ὅς εἰ καὶ φωνή. φῶ
 τὸ φαίνω, ὅς εἰ καὶ φῶς. φῶ τὸ φωνάω, ὅς εἰ καὶ
 φόνος. φῶ τὸ θάλλω, ὅς εἰ καὶ φῶται τὸ θάλλει.
 C c 3 τὸ δὲ

τὸ δὲ φῶ τὸ λέγω, παρὰ τὸ φῶς. φῶς γὰρ τῶ
πραγμάτων οἱ λόγοι.

Φῶρ, ὁ ληστής, ὁ κλέπτης. φέρω, φέρ
καὶ φῶρ, μεταδέσσει τοῦ ε, εἰς ὦ, ὁ τὰ ἀλ
λότεια φέρων. ὄθον καὶ φῶριον. καὶ φῶραθεῖς,
δύρεθεῖς, γῶραθεῖς. καὶ φῶραν, ἐρδύναν ἐκζη
τεῖν. καὶ φῶράσας, διερδύνήσας, καταλαβὼν τὰ
κλόπιμα.

Φωριαμός, ἡ κιβωτός, παρὰ τὰ φάρη, ἡ τῶ φά
ρων δεικτική. ἐστὶ δὲ ὄνομα ἀρσενικόν. ἡ πα
ρὰ πύς φῶρας, ἐπεὶ πρὸς φυλακὴν τύπων κα
τεσχόλαται. ἡ παρὰ τὸ τὰ φορούμενα ἔχειν.
εἰ μὴ οὖν παρὰ τὴς φῶρας, οὐδὲν πέπονθεν.
εἰ δὲ παρὰ τὰ φάρη τὰ ἐντιθέμενα αὐτῇ, πέ
πονθε, μεταβληθέντος τοῦ α, εἰς ὦ, ὡς θά
κος, θῶκος. τὰ διὰ τοῦ αμοῦ τεισύλλαβα, ἔ
χονται τῷ πρὸ τέλους συλλαβῷ φύσει μακρῷ,
παῖτα ὀξύονται, χηραμός, οὐλαμός. οὕτως
οὖν καὶ φωριαμός, καὶ πλειονασμῷ τοῦ ι, φωρια
μός. Ἡρωδιανὸς φέρει Ἀττικῶν προσωδίων,
τεῖτη ἀπὸ τέλους ἡ ὀξεῖα, οὐχ ὡς ἀνόλογον,

ἀλλ' ὡς Ἀττικόν. ἡ μὲντοι σωμῆθεα ὀξύομε
νον ἔχει.

Φῶσαν, σινδῶν. φῶσανιον, λιπῶν τί, ἡτοι σινδό
νιον. ἡ καὶ τὸ ἴσιον τῆς νεῶς πεφυστημῶν. ὡς παρὰ
Λυκόφρονι. Ἀφλατα καὶ φῶσαντας ὀργωμῆας. ἡ
προσώπῃ τί ἐκμαγεῖον. λέγεται δὲ ἔπω καὶ ὁ
παρὰ Ρωμαίοις καλεῖται ὠράειον.

Φῶς ἀρσενικῶς, ὁ ἀνδρῶπος, παρὰ τὸ φῶ τὸ λέ
γος. μόνος γὰρ ὁ ἀνδρῶπος λογικὸν ζῶον. ἡ ὁ
μόνος τὰ τῆς διανοίας φωτίζων τῷ λόγῳ. καὶ ὁ
Θεολόγος, Φῶς γὰρ τὸν ἀνδρῶπον ὀνομάζουσι, δὲ
τῷ τῷ ἐν ἡμῖν λόγῳ δυνάμιν.

Φῶς ἐδετέρως, τὸ φωτίζον καὶ λάμπον, ὁ καὶ κα
τὰ πλειονασμὸν τῷ ὁ λέγεται φῶς. γίνεται πα
ρὰ τὸ φῶς τὸ φαῖνα καὶ λάμπω φῶς, καὶ κατ'
ἐκθεσιν φῶας, καὶ κατὰ συνίρισιν φῶς. κλί
νεται δὲ τῷ πῶς. ἐπεὶ καὶ τὸ φῶς φῶας κλί
νεται. τὰ γὰρ συνιρημῆα, τῶ ἐντελῶν φυλάσ
σει τῷ κλίσιν. οἱ δὲ λεγοντες ἀπὸ τῷ φῶς γέ
γονε καὶ κρῖσιν, ἐκ ἀκριβῶς λέγουσι, τὸ γὰρ φῶς
εἰς ες ἔχει τῷ ὁρισμῷ.

Α'ΡΧΗ' ΤΟΥ' ΧΙ' ΣΤΟΙΧΕΪΟΥ.

ΧΙ' τὸ στοιχεῖον, ὅτι χειμῶν ἔχει τὴν ἐκ
φώνησιν. ἄλλοι δὲ ἔχει αὐτὸ εἶπον, ὅτι
ἔχει ὀξεῖαν καὶ βαρεῖαν ἀλλήλας καὶ μέ
σον χιζέσας.

Χάλα. Χάλα τοκεῦσιν, ὑπεχάρει, καὶ ἐνδίδει, ἀ
πὸ μεταφορᾶς τῶ χαλαμῶν προτόπων, πολλοῦ
ὄντος αἵματος ἐν τῷ ἀρμύρῳ τῷ πλοῖσι.

Χαλεπῶς, δυσκόλως, ἀπὸ τῷ χαλέπτω. οἶον, Χρυ
σὲ κακῶν ἀρχὴ βιοφθόρα πάντα χαλέπτων. ἐκ
δὲ τῷ χαλέπτω, χαλεπταίνω γίνεται καὶ χαλε
παίνω. σημαίνει δύο. τὸν δεινόν, ὡς τὸ, Χαλε
πὸς δὲ Διὸς μεγάλοιο κεραιώος. σημαίνει καὶ τὸ
ἀδυνάτον, ὡς ἐν Ὀδυσσεύς κ', Χαλεπὸν δὲ κ'
ἐρύσσειν αἰδρα θνητόν.

Χάλαζα, παρὰ τὸ χαλῶ, ἡ ἐκ τῷ αἰῶ πρὸς τὰ κα
τὰ χαλαμῶν.

Χαλάσρη, καὶ χαλάσρα, πόλις ἡ λίμνη τις ἐν Μα
κεδονίᾳ, ὅθεν ἔκαιον τὸ νῆρον, ὅς ἦς τὸ Χαλα
σραῖον νῆρον κέκληται.

Χαλίφρων, κυρίως ὁ ἐν μέθῃ ἀφραίνων. χάλις γὰρ
ὁ ἀκρατος οἶνος. παρὰ τὸ χαλῶν καὶ αἰεῖναι ἀρα
ρύας τὰς φρενάς. ἡ ὁ δὲ ἡθῆς, παρὰ τὸ κεχαλᾶ
σθαι τὰς φρενάς. καὶ τὰς βάνχας χαλιμάδας ἔλε
γον, τὰς χαλαμῶνας πρὸς σωσσίαν, καὶ χαλιμά
ζειν ἔλεγον, τὸ φέρει τὰς σωσσίας πείθεσθαι.
καὶ κατ'χαλίζειν, ἀπὸ τῷ χαλῶν τὰς φρενάς πρὸς
τὸ πάθος, καὶ ἀπὸ τῷ χάλις ὁ οἶνος.

Χαλινός, χαρινός τις ὢν, παρὰ τὸ χαίνειν, ὅτι δι

αὐτῷ χαίνειν γίνεται. ἡ παρὰ τὸ ἴς ἰνὸς καὶ τὸ χα
λῶ, τὸ πρὸς δυνάμιν χαλαμῶν. τὰ εἰς νοῦς ὀ
ξύπνα μὴ ὄντα παρῶνιμα, δὲ βραχέος τῷ ἰ
γραφεῖται, πυκνός, ἀληθινός. τὸ χαλινός δὲ δὲ
τῷ ἰ γραφόμενον, τῷ χρόνῳ διήλλαξε. μακρὸν
γὰρ ἔχει τὸ ἰ.

Χαλκός, καὶ πρὸςθεσιν τῷ χ Δωρικῶς, ἀλκός καὶ χαλ
κός ἐπεὶ πρὸς ἀλκὴν εὐθετός ἐστιν. ἡ παρὰ τὸ ἔ
χειν ἀλκῶν. ἡ Χάλυβες ἔθνος εἰσὶ Σκυθικόν ἐν
θα ὁ σίδηρος τίκεται. ἐκ τῷ χάλυφ χάλυβος,
γίνεται χαλβός, καὶ ἔσση, χαλκός. ἐπεὶ γὰρ
πρῶτον δῖρεθι ὁ σίδηρος καὶ δὲ τῷ ἐκλήθη χαλ
κός ὁ σίδηρος, διότι πρῶτον δῖρεθι. παρὰ πῆς
ἀρχαίοις ὁ χαλκός. ὕστερον δὲ δῖρεθεῖς ὁ σίδη
ρος, ἐκάλεσαν αὐτὸν ὁμωνύμως τῷ χαλκῷ. καὶ ὁ
ποιητής, Χάλκειον ἔγχος, καὶ τὸ ἐκ χαλκῷ, ἀλλὰ
τὸ ἐκ σιδήρῳ τῇ παλαιᾷ σωμῆθείᾳ, ἐπειδὴ τὸ πα
λαιὸν χαλκῷ αὐτὸ σιδήρῳ τοῖς ξίφεσιν ἐχῶντο,
καὶ πῆς ἄλλοις ὅπλοις. Ἡσιόδου, Χαλκῷ δειργά
ζοντο, μέλας δ' ἐκ ἔσκε σίδηρος.

Χαλκοτύπας, πῆς ἐκ σιδήρῳ πληγῆς.

Χαλκός, χαλκῆος, καὶ ὁ χρυσοχόος. οἶον, Ἡλθε
δὲ χαλκός ὅπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα πείρα
τα τέχνης. ἀπὸ γὰρ τῷ πρῶτῳ φανέτος μετέβη,
πάντας τὰς δημιουργὰς ἐκάλαν ἔπος οἱ παλαιοί.
ὡς καὶ τὸν Ἡφαιστον Ὀμηρος, Ὀνποτε χαλκός
Ἡφαιστος ποίησεν, ἰδίῃσι παρὰπιδέσιν.

Χαλκήρης, ἐκ τῷ χαλκός καὶ τῷ ἄρω τὸ ἀρμόζω, ἡ
τῷ

τῷ χαλκῷ ἡρμοσμένη. ὡς χαλκοβάρεα ἢ τῷ χαλκῷ βαρυμένη, ὅθεν ἰχυρά.
 Χαλκίς, τὸ ὄρνειον ὅτι ὑποχαλκίζει καὶ τὴν χειρὶν αὐτῆς πῆσιν.
 Χάλυξ, ὄνομα ἐθνικόν, ὡς τὸ χαλέπτω τὸ βλάπτω χαλέψω.
 Χαλκοχίτων. τὰ εἰς αὐτὴν λήγοντα εἴτε μονοσύλλαβα, εἴτε ὑπὲρ δύο συλλαβάς, ἐν τῇ συνθέσει ἀναβιβάζουσι τὸν τόνον. χθών, αὐτόχθων. χιτών, ἀσροχίτων. (Πόλῳ ἀσροχίτωνι) λειμών, διλείμων. αἰών, μακραίων. χωεῖς εἰμὶ πεπικνὴν χέσιν τινα σημαίνει, ὡς κοιτῶν, ποροκοιτῶν. θυρών, ποροθυρών.
 Χαμάδις, χαμαὶ εἰς γλῶ. ἔστι δὲ ὁπρῆμα τοπικόν ἐκ τῆ χαμαί. τὰ δὲ τῆ ἀδὶς ἑισύλλαβα ἐπὶ ῥήματα, τῷ αὐτῷ ἀδελφισμῷ, δὲ τῷ ἰ γράφεται καὶ βαρύνεται, φυγάδις, οἰκάδις. σισσημείωται τὸ ὁμαδὶς ὁξύνον.
 Χαμάζε, ὅτι ποροπεριπατᾶται, τῷ κανόνος λέγοντος ὅτι τὰ εἰς ζε λήγοντα ἐπὶ ῥήματα τῷ α παρληγόμενα, ποροπαροξύνεται, θύραζε, ἔραζε. ὅτι ἐκεῖνα μὲν, ὑπὸ ὀνόματος γίνεται, οἶον, θύραζε ἐκ τῆς θύρας. ἔραζε, ἐκ τῆς ἔρας. καὶ ἀθλῶαζε, ἀπ' ἀθλῶας. τὸ δὲ ὑπὸ ὁπρῆματος ὅθεν. ὑπὸ γὰρ τοῦ χαμαὶ γέγονε. καὶ ὡς διήλλαξε πρὸς τὰ ἄλλα ὡς τὸ σημαίνον, διήλλαξε καὶ ὡς τὸν τόνον. ἢ ὅτι ἐκεῖνα μὲν βραχὺ ἔχει τὸ α, τὸ δὲ, μικρόν. κυῶν γὰρ ὅθεν ὁ λέγων, ὅτι τὰ εἰς ζε ὁπρῆματα σωεσάμενον ἔχει τὸ πορὸ τέλος α, οἶον, θύραζε, ἔραζε, πλὴν τῆ χαμάζε.
 Χαμαί, ἢ παρὰ τὸ χάω, ἢ παρὰ τὸ χθών, χθαμαί, καὶ χαμαὶ καὶ ὑποβολῇ τῷ ε.
 Χαμαιπετής, χαμαὶ ἐρρίμμος.
 Χαμεῦναι καὶ χαμεδνάδες, χαμαὶ κοιμώμενοι.
 Χαμαίηλοι, ταπεινοί, ἢ δίφροι κοιλάδες.
 Χαμεταιεῖς, πόρνη.
 Χαμαιτυπία, πόρνη ἀδοξος. καὶ χαμαιτυπεῖον, τὸ πορνεῖον.
 Χαμόδινα, ταπεινὴ, ἀτελής κλίνη καὶ σίβας. καὶ χαμόδινα, κραββάτια ταπεινά.
 Χανδόν, ἀθρόον, ἀπλήγως, χωρητικῶς.
 Χαραδριός, εἶδος ὀρνέου, ὑπὸ τῆς χαραδρας, ὅτι ὡς τὰς χαραδρας ἀναστέφεται.
 Χαράσσω, καὶ πλεονασμὸν τῷ χ. ὑπὸ τῆς ἄρης ἀράσσω. ἢ ἐκ τῆ χαίρω τὸ βραχυῶν, ὅπερ ἐκ τῆ χάω τὸ χαράσσω γίνεται.
 Χαίρω, τὸ βραχυῶν, ἢ χαλῶ. καὶ κάρχαρος κύων ἐκ πύπου. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ σιδήρῳ τεμνόμενα καὶ χαρασόμενα, ὁξυνόμενα γίνεται. ὅθεν καὶ χαρακας καλοῦμεν τοὺς ὡξυμέρους καλὰμους, ἢ τὰ ξύλα.
 Χάραξ. διαφέρει δὲ ὁ χάραξ καὶ ἡ χάραξ, τὸ μὲν ὡς ἀρσενικῶς, σημαίνει τὸ στρατόπεδον, ἢ τοῖς χισμόντινα καὶ ὡς ἀρσενικῶς καὶ χαρακῶμα, θηλυκῶς δὲ ὁ τῆς ἀμπέλης.

Χάραξιν, ὅθεν ξύλοις, ἢ καλὰμοις, ἢ ἀκανθώδεσι φυτοῖς.
 Χαράκωμα, περὶ φραγμα, τείχος, παρὰ τὸ χαρακῶν, χαρακῶσω. τὸ παρὰ τὸ χάραξ ἀρσενικῶς.
 Χαραδρεῖται, ὀρύσσεται, κοιλαίνεται. χαράδραι δὲ αἱ διαίσεις καὶ τὰ χίσματα καὶ αἱ χείμαρροι γῆς, παρὰ τὸ χαράσσω.
 Χαρακτήρ, ἢ σφραγίς, ὁ τῷ ὀνόματι τύπος.
 Χάρις. παρὰ τὸ χαίρω, χαρῶ, χάρις. τὰ δὲ εἰς ἰς δισύλλαβα ἔχοντα πορὸ τοῦ ἰς ἀμπίβολον, εἰς κλίνεται δὲ τοῦ δ, ὁξύνεται, οἶον, ἑιγλὶς. εἰ δὲ διὰ τοῦ τ, βαρύνεται, οἶον, χάρις χάριτος. σημαίνει τρία. τὴν θεῶν, ὡς τὸ, Χαρίτων μίαν ὀπλοτεράων. τὴν δωρεάν, ὡς τὸ, Εἰ γὰρ δὲ τίποι ἰδὲω χάριν. καὶ τὴν ἀπορίπτεον, ὡς τὸ, Ὡς μὲν τῷ περιχόου χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμῳ. εἰς τὸ αἱματώεις.
 Χαρίεις, χαρίειςρος. πᾶν ὄνομα εἰς εἰς λήγον τὸ ὡς ἀδελφισμῷ συγκριτικόν ἔχει πλεονάζον δύο συλλαβάς τῆς ἀδείας, οἶον, χαρίεις χαρίειςρος, τιμῆεις τιμῆειςρος, μορφῆεις μορφῆειςρος, πολμῆεις πολμῆειςρος καὶ πολμῆειςάτη. καὶ ὡς παρὰ τὸ πόλμιν ἐχημάτισαι, ἀκονιῶνται ὡς συγκρίσει πάντα τὰ θηλυκά. ἡμάρτηται δὲ παρ' Ομήρῳ πλαταΐστος, ὑπερθετικόν ὡς ὅθεν, ὡς κήκιστος, ἄριστος. οἷοι μὲν τοῖς παροξύνουσι λέγοντες εἶναι ὑποκοριστικόν τὸ χῆμα, καθὼς καλαμίσκος καὶ πυργίσκος, ἀγνοῦντες ὅτι εἰ μὲν ὑποκοριστικόν, ἔδει δὲ τῷ κ ἐκφέρεισθαι. τὸ δὲ ὀρίστος, ἐκ τοῦ τῆ ἄρης, ἀλλ' ἀπὸ τῆ ὀρίστος, καὶ καὶ συγκροτήν. ἀπὸ ὅθεν ἰδὲ εἰς εἰς ἑδαιτέρων ἑδέποτε γίνεται συγκριτικόν. Φιλόδοτος.
 Χάρις, τὴν ἑῖπν ἀπὸ τέλους ὁξύνει Ἡρώδης.
 Χαριεντίζομενοι, δὲ βαπελδόμενοι, σκώπτοντες. καὶ Αἰσοφῶνης, Χαριεντίζεις καὶ καταπαίζεις ἡμῶν καὶ βαμολοχόη.
 Χαρίζεσθαι, κοινῶς μὲν ὡς οἱ πολλοί, ἰδίως δὲ, καὶ ὡς ὑπὸ ἀφροδισίων. ἢ ὑπὸ τῆ ἐν λόγῳ ὑποκατακλίνεσθαι.
 Χάρμα, χαρὰ, ἡδονή.
 Χάρμη, μάχη. κατ' ἀφροδισμὸν, ἢ ἐφ' ἧ οὐδεὶς χαίρει.
 Χάρτης, παρὰ τὸ χάω τὸ χαρῶ, (ἀφ' ἧ καὶ τὸ χάζω) γίνεται παράγωγον χαίρω, καὶ ὅθεν τῆς χαράς. χάρτης ὁ χωρητικὸς ἰδὲ ἐρεσφαιμένων. ἢ παρὰ τὸ χόρτος.
 Χάρων, ὁ λίαν, ἀπὸ τῆς χαροπότητος.
 Χαροπός, περὶ χαρὴς, δόφθαλμος, ὅς οὐ χαροπῇ.
 Χατίζεις, σημαίνει τὸ χεῖν, παρὰ τὸ ἔχει αἰτεῖν. ὁ δὲ χεῖν, ἀ καὶ ἔχει αἰτεῖ. ἢ ἐκ τῆ αἰτῶ τὸ ζῆν καὶ χεῖν, ὑποβολῇ τῆ ἰ γίνεται ἀπὸ, πλεονασμῷ τῷ χ. χατῶ, καὶ καὶ ὡς ἀγωγῶν, χατίζω. ἢ ἐκ τῆ ματῶ γίνεται ματίζω, καὶ ἑσπῇ.
 Χαυλιδῶν, καὶ χαλασμένης ἔχων τὰς ὀδόντας, ὅθεν

ἐν τῷ χθρὲς ἐπὶ ῥήματι ἔστι καὶ κατ' ἰδίαν ῥήτον, ὡφείλε μακρὸν εἶναι. γίνεται ἐκ τῆς ἐκθρῶς ἐκθρῶς, ἐχθρὲς, ἢ ἐκθρῶς αἵμα. ἐτυμολογείται δὲ παρὰ τὸ ἐχθρὲς ἡμᾶς γίνεσθαι ταύτης τῆς ἡμέρας.

Χεῶ, κυρίως ἐπὶ τῷ ὕδατος λέγεται. ὁ δὲ ποιητὴς αὐτὶ τῷ ποταμῷ εἶπεν, ὡς τὸ, Προχέοντο φαλαγγιδόν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ποταμίων ῥυμμάτων. ὡς τὸ χεῶ καὶ πνέω μέλλοντος εὐρον ἐγὼ ἐν τοῖς Εὐλογίαις τοῦ χρονολογικοῦ ῥήματι, μὴ εἶναι ἀπὸ τῆς χεῶ καὶ πνέω καὶ πλεονασμὸν. φησὶ γὰρ ἔπος, εἰδότες γὰρ ὡς ἐδέχοντο τὸ ἔχθρὸν τὸ ὑμνηστικόν, μάλλον τὸ πνέω καὶ χεῶ ἐνεσώτας ἀφ' ἑαυτοῦ, ὡς εἰναι ὑπόμνησις παρὰ τῷ ποιητῇ. τὸ γὰρ ἐκθρὸς, εὐκθρὸς πλεονασμὸν ἔχει, ὅπερ πάθος, ἐκ αὐξήσεως.

Χεῶ. χεῶ χεῶ, ὁ δούτερος ἀόριστος ἐχθρὸν, ὁ μέλλων δούτερος χεῶ. τὰ εἰς ὧν καθαρὰ διούλ- λαβα βαρύνοντα τὰ ἑαυτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ, δύναται ἐπὶ δούτερος καὶ τριτὴ προσώπων συναίρεσιν δεῖ- στα. πλεονασμῷ τῷ ὕ καὶ τὸν μέλλοντα, χεῶ- σω. ὁ παθητικὸς ἀόριστος ἐκ τῆς παθητικῆς πα- ρακειμένης, ἐχέθρῳ ἐχέθρῳ. ἔχθρῳ τὸ ὕ, ἔχθρῳ τὸ κακοφώνῳ. ὁ ἐνεργητικὸς πρῶτος ἀόριστος, ἐχέθρῳ καὶ ἐχέθρῳ.

Χεῖα, ἢ τῆς ὄψεως κατάδυσσις, Ἰλιάδος ψ. καὶ ἀλ- λαχὲ χεῖσται, αὐτὶ τῷ χαρήσει. ζήτει εἰς τὸ χεῖσθαι. ἀπὸ τῆς χεῖσθαι, ὅστις χωρεῖσθαι. εἰς αὐτὸ γὰρ μηχανᾶται ὁ ὄψις χαρήσθαι τὸ σῶμα ὡς περ εἰς ἔλκρον. λέγονται δὲ οἱ ποῖτοι τό- ποι εἰδυοί, καὶ ῥόχμαλα, καὶ αἵμασιαι. πα- ρὰ γὰρ τὸ χεῖ τὸ χαρῶ γίνεται χεῖα, καὶ πλεο- νασμῷ τῷ ι, χεῖα.

Χεῖμα, παρὰ τὸ χεῶ γίνεται.

Χεῖμων. χεῖμα δὲ τὸ πῶ, ἐφ' ὃ αὐτὸς δύναται χει- μῶνος ἐγκαθορμίσσασθαι. ἀπὸ τῆς χεῶ, ὅς οἱ μέλλων χεῶ, γίνεται χεῖμα, ὡς πνέω πνέω, πνεύμα, καὶ ῥοπή τῷ ὕ εἰς ι, γίνεται χεῖ- μα, ἀφ' ὃ χεῖμων. τὰ εἰς μὲν ὅδερα εἰς μὲν παραγόμενα ὀνόματα, κοινά εἰσι τῷ ἄλλῳ, καὶ ῥοπή τῷ ὕ ἐπὶ ἄλλῳ. οἷον, μῆμα, ἀμνή- μων ἀμνήμονος. χήμα, ἀχήμεν ἀχήμενος. εἰ- μα, λουχήμεν λουχήμενος. τὸ δὲ χεῖμων ὅζυ- τούτων καὶ ἀπλῶν καὶ περιεκτικὸν ὅν διήλλαξε. ὁμοίως καὶ εἰς παρ' αὐτῆς σύγκειται, βαρυχήμεν βαρυχήμενος. ἀπὸ τῆς χεῶ χεῖμων καὶ χεῖμων. φυλάσσει τὸ ὡ ὡς περιεκτικόν.

Χεῖμαρρος, χεῖμαρρος ποταμὸς, παρὰ τὸ ἐν τῷ χεῖμωνι ῥεῖν. καὶ γίνεται παρὰ τὸ χεῖν ἅμα. καὶ ἀπὸ τῆς ῥεῖν καὶ τῆς χεῖμων, γίνεται χεῖ- μαρρος, καὶ πλεονασμῷ τῷ ο, χεῖμαρρος, καὶ κατὰ συναίρεσιν, χεῖμαρρος, κλίνεται χεῖ- μαρρος.

Χεῖμεριος, ἀπὸ τῆς χεῖμα γίνεται. τὰ δὲ τῆς ιοῦ καθαρὸν ἔχοντα τὸ ρ, καὶ ὑπόνοιαν ἔχοντα,

ἔχθρῳ τῷ ι ῥεῖται. καίμεριος, ἀκαίμεριος, ὁ μὴ ἔ- χων καιρὸν. ὡς, ὁ τῆς ὥρας. ἀκαίμεριος, ἡμέ- ριος. χεῖμαρρος εἰμὴ ὡς ἀπὸ τῆς εἰς ὅς ἐδέτε- ρων, ἔχθρῳ τῷ θέρους θέρειος. λοιπὸν ἐν τῷ χει- μεριῳς, γίνεται καὶ συσολῶ τῷ ὕ χειμεριῳς, ὡς ἐσπεριῳς ἐσπεριῳς.

Χεῖραμος, σημαίνει τὴν κατάδυσιν παρὰ Λυκόφρο- νι. οἶμαι δ' ἀπὸ τῆς χεῖα γέγονε.

Χεῖραι, αἱ ἐν τοῖς ποσὶ ῥαγάδες. καὶ χειρόποδες, οἱ ἐν τοῖς πόδας κατεργαστές, οἷον, ῥαγό- ποδες.

Χεῖρσα, κήρσα, ἀπὸ τῆς χεῖρων χεῖρσος ὑπερθε- τικόν. χεῖρων δὲ κυρίως, ὁ καὶ χεῖρ ἦταν. αἱς ὁ ἄνθρωπος τῆς ἄλλων ζώων ἀφ' ἑαυτοῦ, τεχνάσαι δύναμις. καὶ χειρόπερος.

Χεῖρων, ὁ Κεῖταυρος, ἀπὸ τῆς ἔχθρῳ τῆς χεῖρων θραπείας τῆς ἐν ταῖς χειρουργίαις καὶ ῥιζοτομίαις. ἰατρὸν γὰρ τὸν ἡμῖν ὑποχρεῖται ὄρος. ἐν ἄλ- λοις δὲ, ὅτι χεῖραι καλεῖνται αἱ ἐν τοῖς ποσὶ ῥαγάδες, ὡς ἐν καὶ Χεῖρων, ἔχθρῳ τῷ ἐν χεῖρσιν καὶ ὀρεινοτέροις τοῖς ἔχθρῳ.

Χειρόνδες, ἡμῖνον, πρῶτον, ἢ ἔχθρῳ τῷ χεῖρσιν.

Χεῖρ, παρὰ τὸ ἔχθρῳ τὸ κρατῶ. ἐτυμολογείται δὲ παρὰ τὸ ῥαῖν χεῖσθαι ὅ ἐστι χωρεῖσθαι, ἢ ἔχθρῳ χεῖν.

Χειροδίκαι, οἱ τῇ τῆς χεῖρων δυνάμει πεποιθό- τες, καὶ δι' ἐαυτῶν ποιεῖν τὴν ἐκδίκησιν καὶ τύπτοντες, πεπτεῖν, ἐν τῇ ἰχθυί τὸ δίκαιον ἔ- χοντες.

Χειρόκρητα, ὑπὸ χεῖρων γεγλυμμένα, ἢ περικ- ξεσμένα.

Χειρόκρητον, ὁ παρὰ Ῥωμαίοις καλεῖται μανδί- λιον.

Χειρόμαντις, ὁ ἔχθρῳ ἐν ταῖς χερσὶ χαμμῶν μαν- τισμός.

Χειρόμεινον, τὸ χειρὸς ὕδαρ. Ἀριστοφάνης.

Χειρονομεῖν, κυρίως ἔστι νωμῶν ἔχθρῳ χεῖρων, ὅθεν χειρονομία.

Χλωχλώπηξ. Ἰστέον ὅτι τὰ εἰς ἀμειβάβωλον λήγον- τα αὐθιγὰ καὶ τὴν ἀρχὴν, ἐδέχοντο ἀπὸ δι- δείας συντίθεται, ἀλλ' ἢ ἀπὸ ἄλλης, ἢ ἀ- πὸ δοτικῆς, ὡς ἐπὶ τῷ πυριβλήτος. καὶ εἰ μὴ ἢ ἐπιφρομῶν λέξεις ἀρχεται ἀπὸ συμφώνων, ἀ- ποβάλλει ἢ ἄλλῃ τὸς. οἷον, φρῶν φρενός, φρενοβλαβής. χλῶ χλῶς, χλῶς ὄφρος. ἐπὶ δὲ ἀπὸ φωνήεντος ἀρχεται, ἀποβάλλεται καὶ τὸ ὀ καὶ τὸ σ. οἷον, φρῶν φρενός, φρεναπάτης. χλῶ χλῶς, χλωχλώπηξ. δεῖ προδεῖναι εἰμὴ ἀρ- χεται ἀπὸ τῆς ἢ ἀπὸ τῆς ε, τότε γὰρ τὸς μό- ρον ἀποβάλλεται, οἷον, χεῖρ χειρός, χειρο- δης, χειροεργός καὶ χειραργός. λιμὴν λιμῆς, λιμνοειδής. δεῖ προδεῖναι καὶ χεῖμαρρος τῷ χει- ρομαρρῷ. τὸ δὲ γίνεται καὶ κρατῶν χειρῶναξ, ὡς Ἰππῶναξ. ἔχθρῳ γὰρ τὴν κρατῶν, ἡμαυρώθη τὸ παράλκρον.

Χεῖλος, παρὰ τὸ χεῖν λόγος.

Χλωρός, ἀδὴ τὸ χαλῶ καὶ τὸ ὥρα, ὃ σημαίνει
 τινὲ μορφῇ, χαλάωρος, καὶ χλωρός, ὁ κεχα-
 λασμῆναι ἔχων τινὲ ὥραν. ὥς ἔκ τῃ χλωρότης.
 ἢ ἐκ τῆ χολῇ, ὑπερθεῖσαι, χλόη. ἐκ τῆς χλοη-
 ρός κὶ χλαερός. ἢ χολερός, καὶ πρᾶσιν χλωρός.
 ἐκ τῆς ὥχρον.

Χλωρόν δέος, χλωροποιόν. σημαίνει δὲ τὸ νέον.
Χλωρεὶς ἀνδρῶν, ἀπὸ τῆ χρώματος. ἢ διότι ἐν ἑαρι
φαίνεται ὅτε πάντα τὰ χλωρά. οἱ δὲ, τῷ χλω-
ροῖς ἡδομῆβλῳ. κρεῖττον δὲ τὸ παῶτον. ποταύτῳ
ὅδ τῷ πτέρωσιν ἔχει. καὶ Σιμωνίδης. Εὖτ' ἀνδρό-
νες πολυκάτυλοι χλωραύχνης εἰσέλαι.

Χυῖς, πλεονασμῶ τῷ. ὠδὲ τὸ χῆς. τῆτο ὠδὲ τὸ
χόος. τῆτο ὠδὲ τὸ χίω. Ἀπολλώνιος, Νέον
χνοχόντα παρείας.

Χόανος. Φύσαι δ' ἐν χαλάρουσιν εἴκοσι πᾶσαι ἐφύσ-
σων.

Χοῦ, ἐκ τῶ χέω, χοαὶ χοῶν, τὰ ὀπιχειόμενα. οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ἅπερ εἶχον κάλλιστα καὶ τιμιώτατα ἔρρα-
νον εἰς τὰς νεκρὰς τιμῶντες αὐτὰς.

Χολάδες, τὰ εὐτερά, καὶ μετὰ θείσιν τῷ κ' εἰς χ',
κοιλάδες γάρ εἰσι, καθὰ τὴν κοιλότητα, ἀφ' ἧς καὶ
κόλος καὶ κοῖλος, ὁ ἔρημος καὶ κοινὸς τόπος. ἡ πα-
ρὰ τὴν χύσιν. Ὁ μῆρος, ἐκδ' ἄρα πᾶσαι χλύτο
χαμαὶ χολάδες. ἡ δὲ τὸ καὶ φύσιν δέχεσθαι τὸ
χολῶδες ἀπὸ τῆς ἥπατος, ἐπεὶ δὴ εἰς αὐτὰ συρρεῖ
ἡ ξανθὴ χολή. τὸ μηχανησταμῆς τῆς φύσεως
πρὸς τὸ διαθερμαίνεσθαι καὶ ἐρεθίζεσθαι αὐτὰ τῇ
δριμύτι αὐτῆς πρὸς τὴν ἀπέκλεισιν τῷ περι-
τῷ. ἡμεῖς δὲ ψυχρὰ ὄντα τῇ κράσει, ἀργὰ μέ-
νειν, καὶ μηδέποτε ποιεῖν τὴν ἀπέκλεισιν. τοιαῦτα
δὲ τὰ νύδρωδη.

Χόλικες, αἱ τῆς βοῶν κοιλίαί.

Χόλος, ~~ἡ~~ τὸ χέω. συγχεῖται ὅτ' ἡ ψυχὴ ἐν τῇ
ὀργίζεσθαι. τὸ χῶ, μικρόν. ἐκ τῶ χέω, ὁ ὅτ' ἡ χό-
λος ~~ἡ~~ συγχεῖται. ἡ παρῶπι ὅτ' ἐκκαυσίς τῆς καρδίας
καὶ ἐκκαυσίς τῆς χολῆς παρὸς ὀργὴν, χόλος λέγε-
ται. ἐστὶ δὲ εἶδος τῆς ἀποπεπτωκότων τῆς οὐρόμα-
τι εἰδικῶς. τὸ χολικόν, θυμός.

Χολᾶπε. ἐκ τῆ χολῇ, γίνεται χολᾶ χολᾶς συζυγίας
δωτέρας. ὅθεν τὸ πληθυντικόν, Ἐμοὶ χολᾶπε.
ἐκ δὲ τῆ χόλος, γίνεται χολᾶ χολᾶσω συζυγίας
τρίτης. ὅθεν χολωθεῖς, τὸ ὀργισθεῖς. καὶ χολω-
ποῖς ἐπέεσσιν, ὀργιστικοῖς.

Χρὴν, σημαίνει τὸ ἔντερον. Ὡς δὲ τὸ χωρὶ καὶ τὸ
 ἔδω τὸ ἐδίω. Ὡς δὲ τὸ δι' αὐτῆς χωρεῖν τὴν
 ἐδωδὴν. ὅθεν καὶ τὸ, Δωδεκάχορδον ὄργανον.

Χοριγός, ὡς τὸ χεῖρ χερὸς καὶ τὸ ἄγω, γίνεται
 χερηγός, καὶ ἔοπη τὸ εἰς ὃ, χοριγός, ὁ δὲ
 χερὸς ἄγων.

Χορός, οἶμαι ὡς τὸ χαίρειν. ἢ ἐκ τῆ χάρος. ὁπότε
τῷ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον. ἢ χαίρω χαρὸς
κὶ χορός. ἢ ὡς τὸ χεῖρ χερός, χορός.

Χοροίτυπος, ὁ χοροδότης, ἢ τοι ὁ τύπος ἐν τῷ χο-
ροῦν τῶν ποδῶν ποιῶν. ἢ ὁ τύπων τὸ ἔδαφος.
καὶ ὁμοῦ, Πέπληγον δὲ χορὸν θεῖον ποσίν. τὸ

δὲ χάρος, καὶ τὸ χάω τὸ χαρῶ. σημαίνει δὲ
τὸν τόπον.

Χόρτος, παρὰ τὸ ἐν τῇ χέρσῳ γίνεσθαι. ἢ παρὰ τὸ
 κείραι κόρπος, καὶ χόρπος. ἢ χόρπος αὐλῆς, ὅ τῃς
 αὐλῆς ὄρος. χόρτων γὰρ αὐτὶ τετείχων ἐχρῶντο.
 ἄρχι δὲ τῶ νυν ἐν Λυκίᾳ, ὑπὸ τῇ χόρτῃ πα-
 ραβάλλουσιν αὐλὰς τοῖς ἐν ἀρχαῖς οἰκίμασιν, ὁ-
 μρος Ἰλιάδος α'.

Χορτάσαι, παρὰ τὸν χόρτον τὸν ἀβρααμίδεμον
τοῖς ὑποζυγίοις. καὶ ὅτι ἀπὸ τῆς διρέσεως τῆς ἡ-
μιτέρων βοφῶν, τάτῃ ἐκέχλωτο, παρὰ τὸ κό-
ρος.

ὅς.
 Χρῶ, σημαίνει πρῶτε. τὸ ξῆω, ὅς ἔχῃ χαύω χαύ-
 σω, Ἰλιάδος ἐ. χαύση, ἀντί τῆ ἀμύση ἐπ' ὀ-
 λίγον τὸν χαῖται, ὅπῃ ἔσθῃ, ἥτοι προσεγγίσῃ.
 Ἄπὲ τῆ χαῖτος, χαῖ, οἶον προσφύσῃ. τὸ μα-
 τύομαι, ὡς τὸ, Τοιαῦθ' ὁ φοῖβος χεῖ. τὸ πτώ-
 μαι, ὅς ἔχῃ χεῖμα. τὸ ἐφρμῶ, ὡς τὸ, Τίς
 τοι κακὸν ἔχασε δαίμων. τὸ παρέχω, ὅς ἔχῃ
 τὸ κιχαῖ καὶ ἀναδιπλασιασμόν. καὶ χητός, ὁ
 ἀναθός, ὁ πᾶσιν ἑαυτὸν παρέχων.

Χραιομῶ, καὶ βαρύνεται καὶ περισσάται. γίνεται ἄπο
τῆ χρήσιμος χρισιμῶ, συστολή τῆ ἢ εἰς ἁ καὶ μετα-
θέσει τῆ σ, χραιομῶ, ὁ δεύτερος ἀείσιος ἔχραιο-
μον. ἔστι δὲ συζυγίας πρώτης, καὶ σημαίνει τὸ
βοηθῶ καὶ φυλάσσω. ἢ ἐκ τῆ χαρίζω χραιομῶ,
καὶ ἐν ἑαυτῷ θέσει καὶ σωμαρέσει, χραιτμῶ ἔχραιτ-
μον, ὡς ἄπο τῆ ἀμαρτῶ περισσάμην, δεύτερος
ἀείσιος ἥμαρτον.

Χρέος, ἀπὸ τῆς ᾠῆς, ὃ σημαίνει τὸ εὐδεῖσθαι, γί-
νεται χρέω. ὃς ἔστι γίνεσθαι χρέος καὶ πλεονασμὸν
τῆς ῥ. ὅπως Ἀπολλώνιος. εἰς δὲ τὸ ἄλλο μαρτυ-
ρεῖται ὅτι ἐκ ἀπὸ τῆς ᾠῆς, ἀλλ' ἀπὸ τῆς χρέω χρέο-
μαι. ὃ δὲ Χοροβοσκὸς εἰς τὰς αὐτὰς κινόντας τῶν
ἐκτετέρων, λέγει ὅτι τῆς χρέως ὅτι ἔχει μὲν τὸ
μαρτυρεῖται, καὶ κλίνεται οὕτως καὶ πληθυντικῶς
καὶ διῃκῶς. ἐν δὲ τῇ εὐθείᾳ τῶν πληθυντικῶν,
εἰς ἃ λήγει, οἷον χρέα, καὶ συγκοπῇ, χρέα.
ὅταν δὲ ᾄηται ἔχει τὸ ἔ. καὶ ὡς Ἀττικῶς χρέως,
τὴν αὐτὴν ἔχει ὀρθῶς, ᾠκικῶς, αἰτιατικῶς,
καὶ κλητικῶς. μόνῳ δὲ τὴν δοτικῶν ἔχει ἁπλά-
ται. καὶ ἔστι δίπλωτον. εὐθείαν γὰρ καὶ δοτικῶν
ἔχει μόνον, οἷον τὸ χρέως, τῆς χρέως, τῷ χρέει,
τὸ χρέως, ὡς χρέως. διῃκα δὲ καὶ πληθυντικῶν,
ἐκ ἔχει.

Χρειῶν, σημαίνει τὴν χρείαν. ὡς πρὸς τὸ πᾶν γίνεται Σπειῶν καὶ Σπειῶ. κλέος Κλεῶν καὶ Κλειῶ, ἔπω χρεῶν καὶ χρεῶν. ἡ δοτικὴ, Χρεοῖσι ἀναγκαίη, ὡς Κλειοῖσι. ἦ γὰρ διὰ χρείαν ἐπιφύρασαν καὶ ἐπείγυσαν. ὑπὸ δὲ τῶν χρεῶν, γίνεται χρεῖα καὶ χρεῖα πλεονα-
μῶς τῶν ἰ. ὡς κλέος καὶ κλειος.

Χρείω, τὸ χρησιμοδοτῶ δὲ λαφθόγγε. παρὰ τὸ
τὸ χρεός χεῖω, καὶ πλεονατμῶ τῷ ἰ, χεῖω. τοῖς δὲ
χεῖω ἐχασί χρησιμῶδε ὁ θεός. χεῖω δὲ τὸ ἀλεί-
φω, δὲ τῷ ἰ, ὅς ἐ καὶ Χειρός. ὑπὸ τῷ χίμπτω.
ἢ πρὸς ἀντιλασολῶ ἀλλήλων.

Χρί-

Χρέμιζον, Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι, Ὁξεῖα χρέμισαν, ἀπὸ τῆ χρεμίτιζον. τὸ δὲ χρεμίθεσκον, ἀπὸ τῆ χρέμω, χρεμέθω.

Χρη, ἀπὸ τῆ χῶ δολέρας συζυγίας, γίνεται χῆμι. ἢ ὁ μέλων, χῆσω. εἰς τὸ ἀπόχρη. τὸ δὲ χῆόξυτόνως, σημαίνει ὀπρήριμα, αὐτὶ τῶ δεῖ, ὡς τὸ, Χρη μὴ σφωίπερόν γε θεᾶ ἔπος εἰρύσασθαι. περιπαυμένως δὲ, σημαίνει ῥῆμα Ἀττικῶς, ἀπὸ τῆ χῶ χᾶς χᾶ, Ἰωνικῶς καὶ Ἀττικῶς, χῆ. ὅξ ἢ οἶμαι καὶ τὸ χῆω. ὁξυύεται δὲ τὸ χῆ. ὅτι πᾶσα λέξις δυσύλλαβος ἐν ῥήμασιν, εἰ μὴ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ὀποκοπῇ, τὴν καταλιμπανομένην συλλαβὴν περιπαύ. εἰ δὲ ἀπὸ τέλους, ὁξυύει. τὸ χῆ καὶ δεῖ, λέγασιν εἶναι ὀπρήριματα, πλεόν δὲ λέγεται εἶναι ῥήματα.

Χρήμα, κυρίως τὸ δῆ χειρὸς ἔργον, οἷον χέριμα. ἢ παρὰ τὸ χῆσω ὃ σημαίνει τὸ κτῶμαι, ὅξ ἢ ἐχρησάμην, τὸ ἔλαβον, ἐκπασάμην.

Χρήζω, ὡς σημαίνει τὸ δέομαι, ἔχει τὸ ἰ προσγεραμμένον. ἀπὸ τοῦ τῆ χῆός, γίνεται χῆίζω, καὶ ἔοπη τῆ εἰς ἡ, χῆίζω. Χρηίζοντο καὶ αὐτοί. καὶ καὶ σωαίρεισιν, χῆίζω. εἰς τὸ κλήζω. ὅτε δὲ σημαίνει τὸ χρησμοδῶ, ἔστιν ἀντὶ τῆ ἰ, καίπερ τῆς ἐτυμολογίας ἀπαιτήσης σὺν τῇ ἰ γεγράφθαι. παρὰ τοῦ τὴν χῆαν ὅξ. ποῖς τοῦ χῆαν ἔχουσι τάλιθῃ μαθεῖν, χρησμοδεῖ ὁ θεός. ἀλλὰ πρὸς αὐτὴν ἐξολὴν τῆ σημαίνοντος τὸ δέομαι, ἐκ ἔχει τὸ ἰ.

Χρηστῆρ, ἔστιν ὁ παρέχων χρησιμῆς. καὶ γίνεται παρὰ τὸ χῆω. ἔπος ὁ Χοιροβοσκός. Οἶμαι δ' ἐγὼ παρὰ τὸ χῆίζω ὅπερ σημαίνει τὸ αὐτὸ, γίνεται χρηστῆρ.

Χρησις, παρὰ τὸ χῆω χῆσω. διαφέρει δὲ ἀπὸ ἀδόσιως. χῆσις μὴ τοῦ λέγεται ἢ τῶ ἀρχαίων ποιημάτων μαρτυρία, παράδοσις δὲ, ἢ τῶ γραμματικῶν. οἷον τὰ μὴ Οἰκίη, καλεῖται χῆσις, τὰ δὲ Λεϊσάρχη τῆ γραμματικῆς, παράδοσις.

Χρηστῆς, ὁ ἀγαθός. ὁ χρησίμος ἀνὴρ. ἀπὸ τῆ χῆθαι. ὅτι αὐτῶ χῶμεθα.

Χρησις, καὶ ὁ δανείσας καὶ ὁ δανεισάμενος.

Χείσμα, παρὰ τὸ χῆω χῆσω χῆσις καὶ χῆσμα. σημαίνει τὸ ἄλειμμα. Ἰστέον δὲ ὅτι ὡς περ λέγεται κρέμα καὶ κρέσμα, ἔτω λέγεται χῆμα καὶ χῆσμα.

Χεῖμπω, σημαίνει τὸ περιβάλλω, καὶ προσπελάζω. ἀπὸ τῆς χειρὸς χεῖρμπω, πλεονασμῶ τῆ μ χεῖρμπω, καὶ συγκοπῇ. κυρίως τοῦ τῆς χειρὸς σωμνταῖ καὶ περιβάλλειν καὶ προσεγγίζειν. ἢ ἀπὸ τῆ χῶπῆς, τὸ τῆ χῶπῆς ἐγγίζειν. χῶ, χῆμπω.

Χρόα χῶν, εἴρηται εἰς τὸ βόα βῶν. καὶ δῆ χροός. γίνεται παρὰ τὸ χῶ ὃ σημαίνει τὸ βάπτω, ὅξ ἢ καὶ χῶμα. ἢ ἀθεῖα χῶς. ὅθεν τὸ, Χρῶσαι ἄνδρα. ὃ καὶ μεταβολὴ τῆς εἰ, χῶς, ὡς βῶς βῶς παρὰ Δαριεῦσι.

Χρόμαδος, Ἰλιάδος ψ'. τὸν ἐν τοῖς χροῦσιν ὑπὸ τῶ πληγῶν γινόμενον φόρον. ὀνοματοποιήσας χρόμαδον εἶπεν ὁ ποιητής. ἢ παρόσον θυμικῶς ἀλλήλοισι ὀπφειρόμενοι ἔχουσιν τὰς ὀδόντας. διόπερ φοίνικας ἀναλαμβάνουσιν, ἵνα τῆς ἐπεριδόμενοι, λυμαίνονται τὰς ὀδόντας.

Χρόμις. Μουσῶν δὲ Χρόμις ἦρχεν. τὸ δὲ Χρόμιος, πλεονασμῶ ἐγένετο τῶ ο. ἢ ὁ χρόμιος χροικὴ μετέθετο εἰς ὀδεῖαν, καὶ γέγονεν ὁ Χρόμιος.

Χρόνος. παρὰ τὸ ρέω, ῥόνος, καὶ χῆνος. ἢ παρὰ τὸ χῶ τὸ τελειῶ.

Χρωδύλαι, μολυνθῆναι, ἀπὸ τῆ χῶζω. ὅπερ ἀπὸ τῆ χῶ τὸ βάπτω γίνεται. κυρίως τοῦ χῶδῆναι τὸ ἀπὸ αἵματος μολυνθῆναι.

Χρῶζω, σημαίνει τὸ πλησιάζω. χῶς χῶπῆς χῶτίζω, ὡς φῶς φῶπῆς φῶτίζω, ἀποβολὴ τῆ τ, χῶίζω, καὶ σωαίρεισι, χῶίζω.

Χρυσίτις, σημαίνει τὸν λίθον, ἐνθα ἀκονῶσι τὸ χρυσίον.

Χρυσόρραπις Ἑρμῆς, ὁ χρυσῶν ῥάβδον ἔχων.

Χυτῆ, εἰς πᾶσα γῆ, ἀλλ' ἢ τοῖς νεκροῖς ὀπφειρόμενη.

Χρύσις. πόθεν χρύσις; παρὰ τὸ χρυσός. τὸ δὲ χρυσός, παρὰ τὸ ρύω ρύσος. καὶ πλεονασμῶ τῆ χ, χρυσός. καὶ τί μετέχει τῆ ρύω; ὁ τοῦ χρυσὸς διδόμενος, ρύεται τὸν ἄνθρωπον ἐκ τῆ θανάτου.

Χύτλα, κυρίως εἰσὶ τὰ μετ' ὕδατος ἔλαια, καταχρηστικῶς δὲ, καὶ τὰ ἐναγίσματα, οἷον, Χύτλα τέ σὶ χόλαντε καὶ ἡγνισαν ἐντομα μῆλα.

Χυτλάσαι, εἰς ἀπλῶς τὸ ἀλείφαι, ἀλλὰ τὸ ὅτι λαβῶν ἀλείφεται, χυτλάσασθαι ἔλεγον. καὶ χύτλον, τὸ μετ' ὕδατος ἔλαιον.

Χυτῆ λιμνῇ, παρὰ Ἀπολλωνίῳ. χυτῆς λιμνῇ Κυζίκου. χυτῆς δὲ καλεῖται ὁ περιεκλειθεῖς, καὶ λίθοις οἰκοδομηθεῖς, καὶ μὴ αὐτοφυῆς ὢν. καλεῖται δὲ ἔτω, καὶ ὁ ἰλὺς ἔχων καὶ ἄσιν, ἡγνισαν ἀκαθαρσίῳ.

Χυτῆρες, ἀπὸ τῶ χυτῆροδων τῶ ἐχαρῶν τῶ μαγείρων. περιφραστικῶς χυτῆραν εἶπε.

Χωλός, ἐκ τῆ κῶλον τὸ ὅσεν, ὁ τὸ ὅσεν βεβλαμμένος. ἔοπη τῆ φιλεῖ εἰς δασύ, καὶ μεταβολὴ τῆ τόνε, χωλός. χωλός δὲ ὄνομα ῥήτορος, ὡς Πῶλος. εἰς δὲ τὸ ἄλλο ἐτυμολογικόν, ἔοπη τῆ κ εἰς χ, καὶ τῆ ο εἰς ω. κόλος γὰρ ἔστιν ὁ μὴ τέλειος. Οἶμος, Κόλον δόρυ. καὶ κόλος κείως, τὰς ἀποβεβληκότας τὰ κέρατα. χωλός ἐν ὁ μὴ τέλειος.

Χωρῆς, ὁ γεωργός. παρὰ τὸ χωρίον.

Χῶρος, εἰς τὸ χορός.

Χῶρυμπόται, χῶρυμπεῖς, ἀντὶ τῆ καὶ οἱ συμπόται, καὶ οἱ συγχεῖς, σὺν τῇ ἰ. ἔτω τοῦ λέγασθαι τὸ μὴ ἰ τῆ σωδέσμε ἐκθλίβοντες καὶ ποιῶντες κῆρσιν τῆ α ὁ εἰς τὸ ω, καὶ προσγράφει τὸ ἰ τῆς διφθόγγου, ἔχοντες ἀναγκάως καὶ τὸ π εἰς χ. οἷον, χῶρυμπατισμοί. ἔπος εὖρον εἰς τὴν ὀρθογραφίαν ὧς τῆ Μιλησίᾳ.

Χῶα,

Χῶω, σημαίνει τὸ λυπῶ καὶ ὀργίζομαι, ὅπερ γέγονεν ἀπὸ τῆς χέω χῶ, παρὰ τὸ διαχειῖσθαι τὴν χολήν. χῶεν χῶσω, ἡ μετοχή παθητική, χολόμενος χῶμενος, καὶ Δωρικῶς, χῶμενος. ὡς Μῆσα, Μῶσα, καὶ πλεονασμῶ τῆς ο, χολόμενος. ἡ παρὰ τὸ χολῶ χολῶσω χολήμενος, ἐκβολή τῆς λ, χολήμενος, καὶ ἔοπῃ τῆς ε διφθόγγου εἰς ὦ, χῶμενος, καὶ ἐν ὑποθέσει βαρυτόνως, χῶόμενος. ὡς ὅρα ὅρα ὀρῶρεν. ὥρῶρεν.

Χρήμα, πρᾶγμα, ἡ κτῆμα. καὶ χρηματισάμενοι, διαπραξάμενοι. καὶ χρηματίζεσθαι, τὸ χρήματα πράττεσθαι.

Χίλιοι. ὅτι πεσάρων ὄντων τῆς ὀρθογραφίας κανόνων, ἡ μὲν ἀναλογία τῶν τεχνικῶν, ἐστὶ κανόνων ἀπόδοσις. ἡ δὲ ἀλέκτος, γλαύσσης ἰδίωμα, ὡς ὅτι τῆς μείλιχος, μέλιχος γάρ φασιν οἱ Αἰολεῖς. ἰσορία δὲ ἔστιν ἡ τῶν παλαιῶν χρήσις ἡ καὶ παράδοσις. Ἰστέον δὲ ὅτι πολλάκις ἡ ἰσορία ἐναντιῖται ἀλέκτω τῆς ᾧ χίλιοι ἀπαιτῶντος τῷ εἰ διφθόγγον, χέλιοι γάρ φασιν οἱ Αἰολεῖς, ἡ ἰσορία ἐναντιομένη, δια μόνου ἰ γράφει. ἔγω γὰρ ἡ παράδοσις ἔχει. ἐτυμολογία δὲ ἔστιν ἐπὶ σημασία λέξεων, ὅπου πλείστον τὸ πάθος ἐχέσθαι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΨΙ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Ψ ἰ τὸ στοιχεῖον, ὅτι συειγμὸν ἔχει αὐτὸ ἢ ἐκφώνησις. καὶ ὅτι ὁ συειγμὸς ἐκ ἑσὶ τῆς, ἢ μόνον ψι. ἄλλοι δὲ, ὅτι εὐδὸς φαύει χρόνι διπλῶν ὄν.

Ψαλάξεις, παρὰ Δυκεφρόνι, κρέσεις, ψιλαφύσεις. καὶ ἀνδρὶ σίτε κισαρείσεις.

Ψάλλειν, ὅτι τῶν χορδῶν τῆς λύρας. παρὰ τὸ ψᾶν τὸ προσεγγίζω, ἢ παράγωγον φαύω. τῇ γὰρ κισάρα προσεγγίζοντες ἐψάλλον. παρὰ τὸ διακτύλων ἐπιφαύειν ὄνομα.

Ψαλμός ὄνομα ἀπλῶν προσηγορικόν. λέγεται γὰρ καὶ ὥδῃ. παρὰ τὸ ψάλλω, ψαλῶ, ἐψαλκα, ἐψαλμα, ψαλμός. ὡς τίλλω, τιλῶ, τέτιλκα, τέτιλμαι, τιλμός. καὶ ὥφειλεν εἶναι, ἐψαλμός, ἀλλὰ τὰ ἀπὸ τῆς παθητικῆς ἀδυναμίας γινόμενα ὀνόματα συνάρχεται θέλει ποῖς ἰδίους ἐνεσῶσι, καὶ φυλάττειν τὸ χαρακτηριστικὸν σύμφωνον ὅξ ὦν καὶ ἐγνώστο, ὀξυμῆται. τὰ εἰς μὲν προσηγορικά, ἔχοντα τῷ πρὸ τέλους συλλαβῶν εἰς λ καταληγέσθαι, ὀξυμῆται, οἷον, ὀφθαλμός. σισημείωται τὸ ὄλμος βαρυτόνως, ὃ σημαίνει τῷ ἰγδῶ. ἐστὶ δὲ λίθος περιφερὴς εἰς ὃν κόπτουσιν ἔσπερα καὶ ἄλλα τινά. καὶ ποιεῖται εἶδος καὶ μέρος τῶν ἄλλων. εἶδες τῶν ὑποπιπτικῶν τῶν ὀνόματι συνωνύμους. λέγεται γὰρ ὁ ψαλμός, ὕμνος, καὶ ὥδῃ, καὶ αἶνος.

Ψαλμῶδός, ἐκ τῆς αἰείδω γίνεται ψαλμοαειδός, καὶ συγκοπή καὶ κράσει, ψαλμῶδός.

Ψαλμῆιον, παρὰ τὸ τὰ ψαλμόμενα τρεῖν. τὸ τῇ, ἢ. παρὰ τὸ ἔρω τὸ φυλάττω, πλεονασμῶ τῆς τ, καὶ ἔοπῃ τῆς μακρῆς εἰς μακρόν.

Ψάμαθος, ἡ παραθαλάττιος ἄμμος, παρὰ τὸ φαύεσθαι ὑπὸ τῆς θαλάσσης, ψάμμος, καὶ ὑποβολή, ἄμμος. ὁ δὲ Ἡρώδης παρὰ τὸ ἄμμος λέγει ψάμμος.

Ψάρες ψαρῶν. δύο μόναι εἰσὶν εἰς αὐτὸ ὄνομα, ψᾶρ καὶ καρ, ὅπερ προθέσει τῆς ὅς κλίνεται. ἐστὶ δὲ καὶ ψαρός ἡ ὀψεία.

Ψαφρός, αὐχμηρός καὶ κακόχρεος παρὰ Νικάνδρου. εἴδα καὶ ψαφαρὴ ὁμοίως, λεπτή καὶ αὐχμηρά.

Ψαθαρόν, ἀπαλόν.

Ψεδρός, ἀραιός, μαδαρός. σημαίνει δὲ τὸν φαλακρόν καὶ ψιλὸν τῷ τεύχε. Ἰλιάδος β'. Ψεδρὴ δ' ἐπικλυῖσθε λάχνη. καὶ ψυός, ὁ φαλακρός παρὰ Σιμωνίδου. ἐστὶ ψᾶ, σημαίνει δὲ ἀπότινος μείζονος ἔσπας εἰς ἐλάχισον καὶ μικρὸν μέρος κατῆσθαι, ἢ ὁ μέλλων, ψήσω, ρηματικὸν ὄνομα, ψυός. καὶ ὁ πλεονασμὸς τῆς συμφώνου τῷ φύσει μακρῶ μεταβάλλει εἰς θέσει, ὡς πόντης πενιχρός, καὶ μικρός μακρός. ψεδρός ἐν παρὰ τὸ ἐψῆσθαι. ἡ παρὰ τὸ ψᾶ τὸ λεπτυῶν, ὅξ ἢ καὶ ψέω, ψεδρός καὶ ψεδρός. ἐκ τῆς τῆς ψᾶ, καὶ ψωμός μέρος τῆς τῆς ἄρτος. ὁ γὰρ ἄρτος, ὀλόκληρός ἐστι. ψᾶ καὶ ψέω τὸ λεπτυῶν, καὶ ψέω, ὅξ ἢ καὶ ψέας. διαφέρει δὲ. σημαίνει γὰρ τὸ παραγωγὸν ῥῆμα, ἐλάττωσθαι ἔσπας ἐπιστῆν ὑποκειμενῶν. τοῖσιν γὰρ ἐστὶ καὶ τὸ φαύω καὶ τὸ ψάλλω καὶ ψέω. τότε γὰρ ψάλλειν, τὸ ἵπτανα τῷ πλήρῳ παίειν σημαίνει. καὶ τὸ φαύειν, ἵπτανα τῆς κατὰ πτεσθαι. ὁμοίως καὶ τὸ ψήχειν. ἔπος ἐν καὶ τὸ ψέειν, ἢ προκαταρχει τὸ ψᾶ, ἀφ' ὃ ὁ ψωμός τὸ ἐλάττω παρὰ τὸν ἄρτον, παρ' Ομήρῳ.

Ψεύδος, παρὰ τὸ ψεύδω ἢ ψεύγω, ψεύγος καὶ ψεύδος, ὃ πάντες ψεύγμεθα. ἡ παρὰ τὸ φεῖδω φεῖδος, καὶ ἔοπῃ, ψεύδος. ἡ παρὰ τὸ εἶδω τὸ βλέπω καὶ ἀντίφασιν.

Ψεύδης ψεύδης, ὀξυμῆται. διότι κλίνεται δια τῆς ες. τὰ γὰρ εἰς διῆς δισύνθετα μὴ κλινόμενα εἰς ες, βαρύνεται. οἷον, μῦδης, γράδης, ἄδης.

Ψηλαφῶν, ἡ μεταφορὰ τῆς λέξεως ἀπὸ τῶν μῆλων. καὶ δηλὸν τὸ σημασιόμηνον. μῆλα γὰρ τὰ πορβάτα. μηλαφῶν, τὸ τῶν μῆλων ἐφάπτομαι. καὶ ἔοπῃ τῆς μ εἰς ψ. ἡ παρὰ τὸ ψᾶ τὸ προσεγγίζω καὶ τὸ ἀφῶ

ἀφῶ τὸ ψηλαφῶ, ψηφῶ, καὶ πλεονασμῶ τῷ λ, ψηλαφῶ.
 Ψῶος, εἰς τὸ ψεδνός.
 Ψηφίδες, αἱ μικραὶ λιθάδες καὶ λεπταὶ, Ἰλιάδος φ. ἐκ τῆ ψήφος. τῆτο παρὰ τὸ ψῶ τὸ προσεγγίζω. ἔστι δὲ κρείσσις, ἀπόφασις, ἀλαλιά, λόγος.
 Ψῶες, αἱ μικραὶ μῦται, ἐξ ἑ καὶ προσψωισμῶς. καὶ ψῶας λέγουσι τὸ σπέρμα τῶ φρονίκων.
 Ψήγματα, μικρὰ κομμάτια.
 Ψήμη, τὸ καὶ μικρὸν σάζον, ἐξ ἑ καὶ λῶδιον.
 Ψεφνός καὶ ψεφνός ἀνὴρ, σκοτεινός, ἐκ ὀψφανής. ψέφος ὃ τὸ σκότος φησὶ Πίνδαρος Ἀριστοκλεί.
 Ψιλός, ὁ ἀδυνάτος, παρὰ τὸ ψῶ. ὅθεν καὶ καταψίω, ἑ παῦ ἀπέψισαι, καὶ ἀφήριται. ἢ παρὰ τὸ ψῶ τὸ ἀπτομαι ψιλός, ψιλή. διχρῶς ὃ ἀππεταίτις τῆ ψιλῆ. καὶ ψιλῶ ἀρεσκῶ, τῷ ἀδυνδρον χώραν τῷ πρὸς τὸ σπ ἰριεῖται καὶ ἀρεῖται ὀπιπιδείαν.
 Ψαίρειν, τὸ ἀδυνῶς τι ποιεῖν.
 Ψαιεῖν, πόπανα, πλατύματα τινὰ εὐρυγύλα, εἰς δυστίαν γινόμενα.
 Ψήχειν, καταμάσσειν, τρέβειν, ξύειν.
 Ψάχοντες, θρύπτοντες, λεπτιύοντες.
 Ψεκάδες, δρόσοι, παυσιάδες τινὲς εἶναι, παρὰ τὴν παῦσιν. ὁ δὲ Ἡρώδης ψεκάδες καὶ ψιάδες, ἀποβολὴ καὶ μεταδύσει. ὁ δὲ Φιλόξενος, ἔστι ψῶ ῥῆμα, παράγωγον ψίω τὸ λεπτιύω καὶ ἐλαττώ, ἀφ' ἑ ψιάς, ἢ καὶ λεπτόν τῷ ὕδατος ἐκδοσις. ὡς λάμπω λαμπάς, ἴλλω ἱλλάς, ἔγω ψίω ψιάς, ἢ κατ' ὀλίγον καπερχομένη δρόσος. οἱ δὲ, παρὰ τὸ ψίω τὸ ποτίσω.
 Ψίδυρ ψίδυρος, ὡς τὸ ψύθος. λέγεται καὶ ψίδυρος ψιδύρε. καὶ ψιδυρίζω, τὸ τῇ φωνῇ λεπτολογῶ. ὡς τὸ ψίω καὶ τὸ θύρα, ὃ σημαίνει περιφραστικῶς τὰ χεῖλη. ἐκ τῆ καὶ ψιδυρισμός, ἢ λεπτὴ φωνή. τινὲς δὲ τὸ ψιδυρίζειν ἀνοματοποιεῖσθαι φασίν, ὡς τὸ κέικε, καὶ σίζεν, ἀπὸ τῆ περὶ μὲν ἢ καὶ ὑποφυσῶντος τῆ ἀέμε. οἶον, Ἡδύτι τὸ ψιδυρίσμα τῶ δυνδρῶν ἡκίετο. ὅθεν κυρίως ὅπῃ τῶ ψιδυρίσμων τὸ ψιδυρίζειν λαμβανέσθαι ἐγκειμένον τῷ ψύθος. Καλῖμαχος, Σκύλλα γυνὴ κατακάσα, καὶ ἑ ψύθος ἔνομ' ἔχουσα.
 Ψίξ, παρὰ τὸ ψίχω τὸ ἐμβρωματίζω.
 Ψολόεντα κεραυνόν, τὸν ἅμα τῷ φαῦσαι ὀλλύτα, τὸν ὀξείως φερόμενον.
 Ψοφομηδής, ὁ ἡχητής, παρὰ τὸ ψόφος, καὶ μῆδομαι.
 Ψύδραξ. οἱ Ἰῶνες ψύδρακας λέγουσι πᾶς ποικίλας. ὅθεν καὶ ἡμεῖς ψύδρακας καλεῖμεν τὰ ὅπῃ τῷ σώματος ὅξανθήματα.

Ψύθος, τὸ ψεύδος, ἐκβολὴ τῆ ε, ψύθος, καὶ ἔοπῃ τῆ ε εἰς θ, ψύθος.
 Ψύη, παρὰ τὸ φαῦω, ἢ ὀπιψαύουσα σάρξ καὶ ἐξ ὀπιπολής εἶσα πῖς ὀσέοις. ἢ παρὰ τὸ ξύω ξυη καὶ ἀντίφρασιν, ὡς διχρῶς ξύσαι καὶ διωάμιθα. ἢ παρὰ τὸ ὀπίσω, κρείσσει τῷ πς, γίνεται ὀψύη ἐξ αὐτῆ, καὶ ὀπιπολή τῷ ο ψύη, ἢ ὀπίσω ἄγασα.
 Ψυκτὴρ, ἢ ψιάλη, ἀπὸ τῆ ψύχειν, ὅτι ἐν αὐτῇ ὕδωρ, ἢ οἶνος ψύχεται.
 Ψυχαγωγία, ὅπως τὸ ὕδωρ αἰμυνοῦται ταμιεύεται πρὸς τῷ ὀσείων τῶ χωρίων. ἢ αἱ θυεῖδες τῶ μεταλλῶν αἱ πρὸς τὸ ἀναψύχειν γινόμεναι. ἢ ὄνομα πίπτε ἐφ' ἑ οἱ μάντις ὅπῃ ψυχῶν μαντεύονται, ἀναφέρουσι τὰς ψυχὰς τῶ νεκρῶν.
 Ψυχαῖον, τὸ ἀναψυχῶ λαμβανέειν ἐκ πνύματος.
 Ψύχω, σημαίνει δύο. τὸ ζωοποιῶ, ἐξ ἑ καὶ ψυχή. καὶ τὸ φυτό, ἐξ ἑ Ἰλιάδος ὕ, Ἡ κα μάλα ψύξασα, αὐτὴ τῷ φυτόσασα.
 Ψυχή, παρὰ τὸ ψύχος, ὃ σημαίνει τὸ πνεῦμα. ὁ μικρός, Ψυχῆς ἱμερών, αὐτὴ τῷ πνύματος, ὅπῃ τῷ ἐλπίνοει. πνεῦμα δὲ καὶ ἡ ψυχή. ἢ παρὰ τὸ ψύχω τὸ ζωοποιῶ, φυτόχητις εἶσα, ἢ τῷ φύσιν σωῆχασα. ἔστι δὲ ὄνομα προσωποποιῶν. καὶ σημαίνει δύο. τῷ ψυχῶ, ὡς τὸ, Ἡ δ' ἐκ ῥεῖθεων ἀπέπτατο φαίδιμος ψυχή. καὶ τὸ αἶμα, Ψυχή δὲ κατ' ἐπαμύλῳ ὠτειλῶ ἔασυτο.
 Ψυχρός, παρὰ τὸ ψύχος ψυχρός, καὶ συγκοπῇ, ψυχρός.
 Ψῶα καὶ ψῶξα, ἀμρόπερα τῷ δυσωδίαν σημαίνει. Ἀρπυαὶ ἄτλητον ὅπῃ ψῶαν πνεύσκον.
 Ψωλή, παρὰ τὸ ἐμρυτᾶσαι καὶ τῷ ὀρξιν τῶ ἀφροδισίαν, ὅτι καὶ φύσει φυτόδης εἶσι.
 Ψωμός, παρὰ τὸ ψύχεσθαι ὡς τῶ ὀδόντων καὶ τρέβεσθαι. καὶ τὰ ψῶσα, ὁμοίως. ὁ δὲ Ἡρώδης, παρὰ τὸ ψῶ τὸ λεπτιύω. δηλοῖ ὃ αὐτῆ τῷ ὀπτελῆς τὸ ἐλαχιστόν. καὶ ψῶρα ὁμοίως, παρὰ τὸ ψῶ. ἑ παράγωγον, ψῶω, ἐπεὶ οἱ πᾶσι πάθει σωιχόμενοι τῷ τῷ, πολλῶν ἔχουσιν ὀρμῶν πρὸς τὸ ψῶτε καὶ κινήσειν τὰ πεπονθότα τῷ σώματος μέρη. τὸ δὲ ψῶ, σημαίνει πῶσαρ. ψῶ ὃ τὸ ἀπτομαι, ἐξ ἑ καὶ ψῶρα, παρὰ τὸ ἀππεῖσαι καὶ κινήσειν τὰ πεπονθότα μέρη τῷ σώματος. ψῶ τὸ λεπτιύω καὶ σμικρύνω, ἐξ ἑ καὶ ψιλός σφατρώτης, ὁ ἀοπλος καὶ γυμνός. τὸ κόπτω, ἐξ ἑ καὶ ψωμός, ὁ εἰς μικρὰ κικομυῖος. ψῶ τὸ καίω, ἐξ ἑ καὶ ψωλός ὁ καυόμενος δαλός.
 Ψῶρα. ἀπὸ τῆ ψῶ, ὅτι οἱ πᾶσι πάθει τῷ τῷ συνεχόμενοι πρὸς τὸ ψῶτε καὶ κινήσειν τὰ πεπονθότα τῷ σώματος μέρη πολλῶν ἔχουσιν ὀρμῶν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ Ψ ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

ΑΡΧΗ

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ω ΣΤΟΙΧΕΙΟΥ.

Ω, σημαίνει τὴν ἀνάκλασιν τῆ κρᾶσπέδε
τῆ ἱματίε, σὺν τῇ ἱ χράφεται. ἔστιν οἷς
οἷος, τὸ πορόβατον. καὶ σωμαίρεται, οἷς
οἷος. τὸ θηλυκὸν, οἷα, καὶ κατ' ἐκτασιν
τῆ ο εἰς ὦ, ὦα. καὶ ὅ οἱ ἀρχαῖοι, πορόβατον
δέρματα ἔβαλλον ἐν τοῖς κρᾶσπέδοις τῶ ἱμα-
τίων. ἢ ἀπὸ τῆ οἷς, τὸ κητικὸν οἷος, τὸ
θηλυκὸν οἷεία, καὶ καὶ συγκοπλὺ καὶ αὐξήσιν
τῆ ο εἰς ὦ ὦα. τὸ δὲ οἷς, παρὰ τὸ οἷω τὸ
κομίζω.

Ωρον, σὺν τῇ ἱ. πρῶτον μὲν, ὅτι ἀπὸ τῆ οἷω
ἐλθὲν καὶ ὅρον τῆ ο, εἰς ὦ, ὥσπερ οἷχομαι
ὥχον, οἷκω ἄκον. ὁ ὅ ὡρατικός πάν-
τοτε μεγαλύνεται καὶ τὴν ἀρχὴν, ἢ χρονικῶς,
ἢ συλλαβικῶς. δῆλον δὲ ὅτι οἱ παρωχημέ-
νοι καὶ τὴν ἀρχὴν, ἢ ἴσα φωνήεντα θέλουν
ἔχειν, ὡς αὐτῶ ἡυλιν, αἰχμύομαι ἡχυμύομαι,
ἢ πλείονα, ὡς ἔχω εἶχον, ἐδέποτε δὲ ἐλατ-
τονα. εἰ ἄρα σὺν τὸ οἷω δύο φωνήεντα ἔχει
καὶ τὴν ἀρχὴν, τίς χάριν καὶ τὸ ὦρον τὸ ἱ ἔ-
χει, ἵνα καὶ καὶ τὴν ἀρχὴν τὰ ἴσα φωνήεντα
τῶ ἐνισώτι. εἰς τὸ κάθημαι. ἄξιον δὲ ζητῆ-
σαι ὅτι πάντοτε μεγαλύνεται ὁ ὡρατικός;
καὶ ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ἐπειδὴ ὁ ὡρατικός πλείων
ἔστι καὶ τὴν σημασίαν τῆ ἐνισώτος, ὁ ὅ ἐνε-
σὼς ἀκαριαῶς ἔστι, καὶ ἅμα τῷ λέγεσθαι ἔχει καὶ
τὸ εἶναι, ὁ δὲ ὡρατικός παρατεταμένον ἔ-
χει τὴν σημασίαν, τίς χάριν ὡς πλεονεκτεῖ καὶ
τὴν σημασίαν τὸν ἐνισώτα, πλεονεκτεῖ καὶ καὶ
τὴν ἀρχὴν.

Ωγνωτο πύλαι, Ἰλιάδος θ', ἀντὶ τῆ ἀνεώγνυτο.
ἀπὸ τῆ οἷω οἷγνω οἷγνύω. καὶ τῇσι θύρας ὡῖξε
Θεῶν, Ἰλιάδος ζ'. ἀπὸ τῆ οἷω, οἷξω, ὡξα,
καὶ καὶ ὡξασιν ὡῖξα. διώταται δὲ καὶ τὸ ἀρχαῖον
ἐπὶ τῆ μεγάλα τίπτεται τὸ ὦ.

Ωδε, σημαίνει δύο παρὰ τῆ ποιητῆ. τὸ ἔπος, ὡς
τὸ, Ωδε δέ τις εἶπεσκον ἰδῶν εἰς ἔρπον δρυῶ.
σημαίνει καὶ τὸ νῦν, ὡς τὸ, Εἰκέ τι σ' ἀφραίνον-
τα κιχείω ὡς νῦν ὦδε. σημαίνει καὶ τόπον
παρὰ τοῖς ἄλλοις, τὸ ἐνταῦθα. σημαίνει καὶ τὸ
ὅπως. καὶ μάλιστα Ὀμηρος τῆ οἷδον. ἐδέποτε
δὲ παρὰ τῆ ποιητῆ τοπικὸν δρίζκεται, ἀλλὰ
πάντοτε ἀντὶ τῆ ἔπος ἐπὶ ῥήμα μεσότητος. ἐδὲν
δὲ εἰς δὲ λῆγον τοπικὸν ἔχει παρὰ τῆ τέλες τὸ
ὦ, πλὴν τῆ ὦδε. ἐδὲν δὲ εἰς δὲ λῆγον δισύλ-
λαβον τοπικὸν ἔστιν. ὅν δὲ ὅρον τὸ ὅς ἐκταθὲν
ἐλθὲν ὡς, καὶ τὸ ἔπος ἔπος, ἔπω καὶ τὸ ὅδε ὦδε.
γίνεται δὲ ἢ καὶ παρὰ Ἀττικαῖς ὡδὶ, ἀντὶ
τῆ ἔπος. καὶ ἔστιν ἐπὶ ῥήμα μεσότητος, ὡς τῆ ἱ
χαρόμενον.

Ωδὴ, παρὰ τὸ εἶδω τὸ γινώσκω, καὶ τῆ ἐπιτα-
κῆ αἰείδω, τὸ πάνυ γινώσκω. ὡς αὐτὸ ὄνομα
αἰοδὴ, καὶ κράτει τῆ αὐ εἰς ὦ μέγα, ὡδὴ.

Ωδύσατο, ὡργίσθη. ὡδύζεσθαι ἔστι τὸ ὡργίζεσθαι,
παρὰ τὴν ὡδύω. ἢ ἔστι παρὰ τὸ ἔδω. οἱ ὅ
χολεμφοί, πορόρον ὡδύωμφοι ἑαυτὰς κατε-
δίσκιν.

Ωδὶς, παρὰ τὸ ὡδῶ, ὡδὶς τις ἔσα δι' ἧς ὡδῆται
τὸ βρέφος. ἢ ἀπὸ τῆ ὡδύω κατ' ἐπαύξησιν τῆ ο
εἰς ὦ, καὶ ὅρον τῆ ο εἰς τὸ ἱ.

Ωῆ, ἔστιν ὡ κλητικὸν ἐπὶ ῥήμα, καὶ πλεονασμῶ
τῆ ἡ, γίνεται ὡῆ. ὡς περ τὸ τί, τῆ. οἷον,
Τίη δὲ σύ.

Ωδὶς, ἢ ἐκ τῆ τοκίτε ὡδύω. ὡδὶς σημαίνει καὶ
τὸ ἐπεθύμει.

Ωκκ, ἐπὶ ῥήμα μεσότητος. γίνεται ἀπὸ τῆ ὡκός.
τὸ ἐδέπερον, ἀκὺ ἀκέα, ἄκα, καὶ ὅρον τῆ α εἰς
ὦ γίνεται ὡκα, καὶ δηλοῖ τὸ παχέως. τὰ δὲ ἀ-
πὸ πληθυντικῶν ἐδετέρων μεταγόμενα εἰς ἐπὶ ῥ-
ηματικῶν συντάξιν, ἅπαντα βαρύνονται. πα-
χέα πάχα, σαφέα σάφα, ὡκέα, καὶ συγκοπῇ
ὡκκ. χωρεῖ τὰ θαμά.

Ωκινός, παρὰ τὸ ὡκέως ἀνύπτειν ὁ ἔρπον νερό-
μισαι. ἢ παρὰ τὸ ὡκέως νάειν. ἢ παρὰ τὸ ὡκός
καὶ τὸ αὐτῶ, ὁ παχέως φέρων.

Ωκός, σημαίνει τὸν παχύν, παρὰ τὴν ἀκὺ ἥτις
δηλοῖ τὴν ὀξύτητα, γίνεται αὐτός, καὶ ὅρον τῆ ὡ-
κός, ὡς τέκμαρ τέκμων. ἢ παρὰ τὸ ὡκα. ἢ
παρὰ τὸ εἶκα τὸ ὑποχωρῶ. τὸ πρῶτον, ὦρος.
τὸ δεύτερον, ἄλλος.

Ωκυάλα, ἐπὶ νηός. ἢ ἄλλος ὁρμηκὴ ἐπὶ μὲν κυρίων
σωτιδμήν, φίλον ἀποφέρει τὸ πνεῦμα, οἷον
Εὐρύαλος. ἐπὶ δὲ ἐπὶ τῆς, τὸ ἴδιον τρεῖς πνεῦ-
μα, ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ. ὕφαλος, παρὰλος.
εἶεν καὶ τῆ ο ἐπὶ τῆ ον, ὡφείλε δασιῦσθαι,
εἶπερ ὡ σῶσιτον. νῦν δὲ παραγωγῶ ἔλαβε
τῆς ἄλλος καὶ παρολκῶ κειμένης. διὸ ἐφίλωσαν
τὸ α παραγωγῶ ἐκδεξάμενοι, καὶ εἰ σῶσιτε-
σιν.

Ωκυρόος, ὁ ὡκέως ῥέων,

Ωκυεπής, ὁ ὡκυάλος, παρὰ τὸ ὡκὺ, καὶ ἔπος.

Ωλκα, τὴν αὐλακα. παρὰ τὸ ἔλκω ἔλξω ἔλξ καὶ
ἔλξ, καὶ ἐκτάσει ὡλξ.

Ωλκαί, αἱ χεῖρες, αἱ παλάμαι. ἀπὸ τῆ δι' αὐτῶ
ὀλκῶται τὰς παλάμεις, τῆς πλεονασμῶ.

Ωλλοι, ἀντὶ τῆ οἱ ἄλλοι. αἱ τοιαῦται δὲ συνα-
λοιφαί, τῆς δευτέρας εἰσὶν Ἰάδος, ἢ Ὀμηρος καὶ
ἐχρίσατο. διὸ περ Ζηνόδοτῳ μέμφομαι εἰπόντι
δεῖν ἀναγινώσκειν, ὡλλοι μὲν ῥα θεοί τε καὶ ἄ-
νθρωποι.

Ωλίγ-

Ὠλίγγῳ, ἀκαριαῖον, ἐλάχιον. πάττει δὲ Ἀθη-
ναῖοι καὶ ὅτι τὸ νυσάζαι. καὶ ταῖς ὅπῃ τῷ βλεφάρῳ
οἶον ρυτίδας ὠλίγγας. τῷ δὲ ὠλίγγῳ δη-
λῶν, καὶ πινῶν καὶ σκιά, καὶ ἀκαρές πνεῦμα. τὸ
δὲ ὠλίγγιον, ὀλίγον σημαίνει.

Ὠμογέρων, ὁ μὴ εἰς τέλειον καιρὸν γεγηρακώς ἢ
γεν ὁ παρ' ἡλικίαν γεγηρακώς, ὅθεν λυπῶν, ἢ
συμφορᾶ. ἢ ἡ κεφαλὴ ἐκ ἐπολιώθη.

Ὠδῶσα, ἐφροντισάμεν.

Ὠμήρην, ὁμήρην τὰ ἐνέχυρα. Ὠμήρην δέμοι
παρ' ἐταίρων ἄγγελος ὤκως, Ὀδυσσεύς π', αὐ-
τὶ τὸ σωέτυχον, ὅθεν μεταφορᾶς τῷ ὅμῃ ἐρεσ-
σόντων. Πῖος δὲ ἐν ὑπομνήματι τῆς π', αὐτὶ
τὸ σωλῶπρον. Πίνδαρος δὲ ἐν ὕμνοις, Εὐεί-
φον μεθομήρην, οἶον, ὅμῃ καὶ μετ' αὐτῷ πο-
ρόλομφοι. ἢ ὅτι αὐτὶ τὸ σωαντιλαβεῖ καὶ συμ-
βαλεῖ. ὅθεν Ὀμηροί, οἱ ὅτι καταλλαγῇ τελε-
λόμφοι δι' εἰρήνῃ καὶ ὁμόοιαν. οἱ δὲ φασὶ τὰς
ἀρχαίας λέγειν τὸ σωακολεθεῖν. τὰς ἐν ὅπῃ ἂ
κολεθεῖα τῶν ὠμολογημένων ὄντας, ὁμήρην λέ-
γουσιν.

Ὠμψῆς, ὅθεν τὸ ἔδω, ἔσω, ἦκα, ἦσμαι, ἦσαι,
ρηματικὸν ὄνομα ἔσης, ὡς φάσω φάσης, καὶ
ἔσπῃ τὸ εἰς ἡ μὲν τὸ ὠμά, ὠμψῆς. καὶ ἀλ-
λαχεῖ Ὠμοφάγοι θῶες. καὶ ὅθεν τὸ αὐτοῦ ὅστιν ὠμψ-
ῆς, καὶ ὠμοφάγος. τὸ δὲ ὠμψῆς, παύεται καὶ
ὅτι ἀλόγων καὶ λογικῶν. Ὀμηρος.

Ὠμψῆς καὶ ἄπιστος ἀνὴρ. καὶ ὅτι ἀλόγων, Ἀλλ' οἰω-
νοὶ ὠμψαὶ ἐρύσσιν.

Ὠμοργές, σκληρόν. καὶ ὠμοργός, σκληρός, χαλε-
πός.

Ὠμόν, τὸ μὴ μεταβολῶν εἰληφός εἰς πέψιν. ὡς
καὶ τῷ ἔξω ἔσφιν, ὠμῶν λέγουσιν, ἔτε ἡφ-
μῆν, ἔτε ὠππμῆν. ἢ ὡς Φιλόξενος, ὠμόν
τὸ ἐν ταυτοῦ μῆρον, καὶ ὑπάρχον, καὶ μὴ μετα-
βληθόν. ὅθεν τὸ ὠ τὸ ὑπάρχω.

Ὠμήλις, τὸ κρείδιον ἀλδρον, καὶ τὸ ὅθεν αὐτὸ
κατάπλασμα, ὅτι ἐφρυγόμενον ἀλήθεται.

Ὠμός, παρὰ τὸ ὠ τὸ ὑπάρχω, ὁ ὑπομῆν τὰ
βάρη ἰχυρῶς καὶ τὰ φορτία. ἔστι δὲ τὸ μέλος
τῶ σώματος, ὅθεν καὶ ὠμός, ὁ ἀπλῶς καὶ σκλη-
ρός, οἶον ὁ μῆρον ἐν ὧ ὑπῆρχε καὶ μὴ μετα-
βαλλόμενος. ἢ παρὰ τὸν οἶσω μέλλοντα, ὁ ὅθεν
ἐνεσῶς ἐκ εἰρηται, γίνεται οἶμος καὶ ὠμος ἐφ'
ἢ φέρουσι τὰ φορτία ἔσπῃ τῆς οἷ διφθόγγου
εἰς ὠ, ἐκ πῦ ἐναντίον ἀγκώνη, ἔδει λέγεσθαι
ἀγκώνη βαρυνέται. τὰ εἰς ὅς λήγοντα δυσύλ-
λαβα μονογενῇ, ἀρχόμενα ὅθεν τὸ ὠ, μὴ προσ-
κειμῆς τῷ ἰ, βρυνέται, ὠρος, ὠχος. ὅθεν
σκεπταται μονογενῇ διὰ τὸ ὠμός, ὅθεν τὸ ὠ ἀρ-
χόμενα, ὅθεν τὸ ζωμός καὶ τὰ ὁμοία. μὴ προσ-
κειμῆς τῷ ἰ, ὅθεν τὸ ὠδός ὁ ἔσχατος.

Ὠμοκυδία, ὅτι τῇ τῷ ὠμῶν ἀεξία μέγα φρο-
νεῖ.

Ὠμοί, ἔστιν ἀναφώνησις λύπης δηλωτικῇ, ἐκ τῶ
οἶμοι, καὶ ἐκτασιν τὸ ὅ εἰς ὠ, ὠμοί. ἐρρηται

ὅθεν καὶ οἶμοι δι' ἐνός μ. εἰδὲ γράφεται χωρὶς
τῷ ἰ, γίνεται ὅθεν τὸ ὠ ὠμοί. τὸ δὲ ὠ, ἡε-
τλιαστικόν ἐστιν ὁπρῆμα. ὅπερ καὶ εἰς ἂ συσέλ-
λεται, ὡς τὸ, ἂ δειλὲ, αὐτὶ τῷ ὠ ἂ δειλῇ. τοί-
νυν ὅθεν τὸ ὠ κατ' ἐπέκτασιν.

Ὠόν. δεῖ γινώσκειν. ὅτι τὸ ὠόν τὸ ἰ ἔχει. παρῶ-
τον μῆν, ὅτι εὐρηται τὸ ἰ καὶ ὅθεν ὅθεν τῇ
Σαπφοί, Φασὶ δῆποτε Ἀνδῶν ὑακίνθιον πεπυ-
καδμῆρον ἀρεῖν ὠόν. δόλερον δὲ ὅθεν τὸν χα-
ρακτῆρα. τὰ ὅθεν ὅθεν τῶν μονογενῶν, εἰς τὸ
ζῶον. ὅθεν σκεπταται μονογενῇ, ὅθεν τὸ ὁ σῶος, ὁ
ζῶος, τὸ ζῶον. τὸ δὲ ὠόν ὅθεν σκεπταται, ὅτι ὅθεν
φωνήσας ἀρχεται. τὰ δὲ λοιπὰ, ὅθεν συμφῶ-
νε. καὶ ὡς διήλλαξε καὶ τῷ ἀρχῶν, παρήλλαξε καὶ
καὶ τῶν. ἐτυμολογεῖται δὲ παρὰ τὸ οἶον, μόνον
ὅθεν τίκεται. Νίκανδρος ἐν Θηριακοῖς, Κτίλα
τῶνα βρύχων, τὰ τῶν ἡμέρων ὀρνίθων ὡς κτί-
λα καλεῖ.

Ὠπερ, σὺ τῷ ἰ, σημαίνει δὲ τὸ κατὰ περ. ἔστι ὅθεν
ὡς εἴπερ, καὶ καὶ ὅθεν τῷ τῷ σ, ὡς εἴπερ, καὶ
κινᾶται τὸ ὠ καὶ ε, καὶ γίνεται ὡς εἴπερ, καὶ σωμα-
ρίσει, ὡς περ.

Ὠπόλος, ὅθεν τὸ ὁ αἰπόλος γίνεται καὶ κράσιν
τῷ ὁ καὶ αἰς τὸ ὠ. καὶ σωμαρίσει πάλιν τῷ ὁ
καὶ εἰς τῷ ὠ διφθόγγον, ὡπόλος, αὐτὶ τῷ ὁ
αἰπόλος. τὸ δὲ ὡπόλοι ὅθεν τῷ οἱ αἰπόλοι καὶ
ὅθεν τῷ τῷ ἰ τῷ οἱ ἄρθρα, καὶ κράσει καὶ σωμα-
ρίσει. ζῆται εἰς τὸ, ἐμός.

Ὠπυν, ὠμίλει ἐν σωμαρία, ὅθεν τῆς ὁπός. ἢ
παρὰ τὸ ἐπεσθαι αἰδέει. ἢ παρὰ τὸ ὅθεν ἰέναι ὠ-
μυν, καὶ ἔσπῃ τῷ μ, εἰς π. ζῆται εἰς τὸ ἀ-
λύω.

Ὠπῆς, οἶον ὁπαίτινες ἔσαι τῆς ψυχῆς, δι' ὧν τὸ
κατάστημα τῆς ψυχῆς θεωρεῖται. ὅθεν καὶ ὑπώπια.
ἢ ὅτι ὁπῇ καὶ ἔσπῃ ἐοίκασιν.

Ὠρα, σημαίνει τῷ μορφῶν καὶ τὸ κάλλος, ὅθεν ἡς καὶ
ἀραῖος. σημαίνει καὶ τῷ φροῦτιδα, καὶ τὸ τέταρ-
τον τῶ ἐνιαυτοῦ, καὶ τὸ δωδέκατον τῆς ἡμέρας.
γίνεται παρὰ τὸ ὠρῶ τὸ φυλάττω, καὶ ὅθεν ὠ-
ραν ἐφυλάττω οἱ ἀρχαῖοι ἐν ταῖς νυξίν. ἢ ἀ-
πὸ τῶ διορίζειν τὰ ἡμέρας τῆς ἡμέρας, πα-
ρὰ τὸ ὁρίζω ὅρα καὶ ὠρα. ὠρα ἢ ἔσπῃ, πα-
ρὰ τὸ ὠρεῖν, ἢ φυλάττωσαι σωματαγμῶν τὸν ἰ-
δῶν καιρὸν. καὶ ὠραι αἱ πυλαροὶ τοῦ ἔρμου
δεῖν, παρὰ τὸ ὠρεῖν καὶ φυλάττειν. τὰ δὲ εἰς
ἄλλα λήγοντα θηλυκὰ διχῶς σωματίζονται. ἢ
ὅθεν φυλάττει τὸ ἂ, ὡς τὸ σκιά σκιαρεφῶ, ἢ
ἔπει αὐτὸ εἰς ὁ. ὡς τὸ, ὠρα ὠρολογεῖον. ὁ-
πωροφυλάκιον. ὅτε δὲ ὡραλῆγεται τῷ ε, ἔε-
πει αὐτὸ εἰς ὠ. ὡς τὸ γὰρ γεωμέτρης. τὰ δὲ
εἰς ῥα λήγοντα θηλυκὰ δυσύλλαβα, εἰ μὴ δι-
φθόγγῳ ὡραλῆγεται, συσέλλει τὸ ἄλλα, πεί-
ρα, σείρα, σφαῖρα. εἰδὲ ἐνὶ φωνῇ, ἐκτεί-
νει αὐτό. χώρα, ψάρα, χήρα, πήρα, ἔπος ἐν
καὶ ὠρα.

Ὠπόποι, ποῖε μέρος λόγου ὅστιν; ὁπρῆματος.
καὶ

καὶ πῶς τίθενται δύο τόνοι; εἰ γὰρ ὡς ἐν μέρος λόγου, ὡφείλου ἔχειν εἷς τόνον. εἰσὶ δὲ δύο ὁμήρηματα. καὶ ἔστιν αὐτὶ τὴ παπαί. καὶ ἔστιν ἐκ παρὰλλήλων ἐν μέρος λόγου. καὶ λέγεται ὅτι συνηζυκολοῖτο τῇ ὀνομαστικῇ πτώσει τῇ, ὡς φίλοι. ὡφείλει δὲ ὁξυμέναιος, ὡς γινόμενον ἐκ τῆ παπαί, ἀλλὰ συνηζυκολοῖτο τῇ ὀνομαστικῇ πτώσει. οἱ γὰρ Σκύθαι ἀγάλματα τιὰ ἔχοντες ὑπόγαια τῷ θεῶν, πόπας αὐτὰ καλεῖσιν.

Ὡρακίζω, ὡραὶ τὸ αἰκίζεσθαι τῷ ὥρῳ, τὰ τῆσι τῷ μορφῷ, αὐτὶ τὴ ὥρῳ. καὶ ὥρακιῶ τὸ αὐτό. σημαίνει δὲ καὶ τὸ λειποφυχεῖν καὶ ἐκλύεσθαι.

Ὡρεῖσιν, αὐτὶ τὴ ταῖς γυναιξίν. Ἰλιάδος ἰ, ἀπὸ τῆ ὁμῆς ἀρρησῆναι καὶ συνηρμόσθαι ἀνδρεί. ἐνθα καὶ ξυωρεῖς. ὡρεῖ τὸ ξυνηρμόσθαι. ἔστιν ἡ δίδυμα, ὅαρος. τὸ πληθυντικόν, ὅαροι. καὶ καὶ μεταπλασμὸν, ὅαρες, καὶ καὶ συναίρεισιν, ὡρες. ὁ δὲ Ὡρεὺς λέγει ὅτι ὡρεῖ τὸ ὁμῆς ἀρρησῆναι, γίνεται ὅαρ, καὶ ὡρεῖται, ὅαρ, καὶ συναίρει, ὡρ.

Ὡρεῖσθαι, ὡρεῖ τῷ ὅρει δοτικῷ καὶ τὸ θύω τὸ ὄρμῳ, γίνεται ὡρεῖσθαι, κατ' ἐκτασιν τοῦ ὅ εἰς ὦ.

Ὡρεῖται, ὁ πολίτης. παρὰ τὸ ὡρεῖται ὡρεῖται γίνεται. καὶ τὸ κύριον ὄνομα ἔστι δὲ διφθογγῆ. ὡς παρὰ Ἀπολλωνίῳ, Ὡρεῖται δ' Ἀμύνκοιο. τιὰ δὲ τῷ ἀντιγράφῳ Ὡρεῖται ἔχει. Χοιροβοσκός.

Ὡρος, ὁ ἐνιαυτός. παρὰ τὰς ὥρας τὰς ἑσπέρους ἀς περιέχει. ἢ παρὰ τὸ ὅξυ καὶ κῆρον καὶ μετέωρον εἴρηται. ἐπεὶ καὶ μετέωρος εἴρηται ὁ κῆρος. καὶ ὡροχαφαί, αἱ κατ' ἐνιαυτὸν ἀναγραφαὶ γινόμεναι τῷ ἐν ταῖς πόλεσιν.

Ὡρολογεῖον. λέγειν ὅτι τὸ μετρεῖν. Ὀδυσεύας δ' Εὐδ' ἡμέας πρῶτες λέγε, αὐτὶ τὴ συνηζυμῆται. ὡρολογεῖον ἐν, ὡς τὰς ὥρας μετρεῖν.

Ὡρεῖται, αὐτὶ τὴ αἰετος Βοιωτικῶς ἑσπέρους τὴ α, εἰς ὦ.

Ὡρύω, σημαίνει τὸ κλαῖω. παρὰ τὸ ὦ, ἢ αὐῶ τὸ φονῶ, γίνεται αὐρύω, καὶ κράσει τὴ ὦ, καὶ ὦ, εἰς ὦ. ἢ γίνεται αὐρύω, καὶ κράσει τὴ αὐ εἰς ὦ, αὐρύω. ἢ παρὰ τὸ θέρυβος θορυβῶ, καὶ ὑποβολῇ τὴ β, θορύω, καὶ ἐκτάσει τὴ ὦ, εἰς ὦ, καὶ ἐκβολῇ τὴ θ, αὐρύω. εἰς τὰς ἑπιμελισμὰς δὲ εἰς τὸ αὐρύωμος, εὐρον ὅτι πρῶτον τὸν ὦ.

Ὡρμαίνω. ἐκ τῆ ὄρμῳ ὀρμαίνω, ὁ ὡραπτικὸς ὀρμαίνω. Ὀμηρος, Εὐας ὁ ταυτ' ὀρμαίνει.

Ὡρχυμός, ἄρχω ἀρχόμενος, καὶ καὶ συγκοπῇ καὶ ἑσπέρῃ ὀρχυμός.

Ὡς, ἐπὶ ῥήμα θυμαστικόν, αὐτὶ τὴ λίαν. ἢ ἐπὶ ῥήμα βεβαιώσεως. σημαίνει δὲ δύο καὶ τριᾶκοντα. ὡραβολῇ, Ὡς δὲ λέων ἐν βασί θορών. ἀνταπόδοσιν, Ὡς ἄψ κατ' ὁμίλον ἔδω.

Etymologicòν.

ὡραβολῇ, Ὡς ἐκ ἔστι κυώτερον ἄλλο γυναικός. ὁμοίωσιν, Ὡς ὁδ' Ὀδυσσεὺς μεγαλήτορος ἡἰοικεν. καὶ αὐτὶ τὴ ὁμῳς, Ἀλλ' ἔδ' ὡς εἰπάρης ἐρρύσατο. ἀναφορῇ, Ὡς οἱ μὲν ποταῖται πρὸς ἀλλήλους ἀγρόδον. θαυμασμὸν, Ὡς ἀγαθαὶ φρονεῖς ἦσαν ἐχέφρονι Πηλεοπέει. τὸ ἔπος. Ὡς εἰπὼν πυλίων ἐξέστυτο φαίδιμος Ἑκτωρ. τὸν ἵνα σῶδεσμον, Ὡς μοι καὶ τὸνδ' ἄνδρα πελάγιον ἐξονομήνης. τὸ ὅπως, Ὡς σπείσῃς Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι. τὸ ὅτι, Ἐγὼ ὡς θεὸς εἰμί. τὸ ἐπεὶ, Ὡς εἶδε χάρον ἐρήμον ὅθ' ἔσασαν ὠκείας ἵπποι. τὸ εἶδε δεικτικόν, Ὡς ὅφελ' αὐτὸς ὀλέσθαι. καὶ αὐτὶ τὴ διὸ, Ὡς αὐτὸς ἔπειτ' ἀπὸ σείο φίλον τέκος ἐκ ἐθέλοιμι λείπεισθαι. τὸν εἰ, συναπτικὸν σῶδεσμον, Ὡς ὑμεῖς παρ' ἐμεῖο θοῶν ἐπὶ νῆα ἵκοιτε. τὸ ὁμοίως, Ὡς μ' ἀσύνφρονον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν. τὸ ὅπως, Ἡρῆατο δ' ὡς πρῶτον Κίονας δαμάσσει ἐπὶ πρῶτῃσιν, Ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον. τὸ ποσῶν, Νῆα θοῶν ἐπὶ πόντον ἐλαυνέμεν, ὡς δὲ γυναικί. τὸ ὅσον, Καὶ κρέας ὡς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον ἀμφιβαλόντι. τὸν γὰρ, Ὡς ἦτοι ποταμῶγε δαμνέμεναι αἰσιμον ἦεν. τὸ δειδείας, Ὡς ἴδεν, ὡς μιν μάλλον ἔδω χάρος. τὸ ὡσαύτως, Ὡς δ' αὐτὸν καὶ ἀγάσσει θεοὶ βροτῶν ἄνδρα παρῆναι. βεβαιώσιν, Ὡς χεῖροι τ' ἄνθρωπος ἀνθρώποισι. τὸν ἀλλὰ, Ὡς τὰτ' ἀληθεῖς ἀττικόν. τὸ ἔως, Ὡς ὁ μὲν εὐδα πολὺν βίοτον. τὸ ἔπος, Ὡς ποτ' ἔλω καὶ αὐτὸς. τὸ ἐκέτι, Ὡς ἐκ ἔστι χάρις μετόπισθεν δ' ἔργισιάνων. διηγηματικὸν κεφάλαιον, Ὡς ἦλθ' ὡς Αἰγυπτος ἐμήσατο. καὶ ἐπὶ τὴ λίαν, Ὡς ἐμεγαλυνέθη τὰ ἔργα σου κύριε. Ἀλλὰ καὶ ὡς ἐθέλω δόμῃ. περιπατᾷ δὲ καὶ ὅτε σημαίνει τὸ ἔπος, Χρὴ μὲν σφωίτερον. καὶ ἐξῆς. Ὡς γὰρ ἄμεινον, ὡς πρὶν εἶεν. Ὡς κεν, ὅπως αὐτὸς. τὸ ὡς, αὐτὶ τὴ ὅπως, τὸ κεν, αὐτὶ τὴ αὐτὸς. Ὡς εἰ, ἐπὶ ῥήμα παρέλκον, ἦτοι ἐπακολοῦσθαι. προσέλαβε γὰρ τὸ παραβολῆς ὡς, καὶ τὸν εἰ συναπτικὸν σῶδεσμον. οἱ δὲ, ἐπὶ παραβολῆς λέγουσιν εἶναι.

Ὡχοί, τὰ κλήματα σὺν αὐτοῖς τοῖς βόεσσι. καὶ ὡχοφόροι, οἱ ταῦτα τῇ Σκιράδι Ἀθλῶν πρὸς φέροντες ἐν γυναικείαις στολαῖς. καὶ ὡχοφόρον, πόπος Ἀθλῶσιν, εὐδα καὶ τὸ ἱερὸν τῆς Ἀρτέμιδος. καὶ ὡχοφόρα, ὄνομα ἐορτῆς. ἀπὸ τῆς ὡχῆς τῆς κληματίδος.

Ὡσίζοντο, ὡσεν, σὺν ὡσίζον. ἐκ τῆ ὡσῶ, ὁ μέλλων, ὡσῶ, πλεονασμῶ τὴ τ' μὲν περιπατῶμενης, ὡσῶ, ἐκ τῆς ὡσίζω, καὶ τὸ παθητικόν, ὡσίζομαι.

Ὡτα. Ἀπολλόδωρος μὲν, ἀπὸ τῆ δέχεσθαι τῷ ὅσαν, οἱ δὲ, δίδων ὡθεῖται ἡ φωνή. οἱ δὲ φασὶ καὶ μετὰθεῖν τὴ π' εἰς τ', ὅσα τιὰ ὄντα, παρὰ τὸ ὅπας ἔχειν. ἢ παρὰ τὸ δέχεσθαι τῷ ὅπα, ὅ ὅτι τῷ φωνῇ. ἔπος Ἡρακλείδης.

Dd

Ω τῷ,

ΕΤΥΜΟΛΟΓΙΑ

ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΤΕΡΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ, ΧΩΡΩΝ, ΚΑΣΤΡΩΝ, ΟΡΩΝ,
ΠΟΤΑΜΩΝ, ΚΑΙ ΛΙΜΝΩΝ,

Ε'ΤΙ ΔΕ ΠΟΙΗΤΩΝΤΕ ΜΥΘΟΙ, ΚΑΙ Ε'ΝΔΟΞΩΝ Η'ΡΩΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΙ.

Α'τιρα Νεωσῑ ἐπαῡθα Ἰδίως ἐτάχθισα, μὲν Προθήκης Διαφόρων ἐκ τῶ τῷ
Συίδα καὶ Βαρίων.

Βαρνίδα. οἶον, Περκώτιν δ' ὅτι
τῇ, καὶ Ἀβαρνίδα ἡμαθόεσαν.
Περκώτι δ' ἔστι πόλις Ἑοίας, Ἀβαρ-
νίς δὲ, πόλις Λαμφάκας. ὠνομά-
σθη δὲ ὑπὸ ποιήτης αἰτίας. Διο-
νύσῃ ἐραθεῖσα Ἀφροδίτῃ, ἐμίγη
αὐτῷ ἀναχωρήσαντος δὲ τέκεν τὴν Μιδικλήν,
ἐγαμήθη Ἀδωνίδι. ὡς δὲ ἦλθεν ὁ Διόνυσος,
εἶφανον ποιήσασα, ἀπώπτεσεν αὐτῷ. ἤδειτο δὲ
ἀκολουθεῖν αὐτῷ ὅτι τὸ γεγαμηθῆναι εἰς δὲ
Λαμφάκον ἀναχωρήσασα, τὸν ἐξ αὐτῆς κυφο-
ρέμῳ ἐβέλετο ἀνελῆναι. ἡ δὲ Ἦρα ζηλοτυπή-
σασα, μεμαγδυμένη τῇ χειρὶ ἐφίλατο τῆς γα-
στρός αὐτῆς. καὶ ἐποίησεν αὐτὴν τεκεῖν παῖδα,
ὃν Πείρηπον ὀνομαδύωαι, ἄχνημον, καὶ βαθυαι-
δοῖον. καὶ τὸν ἀπαρνήσασθαι αὐτῷ τὴν Ἀ-
φροδίτῃ. καὶ ὑπὸ τέκε, ἀπαρτίδῃ κληδύωαι.
καὶ δὲ ἐναλλαγῇ τῷ σοιχείῃ, Ἀβαρνίδῃ. ὥπως
Ἦρος ὁ θνητὸς ἐτυμολόγος τὸ ἐνικόν, Ἀβαρ-
ναῖος, καὶ τὸ θηλυκόν, Ἀβαρναῖα.

Ἀρεβίς, ὁ ἥρως. εἰρηται παρὰ τὸ ἐν ἀρεῇ γενη-
νῆσθαι. ἀπὸ ὅθι Κυρλίης καὶ Ἀπολλωνος λῶ.

Ἀδείας, τὸ πέλαγος Διονύσιος Σικελίας τύραν-
νος, ὃς ἀπὸ τῆς Ὀλυμπιάδος πόλιν ἐκ-
τίσεν Ἀδείαν ἐν τῷ Ἰωνικῷ κόλπῳ, ἀφ' ἧς καὶ
τὸ πέλαγος Ἀδείας καλεῖται. Εὐδοξὸς δὲ ἐν τῷ
θ' Ἰσοριῶν, τὸ πέλαγος καὶ τὴν πόλιν ὀνομαδύ-
ναι Ἀδείαν φησιν, ἀπὸ Ἀδείας τῆς Μισσαππίης
Παύσανος.

Ἀθαμαντίον. Καίμιν ἑὼν μῆλων θέσαν ἦσαν,
ὅσ' ἐνέμοιτο ἀμπεδίων Φθίης Ἀθαμαντίον. ἐ-
στὶ δὲ πεδῆς ἐν Θασαλίᾳ καλεῖται Ἀθαμαν-
τία, ὅτι τὸ ἐκεῖσε τὸν Ἀθάμαντα πλανᾶσθαι μὲν
τὸ φονεῦσαι τὸν ἴδιον υἱὸν Κλέαρχον γόλῳ τῆς Ἥ-
ρας, ὅτι ἀνέθρεψε τὸν Διόνυσον. ἐφόνευσεν δὲ αὐ-

τὸν εἰς θῆραν μανίς δόρατι νομίσας ἔλαφον εἶ-
ναι. ὅθεν καὶ τῆς βασιλείας ὀξέπασε, καὶ τῆς Ἰ-
νῆς τῆς Γυναικὸς ἐσπρήθη, καὶ τῆς Ἰδίας τῆς Μιλι-
κίρτε, ἀμφοτέρων εἰς θάλασσαν ἐμπισόντων, καὶ
οἰκιστῶν ἀπονοία Ποσειδῶνος ἐν αὐτῇ. ὥπως
εὗρον γόλιον εἰς τὰ ἀργοναυτικά Ἀπολλωνίης.

Ἀθῶνα, οἶον ἐθελῶντις ἔσα, παρὰ τὸ τὸν νῦν
ἀθρῖν, ἢ παρὰ τὸ θῶ τὸ θηλάτω, ὁ μὲλῳν
θήσω, οἶον Γυναικὰ τε θήσατο μασόν. γέγονεν
ὄνομα ῥηματικόν ἢ θηλάζωσα, καὶ μὲν τῷ σπριτι-
κῷ ἄ, ἀθῶν, ἀμῆτωρ ὅθι ἡ θεός. ἐκ ὅθι τῆς τῆς
Διὸς κεφαλῆς φασὶν αὐτῇ γιγνηθῆναι. ἀθῶν
ἀθῶνα, ὡς δίκη δικαία, καὶ ἁσπὶρ Ναυσικάα
κατὰ κράσιν ἦν δύο αἶ, εἰς ἃ μακρὸν γίνεται
Ναυσικά, ἔπω καὶ ὑπὸ τῷ ἀθῶνα ὑποβολῇ τῆς
γίνεται ἀθῶνα, καὶ κράσει ἦν δύο αἶ εἰς ἃ
μακρὸν ἀθῶνα, καὶ περιπαταί. λέγεται δὲ ἀθῶ-
να καὶ εἶδος αὐλῆς.

Ἀθελίς, πόλις Αἰγύπτου. γράφεται δὲ καὶ Ἀθελί-
βις, ἧς ὁ πολίτης Ἀθελίβις. Νικῶν δὲ ἔχει τῷ
ρ. τὸ Δέλτα τῆς ὑποδομῆς Αἰγύπτου ἔστι κεφ-
λὴ καὶ καρδία χῆμα ἦν περιεχυμένων εἰδῶ
μυθισκόμῳ. ὅθεν τὸν νόμον Ἀθελίβι ἀρσπ-
γόρδων. ὅπῃ εἰς ἐλλυσιὶ βάλαιτο φράζειν,
ἐκ ἁλῶς ἔχει λέγει, πλὴν καρδίας ἀππῶν.
ὥπως Ὡρίων.

Ἀθύρ, ὁ μῦς. καὶ τὴν Ἀφροδίτῃ Αἰγύπτιοι κα-
λεῖσιν ἀθύρ. καὶ μῦς γὰρ τὸν τρέπον τῷ ἔτις ἐπώ-
νυμον ταύτῃ πεπονησιν. ὥπως Ὡρίων.

Ἀθῶς, ἀκρωτηριον Ὁράκης. Σφοκλῆς. Ἀθῶς
σκιάζει νῶτα Λημνίας βροῆς. ἐν ὅθι τῇ λημνῶν
βῆς χαλκῇ ἱδρυται, ἐφ' ἧν τῷ Ἀθῶ ἡ σκιά
φθαίει.

Ἀθῶς, Διός. Διὸς ἱερὸν ἐν ἄρῳ Ἀθῶ τῷ ὁ-
ρεῖ, Ἀθῶν καλουμένην ζῆται ἐξ Ἀθῶν.

Αἰαίη ἢ Μήδεια, ὡς τὸ, Αἰαίῳ δολόεσαν. εἴρηται δὲ ὑπὸ Αἰαίης πόλεως. Ἀπολλώνιος λέγεται δὲ καὶ ἡ τῆς Κίρκης νῆσος Αἰαίη. ἡ πλησίον τῆς αὐτῆς ἔσα. ὑπὸ τῆς στυγμάπον τῆς ἐν αὐτῇ, παρὰ τὸ αἰ αἰ θρηνητικὸν ὀπρήριμα.

Αἰγιάλεια, ὄνομα Κύριον. Ἀδράς μὲν θυγάτηρ. Διομήδης δὲ γυνή.

Αἰγαί, πόλις Εὐβοίας. ἡ νῆσός ἐστι θυχείμιρος. ἀφ' ἧς καὶ τὸ πέλαγος Αἰγαῖον ἐκλήθη. οἱ δὲ ἀπὸ Ποσειδῶνος ἔπος ὠνομαδύωται. οἱ δὲ ἀπ' Αἰγέως τῆ πατρὸς Θησέως, κατακρημνίσαντος ἐαυτὸν ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως εἰς τὴν θάλασσαν. ἡ πολὺ ὅδ' ἀπέχει ἡ ἀκρόπολις τῆς θαλάσσης περιπλέοντι τὴν νῆσον.

Αἴγυπτος, ἀπὸ Αἰγύπτου βασιλείας τῆς ἡς Βύλη. ἡ ἀπὸ Αἰγύπτου τῆς Νείλου. ὁ δὲ Νεῖλος πρότερον Αἴγυπτος ἐκαλεῖτο. ἡ αἰγίποτος καὶ αἰγίπτος, παρὰ τὸν ἔαγον ὃν Αἰγύπτιοι σέβασιν. ἔξαιρέτως δὲ οἱ Μενδῆσιοι. ἡ ἔα τὸ αἰγας πίνοντας ἔχειν. ἡ ἐγγύποτος, καὶ αἰγυπτος, ὡς ἐγγίζετα τῷ ποτῇ, ἡ τῷ ποταμῷ. ἔπος ὧρος ὁ Θηβαῖος. ἡ παρὰ τὸ αἰδω τὸ καίω. οἱ δὲ ἐν Αἰγύπτῳ αἰθρωποι, κεκαυμένοι εἰσὶν ἐκ τῆς σφοδρᾶς τῆς ἡλίου φορᾶς. σημαίνει δὲ τεία. τὴν χώραν, ὡς τὸ, Αἴγυπτον δέ με θυμὸς αἰώγει. τὸν ποταμὸν τὸν Νεῖλον. ὡς τὸ Σπῆσας δ' ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νῆας. καὶ Αἰγύπτῳ διίπτερος ποταμῷ, τῷ διοφανῆς καὶ μεγάλῃ. καὶ παρὰ τῷ Θεολόγῳ τὴν ἀμαρτίαν. ὡς, ἐντεῦθεν. Αἴγυπτον φέροντο τὴν σκυθρωπὴν καὶ διώκτεσαν ἀμαρτίαν.

Αἰθάλη, Αἰθάλη ἐκαλεῖτο ἡ Ἀθήνη. ἴσως ἀπὸ τῆς ἀσπίδος καὶ αἰθαλῶν ἐκ τῆς ἡμέρας χαλκείων.

Αἰλῆρος, τῆς ζῶν, παρὰ τὸ αἰλῆειν, καὶ ἀνάγειν τὴν ἔραν καὶ κινεῖν. καὶ αἰλῆρος, ῥίζα τῆς ἐπὶ καλεμένη.

Αἰλινον, τῆς ἐπὶ θρῆνῃς ἐτίθετο. καὶ ἐν τοῖς ἐφυμνίοις δὲ. γέγονε δὲ εἰς τιμὴν Δίνης τῆς Καλλιόπης παιδός.

Αἰολεῖς. Ορέσσης καὶ χρητμόν σωήθροισι πολλὰς τῆς ὀνομαζομένων Αἰολέων. ὡς μὲν τινες, ὅτι πλεῖστοι Δωρεῖς, ἦτοι Βοιωταὶ ἦσαν, ὡς δὲ Μυκελῆς, ἔα τὸ ἐκ πολλῶν ἔθνων σωηθροῖσθαι ἀπὸ τῆς αἰολίζω. ἔπος ὧρίων.

Αἰτωλοί, οἱ Καλυδῶνιοι. ἐπεὶ καὶ οἱ Κερῆτες Αἰτωλοί. Καλυδῶν δὲ πρῶτη πόλις τῆς Αἰτωλίας.

Αἰώρα, ἑορτὴ Ἀθηνᾶς. καὶ καλεῖται εὐδειπνόν. λέγεται ὅδ' Ἡριγόνῳ τὴν Αἰγίδα καὶ Κλυταιμνήστρας θυγατέρα σὺ Τυωδάρῳ τῷ πάππῳ ἐλθεῖν Ἀθηνᾶζε κατηγόρησαν Ορέσση. ὑπολυθεῖται δὲ, ἀναρτίσασαν ἑαυτὴν προσρόπαιον τοῖς Ἀθηναίοις χροῖσθαι. καὶ χρητμόν δὲ ἐπ' αὐτῇ σωτελεῖσθαι τὴν ἐορτήν.

Ἀκαίνα. Ἀπολλώνιος. Ἐργατίνης ὡς τίς τε Πελασγίδι νύσεν ἀκαίνη. ἐστὶ δὲ ῥάβδος τὸ καλῶμενον βέκκιον. ὠνομασαι δὲ ἔπος. Νεῖλος ὁ τῆς Αἰγυπτίων ποταμός, ἀναβλύζων καὶ ἀναρχόμενος ἔα τῆς θέρης, τὰ ὅρια τῆς τῆς Αἰγυπτίων γῆς

τῇ ὑγρασίᾳ λυῶν καὶ μιγνύων ἀπώλυσεν. ὕστερον δὲ ῥάβδον λαβόντες, πᾶς ἐαυτῷ γὰρ ἐγεωμέρευν πρὸ τῆς ἀναβάσεως τῆς ποταμῷ, καὶ ἐσημειῶντο. καὶ πάλιν μὲν τὴν ἀπόβασιν τῆς ποταμῷ τῇ αὐτῇ ῥάβδῳ ἐγεωμέρευν. καὶ γεωμετρήσαντες ἕκαστος τὴν ἰδίαν γῆν ἀπελάμβανε, δίχα μάχης καὶ φόβου. ἐκλήθη ἔν ἡ ῥάβδος ἐν ἡ ἐγεωμέρευν, ἀκαίνα, ἡ σπέρσα αὐτῆς τῆς καίειν ἀλλήλους, ὅ ἐστι φοβέειν. λέγεται δὲ ὅτι Οἰασαλός τις ὄρεθεῖς ἐν Αἰγύπτῳ, ἐπικροήσατο τῇ ῥάβδῳ γεωμετρεῖν τὴν γῆν. εἴθα καὶ Πελασγίδι εἶπον, ἀντί τῆς Οἰασαλικῆς ἐργατίνης δὲ, ὁ γεωργός.

Ἀκαρ, πόλις τῆς Ἀσίας, ἡ νυνὶ καλεμένη Νύσσα. ταύτην Ἀθουμβρος Κρῆς τῷ γῆν ἀπὸ Ραδαμνίδους παρὰ Κερσίν οικίσας, καὶ τιμηθεῖς, μετώκησεν εἰς τὸν τόπον τῆτον, καὶ ὠνόμασεν Ἀκαρ καὶ τὸν ἔα τῆς πόλεως ῥέοντα ποταμὸν, ἀφ' ἐκὼς Ἀθουμβρον ἢ Οὐμβρον. ἔτω Μεθόδιος.

Ἀκὴ, πόλις Φοινίκης, ἡ νυνὶ καλεμένη Πολεμαῖς. εἰ δὲ ἀκὴ φατὶ καλεῖσθαι τὴν ἀκρόπολιν τῆς Πολεμαίδος. ὅτι Ἡρακλῆς διηχθεῖς ὑπὸ ὄφιος, καὶ ἐν αὐτῇ θανατωθεῖς, ἀκὴν ἐκ τῆς ἀκείσθαι προσηγόρευσε τὸν τόπον.

Ἀκτωρ. ὃς καὶ πατὴρ Μενoitῆς. ἄγω βαρύτονον. ἐξ ἡ ἀγάγω. καὶ, Ἐπὶ τῷ ἀγάγωμι πόλιν. εἰς μί. ἄγω. ὁ ἀθακτεῖμος, ἡκται, ἄκτωρ ὁ ἔα κομίζων. ἡ γῆρική, ἄκτωρ. καὶ ἀναφέρει εἰς διδῆναι. ἐστὶ δὲ καὶ προσηγορικόν, καὶ κύριον. ὁ φασίτινες ὑπὸ τῆς ἄγω τῆς κλῶ. ἀφ' ἡ δ' ἄγρ' ὁξέες ὄγκοι. ἄγω ἔν ἡκται, ἄκτωρ. φασί τὸν πατέρα τῆς ἄκτωρος Ἀζέα, πρὸς τὸν Γλαῦκον τὸν τῆς Σισύφου δαγμονίζομενον ὀλύμπια, κατέβη αὐτῇ τὸ ἄρμα. καὶ ἐπὶ τῇ ἀράξει ὀνομάσαι τὸν ἥον. Μεθόδιος.

Ἀλαῖος, ὁ ὑπόλλων. Φιλοκτίτης ὅδ' ἀθακτεῖμος εἰς Ἰταλίαν, ὑπὸ τῆς συμβεβηκότος ἰδρύσατο Ἀπολλωνος ἀλαῖα ἱερὸν, ἐν ᾧ καὶ τὸ τόξον ἀπέθετο.

Ἀλυσέριος, εἶδος ἰχθύος θαλάσσιος. ὅστις κατ' ὀφθαλμισμόν κακλιώμενον καλεῖται. ἐστὶ δὲ τὸ λεγόμενον θαλάσιον αἰδοῖον. αἰλὸς ἔρα ἀλοσύριον τι ἐν ἔραν γὰρ καὶ τὸ αἰδοῖον εἰώθαμεν καλεῖν. Μεθόδιος. εἴησι κόγχον κογχυλῆς.

Ἀλειπῆς, πηγὴ ἐν Ἐφέσῳ, ἔτω καλεμένη, ὡς τὸ μὴδέ ποτε ὀπλείπειν θέρης, ἡ πλεονάζειν χειμῶνος. ἔτω Μεθόδιος.

Ἀλῆτις, ὁ Ἡρακλῆς ὑπόγονος, ὁ τῆς Κορίνθου βασιλεύς, ὃς δὲ Ἰππότες. ἀφ' ἡ καὶ αἱ Κορίνθιοι Ἀλῆτιδαί. εἴρηται ὅτι ὁ Ἰππότης ἔα τὸν Κερνίδος θαλάσσαν, ὑπὸ τῆς Ἡρακλειδῶν ἐκβληθεῖς, καὶ λησέων ἔχον αὐτὸν.

Ἀλῆτις, τινες τὴν Ἡριγόνῳ τὴν Ἰκαρίε θυγατέρα. ὅτι πανταχῇ ζῆτσα τὸν πατέρα ἡλᾶτο. οἱ δὲ, Αἰγίδα καὶ Κλυταιμνήστρας φασίν. οἱ δὲ, τὴν τῷ Μελείπῳ τῷ Τυρρῶνι θυγατέρα. οἱ δὲ, τὴν Μήδειαν, ὅτι μὲν τὸν φόιν τῆς

παίδων, πρὸς Αἰγέα κατέφυγον ἀλητεύσασα. οἱ δὲ, τὴν Περσεφόνειαν. δίδωσι τὰς πυρὰς ἀλγύντας πέμματα τινὰ προσέφερον αὐτῇ. ἔπειτα Μεθόδιος.

Ἀλκίον, ἥτοι, ὁ καππεδίων τὸ ἀλκίον οἶος ἀλᾶτο. ὅτι παρετυμολογεῖται τὸ ἀλκίον ἀπὸ τῆς ἁρομῆς ἐν αὐτῇ τῇ Βελλεροφόντει πλάνῃ. λέγεται ὅτι ἐπαρθεῖται τὸν Βελλεροφόντην ἐφ' οἷς ἐπαρθεῖν, ἐδεῖσθαι μὲν τῇ Πηγᾷ τὸν κρυόν καππεῦσαι. τὸν δὲ Δία μύησαντα, οἷον ἐμβαλεῖν τῇ Πηγᾷ. ὅθεν ἐκπεσεῖν μὲν τὸν Βελλεροφόντην, καὶ κατοικήσθαι εἰς τὸ τῆς Λυκίας πεδίον. ἀλᾶσαι δὲ καὶ τὸ πηρωθῆναι. τὸν δὲ ἵππον λαβεῖν τὴν ἡῶν, δειθεῖσαν τῇ Διὸς δῶρον πρὸς τὸ ἀκόπως περιεῖναι τὰς τοῦ κόσμου περιόδους. Ἰστέον δὲ ὅτι οἱ μὲν ἐφίλῳσαν αὐτὸ ἀπὸ τῆς ἀλῆς τῇ Βελλεροφόντει. οἱ δὲ ἐδάσσαν, ἀπὸ τῆς ἀλῆς ἐκεῖ πηγυθῆναι, βέλτιον τὸ πρῶτον.

Ἀλθαῖνος, ποταμὸς Ἰταλίας. ὅν φασιν ὀνομαθῆναι, ὅτι τὸ ἀλθαίνειν τὰ βλάματα ἢ ἐν αὐτῇ λεομῆναι.

Ἀλῖαρτος, ἡ πόλις. ἢ ὅτι ἐκ τῆς ἀλῆς καὶ τῆς ἄρτης. τὸ ἐθνικὸν Ἀλῖαρτιος. λέγεται δὲ κτιθῆναι ὑπὸ Ἀλεξάνδρου.

Ἀλίζωνες, οἱ Βιθυνοὶ, Ὀμυρος. Αὐτὰρ Ἀλίζωνων, καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον. ὅτι ἡ γῆ αὐτῶν θαλάσῃ διέζωσται καὶ οἰοῖται χερσονήσος ὅσιν, ὑπὸ τῇ Εὐξείνῃ, καὶ τῇ Προποντιδῇ διέζωσται. ἔπειτα Μεθόδιος, οἱ δὲ ἐθνικὸν, Ὁρακῶν, ἢ ἢ πολυράγων.

Ἀλικάρνασος, ὅτι τὸ πρὸς τῇ ἀλῇ τῆς Καρίας ὠκίδαται. ἔπειτα Ὄρος.

Ἀλκυών, εἶδος ὀρνέου. ὅτι τὸ ἐν ἀλῇ κύειν, ἢ γὰρ ἐν θαλάσῃ. λέγεται καὶ ὑποκοριστικῶς Ἀλκυονίδας. φασὶ δὲ ὅτι κύμα ἠφαιρίζον αὐτῇ τὰ ὠά. καὶ ὅτι πολὺ ἔσσης ἀτέκνη, ὁ ζῶν ἐλπίσας αὐτῷ, ὥρῃσιν ἡμέρας τινὰς ὀδυνάσας, ἐν αἷς τίκτει, καὶ ἐκγλύφει ἐπὶ ἐπὶ. ὡς λέγουσιν Ἀλκυονίδας, τὰς γαλῶνας.

Ἀλόπη, χώρα, ἡ καλεσμένη Λυκία πρὸς τῇ ἐφέσῳ. ἀπὸ τῆς ἐν τῇ ὠδάλῃ αὐτῆς πρῶτον αὐτομάτως ἄλλας πηχθῆναι.

Ἄλος, πόλις Θιασαλίας, ἀπὸ τῆς Ἀθάμαντος ἀλῆς ὅτι τὰς τόπας ἁρομῆς ἐκείνους, καὶ ὑπ' αὐτῇ κτιθεῖσα λέγεται καὶ ἀρσενικῶς. Μεθόδιος.

Ἀλύβας, ὄρος. οἱ δὲ λίμνῳ. εἶναι δὲ καὶ πόλιν Ἀλύβην.

Ἀλπεια, ὄρος τῆς Κελτικῆς. ἀπότινος Ἀλπίδος ὑπὸ τὰς τόπας ἀνερμῆς. ἢ ὅτι τὸ πλῆθος τῆς λευκῆς χιόνος, Ἀλπίς ἐκλήθη τὰ ὄρη. ἢ παρὰ τὸ ἄλπον, ὃ ὅσιν ὑψηλὸν, ἄλτις κεκλήθηται.

Ἀλπιος, ὄρος μέγα τῆς Εὐρώπης, ἀφ' ἧς ῥεῖ ὁ Ἰστρος. καὶ ἄλλο δυτικώτερον. ἀφ' ἧς ῥεῖ ὁ Ρῶος

ποταμός. Ἀλπιος δὲ λέγεται. καὶ Διονύσιος ἐν περιγησίῃ. Τῆς δὲ πρὸς Ἀνατολίῳ ὁραίνεται Ἀλπιος ἀρχή.

Ἄλυσον, ὅτι τὸ τὰς λυσάντας ὀρεῖσθαι. ἔστι δὲ εἶδος βοτάνης ἐν ταῖς ὁδοῖς φυομένης πορφύρᾳ ἐχέσης φύλλα.

Ἄλυσ, ποταμὸς Παφλαγονίας καὶ Σινώπῃ, Ἰων δὲ αὐτὸν λέγει Καλλιμάχος. εἴρηται δὲ Ἄλυσ, οἰοῖται ἀλῆς τίς ὦν, καὶ πλανήτης. πολλῶν δὲ διόδους γινώσκοντες τῇ ἡ, εἰς ὅ. ὡς πρὸς, τυρός. ἀλμυρός, ἀλμυρός, ἔπειτα Ἀπολλωνίος ὁ τὰ ἀργοναυτικά.

Ἀλφειός, ὁ ἐν ἡλίδι ποταμός. ὅτι τὸ τὰς ἀλφῆς θέραινε. ἢ ὅτι τὸ ἀλφειν, ὅστις ὠφελεῖν. ἀφελίμον ὅτι αὐτὸ τὸ ὕδωρ. Μεθόδιος.

Ἀλφειῆς, Ἀπολλόδαρος δὲ φησὶν ἰχθὺς τινὲς οἱ ἀλφειῖαι. τὸ μὲν ὅλον κερύειδεις. πορφυρίζοντες κατὰ τινὰ μέρη. φασὶ δὲ αὐτὰς ἀλίσκεινται σὺν δύο. καὶ φαίνεται τὸν ἔπερον ὅτι τῇ ἐτέρᾳ κατ' ἐρᾶν ἐπόμενον. ἀπὸ γὰρ τῇ πύλῃ ἐτέρᾳ τὸν ἔπερον ἐπακολουθεῖν.

Ἀμαδρυάδες, Ἀπολλωνίος ὁ τὰ ἀργοναυτικά. ὅτι οἶος ἐν ἔρσι δούρεα τάνων, δῆποθ' ἀμαδρυάδος νύμφης ἀθέριξε λιπῶν, ἡμῖν ὀδυρομένη ἀδινῶ μελίσσεται μύθῳ. ἀμαδρυάδες νύμφαι λέγονται, ὅτι τὸ ἀμα τὰς δρυὶς ἁρῶνται. ἢ ἐπειδὴ δούρεσιν ἀμα τὰς δρυὶς φθείρεται. Χάρων δὲ ὁ Λαμψακινός ἴσται. ὡς Ροίκος δρυὶ θαλάσσης ἡδὴ μέλλων ὅτι γὰρ καταφείρεται, προσέταξε τοῖς παισὶ ταύτῃ ὑποσηεῖται. ἢ δὲ μέλλουσα συμφείρεται τῇ δρυὶ νύμφῃ, ὅτι τὰς τῇ Ροίκῳ, χάριν μὲν εἶδεναι ἔφασκεν ὑπὸ τῆς σωτηρίας, ἐπέβριπε δὲ αἰψοσάται ὅτι βέλοιο. ὡς δὲ ἐκεῖνος ἡξίε συγχεῖται αὐτῇ, ὅτι ζήμιον μὲν ἔλεγον εἶναι τὸ φυλάττεται δὲ ὁμῶς ἐτέρας γυναικὸς ὀμιλῶν. ἔχον δὲ μετὰ αὐτῇ ἀγγελὸν μέλισσαν. καί ποτε πεττῶντος αὐτῇ περιπίπτει ἡ μέλισσα. πικρότερον δέ τι ὑποφειγξάμενος εἰς ὄργην ἔβριπε τὴν νύμφην, ὡς πηρωθῆναι. καὶ Πίνδαρος, Ἰσοδούρεα τέκμαρ αἰῶνος λαχῶσαι.

Ἀμαζόνες, ἐκ τῆς μαζὸς καὶ τῆς σερητικῆς α, ἀμαζών. ὅτι τὴν μίαν θηλὴν τὴν δεξιὰν ἐκοπτον, ἢ ἔκαον, ἵνα μὴ ἐμποδίζονται τοξότῃς. ἢ ὅτι μαζὴ καὶ ἑοφῆς ἐμετέχον, ἀλλ' ὅφισι καὶ ἄλλοις τισὶ θηρίοις ἐβρίοντο, σαύρας καὶ χελώνας. παρὰ τὸ μαζαῖς μὴ χηῶσαι, ἢ γὰρ ἑοφαῖς, ἀλλὰ κρέασι. ἢ ὅτι λαμβανέσαι ζώνῃ καὶ παροπλίαν ἐξερχόμεναι ἡμῶν καὶ ἐθέριζον. παρὰ τὸ ἐν ταῖς ζώναις ἀμα. λέγονται δὲ ἔπειτα καὶ οἱ πενήτες οἱ μάζων ἐκ ἔχοντες.

Ἀμαλθεῖα, ἡ ἑοφῆς τῇ Διὸς. Καλλιμάχος. Σὺ δὲ θῆσας μαζὸν αἰγὸς Ἀμαλθείης. εἰσὶ δ' οἱ φασὶ ὅτι ἀπὸ τῆς ἀμαλθεῖας τὸ ὄνομα. εἶναι δὲ αὐτὴν ἀμαλακίσαν. παρὰ τὸ μὴ μαλᾶσθαι, καὶ ταπεινῆσαι. ὅτι τὸ καὶ τὸν Ἡρακλέα καρτερικώτατον

γίγονται λέγασιν, ἐπεὶ δὲ εἶχεν αὐτῆς τὸ κέρας, ὥσπερ ὁ μῦθος. ζήτει εἰς τὴν παροιμίαν, ἀμαλθείας κέρας, δίδουείας, καὶ ὑγείας. Ἀμαλθείσει, πλήθει, αὖξει.

Ἀμαντες, οἱ περὶ Ἐλαφνήορα μὲν τὴν Τροίαν ἄλυσιν διέβησαν εἰς τὴν ἡπειρον. καὶ ἄκησαν παρὰ τὰ Κεραύνια ὄρη, ἐκτίσαν δὲ Εὐβοίαν. ὅθεν Ἀβαντες ἐκλήθησαν, ἐν ὑπομνήμασι Λυκόφρονος. καὶ καὶ μεταβολὴν, Ἀμαντες.

Ἀμάρυνδος, πόλις Εὐβοίας. ὠνόμασαι δὲ ἀπὸ Ἀμαράνθου βασιλέως. ἢ ὥς τινες ἀπὸ τῆ μη μαράινεσθαι τὸν τόπον. σωδενδρος γάρ.

Ἀμαραντὸς. Ἀπολλώνιος ὁ τὰ ἀργοναυτικά. ἔνθα δὴ ἡπείροιο Κυταίδος, ἡ δ' Ἀμαραντῶν Κύπος πόλις τῆς Κολχίδος. ἔστι καὶ ἑτέρα Κύπε τῆς Εὐρώπης, καὶ ἀρχὴν τῆ εἰσπλῆς τῆ Πόντου. ἐκεῖθεν δὲ τὴν ἀρχὴν λαμβάνει. λέγεται δὲ ἔτις ὀνομαστικῶς. ὅθεν Κυταίδα τὴν Μυδείαν λέγασιν. Ἀμαραντὸς, πόλις ἐν τῷ Πόντῳ. ὡς δὲ εἴησι, ὄρη τῆς Κολχίδος, ἐξ ὧν καταφέρεται ὁ Φάσις ποταμὸς φαίνεται ἀπὸ Ἀμαραντῶν ὄρων εἰς Κόλχην καὶ Θάλασσαν. τὸ δὲ Ἀμαραντῶν ἐνταῦθα ὅτι τῶν ὀρέων περιασπᾶται ὡς κύριον. καὶ τὰ ἀμαραντὰ ἐξυπνίται. λέγεται δὲ πρὸς ἄλλορον σημαινόμενον τὰ ἀμαραντὰ σώματα. δῆλον. ἔτι λέγεται ὅτι ἀμαραντῶν σωμάτων.

Ἀμασει, ἡ πρότερον Κρώμνα πόλις. παφλαγορίας, Ὀμηρος. Κρώμναντ' Αἰγιαλόντε. ἐκλήθη δὲ Ἀμασει ἀπὸ γυναικὸς Περσίδος Ἀμασείδος θυγατρὸς Ὀξυάρδου τῆ ἀδελφῆς Δαρείας.

Ἀμβρακία, πόλις Ἠπείρου, ἀφ' ἧς ἐκλήθη ἡ χώρα Ἀμβρακία. Ἠδὴ μὲν ποτὶ κόλπον ἐπωτυμον Ἀμβρακίων. Ἀπολλώνιος.

Ἀμία, ἰχθύς. ὡς φησὶν Ἀεῖοπέλης καρχαρόδοντα καὶ τῶν σωμαγελασμοίων, καὶ σαρκοφάγων. χολὴν δὲ ἔχει ἰσομήκη τῇ ἐντέρῳ, καὶ σπλῆνα, παρὰ τὸ ἅμα ἰσναί τοις πλέεσι. ἔστι δὲ σωμαγελαστικόν.

Ἀμυροί, τόποι κάθυτροι καὶ χαρρέοντες. ἀπὸ τῆ μύρειν, καὶ ρεῖν.

Ἀμυκος, ὄνομα πόλεως. ἀπὸ Ἀμύκη βασιλέως Βεβρύκων.

Ἀμφιάρατος, ἢ Ἀμφιάρειος, ὁ ἥρωϊς Οἰκλέης. ἢ περὶ τὸν αἶρα, ἢ περὶ τὰς ἀράς. μάντις δὲ ὡς.

Ἀμφιγυῖες, ὁ Ἠφαιστος, ὁ βραδὺς ἐν τῷ πορδύεσθαι. παρὰ τὸ γῆα, ὅθεν ἄκρα, χεῖρες καὶ πόδες. ἢ ἀμφοτέροις πῖς γόοις (ὅθεν τοῖς ποτὶ) χαλός. ζήτει εἰς τὸ αἵματόεις.

Ἀμφιδρόμια, ἑορτὴ ἔστιν ἐν Ἀθῶνῃσι τελευτῇ. κατὰ τὴν ἐγκρυφίαν ἄρτα ὀππωμῆς, ὅτι τῆς ἐστίας ὅτι ἔχουσι. τὸ δ' αὐτὸ ποιεῖσι καὶ μὲν σκόλης εἰς τὰ βρέφη παρὰ τὴν ἐστίαν περιφέροντες, ἐπεὶ δὲ κροφόφος ἢ φορὸς ὀπτινῶν πεφύμισαι. μέμνηται Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ. Τῷ μὲν δὴ ὡς εἴηκε μόγις ἐγερνῆθαι, ὅτι δὴ

ποτε τυγχάνει ὄν. μὲν δὲ τὸν τόπον τὰ ἀμφιδρόμια ὡς ἀληθῶς ἐν κύκλῳ περιδρεκτέον τῷ λόγῳ.

Ἀμφικέφαλος, κλίνης εἶδος, παρὰ τὸ ἐκατέρωθεν ἀνάκλισιν ἔχειν καὶ προσκεφάλαιον.

Ἀμφίων ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ζήθου, ὁ κτίσας τὰς Θήβας υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἀντιόπης. Ἀμφίος δὲ ὡς τοῦ Σελάγου υἱός. ὥς δὲ δῆλον, ὅτι ἐ γέγονε ὑπὸ τῷ Ἀμφίῳ τὸ Ἀμφίος. ἀλλ' ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι ὥσπερ παρὰ τὴν ὑπὸ πρόθεσιν γίνεται ὕπιος. οἶον ὕπιος Ζῆς ἔστι δὲ ὄνομα ποταμοῦ ὡς παρὰ Ἀπολλωνίῳ οἶον, Παρ' εἰαμυραῖς Ὑπίοιο, ἔτι καὶ παρὰ τὴν ἀμφὶ πρόθεσιν γέγονεν Ἀμφίος, ἐκτάσεως ὑπαμῆνης τῇ ἰοιπτικῇ. ἔτις ὁ Χοιροβοσκός.

Ἀμφίπολις, πόλις Θράκης ἣτις ἐκαλεῖτο πρότερον Ἐννέα ὁδοί. ἔτι τὸ περιέχεσθαι καὶ περιεσθῆναι ὑπὸ τῷ Σφύμονος ποταμοῦ. Μεθόδιος.

Ἀμφίβυον, ὁ περισσῶς βυθεῖς καὶ ποιηθεῖς, ὁ ἥρωϊς. παρὰ τὸ βύος, ὅστις πόνος. οἶον, καὶ πολὺ βύος ἤλασεν ἔξω. Φίλων.

Ἀμφίβων, εἶδος πλακῦντος τελευτῆς τῇ Ἀρτέμιδι. οἶον, Μασίς. βοφελίδας, ἀμφιβῶντας, ἰξία. ἔτι τὸ κύκλῳ φατίζεσθαι ὑπὸ τῶν δάδων. ἢ ἔτι τὸ πανσελῶς ἔστις πέμπεσθαι τῇ Ἐκάτῃ. ἔτι Μεθόδιος.

Ἀμφιφορῆς, ὅτι ἐν Αἰγίνῃ ἑδραμον περὶ τὴν Ἀσωπίδα κρυῖναι ὑδρῶσασθαι. ὅθεν καὶ ἀγῶν ἀγεται ἀμφιφορῆς λεγομένης παρὰ τοῖς Αἰγινήταις. ἐν ᾧ ἐκείσε ἀγωνιζόμενοι, τὰς κίραμους ὑδατος πεπληρωμένους ἀναλαβόντες καὶ τῶν ὁμῶν, ἔχουσι περὶ τῆς νίκης, φιλονεικῶντες καὶ μίμνησιν τῶν ἡρώων. ἀμφιφορῆς δὲ σορός ὑδατος, κέραμος, ἀμφορῆς.

Ἀνάγκη, ἡ θεὸς παρὰ τὸ ἀνάσσω καὶ τὸ παρᾶγμα ἀνάγκη. πάντων δὲ ὀπηρετεῖ. εἰ δὲ ὡς ὑπὸ ῥήματος, ὅξυνται αὐτὸ, ὡς σενάχω, σεναχή. παρὰ τὸ ἄγω ἐν, ἄγη. καὶ πλεονασμῶ τῷ ἢ ἀνάγκη, ἢ πάντα κρατῶσα. ἢ ἀγκῆς, ἀγκή, καὶ ἀνάγκη. ἐπεὶ δὲ τὸ ταῖς ἀγκάλαις κρατῶμενον καὶ δυνάμειν, ἀφικτότερον κρατεῖται, ἢ παρὰ τὸ ἄκος, πρὸς τὴν ἄκος ἐκ ἔστιν ὀρεῖν.

Ἀνακληθεῖς, πέτρα ἐν Μεγάροις. ὅτε ἡ Δήμητρα καθιθεῖσα ἐπ' αὐτῆς ἀνεκαλεῖτο τὴν κόρην. καὶ ἐκ τῆς ἀνακλησεως τὴν πέτραν ἀνακληθεῖσα καλεῖσιν. Μεθόδιος.

Ἀνακοί, οἱ Διόσκυροι παρὰ Ἀττικοῖς. παρὰ τὸ ἀνάσσω, ἀνακός, ὡς φυλάσσω φυλακός. μαλάσσω, μαλακός. ἢ ὅτι ἀνακῶς, ὅθεν φιλανδρῶπως ἐχρήσαντο τοῖς Ἀθῶναις. ἢ ὅτι τὰς πλεοντας σώζουσιν ἀσέρες ὄντες, ἀνά καὶ ἐκῆς ἡμῶν ὄντες. καὶ τὸ ἀνά δὲ σωδῆτον εἰώθασιν ἀττικῶς καλεῖν, ἀνακῶς, Μεθόδιος.

Ἀνάκαιοντι, δισμωπῆριον. παρὰ τοῖς Βοιωτοῖς ἔτι καλεῖσιν. ὡς καὶ παρὰ τοῖς Κυπρίοις ὁ κέραμος. ἀξίῳσι δέτινις ἀνάκειναι χεῖρεσθαι. ὅ

πέρθεσι τὸ Διοσκουρεῖον . ἀνὰ γὰρ οἱ Διόσκουροι .

Ἀνδάνεια, πόλις τῆς Μισυλίας, ἢ πρότερον Οἰχαλία καλεμένη . παρὰ τὸ ἀδεῖν, ὅ ἐστιν ἀρέσκειν . καὶ ἀντίφρασιν, ὅτι ἐδὲν ἤρισεν .

Ἀνδρολιφία ἐγγλήματος εἶδος . ἐὰν ἔξω τῆς Ἀττικῆς ἀνὴρ Ἀθωαῖος τελευτήσῃ, καὶ μὴ ἐκδιδῇσιν οἱ ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει ὄντες τὸν δοκουῦτα ἐν τῇ αἰτίᾳ εἶναι, ἐφείτο ἐκ τῶ νόμου ἕξαι τῷ ἐκείνῃ πολιτῷ ἀγειν εἰς Ἀθώας δίκην ὑφ' ἑξόντας τὸ φόνος . καὶ τὸ ἀνδρολιφίον καλεῖται .

Ἀνεμώνη, τὸ ἄνθος, ὅθεν τὸ φύλλον ἀνέμους εἶναι παντὶ ἀέμῳ, καὶ οἷον ἀνιμαῖα τινα εἶναι .

Ἀνηρείης, ἐστὶ δὲ κοχλίδιον . ὅθεν ὅδε τῶ Νηρέως ἐστὶ τῆ θαλασσίης δαίμονος . ἐκ ἐστὶ δὲ πλεονασμός, ἀλλὰ ἀδωγαγή . Ἡρώδης δὲ,

Ἀνθηδόνες, αἱ Μελισσαι παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ἔδειν .

Ἀνθεια, εἶδος ἰχθύος . ἀνθίαν τινὲς καὶ κάλλιχθων καλεῖσι, καὶ καλλιάνυμον, καὶ ἔλλοπα .

Ἀνθεια, ἢ Ἡρα . ὅτι ἀνίστι τὰς καρπὰς .

Ἀνθίμης, καὶ χωρίον, καὶ ποταμός, καὶ λίμνη τῆς Μακεδονίας . ὅθεν τῶ ἀδωκαίμης πεδίοις πεπληρωμένη ἀνθίαν . ὅθεν καὶ τὸ ἀνθιμόθεν . Μεθόδιος .

Ἀνθιστήρια, τὰ Διονύσια . ἔπειτα ὅδε Ἀθωαῖοι τὴν ἐορτὴν λέγουσι . καὶ ἀνθιστηρίαν τὸν μῦθον, κατ' ὃν ταῦτα ἐτελεῖτο . ἐπειδὴ ἡ γῆ τότε ἀρχεται τῶ ἀνθεῖν . ἢ παρὰ τὸ τὰ ἄνθη ἐπὶ τῇ ἐορτῇ ἐπιφέρειν . ὅθεν, καὶ παροιμία . Οὐράζε Κάρες, ἐκείτ' ἀνθιστήρια .

Ἀνιος ὁ ἱερεὺς τῶ Ἀπόλλωνος . γέγονε δὲ παρὰ τὴν αἰῶν πρόθεσιν, ἄνιος . ὥσπερ καὶ παρὰ τὴν ἰσχύον, ὕπιος Ζεύς . οἱ δὲ, παρὰ τὴν ἀνίαν . ἔπειτα ὁ Χοιροβοσκὸς εἰς τὸ Ἄμφιος .

Ἀνταδρος, πόλις ὑπὸ τὴν Ἰδλίαν ἀδωθαλάσσιος . ὅτι Ἀσκαῖος αἰχμάλωτος ἐλήθη ὑπὸ Πελασγῶν . καὶ αὐτὸς αὐτῷ τὴν πόλιν δέδωκε λύτρα, καὶ ἀπελύθη . ἢ γὰρ ἀντὶ ἀνδρός δεδομένη, ἀνταδρος ὠνομάσθη .

Ἀντισσηκῶ, σῶκος ὁ Ἑρμῆς, ὁ σημαίνει τὸν ἰχυρόν, καὶ βοηθόν . ὅθεν τῶ σῶζω, σῶκος, ὁ σωστικὸς θεός, σῶκος, σῶκῶ, καὶ ἀντισσηκῶ ἔσπῃ . οἷον . Σῶκος Εὐεῖνιος, Ἑρμῆς .

Ἀνξών, πόλις . ἀπὸ τὸ ἀνξώδεις ἔχειν ἰσχύς, αὐτόθεν κοπτομένη λίθος ἐπιπτεῖν εἰς τὰς ἀλῶνας οἷος, ὅθεν μύθος .

Ἀξοῖες, ξυλαὶ καὶ τετραγῶνα, ὅθεν τῶ ἐδάφους μέλει τῶ ὀρόφῳ δῆλοντα, καὶ ἄξιονος περόνης σφιδόμην . ἐφ' ὧν οἱ Σόλωνος νόμοι ἀπεγράφητο, τοῖς ἡδ' ἀμαξῶν ἄξοισιν ὁμοίως κώδιξι σφιδόμην . λέγονται δὲ καὶ ἐν τοῖς μαθήμασιν ἄξοιες, ὅθεν ἔς νοῦται τὰ χήματα . οἷον, σφαῖραι, καὶ κύλινδροι τε, καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ σφιδονται, καὶ σωίζονται .

Ἀρνος, λίμνη καὶ Τυροβυλίας . φασὶ δὲ καὶ ἐν κώμῃ τῆς Χαλκίδος λίμνιν εἶναι ἄρνον λεγομένην .

ἐν ἡ ἀδωκαίμης πολλῶν δένδρων, μηδὲν ἡδ' ἀποπιπτόντων φύλλων ἐμπίπτειν εἰς αὐτὴν . εἶναι δὲ καὶ νεκυομιντεῖον .

Ἄορ . παρὰ τὸ ἀήρω, ἄορ, τὸ ξίφος, ὄπλον, δόρυ .

Ἀῶος, ποταμός τῆς Κύπρου . Ἀῶ ὅδε ὁ Ἀδωνίς ὠνομάζετο . καὶ ἀπ' αὐτῶ οἱ Κύπριες βασιλεύσαντες . Ζωῖλος δὲ ὁ Κεδρασίης καὶ αὐτὸν ὅδε τῆς αὐτῆς μηδὲς κληθῆναι . τὴν ὅδε Θεάντος μητέρα καὶ Σμύρναν, ἀλλ' Ἀῶαν καλεῖσι . Φιλίας δὲ πρώτον βασιλέα Ἀῶον ἡς ὄντα καὶ Κεφάλει . ἀφ' ἧ καὶ ὄρος τὸ ὠνομάσθη Ἀῶιον . ἔξ' ἧ β', ποταμῶν φερωνύμων Σεράχης τὸ καὶ Πλίας, τὸν σὺν τῶν ὁ Παρθένιος, Ἀῶον κέκληκε . ἢ ὅθεν τὸ πρὸς τὴν ἡδ' ἀδωκαίμην ἔχειν τὴν ῥύσιν . κατὰ φησὶν ὁ Παρθένιος . Κορυκίαν σδύμηνος ἔξ' ὁρίων ἀντολίαν ὄντων . δυνάται δὲ ἔπειτα καλεῖσθαι κατ' ὃ ἡ Κιλικία Ἀῶα πάλαι ὠνομάζετο .

Ἀπάμεια, πόλις Βιθυνίας, πρότερον Μυρλέα καλεμένη . καὶ λαβὼν δῶρα παρὰ Φιλίππου τῷ Δημοκρίτῃ ὁ Ζηῖλας, μετωνόμασεν Ἀπάμειαν, ἀπὸ τῆς αὐτῆς γυναικὸς Ἀπάμης . Ἐρμιππος ἐν τῷ περὶ τῶ ἐν παιδείᾳ λαμψάντων λόγῳ . ἔτιως ὤρος .

Ἀπατέρια . ἀπατέρια, ἔχ' ὁ Διόνυσος, ἀλλ' ὁ Ζεύς . καὶ ἀπατέρια, ἐορτὴ ἐπιτελεμένη τῷ Διόνυσῳ τῷ πρῶτον φωνῇ μῦθῳ . ἢ ἐπειδὴ ἐν ταύτῃ τῇ ἐορτῇ τὰς ἡνιωμένους ἐν τῇ ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ παῖδας τότε ἐνέγραφον ὁμνύοντες οἱ πατέρες . ἢ μὴ Ἀθωαῖες, ἔξ' αὐτῶ Ἀθωαίων . ἐδόκοντε οἱ παῖδες πρὸ τῶ ἀπατέρια ὄντες, τότε πατέρια ἔχειν . ἢ ὅθεν τῆς ἀπάτης . Ξάνθος βασιλεὺς ὢν τῷ Βοιωτῷ προσηγάγετο πρὸς μονομαχίαν Θυμοίτην τῷ Ἀθωαίων βασιλέα καὶ τῆς χώρας . καὶ ὁ μὴ Θυμοίτης, ἀνεδιέλιπτο . Μελαίνιος δὲ παρόντων Ἀθωαίων, ὑπέστη τὴν μονομαχίαν . καὶ σωζόντων, ἔβλεπε εἰ ἀπατήσῃ τὸν Ξάνθον, θῦσαι τῷ Διόνυσῳ . φησὶ δὲ τὸν Διόνυσον τῷ Ξάνθῳ αἰγίαν ἐνέμηνον μέλαιναν, καὶ τὸν Μελαίνιον εἶπειν, ὡς ἐμόνος, ἀλλὰ δόλιπερος εἶ . ἐπὶ πρᾶτ' ὅσοντες δὲ ἐκείνῃ, τὸν μὴ θεὸν ἀφῶν ἡνιωμένους, τὸν δὲ Μελαίνιον παῖσαι, καὶ ὀλοκτεῖναι τὸν Ξάνθον . νικῆσαντες ἔν' Ἀθωαῖοι, Ἀπατέρια μὴ Δία προσηγόρευσαν, ἀπατέρια δὲ, ἐορτήν τῷ Διόνυσῳ .

Ἀπαυλία, ἐορτὴ καὶ Ἀθωαῖοις . ὅτι τότε ἀρχεται ἡ κόρη χωρὶς τῶ πατρὸς αὐλιζεσθαι . ἢ τότε ἐπαυλίζετο τῷ ἀνδρὶ ἡ γυνή .

Ἀπέσσας . Ἡσιόδος, Κορινθίων ἑπταῖο νεμεῖης ἡδ' ἀπέσσας . ὅρος τῆς νεμεῖας Ἀπέσσας, ἀπέσσας τις ὢν . ὅθεν ἀφίσταται οἱ ἵπποι εἰς τὸν δρόμον τῶ Νεμεῖας ἀγῶνος . ἀπέσσας, καὶ ἀπέσσας . Νεμεῖα δὲ πόλις Θεσσαλίας .

Ἀπία . Ἐξ Ἀπίης γαίης, ὅθεν τῆς Πελοποννήσου . τὸ ὅδε παλαιὸν ἐκαλεῖτο Αἰγιάλεια, ὅθεν Αἰγιάλεις τῶ ἡδ' Ἰννάχης, τῶ ἐν Ἀργεῖ ποταμῷ, καὶ

Μελείης τῆς Ὠκευῆς. ὕψιον δὲ πάλιν, Ἀπία ἐκλήθη, ὅπερ Ἀπίδος τῆς Φωριανέως παιδός. ἢ παρὰ τὸ ἀπίδα, ὃ σημαίνει τὴν ἀπιδέα, ἢ ἐν καταξήροις τόπος ὑπάρχουσα. ἐκ τῆς πῖω ᾗ γίνεται, ὃ σημαίνει τὸ πῖνω, ὅποβόλῃ τῆς ὕ. ἐκ τούτου ἐν γίνεται Ἀπίος, καὶ τὸ θηλυκὸν, ἀπία, ἢ ἐν πολλοῖς ἔπεισι διήλυσσα. ὡς Ὀμηρος, Πελοδίφιον Ἀργος φησὶν. ἢ ᾗ πόλις ἔστιν ἢ ἐλλάς, ἢ δὲ χώρα, Ἀπία. ἢ ἀπὸ τῆς ἐκεῖ παρῶτον πεφυτευθῆαι ἀπίας, τὰς ὄγχνας, τὰς ἀπιδίας. Ἀργος δὲ, ἀπὸ ἀργεῖ τῆς πανόπιας. τελευταῖον δὲ πάντων, Πελοπόννησος, ἀπὸ τῆς Πέλοπος, καὶ πύ νῆσος, ἀπὸ πύ κρατῆσαι τῆς χώρας τὸν Ταντάλη, ἢ τὸν Πέλοπα.

Ἀπίκια, εἶδος πλακύντων. ἀπὸ ἀπικίς τινός Ρωμαῖς ὁ βραχὺς ἐπισημασθεῖσα.

Ἀπικοράκις Βοιωτὶ χρησμὸν ἔλαβον πότε ἀφαιρεθήσεται αὐτῷ ἢ πόλις, ὅτι λαοὶ κόρακις φωνῶσιν αὐτῇ. τῆς ἐν χρησμῷ ἀκασάντες νεανίσκοι, καὶ ἐν μέθῃ ποτὲ γινόμενοι, γυφώσαντες τὰς κόρακας καὶ ἀφούτες, ἐφορῶσαν τὴν πόλιν ὅρα τὸν χρησμὸν. φωνάζοντες δὲ οἱ τῶτο ἔξω παραξάμενοι, ἀπεβάλλοντο τῆς πόλεως μὲν ποινῆς. τὰς ἐν ὅπῃ κακία γινωσκομένης, ἀπέπεμπον ὅπως ὥκεν οἱ γυφώσαντες, ὀνομάζοντες εἰς κόρακας.

Ἀπόλλων, παρὰ τὸ ἀπολύειν τὰς ἀνθρώπους τῶν κακῶν. ὃ ἀπελαύνων, καὶ ἀπολύων ἀφ' ἡμῶν τὰς τούτας. ἰαφὸς ᾗ καὶ ματίς. ἢ παρὰ τὸ ἀπολύειν τὰς ἀκτῖνας. ὃ αὐτὸς ᾗ τῷ ἡλίῳ. ἢ ἀπὸ τῆς πάλαι τὰς ἀκτῖνας τὰς ἰδίας. ἢ παρὰ τὸ ἀπλύν καὶ λύειν τὸ σωεὶς τῆς ἐστίας, καὶ τὸ σκόπος.

Ἀποφράδες. ὁποφράδας ἔλεγον οἱ Ἀττικοὶ τὰς ἀπηγορευμένας ἡμέρας, αἷς ὑπελάμβανον χεῖρους εἶναι τῶν ἄλλων. αἷς δὲ καὶ ἐπεικάδας καλοῦσι φθίνοντες τῆς μινός, τεφάδα, ἔστιν, δαδέρων. ἢ τὰς ἡμέρας ἐν αἷς τὰς φοινίκας δίκας ἐδίκαζον. ὅρα τὸ οἶον ὁποφράττεσθαι τὸ τῆς Σελήνης φῶς ἐν αὐταῖς.

Ἀπόμυος. ἔπος ὃ ζῶς παρὰ πῶς ἡλείοις τιμάται Ἡρακλέους ἰδρυσαμένης ὅπῃ ἀποφοπῇ τῶν μυῶν.

Ἀπέρη, πόλις Κρήτης. ὅτι αἱ Σειρήνες ποτὲ παρὰ τὰς Μήσας εἰς εἶν ἐλθεῖσαι, καὶ ἠττηθεῖσαι, ἐκεῖ τὰ πτερὰ ἀπέβαλον.

Ἀράξης, ποταμός. παρὰ τὸ ἀράσκειν. ὅτι ἀπὸ τῆς Καυκάσου καταρρήγνυται. καὶ ἀραξὸς, βοτάνη τίς.

Ἀραρ, ποταμός τῆς Κελτικῆς, ἀπὸ τῆς ἀρηρεῖναι τῷ Ροδανῶ ποταμῷ.

Ἀράχνης, παρὰ τὸ ἀναρρίχασθαι, ἢ παρὰ τὸ ἀραιὰ ἵχνη ἔχειν, ἀπὸ τῆς τῶν ποδῶν ἀραιότητος. Ἡσίοδος. Ἀερσιπόπτος ἀράχνης. ἀρσενικῶς, λέγεται τὸ ζῶον. ἀράχνη δὲ, τὸ λεπτότατον ὕφασμα τῆς ἀράχνης. ἢ παρὰ τὸ εἰς τὸν αἶρα αἶρειν τὰ ἵχνη.

Ἀργανθών. οἶον, Ἀμφ' ἀργανθώνιον ὄρος προχοῆς τε Κίοιο. τινὲς δὲ Ἀργανθώνιον αὐτὸν φασίν.

Εὐφορείων δὲ καὶ Φιλίας ἀργανθώνιον λέγουσι ὅρα τῆς οἶον, Χθιζόν μοι κινάσονται παρ' Ἀργανθώνιον αἶπος. Σίμωνίδης δὲ ποταμὸν φησὶν. οἶον, Μυσία Πύοιτα παρὰ ῥοὸν Ἀργανθώνης.

Ἀργαφίης, οἶον, Νιφάμηναι κρήναις ἔδραμον Ἀργαφίης. τινὲς δὲ ὅρα τῆς, ἀπὸ Γεργάφης τῆς Ποσειδῶνος. τὸ δὲ ἐντελὲς ἐν τῇ ἐρμῇ κρήνῃς Γαργαφίης. ὁ Παρμῆσιος, αὐτὸ τῆς γ. ἢ ἢ ἔλλειψις ἀπὸ ἰσορείας.

Ἀργος, σημαίνει δ'. ὅπῃ μὲν τῆς Πελοποννήσου Πολλῇσι νήσοισιν, καὶ Ἀργεῖ παντὶ ἀνάσκειν. ὅπῃ δὲ τῆς πόλεως τῆς ἐν Πελοποννήσῳ. Οἷδ' Ἀργος εἰχον Τίρυνθ' ἀπὸ τειχεύσαν. ὅπῃ δὲ τῆς θαλάσσης. Νυνὶ αὖ τὰς ὅσοι τὸ Πελασγικὸν Ἀργος εἶναιον. ὀνομάζει δὲ καὶ τὸν Ὀδυσσεὺς κούα. Ἀνδρὶ κύνων κεφαλῶν καὶ ἔατα κείμενος ἔχον, Ἀργος Ὀδυσσεὺς.

Ἀργέτης, τὸ κύριον βαρύνεται. οἶον, Ἀργέτας παρὰ ἄσπον ὅπῃ πλείονος ἐβηταν. δηλοῖ τὸν ἀπηλιώτην ἀνέμον. Ἀπολλώνιος δὲ τὰ ἀργοναυτικά.

Ἀργώ. ἢ ναὺς, ἀφ' οὗ ἀργοναῦται. εἴρηται ὅτι Ἀργος αὐτὴν κατεσκεύασεν, ἢ ὅτι ἐν Ἀργεῖ τῇ πόλει κατεσκεύασθη, ὡς Ἡγήσιππος ἰσορικός. ἢ ὅτι ταχεῖα ναὺς. ἀργὸν καὶ τὸ ταχύ. εἴδα καὶ λήθαργος, ὃ τῇ λήθῃ ταχύς παρὰ τὴν δ' αὐτὴν ναυπηγηθῆναι φασίν.

Ἀργεῖον. εἰσιν ὅρας ὄνομα τῆς Μισωλίας. ἔχει δὲ τὸ γαῖ διφθόγγον, ἀπὸ τῆς ἀργεῖος. τὰ ᾗ εἰς αὐτὴν φαίνεται τῇ εἰ διφθόγγῳ παρὰ λήγεσθαι, πιαῖ. ποτιδαῖ.

Ἀργεφόντης. ὅπῃ τὸν ἐρμῆ. ἢ ὅτι ἀργὸς ὅστις φόνος, τῆς κατὰ φόνος. ὃ αὐτὸς γὰρ ὅστις τῷ λόγῳ. ἢ ὃ ἐν Ἀργεῖ παρῶτον πεφύλαξ. ὃ ᾗ ἐρμῆς, παρῶτον ἐν τῷ Ἀργεῖ ἐφανῆ. ἢ ὃ ἐναργεῖς τὰς φαντασίας ποιῶν. ἐπ' αὐτῷ ᾗ ὡς φασὶ τῷ ὀνείρων ἔστιν ὁ Ἑρμῆς. ἢ ἐπειδὴ τὸν Ἀργον ἐφόιδεσι λίθῳ βαλὼν, κελόθεῖς παρὰ τῆς διός κλέψαι τὴν Ἰώ βῆν γενομένην. ἐφύλασσε δὲ αὐτὰ ὁ Ἀργος βελήσει Ἡρας, ἔχων ἐν ὄλῳ τῷ σώματι αὐτῆς ὀφθαλμούς. ὡς περ καὶ ἀπὸ τῆς ἀλλοτρίανον γίνεται ἀλετρίβιον ἔσοπῃ τῆς οἰς εἰ, ἔπω καὶ ἀπὸ τῆς ἀργοφόρης γίνεται ἀργεφόντης, καὶ πλεονασμῷ τῆς ἰ, ἀργεφόντης. Δίδυμος δὲ ὅρα τῆς ἰ χεῖρας. λέγει ᾗ ὡς περ ἀπὸ τῆς ἀεὶ ὅπῃ τικτὲς γίνεται ἀειδείκετος, ἔπω τὸν αὐτὸν ἔσοπον, καὶ ἀπὸ τῆς ἀεὶ, γίνεται ἀειφόντης. καὶ πλεονασμῷ τῆς γ Ἀργεφόντης.

Ἀργόλαι. εἶδος ὄφειον ἐς λυγρὰ Μακεδῶν ὁ Ἀλέξανδρος ἐκ τῆς Ἀργεῖς τῆς Πελασγικῆς εἰς Ἀλεξανδρείαν, καὶ ὅρα τῆς ἀργόλαι λέγονται.

Ἀρετάν, ποταμός Κρωπονιάδος χώρας. παρὰ τὴν ἀρετάν τὴν γυναικα ἀλκίμην, ἢς περρεῖ τὸ μνημα, ὡς μαρτυρεῖ Φιλοσόφως.

Ἀρείος, ὁ Ἀλέξανδρος φιλόσοφος ἐν ἐορτῇ Ἀρείος ἐτέχθη. διὸ ἔπος ἀνόμεσται.

Ἀρείος πάγος, δικαστήριον Ἀθηνῶν ἐπὶ καλέμενον. καὶ οἱ δικασταὶ Ἀρεοπαγίται. παρῶν ᾗ κείσιν

σις ἐκεῖ ἐγέρετο αἰθρώποις. ἢ ὅτι αἱ Ἀμαζόνες
ὅπῃ τὸν τόνον ἐκείνον ἐστρατεύοντο Ἄρειος ἔσαι. ἢ
ὅτι ἐν πάγῳ ὅστις καὶ ἐν ὕψει τὸ δικαστήριον. Ἄ-
ρειος δὲ ὅπῃ τὰ φονικά. δικάζει δὲ ὁ Ἄρης ὅπῃ
τὸν φόνον. πάγος δὲ ὁ λόφος. ἢ ὅτι ἐπὶ τὴν
δόρυ ἐκεῖ ὁ Ἄρης, Ποσειδῶνος κατηγορήσαντος δὲ
τὸν φόνον τῷ υἱᾷ αὐτοῦ Ἀλκίρροδίδι. ὅτε ἀπεικτείνον
αὐτὸν Ἄρης, βιασαμένον Ἀλκίππῳ τῷ θυγα-
τέρα Ἄρειος καὶ Ἀραύλῃ τῆς κέρκροπος θυγατρὸς,
ὡς φησὶν Ἑλλάϊκος ἐν πρώτῃ.

Ἀρητίσιον, τόπος ἀθλήσιν εὖτω καλούμενος. ὅτι
Θησδὲς μὲν τὸ ὑποσρέφαι ἐκ τῆ ἀδῆς, ἐκπεσὼν αὖ
θινῶν, ἐκείσε τὰς καὶ τῶν ἐχθρῶν ἀρὰς ἐποιήσα-
το. παρὰ τὰς ἀρὰς ἐν, ἀρητίσιον ὁ τόπος ἐκλήθη.
ἔτω Φιλόχορος ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ἀττικῶν.

Ἀρλίη, πόλις τῆς μεσσηνίας. ὁπρῆματικῶς, Ἀρή-
νηθεν ἔβαν. παρὰ τὸ ἀρῶ, ἀρλίη. διαρρήξιατος
γάρ. ὡς ἐν σάσῳ σαγλίῃ, καὶ λάμπῳ λαμπή-
νῃ, ἔτω καὶ τῆτο. Ὁρος.

Ἀρείσβη, πόλις. ἀπὸ Ἀρείσβας θυγατρὸς Τάκρε,
ἣ ἐγνυμι Δάρδανος. Λυκόφρων. Γήμας Ἀρείσ-
βῳ Κρήσαν ὀλῆν κέρην.

Ἀρκῆρος, ὅτι ἀπὸ τῆς ἀρκτε ἐγέρετο ἀρκῆρος, ὁ
ὅπῃ τῆς ζώης τῆ ἀρκτοφύλακος λαμπερός ἀστὴρ.
ἀπὸ τῆ καὶ τῷ ἔραν τῆς ἀρκτε.

Ἀρκτος τὸ ζῶον, εἴρηται παρὰ τὸ ἀρκῶ, ὅπερ καὶ ἐ-
παρκῶ λέγεται, ἀρκος, καὶ πλεονασμῶ τῆ γ, ἀρ-
κτος τὸ ἐπαρκῆν ἑαυτῷ ζῶον. φασὶ γὰρ αὐτὸ δὲ
ζῆν τὸν χειμῶνα, ἐκτὸς ἐπεισάκτε Ἑσφῆς.

Ἀρκείσιος, ὁ ἦρως, ὁ πάππος Ὀδυσσεύς. παρὰ
τὴν ἀρκέσω μέλλοντα, Ἀρκείσιος, καὶ Ἀρκείσιος.
ἔτως Ἡρώδης. Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ Ἰθακη-
σίων πολιτείᾳ τὸν Κέφαλον οἰκῆντα ἐν ταῖς ἀπὸ
αὐτοῦ κληθείσαις Κεφαλυνταῖς νήσοις, ἄπαιδα ἐ-
πιπολὺ ὄντα ἐρόμενον τὸν θεὸν κελούδῳ αὐτῷ
ἐντύχη θήλει συγγράδει. ἀδελφὸν δὲ εἰς
τῷ πατρίδα, καὶ δὴ ἐντυχόντα ἀρκτῷ καὶ χρυσ-
μὸν συγγράδει. τῷ δὲ ἐγκύμονα χρυσομήνῳ με-
ταβαλεῖν εἰς γυναῖκα, καὶ πεῖν παῖδα Ἀρκεί-
σιον ἀπὸ Ἀρκτε.

Ἀρκείσιον, ἔτω καλέμενον αὐτὸν τῆς Κριτικῆς Ἰ-
δης. παρὰ τὸ ἀρκέσαι τὸ βοηθεῖν. φασὶν αὖ-
τὸ ὑπὸ Κουρήτων ὀνομαδῆναι. ὅτι τὸν Κρόνον
αὐτοῖς φύλασσι, καὶ εἰς αὐτὸ κατέδειξι καὶ κρυπ-
τομήνους, ἐπὶ ἡρώδης. ἔτω Ἑσφίων ἐν τῇς ὡς
Κρήτης.

Ἀρκόδος, εἶδος φυτῶ ἀκανθώδους. οὗ τῷ ὀδμῷ
παρὰ τὰ ἐρπετα ὁπορεύονται. παρὰ τὸ τῷ ἀ-
ρῶν κλέθειν, ἢ τὴν βλάβῃ κρύπτειν, ἀρκό-
δος καὶ ἀρκόδος. ἢ δὲ τὸ ἔχειν τὰς ἀκανθὰς κε-
κρυμμένας.

Ἀρμάτειον μέλος, Ἀρμάτειον μέλος, βαρβάρῳ βοᾷ.
δύειπιδης. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆ ὁπρῆματικῆς τῷ
Ἐκπεῖ ἐκ τῆ Ἀχιλλέως ἄρματα ἐλκομένη. ἢ ὅ-
τι ὅπῃ ἄρματος Φρύγες ἀγόντες τῷ μητέρα τῶν
θεῶν, μέλος τι ἐπιφθέγγοντι. ἔπερ ἐκ τῆ πα-

ρεπομένη μέλῃς, ἄρματειον ὀνόμασαι. οἱ δὲ,
ὅτι τὸ παλαιὸν τὰς παρθεύας γαμεμένας, ὅπῃ
ὀχήματος ἦγον. ὅθεν καὶ παρόχες, τὰς παρνούμ-
φας ἐκάλεν. καὶ τὰ ἐπαδόμενα μέλη καὶ τὸν ὑμέ-
ναιον ἀπὸ τῆ φέρουτος τῷ νυμφίῳ, μέλος ἄρμα-
τειον ἐκάλεν. ἄλλοι δὲ ὅτι Ἀρματὸς τίς εἰς αὖ-
θιωαῖ ἐγραφε μέλος σωτήριον. ὅπερ ἀπὸ τῆ δύ-
ρόντος, ἄρματειον εἰκότως ἐκλήθη. ἄλλοι δὲ φη-
σὶν ὅτι ἀπὸ τῆ σωτόντος καὶ ἐσώτῃς δρόμος τῆ
ἄρματος, τὰ σωτήρια μέλη ἄρματα καλεῖται.
ἄλλοι δὲ ὅτι ὁ ἦχος τῆ ἄρματος ὁξύς καὶ λεπτός
γίνεται. τὸν ἐν ὁξύ καὶ λεπτὸν φθόγγον ἄρμα-
τειον ἐκ τῆς ὁ Εὐριπίδης ἐκάλεσε, καὶ δυνέχων
εἰσάγει λέγοντα. τοιαῦτα δὲ τῶν δυνέχων αἰφνι-
ναί. ἔτω δίδυμος καὶ Ἀλέξανδρος. ἢ παρὰ τὸ ἄρ-
μα, ὁ σημαίνει τὸν πόλεμον τῇ τῶν Φρυγῶν δὲ
λέκτῳ. ὡς φησὶ Παλαμίδης ἱστορικός ὁ τὴν κα-
μικῶν λέξιν συλλαγαῖν. Μιδόδιος. ἢ τὸν ἵππο-
δρόμον ὃν ἀδελφὸν Φρύγες ἐποχέμενοι ἵπποις.

Ἀρνη, νύμφη, ἢ ἑσφός Ποσειδῶνος. εἴρηται δὲ καὶ
ἄρνη ἢ νύμφη Σινόσιας καλεμένη. ὅτι τὸν Πο-
σειδῶνα λαβοῦσα παρὰ τῆς Ρέας ἐκφέρειν,
πρὸς τὸν Κρόνον ζιτουῦσα, ἀπηνήσατο. καὶ ἐν-
τεῦθεν ἄρνη ὀνομάθη. ὅτω Θησδὲς ἐν Κοριν-
θιακῶν τρίτῳ.

Ἀρνη, πόλις Βοιωτίας. ἔστι δὲ καὶ Θεσσαλίας. ἀπὸ
ἄρνης τῆς Αἰόλης. ὁ δὲ Κρέτης φησὶ παρὰ τὸ ἄρ-
νας. ὅστις δὲ εἰς τὸ ἄρνας ἐφέειν ἢ πόλις.
καὶ ἐκ ἀπεικός. ὡς γὰρ αὐτὸς φησὶ καὶ τῷ κῶν τὴν
ὁπρῆματικῆς πρὸς τὰ πρόβατα τὰς ἐνοικῆντας Κἄρας
ἔπος ὀνομάζειν τῇ οἰκείᾳ φωνῇ. κῶν γὰρ τὸ πρόβα-
τον ὀνόμασεν, ἔτω καὶ τὴν ἄρνην. καὶ γὰρ αὕτη,
εὐαρος. ὡς τε τὴν μὲν ἄρνην, ἀπὸ τῆς συγκεκομ-
μένης χρυκῆς, ὀνομαδῆται. τὴν δὲ ἀρλίῳ, ἀπὸ
τῆ ἐντελῆς τῆς ἀρλίως. καλεῖται δὲ καὶ τάρνη, ὡς
λέγει Ἡρώδης ἐν τῷ ὡς παθῶν.

Ἀρναῖος, ὄνομα Κύριον. Ἀρφόνιος εἰς τὰ προγυμ-
νάσματα τῆς ῥητορικῆς ὡς γινώμενος. ἀρναῖος
γὰρ τῷ ἀρχίῳ προκληθεὶς Ἰός, μετὰ οὐμάδῃ
τῷ ἐπαυμίαν ἐκ τῆ δὲ φονεῖν κρισταίμενος. καὶ
ὁ ποιητής, Ἀρναῖος ὀνομάσκει. τὸ, γὰρ θεῶ οἱ
πότε μήτηρ ἐκλήθη. παρὰ τῷ ἀρῶ, ἀρναῖος.
καὶ πλεονασμῶ τῆ ν, ὁ δυνάμις τῇ μητρὶ χρύ-
μενος. ἔτως Ἡρώδης ἐν τῇ ἀνωμάλῳ πρῶτῳ
δίᾳ. Ἀσκληπιάδης δὲ ὁ μυρλεανός, ἐν τῷ ὑ-
πομνήματι τῆς Ὀδυσσεύς, παρὰ τὸ ἀρναῖος,
ὁ ὅστις λαμβάνειν ὡς πτωχόν. ἢ ἢ πεπονημένως
ὄνομα πτωχῷ φέρον. ἢ αὐτὸ τῆ ἀρῶν, ἢ ἢ
ὁ Βληχῶδης καὶ ἡλίδιος.

Ἀρδίτις, τόπος ὅστις ἀθλήσιν. ἀπὸ ἀρδίτις τι-
νὸς ἥρωος. ὃς σασιάζοντας τὰς Ἀθηναῖας κατή-
πειχε ὅρκους ὁμοσεῖν. ἐν τῇ οὐδὲ τῷ χαλῶ
ἄμμιον οἱ δικασαὶ τὸν δικαστικὸν ὅρκον. καὶ ἀρ-
δίτις τὰς ὁπρῆματικῆς.

Ἀρὸν, κάμη πάλαι τῆς Ἀχαΐας, νυνὶ δὲ πόλις ἢ
καλεμένη Πάβα. ὡς ἢ καὶ λόγιον ἐκ Σιβύλλης
ἔστι.

ἔξεπτεσε ἑμίμενον. οἶον, Ἀρόν ἑίπυργος ἔσεται Εὐδαίμων πόλις. ὅτι Τειπτόλεμος ὁ Κελεῦ ὑπὸ τῆς Δήμητρος κελυδοθεὶς διδάσκειν τὰς ἀνθρώπων τὴν γεωργίαν τὰ σίτε, ἐν αὐτῇ παρῶτον ἡροσύντε καὶ ἑσπεῖρε τὸ συμφυὲς τῆς γῆς καταμαθῶν. παρὰ τὸ ἀρόσαι ἐν, ἀρόν προσηγορικόν. ἔπως εὖρον ἐν ὀπηρεάμασι.

Ἀρπασος, ποταμός Καραίας. πρότερον Δαφνῆς καλέμενος. εἴρηται δὲ ἔξ τὸ ἐξύπατον πυρῶν. καὶ ὅτι ἀρπάζει τοὺς παριόντας αὐτῶν. οὕτως ἰσορεῖ Ἀπολλώνιος ἐν τῷ πέμπτῳ, καὶ δεκάτῳ ἡδὲ Καραίων.

Ἀρπη, εἶδος ὀρνέων ὁμοίων ἀετῶν, καὶ ἀπὸ τῆς ιδέας ἀκρίτων εἶναι. Ὀμῆρος, Ἡδ' ἄρπη εἰκὺα ταυπτέρυγι λιγυφώνῳ. σημαίνει δὲ δύο. παρὰ τὸ ἀρπάζω, ἀρπακτικὸν ἢ τὸ ζῶν. καὶ ἄρπη ἡ δρεπάνη. παρὰ τὸ ἀρπῶ, ἄρπη, παρὰ τὸ ἀρπάζειν ἃ ἔγκοπτει. Ἡσίοδος, Δεξιτέρη δὲ πελώριον ἔλαβεν ἄρπην μακρὴν καρχαρόδοντα. φίλιν δ' ἀπὸ μῆδεα παρὸς ἐστυμνῶς ἤμισεν.

Ἀρπυς, ὁ ἔρως. ὡς παρὰ Παρθενίῳ ἐν Κεραυγόρῳ, Ἀμφοτέρως ὀπβας ἄρπυς ἐληίστατο. παρὰ τὸ ἀρπάζειν τὰς φρονίας.

Ἀρρηφόροι, καὶ ἀρρηφορία ἐορτὴ ὀπτελευμένη τῇ Ἀθηνῇ, ἐν σκιρρόφοριῶν μνηί. λέγεται δὲ ἔξ τῆς ἐρρηφορία, παρὰ τὸ ἀρρητα καὶ μυσηία φέρειν. ἢ εἰν ἔξ τῆς ἐ, παρὰ τὴν ἐρσιν τὴν Κέρκροπος θυγατέρα, ἐρσιφορία. ταύτη ἢ ἦγον τὴν ἐορτήν.

Ἀρσίνος, ὄνομα κύριον ἔξ τῆς ἰ. Θυγατέρις Ἀρσινόα μεγάλητορος.

Ἀρσιόνη, πόλις ἐν Συρίᾳ ὅπῃ βενῶν κειμένη. ὅπῃ δὲ τὰ βενῶν, πηγὰς ὀξερδύγεται πλείονας, καὶ ποταμὸς γίνεσθαι μεγάλας. ἀφ' ὧν ἡ πόλις ὠνόμασαι, ἄρσαι ἢ ποτίσθαι. ἀφ' ἧς καὶ ἄρσιον ὁ τὴν γυναικὰ ποτίζων τῇ σπορᾷ. ἔπω Σερίνος ἐν τῇ ὀπτομῇ ἡδὲ Φίλωνος.

Ἀρτεμις, ἡ θεὸς, αἰρόμενός τις ἔσα, ἢ τὸν αἶρα τέμνεσθαι. ἢ αὐτὴ γὰρ ἔστι τῇ σελλίῳ. ἢ ἀπὸ τῆς ἀρτεμῆ ποιεῖν. λέγεται ἢ ἡ θεὸς ἀναιρετική ἡδὲ γυναικῶν. καὶ Ὀμῆρος. Τίς νύσε κῆρ ἐδάμασσε τανηλεγέως θυάτοιο; ἢ δελιχὴ νῆσος, ἢ Ἀρτεμις ἰοχέαιρα. ἢ ἀπὸ τῆς ἀρτεμῆς παρωνύμως ἀρτεμις, τέτσειν ἢ ὑγίης καὶ ἀντίληπτος διὰ τὴν παρθενίαν. παρθενός ἢ καὶ φιλοσόφρων. ἢ ὅτι ἄρτια καὶ τελεία καὶ ἀνέλλιπτή ἐποίησε τὰ καὶ κόσμον φανείσα.

Ἀσέλλωα, ὄρη ἔπω καλέμενα. ἅπερ οἱ μὲν παρὰ Τραχίῃα εἰρῆσθαι ὡς Ρεῖανός ἐν τῷ πεσαρρεσκιδικάτῳ Ἡρακλείας. Νίκανδρος δὲ, ἐν τοῖς Αἰπώλοισι. ὅτι φησὶν ἐν αὐτοῖς τῆς σελλῶν τῶ ἐνδυμῶνι συγκαθόδουσης, σωβῆναι τὰς ἄλλας τῶ πᾶς ἀσελήνης εἶναι, καὶ μὴ μετέχειν φωτός.

Ἀσία, Προμηθέως μήτηρ ἢ Ἀσία, ὡς Λυκόφρων. καὶ ἀπ' αὐτῆς, ἢ Ἀσία ὠνόμασαι.

Ἀσιάτις, ἀσιάτιδος κρέματα τῆς κισθάρας. ἔπως Ἀριστοφάνης εἶπε παρῶν τὸ ἔξ Ἐριχθέως Εὐεί-

πίδα. ἢ ἑίχορδος κισθάρῃ ἔπω καλεῖται. εἴρηται δὲ, ὅτι ἐν Ἀσίᾳ τῇ πόλει τῆς Λυδίας κειμένη ἐν Τρωάδῳ παρῶτον εἰρήθη. καὶ τὰς γυναικῶν δέωδ' ὑπὸ Νιόβης καὶ ἡδὲ λυδῶν γυναικῶν εἰρεθείσας, εἰς Ἐλλῶνας ἀχθῶναι. ὅθεν καὶ Λύδιος ὁ ἑόπος μειωιομάθη. ἢ ὅπῃ Ἀσίᾳ τινός.

Ἀσινεῖς. αἱ Δρύοπες, οἱ τὴν Ἀσίῃν κατοικούντες. Καλλίμαχος. Δειλαίοις Ἀσινεῦσιν ὅπῃ ἑίππῃρας ἀράξας. εἴρηται ὅτι Ἡρακλῆς τὰς Δρύοπας λησδύοντας ὅπῃ ἡδὲ παρὰ Πυθῶν χερσίων ἐν τῇ Πελοποννήσῳ μετόπισεν, ἵνα ἔξ τὴν πολυπληθείαν ἡδὲ ἐνοικούντων εἰργοντο τὰ κακουργεῖν. καὶ ἔξ τῆς το, ἀσινεῖς αὐτὰς ὠνομάσαι, ὡς μνηστέρι καὶ τὸ πρότερον σινομήνης.

Ἀσκαλαβώτης, ζώφιον εἰσὸς σαύρα, ἐν τοῖς τοῖχοις ἀνέρπον ἡδὲ οἰκημάτων. παρὰ τὸ ἀκκλῶς τὸ ἡσύχως, καὶ μὲν τὰ βῶ ρήματος, ἀκαλαβώτης, καὶ πλεονασμῶν τῆς σ.

Ἀσκαῖος, ὁ υἱὸς Αἰνείας τῆς Τρώος. εἴρηται δὲ ὅτι Αἰνείας ὀπγαμῖα χρησάμενος ἀπ' Ἀσκάλωνος, ὅποτε Ἀσκάλα τῆς ποτε βασιλεύοντος τῆς χώρας ἔσινδεις, ἔξ τὴν παρὰ αὐτὸν φιλίαν, τὸν υἱὸν Ἀσκάλιον προσηγορεύσεν. ὅς τῇ Ρωμαίων ἔξλεκτῳ Ἀσκαῖος ὠνομάθη.

Ἀσκοφορεῖν, ἐν ταῖς Διονυσιακαῖς πομπαῖς, τὰ μὲν ὑπὸ ἡδὲ ἀσῶν παρῶνται, τὰ δὲ τοῖς μετόχοις ποιεῖν ὑπὸ ἡδὲ νομοθετησάντων προσέτακται. οἱ μὲν ἐν μέτοχοις χιτῶνας ἐνδεδυμένοι χρωμα ἔχοντες φοινικῶν, καὶ τὰς σκάφας φέρουσιν. ὅθεν καὶ ἀσκοφόρος λέγεται. οἶται ἀσσοί, ἐδῆται ἔχουσιν ὡς βέλονται, καὶ ἀσκαὶ καὶ ἡδὲ ὡμῶν φέρουσι. καὶ ἔξ τῆς το ἀσκοφόροι καλεῖνται.

Ἀσπληδῶν. φασὶ ἢ εἶναι ἀσπληδῶνα τὸν Πρεσβῶτος καὶ Στερώπης. Ἀπολλοδώρου δὲ φησὶν Ἀσπλητιάδην ἔπω λέγειν, Σπληνδῶνα τ' ἡγάθεν. ὅταν ἐν εὐρωμῇ οἱδ' Ἀσπληδῶνα ταῖον, πλεονασμὸς ποιητικὸς ἔστι τῆς α. Ἡρώδης δὲ παρὰ τῶν.

Ἀσυρία, ἢ Βαβυλωνία. τὸ μὲν παρῶν ἐκαλεῖτο Εὐφράτις, ὑπερὶν δὲ Χαλδαία, τὸ τελευταῖον δὲ, ὅπῃ Ἀσσυρία τῆς Σάσας Ἀσσυρίας, ὡς Ξενοκράτης ἐν παρῶν χρονοκῶν. Αὐτίκα δ' Ἀσσυρίαν ἐπέβαν χθονός. ὅθεν Σινώπῃ θυγατέρα Ἀσσυρία, ἢ πλυσίον τῆς Σινώπης γῆς, ὡς Ἀπαμειας καὶ ἔτι κάτω, ἢ κειμένη παρὰ τῇ θαλάσῃ τῇ Ποντικῇ τῇ φρουρῇ ὅπῃ Περσίδα καὶ Ἰνδία καλεῖται πᾶσα Συρία. ἔξ τὸ συρῶναι αὐτὴν ὑπὸ τῆς κατακλυσμῆς μεγικῆς φρουρῆς. Ἀσσυρία δὲ, ἢ ἐγγὺς τῆς συρείσης γῆς ἔσα. ἢ τις ἔστιν ἢ Σινώπη, παρὰ τὸ μὴ σύρεσθαι. Ἀσσυριοί, τὸ ἔθνος. Καλλίμαχος Ἡδ' ἀπ' Ἀσσυρίαν ἡμεδαπὴ στρατῇ. καὶ ἡμισυ μὲν Πέρσαι, ἡμισυ δ' Ἀσσυριοί. εἴρηται παρὰ τὸν Ἀσάρκον τὸν ἔθνης ἐπικρατήσαντα. ἐκβολὴ τῆς κ, Ἀσσυρίας, καὶ ἑσπῇ, Ἀσσυρος. καὶ παρὰ τῇ, Ἀσσυρίαν, ὡς μάθω, μῦθος. Ἀσσυρίαν τῆς ἐν τῇ Πόντῳ, παρὰ τὸ μνηστέρι Σύρες εἶναι. ἢ ἢ Ἀσσυρίαν.

Ἀσάρ-

Ἀστάρτη, ἡ θεός. ὄνομα εἰδώλου ὅστις. λέγεται δὲ ὑπὸ μεταφορᾶς τῷ ἄστρῳ. ἄστρον γὰρ ἐν τῷ ἑρῶν ἀνάπλασμα. ἀφ' ἧς τὸ εἶδος καλεῖται. ἔχον ὄνομα ἄστρου. λοιπὸν παρὰ τὸ ἄστρον, ἀστράτη, καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ, ἀστάρτη, ἡ παρὰ τὸ ἀστράτη. καὶ συγκοπῇ, ἀστράτη. ἑφορος γὰρ τῶν ἄστων ἡ θεός.

Ἀστυνάξ, ὁ υἱὸς τῷ Ἐκτορος. ἐκ ἑστὶ παρὰ τὸ ἀνάσσω τὸ βασιλεύω, ἀλλὰ παρὰ τὸ ἀνάκως ἔχειν τῷ ἄσπεος τὸν Ἐκτορα. καὶ ἀνάκως ἐπευθύν τὰς Διοσκύρους Ἀττικοί, ὅτι ὁπμαλῶς αὐτοῖς ἐχρήσαντο διὰ τὴν Ἐλάνην τὰς Ἀφίδνας ἐκπορθήντες. ἔπος Ἀσκληπιάδης ὁ Μυρλεανός. Ἰλιάδος ζ. Τὸν ῥ' Ἐκτωρ μὲν Σκαμάνδειον καλέεσκον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι Ἀστυνάκτ', οἷος γὰρ ἐρύετο Ἰλίου Ἐκτωρ.

Ἀστυπαλαία μοῖρα τῆς Σάμης ἔπο καλεμμένη, ὅτι Παφλοκλῆς καὶ Τεμβελίων ὀποικίαν στείλαντες εἰς Σάμον παρὰ τὰς ἐνοικούντας τὰς Κάρας κοιωνίαν θέμενοι, ὥκησαν παρὰ τὸν Σχησίον ποταμὸν, καὶ εἰς δύο φυλάς τὴν πόλιν διένειμαν. ὡν τὴν μὲν, Σχησίῳ ἀνόμασαν ὑπὸ τῷ Σχησίῳ ποταμῷ παρὰ τὴν πόλιν, τὴν δὲ, Ἀστυπαλαίαν ὑπὸ τῷ παλαιῷ ἐκείσε ὄντος ἄσπεος. ἔπο Οἰμισαγόρας ἐν τῇ χρυσῇ βίβλῳ.

Ἀσφάλαι, παρὰ τὸ σπῶ, γίνεται σπάλαξ. καὶ πλεονασμῷ τῷ α, ἀσφάλαι. καὶ μεταθέσει τοῦ π εἰς φ, ἀσφάλαι. τὸ γὰρ ζῶν τὸ ποσσά τὴν γλῶσσαν καὶ ποιεῖ βάθος, καὶ ἔπος εἰσέρχεται. κλίνεται ἀσφάλαιος.

Ἀσώπος, ποταμὸς Βοιωτίας, πλησίον Θηβῶν. παρὰ τὴν ἄσιν τὸν ῥύπον, καὶ τὸ ὦψ, ὠπός.

Ἀταλάντη, ἀνόμασαι ἔπος ἡ ἑτήρης. ὑπὸ Ἀταλάντης τῆς Ἡρώϊνης, ἥτις ἡ ἀκίστη δρᾶται.

Ἀτῆς, ὁ Διόνυσος ὁπμαλῶς, ὑπὸ τῆς γλυκύτης ἐκ τῶν Τιτανῶν εἰς αὐτὸν ἄτης καὶ φθορᾶς.

Ἀτλας, ὄρος Λιβύης. Πολυίδος δὲ ὁ διθυραμβοποιὸς παρῆλθον αὐτὸν ποιμνία γέγοναι. καί φησιν, ὅτι παρὰ τὸν ὄρος, ὁ Περσὺς, ἐπιρωπόμενός τε ὑπ' αὐτῆς τίς εἴη, καὶ πόθεν ἀφῆκε, ἐπειδὴ λέγων ἐκ ἑπειθόν, ἀνάγκη ἔδειξεν αὐτῷ τὸ τῆς Γοργόνης πρόσωπον, καὶ ἀπελίδωσεν αὐτὸν, καὶ ἀπ' αὐτῆς τὸ ὄρος, Ἀτλας ἐκλήθη. ἔπο Λυκόφρωνος ἐν ὑπομνήματι. σημαίνει δὲ καὶ τὸν θεόν. οἷον, Ἀτλας δ' ἑρῶν ὄρω ἔχει. τῷ α κατ' ὁπίσθιν. ἢ ἡ ὁ μὴ τλῶν καὶ ἀνάγκη ποιῶν, ἀλλ' ἐκασίως φέρων καὶ ἐκ κατὰ κόλασιν. ἐπεὶ γελοῖον ἡ τῆς θεᾶς μὴ πισδεῖν ἑαυτὴς, καὶ τὸν κόσμον φοβαμένης.

Ἀτρυγίς, εἶδος ἀκαΐτης. εἴρηται δὲ ὅτι αἱ τῶν ἀγροίκων γυναῖκες ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀτρυγίας ἐποῖον.

Ἀτρία, πόλις Τυρρήνειας. ἰσορεῖται δὲ ὑπὸ Διομήδους κτιθῆναι καὶ ἀνομαθῆναι Αἰθρία ὅτι ἐπιστάτης αὐτῆς τῷ τόπῳ χειμῶνος ὄντες, σωέβη αἰθρία γινώσκει. οἱ δὲ παρὰ τὴν αἰθρία τὸ ὄνομα, Ἀτρία αὐτῷ ἀνόμασαν.

Ἀτρυγία, ἡ Ἀτρία. εἴρηται παρὰ τὴν ἑρῶν ἑρῶν, ἥτις ὅστις ζυγός, αὐτὴ τῷ ἄζυγος. παρὰ τῆς ἡ θεός. ἡ ἄτρυγία, καὶ ἑρῶν.

Ἀττικός, τὸ ἐθνικόν, ὁ Ἀττικὸς. εἴρηται παρὰ τὸ ἀττή, ἀττικός, καὶ Ἀττικός. Ἀττή γὰρ ἐκαλεῖτο ἡ Ἀττική. ὅθεν καὶ Ἀτταῖοι οἱ Ἀθηναῖοι ἐκαλεῖντο.

Αὐλωνία, πόλις ὑπὸ Κροτωνιατῶν κτιθεῖσα, καὶ ἀπὸ τῶν προκειμένων αὐλῶν ἔχουσα τὸ ὄνομα. ὕστερον δὲ τῷ χρόνῳ Καυλωνία ἐκλήθη.

Αὐλὶς, ὑπὸ τῷ αὐτῷ αὐλιδῆναι τὸν Ἐλλωρικὸν στρατὸν. ἡ Ἀθρία, Αὐλὶς. ἔστι δὲ πόλις τῆς Βοιωτίας. ἐκ τῆς αὐλίζω, αὐλίσω, αὐλὶς. καὶ τί μετέχει; ἐπεὶ ἐκεῖ συνηθροίσθη ἅπας ὁ Ἐλλωρικὸς στρατός.

Αὔσοντες, οἱ Ἰταλοί. καὶ Αὔσονία ἡ Ἰταλία. ἐκ ὑπὸ Αὔσονος τῷ Κίρκης, ἡ Καλυψῆς, καὶ Ὀδυσσεύς. ἀλλ' ὅτι τὴν Ἰταλίαν οἱ παροικουῦντες ἐποικοὶ Αὔζωνα ἔλεγον. καὶ κατὰ μεταθεσιν τῷ ζ, εἰς τὸ σ, καὶ τῷ ε, εἰς τὸ ο. Αὔσωνες, οἱ Αὔζωνες, οἱ Ἀζωνες.

Αὔως, ἡ αὔς. παρὰ τὴν Ἡρῶν. ἔπο λέγεται παρὰ τοῖς Αἰολεῦσι. Σαπφῶ. πότνια αὔως. ἐπεὶ φαινομένης αὐτῆς, τὰ ζῶα φθέγγονται. καὶ ἀλλήλων ὅτι τὰ ἔργα καλᾶσιν οἱ ἄνθρωποι. Καὶ ἑσπερι πάντα φέρων ὅσα φαιόλις ἐσκέδασ' αὔως. εἴρηται παρὰ τὸ αὔω τὸ βοῶ, αὔως.

Ἀφαια, Σύρων μὲν ὅστις ἡ λέξις. δυνάται δὲ κατ' Ἐλλάδα γλῶσσαν, εἰ δὲ τὸ δημῶδες εἰπεῖν ῥήμα, παρὰ τὴν ἑρῶν. περιλαβέσης τῆς ἀφροδίτης ἐκεῖ τὸν Ἀδωνιν ἢ τὴν παρῶν, ἢ τὴν ἐχάτῳ περιβολῶν.

Ἀφείσιος, Ζεύς ἐν Ἀργεῖ τιμάται. εἴρηται δὲ ὅτι, Δολκαλίων τῷ κατακλυσμῷ γλυκύτης ἔχουσαν, καὶ εἰς τὴν ἄκραν τῆς Ἀργεῖς ἔχουσαν, ἰδρύσατο βωμὸν Ἀφείσιος Διός, ὅτι ἀφείθη ἐκ τῆς κατακλυσμῆς ἡ δὲ ἄκρα. ὕστερον Νέμεια ἐκλήθη, ὑπὸ τῶν Ἀργεῖ βοσκημάτων ἐκεῖ νεμομένων. ἔπος Ἀρρετιανὸς ἐτυμολογεῖ ἐν τῷ β' τῶν Βιθυνιακῶν.

Ἀφροδίτη, παρὰ τὸ δύνειν ἐκ τῆς ἀφρῆς, ἢ γὰρ ἀνέρχεται τῷ θαλάσῳ. ἐκεῖθεν γὰρ ἀνῆλθεν. Ἡσίοδος τὴν Ἀφροδίτῃ, ἀφροδῖσαν θεῶν κληῖσκει, Οὐνεκον ἀφρῶ θρέφθη. ἀτὰρ Κυθήρειαν, ὅτι προσέκυρσε Κυθήροις. ἡ δὲ Φιλομυδία, ὅτι μυδίων ἐξεφακῆθη. τινὲς δὲ παρὰ τὸν ἀφρὸν τῆς σπυγίας. ἑφορος γὰρ ὅστις. ἢ δὲ τὸ ἐν θαλάτῳ αὐτῆς τὴν γλῶσσαν εἶναι. τινὲς δὲ παρὰ τὴν ἀφροσύνην. ἢ γὰρ ἀφροσύνη, ἐναντία ὅστις τῇ φρονήσει, ἢ γὰρ τῇ Ἀθρία. ὁ δὲ Δίδυμος παρὰ τὸ ἀβρόν τῆς διαίτης. διχῶς δὲ ἡ ἀβροδίατος. ὅτι δὲ αὐτῇ δὲ τὸ κάλλος χλιδῆς. ἢ ὅτι οἱ κατεχόμενοι τῇ δὲ τῇ δῶ ἀβροὶ καὶ πολυτελεῖς. τὸ β' τῷ φ συγκρίνεται. δῆλον ἐκ τῆς Μακεδόνας μὲν τὸν Φίλιππον Βίλιππον καλεῖν, καὶ τὸν φαλακρόν, βαλακρόν. καὶ τὸς Φρύγας, Βρύγας. καὶ τῆς

τὴς αἰέμας δὲ τὸ φυσᾶν φυσήτας ὄντας, βύκ-
τας. Οἶμος, Βυκτῶν ανέμων.
Ἀφροδῖα, ἢ Ἀφροδίτη, τέστι ἐν τοῖς ἀφροῖς ἐγ-
γεγαυῖα.

Ἀχαιϊνέα, ἢ ἔλαφος. Ἀπολλώνιος. Ἡν τ' ἀρχώ-
ται ἀχαιϊνέω καλέσιν. Ὑπὸ Ἀχαιϊνέας πό-
λεως, ἐν ἣ ἐδὴ εἰσὶν ἐλάφων μεγάλων.

Ἀχαιά, ἢ Δημήτηρ πατρὶς Ἀττικοῖς. Ἀεισφαῖνης
Ἀχαρνέυσιν. Οὐδ' αὖ αὐτῷ ἀχαιῶν ῥαδίως ἡ-
νέχεται αὖ. εἴρηται πατρὶς τὸ ἄχος τῆς Κόρης. ἢ ὅ-
τι μὲν κυμβάλων ἡχῆσα τῷ Κόρῳ ἐχέται. ἢ
ὅτι τοῖς Ταναχταίοις μεταστᾶσιν ἐκ Ταναχτας ἢ
Δημήτηρ κατ' ὄναρ φωνεῖσα, ἐκέλευσεν αὐτὰς ἀ-
πολεθῆσαι τῷ γρομφῶν ἡχῶ, καὶ ὅπως αὖ παύ-
σεται ἐκεῖ πόλιν κτίσαι. καὶ ἰδρύσαντο ἱερὸν
Ἀχαιᾶς Δημήτερος.

Ἀχαιμῆνης, ὁ ἦρας, ἀφ' ἧς καὶ οἱ Πέρσαι Ἀχαιμε-
νίδαι, γέγονεν ὑὸς Περσέως. ὠνόμασαι δὲ Ὑπὸ
τῷ εἶναι τὸν προπάτορα αὐτῶ Ὑπὸ τῆς Ἀχαιᾶς.
ἔγω Νικόλαος ἐν δούτέρῳ τῷ ἰσοριῶν.

Ἀχέρων, ὁ ἐν ἄδῃ ποταμός, πατρὶς τὸ ἐς ἐρήθαι χα-
ρὰς τῶς ἐκεῖ κατιόντας. ἢ ὁ τὰ ἄχαια ῥέων, καὶ
καθ' ὡς φέρεται, Ἀχέρων.

Ἀχερώης, ἢ λούκη τὸ δούδρον. πατρὶς τὸν Ἀχέροντα
ποταμόν. φασὶ γὰρ τὸν Ἡρακλέα ὅτι τὸν Κέρβε-
ρον κατελθόντα, καὶ πατρὶς τῷ Ἀχέροντι πεφυκὸς
τὸ δούδρον ἑωρακότα, ἡδυνᾶται ἐπ' αὐτῷ καὶ ἀν-
εγκεῖν. καὶ παρὰ τὸν ἀχέροντα, Ἀχερώϊδα κα-
λεῖται. ἢ ἢ Ἀχεροντίς. καὶ καὶ συγκοπλῶ καὶ ἐκ-
τασιν τῷ ὁ εἰς ὧ, Ἀχερώϊς. Ἀεισφαῖνης δὲ τῷ
ἐγειρον λέγει, ὅτι πάντα τὰ ἐλῶδη φυτὰ, ἀχε-
ρῆσια λέγει.

Ἀχερσιᾶς, λίμνη ὅτι πλησίον Ἡρακλείας πότις.
Εἴδα μὲν εἰς αἶδαο καταβάτις ὅτι κελύφος,
ἀκμήτε προβλής ἀχερσιᾶς ὑφ' ὅδε τείνει.

Ἀχιλῶς, ποταμός μεταξὺ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνα-
νίας. κοινῶς δὲ παῦ ὕδωρ Ἀχιλῶς καλεῖται.
δοκεῖ δὲ τῷ ἐν τῇ Ἑλλάδι ποταμῶν μέγιστος εἶ-
ναι ὁ Ἀχιλῶς. διὸ καὶ παῦ ὕδωρ τῇ τῆς προση-
γορίᾳ καλεῖται. καὶ Οἶμος. Τῷ ἔδῃ κρείων Ἀ-
χιλῶϊος ἰσοφαρίζει.

Ἀχιλλεύς, παρὰ τὸ ἄχος λυεῖν. ἰαφὸς γὰρ λῷ. ἢ
δὲ τὸ ἄχος ὅδε λυπῶν ἐπνευγχεῖν τῇ μντρί
καὶ τοῖς Ἰλιεύσιν. ἢ δὲ τὸ μὴ θίγειν χεῖλεσι
χιλῆς, ὅδε τῷ ἔσφης. ὅπως γὰρ ἔμετέχε γάλακ-
τος, ἀλλὰ μυελοῖς ἐλάφων ἐξάφη ὑπὸ Χείρωνος.
ἢ ὅτι ὑπὸ Μυρμιδόνων ἐκλήθη καθάρησιν Εὐφο-
ρίων, Ἐς φθίνῃ χιλοῖο κατ' ἡε πάμπαν ἄπασος,
πένεκα Μυρμιδόνες μὲν Ἀχιλλεῖα φημίζαντο.

Ἀχαιᾶς, ἢ ἀρχαία ἄπιοις. παρὰ τῷ ὄχλῳσιν τῷ ἐν
τῷ ἐδίεσθαι γρομφῶν ὑπ' αὐτῆς. ἢ ἢ μινδέπω
ἐν χεῖρα γεγοῖσα.

Ἀφίνδιον, εἶδος βοτάνης πικρᾶς, ὡς καὶ τὸ ἀβρότο-
νον. οἷοι δὲ τῷ κωμικῶν, ἀπίνδιον καλεῖται. καὶ
ἔστιν ἡτοι ἀσπίνδιον, ὃ ἐκ αὐτῆς πῆν δὲ πικρό-
τητα. ἢ παρὰ τὸ ἄπτω, ἔδεῖς ἄπτεται.

Ἀφύρτοι, ἔθνος σκυθικόν. ὧν ἐν τῇ γῇ κεῖται τὸ
σῶμα. Τῷ Ἀφύρτῳ κεῖται ὅσα κεῖνα μετ' αὐ-
δράσιν ἀφύρτευσιν. Ὑπολλώνιος.

Ἀγκυρα, πόλις Γαλατίας. οἱ δὲ, Φρυγίας. ἰσο-
ρεῖ Μιθριδάτης καὶ Ἀεριοβαρζάνης, Νεήλυδας τοῖς
Γαλάταις συμμαχήσας, διώξας τῶς ὑπὸ Πτολε-
μαῖς σαλσίτας Αἰγυπτίους ἀχρὶ θαλάσσης, καὶ
λαβὼν τὰς ἀγκύρας τῷ νηῶν αὐτῷ, καὶ μισθὸν
τῆς νίκης εἰς πολιισμόν δὲς, χάραν κτίσαι καὶ
ὀνομάσαι ἑαυτοῦ.

* Ἀκασος, πελὶς υἱός, ὃς ἐγνηκε Κρηθιδά, ἢ ὡς
τινες, Ἰππολύτῳ. ἢ δὲ πηλέως ἐραθεῖσα, αὐ-
τῇ ὡς ἀπειτύχων διεμῆν, παραβέσσει τὸν πη-
λέα τῷ ἀδελφῷ κατηγόρει, ὡς περαθεῖται αὐτῆς.
Οἱ δὲ ἐξαγαγὼν τὸν πηλέα, ὡς ὅτι θήραν εἰς
τὸ Πήλιον, κατέλιπε αὐτὸν ἄοπλον ἐν τῷ Πη-
λίῳ ἵνα ὑπὸ θηρίων διαφθάρῃ. ἔπειτα δὲ ὁ Ερ-
μῆς, ἢ ὡς τινες, χεῖρων, ἔδωκεν αὐτῷ ἡφαιστό-
τόκτον μάχαιραν, ἢ τὰ, τῷ ἐπὶ τῷ τυγχάνων τῷ
θηρίων ἀνίρει, καὶ εἰς τῷ πόλιν ἐπαλθὼν, τὴν
Ἀκάσῃ γυναῖκα, καὶ αὐτὸν (ὡς φασὶ τινες) ἀ-
νείλεν. καὶ Ἀκασος, ἢ σφινδάμνος.

* Αἴτη, Σικελίας ὄρος ἐν Καπὸν ὅτι. Ὑπὸ αἴτ-
της τῷ ἔρῳ καὶ γῆς, ὡς φησὶν ἄλκιμος. σιμωνί-
δης δὲ ἐν τῷ πατρὶ Σικελίας, αἴτῳ φησὶ κείναι
ἡφαιστον καὶ δῆμῳ πατρὶ τῆς χώρας εἰσαντας.
Δημήτριος δὲ ὁ Καλετιανός, τῷ βελάρῳ οὐδὲ τῷ
κυκλωπῶν παῖδας φησὶν εἶναι, σικανὸν καὶ αἴτῳ,
ἀφ' ἧς τὸ ὄνομα, ἐν ἣ καὶ τὸ αἰτναῖον πῦρ ἀ-
ναδίδεται.

* Ἀκῆς Σαμία, γυνὴ ὅτι μωρία διαβαλλομένη,
ἡφασιν ἐνοπρὶς οὐμῶν τῇ ἰδίᾳ εἰκόνι, ὡς ἑτε-
ρα διαλέγεσθαι. ὅθεν καὶ τὸ τὸ ἀκκίζεσθαι. ταύτην
φασὶ καὶ ἀπόγγιν πάτταλον κρεῖν.

* Αἰθαλίδης, κῆρυξ γέροντος τῷ ἀργοναυτῷ ἐπερή-
μιρος, ὡς φησὶν Ὑπολλώνιος. ὡς μίαν μὲν ὑπὸ
τὸν ἄδῳ διαγιν, μίαν δὲ ὅτι τῷ γλῶ.

B

Β Αβυλῶν, πόλις Ἀσσυρίας. ὑπὸ Σεμίρμις ἐτεί-
χισε τῷ περιβοήτῳ τείχει. εἴρηται δὲ Ὑπὸ Βή-
λα. ὃς κτίσας αὐτῷ, ἀπ' αὐτῶ προσηγόρευσε.
καλὰ γὰρ καλεῖται τῇ σύρων φωνῇ, ὃ τῇ Ἑλλωίδι
Βήλος, δοκεῖ δέ μοι βήλων, καὶ ἐν διπλασιασμῷ,
βαβηλῶν, καὶ βαβυλῶν καὶ ἔσφῳ τῷ ἢ εἰς ὅ,
ὡς τῷ τῷ καὶ τυρός, τὸ εἰς φυλακῇ καὶ τήρη-
σιν γάλα.

Βάβις, εἶδος ὅτι αὐτῆς. ὃ δοκεῖ ποιεῖν ἀνὰ ζῆν
τῶς τεθνεώτας ὁμοίως τῇ ἀρρώτη. οἷον βίαλ-
λίστις ἔσα. ἐπειδὴ δοκεῖ βίον ἄλλον ποιεῖν,
καλεῖται βάβις.

Βαρδίνης, ποταμός. εἴρηται παρὰ τὸ βαρείας καὶ ἐ-
παχθεῖς ἔχειν δίνας, βαρυδίνης τῶς ὦν.

Βάτεια. τόπος τῆς Τροίας Ὑπὸ τῆς Βατείας τῆς
Δαρδανῆς γυναικός, ὃς ἦς φησὶν εἶναι τὸν Εὐριχ-
δοῖον

Θόριον ἐν ὑπομνήματι Λυκόφρονος. ἔτις ὦρος. ἐγὼ δὲ εὖρον ἐν τοῖς ῥηπεικοῖς τὴν λέξιν οἰκίαν τινὰ σημαίνεσαν, ὑπὸ Βάτωνος ἐπωνομασμένῳ διασώτῃ. ἢ σκεῦος, ἢ κόσμον, ἢ χωρίον τί. λέγεται δὲ καὶ τῆς συκαμίνης ὁ καρπὸς ὁ ποβάλαμος καὶ μόρα.

Βαίαι, αἱ ἐν Ἰταλίᾳ ὑπὸ Βαίᾳ τῇ Οὐδυσέως κινεμένη ἐκλήθη. πελοπόννηστος καὶ τὴν ἄσπριν τῆς Ἰταλίας. τὸ ἐθνικόν, Βαίατης.

Βαίων, ὃς καὶ βλεῖνος λέγεται. ἔστιν ἰχθύς ὡς πλησίον κωβίῳ. Ἐπίχαρμος δὲ βαίονας λέγει. καὶ παρ' Ἀττικοῖς δὲ παροιμία ὅτι. Μῆμα Βαίων κακώσῃ ἰχθύς. ὅπῃ φιληδόνες εἴρηται.

Βαίτυλος, Λίβανον τὸ ὄρος τῆς Ἰλίου πόλεως. Βαίτυλος δὲ ἐκλήθη καὶ ὁ λίθος, ἐν αὐτῇ Διὸς ὁ Κρόνος κατέπευ. εἴρηται δὲ ὅτι ἡ Ρέα βαιτή αἰγὸς σπαργανώσατα, τῇ Κρόνῳ δέδωκε. βαιτή δὲ σημαίνει τὴν διφθέραν. καὶ παρὰ τὸ βαιτή, βαιήλος. βαιή, σέγαστρον τροβάτειον, ἢ αἶγιον.

Βεβαία, πηγὴ ἔτι καλεσμένη ἐν Εὐβοίᾳ. ἐτυμολογεῖ δὲ Τεῦχος, ὅτι φησὶ τῷ ἐν τῇ νήσῳ ποτὲ ὑδάτων ἐκλιπόντων καὶ ποταμῶν καὶ πηγῶν, μόνῃ αὐτῇ ὁμοίως διέμενε πολυὺς δροῦς. παρὰ τὸ βεβαιον ἐν καὶ ἀνελλιπές, βεβαία.

Βεελφεγῶρ, ἔστιν ὄνομα εἰδώλου, τὸ λεγόμενον Βάαλ. καὶ λέγεται παρὰ Εἰβραίοις, Βήλ. καὶ Φαγῶρ, ὄνομα τόπου. καὶ ὁλοῦται τὸ ἢ εἰς δύο εἶ, καὶ ἔοπῃ τῷ αἰετῇ, γίνεται σωθῆτον Βεελφεγῶρ. ἢ γὰρ τὸ Βήλ ἐν Φεγῶρ.

Βεμβράς, εἶδος ἰχθύος ὡς πελῆς. Ἐπίχαρμος δὲ αὐτὰς βράδοντας καλεῖ. Βράδοντες τε καὶ κίχλαι. λαγοὶ, δράκοντες ἄλκιμοι. γίνεται δὲ ἐξ αὐτῆς σιδασία τις, ἢ προσαγορεύουμένη μεμβραφύα. Αἰσάνυμος, ταῖς μεμβραφύαις προσέειπεν ὁ καρκινναβαίτης. καὶ αὐτὸς. Οὐτ' αὖτις νῦν ὅτι σαρφῶς, ἔτ' αὖ βεμβράς κακόδαιμον.

Βέροια, πόλις Μακεδόνων, ἣν φασὶν ὑπὸ Φέρπητος τινὸς κτισθεῖσαν. Φέροια, καὶ καὶ Μακεδόνας, Βέροια, ἔοπῃ τῷ φ εἰς β. ὡς Φερνίκη, Βερνίκη, ἢ γυνὴ τῷ πατρὶ Πτολεμαίῳ. καὶ τὴν κεφαλὴν, κεβαλήν λέγουσι.

Βεσῖοι, ἔθνος ἐν Ἰταλίᾳ. ὠνόμασαι δὲ ὑπὸ τῷ Θηριώδεις εἶναι. βέσια δὲ τὰ θηρία καὶ τὴν τῷ Ρωμαίων ὁλοκλήρῃ.

Βηλός, βαθμὸς θύρας, ἢ ὁ ἐρανός. οἶον, Ρίψαι πόδος πεταγῶν ὑπὸ βηλῷ διασπείροιο, ὑπὸ τῷ ἐρανῷ. ὑπὸ τῷ τῷ βεβηκοῦναι τὸς θεὸς ἐπ' αὐτῇ, καὶ τὸς ἀσέρας καὶ διβαίνειν εἴρηται. τῷ δὲ τῷ καθάπερ οἱ Ἀριστάρχιοι, βηλὸν ὡς πηλόν, τὸν τῷ θεῷ βαθμόν. ἔπειτα δὲ τὸν βηλὸν εἶπον τὸν ἀνωτάτω παγόν καὶ περιέχοντα τὸν πᾶντα ἀέρα. ἄλλοι δὲ, τὴν ὡς ὁδὸν τῷ αἰθέρος καὶ τῷ ἀσέρι. τινὲς δὲ καὶ Χαλδαίους, τὴν ἀνωτάτω τῷ ἐρανῷ περιέφεραν. οἱ δὲ καὶ Δρύοπας τὸν ὅλυντον. ἀρεῖον δὲ τὸν βατῖρα λέγειν. καὶ ὡς δὲ

σημαίνει ὁ βηλός τὸν ἐδὸν τῆς θύρας, ὃν καλεῖται φλιά. Καὶ, ἐδὼ ὅπῃ λιθίῳ. ὁ δὲ ποιητὴς ὑποτίθεται τὸν ἐρανόν, πύλας ἔχοντα. γίνεται παρὰ τὸν βῆσιν μέλλοντα, ὃ ὅπῃ βαίνειν οἱ εἰσιόντες καὶ ἐξιόντες. βηλός ἀπὸ τῷ βαίνειν. ὡς καὶ ὁδός, ἀπὸ τῷ ὁδῶν. καὶ ὁ Πανύασις δὲ τὰ παιδία βαιοῖα λέγει.

Βητάγων, ὁ Κρόνος ὑπὸ Φοινίκων.

Βίβλινος οἶνος. οἶον, ὧς δὲ πίνει, τὸν δὲ βίβλινον συγῆ. ἀπὸ Βιβλίνης ἔτι καλεσμένης Θράκας ἀμπέλης. ἥτις δὲ τὸ εὐδαλός εἶναι, ἐν Εἰλλάδι μετετέθη, καὶ ἐν Σικελίᾳ ἀπὸ πόλιδος τῷ Σικυωνίᾳ τυρανίᾳ. ἐν τῇ αὐτῇ τινὲς, καὶ Πόλινον καλεῖσιν. Ἐπίχαρμος δὲ, ἀπὸ βιβλίνων ὁρᾷ τῆς Θράκης ἐν τῇ φύσει, λελέχθαι αὐτῷ οἶται. Σίμος δὲ ἐν τῇ ἑκτῇ τῆς Ἰλιάδος, ἐν Νάξῳ φησὶ ποταμὸν βιβλίνην. ἀφ' οὗ καλεῖσιν οἶνον βίβλινον, ὅτι τὰς πεφυκίας ἀμπέλης. δὲ δὲ τῷ μὲν χεῖρεσι τὸν ποταμὸν, Βιβλίνην. καὶ τὸν Νάξιον οἶνον δὲ τῷ μὲν, βίβλινον. ἔστιν ἂν ὁ βίβλινος εἶδος οἶνου, καὶ ἡρὸς ἀμπέλης ἐν Θράκῃ. καὶ ὁ παλαιὸς οἶνος.

Βίνη, πόλις. μέμνηται ταύτης Ἡρόδοτος, καὶ φησὶν ὠνομασθαι ὑπὸ Φιλίππου οἰκισθεῖσαν ἀπὸ τῷ ἐν αὐτῇ σωοικισθέντων μοιχῶν. ὦρος.

Βιβλίαίγιος, Ἀνδρέας ὁ ἱερεὺς ἐπεκλήθη ὑπὸ Ἐρατοδώρας, ὅτι λάθρα αὐτῷ τὰ βιβλία μετέχευε.

Βλέμμυς, ἔθνος βάρβαρον Λιβυκόν. ὑπὸ Βλέμμυος εἶδος τῷ Δημάδῃ τῶν ὑποστρατηγῶν. ἐστὶ δὲ Ὀρόντης, καὶ Ὀρεάνδης, καὶ Βλέμμυς. Τὰς καταρράκτας φησὶ τὸς ὡς Σουλῶν. τῆς πάρος αἰθαλέων Βλεμμύων ἀνέχεσθαι κολῶναι.

Βονδρομία, ἐρπῆτις Ἀθηνῶσι καλεσμένη. κατ' αὐτὴν ἡμέραν ἐβόηθη ὁ ἔξθρος ἀπὸ πολλῇ πολεμικῇ τοῖς Ἀθηναίοις ὑπὸ Εὐμόλῳ τῷ Ποσειδῶνος. Ἐρριχθῆς δὲ τότε Ἀθηνῶσις ἐβασίλευε.

Βονδρομίαν, μὲν παρὰ Ἀθηνῶσις εἴρηται. ὅτι ἐν αὐτῇ ἐτιμᾶτο βονδρόμιος Ἀπόλλων. τῷ δὲ ἀρχὴν ἔλαβεν ὅτι πόλεμος συστάς Ἀθηνῶσις, καὶ Ἐλδυσίνοις, συμμαχήσαντο, ἴσως καὶ συγγενεῖν, ἐνίκησαν οἱ Ἀθηνῶσις. ἀπὸ ἐν τῇ τῷ στρατῷ βοῆς τῆς ὅπῃ τῷ ἄσει δραμάτης, ὃ, τὸ Ἀπόλλων βονδρόμιος ἐκλήθη, καὶ ἡ θυρία, καὶ ὁ μύς. καὶ τὰ βονδρόμα ἐπελεῖτο ἐρπῆ. Φερεκίδης δὲ ἐν τοῖς Αὐτόχθοσι, δὲ τῆς φωνῆς σημαίνει, ὡς τὸ πρότερον, ἀξιώμενον εἶσαν εὖρε καὶ διήρδρωςον.

Βοιωτός. Ἄρμυ ἡ μήτηρ αὐτῷ τεκέσα αὐτὸν λαθεῖν βελομένη τὸν πατέρα, ἔρριψεν εἰς βοῶνα. παρὰ τὸ ἐν μὲν βοῶν ἑαλωμένῃ, βοιωτὸς καὶ Βοιωτὸς ἐκλήθη. Εὐφροίων. Τὸν καὶ Ποσειδάωνι δευματομένη τέκε μήτηρ. Βοιωτὸν δ' ὀνομάζει, τὸ ὅτι καλεῖται βοῶντες, ὅτι καὶ παρ' αὐτοῖς βοῶν ἀπὸ θήκατο κόπρις.

Βοιωτία, ἡ χώρα, ἀπὸ Βοιωτῶν τῷ ἢ Ἀρμυ τῆς Αἰολίας.

Αιολίδος ἢ Ποσειδῶνος, βασιλεύσαντος τῆς χώρας. ἢ ἀπὸ τῆς καθηγησαμένης βοῆς τῆς Κάδμου. τὸ πρότερον Αἰολία ἐκαλεῖτο ἀπὸ τῆς κατοικητῶν αὐτῇ Αἰόων. μετωνομάθη δὲ Βοιωτία, ἀπὸ Βοιωτῆ Ποσειδῶνος ἢ Ἀρης. ἔτι δὲ καὶ οἱ Βοιωτοὶ τιμῶσι τὸν προπάππον αὐτῶν Βοιωτῶν. καθ' ἑτέρας δὲ ἀπὸ τῆς ἐλαθείσης καὶ τὸ πυθόχρησον ὑπὸ Κάδμου βοῆς. ἀγαγῶσα γὰρ αὐτὸν ἡ βῆς εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη ἀνακλιθεῖσα ἀπέθανεν. Βοατίδας, ὁ Ἡρακλῆς ὁ τῆς βοῆς τῆς Γηρυόνης ἄγων τῆς διῆς.

Βόλιον, κώμη τῆς Ἀχαΐας. πλησίον Πατρῶν καὶ τῆς καλαμῶν Δρεπάνου. εἴρηται δὲ ὅτι νύμφη τις διακομμένη ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἐρώντος, καὶ τὸν δὲ τὸν τόπον μέλυσσα ἀρξάμεναι, ἐρρίφεν ἐαυτῇ εἰς θάλασσαν. ὅθεν τὸ χωρίον οὕτως ἐκαλεῖτο, ἀπὸ τῆς βολῆς τῆς νύμφης.

Βοσὸρ. Εβραϊκὴ ἢ λέξις. σημαίνει δὲ ἰμάτιον ἐκ κοκκίης βιβραμῶν. λέγεται δὲ καὶ τὸ σῶμα. ὡς τὸ, Οὐ τὸ ἐρύθημα εἰς ἀμπέλιν βοσὸρ. αὐτὴ τῆς ἑταίρας τὸ σῶμα, εἰς ἀμπέλιν ἢ βιβραμῶν.

Βόσπορος, οἶονεῖ βοῆς πόρος. ὠνόμασαι γὰρ ἀπὸ τῆς Γῆς τῆς θυγατρὸς Κάδμου. ταύτῃ γὰρ ἡ Ἡρὰ καὶ ζῆλον οἶστρον ἐπέμψεν. ἥτις ἐλαυνομένη ὠσπερ πόρτις τὸν παρῆλθε τὸν τόπον ὡς φησὶ Διογύσιος. Τόδ' ἐπὶ Θρηκίᾳ σόμα Βοσπόρου. ὃν πάρος γὰρ Ἡρῆς ἐννεσίγησιν ἐνήξατο πόρτις ἐκ σα.

Βόττιον, ἔθνος Μακεδόνων. καὶ Βοττία ἡ χώρα ἀπὸ τῆς βοτῆς. ὅτι πολυθρέμματός ἐστι. καὶ τὸ ἔθνος. ἢ ὡς τὸν βοτῆν, βοττανή. καὶ πλεονασμῶ τῆς τ, βοττανή. ἢ ἀπὸ τῆς Βόττονος τῆς ἡγεσαμένης τῆς ἐκείσε ὑποικίας.

Βόττεια, πόλις Μακεδονίας. καὶ δὲ τῆς ἐφίλῃ, Βόττεια. τῆς τὸ ἔθνος, Βοττανή. τὸ δὲ ἔθνος τὸν βοττανή, δὲ τῆς τ. ὡς Στραβὼν ἐν ζ. καλεῖται δὲ ἀπὸ Βόττονος Κριτὸς ἡ πόλις. οἱ οἰκῶντες, Βοττανῆς. καὶ Βοττανή, ἢ Χαλδαϊκὴ γῆ. καὶ θηλοκῶς λέγεται Βοττανῆς. καὶ Βοττανική κητικόν.

Βεβασίς, κώμη τῆς Αἰγύπτου, καὶ θεός. ὅτι ἡ Γῶ ἢ Γνάχης εἰς βῆν μεταβληθεῖσα καὶ μετὰ τὴν δὲ γῆς καὶ θαλάσσης πλάττω εἰς Αἰγύπτου ὡς ἀφρομένη, ὅπρῃσα τῆς βροχιδώδους τῆς τῆς νεῖλας, τῆς χηλῶν ἔχρη τῆς πηλῶν ἐνεχάραξεν. ὁ δὲ τῆς χώρας βασιλεὺς ἐωρεκῶς τὸ μὲν τῆς ἐμφοδίας χηλῆς τὸ τ' εἰσχεῖον ἐμφορῆς, τὸ δὲ τῆς ὀπιθίας τῆς ὦ. Γῶ τὴν βῆν ὠνόμασε. τὴν δὲ κάμιν, βέβασιν ἀπὸ τῆς τῆς βοῆς βάσεως. ὡς καὶ τὸν τὸν λόγον καὶ δὲ τῆς εἰς διφθόγγου. δεῖ γὰρ εἶναι. ὁ μὲντοι Ἡρώδης φησὶ δὲ τῆς τῆς, παρὰ τὸ ἰσῆναι χηματιζόμενον, ὅτι πολλὴν φησὶν ἦλθε γῆ.

Βεβασός, πόλις Αἰγύπτου. καὶ Βεβατίτις πόλις τὸ ἔθνος, Βεβασίτις.

Βάδιον, πόλις Θεσσαλίας. οἱ δὲ, Ἡπεῖρα.

Βεζυγία, γῆς τίς Ἀθλῶνσιν ἱερῶσι μὲν ἔχον. Βεζυγίης γὰρ τίς τῆς Ἡρώων πατρὸς βῆς ζεύγας, τὴν γῆν ἥρσεν. ἀφ' ἧς γῆς βεζυγία.

Βεθόν, πόλις Ἰλλυρίας. εἴρηται, ὅτι Κάδμος ἐπὶ βοῶν ζεύγας ἐκ Θεβῶν παχέως εἰς Ἰλλυρίαν ὡς ἀφρομένης ἐκτίσε πόλιν καὶ ἀπὸ τῆς βοῶν καὶ τῆς βοῆς φυγεῖν, Βεθόνῳ ὠνόμασεν. ἢ ἀπὸ τῆς βῆς βεθόν, καὶ Βεθόν. τὸ ἔθνος, Βεθοῖος.

Βεθοῖν, πόλις τῆς Ἰλλυρίας. Σοφοκλῆς Ὀνομακλεῖ. Βεθοῖν Δελφῶνος ἐπὶ προχοῇσιν ἐνάδῃ. εἴρηται ἀπὸ τῆς βοηθῶν γῆς. Βεθία, πόλις Ἰωνίας. τὸ ἔθνος, Βεθιαῖος.

Βέκαια πόλις Φωκίδος ἐν τῇ Παρνασσῷ. ὠνόμασαι δὲ ὅτι ποτὲ Δολυκαλίων καὶ Πύρρα κατακλυσμὸν φέροντες, παρ' αὐτοῖς διεσώθησαν. καὶ σήμερον τῶν. κατ' ἐαυτὸν πυρὰν ἀπτόντες, μεγάλῳ βῆν ἐπελαύνον, αὐτῇ ἐπιβοῶντες. Εἴρηπε βῆς καὶ τὰ πατέρα, καὶ κατακαῖσιν αὐτῷ. ἀπὸ γὰρ τῆς καίεν τῇ βῆν λέγεται Βέκαια, καὶ Βεκαῖς.

Βεκραίς, κρῶν ἐν Πλαταιαῖς, ἥτις ὠνόμασαι. Πολύβος εἰς Ἀρχαῖς ἐπέκτισε Πλαταιὰς μετὰ τὸν ἐπὶ Δολυκαλίων κατακλυσμὸν, βοῆς αὐτῆς ἡγεμένης καὶ χρησμὸν, ὡς ποτὲ Κάδμω. ἡ ἐκείσε κατακλιθεῖσαν τῇ κέρατι πατάξαι τὴν γῆν, καὶ κρῶν ἀναφανῆναι. ἡ ἀπὸ τῆς κέρατος τῆς βοῆς, Βεκραίδα καλεῖται. ἔτω Θεῶν ἐν τῇς ἐπομνήμασι, τῆς αἰτίας καλλιμάχης. ἔτω καὶ Σερίδος ἐν τῇ ὀπιθίᾳ τῆς Φίλωνος περιπόλων. Πολύβος λέγει τὸν χρησμὸν.

Βεκέφαλος, ὁ ἵππος ἐν Ἀλέξανδρος ἐπέκτισε. εἰς ὡς τινες οἶονται, ὅτι βοῆς κέρατα εἶχεν. τὸ γὰρ φεβδέ. ἐκασμῆτο γὰρ ὑπὸ Ἀλεξάνδρου χυσοῖς. καὶ εἰ δὲ τὰ κέρατα Βεκέφαλος ὠνόμασαι, ἀλλ' ὅτι ἔτω Θεῶν ἐν Θεσσαλίᾳ ἐκκλῆντο οἱ ἵπποι ἔχοντες ἐγκαυμῶν βεκραίων. ὅτι δὲ τῆς Θεσσαλικῶν ἵππων τινες ἐκκλῆντο βεκέφαλοι, δηλοῖ Ἀριστοφάνης ἐν ἀναγύρῳ. Μὴ κλαῖε, ἐγώ σοι βεκέφαλον ὠνόμασαι. καὶ πάλιν. Φήχει ἡρέμα τὸν βεκέφαλον καὶ κοππατίω. λέγεται ὁ ἐγκαυματῶν ἔχων τοῖς ἰχίοις βεκραίον.

Βετίεις, ὁ Ἡρώς ὁ τῆς Αἰγύπτου βασιλεὺς. ἀφ' ἧς καὶ ἡ πόλις ἔτω καλεῖται. εἴρηται παρὰ τὸ βῆς εἶρεν, ὁ δυνάμειος μόνος ζεύγνυσεν δύο βῆς. παρὰ τὸ βῆς καὶ τὴν σερῶν, ἵν' ἡ ὁ ἰχυρὸς καὶ ἀνδρείος, ὥστε δυνάσται βῆν ἄγειν σερῶν. ὡς περ καὶ Λαέρτης λέγεται.

Βερα, πόλις τῆς Ἀχαΐας, ἡ ἀκρῶν Εἰσάδιος ὁ κύνταυρος. καὶ ἐκεῖ αὐτῆς τὰ βεράσια ἐφυλάττετο. διὸ καὶ Βερα ὠνομάθη. ἀπὸ τῆς τῆς βῆς ὠρεῖν, ὅθεν φυλάττειν. Βεράτε δεξαμένης βοῆς αἰς Οἰκιάδα.

Βεράδαι, δῆμος ἐστὶ τῆς Οἰκιάδος φυλῆς, ἀφ' ἧς οἱ δῆ.

δημόται. ἢ οἱ ὑπὸ Βάτῃ. ἔπος δὲ ὁ Βάτης τὴν ἱερωσιῶν ἔχει. καὶ ἀπ' αὐτῆς Βατάδαι ἐκαλεῖτο. καὶ βαβόφος τάξις ὡς φασιν ἱερωσιῶν, ἢ βέφα-
σα τὰς βας, ὡς εὐδαί πῖς θειῖς δημοσίᾳ. καλεῖται δὲ καὶ Εὔβοια, οἱ ἀπόγονοι τῆς Βάτῃ.

Βαβυλών, ἢ Βαβυλών, πόλις τῆς Ἡπείρου, ὡς φησι Τεύκρος ὁ Κυζικηνός, ὅτι Ἐλόνς ἐκ τῆς πα-
τείδος εἰς τὴν Ἡπείρου ἀναγόμεναι, θύοντες δὲ ὀπιβατέραι, ἢ βας ἐκαίαν λαβῶσα πυλὴν, φάγει, καὶ κόλπον τινὰ τῆς Ἡπείρου διανηξα-
μένη, εἰς γλῶττιν ἐξέρχεται. καὶ καταπίσασα, ἀ-
πέθανεν. ὁ δὲ Ἐλόνος συμβόλῳ θείῳ χρησά-
μενος, κτίζει πόλιν, καὶ ἀπὸ τῆς συμβαπτος, Βαβυλὸν αὐτὴν ὠνόμασε. τὸ ἔθνικόν, Βαβυλῆτιος.
Βαβυλῶν, ἑρπὴ τῆς παρὰ Ἀθηναιοῖς τῆς βαβυλῶν. ἐν ἣ πολλοὶ ἐθύοντο βόες. καὶ ἦγετο αὕτη Σκιροφο-
ρίωνος μὲνός τετάρτη ὀπὶ ἱ.

Βαχέτι, ἢ βαχέτιον. ἐστὶ δὲ πόλις τῆς Ἡπείρου, ἐδιδέρως καὶ πληθυστικῶς λεγομένη. ἡ φησι Φι-
λόχορος ὠνομάσθαι, ὅτι τὴν Ἀπὼ, ἡτοι Θε-
μιν ὀπὶ βοὸς ὀχμενὴν ἐλθεῖν ἐκεῖ, καὶ τὸν τῆς
Δολκαλίωνος κατακλυσμόν. μέμνηται δὲ τῆς ἐθ-
νικῆς Καλλίμαχος. οἶον. Ἐξ ἀλὸς ἐδὶ κλῶ ἀνέ-
ρα Βαχέτιον ἔλκεν.

Βρεντίσιον, χωρίον τῆς Ἰταλίας, ὅτι τὸν Ἀ-
δείαν, ἀπὸ Βρεντί τῆς Ἡρακλίας. ἢ ὡς δὴ ἰ-
μὸς ἔσα. οὐ γὰρ σῶματι λιμένες πολλοὶ συγ-
κλείονται. ὡς εἰσὶν ἰσχυρὰ πίνων κεφαλὴ ἐλάφῃ,
ἔπος ὠνομάσθαι. ἔχει λιμένας κέρασιν ἐλάφῃ
ἀναπλησίσ. Βρεντίον δὲ καλεῖται τὴν ἐλάφον
Μεταππίου. καὶ Βρεντίον Μεσαππίου ἢ κεφαλὴ
τῆς ἐλάφῃ. τὸ ἔθνικόν, Βρεντίσιος.

Βρεττανῶν, ἔθνος ἀπὸ Κελτῶν τῆς Βρετανίας θυγα-
τρός. Βρεττία δὲ ἢ νῆσος ἐν τῇ Ἀδρίᾳ, ποτα-
μὸν ἔχουσα Βρεντίον. οἱ δὲ, Βρεντανίδαι. καὶ
τὸ ἔθνικόν ἐστι Βρεντανός, ὡς Πολύβιος. νῦν
δὲ λέγονται Βρεντίοι. εἰσὶ καὶ Βρεντανίδες νῆσοι
ἐν τῇ Ὠκεανῷ. τὸ ἔθνικόν, Βρεντανῶν.

Βριζῶ, θεὸς ὡς Διόνυσος, παρὰ τὸ βρίζειν, ὅ
ἐστι κατὰ δύναι. Βριζῶ, θεὸς ὡς ἐνυπνίων μαν-
τιδόμενος.

Βριμῶ, ἢ Φρισεφόνη. ἢ αὐτὴ δὲ λέγεται καὶ Ε-
κάτη. Ἀπολλωνίος. Βριμῶ νυκτίπολον χθονίῳ
ἐνέροιον ἀνέσταν. ἐρμῶν ἐρατοῦται ὅτι κυνηγι-
σίων ἐξέστη θελῶσαι βιαίως μιχθῶναι, ἢ δὲ
ἐνβριμῶσται αὐτῶν. ὁ δὲ φοβηθεὶς ἀπέφραπν,
καὶ ἐνπεῦθεν Βριμῶ προσηγορέθη.

Βριση, νύμφαι ἔπο καλέμεναι. ἢ ὅτι βλίσσαι. καὶ
ὅτι μελισσουργίαν αὐταὶ τὸν Ἀριστῶν ἐδίδαξαν
ἑοπὴ τῆς λ' εἰς ρ. ἢ παρὰ τὸ βρύειν, ὅ ἐστιν ἀν-
θεῖν τὴν ἐλαίαν, ἢς τὴν ἐργασίαν καὶ αὐτὴν
ὑπέδειξεν Ἀριστῶν τὴν ὁδὸν τῆς ἀμβροσίας.
ἢ ἀπὸ τῆς βρίζαι καὶ κατακοιμίσαι αὐτὸν, καὶ κα-
ταβαυκαλίσαι ὅτε ἐτιθῶν αὐτὸν. βρίζαι, τὸ
ἐπελθεῖν βαρέως.

Βρισηῖος, ἔπος ὁ Διόνυσος. καὶ εἰ μὴ δὲ τῆς ἱ, πα-
ρὰ τὸ βρίζειν ὅ ἐστιν, ὁ ὀρμητικός. εἰδὲ δὲ τῆς ἡ,
ἀπὸ ἄκρας Λεσβιακῆς Βρήσης. ἢς μέμνηται Ἀν-
δροτίων. ὅτι τὸ ἱερὸν τῆς θεῆς ἐν τῇ Βρίση φησὶν
ιδρύσθαι ὑπὸ Μήκαρος.

Βρισηῖος, ὄνομα τόπων τῆς Ἀττικῆς.

Βρισηῖος, ὁ ἥρω. οἶον, Κέρων Βρισηῖος. παρὰ τὸ
βρίζαι τὸ βρίζω, βρίζω, Βρισηῖος. καὶ παρὰ νυ-
μικῶς, Βρισηῖος, παρὰ τὸ βρίζω. παρὰ τὸ βα-
ρεῖν τὴν κάλῃ πᾶσας τὰς γυναικας. ἢ παρὰ τὸ
βαρεῖν τὰς ἐλλῶνας. ἐβάρησε γὰρ καὶ ἐβλάψαι τὰς
ἐλλῶνας, ὅτι τὸ λαβεῖν αὐτὴν τὸν Ἀγαμέμνονα.

Βρισηῖος, καὶ Ἀρπυμῖος καὶ νύμφη. Καλλίμαχος.
Ἐλλοφονον Βρισηῖον εὐσκοπον. τῆς δὲ θεῆς
Βρισηῖος, ὅτι τὰς βρίζαις νύμφαις ὀμαρ-
τεῖ. καὶ Νεαῖδος ἐν τῇ πρώτῃ τῇ τελευτῇ φησὶ
χρησθὲν Διὶ δοθῆναι ὅτι ἐκ τῆς μήτρας τῆς Ε-
κάτης γνησιόμηνος, μεταστήσει τῆς βασιλείας αὐ-
τόν. γνησιόμηνος δὲ τῆς Εκάτης τὰς συμπάρεσσας
κόρας τῇ λεχοῖ ἀναβοῆσαι, βρίζον τὰς ἐν ἀγα-
θόν. παρὰ τὸ δὴ τὸ ὀπὶ φθίγγμα, ὠνομάσθαι
τὴν θεόν.

Βρόμιος, ὁ Διόνυσος, παρὰ τὸν βρόμον. καὶ ὅτι
τῆς Σεμέλης κεραυνωθεῖσης, ἤρπαγεν ὑπὸ τῆς
Ερις, κατὰ βούλησιν τῆς Διὸς ἐκ μέσων τοῦ
πυρός.

Βύβλος, πόλις Φοινίκης ἀρχαιοτάτη. εἴρηται ὅτι
τὰ ἐν αὐτῇ τιθέμενα βιβλία, ἀσκητὰ ἔχου-
σιν. οἱ δὲ φασιν, ὅτι ἱστίς ἀπὸ τῆς Αἰ-
γύπτου ἀναγόμεναι, κλαίοντά τε τὸν Ὀσίριον,
τὸ ἔθνημα τῆς κεφαλῆς ἐκείσε ἀπέθετο βύβλι-
ον ὑπάρχον, ἀπὸ τῆς ἐν τῇ Νεῖλῳ φυσικῆς
βύβλης. Ἡσίοδος, Βύβλον τ' ἀγγιχάλον, καὶ Σι-
δῶν ἀνθεμόσταν. τὸ ἔθνικόν, Βύβλιος, καὶ Βυ-
βλίας.

Βυζάντιον, ἢ πόλις. ὅτι τὸν Βύζαντα τὸν Ὀρέης
βασιλέα.

Βυών, ἢ Κόκοθῆα ἢ Ἰνώ. οἶον, Βυώνος καταλέκ-
ται αὐδῆσις. εἴρηται παρὰ τὸ εἰς βυθὸν δύ-
νειν, βυθοδύνη, καὶ καὶ συγκοπῶν, Βυών. ἢ πα-
ρὰ τὸ δύναι, δύναι, ἢ καταδύσθαι εἰς θάλασσαν,
καὶ Βυών καὶ ἑοπῶν. ἄλλοι θάλαμν, ἢ πόλιν,
ὡς παρὰ Λυκόφρονι.

Βύσος, εἶδος βοτάνης. ὅτι ἐκ τῆς ἀπ' αὐτῆς βα-
πτύμενα ἱμάτια, βύσινα λέγονται.

Βύζαντες, Λίβυες ὅτι Καρχηδόνα τῆς Λιβύης ἐθ-
νος, ἀφ' ἧς ἡ πόλις, Βυζάντιον. καὶ Βυζάντιοι ἐν-
Λιβύῃ. Βυζάντιον δὲ τὸ ἐν Ὀρεῇ βασιλεῖον,
πόλις ἀσκητοτάτη πρὸς τῇ ποσειδωνίᾳ, πρὸς τῇ
μέρει τῆς Εὐρώπης. ἐκλήθη δὲ ἀπὸ Βύζαντος τῆς
Κρείσσης τῆς Ἰᾶς θυγατρός καὶ Ποσειδῶνος. ἢ ὅ-
τι τῆς σόλης Βύζης ἡ νῆμας. μετωνομάθη δὲ
Κωνσταντινούπολις καὶ νῦν Ῥώμη. τὸ ἔθνικόν, Κων-
σταντινοπολίτης ἀπὸ τῆς ὕ. τὸ κητικόν, Βυζάντεια
καὶ διφθόγγα.

Βώτιον, χωρίον ὅτι τὸ Ἰλῖον, εἰς ὃ καταχθεῖς
Ἀγα-

Λ'γαμέμνων ἐπεβόασατο τῷ Ἀρτεμιν εὐρυῇ αὐ-
τῷ ᾗνέσθαι πλέοντι, καὶ ὠνόμασαι ἕως ἀπὸ τῆς
αἰτίας ταύτης, Βώτιον.

Γ

Γάγαι, πόλις λυκίας. εἴρηται ὅτι Ρόδιοι λυ-
κίας αἰτῶντες τόπον, ἐν ᾧ κατοικήσασιν, ἐ-
βόων γὰ γὰ τῇ παρῶα φωνῇ Δωρίζοντες, καὶ
ἐντεῦθεν τὸ ὄνομα ἐπέθη τῇ πόλει. ἢ ὅτι Νέμιος
στρατηγὼν Ροδίων, καὶ τὰς Λυκίων καὶ Κιλικίων
λησέοντας καὶ θάλασσαν νικήσας, νυκτὸς χειμῶ-
νι περιέπεσε, καὶ κινδυνώσας τῆς νιῶς τῷ ἐμ-
πλεόντων ἀναβοησάντων τῇ Δωρίδι φωνῇ γὰ γὰ,
ἐκ τῆς ὁπφθέγματος προσέειπεν καὶ ἐσώθησαν. ἡμέ-
ρας δὲ ῥημοσύνης καὶ τόπον ἐκτίσεν πόλιν, καὶ ὠνό-
μασεν αὐτὴν ἀπὸ τῆς λεχθείσης φωνῆς, Γάγαι.
Γάδαιρα, τὰ Γάδαιρα λέγονται πληθυντικῶς, ἀπὸ
τῆς γῆ καὶ τῆς θείρας, οἰοῦν γῆς θείρας. τὰ γὰρ
Γάδαιρα, τῆς γῆς ὄρεα εἰσιν. ἢ ὡς φησι Κλαυδίου
Γελίου ἐν ταῖς Φοινίκης ἱστορίαις, ὅτι Ἀρχαλὸς
υἱὸς Φοίνικος κτίσας πόλιν ὠνόμασε τῇ φοινίκῃ
ρεαφῇ. γὰρ δὲ παρ' αὐτοῖς, τὸ ἐκ μικρῶν ὡ-
κοδομημόν.

Γαλιφός, πόλις Θράκης. ὠνόμασαι δὲ ὑπὸ Γα-
λήφης τῆς ἐκ Θάσσης καὶ Τηλέφης. ὁ πολίτης, Γα-
λήφιος. τὰ δὲ εἰς φος ὑπὸ δύο συλλαβάς, ὡ-
ξύνεται. σκινδαφός (ὄργανον ὄνομα καὶ κύβαν).
τίθεται, καὶ κατ' ἐξουσίαν, ὡς τὸ βαγέλαφος)
χεραφός, καλυφός.

Γαλατία, χώρα. ὠνόμασεν ὡς φησι Τίμαιος ὑπὸ
γαλάτῃ Κύκλωπος καὶ Γαλατίας υἱῆς. ἢ ὅτι τὸ ἐν
αὐτῇ ὑπὸ Καίσαρος Αὐγύστου καταλειφθῆναι Γά-
λας στρατιώτας. ἢ δὲ πόλις, Ἀγκυρα.

Γάλλος, ὁ φιλοπάτωρ Πτολεμαῖος, ὃς τὸ φύλλον κισ-
σοῦ κατέσχευεν, ὡς οἱ Γάλλοι. αἱ δὲ ταῖς Διο-
νυσιακαῖς τελεταῖς, κισσῷ ἐσεφαιέντο.

Γάλλος, ὁ τῇ μητρὶ τῷ θεῷ ὀργαζόμενος, ὁ ἄλ-
λός τις ῥημοσύνης καὶ μεταβαλὼν τῷ φύσιν ἐξ
ἀνδρῶν, καὶ ἔτε ἀνὴρ ὢν, ἔτε γυνή. ἐξετεμνοντο
γὰρ οἱ τελέμενοι τῇ θεῷ. ἢ ὑπὸ Γάλλου ποταμοῦ
τῆς Φρυγίας παρ' ὃν ἐπελάντο.

Γαμηλία, ἡ εἰς τὰς φράτρας διδομένη ἐγγραφὴ,
καὶ εἰσαγωγὴ ὅτῃ γάμοις, καὶ ὠνόμαζον καὶ κε-
ρεῦτιν. οἱ δὲ φασὶ γαμηλίαν θυτίαν, καὶ ἔθουν
τοῖς δημόταις οἱ εἰς τὰς ἐφήβας ἐγγραφόμενοι
καὶ μέλλοντες γαμεῖν. ἐγένετο δὲ ἡ θυτία τῇ
Ἥρᾳ καὶ Ἀφροδίτῃ, καὶ χάρισι.

Γανυμήδης, ὁ ἥρως ὁ οἰνοχόος. ὡς τὸ γῆρας
μῆδεσθαι τῷ Διὶ, ὅπερ ὅτι τὸ πόμα τὸ λαμ-
πρόν. Εὐριπίδης, ὅπερ βόρεος ἐν δαιτὶ γίνε-
ται γῆρας. ἢ ὡς τὸ γανυθῆναι τοῖς μῆδεσι,
σωπῆς, ὡς Εὐμήδης.

Γάργαρα, πόλις τῆς Ἰδης ἐν ὑψηλῷ τόπῳ κει-
μένη. καὶ κατόπιν Δέλεγος. ἐξ ἧς ὅτι τὸ κρυῶ-
δες ὑποκατέβησαν οἱ Γαργαρεῖς, καὶ ὤκησαν αὐ-

τῷ ὑπὸ πεδίον Γάργαρον. ἐκεῖνη δὲ ἐρημωθεῖ-
σα, καλεῖται παλαιὰ Γάργαρα. ὠνόμασαι δὲ
ὑπὸ Γαργάρε τῷ Διὶ. ὡς διηλοῖ Νυμφίος ὁ
φιλόσοφος. ἕως Ἐπαφρόδιτος ἐν ὑπομνήματι
τῆς Ἰλιάδος, ὡς ἀντιθέμενος Κλείταρχον Αἰγι-
νίτῳ λεξιμογράφῳ. ἄλλοι δὲ ὑπὸ τῆς γαργα-
ρεῖν καὶ ἀναδιδόναι τὰ ὕδατα. ὑπὸ μεταφοράς
τῆς ἐν τοῖς σώμασιν ἡμῶν γαργαριῶνος. καὶ
ὅτι τὸ σῶμα τὸτο ὑπὸ παχέος εἰς λεπτόν καὶ ὁ-
ξὺ λήγει.

Γασείμαργος, πόθεν ἐτυμολογεῖται; εἰδὲς ἅτε
γραμματικῶν ἔτε ῥητόρων ἐμνημόδυσεν. Δει-
σοτέλης δὲ ἐν τῷ ὡς ζῶν μέμνεται. ζῶν
μάργον λέγων, καὶ ὅτι ῥητάται ὑπὸ τῆς
μεταξὺ τῆς γῆς καὶ τῆς ὕδατος. καὶ ἀφ' ἧς ῥηθῆναι,
καὶ παύεται γνίφην, ἕως ἡ ἐκτελεσθῆναι τῷ
γῆν, ὡς ὁπφανεῖαν ἔλθοι. καὶ ἔλθον, θνήσκει
ἑῖς ἡμέρας. ἔρχεται γὰρ ἔφος ἐροχῆς καὶ βρέ-
χει ἐπάνω αὐτῆς, καὶ ἀνὰ τὴν μικρὴν γνίφην.
καὶ ἐκ τῆς οἱ καὶ τὰς ἀρχαῖας φιλοσοφίας ὁρμη-
θεῖτες, τὰς πολυτάγους γασείμαργους ἐκάλε-
σαν. δυνάται δέτις δίσσεως τοῖς ἐσθλῶς
λεῖν τὰ εἰρημῆα. παρ' ὅτι πάθος, ὑπὸ σφύρας
γίνεται. καὶ ἐπὶ ῥηθῆναι, καὶ παύεται ἐσθλὸν τὴν
ὑποστήσασαν καρδίαν, ἕως αὐτῆς τῆς γνίφης
ἔξω, εἰς φανεράσιν ἔλθοι. καὶ ἔλθον, θνήσκει
ταῖς τελεταῖς διωάμοσι τῆς ψυχῆς. καὶ ἕως ἡ χάρις
τῆς ἀγίας πνύματος ὅτι νέφος τῆς διδασκαλίας ἐ-
πιφανείσα, σαλαγμῶς δίδωσι γνώσεως καὶ ζωο-
ποιεῖ, καὶ τῷ ὑπὸ τῆς ἐμπαθῆς ζωῆς, ἀλλὰ
καὶ τῷ ἐπὶ ἀρετῇ καὶ θεῷ οἰκείαν.

Γαιζήται, οἱ Γαλάται, ὡς τὸ τῷ γῆν ζῆτεῖν. ἐκ-
πεσόντες γὰρ τῆς ἐαυτῶν χώρας, πολλῶν γῆν πε-
ρὶ ἔλθον, ζῆτεῖν ὅπῃ οἰκήσασιν. Εὐφορίαν, ἢ
Πολυχρείαν. ὅθεν καὶ Γαιζήται ὡς θείρα χρυ-
σοφορεῖντες.

Γέλα, πόλις Σικελίας. ἀπὸ Γέλα τῆς ποταμῆς, ἐν
ᾧ ὡς ἀρκεῖται ἡ πόλις. ἢ ὅτι Ἀντίφωμος ἢ Δει-
τιομῶν ὁ Ρόδιος, καὶ χρόνον εἰς Δελφῶν ὡς ἀρ-
χόμενος, ἠκασεν ὡς δεοῖ αὐτὸν πρὸς δυσμὰς
ἀπιοῦντα, πόλιν κτίσειν. ὅπῃ δὲ τῇ ἀποσδοκῇ
τῷ ἀκοῇ, ἐγέλασε, καὶ ἀπὸ τῆς συμβαλλούσης,
ὠνόμασε τῷ πόλιν, καὶ τὴν ὡς ἀρκεῖται ποτα-
μόν. τὸ ἐθνικόν, Γελαῖος.

Γέλειον, ὡς τὸ γῆρας, γῆρειον. ὡς δαῖος, δά-
νειον. ἀπ' αὐτῆς γὰρ τὰ γῆρας ὡς ἀρκεῖται, καὶ ὡς
κεῖναι τὰ γῆρας. λέγεται ὑπὸ ἱστορίας. ἔθνος γὰρ
εἰκοσι καὶ πεντή χιλιάδων, ἐπελθὼν παρεκάθε-
το τοῖς Ρωμαίοις. ἐκεῖνοι δὲ ὀλίγοι ὄντες, ἀνεί-
ξαντες ἐτέρας πύλας, ἔφειρον τὰς συλλαβῶν.
ἐπὶ δὲ οἱ συλλαβοὶ ὀλίγοι ὄντες, ἔφειρον τὰς γυ-
ναῖκας αὐτῶν. καὶ περιθέμενοι αὐταῖς χῆμα ἀν-
δρείων καὶ ῥηϊσάδας, ἐξήρχοντο. ἰδόντες δὲ τὸ
πληθος τὰ ἔθνη, ἡρώτων τὰς Ρωμαῖκας τίνες εἰ-
σὶν ἔθνη; καὶ ἔλεγον λογγίβαρδοι, ταῖς βαθείαις
ὕψιν καὶ μακρὰ ἔχοντες.

Γενῆται, ὅπῃ θῆρας σύστημα ἐκ τριάκοντα ἀνδρῶν σωείως, ἃ οἱ μετέχοντες, ἐκαλῶντο θρηῆται, ἃ καὶ θῆρας ἀλλήλοισι προσήκοντες, ἐδὲ δὸπὸ τῆ αὐτῆς αἵματος, ἀλλ' ὥσπερ οἱ δημόται καὶ οἱ φράτορες ἐκαλῶντο, νόμων κοινωνίαν τινὰ ἔχοντες, ἔπω καὶ οἱ θρηῆται συγγρηκῶν ὀργίων ἢ θεῶν, ἀπ' ὧν ὀργεῶνες ὠνομάθησαν. ἢ οἱ παυτὲς γυνεὲς μετέχοντες, ἢ ἀπ' ἀρχῆς κοινὰ ἱερά ἔχοντες. οἱ δὲ, ὁμογαλακτεὶς φράτορες συγγρηεῖς τῆς γυνή-
τας.

Γεραῖραι, ὡς Αἰθιοπῶν γυναικες τινὲς ἱεραί. ὡς ὁ βασιλεὺς καθίστησιν ἱσαρίθμους πῆς βωμοῖς τῆ Διονύσου δὲ τὸ γεραίρειν τὸν θεόν. ἔπω Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσός.

Γεραισιάδες, ἔπω νύμφαι καλῶνται ἐν Γορτυνῇ τῆς Κρήτης, ὅτι τὸν Δία βέβησαι, ἐγέραιρον.

Γεραῖος, ἀκραιφένιον Εὐβοίας ἱερὸν Ποσειδῶνος, ὡς τὸ ἐν αὐτῷ γεραίρεσθαι τὸν Ποσειδῶνα. ὡς τὸ γεῶν, γεῶν, γεῶν, γεῶν.

Γεραῖσιον, χωρίον τῆς Ἀρκαδίας, ὡς τὸ γέρας, ὅτι τίμιόν ἐστι, δὲ τὸ ἐκεῖ τὸν Δία σπαργάνω θύσαι.

Γερώνιος, εὐτιμος, ὡς τὸ γέρας. ἢ δὸπὸ τῆ Γερωνῆ γερώνιος, ὁ ἐν Γερωνῇ κώμῃ τῆς Πύλης ἔαφαις.

Γερασινός, δὸπὸ πόπε. Ἀλέξανδρος πόλιν παραλαβὼν, τῆς ἐν ἡλικίᾳ πάντας κτείνας, ἀπέλυσε τῆς γέροντας. οἱ δὲ σωλῶντες, κτίσκει πόλιν, καὶ λαβόντες γυναικας, ἐπαιδοποίησαν.

Γεραῖαι, ὅρος Μεγαρῶν. Εὐφορίαν. Καὶ ὁ χθρῆς Γεραῖης. εἴρηται δὲ ὅτι Μεγαρῶν ὁ Διὸς καὶ μιᾶς τῆς καλεσμένης θηίδων νυμφῶν τῆς κατακλυστῆς γυναικὸς πρὸς φωνῇ γεραίων νηχόμενος, προσέφυγε τῇ ἀκρᾷ τῆς ὄρας, δὸπὸ δὲ τῆς γεραίων, Γεραῖαι ἐκάλεσαν τὸν τόπον.

Γέφυρα, πόλις Βοιωτίας, ἢ καὶ Ταύρα καὶ γεῖα καὶ Ποιμαντεία καλεσμένη. εἴρηται ὅτι ἐν χειρὶ κώμῃ κατοικῶντες, καὶ ἐν τῇ πέτρῃ γῆ τῆς Ἀσωπῆς, δὲ τῆς χειμῶνος ἐν ταῖς πρὸς ἀλλήλους ἐπιμιξίαις γεφύραις ἐχῶντο.

Γεφυρεῖς, δῆμος Ἀττικῆς, ὅθεν καὶ γεφυραῖα Δημήτηρ. εἴρηται δὸπὸ τῆς ἔχον γεφυραν, δι' ἧς ὅπῃ Εὐδοσίνα κάτεισιν οἱ μῦσαι.

Γεωφανεῖον, χωρίον ὅθεν ἐστὶ γῆς εἶναι μέταλλον. ἢ δὲ γῆ καὶ ξυμφοτέρα πεπονημένη τοῖς ζωοφθοῖς εἰς τὰς γεφύρας. πῆχα δὲ ἢ μέλος ὅθεν. ἢ μέταλλον γῆς κεραμίτιδος, ἢ τινὸς ἄλλης ἐργασίας.

Γήπαιδες, οἱ λεγόμενοι Λογγίβαρδοι. οἶονεῖ, Γετίπαιδες. οἱ Γετῶν παῖδες.

Γιγανίς, ἀκρὰ μετὰ τὴν Μακεδονίαν καὶ Πελλῶν. καὶ Γιγανίον ἐν τῷ Διόνυσος εἴρηται δὸπὸ τῆς γιγαντῶν. ἢ δὸπὸ τῆς ῥέοντος ποταμοῦ Γίγατος.

Γλάξ, βοτανὴς εἶδος γαλακτοποιητικῆς. ὡς τὸ γάλακτος εἶναι ἀντικλῶ ταῖς ἐδιδόσαις, γάλαξ, καὶ γλάξ.

Etymologicón.

Γλαύξ, πηλὸν νυκτερινόν. ὃ καὶ τῇ Αἰθιῶνι προσανατίθεται. ὡς τὸ γλαύτω, γλαύξ καὶ ἀφαίρεσιν τῆς αἰ. ἐστὶ δὲ ὁξυωπέσατον τὸ ζῶον, ἐν νυκτὶ ὁρᾷ διωάμενον. Δημόνικος δὲ ἰσορεῖ ὅτι μόνον τῆς γαμψωνύχων καὶ σαρκοφάγων μὴ τυφλὰ τίκτειν, ὅτι πολὺ πυρῶδες καὶ θερμὸν περὶ τῆς ὀφθαλμοῦς ἔχει. ὁ σφοδρῶς ὁξὺ καὶ τμητικὸν ὑπάρχον, διαιρεῖ καὶ ἀναμειγνύει τὴν ὀρασιν. διὸ καὶ ἐν ταῖς σκοτομύησιν ὁρᾷ δὲ τὸ πυρῶδες τῆς ὀφθαλμοῦς.

Γλαυκόπιον, τὴν ἀκρόπολιν οἱ ἀρχαῖοι, ἢ τὸ ἐν ἀκρόπολει τῆς Αἰθιῶνς ἱερὸν. δὸπὸ Γλαύκε τινὸς αὐτόχθονος, ἐν τῷ τόπῳ τῆς καπνικήσαντος.

Γλιστῆς, ὄνομα πόλεως. κλίνεται δὲ Γλιστῆτος. καὶ ὡφείλου εἶναι Γλιστῆ, ὡς Θωμᾶς, Θωμᾶ. Μητῆς, Μητῆ. ἀλλ' ἐστὶν εἶπεν ὅτι δὸπὸ τῆς γλιστῆς γλιστῆτος. ὡς τιμήντος, τιμῆτος. παρὰ γὰρ δὲ λέγουσιν δὸπὸ τῆς Γλίσταρος. ἀποστέφεται δὲ τὴν εἰς δίφθόγγον. γλίστῃ τὸ ἰχυρόν. γλία, ἢ κόλλα, γλιῶσαι, τὸ παῖζειν.

Γλύφιον, ἀφ' ὅθεν τὴν ὄρος. ὅθεν νύμφαι γλυφίαι.

Γοργῶν, τὸ ζῶον τὸ περὶ τῆς καὶ πληθυντικῶς, Γοργόνες. ἔστι δὲ ἰσορρεῖται καὶ κατ' Ἡσιόδον. ὡς τὸ γοργόν τῆς ὀφθαλμοῦς, ἢ παρὰ νύμφης. δὲ τῆς γοργόντος καὶ ὁξυπτος τῆς ὀφθαλμοῦς, ἀπελίδεν τῆς ὀφθαλμοῦς. Ἰλιάδος 9.

Γοργύρος, ὁ Διόνυσος, δὸπὸ Γοργύρας ποταμὸς τῆς Σάμου.

Γῆττος, ὁ ἀρχὸν σκυδῶν τῆς καλεσμένης γῆττων. εἴρηται δὲ δὸπὸ τῆς ἡγεμόνος αὐτῆς κληθῆναι. τὸ δὲ ποτὶς ἔστι δὸπὸ τῆς ἡγεμόνων καλῶνται. ἔπος ὁρος.

Γραικός, Καλλίμαχος, Γραικοὶ καὶ γῆς ἡμετέρας ἀδελφοί. ὡς τὸ ράισαι, ραῖκος καὶ ραικός. δὲ τὸ τὴν καὶ πολὺ ἀνδρείαν, ἔπος οἱ ἔλλωες ἐκαλῶντο. ἢ δὸπὸ τινος ἔλλωος ραικῆς. ὡς δὸπὸ τῆς Εὔλλω Εὔλλωος ἔλλωσις, καὶ ραικισί.

Γραικός, ραῖκος, ἔλλω. ῥωμῆοι δὲ τὸ γ' προθεσύντες, γραικὸν φασί.

Γρῶνικος, ἔστιν ὄνομα ποταμοῦ. ὡς τὸ κρῶν, κρῶνικος καὶ γρῶνικος, ὁ ἐκ τῆς κρῶνης. ἢ δὸπὸ τῆς γῆ καὶ τῆς νικῶ, γρῶνικος καὶ γρῶνικος, ὁ τὴν γῆν νικῶν. ἢ δὸπὸ τῆς νικῶ καὶ τῆς γραικός, γενοῖε γραικός, καὶ κατὰ μεταθεσιν τῆς αἰ διφθόγγου εἰς ἢ ἐκεῖ δὲ οἱ γραικοὶ ἐνίκησαν τῆς βαρβάρους.

Γυμνάσια, οἱ τόποι ὅπου ἐγυμνάζοντο. κυρίως ἐν ὅπῃ τῆς ἀθλητῆς, ἐπειδὴ γυμνοὶ ἡγωνίζοντο. ἐπειδὴ πρῶτον γυμνός ὁ Ὀρσιππος ἐδράμην ἐν Ὀλυμπίᾳ, ὡς φησὶν ὁ Ὀρσιππος. ἀφ' ἧς καὶ ὁ τόπος καὶ ὁ ἀγὼν γυμνάσια. ἢ λεγὰ, ἢ ἱππικοὶ ἀγῶνες, ἢ κωμηγῆσια. ἔθος καὶ τοῖς παλαιοῖς περιζῶμα. τα φορεῖν ἐν τοῖς αἰδοίοις, καὶ ἔπος ἀγωνίζεσθαι. καὶ δὲ τὴν τετρακοσὴν δώδεκον Ὀλυμπιάδα Ὀρ-

Ee

σί-

σίπτε τῷ Λακεδαιμονίᾳ ἀγωνίζομεν λυθὲν τὸ
 ᾠδίζωμα, αἴτιον αὐτῷ λύπης ἐγένετο, ὃς ἔ
 καὶ νόμος ἐπέθι γυμνὰς ἔχειν.

Γυμνοπαιδία, ἑορτὴ Λακεδαιμονίων, ἐν ἣ παιδὲς
 ἦδον τῷ Ἀπόλλωνι παιῶνας γυμνοὶ εἰς τὰς ᾠδὴ
 Πύλαιαι πεσόντες. γυμνάσαι λέγεται καὶ εἰς φῶς
 ἀγαγεῖν. ὃς ἔ καὶ γεγυμνασμένον τὸ φανερόν καὶ
 δεδασμένον.

Γυρινῶ, ὄνομα κύριον Λεσβίας κόρης εἴρηται πα-
 ρωνύμως ᾠδῇ τὸ γυρίνος ὃ δηλοῖ τὴν βάρβα-
 ρον, γυρινῶ. ὡς ἔρατος, Ἐρατώ. καὶ κλέος,
 Κλεῶ καὶ Κλειῶ.

Γιλιός, εἰδός ἐστι πύρας στρατιωτικῆς, ἐν ᾧ ἡ σπό-
 ροδὰ καὶ κρόμμυα. ὀξυῖται δὲ, ἔχει παροξυῖ-
 ται. Διογυῖς ἀγγεῖον ὀδοιπορικόν εἰς ὑπόδεισιν
 ἡδ' ἀναγκαῖον, ᾧ ἐχρῶντο οἱ στρατιῶται. ἔστιν
 ἐν στρατιωτικόν σκευός.

* Γάγγης, βασιλὸς αἰθιοπῶν, ὃν ἀπέκτεινεν Ἀ-
 λέξανδρος, δεκάπηχυν τὸ μήκος, τὴν δὲ ἄρην
 οἷος ἔπῳ τὴν ἀνθρώπων, ποταμὸς δὲ γάγγη
 παῖς.

* Γαργίτης, ὄνομα Κυρὸς γηγόνος, ἀδελφὸς τῷ κερ-
 βέρῃ, ὃς τὰς βῆς φυλάττων ἀνέρεθι ὑφ' ἡρα-
 κλέως. καὶ ἔχει μῆμα ἐν Ἰβηρίᾳ. γνώριμος δὲ
 καὶ τριανὰς ἡ παωνικὴ ἀνθρώπων. πάντες δὲ αὐ-
 τῷ ὁ παιωνίας σαφάτης, δῶρον ἔδωκεν Ἀλε-
 ξάνδρῳ τῷ βασιλεῖ. ἔ μὲν ἐδὲ ὁ μάγνης ὁ
 Κύων, τὸ ρίππᾶματος κῆμα, ᾧ λήθαργος ἐ-
 πάνυμον, ἐκ ἀνώνυμος. ὃς τῷ διαποτῇ συντε-
 θᾶται, καθάπερ μινύει τῇ πύραγμα. ἀνδρὶ
 μὲν ἱππᾶμων ὄνομα ἡ, ἱππῶ δὲ πόδαργος,
 καὶ Κυρὶ λήθαργος, καὶ θεράποντι βάρβης. τὰ
 μὲν δὲ τῷ ἀπταίαντος κυρῶν ὀνόματα καὶ τῷ αἰ-
 χυλῷ δόξαν, Κόραξ, ἄρπη, χάρων, λυκίτης.

* Γηγυρῶν, γέγονε χρυσάρεα παῖς, καὶ θυγατὸς ὤ-
 κλητῆς Καλλιρόης. δύο δένδρα ᾠδὴ τὸν τάφον ἐ-
 κείνῃ ἐσῶτα καταλείβεται αἵματος. ἡ δὲ τρι-
 κέφαλος τὸ σῶμα, ὁ γηγυρῶν.

* Γλαῦκος, ἀθῆναιος ἡ, καὶ ἀλιδός. ὃς ἐμμανὲς
 θηρόμενος, ἦλατο εἰς τὴν θάλασσαν. ἰχθυὼν ᾧ
 ἀλιδόσας καὶ ρέφας νεκρὸν εἰς γλῶ, ἴδε προσεγ-
 γίσαντα βοτάνῃ καὶ ἀναζήσαντα. φαγὼν δὲ καὶ
 αὐτὸς, γέγονεν ἀθάνατος, ἀλλ' ἐκ ἀγῆρας, καὶ
 ἦλατο εἰς τὴν θάλασσαν. μινύεται δὲ, ὡς
 παρ' ὁμήρῳ πρῶτος, καὶ παρα πινδάρῳ τείπων
 τοῖς ἀργοναύταις. τὴν δὲ βοτάνῃ, ἥς ἐγεί-
 σατο φασίτινες, ἀείζων εἶναι. καὶ γλαύκη, ὀ-
 νομα νηρηίδος λέγεται, ἔχῃ τὴν ὄφιν ἡδ' ὑ-
 δάτων.

Δ

Δαίρη, ἡ Περσιφόνῃ ᾠδῇ Ἀθῆναις, ᾠδῇ
 τὸν δᾶδα. ἐπειδὴ μὲν δᾶδων ὀπιτελείται αὐτῇ
 τὰ μυθήσια. ἢ ὅτι δᾶδα φορεῖ.

Δαμασκός, πόλις συρίας, ᾠδὴ τὸν Ἀντιλίβανον.

εἴρηται ὅτι Δαμάς στρατῶν μὲν Διόνυσος ἐκεί-
 σε, σκυλῶν πηξάμενος, ἰδρύσατο ἐκεῖ Συρίας
 θεῶν ἔσαν. ἢ ἐν Δαμά σκυλῶν, Δαμασκός. ἢ
 ὅτι Ἀσκός εἰς ἡδ' ὑγιάτων, ὃς μὲν Λυκάργος
 τὸν Διόνυσον ἔδωκε, καὶ εἰς ποταμὸν ἐνέβαλεν,
 ἐφονόθη δὲ ὑπὸ Ἑρμῆ, καὶ Ἀσκός ὀξεδάρη,
 καὶ ἐκεῖ ἐτάφη. καὶ ἐκ τῆ παφύτης ἡ πόλις ἐ-
 κλήθη. καὶ τὰ οἰοδόχα δὲ δέρματα, ἀσκήες
 καλεῖσιν.

Δανάης, νομίσματός ἐστιν ὄνομα βαρβαρικόν πλέον
 ὀβολῶν, ὃ τοῖς νεκροῖς ἐν τοῖς σόμασιν ἐτίθε-
 σαν. Καλλιμαχός, Τάνεια καὶ νέκυνες πορθητῶν
 ἔτι φέρονται, μνην ἐπιπολίαν ὅτε θυμιστέμεν
 αὐτοῖς, ἀλλὰ κροῖς σωματέσι νεῶς Ἀχαιῶν
 εἰσι βάρβρον, καὶ Δανάης ἐπιδόλῃται ἔτις ἀ-
 πίων. Ἀχαιῶν δὲ ἐστὶ λίμνη ἐν ἄδῃ, ἡ δὲ
 πορθητῶν οἱ πελοπόννησος, τὸ πρῶτον μὲν νο-
 μισμα διδόντες τῷ πορθητῇ. εἴρηται δὲ Δανάης,
 ὁ τοῖς Δαναοῖς ἐμβολόμηνος. Δαναοὶ ᾧ οἱ νε-
 κροῖ, τῶν ἐστὶ ξηροῖ. Δαναὶ ᾧ τὰ ξηρά. Ἡρακλεί-
 δης ἐν τῷ δούτῳ Περσικῶν.

Δάρας, παρὰ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ συληφθῆναι
 Δαρεῖον ὑπὸ Ἀλεξάνδρῳ. ὑπὸ δὲ Ἀναστασία
 κτιδὲν, ἐκλήθη Ἀναστασία πόλις.

Δαρεῖος, νομισμάτι ἡ χρυσῶν, ὅπερ Δαρεῖος
 πρῶτος ἐπενόησεν. ὑπὸ ᾧ τῷ Δαρεῖος, Δαρεῖα-
 κός, καὶ καὶ συγκοπῶ.

Δαυλὶς, πόλις ἐν τῷ Παρνασσῷ κειμένη. μῦθος
 δὲ ἐκεῖ γέγονε τὰ καὶ τὸν Τηρέα καὶ τὰς ἀδελ-
 φὰς Πρόκλῃ καὶ Φιλομήλῃ. εἴρηται δὲ ἔχῃ τὸ
 πολὺ δάσος ἔχειν. Δαῦλον ᾧ τὸ δασύ. Διχύ-
 λος, Δαῦλος ὑπὸ καὶ θηροδόκος πυθμῶν. ἢ
 ἐχθυλίδα, ὅτι ταῖς δύο ἀδελφαῖς ἐκεῖ συνυλῆ-
 θη ὁ Τηρέας. εἴθῃ καίτινες, Δαυλιάδα καλεῖ-
 σιν. καὶ ἡ πόλις δὲ νῦν, Δαυλία καλεῖται. καὶ
 Δαυλίαν κροῖνῃ, αὐτὴ τῷ ἀνδρῶν, Ἀριστοφάνους
 ἔχῃ τὸν μῦθον. εἴθῃ τὴν δασεῖαν.

Δαιτήριον, τόπος ἐν Ἰλιάδι σαδία. ὑπὸ τῷ ἐν αὐτῷ
 κατήμενον Ἡρακλέα μὲν τὸν πρὸς Αὐγέα πολέ-
 μον, τὰ λάφυρα τοῖς συμμάχοις δαῖσαι, ὃ ἔστι
 μερίσαι, δαιτήριον, οἶονε μερίστειον.

Δαιτὶς, τόπος ἐν Εὐφείῳ. εἴρηται ὑπὸ τοιαύτης
 αἰτίας. Κλυμένη θυγατρὶ βασιλέως, μὲν κροῖντε
 καὶ ἐφῆβων, εἰς τὸν τόπον τῶν ᾠδῶν ᾠδῶν,
 ἔχῃ καὶ ἀγαλμα Ἀρτέμιδος, μὲν τὴν ἐκ τῆ
 λειμῶνος παιδιῶν καὶ τέρψιν, ἔφῃ δὲ τὴν τῷ θεῶν
 δῶχεῖσθαι. καὶ αἱ μὲν σελῖνα καὶ ἄλλα τινὰ συ-
 νάγῃσαι ἀνέκλιναν, οἱ δὲ ἐφῆβοι ἐκ τῆς πλη-
 σίου ἀλοπηγίων ἄλλας λαβόντες παρέθικαν τῇ
 θεῷ αὐτῇ δαιτὶς. τῷ δ' ἐξῆς ἐνῆαυτῷ μὴ τῆς
 θηρομῆς, μινύς τῆς θεῆς καὶ λοιμός κατέλαβε, καὶ
 κοραὶ καὶ νέοι διεφθέρωντο. χρησμός ἐν ἐδοθῇ
 δὲ ἔ ἐξημερῆσαν τὴν θεῶν, καὶ δαιτὶς αὐτῇ
 ἐπετέλεσαν, καὶ τὸν ἡδ' κροῖν καὶ ἡδ' ἐφῆβων
 ἔοπον. καὶ ἐκ τῆ συμβάντος παυσανῆος τῆς λοι-
 μῆς, ἥτε θεὸς καὶ ὁ τόπος ἀπὸ τῆς δαιτὶς, Δαι-
 τὶς

τις ποσειδηρόν. ἢ ἀπὸ τῆς Λυδόντινα κάππ-
λον αὐτόθι κατοικήσαντα παρέχειν τὰ πρὸς τὴν
δαῖτα πῶς ἐπιξενεμένοις. ὡς δὲ τὸ κύριον αὐτῆς
ὄνομα Εὐφείσιος, ἀφ' ἧς καὶ ἡ πόλις.

Δικελεικὸς πόλεμος, ὁ Πελοποννησιακός, ἀπὸ μέ-
ρας τὸ τελευτάειον. τὸν αὐτὸν δὲ καὶ Ἀρχιδάμειον.
Δικελεικὸν μὲν καὶ Θεοδικέλαια Ἀθηνάϊσις ἐπι-
τειχίσθη. Ἀρχιδάμειον δὲ, ὅτι Ἀρχιδάμειος αὐτῆς
ἦν γένετο. τὸ λεί, διφθογγα. ἔστι; ἀπὸ τῆς Δι-
κέλαια, Δικελειακός, καὶ Δικελεικός. ὡς βῆς,
βοός, βόειος, βοειακός. Βοειακὰ ζῷα.

Δελφοί. καὶ Δελφὸς αὐτὸ τὸ ἔθνηκον. οἱ Πύθιοι,
ἀδελφοί τινες ὄντες κατὰ ἀφαίρεσιν τῶ α. ὅτι τὰ
Διονύσια μέλη παρὰ ξαντες οἱ Τιταῖς, τῶ Α.
πόλλωνι παρέθεντο ἐμβαλόντες λῆβντι, ὃ δὲ
παρὰ τῆς τείποδι ἀπέδωτο παρὰ τῆς ἀδελφῆς.

Δελφίνιος, ὁ Ἀπόλλων, ὅτι Καταλίω τῶ Κριτί
ἀποικίαν ἐκδόμην, ὁ Ἀπόλλων ὁμοιωθεὶς δελ-
φῖνι, προσηγόρευτο τῆς νεῆς ἕως τῆς Κερασάει κολ-
πῃ, καὶ ἐκεῖ κατοικήσας, ἐκράτισε τὸν τόπον, καὶ
ἀπ' αὐτῆς Δελφὸς ἐκάλειν τῆς ἐνοικεῖντας. καὶ Δελ-
φινίς Ἀπόλλωνος ἱερὸν ἰδρύσατο. τινὲς δὲ φα-
σιν, ὅτι ὁ δελφὶς εἰς τὴν ναυὴν ἦλθε, καὶ καὶ
τῶτον τὸν τόπον ἐπῆδησεν εἰς τὴν θάλασσαν.
Δελφῖνες οἱ ἰχθύες, καὶ μέρος νεῆς. ἔστι τὸ
Δελφινόφορος λέγεται ναὺς, ὡς χῆμα ἐχέσας
Δελφῖνος.

Δελφινί, χώρα τῆς Σικελίας, ὅτι ἐν αὐτῇ δέδεσται
ὁ Τυφὼν ὑπὸ τῷ Αἴγλει.

Δελφίον, ὅπως ἀνέμασαι Σοφοκλῆς ὑπὸ Ἀθηνάϊων.
μὴ τὴν τελευτὴν φασὶν ὅτι Ἀθηνάϊοι πελοπό-
νησαντι Σοφοκλῇ, βολόμενοι τιμὰς αὐτῷ περὶ-
ποιῆσαι, ἠρώτων αὐτῷ κατασκευάσαντες, ἀνό-
μασαν Δελφίονα ὑπὸ τῆς τῆς Ἀσκληπιδεῖς Δελφί-
σιως. καὶ ὅς ὑπέδρατο τὸν θεὸν ἐν τῇ αὐτῇ οἰ-
κίᾳ, καὶ βωμόν ἰδρύσατο. ἐκ τῆς αἰτίας ἐν
ταύτῃ, Δελφίον ἐκλήθη.

Δελφίον, τόπος τῆς Σάμου, ὅτι ἐν αὐτῇ ἡ Ἀ-
θηνᾶ διέγραψε τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνης Δελ-
φινύστα τῇ Περσεί, ὅτε αὐτὸν ἀπέσειλεν ἐπὶ
τὴν γοργοπομίαν, παρὰ τὴν Δελφίον ἐν, Δελφί-
ον.

Δήλος, ἡ ἱέραξ τῆς Ἀπόλλωνος. εἴρηται ὅτι κρυ-
πτομένη αὐτῇ ἐν τῇ θαλάσσῃ, ὁ Ζεὺς δῆλῳ
ἐποίησε, καὶ ἀνέδωκεν ἵνα ἡ Ἀτὰρ. Ζεὺς δὲ ἐ-
ραθεὶς ληψὲς τῆς Κοῆς θυγατρὸς ἐνὸς τῶ Τιτα-
ίων καὶ Φοίβης, ἐγγυὸν αὐτῷ ἐποίησεν. ἥτις
δεκαμηνίαν χρόνον ἐχθροῦ παρῆνεν ὅς θά-
λασσης εἰς Ἀσείον τὴν νῆσον μίαν ἔσαν τῶ
κυκλάδων. ἐκεῖτε ἐλθῶσα καὶ ἀφ' αὐτῆς δύο
φυτῶν ἐλαίας καὶ φοίνικος, διδύμους ἀπ' αὐτῆς
παῖδας, Ἀρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα, καὶ τὴν νῆ-
σον ἐκάλεισε Δήλον, ὅτι ἐξ ἀδελφῆς βάσεως ἐρ-
φίσθη.

Δία, ἡ Νάξος, ὅπως πρότερον καλεμένη. Ὀμήρος.
Δίη ἐν ἀμφιρύτῃ, ἀπὸ τῆς Διὸς ἡλικίας, διότι ἐν

αὐτῇ ἔφαρ' ὁ Ζεὺς. Καλλίμαχος, Ἐνδὴν τὸ ὅς
ἔστι παλαιότερον ὄνομα Νάξω.

Διακρία, καὶ Διακρίεις οἱ Εὐβοεῖς, ἀπὸ ὅρας τῆς
Εὐβοίας εἴρηται, ὅτι εἴτινι ὅρα τῆς Εὐβοίας
διεκρίθησαν πρὸς ἀλλήλους ὅρα τὰ καλλίστα τῶ
γεγονότων, Ἡφαίστος καὶ Ἑρμῆς καὶ Ἀθηνᾶ. καὶ
Ἡφαίστος μὲν ὅτι ἀνθρώπος θαυμαστόν τι ἔρ-
γον, Ἑρμῆς δὲ οἰκίαν χρησιμώτατον, Ἀθηνᾶ δὲ
βῆν. ἀπὸ τῆς Διακρίσεως ἐν, τότε χωρίον καὶ οἱ
Εὐβοεῖς ἀπὸ μέρας ἀνομάθησαν.

Δίας, ὁ Ἡρώς. εἰς τῶ Τιταίων, παρὰ τὴν Διὸς
ἡλικίαν, Δίας. ἢ εἰς τῶ Πελοποννησίων. γίνεται
ὅρα τὸ δέος, Δείας, καὶ ἐν σωμαλοφῇ, Δείας,
ἔστι τῆς εἰς διφθογγῃ, ὁ δέος ἐποιῶν.

Διασία, ἑορτὴ ἐπιτελεμένη Ἀθηνᾶ τῇ Διί. ὅρα
τῆς ἄσας τῆς ἀνίας. οἶον, Μημιν ἔδωκεν ἄσαι,
καὶ ἀσόμενος ἡ μετοχή. ἔστι τῆς εἰς, ἡ ἀποτέλει-
σα τῆς ἄσας.

Διδύμη, νῆσος μία τῶ Αἰολίδων. εἴρηται ἀπὸ τῆς
χῆματος, διττήπως φαινομένη.

Διδῶ, ἡ ἐραθεῖσα Ἀνεία ἠρώς. φασὶ δὲ αὐτῇ
Ἐλέστω, ἥτοι Ἐλίαν ὄνομα ὁμοῦ, κληθῆναι
ὑπερὸν τῇ Τυγίαν φωνῇ, Διδῶ, ἔστι τὸ πολλὰ
πλανηθῆναι ἀπὸ Φοινίκης ἀπάρασαν ὅτι Καρχη-
δόνα. τῇ δὲ Φοινίκαν φωνῇ τὴν πλανητὴν Διδῶ
προσαγορεύουσι. πύρα δὲ αὐτῇ ἀναψασαν, καὶ
ἐαυτῇ τῇ πυρὶ ἐμβαλῶσαν, οἱ Τύριοι κλάον-
τες, καὶ τὴν πυρὶ περὶ ἐρχόμενοι, Διδῶ ἀνέκα-
λυν, ὅς ἐστι πλανητὴν.

Διδύραμβος, ὁ Διόνυσος. ὅτι θετὸν ἔστι τῆς Διου-
σης. ὅτι ἐν διδύρῳ αὐτῷ τῆς Νύκτις ἔφαρ'.
καὶ ὁμωνύμως τῇ θεῷ εἰς αὐτὸν ὕμνος. ἢ ἀπὸ
τῆς δύο θύρας βαίνειν τὴν τε κοιλίαν τῆς μητρὸς
Σεμέλης, καὶ τὸν μηρὸν τῆς Διός, ἀπὸ τῆς δαίτε-
ρον περὶ χεῖρας, ἀπὸ τῆς μητρὸς, καὶ ἀπὸ τῆς
μητρὸς τῆς Διός. ἢ ἡ ὁ δὲ θύραζε βιβλικῶς.
Πίνδαρος δὲ φησὶν λυθίραμβον. καὶ ὅς Ζεὺς τι-
κτομένη αὐτῇ ἐπεβόα, Λυθὶ ῥάμμι, ἢ ἡ λυθί-
ραμβος, καὶ διδύραμβος καὶ ἑορτὴ καὶ πλεο-
νασμός. Ἡρώδης δὲ φησὶ τὰ παρ' ἀνυμνικὰ μὴ
σωτῆσθαι.

Διίπολις, ἑορτὴ ἐπιτελεμένη Διὶ πολιαίῳ, ἥταν
ἐν ἀκρόπολει τιμωμένη. πόλιν δὲ τὴν ἀκρόπο-
λιν ἔλεγον. λέγεται καὶ Διίπολιν, ὡς περὶ βα-
λαρεῖον. ἢ εἰς ἀπομνημόνευσιν τῆς πελάγους καὶ
βοός.

Δίκτι, ὅρος τῆς Κρήτης, καὶ ἄκρα κειμένη καὶ τὸ
Διβυκὸν πέλαγος. καλεῖται δὲ καὶ ἑδ' ἑτέρως.
Ἄρατος, Δίκτι ἐν δῶδει, ὅρος χερσὶν Ἰδαίοιο,
ἀπὸ τῆς τῆς Δίκτι. εἴρηται ὅρα τὸ τέκνον τίκτω,
τίκτω τῆς ἔσας, ἀπὸ τῆς ἐκεῖ τεχθῆναι τὸν Δία.
Ἀγαθολῆς δὲ διδυκὸν ὄνομα εἶναι τὸ Δίκ-
τιον ὄρος. οἱ δὲ νῆσαν φασὶν εἶναι τὴν Δίκ-
τιν. καὶ ὄνομα ἀπὸ τῆς ἀλιδυτικῆς δικτύων. ἐν-
ταῦθα δὲ Διὸς ἀγαλμα ἀρχαῖον ἴσατο. λέγεται
καὶ Δίκτιον.

Δίνδυμον, ὄρος Φρυγίας. εἴρηται δὲ ὅτι τὴν δίνυσιν τὴν ἱστ. θεοφορήτων. πρῶτον γὰρ ἐκεῖθεν ἤρξαντο θεοὶς κάτοχοι εἶναι οἱ αἰθιωποὶ. ἕως ὧς ὁ ὄρος ἐν τῷ ὠκεῖ ἐθνικῶν. ἢ ἀπὸ τῆς ἐν αὐτῷ δυο ἀκρωτείων, ἐπεὶ δύο ἄκρας ἔχει. Αὐτὰ γέγονε τις κόρη εὐόπτος φιλοκυμνηγος οἰκίστα ἐν τῷ Πόντῳ. ταύτῃ ποτὲ κυνηγῶσαν σὺν Ἀρτέμιδι Διόνυσος ἑώρακώς, καὶ βιασάμενος, ἐποίησεν ἔγκυον. ἰδὼν δὲ Ἀρτεμις, ἐδίωξεν ἀπειλήσασα. φοβημένη δὲ τὴν ὀργὴν τῆς θεᾶς ἡ Αὐρα, ἔρχεται ἐκ τῆς Πόντος εἰς Κυζικόν. καὶ ἀνελθὼν ὅπῃ τὸ ὄρος, δίδυμα τέττει. διὰ ἐκάλεσε τὸ ὄρος Δίνδυμον.

Διόσκυροι, οἱ Ἐλευθεῖς ἀδελφοί, καὶ Ζήθος καὶ Ἀμφίων. Διόνυσος, οἱ μὲν Διόνυξον αὐτὸν ὀνομάζουσιν, ὅτι σὺν κέρασι γυνάμενος ἐνύξεν τὸν Διὸς μηρὸν, ὡς Σπυσίμβροτος. οἱ δὲ Δάιυσον, ἐπεὶ δὴ βασιλεύς ἐγένετο Νύκτας. δεῦρον δὲ τὸν βασιλέα λέγουσιν οἱ Ἴνδοι, ὡς Ἰόβας. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Διὸς καὶ τῆς Νύκτας τῆς ὄρας ὀνομάζονται. ἐπεὶ ἐν τῇ τῇ ἐρηνήθῃ, ὡς Πίνδαρος, καὶ ἀνέβη. οἱ δὲ, ἀπὸ τῆς πολλὰ θανῆσαι καὶ καπορθῶσαι, ὡς Ἀλέξανδρος ὁ Θάσιος. οἱ δὲ, ἀπὸ τῆς δονάειν καὶ κινεῖν τὰ σώματα πλεονασμῶ τῆς ἰ. ὡς πυκνός, πυκνός. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Διὸς ὑπὸς κερῶν νύθαι, ὅ ἐστιν ὑδασιν, ὡς πιδανύεται Ἀεϊόδημος. ἢ ὅτι Διὸς ὕψους ἐπεχθῇ. ἢ παρὰ τὸ δαός δαόσωτος, καὶ ἔοπῃ τῇ α, εἰς ἰ. ὡς δὲ ἡ Ἡλείοις ὁ αὐτὸς τῷ ἡλίῳ νομίζεται. ἢ ἡ ὁ δαίων, ὁ τῆς δάας, ὅ ἐστι πυρός ἢ φωτὸς αἴτιος. ἢ ἀπὸ τῆς νότῳ Διόνυτος καὶ Διόνυσος, ὁ ποιῶν θανῶν καὶ μὴ σαφές εἶναι τὰς πίνοντας. ἢ ὡς δὲ τὸ πολλὰ θανῶσαι, θανῶτος, καὶ ἔοπῃ τῇ α εἰς ο, καὶ τῇ λ εἰς ν.

Διόνυσος ὁ Θραξ. Ἰστέον ὅτι Θραξ ἐλέγετο, ἢ ὅτι τὸ ἔραχυν τῆς φωνῆς, ἢ ὅτι τῇ ἀληθείᾳ Θραξ ἦν. ἕως δὲ ὁ Διόνυσος μαθητὴς ἦν τῷ Ἀεϊάρχῃ. καὶ τὸν ἑαυτὸ διδάσκαλον ζωγραφίας, ἐν τῷ σῆθει αὐτῷ τὴν ἔραγδιαν ἐζωγράφει, ὅτι τὸ ὑποσηθίζειν αὐτὸν παρὰ τὴν ἔραγδιαν.

Διόνυσος ὁ Ἀσκάλαφος, ἐλέγετο ἢ ὅτι συνεχῶς ἐμένοντο τῷ Ὀμηρικῷ σίχῃ, οἱ δ' ἄμφ' Ἀσκάλαφον καὶ Ἰάλμυρον ἡδὲ Ὀρέσιον. ἢ ἐπεὶ δὴ μακρὸς καὶ λεπτός ἦν καὶ ὠχρός. τοῖσιν δὲ ἐστὶν ὁ Ἀσκάλαφος τὸ ὄρεον.

Διάνη, ἡ θεὸς. ἀπὸ τῆς Διὸς, Διάνη, καὶ ἔκτασιν τῇ ο εἰς ω, ὅτι αὐτὴ πρῶτον γέγονε γαμήτη τῷ Διὶ. ἢ ἀπὸ τῆς διδῶ, Διδάνη καὶ Διάνη. ἢ διδῶσα τὰς τῆς γυναικὸς ἡδονάς. ἢ διδῶν τὴν εἶσιν, ἢ πρῶτη διδύναται. ἢ ἀπὸ τῆς διαινέσθαι τὸ ὑπερβαίνειν ἀπὸ τῆς ὑπέρ. ἢ αὐτὴ γὰρ ἔστι τῇ γῇ.

Δράκωνες, Σοφοκλῆς Τυμπαισταῖς. ἐπεὶ ἡ Ἀθῶν δόκει παρ' αὐταῖς αὐλίσαι πν δράκοντα ταῖς Κεκροπὸς θυγατρῶν. ὅτι συμπαυλίζονται

καὶ τὸ εἶδος Κεκροπὶ ὄντι διφθεῖ. ὅτι σὺν κυλίζεταί μία τῇ ἐν τῇ ἀκροπόλει δράκοντι, προσημερόμενα τῇ θεῷ.

Δρεπάνη, ἡ Φαιακία, ὅτι ἐκεῖ κεκρύφθη τὸ δρέπανον ὃ ὁ Κρόνος τὸν πατέρα τῆς αἰδοῖαν ἐξέκοψεν. ἢ ὅτι τὸ παρὰ Ἡφαίστῃ Δημήτρει δοθῆναι, ἵνα τὰς Τιταῖδας διδάξῃ θείξιν.

Δρέπανον, χώρα τῆς Σικελίας. εἴρηται ἀπὸ τῆς ἐκεῖ κεῖσθαι τὸ δρέπανον, ὃ ἀπέτεμε τὰ αἰδοῖα τὰ ἔρυντα ὁ Κρόνος. ἢ ἀπὸ τῆς γήματος, δρεπανοειδὲς γὰρ ὁ τόπος. δρέπανον δὲ χώρα Βιθυνίας πρὸς τὴν Βοσπόρων κειμένη.

Δρύοψ, ὁ ὄμα ἐθνικόν. τὰς Δρύοψας ὑπὸ τῆς Περνασσὸν οἰκόντας, μετέστησαν Ἡρακλῆς εἰς Πελοπόννησον. καλεῖνται δὲ ἀπὸ Δρύοπος ἢ Ἀπόλλωνος καὶ Δίας τῆς Λυκαονος.

Δυρράχιον, πόλις ἡπειρᾶς ἢ ὑπερὸν κληθεῖσα Ἐπίδαμιος, νυνὶ δὲ δυρράχιον. ὅτι καὶ τὸν τόπον προεχέσθης ἄκρας γεωλόφῃ, τὸ κύμα πρὸς αὐτὸν καὶ χιζόμενον, ραχίον ποιεῖ μέγαλιν. ὅθεν καὶ τὴν ραχίαν καὶ τὸ δυσόρμον, δυρράχιον ὀνομάσαν τὸν τόπον.

Δωδωναῖος, ὁ Ζεὺς. ἱλιάδος π', Ζεὺς αὐτὰ δωδωνάει. ἐν χωρίῳ τῆς Ὑπερβορέων τῇ Δωδώνῃ τιμώμενος, ἐν θεοπατρίᾳ. Δωδωνίαν μὲν τὸν ἐπ' αὐτῇ γινόμενον κατακλυσμὸν, ὡς γινόμενος εἰς τὴν Ἡπειρον, ἐμαντάειτο ἐν τῇ δρυὶ, πελιάδος δὲ χρησμὸν αὐτῷ δέσσης κατοικίζει τὸν τόπον στυαθροίσας τὰς περιλειφθεῖσας ἀπὸ τῆς κατακλυσμῆς, καὶ ἀπὸ τῆς Διὸς καὶ Δωδώνης μιᾶς τῆς Ὀκεανίδων, Δωδώνῃ τὴν χώραν προσηγόρευσεν. ἢ ἰσορία παρὰ Θρασιβέλλῃ καὶ Ἀκεσοδώρῃ.

Δωρεῖς, ὄνομα θεᾶς καὶ τὴν γειομένην δωρεὰν πῶς ἀνθρώποις.

Δωρεῖππη, ἡ μήτηρ τῆς οἰνοχόπου. ὀνομάσαι δὲ καὶ τὸ ὑπὸ λητῶν αὐτῇ ληφθεῖσαν ἀπὸ Θράκης, δοθῆναι Ἀνίῳ τῷ ἱερεῖ τῆς Δηλίας Ἀπόλλωνος αὐτῇ ἵππε δῶρον.

Δωριάξιν, ἐκλήθη καθόλου Δωριάξιν τὸ ὡς φαίνεται καὶ ὡς γυμνὸν πολὺ τῷ σώματι τὰς γυναικας, καὶ τὸ τὰς Δωρεῖς κληθεῖσαι ἕως. αἱ γὰρ καὶ Πελοπόννησον κορυφαίαν διημέρον ἄζωτοι καὶ ἀχίτωνες, ἱματίον μόνον ὅπῃ πατέρα ἐπιπεπορημένοι, καὶ παρεμφαίνεσθαι πολὺ τῷ σώματι, καθάπερ καὶ ἐν ἀρχαίοις ὕμνοις ἐστὶν εἶρεν ἐν ὑπομνήματι Ἐκάβης. ἕως ὧς.

Δώσαν, ἕως ἐκαλεῖτο ὁ εἰς τῆς Ἀντιγόων, ὁ υἱὸς Δημήτρεως, ὃς ἐγὼ Χρυσίδα τὴν μητέρα Φιλιππῆ τῇ ὑπὸ Ῥωμαίων γειομένη. εἴρηται δὲ καὶ τὸ φιλότιμον, καὶ καὶ τὸ πολλὰ διδῶναι καὶ χαρίζεσθαι.

Δαναοὶ οἱ ἑλλῆνες, ἀπὸ δαναῶν ἀδελφῶν αἰγύπτου, δίδυμοι δὲ ἔπει παῖδες. βίβλῳ τῇ λιβύης πολλοὶ παῖδες ἐκ θαλάσσης γυναικῶν. αἰγύπτου μὲν ὑπὸς πενήτηται.

* Δαναὸς δὲ θυγατέρας ποσαύτας. τῶν δαναῶν μὲν θανόντος τῆ πατρὸς, ἦρξε λιβύης, αἰγυπτος δὲ ἀραβίας. οὗτα καὶ κατασφραγίσαντες τὴν τῆς μελαμπόδων φασὶ χώραν, ἀφ' αὐτῆς ὠνόμασεν αἰγυπτον. ἐπεὶ δὲ χησμός ἐπέπτε τον δαναὸν ἐπὶ τοῖς τῆ αἰγύπτου παισὶ, φέγει ἐκεῖθεν, παρῶν ναυὶ κατασκόδας ἀθλῶς, ὑποθήκη, κληθεῖσιν πεντηκόντορον, καὶ τον ἀνδρὸν τῆς αὐτῆς θυγατρὸς, ἃς καὶ ἐνδεύμενος τῇ νηὶ ἔφυγε, καὶ εἰς ἄργος ἐλθὼν, βασιλεύει. καὶ ἀπ' αὐτῆς οἱ ἑλλήνες δαναοί. οἱ δὲ ὕστερον ἔπαθεν ὁ αἰγυπτος ἐλθὼν καὶ αὐτός. καὶ ὡς αἱ δαναίδες πᾶσαι πάντας τὰς ἐκεῖθεν κατέσφαξαν ἀφυλάκτως, ὡς ἐν γάμῳ νυμφίους χάσαι, δίχα μιᾶς ἢ δύο τινῶν, αἱ ἰσογίαι δηλοῦν. ἰσέον δὲ ὅτι, ἔχ' ἀπλῶς ἔτω δαναὸς κατέχευε τῆς ἄργης ἀπόνως, ὑποχωρήσαντος αὐτοῦ τῆς τότε κρατῆντος ἑλλανόρος, ἀλλὰ διότι μετὰ τῆς ἄργης ἀνέκχεν, ἔχ' αὐτὴν τῆς ἰνάχης θυγατέρα ἰῶ, ἣς πέμπτη γῆνα. πεντηκόντοπαις καὶ τον ἀνδρὸν τῆς δαναῶς, κα-
θα καὶ ὁ αἰγυπτος.

* Δάρδανος, ὁ διὸς υἱὸς καὶ ἡλέκτορας τῆς ἀτλαντος θυγατρὸς, ἐκ σαμοθράκης ἐν τῇ κατακλυσμῷ, εἰς τὰ καὶ τῆς ἑοίας μέρη ἐλθὼν, κτίζει τὴν δαρδανίαν, καὶ πελοπόννησον. καὶ ὁ τάφος αὐτοῦ κεῖται παρὰ τὴν ἑοίαν, ἐν τῇ μέρει τῆς δαρδανίας. ὕστερον ἡ δαρδανία καὶ ἰλῖος, μία πόλις γιγνόμεναι.

Ε

Εἰκάδος, ἀπὸ τῆς εἰκάς εἰκάδος, εἰκάδιος. ἔστι δὲ ὄνομα κύριον. ἐν τῇ εἰκάδι τῆς μινδὸς ἑορτῇ ἐπετελεῖτο τῷ Ἀπόλλωνι. καὶ ἐλέγχετο ἡ ἱερεῖα εἰκάς. ἐπειδὴ ἔν ἐν ταύτῃ τῇ ἑορτῇ ἔχοντο, λέγεται Εἰκάδος.

Εἰλενία, πόλις. καὶ Εἰλενία Ἀθῶν. Φιλοκτίτης ὃς ἀναγνώμενος εἰς Ἰταλίαν, ἰδρύσατο Εἰλενίας Ἀθῶν ἱερὸν, ἀπὸ τῆς ἐν ἐκείνῳ συγκι-
κλείσθαι τῷ τόπῳ. παρὰ τὸ εἰλῶ ἐν, Εἰλενία. ἐν ὑπομνήματι Δυκόφρονος, Ὁρος.

Εἰρέσιον, πόλις Βοιωτῶν, ὅτι κατακλυσμῷ ποτὲ ἡρομένη, συνέβη παρὰ Βοιωτίαν πολλὰς λίμνας ἀναφανῆναι. οἱ ἐν ἐγγύχειοι πλάταις καὶ κώπαις καὶ εἰρεσία κεχρημένοι, τὰς παρὰ ἀλλήλους ἐπιμει-
ξίας ἐποιῶντο. ἐκ τῆς ἐν τῇ πόλει ὠνόμασαν. ἀπὸ μὲν τῆς πλατῶν, Πλαταιάς. ἀπὸ δὲ τῆς κω-
πῶν, Κώπας. ἀπὸ δὲ τῆς εἰρεσίας, Εἰρέσιον.

Εἰκάβη, ἡ ἐκασθεν β. βηκῆ παρὰ τον ἀνδρα. ὁ δὲ πατὴρ Δύμας Φρυγίας εἰς Ἰλῖον Πελάμῳ ταύτῃ ἐξέδοτο. ὅθεν καὶ Πελάμος Φρυγίᾳ συμμαχεῖ. ἡ δὲ καὶ Φρυγίαν εἰσήλυθον.

Εἰκάπῃ ἡ θεός, οἰονεῖ ἐκάπῃ τὴν ἔσα, ἡ εἰς ἐκαστὴν ἀναλαμβανόμενη, πανταχῇ βοηθεῖσα. ἡ ὅτι ἐκάπῃ θεὸς τιμῶν μετέχει. Εἰκάπῃ τῷ Ἀρτε-
μιν, ἢ ἡ ἐκασθεν τῆς ἀποθησκόντων.

Etymologicón.

Εἰκάπῃ, ἡρώς, εἰς τὴν καὶ ποίημα ἔγραφε Καλλίμα-
χος, ἡ παρὰ αὐτὴν πάντας καλεῖται. ταύτῃ Εἰ-
κάπῃ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ ὑποκοιζόμενοι. ἔθουον
δὲ αὐτῇ, ἔχ' τὸ ἐκασταὶ Θεοῖα.

Εἰκαμένη, ἡ Νέσσορος παλλακή, ἀπὸ τῆς ἐκασθεν
βαλόμεναι. ἡ κατὰ τῆς Νέσσορος μινδὸς εἰκλῶν
μινδομένη.

Εἰκατομβαιῶν, μινδὸς παρὰ Ἀθῶναιος, Κρονίων
παρῶν καλέμενος ἀπὸ τῆς γινόμενης τῆς Κρόνου
θυσίας. ἐκατομβαιῶν δὲ ὠνόμασαι, διὰ τὰς
τῆς Ἀπόλλωνος θυσίας. θυῖσι γὰρ αὐτῆς ἐκα-
τομβαιῶν, τετέσι πολυτίμῳ, μάλλον δὲ ἐκατὸν
βοῶν δὴ χόμφοι. Εἰκατομβαιῶν ὠνόμασαι, ἐπει-
δὴ ἱερός ἐστι τῆς ἡλίου. ὁ δὲ ἡλῖος τῶν τῶν μι-
νὶ μέγαν ποιεῖ τον δρόμον. ἐκάλεν δὲ οἱ πα-
λαιοὶ τὸ μέγα ἀπὸ τῆς ἐκατὸν, ἀφ' ἧς καὶ ἐκατομ-
βία, ἐννεάβοια.

Εἰκατομπεδον, νεώς ἐστι τῆς Ἀθῶναιος ποδῶν ἐκατὸν
ἐκ πάσης πλευρᾶς. ἔχ' αὐτὸ ὃ καὶ ὠνόμασαι. κα-
λέσει ὃ αὐτὸς τινες παρθενῶνα.

Εἰκλήπιος, πόλις, καὶ ἐκκλητῆταις εἰς τὸ κεί-
νεσθαι, δηλονότι τῇ παρῶν καὶ ἐργῶν κείσιν,
ὡς παρὰ ἔχ' αὐτῶν κείναται, ἡ παρὰ χάριν. ἔχ' αὐτῶν
δὲ τοῖς μὲν ἐκαστοῖς ἐκκαλεῖσθαι πόλιν ἄλλῃ,
τοῖς δὲ πολίταις ἐκείνῃ.

Εἰκπῶρ, παρὰ τὸ ἔχ' αὐτὸ κρατῶν, ὁ μέλλων, ἔχ' αὐτῶν
Εἰκπῶρ, ὁ τῆς ἑοίας ἐπικρατῶν, ἡ ὁ τῆς
ἑοίας κρατῶν, ἡ παρὰ τὸ ἐκαστοῖν.

Εἰλαφιβολιῶν, μινδὸς Ἀθῶναιος. ἀπὸ τῆς ἐλάφου ὠ-
νόμασαι, αἱ τῆς μινδὸς ἐθύνοντο τῇ ἐλαφιβόλῃ Ἀρ-
τέμιδι.

Εἰλεσσα, νῆσος πλησίον ῥόδου. ὅτι Ἀθῶναιος βα-
ρεῖς φόρος εἰσέπραττον Ῥοδίους τῆς μὴ δίδόντων
τὰς θυγατέρας.

Εἰλεγίς, ἡ θυγάτηρ Νηλεῶς τῆς ἡγισταμένης εἰς Ἰ-
καρίαν τῆς Ἰώνων ἀποικίας. ἡ τὸ κύριον ὄνομα
Περῶ φασὶν εἶναι. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐλεγε-
ναι, τὸ ἀκολασαίνειν. διὸ οὐδεὶς αὐτῇ Ἀθη-
ναίων ἡβελήθη γῆμαι.

Εἰλεῖς, δῆμος τῆς Ἀττικῆς. ὠνόμασαι δὲ ἀπὸ τῆς
ἐν αὐτῇ ἑλῆς. ἐλῶδης ὃ ὁ τόπος. οἱ δὲ δῆ-
μοι τῆς Ἀθῶναιος, ἡ ἀπὸ τῆς τῶν, ἡ ἀπὸ
τῆς ἀνακλειμένης αἰτοῖς, ἡ ἀπὸ τῆς ἐν αὐτοῖς
φυτῶν, ἡ ἀπὸ τῆς ἐν αὐτοῖς χειροτεχνῶν, ἡ ἀπὸ
τῆς οἰκησάντων ἀνδρῶν, ἡ γυναικῶν.

Εἰλενῆ, ἡ ἡρώς. παρὰ τὸ ἔλῳ τὸ ἐλκύω, ἡ παρὰ
τὸ ἴδιον κάλλος ἐλκυσσά τὰς ἀνθρώπους, ἔχ' αὐτὸ
πολλὰς ἐλεῖν τῷ κάλλει. ἡ παρὰ τὸ ἑλῶν. ἡ
παρὰ τὸ ἐν ἑλῷ γινώσθαι, ἡ παρὰ τῆς Τιμωρίας
ἐν ἐλῶν τῶν ῥιφθεῖσα, θείας δέτινος προνοίας
τυχῆσα, καὶ ἀναληφθεῖσα παρὰ Ἀφροδίτης. ἐκ τῆς ἑ-
λῆς ἐν ἐλενῇ ὠνομασθῆναι.

Εἰλενῆν, βοτάνη ἡ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γινώσκῃ. εἴ-
ρηται ὅτι ἐκ τῆς δακρύων τῆς ἑλενῆς ἀνιφύη, ὅτε
ὅτι Κανάβῳ τῷ κυβερνήτῃ Μενέλαος ἐδάκρυεν
παρὰ αἰμορροῖδων ὑπερδανόντι.

Εε 3

Εἰλε.

Ελδούσις, ὅα τὴν ἀπὸ Δημήτερος ἑλδούσιν. ἐκεῖ γὰρ εὖρε τὸν καρπὸν ἑλδῶσα. ὡδὲ τὸ ἑλδῶσα ἑλδῶσω, ἑλδῶσιν. ἔστι δὲ πολὺ πλῆθος Ἀθηναίων. καὶ ὁ Θεολόγος. Οἶδον Ελδούσις ταῦτα. ἢ ὅτι παρ' αὐτῇ κατέλυσεν ἡ Δημήτηρ ὅππῃ ζήψιν πορβομένη τῆς θυγατρὸς αὐτῆς. ἢ ἀπὸ Ελδούσιν τῆς Ἑρμῆ. καὶ Ελδούσια ἐορτή. καὶ τοῖς μικρῶσι τὰ Ελδούσια, ἄθλον ἐδίδοτο.

Ελδούθειος καλεῖται ὁ Ζεὺς, ὅα τὸ πᾶς ἐλδούθειος τὴν σοὰ οἰκοδομῆσαι τὴν πλοσίαν αὐτῆς. ἔγω μὲν Ἰωεύιδης. ὁ δὲ Δίδυμος, ὃ δὲ τὸ πᾶς φησὶν, ἀλλὰ ὅα τὸ τῆς Μινδικῆς δελείας καὶ ὅππῃ κρατείας ἀπαλλαγῆναι τῆς Ἀθηναιῶν. εἰσάσιν δὲ καὶ ἑλδούθειας ἰσάσαι κρατῆρα τῷ Διὶ τῆς πολέμιος ἀπασάμφοι. καὶ Ὀμήρος, Ἰλιάδος ζ'. Κρητῆρα εἰσεῖσαι ἐλδούθειον.

Ελλας, ὅππῃ Ελλης τῆς Ζήθης θυγατρὸς.

Ελλαιοδίκαί, ἄρχοντες Ἡλεῖοι διέποντες καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν Ὀλυμπιακόν. ἐκλήθη δὲ ὅτι ὡδὲ τοῖς Ελλήσιν ἐδίκαζον τοῖς τε Ἀθληταῖς, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀγωνισταῖς. ἐκαθέζοντο γὰρ ἐν τῷ ἀγῶνι πορφυρίδα περιβεβλημένοι. καὶ ἦσαν ἔτοιμοι τὸ μὲν πάλαι ἐννέα, εἴτα δύο, καὶ τὸ τελευταῖον, ἢ.

Ελλωόπολις, Ἀπολόδωρος. Ἀπάλος ἐκ τῆς Ελλινίδων πόλεων οἰκήτορας σωμαγαγῶν, ἐκτίσε πόλιν, καὶ ὠνόμασεν αὐτὴν Ελλωόπολιν.

Ελλησπόντος, ἡ πρὸ τῆς Ἰσθμίας θάλασσης ἔπειτα καλεῖται, ὅππῃ τινος ἑλλης ἐκεῖ πνιγείσης ἀδελφῆς τῆς Φρύξας. Ἐπιπλατεῖ, ἐλλησπόντῳ, καὶ ἀντίφρασιν εἴρηται πλατύς. σενός γὰρ ὁ ἐλλησπόντος, ἢ τὸ κατ' ἐκεῖνο μέρος πεπλατυσμένος.

Ελλωτία, ἡ Εὐρώπη τὸ παλαιὸν ἐκαλεῖτο. ἢ ὅτι οἱ Φοίνικες τὴν παρθένον ἐλлотίαν καλεῖσιν. ἢ ὡδὲ τὸ εἰλεῖν ὅτι ὑπὸ ταύρῳ ἐάλα καὶ τὸν μῦθον.

Ελλωτίς, Ἀθηνᾶ ἔπειτα καλεμένη, ἐτιμάτο ἐν Κορίνθῳ. καὶ ἐορτὴ ἐλλωτία. εἴρηται δὲ ἐλλωτίς ἡ θεός, ὅτι Βελλεροφόντης τὸν Πήγασον ἵππον ἐλῶν κατ' ὑποθήκην καὶ συμμαχίαν τῆς Ἀθηνᾶς ἐχαλίνωσε, καὶ ὅππῃ τῆς ἐλεῖν τὸν ἵππον, Ελλωτίαν προσηγορόσεν αὐτῇ, καὶ ἱερὸν αὐτῇ ἱδρύσατο. καὶ τὰ Ελλωτία ἐορτή. ἢ ὅππῃ τῆς πρὸς Μαραθῶνα ελούς, ἐν ᾗ ἱδρύται, Πίνδαρος ὅππῃ κίῳ ἔκοντος.

Ελυμαῖοι, ἔθνος ὅππῃ Ελύμα ἢ Ἀγχίστα, νόθος ὄντος καὶ ἐλδόντος εἰς Σικελίαν, καὶ ἀπ' αὐτῆς Ελύμη ἢ χώρα, καὶ Ελυμαῖος. τὸ θηλυκόν, Ελυμαία.

Εμεια, τόπος ὅστις Μυκλήων. ὡδὲ τὸ ἐμῶ Εμεια, ὡς θάλλω θάλεια. λέγεται δὲ ἐπειδὴ ἐκεῖ ἔμεισεν ὁ Κέρβερος ἀνελθὼν ἐκ τῆς ἁλῆς. ἢ ἐπειδὴ ἐκεῖ ἔμεισεν ὁ Θυίσης φαγὼν τὰ τέκνα αὐτῆς.

Εμπυσσα, φαῖτασμα δαιμονιωδές, ὑπὸ τῆς Ἑκάτης πεμπόμφοι. ὃ δοκεῖ πολλὰς μορφὰς ἀλλάσσειν. ἐμπυσσα δὲ, ὡδὲ τὸ ἐμποδίζειν. ἢ ὅππῃ τῆς τὸν ἔπρον πόδα χαλκῶν ἔχειν. ἢ ὅτι ὅππῃ σκατεῖν ὡς

τόπων ἐφαίνετο τοῖς μυκηθμοῖς. ἐκαλεῖτο δὲ αὐτὴ καὶ Οἰνοπόλη. ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι φαῖτασμα ὡς τῆς Ἑκάτης τοῖς δυστυχῶσι φαινόμενον.

Ενδεκα, κληρωταὶ ἄρχοντες ἦσαν ἔτοιμοι προεισπύοντες τὰ δεινώματα, καὶ τὰς ἐπαγομῆδες κακέρχας ὅππῃ θανάτου, ὡδὲ λαμβάνοντες ἐζημίαν, τὰς δὲ ἀμφισβητῶντας εἰσῆγον εἰς τὸ δικαστήριον, καὶ τὸ γνωθὲν ὡδὲ αὐτῶν ἔφαρτον. εἰσῆγον δὲ καὶ τὰ ἀπογραφομένα χωρία, οἰκίας. καὶ τὰ δημόσια εἶναι δόξαντα παρδίδδον τοῖς πολιταῖς, εἰσῆγον δὲ ἐνίας ἐνδείξεις. ῥητορικῇ.

Ενεπί, ἐνεπίος, ὡδὲ Παφλαγόσι. Τοῖς δ' Ενεπίος ἐβασίλειον πρῶτα Πέλοψ. ὡδὲ Παφλαγοῖαν δοκεῖ Πέλοψ κατὰ κληρονομίαν. ὅθεν καὶ Ενεπίον αὐτὸν εἶπεν. Ενεπί γὰρ οἱ Παφλαγόες οἱ Λυδοί.

Ενεχελιδῶ, τόπος Ἀθηνῶν τῶν ἐπὶ τῶν ὀκτώ. ἐν ᾗ αἱ ἵπποδρομίαι, ὅππῃ τινος Ἐχέλας.

Ενὴ καὶ νέα, ἡ ἑτακοστὴ ἡμέρα τῆς μετὰ τὴν Ἀθηνῶν, ἢ ἡ ἑτακοστὴ τῆς Σελωῆς. ἐπειδὴ τῆς σελωῆς, συμβαίνει τὰς δύο μετὰ τῆς ἐννάτης ἡμέρας ὡς ἔγγιστα εἶναι, καὶ τὴν ἑτακοστὴν ἡμέραν ὑπάρχειν καὶ καλεῖν καὶ μὲν ἡμεῖς εἰς ἐσπέραν, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν ἡμέραν.

Ενίπλος, ὄνομα ποταμοῦ. ὅππῃ τῆς ἐνιπῆς ἢ ἀπειλῆς. καὶ γὰρ ἔπος ὁ τόπος ἀγέλιος ὅστις, καὶ ἀπειλῶντι ἔοικεν.

Εννεάκρουρος, κρήνη Ἀθηνῶν τῶν Ἰλισσῶν, ἢ πρὸ τῆς καλῆς ἔσκει. ἀφ' ἧς τὰ λαβὰ ταῖς γαμμηθῶν μετῴσιν. Πολύζηλος δημοτυδάρειω δὲ ἵζει, ἐννεάκρουρον ἐνδρον τὸ πόν. ῥητορικῇ.

Εν Φρεατῶν, δικαστήριον τῶν ἀκασίων φόνων ἐν Ἀθῆναις. Δημοφώνης ἐν τῷ καὶ Ἀριστογείτονος, ἀκρίβως διέρχεται ὡδὲ αὐτῶν. ὠνομάσθαι δὲ τὸ δικαστήριον ἔοικεν ὅππῃ τινος Φρεατῆς ἥρωος, ὡς Θεόφραστος ἐν ἐκπαιδικῶν μαρτυρεῖ.

Ενολμῖς, ὡς τῆς ἡμέρας μῆκος ἔπειτα καλεῖται, διὰ τὸ ἐν ὅλμῳ κοιμηθῆναι γίνεσθαι. ὅλμοι δὲ λέγονται, οἱ τρίποδες τῆς Ἀπόλλωνος. ὅθεν καὶ παροιμία ἐν ὅλμῳ δύνῃσιν, αὐτὴ τῆς μετῴσιν. ὁ δὲ Σοφοκλῆς ἐν ὅλμῳ.

Εῶλοκρασία, ὡς τῆς σωῖπινος ἀλλήλοισι ὡδὲ Ἀθηνῶν οἱ νέοι, ὅππῃ ἐκάστη κρατῆρ οἶνα ἐτίθετο, καὶ εἴτις ἐκαθέζετο μὴ πινὼν τὸν ἴδιον κρατῆρα, πρῶτον καὶ τῆς ἐαυτοῦ κεφαλῆς ἐξεχέετο, καὶ ἐκαλεῖτο εῶλοκρασία. λαμβάνεται δὲ ὅππῃ κατὰ γοῖαν ἀρχαίων πραγμάτων.

Επακρία χώρα. Ἀθηνῶν πάλαι κομῆδον οἰκῶντας, πρῶτος Κίκροψ σωμαγαγῶν, κατῴκισεν εἰς πόλιν δυοκαίδεκα, καὶ τὴν τῆς πολιτῶν ἐπωνυμίαν ἐφ' ἐαυτῆς Κεκροπίαν προσηγορόσεν. δύο δὲ περὶ πόλιν ἐκάλεσεν ἐκ πατρῶν πόλεων, ἐκατέραν μοῖραν καταστήσας. ἑῖς δὲ λοιπὰς ἐπακρίδας ὠνόμασε. καὶ ἡ πορτεχὴς χώρα ταύταις ταῖς τρεῖσιν ὀμωνύμως αὐταῖς ἐπακρία ἐκαλεῖτο. ῥητορικῇ.

Επεῖσι,

Επειροί, οἱ Ἡλεῖοι, ὑπὸ Επειρὸς τῆς Ἡλείου Βασίλειος αὐτῶν.

Επίβοιον, καὶ ἐπιβόιον, ὅταν τις τῇ Ἀθλῳᾷ ἔδωκε βῆν καὶ τῇ Πανδώρα ὄιν μὲν βοός. καὶ ἐκαλεῖτο θυμα ἐπιβόιον καὶ ἐπιβοιον, τὸ ἐπὶ τῇ θυομένη βοὶ θυομένων.

Επὶ δελφινίῳ, δικαστήριον Ἀθλῳῶν, ἐπὶ τῷ ὁμολογῶντων φόνος δεδρακέναι. οἱ δὲ φασίν, ὅτι Κρητῶν χειμαζομένων εἰκαδείς Δελφῖνι ὁ Ἀπόλλων, ἔσωσεν αὐτοὺς εἰς τὴν Ἀττικὴν κομίσας. αὐτῶν Ἀπόλλωνι Δελφινίῳ ἰδρυθῆναι ἱερόν. ὕστερον δὲ δικαστήριον ἡρῆσθαι τῷ φονικῶν, ἐν ᾧ καὶ Θυσία κεκεῖσθαι ὑπὸ τῷ φόνων τῷ θεῷ Σκείραντα καὶ Σίνιν.

Επὶ Δηλῶ μάχῃ, χωρίον ἐστὶ τῆς Βοιωτίας τὸ Δηλίον, ἐν ᾧ μαχομένοι Ἀθλῳαῖοι, ὑπὸ Βοιωτῶν ἐνικήθησαν.

Επὶ Λειψυδίῳ μάχῃ, χώρα ὑπὸ τῷ Πάρνυθον, ἣν ἐτείχισαν οἱ φυγάδες τῶν τυραννῶν, καὶ οἱ Ἀλκμαϊονίδαι ποιεῖν ἔκτισαν. ἐκπολιορκηθέντων δ' αὐτῶν ὑπὸ τῷ θεῷ Πεισίστρατον, σκολιόνειν αὐτοὺς ἤδετο. Αἱ αὖ Λειψυδεῖον προδοσέταρον, οἷα ἀνδρας ἀπώλεσας μάχεσθαι ἀγαθὰς τε καὶ δόξα-ῖδας, ὅπου ἔδειξεν οἷων πατέρων ἔασιν.

Επιθλυαίῳ. θεῷ αὐλός τις μέγας Ἀθλῳῶν, ἐν ᾧ ἱερόν Διονύσου Ἀθλῳαῖα, καὶ τὰς ἀγῶνας ἦγον, τὰς σκληρὰς.

Επὶ Παλλαδίῳ, δικαστήριον Ἀθλῳῶν, ἐν ᾧ περὶ ἀκρίβειαν φόνος ἐδίκαζον. Κλειτόδεμος φησὶν ὅτι Ἀγαμέμνωνος σὺν τῇ Παλλαδίῳ προσκνεχθέντος Ἀθλῳαῖε, Δημοφῶντα ἀρπάσαι τὸ Παλλάδιον. τῷ δὲ Ἀγαμέμνωνος δυσχεραίνοντος κείσιν ὑποχεῖν ἐπὶ πενήκοντα Ἀθλῳαῖων καὶ ἅν Ἀργείων, ὅς ἐφίπας κληθῆναι, ἔχον τὸ παρ' ἀμφότερων ἐφελθῆναι αὐτοὺς θεῷ τῆς κρίσεως.

Επισάται, οἱ σαβάραι, οἱ κατέχοντες βελὴ τὰς ὑποκειμένων πόλεις. δύο ἦσαν Ἀθλῳῶν. ὡς ὁ μὲν, ἐκ πυρτανέων ἐκλήρητο. ὁ δὲ, ἐκ πορέδρων, φυλάσσει δὲ τὰ ἱερὰ τὰς κλεῖς, ἐν ᾧ τὰ δημοσία χρήματα, ἔτι μὲν καὶ τὴν δημοσφραγίδα.

Επὶ Χαριξίνης, αὐλητῆς ἡ Χαριξίνη ἀρχαία, καὶ ποιήτρια κρημάτων, οἱ δὲ μελοποιῶν. Θεόπομπος Σειρήσιν, Αὐλεῖ ᾧ σαπρὰ αὐτῇ γε κρημάτια τὰ ἐπὶ Χαριξίνῃ. Κράτης Οἰδυσσεύσιν. καὶ ἰδίᾳ τὰ δ' ἐκείνοι σοι τὰ ἐπὶ Χαριξίνῃ. Αἰετοφάνης, καὶ τὰ καὶ μιδόν, ἀλλ' οἶον καὶ ἄλλα τινά.

Εργίσκη, τῆς Θράκης ἐστὶν, ἀπὸ Εργίσκης τῆς Ποσειδώνος καὶ Ἀβας νύμφης.

Ερεμβοί, οἱ Ἀραβες. εἰσὶ γὰρ ὑπὸ Ἀραβος βασιλέως Βαβυλωνίος. ἐρεμβας οἱ μὲν τῆς Ἀραβας φασίν, ὡς Ἑλλάδικος, οἷοι δὲ τῆς Τρωγλοδυτῆς ἦκσαν, ὑπὸ τῷ εἰς ἔρην βαίνειν. Κράτης δὲ Ερεμνὸς γράφει, καὶ ὑποδίδωσι τῆς Ἰνδῆς, ἐπεὶ μέλανες ἔσσι. λέγονται δὲ Ερεμβάιοι.

Ερεχθίδης, ὁ ἐπὶ χθονίος καλεσμένος, ὑπὸ τῷ ἑσπείδαι εἰς τὴν ἔρην, ἢ ὑπὸ τῆς ορεξέως τῆς Ἡφαί-

δος. ἢ παρὰ τὸ ερεῖκω, Ερεχθίδης κύριον, ὡς τὸ μαχίσθαι αὐτὸν τὴν γῆν καὶ ἡγεμονεύειν ὑπὸ τῷ ἀσπίδατος Ἡφαίστου, ὡς ἔκρυψεν αὐτὸν ἡ Ἀθλῳα ἐν τῇ γῇ. ὁ αὐτὸς δὲ λέγεται καὶ Ερεχθίδης, ὅτι ὁ Ζεὺς βελομήδης ἀποκυνῆσαι ἐκ τῆς ἐγκεφάλου αὐτοῦ τὴν Ἀθλῳα, εἶπετο συνεργεῖν τῷ πληζόντος τὴν κεφαλὴν, ἵνα ἀποκυνθῇ. καὶ δὴ λόγος προσφέρει τῷ Ἡφαίστῳ θεῷ τῆς, ὁ δὲ Ἡφαίστος ἐκ ἄλλως εἶπετο χρίσαι τὴν κεφαλὴν τῷ Διὶ, εἰ μὴ τὴν ἡρωικὴν ἔχοντα φρονέσει, καὶ ὡς ἔχοντο ὁ Ζεὺς. καὶ λαβὼν τὸν βελομήδην, πέμνει τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, καὶ ἐξέρχεται ἡ Ἀθλῳα, καὶ ἐπιδιώκει αὐτὴν ὁ Ἡφαίστος, ἵνα συγχρηται. καὶ ἐπιδιώκειν, ἀπεσπέρμινεν εἰς τὸν μηρόν τῆς Ἀθλῳα. ἡ δὲ Ἀθλῳα λαβὼσα ἔριον, ἐξέμαξε τὸ σπέρμα, καὶ ἔρριψεν ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐγένετο ἐκ τῆς γῆς καὶ τῆς ἔριος, ἀνδρῶντος δρεκονόπας, ὃς ἐκαλεῖτο Ερεχθίδης, ὑπὸ τῷ εἶναι καὶ τῆς χθονὸς λαβὼν τὸ ὄνομα τῆτο.

Ερκίος Ζεὺς, ὃ βαῖμοι ἐν τῷ ἔρκει ἐν τῇ αὐλῇ ἰδρυνται τὸν γὰρ θεῷ βολον, ἔρκος ἔλεγον. καὶ Ερκίος Διός. ἔρκος Ἀθλῳαῖοι τὸν οἶκον ἐκάλαν τὸν ἐν φύλακα τῷ οἴκῳ ἰδρυσάμενοι, Ερκίον Δία καλεῖσιν.

Ερκυῖος δρυμὸς, ὁ τῆς Ἰταλίας ἐνδοτάτω ὡς φησὶν Ἀπολλώνιος ἐν δ', Ἀργοναυτικῶν. Σκοπέλοιο καὶ Ερκυῖα ἔχουσι καὶ Παρθένιος. Ἀλλ' ὅτ' ἀφ' ἐσπερίης Ερκυῖδος ὤρετο γαίης. ἔχον τὸ εἶναι ἐν αὐτῇ χοῖρον ὑπὸ κυνὸς ἐδιόμηνον. ὅθεν τὸν μὲν δρυμὸν, ἔρκος φασί, τὸν δὲ κυνὰ, κύνον, καὶ ἐν σωθῆσαι, ἔρκυος καὶ ἐρκυῖος.

Ερμαῖον, τὸν σορόν τῷ λίθῳ, καὶ σωλῶς τῆς ἐνοδίας λίθους. λέγει δὲ θεῷ αὐτῷ Ἑρμῆος, ὅτι ἀποκτείναντος Ἑρμῆος τὸν Ἄργον, καὶ δίκας εἰσπραττόμενος, καὶ ὑπερχόντος ἐν πῆς θεοῖς ἔχον τὸ πρῶτον ἀφαιδαι, τῶν λοιπῶν ἀφροσιωμῶν τὸ ἄγος, καὶ ἀπολύοντας τὰ φόνος, προσβάλλειν αὐτῷ τὴν ψῆφον. ὅθεν ἔχον ἔτι καὶ νῦν. Ἰλιάδος π', ὅτι ἐρμαῖος λόφος ἐστίν. Ἑρμῆς καὶ Διὸς κελύειν αἰετῶν Ἄργον τὸν Ἰῆς φύλακα, ἢ χθὴν ὑπὸ δίκῃ, Ἡρῆς αὐτὸν καὶ τῷ ἄλλων θεῶν εἰς κείσιν ἀγόντων. κείνους δὲ τῶν θεῶν, ἀλαβεῖσθαι μὲν Δία, ἔχον τὸν ὑπόδικον ἡγεῖσθαι τὸν Ἑρμῆν, ἅμα δὲ ἀφροσιωμῶν ὡς εἶχον ὄργην, προσβλεῖν αὐτῷ τὰς ψῆφους, καὶ ἔπος ἐπιστρεφῆναι πλῆθος πολὺ. ἔχον τὸ λέγεται σωρὸς ποιεῖν λίθῳ, καὶ τῆς καλεῖν Ἑρμαῖος λόφος.

Ερυσίβη, πόλις Σικελίας, ἀπὸ τῆς Ερυσίβης ἢ Ἀφροδίτης.

Ερυθρὰ θάλασσα, ἀπὸ Ερυθρῆ βασιλέως πισόντος ἐκείνῃ καὶ πνιγνῆς. ἢ ἀπὸ τῆς ὑπερκειμένης ὀρίων ἐρυθρῶν, αἱ εἰσιν ἐρυθρὰ δεινῶς καὶ πορφυρεῖ. καὶ ἐπὶ βάλῃ ὁ ἥλιος αὐτοῖς τὴν αὐγλὴν, καταπέμπει εἰς τὴν θάλασσαν σκιὰν ἐρυθρὰν. καὶ ὁμβρῶν δὲ κατακλυθεῖσιν τῷ ὀρέων, ἔτω γίνετα ἡ θάλασσα τὴν χροῶν.

Ερυθραῖον πέλαγος, ἀπὸ ἐρυθραίου τινὸς βασι-
λέως. ἀποθανόντος ᾧ αὐτῷ, ἔρριψαν αὐτὸν ἐν
τῇ θαλάσῃ, ἐπιγράψαντες τῷ τάφῳ, Εὐθάδε
τάφος ἀλὸς παμμεδέοντος Ερυθρεῖ.

Εὔσια, ἡ θεὸς, ᾧ τὸ εἶσαδαι ὃ ἔστιν ἰδρύσασθαι,
πρωτῇ ᾧ αὐτῇ οἶκον σωζήσκειν. ἢ ὅτι πανταχῶς
ἰδρύται καὶ τιμάται, καὶ ὅτι τὰ ἀγάλματα αὐτῆς
ἰδρύοντο καθήμῃ. ᾧ τὸ ἡδαι, ἢ παρὰ τὸ
εἰσάειν, ὃ ἔστιν ἐν οὐί πῶπῳ ἰδρύσθαι.

Εὔσπεια θαλάσση, καὶ Ἀτλαντικὸν πέλαγος. ἐβα-
σίλει δὲ αὐτῆς Ἀτλας καὶ Εὔσπερος. ἀπὸ μὲν
Ἀτλαντος τὸ πέλαγος, ἀπὸ δὲ Εὔσπερος ἡ θά-
λασσα.

Εὔχατιώτις, λίμνη κειμένη μὲν τὸν Ἰθμόν. ὅτι
πολλοὶ τῶν ἀπὸ Θράκης σὺν Εὐμόλῳ στρατοῦσά-
μφοι ἐπ' Ἀθλίῳ, ἐπ' αὐτῇ λισάμφοι ἀπέθα-
νον, ὥσπερ ἐχάτω λεβὼ χησάμφοι. ἢ ἀπὸ τῆς
Ποσειδῶνος θυγατρὸς Εὔχατιώτιδος, ἥτις ἐκεῖ
κατόικε, Ποσειδῶνος αὐτῇ χησαμφύς ἀπόσπα-
σμα θαλάσσης εἰς λεβὸν. ὕστερον δὲ Γοργῶπις
ἐκλήθη, ἀπὸ Γοργῆς τῆς Μεγαρέως θυγατρὸς
γυναικὸς Κορίνθου. ἥτις ἀκέσασα τὸν τῶν παί-
δων φόρον περιεαλγὴς γυναικίῃ, ἔρριψεν ἑαυτὴν
εἰς τὴν λίμνην.

Εὐβοϊκὸν νόμισμα, ἐπεὶ δὴ Φεῖδων ὁ Ἀργεῖων βα-
σιλεὺς, ἐν Εὐβοίᾳ χωρίῳ τῷ Ἀργεὺς πρώτος ἐκο-
ψε χρυσὸν νόμισμα. ὠνόμασαι δὲ τὸ χωρίον ἀπὸ
Εὐβοίας ἕορθε τῆς Ἡῤας.

Εὐβοία, ἡ νῆσος ἢ καὶ Μάκρης καὶ Δολιχί. ὅτι τῇ
Ἰσίδι εἰς βῆν μεταβληθεῖση ἐκεῖσε πολλὰς βο-
ταίας ἢ γῆν ἀνεβλάστησεν. ἢ ὅτι εὐβοῦς τε καὶ οὐ-
δαλῆς ἡ νῆσος ἔστιν. ἢ ὅτι ἐν αὐτῇ βῆς ἡρωμένη
καλλίστη, δίδειται ἢ Ἰώ. τὸ ἐθνικὸν Εὐβοῦς
καθ' ὑφαίρεσιν τῷ ἰ. τὰ ᾧ εἰς αὐτὴν λήγοντα, φυ-
λάττει τὴν ἀδελφὴν τῶν πρώτων καὶ ἐν
τοῖς εἰς αὐτὴν οἶον Εἰλοπία, Εἰλοπιδίς, Ορθα-
σιδίς. ἔγω καὶ Εὐβοία Εὐβοῦς ὠφείλον εἶναι.
οἱ δὲ λέγοντες τὸ Εὐβοῦς καὶ Φωκεῖς σὺν τῷ ἰ,
ἀμαρτανῶσιν. εἰκα δὲ τὰ πολλὰ τοῖς τοιούτοις τὸ
ἰ ὑποβάλλειν, ὡς Νύσσα, Νυσαδός. Νίκαια,
Νικαδός.

Εὐδῶνος, ποταμὸς τῆς ποτὲ μὲν Δίᾳς τε καὶ Εὐρύ-
μνης καὶ Λαρίνης, νυνὶ δὲ Τραλλέων καλέμενος
τῆς Ἀσίας, ὅτι Λάβρωνδος καὶ Πατάμρος, καὶ
Πάλαξος, ἢ Σπάλαξος, οἱ κέρητες, καὶ χησ-
μὸν ὅπῃ τὴν Καρίαν ὀρμῶντες, νυκτὸς ἐπικατα-
λαβόντες ὅπῃ ταῖς ὀχθαῖς αὐτὰ κατεκοιμίδη-
σαν. ᾧ τὸ εὐδῶσαι ἐν, εὐδῶνον τὸν ποταμὸν
ὠνόμασαν.

Εὐδυαί, ὄνομα ἀρχῆς ᾧ τῇ Ἀθλίῳ. δέκα
δὲ τὸν ἀρεθμὸν ἦσαν, παρ' οἷς ἐδίδουσαν οἱ
πορεβόσαντες, ἢ οἱ ἀρξάντες, ἢ οἱ διοικήσαν-
τες τῇ δημοσίᾳ τὰς εὐδυάς. καὶ πάλιν κυ-
ρίως εὐδυή λέγεται, ὡς εἰσάγχειν οἱ λογι-
σαι πρὸς τὰς δόξαντας μὴ ὀρθῶς ἀρξαι τῆς πό-
λεως, ἢ πορεβύσαι κακῶς. καὶ τὰ δικαστήρια

μὴ οἱ δικασταὶ κληρεῖσι, κατηγορεῖ δὲ ὁ βελο-
μυρς, καὶ τοῖς δικασταῖς δὲ ἐφείται τιμᾶσαι τοῖς
ἀλλόθιν.

Εὐμολπίδαι, γένος Ἀθλίῳσιν, ἀπὸ Εὐμόλῃς τῆς
Θρακίης, ὅς καὶ τὴν μύησιν εὗρεν. ἢ ἀπὸ τῆς Με-
σαις, ὅς καὶ ἀπὸ β', πέμπτος.

Εὐνεῖδαι, γένος Ἀθλίῳσι μισσηκόν, ἀπὸ Εὐνέως τῆς
Γάστορος καὶ Υἱπύλης. γράφεται δὲ τῆς εἰς διφ-
θόγγου, ὡς ἀπὸ τῆς εἰς αὐτῆς.

Εὐπυρίδαι, δῆμος Ἀθλίῳσιν. ὅτι ἐν Ἀθλίῳις
πρωτὸν τὸ πῦρ δὴρῆσαι φασί, καὶ τὸν δῆμον τῶ-
τον τῆς ἐκλάμψεως αὐτῆς ἡρωμένης.

Εὐρυόμη, ἡ θεὰ ἢ τῇ Χαρίτων μήτηρ. ᾧ τὸ
δύρεως καὶ μεγάλως νέμειν αὐτῇ καὶ δίδοναι. δὲ
τὸ ᾧ καὶ θυγατέρα Ὠκεανῆς, καὶ μήτηρ Χαρί-
των φασί.

Εὔφισις, ἡ ἐκ δικαστήριος οἰκὴν ποτε ἐφ' ἑτέρου δι-
καστήριον μεταγωγῇ, ἢ εἰς ἄλλο δικαστήριον ἐ-
φειμένη δίκην ᾧ τῇ κειμένη πάλιν. ἐγένετο
δὲ Ἀθλίῳσιν ὅπῃ τῇ ἐν τοῖς δήμοις ὑποφρι-
δίων. ἐφείθαι ᾧ αὐτῆς ἐξὼ αὐτοῖς εἰς δι-
καστήριον ᾧ τῆς πολιτείας. καὶ εἰ μὴ ἐάλω-
σαν, ἐπώλετο ὡς ἔνοι, εἰ δὲ μὴ, ἐπώλεσαν
εἰς τὰς ἐξ ὧν ἐξώλεσαν δῆμους. τὸ δὲ αὐτὸ,
καὶ ἐκκλητος καλεῖται. καὶ τὸ ἐφείναι ρῆμα ἐξ
αὐτῆς.

Εὔφισος, ἡ πόλις, ἀπὸ Εὔφισις ἐκεῖσε καπηλοῦ-
τος καὶ φιλοξενῶντος τὰς παριόντας, καὶ πάντα
λέγοντες πρὸς Εὔφισον σέλλεσθαι. ἢ ἀπὸ Εὔφ-
ισις Λυδῆς Ἀμαζόνος, ἢ πρῶτῃ Ἀρτεμιν ἐτίμη-
σε, καὶ ὠνόμασεν Εὔφισίαν. ἀπὸ δὲ τῆς Ἀρτέ-
μιδος, τὰς οἰκόντας καὶ τὴν πόλιν κληθῆναι. ἢ
ὅτι Θεσβίς συστρατεύσας Ἡρακλεῖ ὅπῃ τὸν Ἰπ-
πολύτης ζωστῆρα, ἐδίωξε τὰς Ἀμαζόνους ἀπὸ
Λυδίας, καὶ κατὰ καταφύγας ὅπῃ τινι βαμὸν
Ἀρτεμίδος δεῖσαι σωτηρίας τυχεῖν, τὴν δὲ ἐ-
φείναι αὐτοῖς τὴν σωτηρίαν, ὅθεν Εὔφισον κλη-
θῆναι τὸ χωρίον, καὶ τὴν Ἀρτεμιν Εὔφισίαν. τὸ
ἐθνικὸν, Εὔφισός. ἢ ἀπὸ τῆς τῆς πῆλα μὴ εἶναι
ἐκεῖ ᾧ τῇ μὴ βάλλειν τινά. ἰκισία ᾧ ἡ θεὸς.
σιφανοῖς δὲ δὲ θαλάσῃ τὰς ἰκισίας ποιεῖσιν.
ὅθεν καὶ ἐφείναι αὐτῇ θυεῖ, δὲ τὸ τὰς ἰκί-
τας μαλὴς προσφέρειν.

Εὔχελος, ἥρως ᾧ τῇ Ἀθλίῳσις τιμώμενος. καὶ
δῆμος τῆς Ἀττικῆς Εὔχελίδαι, ἀπὸ τῆς κειμένης
ἐλκας τῇ πῶπῳ, ἐν ᾧ ἰδρύται τὸ τῆς Εὔχελος ἀ-
γάλμα, παρὰ τὸ ἐλὸς ἔχειν, ἔχελος. καὶ Εὔχελι-
δῶν δῆμος ἀπὸ Εὔχελος.

Εὔχιδωρος, ποταμὸς Μακεδονίας ὁ πρότερον Ἡδο-
νὸς καλέμενος, ὁ ἔχων φρεῖ δῶρα. χρυσὴ ᾧ
καταφύρων ψήγματα, οἱ ἐγχώριοι ἀρύνονται,
δέρματα αἰγῶν κείραντες, καὶ καδισίτες εἰς τὸ
ὑδὼρ. ἢ ἀπὸ Δῶρος τινὸς Ἀρκάδος ἀρίστου καὶ
πολεμικά. ὅς συμμαχῶν Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλα-
δέλφῳ, ἐμπετῶν τῇ ποταμῷ, αἰτίος γέγονε τῆς
ὀνομασίας.

Εχίνας, ἀπὸ τῶ ἐχίνος, Εχινάδες εἰσὶ νῆσοι.
ἢ παρὰ τὸ ἔχειν πληθὺς ἐχίνων, ἢ ἀπὸ Εχί-
να τῆ μαύρας τῆ μῆς Ἀμφιφύωνος στρατεύσαντος.
ἢ παρὰ τὸ ἐνέχεσθαι πλησίον ἀλλήλων. ἢ ἐπει-
δὴ ἰλὺς ἐκ τῶ Ἀχελώε ποταμῶ κατερχομένη,
ἐκεῖσε ἐνέχεται καὶ ὑπογαίνεται.

Ζ

Ζαρεὺς, ὁ Διόνυσος, παρὰ τοῖς ποιηταῖς. δο-
κεῖ γὰρ ὁ Ζεὺς μιγῦναι τῇ Περσεφόνῃ. ἐξ
ἧς χθόνιος ὁ Διόνυσος. Καλλιμάχος, γῆα Διό-
νυσον ζαρεῖα γιναιμένη. παρὰ τὸ ζᾶ, ἢ ἡ ὁ
πάνυ ἀρεῶν τινὲς τὸν αὐτὸν φασὶν εἶναι τῷ
πλάτῳ.

Ζάμολξις, Πυθαγόρα δαδύσκεις, ὡς Ἡρόδοτος τε-
τάρτη, Σκύθης. ὅς ἐπανελθὼν, ἐδίδασκε πρὶ
τῶ ἀθανάτου εἶναι τὴν ψυχὴν. Μνασέας δὲ πα-
ρὰ Γέταις, τὸν χρόνον τιμᾶται καὶ καλεῖται Ζά-
μολξον. Εὐλαϊκὸς δὲ ἐν τοῖς βαρβαρικοῖς νό-
μοις φησὶν, ὅτι ἐλλωπικός τε γεγονώς, τελευτᾷς
κατεδείξε Γέταις τοῖς ἐν Θράκῃ. καὶ ἔλεγε ἔτι αὐ-
τὸς ὑποθαύοι ἔθ' οἱ μὴ τέτα, ἀλλ' ἔξῃσι
πάντα τὰ ἀγαθὰ. αἶμα δὲ ταῦτα λέγων, ὥκοδό-
μη οἰκῆμα κατὰ γαίον, ἔπειτα ἀφωιδεῖς αἰφνί-
διον ἐκ Θρακῶν ἐν τῷ δινῆτο. οἱ δὲ Γέται ἐ-
πόθεν αὐτόν. τετάρτῳ δὲ ἔτει πάλιν φαίνεται,
καὶ οἱ Θράκες αὐτὸ πάντα ἐπίσδωσαν. λέγεται δὲ
τινὲς ὡς ὁ Ζάμολξις ἐδάδωσε Πυθαγόρα καὶ ἐλθ-
θερωθεῖς, ταῦτα ἐσοφίζετο. ἀλλὰ πολὺ πρὸτε-
ρόν μοι δοκεῖ ὁ Ζάμολξις Πυθαγόρα γινώσκειν.
ἀθανατίζεσθαι δὲ καὶ Τέριχοι καὶ Κρόβυχοι. καὶ τῶ
ὑποθαυόντας ὡς Ζάμολξιν φασὶν οἰχεσθαι, ἤξειν
δὲ αὐτοῖς. καὶ ταῦτα αἰεὶ νομίζουσιν ἀληθεύειν.
θύουσι δὲ καὶ ὑποχάνται ὡς αὐτοῖς ἤξοντος τῶ ὑπο-
θαυόντος.

Ζάραξ, λυκόφρων. Οφέλτα καὶ μύχερι χοιράδων
Ζάραξ. Ζάραξ καὶ Οφέλτα, ὅρη Εὐβοίας πρὶ τῇ
γεγονε τὰ ναυαγία τῶ ἐλλωπῶν. Ζάραξ δὲ ὠνό-
μασαι ἀπὸ Ζαρχος τῶ Πέφαις ἢ Καρύττ.

Ζέλεια, ὠνόμασαι ἀπὸ Ζέλυστινος. ἢ ἔξ τῶ τὸν
ἥλιον ἐν αὐτῇ λῖαν δόσεβεῖται.

Ζόξιδία, ἡ Ἡῤα ἔτι τιμᾶται ἐν Ἀργεῖ. φασὶ γὰρ
ὅτι Ἀπίς μεταναστὰς ἀπὸ τῶ Ἀργεὶ εἰς Αἴγυ-
πτον, ἐπεμψε βοῆς πρὶ ἐν Ἀργεῖ βασιλεύοντι,
καὶ τὴν πρὶ ἀπὸρα ἐργασίαν ἐδίδασκεν. ὁ δὲ, Ζό-
ξας ἐπὶ τῷ ἀπὸρα τῶ βῆς, Ἡῤας ἱερὸν ἀνέθη-
κεν, ὅτε δὲ τῶς σάχης συνέβαινε βλαστάνειν καὶ
αὐθεῖν, αὐτὰς Ἡῤας ἐκάλεισε.

Ζητῆται. ἀρχήτις καὶ Ἀθλῶσι καὶ καιρὸς κατὰ στα-
μῆν, πρὸς τὴν ἐμμεύοντο οἱ ἐφείλοντες γρημῆται τῇ
πόλει, καὶ μὴ ὑποδεδωκότες.

Ζηρυιδία, Ἀφροδίτη ἐν Θράκῃ. Ζηρυιδου γὰρ ἄνθρω-
ἐν Θράκῃ. καὶ γὰρ μόνον Ἀφροδίτη ἱερὰ ἔστιν ἐν Θράκῃ,
ἀλλὰ καὶ Ἀφροδίτης. Λυκόφρων.

Η

Ηερίη, ἡ Αἴγυπτος τὸ πρὶν ἐκαλεῖτο. ὅτι
πῖς ἐπ' αὐτῇ πλέυσσι κοίλη ἔσα καὶ φαίνε-
ται πρὶν αὐτὴν χερσὶν ὁρμιδῶσι. καὶ τότε ὡσπερ
ἐξ ὁμίχλης καὶ ἀέρος κεκαλυμμένη φαίνεται. Ἀ-
πολλώνιος, Ἡῤος ὅτ' ἡερίη πολυλήϊος ἐκλήϊτο
μήτηρ Αἴγυπτος προπερηγύων αἰζῶν.

Ηλέκται, πόλεις Θηβῶν. ἢ ἀπὸ τῶ Ἡλέφουανός
τῶ πατρὸς Ἀλκμήνης, ἢ ἀπὸ Ἡλέκτας. ταύτης
δὲ μήτηρ κατ' ἐνίαν Ἀρμονία. ἢ τὰ ἐν τοῖς κλι-
νότοις τῶ σφίγγων ὄμματα, ἢ τῶ ἐν ταῖς κλί-
ναις ποικιλλομένων.

Ηλῖς, ἡ πόλις. ἦτοι ὡς Λέωνδρος, ἔξ τῶ τῶς ἐκ
τῶ κατακλυσμῷ περιωθέντας ἐν αὐτῇ ἀλιθῆ-
ναι, ὅ ἐστιν ἀθροισθῆναι, ἢ ἔξ τῶ καὶ κόμας οἰ-
κῆντας, ὕστερον εἰς μίαν πόλιν ἀλιθῆναι. ἢ ἀ-
πὸ τῶ ἢ Ποσειδῶνος Ἡλέως βασιλεύσαντος τῆς
χώρας, τὴν πόλιν λαβεῖν τὸ ὄνομα. τὸν δὲ Ἡ-
λέα, καὶ μὴ τῶ β' Βηλέα προσαγορεύεται, κα-
τά τι ἔθος τῆς Δωριέδος ἐκλήκετο τὸ β' προσχέρε-
ται ταῖς ἀπὸ φωνήοντος ἀρχομένης λέξεσι. Πρὶ
τῶ ἐκλήκεσθαι τὴν Οὐλύμπιαν παρὰ τῆς γῆς,
αὐτῇ παρελήφθησαν Ἡλῖος τε καὶ Κρόνος. γνώ-
ρισμα δὲ τῶ κήματος, κοινὸς ὅτι βωμὸς αἰφροῖν
αὐτοῖν ἐν Οὐλύμπῃ. σύμβολον δὲ καὶ τὸδε. τῶ
μὴ ὁ Κρόνιος λόφος καλέμενος, τῶ δὲ ἡ Ἡλῖς
μέχει τῶ νῦν καλεμένη ἐπάνυμον τῶ θεῶ. ἔχεται
καὶ Αὐγείας τῆς χώρας ἐβασίλευσε μοίρας ἔ-
σης Ἡλῖς, παῖς αὐτῶ ὦν. Οἴμηρος ἐν Ἰλιάδος
λ'. Εὐν ἥλιδι δῖν, τῶς τε θυμῶς, ἱερὰ. ἐν
αὐτῇ γὰρ ἐτιμᾶτο ὁ Οὐλύμπιος Ζεὺς. καὶ κατή-
γυρις πρὶ τῇ τῶ χρόνον ἤγετο τὰ Οὐλύμπια.
ἔθ' αὖ ἡγωνίζοντο οἱ ἀπὸ τῆς Εὐλάδος πάντες.
ἔστι δὲ πόλις Πελοποννήσου. ὁ κτίσας δὲ αὐτῇ
Ἡλεῖος παῖς Ποσειδῶνος καὶ Εὐρυπύλης τῆς Εὐδυ-
μῖανος. Ἡλεῖς δὲ Ἀλεξίς καὶ Ἐπειὸς βασιλεύς.
ἀφ' ἧς Ἐπειοὶ οἱ Ἡλεῖοι ὡς φησὶν Ἀριστοτέλης ἐν
τῷ πέπλῳ.

Ηλιάδες. Φασὶ τὸν Φέδοντα πείσαντα τὸν εὐαῖ-
πατέρα μίαν ἡμέραν πρὶ χωρῆσαι αὐτῷ τὴν τῶ
τετρίπτε κυρεῖαν. ἀμειψάσαντα δὲ αὐτόν, καὶ
τῶ λῶν ἐκ χειρὸς πεσόντων, ἐκπεσεῖν ἐκ τῶ
ἐκείνου, καὶ πεσόντα ἐπὶ τὴν γλῶ πεδύπῃσαι. τῶς
δὲ ἀδελφὰς αὐτῶ Ἡλιάδας ὀνομαζομένης ἀραδαῖ
πρὶδος ὑπερβάλλον, καὶ ἔξ τῶ λυπῶ μεταχρημα-
τιδῆναι πᾶσας εἰς αἰγείρας. κλαίοντας δὲ κατ'
ἐκαστον ἐν αὐτὸν τεταγμέναις ἡμέραις, ἀφιστά-
πολλὰ δάκρυα, ἐξ ὧν φασὶ γινώσκει τὸ καλεῖσθαι
ἡλεκτῶν. Ἡελαιοῖο, ἔστι ἐπὶ πρὶ χοῖσιν ἐρη-
μαίῳ ἀνὰ νύκτα Ἡλιάδες καύουσαν ὀδυρόμεναι
Φέδοντα. καὶ δὲ Κελτῶ παῖδες ὀφῆμενοι αἰ-
γείροισι, δάκρυ ἀμείλονται χρυσάυγιος ἡλεκ-
τοῖο. Διογύσιος ἐν περιγῇσι. ἢ δὲ ἱσορί-
παρὰ Διοδώρῳ.

Ἡ λῶ-

Ηλώνη, πόλις. Ομήρος. ὅτι ἐκείθεν ὑπὸ Ἡρα-
κλέος ἐάλωσαν οἱ Κούραι. καὶ ὑπὸ τῷ ἥρωος
ἐκτίθη ἡ πόλις. καὶ ἔτις ἀνόμεσαι παρὰ τὸ ἐν
αὐτῇ ἀλῶναι αὐτὰς, Ἀλώνη καὶ Ηλώνη.

Ηλύσιον ἡ μικρὰν νῆσος. λέγεται δὲ ἡλύ-
σιον, καὶ ἱερὸν πεδίων παρὰ Ρόδον. οἱ δὲ, παρὰ
Αἴγυπτον, ἢ Λέσβον. καλεῖται δὲ καὶ ἐννηυσία.
Πολέμων δὲ Ἀθωαῖος φησὶ τὸ κατασκαφὴν χω-
ρίον καλεῖν.

Ηπιδωρος, ἡ ἐκ τῆς Ἐκτορος μήτηρ Εκάβη, ἡ τὰ
προσώπων καὶ ἡδὲ αὐτοῦ μὴν καὶ τὴν παιδοφο-
ρίαν.

Ηπυπν, ὄρος Θράκης. ὅτι Πρωτῆς δὲ τὸν φόνον
τῷ παίδων ἀναβάς ἐπὶ τῷ, ἡπύει τὰς θεὰς ἐπὶ
τὴν Αἴγυπτον ἀποκαταστῆσαι. ἀπὸ τῆς ἡπύσαι,
ἡπυπν.

Ηρα, ἡ θεός. ὅτι ἡ αὐτὴ τῷ ἀέρι ἔστιν. ὡς ἡ
πατὴρ πάτρα, καὶ μήτηρ μήτρα, ἔτις ἀνὴρ, καὶ
καθ' ἑαυτὴν ἦρα. ἢ ὅτι ἡ Ρέα αὐτὴν ἔτε-
κεν. ὡς ἡ ἡδὲ οὐ Κρόνος, ἐκέλευσε δεῖξαι τὸ
παιδίον. ἢ ὅτι παρὰ τῆς Κρόνος ἡ Ρέα ἐπιδιωκο-
μένη, ἀπὸ τύχης παρῶτα ἔτικτε τὴν Ἡραν. τὸν
δὲ δία ἔτι ἐν γαστρὶ εἶχεν. ὁ δὲ Κρόνος ὡς ἡδὲ
τοῦ πατρὸς ἐκείνου, καὶ ἐκέλευσε δεῖξαι τὸν παι-
δα. ὡς δὲ εἶδεν, ἐκέλευσε ἀραι καὶ ἐκβῆναι.
οἱ δὲ Κρήτες, τὸ ἀραι ἦραι φασὶ, καὶ Ἡραν ἀνό-
μασαν αὐτὴν. ἢ παρὰ τὴν ἦραν, σημαίνει δὲ
τὴν σωματοειδῆ θεόν, ὡς τὸ, Ἡρη μὴ δὴ πάν-
τας ἐμὰς ἐπέλπετο μύθας εἰδήσειν. σημαίνει καὶ
τὴν χάριν καὶ τὴν ἐπιμελίαν.

Ηρακλῆς, ὁ ἥρωος. καὶ παρὰ τὸ ἐκ τῆς Ἡρας τὸ
κλέος ἐχκεῖναι ὡς οἱ πολλοὶ λέγουσιν, ἀλλὰ
[μᾶλλον παρὰ τὸ ἀπὸ τῆς Ἡρας ἀκλεῖα εἶναι.
ἔσον ἡ καὶ τὴν ἦραν ἀδοξος ἴσθι. μικρὰ δὲ αὐτὴ
ἔστις, ἐπ' αὐτὴν ἐπιμύειν Ἡρα δραπετὸν οφεί-
λοντας ἀνελθεῖν αὐτὴν, ὡς παρ' αὐτὸς ἐφονόβουν. ἢ
παρὰ τὴν ἦραν καὶ τὸ κλέος, ὁ ἐκ τῆς γῆς ἀδοξος.
ἢ ὅτι Νεῖλος ἐκ γῆς καλεμένος ἐν τῇ κατὰ
Γιγάντων πολέμῳ, ἀνώνυμον εἶνα τῷ γιγάντων
πυρίπτοιον ἐπερχόμενον Ἡρα φονόβου, Ἡρα-
κλῆς ἀνόμεσθι. ἄλλοι δὲ παρὰ τὴν Ἡραν τὴν
σημαίνουσιν τὴν μετ' ἐπιμελείας χάριν καὶ τὸ
κλέος, γέγονεν Ἡρακλῆς. παρὰ τοῦτου δὲ Ἀλ-
κείδης ἐκαλεῖτο. ἀλλ' ἐκ τῆς πᾶσι βοηθεῖν, ἐκ-
λήθη Ἡρακλῆς, ὡς καὶ ὁ χρῆσμός διηλοὶ λέ-
γων, Ἡρακλείω δέσσει Φοῖβος ἐπώνυμον ἔξονο-
μάζει. Ἡρα γὰρ ἀνθρώποισι φέρων κλέος ἀφ-
θιτον ἔχεις.

Ηραῖον τεῖχος, χωρίον ἐν Θράκῃ ὑπὸ Σαμίων δὲ
ἐκίχθη.

Ηρωες, οἱ πάλοι καὶ πρωτοφρεῖς ἀνθρώποι. οἱ ἡ-
μίθεοι ἄνδρες. ἥρωας δὲ φασὶ κληθῆναι ἀπὸ τῆς
ἥρας τῆς γῆς, ὅτι ἐκ γῆς ἐπλάσθη τὸ γένος τῷ
ἥρωος. ἢ ἀπὸ τῆς ἐρωήσεως, ἡλεγκτικοὶ γάρ.
ἢ ἀπὸ τῆς ἀρετῆς, ἢ ἀπὸ τῆς ἀέρος, ὡς φησὶν Ἡ-
σίοδος. Ἡέρα ἐσάμηναι πάντῃ φοιτῶντες ἐπ'

αἶαν. ἢ ἀπὸ τῆς ἐρώτων. ἐξ ἐρώτων δὲ θεῶν
ἐχθύντο. ἀπὸ τῆς ἐράσεως, τῆς μετὰ τῆς
θεῶν. οἱ δὲ θεοὶ, θνηταῖς γυναιξὶ συνιπχο-
μενοι, ἐποίησαν τὸ τῷ ἥρωος γένος. ἥρωας, ἢ
παρὰ τὸ ἄρω τὸ ἀρμόζω, ἢ παρὰ τὸ ἀέρω τὸ
καρφίζω.

Ηραία, ἄκρα ἔπο λεγομένη κατ' ἀντικρὺ Χαλκη-
δόνος. αὐτὴ δὲ ἐν τῇ σπηλαίᾳ ἡρῶν φασὶ,
κακῶς. ἄλλοι δὲ Ἡρίον, μυθοποιῶντες ὡς ἐκεί-
σι, οὐρανῶν τὰς, χυτὰς εὐρον καὶ ὅσα. πει-
σίον δὲ μᾶλλον τῷ βιθωῶ Δημοδοκῶς ἐν τῇ
τετάρτῃ βιβλίῳ. ἔστι δὲ παρὰ τὴν κλυτὴν
Χαλκηδόνα ἄκρα ἡραία. Φαίης καὶ ἰδὼν βαθυ-
δινέα παῖτα ἐμμελῆ. εἰαυρὴ δὲ καὶ ἐβάθος
ὅτι θαλάσσης. οὐδὰ θοῆς νῆος ἦγον οἰόμενοι
σκέπας εἶναι αὐτοφύας ὄρμιοι, κακῶν δ' ἐνέκυρ-
σαν ἐπίμους.

Ησίοδος, ὄνομα κύριον, ὁ τὴν αἰσίαν ὁδὸν πο-
ροδόμενος. ἔργα δὲ καὶ ἡμέρας ἔγραφε πρὸς τὴν
τῆς βίης ἐργασίαν, καὶ μονοθεσίαν. ἢ ὅτι ὁσίως
ἐβάδισε. συνετύχε δὲ ταῖς Μῆσαις καὶ ἐχ ὡς
Θάμυρις διπύει. ὅθεν καὶ ποιητὴς ἀείσας. πα-
ρὰ τὴν ἦσαν μέλλοντα, καὶ τὸ ὁδός. τὰ δὲ παρὰ
μέλλοντα συνετιθέμενα, ἔπει τοῦ εἰς τὴν μνή-
σαν, Μνησίδιος. σῆσω, Σπείχης, ἔτις ἦσω,
Ησίοδος.

⊙

⊙ Ἀσος, πόλις. ἀπὸ τῆς δάτος, ὅτι κάρπιμός
ἐστὶν ἡ γῆ. καὶ τὸν Κικόνιον οἶνον, ὃν καὶ Ὀ-
μήρος συνίστησιν ἡδίστον εἶναι, τῶν οἱ Ἐλλήνες
Θάσιον ἀνόμεσαι, δὲ τὸ ἐπικεῖσθαι τῇ νήσῳ
Θάτῳ.

Θαρρηλία, ἑορτὴ Ἀθωῶν. ὀνομάζεται ἀπὸ τῆς
Θαρρηλίων. Θαρρηλία δὲ εἰσι πάντες οἱ ἀπὸ
γῆς κερπύ. ἀγεται δὲ μὴν Θαρρηλίων, Ἀρ-
τεμίδος καὶ Ἀπόλλωνος. Θαρρηλίων δὲ, ὁ ἐν δέ-
κτος μὴν ὀνομάζεται. ἐπεὶ τότε ὁ ἥλιος πυρῶ-
δης ὅτι. καὶ ἐν τῇ τῇ μὴν, τὰ τῆς γῆς αἶθι
ἀνζηραίνεται. ἀπὸ τῆς θέρειν ἐν τὴν γῆν. τὸ δὲ
θερμὸν, Θαρρηλὸν ἀνόμεσαι. ἔστι δὲ καὶ Θαρρή-
λεια, Ἀγισαγόρα θυγάτηρ, βασιλεύσατα Θει-
σάλων τεύκοντα ἔπ.

Θερμίσκυρειον ὑπ' ἀκρῶν Μύραις δὲ εἰς διείμνος
ἡπείροιο. ὅτι Θερμίσκων ποταμός ὅτι περὶ τῶν
τὴν Ἀμαζόνων χώραν. ἔστι δὲ καὶ ἑπερος Βοιωτίας.
ἔστι δὲ πόλις εἰσὶν οὐδὰ κατὰ τὴν αἰ Ἀμαζόν-
ες. Ἀπολλωνίος. οὐδὰ Θερμίσκυρεια Ἀμαζόνες
ὠπλίζοντο.

Θεσπολις, ἡ μεγάλη Ἀντιόχεια ἐκαλεῖτο. ἀπὸ Θεο-
δοσίας τῆς μεγάλης Ἰσίδης.

Θερμοπύλαι, οἱσι μὲν τὴν πόλιν ταύτην, πύλιν
καλεῖται. Φιλίας δὲ, Θερμοπύλας λέγει καλεῖ-
ται, ἐπεὶ ἐκεῖ ἡ Ἀθωῶν, Θερμὰ λαβὼν Ἡρα-
κλεῖ ἐποίησε.

⊙

Θεσσαλονίκη, πόλις Μακεδονίας, ἥτις Ἀλία ἐκα-
λεῖτο. Κασάνδρῳ κτίσμα. ἢ ὅτι Φίλιππος ἐκεῖ
Θεσσαλὸς νικῆσας, ἔπως ἐκάλεσεν. ἢ ὅτι Φί-
λιππος Θεσσαλὸς κόρῳ δι' ὅπερ ἔγινε καὶ τε-
κῆσα, τῇ εἰκοστῇ ἡμέρᾳ τῆς λοχείας τέθνηκεν.
ἀναλαβὼν ἐν ὃ Φίλιππος τὸ παιδίον, ἔδωκε Νί-
κη ἑῆφεν, καὶ ἐκάλεσε Θεσσαλονίκην, ἢ ὅτι μή-
τηρ τῆ παιδὸς, Νικασίπολις ἐκέκλητο. Σφάβαν
δὲ, Θεσσαλονίκειαν αὐτὴν φησι. τὸ ἐθνικόν,
Θεσσαλονικός.

Θωρικὸν ἀργύριον, τὸ εἰς Θεῶν τιμὴν καὶ ἐρτλὴν
διδόμῳ Θεωρίας εὐεκα, καὶ τὰ τὰς πρῶτας με-
τέχειν τῷ Θεωρικῶν. καταχρηστικῶς δὲ καὶ παύ-
ται τὰ θανειομόμῳ, Θεωρικὰ ἔλεγον. Ἦν πύ-
νυ κοινὰ χρήματα Ἀθηνῶσιν, ἃ ἐκάλουν Θεω-
ρικὰ, εἰς θανειομὴν διδόμενα τοῖς Ἀθηναίοις.
ἐπειδὴ φασὶ τὸ παλαιὸν ἔχλε θνυομὴν ἐν τῷ
Θεῷ, καὶ τῷ ἑσῶν προκαταλαμβανόντων τὰς
Θεάς, καὶ ἐκλειομένων τῷ ἁγῶν, ἔδοξε διδο-
θαι Θεωρικόν, ἵνα τὸ λαμβανόντες ᾤοντο τῆς
πόλεως οἱ πολῖται, διδῶσιν αὐτὸ τῇ πολει με-
θὸν τῆς Θεάς. ἡ δὲ τὸ ὀβολοὶ δύο. φησὶν
ἐν Δημοθ. ἐν τῷ Θεῷ σφῶν. Ἀλλ' ἐν πύ-
νυ οἱ ὀβολοὶν ἐθεώρουν αὐ εἰμὴ τὸ ἐγράφη ἐν
ταῖς λεγομέναις Διονυσίαις Θεωρίαις. ἀγῶνων
τελευτῶν φιλοτίμων, αὐ βαιναι τινὰς τῷ πο-
λιτῷ, εἰς ὕβρεις καὶ ἑαυμάτα θηροφύεσθαι. ἔδο-
ξεν ἐν τῷ δήμῳ, μηκέτι ποιεῖν Θεωρεῖν τὰς
Θεάς, ἀλλὰ διδοῖν τοῖς πολῖταις τὸ Θεωρικόν,
δύο ὀβολούς. ὁ πόνυ ἐπιμελέμενος τὸν χρόνον
τῶν, ἐλέγετο ἄρχων τῷ Θεωρικῶν. ἡ δὲ καὶ
τὰ Θεωρικὰ χρήματα ἃ διδόμετο ἢ πόλις ταῖς
κοιναῖς ἐρταῖς ὄντα κοινὰ. ἃ καὶ ἤξει Δημοθ. ἐ-
ν τοῖς Φιλιππικαῖς στρατιωτικαῖς γίνεσθαι. καὶ
ἄλλα εἰς τὰς τῆς πόλεως χρείας ἐφυλάττετο, καὶ
ἐκαλεῖτο στρατηγικά, ὕψιρον καὶ ἐν ταῖς ἐρταῖς
καὶ Δυσίαις.

Θήβα. Συριεὶ λέγεται ἡ βῆς. ὅθεν ἐκλήθησαν
αἱ Θήβαι ὑπὸ τῆ Κάδμῳ κτιθεῖσαι. ὅτι Ζητῷ
τῷ ἀδελφῷ, χρησμόν ἔλαβε κατοικῆσαι, ὅπου
ἡ βῆς ἐαυτῷ καταθήσει. ἢ ὑπὸ Θήβης θυ-
γατρὸς Μετώπης, γυναικὸς Ἀσωπῆ. ἀφ' ὧν καὶ
ὠνομάθησαν ἐκεῖ πολῖται καὶ πόλις. ὡς εὖρον
εἰς τὸ χόλιον τῆ Πινδάρῳ ἐπικλήν ὕμνῳ Ἀθη-
σίᾳ Συρακυσίῳ.

Θηραμῆς, ὄνομα κύριον. ἔπος ἀνγρέθι κατηγορή-
σαντος αὐτῆ Κερίῳ ὅτι τῷ ἑαίοντα.

Θηρικλείον κύλικα, ποτήριον ὑέλινον, τὸ πῦ Θη-
ρικλέους ποτήριον. Θηρικλέους τέκνον κύλικα,
ὡς λέγουσι πρῶτος κεραμὸς Θηρικλῆς ποιῆσαι,
ὡς φησὶν εὐβελος ὁ τῆς μέσης κωμωδίας ποιη-
τής.

Θησός. ὠνόμασαι δὲ τῷ τῷ γνωρισμάτων Θε-
σιν, τῷ, τε ξίφος καὶ τῷ πεδίλῳ, ὡς ἡ ἰσορία
δηλοῖ. οἱ δὲ, ὕψιρον Ἀθηνῶσι παῖδα Θεμῶν τῆ
Λιγύως αὐτῆ.

Θήσειον, τέμνος ἐστὶ τῷ Θεσῷ. ὁ πῶς οἰκέταις Ἀ-
συλον ἡ. ἐλέγοντο δὲ δίκαι ἐνταῦθα, ἢ καὶ τῷ
Θησῷ, ἐφ' ὃν οἱ ὑποδιδράσκοντες θεοὶ, προ-
σέφοντο. Φιλόχορος δὲ, ὁ μόνον τῶς οἰκέταις τὸ
παλαιὸν φησὶ καταφύγειν εἰς τὸ Θήσειον, ἀλλὰ
καὶ τὰς ὁπῶσιν ἐκτελούντας.

Θεῖαι, αἱ μυθικαὶ θεῖαι, οἷονεῖ θεῖαι τινὲς ἔ-
σαι. καὶ ὅτι αἱ θεῖαι νύμφαι αἱ θυγατέρες τοῦ
Διὸς, ὁρμηκαὶ θεῖαι θεῖαι μυθικαῖς, παρέχον
τῇ Ἀθῶν. ἥτις ἐγκαλουμένη ὡς ἀλλότριον
πράγμα μετιῶσα, τὸ ὅτι τῇ Ἀπόλλωνος ὅθεν,
ἐρρίφεν αὐτὰς εἰς τὸ λεγόμενον Θεῖαιον πε-
δίον. ὅθεν τὸ θεῖα, γίνεται θεῖα καὶ θεῖα-
σιον. ἐκεῖ γὰρ ἐρρίφεν ἡ Ἀθῶν τὰς μυθικὰς
θεῖας, αἵτινες θεῖαι λέγονται. ὅθεν καὶ τὸ μυ-
τεύεσθαι, θεῖαθαι λέγεται. καὶ αὐταὶ θεῖαι εἰσὶ
τὸν Ἀειθμόν. ἢ ὅθεν τὸ θεῖαθαι. ἢ ὑπὸ Θρα-
σίᾳ τινός, ἔπο καλεῖται.

Θηνακία, σημαίνει τῷ Σικελίᾳ. ὅθεν τὸ ἐκ
θεῖων συγκείσθαι ἄκρων, οἷονεῖ θηνακία τὴν ἔ-
σαι. καὶ ὅτι θεῖα ἀκρωτήρια ἔχει ἡ Σικελία. Λύ-
βαιον, Πάχυνον, Πέλαγον.

Θύμβρα, τόπος τῆς Ἰλίας. κληθεὶς καὶ μύτινας,
ὅτι ἐνὸς τῷ Δαρδανίῳ μετοικησάντων. κατ' ἐ-
τέρας δὲ, ὑπὸ Θύμβρης. Ἰλιάδος κ'. Πρὸς Θύμ-
βρης δ' ἔλαχον Μήνοες ἀγέρωχοι, αὐτὶ τὸ πρὸς
τὸ Θυμβραῖον πεδίον κλήρῳ ἔλαχον Λυδοί, αὐ-
θάδεις, καὶ θρασεῖς. ὅτε δὲ, δημοὶ καὶ τὰς ἄ-
γων ἀνδρείας. εὖθι καὶ Θυμβραῖς Ἀπόλλωνος
ἱερὸν ὀφθαλμός.

I

Ἰάμβι. τινὲς ὅτι Ἰάμβι, Ἠχῆς καὶ Παντὸς θυ-
γάτηρ. τῷ Διμήνῳ δὲ λυπεμένῳ, παίζουσα
καὶ ἀχρηστολογῶσα, καὶ χρήματα ἀχρηστα ποιεῖσα,
ἐποίησε γελάσαι. καὶ ἰαμβεῖον εἴρηται, ὅτι τῇ
ἰαμβίζειν, τὸ ὑβρίζειν, ὅτι τῇ ἰὸν βάζειν, ἢ
ὡς βέλῃ βάλλειν τὰ λεγόμενα. ἢ ὅτι τῆς ἀρε-
της γυναικὸς βάνης τινός, ἰάμβης καλεῖται.
ἢ ὅτι τῇ ἰαμ βάζειν. ἢ ὅτι κοινὴ τῷ ἀνδρώπων
φωνῇ, ἰα καλεῖται.

Ἰδαῖοι. Δάκτυλοι Ἰδαῖοι Κρηταῖες, ἔς ποτε νύμ-
φη Ἀγχιάλῃ Δικταῖον ἀνὰ σπῆος ἀμφοτέρῃσι δρα-
ξαμένη γαίης Οἰαξίδος ἐβλάστησεν. εἰσὶ δὲ τὸν
ἀειθμόν δέκα. διὸ καὶ δάκτυλοι προσηγορέθη-
σαν, ὅτι τῷ ἡμετέρων δακτύλων. ἢ ἐπειδὴ ἐν
τοῖς δακτύλοις ἐρρίφθησαν. Ἰδαῖοι δὲ, ἐπειδὴ ἐν
Ἰδῇ ὄρει τῆς Κρήτης ἐκλήθησαν. ἢ ὅτι ἡ κόνις
ὡς ἐρρίφθη, ὅτι Ἰδης τῆ ὄρας ἡ. Σπιδίμβρο-
τος δὲ ἐν τῷ περὶ πελιδνῷ, Διὸς καὶ Ἰδης νύμ-
φης αὐτὰς λέγει. φησὶν ὅτι Ζεὺς ἐκέλευσε τὰς
Ἰδίας φορὰς λαβεῖν κόνην καὶ ρίψαι εἰς τὴν ἰ-
σω, καὶ ἐκ τῆς κόνης γινέσθαι τὰς Ἰδαίας δακ-
τύλας. Ἀπολλώνιος Ἀργοναυτικοῖς.

Ἰδαμαῖος, ἐκλήθη ὁ ὀπτογὰρος τῆ Ἠσάῳ. Ἰδαμα
ἦν

ᾧ λέγεται εἶδος φακῆς ξανθῆς, ἧς λέγουσιν ἐπιθυμήσας φαγεῖν, ἀπέδοτο τὰ πρωτοτόκια αὐτῆς. ἐκ τῆς ἐπωνομάδης αὐτῆς Ἰδαμαῖοι, οἱ τῆς ὑπόγονοι.

Ἰερόν πόλεμον, ἔπος ἔλεγον ὃν ἐπολέμησαν οἱ Λακεδαιμόνιοι πρὸς Φωκέας ὡς τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερῶς. ἐβούλησαν δὲ Φωκεῦσιν Ἀθῶναιοι, καὶ παρέδοσαν πάλιν τὸ ἱερόν.

Ἰερουσαλήμ. σαλήμ ἐλέγτο πρότερον ἢ πόλις, ἐλθὼν δὲ ὁ Χριστὸς εἰς αὐτὴν, ἐκλήθη Ἰερουσαλήμ.

Ἰθάκας, ὄνομα κύριον. ὑπὸ τῆς Ἰθάκης. λέγεται καὶ Ἰθακὸς τὸ ἐθνικόν, καὶ Ἰθακήσιος. καὶ Ἰθάκη πόλις, ὑπὸ Ἰθάκας τῆς Ποσειδῶνος καὶ Ἀμφιμέλης.

Ἰκόνιον, πόλις Λυκαονίας. ὁ πολίτης, Ἰκονίδης. Ἰκόνιον ἢ πόλις. Γυναικα φασι κατοικεῖν τὸν τόπον παραίονον, ἢ τὴν ἐπὶ ξυνομήναις ἐκέλευε συγγράφειν αὐτῇ, καὶ μὴ τὴν σωστικὴν ἀνέχει, ἵνα μὴ ἡ ἀσέλγεια αὐτῆς ἐπιγνώσθῃ. Περτέα δὲ τὴν Δανάης ἐπὶ τῇ τότε ἀφικόμενον, καὶ μέλλοντα αὐτὰ πάχειν, δείξαντα τὸ τῆς Γοργεύς παρόσωπον ὑπολιθῶσαι αὐτῇ, τὴν δὲ εἰκόνα ἐπὶ πολλὴν χρόνον ἔχουσαι λιθίσιν, ἀφ' ἧς αἰτίας καὶ τὴν κατοικεῖν τὴν πόλιν ἔπος ὠνόμασαν. γράφεται δὲ ἔχει τὸ ἰ. Ἐπειδὴ ὀρέθη ἡ ἀρχὴ συσελλομένη παρὰ Μενεάνδρῳ. ἡρωὶς τῇ ἐπὶ δολικαλῶνος κατακλυσμῷ, πάντες διεφθάρσαν. ἀναξήραεισιν δὲ τῆς γῆς, ὁ Ζεὺς ἐκέλευσε τῷ Προμηθεῖ καὶ τῇ Ἀθῶνῃ, εἰδὼν λαθραπλαῖσαι ἐκ τῆς πηλῆς καὶ τὴν ἀνέμους ἐμφυσῆσαι ἐκέλευσε, καὶ ζῶνται ὑπεπελίσσαι. ἔχει τὸ ἰν τὰς εἰκόνας ἐκείσε γράφουσαι, ἐκλήθη Ἰκόνιον.

Ἰοχέαιρα, ἢ Ἀρτεμις. ἡ θεὸς καὶ τῶς χαίρει. ἢ παρὰ τὸ χεῖν τὰς ἰσ, ὅθεν τὰ βέλῃ. τοξότης ᾧ ἢ θεός.

Ἰόπη, πόλις Παλαιστίνης. εἰρηται δὲ, οἶονεῖ Αἰθίοπη τὴν ἔσα. κατεῖχον γὰρ αὐτῇ Αἰθίοπες.

Ἰορδάνης, παρὰ τὸ ἰορ καὶ τὸ δαός. ὄνομα ποταμῶν. δύο γάρ εἰσι ποταμοὶ ἐν ταυτῇ μεμιγμένοι. κλίνεται ἰορδάν. τὰ εἰς ἡς κύεα, μὴ παρ' ἐδετέρου σωγιδέμενα, εἰς ἣ ἔχει τὴν ἡρωικὴν. οἶον, Ἑρμιόνης Ἑρμιόνα.

Ἰππίος, ὁ Ποσειδῶν. ὅτι δοκεῖ παρῶν ἵππων γρηγορεῖν Σίσυφον ἐν Θηαυαλίᾳ τῇ Ἰαίῃ πέτρᾳ παίσας. ὅθεν ἱερόν Ποσειδῶνος Περσίου καθίδρυται ἐν Θηαυαλίᾳ. ζῆται Ἰπποκόροντος, ἵππασία.

Ἰππιόθων. κερνώωνος. πῶς; ὅτι λάθρα αὐτὸν ἐκ Ποσειδῶνος κηύσασα ἐξέθηκεν. ἵππος δὲ αὐτὸν ἐξέδραφεν.

Ἰππία, ἐκλήθη ἔπος ἢ Ἀθῶνῃ, ἐπεὶ ἐκ τῆς κεφαλῆς τῆς Διὸς μετ' ἵππων αἰνέλατο, ὡς ὁ ἐπ' αὐτῆς ὕμνος δηλοῖ. ἢ ὅτι Ποσειδῶνος ἔσα θυ-

γάτηρ καὶ Κορυφῆς τῆς Ὠκεανῶς, ἐχουσα ἄρμα, ἔπος ἐλκύνθη. ἢ ὅτι Ἀδραστος Θίβηθεν φέγων ἐπὶ Κολωνῶ σῆσας τὴν ἵππας, Ποσειδῶνα καὶ Ἀθῶναι ἵππας προσηγόρυσεν.

Ἰσσις, δαίμονός ἐστιν ὄνομα τιμαυλῆς παρὰ Αἰγυπτίοις. ἴσον γίνεται ἴσις. ἢ αὐτὴ ᾧ ἐστὶ τῇ γῆ. καὶ ᾧ ἢ γῆ ἴση ἐστὶ, καὶ σφαιροειδής. ἄλλοι δὲ λέγουσιν αὐτὴ ἐστὶν ἢ ἰώ. τῆς χάριν διὰ τοῦ ἰ γράφεται, ἐπειδὴ παρὰ τὸ ἰεῖναι ἐστὶ. καὶ γὰρ πολλὰ ἐπλανήθη ἢ ἰώ μεταβληθεῖσα εἰς βῆν ταῦτα. ὑπάγεται δὲ τὸ ἴσις τῷ κανόνι τῆς Βιθυνίας. καὶ ᾧ ἔχει τὸ ἰ ἐν τῇ δευτέρᾳ συλλαβῇ, ὡς ἴσις.

Ἰσμαρος, πόλις Θράκης. ὑπὸ Ἰσμάρου τῆς Ἀρείας καὶ Θράκης παιδός. ὦρος.

Ἰωνίς, καὶ ἰωνία ἢ Ἀθῶνῃ εἰρηται παρὰ τοῖς Θηαυαλοῖς. ἀπότινος πόλεως Ἰωνος. φησὶ δὲ ὁ ἡγεαλόγος, Σιμωνίδης, Ἰώνος θυγατρὸς γυνεῖσαι δύο, Ἀθῶναι καὶ Ἰοδάμαν. ἃς ἐξηλακίνας τὴν ὀπλομαχικὴν, εἰς ἑῖν τὴν εἰς ἀλλήλους χωρῆσαι καὶ ἀναερεθῆναι τὴν Ἰοδάμαν ὑπὸ τῆς Ἀθῶνῃς. οἶον, Πηλιάδες σκοπῆσιν ἐδάμβειον εἰσορόσσαι ἔργον Ἀθῶνῃς Ἰωνίδος. Ἀπολλώνιος.

Ἰφίς, ὄνομα κύριον. παρὰ τὸ ἰφι. τὰ δὲ παρ' αὐτῇ πάντα, ἔχει τὸ ἰ γράφεται. οἶον, Ἰφιμέδασα, Ἰφικλῆς, Ἰφικλῆς. Εὐφορίαν αὐτῇ ἐτυμολογεῖ Ἐλκῆς καὶ Θησέως. ὑποβλητὴν δὲ δοθῆναι Κλυταίμῃστρα. Οὐνεκα δὲ μὴν ἰφι βιασαμένη Ἐλκῆν ὑπεγείνατο Θησῆ. ὅς Ἐλκῆς καὶ Θησέως.

Ἰφικλος, ὁ ἦρως. ἐφικλός τις ἂν, ταχύτατος ᾧ ἰσορεῖται. καὶ οἱ παῖδες αὐτῇ, Πρωτεσίλαος, καὶ Ποδάρκης.

K

Καβισός, πόλις Θράκης. ἀπὸ Καβίσου.

Καβειροι, ὀνόματα θεῶν πεσάρων. Ἀξίερος, Ἀξιοκέρτα, Ἀξιοκέρτος. Ἀξίερος μὲν ἐν ἐστὶν ἢ Δημήτηρ. Ἀξιοκέρτα, ἢ Περσεφόνη. Ἀξιοκέρτος δὲ, ὁ Ἄδης. Καβειροι δὲ δεκάσι προσηγορεύθαι, ἀπὸ Καβείρων ἀρέων Φρυγίας, ἐπεὶ ἐνπεῦθεν μετῴνιχθησαν. οἱ δὲ, δύο εἶναι τὴν Καβείρας, παρ' ἐβύτερον μὲν Δία, νεώτερον δὲ, Διόνυσον.

Κάλυμνος, ὁ ἐν Αἰγύπτῳ σῆτος, αὐτὴ τῇ καλίμνιος. ὁ δὲ Φιλάδελφος ἐκ Καλυδῶν μετῴνιχθη τὸ σπέρμα. Νήσους καὶ Καλυδῶνας. ἃς ὁ Ἀπολλόδωρος φησὶ λέγεσθαι Καλυδῶνας, ὡς Καλύβας.

Καλλάτις, πόλις ἐστὶ κτιθεῖσα ὑπὸ Ἡρακλεώτου. ὠνόμασαι δὲ ἀπὸ τῆς καλλικλῆς λίμνης. ὦρος.

Καμπανοί, ὅτι Κάμπον ἐκτίσαν πρὸς τὴν Κύμην, τὸν ἔπος λεγόμενον. ὅθεν καὶ κάμπη ἐκλήθη. ἔπος. ὦρος.

Κατά-

Κανάστρα, ἀκρωτήριον τῆς Παλλωίνης.

Καπύη, πόλις Ἰταλίας. ὑπὸ Ρῶγος καὶ Ρῶμύλος υἱοὶ Ἀρεως ἐκτίσαν, ὡς φησὶ Κεφάλων ὁ Γερμανός. ἔπος Ὄρος. ἄλλοι δὲ ἀπὸ κάπυος τῆς Τρωϊκῆς.

Κάραμβις, ἀκρωτήριον Παφλαγονίας, παρὰ τὸ κάρα καὶ τὸ βαίνειν. τὸ γὰρ ἄκρον αὐτῆς ἔξω εἰς τὸ πέλαγος βέβηκεν, ὡς ὁ περιηγητὴς φησὶ.

Καπέτωλιον, κεφαλὴ τῆς πόλεως. ἢ ὅτι ἐκεῖσε μέλλοντες κτίσαι εὖρον κεφαλῇ νεόσφρακτον. κάπτει γὰρ παρὰ Ρωμαίοις ἡ κεφαλὴ.

Καῦστρος, ποταμὸς Λυδίας, ἀπὸ Καῦστρε, καῦστρος δὲ εἰς υἱὸς Πενδεσιλείας τῆς Ἀμαζόνος. ὅς ἐν Ἀσκαλῶνι ἐγίμει τῷ Δερκετῷ. καὶ ἐξ αὐτῆς ἔχε τῷ Σεμίραμιν, ἥτις καὶ τὰ Βαβυλώνια τεῖχον κτισκάλασε.

Καινός, ὄνομα κύριον, ὁ ἥρως, ὃς τὸ καινὸν τῆς ἡμέρας, ὃς τὸ γυναικα καὶ ἀνδρα ἡγεῖσθαι. ὑπὸ δὲ Ἑλλάτι μὲν παῖς, Λατίδων δὲ βασιλεὺς.

Καικίας. Καϊκός ἐστιν ὄνομα ποταμῶ. ὅθεν καὶ καικίας, ὁ ἐκεῖθεν πνέων αἰέμος. τὰ δὲ τῆς ἰκός ὑποσφύρεται τῷ εἰ δίφθογγον, Γρῶνικος, Καϊκός.

Καῖσαρ, ῥωμαῖσι ἀνατομὴ ἐρμηνεύεται. ὑποθανόντος γὰρ τῆς μητρὸς Ἰουλίου Καίσαρος, αἰατεμόντες αὐτῆς τὴν γαστέρα, ἐξέβαλον αὐτὸν ἀβήνητον.

Κελτοί. Κελτῶ, Πρετάρη θυγάτηρ, ἐραθεῖσα Ἡρακλῆος παρεκάλεε αὐτὸν αὐτῇ μιγνῶναι. καὶ τῷ πατρὶ Ἡρακλῆος, ἀπέλιπε τὸ τέξον αὐτῇ εἰπὼν, εἰς ἄρρῳ ἡγηθήσῃ, βασιλεῖα αὐτὸν ἡγεῖσθαι, εἰ δυνάται τεῖναι τὸ τέξον. καὶ ἐγνήθη παῖς Κέλτος, ἀφ' ἧς Κελτοὶ ἔθνη.

Κελτικὴ ἀπὸ τῆς Κελτῆς, ἢ Ἡρακλῆος καὶ Σπερόπης τῆς Ἀτλαντοῦ θυγατρὸς.

Κενδίππη, τόπος Ἀργεῶς. ὃς τὸ παῖτον ἐκεῖ κεντῆσαι τὸν Πήγασον ἵππον Βελλεροφόντης.

Κενταυρος, ἀφ' ἧς τὸ γὰρ Κενταύρων γένος. ὅς ἔπος ἀνόμεσαι ἀπὸ τῆς τὸν πατέρα αὐτῆς Ἰξίοιο κεντῆν τῷ αὐρῷ. φασὶ γὰρ αὐτὸν τῆς Ἡρας ἐραθεῖσαι, συνηγεῖσθαι αὐτῇ ὁμοιωθεῖσιν νεφέλῃ. ἐξ ἧς ἐτέχθη ὁ Κενταυρος. μέχρι μὲν ὁμφαλῆς τὸ τῆς πατρὸς ὁμοίως ἔχων, τὰ δὲ κάτω, ἀλόγως δὲ τὸ τῆς νεφέλας τοῖς ἀλόγοις ὁμοίως εἶναι. ζήτει τῷ ἰσοεῖαν πλατύπερον ἐν Ὀδυσεείας, λ'.

Κερκίσις, τόπος Μιλήτης. ἀπὸ τῆς τὸν Ἀπόλλωνα, κέρατα τῆς ἄρρεος ἔχοντα ἀμυγμονοῦντα ὑπ' αὐτῆς πῆσαι ἐκεῖ, ὡς Καλλιμάχος.

Κεραιμενός, τόπος Ἀθηνῶν, ὅπου ἐπετέλεον οἱ Ἀθῆναιοι κατ' ἐναυτὸν λαμπαδῶν ἀγῶνα. πρὸς δὲ τὸν τόπον τῆς πυργῶν τινὰ ὑπάρχει φασὶν, ἐφ' ὃν συμβαλλοῦσι ἀναβαίνοντες θάλασσαν τῷ λαμπαδῶ. καὶ ὅταν ἀφίθῃ, ἀφίναί καὶ αὐτὸν κάποι. Ἀριστοφάνης.

Κεφαλληνία, ἀπὸ κεφαλῆς τινός. ὅς ἀναστήσας ἀνέλκων Πρόκλῳ τῷ Ἐρεχθεῶς μητέρα, ἔξεισι τῆς Ἀττικῆς, καὶ σὺν Ἀμφίφυῳ στρατεύεται καὶ Τη

λεβόων. ἔπειτα δὲ ἐκ Λυσίππης ἔχε Σαμαίων καὶ Κράτων καὶ Παλαίων. ἀφ' ὧν οἱ ἐν τῇ κεφαλληνίᾳ, Πρόνοοι, Σαμαῖοι, Κράνιοι, Παλεῖς, προσηγορέθησαν. ἔπος Ἐπαφροδίτος ἐν ὑπομνήματι τῆς Ὀδυσεείας.

Κεῖος, σημαίνει τὸν πολίτην τῆς Κέως Κέως δὲ νῆσος ὄν. ἀνόμεσαι ἀπὸ τῆς Κέως τῆς Ἀπόλλωνος καὶ Ροδοῦσας νύμφης. ἐκ τῆς Κέως γίνεται κέϊος, καὶ καὶ συναίρουν, Κεῖος. Κῶς, νῆσος ὄν, ἀνόμεσθαι ἀπὸ Κῶ, ἥτις θυγάτηρ Μέρπορος καὶ Ἐχμεῖας ὑπὸ Κῶς τῆς Κῶ. τὸ δὲ παρ' Ὀμήρῳ Ἰλιάδος ξ', Καίμιν ἔπειτα Κόωνδ' εὐ ναιομένη ἀπένεικας, ἀπὸ ἄλλης διδῆσας ὄν, τῆς Κόως.

Κηρύκειον, ἐστὶ ὄνομα λόφου τῆς Ἑρέσσας, ἐν ᾧ ἀνῆλθεν ὁ Ἡρακλῆς καὶ βέβησιν ἐπὶ θεῶν καὶ ἐκέρυξε τῷ ἡνιόχῃ τῆς Ἀρτέμιδος.

Κηφισός, ποταμὸς ὅστις ἀφ' ἀκείνου τῇ λίμνῃ. ὃς καὶ λίμνη ἐκλήθη Κηφισίς.

Κιανίς. Ἀφίκοντο Κιανίδος ἡθῆαι γαίης. Κίος πόλις Μυσίας, ἀπὸ Κίης τῆς ἡγεσάμενης ἐπὶ Μιλήσιων τῆς ἀποικίας. τὸ ἐθρικόν, Κιανός. Τῆς κεν εἰς ἐτι νῦν Παρύλιον ἔρεται Κιανοί. κατὰ κισαν δὲ αὐτῷ Μυσοί, εἴτα Κάρες, καὶ ἔτιον Μιλήσιοι. ἐστὶ δὲ καὶ ποταμὸς ὁμωνύμως τῆς Μυσίας ἀφ' ἀκείνου τῇ γῇ. ἡ δὲ Κίος ἐστὶ πόλις, ἡ νῦν Πρεσίοις ἢ Πρεσσα.

Κίβδηλον, ἀπὸ ἰσοείας. οἱ γὰρ Ἀθῆναιοι τῷ πατρὶ τῆς Χίης μίσει φερόμενοι, ἐν ταῖς ἀδοκίμοις αὐτῶν ὀνόμασι τὸν τῆς χ τύπον ἐγχαράττοντες, ἀπέρριπτον βδελυστόμενοι. κυρίως δὲ λέγεται κίβδηλον, τὸ ὑπόχαλκον χρυσίον.

Κίκοις, ἔθνος, ἀπὸ Κίκοις τῆς Ἀπόλλωνος καὶ Ροδοῦσας.

Κίρκαιον, τόπος καὶ πεδῖον Σκυθίας, ὃντα ἡ Κίρκη διεξίβη. Κίρκαιον δὲ εἶπε, τὸ ριζοφόρον. Κίρκαιον τότε δὴ κληθήσεται. τὴν δὲ Κίρκην φασὶ θυγατέρα Αἰήτης εἶναι καὶ Ἑκάτης τῆς Περσέως, ἀδελφῇ Μιδείας. Ἀπολλωνίος.

Κλεωναί, τόπος ὅστις ὄν τῷ Νεμέῳ, ὅστις ἔπος ἐκλήθη, ὃς τὸν ἐκεῖ φρονόδυντα ὑπὸ Ἡρακλῆος Λέοντα. λεωναί, καὶ πλεονασμὸν τῆς καὶ καὶ αὐξήσιν, Χλεωναί.

Κλειτή, μία ἐπὶ Ἀμαζόνων. ἥτις ἐλθεῖσα εἰς Ἰταλίαν ὤκησε καὶ πόλιν ἐκτίσεν, ὑπὸ αὐτῆς Κλειτῷ ἀνόμεσαν. καὶ ἐβασίλευσε τὰ τότε. καὶ αἱ ἀπ' αὐτῆς διχομήναι τὴν βασιλείαν, Κλειταὶ ἀνόμεσθαι. εὖρον δὲ ἐν Ἀπολλωνίᾳ καὶ χολίον, ὅτι Κυζίκῃ χαμῆτι ὑπὸ Μέρπορος, θυγάτηρ Περκίπης, τὸ γένος Μαίτῃς. διχῶς δὲ ὁ τόπος. οἱ δὲ πλείους ὀξύνεσι. καὶ σημαίνει τὴν ἐνδοξον.

Κλιτῶν, ὄνομα πόλεως. ἀπὸ τῆς κλύω, Κλιτῶν, ὅσην τῇ ὕ, εἰς ι. ἐστὶ δὲ καὶ πηγὴ ἐν ταύτῃ τῇ πόλει, ἥς ὁ γένος ὀξύνεσι τὸν οἶνον. σημαίνει δὲ καὶ τὸ αἰδοῖον τῆς γυναικός. ὅθεν καὶ κλιτῶν λέγεται τὸ αἰχρῶς ἀπτεῖται.

Κολώνεια, κλιτικὸς τύπος εἰς ἰδιότητα ἀναπέμπεται.

ται. φασί γὰρ τότε πὺν Διόνυσον πὺν ἐπὶ Ταρσι-
νὲς ἀπιδόντε πόλεμον τὰς γεγενημένας τῷ σελι-
νῶν μὲν τῆς ἀρχῆς ἡλικίας ἐν Ἰταλίᾳ καταλι-
πεῖν. τὰς δὲ ῥαπιδῶς ἐπὶ ἀμπέλων ἐπιμέλειαν,
καὶ εὖνοιον θηρίων τὴν Ἰταλίαν. τὰς δὲ γεωργίας
οἱ Ἰταλοὶ κολῶντες ἐκάλεον, ὡς καὶ ἰδρύσασθαι
τοιαῦτα ἀγάλματα οἰκοδομεῖν ἐν ἀγροῖς. ἐσπεί-
δαζον δὲ, καὶ ἄς ἔπικεν πόλεις οἱ Ἰταλοὶ τιμὴν
ταύταις παρέχειν, αἰσάντες δαίμονά τινα ὡς
περιβύτιον ὅμοιον Σειλῶν, ἵνα καὶ τῇ κοινωνίᾳ
τῶν ἱερῶν συγκραθῶσιν. αἱ δὲ πέσαι περιτιθέ-
μεναι δηλοῦσι τὸ ὑπὲρ, τῷ σωδεδέσθαι αὐτοῖς
τὰς πόλεις τὰς ἐχέσας τὰ τοιαῦτα ἀγάλματα.
ταῦτα εἰρηται Χάρακι ἰσοοιογραφῶ.

Κόμανα, πόλις τὸ κόμη γίνεται θηλυκὸν κόμη, τὸ
ἐξέτερον κόμανον, καὶ τὰ κόμνα. λέγεται
γὰρ τὸν Ἀγαμέμνονος υἱὸν Ὀρέτιον φέροντα με-
τὰ τῆς ἀδελφῆς, ἐκείσε τὴν κόμην ἀποκείρα-
σαι. πόλις Κόμανα Θυίλλος, μεθιερμυλῶνται
σύσκια καὶ πὺν τῷ Ἰώνων φωνῶν. εἴδα ἡ Κομμα-
γλήν. καὶ ἡ κόμη, ὅτι σκιάζει τὴν κεφαλὴν.

Κομψοταρῖσιοι, τὰς ἐπὶ τῷ ὑπομνηματογράφῳ φρά-
σσοντας ὁ νόμος καλεῖ, καὶ ὑπηρετῶντας ταῖς ἐγκλη-
ματικαῖς δίκαις, ὑπασιζόντων αὐτῷ ἀπληκτα-
ρίων, καὶ καβικελαρίων μὲν πλῆθος ῥαβδῶν,
σιδηρίων δεσμῶν καὶ πειναίων ὀργάνων, σαλδύ-
ων τῷ φόβῳ τὸ δικαστήριον. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ νῦν
λεγομένοι χαρτελάριοι.

Κόρος, ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν, ὁ παλαιός. ἡλικία
γὰρ ἔχει τὸ ὄνομα. κέρον γὰρ καλεῖν εἰώθασιν οἱ
Πέρσαι πὺν ἥλιον. Ὄρος.

Κερῶντις, ἐορτή ἐστιν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας τελευτῶν. Ἀ-
θηναίων πρὸς Βοιωτῶν πόλεμον ἐχόντων πρὸς Οἰ-
κονίαν καὶ Μελαίνην, Ζεῦτος ὁ τῷ Βοιωτῶν βασι-
λεὺς, θυμοίτην τὸν τῷ Ἀθηνῶν δυνάστῳ εἰς
μονομαχίαν προσεκαλέσατο. τὸ δ' ἔχ ὑποσάν-
τας, Μελαίνιος ὁ Κόδρος πατὴρ ἐμονομαχίσε. καὶ
νικήσας, ἐνομοθέτησε τὴν ἐορτήν. τῇ μὲν οὖν
πρώτῃ ἡμέρᾳ δεῖπνῶσι καὶ καλῶσιν ἀναρρυσία,
καὶ τὸς ἀρχοντας ἀνακλῶντας τὰ ἱερεῖα καὶ ἄ-
να ἑρπύοντες θύειν. καὶ Ὀμηρος, Αὐτῶν μὲν
πρῶτα. τῇ δὲ τρίτῃ, τὰς κέρως εἰσάγουσιν εἰς τὴν
ἐορτήν, καὶ σπινθῶσι τοῖς συγγενέσι καὶ γνωρίμοις,
καὶ ἐγχεῖσθαι εἰς τὴν πολιτείαν. ἡ δὲ ἐορτή,
καλεῖται κερῶντις.

Κρυφύετα, φρεσὶα τινα ἔπω λεγόμενα, ἐν οἷς
ἐκρύπτοντο οἱ νησιῶται τὸν Μινῶα φέροντες,
παρὰ τὸ κρυπνὸν αὐτῶν εἶναι Κρήτα. τὸ ἐν κρυ-
φύετον ἔλεγον σπήλαιον χρησίμον τοῖς φέρονσιν
εἰς τὸ κρύπτεσθαι.

Κρώμνα. Κρώμναντε καὶ ὑλίσσιν Κύπρον. αὗται
δὲ πόλεις Παφλαγονίας. ἐν δὲ τῇ Κυπρῷ φύε-
ται πύξος πολλή καὶ ἄφρατος. Ἀπολλώνιος Ἀρ-
χοναυτικοῖς.

Κυβέλον, ὄρος ἐν Φρυγίᾳ. εἴδα τῆς μηδὲς τῆς
Κυβέλης ἱερὸν ἄγιον ὅστιν. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ πρῶ-

τῶν ἐν τῷ πρὸς Βιθυνίας, Εἰσὶν ἐν Κυ-
βέλῃ ἀπὸ τῶν ὄρων κληθῆναι. ἴσως δὲ καὶ κυβη-
λὶς ὁ πέλεκυς. ἐκ τῆς κυβέλης, ἡ ὅτι τὴν ὠ-
τὸς, καὶ μέλος σώματος.

Κυλίσανος, πόλις Ἰταλίας. Πάρθαξ δὲ τὸ πρῶτον
ἐκαλεῖτο. καὶ δὲ τὸν Ἡρακλέα φονεῦσαι δρᾶ-
κοντι τινὰ ὑπερμεγέθη, καὶ κυλιθῆναι εἰς αὐτὸν,
Κυλίσανος ἐκλήθη.

Κύλαρος, ἵππος Κάστρος. παρὰ τὸ κίλλειν, ὁ
ταχύς. Σπασίχορος, τὸν μὲν Ἑρμῶν δεδωκέναι
φιστὶ τοῖς Διοσκούροις Φλόγειον καὶ Ἀρπαγον ὠ-
κία τέκνα Παδάρης, Ἡρᾶν δ' Ἐξάλιδον καὶ
Κύλαρον.

Κύμη, πόλις Ἰταλίας, ὑπότινος Κύμης βασιλί-
λιδος, ἥτις ἐκράτει τὸν τόπον. οἱ δὲ, ἀπὸ ἐγ-
κύμονος γυναικὸς ἔπος ἀνομάσαι τὸν τόπον. οἱ
δὲ, καὶ τὸ πολυκύματον αὐτῷ εἶναι.

Κυνικοὶ Φιλόσοφοι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυνῶν, ὅ-
τι ἀναδέσονται ὑπὲρ ἅσπερ καὶ οἱ κυνῆς. ἔ-
πει γὰρ ἡλεγχόντινα δημοσίᾳ καὶ κατ' ἰδίαν. καὶ
ὅτε ἡδίων, ἢ ἄλλοι ἐφραττον, ἀναφωδὸν αὐτὸ
ἐποίησαν, ὡς οἱ κυνῆς.

Κυνίδαι θῆρες ἱερὸν Ἀθηνῶσιν, ἀπὸ Κυῶν, ἡ
Κυνίδα ἥρωος.

Κύτα, πόλις Σκυθίας. Δεῖ γάρ σε Κυταῖδος ἡ-
θία γαίης. καὶ Κύτα, πόλις Κολχίδος. ἐστὶ δὲ καὶ
ἑτέρα Κυταῖς τῆς Εὐρώπης.

Κωλιάδος Ἀφροδίτης. Τυρρῶν νικήσαντος Ἀθη-
ναίης, ἐλήφθησαν αἰχμάλωτοι. μία γυνὴ τῶν
Τυρρῶν ἐφίλησεν αὐτήν, καὶ ἔλαβεν αὐτήν. καὶ
φυγὼν, ἐκτίσεν ἱερὸν Ἀφροδίτης κωλιάδος, ἀπὸ
τῆς λυθῆναι τὰ κῶλα. ἡ ἄλλα θυότος ἥρπασε
τὸ ὄργανον τὸ κῶλον, καὶ ἐκείσε ἀπείθατο. ἐστὶ δὲ
καὶ ποταμὸς τῆς Ἀττικῆς. εἴς τὸ, Κωλιάδος
θητυλίδος, Ἀριστοφάνης.

Κωρύκειον σπήλαιον, ἐν Σικελίᾳ ἀκρωτήριον.

Λ

Λαγκαία, πόλις Ἰταλίας, ὑπὸ Λαγάριδος τι-
νὸς νομέως.

Λαβυρινθος, ἐν τῇ Κρήτῃ νήσῳ ὅστις ὄρος, ἐν ᾧ
ἐστὶ σπήλαιον αἰβάδες, δύσκολον πρὸς τὴν κά-
θοδον, καὶ δυσχερὲς πρὸς τὴν ἀνοδον. ἐν ᾧ λέ-
γεται ὁ Μινώταυρος ἐμβληθῆναι. ἐπεὶ ἐν δυ-
σχερὲς τὸ ἐκβῆναι τὰς λαβυρινθίους, λαμβάνεται
ἐπὶ τῷ ἀφύκτον λόγῳ, ὅς ἐστις δυνάται ἐκ-
φυγεῖν.

Λάδιος, κρήνη πρὸς τὴν Οἰτίαν. ἥτις ἔπος ἀνόμα-
σαι, καὶ τὸν Ἡρακλέα πιδόντα εἰς αὐτῆς, ἐπι-
λαθέσθαι τῶν ἐν ἀνδράποισι κακῶν.

Λακίνιον, ὄρος Κρότωνος, ὑπὸ ἥρωος Λακινίᾳ ὠνό-
μασαι.

Λακεδαιμῶν αἰὲρ, ὑπὸ τῆς πόλεως. καὶ ἡ Λακεδαί-
μων πόλις λακεδαιμῶν τὶς ἔσα. ἐν αὐτῇ γὰρ οἱ
ἱερεῖς πρῶτοι ἔλαχον, καὶ ἐκλήρωσαν τὰς πόλεις.

Λα.

Λαμία, πόλις. οἱ μὲν, ὅτι Λαμία τῇ Ἡρακλέους ὀνομάζουσιν. οἱ δὲ, ὅτι γυναικὸς λαμίας. ἥτις ἐβασίλευσε Τραχινίων. καὶ προσηγορικὸν καὶ σημαίνει τὰ χάσματα.

Λάμψακος. ὅτι τοῖς λαμψακῶσι χρησμός ἐδόθη, ὅπως αὐτοῖς λάμψῃ, ἐκεῖ πόλιν κτίσαι. ἀσραπῆς ἐν ἡλιομύτης, εἶδον τὸν τύπον καὶ ἐκτίσαν τὴν πόλιν, λάμψακον ταύτῃ προσαγορεύσαντες. καὶ τὰς πολεμύνας αὐτοῖς βαρβάρους λόγον ποιήσαντας, ἔχοντες ἀσραπῆς ἰδόντες, κατέκαυσαν.

Λαρίσα πόλις, ὅτι Λαρίσης τινὸς κληθεῖσα.

Λατρός, ποταμὸς ἔως ὠνόμασαι, ἀπὸ τῆς τὴν Λητὴν ἐκεῖ ὀνομασθῆναι.

Λαφύσιος, ὁ Διόνυσος, ἀπὸ τῆς ἐν Βοιωτίᾳ Λαφυσίας ὄρεος.

Λεακόριον, ἱερὸν Ἀθηνῆσι τῷ Λεῷ θυγατέρων, ὁ δὲ Λεῷ υἱὸς Ὀρφέως.

Λοκὴ νῆσος ἐν Πόντῳ, ἔχον τὸ πλῆθος τῷ Λοκῶν ὀρέων τῷ ἐνδιαπομῶν αὐτῇ.

Λοκοθέα, ἡ Ἰνώ. ὅτι ἐμμανὴς ἡλιομύτης, ἔχον τὴν Λοκὴν πεδία θεῖσα, ὅθεν καὶ τὴν Μ. γαίδα, ἐαυτῇ εἰς τὴν θάλασσαν ἔριψε. Μυρτίνος δὲ ἔμνον τὴν Λοκοθέαν Ἰνὸς φησὶν, ἀλλὰ καὶ τὰς Νηρηίδας Λοκοθέας ὀνομάζει.

Λοκρεῖα, τόπος τῆς Θιασικῆς, ἀπότινος ἐγχωρεῖα Λοκρεῖα.

Λιμνήχορος ἄκρα, ἡ Ἡρακλείος ἄκρα. ἐπειδὴ τοῖς πλέουσιν ἀπὸ Σινώπης μέχρι Τραπεζήντος τῆς Κολχικῆς ἐπὶ τειχιλίης σάδας, ἄλλος ἔχον ὑπόκειται πλὴν τῆς καὶ τὸν Ἡρακλείου.

Λισή. Λισὴ ἐπικέλεται νήσω. λισὸν τὸ ὀμαλόν, καὶ τὸ λίσαν ἴσον. ἀμείρας δὲ ἐπὶ τῇ ὑψηλῇ αὐτὴ λαμβάνει. αὐτὴ δὲ ἡ νῆσος ὀρνιθας ἔχει τοῖς ἐλυσσας πῖς περοῖς ὡς βίλεσι, τὰς καλεσμένας Στυφελίδας. ἡ δὲ νῆσος καλεῖται Ἄρνη, ἐπειδὴ ἐν αὐτῇ ἔστιν ἐπιφανέστατον ἱερὸν ἄρνης.

Λυκία, ἀγὰν ἐν Ρώμῃ. σωήθεια δὲ ἔστιν αὐτοῖς δορὰς ἐπαθλον δίδοναι.

Λύκιον, τόπος ἐστὶ Θρακίας, ἐνθα λύκων ἐπὶ πῖς τῇ Πηλῆος βασιλῆϊ, ἀπελιδόθη.

Λυκαρεία, πόλις Δελφίδος, ἐν ἣ τιμᾶται ὁ Ἀπόλλων, ἀπὸ Λυκῶν κτίσαντες αὐτὴν ὑπὸ Κωρυκείας, οἰκίστην ἐν τῇ Παρνασσῷ. καὶ τὸ καλεσθῆναι ὅρος ἐκάλεισε Κωρυκείον, ἀπὸ τῆς ἐαυτῇ μητρὸς Κωρυκείας.

Μ

Μαγνήτις, ὅτι ἡ τὸν σίδηρον ἔλκεσα λίθος καλεῖται σιδερίτις καὶ Ἡρακλεία καὶ Μαγνήτις καὶ Λυδία. σιδερίτις μὲν ἀπὸ τῆς διωάμεως, καὶ καὶ τὰ σίδηρα ἐπιδείκνυται. εἰ βάλῃ δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ὀφθαλμοῦ, ἐμφερῆς ὅθεν καὶ τὴν χρυσὴν ἀργῇ καὶ ἀκαθάρτῳ σιδέρῳ. φησὶ δὲ καὶ διότι ἐξ ἀρχῆς εὐρίσκειται συμμιγμένη τοῖς τῷ σιδέρῳ μεταλλοῖς.

λοῖς. Ἡρακλεία δὲ, ἡ ἔχον τὸ ἰχυρὸν καὶ κρατερόν τῆς ὀλκῆς, ἡ μάλλον διότι καὶ Ἡρακλείαν τὸ παλαιὸν ἔφην. οἱ μὲν καὶ τὴν ἐν Πόντῳ φασὶν, οἱ δὲ καὶ τὴν ἐν Σαμοθράκῃ. Μαγνήτις δὲ, ὅτι ὡς φασὶν ἄνδρες λιθοφόροι μάγνητες εὐρὸν αὐτῆς τὴν ἐνέργειαν. αἱ δὲ κρηπίδες ὡς εἰσὶν, λίθους ἔχοντες βαδίζόντων ἡρέμα.

Μέταβος, υἱὸς Ἀλίβαντος. Ἡρακλεία λέγεται ἐπὶ τὰς Γηρυόνας βῆς ἀπιδόντα, ἐκινδυνῶναι καὶ Ἀλὺβαντι, καὶ τότε ἡγορηθῆναι τὸ παιδίον. καὶ ἔχον τὸ Μέταβον προσαγορεύθῃναι, ἐπεὶ μὲν τὰς βῆς τῇ Γηρυόνας ἴει.

Μέσμα, πόλις κτιθεῖσα ὑπὸ Λοκρῶν ὀμωνύμως τῷ ποταμῷ. Ὄρος.

Μετὰλλιον, ἔπω μύρον ἐλέγετο ἀπότινος Μετὰλλος Σικελιώτις ὀρόντος αὐτῇ τὴν κατασκευὴν. ὁ καὶ ἔχον τὴν γ' γράφει Ἀριστοφάνης Τελμιστεύσιν. Ὄρος.

Μεταπόντιος, πόλις Ἰταλίας, ἀπὸ Μεταπόντος τινὸς βασιλεύσαντος ἐν αὐτῇ.

Μιλήτος, πόλις. ὅθεν καὶ Μιλήσιοι, ὅτι Μιλήτης υἱὸς Ἀπόλλωνος καὶ Ἀρείας.

Μίνως, τινὲς καὶ διφθόγγος. καὶ τὸ μείων Μείων καὶ Μείων. ἐπεὶ κατέμεινον ἡ Εὐρώπη ἐν Κρήτῃ Ἀστέρωνι γαμηθεῖσα, ἐξ ἧς γέγονεν ὁ μίνως. ἡ δὲ καὶ ἔχον τὴν ἰ, ἐπειδὴ παρὰ τὸ μίνω Μίνω καὶ Μίνω. ἡ παρὰ τὸ ἰς ἰνὸς ὁ σημαίνει τὴν δύναμιν, ἴνας καὶ Μίνω. ὅθεν καὶ Μινώταυρος. κλίνεται δὲ ἄττικῶς Μίνω, ὡς περὶ Λεῷ, καὶ πλεονασμῷ τῷ ὁ, γίνεται Μίνω. καὶ ὅθεν ἡ Μίνωος ἡλικὴ ἀπὸβολὴ τῷ ὁ. πέπονθεν, ἐδέποτε ὅθεν ὑποβάλλει τὸ ὁ.

Μεθυρία, τόπος τῆς Περαιῶς, ὅτι Μεθυρίας Ἀρτέμιδος. ἡ ἀπὸ Μεθύνης τῇ Παντακλείας.

Μῶλυ, εἶδος βοτάνης ὅπερ δέδωκεν Ὀδυσσεύς τοῖς ἐταίροις αὐτῇ καὶ ἀπικατέστησαν αὐτῇ ἀνθρώπους ἀπὸ τῆς ἀλλοιώσεως τῆς Κίρκης. παρὰ τὸ μωλύειν, τὴν τῇ παύειν καὶ καταστέλλειν τὰς φθοροποιὰς ἐνοίας. μολύνειν δὲ ἔστι τὸ ἀμβλυῖναι καὶ κωλύειν, ἀπὸ τῆς μὴ ὀκλύειν, ἡ ἀπὸ τῆς κωλύειν. ἔχον μὲν ἐν τῇ χειρὶ μῶλυ. ἀντιφάρμακον ὅθεν δέδοται.

Μυκαλησός, ἡ πόλις. ὅτι ἐκεῖσε ἐμυκήσατο ἡ βῆς ἡ προσηγορευμένη τῇ Κάδμω εἰς τὴν κτίσιν τῷ Θηβῶν καὶ χρησμὸν Ἀπόλλωνος.

Μυζίνη, δύο πόλεις ἦσαν τῆς Δήμου, Μυζίνα καὶ Ἡφαισία. ἔχον ὡς τινες φασὶ παρὰ τὸ μύρεσθαι καὶ ρεῖν, ἀλλὰ ἀπὸ Μυζίνης τῆς Θόαςτος γυναικός.

* Μακαρία, ἡ Ἡρακλείας θυγάτηρ, καὶ ἀδελφὸς πολυτελὲς ἔθαψεν. ὅτε ὅθεν ἀδελφῶσι δόρυθός ἐπιδόσαντες, ἐαυτὴν ἐπέδωκεν εἰς σφαγὴν ὑπὸ σωτηρίας τῷ πατρὶ καὶ τῷ.

* Μακρὴς, τὸ παλαιὸν ἐλέγετο ἡ χεῖρα, ὠνομασμένη ὅθεν τῆς διούσης ἑοφῆ. ἐνθα φησὶ τὸν Ἡρακλεία καὶ ἀδελφόν, τὸν τῷ παίδων αὐτῇ φόνος κα.

καθαρθησόμενον, μελίττω τὴν αἰγαίαν τὴν ποταμὸν
 θυγατέρα γεραμνησάαι, ἣς ἦς ἔχει τὸν ὕλλον. ὃς
 ἀκμάσας ἐκ ἡδέλησε τὰς ναυσιδόφον ὑποταγῆναι,
 ἀλλὰ τινὰς τῶν φαιάκων συναγαγὼν, εἰς τὴν κρο-
 νίαν θαλάσσαν κατώκησε.

- * Μαχραθῶν, τόπος αἰτιακῆς, εἰς ὃν ἀνῶρμισαν δά-
 τας καὶ ἀρτιάβαζος μυθικοὶ σαβάραι, περιφθύν-
 τεσ ὑπὸ δαρείου βασιλέως καταδεδωσάσθαι τὴν
 ἑλλάδα. εὐθα συμβαλόντας αὐτοῖς οἱ ἀθλιῶται,
 μιλιτιάδης στρατηγὸς, μόνων πλαταιέων συμ-
 μαχησαίτων αὐτοῖς χιλίοις ἀνδράσιν, ὡς ἐξι-
 σωθῆναι τὴν τῶν ἀθλιῶτων δύναμιν τῇ περσῶν,
 τοῖς ἑλλήσι πῶς ἐλδοθείας αὐτοὶ κατέστησαν μῶ-
 νοι ἔξ ἀπάντων τῶν ἑλλήνων, τὸν πρῶτον τῶν περ-
 σῶν ἀφαιράσαντες.

N

Nαύπακτος, πόλις. παρὰ τὸ ναυπήγιον φησὶν εἶναι
 τῶν Ἡρακλειδῶν ἐκεῖ.

Ναύαιδος, ποταμὸς Ἰταλίας. τῶν ἔξ ὀλίγων πλέον-
 των ἑλλήνων, κατήχθησαν τιεὲς εἰς τὸν ποτα-
 μὸν τῶτον. αἱ δὲ αἰχμάλωτοι ἀλλαβόμενοι τῶν
 ἐν τῇ Ἑλλάδι δεσφείων, καὶ τῶν ἐσομένων ζη-
 λοτυπίαν τῶν γυναικῶν αὐτῶν, ἐνέφρησαν πᾶς
 ναῦς. καὶ ὁ μὲν ποταμὸς ὠνομάσθη Ναύαιδος, ἀ-
 πὸ τοῦ αἵθω. αἱ δὲ γυναικὲς ναυφρησίδες, καὶ αἱ
 νῆες φρησίδες.

Νεμέα, τόπος ἐν Ἀργεῖ, ἀπὸ τῶν νεμομένων ἐκείσε
 βοῶν, αἱ ἦσαν Ἡῤας. ἢ ἀπὸ τῶν Δαναῶν, οἱ κα-
 τενημῆσαντο καὶ ἐκληρώσαντο τὸ χωρίον. Ἡρακλῆς
 δὲ διέθηκε τὴν ἐορτήν, τὸν λέοντα φονέσας.

Νεμειῶν, ὄρος Πελοποννήσου. καὶ πόλις Νέμεια,
 εὐθα καὶ ὁ Νεμειῶν λεῶν.

Νεῖλος, ὁ ποταμὸς. παρὰ τὸ νεῶν τὸ ρέω καὶ τὸ
 ἰλὺς, νεῖλος, καὶ καὶ συναίρεσιν, νεῖλος, οἶνει,
 ὁ ρέων ἰλὺς. ὁ δὲ νεῖλος ἰλὺδης ὅστις. ἢ ὡς περ
 παρὰ τὸ πένθος γίνεται πένθιλος, καὶ ἔως
 ἑωίλος, καὶ ζωῆ, ζωίλος, ἔπω καὶ παρὰ τὸ νέος
 νεῖλος καὶ νεῖλος. καὶ ὁ νεὸς κατ' ἔπος γίνεται.
 πλημμυρεῖ δὲ κατ' ἔπος, καὶ ποτίζει πᾶσαν τὴν
 Αἴγυπτον. ἢ παρὰ τὸ νεῶν ἰλὺς ἄγειν ἐν τῇ
 ἀναβάσει. καὶ πῶς ἔχει νεῶν ἰλὺς; ἐπειδὴ ἐ-
 ναντίως φέρεται ὡς πρὸς πᾶς λοιπὰς ποταμὸς.
 οἱ μὲν λοιποὶ, τῶν χειμῶνι πλημμυρεῖσι, τῶν δὲ
 θέρει, ἀνεκτότερον ποιεῖσι τὸν ῥέον, ἔπος δὲ τὴν ἀν-
 τίστα. τῶν μὲν δὲ χειμῶνι, ἀνεκτότερον ρεῖ, τῶν δὲ
 θέρει πλημμυρεῖ, καὶ ἐξερχόμενος, ποτίζει πᾶ-
 σαν τὴν γῆν ἐκεῖνην.

Νόμοι κιθαρωδικοὶ. τὸν Ἀπόλλων μὲν πῶς λύρας
 καταδείξαι πῶς ἀνθρώποις νόμους φασὶν κατ' ἑς
 ζήσονται, παρῶντα τῶν μέλει τὸ καταρχὰς δι-
 ειῶδες ἡμῶν. ὅθεν τὰ κιθαρωδέμενα, καλεῖται
 νόμους.

Νυκτέλιος, ὁ Διόνυσος, ὃς νύκτωρ τὰ μυστήρια ὀπι-
 τελεῖται. καλεῖται καὶ Νυσήϊος, ἀπὸ Νύσης ὄρος

Θράκης. οἶον, Ἡ'λυθον εὐθ' ἐνέπασσι Διὸς Νυ-
 σήϊον ὕψ. ἔστι δὲ καὶ Νυσήϊον ὄνομα πεδίοις. ἢ
 τῶν λεγομένων Νύσαν ὄρος Θράκης, Ἰλιάδος ζ'.
 εἰ μὲν δὲ ἀπὸ τοῦ Νύσιον τὸ ἢ πλεονάζει. εἰδὲ
 παρὰ τὸ Νύσα, ὀφείλει εἶναι Νυσήϊον καὶ διαίρε-
 σαι καὶ ἐκπᾶσαι Νυσήϊον, ὡς ἄρειον ἀρήϊον.

- * Ναιάκος, παλαιὸς ἀνὴρ παρὰ δολυκαλίαντος. τῶ-
 ν φασὶν βασιλέα φησὶν εἶναι παρὰ τὴν Δολυκαλίαντος,
 ὃς προειδὼς τὸν μέλλοντα κατακλυσμὸν, συνα-
 γαγὼν πάντας εἰς τὸ ἱερόν, μὲν δακρύων ἰκέ-
 τῶν. καὶ παροιμία ὑπὸ ναιάκος, ὅτι τῶν σφό-
 δρα παλαιῶν καὶ ἀρχαίων.

- * Νάξος, κυκλάς δὲ νῆσος ὀπίσθημος ἢ νάξος, ἢ
 ὑποτινος νάξος, ἢ ὡς τὸ νάξαι, ὃ ὅστις θύσαι.
 φασὶν δὲ πᾶς ἐκεῖ νάξιας γυναικας, μόνον οὐ-
 τᾶμονα τίττειν ὡς δαρεῖαν ἥρας. καὶ διόνυσος
 δὲ φασὶν ἔπος ἐπέχθη. καὶ κλέων δὲ κατ' ἥρακλει-
 δην ἐκεῖ, ἔξ ἧς οἶνος ρεῖ μάλα ἰδύς.

- * Νέαι, νῆσος πλησίον λήμνης, ὡς τὸ νεῶν τὸ κα-
 λυμβῶν. ἢ προσκινεῖται φασὶν ἥρακλῆς, ὡς καὶ
 κατὰ τινὰς φιλοκλήτης ἐδήχθη ὑπὸ ὕδρος. νέαι δὲ,
 φρέον μυσίας.

- * Νεοπτόλεμος, κατὰ τινὰς ἔξ ἱφιγνείας καὶ ἀχιλ-
 λείως ἐγεννήθη. μὲν δὲ τῶν δειπνῶν ἱφιγνείας
 θυτίαν, ὡς φησὶ πίνδαρος. ἱφιγνεία δὲ ἐπ'
 δειπνῶν σφαγεῖσα, παρέθετο ὡς τινες φασὶν
 ἀχιλλεύς καὶ παῖδα διδάσκειν ἐν σκύρῳ τῇ νῆ-
 σῳ. Τρυφιδωρος δὲ καὶ οἱ λοιποὶ πάντες δειπνῶ-
 μέας πῶς λυκομένης θυγατρὸς καὶ ἀχιλλείως παῖ-
 δα τὸν νεοπτόλεμον ἴσασιν. φησὶ δὲ ὁ Τρυφιδ-
 ωρος ἔπος, ὕψος ἀχιλλείως, καὶ ἐπαινῆς δειπνῶ-
 μέας. τῶν δὲ ἱφιγνείας καὶ πῶς ἀνεβίβης τῶν
 ἰσορικών, ἢ γυναικα ἔχον ἀχιλλεύς, ἀλλὰ κα-
 ταχέουσαν τῶν αἵματων ἐν τῇ δάχυν ὡς ἑλλη-
 νας ἐν αὐλίδι, πέμπουσιν εἰς μυκλήν ἀφελέ-
 σθαι πρὸς θυτίαν τὴν ἱφιγνείαν. ἐρωμένης δὲ
 πῶς κλυταίμνης, τίς ἢ χρεία αὐτῆς, ἔφησαν
 ἀχιλλεὺς μέλλεσθαι συναΐσαι αὐτῇ. οἱ δὲ τῶν ὄντι
 λέγουσι, δι' ἀχιλλείως ταύτῃ κομιδῇ ἐν αὐ-
 λίδι, δὲ τὸ σύμφωνον τὸ συμβῆναι ὡς τῶν ἀνέ-
 μων, ἐμελλεν αὐτῇ θύειν. ἢ δὲ ἀρεμὶς αὐτῇ
 ἐλθίσασα, καὶ φαιδόμενον τὸν ἰσορικόν, εἰς ἄρ-
 κτον μετέβαλε. κατὰ δὲ τῶν ἀνδρῶν, εἰς ταῦρον.
 κατ' ἑτέρας εἰς γαυῶν. καὶ κατ' ἄλλας, εἰς ἑλα-
 φον. ταῦτα δὲ πάντα λῆρος, καὶ μῦθοι εἰσι. τὸ
 δ' ἀληθὲς ἔπος ἔχει. ὡς δὲ αὐτῆς πῶς ἱφιγνείας
 τῇ θυτίᾳ, καὶ μελλόντος θύεσθαι, ἄρκος, ἢ
 ταῦρος, ἢ γρῦς, ἢ ἑλαφος διέδραμε μέσθαι πῶ
 τῶν ἑλλήνων στρατῶν, καὶ προσάγῃ τῇ Μυρταῶς τὸ
 διελθὼν ἐκεῖνο ἀναίρεται. ἢ δὲ ἱφιγνεία σω-
 θεῖσα, φέρει περὶ σκυδῖαν, ἐν ἣ πόλις ἀρ-
 τέμιδος λέγεται. καὶ αὐτῇ πάντας πῶς τῶν ἑλ-
 λήνων ἀφικνεύμενος. τινὲς δὲ τῶν ἱφιγνείας
 ταύτῃ, ὡς περ καὶ δεῖς, ἐκ ἀγαμέμνονος θυ-
 γατέρα λέγουσιν, ἀλλὰ θησέως ἔξ ἐλόντος γεν-
 νηθεῖσαν, ἄλλοι δὲ ἐκ ἐκ κλυταίμνης λέγου-
 σι

σι τὴν ἰφίγνείαν, ἀλλὰ ἐκ τῆς χρυσίδος. καὶ ἀγαμέμνωνος παῖδες γίνονται, χρύσης, καὶ ἡ ῥηθεΐσα ἰφίγνεία. μὲν δὲ τὴν πόρθησιν ἰλίε, ἐν τῇ τῷ ἐκλῶνι δότῳ, χρύσης μὲν ἐν τῇ λεγομένη χρύσε πόλει τῷ δὲ ξείνῳ τελοῦται. τὴν δὲ ἰφίγνείαν τὴν αὐτὴν ἀδελφὴν ταυροσκύθαι αἰχμαλωτίσαντες, ἱέρειαν ἀρτέμιδος ἦτοι σελήνης ἐποίησαν. καὶ ἀπεικὸς δὲ τὸ θυομένης τῆς ἰφίγνείας θάδραμειν ἔλαβον, καὶ ταύτῃ τῆς ἑλλήνας ἀνελείν, καὶ τὴν κόρην ἑάσαι, καὶ τὸν ἱεὺς πέρκασι βώμης αὐτὸς, ἔπως ἔσωσε. σφαγιαζομένης δὲ αὐτῆς, καταπτὰς δὲ τῷ δῆμῳ ἡ ἱερέως, ἀρπάζει δὴ τὸ ξίφος, καὶ πρὸς δάμαλιν ἐπὶ ῥίπτει πλησίον τῷ νεῷ νεομομένη, καὶ καὶ ἐθυσίασαν αὐτὴν αὐτῆς. καὶ ἀγνοεῖς αὐτὴν ἰσαὰκ κελὸν ἐν φυτῷ σαβὴν δεδεμένον.

Ο

Ογκαι, πόλεις ἐν Ἀρκαδίᾳ, ἀπὸ ὄγκου τινὸς ἀνομαθεῖσαι.

Οδυσσεύς, εἴρηται ἀπὸ ἰσορίας. Ἀντίκλειαν γὰρ φασὶ τὴν Οὔδυσσέως μητέρα ἐγκύμονα ὁδύσασαν τὸ Νήριον τῆς Ἰθάκης ὄρος, ὅταντος πολὺ τῷ Διὸς ὑπὸ ἀγωνίας τε καὶ φόβου καταπεισθῆσαν ὑποτεκεῖν τὸν Οὔδυσσέα. ἔπειτα ταύτης τῆς ὀνομασίας ἔτυχεν, ἐπειδὴ καὶ τὴν ὁδὸν ὕσεν ὁ Ζεὺς.

Ολπίδια, τὰ ὄρη, τὰ ἐργοντα Ἰταλίαν καὶ Κελτικὴν.

Ολυμπία, ὁ ἐν Ἡλίδι τόπος. φασὶ δὲ τὸν Δία ἠδύναι τῷ τόπῳ, ἑαυτῷ ὡς κλῆρον καταχεῖν. ὁμωνύμως ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἑρᾶν τὸν τόπον ἀνομασε. καὶ τὸ καὶ αὐτὸς Οὔλυμπιος προσαγορεύεται. καὶ δὲ δέχομαι τὰς λέγοντας ἀνομαθεῖσαι τὸν τόπον ἀπὸ Οὔλυμπίας τῆς Ἀρκαδίας ὡς ἐγὼ Πύσος. Ὄρος.

Π

Παγασαῖος λέγεται ὁ Ἀπόλλων ἀπὸ Παγᾶσης. ἐστὶ δὲ τόπος τῆς Θεσσαλίας καὶ Πόλις, παρὰ τὸ ἐκεῖ τὴν Ἀργὴν πεπῆχθαι. Ἡσιόδος ἐν Ἀσπίδι Παῦ δ' ἄλλος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Παγασαῖς.

Πάλῃ, ἀπὸ τῆς Παλαίστρας θυγατρὸς Πανδύου οἰκῆτος ἐν τριόδῳ, καὶ τὰς καταγομύνας παρ' αὐτῷ αἰαυρῆντος. ὃν Ἑρμῆς καταχθεῖς ἐφόνευσεν ὑποθήκη τῆς Παλαίστρας. ἀφ' ἧς καὶ τὰ τῷ ἑξῶν καταγῶγια παυδοκεία λέγασιν. ἢ ὑπὸ τῆς κόπῃς ἢ χρῶνται οἱ ἀγωνιζόμενοι.

Πάλλας, ἡ Ἀθηνᾶ. ἢ καὶ τὸ ἀναπεπάλθαι ἐκ τῆς κεφαλῆς τῷ Διὸς. ἢ ὅτι Πάλλαντα εἶνα τῷ Γίγατον ἀπέκτεινεν. ἢ καὶ τὸ αἰεὶ πάλαιεν καὶ κραδαίνειν τὸ δόρυ, πολεμικὴ δὲ ἡ θεὸς. ἢ καὶ τὸ παλλομένη τὴν καρδίαν τῷ Διονύσῳ προσκομίσαι τῷ Διὶ.

Etymologicum.

Πανδεία, ἑορτὴ Ἀθηνῶν, ὑπὸ Πανδείας τῆς σελλῶν. ἢ ὑπὸ Πανδίωνος, ἢ καὶ ἡ φυλὴ ἐπώνυμος. ἢ ὅτι τῷ Διὶ ἄγονται τὰ Πανδεία. ἀνομασεῖται δὲ ἀπὸ τῶν πάντων δινδῶν τῷ Διὶ.

Παρνασὸς, ὄρος ἐστὶ Δελφῶν, ἀπὸ Παρνασῆ ἐγγυαλῆς ἥρωος. Ἀνδρῶν δὲ φησιν, ἐπειδὴ προσώρμισεν ἡ λάρναξ τῷ Δόλκαλιῳ. καὶ τὸ μὲν πρότερον Λαρινεὺς ἐκαλεῖτο, ὕστερον δὲ κατ' ἐναλλαγὴν τῷ Ἄλῃ π, Παρνασός.

Παφίη, ἡ Ἀφροδίτη, ἀπὸ τῆς Πάφης τῆς ἐν Κύπρῳ πόλεως, ἢ παρὰ τὸ ἀπαφῶ τὸ ἀπατῶ, ἀπαφίη, καὶ ὑποβολὴ τῷ α. ὅθεν καὶ παρήπαφον, τὸ ἐξηπάτησε. παρὰ τὸ καὶ τὸ βεκόλῳ σωροικεῖν αὐτῷ, ἀπὸ τῶν βεκόλῳ καὶ ἀπατῶν πεπλάσθαι τὸν μῦθον. εἴρηται δὲ βεκόλῳ ἀπὸ τῶν ἀπατῶ. ὅθεν καὶ τὸ, Ἀπεβεκόληθι ποίμνης.

Πελαργικόν, τὸ ἀπὸ Τυρρῶν κατασκαφῇ τείχος. ἐς καὶ Θεασάμηντινές, Πελαργὸς ἀνομασεῖται καὶ τὰς σινδόνας αἱ ἐφόρον.

Πενέσαι, οἱ δὲλοι τῷ Θεταλῶν, ὡς οἱ τῷ Λακιδαιμονίῳ, εἰλωτες, καὶ τῷ Κρητῷ κλαρόται.

Πιερία ὄνομα τόπος, εἶτα αἱ Μῆσαι ἐξηνήθησαν, παρὰ τὸ Πίηρ γέγονεν. ἢ ἀπὸ τῆς Πιερῆς ἀδελφῆς τῆς Μεθῶνης. ἢ ἀπὸ Πιερίας νύμφης. τὸ δὲ Πίηρ, παρὰ τὸ πῖον ῥῆμα. ἢ παρὰ τὸ πῖον ὃ σημαίνει τὸ λιπαρόν. ἐστὶ δὲ ὄνομα κύριον. καὶ πῖερα ἢ λιπαρά, παρὰ τὸ πῖον, Ἰλιάδος σ'.

Πίτταλος, ὄνομα ἱερῶν, παρὰ Ἀετοφάνει.

Πιτυεα, ἄκρον ἐστὶ τῷ τῷ Λάμφακον. καὶ Πιτυεα πρότερον ἢ Λάμφακος ἐκαλεῖτο, καὶ τὸ ἔχειν πῖτυς πολλὰς. Ἀπολλώνιος.

Πλειὰς, ὡς ἐκ πλειόνων ἀσέρων ἔστα, Πλειὰς, ἀπὸ τῆς Πληϊόνης, θυγατρὸς μὲν Ὠκεανῆ, γυναικὸς δὲ Ἀτλαντος. λέγει δὲ Πίνδαρος καὶ τῇ κατασκευῇ αὐτῇ, ὅτι τῆς Πληϊόνης πορδύμενης μὲν τῷ θυγατρῶν καὶ τῷ Βοιωτίῳ, συνωπῆσαι αὐτῇ Ὠρίωνα, εἶτα ἐραθεῖς, ὥρμησε πρὸς τὸ ἀρπάσαι. τὴν δὲ φεύγσαν μὲν τῆς θυγατρὸς, Ὠρίων ἐδίωκε. φησὶ δὲ αὐτῷ τὸν δρόμον πρῶτον ἔτι ἀδελφίπτον. τὸν δὲ Δία καὶ τὴν κακοπάθειαν αὐτῷ οἶονεῖ μνήματα κατασκευαῖαι τὰς πλειάδας φεύγσας τὸν Ὠρίωνα, ὅς ἐστιν ἐνιαυτός.

Ποδαλείριος, ὄνομα κύριον. οἱ μὲν λέγασιν καὶ τὸ ἔχειν τὸν πόδα λείριον, ἢ γὰρ ἀπαλόν. ἀπὸ δὲ ἥρωος πόδα λέγειν ἀπαλόν. οἱ δὲ λέγασιν καὶ εἶρησιν ἀλείριος, καὶ ἐκεῖθεν ποδαλείριος, οἶον, ὅτι τὸ πόδας μὴ ἔχων ἀπαλὸς, ἀλλὰ σκληρὸς. κρεῖττον δὲ καὶ τὸ ἔχειν τὸν πόδα καὶ τῷ τῷ λείριᾳ, ἢ γὰρ καὶ τῷ αὐτῷ. βοτανικὸν δὲ ἱατρὸν τῶν ἡμῶν ὑποτίθεται. ἱατρὸς μὲν δὲ Ποδαλείριος, ἡ δὲ Μαχάων, Ἰλιάδος λ'.

Πολέμων ὁ Ἡρακλῆς, καὶ τὸ παλαῖσαι Ἀνταῖον Φερεκύδης λέγει, ὅτι μὲν τὸ παλαῖσαι αὐτὸν Ἀνταῖον καὶ ὑποκτείνει, συνῆλθε τῇ γυναικὶ αὐτῇ Ἰφινόῃ, καὶ ἐξῆλθε Πολέμων. Ὄρος.

Ff

Pa

Πολεμώνιος, πόλις Πόιτε. ἀπὸ Πολέμωνος βασι-
λεως, ὃς ἔπ' Ἀντωνίῳ τῷ ἐπ' Αὐγέστῳ.

Πολίειον, πόλις ἐστὶν Ἰταλίας, πρότερον Σίρις καλε-
μένη, ἀπὸ Πόλιδος ἐμπόρου. ἢ ὅτι Ἀθλῶας πο-
λιάδος ἱερὸν ἐν αὐτῇ ἔστιν.

Πολυδίφιον Ἄργος, πολλὴν δίφταν ἐκφέρειν. ἢ τὸ
πολλοῖς ἔπει διφῆσαν. αὐτὸν δὲ ἔστιν τὴν Πε-
λοπόννησον, εὐδρον ἐποίησε Δαναὸς ἐλθὼν ἀπὸ
τῆς Αἰγύπτου καὶ οἰκήσας αὐτῷ. τῷ δὲ θυγατέ-
ρων αὐτῷ ζητῶν ὑδρεύσασθαι, μίαν αὐτῷ τῆς
Ἀμυμώνης ἠγάθη Ποσειδῶν, καὶ ἔδειξεν αὐτῇ τὴν
τριάκοντα πλῆξας, τὰς ἐν Δέρῃ πηγὰς. ἢ τὸ πο-
λυπόθητον μεταφορικῶς ἀπὸ τῷ διφάντων. ἄλ-
λοι δὲ πολυδίφιον, πολυβλαβές. καὶ πλεονασμῷ
τῷ δ'. Ἰλιάδος δ'.

Πολυκτόριον, τόπος ἐν Ἰθάκῃ, ὑπὸ Πολύκτορος, ἔ-
στι καὶ ὁ ποιητὴς μέμνηται.

Ποτνιαδες θεαί, αἱ μανιοποιόι. Εὐεπίδης Ὀρέστη,
ὡς τῷ Εὐεινύων. πότνιαι δὲ χωρίον Βοιωτίας,
εὐδα φαγεῖναι βοτάνῳ αἱ Γλαῦκες ἵπποι τῷ Βελ-
λεροφόντῃ, καὶ μανείσαι, διεσπάρσαντο τὸν ἴδιον δι-
απότην. ἀλλὰ καὶ Γλαῦκος ὁ Ἀνθιδόριος ἀλιδὴς,
ἐωρακὼς ἰχθυῶντα φάμμεν βοτάνης γυμνάσμενον
καὶ αἰσθῆσαι, φαγὼν καὶ αὐτὸς, ἐμμενῆς γέγο-
νε καὶ ἤλατο εἰς τὴν θάλασσαν. ἢ ὅτι ἀθανάτος
μὲν ἐκ ἀνθρώπων δὲ γεγονώς, ἐπὶ τῷ ἐαυτὸν κα-
τεπόντισε.

Πείαμος, παρὰ τὸ πείναι τὸ ἀγοράζω. τὸ παθητι-
κόν, πείαμαι, ἔξ αὐτῷ Πείαμος. ἐπράθη δὲ ὡς
ἡ ἰσορία δηλοῖ παρὰ Λυκόφρονι.

Προκόννησος, ἐκ τῶν προῖξ προικὸς καὶ τῶν νήσος, ἢ
πάσαις ταῖς νήσοις προῖκα τῷ μαρμαρῶν μετα-
δῶσα. ἔστι δὲ ὄνομα νήσου. ἢ προῖξ ἔστι ζῶον ὁ-
μοιον ἐλάφῳ, ὃ λεγόμενος νεβρός. Διονύσιος δὲ
ὁ Ἀθλῶας ἐν ταῖς κήσισιν ἔγω λέγει τὰς ἐλά-
φας πρόκας, ὅθεν καὶ ἡ Προκόννησος, ἐν αὐτῇ δὲ
πλήθυσιν ἐλάφοι. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς πρόχης φασὶν
ὡς ἔχουσα σωλήνους τοῖς Μιλησίοις ἢ παρθένους
ὅτε τὴν ὑποκρίαν ἐσεύλαντο. οἱ δὲ τὴν πρόχον,
νῆσον ἐτυμολογοῦσι, καθάπερ πρότερον ἔσα νῆ-
σος, ὑπερον προσεχάθη. ὑπὸ τινων δὲ ἡ Προκόν-
νησος, Ἀδελφόννησος κέκληται. Φιλίτας δὲ φησι
πρόκας λέγεσθαι τὰς παρθένων τικτομένης ἐλάφας,
οἷον πρωτόκας, ὡς παρὰ Ἀπολλωνίῳ.

Πρυτανεῖον, τόπος ὑπὸ παρ' Ἀθλῶας, ἐν ᾧ κοι-
νὰ σιτήσεις τοῖς δημοσίοις διεργέταις ἐδίδοντο.
ὅθεν καὶ πρυτανεῖον ἐκαλεῖτο, οἷον πυροτα-
μεῖον, πυρὸς γὰρ ὁ σίτος, πυτῆσι τῷ σίτῃ τῷ
δημοσίῳ ταμεῖον.

Πρύταις, τὸ δέκατον μέρος τῆς βελῆς τῷ πεντακο-
σίων καὶ πενήκοντα ἀνδρῶν, ὑπὸ μιᾶς φυλῆς.
οἱ διοικῆτες ἅπαντες τὰ ὑπὸ τῆς βελῆς παρατό-
μυρα, πρυτάνεις ἐκαλεῖτο. ἐπρυτανόβιον δὲ ἐκ δα-
δοχῆς ἀλλήλων αἱ δέκα φυλαὶ κληρολαχοῦσαι
καὶ ἐνιαυτὸν. καὶ πρυτανεῖον λέγεται ὡς τὸ ἐ-
κεῖ φυλάττεσθαι τὸν πυρὸν, ἢ γὰρ τὸν σίτον. οἷο-

νὲι πυροταμεῖον καὶ πρυτανεῖον. γράφεται δὲ
δογγον, ὅθεν δύο αἰτίαι. ἢ ὅτι εὐρίηται καὶ καὶ
ἔχουσιν πρυτανεῖον.

Πυγέα, πόλις ὡς τὴν Εὐφείαν, ἡδετέρως λε-
γομένη τὰ Πύγεια. ὠνόμασαι ὡς τὸ τὰς πυ-
γὰς ἃς ἤλπισαν οἱ Ἀγαμέμνονος ἐρέται. καί-
τεῦθεν ὑπομεινάντες, τῆς συμφορᾶς ἐπ' αὐτοῖς ἐ-
ποίησαν τὴν πόλιν.

Πυλαγόραι, οἱ προεσῶτες Πυλαίας. Πυλαία δὲ ἐ-
στὶν ἢ εἰς Θερμοπύλας γινόμενη σωζόμενος τῷ Ἀμ-
φικτυόνῳ. ἢ οἱ πεμπόμυροι ὑπὸ τῷ πόλεω
εἰς Ἀμφικτυονίαν ῥήπτες, ὡς τε ἐκεῖ ἀγορεύ-
σαι. ἐκαλεῖτο δὲ Πυλαγόραι, ὡς τὸ ἐπὶ τῇ
Πυλαίᾳ ἀγορεύειν. Πύλαι δὲ ἐστὶ τὸ Ἀμφικτυ-
ονικὸν σωζόμενον.

Πύθεια καὶ Πυθαῖος, ὄνομα ἑορτῆς Ἀγαμέμνονος
τῷ Ἀπόλλωνι.

Πυθῶ, πόλις Φωκίδος ἢς οἰκήτορες Δελφοί. ὑπὸ τῷ
σεισθῆσαι αὐτόθι τὸν δράκοντα ὃν ἀνείλεν ὁ Ἀ-
πόλλων. ἢ ὡς τὸ πύθεισθαι καὶ ἀκίεσθαι τῷ χρυσ-
μῶν. ἐκεῖ δὲ ἔστι τὸ μαντεῖον τῷ Ἀπόλλωνος.

Πύραμος, ποταμὸς Κιλικίας. ὠνόμασαι δὲ ἔγω,
ὅθεν τὸ πολὺ πυρὸν περιποιεῖν τοῖς ἐν τῇ Κι-
λικίᾳ οἰκῶσι.

Πάραλος, ἱερὰ ἑιήρης, ὡς περ καὶ Σαλαμινία καὶ
Ἀτιγονίς καὶ Δημητείας. ὑπὸ ὡς τινὸς ἡ-
ρώος πρὸς ὑπερσίαν τῷ ἀναγκαίῳ ἐπατήδειος.
αὐταὶ δὲ ἐπὶ στρατηγὸς ἐπέμποντο, ὅθεν τοιαύτας
τινάς χρείας.

Προναῖα Ἀθλῶα, ἀγάλματος ὄνομα, ἢτοι ὅθεν τὸ
πρὸ τῆς ναῦ ἐν Δελφοῖς ἐστάναι, ἢ ὅτι προσνόη-
σεν ὅτι ἐστὶν ἡ ληψί.

Ρ

Ρ' Ἠγίον, πόλις πλησίον Σικελίας, ἐπειδὴ σείσ-
μα θροονίως ἀπετελέσθη τὰ ἐκεῖ, ῥαχίως τῷ
τόπῳ ἐκείνῳ.

Ρόδος, ἡ νῆσος. ὡς τὸ πολὺ ῥῆν αὐτόθι δονεῖ-
σθαι πρὶν φανῆναι τὴν νῆσον.

* Ρεῖτοι, ἐπὶ τῇ ἀττικῇ θύοεισιν, οἱ πρὸς τῇ ἐλδ-
στίνι ρεῖτοι ῥώγμοι. καὶ ὁ μὲν πρὸς τῇ θαλάττῃ
τῆς πρεσβυτέρας θεῖ νομίζεται. ὁ δὲ πρὸς τὸ
ἄστυ, τῆς νεωτέρας. ὅθεν τὰς λεγόμενας ἀγνίζεσθαι
τὰς θιάσους.

* Ρῆσον. ὁ μῆρος μὲν ἡϊονέως ἰσορεῖ. οἱ γαστροί δὲ,
εὐρύμονος τῷ καὶ θράκῃ φασὶ ποταμῷ, καὶ ὁ πέρ-
πης, μέσης ἡϊον. λέγεται δὲ καὶ χρυσμῶν αὐτῷ
ὑποκεισθαι, εἴγε ἐν ἑοῖα βοτάνῃ φάγοισιν οἱ
ἵπποι αὐτῷ. καὶ τὰ ἐκεῖσε πίσιον ὑδατος, ἀπρό-
σμηχον αὐτὸν ἔπεισθαι. πίνδαρον δὲ φασὶν ἰ-
σορεῖν, ὅτι μίαν ἡμέραν πολεμῶν μεγάλα κακὰ
ἐνεδείξατο τοῖς ἀχαιοῖς. τὰ δὲ πελώρια συλλο-
γιστικῶς ὁμολογῆσαι τὸν ῥῆσον εἶναι ὑποδιδόει.
κακῆϊον ἰσορεῖ, ὡς ὁ μῦθος ἐμὸν τὴν ῥῆσει-
σαν μετὰν ὁπότερπύλῳ μητέρα ποιεῖ, ἀλλὰ καὶ ἐπεί-
ρας,

ρας, Καλλιόπης μὲν ὅν ἡ κλειῆς ὀρφνύς, λίνος δὲ περὶ χόρης, Θαλείας παλαίφατος, ἐρατὲς Θάμυρις. μιλπομήνης, καὶ ἀχιλῆας, σερῶν. πολυμνίας τριπτόλεμος.

* Ροῖω, σαφύλας τῆς ὑπὸ Διονυσίου θυγάτηρ γίνεται, ἢ ἐμίγη ὁ ὑπόλλων. γνῆς δὲ ὁ σάφυλος, βαλὼν εἰς λάρνακα πρὸς τὴν θάλασσαν ἀφῆκεν. ἐξελθούσης δὲ τῆς λάρνακος ἐπὶ εὐβοίαν ᾤδρατι αὐτὸν, παῖδα θῆναι καὶ αὐτὸν καλεῖ, δὲ τὸ ἀνιάθῃναι δὲ αὐτὸν. τῶν δὲ ὁ ὑπόλλων λῶγ-κεν εἰς δῆλον, ὃς δωρεῖ πῶν γήμας, θῆναι τῆς οἰνοχόρας, οἶνω, σπερμῶ, καὶ ἐλαΐδα, αἷς δίο-νυσος ἐχαρίσατο ὅποτε βέλονται οἶνον, σπέρμα-ται, καὶ ἐλαιὸν λαμβάνειν. φερικύδης δὲ φησιν, ὅτι ἱνῖος ἐπεισε τῆς ἐλλῶνας ᾤδρα θυγατρὸς εἰς αὐτὸν, αὐτῇ μῦθον τὰ ἐννέα ἔτη. δεδοθαί δὲ αὐτοῖς ᾤδρα τῶν θεῶν, τῇ δεκάτῃ ἔτετι πορθεῖ-σθαι τὴν Ἴλιον.

Σ

Σάγγαρις, ποταμὸς Φρυγίας, ὑπὸ Σαγγαρίδος τῆς ὑπὸ Μίδης.

Σάγγαρις, ποταμὸς Φρυγίας. ὅτι Σάγγαρις τινὰ ἀτεβήσαντα εἰς τὴν ῥόαν, μετέβαλεν εἰς τὸ πρὸς τὸ ὕδωρ, καὶ ἀπ' αὐτῆς τὸν τόμον κληθῆναι.

Σαλαμίς, πόλις. ὑπὸ σαλαμίνος τῆς Ἀσωπῆς θυγατρὸς. ὃς ἐλθὼν εἰς Σαλαμίνα, καὶ δῶρὸν Ὀφιν βασιλείᾳ, ἀνέειλε καὶ αὐτὸς ἐβασίλευσε.

Σαλμυδναῖος, ποταμὸς Θράκης. καὶ οἱ κατοικοῦν-τες, Σαλμυδνάσιοι. εἰρηται ὑπὸ τοῦ ἀλμυδνι-σός τις ὢν, ὁ εἰς τὴν ἄλκ' ἄττων, ὃ ἔστιν εἰσιῶν. ἔπος ἐγὼ.

Σαμάρεια, πόλις. εἰρηται ὑπὸ τῆς σήματος τῆς Ἀ-ρειῶς. ὅτι ἐν αὐτῇ Ἀρης Ἀσκαλάφῳ τῷ ὑπὸ τύμ-βον ἔχοντι, ἐν ᾧ καὶ ἐπέχεαφε, τὸ πρὸς τῇ Ἀ-ρειῶς ἐτυμον βεβουλημένον ἐλάσσει φήμη, ἔνεκ' Ἀ-ρης ταύτῃ τέκνον ἔχωνσε πόλει.

Σαμοθράκη, ὑπὸ Σαμοθρακὸς ὑπὸ Διός. ἢ ὅτι κεί-ται ἡ νῆσος αὐτῇ κατασκευῇ τῆς Θράκης. φασὶ δὲ Σαμίς αὐτῇ οἰκῆσαι.

Σαρωνίς, Εὐφορείων φησὶν, ἐπειδὴ Σάρων τις κυ-νηγὸς ἐπιδιῶκων, ἐκεῖθεν κατεκρημνίσθη εἰς θά-λασσαν, δὲ τὸ Σαρδωνικὸν ἐκλήθη τὸ πέλαγος. Διονύσιος ὁ περιηγητής, τὴν μὲν Σαρωνίδα κη-λήσκει.

Σελλοί, Ἰλιάδος π', ὅτι Εἰλλός καὶ Εἰλλοί, τὸ ἐν Δωδώνῃ τῆς Ἠπείρου κατοικῶν ἔθνος. καὶ ὅν ἔπει-τινές λέγουσι τὸ ᾤδρα τῷ ποίμνι, Ἀμφὶ δὲ Εἰλ-λοῖ σοὶ ναῖεσιν. εἰρηται δὲ αὐτὸ ᾤδρα τὸ ἔλος, ἐκ ᾧ τῆς κατακλυσμῆς τῆς γῆς εἰς θάλασσαν ἐλάσσει ἡρομήν, μετέφηνεσαν ἐν Δωδώνῃ. καὶ οἱ μὲν, Εἰλλῶς αὐτῆς ἐξεδέχοντο, ὡς Πίνδαρος. δεῖ δὲ ἀπὸ τοῦ σ' ἀρχεῖσθαι τὴν λέξιν Σελλούς, ἀπὸ Σελλήεντος ποταμοῦ.

Σηλυμβρία, ἀπὸ Σήλυος τῆς Θράκης ὠνόμασαι. Ὄρος.

Σηπιάς, ἄκρα ἐν Μαγνησίᾳ, ἔπει λέγεται δὲ τὸ τὴν Θέτιν ἐνταῦθα εἰς σηπῖλῳ μεταβληθῆναι ὑπὸ Πηλέως διωκομένην.

Σηταῖον, χωρίον ἔστι. ὠνόμασαι δὲ ἀπὸ τῆς ση-ταίας τῆς αἰχμαλώτιδος Τρωάδος, ἣτις ἔπει-σε τὰς λοιπὰς συμφλέξαι τὰς ναῦς τῶν Εἰλλῶ-νων. διόπερ γινόντες οἱ Εἰλλῶνες, ἀνισκολόπι-σαν αὐτῷ.

Σίγειον, ἀκρωτήριον Τροίας, ᾤδρα τὴν σιγῇ κα-τὰ ἀντίφρασιν. πολὺν χρόνον ὅν ὁ τόπος.

Σίγρον, λιμὴν Τενέδου, ἡρώων ἔχων σίγρον Ἀρτέμι-δος. ἔπος Ὄρος.

Σικελός, ἀπὸ ἡγεμόνος Σικανῶν. οἱ αὐτοὶ δὲ καὶ Σι-κινῶι εἰρῶνται. ἐκαλεῖτο ὅν πρότερον ἢ Σικελία, Σικανία.

Σίκινος, νῆσος ἔστι πρὸς τῇ Εὐβοίᾳ Οἰνοῖν τὸ πρό-τερον καλεσμένη, δὲ τὸ εἶναι ἀμπελόφυτον. με-τωνομασθῆ δὲ ἀπὸ ὑπὸ Θόαντος Σικίνου, καὶ νύμφης Οἰνοναΐδος. Ἀπολλώνιος, καὶ τὸν μὲν εἰς Οἰνόλῳ ἐρύσωντο πρὸθεν, αὐτὰρ Σίκινόν γε μετ' ὕστεραν αὐθιθεῖσαν.

Σίκκημα. σίκκημά ἔστι τὸ ἐξαιρετικὸν χωρίον τῆς Γω-σῆς, παρὰ τῆς Γαλατίας δεδουμένον. τύπος τῆς Ἰα-θήνης τῆς μόνῃ δοκῆσης τῇ Ἰσραὴλ δεδωρῆσθαι. ἔστι δὲ ὄνομα τόπος. γράφεται ἀπὸ ᾤδρα δόσεως τὰ δύο ἢ, εἰς τὸν νῦν φασμὸν. εἰς δὲ τὸ ἄλ-λο ἐτυμολογικόν, ἔγκειται καὶ αὐτῇ ἡ προφητι-κὴ ρῆσις γεγραμμένη.

Σινά, ὄνομα ὄρεος, παρὰ τὸ ἴς ἱνός, ὅτι ἐκεῖ ἐδό-θη ἡ τῆς νόμου δυνάμις.

Σιδῶν, ἀπὸ Σιδῶνος τῆς πόλεως. οἱ δὲ Σιδόνες, ἐφεύρον πρῶτοι κάμνουν σιδόνας. Σιδῶν δὲ ση-μαίνει δύο, τὴν πόλιν καὶ τὸν πολίτην. καὶ ἐπὶ μὲν τῆς πόλεως, ἐκτείνεται. ἐπὶ δὲ τῆς πολί-της, συσέλλεται.

Σιντιῖδα Ἀἴμονον ἵκοντο, Ἀπολλώνιος, τὴν ὑπὸ πολίτῳ Σιντιῶν κατοικιθεῖσαν. ἔθνος δὲ τυρ-νικὸν τὸ καὶ ληστρικόν. τινὲς δὲ καὶ Σιντιῆς τῆς Ἀμνύντης φασὶν. ἔπει ὅν λαβόντες πλοῖα, τῆς παριόντας ἔσινον, ὃ ἔστιν ἐβλαπτον. ἢ ὅτι δοκῶ-σιν αὐτοὶ πρῶτοι ἐπὶ νεοκηναί τὰ πρὸς τὸν πόλε-μον ὅπλα, ἅπερ ὁμολογεσθῆναι βλάπτει.

Σινώπη, πόλις ἐστίν. εἰρηται δὲ ἀπὸ Σινώπης τῆς Ἀσωπῆς θυγατρὸς, ἣν ἐκόμισε Ζεὺς ἀπὸ Ἀ-στυρίας εἰς τὸν πόντον βουλόμηνος αὐτῇ ἡφ-θεῖραι, ὁμόσας δάσειν αὐτῇ ὃ βέλεται. ἡ δὲ τὴν παρθενίαν ἡγήσατο. ὁ δὲ Ἀνδρῶν φησὶ μίαν τῇ Ἀμαζόντων φυγεῖσθαι εἰς Πόντον παρὰ τὸν βασιλεῖα τῆς πίπυ, πίνουσα τε πλείστον οἶνον, προσαγορεύθῃναι Σινωπῇ, μεταφρασεὶ δὲ τὸ σημαίνει τὴν πολλὰ πίνουσαν.

Σιπύλος, τὸ ὄρος ἔπει κέκληται, ἀπὸ Σιπύλης τῆς Ἀργεῖ παιδός.

Σίρις, πόλις Ἰταλίας, ἡ πρότερον ἔπει καλεμέ-νη. εἶπε Πολιεῖον. Σίρις δὲ ὠνόμασαι, ἀπὸ Σίριδος θυγατρὸς Μόργητος τῆς Σικελίας βασι-

λέως, γυναικός τε Σκίνδης. ἢ ἀπὸ Σείριδος μιᾶς τῆς Νηρηίδων. ἢ ἀπὸ τοῦ ᾠδερρέοντος αὐτῇ ποταμοῦ.

Σκάμανδρος, ποταμὸς Τροίας. ἀπὸ Σκαμάνδρου ἢ Τόλκρου, ὃς ὑπὸ Κρής τὸ ἄλγος. ἢ Ἡρακλῆς διέφει καταχέειν ἠύδατο τῷ Διί. ὁ δὲ, αἰέδακον αὐτῷ μικρὰν λιβάδα, ὑπὸ Θεασάμηνος καὶ σκάφας δαφιλέσσον ἐποίησε φέρεσθαι. παρὰ τὸ ἐσκάφθαι ἔν εἴρηται.

Σκίρτης, λόχος ἀνδρῶν ἑξακοσίων. οἱ αὐτοὶ κατ' αὐτὰς ἐστρατεύοντο, καὶ ἔχ' ἅμα τοῖς ἄλλοις Λακεδαιμονίοις.

Σκαιαὶ πύλαι, αἱ τῆς Ἰλίου. ἢ ἀπὸ τῆς Σκαιᾶς τῆς κατασκευάσαντος αὐτὰς. ἢ ὅτι ἐν τοῖς σκαιοῖς μέρεσι τῆς πόλεως κείνται, ἢ γὰρ ἐν τοῖς ἀγείοις. ἢ παρὰ τὸ σκαιῶς βελδέσθαι τὰς Τρῶας. τὸν γὰρ δάριον ἵππον κατ' αὐτὰς ἐδέξαντο. αὐτὰι δὲ καὶ Δαρδανίδαί ποσσηγρόντο. δι' ὧν ἐξήσαν εἰς τὸ πεδῖον οἱ Τρῶες.

Σκειρὰς Ἀθλῶν, εἶδος ἀγάλματος Ἀθλῶν. ὀνομάζεται δὲ ἔπος ἀπὸ τῶν τινός.

Σκίρφοροι, ὄνομα μινὸς παρὰ Ἀθλῶν. λέγεται δὲ παρὰ τὸ φέρειν σκίρην ἐν αὐτῷ τὸν Θησέα, ἢ γὰρ γύφον. ὁ γὰρ Θησεύς ἀπερχόμενος μὲν Μινωτάρη, τὴν Ἀθλῶν ποιήσας ἀπὸ γύφου, ἐβάσταζεν. ἐπεὶ ἔν τῷ μινῷ τῷ ἐποίησε, λέγεται σκίρφοροι.

Σκύρος, ἡ νῆσος. ἐπεὶ ἀργιλώδης ἐστὶ καὶ λαλόγως. σκύρος γὰρ ἡ λατύπη. Δίδυμος λέγει ἐν ὑπομνήματι ξ', Ὀδυσσεύς, αἱ ἀργιλώδεις φαῦλαι εἰς καρπῶν ἀνέσεις. μινλόβοι δὲ κατὰ περ Σκύρος, καὶ αἱ λεγόμεναι Ἀργινῆσαι. Ὄρος.

Σόλυμος, ἔθνος ὡς Κιλικίαν, ἀπὸ Σόλυμης τῆς Καδλῶν τῆς Πισίης καὶ Ἀρείας, οἱ νῦν Ἰσαυροί.

Σόλοι, ἡ ἐν Κύπρῳ πόλις. Πλατάρχος ἐν Σόλῳ, ἀπὸ Σόλωνος τῆς Ἀθλῶν νομοθέτης. διὸ καὶ τῷ Σόλῳ τιμὴν ἔδοξε, Αἰπειῶν τὴν πόλιν καλεσμένην πρότερον, ἀπ' ἐκείνης Σόλος προσηγόρευσε.

Σῶσα, ἡ πόλις, ἀπὸ τῆς περιπεφυκότων κείνων. σῶσα γὰρ τὰ λείρια λέγεται. ἢ ἀπὸ τῆς ἱππασίμου αὐτῇ εἶναι. σασίαν γὰρ ὑπὸ Σύρων τὸν ἵππον λέγεσθαι.

Σπῳκοί, οἱ φιλόσοφοι, ἐκ τῆς σοαί. ἐκεῖ γὰρ ὑπὸ αὐτῶν τὸ διδασκαλεῖον. Ζηῶν ὁ Κιτιεύς διέτριβεν ἐν τῇ σοᾷ τῇ καλεσμένῃ ποιίλῃ, ὅθεν λαβεῖν τὴν αἵρεσιν καὶ τὸνομα σπῳβή, κατ' ἐπαύξηνσιν τῶ ὁ εἰς τὸ ὦ.

Σφοφάδες, νῆσοι εἰσὶν ἐν τῇ Ἰονίῳ πελάγει. Ἰόνιον δὲ πέλαγος, ὁ νῦν Ἀνδρείας καλεσμένος.

Στύξ, ἡ σὺξ, μία ἐστὶ τῆς Ὠκεανῆς θυγατρῶν, ὑπὸ Ζεὺς φρικωδέστατον ὄρκον τῇ Θεῶν ἐποίησε τιμήσας αὐτὴν, ὡς φησὶν Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ. ἐστὶ δὲ κρήνη ἐν Ἄδῃ.

Στυμφαλίδας ὄρνιθας, τὰς πλωάδας. ἐπεὶ στυμφαλός, πόλις Ἀρκαδίας. πλησίον δὲ αὐτῆς λί-

μνη, οὗτα διέτριβον αἱ ὄρνιθες. ἐξεδίωξε δὲ αὐτὰς ὁ Ἡρακλῆς πλαταιγῇ, μὴ δυνάμενος αὐτὰς καταπορεύσασθαι διὰ τὸ πλῆθος.

Συγγραφεῖς. ἄνδρας ἤρηντο ἵνα συγγράψωσι τὰς μετέχοντας τῆς τῆς τετρακοσίων ἀρχῆς, καὶ τῆς τῆς ἑξιάκοντα. ἐκαλῶντο δὲ οἱ αὐτοὶ καὶ καταλογεῖς. Εἰδισμὸν ὑπὸ παρ' Ἀθλῶν οἷος τότε δέοι πλῆθος τι αἰρεῖσθαι, εἰς ῥητὴν ἡμέραν εἰσφέρειν γνώμας εἰς τὸν δῆμον, ὡς Ἰώσηπος φησὶ. τὸ το δὲ καὶ πρὸ τῆς καταστάσεως τῆς νῦν ἔλεγον, κατὰ Θεκυδίδης ἐν τῇ ὁγδόῃ. Ἐν δὲ τῷ τῷ κυρῷ, οἱ ὡς τὸν Πείσανδρον ἐλθόντες ὁ δὲ τῆς λοιπῶν εἶχοντο, καὶ ἐξῆς. ἦσαν δὲ οἱ μὲν πάντες συγγραφεῖς ἑξιάκοντα οἱ τότε αἰρεθέντες ὡς φησὶν Ἀνδροτίων καὶ Φιλόχορος. ὁ δὲ Θεκυδίδης, τῇ δέκῃ ἐμνημόνευσε μόνον τῇς προβέβαιον.

Συγκρητίσαι. συγκρητίσαι λέγουσιν οἱ Κρήτες, ὅταν ἐνάθεισιν αὐτοῖς ἄλλοις πόλεμος. ἐσασίαζον γὰρ αἰεὶ. δεξ δὲ πρῶτον ὑπὸ Ῥωμαίων δαλωθεῖς, καὶ τὸν Μιθριδατικὸν πόλεμον, εἴλε δὲ τὴν νῆσον ὁ κληθεὶς Κρητικὸς ἔχαιτο.

Συνάπη, πόλις τῆς πόρτου, ὀνομασμένη ἀπὸ τῆς Ἀσωπῆς θυγατρὸς Συνάπης. ὑπὸ ἀρπάσας ὁ Ἀπόλλων καὶ Φιλοσεφίον ὑπὸ Βοιωτίας, ἐκόμισεν εἰς τὸν Πόντον, καὶ μιγείας αὐτῇ ἔχει Σύρον, ἀφ' ἧς οἱ Σύροι.

Σφήττιοι, δῆμος φυλῆς Ἀκαμαντίδος. λέγονται δὲ καὶ Σφηττοί. κωμωδῶνται δὲ ὡς ὀφείας, ὡς περ Ἀχαρνεὺς ἀγριοί. Ποτάμιοι δὲ, ὡς ῥαδίως διχομήροι τὰς ἐγγράφους νόμους.

Σφήκεια, ἡ Κύπρος. πρότερον γὰρ Σφήκεια ἐκαλεῖτο, ὡς φησὶ Στέφανος ἐν τῇ ὡς Κύπρος, ὑπὸ τῆς ἐνοικησάντων ἐκείσε ἀνδρῶν, οἱ ἐκαλῶντο σφήκες. ἐκαλεῖτο καὶ Κιρασία, ὡς Μένανδρος ἐν τῇ ὡς Κύπρος λέγει, διὰ τὸ ἐνοικῆσαι αὐτῇ ἄνδρας, οἱ εἶχον κέρατα. ὡς δὲ Ξενογόρας ἐν τῇ ὡς νήσων διὰ τὸ ἔχειν πολλὰς ἐνοχίας, ὡς κέρατα καλεῖται, Κιρασία ὀνομάθη.

Τ

Ταῦροι, τὸ Σκυθικὸν ἔθνος, ὅτι τιμῶσιν Αἰγύπτιοι τὰς βῆς καὶ τὸν Ἀπιν.

Ταυροφάγον, τὸν Διόνυσον, Σοφοκλῆς ἐν Τυρεῖ, ὅτι τοῖς τὸν διθύραμβον νικήσας, βῆς ἐδίδοτο. ἢ τὸν ὠμῆσιν, ἀφ' ἧς καὶ ὅτι τὸν Κρατῖνον μετῆνεται τῶνομα.

Ταυροπόλον, τὴν Ἀρτεμιν, ὅτι ὡς ταῦρος ὡδεῖσι πάντα. ἢ ὅτι τὸν ὑπὸ Ποσειδῶνος ὀπιπτεμφομένη Ἰππολύτῳ ταῦρον, ἐξοίστησεν ὅτι πᾶσαν γῆν. ἢ ὅτι ἡ Ἰφιχρῆα φυγῆσα ὑπὸ Σκυθίας ἐν Ἀττικῇ, ἰδρυσαμένη τὸ ἀγαλμα, ταυροπόλον Ἀρτεμιν προσηγόρευσεν, ἐπειδὴ ἐκ τῆς ταύρων τῆς ἔθνης ἦλθε. οἱ δὲ, λέγουσιν ὅτι τῇ Ἐλλῶν βαλομένην ἀνελὲν τὴν Ἰφιχρῆαν ἐν Αὐλίδι, ἡ Ἀρτεμὶς ἀντέδωκεν ἔλαφον. καὶ δὲ Φανόδημον, ἀρχ-
τον.

τον. καὶ δὲ Νίκανδρον, ταῦρον. διὸ καὶ τὴν θεὸν
καὶ ταυροπόλον, ἀλλὰ ταυροφάγον ὠνόμασαν.
Τελμιαεῖς, οἰκοῦσιν ἐν Καρία, ἀπέχοντες ἐξήκον-
τα στάδια Ἀλικαρνασσὸς, ὡς Πολέμων. Τελμιο-
σὸς δὲ, πόλις ἐν Λυκία. ἀπὸ Τελμιασῶ τῷ Ἀ-
πόλλωνος, καὶ μιᾶς τῆς Ἀντιλόχορος θυγατρὸς.
Τερμιδῆς, ὁ Ζεὺς. ὡς τὸ πάντων ἀρχὴ καὶ τέρ-
μα εἶναι.
Τήλεφος, ὄνομα κύριον. ἐκλήθη δὲ ὅτι τὸ θηλά-
σαι αὐτὸν ἔλαφον.
Τισάμειρος, λέγεται ἐκ τῶν τὸν πατέρα αὐτοῦ (λέγω
δὴ τὸν Ορίστῳ) τιμωρῆσαι τὴν μητέρα αὐτοῦ
Κλυταιμνήστραν, ὅτι τὸν φόνον τῆς πατρὸς Ἀγα-
μέμνονος.
Τιτακίδαι, δῆμος ὅστις τῆς Αἰαντίδος φυλῆς. μήπο-
τε δὲ ἀπὸ τῆς Τιτακῆς ὠνόμασαι, ἣ μέμνηται Ἡ-
ρόδοτος. τὸ δὲ Τιτακίδαι καὶ Θυργεῖνδοι, φρα-
ξίαι τινὲς καὶ ῥῆν ἄδοξα. εἰς ᾧ δὲ τέλειαν ἐκω-
μωδῶντο. ἐχί δὲ δῆμοι, ὡς τινες οἰοῦνται.
Τιταρήσιον, ὄνομα πόλεως, ἢ κύριον. Ἡσιόδος ἐν
Ἀσπίδι.
Τολυμῖον, τὸ καλέμενον Κρατίνειον μέτρον πολυ-
σωθετον, ὅπο τὸ Μεγαρέως Τολυμῆς. ἐστὶ δὲ
προσφύερος Κρατίνης.
Τραγάσιον, ἐν τῇ Τροία. ὅπο ἑξαγὰς τῆς πατρὸς
Φιλονομίας τῆς ἐραθείας Τένε.
Τειόπιον, ἢ ὀπολήγησα χώρα τῆς Κνίδος. ὅπο Τειό-
πα τῆς πατρὸς Εὐείχθονος. Ὄρος.
Τειτοχρία, ἢ Ἀθιωά. ἥτοι ὅτι ἐκ τῆς μήτρας καὶ
τῆς κεφαλῆς τῷ Διὶ ἐξῆλθεν, ἢ ὅτι παρὰ τῷ
Τείτωνι ποταμῷ γέγονεν. ἢ ὅτι τριτὴ αὖ τὴν
Ἀρπυιν καὶ Ἀπόλλωνα ἐχέτο. ἢ ἐπειδὴ τριπλὴ
ἔστιν, ὅπερ καὶ τὸν Ἀθάμαντα, σημαίνει τὴν κε-
φαλὴν. ἢ ἐπειδὴ τριταῖα γέγονεν, οἰοῦνται ἢ φαι-
νομένη τριταῖα. καὶ ᾧ τὴν αὐτὴν εἶναι τῇ σελή-
νῃ. καὶ τὴν τριτὴν τῆς μῆδος, τειτομυίδα ἐκά-
λεον. δοκεῖ δὲ γινώσκειν τότε ἢ Ἀθιωά. τινὲς δὲ
λέγουσι παρὰ τὸ εἶναι τὸ φοβεῖν, ἢ φόβος ἐμποι-
τική. οἷς ἀντίκειται καὶ ἡ γελοία, ὅτι ὠφελεῖ γε-
φῆσαι διφθόγγῳ. καὶ ὁ σχηματισμός, ἐπειδὴ καὶ
δύναται ἐκ τῆς εἶναι ἄνθρωπον, ἐπειδὴ καὶ ἄνθρωπος
ἐκ τῆς φόβος. ἢ παρὰ τὸ εἶναι ἄνθρωπον, ἐπειδὴ (ὡς
φασὶν ὁ τεχνικός) τὰ πιαυτὰ εἰς πᾶσιν ἀναλύον-
ται, καὶ ἐκ εἰς ἐνέργειαν. οἷον, λυκηνῆς, ὁ ἐν
Λυκία γεγεννημένος. κρηνηνῆς, ὁ ἐν τῇ ἑσπερίᾳ κρη-
νηνῆς. ἔπος ἐν καὶ τειτοχρία, ἢ ἐκ τῆς εἶναι
ἄνθρωπον, καὶ μὴ ἢ τὸ εἶναι γεννῶσα. Χοιροβο-
σκός.
Τειτοπάτριες. Δύμων ἀνέμους εἶναι φασί. Φιλόχο-
ρος δὲ, τειτοπάτριες πάντων γεγονέναι πρώτας.
τὴν μὴ ᾧ σελήνῃ καὶ τὸν ἥλιον τότε καλεῖν
γονεῖς, τῶς δὲ ἐκ τῶν, τρίτες πατέρας. Φανό-
δημος δέφησιν ὅτι μόνοι Ἀθιωαῖοι θυοῦσι καὶ
εὐχονται αὐτοῖς ὑπὲρ γενέσεως παιδῶν. ἐν δὲ
τοῖς Ὀρφείως Φυσικαῖς, τῶς τρίτες πατέρας. Ἀ-
μαλκείδην, Πρωτοκλείαν, καὶ Πρωτοκρίοντα, θυ-
Etymologicōn.

ρωρὲς καὶ φύλακας ὄντας τῶν ἀνέμων. ὁ δὲ τὸ
ἐξηγητικὸν ποιήσας, ἔρανε καὶ γῆς φασὶν αὐτὲς
εἶναι. ὀνόματα δὲ αὐτῶν Κόπτος, Βελάρως, καὶ
Γύγης.
Τροπαῖα, ἢ Ἡῤα, ὅτι τὰ τῶν ὁρίων (ὅστις τὰ νι-
κητῆρα) μὴ μόνον διὰ ἀνατίθεσθαι, ἀλλὰ καὶ τῇ
Ἡῤα. καὶ ὡς ὁ Ζεὺς πανομφαῖος, ἔτω καὶ ἡ
Ἡῤα πανομφαῖα. ὡς δὲ, καὶ γέειος γέεια.
Τύραννος, ἥτοι ἀπὸ τῆς Τυρρῶν. ὡμοῖ ᾧ ἔστι.
ἢ ἀπὸ Γύγης ὅς ἔστιν ἀπὸ Τύρρας πόλεως Λυ-
κιστῆς τυραννίσαντος πρώτον ἐν αὐτῇ. ἄλλοι δὲ
ἀπὸ τῆς φύω τὸ καταπονῶ, φύωνος, καὶ ὑδρ-
βιβασμῶ τῆς ῥ, τύραννος, καὶ πλειονασμὸν τῆς ῥ.
τύραννον δὲ οἱ ἀρχαῖοι καὶ ὅτι βασιλέως ἔσα-
σαν. ἐστὶ ὅτε δὲ καὶ τὸν τύραννον, βασιλέα ἔ-
λεγον.
Τυφρησός, πόλις ἔστιν ἐν τοῖς ἐσχατοῖς τῆς Μαιναλίας,
ἀπὸ Τυφρησῆς βασιλέως. ἢ τέφρησός τις ἔσα, ἀ-
πὸ τῆς Ἡρακλέως τέφρας.
Τυφρονία, πέτρα ἔστιν ὑψηλὴ ἐν τῇ Καυκάσῳ.
Καυκάσος δὲ ὄρος Σκυθικόν, καὶ ἕτερον Ἰνδικόν.
ὠνόμασαι δὲ ὅτι ἐν αὐτῇ διακόμενον τὸν Τυ-
φῶνα ὑπὸ Διὸς πεπλήχθη τῷ κεραυνῷ. πλη-
χῆται δὲ αὐτὸν φασὶ καίμενον ἀπελθεῖν ἐν τῇ Σι-
μωνίδι λίμνῃ ἐν Αἰγύπτῳ. καὶ εἰς τὸ βάθος αὐτῆς
ἐμπιστεῖν καὶ δύναι, συνεχόμενον ὑπὸ τῆς ἐκκαύ-
σεως. ἢ δὲ λίμνη, θερμότητι τινὰ ἀναπέμπει,
ὡς τῇ Τυφῶνος καίμενος ἐν αὐτῇ.
Τυφώδης. Ἡσιόδος αὐτὸν γῆς γενεαλογεῖ. Στη-
σίχορος δὲ Ἡῤας μόνης κατὰ μνηστικῆν Διὸς
τεκνύσης αὐτόν. οἱ δὲ Τυφώα φασὶ σημαίνειν
τῇ παραχρᾶν πνέματων τὴν ἀνάδοσιν τὴν ἐκ
τῆς γῆς.

Υ

Υδροφορέα, Ἐορτὴ Ἀθιωῶσι πόσιμος ὅτι τοῖς
ἐν τῇ κατακλυσμῷ ὀπολομήναις.
Υῤης, ὅτι τὸν Διόνυσον, ὡς Κλείδμος, ἐπειδὴ
ὅτι πελάγη τὰς θυσίας αὐτῷ κατὰ ὃν ὁ θεὸς ὑε-
χρόνον. ὁ δὲ Φερικύδης τὴν Σεμέλῃ Υῤῥω λέγει,
καὶ τὰς τῆς Διόνυσου ἑσφῆς, ὑδας. Ἀριστοφάνης δὲ
συγκαταλέγει ξενικοῖς θεοῖς τὸν Υῤῥω. ἢ ὅτι
ὑσεν ὁ θεὸς ὅτι πῖν ἄνθρωποι αὐτῷ.
Υῤίζυγος, ὁ Ζεὺς. ἥτοι ὁ ἐν ὑφῇ ἔχων τὴν κα-
θέδραν, καὶ πάντων ὡν κυβερνήτης, ἢ ὁ ἐν ὑφῇ
ζυγοςατῇ καὶ ταλαντῶν τὰς μοίρας. ἢ ὁ ὑφῇ
ἐαυτῷ ὑπερδουλῶς πάντα Ὄρος.
* Υῤῥαῖος, ὑπὸ ὑμῖναις τινὲς ἀργεῖα, ὅς πα-
ραπλέων Ἀθιωῶς, ἔπαυσε βίαν, καὶ λησταί πε-
λαργοὶ ἐπῆγον παρθένους ἀττικαῖς, αἱ γὰρ
νομίμῳ ὑπερον ἐκδοθεῖσαι, ὡδὴν ἦσαν ἐπ' αὐ-
τῷ, καὶ ὁμωνύμως ἐκάλεον ὑμῖναιον. καὶ ὅτι αὐ-
τῷ πᾶς ὁ ἐν γὰρ ὕμνος, ὑμῖναιος. ἔπειτα δὲ
περικαλὴ τινὰ νεανίαν ἰσορῶσιν ὑμῖναιον πρὸ αὐ-
Ff 3 ρας

ρας θανόντων, καὶ εἰναίτινα λόγον αὐτῶ ἐν τοῖς γάμοις, ὃν καλεῖσθαι ὑμῆαιον.

* Ὑάδες, τινές, Δαδωνίδας νύμφης αὐτὰς φασὶ διονύσει ἑοφάς, αἷς ἢ ἰνῶ διὰ τὸν τῆς ἥρας φόβον ἀπακατέθετο τὸν διόνυσον, ὅτε καὶ λυκῆρος αὐτὰς ἐδίωξε συμπεριῖστας ἐκείνῳ, καὶ καταπερμάσας τὴν ἀμπελον. τιθέασιν δὲ τινες αὐταῖς καὶ ὀνόματε ἀμβροσίαν, εὐδῶρην, αἰσὺλῳ, καὶ τοιαῦτά τινα. ἐν δὲ ῥητορικῷ λεξικῷ εὐρηται, καὶ ὅτι ὑάδες βάμχαι τιθῆναι τῷ διόνυσῳ. καὶ τὸν διόνυσον ὕῖν φασὶν ἄπο τέτων τινές. ὕῖς δὲ τῷ σαβαζίῳ, ἐπίκλησις. ἔγω μὲν καὶ τὰ καὶ τὰς ὑάδας.

* Ὑμῆων ἔθνος, ὡς τὴν ἰλλυρίαν, ἄπο ὕλλας τῷ ἥρακλῆος καὶ μελίτης ὀνομασμένων.

* Ὑπέρησια, πόλις φασὶν ἀχαΐας, ἄπο ὑπέρητος ὀνομαθεῖσα ἢ λυκάονος. οἱ δὲ καλέσαντες αὐτὴν ὑπέρησαν, καλῶς εἶπον. ὑπέρησα γὰρ φασὶ πηγὴ μεσηΐδος, καὶ πόλις σικελικῇ.

* Ὑποθήβας δὲ τινές φασιν, τὰς ὑποκειμένης κώμας ταῖς ἐπταπύλοις θήβαις. ἐπταπύλοι γὰρ αἱ βοιωτῖαι, ὡς αἱ αἰγυπτῖαι ἐκατόμυλοι. ἑτέροι δὲ ὑπὸ Θήβας, τὰς ἐλάττας Θήβας. ὡς δηλαδὴ ἠλάττωσαν οἱ ἐπὶ γόνοι, τῷ ἐπταπύλῳ Θήβας. δῆλον δὲ, ὅτι αἱ ὑποθήβαις τῷ θηβῶν εἰσὶ παρώνυμοι. αὐταὶ δὲ ἔγω καλουῦνται, ἢ ἄπο Θήβης ἀσωποῦ τῷ ποταμοῦ θυγατρὸς, ἢ διὰ τὸ θεῦσαι τὴν βοῶν, ἥτοι δραμεῖν μέλεις ἐκεῖ τὴν ὁδηγὸν τοῦ Κάδμου, ἣν ἐκεῖνος θύσας τὴν πόλιν ἐκάλεσεν ἄπο τῆς θέσεως, ἥτοι τῷ δρόμῳ τῆς βοῆς, ἐφ' ἧς ἡ βοιωτῖα κατὰ τινὰς ὀνόμασαι.

* Ὑρία, χώρα ἐστὶ πλησίον αὐλίδος καὶ τὰς παλαιάς. ἦν δὲ ποτε καὶ πολίδιον, ταύτῳ ὁ κτίσας ὑρίδης ἐκαλεῖτο. ὁ πολίτης δὲ αὐτῆς, ὑριάτης. ἔστι δὲ ὑρία καὶ ὡς ἰαπυγίαν καλαβρικὴ πόλις Κρητῷ κτίσμα, ἢ λεγομένη καὶ ὑριον ἐδετέρως.

Φ

Φάληροι, δῆμος ἐστὶ τῆς Ἀντιοχίδος, ἀφ' ἧς ὁ δημότης Φαληρός.

Φάρμακος, ὄνομα κύριον. ὅτι δὲ ὄνομα κύριον ἐστὶ, Λυσίας φησὶν, ὁ Φάρμακος ἱεράς φιάλας τῷ Ἀπόλλωνος κλέψας, αἷας ὑπὸ τῷ ὡς τὸν Ἀχιλλεῖα κατελόιδη. καὶ τὰ τῆς θαρρηλίδος ἀγόμενα, τέτων ὀπομιμήματα ἐστίν, ὡς Ἰστρος ἰσορεῖ. Δημοθεύης δὲ ἐν τῷ κατ' Ἀριστογείτονος λέγει, ἔπος ἔν αὐτὸν ἐξαίρησας ὁ Φάρμακος. Δίδυμος περιπαῶν ἀξιοῖ τῷνομα. ἀλλ' ἡμεῖς ἔχοντες ἔπος πα τῷ χρῆσιν. φαρμάκοντα δὲ Δημοθεύης καὶ Σπεφάνης ἐφη. ἔστι δὲ φαρμάκων, ὁ ὑπὸ φαρμάκων βιβλαμύδος, ὡς καὶ Θεόφραστος.

Φάρος, ὧς λέγει, ὅτι τῇ Καρίᾳ προσελθόντος Ἀλεξάνδρου, ἢ Ἐλόνῃ παρεκάλει Φάρον τινὰ κυβερνήτην Κάρα τῷ γυνεῖ, ἔλασσαι αὐτὸν εἰς Λακεδαίμονα. καὶ τῶν ἀναλαβόντων αὐτὴν, ἔδοξε ῥιφῶναι εἰς Αἴγυπτον, ὅθ' αὐτὸς ὅφρα πλεονέκτηται ἔδοξε θανεῖν. θάψασα δὲ αὐτὸν, ἀπ' αὐτῆς Φάρον ὠνόμασε. Φάρος ἔν, εἰ μὴ ἀρσενικῶς, σημαίνει τὸν τόπον. εἰδὲ θηλυκῶς, τῷ πόλιν. εἰδὲ ἐδετέρως, τὸ ἱμάτιον. ἔστι δὲ ὁμώνυμον.

Φελλός, ὅρος ἐστὶν ἐν Ἰταλίᾳ, ἐν ᾧ γίνονται πεῦκαι ὑδρομεγέθεις. ἐκ δὲ τέτων τῷ δένδρῳ γίνεσθαι τὰς φελλὰς, οἷς κέχλωται πρὸς κερφισμὸν τῷ σωματίων.

Φειδίας ἀγαλματοποιὸς, ὃς ἐλεφαντίνῃς Ἀθηνᾶς εἰκόνα ἐποίησε. Περικλῆς δὲ ἐπὶ τοῖς ἀναλώμασι ταχθεὶς, ἐνοσφίσαστο πονηρόντα τάλαντα, καὶ ἵνα μὴ δῶ τὰς δίδωσας, πόλεμον ἐκίνησε. καὶ παροιμία Φειδίας προσήκει εἰρήνῃ, κατὰ τεχνίτης. εὐμορφος δὲ ἐκείνη εἰσάγεται. Πολύβιος Λεύκιος Αἰμύλιος παρῶν εἰς τὸ τέμνος τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ, καὶ τὸ ἀγαλμα θεασάμενος, ἐξεπλάγη. καὶ ποιεῖν εἶπεν ὅτι μόνος αὐτῷ δοκεῖ Φειδίας τὸν παρ' Ὀμήρῳ Δία μιμιμῆσαι. διότι μεγάλῳ ἔχων προσδοκίαν τῆς Ὀλυμπίας, μείζων τῆς προσδοκίας δόρικῶς εἶναι τὴν ἀλίσθειαν. καὶ αὐτὸς, κατὰ περ οἶμαι Μυρμηκίδῳ ἀντιπατόμῳ τῇ Φειδίᾳ τέχνῃ.

Φθιώται, ἐκαλῶντο οἱ τῷ Ἀχιλλεῶς. ἀπὸ τῆς Φθίας χώρας, φθιώτης. Φθιοὶ δὲ οἱ τῷ Πρωτεσίλῃ, ἀπ' αὐτοῦ Φθίς τῷνομα.

Φίλων, ἀπὸ τῷ φιλέω φιλῶ, ὁ φίλων Ἰσθαῖος, τεχθεὶς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ, γυνὴς ἱερῶν. φιλοσοφῆσας δὲ πρὸς Ἐλλῶν, εἰς μέγα πρᾶβη παιδείας, ὡς μετὰ τὸν πᾶσαν τῷ Ἐλλῶνικῷ παιδύσιν, τῷ τε τῷ ἐγκυκλίων καλεσμένων, καὶ τὰς λοιπὰς ἐπιστήμας, σὺν ἀκριβεῖ καταλήξει. ἐπλάττει τε λόγον παρόμοιον Πλάτωνι, ὡς καὶ εἰς παροιμίαν παρ' Ἐλλῶσι τῷτο χωρῆσαι, ἢ Πλάτων Φιλανίζει, ἢ Φίλων Πλατωνίζει. τοσαύτη ἐστὶν ὁμοιότης τῆς γὰρ ἁριστείας καὶ φράσεως τῷ ἀνδρὸς πρὸς τῷ Πλάτωνος. καὶ τοίνυν γέγραπται αὐτῷ βιβλία ἄπειρα, ἐξ ὧν καὶ ταῦτα. ὡς ἐκ συγχύσεως γλωσσῶν βιβλίον ἄ. ὡς ἐκ φύσεως καὶ δόξας ἄ. ὡς ἐκ τῷ ἔν τῷ εὐχεταί ἄ. περὶ παιδολύσεως ἄ. ὡς ἐκ κληρονόμου τῷ θείων προσαγμάτων ἄ. περὶ μερισμῶ ἴσων καὶ ἐναντίων ἄ. περὶ τῷ τελῶν δυνάμεων. περὶ ἐναλλαγῶν γραφῶν παράγων. περὶ σωτηριῶν λόγος δύο. περὶ βίᾳ φιλοσόφου. περὶ ὀνείρων. περὶ ζητημάτων καὶ ἐρμηνευμάτων τῆς ἐξόδου. περὶ τῆς σκλήνης καὶ δεκαλόγου δ'. περὶ θυσιῶν. περὶ ὑποθέσεων, ἥτοι καταρῶν. περὶ προνοίας. περὶ Ἰσθαίων οὐ. περὶ ἀγωγῆς βίᾳ. περὶ Ἀλεξάνδρου. καὶ περὶ τῷ ἴδιον λογισμὸν ἔχειν τὰ ἄλογα. περὶ τῷ πᾶσι ἄφρων δόλος ἐστὶ. περὶ τῆς ἀγωγῆς τῷ χειριστῶν. περὶ βίᾳ.

βίη θειωρητιῶ . περὶ οἰκειῶ . περὶ γεωργίας
λόγους δύο , περὶ μέθης β' . περὶ τῆ Μωυσέως
βίη . εἰς τὰ χερσὶν , τῆς τῆν φλογίνου ρο-
φαίου . εἰς τὴν πεντάτολχον Μωυσέως , καὶ εἰς
αὐτὸν Μωυσέω λόγους ε' . λέγουσι τὸν ὅτι γὰρ
Καλλίγολα ἐν τῇ Ρώμῃ κινδυνώσαι , ὁπλίσκῃ
πορεσθῆναι τῶ οἰκίῳ ἔθνης ἀπεισάλη . καὶ ὅτε τὸ δό-
τερον ἦλθε πρὸς Κλάυδιον ἐν τῇ αὐτῇ πόλει , ἔ-
λεχθῆναι τῷ ἀγίῳ Ἀποστόλῳ Πέτρῳ , καὶ τῆς ἐ-
χρηκεῖν φιλίῳ . καὶ ἔπειτα τῶ σπαστάς Μάρ-
κε τῷ μαθητῇ Πέτρῳ , ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐπεσι κε-
κοσμηκεῖν . εἰσὶν ἐν ὧς ποσειδῶν περιφανῇ
ἀναείδμητα σωπάγματα τῆς , καὶ πᾶσαν ὠφέλειαν
ἔχοντα .

Φλαυεία , δῆμος τῆς Κικροπίδος . ἐκ τούτου δὲ τοῦ
δήμου ὡς Εὐριπίδης ὁ τῆς ἑραγωγίας ποιητής .

Φλεγραία , ὄρος Θράκης .

Φλεγυαί , Ἰλιάδος ὅ , ἐστὶν ὄνομα ἔθνης , οἱ καὶ Γυρ-
τώνιοι λέγονται .

Φοίνικες . ὁρῶμεν οἱ Φοίνικες ὅπως πρὸς τῇ ἐρυ-
θρᾷ θαλάσῃ , καὶ ἐντεῦθεν αὐτοῖς τὸ ὄνομα . φοι-
νικοὶ γὰρ τὴν χροίαν ἀπὸ τῆς ὁμοειδέως αὐ-
τοῖς περὶ τῶν ἐρυθρόχρων χρωμάτων , διὸ καὶ ἐρυθρὰ
λέγεται . ἐντεῦθεν μετασπέντες τῆς Συρίας ὁμοει-
δῆς θαλάσσια καταχρόντες , ὁμοίως ἐκαλεῖτο Φοί-
νικες , ἐκείνῃ ἐπὶ τῷ ὄντι , ἀλλὰ παρὰ τὸ φοινόν ,
ἦγαν τὸ ἐρυθρόν καὶ πυρρόν . Ὁμηρος , Πᾶσι δὲ
παρήϊον αἵματι φοινόν . γίνεται καὶ παρώνυ-
μον , ἐκ τοῦ φοινός Φοίνιξ τὸ ἐθνικόν . οὗτα
καὶ τὸ μὲν ἄλλο πόσον Φοίνιξ ὡς . σημαίνει δὲ
καὶ μυστικόν ὄργανον , διὰ τὸ ὑπὸ Φοίνικος ὀ-
ρεθῆναι .

Φοινίκη , πόλις ἀπὸ Φοίνικος τινὸς τὸ ὄνομα λαβῆ-
σα .

Φοινικήϊα γράμματα , ἀπὸ Φοίνικος τῆς Ἀγνώροτος
τῆς ὀρόντος αὐτῆς .

Φοβέστρατος Ἀθῶν , ἡ φυγὴ τοῖς πολεμίοις ἐμ-
ποῖσα .

Φορβαντεῖον . Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ Παρκελίας
ὀνομάζει λέγει ἀπὸ Φορβαντος βασιλεύσαν-
τος Κουρήτων . καὶ ὑπ' Ερεχθίδος ἀναίρεσθ-
τος .

Φρυωνίδας , ὄνομα κύριον . ὡς δὲ Ἀθῶναιος περι-
βόητος ὅτι πονηρὰ , ἐδὼν ἦτον Εὐρυβάτη . ἐκ
τῆς τῆς πονηρῆς Φρυωνίδας καλεῖται .

Φυλάκη , πόλις Θεσσαλίας βαρυτόνως , πρὸς ἀντιδρα-
σολῶ τῆς δεσμῆς .

Φυλάσιοι , οἱ ἐκ τῆς δῆμος τῆς φυλῆς . φυλὴ γὰρ ,
δῆμος τῆς Οἰνίδος . ὁ δὲ Μοῦανδρος τόπον νομί-
ζει εἶναι Φυλῶν . ὁ δὲ Φίλαρχος , φρέιον αὐτὸ
φισὶν εἶναι .

* Φάληρος , τύραννος σικελίας , ἔκτισε τὴν ἐν ἰτα-
λία νεάπολιν . λέγει δὲ τὴν παρθενόπλιν ἐκεί-
παι . διόδωρος δὲ ὁ σικελὸς καὶ ὁππιανὸς τὴν
νεάπολιν ὑφ' Ἡρακλέους φασὶ κτισθῆναι . καὶ φισὶν
ὁ ὁππιανὸς ἐν τοῖς κυνηγετικοῖς , νεόπεδον Ἡ-
ρακλῆος , τὴν νεάπολιν λέγων .

* Φελλός , ὄρος ὅστις ἐν ἰταλία , ἐν ᾧ γίνονται πύ-
και ὑπερμεγέθεις . ἐκ τούτων τῶν δένδρων γίνε-
ται τὰς φελλὰς , οἷς κέχλωται πρὸς κρησμον τῶν
σωμάτων .

* Φιλοκλήτης , ἐν λήμνῳ καθαίρων βαμὸν τῆς χρυ-
σῆς ἀθῶας , ἐδήχθη ὑπὸ ὕδρος , καὶ ἀνίσταται
ἑραυματιδὲς εἰσάθη αὐτῇ ὑπὸ τῶν ἀχαιῶν , εἰ-
δότων ὡς οἱ τῆς ἡφαιστῆς ἱερεῖς ἐδεράπδον τὰς ὀ-
φιοδόντας . λέγει δὲ ἡ ἱστορία , καὶ ὅτι εἰμαρτο μὴ
ἀλῶναι τὴν ἰλίον , δίχα τῶν Ἡρακλέους τόξων ,
ἅπτερ εἶχον ὁ φιλοκλήτης . διὸ καὶ μνησθέντες αὐ-
τῶ οἱ ἀχαιοὶ μετεκαλέσαντο .

X

Χαβείας , στρατὸς Ἀθῶναιων . ὡς φαίνεται φα-
νίας , ἀμυνῶ ἀμυνίας , ἔπειτα χαίρω χαείας ,
καὶ πλεονασμῶ τῆς β' , χαβείας .

Χάλκεια , ἑορτὴ ἀρχαία καὶ παλαιὰ δημοῦς . ὅτε-
ρον δὲ ὑπὸ μόνων ἦγετο τεχνιτῶν , ὅτι ὁ Ἡφαι-
στος ἐν τῇ Ἀττικῇ χαλκὸν εἰργάτατο . ἐστὶ δὲ
ὅτι καὶ νῦν τῆς πυανεφίωνος , ἐν ᾗ καὶ ἱερεῖαι
μὲν τῶν ἀρηφόρων τὸν πέπλον διέζονται . Ἡρώ-
δανος δὲ λέγει ὅτι ἡ πλείων χρῆσις ποσειδῶ-
ντος .

Χαλκίς , ἐστὶ πόλις Εὐβοίας . ὀνόμασαι δὲ ἀ-
πὸ τῶν Χαλκίδων τῶν μὲν Ἀλεξανδρῶν ἑραβύτων
εἰς τὴν Ἀσίαν καὶ καταχρόντων τὸ χωρίον καὶ μετω-
νομασάντων .

Χάρυβδις , ἡ ἀναπνομήν θαλάσσια περὶ τὰ Γάδει-
ρα , καὶ πάλιν ῥαδαιότερας ἐπαναστρέφουσα . εἰρη-
ται δὲ παῖν τὸ εἰς χάος καὶ ὀλεθρον κινάγον , οἷο-
ντα εἰς χάος βαῖνον .

Χρυσόπολις . Ἀγαμέμνωνος καὶ Χρυσῆδος παῖδας
γεγονότας φασὶ , Χρυσῶν καὶ Ἰφιγύνειαν . ὧν ἀπὸ
μὲν τῆς Χρύσης , ὀνομάθη Χρυσόπολις ἐν τῇ
Προποντίδι , Ἰφιγύνειαν δὲ γενέσθαι ἱερεῖαν Ἀρ-
τέμιδος .

Χῶνες , ἔθνος Ἰταλικόν . τὸν Ἡρακλῆω φασὶ καὶ
τὴν Αἰγυπτίῳ ἑραλκτον Χῶνα λέγεσθαι . ὁμοει-
δεῖσθαι δὲ εἰς ἰταλίαν , καὶ ἀπ' αὐτῆς Χῶνας ὀ-
νομασθῆναι τὸ ἔθνος .

* Χαλκίῳ δ' ἐν κέραμῳ φισὶν ὁμηρος τὸν ἄρῳ
δεθῆναι , ὑπὸ τῶν περὶ ὅτιον καὶ ἐφιάλτῳ , οἱ
ἀλῶντες μὲν ἦσαν , καὶ ἱφιμίδειας . ἔδωκαν δὲ
τὸν ἄρῳ ἐν χαλκίῳ κέραμῳ , ἦγαν ἀγγεῖον ,
οἷον πίθον . ἄλλοι δὲ φασὶ δεσμοπῆριν σερρῶν
Κυπρίοις . λέγοντες τὸ δεσμοπῆριν κέραμον .
οἱ δὲ πόλιν κερίας φασὶ τὸν κέραμον , χαλκεον
οἷον δοκῆσαν , καὶ ἑραπικῶς λεχθεῖσαν ἔπειτα
σερρὸν τῆς ποιήσεως . οὗτα φασὶ δεδῆσθαι τὸν
ἄρῳ τρισεκαδέκατον μῶνα ἕως ἡερίβοια ἢ τῶν
ἀλῶντων μῆτρα δυσμῶν τοῖς προγόμοις ἑ-
χουσα , ὅθεν γαίῃ τῷ ἔρμῃ . ὁ δὲ χαλκὸς μῆ-
τῃ ἦρ , ἐκλεφε τὸν ἄρῳ . ὅθεν ἦκεν εἰς νά-
ξον .

ξον. ὁ δὲ μῦθος φησὶ τὰς μὲν ἀλκιμάδας ἐν τῇ
κωμῳγεῖν, ἐλάφῃ μεταξὺ αὐτῶν ἐλθούσης προέ-
δαι ὡς ἐπ' αὐτῷ τὰ δοράτια. καὶ τῆς μὲν ἀ-
ποτυχεῖν, ἀλλήλας δὲ βαλλεῖν. ὅποια καὶ ἄλ-
λα ἐγείνοντο, καὶ ἔγωγε θανεῖν. διότι μὲν τὸν
ἄρεος δεσμόν καὶ υπερηφανεύσάμενον τῷ ἥρῃ
καὶ τῷ ἄρτιμιν, ἐβιάζοντο. τὸν δὲ ἄρτιμιν ὑπ'
αὐτῷ δεδωῖαί φησιν ὁ μῦθος, διότι αὐτὸς ἀ-
νεῖλε τὸν τῆ Κινύρα υἱὸν ἄδωνιν αὐτῆς ὑπ' ἀφρο-
δίτης ᾠδατερόντα, καὶ ἐν τῇ λιβαίῳ τῆς ἀρα-
βίας θηρολεπτόντα.

* Χαλκίς, ἐλέγετό φασι πρότερον ἢ εὐβοία. ἐ-
κλήθη δὲ χαλκίς ἀπὸ θυγατρὸς ἀσωπῆ κόμ-
βης, τῆς καὶ χαλκίδος. τινὲς δὲ διὰ τὸ χαλ-
κεῖα παῶτον ᾠδῶν τοῖς ἐκεῖ ὀφθῆναι. ἐκαλεῖ-
το δὲ φασὶ τὸ παλαιὸν καὶ σύμφηλος ὁμωνύμως
τῇ ἀρκαδικῇ. ὁ πολίτης αὐτῆς, χαλκιδεύς.
ταύτης δὲ ἀποικοί, καὶ ἑτέροι μὲν, καὶ οἱ ἐν
τῇ κόμῃ δὲ τῆς σικελίας, χαλκιδεῖς. ὡς δὲ
καὶ κορίνθου πόλις χαλκίς, καὶ αἰτωλικὴ δὲ,
ὅθεν ὁ ἀχελῷος ρεῖ. ἦσαν δὲ καὶ ἄλλαι, ὧν
μία καὶ συριακὴ. ἰαμβλικὸς γὰρ ὁ μέγας φι-
λόσοφος χαλκιδεύς ὡς, ἐκ τῆς κοίτης συρίας.
νῦν δὲ θρακικὴ λέγεται χαλκίς. περιφέρονται
δὲ καὶ χαλκικὰ ποτήρια καὶ ἐν τῇ κωμῳδίᾳ. ἐκ
ποίας δὲ αὐταῖς χαλκίδος. ζητιέον. ἀν-
δρείας δὲ τὰς δόβοις χαλκιδεῖς, ἢ ἰσορία οἶ-
δεν. οἱ γὰρ χηρσοί, ἄνδρες, οἱ πίνουσιν ὕ-
δωρ ἱερῆς ἀρεθούσης οἱ χαλκιδεῖς λέγονται, ὡς
ἀριστοὶ ὄντες. ἔχει γὰρ καὶ ἡ ἐκεῖ χώρα κρήνην
ἀρεθούσαν.

* Χαρικλῶ, καὶ φιλύρα, νηϊάδες, τὸν ἀχιλλέα ἔ-
θρεψαν, ὧν ἡ μὲν χαρικλῶ, γυνὴ χείρωνος.
φιλύρα δὲ μήτηρ.

* Χείρων, κούταυρος ὁ ἐν τῇ πηλῷ οἰκήσας,
δικαιοσύνην ὑπερεῖχε πάντας ἀνθρώπους, καὶ ἐ-
παίδευσεν ἀσκληπιόν, καὶ ἀχιλλέα. ἐφ' ὃν ἡ-
ρακλῆς δοκεῖ ἐλθεῖν δι' ἔρωτα, ὃ καὶ συνεῖναι
ἐν τῇ αὐτῇ, τιμῶν τὸν πάνα. μόνον δὲ τὸν
κούταυρον ἐκ αἰείδεν, ἀλλ' ἦκεν αὐτῷ, κατὰ
περ ἀντιδόχου φησὶν ὁ σωκρατικὸς ἐν τῇ ἥρα-
κλεῖ. χρόνον δὲ ἱκανὸν ὁμιλέντων αὐτῶν, ἐκ τῆς
φαρέβας αὐτῷ βέλος ἐξέπεσον εἰς τὸν πόδα τῷ
χείρωνος. καὶ ἔπος ἀποθανόντος αὐτοῦ, ὁ ζῶν δὲ
τῷ δόσειβειον καὶ τὸ σύμπωμα, ἐν τοῖς ἄστροις
ἔθηκεν αὐτόν.

* Χυτὸς λιμὴν ἐν κυζίκῳ ἔγωγε καλέμενος. ἐπε-
χείρισαν γὰρ οἱ πελασγοὶ χῶσαι αὐτόν, ὡς φη-
σι δημόδοχος, καὶ ἔχθος τὸ πρὸς τὰς θεσσαλίας,
ὅφ' ὧν ἐξέβηλιντο. ἔπος δὲ ὑπὸ τῷ γηγῶν
φησὶ κεχῶσθαι αὐτὸν ποιητικῶς.

†

Ψ Αἰκῆς, ὄνομα αὐλιτείδος. ἔγωγε ἐκαλεῖτο,
ἐπειδὴ ἀπὸ πότων θάπτων ἀπέβηχε πρὸς ὀλί-
γον ᾠδαμένον. φακῆς γὰρ ἡ ῥακίς. καὶ φακά-
ζει, φαίνεται.

Ψαυροπόδης, ἐπὶ θετον τῷ Ἀλκίονος ἵππε. εἴρηται
ἔτι τὴν ταχύτητα, παρὰ τὸ φαεῖν ἄκρις πρὸς
τῆς γῆς καὶ δρόμον.

* Ψαμμίτυχον τὸν αἰγυπτίων βασιλέα λέγουσι βα-
βύμενον θάγγαναι τινες ἢ ἀνθρώπων προλή-
σεις, ᾠδαῖναι ποιμῆνι δύο βρέτη, κελύ-
σαντα μηδὲν αὐτοῖς μηδὲν φεγγεῖται. μόνον
δὲ αὐτοῖς αἰγὸς θηλὴν δίδομαι. οἱ δύο ἐ-
τῷ διελθόντων, πρῶτον φωνῶ ἀφῆκαν τὸ Βεκ,
ἔγωγε δὲ λέγεται ᾠδῶν φωνῆν ὁ ἄρτος. ἐγνω-
σθῶν ἔν τῷ τῷ οἱ φωνῆς, γηγνῆς. οἱ
δέ φασιν, ὅτι εὐνδῆς ἐστὶν ὑπολαμβάνειν ἔγωγε,
αἰκόντες γὰρ οἱ παῖδες βλιχομήων ἢ προβά-
των ὡς αὐτὸ τῆς φύσεως ἐνεργήμενος πρὸς τὸ
ἐναρθρὸν τῷ φωνῶ ἀπέβηκεν, οἷοι δ' ἔσαν
ἀρκάδες. μόνον δὲ ἦσαν ἀρκάδες. ἢ ἐλπί-
ων φησὶν ἀρχαιότεροι. Ἀπιδωνίαν δὲ, ἢ πε-
λοποννησίαν ἀπὸ ἀπιδος τῆς φωνῆς. δοκεῖσι
δὲ οἱ ἀρκάδες πρὸ τῆς σελήνης γεγονέναι, ὡς
καὶ εὐδοξὸς ἐν τῇ περιόδῳ. Θεόδωρος δὲ ἐν εἰ-
κοστῷ ἐννάτῳ, ὀλίγον πρότερον φησὶ τῷ πρὸς τὰς
γίγαντας πολέμῳ ἥρακλέας, τῷ σελήνῳ φα-
νῆναι. καὶ ἀείδων ὁ χῖος ἐν ταῖς θύσεσι, καὶ
διονύσιος ὁ χαλκιδεύς ἐν πρῶτῳ κτίσεως, τὰ
αὐτὰ φασὶ, καὶ ἔθνος δὲ ἀρκαδίας, σεληνίτας
εἶναι. μνασέας δὲ φησὶ πρὸ σελήνης ἀρκάδας
βασιλεύσαι. ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῇ τεγεάτων πο-
λιτεῖᾳ φησὶν, ὅτι βάρβαροι τῷ ἀρκαδίῳ ὤ-
κησαν, οἱ τινες ἐξέβληθον ὑπὸ τῷ ἀρκάδων
ἐπιθεμῶν αὐτοῖς πρὸ τῆς ἀνατεῖλαι τῷ σελή-
νῳ. διὸ καπωνομάθισαν προστέλλωσι. τινὲς δὲ
φασιν ἐνδυμῖονα ὀρμηκῶναι τὰς περιόδους καὶ
τὰς ἀρεθμὰς τῆς σελήνης. ὅθεν καὶ προσελη-
νες τὰς ἀρκάδας κληθῶναι. ἀρκῆς γὰρ, ὁ ἐνδυ-
μῖων.

* Ψαθυριανοὶ, αἰρεσίς τις ἔγωγε καλέμενη. διό-
τι θεόκτιστος τῆς ψαθυροπώλης ἔχπύρως τῷ-
δε λόγῳ συλλίσσεται. καὶ ζῆται ἐν τῷ ἀρια-
νός.

* Ψεκῆς, ἔπος ἐκαλεῖτο ἀντίμαχος. ἐπὶ τῷ
πτυελωδῶν. ἔπος δὲ μελῶν ὡς ποιητής. ἔγωγε
δὲ ἐκλήθη, διότι προσεῖρραινεν τὰς ὁμιλουῦσας
ἐξαλεγμόμενος. ὡς δὲ τις καὶ ὀλυμπικός, ἔγωγε κα-
λέμενος. ἐδόκει δὲ ὁ ἀντίμαχος ἔπος ψήφισ-
μα πεποικισμένον μὴ δεῖν κωμῳδεῖν ἐξ ὀνόμα-
τος, καὶ ὅτι τῷ πολλοῖς ἢ ποιητῶν ἢ προσῆλ-
θον λιφόμενοι τὸν χορόν, καὶ πολλοὶ ἢ χοροδόν-
των ἐπέων. ᾠδῶν τὰς τὰς ἀντιμάχῃ φησὶν ἐν-
ερισφάτης.

Ω'λέ-

Ω

Ω^ν Γυγος, ἀρχαῖος βασιλεὺς Ἀθλωναίων, ἀφ' ἧς
καὶ ὠγύγαι πύλαι ἐν Θήβαις. καὶ παῦν τὸ ἀρ-
χαῖον ὠγύγιον φασί, ὅτι τὸ πολὺ αὐτὸν γενέ-
σθαι ἀρχαιοτάτον. Διονύσιος, ὠγυγίητε Θάτος
Δημήτερος ἀκμή. ὅς ἀρχῆς ᾗ τὴν δῆμῆσαν με-
γάλως ἐτίμων.

Ω^ν εἰων, καὶ ῥοπίω τῆς οὐ, εἰς ὦ, ἀπὸ τῶ ἐρίων.
ἔστιν ἀπὸ ἰσορίας, ἀπὸ τῶ ἐρήσαι τὴς θείας ἐν
τῇ βύρσῃ καὶ γενέσθαι αὐτόν. ἔστι καὶ ἄστρον ἔπω
καλέμενον.

* Ω^ν λενία πέτρα, ὅρος φασί τῆς ἡλίας ὅτι. καὶ ὁ
γεωγράφος δὲ λέγει, ὅτι πέτρα ὠλενίαν εἰκά-
ζουσι τὴν νύκτ' σκίλλω. ὅρος πέτρων κοινὸν
δυμαίων, καὶ ἡλείων. ὁ δὲ γεγράφας τὰ ἐθνη-

κα, ὠλενον ἰσορεῖ πόλιν ἀχαΐας, ἀρσενικῶς
καὶ θηλυκῶς, ὅτι ὠλενία ἢ διός. καὶ ἴσως ὠ-
λενία πέτρα, τὸ ῥηθὲν ὅρος ἐκ τῆς τοιαύτης ὠ-
λενίας.

* Ω^ν εἰδος κλονίας ἔχων γυναῖκα, ἅπαις ἐτύγ-
χανε. ποτὲ γὰρ ζῶς καὶ ποσειδῶν, καὶ ὀπὸλ-
λων τῷ ὠρεῖ τέτρω ἐπεξενώθησαν. καὶ ὅς βῆν
θύσας, αὐτὸς ὑπεδέξατο, οἱ δὲ ἔφασαν αἰ-
τεῖν, ὃ βέλοιο. ὡς δὲ παῖδας αὐτῷ γενέ-
σθαι ἠήσαντο, οἱ ῥεῖς τῇ τῶ σφαγνύτος βοῶς
βύρσῃ ἐξέρυσαν, καὶ ὅς αὐτῷ ὁ ὠρίων ἐχέ-
το κληθεὶς ἔπως, ὡς ἐκ τῶ ἔρων τεχθεὶς. ὁ
θῶν καὶ τρεῖς παῖδας τέτον καλεῖ λυκόφρων. τὸ
δὲ ὠρίωνος ξίφος ὁ διομήδης εἶχεν. ὅπῃ δὲ νεο-
πολέμῃ, τρεῖς παῖδας φασγανῶ τῷ τρεῖς παῖδας λέ-
γει. ἡφαιστος ᾗ τῶ πρῶτον πηλεὶ τέτρω ἐχαρίσατο,
πηλὸς δὲ ἀχιλλεῖ, ὅς ἀχιλλεῖος τέτρω νεοπό-
λεμος ἐδέξατο.

Τ Ε Λ Ο Σ.
Τ

αὐτὸς ὁ ὠγύγιος ὁ ὠγύγιος ὁ ὠγύγιος ὁ ὠγύγιος
ὁ ὠγύγιος ὁ ὠγύγιος ὁ ὠγύγιος ὁ ὠγύγιος
ὁ ὠγύγιος ὁ ὠγύγιος ὁ ὠγύγιος ὁ ὠγύγιος

NOI RIFORMATORI

DELLO STUDIO DI PADOVA.

A Vendo veduto per la Fede di Revisione, ed Approvazione del Pubblico Revisor Dot. Natal dalle Laste nel Libro intitolato L' E'tymologicòn in Lingua Greca. Stampato non v' esser cosa alcuna contro la Santa Fede Cattolica, e parimente per Attestato del Segretario Nostro, niente contro Principi, e buoni costumi concediamo Licenza a Nicolò Glichì Stampator di Venezia che possi essere stampato, osservando gli ordini in materia di Stampe, e presentando le solite Copie alle Pubbliche Librerie di Venezia, e di Padova.

Dat. li 13. Dicembre 1780.

(Alvise Vallareffo Refor.

(Andrea Tron Cav. Proc. Rif.

(Sebastian Foscarini Cav. Rif.

Registrato in Libro a Carte 453. al Num. 1887.

Научная библиотека
ОДЕССКОГО НАЦИОНАЛЬНОГО
УНИВЕРСИТЕТА
имени Л. И. МЕНДЕЛЁВА

Davidde Marchesini Seg.

Reg. nel Magistr. Eccel. contro la Bestemia a Carte 101.

~~5590~~

5588.

1948

Andrea Sanfermo Seg.

НБ ОНУ мені І. Мечникова

Handwritten text in Cyrillic script, likely a title or header, located at the top of the page.

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

Handwritten text in Cyrillic script, possibly a date or signature, located below the library stamp.

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова

НБ ОНУ імені І.І.Мечникова